עמק המלך

שחיבר החסיד והקדוש המקובל הגדול מאור התורה תתון מהרי
דסתרי תורה · מספקלירל המאירה · ממנו נתמלא הבית
תורה · בחכמה המפוארה · לאור שתהא עינו שכינה שורה ·
תנצ"ב שתינו זוכה לראת :

הוא מחדש"ר נפתלי בכוהר"ר יעקב אלחנן

זלה"ה מיליד ק"ק ורנקפורט:

הלא הוא צלל נבים ארירים בעמקי בצולות · ספקנה נסתרות
ותעלומות · אשר בעיני כל חי ניעלמות · פה ספיק מרגליות והאיר
עיני חכמים בבאר השב ופירוש על מאמרי הזוהר וכל ספרי
האר"י ע"ה פירוש נפלא רבריס שלא שמיתתן אין סיעולם בו ירון
שמשן וגגל ערנים ישתה וירעת בששת הימים :

נדפס

בבית עמנואל בנבנשתי

בשנת היובל ה זאת תעזבו איש אל אחוזתו

באמשטרדם

This Sefer has been made available by:

COPY CORNER
5314 13th Avenue
Brooklyn, NY 11219
TEL. (718) 972-0777
FAX. (718) 972-0178

A deluxe bound copy of this sefer is available at:

Biegeleisen Hebrew Book Store

4409 16th Avenue

Brooklyn, N.Y. 11204

(718) 436-1165

הספר הזה צולמה על ידי אחים גאלדענבערג

וניתן להשיג ממנו טופס מכורך, במחיר סביר, אצל:

בימ"ס ביגלאייזן

4409 16th Avenue

(718) 436-1165

מכירה הראשית אצל:
בימ"ס ביגלאייזן
4409 16th Ave.
Brooklyn, N.Y. 11204
Tel. (718) 436-1165

יצא לאור פה ברוקלין נ.י.

שנת תשנ"ג

הסכמת האב"ד הגאון מו"הרר ליפמן סג"ל נר"ו ר"מ ור"צ דק"ק:

הסכמת הגאון מהר"ר יהושע נר"ו ר"מ ור"צ מ"צ דק"ק קראקא

הסכמת הגאון מהורר"ר יהודה זעלקלה מזיא אשכנזי חתן הגאון תגדול מוה"ר יואל ז"ל אשר מטוחתו כבור פה ק"ק קראקא

הסכמת הגאון האב"ד מהורר"ר שעפטל הלוי נר"ו ר"מ מ"צ ור"צ דק"ק פוזנא יצ"א

הסכמת האב"ד והגאון החסיד מוהורר"ר מענדל נר"ו ר"מ ור"צ מ"צ דק"ק ורנקבורט יצ"א

הסכמת הגאון מהורר"ר נפתלי הירץ נינצבורג נר"ו הרד בק"ק פוזנא

הסכמת הגאונים

בלה"ת אנו נאוהי שולם ידוע ידי קונוסיסם עלין יפה לפסקים שהסם להכיאו אל הדפוס ולהסכים שם הסדים כה"ל כה הנני מסכים שכתלמידים נפסקו מירן בגלי"ת הגאון המובהר כמוהר"ר יצחק לוריא זלה"ה:

הסכמת הגאון הזקן שקנה חכמה ראש לבני ישיבה דק"ק ורנקפורט כמוהרר יאקב כ"ץ נר"ו הסכמת כמהר"ר יאקב שיף נר"ו:

כמה תמוהים ותקיפין וחכרתין מיליסו של הגלוף האחרוסם המקובל הגדול כמוהר"ר נפתלי הלוף כמוהר"ר יעקב אלפנדרי ז"ל. שלים ה' כוסכה בו אמתים בפסקות לפתחם מערים של הלכות אחרי ז"ל. שם כתה נירון ושרשים הינעלים ומכו כאחר שם סמוחם בקום סמחם אחר בילן ויליר עכי כמוסה מן כים וחיבתי גם ידעתי מקרון ידיעתי ומנוי תבוכתי ביאתי לחתם שחכתי יעדתי לאחר שכחים אכחי מולין הגידו לספר בפנחם של הי לחיכלן ובכי. ויליחם ה' ביעבים עליו מחדים רוחם. ויעלם שהיו מקודש לסכיבו ולכעבדו להחסים שיהיו הגדול. ומקן ה' בימו יגלם. וכל בחיקוק ידו לפיים לחתו. יש בחים שכחה יעקב בגלי"ת כאם סחק ולא סחק בגלי"ת אחרי סכקן ז"ל ע"ה:

הסכמת הפרנס ומנהיג דק"ק ורנקפורט פאר כל החכמות למדן מופלג כמהרר עזריאל נר"ו:

ועין וכיוצא אלייהם לפילוסופים קדוש הוא סתיקן חק"ן זה קנה חכמת הקבלה הלוף סחדושם סמקובל כמוהר"ר נפתלי בן הלוף כמה"ר יעקב אלחנן ז"ל. מהוללת פולן יה'. מחוסני שיבלנו ק"ק ורנקפורט יכו שנהר לרך עלינו. ויהיו מעיונות מעיונות ספרי קבלה מתוחים ונתנו אוכני מקורים מפוכחים בחוכמת הקבלת האחרי הנסכנה ז"ל. ואחר שלא שכחה ו"ם כבוד נכבוו ומרוב כיגיעי לבב נחה עליהם שלא לקבוי אחרן רים רשוקים לקרוא אל הגולה אבל אפילו סר סחזר בבחינה משונות אחריות חופפי הדור תלמידי אחרי ז"ל לשמות בעיחדים שכחת קבלתו. ואחר שלא הניח לכתוב בפתחה ובעלמא ונעבור כל מי. ביחוד אנחם שם לא יבואו יניעי בח התלמידי אשרי בח סדפוסו של אלהינו ע"ה הוציא כל כחבי אלי כתבי הפכת החכמה הזאת אלבנות בקנסו להסתיק אחי לוחו לאחוז בחזוק ושקידת נאוי ובמרוחקים. ועם כל זה בפחלת ע"ה הוציא כל כחבי כך בכתבי שבא רבון ומלא ברכת ה' שם שבח עליו רוח קדשו שיחיה לבנין הסדות ובחשבם וכשנים הבאי אחרונות לתלמידי אחרי ז"ל אלני יחי. הרוח אחר שליהם עליו שלוח ושקד ושפח ויקיים ועזוב הרים כל הכבוד כזה עד שבחשבח אחרת אלני יחי תקוח בחקום שלוח שכל הבני שמחרות וכחשחרות כוחם כולם ניתנו חרועה לחד כנגי. לחלוחות אחת שכל פוכים בו. פתני קבלת אחרי ז"ל. וכאחר שלא יהי אפשר להוסיף לאחרים בלפחם כל הקיר שרואה עינו. עם כל זה חוזו לדנקן וכבכם לקרא אל אלחת הדפוס בעבר אחרונים שכחו אחרונים שכ"ת לעשות אחר שכחוני ז"ל נלעלה בנו וה שהו אחר יקראו:

עמק המלך שהו כלה בו והוא כלה בשחו אחר שהוא שחק בשלה ונגדל בשב ימים שם כשם ואלו שכב אלהי הספר הזה והוא בשלוחי הספר הזה ובקי בו כחוצם על כן בהיכרון ליה שכלילי הספר כחוכה כשכלילי ויש"ל אלו שלא יהי אחר שר הבה לוי הוא כלי הגאון המובהר כמוהר"ר משולם זלה"ה שהיה בק"ק פראג ואחר כך בק"ק ווירמיישא ואחר כך בק"ק פראנקפורט דמיין ואחר כך בק"ק ווירמיישא ואחר כך בק"ק פראג

שמעוני אחי ועמי אוהבי ואנשי שלומי הנני כאשר אני
עיר ליפיס · אין בהם חמץ אכל אשפיס · והזכן
עלי כבר · והידיע כלבי אוכר · צר ופצוק מיצא · סובר ביערי ולא
אצא · וכשבכי על ספתי · היקח נדוב על שנתי · ולא יערכ עלי
משכבי · וכבן שמתי אל לבי · האיתי אריכת ושפלות נליותינו ·
היותינו ארפה לסבינותינו · ע"ח לעשות לה' אין איש שוקר ·
כי פנר הצא"ן ל תכסף הנקוד אפסו ידעי תפא"ח · ופתמעפי'
הניסק' כרחי התור" · ואינם ספניחים כבת קול האוסרת · (תיקני
זוהר) אתכנשו חבריא למעבר קרבא עם חויא כהם
נערדת · לעלוקה שתי בנות · לתתם ראוונות · הסרק לא
יוכל להכות · בת אחת המתהבלים בספרי ראנייתא · כל
אחוריהם בית"ת · האוסרי ד"ו לנו בפשוטו של תורה · מי יכריחנו
ללמוד רוי אוחה · וכל השבית אוסרת שהיא מן האסח נידרת ·
כתשו כו האסרו לא הוא · אחרי כלן ותכן יחבלו וינהו · לכן נערת ·
חצני ואוחרי נבזרת · להתעורר הקם אשר דברו כדרך · על ח'
והאר"ם כשיחו · נאמנה את ד' ויחו · הקנאתי קנאת י"צבאות · והנה
יניני ראות · הנתיבר הנדל והנורא אשר חכרתי הנקרא
עם"ק הכל"ך אין כמוהו בכלך · להבין כאמרי תוהר על
מהכתוב אפס כלו לא תראה רק קצת"ו ·
בו יפורשי סדרי מעשה בראשית וכעשת מרכבת · כנחלת קשורת
כשלהבת · תוכו רצוף אהב"ח · עולמות אין סוף · יעולם התוהו כו
נבחכת · שנ"עליו ושם עידו ר"ת הב"ת · הוא בנאה · והוא מהרימה ·
ואחריו קולם התקוק הוא עולם התיכון · אוחל כל יומו לעריכה בו
פרוש עזמק ראשית ותומק אחרי · לחת לנו שם ושאירי · תער היום
אביע חידות · על אוכיחה ארני פז כיוסדות · בה' · אף
עולמות נעמדות · מן עשרה מאמרות · נעשו חמש
אורות · ויעליהם נאמר בה' בראם · המאיר לארץ ולדרים · ח'
לעך ולדור דורים · המוכתרים בשלשה ראשים · באור שבעת
הימים הישרים · עם · נ' מכלילן דרחמי הם מלובשים · ולבושה
כחלנ תיור פיו מישרים רוכי · עין · אל יראיו מך עובר ·
ורחמי ויצר אפנין מתנבר · מקצ"ח השמי"ם ויך קצ"ח השם"ם ·
(כ'פעמים קצ"ח ב'שמי"ם) ער אילן בעצי"ם · הוא אילן
סו"ת · מקום מזמה ומערה · הם הימים אשר עברנו ערת"ת ·
בעי"ר קדש בד ע"ע · דרך חמת כנרת ותקות · שב"ע
בש"בע · מתקות · והנה כעל הרקיע ·
כנה קולות מרחשם אור עצמיות · כולה חם מפש אור האותיו ·
גלת עליות · וגלת התחיות · מאותיות נפשרות נשמת חית יחידת ·
עליה מעירה · ואם קרקע מהומר אינו יודע מה שמסתר אצלו · אך
ישנו נשפי מרומים התעמד למולו · יחזר מצד לובש · המיכם כמו
לבוש · סרוכים בו כמו אותיות בספר תורת · יתלכדו · ולא
יתפרדו · אך אל"ת תהיה לך למשכרת ולאוצ"ר · מלחת לבי"ת
(שנ'כתשארת אל"ם לשבת בי"ת ר'ל שכינה) כנרעות:
ונרא"ה איעץ רבר שכל ויתרון הכשר · למען תלך כדרך טובים
ואורחות חישר · בלבבך אל תשכח עולת · ובמחשבותיך אל
יעלה · ליחס סדות לבוראו · מי כמהו מרחם · כי המאמין סדו·
מאמין תאנים · וחסאמין תאנים · מאמין מקרים · ומאמין
מקרים מיחם לו הרוכבה · וישפוך עליו מברא אחרא כפאנא ·
כי מפנת בשת הנשמיות · והוא ישחה מן הפים הרעים ויפות:
אבל נשאר אנו מרחנו · לא כצר עצמותיו כי אם מצר
פעולתנו בי בעצמותו אין חילוף ושינוי · ולית תמי
הבינו · דא אפילו מחשבות · הוא שכו · אין מפורש
שישפעת עמו רק אם שכחתו נרצונו · ורבכות אל בנרצנו · כי
הבורא פועל פעולות מתאלמות · והמה תוך ממנו בוחנות ·
פעם יחים עמו וישינו שנצ שכחות · ופעם ישחית · שעם
יזכל · הכל לפי המקבל · אמנם השכר על נשפך · ויחל
כבושים תחת לבושך · ויברים שחם בנשעו של עולם · יהיו
עכך בכוד נעלם · אך לא לארות ולא להבר · ככוד אלהים
הסתר רבר · ותעלת אותם לבני גילך · והסהיתעים לשבת בשלך ·

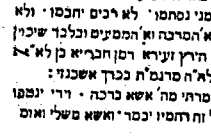

אמר המחבר בראותי יפה נוף משוש כל
הארץ · עלה אילת הצר יפרוץ בה על כל
בני ערץ · אמרתי לחסיד חמת הצר · ומיחס מעמני יבער · ושרתי
נשירים על לב רע · חוא זב וצרוע ·
אין לחטמו · אפ כי נוהה ק"ש מנביה · הודי עבר :
לא כנאות · רוחי נשאה · רוח הקנאה · עלי נבר :
בראות עיני · שכע אוני · את עלבוני · פי איש נבר :
לכן אעטה · קנאת כומה · כחרב להמית · מה לחכן את הכב :
ישבע הרחם · מדין רפה · וכמו אשפה · לשחק אותו נבר :
יהיו לרצן אפרי פי · מאיר נשמי יין חרפי · אשיב רבר :
ל תשמחי לי אויבתי · כאשר נפלתי קמתי כוס חמתי עליך יעבר :
אריכו מכשול · עורו כשל · הקנו אשל מוכר חבר :
(אשל רמז לשערות שחם ארומים שחורים לבנים)
מאזני צוק ופאזני מרגו · היא מלך ארפ"ת שובי שובי השולמית ·
נוד חעירנה עליה צבר :

אמר מהבורא רפפרא דא אריכת ידי בצלותא · לעורר
האי רצון לעילא כאתערותא דלתתא :

רבון רכל עלמין עתיקא קדישא עתיקא רעתיקין כתיקו
רבלא · ברשו דילך אנא אימיל לגלאה רזין סתירין
וקדישין בחיבורא דא כמא ראת ארעיתא בא ריייתא דילך · ונפתלי
אמר נפת"ל שבע רצון תרין זמנין כמה ראת ראמר ר"ש בר"י
ויחי הוא צוה ויקמה · דיקר לא אברי עלם אנת גניית עלי למיתת
בחיבורא דא ועל דא על עיני ואביטת נפלאות מתורתך · ידיעא
דעוא דילך לאתערא תאי אה"בה בין איזן דודים דלעילא
ולחוזרא בגוים ח'ולבקר בהיכלו דקודש קודשין · באתמשכות'
דסכותא דאקרי ציון ובחיפוכא דאחוזן נ"צר חסד דאיהי
מגלא עלאת דאתכללא ביה מלא תתאת דאתקרי ונצ"ת · יהא
ליעוא מן קדם שכא קדישא דילך יה"וה האתכלילו בזיה כלת
נהוראה

התנצלות מחרב המחבר

ולעולמי עולמים אמן:

אמר נפתלי ועיראז רמז חבריא כן לא"א הנאמן מהור"ר יעקב אלחנן זלה"ה בכ"ך מהד"מה אותרי התעסק בספרי הרשים הזן ישנים · המהוגרי"ם על שפת צ"ע הארי' בליטוריו נסכי תנצב"ה · גם לקחתי שתים משתי הרב רבי יהודא חסיד ומספרי תלמידו החסיד כמב"ה · ומספרי תנאנ"י תעליתי בידי נעתק כיד ה' אלהי השמחה עלי · גם מספר הגרולי והקדוש הגאמר ברוח הקודש אשר הוא ספר ברי"ח סנהדרין אשר עין כל ראוהו יעידון ויגידון שאין בעריכו מחשנים כלל · כי אם בחשבון נפלאות קריב ל רוח הקודש כאש"ר תעיד עליו הארי' זל"ה בליטוריו הר"ם קורדואירו כס"פר בשע"ם כ"ך ובשער הפעמי' ואת אשר אכין רבר מתוך דבר אפרשנו בספרי זה בסקומו הראוי לו ולא אמנע פומו מהקדושים חסידי עליון אשר נרבת רוחם לשוב אל ה' מכל לבבם ואיתם מן חולדות ש"ם (לשון יהורא) וק"כר (לשון עבריק) ומכתורת הצבועים בעלי הגאות תעשי' מעשה וסרי ומבקשי' שכר בפחות רק יהיו מכתות העגנים תלמידי משה זהלל · ותהת בני ראת כי התור' משבח משה בכורת התגנה לבר שב'והאיש משה ענו מאוד מכל האדם אשר על פני האדמה קא כמסנין לן שמה' עה היה מבחר מן האנושי וקשה לבת משבח מרע"ח בכורת התגנה וכי ר"ת מרה שוכת בעולם שלא היה בכשה רבינ"ת א"א מוכה שכתר התגנה עולה על כל מדות ומצות האבדות בתורה כי כלל תיקוני התורה אינו אלא לתקן מרת התגנה שהי' אותי' ע"ז ה' אחריה שבשם ע"ו ג' קב"ו שהוא רבוני ארנות אשר רחת ארם הראשון בחטאו וירצה לעשות לו מרצוף לעצמו ולא רצה לקבל' תשיר לפני שכיבתו מפ"ש ידיבר זגם ארו"ל מה שעשתה יראה עטרה לראשיה שהוא פרצוף רחל שהיא למטה מפרצוף לאה תחת רגלית עשרה עניה שהיא לאה עקב לסוליותה שתחל היא חברתה שתראש שלה היא תתרע עקיבה אבל כשיש זיוג בגלגלים זה בזה נמצא שתשביעה נקראת עונה וכן ב"פ ס"ג עולה קב"ו בני ע"ז לרמז על כ"פרצופי אבא שיש בה כ"שפ"ת ס"ג הם מלבישי את ז"א ומסתיק' את הרבית של אדנות הנז' והעין הזה תמצא כאורו בספרי זה בחלק ראשון ואין כאן מקומו כי אכמי אוכתו עוד על כן אקצר בו זגם מספר ריאל לבשתי רבני צרק לעולמות בי"ע ואם יגור השם בחיים לא אמנע פומו מהחסידים קדושי עליון ראיתי בני עליית והגם מועטי' אף כי בעיר אנכי לימים אתם ישישים על כן אחלתי ואראע מהות ריני אתכם לשום בעינקת הטים האירים האלה הנוכעים מן נהר יוכל כאר מים חיים מעין גן המלך ל החלק הראשון הנקר' עפק המלך עוסק ראשית ותוסק אחרית · גילית עילית · וגילית תתחיות · וגרולה כואת אשר אלך אל החלק השני הנקרא:

גן המלך אשר בו עץ עושה פרי למינהו ולקחתי מפריו ואפפתיהו בתרסילי לשעשו שוב מעמו ומעמו כמעט המן מזהא ראוריתא כצפיחת בדבש אשר לדברי חכמים אין בו ששים גילוי וגאמר רבש והלב תתת לשונך ומפני שהרבש אינו צריך תיקון כי אדרבא יש לירא שלא יגנבם אם ישכח אותו למש' לבן נאמר כל שאור וכל רבש לא תקטירו ממנו אשר לה והדברים עתיקים אוצר ח'יבואו ויש בתורת כלב"ג של עולם:

גן פ"שיות לכן קראתי החלק השני גן המלך אם ינור השם בחיים יפורשו כוכאמרי הזוהר רבר רבר על אשמני כפי יר ת' אלהי השובה עלי ארץ אשר ישם ה' כפי אותו ארבר ולא אחשך ואמנע פומו מחסידי קדשי עליון כי גדול סייעתא דשמיא בקוצר שכלי הדל כאלפי ותבטחתי נם ראיתי מה שאמרו חז"ל בפקים שאין איש השהרל להיות איש · ראיתי שנדורות אשר נאספים בני עליית וכפרט אין חכם אחד בדורינו ורב בהוצה לארץ שיורע השיעור קומה של יצרנו ב"ר על נודיע · וגם באי אחר סיעור ושנים שמשבחה שהם עוסקים בחכמה זו אחר שנאסף הארי' עם כל תלמידיו והעולם הלך אחוק חפסו בעיונים להשיג מאמרי הזוהר ע"ר חכמת סהר"ם קורדואירו הת וזה לא עלתה בידם כי נסתכו ארוכות שיעורי החכמה העליונ' שהיו פתוחי' בזמן הארי' כמב"ה וגם ר"ת קליפרין תלמידו לא רצה למסור מפרקי המרכבה אל שום אדם ולא יכלו עמו שיגלה להם פרשה אחת או אות אחת בי אף' הרב רבי יהושע בן נון כי היה להרב הזה בסעם כל חסרה ישרא שהי' אב"ד בעיר צפת חוב"ב והי' לו עושר גדול וברי שיקבל מסנו רבר מה בשיעור קומה הלך עמו מצפת לירושלים ומירושלים למצרים ומכמצרים חזר עמו לירושלי' ומירושלי' גם לצפת והיה מלבישו עצמו ומאביו ועשה לו כל שירות בינבר נאמן אל ארוניו ולא יכול עמו להשיג מסנו אות אחת והרב מהר"ר חיים קליפרי"ט כמ"בת עשה פפרים על אין חקר וכתב כל מה שקבל מרבו וספר א"קרא עין חיים על שסו ובעץ הזה כל פרי עץ מאוכל האוכל מסנו תי לעולי'ותא ככו ת"ר קתפרימים וחלק אותו לשתרים ושיערים לקרקים ובו יוכללו כל התקדמות שקבל מפי הרב הארי' זל"ה על מאמרי הזוהר ות הספר תשיגו ע"י אחיו הר"ר משה ויסל בסיבת שנפל אחיו הרב מהר"ר חיי'הנו למסכב על ערש דוי ותחכמי'נתנו להר"ם הגז מסנו הרבה והוא לקח אותו מהספר הגז'מן הארנז הוא המקום אשר נגנז שם מת"ר חיים בסב"ה וחבי שכתר ק' סופרי' וביו כל א"ג'יירי' ההעתיקו אותו בליל אחת ותכף תזר הרב ע"ת לבריאותו ולא היה בה כירם להשיג עוד משאר החיבורי"ם שעשה ונשארו בגניזתם עד זמן פטירת הרב בסב"ה וזה הספר נחפש אל תכמי צפת אל א'מעיר ושנים מפשעתה ואינם מראים אותם תמורות אלא א"כ הוא הכם ומבין מראעתו כולי האי ואולי יראוהו · גם עשו חרם גרול סל"א יצאו מאלו הקונטריסים חוצה לארץ ומעמם ונסוקה היה שאל יתהלל המתהלל שום ת"ת הן בא"ה הן בח"ל שיעסוק על כיף רעתו של הארי' זלה"ה וזולת הרב ס"ו ר"חיים ויסל זלה"ה וסנפי שראו מקצתם שנאספו יודעי פורות הארי' זלה"ה חזרו מקצתם ל בעלי עולם ההוחו ומקצתם היו מרבינים רבני הר"ם קורדואירו עם דברי הארי' ענם נדול מנשוא כי לא לתוה"ו בראה לשברת יצרה כעולם תתיקן וכרי שלא לעסוק בכפרים כלו וכיוצא בהם אעלה אותם על עם ספר זכרון ראיתי מתיבורי הרב מחבר אחד שרא לית מארי שעשה א מתלמידי הארי' זלה"ת פירוש על ספרא ודצניעותא מזהא לקח התיכור הזה ובלבל וערב בו תכמת הר"מ לשפ"ז הארי' מהאריך בו באריכות ורצה הרב הנז' לחראות חריפתו אבל הוא פגלה ערותו וחלק אותו הפירוש לע"ב פרקי'ואמר בסוף פפרו שעשה אותו ע"ב פרקים בסנין חס"ר והאסה כי הוא חסר האשר לחבב אחותי את חזא הרביב בזה הספר לו שחי התכמות יחד וכיוצא בו עשה ספר בזאת יבא אה"ן אבל לא לא אל הקודש ורבים מבני ועבנו תכמי עולין הספסיקים עצמם מחיבורים אל"ל כנון תנאון הגריל התכם השלם מורי ורבי מהר"ר שמואל זלה"ת בן התליר הנאון מה"ר משולם זלה"ה כסעם מפר נפשו על התיבורים האלו להעתיקם ובימי בחרותי קבל מורי מפני קצרת סדרי תכסת הארי' ול"הב ופתחתי לו שתי אוריב בקוצר שכלי הרל מאלפי והרב הזה היה מאסף כספרי הר"כ הגז והביאם לפני ותשב בזה שיעל' לפני מנחת ורורן ואסרתי לו לא הן לא שכרן · וכיוצא בזה הראה לי ספר אחר והוא כיערך כסת מאות סנהדרי' לשון סדברת גרולו'כולו גלגולים "לא היו רברים מעולם" ואמר כתוכו גלגול שפשון הוא יפת "וכבל הרמזים שפביא מהפרשיות הללו" אינו יכול להביא שום ספר נבורה סיפת פת עניך יפת אצל שפשון "וכביא גלגולים קשים כאלת רבים" גם אפרו פיפם אחת היתיתי ישב והגה שלשה אנשים באים וכפרוסת לי שראשון היה " מטטרון" וקשה לי מפה נפשך אם היה פשביא אותו והיה צריך להזכירו בשמו לפת אם" פפק ולא אפר ודאי "אם היה אדם חשוב וצריך גרול שיצאו וכאו פלאכים אי וכמנהגם בכל עת ופעם ורגע לפת לא הביאם בפתם הארים הרגיל אצלו גם פתוך רבריהם כרבים אתו היה לו להביאם אלא נראה פתוך שתרגיל עצמו אל לשון פספרת גרולות כא לידי סיפור פעשים נוראים להבהיל את המעיין גם בפירושו על פאפר אחר פהזוהר ואפי' הלשון לא הביא כתיקונו ואנן נעתיק הכאפר כפות שרשו"ם כרי שנפרשנו את"כ התו לשון הרשבי"ץ סוף פרשה תרומה רף ע"ת ע"ב וזהר גדול:

מאן

הקדמה מהרב המחבר

מאן צניעותא דספרא ש חמשה פרקין אינון דכלילין בהיכלין רבומלין כל ארעא אד יודא אי כלילין הכי מכלהו עדיפי ארש הכי הוא למאן דשאל ונפקלמאן דלא שאל ונפיק לאו

הכי לבר נש וכו' ופירוש בעל הספר החסיד על לשון לא רמי מאן דשאל בגדולים רזהו בפורים והיפוך רזין דאוריית מעלת הנשמות קודם בריאתו ער שמפני זה נכח הנפק בחידושי רזין דאוריית א לעיל ב למאן דלא שאל ונפיק ולא חכיא עמו לא לעיזה ולא לעהב וכברתו בזה זארת הסיבה למי שמתגלים לו שערי החכמה ולמי שאפשר יתום ממנו אבל סעיד אני עלי שיים וארך כי הוא נשאר יהום מזה הסוד ואין רעתינו להאריך בענין הזה אין מקומו יבוא ביאורו בספר גן תפלך חלק שני מוסד הספר רק צריכין אנו למורעי חלק קט ממנו כדי שנבחל בדברי הגם כי כי שש לו עינים בראשו ומוח בקרקרו יודע שיגיע לו אינו תלוי בבחיר מאחר שיזרתנו מוכרח ואין זה דרך האריכלה ח ודרך תורתנו הקדוש ואינו צריך לפירוש על זה במקצת ועתה נבאר אזהרו מאן צניעותו דספר רכבה תורה בלשון בני אדם להשכיל בעיני בארם ששואל על מי להבירו מה סוכנו ומה פיבנו כך שואל על גניזת וצניעות התחכמה פרקים הללו סה תחא המוכ חננו בתוכו אר ש ר"ל השיב ר"ש ה פרקין אינון אינ"ם שאינק רק ה פרקים לבר והחכמה הואת אין לה שיעור לגדלה ואינה תופסת מקום על כל זאת נכללים בהיכל דג שהוא היכל ומסכא דאדין גם כן אלו ה מדרינות הנשמ' גרנתי ומנו נכנים ופושפעים ומאירים אבא ואמא ויצר ינוקבים ובולבם מלבושים אותו נעימים מהארתו כללות החמשה פרצופין דעליהו נאמר בהבראם כה"א בראם פידוש ברא יתקן עולם התורה שרמז בר"ת אלה תולדות השמים והארץ בהבראם פי' בה' פרצופין לבי עשה הרשב"ע ה פרקין ובו פידוש תיקון א' פרצופין הנכנים על ידי עיק יומיא החיינו מלכות אדם קדמון סתם הנקרא היכל רב כי מלבי"ש בו שם ארני ני' היכל וכל המלכות נקראים נוברו היכל קטן ואת המלכיות להיותה רב ונשא לה עלה הרבה ורש ואש לכל האצילות נקראה היכל רב והיא כוללת כל אורות האצילו' אי"ה כי היא מחפשת ער קוף האצילו' ר"ת לכן נקראת היכל אל הה' פרצופין ע"י עתיקא קריישא שהוא ארך עצמו ובספר הזה מבואר"ח' תיקוני בעצמם היאך נתפשטו ונם כפני שנשבחו של רשב"י היה מניעוץ מר"עה שנשתי על סוד זה גם כן התוספי אורות על ה פרצופין הנ"ל לכן שנם את מתניו ונישה ג"כ ספר אחר מחמשה פרקים לרמוז על ניצוצי ועל סוד זה דמות כוזהר ריות מי לאו נרול בחשה וכזוהר שלח לך שבא אל המערה הוא הנ"ן ערן של פתי דור המרגלי וכו' ראה מתיבתא דמר"ע וכל דורו מסיים זה זכרם אל לימוד הדור דרשה מפני ניצוץ נשמתו ניצוץ דורו שהיו ניצוץ דור רעת ואומר שם לא הזה כזרא רא אלא דרא דמרבא" ולכן קראוהו כוזינא קדישא או כוזינא דנהורא ר"ל ניצוץ מנשמת מר"ע שהיתה מסרדינת אבא המאירה בזעיר הקבה"ד ניצוץ אבא הוא נקרא קד"ש ככל מקו כנורע והיה מאיר בזעיר בר' יודין של ע"ב שלו שהם סוד ם שרה שהלך עם ישרא בסרבר חשם ע"ב יש לו נ' כרין הפאירים להשמש בכוח ושמחי כדכ"ר שמשותך לשון שמש והם שני שלישי יסוד אבא שהוא זכר החסנלים לחוץ ומאירים ירדר בזעיר בסקו שכלה שפר אמא שאינה אלא שלישי יסוד הזכר שהוא נקיבה אבל חכ"ח היא לקח רבקה שהיא אמא והוא מבוסרה בה בסוד שב' ורבקה שם כרה על שכסרה ולכן אנשי הלל בעצא שהוא נ' כרב"ד תנוגים לא מצא כל זה אבאר במקומו הראוי לו או כוזינא רנהורא הוא ניצוץ אור השמש שהוא פני משרה כפני חסה והכן סוד קדוש שאזרנו להעלה בחכמה הזוא סוד אות יוד של שם היוה הנקראת קדושה לאפוקי קוצו של יוד שהוא אריך וא קדש קדשים קדוש הר הוא עצמו וקדשים תרין הכולל אליון עור תרין רישין והי' הראשון של שם היוה הוא סוד טהרה והיא אמא עילאה המטהרת כל האורו' הנפנכים בחמא' של ישרא' בסי' ניקוני שלה ובירה תירות ורוחר משעבור כלביות ומכלאך המות כי היא מיחדה נם כן ניצוצי עלי' חתוהו ואות ו' של הויה הוא סוד טהר אהב"ה של יניר אנפין הכולל אליו אהבת הש' לקיים פסוק ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ונו' והי' אחרתה של היות היא סוד תירוא"ה של מרת הרין שהיא נקראת תכלת שמבלית את הכל והיא נקראת קץ הימין הלוקחת הנשמה מן הניצה"ן והולכת אחריה והוא אסדם אין אדם מת מן הע"ז ער שרואה השכינ' שנ' כי לא יראני האדם וחי אבל בשעת מיתתו יראני כי כפו שכלאך המות הוא נעשה שליח א' מנוף של אדם שמת ב"כ בן השבינה נעשית שליח אל הנשמה לכן הנשמה נקרא קץ הימין ולילות נקראת קץ הימים קץ כל בשר דוקא דהיינו בשר הנוף אבל לא קץ הנשמ' וזולת זת יש בסדר ראשת שניצוץ רשב"י ע"ה הי' ניצוץ משה רבינו ע"ה ואין צורך להכיאם פה כרי שלא נצא מן הסכוון ונחזור לפירוש המאמר אמר רבי יוחא אי בלילן הכי ערפי מבלהו פי' שאל רבי יהודה לרשב"י ע"ה מה צורך יש לאדם ללמוד התקדמות האירוכות הם התקדמות המוציעות בהזוהר אנא ואנת קידם לימוד הספרא דצניעותא וצריך איבור זמן רב לזה ולא סוב לו יותר ויותר אלף פעמים אם ילמוד פרקי ספרא דצניעותא ששם כלול כל החכמה של ה' פרצופין הללו הכוללים כל המכוון הקבלה ולא יצמרך להנות וללמוד אלא אז"ה ימים' השיב לו ר"ש חבי הוא לאמן דשאל ונפיק פי' ואראי אכת אתה רוכר לפי שהיה יוצא מן המדורות של כספרא דצניעות' ונכנס א' הפרסים המבוארי בזוהר אנא ואנת ויהיר ונכנס בתוך המדורות של הכפר דצניעותא וכיבאר הכללים מהוך הפרסים ודינינו הוא כי יוצא מן הכללים א' הפרסים שמתבארים הכותי באר היכב ביאור רחב ומן הפרסים אל הכללים שהם בקיצור מופלג בס ד אז טוב לו לנקים הכללי' של הס"ד בהשכתו בזכרון שלו שלא ישכח נם הפרסים ולכאן דלא שאל ונפיק לאו הכי פי' כי שלא טרח ויגע עצמו בן הכללים אל הפרסים לאו הכי לית ליה הנאה בהכללים הללו כי אינו יכול להבין הכללים מאחר שאין לו הפרסים כשל לפרא ארם שלא ראה מעולם הבני ארם הדרים בישוב העולם ויהודה במרבר בין שיני הרים וכלינים ולא ידע כשיב מעשה מלאכ' חישוב ומה כלו הוא נדיעני חיטים כמות שהם ולא ידע לטחון ממני קבת ולעשות ממנו לחם ויהי היום והנרה הוא הולך ותיעה כרוך ער שבא אצל בני ישוב אשר בישיבים לפניו לחם לאכול ותיעני הוא לא ראה לחם מעורו ער היום הזה והוא פתמית עצמו כאחר על מעשה כלאכת הלחם הזה ער שהוא שואל בתמיה גדולה ומפה אתעניר הלחם הזה השיבו שהוא מחיטים לבתר אקרבוחו גלוסקאות דלישן בשפחא של שמן זית טעם מהן אשר ואילין מכה אתעניתי אחרו בחסין לכרך שמו לפניו לאכול. טריקי כלכן דלישן נרוכיא ומשהא כמו הלחם שקורין בל"א קיכרש ברום אשר ואילין מכרה את עניניו אמרו מחיטין אשר החיה פרא ארם אנא כלבא רכלי אלף מיני לחם ראנא אכיל חסה שהוא עקר ושורש רכל אין מיני לחם כי תוזהה היא הכלל מן הפרסים של אלף מיני לחם הנז' ובנין הויא ויצמא של תינו הזה האוכר שהוא אוכל מלך של כל אלין פינים מיגדני ותינוני לחם של בני ישוב שהם נקראים בני עולם של ישוב בי הפראים חללו אינם בכלל עולם הישוב מיעדני ותינוני עלמא לא ידעי כך מאן רנקים כללא ולא ידע בכללהי פרסי תינוניים וערונים התנאות הנרולות דנפקין מן כללא של ספרא דצניעותא והם הנקראים פרסים של שיעור קומה כי כללהם שמפורש פירו' רחב ונרול מתנגדים המדוי' יותר ניותר ער מאן לשון היותר הצרוך לעניינינו וכוראי בזה נמטל בברת בעל ספר הזה נם ראיה ברי מבינו באורהנשא רף ס"ת ב' זוהר נדול בענין הנשיהה הבירים שנכנסו באחורא קרישא הרשב"ע ה סידר אותם כנגר עשרה ספירות של עולם הנקודות שתקנו בעולם התיקון ולכן נילו מת שנעשרה פהם רהיינו ה פרצופין וכל תיקוים יאוסר שם תנא ער

לא נפקין חבריא מההוא רביקות של האדרא מיתו רבי יוסי כר יעקב ורבי חזקיה ורבי ייסא וכו' ומקשה שם ואמאי אילין הלא לא יכלי להשיג הספרי תלמוד ורביקותם כיוצר מתשאר תבירים הלא לא היו בגדר כת"ב הנילפלו' כיותר ויותר היה ראוי זה להעלי לרשב"י וכנו ולרבי אבא שיזכו בגדר כת"ב לכן מקשה אספורא הוא הטעם ואמאי אלין ונזירן משום דשלו ולא נפקו מן קדמת רגא פ' משום דשלו כפירוש כ"ד ולא נפקו מן קדמת רגא קדם שנבנסו לפרשי הכללים הם לא נפקו אל הפרשים הרביקות הזה היה גדול ורב עליהם שלא הגדילו הרביקות ההוא סקודם ובלתו חבירים אחרים שלו ונפקו מן קדמת רגא עד כאן תמאמר הרי יש לנו ראיה מהלשון הזה אל כוונתינו גם בקוף ספרא דצניעותא אמר עד כאן סתים ואתעתר צניעותא רסלקא פ' באלו תכללים נגנזים ונסתמים גדות המלך ותנציח"א תכתר שכתמידים המלך והכבוד שכבכרים בו המלך שנאמר ככבוד אלהים הסתר דבר זכאה למאן דנפיק ועיל שבילר ואחרתי פי' אי צדיק אי ענו כפומו הזוכה להוציא הפרשים מן הכללים ועיל בדברים והשלילים ואורח צדיקים שלא יכוא ת"ולפעות בתם כפו שכבי כסוף אורח נשא רף ס"ח ע"ב ד"ה צדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם לבנות פתחבול שלהם רקיעים של שוא לעשות בהלילית חשיכא ובלילה איש תשובות דרך וסטילה לעלות ולקטרג כי תוא טתעך ת"ו הרבר לרבר תחמנא לשזון עיל זוחר בראשי"ת ע"א ב"ג והענין הוא זכור אזכרנו עוד על כן אקצר בו ואחרוזה לצאת ידי חובתינו הוא הלוחר לשם שמים לעשות סתכל פיו רקיעים ושמים וחרשי לא יעמוק בספרים הללו אן חרשים גם שנים ואין בכללי אלא פת שבספרי ספרי תכתבניים של עלם תתחו לא יועלו כי תת"ן תמת ובתוניתנו לתקן בעול' התיקון תשוטע לי ישכן לבסח יעסוק בספרי אשר תברתי כסו עשרה תיבורים נחמדים מיבורים על אזרני פו תחכמה הזאת הראשון תוא ספר עסק תמלך תלוה וספר השני תוא תנקרי בן תמלך פי' על תאת"תם השלישי תוא התיבור הגדול על תפשה תכשני תחדה תבאים וכתובים הנקרא ארבע ראשים כי יפרשו תפרשיות של ת' אופנים תוא פרדס"ן שלי תכמים אשר תוא גומריקון' פשט "רמז "דרוש "קוד "נשמת תכ"ת דרכים ותורך של תנשמה נכללת בתפר עצמו תספר תרביעי נקרא אפרי"ן שלם"ה תוא שתברתי על אגדות של שפת תתלמו' שני דרכים תירחי תפשט תורך של תסוד עצמו ותם תשלישי תנקרא משנת תמדרים כי יפרשו על דרך תסוד ששה סדרי משנת שבספר תששי תנקרא זוה"ר תרקי"ע כי יפרשו תרי"ג מצות על דרך תסוד עם שאר פרטי תדינים תשרכים לתם ותספר תשביעי נקרא מדרש נעלם אשר תוא תיבור תגדול עם פרטי תדינים ותפרשיות ואתבת דראשית ופרטי תסדות ותמצלות אשר כתב אתהם רבי שמם בן יאשר כפשנה דסוף ספרא בנסת תנקרב כללים של תיקוני תראשונת מת תקים מדבש ונופת צופים אשר לא שמע אזן אדם מעולם. תספר תששי תוא תיבור תגדול נפת צופים תוא תמעין תמסתנם יאצלו עליהם ונתתנגים אולפן תרתן ראוריתא וכו' כלל תיקוני ונקישתי תכניסה אמרת שוכות ותנוגות תראוי לכל אדם תבבטח כתכמה תזאת צריך תכנה רבה ויעמוק אלא יבוא לידי קטרוג ואבך תבל ממנו וגם תאבך יפתח מעין תכמה בספתחו תחכמה בבוגות גדולות בצחצחות תנשמה לשים רסן בשבלו לתנתינו אל תקו תיישר שלא ישעה ת"ו ובפרט סוד תתפילות ופרטי תסדעים תיקוני יום ולילה ותיקן תצות תליל' ונקוד סנתנים ותיקוני תעתגי תים לעקשים שלא יבוא לידי קטרוג ובפרט עתה שאין לך יום שקלל תומרוכה מהבירו שנאמר עליהם ביום רעה ראה של"א יתפוס אותך תמקשרן כי תוא תפורש מצורה על כל תהים באל"ו בימים שתאמר אין לי בהם תפץ עד יצר' עליהם רוח תסדרו לתאכזו ותספר תתשיעי אשר תוא פירוש סדר תתפלות ססם כמנינו ונקצת עניני כתוזר ושיום שלנו ע"ר תכוד קראתיו ברכת ת' שם זה נזכר בברכת כרע"ה לנפתלי שנא' ולנפתלי אמ' נפתלי שבע רצון ומלא כרכת' ונזמר על שמי ותספר תשירי נקרא ספר שבע

הקדמת המחבר

והמתעסק בצרופיו והוא המעיין שמסגו שאבו עליותיו ותתרוגים ומסגו מתעשפים כל עופקי חקלאות וכל דרכי הסתדרות אחדות ברם לא נערכה אך ורק שהשיגו חשק חגדול והנור׳ חזה ותעמיקו בו לדעת בפעולות נוראות וכל החכמים אנשי השם אשר האירו בתורתינו ששתו בו בצמא השם חגדול והיו מוסרים אותו זה לזה חדר בחדר בסוד גדול וכבותת שליטה פה אל פה ואלה שמות ראשי הדורות שבשם זה היו משתעשעין ובאשר תראה נרולת האנשים ההם וביצד היו פועלים בכובר ראש לדברים הנרכיבים הראשון ששם בו אדם ימים רבים לדעת חכמת ושכל וסברו לשת ושת עשה עליו ספרים לאין חקר לרוב חבמתו וסידר כל סידורי הסרכבה על תכונת השם הזה ׳ ושת ספרו לאנוש ויצא מן הדרך והסיעה את בני דורו ומשם החלו אנשי דור המבול לצאת מן הדרך ולהתעשש בזנות מפני שהיו רואים הרכבת הכוחות הקדושים ברוב התאוה ואומרים בן כמו שאלו מתאוים להרכיב אלו באלו בן נעשה אנחנו ואנוש מסרו לארפכשד ונתחכמו בו באוד וארפכשד מסרו לסתושלח וחנוך אביו של מתושלח לא רצה למסרו לו מפני שהיה מתירא שיתיאו לכף חובת ומתושלח מסרו ללמך ולמך לנח ונח לשם בנו ׳ ושם קנקן עליו סדרשות שהוציא החכמה לאורה והחזיר דבים לאמתה השובה ומלן נבל נשיאי הארץ וכל נשיאי העמים תיו מנשים אל שלחנו ושם מסרו לעבר בנו ועבר מסרו לאברהם ואברהם הוסיף בו חכמה ודעת ומסרו לבנו ליצחק ויצחק מסרו ליעקב ויעקב מסרו לבניו ולרלוי נתן חניצר ולוי מסרו לעמרם ועמרם מסרו למשה ומשה עלה בו למעלת שעלה לחבמה נפלאת מאוד ומשה מסרו לאהרן ואהרן ומסרו לנרב ואביהו׳ בניו והתעסקו לידע הרבר ונעשו כפו שמורה בתורה ונשארה הקבלה ביד פנחס חח העסיק לדעת מכל אשר היו לפניו ופנחס מסרו ליהושע ואף על פי שיהושע למר ממשה פפנחס לקח הסוד הזה ׳ ויהושע מסרו לכלב וכלב מסרו ליעתניאל בן אתיו והוא נתנבר בו מאוד והו שברוב ולכרת עתניאל בן קנז ועתניאל מסרו לאחוד ואחוד לבניו וכולם נעשו ומסרו למכיר בן אייר ומכיר מסרו ליעלי ועלי לשמואל ושמואל העסיק בו לדעת למעלת כמו משה מדה כמדה ולכן אמרו שקול שמואל כנגר משה ואהרן שנאמר משה ואהרן בכהניו ושמואל בקוראי שם׳ן ריקא שהוא פעולת השם הגרול וכו סדר כמה משפרות ושמואל מסרו לשאול ולא ידע לפעול בו ונעשו ושאול מסרו לדוד ודוד לבלאם בנו וכלאם לשלמת אחיו וכו נרחבת יותר מבל אשר תיו לפניו שנאמר ויחכם מכל אדם ושלמה מסרו לבניתיו ובניתיו נתנו בבית נתניו בנתני בית המקר׳ ובאו מלכי יהודה החכמי׳ ותתייאוהו משם ויש אומרים ששלמה מסרו לעמות ועמות לישעיהו וישעיהו לצפניה ומפניהו לירמיהו וירמיהו לברוך וברוך לעזרא ובית דינו ׳ ועזרא ובית דינו היו חכמים ונבוניים כמנין ק״ן עדיקים ראשי בני ישראל עוסרים בפרע יוצרא וכיוצ דינו מסרוהו לשמעיהו ואבטליון ואלו היו בני בניו של סנחריב מלך אשור אשר בא לחסרו תחת בנני חשבינה ובשראו החכמים שהיו ראוים לשם הזה מסרוהו לחם ושמעיה ואבטליון מסרוהו להלל ושמאי והלל זה היה בערוך מבני דוד מזרע המלוכה שנמצא בדברי הימים והלל ושמאי מסרוהו ליוחנן בן עזיאל ולדבי יוחנן בן זבאי ואלו ירדו לעומקו כמי השנתם ואלו מסרוהו לרבי אליעזר הגרול ורבי אליעזר תגרול מסרו לרבי עקיבא ור׳ עקיבא לרבי יהודה הנשיא ער שבא ליד ר׳ שמעון בר יוחאי ושיטות רבי שמעון ב״ח עסר צפון ומתום ולולי החכמים אורים שהשיגו בו מעט בפי שכלו בנון תנאונים ז״ל שחעמיקו לדעת בסורות הקדוש ברוך הוא כפי תבמת הזמן ובפי חכמת הדור ומיטות תנאונים ז״ל עסר סתום וחתום עד שבא ארתיגו ס״ן אור שבעת הימים תרב רבי יצחק לורי״א ז״ל אשבגני שלמד אותו מפי אליהו ז״ל והאיר עיני הגולה בחיבוריו הקדושים סדש שברבו תלמידיו מפיו הקדוש עד יעדה עלינו רוח ממרום לנתמנו על רמה אפינו משית״ להחזיר הסדרה לישנה ועל אותו הזמן נאמר רעל העכרים השמחות אשפון את רוחי ונאמר ומלאתי הארץ דעה את ׳ בסים לים מכסים כי כולם ידעו אותי מקטנם ועד גדולם וגו׳ גם אדם הראשון נתחכם מאוד מפפר רזיאל שנתן לו המלאך בציוחי הקב״ה ששמע בביאתו וע״י נתחכם מאוד וספר רזיאל זה הוא שנתבר בספר הזוהר בכמה מקומות כי בכל מקום שמזכיר ס״ו הרשב״י ע״ה ספרא דאדם קדמאה כוונתו על הספר הקדוש הזה אבל בעיני״ם אינו בנמצא בשלימו׳ אלא עיקר חסר מן הספר ואינו בנמצא ברורינו זהכי אם סעם הקב הזה אשר חזאה אותי והסתעם שננגו בי יש בחוכו פעולות וסודות נוראות מה שהיה ומה שיהיה עד סוף יומי׳ באשר אציג לפניך מקצת סודותיו הנעלמים אשר זכיתי אליהם כסיי״תא רקב״ה ושביעתיה ׳ גם כן חנוך מספרן עשה מסגו ספרא דתנוך ואברהם אבינו ע״ה עשה ספר יצירה שבתו פירושו ואחד רבי עקיבא ע״ה ויסרו והוו שאחו״ל הן הן תרומות מירותיו של רבי עקיבא ובאמת ספר יצירה זה הוא ספר תתים מי שאינו יודע לפעול ולברוא בו סח שנברא בששת ימי בראשית ואפילו בריאת אדם בק הנבוב אינשפשר לו לאדם ליתן לנעלם חח שנברא על ידו כמו שאסרנ״ז״ל כן חבריא את תוב לעפרך וגם משה רבינו עליו השלום עשה ספר מעין חכמה שהוא עסוק עסוק מי יסיאנו ומכח לכל חסדירת של התורה שקבל מסיני בכל בחינות׳ובל הנביאים קבלו חלק מהי התורה אבל לא בשלימות בי ניצוצם היה מאספקלריא שאינה מאירה וכמו שהשבינה לא קבלה אלא חלק מיצוץ כחורה שבכתב בני חיותה לפי הזמן והימים והזכות של הדור ההוא בך הם קבלו אותו החלק ע״ם שאין כן אם ניצוצו היה מחורה שבכתב ינמרו אכספקלריא המאירה בבל הי פינות התורה ובל חלק שקבלו הנביאים חברו עליהם ספרים נביאים ראשוני׳ ואחרונים וכתובים בסור רוח הקודש והנביאים היו מתבודדים בדרכי הנבואה ביציאת הנשמה מהנוף היצור שלא יבול לסבול הקדוש הגדולה ואלו הם מדרגות האספקלריא שאינן מאירה אי אפשר לה לכנס בקשרי דיבור׳ התומר והנשביו׳ כי תכף מסתלק ניצוץ אור הששם שעליה והיא מסתלקה מעל הנביא וירדף שכרניותיה הם בקושי להביא פעולותיה למסה דרך האויר המסא הזה לבן צריך קו ונשוי והבירה ותעניית איזה ימים אבל מדרגת אספקלריא המאירה מעלת משה רבינו ע״ה הוא שם יהו״ה שנאמר עליו אזני יה״ה השוכן אתם בתוך סומאתם ואינו מקבל סומאה לבן אינו צריך קדושה וסהרה ותענית ולכן פנים בפנים דבר י״ עם משה בנוף ונפש בשאר יבבר איש אל רעהו בעמירה מכש ולא ציאת הנשמה בתנוף ונביאים היה מתעשש לכתוביו׳ הם אירות שלנת ראצילות המקנות ע״י סיר התיבת בעולם הנשיה כסוד ויכתב בספר זכרון לפניו וגם דוד המלך ע״ת חיתה נשמתו מאדת המרגינה והיא סור חרלית של הת׳ אחרונה ראצילות המקנרת בעולם הנשיה להגן מהקליפות והיא מאירה בכח להאורנת שורות אופנים אשר הם תחת יד מגרלפון דעשיה כי הוא״ן של הת״ היא מקנת בכסספרון דיצירה בסור שש מאות אלף איש שהם ששים רבוא מלאבים שהם מחנת ישראל למעלה ולמסה ומאירי מתניתין הם גם בן ס׳ רבוא וזה גם בן בספר הבוכבים וסנרלפון יש לו ס׳ רבוא שמות כשמתעלה לעלות בייצירה בסוד עלייה ובל מנסתו וחיקונו של דור המלך ע״ת היה לתקן הקינוך של ברחא בעשיה אשר שם הרע של הקליפות נוכר על חסוב להפכו לשובה אורות סלחפותיו וכמעט כל פסוק דמזמורי תהלים פוריס עליו אלו האורבים ותיו סבריחם בכחותיו לבן שסותו בכתובים סור העשיה וגם אסתר שהיא מדת מלכות בקשה מחבמי הדור שימזני בין חכתובים גם דניאל יכת שהא אותי׳ א״ל אדע׳ ״ואף משכשות לבאן ולבאן שהוא השם תמאיר בעשיה לחסתיר דיני ולבן ידעת הקץ על בוריו בי הקץ תק״ץ הוא לחשלים ״קא ״צאת צא תאסר לו ושם ממש פעודד חסוב עם הרע ועיקר נשמתו היה מסוד העקבים ראק המתמשמי׳ בעשיה בסור המאסר שאסרו תז״ל בעקבות משיחא תתצא יסני ודי בזה אבל שלמה חמלך ע״ת הנעיק לדעת מבל אשר היו לפניו אחד דורו של משה רבינו ע״ת לא היה בחוכמו שנאמר או תבואנה שתים נשים וזנות אל חמלך ואומר או ולא מקורם לבן בי נסתבן בוסן בנין בית המקדש והיה פועל פעולות נוראות אפילו לידיע חכמתן נוכראין היה שם בכל יום אצל עוזא ועזאל על בסא שהיה עומד על נשר וצפה בהרי חושך בסוד שנאמר ויבן את תרמוד בסרבר בהרים

כהרים ואותר כך היתה הקבלה הולכת ומתפשטת חכמי דור ודור כי אין מנלין אלא לצנועים ועל פי הרוב הכהן הגדול והבירו ההכהנים והלוים ותי בקראים בשישר קוסה ותיקנו לראות את המלך ביום הכיפורים בקודש הקדשים כפר שמעאל בני ברבי נהן בספר ברית מנוחה והו בקראי בתיקון המקדש ועבודתו וכדרך כלל על דרך הכור לחקריב ניצוצי אורות קדושי מהקלים של מאנין הבריק אל הקדושה כפור עליית ניצוצי רצה"ם ולכן לא רצו ההנים הלוים הכשרים לעבוד ע"ז ועקרו דירתם מן נבול עשרת השבטים אל נבול יהורא ובניהן להיותם ע"פ הרוב מוכנעים לעבודת השם מן המלכים הכשרים שבהם אבל בישראל מירבעים ואילך לא היה מלך כשר הלא תראה מרכבת יחוקאל בן בתי ההן דיקא ודיוקא בן חלקיהו מן ההנים אשר בענתות ובניה שני פסקה מהן הקבלה רק שמעון הצדיק היה משיורי אנשי כנסת הגדולה שתקנו התפילות ע"ר הסור ואם הלא אורבאי ואיו להסתירם שלא יכשלו בם רשעים השיב לורבי אבא ההוא דאנא כתבנא סבונינא קרישא כלומר ההוא סעם הקפ סקום סועם מחוץ את המדוכה בקיצור מופלג שכתבתי בפי ניצוץ קדוש יצאו הקדושות ההם ומסעם זה אני לא פעיתי כי העתקתי בפיו סלה במלה ולא שניתי הדברים אפינא והבנא לבני חברייא דהא אינון ירעין מילין פירושו אפינא השבתי בלבי וכתבתי לבני חברייא השבעה יעיני ה'תלמידי רשב"י ע"ה רעאלו ונפקו עמנו בארבע קרישא ויודעים הקדות שגילה הרשב"י בפרסיו וסב"ש בלילו וכתבתי מכללים חללו לבני חברייא לברם לזכרון אחר מני אלף שלא ישכחו הקדות ותוך הכללים יזכרו ולא ישכחו הפרסים ולא לשאר ת"ח שברורם וסב"ש ק"ו כנו של ק"ו ודות אחרונים הבאים אחריהם בכל דור ודור לא יהיה להם לא לזכרון. ולא ליתרון. ואדרבא ח"ו ישינו תרון ומוח יצילנו פתן. ובשמיא ויצחצח שבלינו בחיבורינו זה כי לא לכבודי עשיתי ולא לכבוד כית אבא אלא בדי שלא יהיה הדור יתום מאלו הקדות של שיעור קוסה אבל אין רעתי נוחה בן הפירושים שתיבני הרב רבי משה קורדוא-דו ע"ת על הזו"הגם כי משה ותורתו אמת כעולם התחה שהוא עולם הכלים לא זולת אבל מאמרי הזו"אנם כוכלים פירושו כלל ולא יעילו להשיגו כי תוהו הסח והאר"י ע"ה הוא מרבה כולו כעולם התיקון כמלך השסיני שהוא ויכלוך הדר שהוא הגה"ו גנם סדרי עולם התוהו כפור מעשה בראשית ועניינם שנפערש איה"כ לא ידעו ממנו אפילו אות אחת וינדע כזה שלא ידעי מעולם התוהו שום דבר אא בזכן ס"ת כלא ההגהם ופורם ביאורו בפנים וכב"ש הספר ירח יקר כיאור על הזוהר שעשה מהר"ר אברהם גלאנטי ע"ה מהבר ספר קול בוכים והביאור של מהר"ת קליפרין על הזוהר קורם ידיעתו אל ההכמה הזאת של האר"י ז"ל עד שחשב בעצמו אין דומה לו אפילו בזכן כיאת האר"י זלה"ה לצפת תוכב אנום על פי הריכור ישבו שם ששת חדשים ממתין וכצפה מתי יבוא כהר"ח ויקבל ממנו רזי פלאי סדות החכמת ועברו ו'חדשים ולא הלך אצלו ואדרבה חשב הוא שאהר"י זלת"ת יצהר ללמוד ממנו ואפילו שהיה ענו ביותר ככל האדם אשר על פני האדמת לא רצה לילך אז לשלוח אחריו ולזרזו שיבוא ללמוד אצלו ממעם השבעתי אתכם בנות ירושלים הם הת"ח השובבים בירי ירושלים שלמעלה טליאה נשמות מישראל תעני פתח אדם בשרכם בצבאות או כאילות השדה שכל אדם יש לו רשות לצור ולהסיר אותם בין שהם הפקר והתלמידים עצמם הם תילות ותצאות תשכינה הממתפקת במוון יסוד הנקרא שדי כי הוא מיוכא דנוקבא שאבד לעולמו רי וגם היכל נכפיה ורזיכל לבנת רספיר נבלילים יחד בסוד התיקון אלא שהוא ראש וכתר לעולם היצירה והוא חקל תפחין קדישין וטה"י נימסריא השדה וגימסרי' כמספרן שמסתרת עצמו בו כל ימי החול והוא לכוסף ת"ת ע"א ו"נ אבר רבי אלייעזר כל חי תיקונך אבא גלילן בגין דלא יעול כיכופא לעלמא דאתי פ' הרשב"י ע"ה היה פולה לתלמידיו כל האדרא זוא בשיעת פסידהו שלא יבוא לראות פני השכינה ריקם ראמרי התם אשרי מי שבא לבאן ולתודו ביהו באבות ז"ל עד דנהדור ולבוראי

שאנחנו שעה היא עת פסידת האדם להעלות מיין ניקבין עד קצה נסר תיקון ולא יסלק בגריעו וכפגימו כי אלו הסודות מסתירים ומרבקים הנשכה כשכינה בסור כי לא יראני האדם וחי ופסי זת נקראת קין הימין שבאת אחר הנשמה וצריך לדבק נשפתי כשכינה ע"י אלו הסודות ותבף יסלק יצמו עם השכינה היא ארון ברית ה'נסע לפניו דרך שלשת ימים להור לו מקום מנוחת בנ"ע ואם אפבא חס ושלום מתרבקא בית כיהרא בישא הנקראת קין חימים שבאת אחרי הנף כסור קין שם להושך ולוקחת ח"ו הנפש תחתואת גם כן רחמנא ליצלן או זה או זה וזי כוח. ונחזור אל לשון חזהר באמרו השתא אמאי אצטריכו לאחנלאת מי כזה כת שנלח אבי בעת פסידתו שלא יסלק עצמו כנריעו כרעישנו אבל השתא אין צורך לנילוי להסודות הללו בסעם צריקים ילבו גם ופושעים יכשלו בם כנזכר באדרא ויכול להפסיד ולא להדות ולמה נבתבו הסודות הללו ע"י רבי אבא והלא אורבאי ואיו להסתירם שלא יכשלו בם רשעים השיב לורבי אבא ההוא דאנא כתבנא סבונינא קרישא כלומר ההוא סעם הקפ סקום סועם מחוץ את המדוכה בקיצור מופלג שכתבתי בפי ניצוץ קדוש יצאו הקדושות ההם ומסעם זה אני לא פעיתי כי העתקתי בפיו סלה במלה ולא שניתי הדברים אפינא והבנא לבני חברייא דהא אינון ירעין מילין פירושו אפינא השבתי בלבי וכתבתי לבני חברייא השבעה יעיני ה'תלמידי רשב"י ע"ה רעאלו ונפקו עמנו בארבע קרישא ויודעים הקדות שגילה הרשב"י בפרסיו וסב"ש בלילו וכתבתי מכללים חללו לבני חברייא לברם לזכרון אחר מני אלף שלא ישכחו הקדות ותוך הכללים יזכרו ולא ישכחו הפרסים ולא לשאר ת"ח שברורם וסב"ש ק"ו כנו של ק"ו ודות אחרונים הבאים אחריהם בכל דור ודור לא יהיה להם לא לזכרון. ולא ליתרון. ואדרבא ח"ו ישינו תרון ומוח יצילנו פתן. ובשמיא ויצחצח שבלינו בחיבורינו זה כי לא לכבודי עשיתי ולא לכבוד כית אבא אלא בדי שלא יהיה הדור יתום מאלו הקדות של שיעור קוסה אבל אין רעתי נוחה בן הפירושים שתיבני הרב רבי משה קורדוא-דו ע"ת על הזו"הגם כי משה ותורתו אמת כעולם התחה שהוא עולם הכלים לא זולת אבל מאמרי הזו"אנם כוכלים פירושו כלל ולא יעילו להשיגו כי תוהו הסח והאר"י ע"ה הוא מרבה כולו כעולם התיקון כמלך השסיני שהוא ויכלוך הדר שהוא הגה"ו גנם סדרי עולם התוהו כפור מעשה בראשית ועניינם שנפערש איה"כ לא ידעו ממנו אפילו אות אחת וינדע כזה שלא ידעי מעולם התוהו שום דבר אא בזכן ס"ת כלא ההגהם ופורם ביאורו בפנים וכב"ש הספר ירח יקר כיאור על הזוהר שעשה מהר"ר אברהם גלאנטי ע"ה מהבר ספר קול בוכים והביאור של מהר"ת קליפרין על הזוהר קורם ידיעתו אל ההכמה הזאת של האר"י ז"ל עד שחשב בעצמו אין דומה לו אפילו בזכן כיאת האר"י זלה"ה לצפת תוכב אנום על פי הריכור ישבו שם ששת חדשים ממתין וכצפה מתי יבוא כהר"ח ויקבל ממנו רזי פלאי סדות החכמת ועברו ו'חדשים ולא הלך אצלו ואדרבה חשב הוא שאהר"י זלת"ת יצהר ללמוד ממנו ואפילו שהיה ענו ביותר ככל האדם אשר על פני האדמת לא רצה לילך אז לשלוח אחריו ולזרזו שיבוא ללמוד אצלו ממעם השבעתי אתכם בנות ירושלים הם הת"ח השובבים בירי ירושלים שלמעלה טליאה נשמות מישראל תעני פתח אדם בשרכם בצבאות או כאילות השדה שכל אדם יש לו רשות לצור ולהסיר אותם בין שהם הפקר והתלמידים עצמם הם תילות ותצאות תשכינה הממתפקת במוון יסוד הנקרא שדי כי הוא מיוכא דנוקבא שאבד לעולמו רי וגם היכל נכפיה ורזיכל לבנת רספיר נבלילים יחד בסוד התיקון אלא שהוא ראש וכתר לעולם היצירה והוא חקל תפחין קדישין וטה"י נימסריא השדה וגימסרי' כמספרן שמסתרת עצמו בו כל ימי החול והוא לכוסף ת"ת ע"א ו"נ אבר רבי אלייעזר כל חי תיקונך אבא גלילן בגין דלא יעול כיכופא לעלמא דאתי פ' הרשב"י ע"ה היה פולה לתלמידיו כל האדרא זוא בשיעת פסידהו שלא יבוא לראות פני השכינה ריקם ראמרי התם אשרי מי שבא לבאן ולתודו ביהו באבות ז"ל עד דנהדור ולבוראי

חקדמת המחבר

הקדמה השנייה

אל המתרחקים מהחכמה הזאת

פרק ראשון

אמר החכמר נפתלי הירץ בן לו"א הגאון מוהר"ר יעקב אלתן זלה"ה בס"ד אשכנזי מלידי ק"ק ורנקפ"ורט יחושבת על נהר מי"ן ועתיה דמן חבריא בראשי תשוקת התרחים אל תורת יי תמימה תורת אמת ראיתי להאיר עיניהם בקצת פתם סדעיד הקדמות שקבלתי בימי תורפי להבין סדורת ורזין עתיק יומיא המסתומים והחתומים בספר הזוהר באלף עוקמין כידי יי אלהי הסיובה יעלי אחרי אשר הלכו יי את תטרו יסמט כי חשף יי את זרוע קדשו ושלח לנו עזר וקדיש מן שמיא נחית הרב החסיד הגדול האלהי ס"ו ככתוב"ר יצחק לוריא בן מוהר"ר שלמה זלה"ה נסבי אשכנזי כרשם ברורו אשר האיר יי את עיניו לזכות אותנו בהקדמותיו המזהירות כמצר האמת בספר הזוהר להבין סודותיו המסתתמים מעין שכל כל חי שלא נתגלו מימות רשב"י ע"ת ואילך וראשית כל דבר יצאתי להתווכח עם קנאת סופרים אשר אמרת הכסאת ופתחו פיהם של האומרים שלא לחדרשים ספרי חכמי האמת וגם שלא לגלות אותם אל הראויים אלו בפעמים שונות באף ותיכה קנאת תפת נבר היותא בפי קצת אנשי דורינו חכמים בדעתם ויקשו את יגרתם לכלתי האמן כי יש אלהים בארץ וראינו להחיות שאירית בארץ לזכות נשמות אנשי דורינו בתכלת תואת ולהשלימה בכל פיני שלימות ולקרב אליהם תגאלה על ידי חליכור החשוב הזה כאשר אבאר אראה לבעל סברותם בערים נאכנים חכמי ישראל הראשון הוא הגדול שבישראל תתנא הקדוש האלהי רשב"י ז"ל ותלמידיו ואחריו תרב הקדוש האלהי כמהר"ם קורדואירו זלה"ה גם אביא ראיות כתרב האלהי ק"ק ס"ו חרב רבי יצחק לוריא זלה"ה גם מדברי מהר"ר חיים קלעפיזין זלה"ה יראו כל ישראל אשר פיהם רבר שוא הגם שכבר בטלו רעתם חכמי איטליא בהקדמתו ספר הזוהר הקטון תרגמם בק"ק פנסובטה יע"א בבל מעגתהם אף אני אענה את תלמי כידי יי אלהי השובה עלי עם מרורי חז"ל וא"ל אלהי ישראל אתפלל התילני מיד בני נכר אשר פיהם רבר שוא וימינם ימין שקר תילכ ובילכ יש להם חלק ואלהים ברוב תסדך ענני באמת ישעך אמן:

פרק שני

ראינו לרבר להרתיק סחרחקים חנוק הינולה על דעת המתרחקים מחכמה זו כתחלקים לשלשה חלקים כאשר כתב הרב מהר"ר משה קורדואירו ז"ל בתיכורי כפר אור נערך שלו והנה היה להרב הזה כמעט כל חמרת ישראל לו יר ושם בפלפול ובמקרא בבל שכת חנברא ובמוסקים ובקי בכל התורה כאשר היה אב"ד בק"ק צפת יא"ע בכתה שנים תעפר בשנת ש"ל לאלף הששי והאר"י ז"ל היה סלוח את מפתו מדעיד עליו שראתה שהיו כלויתו תרי עסרי דנורא ונמירי דלא אתתתי אלא לתר כדרא או לתרי בדרא ואל יתלת על לבך להקשות אותי מאחר שגילת האר"י זלה"ה דרך אחרת יותר עמוקה מזאת שתהיו סברותיו נדחית לנמרי או פנם בזה"ת ותלילת סלהאמין זה אלא משה אמת ותורתו אמת אף שלא ידע מסודות דר"אר"י אלה"ת הלוא תראה שגם תרב יוסף קארו ז"ל היה לו מניר שלחן אין מן השמים שתגלה אותם על הספר וקראם ספר המניר תתיפם ק"ק לוכלך מקרוב ואם שלחו אליו מן השמים בוראי לא ינעישו אותו על זה כלל אך ודק עד אחר פפידת מהר"ר משה קורדואיר"ו ז"ל ההיא תקב"ה יקר סזולל תניף ותיק נשמות של עולם התהו ולבן לא יכלו להשיג יותר אלא ליסוד ישרי ספירת של עולם התוהו לבר והוא השעם שבסה ננגו אותן הדיון דעתיק יומיא מהם עד יקום שבא מישראל המחוקק הגדול האר"י זלה"ה מפנו התחילו לצמות ניצוצי נשמות עלם התיקון לורות אור לישרי אם הדור זוכה לכך לזכך נשכתינו כמו שאמרו תבמינו ז"ל יש בכם אחר ראוי שתשרה עליו שביעת ככשה רבינו ע"ה אלא שאין דורו זוכ' לכך מזה נודאי הוא סיכן גאול שסתתיל להתגלות אור פניהסלך עולם המלך עולם האצילות בכתר אבי"ע הוא סור פרי"ם מפסה לסיעלה מה שהיה מקדם כהסתר פנים שנ' הסתר אסתיר פני מהם אראה מה אחריתם ובע"זה החסא נרם של"א זכך והקן האר"י ז"ל את נשמתינו ער הקצה האחרון לגאול אותנו ברוב רחמי וחסדי י"כי לא תמו כי לא בלו רחמיו ואין לנו מי שיתן לנו יר ושם זולתי התעסקות התכמה הזאת הבוראת ובקצצת את סטך הענין הסמא סעבור הפלת המראה פני הסלך להראותם לי לקבל הודתו ותפילתו ולי"ו ספורש בקבלה רוח אפינו משיח י"נלבר בשחיתתם אשר אסרנו בצלו נחיה בגוים ועל אלה אני בוכיה וכל תכמי ארץ ישראל בוכים ומקוננים בסר נפש על שגתגלה אליהם אור שבעת הימים ותאומם ננגו פחם אורן בדרך י"אור קודש קדשים השיבנו י"איך תשובה תדש ימינו כקדם אמן:

פרק שלישי

השלשה כתות אשר זכרנו עתה נבפל סברותם בקיצור מושלג: תכת הראשונה הם אותם שיתרתקו סמנו באומרם כי אין תכרח להאמין בנעלם תחורת וסורתיהם מהלהם סת עיניהם סראו' ואזניהם משמוע וכל זה יסשוך ברבקב בפילוסופיא הכוזבת ויספיקו עצמם סילדי הגברים ומעסידים כסברות אר"ספו ותכיריו בתורתיו הקרושה אוי להם ואבוי להם ואין עתה להאריך בסברות הסזויפות הלוא תראה בפירו' תחורת להתכם תשלם אברבנאל בפרשת כי תצא הוא סותר רבריהם תסכתישים סור הגלגול ובעו"ה ראיתי קונטרים א' שכתב תכם א' מארץ איטליא ואומר שכל מי שהוא מאמין בסור הגלגול שהוא מין ועונו גדול מנשוא לא יהיה לתפאתו כפרה כי רבר סרת על התנא תקדוש האלהי רשב"י ולה"ה האומר בספר הזוהר בכנה סקומות מסור הגלגול בסבא פרשת משפטים ובפרם בפרשת כי תצא בזוהר תרש רף ק"ו עמוד א' ות"ל שונו רבי שמעון אשר נפשא דהיא משפעא דיסודא עלאה בר איהי תבת אשא דלעילא שלמא עליה זן בזוניה ר"ל ניהנם שלמעלה מן בתינו ובנופא שלמא עליה אשא דלרק ר"ל שלמטה ושלמא על בל ישראל ומאן דאמר דמאן דאזל בתאי עלמא בלא בנין ראתי זכנא אתר יתי לעלמא דאתי תדין אמר קשיט ועד אינן תייבא דשאפין כאויראא עד דמרמי תוביהו וכתר נבניהן פעם שניה בנוף כרי לצרף אותו ואם יצרק שוב אינו נכנס פעם אתרת ואם לאו פעם שלישית שנאמר תן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם נבר ר"ל עם נבר דייקא אבל נכרת סצלם אלהים של פרצוף אדם וכא בגלגול רצה"ם באשר פרשתיו בשער התשובה באר היטב ע"ש ואם ת"ל לא יצרק באלו השלשה פעמים שוב אין לו תקנה ר"ל בנוף אדם והוה הכרת תכרת הנפש התיא עונת בת ע"ר כיי לאחרא בנפשיה דלמא אתי וכנא אתרא ואית לנו ראיה מגרג ואביהוא ברכתיבנא ועוד אית לנו מסך מיעני יבסח יבוא עליה בנין דלא ישתרש זרעי' ולא יצמרך למיתי זכא אתרא בנוף וחו אוליפנא מאון דאמר הכתוב בית לבלתי נתן זרע לאותיו יועוך ראיה אתרא ילך בן לנעמי ובו לנעמי יולר וחלוא הוה לרתו לא ללכר שות עובר הוא הת מחלך ובליון דמירו אינון תרי פלגא דנוסא דלא אנסיבו ומיתו בלא בנין ובנין כך תתכי ארי"ך ורע לו דלמא וכנא אתריתי אתא לעלמא ולא הוה וכאי כל כך ומת בינון זה וכרו השתא כך קאל להאי עלמא סנביה תובית והרין הוא צדיק ורע לו ובכו בן רשע ומוב לו דלמא אתי וכנא אתרא ומרי בלא בנין והוה זכאי ולא נמור והשתא משלם סזביותיה בעלמא דין ואתר בך תקב"ה סורירו כגלגול רצה"ם ומשלם לו וכיתריו הסעכבים סלהקדוש ודא הוא כי ישרים דרכי יי וצדיקים ילכו בם ופושעים יבשלו בם עב"ל ונחזור לעינינו והנה מי שיש לו מוח בקרקרו ועינים בראשו יראה ראיות ברורו שסביא התנא הקדוש מתורה נביאים וכתובים והיאך יקח בסחשבתו לומר סין הוא בוראי עתיר ליתן את הדין עם הדין רב ייבא סבא דפרשת משפטים ועם התנא הקדוש האלהי רשב"י ע"ה לאני סם"ת ובל רעתם הוא

לדין

חקרמת המחבר

לרץ בשכלו מה שלא יבין מעולם בדרך התקירה מחשבת קדושת
של הקב"ה על זה אסר האסוק אל תגעו בכשיחי ובנביאי ל' תרעו
ואמר אל תבואני רגל גאוה וד רשעים אל תנידני תאחר בא
לגור רשעוס שפוס והמלינ על דברי ח"ה גרץ בגאוה ורוחרת
לכן אל תדברו גבוה אל יצא עתק מפיכם כי אל דעות י' ולי
נחכנו עללות עליות כל העולת סבת כל הסכות וצרוך לקבל
אותם מפה לאוזן השומע אם יקשה לו הדבר שכאסר כי לא דבר
רק הוא ואם רק הוא סכם ואין זה כ"א נאוה ורוח לב אחרי שפלה
כרימו מפשמשה של תורה ירץ גם כן בסתרות אף שאינו יודע
כלום וישחית נפשו ותחלתו מחסר האלהי האמיתי כי גלגול ג'
חס"ר ועולם חסר יבנה:

ועל ידי האמור הזה נכפל גם כן סברת הרב הגדול רבי לוי
אבן חביב וכחוץ סברת עצמו שכתב בתשובה שלו ס'
ח'רף ס"ז עלה ר' חה לשונו וביענין השאלה השלישית אשר שאל
אם אמנת הגלגול האיר דבר הכרחי להאמין בו והכלי גם אם
מותר לדרוש בו ברבים ד"ע כי ביעותותי עדיין לא וביתי
להחכמה הזאת יקר כי לא ניתן לאדם רשות לחבין בה כפעמו
ולחקור עליה אלא כשכח כין השורך שיקבל אותה ברוב שקבל
גם הוא ובזכן הזה לשם בארצותינו לא היו נמצאים אנשים כל
כך שלימים בה. האסגם כרבר הזה תפרשי כבר ראיתי ובינותי
בספרי ומצאתי כי החכמינו ז"ל אוחם שהיו אחרי התיכות התלמוד
יכים רבים נתלקו לשני כתות הכת האחת כת התוקרים בעיקרי
האמונות כפי שכלם לבר ומת עסקים בחכמות התיצונית ובלכם
של אלה קשה להאמין האמונה הזאת יען כי כפי השכל יש עלירה
קושות שלא השיג שכלם לישבם:

אמנם יש כת אחרת גדולה מאד מחכמי ישראל המאמינים
ובלם כותבים עליה כי היא אמתה אמיתיות ועיקר
מעיקרי התורה לתרץ קושות צריך ורץ לו ובלנו אנחנו כחוייבים
לשמוע דברי האחרונים ולהאמן האמונה הזאת בלי שום פקפוק
ומפק כלל. האמנם לדרוש בה ברבים נראה וראי שהוא בלהי
הגון מאוד כי לא טובים אנו מאבותינו ורבותינו ע"ה אותם
שכחתה בכפריהם לעולם לא דברו בה ב"א על דרך רמז ותירם
ובתבו עליה שהיא סור גדול ולשון הרמב"ן ז"ל בפירוש איוב יעיר
שכחב שם וז"ל ואם התפוץ להבין הסוד הגדול לבן חפיה לדעתי
ובלתיתי תשתונן. ויעל תמא ח"ת או"ן. ותסיר מעל פניך
העגן. תראנה עיניך הם"לן ותכלכ"ת. ותצפה לגאולה. ותראה
שני עפר"ם. תאומי צביה. והנוחה והבניה. עכ"ל ז"ל. וכמו
בכולת תתאו"ן לאו"ן. הם"לך והסלכ"ת יהודת והכר כלתנו.
הצפה לגאולתי. בוינו שהיה גואל. תאומי צביה. פרץ חרח.
והגזרה מיתנא דאתנר. והבניה. בנין הימים הוי הרכ לה"ה
שרבר כרבר הזה כרוך סור ורמז יחידה. כל שכן אנחנו
האחרונים שכליהו בעיבו כנסול עלי אכו נסול ידו הדה. נאם
הצעיר לתורה ולתעורה. ולכבודך נגר כחו כיחודה נאם לוי
בכהר"ר יעקב בן חביב ו"ל יכ"ל:

והנה החכם הזה היה בעל חלכות וחשוב מאוד בפוסקים
וידעים ואסר בעצמו שלא עלתה אורחה בידו לחבין
רף חעלוסות וגם לא היה לו סכוי ללכוד כאשר כתב בעצמו
ונמשך מזה היותו רק הלכב לכתוב נגר הסיגים ואפיקורסים האלה
החלוקים על דברי החגא הגדול והקדוש רשכ"י ולה"ת כאשר
יעשה האברבנאל ז"ל בפרשת כי תצא תנ"ל שכתב עליהם ביר
רשה שנעשכו אחרי ספרי אחסם"ו וחביריו ואחרי סכרות ה' ושם
התיר קשריהם ופפיקות הים שהקשי על כור הגלגול ואין בפק
החלק על דכרי החגא הזה כראי ראוי הוא לקרותו מין והגה
כתב הרב דין יצחק אברבנאל ז"ל שכור הגלגול הוא פקובל בפי
אכותינו עד כשה דיבנו ע"ה סתר כיני והגה הוכחת על זה בפקוק
אשה החכמה שאסרה ואנחנו נעות בפים הגברים ארצה אשר
לא יאכפו ולא ישא אלהים נפש וחשב מחשבות לבלתי ידה ממנו
נדה ונם בכלך יעשו"ו שהוא היה גלגול אחת נאמר בו בן שמונה
שנים החל לדרוש לאלהיו ולא היה מלך בפוחו לפניו ולאחריו
אשר שב אל י' בכל לבבו והלא עדיין לא היה בר עשרים ולא
נכתב שום דבר שקשה אלא צדיק בכסן אפו ומוכח הוא שכל זה
היה בפח הגלגל וכן איוב שהיה גלגול אדה נאמר בו ויסר פרץ
וכהנה רבים אשר אכאר אותם בפוך הגלגול בפרשתו וקב"ה
ושכינתיה ואף שהחכם אבן חביב כתב שראוי להאסין בכת
האחרת שהיא עיקר פיקוקי חתורה על כל זאת אינו פתיר את
קשריהם וכפיקותיהם אלא יראה ורך הלבב פפיעם שהוא עצמו לא
היה פושלם בהחכמה הזאת עם שלא היה לו פי שיאיר עיניו בה
אף שקשה פירוש לדברי הר"פבן חנה נודע פתוך דברין באופן
פירוש ל' חצפה לגאולה שהוא כוונו וקפירוי בתוך גאולה יהודה
שאוסר וקפרש אחריו ראוסי צביה פרץ וזרח פה ענין בוונו לבאן
והאמת הוא שהגאולה היפם להורה שאנו פרברים בו ולא
להפסיק בו ולוסר פח שאינו פעיניו אלא נראה שלא היה פושלם
בהחכמה הזאת כדפירשנו ועיין פרשת פשפטים בפסוק בעניין
הימום של הפר שיחודה עצמו היה האב הראשון והשני ולא היה
כו חילוף לכן יחודה אותו יודך אחיך מת שלא היה כשם גלגול
יבום בעולם אם לא ע"י חילוף האב שהוא הדה תנאל עצמו
עיין שם. והתמיה הגדולה אשר יש לי עליו והיא הפיה קיפרב
אוהל כל יעיון בל יפוח לעולם היא אומרו האמנם לדרוש ברוב
ברבים נראה דאי שהוא דבר בלחי הגון כאות כי לא מונים אנו
מאבותינו ורבותינו ע"ה אותם שכתבום בספריהם לעולם לא
דברו בה כי אם על דרך רמז ויחידה ובתבו עליה שהיא סור גדול
ר"ל סוד הגלגול וכביא ראיה פלשון הרמב"ן ז"ל בפירוש איוב
יעיר על זה שכתב בלשון תירה וכו' שוכו שכיים על זאת הייאך לא
ראה ולהר סבא פרשה פשפטים ובפקומות אחרים בגן על פסוק
מה נעשה לנוערים לנשים וחפפתם לכם איש את אשתו ועל זה
אכרו חכמינו ז"ל שבא יקריכנו אחר בחמים בי בספר. וחיבה
נעשה אשתו אפו ואין לו בת זוג ומה מאוד בפירוש רושו ורשב"ץ
ע"ה בפאמר של פרשת כי תצא שלפניכו שאי אפשר לפרש יותר
ואינו אומר שום רמז ויחידה שם כלל אלא ורושו בפה כלא ויפא
מזה הפעות עד אשר רבים רוצים להוכיח להעלים הכתירות לא זו
שלא ירדשם ברבים אלא אף ו שלא יבאום לרפום בלל והרב
הזהיר והפרדים נרפסו בבר בהחכמה אנשים נדולים וחשובים
ומביאים ראיה לדבריהם לוכות את ישראל הלוא לעיניך שוים
אוהו עסקה בשיעור קומה צפית בתרבכה בגובר בפרש פשלי
ובהרשים אחרים אלא נראה פרוב נאותם שלא ילכור אדם
דבר מה שנעלם פהם ולא יבינו וידעו בחשיבה יתהלבו וגם אתני
התחבר ראיתי שיעורות שתפשמו אינה קונטרסי האר"י ולה"ת
קונטרסים נפרדים שבתבו קצת תלמידיו שראה דבריהם
פותרין זת את זה כאחר שיעקר תסר מן הספר ולא פירשו בו כל
צרכו רק הם כתבו להם ליכרון אינה דברים ויש פקום לפעורי
לכן בתבתי החיבור הזה ופרדתי בו שערים ופרקים להיות שום
התלמיד התשוב כהר"ר חיים זלה"ה עשה כן ולא נתפשם ספרן
בארץ הזאת אבל ראינו ספר אחר שחבר אחר בתלמידי ואלהים
עשה את האדם ישר והוא בקש השבותות רבי"ם בהתקונים
ספרים פסני והתחיל ללמוד פסני פקש והעתיק בפני הרבה
קונטרסים שהבאתי בארץ ישראל והוא חבר ספר אחד פהליקוסים
האלת שם סברותיו והגני פבקש פקם כל איש אשר נגע יראה
אלהים בלבו להשכר בפנו ובספרותיו ויעור נוסף על זה שהתעתק
פנני האלמא כיתות של הרל"א שיערים שחשנתי אני בילוי בשכלי
הרל וכרוב פחר ואיבת אשר נפלה עלי בעת הזקן לילה כאשר
הוצאתיהו לאורה והוא דבר נפלא בפרש דבר האר"י זלה"ה
בקצת בקפוחה ובזחר גם כן באסר הראה בשיער הראשון של
בפרי הנקרא שעשועי פסלך ולא החם שפי עליו בהביאו והאלמא
כיהות של הרל"א שיערים פנים ואחור לדעים יפיב"י למוכיח
ולישרים כל כותם והכפים עקלקלותם יולילם י' את פועלי האון
שלום על ישראל והדבר הזה ירוץ לכל הלבירי בשפנו ובארץ
פולין אשר אני הסחבר הבאיאם בכייתא רשמיא והנה הגרול
דיקה הלזה לקח ליקופים מת שהעתיק פפני ועשה תיכור סהם
ובתב אחר זה איזה פרקים כולם נפחל ויקפש פבולבלים
פשובשים וכל זה עוררתי לחבר בפרי זה להציל
אנשי אכת פשגיאות לחכין יחברך י'
לעולם אבן מאסן:

פרק ד

הנה ערכתי למנך כת הראשונה המכונשת דברי אלהים חיים ושלך עלם בבסוד סברותיהם ראוי עור לדבר נהם ובסברותיהם שהם אומרים כי אין הכרח להאמין בנעלם התורה לסכוח רבות אם לחשבם הדברים כפשוטן ובנעלם אין להם חעק באמרם כי סי יבריחם להאמין בעשר ספירות ושאר הלקים אשר להכחת זו ואין רצונם להאמין אלא באחדות הפלא ובאשר יניחם קצת מחכמת זו ומה גם כשמעם עולמות אין קוף ובעל הרצון תמרת תוארי התור יעיניו פיהם לכלי חק בריאו המשכילים ובסעם יחו בעיניהם ככוחרים ויש אשר ישים נפשו בכפו ויתבכת בשלמה זו וישלים פחיחת נפשו בסברה זו בלי שיאמינחו בלבו אמונה שלימה • ויש שמחקשים אמונה זו בלבו באמת ובלבב שלם והנה בחירחקו בעלי סברות אלו אם שלא להשיב ח' חשובה על פפשוחם כמעם אשר פשוט הלעיגהו אבל ראוי לחוש על כנור חמרחינו להקשות את שניע ולבפל רעחו הנה אין כפק שיגלו אלו גל כיחם כו אשר שלמה המלך ע"ח לא יחפוץ בכסיל בחכונה כי אם בהגלות לבו והנה אומרו כי הכסיל הוא קאי על מי שאינו רוצה ללמוד אלא פשוטה של חורה אין המצוי ארצונו בחבונה ר"ל כסוחרים הציללים הנקראים חבונה כשו"ל מבין דבר מחוך דבר כי אם בהגלות לבו הם הדברים הנגלים והפשוטו של חורה דאל"כ לא יחכן הכחוב לומר כן כרבר שהוא פשוט לכל אדם שאין לכסיל המץ בחבונה ושכל כזה לו לקרא שאינו מחרש שום דבה וכזה גם הפירוש שאומר אחריו כי אם בהגלות לבו אלא פיוכרה שלא יהיה כפל ססש אלא ברבר הזה. שלא ישב ל לבו חבונה אע"פ שהוא באפשרי לו להיחה לו חלק בו אלא ידחיר החבונה פסנו כי אין חפצו בהם אורות פעצותיו הסנויעות ועל אלו וכיוצא בהם אומר הרשב"י ע"ה בחקונים חיקן ס"נ וזה לשונו בראשית חמן יבא ויהא אינהו ונהר יחרב ויבש בההוא זמנא ראינהו יבש ואיהיבשה בנין צחחין לחתא ביהודא האומרים שמע ישראל ואין קול אין ענה הח"ר אז יקראנגי ולא אענ'וחכי מאן דאסחלק קבלה וחכמחא מאוריחא דרבי"ם ומאוריחא רבחב רגרים ולא ישחדלון בהון ואמר ר"ל אית אלא פשט באוריחא ובחלמודא בוראי באלו הוה אסחלק נביעו מההוא נה"ר ומההוא ג"ן ד לית סב ליה ולא אברי בעלמא ולא יולף החיא אוריחא דכחב ונהיחא אוריח'דבע"ם דאחמשב ליה באלוחזר עלם, לההו ובהו ה'וגרי' ענינה לעלמא ואוקר נלוחא עכ"ל יכוחת הפאמר הזה לבאר לנו גודל הפגם של אותם האנשים הנרמים מניעה לאותם הרוצים ללמוד הכמת הקבלה בסברת שקנותיהם הנזמינים בכל אשגי מעניהם ואומר מחר"ם קורדאוירו"ל שעליהם אומר הכחוב עך כתי פחים חאחבו פתי יראת אחם נמשכים אחר פשוטה של חור' ואחם כסרים את עצמיכם בפחיות ואחבחן פחים ועליהם נאמר וכסילים ישנאו דעת והיזו יראיות הגעלמות בחורה ובחריה מאי כחיב השוכו לחוכחתי חנה אביעה לכם רוחי פי הגשמ' המחלבש' בחוך הפשם אביעה לכם רחוי אוריצ דברי אחכם בנפחר שיש בי אז יקראוני ואני אענה ונו' ולא זו אף זו קאמר ר"ל לאזו אומם שאינם מאמינים בנפחרות ואומרים שאין בח אלא פשפחרא של חורה שהם בכלל המקנעים בייחוד בי"א ובנוקבה סן הכלל באומרו פאן דאסחלק קבלה מחכמת מאוריחא רבע"ם ומאוריית' רבכחב רגרים ולא ישחדלון בחן ואח"כ אומר חזוחר ואמ' ולא איח אלא פשט באוריחא ובחלמודא בוראי כאלו אסחלק נביעו מהחוא נהר שהיא אמא עלאה אשר בידה הגדלות והחירות ר"א שנאמר"י יקוי עקב כי קיקפח וגו ומכל מקום בידי אמא חחקון כי כוחן הגלות עשה א"ם בשעת שמחבררים הקליפות כיוחר בנין בלילות הזהל וגם כיום אחר חחפילה ואיחה סעשה טוב חזורים זיר ונוקביה לקפנותם כרי שלא ישלטו הקליפות בהכחריס שלהם כשמסחלק אמא ולא נדר החור פוחה גדול בפעם שאי אפשר להחזיקם אם לא בכוח החכמה הזאת כשאנחנו מזכירים השם המיוחר לבן אומר חזוחר כאלו אסחלק נביעו פהחוא נהר שהיא אמא המקבלת חרין עשרין וחרין פחין להלבישם ל"א ונוקביה הנקראים נ"ן ד ליה שב ליה ולא אברי בעלמא ויזדר

מאמינים אלא אפילו אותם המאמינים בה רק שמבקשים עצות מרחוק שלא להרגיזם כמו שכתוב בהסכמת חזהר קטן המכתל כבהתם או שהם אוכרים שצריך לתלים הדברים וכל בוגמהם הוא לשם יחרא מאחר שהסת חכמים ברצחם הם מושלמי בכל שלימות שבעולם ובזאת החבמה לא חלו בה ידיהם ואם אדם א' ישלא אותם מרחין דעתיק יומיא יהיה להם חרפה גדולה שלא ידעו מאי קאמרי דבנן באותן מחרי סורות מקנאת איש מרגזו ביניהם ישיני חרפה גדולה וכל זה אינגו שות להם מאחר שביד מקצתם מכל ורצוצה לסנוג שוב מבעליו יאמרו וישתדלו שלא להרגיזם ואין כוונתם לשם שמים והם בעצם האכזר בתיקונים כגובר וגורמים שלא יעלה תפלתינו לשמים ליחר ז"א ונקבדי וגורמים עניות ואריכות הגלי עלייהו אתמר תיו ערית לראש והם מעבד רב שגרמו בפה קלקולים ישראל בגרש בריגא מהיכא פרשת נשא בפרשת מטה דע"ם ובדרגא מהיכא פרשת בתעלותך דף ע"ג ע"א דעם היות שצריך לפרש פעותם בכוונתם המזופות בה שצריך לעקר חשת ערין מריכן אנו למוד"י אלא שמתי אל לבי לכתל אחת על יד אחת אחת לכוונא חשבון כדי שאוציא לאור המאכרים המתגברים ל כוונותיהם ואם תיתני מביאים בפעם אחת הגילוי חרם בפי ולאם לאם בכתון אפיכם עליהם שכעת רזיגים ושמועה נסיבי אדם בקנאת יי צבאות תעשה זאת אשר אליך יבואו הבבים מאפסי ארץ ואמרו אך שקר נחלה טבותינו הבל ואין בם מועיל ואז יקויים בנו מה שבתוב חשיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו כקדם אמן:

פרק חמשי

הנה אמרנו למעך בענגש הפנם המניע אל המרוחקים מהחכמה הזאת הנעמות בפלת בראשי"ת הנחלקת לשתי תיבות אר"ת י"בש וסתע יחזר את השמים ואת הארץ שהם זער אנפין ונוקבא ונורמים מעץ עולם התחתו שנא' אחריו הארץ היתה תהו ובהו ורוח אלהים מרחפת על פני חראשים ל התכלת האות שגורמים הגאולה הנקראת אור שנאמר ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור כספריא ר"ו שהוא הקץ חימין הגילוי בר"ו ונאמר יי אורי וישעי שהוא הגאולה' ומי שמגיע החכמה הזאת נורם אורך הגלות התלויה ועומדת על תיקן התשובה האמיתית המסורת לחכמי האמת כאשר אבאר על ידי חזוהר בהקדמה הזאת ותקדם זה נביא מאמר אחר מחזוהר בפרשת בהעלותך ת"ל רבי שמעון אומר ויה ליחזאוב בר נש ראמר האי אילן אתאי אתאי לאוחאת פסוקי דעלמא וסליק דחדושין ואי חבי אפילו בומנא דא אגן יכלין לכ"ע בעבר אוריתא וסליק דחדושין שבחא יתיר מכלהו אי לאוחאת בילן דעלמא אפילו אינן קפסידי עלמא אחרגיי הימים הנקראים בלשתים קרינלקה אית בגיניהו אלין אלאין יתיי אי הבי גיזל אבחרייהו ונקביי מיניהו אוריתא' אלא בל אלין דאוריתא כהאי גוונא שאומר ופפרש הרשב"י סבאן ואילך דאא חזי אלעא עילאה ותלמא תתאה בהר מתקלא אתקלו' ישראל לתתא' כלאבי עילאה לעילא' פלאבי עילאי כתיב בחו עושה סלאבין דחאת האי בארר עלאה' כשיעלא דעתיק לתתא' אף על גב דעתיק סתלבשין בלבושא דהאי עלמא ואי לאו דסתלבשי בלבושא בגוונא דהאי עלמא לא יכלי למיקם בהאי עלמא ולא סביל לתו עלמא ואי בפלאבין בך: אוריתא דיברא להן וברא עלמין בלהו בצירופי התורה נבראו המלאכים וכל העולמות וכלהו קיימין בגיצה בין דעתיק לאחי עלמא אי לאו דסתלבשא היא בלבושא דהאי עלמא לא יכיל עלמא לסבלל ועל דא האי ספורא דאוריתא לבושא דאוריתא איהו מאן דחשיב דהתוא לבושא דאוריתא איהו ממש ולא סלה אחרא חיפה דהיה ולא אלא ליה חולקא בעלמא דאתי בגין כך אמר דוד גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך מה דתתחת לבושא דאוריתא' תא חזי אית לבושא דאוריתא בלא בגין דלית לה אנרא בהתוא עלמא באיגון דמשתרלי בהכמתא לאסתבלא ביקרא דמאריהן ולית שיעורא לאנרא דאיגן דירעי הכמתא ביקרא דמאריהן זכאה חולקיהן בעלמא דין וחבלתא דאתי בהתיב אשרי אדם בשא חבמת ואדב יסוד חכתח עב"ל' והבה הפה קדוש ס"ו הרשב"י ולה"ת הוא מהיה בהמאמר הזהמאם אפשר לו ללמוד ולקבל הדרן דאוריתא סבי

מסתבלין אלא בהתוא לבושא דאיהו סיפור דאוריתא וכו' אינן דירדקין יחיד לא מסתבלין בלבושא אלא בגופא דאיהו תחתי התוא לבושא' חכימין דאינן עבדין דמלכא עילאה' אינן דקיימו בסודא דרזיני לא מסתבלין אלא בנשמתא דאיהו עקרא דכלא אוריתא ממש ר"ל תורת אמת והו תעיקר ולא תשוש לנשמתא' נשמתא דאתן זכינן אינן לאסתבלא בגשמתא דנשמתא דאוריתא' תא חזי הכי נמי לילא איה לבושא וגופא ונשמתא נשמתא לנשמתא שכיא ותיליהן אינן לכושא יכנסת ישראל דא גופא דמקבלא לנשמתא' דאיהי ת"ת ישראל ועל דא איהי גופא לנשמתא' נשמתא דאתן דא ת"ת ישראל דאיהי אוריתא ככפ ונשמתא לנשמתא דא הוא עתיקא קדישא ולא אחיד דא בדא והוא הקצה האחרון צרוף הדתים ל"נ נהוריאפרסמתא דכיא שזוכה ל סודותיה הלומד החכמה הזאת בשלך מע"ה להשיג סור יחידה המתקשרת בשאר פרצופי הנשמה החופפת עליה מה שאי אפשר לו לקבלה בעת"נ בגודע כתשא א"ה שנתבפפה קטנה ופרחה ממנו יחידה שאין עולם הזה יכול לסבלה' ו' לאינן חייבי דעלמא דאתי דיהא אוריתא לאו אינהו אלא כיפור בעלמא ואינן כסתבלין בלבושא דא ולא יחיד' וכאין אנן צדיקיא דאנן מסתבלין באוריתא בדקא יאות חסרא לא יתיב אלא בקטן כך אוריתא לא יתיב אלא בלבושא דא בגיני כן אוריתא לא ניצא לאסתבלא אלא בכה דא"ת התות לבושא ועל דא כל אלין בלין וכל אילין סיפורין לבושא אינן כ"ל' והנה הסאמר הזה פירושו בשיבר עלה התחזו אבחתוסף לנו לקח בביטול דעת הכת חזאת וכיוצא בהם השוללים תנכחר מתורתינו הקדושה ונפקא לן מיניה העיקר כי קיור על הכתר הזה הנסתר יש פנימי למפנימי וזה הדרך נגלה עזה כיגיני הזוהרים וגוכה אליו ביעולם חבא כל ישראל לעתיד' ועלה אחי הודיעני מי שלא הסתכל בנשמתא איך יסתכל לעתיד בנשמתא לנשמתא ויבא נרוץ לעתיד להיות ניזון מזיו אסקלרי"ה הזאת בפי ששנינו כי בהשגיחו ישיב שפע התחתות האלו כי צה תהר צחות חרץ הם תלת רשין הנכללים בשם עתיקא קדישא הנקרא קדוש קדשים קודש הר קדשים תרץ והצחצחות זוהרים נוהרים בזוהר ויקהל כרם ישראל ואל תשיבני בפי שלא זכה אליה כי יש חלוק גדול בין מי שהכהישה למי שאינו מכהישה ואינו מופא רבי מוכהק שמוהר לו מהרי הזוהר אלא ראוי לאכור עליו שלא ראת מאור פיניו ושאר בהרי עשיר אשר שם הרך הפשם ואבי הוא בזהר בבבה מקומות ובפרש בפרשת מקודי וזה לשונו מאן ריכיל לאדבקא ולא אדביק רחי ליה לבר ולא עשל וכו' ומסני התלגלת הגדול הנסשך מזה שלא יאמר אדם בל יגיעו היק ותשש מזה אם לא ילמד בחכמה זו אביא המאמר של הזוהר פרשת ויקהל זהזהר קטן רף רס"ו ע"ב בהיקוט זוהר לשתו האי היוהא יופי"ל שכיה ואיהי קיימא בגל רזי דחבמתא וכל אינן מהתאין דחכמתא קיימין ביה' האי דחכמתא קיימא למחבע אגרא בעם קב"ה דיהיב לבני נשא דרדפי בתר חבמתי למנרע לבאריהן (ר"ל חכמת חקבלה) רבר נפיק בר נש מהאי עלמא האי היוהא נפקא על אדבע שרשים מעפפין ומאסית קמיה ולא שבקת כל אינן נדריני נימוסין די בספרא אחרא למקרב בהדיה וכמה אינן שלחן דשלם סחרניה' ואלין שרשים בר נפלין ואחזיין אתכפיין אינן שרשים נחפים דנפקין מההוא דנרים מהאי לבל בני עלמא' האי היוהא קדישא קיימא בר נפתחא סלקא ומסיאות לגבי קדין שאל לה ברזי דחכמתא דמאריה' וכמובם האי חכמתא דדרקיע אבתרה אזדריק הכי יהבי ליה אנדי' ואי יכיל לאדבקא ולא אזדריק דהי ליה לבר ולא עייל וקיימא תחות ההוא חיכלא בכפיפו' וכר נפלי נפתיהו אלין שרשים דהחוזיה כדין בפשי בנדפייהו ואוקדין לה ואתוקדת ולא אתוקדת וקיימא ולא קיימא וזכי אחרנת בכל יומא בהיתה ולא בהירת ואינ"ב דעובדין סבין אית לה בגין דלית לה אנרא בהתוא עלמא באיגון דמשתרלי בהכמתא לאסתבלא ביקרא דמאריהן ולית שיעורא לאנרא דאיגן דירעי הכמתא ביקרא דמאריהן זכאה חולקיהן בעלמא דין ובלבלא דאתי בהתיב אשרי אדם בשא חבמת ואדב יסוד חכתח עב"ל' והבה הפה קדוש ס"ו הרשב"י ולה"ת הוא מהיה בהמאמר הזהמאם אפשר לו ללמוד ולקבל הדרן דאוריתא סבי

השיבותא דנוף בשתא: כהאי גוונא אוריתא אית לה בגופא ובלבלא דאינן סיפורין דהאי עלמא' האי גופא מתלבשא בלבושא דאינן סיפורין דהאי עלמא' מפשי דעלמא לא

רב הסקופל ישתדל בכל מאמצי כוחו שיהיה לו יר ושם כלורי מעשה בראשית וכיוצא מהכרכבת המכוונים על דרך האר"י ולה"ת אשר מם ששם רבני הזוהר שלא יבואו לידי עגש כזה ויהיה נדחה מהיכל המלך ולא יקבלו יפי' אל המלאך השרוי התרומל אשר הוא בעל שש כנפים ושתים שתחתיו חם כולם בעלי שש כנפים ומי שלא עסק בהכמה זו כוזן עלייתו למעלה אעפ"י שיש בידו בסת תורה ומעשים טובים יפיאל את ריחה אותו לחוץ וישתים אשר תחת"יו שהם כולם בעלי שש כנפים שתים אורגו בהבלי כנפיהם והוא חוזר ומתרשש ושתים אורגו עך שמתגלגלים רחמיו של הקב"ה עליו ואומר וכראו פעם אחרת מה תגשמו ותשוקות בהכמה זו מפני שלקו פקודים לכן רודפים אחרי ההבמה והאת בכמו דדרף בתר החיים ואעב"ב ראיהו לא תזי מלילה תזי • וספני שהשם של ע"ב יש בכל תיבה ששית אותיות אל אות נקרא כנף שפורח בו המלאך וגם הנשמה לפעלה במו שאמרו בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף הם ששה אותיות בכל תיבה שלש פעמים שתים הגזרים בפנות הזה וכן ליקח בכל תיבה שבו וספני שהשם הזה הוא סרח הדין יש לו סבע חאש התעלה המיר לפעלה ואינו יורד כמו שהש של ע"ב שהוא חסר ושבע חמים הזורדים וגוררים בירידת המיר לכן פעלתו להעלות הנשמה אחר פגירתו מן העה"ז וגם בכל לילה וגם עלייה התפילה בירו לכן קוד לכל אדם לאומרו בדרך בקשה של "אנא בכח וכו' ויבון בר"ת שהוא חשם עצמו הענין הזה הוא מבואר בספרי באר השב בפקומו לפן אקצר בו גם בוהר שיר השירים אומר זכאין אינון כל אינון דמשתדלין באוריתא למגרע בהכמתא דמאריהון ואינון יודעין ומסתכלין ברזין עלאין בגין דכד בר נש נפיק מהאי עלמא וכו' בחא (ר"ל בהכמת הקבלה) אסתלקו מיניה כל דיוין דעלמא ולא עוד אלא דשתחין לית תריסר תריי דדרי דאפרסמונא דביא דדי דהכמתא עלאה חלישו בהו ולא עוד אלא דקב"ה אסקיף לית בההוא פורעניא דכל דיוקין גליפין חמן בהאי עלמא ובעלמא דאתי • וקב"ה אשתעש ביה בנ"ע ואחסף תדיר עלמין עלמא דא ועלמא דאתי וכו' ואומר שם וכל דא אסתכל בר נש מגו דיוין דאורייתא הא חדי כל מאן דאזיל בההוא עלמא בלא יראה אפילו אריח בית עוברין מבן סניאן דפקין ליה מבל תדיעין דההוא עלמא פוק חמי מאי כתיב הכא הגידה לי אימא לי דזין דהכמתא עלאה אין אנא דיני ואנהיגנא בההוא עלמא עלאה אוליף לי דזין דהכמתא דלא ידענא ולא אולינא עד הכא בגין דלא אהני בכיסופא בגו אינון דדגין עלאין דאנא אזיל ביניהו דהא עד הכא לא אסתכלנא בה (ר"ל בשפה היא מדרגת תחנונים לפני המלאך יפיאל שילמוד עמה סודות הקבלה) הא אית מאי כתיב (ר"ל שהמלאך משיב לה תשובה בפסוק אם לא תדעי) אם לא תדעי לך היפה בנשים אם אנא אחיא לכאן בלא ידיעה ולא אסתכלית בהכמתא עד דלא חיישן הכא ולא ידעית בדזין דעלמא עלאה צאי לך פוק מכאן דלית אנא כדי וליה לך דשו לסייעאל הכא עכ"ל וכל זה ספני שפנם בשם תפ"ח שהוא סמס סוד נוטריקון של פרד"ס ואם חשם אינו שלם הכפא אינו שלם לכן ישתדל כל אדם ללמוד בההכמה חזאת בגין דלא יעול בכיסופא לקלקלא דאתי ויי' יצוה אתנו את הברכה חיים עד תעלם אמן:

פרק ששי

הנה אל תשיבני מסי שלא זכה אליה בי יש חלוק גדול בין מי שהבמישה לסי שאינו מכהשאלא דאני שנאמר עליו שלא דאה מאוזיות מיסיני • ויש על שניהם תוספות מי שתעכב בה • וי' הוא אלהים חיים ומלך עולם • דן את הדין ומזכה את הזכאי וסחייב את החייב וגותן לאיש בדרכיו וגו' לפי לתהמיש דרכי דבותינו ז"ל בסדיש משלי ששואלים לאדם עמיד בהרכבת וחוא דף פ"ב ע"ב על פסוק לא ידעיב וי' נפש צדיק זה לשונו אמר רבי שמעון בא וראה בסה קשה יום הדין שתתיר הקב"ה לדין את כל תעולם כולו בעסק יהושפט וביק שתלמיד תכם בא לפניו אומר לו בלים עסקה בתורה • אמר הן אומר לו הקב"ה הואיל והודית אמור לפני מת שקרית וסה ששנית מבאן אמרו כל מה שקראו האר' יהא תפוש בידו וסה ששנה חהא תפוש בידו שלא השיגהו בלימה ליום הדין • היה רבי שמעון אומר אשרי אוי לאוהה בושה אוי לאוהה בלימה ועל זה נקש דוד מלך ישרא בתפילה ובהתחנונים לפני הבקים ואמר יי' בוקר השמיע קולי וגו' (וכתיב בהריח בוקר אקרוך לך וכוונת המדרש שאמר על זה אני מבקשוסהמלך על ענין בוקר רשמיע קולי כי יום הדין שלעתיד נקר בוקר אקרוך לפניך בעל פה בל חלמודי ותפילתי שתשמהה בידי) בא מי שיש בידו סקרא ואין בידו משנה הקב"ח חופך ארץ פניו מסנו ומבידי נתתם בהגברין כו בואבי ערב הם נפלים אוחו ובשליבין אותו לגיהנם • בא לסניג מי שיש בידו שני מקרים או שלשה הקב"ח אומר לו בני בל ההלכות בלמה לא שנית אותם • אם אומר להם הניחוהו טושב ואם לאו עשיק לו בפרר ראשון ראשון (ומי אם אומר להם הקב"ח למדתיך וכבידי נתנם שיהיהה סופר ועושין בן ואם לאו.עשים לו בפי ברבשי ר"ל בפי תלמודו ועל סה שלא למד מעניניך אותו) בא מי שיש בידו הלכות אומר לו בני תורת בהנים למה לא שנית אותם • אם אומר להם הניחוהו טושב ואם לאו עשיק לו בפרר ראשון ראשון (ומי אם אומר להם הקב"ח למדתיך וכבידי נתנם שיהיהה סופר ועושין בן ואם לאו.עשים לו בפי ברבשי ר"ל בפי תלמודו ועל סה שלא למד מעניניך אותו) בא מי שיש בידו הלכות אומר לו בני תורת בהנים למה לא שנית שרפים טופאת וטהרה טופאת נגעים ומחרת נגעים • טופאת נתקים וטהרת נתקים • טופאת בתים וטהרה בתים • טופאת זבים וטהרת זבות טופאת לידה וטהרת לידה טופאת בצורע וטהרה בצורע • ברר וידוי של יום הבפורים ונדרה שה ודיני ערבים וכל דיני ישראל שהם דנין מתוכו בא מי שיש בידו תורה בהנים הקב"ה אומר לו בני הבשה תופשי תורה למה לא שנית שיש בהן קדיאר שמע ותפילין וזמזה בא מי שיש בידו ה' תופשי תורה אומר לו למה לא למדת הנדה ולא שנית שבשיעה שהבם יושב ודורש אני בוהל ומבער עוונותיהם של ישראל ולא עיר אלא שבשיעה שהן עונין אמן יהא שמיה רבא אפילו אם נתהם גזר דינם אני מוהל להם ומבער עוונותיהם • בא מי שיש בידו הגדה הקב"ה אומר לו בני תלמוד למה לא לפרת בי בל הנהלים הולבים אל הים והם איננו מלא ואיזה זה זה תלמוד • בא מי שיש בידו חלמוד הקב"ה אומר לו בני הואיל ונתעסקת בחלמוד צפית בפרבבה צפיה נאותה שלי שאין לי לתאוה בעולמי אלא בשביל שתלמידי הבמים יושבין ועוסקין בדברי תורה ומציצין ומביטין ורואין תוזין המוך הליחוד הזה בבא בבודי תיאן הוי עומר רגל הראשון בבמה היא שתתשמה רגל שנית בבמה היא משתשמה רגל שלישית בבמה היא משתשמה רגל רביעית בבמה היא משתשמה חשבל היאך היא עומר ובבורת פנים היא מתהפך בשעה אחת • לאיזה רוחהוא משפש תיאך היא עומר • בבמה פנים של זוהר נראין בין בתיניו • לאיזה רוח היא משפש בריוב תיאך היא עומר • לאיזה רוח היא משפש גרולה מבולן עין בבא חבבור תיאך היא עומר עגולה היא בסין מלבן • מהוקן היא בסין בשורים בבמה בשרים יש בו בבמה הפסק יש בין נשר לנשר ובשאני יעבר באי זה נשר אני עובר באיזה נשר האומנים עובדין באיזה נשר גלגלי המרבבה עובדין גדולה מבולן בעצמיני יער קרקרי היאך אני עומר בבמה שיעור בניבת ידי בבהה שיער אצבעות רגלי גרולה מבולן בבא בבורי היאך היא עומר לאיזה רוח היא משפש • בשלישי בשבת לאיזה רוח היא משפש • בר' בשבת לאיזה רוח היא משפש ובי לא זהו חדרי זה היא גרולתי זהו הדר יפי שבני מביזין את בבורי בבירה חזאת עליון אומר דוד פח רבו מיעשיך מ' בלם בהבמה עשית מבאן תיה ר"י אומר אשרי ת"ח שבשופר לסורו בידו בדי שיה לו פתחון פח להשיב להקב"ח ליום הדין לבן נאמר ארח לחיים שופר בופר (ר"ל שיהיה שמורה בלבו הבופר והיסורין חללו שיהיו לו לפני בעל הדין אם אינו יורע להשיב להקב"ח אוי לאוהו' הרשה הוי לה לאוהה בלימה ועל הצדיקים נאמר ואוהבי בצאת השמש בגבורתו הם סהגברים לחשיב ונאמר להגחיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא ע"ב) יצא לנו מגרון דיוק המדרש אשר לפנינו שהוא סצוה גרולה לעסוק בהבמשה סרבבה ושלימות נפשו ואם לאו יענש אי יבל לאדבקה ולא אריבין הוא נרון ע"ז ובוכרה להתגלגל על בל פנים ועל זה נאמר אשרי אדם מצא חבבה ויפק תבונה וגו' ייל"ו:

פרק שביעי

ויש בת אחת שיתרוקן מן החבבה הזאת וישחחבו לדהם בעגות

פעמים רבות וכלם מפסיקים בגודל מעלת החכמה • יש שיאמר שהיא חכמת נשגבה ואין הגל האדם להכנס אליה ער שירמוז ברעתו להתעניק לנשואים וגותנים פה באומרו שהוא מקנא קנאה ח' צבאות וקנאת תורתו בראותו כי שלהו ידים בסקו' נבו' לעסוק בשלהות ודבר זה ירמוז מבני אדם מדעות בני אדם הרבה ואין ראוי לבני אדם פתוחי הערך לעסוק בה וכאשי' להצדוקו הקדמונים העוסקים בה יאמר מי לנו כהם לקדושים אשר בארץ המדוברת החכמות האלה • ויש שיאמר כי אמת שראוי לעסוק בחכמת זו • אמנם חכמת זו צריכ' סלמר חשוב מהוא חכם כעיניו אין מי שיודע בה ויבוא ער חבוטתה ולכן נפת ידו משפות אפי' רכרים קלי'לא מעם ולא הרבה ער שאם ישסק העוסקים בה תן רב הן סעם יפתח פיו בהלקלקות ויאמר ח' יסהול לכם כי תפאתכם רבה ואין לכם תכונה לא אל הימין ולא אל השמאל ומי יתן ואבין מרה שנעלם סכם מהחכמה הזאת סוף דבר אין מי שיבין בחכמה זו אני אחתם שוים בדבר הקני נראה בעיני שאין תלוק בין עובר אלהים ללא עברו • ויש מי שירמה ברעתו שצריך להקרים אליו חכמת הפילוסופיא והחכוחה ושאר חרעות חמגיעות אותו מן הדרך הישר וסה שלא יכול לחנשים בסברות חמוזיפות האלה לא יאמין בהם בלל נפת חפומפת שפחי זרה וגם יהרה לעצמו היחר כי ערין לא מלא בריכו לחם ובשר מהגסרא עד שהקני הזה כל ימיו לא יספיקהו ללמוד קצת ספנו כל שכן שימלא כשנו כרי שיאכל מהחכמה הזאת על השבע ובזה העני נפשר לבריכ עולמו כאין חכמת • ויש עוד כיחה בחוכות יפלו תחת טוני סברות אלו שבארנו והנה אל שלשה אלו נאסר כי כל סניחה לרוסם החכמה הזאת ובאמת הם פמולים להעיד על זה וכי מי שלא ראה הירח יבוא ויעיד בפני מי שראהו ואין אמת התכמת רשות ונשגבה אכנם עליהם ועל רומסותם נאמר אשר יזרוק למוימה נשוא לשוא ערין ועליהם נאמר ראשות לאויל חכמות בשער לא יפתח פיהו וכתיב בקש לך חכמה ואין ודעת לנבון נקל אני אחבי אהב ומשחרי ימצאוני כיצא כזה רבו מספר בסוחרי ה'מע'ת • ועל כזה אמר רזר המגל ע"ה חלקי ה' אמרתי לשמור דברך יראת כי לשמור דברי ה' אני משפיל עצמי כי על כזה נאמר אל רהבי צדק הרבה ואל תרשע הרבה אלא אני אומר חלקיה'ה היא נשמתי חלק אלוה שמקל וראוי אני לדבר ה' יותר מאחר שפלאבי השר ויסייע לי הסר אלוה ממעל ויכאלו גרולי דעת נמצאים ברוחינו זה מהנדולים אשר בארץ הכמת חרי חכמים בינינהם האחר בא לגור בהחכמה הזאת וישפוט שפוט בסברו' סזויפים למנוע חכם' מבינליה ועליהם אמ'רשע מחימני' ע"ה בפ' כיחצא בפ' סוגיא שם רע"ל אינ'ב ראיתו 'חכם "סופלא "ורב 'רבנן (ר"ח חמור חמור איהו ראכל חבן האורייתא פשטא האורייתא ומארין שם בעניני ע"שועזר בזו' הדשרף ס"ם ע"א ה"ל ועו' ותחצב אתותו דא חכמת מרחוק מפרחק חביא לחסח בהחוא ומנא (ל"אידך קדים באת משיח) פתרחקים מתכמת קבלת משה ואתרחקא איהי מיירייתו ובהתא ומנא ותרד כת פרעה לרחוץ על היאור נחתא פרח הדין לקפרעא לון ולאיתחזאה פרעה רישראל ראינון רמים מעות דלהון ראינון חייהון ובולא על ראינון מתרחקין מההוא אור דאסתפר ביה וירא אלהים את האור כי טוב על אור הזן ראורייתא דהוו מתרחקין מיכח משה ודאי דכת פרעה לקבל חוזה מסני דאיהו חכמת קבלה משה ונעלותה הלבנת על יר חזיהר אלין האומות דאינון ערב רב: כן כל אומין מחיימין עלייהו רישרא לאעקרא לון מן עלמא ובולא על ראינן מתרחקין מחחוא אור חכמת קבלת משה שהיא בעולם חסור ועור בתיקוני זוה' חרשרף ו' ע"ב ה"ל פתח ואמר ר"ם זרקא מקף שאור הולך פנולחא נפיל רקיא מחימנא חלח אבנין ביחיח חריק לו לנביח עילא וכר ורק לך אחקיבו אבנא חרא ואמר למארי מחיבתא קבילו האי אבנא לנביכו והא שביחנא חות בנלותא וליח בכו מאן ירחשר לנבח לדעשח לה לנבי בעלה ולא עוד אלא בכרת מארי סרדשות דאינון חבריין לנביכו צוחין בכל יומא ולילי האורייתא רבע"ם בכחה קושיין ותוחין בה בכללין דאסרין ורב הב בעונא דריחחו רעזוח הב הב הה"ר לעלוקה שתי בנות ורב לן עזתרא בעלמא דין הב לן עזתרא בעלמא דאתי כמא דאוקמו' לסור תורה ויתנו לך שכר הרבה • וליח כאן דישהרל באורייתא לסלקא שכיחתא בה סן נלותא ולחברא לה עם בעלה דאיהן אשיבתו עיבין פתיחין לבא וכנ"ר קלא נפיק בכל ליליא בר נחיח ק"ב בנחת רעדן דסלקין נשפחין קמיח והוה קלא אמרי מה אקרא זל ואימא לך דישהרלין באורייתא לחברא שכינרא עם קב"ח בנוונא דדור דאסר אם אחן שינח לעיני ולעפעפי חנומה ער אסנא סקום לח' ואיחו הה משחרל באורייתא לחברא אימא דאחסר בה ואל חפוש חורת אמך עם כעלת רחא שכיחתא מספרא דחסר אחקריאת נפילות חסרים ומספרא דנבורין אחקריאת עקידה וקרבנא ומספרא דעמודא דאמצעיתא אחקריא חורה • וליח כאן דיחער לח כאלין סדות לנבי בעל' הח"ר אין מנהל לה סבל אוחביה כל דע'בנדו בה חיו לה לאוביבתיכא ומחלוקות ונב"י קלא נפיק ואמר מפי נבריאל בחצ'ות הלילה מה אקרא כל הבשר חציר וכל חסדו כציץ השדה ע"כ לעניינינו לכן כל כעל נפש ישתדל לעסוק בחכמה הזאת כפי יכלתו ואז יצליח ח' את דרכיו ואז אולך ולא יר נבזן היום "י לעולם אמן ואמן ׃

פרק שמיני

וישׁ כת שלישית שיחדקן סן החכמה הזאת לאמרם פי קרוב אדם למעות ברברים האלה ואפשר לו לבוא לירי חטא וליפול באחר סן הסעיות חנוגעים בסקום נבוח והנח כוונותם רצויה וסן עשׂהם אינם רצוים • הן אמת צדקו באמרם כי קרוב האדם אל הסעיות ברברים הנעלמים אבל עכ"ו לא יאשם וכן חוא בספר הבחיר ח"ל שאלו תלמידיו את' החוכחי מאי דכתיב חפלה לחבקוק חנביא על שניוזות חחלה שבעי ליה אלא כל החפנה לבי עסקני העול וחמתעסק ומשחדל במעש' מרבבה מקובל לפני הקב"ח כאלו מחפלל כל היום שנ' חפילה כאי שניוזות כמר"א כאהבתה חשנה חביר וכאי ניהו מעשח מרבבה ועיר אומר שם אמר ר' רחומאי מאי דכתיב ורדך חייכם חוכחות מוסר מלמר שכל חרגיל במעש' מרבבה ובמעש' בראשי' אי אפשר שלא יכשל שנאמר והמכשלה הזאת חחת ידך רברים שאין אדם יכול לעמוד בהם אלא אם כן יכשל בהם ותחורת אומרת חובחת מוסר אלא באכח זוכה לדרך חיים עכ"ל ובספר הזו' פ' קרושים ז"ל ואמן רחאובחיה לכלקי בואורייתא ולא אשכחה מאן דאליף ליח והוא ברחיפוחא דאורייתא לעי בה ומנמנם בה בנסנומא דלא ירע בל מלה ומלה בלקא וקב"ח חרי בהחוא מלח וקביל לח סחרניה דחחוא נחלא ואחענידו מאלין מלין אלין דברבין ואקרון ערכי נחל חח"ר באהבתה חשנה חכיר ורוד בלבא אפר חנרני ח' דרך חקך וכאין אינן דידעין אורחוי דאורייתא ומשחדלי בה באורח מישור דאינן נפיק אלין דחיין לעילא מכלחו אסוחא ובינוי כך כתיב חורת אמת היחה בפיהו כע"ל בלעניינינו הרי לבנין בפירוש שהחסר האלחי לא ירח'לימרו ורחמנא לבא בעי אבל באסת קודם הניעו לעוסקה עד אחר פרחתו במה שנים לא יביא חתת הקולסוס שום רבר וגם עניין החשובה לא ישיג אלא ע"י חכמת האור"י זלח"ם נגם כפרישהו ארדת נשא אומר אינן בשולי בדקא לא אשנחין ואי אשנחין לא ידעין לאן אחר כדקא יאות פי' חרשעים נקראים בשולי בדקא כי כתו שמכשלים חכרם ע"י רבר אחר כן אם נמצא אחר מפשעי ישראל בתוך חפלחן חיא עזל"פה והנה כותבו שהרשעי' אינם משניחים לקשות חשובה ואם משניחים אינם יורעים מקום הפנם לחקנו ובשיער חיקוני החשובה אפרשנו בעזרת קב"ה ושביעיחיה וגם כוונת החפילה הסרגלת לבקש אודר המסבא רהוה כי הבוחה של רוך הסוד הוא הסיך עצמו בסוד פרדס לא יעבור בו עול ופסא ואסר חלא עיניחיכם סבדילים ביניכם ובין אלהי' ובסו שארי"ל סחיצה של ברזל מפסקה בין ישרי לאביה שבשמים ומפליג בזה הרשב"י ע"ה ראשחרך עזברה ובילולא ורעיחה היא בנלו' חכבר הזה ואין דורש ואין סם ניע לזבות אותנו להחיו' שארי' בארץ ולסתר קץ הישוע'כי אין חרבר חלוי אלא בשחוב'ואום'בוה' וגם בחיקונים נזכות הליסור הזה אנחנו נגאלים ולא ז' שאינם

לנדרים

הקדמת החכר

לומרים גדולי הדור בעצמם לא גם הם מחזים וסוגעים אחריהם להשתדל בו וגדולה חבושה שלהם כך היתי משה רבינו מתיסר לתבוע עולבן אורייתא ואהבת הקיצור השמטתי מאמר אחר מזוהר שיר השירים שהבאתי בחכמר עצמו והוא שיך לבאן לראות גודל התגלת העוסקים בחכמה הזאת והוא נבתב בשעיר של ג' תיקוני רקיא על פסוק וידעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלהים וגו' והראת נפלאות תמים דעים בעניינ החשובה ער ששלח לנו הקב"ה האר"י זלה"ה גלגלת לנו דרכי החשובה ודרך התורה והנה בראי סי שאין לו יד ושם וסבוא לא בסקרא ולא בספאת ולא בנברא והם עוסקים בחכמה זו ואין בפקר שהם פרנים פשוט וגבורה כפני שרבורי הזוהר כליאים מהם ולא יבין זה פיגולה הן אלה קצת דברי החכם סהר"ם קורדואר"ו זלה"ה בספר אור נערב שלו ועל פי תירוב בתבתי סראיות הזוהר בשבלי הרל באלפי • עוד יש סגולה אחת שבתב הרב הנזכר והיא מה שבתבתיה בפיסיתיה כי סאן רלא יעלו בקיומה קדישא לא ישינו בחכמה הזאת ואף אם יאמרו וידברו בפסוריות לא ירעו ולא יבינו בחשיבת יההלכו ואין בכחם להשכיל אפילו סן הדברים הפשוסים בלל סה שאין בן בפשט שכבר נמצא סהם כי שיורש לעיין ההלכה בפי הענין הפשוט והה בן השעם שנברנו בלי בפק • דעוד יחלוו אל סגולות אלו בפה ובכה עלייהם אחריהם כאשר יראה הסעיין בעצמו אסנם הזברנו סהם קצתם להפשך הסעיין אל החכמה בכל האפשר ומי' בשאל הסחילת והבפרה •

הקדמה השלישית

נקרא שער **מעשה נסים** של ס' והאר"י זלה"ה

פרק ראשון

להות שיש באשי דורינו זה תבמים בעיניהם ונדשאו בעצמם שש לחם יר ושם בפשוטו של תורם •

ואומרים אני ואפסי עוד ולא יאמינו בפעשי ' כי רבים ונדולים חסת ונפלאים סאוד בדאי יהיה לו עקש גדול בפו שפעתי בפי סגדי אסת שבא רוח רעה אחר באשה אחרת בק"ק וניצ"א והניד עוט שהיה סלעיג על רבני הזוהר ואפר שאינם רבני הרשב"י ע"ת וכל זה הוא פפני שהרגילו עצמם לבזה בדברי הפילוסופיא וכילוי נבדים יפסיקו ובוראי הרשב"י והאר"י זלה"ת יהיה להם רע עצמם בעולם הבא ולבן קראוה קראה חסת גבר בפגחם שקנא קראת י' עבאו' על אנשי דורינו זה אשר אהם חבמים בדעתם וזקשאו עדפם לבלתי האמין בי יש אלהים שופם בארץ וירא"ת פן בקבאתם בשפעם את שפע נדולתו ונפלאותיו העצומי פן ח"ו ישילו סום ופנם בקודש הקדשים ויאמרו פאי נבר בנוברין הלוא גם בנו רבר י' ער שפפני זה אני ספפר קצת דרכיו ונפלאותיו אשר כתב מרצ"ת ויפל זלה"ת תלסידו החשוב אשר עיני סהר"ח ראו ולא זרו רבבים סבהילי לא נראו בארץ פימי התגאים כרשב"י ע"ה ופימי הנביאים אחר פשה רבינו ע"ה לא היה איש בכפהו שהיה פכיר בכל פעשה בני אדם ונם אפילו בפחשבותיהם היה פכיר בחבמת הקבלה ובנפארת בני אדם דברים סבהילים ואופר הזוהר בפרש' יתרו על פסוק ואתה תחזה בכל העם אנשי חיל יראי אלהים וגו' אתה תראה בחבמת הקבלה ולא אחר וגם משה לא הבין ער שנתלבשה בו השכינה וכל ורח השיג על ידי פה סידותו ותרישתו אחרי התעסקו ימים רבים בספרים הרשים גם יפגים בחבמת זו ועליהם ומסיף חסידות זריזות ונרישות ואתרות וקדושה ער שבא אלהתנ"ל ונתגלה אליו הסוד ולבך עמו והוא הביאו לירי רוח הקודש והנה הדברים בעצמם יעידון ויגידו ברוך דילה וכל רואיהם יבדים כי דברים באלה אי אפשר לשום נברא להשינם בשום שכל וסברע לולי ע' הפעברת רוח הקודש ספרום ח"פ אליהו והביאו ז"ל ואין פרדינת הסנדר כפרדינת אליהו ז"ל אפילו בשיעור חלק א' סן אלף חלקים כולי האי ואולי ישנ דבר פה כי פרדינת הסנדר הוא ניצוץ א' בנשפתו שהיה בבר בעולם ובכל הוא להשביע אותו וביבא אליו בדפורהו

ובצלפו עצפו ער ששתוסם על המראה אבל אין בו יכולה לגלות יותר אלא פה שבבה ניצוץ נשפתו ולא יותר אבל פרדינת אליהו ז"ל הוא סתגלה עם השכינה ופינו נפרד זה פזה והחכם יבין בעצמו שאין לפעלה פזאת המדינה שום דבר ואתה הסעיין תראה בספר פנדר פאחר בזוהר שיר השירי שהבאתי בחבפר עצמו והוא שיך לבאן לראות גודל התגלת העוסקים בחבמה הזאת והוא נבתב בשעיר של ג' תיקוני רקיא על פסוק וידעת היום והשבות אל לבבך כי ' הוא האלהים וגו' והראת נפלאות תמים דעים בעניינ החשובה ער ששלח לנו הקב"ה האר"י זלה"ה גלגלת לנו דרכי החשובה ודרך התורה והנה בראי סי שאין לו יד ושם וסבוא לא בסקרא ולא בספאת ולא בנברא והם עוסקים בחבמה זו ואין בפקר שהם פרנים פשוט וגבורה כפני שרבורי הזוהר כליאים מהם ולא יבין זה פיגולה הן אלה קצת דברי החכם סהר"ם קורדואר"ו זלה"ה בספר אור נערב שלו ועל פי תירוב בתבתי סראיות הזוהר בשבלי הרל באלפי • עוד יש סגולה אחת שבתב הרב הנזכר והיא מה שבתבתיה בפיסיתיה כי סאן רלא יעלו בקיומה קדישא לא ישינו בחבמה הזאת ואף אם יאמרו וידברו בפסוריות לא ירעו ולא יבינו בחשיבת יההלכו ואין בכחם להשביל אפילו סן הדברים הפשוסים בלל סה שאין בן בפשט שכבר נמצא סהם כי שיורש לעיין ההלבה בפי הענין הפשוט והה בן השעם שנברנו בלי בפק • דעוד יחלוו אל סגולות אלו בפה ובכה עלייהם אחריהם כאשר יראה הסעיין בעצמו אסנם הזברנו סהם קצתם להפשך הסעיין אל החבמה בבל האפשר ומי' בשאל הסחילת והבפרה •

הקדמה השלישית

נקרא שער **מעשה נסים** של ס' והאר"י זלה"ה

פרק ראשון

להות שיש באשי דורינו זה תבמים בעיניהם ונדשאו בעצמם שש לחם יר ושם בפשוטו של תורם •

ואומרים אני ואפסי עוד ולא יאמינו בפעשי ' כי רבים ונדולים חסת ונפלאים סאוד בדאי יהיה לו עקש גדול בפו שפעתי בפי סגדי אסת שבא רוח רעה אחר באשה אחרת בק"ק וניצ"א והניד עוט שהיה סלעיג על רבני הזוהר ואפר שאינם רבני הרשב"י ע"ת וכל זה הוא פפני שהרגילו עצמם לבזה בדברי הפילוסופיא וכילוי נבדים יפסיקו ובוראי הרשב"י והאר"י זלה"ת יהיה להם רע עצמם בעולם הבא ולבן קראוה קראה חסת גבר בפגחם שקנא קראת י' עבאו' על אנשי דורינו זה אשר אהם חבמים בדעתם וזקשאו עדפם לבלתי האמין בי יש אלהים שופם בארץ וירא"ת פן בקבאתם בשפעם את שפע נדולתו ונפלאותיו העצומי פן ח"ו ישילו סום ופנם בקודש הקדשים ויאמרו פאי נבר בנוברין הלוא גם בנו רבר י' ער שפפני זה אני ספפר קצת דרכיו ונפלאותיו אשר כתב מרצ"ת ויפל זלה"ת תלסידו החשוב אשר עיני סהר"ח ראו ולא זרו רבבים סבהילי לא נראו בארץ פימי התגאים כרשב"י ע"ה ופימי הנביאים אחר פשה רבינו ע"ת לא היה איש בכפהו שהיה פכיר בכל פעשה בני אדם ונם אפילו בפחשבותיהם היה פכיר בחבמת הקבלה ובנפארת בני אדם דברים סבהילים ואופר הזוהר בפרש' יתרו על פסוק ואתה תחזה בכל העם אנשי חיל יראי אלהים וגו' אתה תראה בחבמת הקבלה ולא אחר וגם משה לא הבין ער שנתלבשה בו השכינה וכל ורח השיג על ידי פה סידותו ותרישתו אחרי התעסקו ימים רבים בספרים הרשים גם יפגים בחבמת זו ועליהם ומסיף חסידות זריזות ונרישות ואתרות וקדושה ער שבא אלהתנ"ל ונתגלה אליו הסוד ולבך עמו והוא הביאו לירי רוח הקודש והנה הדברים בעצמם יעידון ויגידו ברוך דילה וכל רואיהם יבדים כי דברים באלה אי אפשר לשום נברא להשינם בשום שכל וסברע לולי ע' הפעברת רוח הקודש ספרום ח"פ אליהו והביאו ז"ל ואין פרדינת הסנדר כפרדינת אליהו ז"ל אפילו בשיעור חלק א' סן אלף חלקים כולי האי ואולי ישנ דבר פה כי פרדינת הסנדר הוא ניצוץ א' בנשפתו שהיה בבר בעולם ובכל הוא להשביע אותו וביבא אליו בדפורהו

פרק ב

כי יתבאר לירת האר"י זלה"ה

הורתו ולירתו של האר"י זלה"ה היתה בקרושת בארץ הקרושה ומה נם בירושלים שנתקרשה כי קרושות יותר פשאר ארץ ישרא' ואביו היה חכיר נדול ושפו סהר"ר שלפה לוריא זלה"ה והיה רגיל אצלו אליהו ז"ל וכן אפו שהיתה חכירת נדלה וכשנולר נתגלה אליו אליהו ז"ל לאביו ואפר לו תהר ביום פילתו של בנך אשר יולר לך שלא תכול אותו ער שתראיני עפר אצלך בכ"ה • וכיון שהגיע יום השפיני והוליכו את הנער לכ"ת להפול והיה אביו כפתבל לכאן ולבאן אם אליהו ז"ל שם ולא ראתו ועשה אביו שהיות פבאן ופכאן בפו תצי שעה ויותר וכל הקהל עפדו ותפהו על פה הוא פתיבב כל כך ער שנעדו בו בל הקהל והוא לא שת לבו אל צעקתם וכן כך בא אליהו ז"ל ואפר לאביו שב על הכסא והוא ישב והלר בידו בא אליהו ז"ל וישב על נבי חיקו של אביו ולקח הילד פיד אביו ושם אותו על נבי חיקו תפס בו בשתי ידיו ותפהל סל ולא ראת שום דבר רק אביו לבדו ולאחר שניסול נתן הילד לאביו ואפר ליה לך החזיק בו כי אור נדול יצא פפנו לבל ישראל ולבל העולם והוא נולר בשנת רצ"ר לאלף הששי ואחר בך נפשר אביו והוא היה נער קפן ותחזר עניותו ירד למצרים לבית דודו שהיה עשיר נדול והוא היה הולך ואור בחריפות בפלפול ונסברא היה פקשקש בקרבו ותחל רות י' לעפנו בכתבת ישראל ותלפודו פתקים בידו ובשהיה בן חבש עשרה שנה נהרה תבמתו בפלפולו ובקיאותו על תבמי פצרים ונשא חן בעיני אלהים ואדם ודודו נתן לו בתו לאשה ואחרי הנישואין נתבודד עם דבו בספהר"ר בצלאל אשבנזי ע"ה שבע שנים אחרי בן התבודד הוא לבר ששת שני ער הוסיף להתבודד ולהתקדש בקדושה יתירה עשר שנים רצופים בבית אחד בנוי על נהר נילוס הוא לברו ולא היה פסיח עם שום אדם • ובערב שבת פסוף לחשיבת בא לביתו ולא היה סרבר עם שום אדם ואפילו עם אשתו אלא להבדה נדול ובלשון הקודש פקצר ועולה ששם זכת לדוח הקודש ולפעפים נתגלה אליו אליהו ז"ל ולפדרו פ"ת וזכת לפעפים כישיבת הרשב"י ע"ה ולפעפים בישיבת ר"ע • ולפעפים בישיבה רבי אליעזר הגדול ולפעפים בישיבת תבביאים • והעיד עליו פעם אחת החכיר הקדוש כפהר"ר אברהם הלוי זלה"ה שהיה פשפש הר"ר פשה קורדואר"ו ע"ה ואחר פעידתו שפע את האר"י זלה"ה ואפר כי פעם אחת בשבת פ' בלק נבנם אצלו ופצאו יושן שינת הבדים שאפר הרב ע"ה כי הוא פצוה לשון שינת הצדיקים בשבת ופועיל לנשפה שעלים אפ יזכה לבך • פה שאין כן בחול אשר שינת הצדיקים פזיק לנשפה הפתעה כי בשבת יכול להדויה נשפתו לאיזה נשפה הצדיק שנשתתפה עכו

עסו בלילת בשעה שעלתה נשמתו בפקדון לצורך מין נוקבין בסוד קידך אפקיד רוחי וכשהוא ישן שעת הצהרים אותה נשמה של הצדיק שבאה לסייע במצות פרשת יתרו מצות מצנו • ואפשר שהחלבש בפקומו נשמה של איזה אדם רשע להחטיאו יען כי ביום אינה מקבלת השכינה להנשמה בסוד פקדון כי אין צורך בה אל הזוג ונשארת משוטטת בעולם באויר לבר ויכולה להפסיד ולא לחזור ותהו רוקנא בצריקים אבל בראשית ומצות מצנו • ואפשר הוא טוב להם ממצם אולי יוכה לסור עבור נשמה מחורה ויפרוש כחם נשמה הרעה • ונתזור לעניינינו שכתב"ר אברהם חלוי ע"ת מצאו שהיה מרחיש בשפתיו בתוך חשיבה והלך אליו בכתב"ר אברהם הלוי תמת את אונו על פיו של האר"י ז"ל לשמוע מרת שהוא מדבר ובתוך כך ניער הרב משנתו וראה אותו עומד על גביו א"ל הרב מה אתה רוצה בבאן א"ל יחמול לי האדון שראיתי למכ"ת מרחיש בשפתיו ואשיחי את אוני כדי להקשיב מה שדבר הרב א"ל האר"י ז"ל תמיר בשאני יען בשכתי עלה לפעלת דרך שבילין ונתיבות הידועים לי וסלאכי השרת באים בערי ומקבלים נשמת ומביאים אותי לפני מטטרון שר הגדול והוא שואל אותי לאיזה ישיבה אני רוצה לילך כנזכר לעיל ובאותם הישיבות סוכרים לי דף וענני התורה אשר לא נשמעו ולא נודעו אף כונן התנאים ע"ת א"ל בכתב"ר אברהם חלוי ע"ת ולא ינלה לי הרב סה שלמדו לו עתה בזה הפעם התחיל הרב ע"ה לשחוק פתה ואמר סעיר אני עלי שכיום ואדע אלי היתי רוצה שמונים שנים רצופים לא יכולת לסייע מה שלמדתי בזה הפעם בפרשת בלעם ובאחיק וכל זה וכה בארץ חקרושה אחר עליתו מצרים וכן פעם אחת אמרו לי חכמי ספרד רבינו נר ישרא כ"כ חכם מסר לך השי כיר כעלתך למלא ואל תכבר הרב חיבור אחר נחבר כדי שלא תשתכח תורת משיבא השיב להם בזה חלשון אלו היו כל הימים ריו וכל הקני קולמוסים וכל הדקיני נוילים לא יספיקו לכתוב כל חכמתי וכשאני מתחיל לגלות לכם סור אחר מן התורה נתרבה עלי כ"כ שפע כמו נהל שיסף ואני מבקש תחכולות מחיכן אפתח לכר צנור דק וקמן לזמר לכם סור א' מן התורה כפי אשר יכולון שאו, ולא להרבות לכם יותר מכדי בחנם ותפסידו הכל כמו חנינר שהיה נותן בנרונו אם באת לו חחלב ברבוי לבן עצתי ואת שתכתבו אתם מה שתשמעו ככתי וישאר לכם לזכרון לדורות הבאים אמנם לא ניתן רשות לשום חכם מכל חכמי א"י לכתוב דבריו בספר גולת לרבי חיים קליפרי"ו ע"ת באומרו שאין א' מהם יכול ליהד לסוף רעתו ולכתוב הרבים באמתתן זולתי כתב"ר חיים ואומר שמהר"ת ע"ה הוא נשמת ר"ע הנזכר בתלמוד ואמר שנשמת ר"ע אינה אלא ענף ממני גדול שלא היה עריין בעולי ור"ע הוא נוף האילן של אותה הנשמה וכל הענפי נקראי על שם ענף והיא נשמה יקרה מאוד ולעתיד נאמר ולא ילמדו עוד איש את רעהו כי כולם ידעו אותי מקטנם ועד גדולם יאלא"ו:

פרק שלישי

אחרי חעשרים שנים של הפרישות הגדול שיעשה במצרים נתגלה אליו אליהו הנביא ז"ל בציווי הקב"ת ואמר לו כבר הגיע העת סכוך לפטירתך ואותו הפעם לא היו לו כי אם ל"ו שנה וכן ל"ח שנה היה בשנה שנתבקש בישיבה של מעלה פח ק"ק צפת בעו"ת ואמר לו עת עלה לאל לעסק הובב"ב משם חמר' חכם אחר ששמו מהרר"ח קליפרי"ו אותו תמסך תחתיך סמוך ירך עליו וסכור לוכל חכמתך כי הוא יכלא מקומך וכל עצמותיך לא באת בעה"ו אלא לתקן נשמתו של ר"ח כי היא נשמה יקרה מאוד ועל ירך יזכה להתכסה ויצא ממנו אור גדול לבל ישראל ואני אכשיחך שאגלה עליך בכל עת שתצטרך לי ואני מגלת לך רזים עליונים ותחתונים וגם הקב"ה ישפיע עליך רוח הקודש אלף ירות מה שלא תוכל לוכות פה גל אדמה סמאה • בל אלו הדברים גילה אותם הרב ע"ה למהר"ר חיים תלמידו • ומהר"ר חיים גילה אותם בסוד להשרידים אשר"י קורא הם כני נילו כני עליית שבא" • ותנה פרס ביאתו של האר"י ז"ל לארץ חצני פרה וינע בהרר"ת תנו פרוה גדולה עד מאוד לישות פירוש על כל הזוהר ואין מחיקר וחיקן כישלים הרבה ע"פ דרך ההקרמות מהר"ר משה קורדוב"דו ז"ל

וכאשר ראה הקב"ה את לבבו הנאמן עם אהיו מחשקו הגדול אשר חשקה נפשו להבין סתרי התורה מיד גנלה עליו ברוח הקודש על איש אלהי כמהר"ח ז"ל שכבר תניע העת סמוך לערת השברת סיקרץ רוחו ל' האלהים אשר נתנה לו ואותו שיעלה במצרים לא? ויסמור כל חכמתו לת"ח אחר אשר שמו כמהר"ר חיים כי הוא יכלא מקומו לחחיות שאריח באריץ סיר הבין לדרך פעמיו ובא לארץ הקדושה הוא ואשתו ובניו וכל אשר לו לק"ק צפת וישב שם וסתיין איתתי יבוא כמהר"ח אצלו ויבקש ממנו שיכיפהו בתורתי החכמה הזאת כי לא רצה האר"י ז"ל לדרוף אחריו לקיים אם תיעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ • וכרין היא חביבה עליו מה שאין כן להסך והמרר"ח לא החשיב אותו שהוא צריך ללמוד ממנו ואדרבא הוא חשב שהוא חכם יותר בחכמת הקבלה ממנו • עד שלאחר זמן חששה חרשים עלה כרקתו ל' לדף ל' האר"י ז"ל ולחתות בקנקנו איך יפרוש מאסר אחר שכבר היה מפורש אצלו ותכף בשבא אסר האר"י ז"ל איש הלזה לא כא כ"א להחות בקנקני כין ששאל אותו מהר"ר חיים תמאסר הזה החחיל האר"י ז"ל לוסר בתוכו סדרות נפלאים שרבו הרשב"י בתוכו אשר לא שסע אות אדם מעולם כין ששסע מהר"ר חיים אותן חרסדים תעלומים בסתם ואין מאסר שלישי חשיב האר"י ז"ל עד כאן חחום שבת ותו לא אינך ראוי לגלות לך יותר מזה סיד יצא מלפניו בסתי נפש וגכנם בניחוחשם את בנריו ולבש שק והשליך את עצמו בריוך האסר ותצק ובכה בכייה נדולה עד מאוד ובקש רחמים מלפני הקב"ה שיתנהו לחן ולחסד בעיני האר"י ז"ל שיסוור לו כרזי תורה ולן בתענית ושק בתוך האסר ולמחר בא אל האר"י ז"ל ונפל על פניו ונשק לו ידיו ורגליו והחחיל לו לבכות לפניו ולהתחנן ואמר ליה למיען השם אלהי ישראל נא אל תשיבני ריקם מאל תיגובני ואל תרחיקני מעמך • אמר ליה האר"י ז"ל האסר של אתמול שאפרת בה מאתמול היא הועילה לך ועל פנרת כן נתבוננתי אתמול שלא לנלות לך עוד • מבאן ואילך אל תפחך כי אני מלמדך הכל בע"ה ונלה לי סה שנאסר לו כמצרים ומאותו יום והלאה נעך לא יכוש בתוך ראיהל והיה סיפר לו סחרי תורת שנה אחת חסיכה והיה כותב כל סה ששנה סרבו אחר כך אמר מהר"ח הייסב בזה בעיני" שיחיח אור נדול כזת בעולם וחכמי הדור לא ירעו אותו • אמר לו האר"י ז"ל לא סוב הרבר אשר אתה אומר לא תנלה אותו לשום אדם וינעם לי ילך ומהר"ר חיים לא חש לרבריו ולך ונילה הסודות לקצת חבריו עד שנתחברו לו עשרה חבירים קדושי עליון ורוב חמאמרים שנגלה להם תיה על חזוהר ולא היה עורך לספר חזוהר ולא לשום ספר בעולם אלא חכל בעל פה ולפעמים חלך עם החבירים לבפר מירון והיה מושיב אותם על המקום אשר שם נלה להם הרשב"י ע"ת האדרא רבא והיה אומר בבאן ישב רבי אלעזר ובבאן ישב רבי אבא בבאן ישב רבי יהודה • וכן כולם והושיב כל אחד ואחד במקומו הראוי לו בפי נשמתו • והוא עצמו ישב במקום רבי שמעון ורבי חיים במקום רבי אלעזר ורבי יוחנן במקום רבי אבא ורבי נהוריי במקום רבי יהודה ורבי יוסף מערבי במקום רבי יוסי ורבי יצחק כתן אשכנזי במקום רבי יצחק וכן כולם • והיה אומר תיום אשריתן נשמת תנא פלוני בנשפחך והיה אומר שהיה רואת שתאש סלהפת סביבות החבירים אלא שאין ניתן רשות לעיניכם לראות אלא לו לבדו והיה משחשח על קבר החנא והיה יודע לארבעה רוחות ברוחו ומכוון ומיחד ומיראה עם בעלי"ה נשכרתיו עם נשמת החנא בסוד סיין נוקבין עד שעשת יחוד למעלה • ואחר כך הורה הנשמה של החנא בתוך הגוף והיודד מרבר עמו ומנלה לו כל מה שלפר בישיבה של מעלה כאשר ירבר איש אל רעהו וגם כמהר"ר חיים עליו השלום היה בידו הכח הזה לעשותו אבל אחר פטירת תאר"י ז"ל ת"ר אכל שאר ת"ח בחבירים בתי תרב היו מרחיקים וחרבים עמהם כסף אבל לאחר שנפטר תאר"י ז"ל כל אחר מפתר את עצמו מפני שיראת רבר מסוכן מאחד לנשמה כידוע אצלינו וכל

וכל אותם היחוסים הם כתובים אצלינו ת"ל ותהו סוד שאותו"ל אליהו סביא לידי תחיית המתים במדרש רבה של ש"ת ותהו המוד כפתח של תחיית המתים שתהא נסמר בידי אליהו ז"ל והוא ספרו לם"ז"ק האר"י זלה"ה :

פרק ד

מעשה שהיה בר' יצחק כהן שנזה לו רבו איש האלהי האר"י זלה"ה לילך לכפר עין זיתים על ציון רבי יהודא בר אליעי שיכון ביהודים שסבר לו רבו וירבר עמו שיסבור לו פירוש של מאמר אחר מהזוהר וזות לו שלא ירבר עם שום אדם ולא ישיב שלום לשום אדם כמו שזות אליהש לנחל כי תמצ' איש לא תברכנו אני הלך הוא ע"ת ותשתחוה על קברו של ר' יהודא בר אילעי בכפר עין זיתים • ועשה כאשר ציוהו • והתנא הקדוש לא תשיב לו שום רבר אף אי חזר הוא לרבו • ואסר אותי כאתי על ציון התנא ועשיתי כאשר צויתני ולא בא לי תשובת ממנו • השיב לו האר"י ז"ל ולא ראיתי בהשניו שרבות עם ערבית אותה ולא רי שהיא שאולה כשלוסך אלא אחה חקרסת ושאולת אות' בשלום' כמקום פלוני ואני צריכין שלא תרבר עם שום אדם כיולם אזי זכר כפוהרר"י כהן שכך היהוהודת לו • וכן פעם אחר אירע מעשה שסבר למהר"ר חיים נר"ו יחור אחר לילך לכפר עכבוריא ששם קבורת אבי ורבא וישחטת על קברם ובין למה שסבר לו רבו והם רברו עמו וסברו לו סתרי תורה וכין שחזר מהם ובא לפני רבו ע"ה עמר רבו לפניו ואמר לו ברוך תבא והשיבו על ימינו ושפת עמו שמחה גרולה ומהרר"ת נר"ו היה חקרן גרול בין שראה שעשה לו כל הכבוד הזה מה שלא היה רגיל לעשות לו כך פעם אחרת אף אסר מהר"ת להאר"י ז"ל אורוי מורי מה יום מיומים שנעשה לי כל הכבוד הזה לא בתיום אסר לו חאר"י ז"ל חיך לא מפגך קמתי ולא לך אמרתי ברוך תבא אלא לבניהו כן יהודע שראיתי נכנס עמך ויהי לפלא בעיני מהרר"ת ושאהם לא ירעו מאיזה סיבת נתחברתם עמו הם עם נשמתו של בניהו עד שלאחר זמן ג' תרשים שכבר היה נשכח אצלם אותו המעשה הלכו שניהם יחר לכפר עכבוריא ללמוד באמצע הדרך עסר תאר"י ז"ל והאמר אני רואה שבכאן קבור בניהו כן יהודע ע"ה ולא היה לשם לא ציון ולא שום היכר שלקבר נעמה סחרר"ת נר"ו חיך באותו המעט שהלכתי להשתחוה על ציון אבייורבא קודם לכן שבתי בכאן בזה המקום מסש חיימי תחר על הייחור שסמרת לי כרי שיהיה רגיל בפי ובל בי ליסר אותו כלי פעות אסר האר"י ז"ל אכן נודע ומרבר שסבת היחוד שרבתי על קברו בכאן עיירת והרחתי נשכתו לחוך נופו והיא נתרבקה כך לחוזילך לסמה בהכמה תהו סוד כל המקרש עצמו למסה מקרישים אותו מלסעלה וכן נילחנ"כ קברו של רבי כרסטפראי חסיר לבא מסוך לבאן שלא היה

חקרמת המחבר

האריך ימים בא"י ביו"ח וכל מרז שגלה מחכמתו לא היה אלא שתי שנים בלבר ואלו היה בנו זכות שהיה מאריך ח' שנים בלבר בא"י היה מבאר לנו כל התורה כולה ע"פ הזו בספור תורה ונביאי כתובים ושיתא סדרי משנה ושתא סדרי תלמוד ומדרשים ואגדו' ותוספתא ומכילתין וספרא וספרי והא היה אומר על פרקי היכלו' דרבי ישמעאל שהם כולם מלאים פעות וכבוזה סבזונת השעו' הראשונים אותו ולבלתי ישתכשו בכתבו של המלך הכבור והיה אומר שאם היו בלתי פעות היו יכולין בני אדם לבראה בהן עולמו' והיה אומר שיש בידו לתקן כל הפעות אלא שלא רצה מפעם הנו' ועזר אומר מאה היה בנו זכות שהיה קיים ח' שנים בא"י היה מחזיר את כל העולם כולו בתשובה · והיה מביא הגאולה בימיו שכל כך גפל פחדו על הרשעים ומפשעים החוטאים בששתן ואת שמעון הגדול שהוא סניר לאדם מה שעשה מזמן חמשים שנים וכה שעשה בהרדי הדרים וסה שמחשב בתוך קירות לבו וסדר שחמא בגלגול שעבר ועל איזה עון בא לעולם לתקן והיו בורחים מלפניו שלא יתחכל בפרזופיהם כאשר יברח האדם מן האריה וקריבה מהם באו ונכנסו ונשתחוו לפניו ושאלו ממנו שיתחכל כפניהם ויאמר להם מה שביקשתו ותקן להם תיקון וחשובה והיה מניר להם עכירותיהם עד שהכיזר להם שם המקום שנעשית לשם העבירה והאנשים אשר היו בחבורתו וכהנו פרשים רבים עד שהורו לו על הכל ונתן להם כתונה וחזרים משונים זה מזה כל א' לפי פנימו וכפי נשמתו ותקן להם עד שלא נשאר בהם בדרשימו של העונות הראשונים כלל ולא ידבה בלבר אלא כל הנשמות האבודות החולבים סרחי אל רחי ונקלקים בכף הקלע ואינם רוצים לקבל אותם ואפילו בניהם מחבת רבו הזהמא ששאבו בנפשם בחייהם ואין כח בניהם ללבן אותן כל אותן הנשמות היה כספר לתלמידיו שבאים לאלפים ולרבבות לפניו כשהוא חולך על השדה רואה כל האילנות סליאים מהם וכן בנהר הסן נערש על נבי הסים ואיתמר לאין ספור והיה שואל אותם מה ענייניהם שם והיו משיבים ששמעינו רבו קדושתו והשנותו פסוף העולם ובאו לתקן אותן שבו לתקן אותם והשיב להם אם יעזור השם בחיים אתקן אתכם ואת כל העולם כולו והיה מגלה לתלמידיו איך אפשר לתקן אותם ובתנאי שיהיה לפתקם נשמת נכות לכל הפחות האצילות ועתה מה אאריך עוד היסופר לכם כי אורבי · אם נכם תרעו נאמנה לא זכה אליה כי אם על ידי רוב רביקותו עם אלהיו וכוונותיו ותעניותיו ותפילותיו וכביותיו חמר וכים שעשה ועל הכל הענווה והיראה ואהבת השי' שהיתה בו והיה ספור לתלמידיו כי על כל פור וספר שגילו לו מן השמים היה בוכה רפעיים בספבר שיער זקנו · וכן כשרוצה לגלות סוד אחר לתלמידיו אינם רוצים ליתן לו רשות עד שהוא מתפלל תפילות איך ספבר ובוכה רפעות הרבה כשניעות ראשו וזכה ליזה הקדושה הנרולה ע"י שהיה כתבודד כמה שנים עם רבו כמהר"ר בצלאל אשכנזי אבל לא היה עכקו אלא בתלמוד בלבר ובמשפי התורה ושבע שנים ישב הוא לבדו ותלמר ונתגלה אליו אליהו הנביא ז"ל וא"ל שיתבודד בכקום שלא יהיה לו שום דבור ותסק עם שום אדם · אז מירש הוא עצמו סבל עסקי העה"ז וישב לו בבית אחד בנוי על נהר גילוס בכפרים הישן ומבחוץ היו לו כמו עשרים עברים של חכיו שהיו עומרי על המכס הגדול של סצרים והוא היה רר כמצרים עם אשתו ובניו של מהרי"ז ולה"ה מסצרים הישן רחוק כמו תחום שבת ולא היה חולך לביתו כי אם סע"ש ולע"ש מסוך להבנם כלה והיה נזהר שלא לדבר אפי' עם אשתו רבור של חול אלא לשון הקודש מקצר ויקול וכל שבת חכף תוצר עם העברים למצרים הישן וישב שם לבדו ואין איש עמו ובשהגיע זמן חתפילה רפקו העברים על פתחו ויצא ותתפלל עמהן בעשרה ותכף חזר עם העברים להרדו ולא דבר עמהן מסקום ועד גדול ושם זכה לרות הקודש ולאליהו ז"ל שנתגלה אליו ככל זמן ועת ונגלה לו רזי התורה וחבה יתירה נוצרת לו כאת שהכורא כי בכל לילה ולילה לאחר שהתחיל לישן היתה נשכחו יוצרת ומכרת כל השבילין וכל הנתיבות שהיא צריכה להעלותה בסתיכה ורקיעה ובלהה עד שהגיע אצל הסלאך המסתת על כל הנשמות והיה שואל אותו לאיזה ישיבות הוא כוהר לו לפעמים בישיבהו דרך המנוחה פבא אל ביבא סבא או בישיבתו של בצלאל או אהרן הכהן או לפעמים בישיבתן של נביאים ותבף היה מוליך אותו לשם ברצונו והיה אומר אכתוב אדם פ"שנה סהחכם וסורא' העליונים שמוסרי לו בלילה א' לא יפקיעו לו לכתוב הכל והיה נדר לתלמידים שאם חזמן יתקן אותם עד שגם הם יזכו לעלות וישמעו תרושי תורה כל אחד בפי נשמתו אבל תעוונות גרמו שגלקח מהם אדן התורה קורם וסנו ועל כל אלה כל תכמי ישראל בוכים וכתאנגים כפר נפש שנתגלח ביסיהם אור של שבעת תיסים ובפתיל פתאום נגנו מהם ונשארנו כיתומי בלי אב ובלי מתקן את נשבתינו לפי שיכול ליתן לנו יד ושם שולתי המקובל האלתי כסהר"ר ח"ק ז"ל שסכך רבו ירוי עליו וסבר לו ביחור כל רזי התורה ולא העלים ממנו רבר ונתן נפשו ממש עליו לרוב אהבתו אותו כאשר ראה וידע כי אלקים עמו ואשר הקב"ה את כמהורי"ח לתיעלתן של ישראל גם חוא נפפר לבית עולמו וחיים שביק לכל ישראל ·

פרק ה

הנה הרב חיים כתב בתוך ספרו בהחיכור שלו שנראה לן כי רבו היה משיה בן יוסף ומרוב ענוותנותו לא גילה לו אמנם מתוך רבריו ובינו שהיה כן שמעם אחת רולך ר"הרב להשהמח על ציון שמעיה ואבטליון בנוש חלב רחוק מצפת פרסה א' כרי לשאול אותם רוא מרי התורה שכך היה ריכו תמיד כל זמן שרוצה בעסוק לרבר עם נביא או תנא אחר"היה הולך על קברו ומשהטח לפניו בפישים ידים ורגלים ושם פיו על פיו כעניין איוב עם חכקוק וכבזון כיחוד השם וסעלה נר"נ תשבה לנשם של אותו צדיק בפור מן הנפש ל השכינה ותרוח ל' א והנשמה אל הבינה ונשבה לנשמה בא ומקשר נר"ן של הצדיק ונורם יחוד העליון וע"ה היחוד נורם שנשפת אותו הצדיק פתחדש עליו אור חרש נוכלות של סל תתיא הסתם ונסף הרבה פסה שהיה לן כבר ובזה הוא מתיא עצמות היבשות השוכנים בקבר רוחים נר"ן של אותו הצדיק כתוך העצמות והוא תי פמש ומרבר עכו כאשר ירבר איש אל רעהו ונמלא לו כל רזי התורה שהוא שואל פמנו וכל אלו היחורים הם אצלי כתובים ת"ל כי הרב מסר אותם לתלמידיו וכל היעשרה תלמידים פעלו כהם ועלתה בידם שוכו שרבורי עכהם הצדיקים והשיבו על שאלתם אפנם לא האריך להם זה הבה אלא בזמן הרב יע"ה אבל אחר פטירתו לא עלתה בידם כלבר הרב מהר"ח קליפריס ז"ל שהיה פיוקל ומצליח בזה הענין ער יום פטירתו גם רוח הקורש היה בו והיה הרבה עתידות אמנם לא ריצה לגלות שום רבר שהיה אומר שרבו לא נפפר בקבידות שני אלא מתוך שנילה כל כך פרזות הנילוים ואמר גם בן שלרבו ניתן רשות מן השכים לגלות אבל לא ניתן לו רשות עדיין · אמנם לעת זקנתו שלח לחבכי ספרר שרצונו לבוא לצפת ובוכה ונלעות כל חבכמתו להראות אליו שכבר נתנו לו רשות לגלות גם מאיזה עיניו לא היה אתו עם מהר"ח כי אם ג' שעות בלבר בכל יום הרב מאיר אור עיניו להראותו ואחר כך חזר וסתלק ממנו ואודותיו שנפל למשכב כשנת ש"ם והניע לידי חולי גדול והניע לשערי מות ולבסוף ראה ענן גדול וכתוך הענן אור גדול וכחו עיניו מאורנו הגדול והלאה סראות ואור אחר כך לבריאותו וכן אירע פעם אחת שהאיר ז"ל כעיניו על ציון שמעיה ואבטליון צוה לי לאמר לכם שתתפללו על משיח בן יוסף שלא ימות עכ"ל של מהרח"ת בספר עץ חיים וכתב ע"ז ומרוב הענווה לא היה כנו רעה לשאול אותו מי הוא המשיח בן יוסף ולא פסר לא ימים מועטים בתבקש רבינו בישיבה של סגלת עתיד לנו לספרינ שהוא חיה משיח בן יוסף · ומרוב ענותנותו לא ריצה לגלות את עצמו ע"כ וכן כתב מעשה אחר ובראה שהיה כן שמעם אחת כע"ש פסוך להפנסת בלה יצא עם תלמידיו חוץ לעיר צפת לבית ר' כנרי לבן הילאוף ושופיא ובתוצת וכבנס' כרי לקבל השבת כתחיל מזמור לדוד הבו לה' בני אלי פופסק פיסר לקבלת השבת · ומזמור ליום השבת ה' מלך בגיעך גאות ובתוך שהיו משערים אסר הרב לתלמידיו חבירים רצונכם שנלך לירושלים קדם השבת ונעשה שבת בירושלים ירושלים

בירושלים ירושלים היא רחוקה מצפת יותר מכ"ה פרסאות.
חשיבו קצת מן החלמידים אנו שומעים בכך וקצת החישבו ואמרו
נלך מקודם ונודיעו אותו לנשינו כיון שאמרו נלך מקודם
לביתינו תתרד הרב תרדה גדולה וחכה כף אל כף ואסר אין לנו
שלא חיה בנו זכות לחגאל. שאלולא הייתם כולכם מסיבים
נפש אחר שאתם רוצים ללך נשכחה גדולה חבף היו נאלים
כל ישראל. שיעה היתה חשיבה עשרה להיגאל ומתוך שמאנתם
כאחר תור הגלות לאחתנו ביום"ת. ורוב פרחתיו נגלה אותם
כשורות ובמדברות ולא היה צריך לשום ספר. ואלו באתי לכתוב
לכם כל נפלאותיו וכל תוקף נבורתו אשר עשה האר"י ז"ל
לעיני כל ישראל באריץ חצני פה צפת חוב"ב אשר סיפר לנו הרב
כאחר"ר מסעוד סעדני ז"ל ומסכם' רבני ונאוני אורץ אשר יצקו מים
על ידו ועיניהם ראו דברים מבהילים מסגנו לא נראו בכל הארץ
סימי התנאים כרשב"י ע"ה שהיה מביר בכל מעשה בני אדם ונם
סח היה בשחשבת' והיה מביר בחכמת הסרוף ובנשמת בני אדם
ובגלגולים מהה יודע לומר בגלגול של רשעים שהתגלגלו
בעכים ובאבנים או בכחבות או בעופות והיה יודע לומר סח שיעבר
עליהם מן המצות והעבירות מזמן קפונתן והיה יודע המקום שפנם
למעלה. ועל מי הפנם נתן חיקונים והיה יודע איסתי נתקן הפנם
והיה יודע בצפצוף העופות ונם בסיפוספוחם והשיג דברים נפלאים
ושהו סוד כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל כנפים יגיד דבר וכל
זה השיג על ידי חסידות ופרישות וטהרה וקדושה מזמן קפונתו.
ואחרי החסקסקו יסים רבים בסדרים חרשים הם ישנים בחכמה זו
ועליהם הוסיף חסידות ופרישות וטהרת וקדושה עד שהביאו
אותו לידי רוח הקדש והיה אליהו ז"ל מתגלה אליו ובסדים שחורהו
ולידעהו היה בקדושה חכו לו אכותיו בנוכר. והנה חדברים אשר
כתבתי מתורה"ת ספרי כתי התורה והמצות והתפילות וכסור
הגלגול והיחום והעבור וכתי סלכן קדמאין קדישין וכמלך רחום'
לא נכר פיתה וכרבי חיסים נאסר בו ויחת הדר וסודות
עלסין קדמאין ראתחרבו סחמת שנגרה בחם הקליפה והיו רעים
וחשאים לה' סאור והחריבן הקב"ה כס"ה ל' שאסר רין אתייקי
ורין לא אתייקי לי ת"ז נאסר בסעשה בראשית וירא אלקים כי סו"ב
ולכסף כתיב וירא אלקים את כל אשר עשה והנה סוב מאוד
כנראה שהיולסות הראשונים לא היו טובים בעיני חשם וקוסמו
כלא עת נהר יוצץ יסודם כי סאת הדין הקשת יצאו והאש של נהר
דינור תאכלם לאם וקי מחסוכר' שיש שמשות שקודם והו שסיעו'
הם"ר ועתה שמשות האחר כל זה אינו אאמרי ושסנו מרבבת
שבראת הקב"ה עולסו' קודם לזה העולם' אחריכן חוסיפו הם סרעת'
סבריה חשמשות והאסח אינו כן ורעיתי כי יקשה לכם סרוע לא
ברא הקב"ה מתחילה העולם הזה השוב. ועוד קושיא יותר חזקה
מזה שגם זה העולם עתיד ליחרב מחמת שהוא מיערב סמוב ורע
חוץ אם הוא סוב כנגד העולמות הראשונים הוא רע כנגד העולם
החדש שעתיד הקב"ה לחדש כס"ש כי הנה שמים החדשים וחארץ
החדשה ונו'. ונחירתי של זו חקושיא מירשתי בשעד עולם התחזו
הולה זה גילה סורחת הגלאכים והשלם העקשיה וסוד הקליפות
ונעקלה אדם הראשון קודם שחטא וכא שהיה חבדא עוד נוסיף על
גדולתו ונעקלתו אם. לא היה חושא וסוד המיתה וסוד התעברות
ב"ם ומורו של ע"ה נ"ע ותיקון העולמות ונגשמו' שיעיבו לו ובהנה
דרושים עצמו מספר אשר ביחיי אליהם ת"ל וחכ שבחות לשכו
הגדול"ה הם נעמנם יעידון ויגידון וכל ראשיהם יבירום כי דברים
אלו אי אפשר לשבו בברורו להשיגם אם לא על ידי הופעה רוח
הקדש מסרום ועל ידי אליהו ז"ל ובנוכר בתיקונים ראת עתידי
לאתגלא בסוף יסיעיא שתם. מאן ראת עתידי לאתגלייא ליה אפין
באפין ואית מאן דאת שעתיד לאיתגלייא ליה בסדסיון בעין השכל
דילית וכו' ואף אם אין בניא מחת אחר הסדרים לא נסגע רוח
אלקים רוח חיים רוח הקדש ואפילו אחרת מרחוק על הראשים אליו כמו
שמוכח מתנא דבי אליהו תובא בילקוט ורבותה אשת לפרישות אשה
נביאה ואלו באתי לכתוב כל נפלאותיו ועומק השגותיו ופירושיו
לא יספיקו כל עורות אילי נביאה כסנרסם לכל ישובי צפת חוב"ב
והנה אספר פעשה אחת אשר אירע בומן האר"י ז"ל יען שהוא
כיוצר על בחה של צדקה ואשרי העם שיעשו נכות. מיי יתנו

ברכת העושה מעשיו לשם שמים. פעם אחת ישב האר"י ז"ל
בשדה אצל קבר הושע בן באריי סמוך לעצת חוב"ב עם הישרת
תלמידים המובחרים והיה רוחב ומנלה להן מהרי תוזה כאשר עצ
הרחוק פתח ואסר לחם חבירים קול של כרח אני שומע שיומר
ובכרי הרקיע למעלה וקולו חולך בכל הרקיעים ואומר בוהי
הלשון בנזירה עזיר פתנכא ובמאסר קרישך שאלתא שבא ארבה
אין מכפר בנבול צפת ויאבל כל עשב וכל פריהארם לא חשאר
מחיה לבל יחשביה בעבור עני אחר ושסו ר' יעקב אלפרץ שיושב
ומתרע"ל הק"בת וחק"בת אינו יכול להתאפק עוד על כל שכיניו
הרעים ישבי צפת שאינם משניחים עליו עב"ל הבחור אסר האר"
ע"ה בני לסען השם מהרו ונקבוץ בניכו איזה כתנה טובה ונשלח
אותה לו אולי ירחם ה' על הרעה את כל אשר זבר לעשות לעמו
מיד קבצו ביניהם כמו ג' סליר והרב שלח אותם ע"י אהתלמידי'
ושסו היה כסהר"ר יצחק הכהן ז"ל וכסהר"ר יצחק הכהן ז"ל סיהר
ללכת ונכנס בביה העני ומצאו קריע יושב ובוכה א"ל למה אתה
בוכה א"ל אני אין לי לא קבר של רע ולא סלוי שנשברה לי החבית של חרם
שנתנתי להלואות סים לכל השכוני. ויעה שנשברה בסה אקנה
אחרת ישבתי ובכיתי לפני השם למה אחיה בזה הרחק הגדול וכי
אני יותר רשע מכל העולם כולו כשסתי כהר"ר אותן הרבה' של
העני רחיה מחסיה אין צרקו דברי הרב והיה נותן לו הסע"ו וא"ל
ארזוי חכם למען השם החזר מכאן ואילך סלהתרעם על מידותיו
של הקב"ה שכן וכך חיה הסעשה והורה לו אותו חכם העני שיהא
יושב ובוכה והתרעם על מידותיו כביכול וקיבל עליו שלא ליעשות
עוד ברבר הזה והיה מתפלל לפני השם שימחול לו ושנחם על
הרעה אשר נזר ור"ב חזר לישיבת הרב והחבירי' וסיפר להם
המאורע ותמהו כל החבירים על גודל השעת רבם א"ל הרב ר'
ז"ל בבר נתנבאל הגזירה ח"ל וחזרו בלסור והיה כאשי שבו ב' שעו'
נשאו עיניה וראו והנה ארבה בא חיל גדול בבר מאוד ונתרעו
כל התלמידים א"ל הרב אל תראו בי בבר כשלנו הגזירה ופיסנו
העני וסעשה אין בדבר רע שבא לאל ובך היה כולם שנאא הרוח
אותם לתוך חים הגדול ושם נסבעו ואין אחד סהם הניע לארץ
עם אותו היום והלאה שבו ישבי צפת על אותו העני להשניח על
כל צרכיו. ובאם אותו העני הוא איש חסיד ובקי נדו' בכל התור'
ואני סביר אותו ובעת ההוא הזה אב"ד בסיני הוא טרישל רסורי:

פרק ו

הנה אכתוב לך סבה פשיחתו של האר"י ז"ל וער היכן הגיע
מסירה נפשו של האר"י בשביל בסהר"ח ז"ל שפקם
אותה ברשע להם בשורה סוב גלות סצרים והיה כפרש מאבר אחר
של הזוהר בפרשת פנחס הכרבר שיש אילה אחת לאותר שהיא
נתעברה בו' וכשחגיע זמן לירחה הקב"ה מזמן לה נחש אחר בו'
אמר האר"י ז"ל בבאן איני יכול לגלות סודות מפני שיש סבנה
גדולה בריבר לבן אמר הרשב"י בפרשת בשלח בהאי כלה לא
תשול ולא תבנה את ה' וכהאי גוונא סלת דייקא להיות שגם הוא מפחר
נפשו מן הסבנה וגם סרע"ה פרה מזה הסקום ובתוכ ועם בשרו
מפניו החחבם ר' חיים הסצידר בו' ער כוש לר' ע"ה להיות שנזרו
עליו שלא יגלים שום דבר סבה שישאל מפנו במהדרה' הזהיר
סוברת לגלות לו וגילה לו הסוד והוא כתוב אצלנו ת"ל לאחר
שסים סלסוד הסוד הבת האר"י בידו על ראשו ואסר בריך ריין
האסת אסרו לן לחלמידי מאי האי אורנינו סורינו א"ל עתיד
יצאה הנזירה שיסות בני משה קודם ז' סים בעבור שנליחי לכם
הסוד כיון שהגיע לעת קרב ובאו מן השרה הלך סורהר"ח לביתו
של הרב עם הרב והלך הרב ע"ה ושאל לאשתו בנינו משה היכן
הוא אסרה זה ב' שעות שבא סביה הסבר וא"ל ראשו בבר עליו
והשכבתיו בבסה סיר הלך ר' אל הניר וכסהר"ח עמו ושם
ירו על ראשו מראה שהיה שוקף ככו אש לא עברו ז' ימים ויסת
הניר בדבר איש האלקים לאחר ז' ימי אבילות שלח אחרי התלמידי'
ואסר להם אל תראו שאבנינ מכם מבניי בעבור פשירתו של בני
משה אילו יכותו לי כל בני ונם אני בעצסי לא אניח ידי ולא
אחיזנו אחרכם סל"ל אחרכם כל ימי החיותי
כדי לתקן אחכם נשלימות למען תראיתו אחרת כל הימים
כולו

חקדמת המחבר

כולו בתכסתהם ושמחו התלמידים שכחתו גדולה עד מאוד כי
תשבו כי כבר הם נותנים לפניו ונשקו לו ידיו ורגליו ואמרו יהי
ארונינו המלך לעולם הוא ובניו בקרב כל ישראל ועוד יורה
מזה הפלא ופלא עשה האר"י ז"ל שאותני הימים הלח נודמן ששאל
כמוהרר"ם ז"ל להאר"י ז"ל שאותני הכונת התוספת של תרין אוינילין
דאיילתא עברו קמאי רוחא דניחא לי וכו' ושמע קלא דאמר
אכהם ויצתק הוו וכו' והוא טובא בזוהר פרשת משרע דף נ"ח
ע"ב א"ל האר"י וצ"ל בחייך ר"ח שתניח אותי בכאן שלא אפרשנה
לך ויונעים לך ונם לי ולכל העולם שמה גדול בכאן ואינם רחוקים
שאגלה אותו א"ל סוברה אתה שתגלהו לי חזר הא"ל האר' ראה
שאם אגלה אותה לך ממנו אתה חרם עליו חרמת נדולת ואני
מחר"ב אבל אני מוכרח ומצוה שלא למנוע ממך כל מה שרצונך
ישאליני על בן אני מאריך שתניחני מלפרש לך וו התוספתא חזר
מהרר"ח ז"ל ואמר אני רוצה שתפרש אותה לי על כל פנים אחר
פירש לו התוספתא וגילה לו מארה מחר שגילה אותו ואמר
שכבר יצאת הנזירה שרמות האר' באותה שנה מחמה עונש
שגליתי לך זה הכתר ואתה בעצמך נחתת לך זה החזק שאם לא
היית מעזיר בי כל כך לא היתי מגליהו לך ולא היו מעגישים
אותי כן חשמים וכבר רמזתי לך כמה פעמים אותה לא רצי' ליתן
לבך לדברי ואבן אין אני חש עלי ולא על בני ביתי אלא עליכם
אני מצטער איך אניח אתכם בלי שליטת תיקוניכם וזה הסוד
עדיין לא וכינו אליו והוא נגח ביד כמהר"ר חיים ואינו נגלה עד
עת כאן רבינו של סם"ק תקכ"ח אני נתעצבו תלמידים אל לבם
ואמרו תלואי לא חיינו שואלים דבר אח"כ עשה האר"י ז"ל הסנ'
אחד לאלו ת' חבירים ותקן חברים להנשים וחפף בפני עצמו
באותו החצר של בית החסבר עצמו ולסוף ת' חדשים נפלת קפסת
אחת בין הנשים בערב שבת והנשים הניחו אותו לבעליהן ונמשך
עד שנם החבירים נתקוששו והרב ע"ה חמיד היה מזהיר אותם על
האחוה והאהבת שיהיה ביניהם חמיד שלום אהבה ואחוה ובאותו
היום עברו על דבריו בעונות ולעת ערב יצא עם החבירים לקבל
שבת יחוד לכ"ת סר תקף וישב כל זמן תפילי באניעות ומהרר"ח
כשראה אותו באותו סנגן נבהל מאוד כי לא היה כן מנהגו
לישוח לאחר שסיימו הסדר תפילה חלך ר"ח אליו ואמר לו
רבינו למת ראיתיך כל זמן תפלת תחת באניעות ובכר נפש א"ל
האר"י"ע מפני שראיתי בקבלת שבת קסאל ואמר זה הפסוק
גם אתם נם מלכבם הסוסו מבאן נראה שבכר נתחם נור דין
בינ"ח ולא נתחם אלא בקבר קפסה שנעשת חיום בין חחבירים
שבל זמן שחיה שלום ביניהם לא חיה לו בית כניסה לקסרג וכך
היה בע"ח באותו שנה נתבקש בישיבה של מעלת סוריגו ורביגו
עטרת ראשינו ונם ח' חברים ואיה לסר שבק הנה בסהרר"ח ז"ל
היו כל חעולם מעידין עליו שאין שני לו בכל חעולם כולו ואיה לו
ג"כ השנה ברוח חקודש וסביר נפרצתי ודעך לאדבקא רוחא
ברוחא ולדבר עם איזה צדיק של עולם שירצה שהיו כתובי אצלו
שקבל אות'מרבו אין לחם מספא ואין לח' חקר ולא היה יוכ
שלא היה מחדש בתורה ובתב פירוש על הזוה"ר והחיקונים וספר
הציחה ועל כמה וכמה אגרות ומאמרים מרחשות של ח"ל אבל
הכל הוא נגוז וטמון ומבוטח ולא חירח כח ביד שום חכם מארץ
חצבי שיכול קמו שיגלה לו מהרי החזות והיה אומר שאינו רשאי
לגלות אלא לפי שיתנתו לו רשות עליו מן השמים ונם אמר
בהשנה שיש תכם אחר בכוכא לארץ בארץ אדום שיכלא מקומו
ואמר אם יהיה זכות בדור אזי יתגלה אליו אנחו חחכם ויכוא
אצלו ולמוד לפניו ומסתר לו כל חכמתו ויסמוך ידיו עליו ויעשה
בסיניץ המתנבר וחנוח עליו הרוח ואם לא יהיה זכות בדור אזי
לא יוכה חחכם לבוא אצלו ושאר אותו חחכ' בחושך נגשש
בעור עיורים וכל העולם כולו ישאר חושך נעבורו וקבוד מן
הספרים כמו שש מאות ביירי' נתגלו לבני א"י ברוב חסדי השם
שאינו מקפח שכר כל בריה ואינו מונע הטוב להראוים אליו
שלאחר פטירת האר"י זצ"ל לקח בסהרר"ח כל ד' הקונטרסים
מיד כל החבירים ולא הניח להם שום רבר סוו החכבר"ח ולא
החזיר אותה להם באומרם שלא נתן רשות לנלות עוד ביוה"כ
ולזה תאור הנרול בי כבר נסתבזה אותם מציונות החכמה ושערי

אורח שהיה פתוחין בזמן הרב ע"ה וכך נשאר העולם ס"ו שנים
בחושך אחר פטירת הרב ע"ה וסהר"ח לקח בין כך ובין כך
כל הקונטרסים וחיה מעתיק כל החרושים שלא שמע רואה
וחיה מצרף אותם עם החרושים שלמר הוא וכחב בציורו זהו מן
החבירים ומירר כל הרברים כל רבר ורבר על מקומו הראוי
לו כי בשעה שלמדו לפני הרב לא למדו חביר הרבורים על
הסדר של פעמים נילת להם סור אחר של חפילין בחוך הדרוש
של הנדלות אודרוש אחר כתוך הדרוש של ביין נוקבין וכהנה
רבות ועשת מתן תיכור א' נא"ח רבר רבור על אופניו חלק אותם
לחלקים והחלקים לשערים והשערים לפרקים וקרא אותם עין
חיים והנה הוא היה נגח אצלו ס"ו שנה לא שמתהו

עין רואה אך שתעזור נרול בישראל אביר הרועים בסהר"ר
יהושע בן נון ע"ה ואף כי חיח לזה הרב כמיעם כל חמרת ישראל
שהיה אב"ד בצפת תוב"ב וראש לכל ראשי ישיבות דצפת וצל
מיו יבאו כל חקדושת של כל הנולות והוא היה המשביר והמפניק
לכל חבבי צפת ולכל העניים ולהאלמנות וסלבר זה שהיה עשיר
מופלג בממון ואעפ"י כן חיה משפיע את עצמו לפני בתר"ח ז"ל
בתענוק שקן לו ירין ורגליו בוכא בהתחנן לפניו שיגלה לו רזי
התורה ונתן לו פתנות למאות והיה לעזרו ומשרת לפניו כעבר
לפני רבו סלבישו ומרחיצו ומנעלו ושופך כים על ידיו ואחר
כך נזדמן שהלך מהרר"ח ז"ל מירושלים לצפרים והלך נם כן
ר' בן נון עמו הכל ברי לשמוא תן בציניו ולפתחו בענין
פטירת א החכמה אותר כך הלן מצפרים לירושלים והלך
נם כן ר' בן נון עמו הכל ברי למצוא חן בעיניו ולפרשו
בענין פטירת זו החכמה ועם כל זאת לא היה יכול לפתחו להיות
שאסר כמהרר"ח ז"ל שאין רשות נתנת מלמעלה עדיין וחיה
ר"בן עומד על משמרתו ומצפה לרחמי השמים עד שאח"כ נפל
כמהרר"ח למשכב והיה מסיר על ערש רוי שנה תמימה שלא
היה יודע בין חיים למות אוי ריב"ן נתן נ' זהו' לאחיו של מהרר"ח
ושמו מהר"ר משה ז"ל ע"ם שיביאו לו הספרים וברי להאזיר לו
חספרים אחרב' ימים סיר חלך כמהר"ר משה ז"ל והשתדל לפת'
בהחבא והביא לו הספרים אבל לא כולו ואפשר שבך היה נזור
לסעלה שלא יתגלה כולו כ"א אותו החלק לבד וחכף שכר הר"בן
מאח פוערים ונתן לכל אחד ששת ניירי' והתעקי אותו כ' ימים
ותיכף החזיר חספרים לסקומן וחבף באותו שעה חזר כהרר"ח
לכריאותו ולא היה יכול ר' בן להשיג יותר מן אותן הספרי שלא
חעתיק ומאותו יום והלאה נחפשפו הספרים בין יחידי סגולה
בא' בלבד ובמהר"ר מסעוד סני נהור ז"ל ומורי סוחר"ר סולמאן
מערבי כבר הם סיימו אותם שלש פעמים והם בקיאים בהם כמו
בא"ב ובן הם בקיאי בכל הזוהר ובתיקונים מאירים למניהם
כאור הששש להיות ששני פעמים בשנה חוק ולא יעבור הולכים
כל חכמי סנולה הנקיאי בחכמת האמת יותר מעשרים חכמים
למירוץ ששם קבור רשב"י ור"א בנו והלל ושמאי ורבי יוחנן
הסנדלר ועל כל אחר בני כמו מנחל נבוח ר' קוטא איש והתנא
חוא קבור בטבריא והמנדל מקיפו לכל צר ושם פורסים אזהדל
אחר מן קברו של רשב"י ער קברו של ר"א וישבין לשם בין
ר"ש לר"א' ימים ו' לילות רצופים ועוסקים בכבר הזוהר והיינו
תכם א' סניר והאחרים מקשיבים לקולו ויש להם ששש אחד
הסבין להם מאכלם ור' נים תנורים כלי זין עומדים בכל
לילה מבחוץ כרי לשמור אותם מהנגנים להיו שהוא רחוק כצפ"ת
שני פרסאות ויחזק מכבר פירון כמו תחום שבת וזה
חרבה הם עשרים ו' ימים קודם שבועות ו' ימים קוד' ראש השנה
תמיר ואינם מפרשים אותנו על חרך של מהר"ר משה קורדיאדו
זלה"ח סיום שנתגלה זאת החכמה של האר"י זלה"ה הגם כי הפ'
של הזוהר שחבר מהר"ר משה קורדיאדו ז"ל הוא בצפת נם
קיצור פירוש שעש א' מחלמידיו אשר שמו במהר"ר אברהה נלאנטי
ז"ל שחבר ספר קול בוכים להיו' שניברי יתרון המחבר של האר"י ז"ל
כיתרון אור השמש על אור הלבנה ' והוא נכר שיניין לא מחיתה
מתגלה חעת רצון מלמעלה בזמן מהרם"ק ז"ל כמו בזמן האר"י ז"ל
ולא ניתן רשות לפי סדרינתנו יותר לגלות ובן מצאתי כחוב שנם

מהר"ר

כהר"ר יוסף ניקסל"א ע"ה נתגלה עליו רוח הקודש כלסקלה וכא
אלי הנביר בכל יום ונילה לו סתרי תורה והרי הוא כתב בעצמו
דיני מחוץ רכרי הפרנים שבכסה סקוטות לא חס לקחתה וכן
כהר"ר יוסף קארו ע"ה שבכל פעם ופעם שהיה חוזר על המשניות
כ"ם נתגלי עליו המגיד מהי כסה בני אדם שומעים את קולו דרך
הרלת ודרך החדרים שהיה אומר שלום עליך ר' יוסף קארו אני חמא
הכשנה שלמדתני יצחתי לאלפך כיני כסה מהפאר בן חק"ב
בישיבה של סעלה שאחר בני יוסף בך וכן הכם מעשיו בן וכך הם
דרכיכך הוא שקידתו בליסודו אשרי לו ואשרי יולדתו ואשרי
אוחבים כתבורתו ואני המשנה ואתי את סקוכך שהכנו ל"ך
בג"ע כסה סובה נגזה לך בג"ע כסה התגוקן ועדיגין הם פיניתרין
לך מזקקים ביראת" ויעלה באתי לגלות לך סוד פלוני כסתרי
תורה יכל הארצים שגלה לו הסגיד העלה אותם על הספר וקרא
אותו ספר הבגיד מתי' כן כלא השיפוך רמי לפני' תכסתו של
האר"י ז"ל והוא בעצמו יסב לפני ואר"י ז"ל ללמוד מסנו סתרי
תורה' ואמר"ז"ל לא ראה ללמוד אחר שבשמתו אינה מסגלת
לקבל אכסתיאר אלא על פי הדיוק של רס"ק"ו ל וסימן לדבר
שבבל פעם שיבוא בכתב"ק לפנינו ללמוד תכף כשתבחיל לגלות
לו סד"א ותחיל בכתב"ק לישן ולהתגמגם עד שהוא בעצמו ראה
הבר שהוא ואחר לכך ואסק מלמוד' והעיד סהר"ר שלמה
הגדול ל"ל שהבר עם אלמגתו של ר"ק ע"ה ושיפרה לו שכהר"ק
אלה לא בן נחסר ושיהן אותו עם בתו של האר"י זלה"ה והלן
מהגדי"ק עם בנו לסמוחת ואחסנין לבתו של האר"י זלה"ה כיון
שאחר לביתו אמר סהר"ר לאשתו אשתי כסה אומר לך וסה אסמר
לך מהגדים ושמעי התורה והמצות בסה יגיעת הרחתי עתה בואת
הסשפה מסמה הקדוש של סהר"ר יצחק אשכנזי ז"ל אי אפשר לי
לגדם בשר אדם להשיג בשכלו סה שהיה חוזר והיגן הוא כח כיד
שום מלאך לידע סה שהיה חוזר והוא אין זת כי אם בשכרי אחרי
כהגביאים הראשונים שאפילו תנא אחר לא היה יכול להסר מדין
שאמר הגה' אבל אני כפתני מאר עליו בקנות הגדול הגרול
מזה שאנט יכולים לבטל רוב קדושתו שיקח ויאבר סהם בקיצור
כים ושנים אבן היה בעיה שבפסר בשנת של"ב לאלף הששי כן
ל"ת שנה עליו אני מודיע הסקרא הזה רוח אפינו משיח י' נלבר
כשהשתעם אשר אמרנו בילו נחזה בנשי ויראינו כשהיתהם של
הראשונים עליו נאמר "נפלה עטרת ראשינו ר"ת נע"ר שבדי
בקשתיה שבים בקי"ת והנה כבר שלח החכם סהר"ר ישעיה אחרי
ע"ה מן קרקסנסיע פירוש אחר שכתב על מאמר ריש אחרי
נשוא על מאמר תניא אר"ש לתבריא עד אימת מניחין בקיבה רחר
מסכא לראשה אם יכניסו עכו הישיבו לו הכם כבר הבריו ונגנזו
פי מאמר הזוהר ריש אחרי נשוא שסכ"ת יש בקציבי ונגנזו
אשר חבבל כמהדרים ק"ן ל' הגל פי דרכו והקרסנסו בגת סכ"ת את
כל בגלו של פי המעבר לכן ירע מכ"ת נאמנת כי לא הסכיסו
חכמי עתת אשר פיכם ואכלו סעץ הדים הוא ספר עץ הדעים הם
הקרסנות האר"י זלה"ה על מלת עד אימת ניהוב בקיומא דחר
מסכא אי יכן מכ"ת דיקיק מסכן לא אסחסכו עם פי של
מכ"ת גם החכם השלם סהר"ר עמנואל בעל ספר עשרת
מאמרות הגדל פיכיסו אלף אחוכים ארוסים סביבו לי"א לפרש
סהרמ"ס ע"ה בעד שחשאילה לו להקיעק כפר אור עקר שהבר
הרב סהר"ר משה קורדוביו ע"ה פי' על כל חזוהר מלבר הקשות
הסופרים והגייד ומלבר האלף בא' ששלה להאלפנה הרבנית שלה
עשרים נתן ארוסים להרר' קאר"ו ועשרים לסהר"ר אלכזך
אלקבץ ישעיה למהר"ר משה אלשך לסען יסליחו בעיו כתיתקבא
נער האלפנה ואחר זה חבר ספר פלה הרסון וכתב בהקדם שלו כי
הפלא י' הסרו ואסתו עם עמו ישראל ושלח לישובי ארץ הצבי
בלאנץ עיר הקדש כן שמיא נחית חוא הרב הגדול האלהי בכהר' י
יצחק אשכנזי ז"ל אשר הופיע עליו חקב"ת את רוח קדשו ואליהו
ז"ל נתגלה עליו כל זמן יערן ונילה לו רזים שלא נתגלו מימיות
רשב"י ואילך אחר זה כתב שם אלו לא זכינו שבא אליהו בורי
כהר"ר ישראל סרוקז"ל כארצינו ונילה לנו קצת מאותם הסחידות
הנעלמים שגלה האר"י ז"ל לא זכינו לאור התורה סקלם ונלוי
ידיע לפני קב"ה והשגיחת כי כוונתי לשם שמים ליחר קב"ה עכם
כשמוציאין

עוד

אכתוב סעשה נורא אחת מן האר"י זלה"ה סעם אחת
אסר לחלמידיו כיום שבת קודש אם תקבלו עליכם
שלא הדברו כלום בכיתת הכנסת בשחרית עד אחר זיאת ב"ת
ולא יסלא סכם מה שיחוק סכל כה שתראו כי אני אהפלל
עכסם הים לפני התיבה ואקרא לס"ת השבעה רועים והשיבו
התלמידי"ם ואנחנו סקבלי' עלינו בשכה' סכל כה אשר צוית עלינו
ואסר להם ראוה אני ברוח הקודש שא' כסם יהיה נעוש על ששוחק
והם הסצירו כו סאור עד שעשה את רצונם וקרא את אחרן להקח
ובא וקרא עצמו הפרשה שלו ואסר הברכה בתחילה ובסוף לה
כשה בסקום לו וקרא הפרשה שלו ואסר הגרכות והלך לו וכן
אברהם יצחק יעקב וכן יוסף הצדיק קראו להיותו ששי עד לשביעי
קרא דוד בן ישי והיה כראה עצמו סרכך ושחוק בסוד וסברבר
בכל עת לפני ארון ברית" והוא תגור אפור וסניל בר על סתניא
ורצה סיכל נתעגש על זה שפני ששחקה בלבה ואסרה הגלו גגלות
הסלך באחר הריקים חיום ליעני הגם ולעיני אסהות עכריו והיא
לא יזקת חסוד הגדול הזה הגורא כי סדת סלכות בית דוד היא
רסיזן הלבנה ולית לה בגרבה כלום ואם אין לה אור סחשכש לא
יאירת ואין לה שפע ת"ו ותסיר בגלות היא אוסרת אסרתי אשובה
אל איש הראשון כי שוב לי אז כיעה וכן אמר"ל כעולם לא
ראתה חסת פגימתה של לבנה כי כל זסן שהיא הולכת נגר פגים
היא סקבלת אורה ובשהיא הולכת לאהוריה יש לה פגימה וחסרון
כי החסת אינה יכולה לראות ולחבים בה לכן תכיד היה דוד הגשב
מחשבות לתקן אותה כי היא סרתו ולכן נשבע תי" אם אתן שינה
לעיני ותנום לעפעפי עד אמצא סקום לי' משכנו לאביר יעקב וזאת
היא התפיה של שלמה תמ"ה שאסר דרך הנשר בשמים כי סכנו
הוא לפרות עד לשמים ינשרפו נתיהו ונפל לארץ עד שנרלים
נוצותיו והכנפים שלו צמיחים ואחר ופורת עד לשמים ובראה היא
תכיה גדולה סי שנשרף עסם א"א ילך לאחר פעם שנית וסכ"ש
יותר אלא לחיות שיש ארבע תיות כמרכבה ואירת כאבא ניעוף
שור סאמא וניעוף אדם סוגיר וניעוף נשר סנוקבית והכל
ביצירת כי בשם נאים ניצוצי הקופירא לעולם
עמצא כי הנשר סכנו וניעוצו בסו סלכות כיה דוד היא
תאה שבע"פ רצוחה לדבק בהוחה שבכתב הוא נקרא חשפי"ם
והארץ היא סלכות סכינה לעלות למעלה אל ז"א בעלה חשק
שלת הוא גדול סאוד שאמר בקשתי את שאהבה נפשי ולא
מצאתיו ופני שניצוץ דוד היה סבלכות הנקרא נשר כיון שראה
התורה שבכתב רקר כגברה כשפחת גדולה בגל עוז וכן בכל
פעם שרואה את התורה ולכן סיכל כת שאול נתעגשה על זה וגם
תלכיר זה ששחק ניעגשיהת באותה שנה כי כן דרך הכסילים
לשחוק על כה שאינם סבינים אין לו ואבוי לו שיהיה ניעוש על
זה הגה כל סי שנעוג יראת אלהים בלבו יעשה ויחר כשיראתה
כשמוציאין

שכיניחה לחראות נורל התועלת וסעלה החכסה הזאת להשרידים
אשר י' קוראו אותם לסיון זכו לחזות בגויים ה' ולנקר בהיכלו.
ואם תאבו ושמעתם טוב עין החיים תאבלו ותגלו לכם העלומות
חכסה כסים לים סבסים ותהרו אליו כל אותם הסחשקים בתורת
אסת לשסוע דבר סה יעשה ישראל סבא וסה נם חבלים נמלו
לנו כניעים שבבר זכינו לדרום עליהם רעתק יכיון ורזין דעלסין
ראתתיכו ורזין של סתרי סתרים שרם לפני עלם האצילות עולם
הניקודי' עולם העקודים ועולם הבריחים סוד הוקן של י"ג תיקונים
סורות א"א סורות דאבא ואמא סרחה דז"א וסורות דנוקבא דז"א
סוד הנשסות וסוד הגלגל וסוד הקסנות וסוד העיבור והיניקה
והגדלות סוד אדם הראשון והמצות סדעה של הספירות ומעבי
הסצות כתוב וכתנה רזים וכתיב תורה אשר כל רואיהם ילכו עד
לסרחוק על קברו ויעלו כסה פעמים על הארץ וינשק קברו של
האר"י ז"ל ושבתו לחיי עלמא רי שלמניה שולמן עלם ולכה חיה
עד עולמי עד ולעתיד נאסר ונלאתה ושארץ דעה את י' כמים לים
מכסים י' לעלם אמן ואמן:

פרק ז

אכתוב סעשה נורא אחת מן האר"י זלה"ה סעם אחת
אסר לחלמידיו כיום שבת קודש אם תקבלו עליכם
שלא הדברו כלום בכיתת הכנסת בשחרית עד אחר ב"ת ויאמר
ולא יסלא סכם מה שתחוק סכל כה שתראו כי אני אהפלל
עכסם הים לפני התיבה ואקרא לס"ת השבעה רועים והשיבו
התלמידי"ם ואנחנו סקבלי' עלינו בשכה' סכל כה אשר צוית עלינו
ואסר להם ראוה אני ברוח הקודש שא' כסם יהיה נעוש על ששוחק
והם הסצירו כו סאור עד שעשה את רצונם וקרא את אחרן להקח
ובא וקרא עצמו הפרשה שלו ואסר הברכה בתחילה ובסוף לה
כשה בסקום לו וקרא הפרשה שלו ואסר הגרכות והלך לו וכן
אברהם יצחק יעקב וכן יוסף הצדיק קראו להיותו ששי עד לשביעי
קרא דוד בן ישי והיה כראה עצמו סרכך ושחוק בסוד וסברבר
בכל עת לפני ארון ברית" והוא תגור אפור וסניל בר על סתניא
ורצה סיכל נתעגש על זה שפני ששחקה בלבה ואסרה הגלו גגלות
הסלך באחר הריקים חיום ליעני הגם ולעיני אסהות עכריו והיא
לא יזקת חסוד הגדול הזה הגורא כי סדת סלכות בית דוד היא
רסיזן הלבנה ולית לה בגרבה כלום ואם אין לה אור סחשכש לא
יאירת ואין לה שפע ת"ו ותסיר בגלות היא אוסרת אסרתי אשובה
אל איש הראשון כי שוב לי אז כיעה וכן אמר"ל כעולם לא
ראתה חסת פגימתה של לבנה כי כל זסן שהיא הולכת נגר פגים
היא סקבלת אורה ובשהיא הולכת לאהוריה יש לה פגימה וחסרון
כי החסת אינה יכולה לראות ולחבים בה לכן תכיד היה דוד הגשב
מחשבות לתקן אותה כי היא סרתו ולכן נשבע תי" אם אתן שינה
לעיני ותנום לעפעפי עד אמצא סקום לי' משכנו לאביר יעקב וזאת
היא התפיה של שלמה תמ"ה שאסר דרך הנשר בשמים כי סכנו
הוא לפרות עד לשמים ינשרפו נתיהו ונפל לארץ עד שנרלים
נוצותיו והכנפים שלו צמיחים ואחר ופורת עד לשמים ובראה היא
תכיה גדולה סי שנשרף עסם א"א ילך לאחר פעם שנית וסכ"ש
יותר אלא לחיות שיש ארבע תיות כמרכבה ואירת כאבא ניעוף
שור סאמא וניעוף אדם סוגיר וניעוף נשר סנוקבית והכל
ביצירת כי בשם נאים ניצוצי הקופירא לעולם
עמצא כי הנשר סכנו וניעוצו בסו סלכות כיה דוד היא
תאה שבע"פ רצוחה לדבק בהוחה שבכתב הוא נקרא חשפי"ם
והארץ היא סלכות סכינה לעלות למעלה אל ז"א בעלה חשק
שלת הוא גדול סאוד שאמר בקשתי את שאהבה נפשי ולא
מצאתיו ופני שניצוץ דוד היה סבלכות הנקרא נשר כיון שראה
התורה שבכתב רקר כגברה כשפחת גדולה בגל עוז וכן בכל
פעם שרואה את התורה ולכן סיכל כת שאול נתעגשה על זה וגם
תלכיר זה ששחק ניעגשיהת באותה שנה כי כן דרך הכסילים
לשחוק על כה שאינם סבינים אין לו ואבוי לו שיהיה ניעוש על
זה הגה כל סי שנעוג יראת אלהים בלבו יעשה ויחר כשיראתה

כשכותבין ת"ח מן התיכל או כשמחזירין אותה תוך להיכל
ילך בזריזות כגברה ויחזק וגשק אותה באהבת ברחימו ובחשוקה
גדולה כי סימות יהושע בן נון אנחנו עומדים כמדרגת הלבנה
ומי שיש לו ענים בראשו יבין זה מעצמו וה' יצוה אתנו
את הברכה חיים עד העולם
אמן :

פרק ח

בו יתבאר הירושי מהר"ר משה ויפל אחיו של מהר"ר
תיים ז"ל

להוות שמעלת ארץ הקדושה תביבה על ישרי אדיעקם
רבר פלא שהיה בצפת תוב"ב חכם אחד זקן
ושוא פנים ובשבת שב"ב היה הזקן בן ע"ח שנה ושמו מהר"ר
משה יפל והוא אחיו של תלמיד החשוב של מהרר"י אשכנזי ז"ל
הוא מהר"ר חיים קלימיידו זלח"ה והאר"י ז"ל אמר על זה החב'
רבי משה שהוא חיה גלגול נשמת רבי יהודה בן רבי חייא רבתי
כי היו שני אחים בני רבי חייא הזורע והזקיה : וזרע
החכם הוא נשמת רבי יהודא : והיא היא נשמת רבי
יהודא בר אילעי ראש הסדרים והוא קבור סמוך לצפת תוב"ב
כמו אלף אמה : ובכל שבת הולכים שם כמה בריות
לבקר עין זיתם ומתפללים שם כ"ח הישינה שהיא סכוהרת
לקברו : וגם החכם מהר"ר יוסף קארו ז שחיבר ספר בית
יוסף גם הוא היה ניצוץ נשמתו : ואמר האר"י ז"ל מופת
על זה הדבר והוא כור נעלם אומר ר' יכוא : והנה זה
החכם מהר"ר משה יפל היה חסיד גדול ואליהו ז"ל מרגיל לו
אליו בחלום תמיד : וגם אחיו מהר"ר חיים ז"ל וסגלים לו רבים
שאדם עושה בחדר משבבו ובאם ח"ו יש איזה עון בקהל הן
באנשים הן בנשים מגלים לו כן השמים סיר ומראים לו האיש או
האשה או הבחור או הבתולה והוא מגלה הרבר מיד לחכמים :
ומיכיו לא נפל רבר מדבריו ארצה וכן ב"מ בזמן מגפה בכל זמן
מזמנים מראים לו בבחב כל פרט ופרט שיכותו : ואיזה
שיגענו ולא יסותו : ומי שלא ינוח ובאים אליו לשאול באיש
השואל ברבר האלקים : וכן ת"ח אם נגזרה איזה גזירה בב'
של פעלה על הקהל מודיעים לו סיד ועל פיו וברבו מתקבצים
עוללים ויונקים : תחן מהרירו וכלה מחותתה : וצוקים ובובים
ומחפלליה בכל הקהלות עיר אחר לא נעדר : ובנבלים כל
המלאכות ועשים כיום הכפורים עיר שבטלים הנזירה : ובאים
ומבשרים לו מן השמים שנתבטלת הגזירה : או ח"ו שתחקים
הנזירה : ועתה אודיעך רבר גדול מח שאמר בתחלת שנ"ת
והשב"ב לם"ק בא אל תחכמים ואמר שחכרי"ו ברקיע בשנת זו
יקר גדול אבל בסוף השנה יקל היקר מעט היה הדבר ברבות
מאוד כי השנה ההיא מבורכת מאוד בכל רבר : ועוד אמר שבזה
היקר תגדלו סגולה נדולה שיכואו אנשי חיל אלו הצובאים על
כלך פרס : וכלו הארץ כל ימי החורף : ואחם ישבי צפת תוב"ב
תגדלו בע"ה ולא יבואו לצפת תוב"ב אפי' אחר : ויקר היה רבר
גדול ואין רשות לבותבי : ויהי בחדש תשין שב"ב לפ"ק וחארץ
היתה בגן ת' סלאה ברכת ה' : באו ליקבו ע"ח כיריעת
גדולות מארץ אשליא : שהיה בארצם רעב גדול וסלהסוות
גדולות : והתחילו לקנות כל מיני תבואה : ומיני קסניות
ושמן ויח ושכן שוהשמן אזרו וביצ"ח נתייקר חשער עד מאוד :
מה שקנו ברביעית סליר עסר על פאליר : ודלוחאי
שהיה בגמצא הארעב חיה על פני כל הארצות במצרים ובדמשק
וכאובא : ובכל המקומות שסביב ארץ ישראל : והיינו
בע"ה בצרה גדולה ובככי ובמספר : ועוד זה מדבר ובאה
שמועה רעה : שעד הבצה שהוא עושה סלחמה עם מל"ך
פרס : וגם בסכתב לאסור לכל המדינות לציתן ולצפת תוכב
ולרמשק ולארם צובא ולמצרים : וכה אמר בכתבו הנני שולח
לכם תלי הנרול שהצמרנסו אותם ג' חרשים כסליו סבת ושכם :
ובכל המקומות אשר רבר השר פנינ אבל נרול ובבי ומספד
ליהודים : ובזמני סגפה היא יותר נבחרת סמזה הזה כי בע"ח
הזדנים נפשות : ומעניים נשים ובתולות ונחלים חוזסקים :
ואין אומר חשב : ולא לחנם אסרו חז"ל או בסולא
רבר עשון : ובאשר הגיע הכתב לצפ"ח תוכ"ב שיבואו לשם
אלפים רובבים : נפלנו כולנו בבבי וצעקה ואסרנו
בתפילתנו נפלה נא כיד ה' כי רבים רחמיו : וחנזור עלינו
בגפה רק רבנו של עולם תסיר סעלינו המות הזה וכבל עסך
ישראל תעניים שאין לחם לאבול : ובגימו צוקים ללחם
ופורש אין לחם : וסה נעשה אם יבואו אנשי חיל חרשעים
האלו ובאותם הצרות לא תהיה ר' כשה י"סל בצפ"ת תוכ"ב :
כי הלך לדרבו סדברה רמשק כרבר השם בחלמוד : והיה שם
חדש ימים : ובחיתו ברמשק היה חולה במעיו ובא אליהו ז"ל
בחלומו ואסר לו השכם בבוקר ולך לך לצפת תוכ"ב כי לסרב
תאחר את רבר ה' ונזירתו שגור על רמשק ובזה שיבואו אליהם
אנשי חיל ויעשו בהם כרצונם : וכל הימים שתהיה
ברמשק לא יבואו קום סחר ולך בהשכמה לדרכך לצפת תוכ"ב
וזה היה בליל סתענית שבת : וביום השבת היו בני רמשק
שמחים כי נפל קול חברת בעיר שלא יבואו אנשי חיל לרמשק
ובא החכם הזה והגיד להם החלום בבוקר ומיד נפלו לארץ וקרעו
בגריהם : כי ירעו את האיש הנדול הזה ואת שיהו :
וביום א' בהשכמה הלך החכם סרמשק וביום הכ' בהשכמה רוח
ה'נשא את היהי תנרול ח'אלפים פרשים ו'אלפים לרמשק כי היא
עיר סבלטה גדולה עד סאור ואלפיים שבו פניהם לבא לצפת
תוכ"ב : ושלח בני רמשק רץ אחר רץ להודיע לצפת תוכ"ב
להזהירם שלא יבואו ח"ו פתאום עליהם וכבואה הרץ ד'פ'ם
צעקה גדולה בעיר ובכל החוב סהסבר ויהי בהקבצם כל החכמים
כרחוב העיר ללכת לב"ה של קהל סרסונאל לצעק אל ה'
נשא עיניהם הנה בא משיח ח' עניו ובאוב ותולה רוכב על
החמור : וראה את כל הקהל צועקים וכוכים ואסר להם
אל תבכו הרפו ספני עד שאחר סן החסיד ואגידה לכם סרב
שהראה ח' לי הלילה : וסיפר להם החלום של רמשק
ונזירה השי'עליהם : ועל צפת תוב"ב ראיתי הלילה :
והנה ה' אנשים כבני חיל באו לצפת תוב"ב לבית השר והלכו
משם בפתי נפש ולכל אחד תכבו ואל תראו כי לא יבואו :
ויהי באותו היום באו ח' אנשים ראשי החיל אל השר שלנו יר"ה
ההוא חסיד א"ת. והביאו לו בתב משר הצבא שיקבל
אלפים רוכבים על סוסים לעיר צפת תוב"ב ולצידון ולאנשים
להשיב להם סה לי ולכם בני החיל : תדעו אם יבואו לכאן
נ' אלפים לא ישוב אחד סכם לדרכו : וכולכם ד'פ'לו
הרוני תרב : ומיד אספ את סחניהו כארבעים אלף נבורי
החיל כי הוא סלך אדיר התעסיד ששסור'ל על כל הרוכים להשמיד
ולהרוג ולאבר סכבי ושיל אין סמית : וכהתאספו אנשי חילו
תנרול הלכו דרך צפ"ת תוב"ב לאלפים וצוה להם שלא ינעו
ביהודים אפילו באיזה פרוסת : וכבה אלפים סהם ויו
שוכרים את העיר צפ"ת תוב"ב : ומלאו כל ברחי
תנים ובתי ע"ז שלהם ויו מלאים סהם כי לא הספיקו לרבם
תבתים : ובעזרת השי' לא באו לנית התיכרים כלל וכם
מבני נכסיות שלש עשרה בנינים כפוארים ביצרות הש"י לא
נכנס אחר סהם : והתפללו היתחים ערב ובוקר ברוס
ולא בסלו אפילו חמילת אחת : וכן שמעו אנשי חיל
ברמשק תשובת חשר שלנו יר"ת תפל סחיו עליהם כי ירעו כבר
מנבואתו ועתם דעו ותשאורו כולם ברמשק ועשו בהם שפטים
נדולים : רברים שאסור לחעלותם בבתב : וגם
באים צובא עשו בע"ח רברים סכתערים סאוד ובל'ברהם
בתרש אדר לקחו סקהל רמשק עשרת אלפים סאלים
לפיזר חדרך חוץ סבת שפיזרו עליהם ג' חרשים ויושבי צפרת
התיא השם יתברך ברחמיו סצרה זו : ועזר אסרו
ישל השר שלנו עלינו אשר ד'תאבר שהציא תילו הגדול
שקיבץ והיו ג' חרשים בתוך בשרה והתיא כמה רבבות אחר
ששקטת

ששקמתה האדיק קבין אשר את כל בני המדינה ובני הכפרים ואמר להם ראו אני הצלתי אתכם מהצרה הזאת ואם היו בני רשיהיל עמכם כמה הייתם מפורים עליהם לאלפים ולרבבות תון מהענויים הקשים שהייתם סובלים ויתה נתר אני עליכם שכל ראיש מכם רחיינו ביל בית אחד יתן לי ארבעים סאליר: ואמרו אליו וראי ראוי ונכון ליתן לאדוניו בשביל הצאתו אבל ארבעים על כל אחד קשה עלינו הקל מעלינו הרבר ויתן כאשר אדוניו יכרר ושטיבו בחיי אביו הזקן שלא התנו אפילו פרוטה לקטן תרינו: שיש לכם השגיל אתכם ביתצרה ונפלו כולם על פניהם וברכו אותו וכבן גם ההדים ניצולו ביצורת הש' החומל על בניו הדלים והעניים וכוכוהם ניצולו גם הנשים וק אלה קצת דברי זה החסיד החכם:

פרק תשיעי

נעור אכתוב לכם דברים נפלאים מה שהניחד נפלאות מרת שתחרש בסלבות רומי וכמה שיתחרש עוד וסרת שיתחרש בסלכות שכאורן הקדושה בירו דברים נפלאים וכבר באו בתבים סרובי אל הכוכרים שבירושלים בתבים ותחנונים שיתפללו בעדם אל אשם ששי וכרתנו דברים נפלאים שאין להיעלותם בכתב מה שנתחדש שם וכל זה הגיד החכם כ' חרשים קדוש שכאו הבתים וראו החכמים מעלתינו וקדושתנו וכל מי שהלך בשליחות הקהל או בעסק יתידי הולכים אליו ושואלים את פיו ואין איש טר מרבריו יסיו ושמא זה החכם הוא באב נאמן לחכמים והביר בעקר בסרדשי שאר החכמים השלימים בשש אינה חלוק בין החכמים והחבורות בכתי המדרשים הן בפוסקים הן בכשנה הן בתלמוד ובסרדש חם כאים אליו ובקורת בשם יתי' עליהם תמיף פלתו ותתי בפיהם כרבש להסתוך וכן זה הזקן הב ל החכמים ליתים מזוכנים כ"ם או בשש אינה חלום בא ומגלת להם דברים נוראים סקן גאולתינו שאין לכותבם וכבר פירש מאסר אחר מהזוהר נפלאות סהקץ הפלאות מגאולתינו אמן ואסר כי קרובה ישועתינו לבא: וזהר אספר כיצר שכם והוא עיר מוקרת הוסרת ויש בה יותר משל"ה מעיינות בספסר עד שסרוב הסיעיות הולך נהר גדול באמצע רחוב וכולם פתוקם בדבש וכולן יוצאים סהר שהוא ביסוד העיר והוא הר גריזים והוא מלא דתים טובים וישבים כראים וכנגדו שמאל תיצר בכוא האיש מירושלים עיר הקדש תוכ"ב והוא הר עיבל יבש בעץ ואין בו דשא עשב כלל ושני ההרים הם נפתים תרבה מאוד ודבש ארובים מהלך פרסה וייתר ולפני העיר בין ההרים בקעה גדולת ורחבה מאוד היא חלקת השרה שקנה יעקב אבינו בשחנה בארת פני העיר ושם קבור יוסף הצריק ע"ה ויש בנין נאה על פני הבקעה ובנין נאה ונדול עליו ויל יתרו ומוקף חומה סביב הבנין של יוסף הצריק ע"ה והוא קבור תחת הר עיבל ויש סעם גדול בזה כרברי האר"י ז"ל: ותדע שבירושלים לא יש ציון על הקברים כמו שיש בצפת תוכ"ב כי הנתים בירושלים עיד הקדוש הם רשעים ונולים כל האבנים סן הקברים ואין בונין בירושלים רק מאבנים רקות ואין מקום לכתוב עליהם כמו בצפ"ת תוכ"ב ואין מקום קבר ניכר בירושלים רק על קבר זכריהו הנביא ע"ה ויר אנשלום הוא נ"כ בנין נאה אבל הוא לא נקבר שם ואצלו בסמוך הוא בנין דירת המלך עתיהו כשנסתרע וישב בית התפשת ושלש' הבנינים האלו הם נדולים מאוד ועומדים תחת הר הזיתים כמערבו של הר המוריה וביניהם עסק של יהושפט נדולה עד מאוד ואין עוד קבר בירושלים ע"ה מסויים: ועוד תדע שמקום הקדש הוא מוקף חומת עמאור ויש בחומה זו י"ב שערים נאים בתכלית היופי ולתותיהם ובריחיהם בהיל ושלשים ושני שערים הם בשלש צידי הסקום קדש ובפזרתו לא יש שער וביכר נחמד שהוא בנגד שער הזהב היא בתומה שהיו הוא בבריכי האר"י ז"ל ונם למה המקום קדוש פניי בלא בנין ואסר ע"ז דברים שאין להקלות בם בכתב:

פרק עשירי

יעוד אודיע לכם בני אלהים חיים כה שבעשה בחברון רבר פלא ביום הכפורים תרע שבחברון לא יש תמיד עשרה שיתפללו בצבור רק בשבתות וביסים טובים יתקבצו לשם טן הכפרים ויתפללים בעשרה ויותר אבל כל יושבי חברון הם בחסידי עליון ויהי בערב יום הביפורים לא היו בחברון רק תשעת אנשים ויחתינו על בני הכפרים שיבואו ולא באו אחר כרם כי תלבו כולם לירושלים ע"ה תו"כ שהוא סכוך מהלך דבית יום והיו בעיר גדול שיתפללו ביום הכיפורים ביחידים ובכו הרבה בני והשמש בבר נשת והיום ירד מאור ויהי הם נשאו את עיניהם והנה איש זקן בא מרחוק ושמחו כולנו נרו שמחה נרולה וכשבא אליהם נתנו לפניו לאכול סעודה הבפסקת וכיון אוהם ואחר שבבר אכל כדרך ובכן התפללו ביום הקודש וכברו ארבע האישי שבבר נדול ובכולאי יום הכפורים התחילו קוראים זה עם זה כי כל אחד רצה להביא את האורת לביתו ונתפשרו בנורל ונפל הנורל על החזן שהיה איש יסיד והיר נפלאות בתלוסות והיתני לילה והלך החזן לביתו האורה אחריו וכשהניע סמיך לביתו פנת מהזן לאחוריו לכבוד האורח לילך ראשון לביתו וירא והנה איננו ובקשו אותו ולא מצאהו בכל החצר שלהם והיו כול' בצער נדול כי חשבו שהלך בלילה לחדכו כי לא רצה ליהנות מהם ובאורת הלילה בא הזקן בתלום להחזן ואסר לו שהוא היה אברהם אבינו ע"ה שבא אליהם להשלים המנין כי ראה אותם בצער נדול שלא יתפללו ביחידים ושמחו שכחתה נדולה וברכו את' הנדול כי הפליא לעשות אסן וכן יהי רצון:

פרק יא

אלו המשניות שכתבו ח' צדיקים נדולים והם שיסור דהלי וחוקיה וצדקיה ותני הנביא וכריה בן עדו הנביא והם נגנו הכלים של בית הבקדש ויעזר האוצרות שהיו בירושלים ולא יתגלו עד יום בא משיח בן דוד בכהרה ביסינו אוכ"ר:

משנה א

אלו הן הכלים המוקדשים והנגזים בשתרב בית הבקדש· המשכן והפרוכת מנורת הקודש וארון הערות צין החזב וגזר הקדש לארון הכרכן וחרשן דהמשפט והצוצרות בסף הבחצים וסובת הנולה והפרוכת לאוהל סועד המזלנה והקשות השלחן וסכך השער סובת הנחושת והכנורים לאחוך הקדושים שהיה מלבש הכהן נרול ביום הכפורים פעמונים וריסונים שהיו על שולי המעיל וכלי קודש שעישה משה בהר סיני בבצות הקודש הכסה ונענזת הכן:

משנה ב' **אלו** בלי הקודש וכלי בית הבקדש שהיו בירושלים ובבל מקום כתבום שיסור הלוי והבירני על לות נחושת ובל כלי בית קודש הקדשים שעשת שלמה בן דוד ובבקום שיסור היו עמו חזקיהו צדקיה חני הנביא וזכריה בן ברכיה בן עדו הנביא:

משנה ג' **אלו** הבלים לקחה האדון הברחים והחרות הקדשים והסבעות ועמודי ההצר אלה הכלים מזרקי כסף כאה ועשרים ריבוא מזרקי זהב סוב חמשת ריבוא של זהב סוב ששים ריבוא ושל בסף ק"ך ריבוא וחמשה אלו כתבו אלו המשניות בבבל ושאר נביאים שהיו עמהם יצורא הכהן הסופר:

משנה ד' **מאה** ושלשים סהלים נהדנו ובאה נפלסו עם שיסור הלוי והבירני והם נגנו קערות של זהב סוב תמשים ריבוא ושל בסף מאה ועשרים ריבוא קשות של זהב סוב חמשים ריבוא ושל בסף ק"ך ריבוא ועל כל קשות וקשות סרגליות ח"א בנים סוכות שנים ומי כל א' ואחר של אבן סוברת מאה בכרי זהב כל ומי הסרגליות סאתים אלפים בכרי זהב הצוצרות של זהב ל"ו כל אלו החביאום וננזום בסנרל בארן בכל בכרך חשבה בנרת בנורת של זהב סוב עשרה ריבוא ח' נרות על כל אחד ואחר כ"ו אבנים סוכות על כל סנורת וסנורה שסרגלית כל אחר בהם לא נודע רמית יבין כל אבן ואבן באתים אבנים נם כן לא נודע רמיתן:

משנה ה' **שלחנות** של זהב ע"ז והזהם בקידורת של בן ערן שעתנלה לשלסת

(כוהירין

חקרמת חמחבר

ומתוירין כוהר חמה ולבנה שמזהירין ברום עולם וכל כוכב ומזב
שהיה בעולם כששת ימי בראשית עד יום שמלך צדקיהו לא ראוי
שרם ערך המזב שהיה מזומה על היכל הבית מביה ומבחוץ אין
חקר ואין שיעור ואין קצבה ואין משקל לאותו המזב שהיה מזומה
על היכל ועל פני החיכל ועזרה ז' אלפים כרבי מזב כל אילו
הכיאום וננוים כסגל הבר ואבנים טובות שהיה ההיכל בנוי מהם
וחרבכין ג' של אבני יקר וטרטן אחר של עצי אלמוגים והרבכין
שלשה הם מאבנים טובות ואורך אבן פוכה אחת של שבע באמת
וחמבה ה' באמה שתקן דוד ואורך סרגלית אחת עשר באמה כל
אלה חכין דוד לבית הגדול לשלמה בנו:

משנה ו' **מנין** של אבנים ל"ו אלף ומנין חסרגלית בך' כל
אלו היה החזכלינין בהם ג' נרבכין וגרבך
א' של עצי האלמוגים פזו מהותן שהב פוב ותתונים בבנין כל אלו
החבניות הכשרים שבישראל ספני נבוחר נצר האלמוגים מזדיין
כופר הרקיע:

משנה ז' **אבנים** טובות וסרגלית וכסף והזב שהקדיש
דוד המלך לבית הגדול אלף ואת' ככרי
כסף ומאה אלפים ככרי זהב ואילנות של זהב פרזים שהיו עשין
פירות שש מאות ושמים ושש רבוא ככרי זהב פוב שהיה מתחת
ענן הזדש בגן תקדש כל אלו נגלו לחלקה המופר וספרם
לשכמ"אל האלאן ששכחוהו עד שיקום המלך דוד וספור בידו
הכסף והזהב עם הזהב שהתגדב שלמה ומחמת ככרי זהב ואבנים
טובות שאין להם רמים כל אלו נגזזים ונמחרים ושמוריכם ספני
חיל כשדים במקום הנקרא בורסיף:

משנה ח' **פרוכת** של זהב' שנעשם בהם ק' אלפים
ככרי זהב ולבושי הלוים ואבנטים
שלהם ק' אלף סלבושים אאפוד של בהן גדול שהיה משרה בהן
ומעילו הוץ ממלבושי הכהנים ק' אלף ואבנטיהם ומצנפיהם
וכלנטיהם כל אלו שעשה דוד להם לרצון על ישראל ולקוחם
חכשרים בסור שנתגלה להם כל התשמישים הזה לחיותם לערדוד
לרצון על ישראל:

משנה ט' **כנורות** שעשה דוד אלף ומכלים ו'אלפים לרצון
על ישראל מלצלים לשיר ולהשבחות
להודות ולהלל לאלהי ישראל שנתנו לו למשה מסיני וכתוב עליהן
פתחת רגלי כסא הכבוד אבן ספיר דמות כסא והכנורות פעמי
עמונים היו מצופים זהב פוב ומכנים ה' על כל כנור וכנור שהיו
מכיאין אותם והענגנים והשיריים והרוחות שהיו משוטרי לשלמה
ועל כל כנור וכנור היה מיגדן של נחושת קלל מלפני כסא
הכבוד ואבן א' טוהה יקרה ומיגלה שחצב משה בהר סיני מתחת
כסא הכבוד שיגל אבן הספיר • הכל עמונים ונגזזים בעין צרקית
שהיו יודעים הכשרים בסור שיפלו ת' וביד צר שהיה שונא לישראל
שכלים הללו אין משתמשין בהם אלא לרצון על ישראל והיו נוגזים
אותם ברוך וצרקיה שהכשרים לא ישתמשן בהם ח"ו והמסיגום
מיר היום שישובו ישראל לקדמותן ויקחו ככור ויקרת עולם כשימצא
להם איש דוד בן דוד שמו ויתגלה להיכסף ויחזה בשיתקבצו כל
ישראל ויעלו עלייה שליחה לירושלים אמן:

משנה י' **ואלו** הן משקלי תכסף הנגזזים בעין כחל על ידי
ברוך וצרקיה ככרי כסף ק"ך רבוא • ושל
כסף פוב ק"ם רבוא • כלים של נחושת פירים של נחושת פוב
פאתים רבוא • ושל ברזל ק' רבוא • ושפתים שאין להם מצוקים
ומצוקים של נחושת ככיכות שיר הנחושת כרובים שאין להם
משקל כירים של נחושת שאין להם משקל מחבת של זהב פוב ג'
אלפים ושלחנות של זהב פוב מתחת תעך החיים העומד בגן
תקדש ע' שהיו עליהם להם הפנים אין ערך לדמיהן שקמים של
זהב שכל מיני מעדנים חלדים בהם וחן של זהב מזוקק שוקק דוד
מלך ישראל כל אלו נגזזים צדקיה:

משנה י"א **ואוצרות** של זהב וכסף מימי דוד ועד צדקיה
ועד שגלו ישראל לבבל מנעים של
זהב רבי רבבות של כסף לשאין להם מדה מרגליות ואבנים
טובות אלף אלפים ושש' אלפים וג' אלף כל אלה צפנים וגנזזים
בחומת בבל ועתיד ברוך לחתת העדרה חגדולה' שבבבל שהיו

תולים עליהם כנורותיהם ומבית יער הלבנון לקחו זהב מדת כורין
אלף אלפים ומשע אלפים וכל הנביאים והחכמים והסופרים לא
יכלו לחשוב העושר והכבוד שהיה בירושלים:

משנה י"ב **ועוד** י"ב אבנים פובות בין חילק בן שיסור חלוי
נספרו בימי החנניים ולהחדרם לשבשים
שהיו שמות השבטים חקוקים עליהם שהיו מאירות על ראשי
השבטים מעולות וקרים בדמיהן זו מזו ואלו שלך ובניא ואיש לא
ידע באיזה מקום נגנזו אלא חילוק בן שיסור הלוי ושאר העושר
והכבוד שהיה בירושלים לקח אותו שמשיאל הסלאך והורו והראו
אותו שיסור וחילק והבירהם הלוים למיכאל ובבריאל וכל ישראל
החביאו הכלים עד שיקום מלך צדק לישראל ולא עוד אלא שנשבעו
שבועת נדולה אלו ואלו שלא יגלו הכלים האלת עד שיקום דוד
בן דוד ויספרו בידו כל כסף והזב וסרגליות שהספיקו בשעת
שיהקבצו גליות יהם של ישראל סר' רחמות העולם ויגלו בגורלות
ומעלה נדולה על ארץ ישראל • וכעת התיא יצא נחר נדול מבית
קודש הקדשים ששמו ניחוק וישמוף עד המדבר תגורלי והנהרא
ויתעבר בנחר פרת ומיד יגלו ויתגלו כל הכלים:

פליק חפשניות

פרק יב

מעשה נזרא של שלמה המלך ע"ה איך נשא נעמה בת
מלך עמון והלא אין מקבלים גרים לא בימי דוד
ולא בימי שלמה אום לא היה רצונו של הקב"ה בזה לא מלך
רחבעם בנה אחריה ולא יצא מסנה כל השלשלת של זרע
המלוכה עד משיח בן דוד אלא ששאה בזון שהלך בגלי לילות
בגלות לקיים מה שנאמר מי נר אחך בעניותך הוא ריעלך יבל
והיא היתה בת זונו ממש ששת ימי בראשית:

מעשה בשלמה המלך ע"ה אשר היה שם בכל יום לרקיע
לשמוע מדרש מפי עזא ועזאל ולא היה לו פחד
ואימה וכל צבא מעלה היו כורעים ומשתחוים לפני הקב"ה ש"ז
משבחים אותו שהניסיד מלך כוח בישראל ונהיו ממנאים לו כל
רצונו שנאמר וישב שלמה על כסא ה' למלך תחה סולי' על
העליונים והתחתונים מר החביאו אבנים יתרבי בנין לבית המקדש
וכשבקש השטיח היה מביא אשמראי מלבא דשידי בשלשלאות
של ברזל ושבעת שהקדקן עליו שם המפורש והיה תפום אצלו ימים
רבים אפילו אחר כבין ב"ם וכשגרמה החטא בקש ממנו שתיזר
אותו והוא ינלת לו סדר אחד שהוא עזר גדול והראה מאחר והחזיר
ואמל כמנו שיהן לו מבתו שהיה חקוק בו שם המפורש והוא
תאמינובי היתה סבה מאת ה' לשלם לו כמעלו על שעבר שלשה
לאוין שילך ג' שנים בגלות וכשלקה הסבינת השליכו לים וכא דג
אחר ובלע אותו או השליכו ארבע מאות פרסאות באויר העמים
וגרשו מקל מלכותו ואבר כל תמאתנו כי השליכו למחשוך וחזיר
שואל על התחתים ואמר אני שלמה הייתי מלך בירושלים ורזיו
משתקים מרבורו והיו אומרים מלך כזה ישאל על התחתים ועמד
בזה חציר ג' שנים על שעבר שלש' מצות התורה על לא ירבה לו
נשים ולא ירבה לוכסופים וכסף והזב לא ירבה לו סאזר ובשל
בכולם וכסוף חזמן הזה בסוף השלש שנים רצה הקב"ה לחחם עליו
לכיון דזר עבדיו לכסון הנדקה נעמה בת מלך עמון שיצא ממנו
כשיח בן דוד שיתחבר אליה ויבואנה עמו לארץ ישראל הביאו
הקב"ה לארץ עמון וכא לעיר תפלוחה שמת משכבם וחדה עומד
כרחוב העיר משכבם ומלוי המלך שר השבחים שעשות ומכשל
באכל המלך כא לקחת מה שצריך לעשות למלאכתו ומצא שם
את שלמה עומד שם ולקח אותו באגדיא שחולין טרס שלקח
והוליכהו לבית התבשיל וראה מה שהיא עושה ואסר שלטרס
שיקנוד עמו וישראתו ואינו רוצה אלא המאכל בלבד ותרחה לו
וישב עמו וישראתו ויעשהו אחר איזה ימים אמר לו שיכשל
למלך מאכלים בפטנו כמו שהוא חיה אומן גדול בכל המאכלים
ונתרצה לו המלצר הוא עשה וכשל מעדני המלך וכשאכל המלך
אותם הסמעים שהביאם המלצר ומעם אותם התבשילין שאל
המלך למלצר מי בשל אלו המאכלים שיער עתה לא תכאת לי
כהם וסיפר לו כל המאורע שאותו האדם בשלם ונזה לעבדיו

שיקראו

שיקראו אותו ובא לפני המלך ואסר לו אם רוצה אתה להיות לי
סלטר ואסר תן ושלח את המלצר סלפניו ושכח אותו במקומו
לבשל לו כל מאכליו והיה אחר הדברים האלה ראתה אותו ברת
מלך קטן שכה נעמה ואמרה לאמה שרצתה לקחת את האיש
הזה המלצר לביעל ואמה נזיקה בה ואסר לה איש בסלכות אביך
שרים רבים ונכבדים שתקח אחר מהם הטוב בעיניך ואסר אינני
רוצה אלא זה המלצר והמצירה כה הרבה ולא היתיל שאמרה על
כל פנים אין רצוני כאיש אחר אלא בזה ער שהוברחה אמה לגלות
הענין לבעלת המלך שרצון בתו הוא ליקח את המלצר לאיש
ובשמעיע זה הרבר חרה לו זה ער מאוד ורצה להדיח את שניהם
אבל לא חית רצונו של הקב"ה ונעשה להם שנכטרו רחמי המלך
עליהם ולא רצה לשפוך דם נקי וקרא לאחר מעבריו ואמרו שילך
אותם למרבר שמם ושם יומתו מאליהם והסרים עשה באשר
צוה והכלך והניחם במרבר ער ההלך לדרכו ל המלך לשרתו כבראשונ'
וחבב הלבו משם למצא אובל להחיות את נפשם ובאו לעיר אחת
שהתה על שפת הים והמה הלך לבקש אוכל לנפשם וכשרים
ריינים מזברים רנים ונקח אחר מהם וחביא את חרנ חזה לאשתו
שתבשלת אותו וכשפתחה אותו חרנ מצאה הפטבעת בתוכו שחקוק
עליו שם הטפורש ונתנה את הטבעת הזה לבעלה וחכף הכיר את
הסבעת הזה משם אותו באצבעו ותכף שב רוחו אליו ונזכרת בתשבת
עליו ועלה לירושלים ונרש את אשפראי וישב על כסא מלכותו
משם כתר מלכות בראשו ואחר כך שלח לקראת לאביה שהוא מלך
כני עמון ואסר לו לכה הרנת שני נפשות בלי רשות ופחר ואסר
ח"ו לא הרנתים אלא נרשתיו למרבר שכם לא ירעתיו מה נעשה בהם
אסר שלטרם המלך ע"ה לו ואם תראה אותם תוכל אתה להכיר
אותם רע שאני הפלצר ובתך אשתי ושלח לקראתה ובאה ונשקת
יריו והוא שכח שכתה גרולה והלך לו אל ארצו:

פרק יג

מצאתי כתוב בספר שחיבר מהר"ר אבינרך קרא על
מזמור ק"ן שהוא מזמור אתרון שבתהלים הללו
אל בקדשו והוא בכתב שלא נדפס פעולם ובאמת הוא מדבר
עמוקו ומחירות נפלאות ובסוף הספר מביא מעשה רב וגדול כח
ספר תהלים ותשמרו בכל יום:

וזל שמעתי מפי אבא מורי הקדוש חי"ר כי בשנת קי"ב
שנתים אחר הגזירות נשאר בפאר א' מסוך לערפורט
שלא שלטו בו האויבים והיה מיושב בו איש מבטן מחסיד לא בכל
כך יראלבר פשוטי המקרא והיה וקן ונפסר בשיבה טובה ונתך ל'
יום אחר פטירתו בא בחלום לחכם אחר מזהלו ותפיד שרצירת
בערפורט ונרפה לו שהיה עוסר לפניו בתכריכיו וספר קטן בזרועו
או אמר לו החסיר וכי אינך האיש אשר קברנו ביום פלוני פת א"ל
כן ברכת אני הוא א"ל זסת הספר הזה אשר לך א"ל ספר תהלים
ובאתי לרזהיר שתהיר את בני השוב והוא שתיתם דיר בו
שיבריחו עצמם מן העיר ומלכו על נפשם כי כלתה עליהם הגיזה
ומלכו אל הקהילות כי כל עוד שהייתי חי השלטתי ונפזרתי ספר
תהילים בכל יום ככה שנים רוכות את האריכו בשלות ויצולו ער
הנה ונטרף אין מי שינץ עליהם ויהי בבקר והנעים רוח החפיר ושלח
שליח ויחזר לשם בכתבו והחזירם והנה מקצתם חוראים ורבני
החסיר נפלטו ויצולו ומקצתם שבתישו מן הפורענות ונשארו
שם ולא השניחו ברברי החסיר עד שפגעה בהם יד ה' וכחרת ויגו
וכמהם והוא ששמע א"מ הקרוש ז"ל והדיבר הזה לא היה נמנע
מלומר כשר תהלים בכל שבת ע"פ ז'חלקים על כן אל תרפרע
יוך מפנו כי מי שהוא רגיל ריש בו בספר תהלים הוא ורוחה כלל
מיני פורענות וכמה פגעים רעים פעליו ומעל בני ביתו ומיעל
משפחתו ומכל בני ריוריו ומגלגל עליו ועליהם כל מיני שפע
ברכות ושובה והצלחות אשרי האוכה ומזכה הרבים עכ"פ בספר
הנ"ל ורי אביגרור קרא בספרו שחיבר על מזמור אחרון שבתהלים
שם בקהילה קרושה רעניאשבורג שהה קס"ם לאלף השפיר מי יעזה
אחנו את הברכה חיים עד העולם אמן:

שער תיקוני התשובה

פרק א

הנה ראוי לכל נפש לרהיות ירא וחרר ויכנה ברמיונרת
שליש על עוונותיו ולא ייעול בכיכופא קמי קב"ה
בעלמא ראתי ושוטרי החוסות ומכואות הנ"ע יגעלו כל השערים
סלפניו שנאמר על חומותיך ירושלים הפקרתי שוסרים שלא יכנם
מי שאינו ראוי לכנס בפתרין של מלך כי הלוא יגיעותיו הם נעשו'
מחיצה של ברזל לפני שערי נ"ע שנא' הלוא עוונותיכם מברילים
ביניכם ובין אלהיכם הן מפר עיונתיו שעשה הוא ביעצמו בעת"ו
הן מעב מיבירות שעשה בתוך שהיה מקורם בריאתו בעולם בסוף
הגלגל ואם הוא גלגל שלישי נמצא שצריך לדאוג שלא יבואו
בגלגל בחבת היח זעזוף או בגלגל רצחם שנ' הן כל אלה יפעל אל
פעמים שלש עם גבר ריקא ואו הוא גברת סרסיון צלם אלהים
שהוא פרצוף אדם והוא עבר גדול מאור לנפש מלבר עתשיכם
כתן ציר אחרי' נע ונר תהיה בארץ בכתו שאם ס"ו ואחר' יזלה"ת ובן
הוא בזוהר חדש פר' כי תצא ח"ל דף ק"ז ר' שמעון אפר נפשא
רחיא משמעא ריסורא עילאה כר איהי תבת אשא דלילא שלמא
עלה: דן כרינה ובגופא שלמא אשא דלרע ושלמא על ישראל
ומאן דאפר דאפן דאזל בתאי עלמא בלא בנין: ואתי ואכא
אחריתי לעלמא ואתי הרין אפר קשוט: ויצור איננ תייבא
דשאפין באוירא ער דמרצו תוביתו ובתר נכנסין פעם שניה בנוף
כרי לצרף אותו ואם יצרק שוב אינו נכנס פעם אחרת ואם לאו
פעם שלישית שאפר הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גב"ר
ואם ח"ו לא יצרק באלו חשלשה פעמים שוב אין לו תקנה: והוא
הכרת הכרת הנפש ההי כלפני ועל רא בעי בר נש לאזרהר בנפשי'
רלמא אתא ואמא אחריתי לעלמא ואית לגא ראיה מנדב ואביהוא
כרתכתיבא ועור אית לגא פסק מענין יכמה יבא עליה בנין רלא
ישתרש ורעיה ולא יצשרך לסיתי ואמא אחרא בנוף ותו אוליפנא
מאונן דאפר הכתוב ביה לבלתי נתן זרע לאחיו ועור ראיה אחרא
ילד בן לנעמי וכי לנעמי ילוד אלא רות ילדתהו אלא ללמד שהיא
עובר הוא היה סחלון וכליון רסיתו תרי פלגא רגופא ולא אגיכנו
וכיתו בלא בנין ובנין כך תחמי בר נש צריך ורע לו דלא ואמא
אחריתי אתא לעלמא ולא חות ובאי כל ר' ומת בענין זה וכרו
השתא כך קאל להאי עלמא מנכית חוב: הדין הוא צריך ורע לו
ובמו כן רשע ומוב לו דלמא אתא ואמא אחרא ומת בלא בנין ואות
זכאי ולא נפוך השתא פשלם ליה כזכיותית בעלמא דין ודא הוא
רכתיב כי ישרים דרכי ה' צריקים ילכו בם ופושעים יכשלו בכם
ער כאן לשונו ואם"פ שצריך המאכר חוב כיאור רחב בבקומו על
כל ואת יצא לנו מנרון דידן כי הנפש הוא רע גובר על חמוב
כאשר כתבתי המעם באר היטב בספרי והנפש הוא החמא שנא'
הנפש החוטאת היא תמות ונאמר ונפש כי תחמא ולא נא'נפשה
כי תחמא פפני שתנשמת פסהלקה נגקיות מן החומא כי תיא
כולה טוב ואמר האר"י ז"ל ונם זוהר שיר השירים פרפו על זרע
בעניך חמא א"ת שנסהלקה מכנו זיהרא עילאה היא הנשמה שלי
שנסהלקה מכנו בשחמא פרחה מכנו ולא נגור עליה כיתכ'
ונפלה הגוך לבן עלת הי לנ"ע שלמעלה ועוכנו הוא בחיים והגרי
בחש בפקרון שנתן לו הק"בה לבן נפלה פסנו ולבן אופר הרשב"י
ע"ת בפאפר תוה נפשא ראיהי פשפעא ריסורא עילאה בר חברת
וכו'ולא תאכיר נשמה: ונם אופרו הן בלאלה יפעל אל כעפעי
שלש עם גבר ואם"ח ח"ו לא יצרק באלו השלשה פעמים שוב אין
לו הקנה זהו הכרת הכרת כוונתו עם מת שאופר למעלה מזה
ועור אינן חייבא דשאפין באוירא ער דפרצי תוביהו וכתר נכנסין
פעם שניה בנוף כרי לצרף אותם נראה לכאורה שרברי זוהר
המאפר תולקן זה על זה באופרו שוב אין לו הקנה אלא פתוורתא
עם גבר ריקא שלא יבוא עוד בגלגול בני אדם ער שלך נעונד
בארץ ואז יתגלגל ברצח"פ או בגלגול שדין ומזיקין שהם בשטרי
תרצות אשר דם הנחתינו ואנחנו כתבל ארצו שהיא הכינית

והוא

שער תיקוני התשובה

הוא הוא מקור החיים ומי שנאסר וברוחה הנפש הזיה מלפני ונם שלא זכות להזיח מין נוקבין אל זת קב"ה ושכינתיה אחר כוחו וזה הצער נץ וגר וש להם צער גדול מאוד אשר תניכהם אינו א' משפט סצער נץ וגר וש להם בית דין אחר של שלשה מלאכי תבלה המודיעין אותו בשלשלאות של אש ושגים סבים אותו והאחר צותק ומכריז לפניו ככה יעשה לאיש הסרבה מסורים בישראל או עבירה פלונית אין לך בית רוכץ כהללו של עולם שאין בו כמה אלפים רבוא מזיקים ששומעים ברזו ומצות חסלך כלבו של עולם הסכי אותו ער שמתעקרין כל חולית איברי הנפש החוטאת זה מזה זה שורש וסן חורף ומורק וסן חסנא ליזכל ער כלות וסן הקצוב עליו מקרשים ותמי כמצות מתי יקבלו אותנו בניהם שאין רינו אלא שנים עשר חדש והעניהם הוא כמו ספוג השואב אליו כל חזוהבא • וכל חזוהבא נופלת למדור התחתון הנקרא אברון ושם הם דרנין הבקראים צחה ויותרת שנאמר עליו עא תאבר לו ואין לו ניצוץ קדושה וכו כל הנפשות הסמאות ארבו מחמתו של נחש הבאה על תוה אשר עשו עמנם ע"ן וכפרם אשם ששי שאין בו ניצוץ קדושה לכן כל היורד לשם שוב אינו עולה כי מה צורך יש בו כיון שאין בו ניצוץ קדושה כמו הסוטרות של בן אדם הנשלך לחוץ מן חנוך מפני שאינו ניצוץ חיות הנוף הוא הדם והבדר סהמאכל לצמרך חיות הנוף וחזן המשל הזה תיץ וזרזר תרומה המזכיר אותן דרנין ראשה ראשית תחזור לעניננו וחנת הרשעים הללו כל כך קבלו וחמא ער שאין קת בניהם וכתוצם הקבר להזיעא וחסתון ער שנצר עליהם עושים אחרים הקשים מהנידם וכבים אותו ער שהוחמא היא נפרדת סכנה והיא רפה ער שיש כת מהניהם להחיות אותו ואותן הנשמות הם יוחמים בלא לבוש חלוקה ודנין הנעשים סם נשמה הסצוחה ועל ידי ליסור התורה נאסר עליהם ודעו כי יוחמים הם • כי כל זכן שהלבוש עליהם הם נשטרים סכל מיני סוקק כמו שאומר הסכא בפרשת משפטים מזהר על פסוק לעם נכרי לא ימשל לסכרה בנגדו כה זה לשונו ח"ח לא תצא כצאת העבדים סאי הוא אלא כשיתצא נשמתו מן שקלא והחמא סטרא • רשים לה קב"ה והחים לה בחר נשמנקא דלכוש ריקר דלילת • ומאן איהו שמא קדישא דאקרי אל"ה ודא איהו לבושא יקירא דסלבא פריש עלה וכרין איהי נסירא דלא אתסטרת אלא לישראל לחזר ודא איהו דכתיב כי מי איה שכתני ועל דא דא הכא כתיב לעם נברי לא ישמול לסברה בבנורו בה • בעזר דלבוש יקר דסלבא בה • בגין דכנורו בה לעם נכרי לא ישמול לסכרה מה רשו אית לההוא ספר כת • ואותן נשמתן קרמילאין נוכרים ג"כ ברברי הסכא עצמו כרוף פ"ר תורה לשונו ח"ח אם אחרת יקח לו נלגולן דסהנלגלין בהאי קרא כמרת דברכן יע"ראן אינן דהא כל נשמתין יצאלין בנלגולא ולא יחזין בני נשא ואחרי רק"ה והיך קיימא סקלא והיך אתרנו בני נשא ככל יומא ובכל עידן והיאך נשמתין יצאלין ברגא ער לא יתתן להאי עלמא והיאך יצאלין ברגא לבתר דנפקי כהאי עלמא • כמה נלגולין וכסר עוברין סתימין עבור קב"ה בהאי נשמתין ערמיראין וכמה וחזין ערמיראין אולין בההוא עלמא דלא עאלין לפרנוראא דסלבא וכמה יעלבין אתהפך בהו • ויעלמא דאתתפך בכמרת פליאין סתימין ובני נשא לא ידעין ולא משגיחין והיך סהנלגלין נישמתא באבנא בקופסתא בר"א ואת נפש אויבין יקלענה ברוחך כף הקלע עד כאן לשונו • ואחה בני המיעין בספרי זה ע' תתסה על שיש לרשעים בל כך כח להיונשים הלא הלא אומר המרחם הנילגלם בשם שהק"בה נותן בה כוחים לקבל פונחן כך נותן הק"בה כח ברשעים לקבל פורענותן וכל זה מפני שיש בהם ניצוץ קדושה נשמת אלוה ממעל שהיא נחלי שנאמר רפה באפיו נשמת רוח תיים וארז"ל כל הנופת מעצמותו הוא נופת ואמר כי חלק ה' עמו סמם הסכיך יכן וכסרת השני שיכוא אבאר מה שצריך לעיין זה ואני נפחלי המחבר אציגנא לפניכם היום מקצת עונש' של הרשעים אפם קצהו תראה ובלו לא תראה לסיין יראתו הרשעים עושים קשים בניריס ומרים בליונה וראש והחי יהיין אל לבו ישובו בתשובה שלימה לפני הקדוש ברוך הוא ושכיניתיה ואנשי חל הם בחרי הדור הראשי ישיבות ותרשנים בהרישה שלהם ישרשו להחזיקם הזאת בנפשותם כל משפטי נחנם ויוכיחו אותם אולי יעשו דבריו פרי וכנם בלבם יראת מדרש הרן הגדול והאורא ער שכסקם כל קושב מרכו הדרוש טוב על משפטי ח' אמת צדקו יחדיו ול"א כמו הדרשנים הסראים הרשותם כרים בדרוש שלהם ואין בהם הוכחה ודורשים בם שעיין ללמוד בשיבה וכן אופר הסדרש הנילגם פרשת לך לך זהר חדש דף ס"ו וה לשונו אסר רבי חסנא אין הקדוש ברוך הוא עושה דין ומשפט כרשעים כעה"כ בר שנסלך בנשכרזן של צדיקים שנאסר כנשמת אלוה אינרו וכשהן נאכרין אין נאכרן אלא סאותן הרן שהנשמת רנה לרשעים בגובר כוחר שלח לך שם שיח עם כל בני מתיכתא היו יושבין כעיגול היו דנים צדיק אחר אחר כאחו • ואנא ערים אל שרי של ניהם עוסר לפני נשמת הצדיקים שלא יחפללו על הרשעים לפני הקדוש ברוך הוא ושחנם ברשותו להורידם לבאר שחת הח"ר ואסר סלך סרום אל אברם חן לי הנפש וזו שרי של ניהם הנזסר על הרשעים והוא סלך סרוס וזה אומר לשמח אומר לנשמה שהנא אברם הן לי הנפש שהיא החומארת שנאסר רון לי הנפש בדברי האוסר הנפש החומארת היא הסוכר בלוסר רון לי אותה הנפש שהיא כתאוחה בחמארת כרי שתהא נדוגית כפי רשעתה ולא הסקנת כתעונך וחרכוש קח לך אותם אשר שבו בחשובה שלימה בנפשותם סרכבם הרעה קח לך והצילם סרעה של ניהם אסר רבי יהודא באוחיה שעה הנשמה סה היא אומרת ואסר אברם אל סלך סדום הרימותי ידי אל ה' אל עליון בשבועה שלא אפקל"ל ולא אקח לאותם הרשעים שהייתי כסרין לפניהם באותו עולם והוכחתים לתור בחשובה ופרשתי להם כל משפטי ניהם ולא שמעו לי ער כאן הנאסר וכי שיש לו לב להבין ניהן סרצון דבר הסאסר שמותר לדרוש ברבים כל משפטי ניהם להבים יראת הרן בלבם וסורך בלבבם אולי ישובו בחרבם הרעה ורצונו של סלך סלבים הסלבים נכך להחזיר הרשעים בחשובה שנאסר שובו אלי ואשובה אליכם ונאסר וגאסר כי ל"א אחמוץ בכורת הכתר כי אם בשובו סרריבו וחיה ובפני שקדוש ברוך הוא ברא ברעע וחיבה"ר בעולם לבן אופר הקדוש ברוך הוא אני מחצתי ואני ארפא על ידי התשובה ואם לא יעשה חשובה אל יחשוב שהקדוש ברוך הוא וחרחן לבן נאסר ואין מידי מצילי ואין ל"רשע על כי שיבסח להצילו כידי הדינים הנלגולים הקשים האלה"ה ונאסר בן חנלגל אל הכובים והניהם נקרא עסק הכבא שכובים שם ובחורים על עונותיהם משה אומר ותורחם אומרת ואנחנו בויאין ל"ראים נאסר עוברי בינסק הכבא כעין ישיחוהו גם ברכורת יעסת סוחה ויש חקוה לאחריחו אחר שקבל עונשו כי ל"א כלו רחמיו על כל בריותיו ונאסר ול"א יעיר כל חמתו וכפני שכועד לרדוף ברבים לכן גם אני חסחבר אכאר קצת משפטי ניהם אולי יחזרו רבים בחשובה שלימה כמה שיש בקבלת כירינו מרבותי האריזל זלה"ה וסה שהובפרתי על"ו נוסף משלי ומרברי הזוהר ח' ואידך עדינו בחורתו הקדושה יגל יעקב ישמח ישראל:

פרק שני

נושפטי ח' אמת צדקו יחדיו הסוק הזה רומז על שלשה בחי רינין שניהנין כהם הצדיק' הרשעים כי סלת משפטי סרמז על שלשה כיני משפטים לצדיקים ורשעים ואלה • הבית דין הראשון הוא לבעוטה הסיבירים על סיחותיהם • כמו שאר"ל הסקביר על מרחיץ סעבירין סמנו כל משיץ • הקדוש ברוך הוא בעצמו שופטו והוא נקרא ורב חסר משה כלשני חסר כמו חסלך אינו עושה כפי שורת הרין אלא לפנים משורת הרין כמו שאומר רשב"י בזוהר חדש פרשת בראשית דף ל"ח ע"ב תנו רבנן בשחלת רבי שמעון כר יחזאי קאלו קמיה רבי פנחס ורבי חזקיה ורבי אבא • אמרו לו מאן דהוה קיימא דעלמא שכיב שנאסר מדיק יכוך עולם אסר לך לא כי דעא דלעילא סעינן בדיעאי שרכם הע"א סנהדרין הושבים בהיכל וכוחן סהם דינים שאינם יכולים לעשות לפנים משורת הדין

שער תיקוני תשובה

את תזהר דהא אנא חזאי דלא אתיהיב אנא לסלאכייא ולינאא
דלעילא ראנא לאו כשאר בני אינשא אלא האי דינא דילית קב"ת
דיינית ולא כי דיניה והיינו דאמר דוד בנעורזיה קמיה שפטני
אלהים וריבה ריבי וכן שלמה אסר לעשות משפט עברו הוא
בלחודוי ולא אחרן דהא תניין כשהאלהים הוא שובב בעיר דוי
כי דינא דלעילא כסתכלין בדיניי שהם המלאכים את מנחון
דנאמן לכף זכותא דכר נש והם מצד יסף " ואית מנחון דנאמן
לכף חובה דאתזאן חובא רבר נש ולא נפיק איניש בההוא דינא
בר מב מאי טעם" דהא תניין סכילי דמלכא נפי לזכותא דבריי
והוא כולא צר רחמניותא ובידוי לשכנקא לחפאין מתובין הם"ר כי
עמן המלוחה ולא עם אחר ובניני כך כיניא קמיה דהוא ידין
דיניי ואנא אימל תריסר אכבא ריעלמא ראתי ולא עברו לחו בר
אכהתא ולא יהא מאן דיסתה בידיהו דלא אחבין דשורייא
מטהן וכן בוחר חרט ע' לך לך דף פ"ת ע"א שגם כרבים"ת לא
היה רוצה שהלאך לך יתמה בידין דיום שאם ח"ו יחמאו לא
יהיה להם תקומה ח"ו והו שאמר הקב"ה חנה אנכי שולח מלאך
למגך אל תמר בו כי הוא לא ישא לפשעכם ואין בידו לעשות
לפנים משורות הדין כי דיין הוא ואינם' שהלאך מסטרון הוא
זה ששמו כשם רבו והו אומרו כי שמי בקרבו אפילו הכי אין
בידו למחול ולסלוח ואמר משה רבינו ע"ה אם לא תלך בקרבנו
אל תעלינו מזה כי אי אפשר לקבל עלינו הנהגת המלאך שבולו
מדת הדין ואינו צר רחמנותא וקב"ה הוא כולו רחמנותא ולכן אם
ילך נא ה' בקרבנו לכה כי עם קשה ערוף הוא כי ישראל יחפאו
והם כרבנן סהדין ואתה בעל הרחמי וכחה' לעוונינו ולחפאתנו
ונחלתנו ושמץ הקב"ה המילחו של ם ש: רב נו ע"ה שנא' ראשר
ה' אנא אעביר כל טובי על פניך והו סר הרחמים ואעוחי אשר
אחון ורחמתי אשר ארחם וראהו פ" ורות כל החסים ה' ח' אל
רחום וחנון ורב חסר ואמת ולא רצת משה רבנ"ו לקבל המלאך
עד שבא יהושע ובא אליו המלאך שנ' אני ש' צבא ה' אני עתה
באתי ואתה מוכרח לקבל אותי אבל משה רבינו ע"ה לא רצת
ליקח אותי לילך עכמם והו משש כוונת הסרוש רכה ס'בראשית
כשהקב"ה ברא מרת הרחמים אמרת לפניו רבונו של עולם למה
בראתני שתרי א"א שלא תדין את העולם בסרת הדין והואל ומן
היא חישר אסר לת הקב"ה לא אזיק את העולם ולתיך לכן אנו
מבקשים מקב"ה שיקיים דכרו וירין אותנו כסרת הרחמים וקב"ה
בלו צר רחמניותא עזר אמרו באגרה שם כשסרה אדם הראשון
ואכל מיץ הדעת שמץ שהיו המלאכים אומרים מאחר שאכל מן
העץ סת ילהך לו כיון שיעשה תשובה אסר לתן הקב"ת לרוח היום
אל תקרי לרוח היום אלא לריח היום הריחיבו לו היום שאירחם
אינכם יודעין אזיה יום אברהי יום של אף שנה הוא"ד היה לאלהים
מתהלך כתוך תגן לריח היום ה' זהו כרת הרחמי'אלהי'ם המלאכי'
שאמרו כת ולהלן לו בו כיום של כ"ר שיעות מיתענין הוא הסור של
השני בתי דיניי של ע"א מלאכים הכה הסטהרין של מעלה
הישיבים בהיכל זכות והם נזכרים כזוהר שיר השירים כשבות' על
פסוק כי טובים דודי"ך מיי"ן מי" יותר טובי דודיך שאתה רחמים
נמורים ואתה הולך עמנו לפנים משורת הדין יותר מע' מלאכים
שעולים נג' י"ן וראש להם משסרון שרוא חנשיא והמלאכים
נקריאים כשם אלהים שנא' רבא אלהים אל אכימלך ונאם ויבואו
בני אלהים להתיצב על ה' אכל יסו של הקב"ה אלף שנה ונם
הדיינים נקראו כשם אלהים שנא' ער האלהים יבוא דבר שניהם
ועל כל פנים דבריו של הקב"ה נעידהו אמת בשני בתי דינין והוא
מרכר בעזיריהו דיינו הצודק בשני בתי דינין וחם לן לאסתבולי
כמליץ אילין שנא' ורבר אלהינו יקום לעולם ולבן אמר ביום אכלך
ממנו תמות בי סלת היום צודק בשתי בתי דינין כי לפעלה אינגל
הקב"ה אפי יום של אלף שנה ואנל המלאכים יש יום של כ"ר
שעות ואם לא עשת א"ה תשובה היה נשאר בחיום שלפפת ת"ן
נמנא כל נזיפותיו על תנאי והו סור מפשפי"ת אמת צדקו יחדיו
שני בתי דינין כאמור והו סור מפיימן של מוקף ראש השנ'שאום'
תשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע תגזיר וקפ"לי סלת רוע
הוא מיות' אלא שמץ סינה שיש בגזיר'מפ"ה רע ושוב ובתשוב'הוא
מסלק הרע והשוב נשאר ולכן אנו מתפללין מי כמוך אב הרחמי'

וזוקקם אנחנו חסל"ך שכירו למחול ולסלו' וכופלין גם כן לעיל'
ולעילא בנוסח הקדיש שיקח הקב"ה דיניהו לפעלה אליו שהכם
שתי מקלות של השני בתי דינין ונתו אומרו ורב חסר כמה בלמי
חסר ואפילו תכי כל נזיזותיו אפת והו שאמר ואמת ועל זה אם'
הנביא ע"ת שובה ישראל עד ה' אלהיך ר"ל כל כך תתנכ'כתשוב'
עד שיי' והו הקב"ת ביעצמו ושם הויה הוא בכל מקום מדרש
הרחמים הוא יהיה אלהיך דהיינו הריין שלך ודיומתו אשר ירשיקך
אלהים שפי' דיינ וכל כך למה כי כשלת ביעוני"ך ואי אפשר לך
להחקים בריך חדיינים שהם הדיינים של השבע' מכהדרין דלעיל'
דהיינו כ"ר של המלאכים - והו שאור"ל גדולה תשובה שמגעת
עד כסא תכבור שנא' שובה ישר'א עד ה' אלהיך ונם אלהים הוא לשון
דיין שנא' אלהי'לא תקלל וכל כך תגשה תשובה עד שיהו"ה תוא
כורח הרחמי'תתי' הריין שלך תהו אלהיך והסכין יבין והו שאור"ל
רצו לפני מי אתם מפחדים שנא' לפניו' תטהרו ולכן כל בעל
השובה יכנה בדמעות על כל ודיד חטא מחפאיו ויבק' מהקב"ת
שיפתח לו שיעדי דמעה שלא נגעלו לפני בעל תשובה הבוכ'על
חפאיו הגרסו' בצל הא"א של שם הויה שהוא הקו שאינו מחוכר
לנו כל זה באותי בשיעי עולם הכריא' והפתח תזה פתח הקב"ה
למנשה בן חזקיהו מלך יהודה שנא' ויחתר לו שתחר לו תחירה
כתת'כסא כבודו והסכין יכין ולוח צדק תשובה ותהיה וקרו שורה
גרולה והכנעת תלב בתפידות עד שיקחהו הקב"ה סיד תבית דין
של המלאכים אליו :

פרק שלישי

אחרי שבארתי ענין השני בתי דינין צדק אתה לדעת
אינם' שהסנהדרין דלעילא הם הנ"א מלאכים
הם דיינים ועשים כפי שורת הדין וסעשים בעונשים קשים למי
שיעבור על אחת אינם' כן כמה סצות יפ וכמה זכות בידו
שוכח לעלות כל כך עד שיעמד לפני הנ"א סנהדרין אבל אורחן
הרשעים שחפאו הרבה וסרדו כנגר אביהם שבשמים ורחמנא
לצלן כי תמאהם כסרום הגידו ובפרס אותן כועלי נזיות ונידות
ונם החוטאים באשת איש וכן רוצח שהרג נפש מישראל וכן
כשוכר אשר כפר בעיקר ונם סטור תמוסר ומלשן על רחיהר או
על הכלל יהרות למלכות ושריו וסזיק אותם וכיוצא בהם ונם
המכשף הוא בכלל כופר בעיקר כי אין למכשף הנאה מהשר אז
מן המזיקים אם לא יעשה כיון קסורת או יעשת איזה השתחואה
או ראציתה וברם ההוא יקשה פעולותיו כנודע בסור עין הרעת
טוב ורע לא תאכל כמנו בלומר אל תשתמש בהמזל טובו'תאות
עולם הנשמיהבא ע"י תרע והמבין יבין " הבחות הללו אינם
זוכים לעלות אל פני רקיע השמים לרסום חצר ופלסרין של מלך
אלא למעלה מוסקים המלאכים.דיינו והכף שולחים למטה כ"ר
אחר של מוקים לדונו ולדרוף אותו מנגעה להר ומחר לנגעה
ומשוסקין אויר תעלם עד כלות זמן תקונם עליהם ומתגלגלים
ברצה"ם ובשבע ארצות עד אשר יקבל אותן הניהנם ושם ניזונים
שנים עשר חודש ואח"כ כצפצפין ועולין ונכראים עמם אחרת כדי
לתקן ולצרפן וללבנן שנאמר וצרפתים כצרוף את הכסף ובחנתי'
כבחון את הזהב דעד כה יעשירה שבה ויהיה לבעי הבוחנו
ילך לאכזרין נפש יתפחר ויחקרש ותרוך אתה לדעת שבל אותם
התקופ"ר דודות שיעלו בסחשבה להבראות ולא נבראו מחפרץ
שהיו כולם רעים וחפאים לח' מאוד יותר סרוב המכול ומדוב
המלוה וכלם קמפו בלא עת ונהר יוצק יכזם כי מאש הדינים
ואאש של נהר דינור תאכלם שקומפו בלא עת שמן כלם נפל"ן
בעמקי הקליפה במקום המיתה שאין שם חיות כלל ועיק' בסקו'
המיתה מפש - והקב"ה ברחמיו תגדולים סעלה מהן בכל
יום ויום לאם לאם ושחלן בכל דור ודור " בדי לזקק ולצרפן
ולתקן בהיות שהן נשמות גדולות ויקרות מאוד כאור " אלא
שפני שורש נברה עליהם כל כך עד שהקדושה שהיתה בהם לא
היה בה כח ויכולת להרים ראש - והקב"ה יתברך שמו ל"בדו
סעלה אותם מסרדינה למדרינה בתחלת מגלגל אותם ברוסם
וכן הרוסם יעלים לצוסת ומן תצוסה יעלים לבעל תיכלתי מרבר
ואת"כ אל התי סרבר בנגים אן בעברים ואת"כ לישראל'ולפעמי'

שער תיקוני התשובה

ועוד שהיה לי עצר גדול מהעובר שכמעיה וכקאילה היה לי רח
עצר גדול עד למאוד מחמת ששלשה נפשות אינם יכולים לעמוד
יחד ועצרתה כפנה מחברת נפשי ורעדת כהרים ונטלתים כרוב
צרה עד שנכנסתי בריחה ומהה אזי יצאתי משם ובאתי לעיר
שכם שבארץ ישראל ובנכנסי בעיר כהן אחד יהודי וחכף אותו
הכהן שלח אחרי הקדשים והגלחים של היסנאלים ולרוב
הלחשים של כחות הטומאה והקבילו אשר הלו בצוארי לא
יכולתי לעמוד להבלגם ויצאתי משם · חכף וכיד אמר לו הרב וכי
כלום יש בכשפה בנחות הטומאה להדיע או להסיר מאלהן אמר
לו לא אלא שבשביל שהגלחים הבגיפי בחשביהם כל כך רוחות
הטומאה בעוף אותה הודי הבהן עד שראיתי שאם אוניף לעמוד
שם יתדבקו בי כל אותן הרוחות לכן לא יכולתי לעמוד עמהם
ורעזתי ויצי בהרתי משם ובאתי לעיר תוב ובנכנסתי בעוף
האשה הואת הוללי היום כ"ב שנים שאני הולך בארץ ואנכי
לו הרב עד כתי יהיה לך העיבר הזה וכי אין לך תקומה השיב לי
הרוח ואמר עד שיכותו הבכורים אשר אלרתי כי כל זמן אשר
הם חיים וקיימים אין לי תקנה וכל העם אשר תיו שם עם רב עד
מאוד ככו כולם הרבה בכי כי נפל פחד אימת וחרדת הדין עליהם
ונעשת התעוררות גדול בכל המדינה מאותו המעשה אמר לי
הרב מי נתן לך רשות שתבנס בעוף הטומאה הזה השיב הרוח ואמר
לנתי לילה אחת בביתה ובאשטורת הבוקר קמה זאת האשה
מכסתת ורעתה להתיא אש מן האוכן ומן הברזל והסכרסום
השריף לא רצה לאכול גו הניצוצי המצירה עד מאוד ולא עלתה
בירת · ונתבקה והשליכה הברזל והאבן בירה לארץ בכעס
ואמרת תהא לשפן ואותה מלת של השפן תיה לי רשות לכנס בת
כי המלאכי חבלה נתנו לי הרשות הזה אמר לו הרב וכי בשביל
זה העז נתנו לך רשות לכנס בעוף השיב הרוח ואמר שהאר
האשה אין בביתה בברה כי היא אינה מאמנת כלל ביציאת מצרים
ובליל פסח שבל ישראל הם שמחים ואומרים הלל והמצרים
ביציאת מצרים הוא בעינית הכל ואיתול ושחוק מחושבת בלבבה
שבעולם לא היה הנס הזה · מיד אמר הרב לתאשה פלוניתי
מאמין את באמונה שליחה שהקב"ה ברא שמים וארץ וכידו
היכולה לעשות כל אשר הפץ ואין מי שיאמר לו מה תעשה
השיבה היא ואמרת הן אני מאמין ארת הכל אמר לת הרב כאמין
את שהקב"ה הוציאנו מצרים וקרע לנו את הים השיבה היא הן
אמר לה הרב מאמין את כל זה באמונה שלימה ואת הזורע
בתשובה וסתתרם על הראשונות אמרת היא הן ותתחילת לבכות
מיר גזר אותו הרב על אותו הרוח גירוי שיצא וגזר עליו שלא יצא
דרך שום אדר כי אם דרך האבובי קטנה שברוב שמאל כי הים
הוא שמאבר שתוא יצא אותו האבר מתקלקל ומרגבגל לגדרי
גם כיך הרב בשפות שכור לו רבו מיר נתנפת האבובי הקטן
ונעשת כלפת ויצא דרך שם ופרח לו ואת"כ בא תרות בכח לילות
בחלוני הכיך ובפתח להבתל ארץ האשה ויחזרו קרובי האשה
אצל התכם כמרדכי ע"ש מיר הגר ושלח את תלמידו מהר"ר חיים
ז"ל הנזכר לברוק את המחוזה אם היא בשרה אם לאו והלך ומצא
את הפתח כלא מזוות כלל מיר צוה הרב לקנות מזוות בפרשה
ועשו כן ופשם ואילך לא חזר הרוח עוד עד כאן המעשה ועדשה
שיעוני אנשי יהודה וירושלים ושובו בעובי ובכסבר גדול
לסיעו לא יחל י"י אלהי ישראל השפחית לבוא אל בתיכם לגנוף
וגו"ע לא יקרב באהל"ך זו היא האשה שנקראת או"ה לבן ע"ם
הרוב הכישוף בנשים בכח הזוהמא שהשלת הנחש בחוה שהיא
היתי תחילת הקטרוג ואינת מטולת בם עצות בכח האיש לכן הרות
המומא בחדבק בהם רחמנא לצלן וגם אברו רבותינו ז"ל לעולם
אל יפתח אדם פיו לשטן כי אינם"י שחטאת האשה הואת בעון
גרול שלא היתה מאמנת בנס יציאת מצרים לא היה להרות הזה
עליה וסכה לבנס כת ער שתיתה מזכרת ברונה שם השטן לילן
צריך כל אדם להזהר כזה מאוד ומכל שכן שלא יעבור עבירה
חמורה כזאת עון אשת איש רחמנא לשיזכן ועל זה אוריל סיעוזת
אשר לא יכל לתקן זה הבא על אשת איש והוליך במסת סמיר
ר"ל אין לו תיקון עד שיסובו המצרים והו טור לא יבוא ממזר
בקהל י"י עד עולם ורעשרן פוס זר של זר כי בפנים יעצבו כפום

פרק ה׳

ועתה צריך אדם להרות לעוש הרשעים יעל הענינים
חמורות שעשו אפם קצתו תראה וכלו לא רחראה

עין כשיעור שכר וענוש שם תורה צמאך · והנה כי שתמא בינן
משכב וכור רינו הוא להתגלגל בחיות ובפרט בשפן וארנבת שהן
שובבן וגשובן ויראית שגובר נצר שנרמת לכל היה כאלו הוא
נקיבה סמינה והיו כולן סתעוללות בו בטורף ואם חבא באשדה
שאינה

שער תיקוני התשובה

שאינה מינו ובא על הארמית תכבר על נשיהו רנשג"ו ופנם בשלכות יכוד הוי נצת כראיתא בזוהר פרשת בשלח דף כ' א"ו ככל בחמה חיה ועוף חפשא והשהוי אחת רחו להתגלגל בהם וירוך פרש אסרו כל הבא על חבהמה דינו בעפלף על חיה ועוף דינו בעורב על אשת רעהו דינו בחסור על אחותו דינו בחניד"ת דרכ"ם בח כי חסר היא על המותו ועל אשת אביו דינו בגלל ו"א בחמור על אשת אחיו דינו בפרד זכר ועל כלדתו דינו בפרדה נקיבה על חזבר דינו בשפן וארנבת על הארמית דינו בדוכיפת על תנדת דינו בקרשת ישראלית ויש בתלמין בשנים אחרונים זה כוה ובלמה לדיעתו קליש אפורות דרם ארמית יותר מרם נדת וגוסחא ראשונה עיקר כי רם לחור עוף לחור קבלה"ד ספורי והני מ"ל כשמת בלא חשוב' שליחה או שאין לו זכות חולה שאם יש לו זכות משחנה דינו לירושים הספרים הגדולה שמות סלנו דינו בתחל הגדולה הלכות סלנו וכל מה שלא שבע מרנו דינו בעוף ירוע הנקרא בלשון ערבי חמ"ס ונם כי שהנו אכזריות עם הבניני הינון בניהו הסם ששש גלוסא. מיכל כתפיהם ומשכבות פתחת נשיהם ואכזריות כרחמה לזה דינו בעורב אכזרי יבואו איש אכזרי וכנם בעורב אכזרי וגם כי שסוטר מסנו של ישראל בירי נים על ירי סלשיוחו דינו בכלב נוהב שנא"ו קרא לה נוהב כשהנו והלת ל"ה נופריקן לשון הרע ר"ל יבוא בלשון עברא למאירה נוהב בלשהו בכלב נוהב ובמלכים עשו את נכחן שפיריושו כלב ויש גלגולים אחרים בפינים פמאים וטהורים בצופת ורומם בפי רשעתו של אדם רחמנא לשיבני ונצדיקים בני תורה הצדיקים פירוש דינם ברנים שבים וסימן לדבר כתיב בצדיקים ינוגו ויאספו אל עמיו וכתיב אצל רנים שם אם כל רני הים יאספו להם ללמוד נזירה שוה נאמר כאן אפיסה ונא' להלן אפיסה סה אפיסה הנאמר כאן היא בצדיקים כך האפיסה הנאמרת להלן היא בצדיקים וכן איתא בדיקא סהיכנא פרש שפיני בסוף הסדרא דנים ותנכים אינן שטעון שחיטה לא אפיתם היא המתרת אותם הכי מאי מתיבתא אין צריכין שחיטה אלא דאתמר כהאן יונת ויאסף אל עמיו מה נוני יפא חיותן כזמא אף תלמידי חכמים מאריי סתניתן חיותיהו כאורייתא מאי אחפרשן סינה סיד כיתים לבן רן הקב"ה סרה כנגר סרה ומלת המתרת אותם הוא לשון מנחק אותם בשלשלה רצונית הרין ומכנסים אחר כך נקי לגן ערן זהסבין יבין ולפיכך מצאנו בן הסוחר לאבות דנ' נשבה - וכפרש בסנהדרין שלשים שהיא ע"ה רצ"ק רוקא ועינא מקיהא רלעיל"א פשטת כתולם רוסיא רעין כרע רליה ליה נניעין ואפשר שיהיו לו רע שפש סהורה נעות בה היכה להשיב אותה בקדושת ולהיעלותה באותה שינה בכור נשבה יתירה ועל זה אנו אומרים בכפתה של שבת ואני תפילתי לך י' עת רצון שהיכוכו נ"צר והסבין יבין - אבל הימני תארץ כתיב הצאן ובקר ישחט להם כי גלגולם הוא בכהמות וצרכים שחיפה כפורעה לכן אכרו חז"ל עם הארץ אסור לאכול בשר בין שאין בידו לתקן ניצוצי בצלי היים בלתי סדכרים אלא כשרי יעמו יתוקן ע"י אחרים ובין שיש גלגולים שונים בכהמות ורנים וכבל היצור כנורע לסיכן כל צריך האוכל לשוכע נפשו שנאסר כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי' יחיה האדם שהיא הברכה והכוונה ולכן יבוין להעלות ניצוצי סהרת שבבל דבר הבזרכן לו על שלחנו נברכה הנהנין הבלה ועוף הן יחיה בה שיחיה עוסה או רומם כאן פלה ובים להתיי יקר מגולל הנשמה שוחף בפעשה כראשית כי אפשר שאותם תכוונת של הברכת היא נבר תיקונו להעלותה בוכותו לסתיצתו אבל אם אכלן בלא ברכת מעל בוודאי נשפת ובוגל בקדשי דוקא כי תוא סופיף פגם בניצוצות הנגוזות כדבר האוכל ואפשר שיהם ניצוצי אביו או אחיו שנזרמנו לו לדקום ולקלף ולא ירע כי כשבא הוא ו"ש אם האוכל יש לו קדבה אחרת עם אותן ניצוצות בגון שהוא עצמו מן סקדיו שסדעלגל האב בכנו בכו אביו שחבירו בו שהיה בגלגול אביו דב"א בא בא ויש באותיות אבי"ו ב"א על שם הסיר אחד ירע בזוהר דהוא הסבא בפרשת משפטים בזוהר שאוכר בהתחלה אבל בראי תר אית לי ובהבית לי בכי בפרא ובעקא דישתדל באורייתא וכו' כי כל נשמיה היא בדמות אילן של ז' ענפים של אור וכל הענפים

נקראים על שם הנוף והסבין יבין - ולעולה צריך שיהיה האוכל עסבר בחשובה לחקן האוכל שפגם בכל מקום ובמקומו נבאריהו יותר התיקון הישיך לאה הפגם והבן:

פרק ששי

השוחט נסכין פגום בחמה אחת ונעשית נבלה בדבר בנגי"ם בארי"ם בהמה' עצמו רמו יסמך במה דברים אמורים שהוא אוכל בגילוח כי האי גוא אותו שנאמ' ובשר בשרת שרצת לכלב תשליכון אותו לבן נעגש סדה בעבר סדת' ואחר כך יתגלגל בבהמה סהוזה ולא יכול לשחיטה הנותת אי"ו הנפסר ביד הנשחם ויבוא בגילה מתחת ידו סדה בנגר סדה שנאמ שופך דם האד"ם באד"ם בהמה' עצמו רמו יסמך במה דברים אמורים שיתגלגל בכלב דוקא כשהאכיל נבילות וטריפות לישראל ובשביל דבים לבן נאמר עליו הקב"ה עגש כזה רחמנא לצלן' ואם יקשה לך היאך אפשר להביא גלגול אדם בבהמות חיות סהורות או מבאות צריך אתה לדעת כי כל הבהמות והחיות והעופות יש להם נפש יחידית ונשפעת אליהם סהחיות הנדשאות את הסרכבה אם סהורה היא נשפעת מסרכבה הקדושה' ואם סמאות הנה נשפעות בסטרא אחרא כי כפו שיש סרכבה קדושה למעלה כך יש סרכבה סמאה ועוזרת חיות והבהמות סמאות ונשאות אותה שנאמר זה לעומת זה עשה אלהים כי יש אלהים קדושים ויש אלהים אחרי' והענין הוא כי לעומת הקדושה יש סרכבה תיצונית לקליפת ועוזרת החיות הסמאות נשאות אותה' והיא בניגוד כך מן היכין ההיצים בקרן דרומית מזרחי' יש עוזרת אדם תחש ובסיעבית צפונית שור וחמור בה עשו וישמעאל' ושם יעשרה אתונות נשאות פסוס סצרים ובולם מספר עשרה זכרים ונקיבות ותחת ידם כלב חוא עמלק ולכן מספר עשרה זכרים ונקיבות ותחת ידם כלב חוא עמלק ולכן יפסיקאל נשא בת עשו ונזרוע שור וחמור ויצא בנה שנים עמלק ותמנע היו הכלב הזה ותו סור שנאמר הקב"ה לא תחרוש בשור וחסור יחדיו וכתיב שכ"ח ותו שנאמר זבוח את אשר עשה לך עמלק ונו' מתחת השכים לא תשכ"ח ונאכלו הצילה פחרב נפשי סיד כלב יחידתי ר"ל אם אלך ת"ו יחידי בלא שכינה כרך הניהנם שלוש כי הכלב הרע הוה שנאמר אשר קרך בדרך ויונב כך בל הנחשלי אחריך ואחה עיף ויגע ולא ירא אלהים ויקא והסקפרנים אומרים להכלב הזה אם תראה איה נשבר ההולכת למעלה יחידי בלא שכינה הצעק והנבח ויהיה לנו סימן שהנפש התחאת היא חטת עצמה בדרך הנחיבות הקרואים מוקשי מות כי אנו אין לנו פגאי כפני שעלינו לדק ולפרוב הרשעים בסקלקים של אש ובפקומו אפרשנו כיאור רחב ידי צרנו וכוכורחה צפונית נשר ונקרב ובסערבית רומידית ארית וסוס ההבהמה הסמאות הוא כולם ברפותם ובצלמם נכללים בהסרכבה הזאת ואין אלא שאין צורך להארין בבאין ובן המרכבה הזאת הבהמות הסמאות נפשם יוצרת כשפע שלהם' ויש בת הקליפה שהוא זכר ונקיבה בולל אותם ההובב ושליט על הסרכבה הסמאה היא וכל זה הוא כעולם הבריאה הרחק כפשחי קשת נגר' הילכי נוקביה שנאסר שממית כירים אחפש והיא בהרכלי כלן שבנחה יעצמה ערחבנין הקרושה' ויחת סרכבה זאת בגגר עולם הייצירה יש לה סרכבה שנית והיא בחין החיבה והכוחבה ושולט עליה כח חקליפה ואשסראי יוצא מבנו ויחת החיבה כלפי פוסה יש עקרב ושתי צורות חחיה ועליהן סבא שנתן בהם רוח רונסת הקרוש' צורת הסיס יש אפיסין רוכב על נעמה ונעבה רוכבת על אנרת בת מחלת ואנרת זו רוכב' על כמה פיני נדיבין והכלי פחידין כשאבל יש צורת נחש רוכב על חנין עור והחנין הוא רוכב על לילית תייבא ומן הסרכבות חללו של קרושה ושל כסרא אחרא יוחדת נפשות הבעלי חיים נפש הבהמו' סכח חשוב שבשתי הסרכבות אם הם סהורות הם סצד יסין והיינו מסטרא דקרושה ואם הם פסאות הם יוחדת משאבל ונפש החיה באים כאר"ה' ונפש העופות באים סנשר ונפש האדם מאדם הן ישראל הן אומות העולם כי יש בקרושה אדם הקרושה ובפומאה אדם בלי"ע' וכולן יוחדת סנגר היכל עצם השסים ולבנת הספיר ולפצמים נפצאות שם נשמת אדם רשע שבעונותיו נתחייב להתגלגל בבהמה או חיה וכחדת נפש חיה או בהפה זו לוקחים

לח

לה וסיעתיה עכה"ג שפיר דאמרי' הכא ואפילו מאן דאיהו חפשי הא"ר קמן ובגהה ותיה ובגה יחבאר סוד הקרבן המקריב את הרחוקים והפעמים יקרה שנתרמן בחטות שהבהמה ותקרבת אותר כך על המזבח וכשיעשים בה יגבורה הגוית מתקרבת לשרשיה ותתקרב ואף גם זאת אם אותה הבהמה הקרבת אינה נשחטה סגול גל"ת הכל מקום בהקשה הקרבן הוא מתקן אותם ומציאותו שנשארו עשיקים בשבירת הכלים הראשונים שנתערבו כארבעה מינים דגם צוחה תי סרבר בגורע והקרבן מהקן הציפור אשר רחוא עשוק ביר בעל חי בלתי סרבר והוו גם קימור הטריפות והבשרות כי הבהמה אשר הוא נאכלת לאדם בשר נרכך בשרה בשרו ותקנת הבהמה אשר יבואו בה טרפות קימא מילתא היא שאין בה ניצון טהרה וקדושה והמאכל' לישרא שלא לדעת טרפן בו בשרא אחרא ח"ו ולבן נעשה המאכל מרה בעצם סורה לכל"ב תשליכין אותו כיעוברא דההוא שכתא אפנם הבהמה אשר היא טהורה ובשחטה בהבטר וכוון אין בה שהיא ראויה לפוסלה אין ניצון הקרושה שבה מתקרב יתר אל הקודש כשאכלה לאדם הכשר הזה סור עם האר אפו' לאכול בשר כי לא נתקן על ירו סור ניצוצות הקרושה שבה בהבטר בנופח ולבן ידאג כל אדם שכא יסתו בלא השחטה ח"ו ונמצא בניו לידי גלגולים ועושים קשים מרים בלילות ורשע ההכא לשתבן' כי התשובה היא כתרים לפני הפורענות לכן כואו שתוקע סוכה לשמת רוח אפינו פשיטא" שנלא לנו סורות דרכי התשובה סבוררים הסך דבר רבור על אופניו כתוקני' בהאזקי מרכש ונוס' צוי"ואת"היה שלח מסרו' מצמצום בתקון' חמי כמה רחסנוהא דקב"ח עביד עם בריותיי דאם ילו דאיתו חייבא יתיר והדור בתשובה ולא יכיל ומיה בוראי מקבל עשאא על האזל בלא תשובה' לבתר היא דעותא דשוי למעבר תשובה לא אעריאו מקמי סלכא עילאה וקב"ה ארחקין להתוא חייבא רוכתא בכרורא דשאול ותכן מצמצום תשובה' רהא התוא דעותא נתית בקמי קב"ה ותבר בל גניוך דחרעי כדורי דניהגום ומסי להחוא אחר דתתוא חייבא תמן ובטש כיה ואחיך לת היא דעותא בסלקסין' וכרין מצמצום היא נשמתא ובלקא מגו מדורא דשאול וליה דעותא שבא ריחאביר סקבירה סלכא קריישא' ובכין כך ובאה איתו כאן דמהדהר הדהורין סבין לגבית מריה דאע"נב דלא יכיל' קב"ה סליק לית דעותיה כלו עביד דא לסב וכו' על קרמאי כתיב יי' ממית ומחיה סורי שאול ויעל ע"כ המאכ' ואף שיתר סוכה התשוב' בשתוא בריא ולא בוכן סבוא לסות עב"ההתהו הזה לא נאבד סכנו ובן הוא אוכ"בוו חרש ג' לך לך דף פ"ח ת"ל ר"א קסתי אני לפתוח לדורי ורודי חסק ועבר נפשי יצאת ברברו זו היא הנשכה כשתיא כנוף אינה רוצה להעיר דרבי התשובה א"ר פתח שינה אדרצה רצונה לאחת בן הנוף היא מהתרעת למה לא שבה בתשובת קודם שיצאה מן הנוף ונשאר הנוף בכלי אין חפץ בו דא"ר פתח כלו ל' תיכיכם נפשי כתאבלת עליו ואוכדת קמתי אני לפתוח לדורי' הרינ"ך כיוד שהנשכה נוף והנוף עוסר בכותו היא תשובה כיעלייא ולא כשיתא ולא יכיל בא"ר פתח משל למה"ד לאדם העושה על שלחנו היה דעב ותאב לאכול וכיעור שהיה אוכל עוסר עני על התת של מכנו להאכילו ולא התניר לו פני"הלך אוהו התני בפתי נפש לאחר שעה הגישו יגד לפניו לאכול והיה בפנו כלא מכל כיון שראה שאינו יכול לאכו' עור אכר תנו לאותו הני והיה תוכם עוסר עליו וא"ל שוסת אי יכולת לאכלו לא נתת לי שהה שאין בך כח לאכול יתר נתת אות לינני כך הוא האר' בעה"ו הולך ברגליו רעב לאכול ולהרויח ממון בא העני שהוא היצר טוב ושואל ממנו בבקשת שתחזור בתשובה ולקמוך בתורה והוא אינו רוצה מפני שהוא רעב יותר להדרת כבוך לאחר זמן תופסין אותו בקולר בשרוא' שאינו יכול להדריה יותר אוסר אחזור בתשוב' שבא יתנו לי זמן ושעה לכך או שבא לא יהנו לי ראלו היית רוצה לא הירת תוכר בתשובה בעודכך יצאה נשבתו ממנו ואפרי רבי ורוקא רב דמן חבריא אלישע בן אביה הוה ולא יהנו ליה רשותא למיהדר בתשובה דנפקא ההוא קלא ואמר בשיעתא ההוא מה כל אותתן ושבילין סלילא וסלרעי יכתמן שהחוא נברא ולא יתי לעלמא דאתי אריכל לתה לן כולי האי ולא ר"אוא פטוק בלא ובוכר את כיראן עך שלא יכוא יכי

פרק שבועי

עתה ישלנו לבאר סוד הרהורי עבירה שאמרו רבותינו ז"ל הרהורי עבירה קשי מעבירה עצמה ותה האדם סובר בריאתו כאחר שהרהור אינו מעשה אינו נחשב' לכלום אכל הקב"ה אינו וחרץ בבו שאמרו"ל כל האומר הקב"ח ונתן יתרון בעיו והעניו הוא כי הגיהנום מקיף לנ"ג וכל אדם מתעיב לילך העברת דרך שם כמו שאמור ר' יוחנן אינו יודע לאיזה דרך סוליכין אותי ועל זה נאמר אין צריק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא בהרהורי עבירה והוא פסוק חמוה אם הוא צריק הוא נקי מכל חטא אם כן תיאן אומר ולא יחטא אכל על מי דרכינו יתורק תיסב ודיקנן מאשר יעשה טוב כי הוא צריק בעשיה אבל תרהור תפא ישל"ו ונם ע"ז מורידין אותו בשאול והוא רואה אויבי ודוכים שלי אש המורים את הרשעים בגיהנום ויש לו סורא ופחר ואיסה וסהרהר כיצעכו שנם הוא ידינו אותו ולא יעלה אל הגן עדן ולזה הרהרשון מכפר הרהורי עבירה סדה בגנר סרה על זה רשש מ"ן ק"ק האר"זלה"ת פסוק מוריד שאול ויעל שהוא"א לשון נפחר ואמר כי יש צדיקים נמוכים ובשלים בהרהורי עבירה לא יכיר בהם ולחי ית' הבוחן בליות ולב ויש רשעים נמוכים מהרהרים תשוכה בלבם עם רכרוכה של נפש לא נגלו הצלחה לבם בלחי לי' לברו והנרש מלאך אכזרי ישלח בהם לחורים לבאר שחת בעגלים וכרוע סלילויהם ואל הראשונים שכרתו אין שפן ואין פגע רע" אבן תצור תכים פעלו כוריד שאול אתם תצריקי' שחא להם פתשבות און וכבדי שלא לביישם נוזר עליהם לחצלות פשם אותם שהרהרו תשובה בלבם ואין לך פשעים שיש קטו ערקה גדולה סוו והנרש פירוש הפסוק כן הוא יי' סמית להצדיק ומחיה ניצוצי שהדה ע"י וכוריד הצריק לשאול' ויעל הרשע ר"ל להעלות הרשע שנמצף תשובה אהו שאכרו רבותינו ז"ל אני יי' קורם שיחטא אניי' לאחר שיחטא ונקשה על זה בשלמא לאחר שיחטא צריך הרשע רחסנותו של הקב"ה להניע עליו כן מדת הדין אכל קורם שיחטא רינא הכי שינן עליו כי אין הקב"ה דן אות האדם יעל' שם סעינו בכו שמצינו אצל ישמעאל על פסוק באשר הוא שם אין הקב"ה דן את האדם אלא באשר הוא שם אלא מוכרח הוא אניי' קולם שיחטא ואי על הרהורי עבירה מהבין יבן' דצא לנו כעין דינן שהכל יורדין לגיהנם וכן הוא באוסר בזוהר חדש ג' לך לך דף פ"ח ע"ב וז"ל עאלו ליה לההן ואחזיאו ליה כל מדורין דגיהנם אסר כל נר

שער תיקוני התשובה

הרעת עב"ל הוי למנוך עון ונשמעני תשובה בזמן שרואה המיחדים לשנא חון בו כח לדבר ומדבר המתקף תשובה בזמן חרדי הם זה זדקה יחשב לו להצדיקו מן הצדיקים אחר י"ב חודש ותו נקה להחזיקו מדינו של גיהנם ולא יקנה בזמן י"ב חודש ורבתיב ותשא רחום יכפר עון ולא ישחית והרב להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו כי לא כלו רחמיו על כל הצור ית' לעולם אמן ואמן:

פרק שמיני

לדוות

שאי אפשר לעשות תשובה בראוי אם לא על ידי תיקוני תשוב' להעביר הרשם של העונות מן הנשמה

שנ' טחית כעב פשעיך למעני ושאחיך לא אזכיר וברא"ש כרש אמרת בשוב אינן בשוב כרשם הם הרשעים לא אשובון לעשות תשובה ואי אשובון לא ידעין לאן אתר כרקעו אות שאינם יודעים מקום הפגם להקן השמות שפגם בהם שנ' חשיב את הנדלה אשר גדל לבן נערתי חצבי ואחזתי גבורה להתעורר חסן האנשי כני ישרא' שישובו בתשובה שלימה לפני הקב"ה ושכינתיה • לאחזקה אחו ולרבקה כו כי הלא ענתיים סבריים כיניהם ובין אלהיהם כי כמו שמחיצה של ברזל מפסקת בין ישראל לאביהם שבשמים היא הקלי' הנפח המותם שערי תפל' בין הי' הר סמבב אותנו היא הזוהמא שקבלה בל נפש מחפא א"ת כי הנפש היא החוטאת היא חמות להסרק הזוהמא והמיתה היא נבר הצירוף לבן בל בדקן בישראל ישים אל לבו לנקות הזוהמא מקרב הנפש שבה רע ונזבר יעל המזבח והרוח באה מעץ הדעת שזה זרע שרים אבל לא מעורבי' ולא כמו הנפש שהיא בסיגים במו עיסה מעורבת ונשמה מעולות דין ורוכה מוב אם לא שיתחרט בסיגופי' ובתשובה שלימה ובפרט שיכול לראות איזה עבירה היא מלפפתו ויש לו יותר השק אל העבירה הזאת יותר מכל עבירו' שבתורי' ותצח תבני אדם אינם שוים זה יש לו השק ותאוה לזנות וזה לנביבת על דרך שפירשתי בספרי זה על מאמר רשסבת יצירו לן ואמרי לה ישמשם בעשיו כי בחוש המישוש של השכל יבין השומעת שבקרבנו ואל יאמר אדם אין לי תקנת תיאוש מן התשובה פ"נ מלהאמין זה דא"ר שמעון אין לך דבר שיעומד בפני התשובה כלל שהרי כנשה מלך יהודא הסיר כבודו של מקום בהבלים ותמיה אלף אנשים מבני ישרא' בכל יום ובחיב ויעתר לו י' וקבל התשובה וכן אירע בימי חזקי' מש"ה דל"ש ל' שהיה אחז מלך יהודה עד שחשב"ה שחזר בתשובה שהרתה עליו וכתר אחז"ל ובמורא גדולה גילוי שכינה אבל רשע שהיה הלך בארבע אמות שלו נפל עליו פחד אימתה בל כך עד שהיה מובהה ליפול תחת רגליו ולהתהנן ולבקש מלפניו שיקן לו תשובה על הפאיו וכימים ית עשיר אחר שעבר על כל"ל העבירות התמורו' שבתור' רצח וגנב וגזל וניאף וחירם עשם אחר שעבר לפניו והכף תרחר בתשובה ובקש כלפניו שיקבוב לו חשוב' הכמיה אותו אם יעשה התשובה הקובה עליו מסו אוי בל עזוחיו יהיו נסחליבם ובחנאי זה שלא ישוב מכיה מדרשו מלשמוע חזרה והגה הרשע הזה עשה תשובתו הקובה עליו כראוי וכא רבו ז"ל ואמר לו עתה חיא העת שתקבל עליך מיחה בורוי וחמאים שעשית וחביא כף של כרזל בירו מלא עפורת וחצית אש לתכם העופר שפתוך הכף וצוה לו להשתמח עצמו על האדמה בפישוט ידיו ורגליו ופתח ארון פיו לקבל העפורת אשר היה רוחה שיקים בעצמו דין שריפה וחיה לברב הזה בבחר בף אחר מלא דבש וחחזבו להוך פיו ואמר לו זכר עונך ותשא חך בכתר ועמד חכף ובכה ואמר לו ר' למה רמיתני והלוא נאמר ואהבת לרעך במוך בי בגר היה עברה השעה של המיתה הסרם החזה אם היית שופך העפורת לתוך פי השיב לו הרב את חיזה ואל תפחד כי מחשבה בפעשה רבי לאחר אישר זמן הגיע עת פטידהו של הרב ז"ל ובכה לפניו הבעל תשובה מאור ובקש ממנו שיקבנו עמו לעה"ב ואמר כי בל זמן שהיה מב"ח חי היה לי מורא ובושה מפניך ועבשיו אני ספחר שאחזור לכוחי ה' ונתן חר"ב ע"ח יד על זה ולמחר נמחה הוא נ"ב וחביאו עמו לעה"ב והמעשה הזה היה בורוש הסיד הרב רבי אברהם חלוי ע"ח בב"ה ר"ק עשה להתעורר על התשוב' וכן שמעתי ממורי שם על אחמת הקודש ומן המעשה הנזבר הזה יקח בל אדם ראיה שלא להחאיש מן התשובה שגדולת התשובה ע"אתיך ובתיב בתריה כי אל רחום אלחיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישבחך אשר נשבע לאבותיך בחסדו הגדול אשר חסד לעשות עמנו ולא בחמאתינו ובעונותינו ה' אליך ונשובה חדש ימינו בקדם י' לעולם אמן ואמן:

פרק ט

תשובה

הוא נוטריקון "חצניה" שק "אשר" במקום "הנחת תפלין" או "נוטריקון חפתח "שער" ופתח "כדמיתה "חבביה כי שערי דמעה לא ננעלו וכן חוא אוחיו חשוב "ח"א חתאוה היא השכיחה מן הגלות אשר הגלחה בינינו ובין אבינו שבשמים שולחה אמכם ובזכו תתשובה והא עולה לזוג עם בעלה ו"א חו ישובו שנחים בסוד סין נוקבין לאבא ואמא שיתעוררו חזוג השני של אבא ואמא שהוא חזוג הפנימי מה שהיה נעדר ממנו ואל את מרכבו ג"כ סלת תשובה היא אותיות תשוב ה' יגילאת ל אבא לזוג ושביהם יעלו אל א"א וחנה התענית חוא סזוג הנשמה ולא חנוף בגו' בזחר היא ראשיה לבל החיקונים שיגל ידו שם יי וביבית זרע היסוד"ר תגרם לשלים הנשמ' זל חנף כגו' בזחר שלח לך אינא דלא סליק בתשובה בשיון ביה סליק בתשובה ואם ל"א "ישמח זה יבואו עליו יסורין וגם בחנתו להחזלות ניתני מהרה דמה הנשמות שיש להסתענה יהוס ושייכות להם שהם "מפרקף א' וגבב יש לחוש שמא נזדמנו לו מיני מאכל שביעות אלה נגדים טרפם יוליו הזה סופל לחזוקם ואכל אוחם שלא כהזמן וכבותם ברכת חנהנין שיכוין להשם היוצא מפסוק "חיל" בלע "ויקיאנו מבמנו "יורישנו אל שהוא חקדושה והוי סוד ברכת נפשות רבות רחם הני צוצי הגרה באה מעץ הדעת שזה זרע שרים אבל לא מעורבי' ומבריכין ליה לצדיקא דעלמא שהוא צדיק יסוד עולם המקבלם לחוג עליון ומוציא לאור הסיפון התשוקים כיד הקליפות וחזו שנ' ואכלו אשר בפר בהם ואחו"ל כחנים אוכלים ואבלים מחכבדים והקרבן חוא לשון סקרב הניצוצים אל מקורם אשם ותתניה חוא בחקוחו ויש להקשות דהא קרא באבילה בעלים כתיב בם חסיליואים שיהרן ובניו בעל"ם הם אלא ודאי האבילה בחזון עם הבוזנה הראוה גורם חכפרה כדפרישנו ואז הניצוצות הקדושים שם " הן ממש בעלים של אותו החוטר הנאבל והם המכפרים הוא סוד פרה במזבח וכיון שלחן לפר לך בזמן שב"ח קיים היה המזבח מעלת הנצוצים שבו ברצה"ם וכעבור אין לנו מזבח והשלחן בכפר במקומו • אמנ ש"ק ואם"ר הם בני ע"ב פ"ג ס"ה ב"ן קס"א קנ"א קס"ג הם שלמה חיזה ואוחיה חמרים שפע רחמים על בת שבע היא סלבת ניח דוד ועל ו"א בעלה שהם נקראים ארץ ושמים הם גכ בן בחשבון שם ואמר ובהתפלשו בשקו באפר חזה נרמז בקונתו שיאירו עליהם השמות הללו ויהיו כיחידים בזוגם דחיו מלובשים כתנות אור סוד אור המקוף ויפשיטו מעליהם כתנות עור שהוא סוד הי"ע דהיינו עץ הדעת פוב ור"ע וחנה גם פרה"ע ראה המלבה בבגדי שפחה שנ' וירא אליו מלאך האלחים בלבת אש מחוך הסנה ב"ן ך"ך צירופי אלהים אחרים בסוד הגלוח לבן בחיב ויסחר משה מניו כי לא יחכן לראות המלב' בביכול בקלקול מפני שאנחנו בזמנו בנקדן לבן הסחיר פניו בעצר נחל על גלות שכינת והיא בכמות סכותת היחת מראה לו הענר כדי שהוא יחקן וכן ראה אותה ירמיהו הנביא ע"ה שיצאת כרפות אשה יסה כעולה וראשה פרות ושות וחיל נחבה על בנח בני שיחזירם בתשובה שלימה והוא הדין גלגול שלמה המלך ע"ה כי הוא התחיל בקלקול תחלה לחבר עצמו בנשים נכריות תרם הנער הזה הוא שאסר בעצרו זחבין הפנם הגדול הזה אסר רחת שלש אלה רגלו ארץ חעליתה חות עבר כי ימלוך הוא בסמאל שבאסף ואראך אחיך העבור ובבל כי ישבע לה"פ שיקבל שם ע בשביל פש"ע ישראל ופח נשם בגם בכל ל אלה רעות שפחה כי תירש בארחה ולכן אסרה זאחיה לא תחתחן בם ותעבדם כי הנרולה והאות חיא נרמה לנו לחקן בי מעלי נלות בבל שאסחו"ל ראיה היחה לעשות להם נס בימי עזרא כדרך שבעשה להם בימי יהושע אלא שנתם החסד של נשם נכרי כי עזרא היה אחרן לנ"ל ועזרא אחרון חבחן ואמר בעזרא הוא עזרא הוא אחרן חבחן ואמר ועיירי העבודה הזאת סדקר בינינו בע"ה וזאת עיבוב הגלות על קלקול בריח קדיש ומי יאמין ולא ירמע בדמיונה שליש על גלות השכינה שב' עליה מתרי פלאים היא מובה דוד הנואלת בקב"ה במהרה בימינו אמן:

סרק

פרק עשירי

החטאים של בריח קורש חם רכו כמפר הראשון הוא בהשחתת ארץ לכפלה כלא נקיב' רש תילוקי תשובה בזה כי כפי מה שהרהר למלאות תאותו כגון אם הרהר כאישה בעולת כעל או בפנויה או בכשכב זכור והניאיה שכבת ערע בתאוה זו לכפלה והכל הולך אחר הכחשבה'ן כהוצאו' ש"ו לכפל' ין בכחשבת הזוהו ואין לך דבר תנורם פגם וקלקול לסיקלה כמו מהשבת רעה של הזוון המהפך כל העולכות סרעה לטובה או כסוכה לרעה כי הוא המוציא נשפות לירד פלסיקלת בספה ויצה הפגם הוא בקליפת נוגה הנקראת סקלא והיא ליהם החרב הכתהפכת בפנים המחשבה ואומר הו' בפ' ויצא יפני שיעקב אבינו ע"ה כל סחסבתו היתה בלילה הראשונה על רחל בשעבב עם לאה ובבחתו של ראובן נתנ' ליעקב וזה גרם חלל יצוע אביו חתו שנאמר אם יסתר איש בסתרים תי אני נאם ה' אם אני לא אראנו יהנה המחשבה רעה נוגרת עשיקת חלדים שנאמר עליהם רסעת העשוקים ואין להם סנחם ולכן הצדיקים והם הת"ת הם מזוונים עצמם סע"ש לע"ש ובשבת אין שום נפש נשקל בשביל סחשבת רעה והתחסא והם בחינת קרא הוא סנת כל האדבע גליות והנה חגלות הראשון היא כפני שפכרו לאות בריח קודש היא יוסף הצדיק להקליפת ערכו קלקול שפחה כי תירש נכירתה והנה יוסף הצדיק הוציא ש"ו לכפלה ויצאו' ניצוצין כורך קרי שלא ע' נקיבה וקבלום החיצונים ותקנו ע' עשרת חרוני כלוכת דעין סכירת יוסף נרסה להתעורר קלקול א"ח שאחז"ל א"ח כושף בעולה והיה והתפחה כ"כ עד ששכב עם לילית והיא עם כפאל שנאמר הנחש השיאני לשון נשואין ולסבין רי והנה אוסר חברת סנוחה כי שלסת הסע"ה היה ראוי להיו' משיח אלא שנרם החסא של נשים נכריות ונם אומרו חז"ל ראויה היתה ביאה שניה להיות בנפש ע' קורא כמו שהיתה בביאה ראשונה אלא שנרם החסא של נשים נכריו' בימי קורא הוא נלבול אהרן חבתן אחיו של משה רבינו שהתניא את ישראל כמצרים בנפים ותריזן תורא רחנו' סרקך בינינו ונרמים שהברית קורש מדוזון עם השפחה אשר תירש נביהה וכל זמן שלא יעשו ישראל תשובה על הברית קודש לא יגאלו וראיתי שקרוריה זאת בכל התוצת ישראל ואין איש שם על לב לכן כל ירא אלהים יראה לתקן עצמו וכל ישראל שלא יהיו פרשים יהיהם נגות ויעשו תשובה שלימה על זה והשכינ'מקוננת אל תשמתי אורבתי לי כי נפלתי קמתי תאמר ביום ההוא אקי' את סוכות דוד הנופלת אוכי"ר:

פרק יא

הנה מי שפגם הברית קודש פוב לו שלא נקברו אוריו באורץ' וכן אופר תזוהר ס' ויקהל על פסוק ויעש בצלאל את האורן עני שמים וגו' ולקדש ע"ב ג"ת ל' בכח רבי אבא ואמר י לבני עלמא רלא ירעי להזוה ביסותא י ויהזוה קונשא רכל מאן רבעי יעל באורנא בגין דלא אצטריך לסיעאל באורנא אלא צריך ירוע בנפשיה ואשתכוד בגרמיה דלא חפא בהזוה בריח את קיימא קדישא מעולימי ונסר ליה כרקא יאות (ר"ל משסר בריתו סזון קמנוחו כראוי כי ארון הנא סור מלפות וצריך הוא סרת יסוד) ואי לאו לא אצטריך ליה לסיעל לסמפנס אורנא י דוא ראצטריך לאתחברא באת קיימא קדישא ראיהו דוא ראתתי ליה ולא לאחרא י דהא ארון לא אתחבר אלא בצדיק רנטיר את קיימא קדישא י ובגין דפנים בריתי ליה דפנים ליה כתיבי י ויליה דפנים ליה בסיתית י ויליה סהזוה עונשא ויליה דפנים את קיימא קדישא י ויליה להזוא כיסופא דנקפין סניה נוקמת עלמין נוקסא דעלמא דא י ונוקסא דהזוא פגימו לקלקא דאתי י ועל דוא דא כתיב כי לא ינית שבט הרשע על נורל הצדיקים (שהוא בנ"ע ולא יזכת להיות סין נוקבין לזוון בלבא וספרדיתא שנאמר הרב נוקבת נקם בריח) בשעתא דדיינין ליה בהזוו עלמא מסתכלין בעובדוי איהיה פנים הא ברבית קדישא דחתים בכשריה ' יהשתא פנים ארון דבריח דליה בהאי חובא ליה חולקא בצדיקא י מסתכלין ביה דיינין ליה לבר מכללא דאברב ' כין דנפיק ליה מכללא דאדם אפקי ליה מכללא דכלהו אחרינין דאתיתרו לתיי עלמא ויהיבו ליה להזוא ארון דלא אתכליל בדאי דנפיק דאדם י כין דאתסדר להזוא מסדא ויליה דאעלין ליה בגיהנם ולא נפקי סניה לעלמין י על דא כתיב ויצאו ודאו בפנוי האנשים הפושעים בי ונ' אינן דאשתארו בכללא דאדם י והני מילי כר לא עבר תיובתא שלימתא י תיובתא דאיתי אחוייא לחפיא על כל עוברוי י ועם כל דא סב ליה רלא יעזל בארנא דהא כל זמנא דנימא קיים נשכתא אתרנח ולא קאמית לאתרא כר אינן חסידי עליונין דוכאה חולקיהון בעלמא דין ובעלמא דאתי כגין דלית חובא רקשיא קמיה דקב"ה בדאי כאן רמשך ופני' להאי את קיים' על תובא דא בתיב וירץ בניני ח' אשר עשה י ואמר מהיה בעת בואו אל אשת אחיו ושחת ארצה ולכן כתיב ויפת י' גם אותו ולכן בני דאת גם דאה כמה סבלי"ן הזוהר בחפא חזקה ולכן בשיוכוד את ישראל בינת תגאולה שקוד אותם בשמירת אות בריח קודש שנא' וזכרתי את בריתי אברהם ואת בריתי יצחק ואת בריתי יעקב סחם שכתו בריח וירץ בניני ח' ולכן כתיב ויפת י' גם אותו ולכן בני דאת גם דאה כמה סבלי"ן הזוהר בחפא חזקה ולכן בשיוכוד את ישראל בינת תגאולה שקוד אותם בשמירת אות בריתי יצחק ואת בריתי יעקב סחם שכתו בריח וירץ בניני ח' אשר עשה י ואמר מהיה בעת בואו אל אשת אחיו ושחת ארצה

שער תיקוני התשובה

ואומר רבי לי רבי לי הוא יהוה עילאה לאפקא רוחא קדישא • אבל אני לי על דא • כונגרים כנרו רבלהו משקרין ביה • משקרין בהו בנרמיהו ולא ידי דמשקרן בנרמיהו ססא אלא אפי' אינון בנין דאלהין כתשקרין בההוא שקרא ודלהן ואשתכחו מגיחין לעילא ותתא • כיון דאסתכל יצחק בהאי בניש לאיתן רחלי חסאה ואוליף לן אורחא קדישא לאתקדשא בקדושה דמלכא ולאשתכחא בניהו קדישין כיון דאתקדשו • אלין אנון בנין דאולידו אקונ"ף על שמיה"ר הגה אנכי והלדים אשר נתן לי"י לאותות ולמופתים בישראל דתרישין משאר עמין ע"ל ואם הזכה תבין התעוררות העוזו אשר הוא צריך סיוע התעוררות עלין הנראה לעינים להוציא הנשמה ולבן יהיה בו כוחה רוחה והגוזה עם אשתו יחד שלא יהיה הרהור לו וגם לה על אחר והיה מעותה לא יוכל לתקן ויסתרן לא יוכל לחסנות אחר שיגא הקלקול לאחר הגלם • וחנה הקליפה הקשה היא לילית היא המיד בכדין הטפה של איש ואשת המזדווגים לקנות ניצוצי ספות הזרע החולבים לאבין כי אי אפשר בלא בן והיא בוראת מסנה שרן רחין לילין ולבן אמרו חז"ל חפשוה עצמו על חכמן היין ליה בנים וכרים ושלחה לה לגרש הלילית מחטפה ולהתני נשמות קדושות הנו' נפ' ויקרא ד"ק דף ל"ם ע"א אסותא להאי בההיא שעתא דאזדווג בר נש באתתיה יכון לביה לקדושה דמריה ולימא הכי בשם יהו"ה עסיקנא בקטפא אודמנא • שארי שארי לא תיקול ולא תעפון לא דיהך ולא בעדבך • תוכ תוכ יכא ארגישת נלגלין לך קראן • בחולקא קדישא אחידנא • בקדושה דמלכא אתקטפנא • ולחפיא ליה לדשיה ולאתתיה ער שעתא חדא ובן בכל זמנא עד ג' יסתי לקליפה רבל הרבבה דלא קלפת לן' יסתי תוכ לית קולפת יכבספרא דאת אשמרי לשלמה מלכא אסרנד חלתין ססטן ואסר דלבתר דסיס עובדא • לישדי כויץ צלילין מהאיניה לקדושה דמלכא לבתר • מאן דינקא לדביא לא תצוצו לבר נש אלא כשעתא דרביא נאיכ לבתר לא תגיק ליה עד שעתא חדא כתרין סלילן • או חר מיל אי לא יכלא בנין צעקא ודביא בזמנא דאיהו בבי • וכדא ל"א מסתפי מנה לעלמין עכ"ל והנה הרוחה לקדש עצמו בשע"ת שפש"י יכון בשם הוי"ה כמו שכתבתי בשעי כתיבת השם הגדול באסודו בשם יהו"ה ואדנ"י יכון להוציא נפש רוח נשמה תיה יתידה • מן הפרצופים הצרוסים בשם הזה להזכרים והנקיבות כאשר כארתי שם ואז יתדים אל היכל לכנת הספיר הנקראת קטפא חוא סל"ה הנשכות אשר נפלים מלמעלה לתוכה וכל קדושה צריכה הזמנה לכן אומר אזדמנה • והנה סכתוב זו בוחות לילית חרשיע שהיא כתיסבת בסרעי הכספה לחסוף איה פסח מן חזוזו הזוא הגרזו אומרו שארי שארי ר"ל תתר קשרן לא תכנס ולא תצא לקרבי מסך חוב תוב חזור לאחוריך אעפ"י שהם בעולך כבר תניח אות' יסא ארגישת לבנת הספיר היא נקראת י"ם אותיות נ' נגוניות עלים י"ם נלגלין לך קראן והם הגלגלי של הים שהם סוד שנא' הו"ל שכתי נגוד לים והוא הרבוע של אחיה הקולה הו"ל זנם ר"ם שהם רית הקוראים לת למחוץ יות ראש' שנא' שבר ראשי הנינים על הסים לכן הזוב לאחוריך כי בחלק הקדושה אני אוחז שכולל סוב ומחשבה סוערת ולא ת"ו מבני הסוב הבאה מסחשבה רעה: וגם בקדושה דמלכא שהוא זכן זווג מלכא זסטרונינא כהצוה הילך או ביום השבת שאז שולשת צד הסוב והזוג נקרא עסוף שבא נקיבה תכוכב נבר הואר סודות השיבים לזה בבר פ"ישראל בתיקוני שבת שלי בעניך זמנ לל שבת אי צריכו אז יקיים בנו וכל בניך למודי י"הוב שלו בניך שלא יסותו קוד' זמנ' אוכ"יר:

פרק יב

ואלו הן פרטי תיקוני התשובה

חכמהדהר כאשה ומתני' ורע ומזורע לבטלה יתע"ם"ר זמנות ויכון לחאיר בשם יו"ר ח"ת ן"ן בב"נת אשת חיל דינעסת בבלבו' אשה יראת ח"וא תתהלל והו' בעונו פגם בשתיכן לכן צריך לתקן כ' פעמים השם האמור שעולה מ"ב הריש"ר זמנות ויכון לתצלות ת"ר כי' ימים והו"ע של מלוי בו'

יכים • והר"ל תת בר' • כ' התי"ן בי"ור' כ' וזי"ן בי"ב: וחזור תלילה או יכון בכל יום בשות אי"כ זו אותיות הללו חזור לראש י"ב פעמים ער דהלן קליה כצינא:

ואם הדרה מוכר והזריע לבטלה יכוין בשם אה"ה נשום שהן ד' אותיות וסילואו ע"ך ה"א יו"ד ה"א והיינו ו אותיו"ו וכלואו דהלה אל"ף לם"ד פ"א ח"א אל"ף • יו"ד וא"ו דל"ת ח"א אל"ף • והיינו כ"ו אותיות והנה בולן יחד ס"א אותיות ועם הכולל ם"כ והחר חלילה להתעלות אות א' בכל יום ער פ"ד יכים באמור אי יכוין להעלות אל"ף של אהיה ביום א' ח"א בת' יסים יו"ד כ"ח"א בת' וכן יעשה ר' פעמים • והריז יעשה כולם בג' תפסקות מב' יס' ולילות ג' משושי' אחריהן שהן ם"ד צומות ברקדוק • יום א' נסבה לעצבו ויום ב' עלה בו"ו ועם תא' לב"ו רצונים כן יעשה ג"פ גי"ם כ"ו עול"א"ם וג' פשושי' אחרי' חרי פ"ד המוסך ביערלתו ומזריע בבלה פוגם בשם אחי"ה והנה תוא השליך ורע אמת ארמת יכוין בכל א' מפ"ד צומות לתיקלת אות א' משם אחי"ה בכל יום בכת יעשה כ"א פעמים • וכל היד המרכה לברוך באנשי שאינו מהרה' בשום איש או אשה רק שהוסך בערלתו ומוציא זרע לבטלה ע"י היד והנה פוגם בה' חמרים מ' נהורות הרכות' באצבעות הידים ומתישים כת השם ע"י ב"ח פרקים יחדי זה רוכה לחילול שברי בהתיאו פרשות יחידי של עולם להי"ר באר צרה נבריה תיקונו יכון להנריל בת השם ע"י פ"ד צומות ויכון לשם בן ד' בבלה שיש בו כ"ח אותיות ובכל א' מהצומות יכוין להעלות מהאותיו הנזכר למקוכה כמת יעשה ג"פ וג"פ ב"ח פעולה פ"ד ואם נחלש רוקו מפיו לסיים אל הקבירה יבון תיקון אותיות הגרון אחת"ע ניסטר"ם ויכון בצום ה"א לאות הא"לף ובח' ימים חלק א' בכל יום מאות ית וכן כולסי ולכל הפחות הסחויא ורע בכלל בכל א' כנ"ד בי' הנוברים תענה מ' יח בלתי רצונים וישב בל אותן מ' יום בסיס קרים ביסות החוזר כדי צליית ביצה ונסיע' ואותן ם' יח לא יאכל בשר ולא ישתה יין לבר משבת וי"ם ולא יחזץ כל אותן הסים רק ראשו פעם פ"עמים או שלש כל אותן הם' יום:

הבא על אשה שאינ' בת כינו שיעבר בוה על ג"ש ג' דהיינו נדה שפחה גרה זונה ובעל בת אל נבר ופגם בסלכות יסוד נצח והוד בנ"בהר פרשת בעלה חיקונו הוא שיצו' השב כהן בכל לבו ר' תענית בסנין אר"ת לעירר עליו כוח ירא"ה ולדעת כי יר'אה יה בל מצמוני הלב יבין אלהי יעקב ובכל יום יבוך להעלות חלק א' סר"ו נגר כה שחסא ביר"את התורים נגדה ואם יצדיק יעשה שנוה חסקלות משמנה תעניות ב' יכים וב' לילות שברי ר' תעניות בקרקוך: יום א' נסנה לעצבו ויוסם ב' עולת ב"ו ייחדין יעלו לכ' רצונים ולם' שאין רצונים בכת יעשה ח"פעמים תענית ב' יכים ולילות ויחכפר • ולכל הפחות יתענה ג' יכים וב' לילות ג"ם פעם א' בשבת ולא יאכל בשר ולא ישתה יין ולא יחזץ לכל הפחות ס' יכים ער יאוש חש"י סחרון אפו • ואם ח"ו אחר התשובה יחזור לסורו או יחסיר עליו יותר ויוסיף וביכות החמת לך בפקוס נסלים הרבה וישב בינתים ערום • וביכות החוזר ישבר הקרח וישב בתים ער החופס • ואם עוד יחזור ח"ו לסורו יחסיר עוד כהנת וכהנת:

וכן חבא על השפחה כנגינת סבוחיר ירעגר' ם' יכם ולי"א יחזץ כל אותן הימים ועוד אחר כך עוד בה"ב:

הבא על הנגיה יהודית בחלה או אלמנה בן כהרכת ובן שלא ברכה אין לך אשה שאינה רוצה בי"

ולא פבלה אין פסק לכל הפחות בעל נרח שהוא כברת • אי נמי חרי שבא על נשים רבות ולא ידע על איזה מהן בא וכן היא שקבלה זרע כאנשים הרבה ולא ידעה מהי נתעברה נכנסו ויצאו נשים ברחוב ואת אחותה ואת נאפו ומלאים הארץ זכה • תיקוני התשובות הוא שלא יראה שהוק נשים או בתולות שבה או שתים ויותר •

ולא יסתכל בפני הנשים ולא על במקומות המכוסים שרוך לחתכסות שם ועל אכ"ו וק"ו בן שריה או במקום בית התורפה שלחן ואפילו באשתו ולא

יתכל

יכהבל ביצוי שלא שבלה· ולא יחתך ולא יאכל מאכל חם וכל
דבר המביא לידי תאוה לכל הפחות שנה או שנתים· ולא יראה
בחמות תיות ועופות נוקקין זה לזה· ויתענה לכל הפחות ס' יום
ולא יאכל כשר ולא ישתה יין כלל שלפני התענית· ובליל
שלאחריו· וישכב בקושי על הארץ או על תרף יומם ולילה בפי
הנאתו שתהנה מסנה ולבישי שחורים ולקה בהצנע ולא יראה
פחות מס' יום ויתורה לפחות כבל יום נ"ם בבכי ורעמ ולפום
צערא אגרא ושב ורפא לו ואם לא כא עליו רק תכבה או נשקה
יתיעה בת"כ ויחתיק הפחות כיתה:

והבוצל ערוה מחייבי כריתות ישב בקרה בשיעור צליית ביצה
ונסיעת לא פחות סל' יום ולא יותר סם יום· ויתורה
בכל יום וישכב על הארץ וישר מסנו כל הנאה:

הבא על אשתו נדה אם שבא ולא פירש מאשתו פסוק
ליסתה ואירעו אונס מחסת פשיעותה תיקונו שיתענה
ס"ם צומות כמנין נידה כי הרגיש היא בכקום ש"ר ופירוש נדה נד
ה' אחרונה של שם סה גלות שכינה והוא לפיגום שלא ירע ולא שת
לבו גם לזאת אך אם לילה בכוונה בשינת חומת וכל שכן אם הזיד
בה יותר סנה השיעור או מניע הפגם לאותיות י"ת דלא סתפרשין
לעלמין מצד עצמה והוא חפרירן קרינן· בית נד"ה ולא"ת צריך
להתענות ס"ב צומות כי ז"ד ה"א עולה כ"ו בגילחון וגם אותיות
יהו"ה עולה כ"ו שהוא השם הגדול על ידי שהרה וסרישו· נתמלא
חס"ד ונגעה ע"ב ופם עשר אותיות חסלת חרי פ"ב הבא בעגו
אבר פוכח הרבה יומם בנגוף פ"ב יומם וילקה לפחות בס· מלקיות
ע"ת הבאות כשלשרש מקומות שתן שתי בתפיו והתאהיפם כלל
הגוף הרי פ"ב· ככה יעשה בכל יום מתעניותיו או לפחות ביום
מכילת שני וששי כדלקמן· וביום אכילת התפסקה לפניה
ולאחריה תרינן שי עשת נ' התפסקות מב' ימים וכ' לילות שיעולה
פ"א יום ועוד יום אחר אחריהן סן הכל ע"כ ימים וירבה בפומים
כפי כוחו ועל כל פנים לכל הפחות יתענה פ' יום רצופים וילקה
ויתורה בכל יום פעמים אז שלש ולא יאכל כשר ולא ישתה יין ולא
כל דבר חם מלבד שבתות ויפים טובי ולא יחתיך כל אותן חיפים
ואם לא בעלה רק חיבק או נשק אשתו נדה אן הכה על כשורה
תחנת מסנה בקירוב בשר יתענה פ' יום:

הבא על אשת רעהו או על נערה מאורסה בביאה או אפילו
בהעראה בין בנרכה וכין שלא בנרכה מכל מקום נהנה
מסנה נדרי הוא אומר אותה על בעלה כין שנתרצית תהיב עליה
מיתת בית דין לבן יכבול ציר הקשה כמות וישב בשלג וקרח
שיעה אחת בכל יום כך יעשה בכל החורף בכל יום פעם א' או ב'
או שלשה פעמים ביפות הנשמים בפיכ קרים עד שצערו כל פעם
שעה אחת· וביפות החמה ישב בגוף קרים לפני חלבובים או
דבורים או שאר יכורים הקשים כמות ויתורה בכל יום בבכי
ואנחה ושנת המיטה לא יאכל בשר ולא ישתה יין לבר בשבת וי"ט
ולא יאכל לחם חם וק"ו שלא יאכל שום מאכל תבשיל חם וי"א
שלא יאכל מאכל חם לבר חוץ מלחם שמחר בו ולא יחתיך כי
אם פעם בערב יום טוב· ולא יראה שום שחוק נשים או בהולות
אך יכול לשמוע ברכת חתני' ולא יעדן עצמו כשום שתוק ואלקת
בבל יום וישכב על הארץ או על רף או בלי כר וכמה רק בשבת
ובימים טובי ישכב על חבן וקש וכר אחר תחרי ראשו כי יסיר רוחו
תנשה שבא מסנה התאוות ומיי ציר יהיה הלבש שק על בשרו כעל
צמרו ער הירכים ולא יסתכל בנשי' ובתכשיטיהם אפילו שאינם
עליהם ואפילו שמוחים על הכותל ולא ישמע קול נגנים ולא
ידבר עם הנשי כלל לא בדברות ולא בקריאת כיניהו ולא
באצבעותיו ואפילו עם אשתו נדה בציר שלא שבלה ולא יתיחד
עמה בשום יחוד וק"ו שלא יתיחד עם שום קרוב ולא יבעל על
אשתו בגגות וחצירות ולא ירוש עם אשתו בפגים וירץ מבחוץ
ולא יהיה עסקו עם הנשים כלל· וכאלי האי ואולי יחנן"י צמאות
ועד צריך להתענות שב"ה צומות לפי שהוא פוגה כש"ה ואעבר
ופגם נדרת מאורסה יכול להשלים כל מה התענית כיב חפסקת
מב' ימים וכ' לילות שיעולה שב"ר ימים ויצוי שלים יום א' עליהן
סן הכל שב"ה ויחן אפר על ראשו בפקום חפילין בשעה שאינם
עליו ובמאכלו גם כן בכוף כל פיצורי חפסקת ובתחלת חפעורה

של אחר התענית אפגם כל זה הוא מאחר שבא עליה ברצונה
שפיתה והסיתה לרבר עבירה ער שנתרצית ואפרה על בעלה·
אבל אם אנסת שלא אפרה זו זו כיצרית אחרות ולקה ורתורה
ויתענה ס' יום רצופים וישכב על הארץ וישב בקיום כשיעור
צליית ביצת ונפיקה ולא יחתיך ולא יתענג בשחוק ושיחל ככל טיני
הנאות ס' יום וכורה היוב יחוחם:

הרובע זכר אכרו כתיקונים כי ענש חמשכב זכור הוא
להתגלגל בחיות ובפרט שפן ארנבת שהן שוכבין
ונשכבין וראיה סנכובר נצר שנרמה לכל תיה כאלו הוא נקיבה
סמינה והיו כולן מתעוללות בו בנורע· מאי תקנתיה יתום רל"נ
צומות בסנין זכור וכבפר רנ"ל על שם שהוריר חשפע לרגלי
יציר פתאום אשר לא כרת והריז בחשובתו ישלים תיקון זה בס'
הפסקות של ב' ימים וב' לילות והוא חשיתה פעמים כ"ו הם רס"נ
כנימטריא רגל"י עמדה כמישור:

ואם רבע בהמ' או חיה או עוף תקונו לדעה קנתם בתקון הבא
על הנוקה הנזכר לעיל סימן א' שהוא רי"ו תעניות בנ"ל
ולבל הפחות יתענה ס' יום ולא יחתיך ולא יחבול בבהמה חיה
ועוף בשינה שנזקקים זה לזה ויתרחק מהחיותי עמהן:

העובר על דת יהודי ועובר ע"ז חנה הוא פונם בשכינה שהוא
אלהים קדושים הוא השם בכולני יודי"ן עם הכולל בנ"
א"ש וחיו באש לא נופח תיקונו להתענות ש"א צומות כמנין אש
להעלות בכל יום חלקי השם הזה כרשות אחרים לאתים קדושים
ושב ורפא לו והוריה ישלים כל זה כ"א הפסקות שיעולה רע"ז יוד'
ימים פשופים אחריהם ס"ה ש"א ימים· ויסיר פעליו הכלב ושים
הנאים ויתאבל ויכבה ויצפיר כל ימי חייו וישפיל רוחו ובאורחו
ויתודה נ' פעמי' בכל יום ולא יאכל בשר ולא ישתה יין רק בשבת
ר"ם ולא יחתיך כלל ולא יחוף ראשו רק פעם אחת או ב' בחורש
ולא ילך לשחוק ולנשואים רק לשבין כרבות בלבר ולא ישב אצל
עובדי ע"ז אפילו בפקום שפרברים ר"ת וסצורת ויתרחק כפרסה
ביתם ולא יהנה סהם וסיר שישוב צריך טבילה בפקוה ויסבול
צער ויסורים בגגר חפאיו כי כפר בעיקר וחילל שבתות ויתבר
בריאתו ויכחה כ"ר ועבר על כל התורה כולה לכן צריך יסורים
גרולים וצער קשה ואם יתרפאהו אדם ל' ישיב לו רק ישתוק ויהפוך
כל מחשבותיו לשובה:

הגשבע לשוא ולשקר פונם בעלם חבריאה שבו הכ"ל הפרה
והלב רואה ושופע שבועתו השוא והשקר תיקונו
שיתענה ל"ז צומות סנין הב"ל והל"ב ויכוין להעלות בכ"ו ימים
הראשונים חלק אחד בכל יום כשם כך' אותיות העולה כ"ו י' ה'
ימים אחרים י' אותיות מלאו ובימים אחרון יכוין בגלולות ב'השמות
הללו חפשוש והכלא ויש לו ללקות בכה פעמים כל יכיו ויתורה
ימים רבים ואחר כך יזהר שלא ישבע אפילו באמת· ויזהר שלא
יוצא שם שמים לבטלה כפיו רוחיעצו אינריו כשיבוין את השם
ויזהר בברכה לבטלה ואם שנג ובירך ב"ל יאמר אחריה בשב"כלו'
ואותם הפרגילים בפיהם וכפי· ורעם להזהיר שם פכים בפהיון
ובפקום הפינומת אוי להם אוי לרעבה כי כן לכרו לשונם שקר
לבן שפוח ינרורעצמו ונרעו וחבירו חשפע' לו פלחוביר ש"ש
לבטלה ואם חוצרך זה השב לעשות שבועה לבעל חובו אפילו
באפת יתענה אותו היום ככל שנה ונהרים הוא השכיחה והשכיחה
הוא הזהרם ששום ושקרים הם בעונש ובחיקוניהם ובנזכר לעיל
סימן שכ"ב נס"ר:

הרגיל לרבר בכ"ח שם רבור חול אפילו שלא בשינה חתפלה·
ישב בכורא נרול ויהפלל בכוונת ויתענה ארבעים יום בין
רצופים בין מופלגים וילקה בהצנע ככל יום ולא יעשה עוד
המלשן את חבירו ומשניאו בעיני השר ומעליל עליו ולקה
כמנו ומסית רעהו ואשתו ובניו החלוין בניעוץ
להכיריו כל כה שרשפיהו וינקש מסנו מחילה ולקה ויתענה יותר
משנים יפים ויתורה כל ימי חייו כי נחשב כאלו הרג את איבתו
ובניו וחבירו וכפה עבירות עשה ע"כ שבר רוחו· ואם אין לו מה
לשלם ירבה עליו רעים ויבקש מסנו מחילה ויעמצם ויפרע לו אף
ליורשיו ואם יש לו כה לשלם או אין צריך כל כך להרבות עליו
ריעים ובכל פקום יבקש מסנו מחילה בנ' אנשים יתורה ושים
כל

שער תיקוני התשובה

כל ימי חייו ואינה אי"ש חטאות במקדש כפי יכולתו עולה אי"ש עם חבולו כי בעבו הגביר שלמנות אלהים אחרים והחליש אלהיכם קדושים:

ותהלך רכיל והמספר לשון הרע פוגם בשכינת שרוא עם זאמלה בני לשון איסור ברית קודש שלה וכה שם אדנות שהוא ריגא דאלבות לפיכך תקנו שיהם ס"ת צוותו ויכון למתן בכל יום חלק א' מדינים בשתי דיומא אחד מהם בשחרית ושנים במנחה ס"ת ואחרת בנקור אלהים שכן מצינו ן"ן והיתה עולה בני לשון ולכל המשורר אין לו תשובה עד שיבקש ממנו מחילה ולקח ויתענה ארבעים יום ולקח כפליים ויתודה כל יום ושוב בתשובה שלמה: ויהיו כל עסקיו בצדקה ויתנהג שלום בין כל אדם ובין כל איש ושפחה: הלינה פוגמת בקל"ן צירופי אלהים כמנין ל"ק לכן תקנו לומר קל"ן יום ויחתן בין אחר ובין אחר בכל יום ע"י כ"ן והיחת בשלשתם מלוקי צירופין אין עוד בנותיו:

הגיפות כוזה נרוקה הוא כי הגיפות ושפתי הלקרות מרובה רעות הרבה וחק"בת שתהו כמו שאמר הכתוב כי לא למניי חנף יבוא ר"ל שלא יוכה לחיות בתחיית הקב"ה ואם סנהנו לחזקניי היקר לומר לתחת ס' יום ולקח בכל יום ושוב מדרכו הרעה ולא יתחבר לחניפים ולגאים כי ידידו למות פתאום:

המנכל פיו עץ פלילי תהא וראוי ליסרו ולהשכיבו על פניי שבעין גיבול פת צרות רבות ורעות ונגיפות קשות כתרשות וכו' כמו שהתקנתי לעיל בס"ב לכן יסיר ממנו רעות ויכבד רוחניות ויתודה כל יסיו על רוב מעלליו ויתענה לכל הפחות חצי שנה בח"ב וחשוב תמיר בלבו שלא יגרא פת לאדם רק לעשרה תמני שמים:

מקלל אביו ואמו או מקללם פוגם בשם ע"ה וחיקנו לומר ששים יום ולכוין לחצלות בעשרים יום ראשונים חלקי אות זר אחר במילואו שעולה עשרים ובל"א ימים אחרים החלקים של ג' מילואי הה"א אחר כיו"ד וא' כאל"ף וא' בת"ה ושישים ימים האחרונים האותיות עצמם של י"ד ה"י ח"א ח"ת כולם יחד בני אי' שהם ס' צוותות והכולל ויקקח ס"ו מלקיות בנגר שם י"ח או יכון גם' צוותות לשם תולת ה' אותיותיו שהן שלשים ולשם אלהיך ועשר אותיותיו של מילואו שהן ל"א מספר שניהם יחד אנ"י והיינו ששים והולל אחר:

המלכין פני חבירו ברבים יתענה ארבעים יום ויקח בכל יום ויחודה כל יסיו וזרוק לבקש ממנו מחילה ברבים ויתגלגל בחרולים ערום שקורין בריג"ן נעמלי"ן כל א' שנכר כפו פניו חרולים כי אויל מוסקא ואחי חוורא וחקונו בחרולים ויכון כי חרולים בגי' רצ"ח עם הבולל שהוא עולה אלהים רמלוי חהי"ק:

המכנח שם רע לחבירו יבקש ממנו מחילה בפני רבים ויקח ויתענה ס' יום ולכל התחות שלשים יום ויתודה כל יום בחכנעה חואלי יכופר עונו והבלקות וחגירה יבול להיות בענינא:

המקנים את חבירו אפילו ברברים יביא ג' שורות של בני אדם ויאסר חשאתי וישר הערתי ולא שוה לי: ויבקש ממנו מחילה ג' פעמים ולא יותר ואם מת מולין' בני אדם על קברו ויאמר חשאתי לי' אלהי ישרא ולפלוני זה שקנסיני וזיקו שלא כיהו ברכים ולא היה די לו מחילת כפים: ואל יהא המוחל אכזרי ואם עשה את שלו ובקש ממנו מחילה ג"פ בשורה של ג' בני אדם לפייסו וכל זה לא הועיל לו ולא רצה למחול לו על"ו נאמר פרק נפשו פרדת שתת ושחוייב האדם למיכני נפשיה להיראות לפני מי שברה בנגרו כרי שיבקש ממנו מחילה כאשר עשה רבי ירמיה בירושלמי ובבלי. אבל אם הקניטו ותגיעו שם רע אין לו מחילה עולמית אלא אם כן יתענה ולקח ויתודה בינו לבין עצמו ס' יום ויצעוק כל יסיו ולא יוסיף עוד לעשות כרבר הזה:

המענה את הגר עובר בנ' לאוין תוריף לבקש ממנו מהילה ולקח ויתודה ויתענה א' יום לפחות:

האוכל נבילה בין כאחם בין בשוגג פוגם בת"ת שהוא כחשוף הלב"ן כי גב"לה עשה בישראל ואם שחם בספק שיש בו פגימה הרי פגם י"ה ונברת מקה"ל הקהל עם ג' אותיותיו בני' פגימה ורינו בספיקה ומתגלגל בכלב שהוא אוכל נבילות או בבהמה מהודה ולא יוכה לשחיטה רק יסבר כיד הנשחם ויצא נבילה מתחת ידו פרה בנגר פרה שנאסר שוער רם האדם בארם תולא עצמו רמו ישפך תקונו עזרה חנכ"ל יצום פ' צוותות בספר אחד עם הכולה ויכון בכל יום לראשו כתם פ' דברוך שאמר:

ואם אכל פאר מאכלות אסורות יצום ע"א יום כמנין מאכל ויעלה חלקי הו"ה אדנ"י בכל יום ואז ישוב להיות מלא"ן סלין:

ואם שתה יין נסך יצום ע"ג צוותות כמנין יין נ' ואותיותיו ותקן השם של ס"נ נ' אותיותיו שהוא בני"ה סור היין המסמר בתוכח שהוא בניספריא ע"ג סור שם ע"ב שהכולל ויכון בכל יום בחלקי כ' שמות חללו - או יכון בע' יכים הראשונים לי' יחי"ן אשר בשני השמות שיסתיקו שם אדנ"י ואותיותיו והכולה שהוא עם כולן שכעים ויכוה ע"א לע"ב לכרי ויכוה ע"ב לע"ג לכרי

ויכוה ע"ג לשעים יהר:

רוצח ילך בגולה שלשה שנים ולקח בכל עיר יתיר ויאמר רוצח אני וישכיב עצמו לפני פתח בית הכנסת ויעברו עליו כל העוברים ושכים אך לא ידרכו אותו ולא יאכל כשר ולא ישתה יין ולא יגלח שער ראשו וזקנו ולא יכנס בנשיו ולא יחזין גופו - כל זה שלש שנים רק יחזר ראשו פעם אחר בחודש ויקשור ידו אשר רצח בו חרונו כברזל כצאראו ולך יחף ויכבד על רציחתו רתיצה בכל יום גלוח ואם יתרשלו אדם ישחוק או אין ג' שנים לא ילך בסיולים ובשחוק - ויכבד אשתו מאוד וחזק ואין יכבד לבל אדם הנון ועיר יתיצה נוסף על תג' שנים או יעוד שנת אחר בח"ב ויחזרה עוד אחר כך כל יכיו - וכא"ן נחב שאם בא לצאת ידי שמים ישלים רמיו ליורשים ע"כ:

אשה השוכבת על בנת המיחה אחתו בשעה תתעבר שנרי תכיסה ולא תאכל בערב בשר ולא תשתה יין לבר כשבתות וימים טובים חנוכה ופורים כי אותן הימים לא תתעבר כלל רק תאכל ותשתה כשר יין אבל רימונה כפשר תימים של השבתות וימים טובים ותשלים אותן יוד שתתעבר שם ח' ימים - ואחר כך תתענה עוד כה"ב ככה פעמים כפי כחה ובכי עיבורה ופניקותה לא תתענה כלל - ותהא והיהה כל ימיה שלא תשכב לבנה אצלה ויש להחמיר עליהן שהן חשובות בסוידרא ולא כשגגה תשובה סהר"ם ריסנב"ן רק ו"ל:

תנוגב או הנחל מסון פיארא יש נניכח רעה ונניכח ממון ומנם שגיח בקו האסציני רהיינו ח"ת שהוא אמת ויסוד שתוא נאמן והנה נני"ה בה בניספריא שבעים ויסוד בני' ע' תיקנו להתענות ע' צוותות לפיים הה"ח והי"סוד ולכל הפחות יתענה ס' יום ויקח אל לאו שעבר ויש לו לפרוע לו או לירושיו כל סרי שגגב או גזל ויותר ממנו יתן לו כי הפחירו מן חריות ויבקש ממנו מחילה - ויתודה בכל יום ויחזר פלקבל פקרונות ולא יניח ללבת על ממך חבירו ויתרחק ממסמון שאינו שלו ויתן צדקות יותר משאר בני אדם ויעשת ג"ת בגופו ובממונו ויתן משלו לעמיי תורה ולירשי שמים וכוונת הע' צוותות הס הו' יורין שבשמות ע"כ

וס"ג ראובא ואמא וסס יתנו אורם לו"א תוקיבה:

והלוקח ריבית מישראל כתחיריון יוחר רהא עבר על כפרי שנה תחיכה - ואחר בך יתודה כל יסיו בכבי ובשבועון לב ולא יקח ריבית אפילו מן תגוי לכל הפחות שנה תחיכה כין ריבית קצוצה ובין אנב ריבית ואם אפשר לו להתפרנס שלא יקח ריבית בל יסיו אפילו מנוי בה טוב הלקו:

המסיג גבול רעהו כל ענין הלקח וישוב לו בכפליים ויתא ויתי כל יקה יר כחייתו של חבירו בשום ענין ואם אנרס יוסיף על הסקח שחבירו נקרא רשע יבקש ממנו מהילה ויתפלל עליו שלא יחזיק זה הדבר לא ניתן ליסחל ונקרא רשע ואין גולן במותו וראוי להוכיחן ולנרוחו על בן ער בי יחק ינוחו בתשובה:

המכה את חבירו או צירו בין בסכסן או באונאת דברים אין לו כפרה עד שירצנו:

המניבה ידו על חבירו נקרא רשע יבקש ממנו מהילה ויתפלל לו ומוב שיתן לו ממון שיסתול לו:

המכה אשתו אין רשות לכל אדם להכירת ארת אשתו זראוי לקונמו

לקונכו ולייסרו אם תוא רגיל ככך אך אם הוא תכת אותה פ"נ אחת על שהשיבה לו דבר נגאי אין לתייבו כפעם אחר וכן יראה מאוכנאו שתתוך שרשעתה פוגיה אותאת קריבה לבוא לפני תשי הכותב · קס"ת וכן שאר אזכרות הכתות שבכתבי הקודש שלא

בכוונה יתענה ס"ה ציכו לפ"ם שם ס"ח שהוא פני אדם

הכתלל את השכת כתב כשבילי הלקט כי ר' אברהם זי' יעקב

כאו ליקיר בליל שבת כשעוצו מכית הכנסת ולא ירגנו להם תקהל שלום ולא הניתום הקהל שחריית ליכנס לב"ת כדי שלא יקנו אחרי' קל התוכר מהם כי מכתכא תינכי תודה ובאחר בשבת נזרו עליהם צום ז' שבועות התיינו ג' ימים בצומים תוך משבתות וימים טובים ור"ת כדי להשלים ג' ימי תסעשה בצומות וכפלקיות כי תמהלל שבת תייב כדי"ת וארי"ל מת לנ' שנת פרע בתכת על כן נתנו להם ג' צומות ת' טלקיות כנגד ג' שנת של כרת ואתר כך נזרו עליהם ב"ב תרשי תשנה ג' ימים בכל תורש בה"ב שתן ל"ו ימים נגר ל"ו כריתות שבתורת כהנים ויזר נזרו עליהם לתת פסוס לפרעין נפשם לקופה של צדקה · ותאר"י ל"ל כתם שתיתנה כסנין תשנות שנולים תתום שבת והוא תתום ותתכם תכרכה שלא יכנסו שם הקליפות ועריך לכנין בשנות המלואים דאמלא ביתי"ן ולש"ן ותת"ן תעלים כסנין תותם כאשר ביארתי בכוך תתום שבת ·

כשובא

ההתלל את השם תלול השם תוא עץ גדול ונות לו לארם לקבור עבירת בסתר ולא יתלל שם שמים בפרהסיא שלא ילמדו מסנו בני ארם סקלות מעשיו וחיא עבירה שיש לרש פירות שאוהרים לוכרים סמנו הרע ומזו העבירת יש לכל ארם לירא מכבוד מאוד מאוד כי תילול השם יש בכסה רבים ואין לת שיעור כי כל המכבה את מצות את' ומיקל בכבוד שמים נקרא מחלל השם כי אחרי' ילמדו מסנו ויקלו תלולו יותר ואסרו רז"ל עבר ארם על כריתיה ושיתה ב"ר תשובה יום תכיפורים מכפרים מחצה ויסורי' מחצה אבל ת"ח אין כת בתשובה לתלות ולא ביום תכיפורים לכפר ולא בייסורים לסרק אכל תכל תולין ומסיחרין מכפרת על כן יחר כל ארם מאוד מחילול השם ויראיתך עצמו מחכעיר ומן תחכה לו ויעיר התשובה של תילול השם ויראה שיהיה תפאני נער רבים ויאסר להם על תלמדו שכני כי אני תשאתי עיתי פשעתי חללתי השם כאולתי ויתודה כפה תעניתי ויחזרה כל יום ויום עד יום סוגו ·

ומי שנרכה את ראש לסחר בתשוכתו כי לא ירע מה יולר יום תנה כבר בתכנו פעם ופעמים שיוכל להשלים תעניתיו תפרובים על ידי תפסקה ב' יסים וב' לילות ומהם ישתי וישרך לכל סנין תתעניות לקצוב לו ובך וכך פשוטים לאתריהם כפי סנין תצוכות כאשר כתבנו ·

ומי שתשא את ראשו לסחר לרעתו בלי שום אתם ונירה יגר תרע בעצמו שתיקונו לצום מאה תפסקו אשר שעשה עבירות תרבה לאין קץ . וכל מקום אם ישה תפסקה א' שלבי ביסי סנת ושש עתים ונילל עצמו בשלש בכל יום בשלשת ימי תפסק תנה עם את כבר נתקרתה ראש תגרילה מיצה"ר שתקרתה והבעיר בעצמו ותבבר לו וכתוב תשלו בעתים לפי שתשא איזו חטא ח"ו בכתשבה או במעשה כמו בעון משכב זכור או בבהמה בנין שרשתמש בשמות הקודש שתוא עץ פלילי ועצמו גדול ל"כן צריך שיעשה תיקון גדול לתמאו לתגדל סן עונש ודינו של ניתום ויתיקונו תאי שילין עצמו בתוך תשלג ביום תקריות ר' מעסק בגנר תר' יהי"ר של שם ע"ב וצריך לגלגל ולתפך עצמו בר"ת תשלג ל"ג פעמים והוא בתוך תשלג ולא יקום ובר' מעסיס צריך לקום ולתשלים יעצמו כרי לכתת עצמותיו ובעודנו ברתוך תשלג יאמר פסוק זת בפרי שרי סל"כים בת תשלג בצלמות והבוחרים בפרי שרי סלכים ר"ת בשם ויפישו תפשתמש בשם אין סניאות לתקוע אל תשלג פירוש ישליך עצמו בשלג או יהיה נתן בצלמות פירוש בתוך פרודה של ניתום תנקרא צל מות ותנה בפנמו שני כלכים תם תפני זקם של תרינים תם אלהים בריבותו עולה ר' ואלתים ביותך עולה ר' ולכן צריך לכוין בשם שר"י לסתק שרשי כוחות תרינים תאלו וישליך עצמו בשלג ר' פעמים ויכוין כר' יהי"ן של ע"ב שתם בלולים מ' ו' מי' עולים ת' של תשלג ושני פעמים

ר' דתיינו תריבוני של אלהים הנזכר ושון של תשל"ג תיא שכם אלהים ניותך תעלתה ש' ונשאר ל"ג כן סלת תשל"ג והוא פרכיו שכבל פעם סאלוה"ר פעמים שישליך יצמו בשל"ג צריך להפוך עצמו ל"נפעמים בתוך תשל"ג לתכן שם אלהים זה היעולה ש"ן ור"ש ויכון בשם הויה העלה ב"ן ביעודו שתנלגל בתוך תשל"ג ולעולם צריך שיהיה נגר עיניו שם שר"י ויכון ב"כ בשלש אלפין של ג' סלואים של אחיה שהם עולים כסנין של"ג לתקן ג' אלפין של ג' שמות אלהים בסלואיהם כיתי"ן באלפי"ן כהה"ן ותנקר השלשה אלפ"ן של תודי"ן בנקוד מלך והג' אלפין דהיינו נ' ימים בכל תורש בה"ב שתן ל"ו ימים נגר ל"ו כריתות שבתורת כהנים ויזר נזרו עליהם לתת פסוס לפרעין נפשם לקופה של צדקה · ותאר"י ל"ל כתם שתיתנה כסנין תשנות שנולים תתום שבת והוא תתום ותתכם תכרכה שלא יכנסו שם הקליפות ועריך לכנין בשנות המלואים דאמלא ביתי"ן ולש"ן ותת"ן תעלים כסנין תותם כאשר ביארתי בכוך תתום שבת ·

כשובא

אפר תודיני כולו אי"ג פסיקים ס"ת אל כתוך וגו' ישוב יהתמנו וגו' תתן אמת וגו' וסכוך ולכסיה תכים קרא יסיכם והמוב שיסבגול ל"ר סבילות אם יש כו בה תוא בריא ויוכל לסבול כי הנה אחר כתן תוציל להעביר ותסת עתנו וגו' ליתר ג' אותיות ראשונות מנ' שנות תני"ת אח"ת אדנ"י וגו' סבילות שניהיה לנ' אותיות שניות וכן לשאר האותיות וסבילת אתריהם ליתור שלשה השמות אלה כולם יהיו ואתר כך ילכש שך על בשרו סצועתו קר תיריכים ואתר כך יאבל סעודתו הסמפקת ולאתר כל סעודתו קודם נסר סעודתו ישים אפר על ראשו בסקום תנתר רשעיין ויאכל פתו באפר ושיקרו כבבי ויעכיר הדעות על סצתו ועל פניו ויאסר קינה אותת ואתר כך יאסר פסוק ואני אסריתי בתפץ נגרתוך סנגר עיניך אבן שפעת קול תתנוני בשוע אליך ואתר כך יתפלל סנחת ועריבת כמו שגזתר בפקומו בס"ד ואתר עליו לשבח יאס פסוק תתן אמת ליעקב וגו' וכספר נופת צופים תמצא כת ששיין לעניך עת ויאסר תידיד תגריל אשר תסנאתו כשיר קריח ארבע פרק קב"ב תמוציל סאור לביצלי תשובה ויאסר אותו אתר אשסנו ואתר כך יאסר אנא בכח גדולת יסיגך וכו' ויאסר אתר כך פרשת תיראת ופרשת התשובה ופרשת העקידה עם יתי רצון שלו · ויאסר בכוונה גדולה תודיני תת ז

רבוע

של עלם ידיתני באסנה שכשבל עוונותינו ירשלים תרבת ושכינת אתריבי ספקום ואתת אסרת סדתה ויתב יהתם על כן יתי רצון סלפניך יי' אלתי ואלתי אבותי תבוא לפניך תפילתי ואל תתעלם סתחנתי שאין אני עזת פנים וקשי עורף לוסר לפניך יי אלתי ואלתי אבותי צריק אני ולא תסארתי אבל אני תסארת ·

אשמתי

בגדתי נזלתי דברתי רופי · תעויתי תרשעתי ודתי תסססתי · סמלתי שקר · יעצתי עצות רעות כוזבתי לצתי סרדתי נאצתי סרדתי עיתי פשעתי צררתי קשיתי עורף רשעתי שחתתי תעבתי תיעתי תעתעי עכרתי על כל מצות עשה עברתי על מצות לא תעשה · עברתי על תיבי כריתות יבתי עשיתי סיתות בית רע · עברתי על תורה שבכתב ; עברתי על תורה שבעל פה : שכחתי שמך תגדול · שכחתי מלכותך יראתך · פרתי סמצותיך וכבשפיך תשוכים ולא שות לי · ואתת צדיק על כל תבא עלי כי אמת עתה עשית ואני תרשעתי : מת נאסר לפניך יושב מרום וסת קדוש לפניך שוכן שתקים תלא כל תנסתרות ותנגלות אתת יודע : אתת יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל תי · אתת תופש כל תריי כסן ובוחן כליות ולב אין כל דבר נעלם סמך ואין נסתר סנגר עיניך · יתי רצון סלפניך יי' אלתי ואלתי אבותי שתסחול לי על כל עוונתי ותסלח לי על כל פשעי · ואתר תודיני יאסר על תטא כתוב באסלא ביתא ואתר כך יאסר אותו על דרך תשר"ק וכשיאסר אות תי"נ תכוונות בפסוק של ואתת תי"ו על סצתת האנשים תי"ו

שער תיקוני התשובה

הי"ו על מצחת האנשים ת"ו של חכות ונרשם או על ביצוו ר"י ו
של תחיה ויורדת ע"ר חשר"ק כשאומר ע"ח שת"ל בתשובה ר"ת
ער כוף הא"ב ולאחור ועל ידי זה תשפץ יורד על ראשו ליחזור
ולהאיר את חסותת צלם אלהים ומעביר כל החטאים והפשעים
כנז' ותיקון גדול חז' זה לפרס תפאיו אף כי חכל עמוי לפניו כוח
גדול הוא להתורות על כל חטאיו שעשה מימיו ועמ"י שכבר
התורה עליהם ויעשה תשובה ונמ' ידוה המקטרג ואומר ליי
הקב"ה מת תאמר ליחתר ספת שמו' עצמו מתודה וספרם חטאיו
של וסורה ורעוכו ירחם וסור קוף ברחמיו שהוא מצוחן ומם התיית
ובשנה קולו כמו קול אית חיה שירמה ורעים אחריו לפרסו
ולחסיתו כהריאף והוא נופל לארץ ומושם את ירוי ורגליו ותושה
עצמו כמו כח ואו רפתה ויחם סעליהו לבן כל חטאה יסמור
נפשו לסיתה בהודו"ו וכ"ש ובפרס בתחנון הקב"ה אומר להכ
מה אתם רוצים להביה אותו הרי הוא סוסר עצמו למיתה בשביל
העבירות שעשה שנאמר סורו מסני כל פועלי און כי שמע י' קול
בכיי ונו' יכושו ויבהלו מאוד ישובו כל אויבי יבושו רגע והסבע
יכין: ולבן יאכר הירוד היה:

על חטא שחטאתי לפניך באתם ובגרון: ועל חטא ש"ל בבלי
רעת: על חטא ש"ל בגלוי ערוות: ות"ח ש"ל כרעה ובכרמה:
ע"ח ש"ל בהרהור הלב: ות"ח ש"ל בדיבורי פה: ע"ח ש"ל בזרון
ובשגיה: ועל חטא ש"ל בחחק יד: ע"ח ש"ל בסוחאת שפתים:
וע"ח ש"ל בעיני הרע: ע"ה ש"ל ביוחרים ובלא יוחרים: ועל
חטא ש"ל בכחש ובכזב: על חטא ש"ל בלשון הרע: ועל חטא
ש"ל במראית עין: על חטא ש"ל בנשף ובכרכית: ועל חטא
ש"ל בשיח שפתותינו: על חטא ש"ל בעינים רמות: ועל חטא
ש"ל בקחתן פח: ועל חטא שחטאתי לפניך בעצרי נפלים:
על חטא ש"ל בקציעת יד: ועל חטא ש"ל ברצוץ: על חטא
ש"ל בשגיגה: ועל חטא ש"ל בתשובה יד:

ער כאן הוידוי בישר מכאן ואילך הוא באור חוור:

על חטא ש"ל בתשוסת יד: וע"ח ש"ל בשגיאת חנם: ע"ח ש"ל
ברגלים ממהרות לרוץ לרעה: ות"ח ש"ל בריכלות: ע"ח ש"ל
בקישוי עורף: וע"ח ש"ל בציור עתק: ע"ח ש"ל בפריקת עול:
וע"ח ש"ל בעוזות מצח: ע"ח ש"ל בקיקוי עין: וע"ח ש"ל בנטיית
גרון: ע"ח ש"ל במשא ובמתן: וע"ח ש"ל בלשון תרמית: ע"ח
ש"ל בכנסיה שלא לשם שמים: וע"ח ש"ל ביהירה: ע"ח ש"ל
בסופאה ריעון: וע"ח ש"ל בהולל חשם: ע"ח ש"ל בהולול הוריס
ובורים: וע"ח ש"ל בעיוור עביורה: ע"ח ש"ל בהועאת רבה: וע"ח
ש"ל בדברים בטלים: ע"ח ש"ל בנאוה וכח: וע"ח ש"ל בקימי
שחתים: ע"ח ש"ל באכילת איסור: וע"ח ש"ל בדמ"ח איבוי:
ע"ח ש"ל בשס"ה גידי: וע"ח ש"ל בדמ"ח איברי ושס"ה גידי של
נפש: ע"ח ש"ל בדמ"ח איברי ושס"ה גידי של רוחי: ע"ח ש"ל
בדמ"ח איברי ושס"ה גידי של נשמתי: ע"ח ש"ל בנשכח לנשמתי
וע"ח ש"ל שנראתי פנים ופים בדמ"ח איברים ושס"ה גידים של
נפשם רוחם ונשמתם:

ועל חטאים שאני חייב עליהם על כיסול כוונת עשה: וע"ח שת"ע
על לאו הנתקלעשה: וע"ח שת"ע על לאו שאין בו כוונה: ועל
חטאים שאני חייב עליהם אשם תלוי: וע"ח שת"ע אשם ודאי:
וע"ח שת"ע קרבן עולה ויורד: וע"ח שת"ע חטאת קבוע: וע"ח
שת"ע עולה: וע"ח שת"ע מכות מרדות ומלקות ארבעים: וע"ח
שת"ע מיתה בידי שמים: וע"ח שת"ע מיתה בידי אדם: וע"ח
שת"ע מיתתי כשונות: וע"ח שת"ע כרת וערירי: וע"ח שת"ע
כל מיני יסורים: וע"ח שת"ע כל מיני עונשין: וע"ח שת"ע ארבע
מיחות בית דין: סקילה שריפת הרג וחנק על עשה ועל לא תעשה
כין שיש בה קום ועשה וכין שאין בה קום ועשה את שנלוי לי ואת
שאינו נלוי לי: את שנלוי לי בבר אסרתי לפניך והודיתיו לך
עליהם ואת שאינו נלוי לי לפניך הם נלוים וידועים כדבר שנאמר
הנסתרות לי' אלהינו והנגלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי תחורת הזאת הכל תמהמל והעבור יתפלה ארת ישר
נאולתי ואת אשר תסאתי:

ואחר כך יאמר הוידוי הגדול יהי רצון מלפניך י' אלהי ואלהי אבותי

שאם חסאתי עויתי פשיתי לפניך אך שבתי לפניך בי
ראשונה של שכך תגדול והקדיש וכו' ומה טוב ומה נעים ע"ת
לעשות ליי' הפרו תורתך" לעשות תיקון חברת אחת שיחזיקו
עכור התורה ויעשו כל תיקוני התשובה אשר כתבתי ואל יחשוב
בלבו אם לא יעבירתי על הלאו הזה מה לי לעשות השובה עליו
אלא יהרהר בלבו שאם לא עבר עתה אולי בגלגול האחר או שני
עבר עליו או שמא כשהוא עפי בגלגול או בכור הבעיר איש
אשר עבר עליה אולות שכל ישראל ערבים זה בזה תערך
הצריך לכפול יסורין בשביל ישראל להקל ביליהם הגלות כמו
שאומר האזהר אצל רבי אליעזר בראשי" שקבל עליו
יסורין ורומתו כשיה בגן ערן שרי ואסיר ונם בגמרא הזכירו מזה
לקיים מה שנאמר האת הלילנו הוא נישא ובחברותו נעש"א לנו
ולמור בקרא משנה ותלמוד ואחר כך הזהר וישאר ספרי קבלה
כל אחר שיעור אחר ברי שלא תיקוב שום אחר כאלו וכל יום
אחר התפלה יקבלו עליהם מלקיח מרצוניה של ענל ותסנרתא
ה"ה מרצוניה של תמוד וכך הוא סדר הכלקות לבעלי התשובה
הדיין היושב באביוקו קורא הפרשה עם השמשים הישב מימינו
ניתן רשות לשליח ב"ד ואומר לו הכה הרשע כשעה"ל מתרי
וישכיב בחצי נוכן ענולה סניחם אל העכוד" הדיינן מכוונן
לתלה רישע ושליח ב"ד מלכות אבא רכתיב אשר ירשעו אומו
ונאמר יכה ישרעי י"ה ולמות לא נתניו" הקורא קורא בנחי
וכנגן המעניים כולל בעבור תלת רישין ופיעורד תשובה עלאר
על הלוקה והו' מחודה ימצריק על עצמור כיחות כית רע הכלקה
פתחיל בהסבה שבאל התלה וכבוך בו ככל פעם לשם ה"בסילוי
ההיון ואחר כך בכתף ימין וכסוין י"ה בסילוי יוד"ן ולפניו על החזה
בסילוי אלפ"ן ושוב ללקות ה' מלקיות" וכשלקיות ראשון יעיור
שיות י"ה בכלאיו שתכתבו בולם בלא נקוד" ובשלקות שני כל
האותיות בנקוד צירי בשלישי בולם בנקור פתח" כריביעי בולם
בנקור קמין" ובחמישי כל האותיות מצוירות בציניון וחנין ובלא
נקוד ובשלקות הזה יבון הלוקה שהוא נעשה מרובה ליעיר
ומקיים בעצמו אשר יכרחנו אמו באכור ויסבול אחר כך להיים
מה שנא' באנו באש ובמים ותוציאנו לרוחה ומתר השבילה באחתי
בספרי נחת צוים בכוח שבילות שבת ויחפלל תפילתו בכוונות
הזוהר והאר"י ולה"ח ויבבה בחצות הלילה ומחזיה הליעיר ער
היום לא יהיה יעסקו אלא בקבלה ויחזרו מאור שיהה בכל קהילת
כל הס"ת מתה בחיבות ובאוחיות על ידי שלשרה אנשים רלא
משתקר בשבא ומלבא והיה על כל פנים סופר אחר שיודע
לכתוב השם הנדול בתמוניתו ובכתה שכתב הזוהר ב"ם פ' וקרא
ואחרי מות ואיבר שם שכל סופר אשר לא יכתוב השם בכוונ
זאת הוא ח"ב כרת ויצליו נאמר בי רבר" בזרן ואת מצוחו הפר
הכרת חברת הנפש ההיא בלפני ונו' ואומר בפ' ידאי בנו' התוקלת
הנדול אם יש ם"ח בידיך שנכתב בבוזו' את לא יחזה נזידת שספר
בידיעך עולם ולא שורה עליהם כרת הדין וכלל הן אתה שופע
לאו בנוכר בפרשת אחדי מות" ידיה נוחר כאמר לנכות על
תרבן הבית ונלות שביעה בכל הצות הלילה ואמר בסוסר על
נחרמי בכל וסוסר האת אלהים באו נתים בנחלתך ואסר פסוקים של
רחל מבכה על בניה מאנה להנחם כחאסיר" מניעי קולך מבכי
ונו' המעבירים את" אל רסי לבם ואחר כך ברנות והשבחרי
ער אחר היום ויחבר ביום שני וחמשי שהם ימי יסדר של נבודה הצר
לעקוק בתורה כפי כחו שנאמר עליהם ביום רעה ראה ובם
בתיקוף ערב ראש תרש שהם ימים בשוד קפן לכבות נבם כן על
מיעום הלבנה דלילא חוא סוד נלות שכינה חצות הלילה ישב
על האורץ לפני הבחיה ואם סוד הסוכות הנ"ל והקל של או נפלאת
ספק ספוקה נתבאר כשיעור דישה דעיור אנפין ועקיה ארך הלבנה
ועקיה אפרחי שינו מני בכבי אכרר להתעדר ה' הרחני פלוכה
עם שאר הקרושים שבעפחם הקרוש ברוך הוא לעשות נקמה
ועם זה יבוא הענה שנאמר ביום החוא יפקוד י' על צבא המרום
במרום ואחר כך על מלכי האדמה בארמת ית'
י' לעולם אכן ואמן:

פליק שער התשובה
נתחיל שער שעשרני המלך

ספר עמק המלך א

שער הראשון הנקרא שערי המלך מספר עמק המלך והוא החלק הראשון של מערכת

בראשית ובשם הקדוש ברוך הוא אין קוף

פרק ראשון

יתברך שמו הגדול קודם כל רבר עלה ברצונו הפשיט לברוא הנלות כי אין מלך בלא עם שכיון עם הדרת מלך וגם סבת הסוב להיטיב ואם שאין עולם לפי יישב ובאותו זמן לא היה מקו' פנו לעולמות ול שבע ארצות אשר תחתיהם אשר משם ולמטה חוצר לחיות אין סוף כי הכל היה סלא מאור עצמותו יתברך אשר הנגביל אל תוכו ורוחיה מקטן מיניה וביה אתר כך · מה עשרת ביל חרצון שיצר בעצמעתו יתברך רוחב ואורך הינול של הלול עסירת העלמות הנזכרים ואותו האור שבתוך הינול עצמם וקבץ מיניה וביה בהדין קמצא דלבושים מיניה וביה ואותו האור העלה למעלה ונשאר מקום פנוי מהאור הראשון אבל לא מכל וכל בי חרושם של האור הראשון בסקומו עומר ואינו זז משם בסור שארי"ל לא זה שכינה ער שעשתה רושם וכן אר"ול קרושה ראשונה קרושת לשעתה וקרושה לעתיר לבוא " כי כל אור קרוש אע"פ שהולך מסקומו נשאר שם רישומו בסקומו · ומהו תעצמות הראשון מאור עצמותו נמצאו כל תעולמות את"כ היו עומרים בינול זה העימור באור עצמותו יתברך והוו סוד הכתו' תחת מקום אתי ועליו ורשו חז"ל תוא סקומו של העול' אין העול' מקומו ועל זה נאמר אני ראשון ואני אתרון והיינו ראש תינול וסוף תינול והכוונ ומכל ערי אין אלי' באמצע רהיינו בתוך הינול עצמו ועל אור עצמותו יתברך מה שהו' אחורי חפשי עכרי וסח שהוא למעלה למטה מהינול עליו אר"ול לא ישי אדם מה לפנים ומה לאחור נמצא שהחלול תזה שינומר' חיום בתוכו כל העולמו' עם אורית' עם החלול של אויר זה העולם היה עומר כו מקדם עצמותו ב"ה והיה כולו קדוש וא"ה בחפצו שהיה עומר ע"ז היה מפסא אורנו האור' כמו שאר"ול אדם הראשון עבר על שלש' עבירות על ג' ע"ז ושפיכות רמים והסוד הוא רזרא אתא מעשה בראשי' שבראו הק"בה מוב ורע בינולם שנ' יוצר אור וכור' רע רק שהי' רע נעלם מאור ברוך משל בפו נר של שבע הרולך מיניה וביה שהכניסו הפתילה בחלבי עצמו ואינו רולך ומאיר לחוץ אלא בתוכה מקנה הרע לא היה יכול להליר תולרות אם לא ע"י תפא א"ה כמו שאר"ל אדם מראשון היה סוליר שרץ רחוץ ולילין היינו בחפאו כי רבר היא כאשר אנאר בסקומו כי"תעתא דק"בה ושכינתיה והנה א"ה נתן רשות לע' שרי האוסו' ולהלן לחם ארצוה למעלה ולמטה והיה מפסא את האויר התיצון אינו דין שיחקנו אותו בניו דהיינו אנחנו ישרא' עם הקדוש של"כ שם קרוש אתה לה' לאחר ואנחנו צריכים לתקן אותו בתכל תורה ומצו' בעליותנו בכל מקו' לאת מקום לכבא כבודו שתשרה השכינה בכל מקום זם בסור התפילה אנחנו מתקיים נם כן בעלה בסקרש מעם' להמשך הרושם תקרוש מתחיא חוטה קליפ' קצת בסקרש מעם' על בית קודש תקרשים אשר בירושלי' הנשארה בקרושתה אף בחורבנה והנה כומן יעקב אבינו ע"ה לא נבנה עריין בית המקרש ואסור אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים להבל התפילות ולנשמות חצריבים להתגלגל רוך אויר המעולם עד שם ועולים שם למעלה ורך השער והוא ובוה יתוקן אויר וחדוקן של' ותתללו ורך ארצם ולהיות שביעות השמיה יטוהר אויר והיינן עד קצתו לכן אמר"ול עתירים להיות בתי כנסיות ובתי סדרשו' נקבעים באי"ל כמו קרושת אי ולכן אמרינן בסרוש שעתיד אי להיות כל כך גרול כמו העולם כולו ובוזות הכתוב הנה מקו' אתי ונצבת על הצור והיה כעבור כבודי וגו' תא כך הנה מקום אתי והיינו בתיכי עומרים כל העולמות שבראתי שאפשר להקרושה להתבונן ורך תחלול תזה שיתוור הרוש לקדמותו ולכן אל תתמה על זה שאני מגלה כבודי בסרבר הנרול והגורא הזה מקו' נחש שרף ועקרב צמאון אשר אין בו סים שקוא אני אבות העולם של אני ת' השוכן אתם בתוך טומאותם ובידי להבריח כל בוהורת הטומאה ולעשות סרע טוב כי כל כו"ת הק"בה היה שהולי"כם בסרבר לעשו' סרע טוב לתקן החלול של הינול רזרא עם כל ע"ארצות ורווקא שם בסרבר היה יותר רראוי להחל"ש כוחם כמו שאומר קוזר תרומת שקומרת קוטב הסרכז של כל צבא השמאת הוא בסרבר שנו נחש שרף ועקרב ושם הרביעה לילית ונזירת רבי יהושע בן לוי הי"ר להיות שם סקום לשרין ורוחין ולילית לרור שם וכל אלכיכים שנה שהלכו ישרא' בסרבר חלף שר הסרבר בפות ואסור לפניהם בנרי ועשו בו שפפים כרצופם והתקק היה פשה רבינו ע"ה שהוא הי"ר נלגלי שה והבל לבסות עריית ראבותי שהוא א"ה לתקן תאבו יר קצתו ואם לא היו עובדים ע"ז את"כ שעשו ישראל ארץ הענל והפשיטו את"כ בוחות הטומאה בהסרבר חזר לא"י רזרא גלות את"כ יותר והיה פתוקן קרושה אויר הרביעי בימי עולם וכשנים קרסוניות אך החפא של א"ה ושל רור הסרבר נרם לקלקל האויר התיצון ושם ננור פפי תק"בה כל שאר נליות שבא' ויסירו את כלורי בתכנית שור אוכל עשב וישא ידו להם להפיל ורקם בנים ולזרותם בארצות וגו' ער יהמבנו עתבו ויעיבו עלינו רוח סערות לנחמנו ע"י משיח בן דור לכבוש כל תעולם בכיבוש הרביים שהוא ששים רבוא ועל ידו ועל ידי המלאכים שהם ג"כ ס' רבוא יתרוב בגבול הקרושה שב"הרחיבי סקום אחלך וכמו שאומר הזוהר ס' פקורי על פסוק הקם משה את חמשכן ונופר ע"ש וע"ז ההפלל דור תמע"ח קוטה אלהים שפשה הארץ כי אנכי התגל בכל הגוים ונם א"ה נגרש מנ"ע לחקן אויר תחיצון בתכל התור' וסעשה המצוות וגם בגליותנו בחל הזה בכל הארצות האלה ולכן נלות שומרון לפי שלא היו בני רזרה רי להם לחקן ולקרש מאה אחת סן העולם אבל אנחנו בני יהודה ובניסן לפי שאנחנו בני תורת כל אלו שיצאו סירושלים יפוצו סעיינותינו חוצה להקן אויר כל הארצות של השלשה פאות חנשארי' ולחוצ' משם ניצוצי טהרה והקליפות יהיו זכחי כתים החלול של א"ם יחזור לקרושתו ויהיה כולו קודש ע"י צער הגליות והבל התורה והתפילה והמצות עד יבוא עת הפקודה שב'קופה אלהים שפשה הארץ כי אותר תעל בכל הגוים ולזה יבלעת קדושת א' כל העולם ויהיה אויר העולם קדוש שאפשר בלע המות לנצח ואומר הזוהר בפ'מקדי בנין דיהכלע' ספרא אחרא ר"ל מקום ספרא אחרא ובוח אין שינה לאוסות לעריר ולקטרג על ישראל ולוסר נלגלים אחה כמו שאפר רבי יצחק בסרדש שלא היה ירזרא צריך להתחיל התורה אלא סהתחיל חזה לכם והתשובה חיא כח מעשיו ובוח ברא מקום פנוי מהלול ובוח הגיר לעמו לתת להם נחלת גוים כי הוא האויר חחיצון של הינול והיה מקודם קרוש ותאוסות לקחו אותר כעליה · נמצא לא זו שלא יכלו לקרוא ישרא' גלגלים אלא אדרבא הם גולנים והנחלה שלהם בזאת מבה מעשיו שהוא היתה ג'יולי וחכח תנסתר שפנה מקום לעולמו' וסמנו נעשה האויר התיצון שהסם בארי אחר כן נחלת גוים כי מעשיו של הק"בה שהם העולמות לא היו נבראים עריין שהיו עריין כבח בגוו מאוד והכח הגנזו הוא המקו' פנוי או נוכל לום לכך נקרא כח מעשיו כי בזמן שהעלה האור למעל' לעשו' מקום פנוי להעולמו' לא היו מיים נוקבין עריין בעולם וא"א לשום עליה בלא מיין נוקבין אתעוזה רתתאי ועריין לא היו צריקי' בעולם והמציק לו מחשבתו ית' שחשב צריקים כמו שאר"ל ישרא' עלו במחשב' נם אמרו בשמתיתק של צריקים הק"בה נמלך וכרא את העול' וירצה שעלו במחשבתם האירקים כי אין המעשה הוא העליה אלא המחשבה אצלו ואין שפת במחשבתו אין יהיה לו עם קרוש וחזו סור כח מעשיו שהם הצריקי' בזמן שהיו בכח ולא יצאו עריין לפועל ובהם הנח עלת בסחשבתו חרא רזרה בעליין מיין נוקבין ועל הסחשבה של הצדיקים היתה העליית חזאת והעליה הואת שנבראו ע"י המקום

ספר עמק המלך

פנוי נקרא כה מעשיו והיכן הניח להם הוי אומר בראשית ברא אלהים פירושו כתוך הראשית הזה שהוא חלול הינוק הנקרא ראשית שהוא תיכ קודם כל שאר הבריאות והעולמות ברא אלהים את השמים ואת הארץ כלומר את השמים ואת הארץ ברא בתוך התלול הזה ומלא את זאת בא לרמוז התחשבות שאר העולמות שנתחשבו מהם שכים. וארץ ולא ירמה מלת בראשית בשביל ישראל שנקראו ראשית שעלו בכחשבה נברא חלול העולם הזה והיינו נפ' כה מעשיו רחנו' וספני שאמרנו שיהוה לעתיד אויר החיצון של ארצות הניסים בטהרת ארץ ישראל הנשארת תמיד בקדושתה אף בחרבנה בזה יש חקות לחרץ חקושיא אשר היא נשארת בתימא ותיקו ותוא שאר'ל איכא סבי בבבל חפה אמר לכ'ע ירכו יסיבם ומי כגיבם על מאמרם כתיב ביק החזה ורקא מקרמי ומחשבי לבי כנשתא אמר חיינו ראחני לתו ומכל מקום קשיא הכתי כניסיות שבבבל נפי אינם על האדמה אלא ע"פ דרכנו יחזרן תימב שע"ז הבל תתפיל' יתוקנו לעתיד בארץ ישרא בראש'ל בספר' סגולה עתידים בתי כנסיות ובתי מדרשו לחזיר קבוצים נא' ואל תבחל פיך לשאול וחלא כל האויר החיצון יתוקן לכה מזכיר תכתי כניסיות לבר אלא שהבבל של תפילה תיצא מת וכת להחליש כה המוסאת היא מחמשטרת בקדושה לכבוש שאר אויר הארץ החיא ומפני שהיא עצמה סברה לוה לכן אוכר בתי כניסיות ומכ"ש התורה וגם הניחנם יכבה לעתיד והנ"ע ירושע מקומו שנ' ערוך מאחמול תפתה גם תיא לשלך הוכן מפני שהיתה מקדם קרושת מלך ואויר קדוש כן תתירה לעתיד אל הקדושה ותהיה קדושת מלך כמו מאז ומקדם ולכן נזה תכין ענין המאמר דמסכת פסחים פרק מקום שנהגו שמקשה על ניהנם ואור דניחנם בע"ש אברי והא תניא ו' דברים נבראו קודם שנברא תיעולם אלו הן תורה תשובה נ"ע וניהנם וכפא הכבוד וב"ה ושמו של משיח וכו' ניהנם רכתי כי ערוך מאחמול תפתה ומשני התם הללה קודם שנברא תיעולם ואור דירה בע"ש אברי והא תני א"ר יוסי אור שבר'הקב"ה בשני בשבת אין לו כביי עולמית של' ויצאו וראו בפגרי האנשים הפושעים בי כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבת ונו' אלא הללה קודם שנבר' העולם ואור דירה בשני בשבת עכ"ל תכאמר ישׁ לעיין למת מהלך התנא אצל ניהנם בין הללה ובין אור דירה ולא אצל נ"ע אלא יתורץ על פי דרכנו קודם שנברא העולם הית' הללה רניהנם קודש וכל מקום שאמר עולם הוא מורבב פשוט ודע"ן ועדיין לא היה שום רע בעולם ולכן מביא ראיה מפסוק ערוך מאחמול תפתה נם היא למלך הוכן דאחמול וע"ז נאמר עוברי בעפק הבכא מעין ישתותהו ר"ל הרשעים בכביית שלהם שאומרים משה אבת ותורתו אמת וישעו שם במו מעין המפכה מתחת פתחן תבית ליעתיד וישומר למחר לפי נרת בן יהיו בכביתם מקום ניהנם ולכן נם ברכות יעשהו מורת רבלק הנ"ע מקום ניהנם ושם יהית מחול הצדיקים כשיבוא שם בן דוד לחקנו ואז יהיו אצר תחת כפות רגלי אצדיקים כי יהיו לחמה מהם והאמר ההוא לא ירבו בניעלים כי ארמת קורש יהיה ל' צבאות אלרי ישראל ועל זת אכר היר חמלך ע"ת שהוא עצמו נשמת א"ה ותיקונו ההחזיר תיעבר לייעב' יפלו בטכמוריו רשעים יחר אנכי ער אינבור בניהנם לטהרו ולכן אמר הפיכן צמח איש צמח שמו הוא דור בעצמו מכשר ואומר וגם יחוקאל אמר דוד עברי יהית נשיא להם לעולם וכה שאומר רבי יוסי הניהנם אין לו כביית עולמית אין בותנתו לומר שלא יפסיק מלכבות אלא עולמית כל ומן שיהית זת העולם לא יכבה אבל כשיחרב הק"בה העה"ז ויבטל הע"ז ויהיה כולו שבת ומנוחה לחי עולמים או יחבטל נ"כ תניהנם והרשעים לא יהיו ערר ולא יחחמטו בתימום העבירות שזה מטש פיק נוקבין אל תכיערת אש החזק של ניהנם ואז יקוימים הפסוק יחמו הטאים מן הארץ ורשעי עוד אינם ברכי נפשי את ה' הללוי"ה והוא נפר תיקונו של נפש רוח הוא נפש א"ה ולכן אמר נפשי יברך את ה' שיהית נפר תיקון נפשו כי כל הנשמות חלויות בא"ה והוא מוכהה לתקנם מאחד שקולל אוחם בתמאו וזהו שאר'ל שם בטכמת כנהרדע פרק חלק אין בן דור בא ער שיכלו כל הנשמות שכנוף א"ה כי בו הם חלויות לחקן וזהו שנ' וכא לציון גואל ולשבי פשע

ביעקב נאום ה' הוא רשיעיה ניחה נוף כראשית תליו כושל לחקנם ודי בזה לעיהר לב תכסי ישראל בחליל הזה אשר כפרת פרשיות ורד התורה יוצאים סמנו שסמך תכם ויוסף לקח וכל תכליח בוותת הפרק הזה לחת הבנה עיניות אל כי אנו מתפללין אל המאציל הכל אשר הוא כסבב העיגול והכדור הזה אשר אינו אות ורסיון ואין לו שם ששמות הקודש הנוראים אשר כי יחוארו פעולותיו והעולמות הם השפות אשר הם עוסרים על הנייר של עצמותיו כל אחר ואת' יוחר רחוק מהבוריו והם הנעשי' מחרוש חנשאר שאמרנו כי המאציל הכל הית מקמץ הרישם לנקודות קמנות וכן ראה נקודות נעשה אות אחת כמו שכאר הצר הש ח שבהן כולם חיים וקיימים כאור עצמותו כ"ת כי נאור פני מלך חיים ועל זת אמר אליהו כתיקוניים אנת תר ולא כתשבון ולא אות ויסיף כלל נמצא שאור המאציל הכל אינו אות וסיף כלל והעילמות העומדים בתוך העינול הם כולם אותיות ומיוחים מנוחים לבן ושחור ואדום ודרוק שמסמנם תר"ר תמלך שהוא חסר רין רחמים וכן העולמות אנו יודעים הפרש מה שבינם ובין המאציל הכל ועל ידם אנו יודעים מה שאין אנו יכולים לידע תהו התכלית שע"ז הוא כתו שלא נית' והבן יעיד הפרק הזה נתן הבנת נכונה להת לפתאים עיסת הם החכורים המבשים אריסמו והבירי האוס יים כבפרחם שהעולם הוא קרסן ותדאי כסיל בחשך הולך ואמר ויסנע מרשעים אורם כי אור ור"ו תקבלה האמיתיית השבנא דדין כתושבניה רדין שאינם יודעים שאור יצמיחו היה שכלא מקום הראוי להבראות בתוכו העולמות ואם לא היה פונה מקום לעולמות לא היה יכול להיות מצד הצמיח בתוכו העילמות ונמצא פניית המקום היתה הבריאה ראשונה כנרדש בכתוב הנה מקום אתי הוא מקומו של עולם ואין העולם מקומו ואין עילת עולב האדם להיות העולם קרמן. אתר שלא היה מקום פנוי רנ"ז נאמר מי פתי יסור הנת להת לפתאים ערמה ואין לך רבר שאינו מרוכז בתורתנו הקרושה וזהו הסוד שקרא הקב"ה הסקו' יעלו נאמר בריך הסקו' הסכין בין חזנת אל ה' יאיר עינינו בתורתו הקרושה יגל יעקב ישבח ישראל בלאה:

פרק שני

והעלייה הזאת היתה בתוהה חסר של אסתיר עולם הסר בנת כי אין עלייה אלא בסוד מין

נוקבין התעוררות בינשה הצדיקים אתערותא דתתא צדיקים שבעולם התחתון זכו הוא בזוהר שיר השירים ת"ל כמה ראוצרך אתעורותא מתתא לעיל לאתעורא מלכא וספרונית פתח לעיל כן אצטרין אתעוריתא מפלכא וסטרפיתא לאתעוריא אבא ואמא כי אי אפשר להעלות מין נוקבין כי אם על ידי מעשה הסוב של התחתונים כנורד הנעורר איזה שנע סוב לתרוק עליונו ברכה בספור הזוהר העילין שהשכינה אומרת תי בתאי בראוי אתינא לקסף כן וכן שקר' לימות כן וכן מעשיו לכן שיאת הדיקהוא שיתן שפין וברכת על ידי להעילם התחתון נמצא העלייה הזאת היתה בתור' חסר ולפי שלא תכסל תוק העלין מיר' חסלק שלא יהית עלייה או בריאה תדשה הנעשת ע"י עלייה אז זוכן עליון אלא בזכות מעשה טוב של הצדיקים אתערותא התחתי לכן חשב במחשבתו מעשה טוב של הצדיקים העתידים להסריאת להיותו חוק ולא יעבור והסטיך לו מחשבתו שחשב כמחיקך עכב קודש וכמעשיהם אשר הם עתידים להבראות ובה הציא מחשבתו מן תכת אל הפועל והעלת את האור הזה אליהם ינ"ע ובזה' ולא העלייה הזאת לברה תיתה בתורה חסר לא כמה עליות היו אתם יער אחר בריאה א"ה של' וארם אין לעבוד את האדמה שהיא השבינת הצריכה להקן עלייתה מעשה התחתונים כמו שאמר תוזהר לעברה כמצות עשה ולשמרה כמצו לא תעשה לכי שקרוב זת נאמר ובל שת השדה אשר ישמרה ימלה לאיעשה ולא יחיה מטר ויתיך תכחות ואתם אדם לעבוני ארץ האדמה להעלות מין נוקבין לשכינה הנקראת אדמת אשר תשבתו תכשים שפקבלה חמשים שערי בינה מאים עילאה נכצא כל העלין רהיינו העלייה הראשונה שפנה מקום לעולמות וכן העלייה השנית שנתעלה

פרק ראשון ב

תצי הסלבש התחתן אחורי חצי סלבוש העליון וכן כל העליות שהעלה הוי"ה של שם ס"ג סאור עצמותו שהיה בתוך השהירו וכן העלייה של ו' אורות פנימיים של שברי כלים שהעלה ארץ שנתקבל הציו בחציו כולם היו בתורת חסד והספיק להם מהשבתו שחשב בתצדיקים איך יהיה לו עם קדוש ויכולו ואילו חקלא ביר סה כתי' בה ותוציא תארץ דשא עשב מזריע זרע למיהו קרא כמו כן לשפים אסר לון והא יהא ככן בהירין וכוציין לאנהרא על ארעא הה"ר יהי סאורות בדקיע השפים קרא כמו כן למיא אמר ליון אתון אפיקו רספא ורחשא דנונין ועופין וכדסי לון הה"ר ישרצו המים שרץ נפש חיה ועל ידוהי דרחלתא אלין איהיבור כל ציורא דבראשית כל חד וחד לזיניה בר אתא יסא שתיאה כלהו הוו זמינין לסברי בשאר יומין אסר לון קכ"ה לא שום חד מנהון יביל למיעבר בדח רא כלחודוהי בשאר כל בריין והוו עד כאן אלא כולהן תתסברון כתדא ואנא עסכון תעביר אנשא דהא אתין לא תיכלון למיעבריה בלהוריכון אבל נופא רא דלבון דלדריכון ונשכחא רילי ולפיכך קרא לון קכ"ה ואסר לון נעשה אדם אנא ואתון אנא נשכח' ואתון נופא וכך הוא דנופ' הוא מתלתותן והוו אומנין דבראשית ונשמהא יהבת קכ"ת ואשתחף יגהנון בה כצלמנו כרמותנו כלופר דאתחזי לגא בההוא נופא דאתמסיב מנהון למנדע ולאדמאה לבן כההוא דאתמסיב מיני נשמתה דאסרש מינודוי דעלמא ויהא תיאובדיה ותעורזיה לעילאין קדישין: ועור כצלמנו כרמותינו דנופא דאתמסיב מנהון לא יהוי כקיומא בניניכון מאי בניניכון דאינון בריין דאסקיתון על דאיתו עקרא כשאר כל בריין והחיה נשכחא קדישא דאנא יהיב בית ריהוי ליה קיומא לעלמין דליתא נופא וירמה בקיומא דילי אסר רבי אכהו הדין חזא בדירא דמלה' וכו' ענ"ל והאדפתי קצת בהבאה המאסר הזה למיון תשוכת המיני' והנה על קוטב המאסר הזה יעורש טה שאר"ל בראשית נמי סאסר הוא' והנה יהוץ כי בראשונה ברא הקב"ה התשלשה אומנים הללו כיום ראשון שמים וארץ ומים כמו שאר"ל עשרה דברים נבראו ביום ראשון בכלל בתוכם השלשה אומנים הללו יחם תיעברים תכשמשק את הרב והו הק"ב כל ששת ימי בראשית והנה בריאת הענבר' עצמ' ביום ראשון למלאכה ולא היו לו לקב"ה עדיין עברים לברוא את תיעברים עצמם למי היה לו לום' לבריא אותם לכן אומר בראשית נמי סאסר הוא ולא אמר ויאמ' כפני שלא היו לו עברים עדיין כי היתבראשית אבל דהיינו בראשונה שלא היו לו עדיין עברים נמצא הוצרך לדבר ל' יעמו שיעשה אותם העברים והו לאו אורות ארעא יכרי העולם אלא יספיק לו בחשבונו שיתפוס הבריאה בהשבת שלו ואז בא אותם כי דרך בני אדם העולם הוא אם יקח אדם עץ ארז כידו אם לא יקח במחשבתו הציור של הכלי ההוא יכוח לאין הכלי ולא יעשה כלי לעולם והו כוונת הכתיב לחשוב בחשבת בהריש עץ ואבן ואין מקרא יוצא מידי פשוטו ללכרך תורת דרך ארץ וברכה תורה בלשון בני אדם בראשית נמי סאסר הוא להשביל בינה כי הוא סאסר סתום ונגוי ולבן הדגם ירושלמי בחוכמה על פלה בראשית ורי בנה והנה גם כן כאן לא היו יצדיקים בעולם ולא חית לו ליסר סאסר הפצות להצדיקים שיעשו פצותיו ויעלו סיין ונקבין לסעלה כי לא היו צדיקים בעולם והכשיק לו מחשבתו להעלייה הזאת להעלות לפנינו פעשה הצדיקים שיצא את"כ סאלוה העלוסות ותצדיקים להבראות כהם ונל' רם ולבן ארו"ל בפי נמלך נשסתן של צדיקי' וכו' וגם לזה אר"ל לכל מי שהכסתו קודסת לסעשיו הכסתו מתקיימת וכוה הסאסר ברא מסש הסקום פנוי אשר עתידים ליעמו בתוכו שפי' ארץ הרחוניים והנשביים וזהו כוונת סשוק בראשית ברא אלדים את השמים ואת הארץ ועליו פירש חרשב"ג ע"ה בריש הזהרמנהא רכלכא נלילף גליפוי בסחירו עילאת אשר אנו עתידים לנאר דיי צרכו ' כלל הדברים שאמרנו שאי אפשר להעלו' מיין נוקבין כי אם עי' כעשה הסוב של הצדיקים אבל ניחה שלא תיו לו עדיין עברים הם הצדיקים המ"לי' מיין נוקבין חסניק לו מחשבתו שחשב בהצדיקי' ובמיעשיהן הטובים העתידים להבראות ' וכיף הכעשה הוא תחילת המחשבה אשר בשבילם נברא העולם כילו ויחני לנפש' ובשביל

כך הה"ר יקוו הכים קרא לארניא אסר לה את אפיק בריין סיגד בעירין וחיוחין וכרסי לון מיר עברוח כך הה"ר ויאמ' אלדים תוציא הארץ נפש חיה למיהן קרא לשפים אסר לון אתון אבדילו כין סיא למיא עברו כך חה"ר ויעש אלדים את הרקיע קרא לארניא אסר לה אפיק רשאים ועשבון ויכולין ואילני חקלא ביר סה כתי' בה ותוציא תארץ דשא עשב מזריע זרע למיהו קרא כמו כן לשפים אסר לון והא יהא ככן בהירין וכוציין לאנהרא על ארעא הה"ר יהי סאורות בדקיע השפים קרא כמו כן למיא אמר ליון אתון אפיקו רספא ורחשא דנונין ועופין וכדסי לון הה"ר ישרצו הכים שרץ נפש חיה ועל ידוהי דרחלתא אלין איהיבור כל ציורא דבראשית כל חד וחד לזיניה בר אתא יסא שתיאה כלהו הוו זמינין לסברי בשאר יומין אסר לון קכ"ה לא שום חד מנהון יביל למיעבר בדח רא כלחודוהי בשאר כל בריין והוו עד כאן אלא כולהן תתסברון כתדא ואנא עסכון תעביר אנשא דהא אתין לא תיכלון למיעבריה בלהוריכון אבל נופא רא דלבון דלדריכון ונשכחא רילי ולפיכך קרא לון קכ"ה ואסר לון נעשה אדם אנא ואתון אנא נשכח' ואתון נופא וכך הוא דנופ' הוא מתלתותן והוו אומנין דבראשית ונשכחא יהבת קכ"ת ואשתחף יגהנון בה כצלמנו כרמותנו כלופר דאתחזי לגא בההוא נופא דאתמסיב מנהון למנדע ולאדמאה לבן כההוא דאתמסיב מיני נשמתה דאסרש מינודוי דעלמא ויהא תיאובדיה ותעורזיה לעילאין קדישין: ועור כצלמנו כרמותינו דנופא דאתמסיב מנהון לא יהוי כקיומא בניניכון מאי בניניכון דאינון בריין דאסקיתון על דאיתו עקרא כשאר כל בריין והחיה נשכחא קדישא דאנא יהיב בית ריהוי ליה קיומא לעלמין דליתא נופא וירמה בקיומא דילי אסר רבי אכהו הדין חזא בדירא דמלה' וכו' ענ"ל והאדפתי קצת בהבאה המאסר הזה למיון תשוכת המיני' והנה על קוטב המאסר הזה יעורש טה שאר"ל בראשית נמי סאסר הוא' והנה יהוץ כי בראשונה ברא הקב"ה התשלשה אומנים הללו כיום ראשון שמים וארץ ומים כמו שאר"ל עשרה דברים נבראו ביום ראשון בכלל בתוכם השלשה אומנים הללו יחם תיעברים תכשמשק את הרב והו הק"ב כל ששת ימי בראשית והנה בריאת הענבר' עצמ' ביום ראשון למלאכה ולא היו לו לקב"ה עדיין עברים לברוא את תיעברים עצמם למי היה לו לום' לבריא אותם לכן אומר בראשית נמי סאסר הוא ולא אמר ויאמ' כפני שלא היו לו עברים עדיין כי היתבראשית אבל דהיינו בראשונה שלא היו לו עדיין עברים נמצא הוצרך לדבר ל' יעמו שיעשה אותם העברים והו לאו אורות ארעא יכרי העולם אלא יספיק לו בחשבונו שיתפוס הבריאה בהשבת שלו ואז בא אותם כי דרך בני אדם העולם הוא אם יקח אדם עץ ארז כידו אם לא יקח במחשבתו הציור של הכלי ההוא יכוח לאין הכלי ולא יעשה כלי לעולם והו כוונת הכתיב לחשוב בחשבת בהריש עץ ואבן ואין מקרא יוצא מידי פשוטו ללכרך תורת דרך ארץ וברכה תורה בלשון בני אדם בראשית נמי סאסר הוא להשביל בינה כי הוא סאסר סתום ונגוי ולבן הדגם ירושלמי בחוכמה על פלה בראשית ורי בנה והנה גם כן כאן לא היו יצדיקים בעולם ולא חית לו ליסר סאסר הפצות להצדיקים שיעשו פצותיו ויעלו סיין ונקבין לסעלה כי לא היו צדיקים בעולם והכשיק לו מחשבתו להעלייה הזאת להעלות לפנינו פעשה הצדיקים שיצא את"כ סאלוה העלוסות ותצדיקים להבראות להם ונל' רם ולבן ארו"ל בפי נמלך נשסתן של צדיקי' וכו' וגם לזה אר"ל לכל מי שהכסתו קודסת לסעשיו הכסתו מתקיימת וכוה הסאסר ברא מסש הסקום פנוי אשר עתידים ליעמו בתוכו שפי' ארץ הרחוניים והנשביים וזהו כוונת סשוק בראשית ברא אלדים את השמים ואת הארץ ועליו פירש חרשב"ג ע"ה בריש הזהרמנהא רכלכא נלילף גליפוי בסחירו עילאת אשר אנו עתידים לנאר דיי צרכו ' כלל הדברים שאמרנו שאי אפשר להעלו' מיין נוקבין כי אם עי' כעשה הסוב של הצדיקים אבל ניחה שלא תיו לו עדיין עברים הם הצדיקים המ"לי' מיין נוקבין חסניק לו מחשבתו שחשב בהצדיקי' ובמיעשיהן הטובים העתידים להבראות ' וכיף הכעשה הוא תחילת המחשבה אשר בשבילם נברא העולם כילו ויחני לנפש' ובשביל

פרק שלישי

וכשביל התורה והמצוה אשר הם עתידים לעשות שנ' אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי וכל חק תוא לשון נבוב שנ' אשר שמתי גבול לים חוק עולם ולא יעבו' וזה רומז החוק והגבול אשר שמתי לעולם הכולל שמים וארץ רחיינו המסקנ' פנוי תזה שהוא תחלת מחשבתו כאשר פניתי מקום לעולמו לא שמתי ולא בראתי אלא לשבו' התור' ומעש' תסנו' להתעלו' מיין נוקבין ומרוב השכח שחשב בתצדיקים היה משתעשע ומתענג איך היה לו עם קדוש ומזוזת התנוגה גולדה כת רכת שלי חדין קימין האותיות אשר נולדו מן הנקודות שברשיו השאר בתוך תיגיל כי כל אות אומן יש לון נכול עלי הנייר וכדי לשבר את האון אמשול לך משל תסבריל פמה מתהלות תאר' תנשמי כשיש לו איזה שכחה או ישחוב שיבוא לידי ריוח גדול הוא משתעשע בעצמו ישחוק בינו לבין עצמו ומרוב השכחה מתגעגע וידע כי השחוק באים הנשמי בא לו מן תפחל ושחתול בולו מותרי תדם ואם כן השחוק בא לאדם מצד תסותרו' רחיינו כת תרן כן בביכול בעל הרצון יתברך שמו לער עצמו וראה שאלו העולמות שתיה משער להא צילם היה צריך בהם רין כדי לתת שכר ועונש ואלו לא היה משתעשע לא היה מקום לדין ואפילו לתקיקה שתקק בעצמותו לא היה לת מקום והיינו הכדור הראוי להעסיק בו כל התעלמות מפני שהוא רין לגבי תאין קוף ופפני זה נשתעשע שהוא כמו המים או האש שבחרוה נשב בהם וחמים או האש מתגעגעים ומתלהטים כברק לעינין ומכתיקין ומבריקין אנה ואנה כן א"ם יתברך שמו היה מתגעגע בעצמו ומבריק מתגעגע וידע כי אל העולמות ואותו הגעגוע נקרא משתעש' ואותו השתעשוע מלקיך עצמו אל עצמו ונולד ממנו כת שיעור אתקיקה של האותיות היא התחיה בכח נגון בהאלם כיתות אשר אפרשם אח"כ וכלל הדברים שנעשת הכל מן המחשבה שחשב בתצדיקים המסיק להתעלות אור עצמותו ית' כדי לעשות מקום פנוי אל מקום בריאת תיולמדת והגעגוע ופיעולת השתעשוע עצמו והעיל לקבץ תלקי ניצוצי הרוש' לעשותו אותיות הכל היה כפעם אחר לפי שאין קוף ירד שמו שהחשבון שבחלית המשפטות כל צד תנגע תוא מוליד תוס באופן הוא משפש בתבלית המשפטות כל צד תנגע תוא מוליד תוס באופן שהחשבון הזה תוא שיעור כת רכת הדין ' והשתעשוע נולד שיעור התקיקה התקיקה היא רמתה כוחרי"ם בראשית ז"ל ברית הורכנותא רמלכא גליף גליפי בסתירי עילאת ' והוא פירושו כלומר בתחילת שעלה ברצונו המחשב השתעשע שאמרנו' שהוא תחלת השיעור הזה שעיער בעצמו כדי שהיה לו שולמנות ' וכל שלמנות תוא מצד הדין מפני שהוא מצוה לאשר תתתיו וכשיעשה זה שהוא מצויהו נדרן לו שכר ואם לאו ילקהו הרי שהשלמנו' הוא שורש שכר ועיקוש ומכן תשתעשוע תזה הנזכר יש בו שורש דשורש הדין שהוא רל"א אחוריים שבצדוף עמו הרחמים שהוא שורש כל שרשי הרחמים שהוא נשמת אין סוף יתברך שמו לער אכן שהיא נשמת א"ל כ"ם אשר בתוכו ' וחכר חסרי' שהוא עיריף רל"א שערים פנים עם נשמ"ל כ"ם הנגה בתוכו ' והרין הזה הוא שורש תעלת התרוכנות שהוא השולמנות ולזה קראו רשבי"ו:

הורכנותא דמלכא וקראו מלך ושליט להורות על מה שאמרנו ' שהתקיקה הזאת הגולרה מהמשעשוע הזה הוא השיעור ששיער הא"ם בעצמו לאמו' הכדור הזה יהיה מקו'הראוי להתראות בתוכו כל העולמות נמצא שתלק א"ם שבתוך השיעור תהוא תנו' הוא מוקף והא"ם אשר הוא סביב אל התקיקה ר"הוא מקיף נמצא לפי מה שאמרנו הא"ם יח' שמו רומא מקיף ומוקף יחלק א"ם רהיינו הנייר המוקף הוא שורש עיקת כל העולמות וגתגלה האור מעש עד שנעשת מסנו מלבוש:

פרק שלישי

דגנה כעל רצון יח' שמו צפה שאלו העולמות שהיה כשער להאצילם היה צריך בהם רין כדי לתת שכר ועונש בעולם שו לא הירת משתעשע לא תית מקום לרין המתעשם לפפה ער שנעשה מסנו שכרי כלים אשר מהם נעשו הדינים ומהם נעשו הקל' פרי הנקראים אלהים אחרים התיקנים מאלהים קרושים שנ' לחים כאו גרם כנחלתך ונוס כי מחשוב הקשה יצאו ראש תאכלם לכן כל תאחם ותשקם להדין ולא להיים כמו הכלב שכביכו לנשך בנ. אדם הסבע שלו רק רע כל היום ואפילו תפלאכי' המסכלים מן כפירת תור נאמר עליהם והודי נהפך עלי לכשחת והם נקראים בני אלהים כהם כישריכים רוכם ומהם משחיתים דרכם ומעשים מקטרגים בזמן שהתחתנים מפשיכים עליהם פרי ס"ר ההו שנ' ויהי היום ויכואו בני אלהים להתיצב על ה' ויבוא גם השטן בתוכ' וגו' חרין הראשון כא שן כת נכול האותיו' שנעשו מתרושם שחיה א"ם כ"ח מקסין ומרוכ ומצמצם לנקודות ופתנקודות נעשו האותיו"ת וחזו סוד הפכוק ואור צדיקי ישמח ונאמר יהי כבוד לעול' שיכירו נדולתו' יכבודו כבני ישמח ח' במעשי' אע"פ שאמרנו כי נכול האותיות אוא שורש הרין הוא דיוקא לסמה אכל בורת הסקום כעולם המלבוש תוא שורש כל הרחמים של מפת מפנו אכל לגבי א"ם נקרא רין נמצא כי הצפצום הראשון הוא שכלל האור הראשון לעשות מקום פנוי והצפצום השני הוא שנשאר הרושם של האור שנתסלק ואותו תרושם צמצם לנקודות וזה הצמצום נעשה ע"י תנועת השפחה כמו האדם השוחק על ריב השפחהוהוא שתנועת ר"ל מתנועע ונלך וכמרוכ הנקודות והציצותיו בברק לעיניו וזיה מחבר הנקודות אחת אל אחת ער שנעשו האותיות כרמותם וכצלמם אשר נזרה תכסותו יח' אשר אין מקום לשאול על רמותם לסרא א"ם רמות צורת האותי'כך ולא כרמות אחר מפני שהעולו' הראשון נגלה באור ולא יתגלו סצמם כי אם לעתיד ע"י ר' עקיבא בן יוסף ע"ה שיתגלו ע"י סיגם בתרי האותי"ת שהם סוד אור לכושא של א"ם והם נקרישים כתרים אל האותיות אשר תתתיהם ואור הנקודות הללו איך היו נוכלים ונחלים להעשות מהם צורת האותי' נתגלת ע"י איחו ל' למ"ד אור שכינת היסים האר"י ולה"ת אשר על רבר יו אין להוסיף וסמנו אין לגרוע ישמח תכם ויוסיף לקח:

פרק רביע

הנה מן מאה נקודות נבראו אחרת ומתתלת כראא האלפא ביתא כסדרה ואת"ב צירף כל אות של האלפא ביתא עם כל האותיות כרי שיפנש למפה אבר באבר תוסם בתין ועץ באיזהן ויד ברגל וכרוס לות כאשר אמו' בספר יצירה שקל צירוף המירן אלף עם כולם וכולם עם אלף וביה עם כולם וכולם עם בית וכו' באשר נבאר בשער תזה בכסייתא רק' בת ושבתיתה וכן צירף כל האותיות ער תינמצא כל אות יש לו כף אלפא ביתות תוץ מא"ל כ"ם שהוא תסרכז תה חית בכל פרצוף של כל אות ואות והוא תאור מניסי שלו ועליהם נאמר האותיות יצורו ונאמר ויתיצבו כמו לבוש תוא אור לכושו של הקב"ה שנא"ע עטות אור כשלם' הנר השות שבתן תמיד עשר למעל"מן תסרכז ועשר אלפא ביתו"למפה מן תסרכז ויש כתם רוח חיים הוא תסרכז הנותן חיות לכל הפרצוף שלו ותוכן כת תשרשים לכל האלפא כיתות שלו נמצא שהם כ"פ רל"א אותיות בכל פרצוף אות ואות לכרין תעלת כשאכתו נתן שהוא כ"פ רל"א ' וכן עולה התשכל ער למ"ר הם רל"א אלפא ביתות מנים שהאלפא ביתא של תשם בא אר שם בישר והיא תנשמה של המלכוש ' ויש כ"כ רל"א אלפא ביתות אחור מן אות הלמ"ד ער תינ שה"אל כ"ם עם"א הנות שלו בא באחוד כזה לא"א ס"כ ג"כ ס"ר וכו' דרוק כי כל פנים הוא תסר ונקרא זכר וכל אחור הוא רין ונקרא נקיבה ואף שלא היה שכח רין מפש אלא כת דכת דין לגבי דיוקא ולא בעקר התעלמות שלפפ' חינמו שהוא מפש כת הרחמי' אם לא היה בעלם הראשון רין קצת לא היו האותיות נראים מפני שלא ר"ה להם בגול לעפור והיה הכל תזר אל אחר תפשום ולא היתה שכם בריאת בעול לעץ תחיים שהוא סוד שם הויה ולעץ תדעת טוב ורע שהוא סוד שם אלהים הסתלק לסוד אלהים קרושים וא להים אחרים ולא תיתה טוב ורע ושכר ועונש בעולם עם המשרתים של טוב ורע להשלי"ם עולות יתם ואם תאטר מת תיה צורך לבעל הרצף תעולם נשכיב ככר אשרנו שטבע תטוב להיטיב לחלוטו' יהער לזה שנ' מת רב מוכן אשר נמצת ליריאיך צפנ"ת ריקא שהו' לשון צפון שהוא רין של מצפון תמחה הרעת וזה מה שאר"ל נדולים הכם תצדיקים שמהמצים מדה הרין למרת הרחמים הנה שכרם אתם

אתם בנ"ע כי כאר צפון שהוא סדת תדין חנת תחסר שהוא רק
ובטבעו אי אפשר להצריך לחנות מסנו תוא סעדה בו סדת הדין
שנמחק ע"י התכה כדי שיכולים לקבלו כי סעלת יחידה יש
לחזהב על הכסף להגדיר מסנו ואפור סצפון והב יאתה ותוא
רבד המשחוה ל' הנשם והוא עב יותר סן הכסף ונאזור לעניינינו
דהגדה כ"פ דל"א עולים נחיב והוא שער שני' בתענית ובטביל' כנדע
לנו נהכל ע"י ספירת התלכו' שהיא עצמה סור הרכור ח"א שהוא
כפירה ת"ת הכוללת פרצופה בפני עצמה הוא סור"ה' קולות הם
הו' ספירות הקבועים בו תסיר והם נזכרים בסזמו' הבו לי' ד' כני
אלים ואבא ואימא עליה' וסח' יצאני' והם בסקומם נעלמי' וסתנגלי'
לספה בחכמה ותבונה ודעת ודי בזה ונם אותיו' ספירות התחכמה
פיעלות בחשבת כל' כ דריגה שהם הל"כ אלהים דמעש' בראשי'
לתת שפיע לכל הספירות כפי אשר יראה תבסתה לכל אחר ואח'
תלך הראשי לו ולא פאות כדי שלא יתבטלה חוקה והשנחתה
להשפיעה לאחרים שלסטה היסנה והיא סחלקת סוף לכל צבא
הסרום ולגלגלים ולכוכביסם ולשגים עשר סלות ונותנת שפע
לסלאכי' לבדם ולבני אדם לבד' ואם היתה נ'נותנת יותר מכדי שיעו'
הראוי לו היה הסך הזהוא מתכסל לנסרי ונם חוק היעלם יתכסל
ותבל היא נותנת ע' השכיחה שנ' ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה
הם הו' היכל"ות דברי ראית ותבתים הם הבדורין של יצירה ועשיה
ואם הכל ע' סהכתר אשר שפעה אין לת שיעור ולכן הם הל"כ רינים
הם הקרומים הספרי"קים שלא יצא שפע הוצ' יותר סראי נסצא
שפסיירת התכמה והפעולו"ת של אותיותיה דהם פועלי"ם כל
הפעולו' לספה ולתכמה' עצמה אין לה שיעור ואינה תופסת סקום
ואם כיל נפש אתת תבין סעמקן סרד תבריא של פעש' בראשי'
והשתל שלותיה' אשר היא סוכרתת לירד כן תכבה הראשונה
דרך העילסות אין סוף קו לקו צו לצו עד שפניע שפע דהשנתה'
אל התכמה שיש בה יכולת לתפוס בתכמה' כל השנחת העילסות
שלספה ססנה מפני יראת נרם הסעלות עד שניעה לה שיעור
לערך העולסות שלסעלת היסנה אבל השפע עצמה הוא כולו
אותיות הסתעה בירידתו לספה ועליה הסה דור ואבר סה רסו
כעשיך ה'בולם בתכ"סה עשית ונאסר ידנ"ך בתכבה יסר אדץ
והיא ספרנכת כל צבא הסרום עם התחתונים וזת היתה דוקא
בתיבור אותיות פסירת בינה עסה שתיא כרסות נקיבה כביכול
והם יוצאים אותיות רעה הוא הסחלק לכל צבא הסרום שפע
ובזון כמו הארם בביכול שיש לו תכסה וקבל כרבו תורה אבל
אינו יכול להרש ולהבין רבר סתוך רבר אם' אדם שיש לו תכסה
והוא סבין רבר סתוך רבר יכול להרש ענין אחר סה שלא קבל
סרבו ואותו התחדשות נקרא רעת הנולד בתכבתו וביניהו לכן
בכל סקום שתכסה ובינה סה סורונים כולר בהם רעת והבן לכן שרי
התכסה ושרי הבינה ושרי הרעת פוליים יחד הסיר והם סור
הסוחן הגבלים יחר ויוצאים לספה כשיש זווג וכשאין זווג הם
נעלמים בסקורם ובעולם היצירת באנחים. סה שאפשר לנלות
ולולי יראתי סבני אדם שאינם סהוגנים עשיהבשו בהם הייתי
סאריך בתם אבל סי שזוב שיהגלה אי אפה ז"ל הוא יהודי סנשבה
ספרדיית הסניר ומרדינו' שרים הללו שכתבתי אתם' והנה אביא
ספר הנחסד ברית הסנזהר בקיצור סופלא והוא סרבר בכפירות
תכמה של עולם הבריאה הסקבלה שהתכמה שליעולם האצילות
ואומר שם סחלך השפע שהם שמות נרולים וחזובים
ומתפשטים בכל' צדדי הסרכבה ת"ל ומאי התכמה והרהורה
מתפשטים כל הכוונת הסשפחות כל משבחה וסשבח בסקום
לפעלי פעולתה ולענות עבירתה אליה הם המשפחות הסקבלת
מזיו דהתכמה ובה תלויות. ולצפון עסירות משבחה אחת שנקר'
כבואות סלאכי הסשחית לכל יצאו ויתפשט. להסחית העולם
ואת הסשחה' תופסת סחלך שש מאות פרסאות וכו' כל' סקו'
של' פרסה הוא שם קה"ש והוא כנ' הש"ם ואומר שם ועל כפירת
התכמה אסרו שהיא אם כל הסאורות וכל' אנלגלים דצבאותם
והסאורות הספרתים לבוראי הם ונשא וכל הנזכים לא נחשבו
אצלה רק כלא היו כי היא שוכנת בתיך הסלך. וסוכנת לסלך.
ובראות התכמים המעסיקים בתכמה ליראת שורש שכח כל
המאורות והגלגלים וצבאותם והעולם ונבראותיו והתחוללו
ורני

כאשר ביארתי בפרק האתרון של שער עולם התחתו וסמנו נאה
סור יחידת לכל צריק אתרי סותו כנ"ע כי העה"ו אי אפשר לו
לסבלו ספני דוב קדושתו וכל זה סנע סאתנו הסא א"ה וסאותיו'
ספירות התכם"ת הם סקבלים שרי התור"ה והם פועלים להתכים
ולדרוש ברבים והם נזרים על אליהו הנביא אבור לסוב להתגלל'
על הפועל אחרי שתקרש עצמו שכיע שני' בתענית ובטביל' כנדע
לנו נהכל ע"י ספירת התלכו' שהיא עצמה סור הרכור ח"א שהוא
כפירה ת"ת הכוללת פרצופה בפני עצמה הוא סור"ה' קולות הם
הו' ספירות הקבועים בו תסיר והם נזכרים בסזמו' הבו לי' ד' כני
אלים ואבא ואימא עליה' וסח' יצאני' והם בסקומם נעלמי' וסתנגלי'
לספה בחכמה ותבונה ודעת ודי בזה ונם אותיו' ספירות התכמה
פיעלות בחשבת כל' כ דריגה שהם הל"כ אלהים דמעש' בראשי'
לתת שפיע לכל הספירות כפי אשר יראה תבסתה לכל אחר ואח'
תלך הראשי לו ולא פאות כדי שלא יתבטלה חוקה והשנחתה
להשפיעה לאחרים שלסטה היסנה והיא סחלקת סוף לכל צבא
הסרום ולגלגלים ולכוכביסם ולשגים עשר סלות ונותנת שפע
לסלאכי' לבדם ולבני אדם לבד' ואם היתה נ'נותנת יותר מכדי שיעו'
הראוי לו היה הסך הזהוא מתכסל לנסרי ונם חוק היעלם יתכסל
ותבל היא נותנת ע' השכיחה שנ' ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה
הם הו' היכל"ות דברי ראית ותבתים הם הבדורין של יצירה ועשיה
ואם הכל ע' סהכתר אשר שפעה אין לת שיעור ולכן הם הל"כ רינים
הם הקרומים הספרי"קים שלא יצא שפע הוצ' יותר סראי נסצא
שפסיירת התכמה והפעולו"ת של אותיותיה דהם פועלי"ם כל
הפעולו' לספה ולתכמה' עצמה אין לה שיעור ואינה תופסת סקום
ואם כיל נפש אתת תבין סעמקן סרד תבריא של פעש' בראשי'
והשתל שלותיה' אשר היא סוכרתת לירד כן תכבה הראשונה
דרך העילסות אין סוף קו לקו צו לצו עד שפניע שפע דהשנתה'
אל התכמה שיש בה יכולת לתפוס בתכמה' כל השנחת העילסות
שלספה ססנה מפני יראת נרם הסעלות עד שניעה לה שיעור
לערך העולסות שלסעלת היסנה אבל השפע עצמה הוא כולו
אותיות הסתעה בירידתו לספה ועליה הסה דור ואבר סה רסו
כעשיך ה'בולם בתכ"סה עשית ונאסר ידנ"ך בתכבה יסר אדץ
והיא ספרנכת כל צבא הסרום עם התחתונים וזת היתה דוקא
בתיבור אותיות פסירת בינה עסה שתיא כרסות נקיבה כביכול
והם יוצאים אותיות רעה הוא הסחלק לכל צבא הסרום שפע
ובזון כמו הארם בביכול שיש לו תכסה וקבל כרבו תורה אבל
אינו יכול להרש ולהבין רבר סתוך רבר אם' אדם שיש לו תכסה
והוא סבין רבר סתוך רבר יכול להרש ענין אחר סה שלא קבל
סרבו ואותו התחדשות נקרא רעת הנולד בתכבתו וביניהו לכן
בכל סקום שתכסה ובינה סה סורונים כולר בהם רעת והבן לכן שרי
התכמה ושרי הבינה ושרי הרעת פוליים יחד הסיר והם סור
הסוחן הגבלים יחר ויוצאים לספה כשיש זווג וכשאין זווג הם
נעלמים בסקורם ובעולם היצירת באנחים. סה שאפשר לנלות
ולולי יראתי סבני אדם שאינם סהוגנים עשיהבשו בהם הייתי
סאריך בתם אבל סי שזוב שיהגלה אי אפה ז"ל הוא יהודי סנשבה
ספרדיית הסניר ומרדינו' שרים הללו שכתבתי אתם' והנה אביא
ספר הנחסד ברית הסנזהר בקיצור סופלא והוא סרבר בכפירות
תכמה של עולם הבריאה הסקבלה שהתכמה שליעולם האצילות
ואומר שם סחלך השפע שהם שמות נרולים וחזובים
ומתפשטים בכל' צדדי הסרכבה ת"ל ומאי התכמה והרהורה
מתפשטים כל הכוונת הסשפחות כל משבחה וסשבח בסקום
לפעלי פעולתה ולענות עבירתה אליה הם המשפחות הסקבלת
מזיו דהתכמה ובה תלויות. ולצפון עסירות משבחה אחת שנקר'
כבואות סלאכי הסשחית לכל יצאו ויתפשט. להסחית העולם
ואת הסשחה' תופסת סחלך שש מאות פרסאות וכו' כל' סקו'
של' פרסה הוא שם קה"ש והוא כנ' הש"ם ואומר שם ועל כפירת
התכמה אסרו שהיא אם כל הסאורות וכל' אנלגלים דצבאותם
והסאורות הספרתים לבוראי הם ונשא וכל הנזכים לא נחשבו
אצלה רק כלא היו כי היא שוכנת בתיך הסלך. וסוכנת לסלך.
ובראות התכמים המעסיקים בתכמה ליראת שורש שכח כל
המאורות והגלגלים וצבאותם והעולם ונבראותיו והתחוללו
ורני

פרק חמישי

ורני הים והמים אשר מעל השמים החכמה הוספת על כלם ולא
נראה מהם רבר מראשם ועד רגליהם נחשבו כולם אצל החכם
בקעירה קטנה ומים אין בה · וכולם עוברים לה · והחכמים אשר
הנמיקו לרעת החכמה אמרו שכל עניני נפלאות של רבון כל
העולמים וכל הקטן ונבזהו לא נחשבו אצלה אלא כלא היה ·
והוא מאור המושיע תעה בעת צרה · והוא הנקרא קבר"ה
הוא"ה שכל הנבראים מתאמים לחשיע עומקו וחכונתו ויפיו
ומספרתו · ואמרו בעלי השכל באשר הניעו קצת להבינתו של
הנאות הזה. מהם עשרו תמיהי · ומהם יצאו מן הדרך ומן האמת ·
והשיגו להיותר עלם כמו שהאמינו באנשים גדולים (כגון אלישע
אחר שפיתה במספ"ר ויתת אשר תוא תכבה ויציהה וכן בן עזאי וכן
זומא ועליהם נאמר שמח קברי את העם המתאוים וחכן) ואמרו
כאחר שהחכם אין דבר למעלת ולמפחי שיעשה שום רבר מבליעי ·
כי היא נותנת חכמה לעושה תרבר תחוא · תמהיל ואין רבר נעשה
מבלעדי החכמה · והחכמה מי ברא אותה · זמי התיאה מפקום ·
והיה מעיין כי זאת היא קושיא גדולה מן המפקות תגדולו'תעמקו'
כי החכם ביצד יכל להיות שהחיה נבראת תוך הרבריים שהובבי'
אותה תמיל ואינה תופסת מקום ואם תחכמה קדם התפשטה
מן מציאות הגדול מה תיה עניינה · לאלו חקקושות אין סוף ואין
חכם לפרשם ספני שהם לרחב עמוקו'מאור עומק גדול אמרו על
סוד החכמה שהוא מאור המתפשט מן המקור הנעלם · ונקראו
בקוראי מקו"ר החכם"ח (והוא סוד עלם המלבוש הנקרא תורה
קרוסה ועליו אמר רבי אליעזר קודם שנברא העולם היה תוא
ושמו נלבר שם היה בצירוף תוא כולל כל עולם המלבוש
כאשר תראה לפניך בחשרך הזה ומפנו נתן הקב"ה קצת חכמה
לאלפות המלך שב' וה' נתן חכמה לשלמה ר"ל חכמה מהם ולא
החכמה תידועה וכן יתן הקב"ה למלך תמשיח שב' ונחה עליו רוח
ידו"ר רוח חכמה וגו' ונאמר ומלאה הארץ רעה את ידו"ר וגומר
ונאמר ועל העבדים ושפחותו אשפוך את רוחי וגו' וכן היתה על
הים שאר"ל ראת שפחת אחת על הים יותר מפה שראה יחזקאל וכן
אמתיה ברבינו הקדוש היתה מהם)ואחר שנתמשפ'החכם'הוציא
פעולותיה לאור וקידם ליצירה אלפים שנה תיתה החכמה מראית
כתה לפני מקורתה · כמ"ש ואחזיה אצלו אמון ואחזיה שעשועים
יום יום · רומז של הקב"ה אלף שנה כאיכתיב כי אלף שנים
בעיניך ביום אתמול כי יעבור ונומר (ומלה שנה נימס' ספירה
וכעולמות הללו ספירה אחת תיא יותר גדולה מאלף ספירות
למפה יכולם נתנים כוחם לפעריל שעות היום יבוא ניאור
בשערי' תבאים בסייעתא דקב"ה ושביעתה · והחכמה תיא תולב'
תריר עם ישראל לכן אמר שלמה עליה מי זאת עולה מן המדבר
וגו' כתמרות עשן תיא סוד תנבואה שהיא מתפשטת בגבור'גדולה
לתנן על ישראל בב"ב אלתים שלה שהיא מגינה על ישראל מן
האומות(כי תם"ר תוא ני' ש"ך רינים שני פעמים תם ש"ך רירתה
ורנוקביה ועולים תפר תהו סוד שב' כש"ך תמה תמלך ושוו סוד
נחלי דרתני שלא נכבו י"ב תודש שראה רבה בר בר תנה כי
בשתפוך תמר תמצא פלת רתם · ותוו פוד תרחם של אליהו
ו"ל שב' וישב תעת רתם אחר וישאל את נפשו למות ותה רוקא
כשתתפשטים הגבורות למפה בעלמות התתתונים · (ותיא
הנותנת חכמה לנרכאים שהיה שורה כיאם על הנדכאים תקראי
שמה חש"בון לפי שהיא תופסת בשכל התכמתה כל צורך
הנבראים תן ומפרנס אותם ויודעת תשבון בפה קרקפתא אשר
תיא צריכה לפרנס ולהשניח צליהם ומפני שכל השרים האותם
וחשקם לעלות ולקבל מפנה על כן יאמרו המשלי' בשפים כואו
תשבון ואומרים תשלשה שרים זת ל"ות נעלרת ונקבל ממקומם
התכמה וכאמרם זת הם מחלקים אותה כואו תשבון ונום' וכאמתי
סוד תבהוה תזה בשתר קריה ארבע וממנו יתכאר תשבה אשר בו

עכ"ל ותשלשה שרים תנזכרים אשר פימנם זת

שמ"ע גומריקן שמו"קי מפש"ת יתן יתו"אל תם תמחוקן ויציהה
ויש מלאך אחר ושמו אוריאל ותוא קצין בקצינ אחרי מן תגלגל
תעשירי לארץ ואמר ליתושע אני שר צבא ה' ולא נתשב אצל חג'
טרים אלא כעניר קטן מהם ותנה תריאה רבני תספר הנחמד איך
תוא מוחיב ואיתו מפרק ברמז שהחכם מהמשפת מעולם הראשון

פרק חמישי ד

ותליתה נאפר אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים כלומר לא יגיעו צירופו שמי אשר ע"י אתה שוכן שם ותהיינו כעלמות בריאה יצירה עשיה לא יהיו שם בתמידות אכל הם סושאלים שם כעת רצון להושיע לנערה המאורסה היא השכינה אשר צעקה כעיר ירושלים שלמעלה אין לה פרשית שכם אלא מעולם האצילות ' וכעולם הבריאה נאצלו צירופי פסוקי התורה שלא בכדר הנכתבים בתורה אלא בולם שמות הקדושים וכעולם היצירה הם המלאכים שראש שמם נתתם בתורה כגון סלרי"ה שס"ו הוא גבריקין שמחניאל ממטרון יהואל וסלה ראש"ם חמי' בסופ ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלרים זה גמריקין דפאל אוריאל מיכאל וחיכת ופנ"י ל"א יר"או הוא אותיות אוריאל ושניאל וסלה אל משפטיה לכאן ולכאן ויש מהם על דרך חני' וגנזר' כשפושה אפא של הנשמים לל' נשר"ם רבוא אחותה הם בהיות העושים מהם שמשרתים מלאכים בעולם תעשיה הוא סוד התפוררה שיוצאים האופנים על דרך חסורה וחלוף האלפא ביתות טן התורה ושם נאמר לא"א יסיר שוב ברע ואם חסר יסיר והיה חוא"א ותמותהו קודש ואין לך אדם מישראל אשר שמו אינו יוצא מחותיות חקדושה הן בפירוש או ע"ר נ' או ע"י חילוף ותסורה וכיוצ לסאכם השלם הנם קבל שהיה לו תלמיד אחר שהיה אוכל חזיר חלף אחוי חא"ו כדו ושאל אותו מה יהיה אחריתו והשיב לו הפסוק הזה אם"ר"תי אפא"יתם אשב"תה מאנ"ש זכר"ם שאותיות שליטיות שלו חוא ר' אבנר שמו של התלמיד חזה ואחריתו ערי אובר נמצא שאפילו הרשעים מתכוונים בתורה לפי מעשיהם וארז"ל חכן הן התורה מגין וכו' ואומר כ"ן האר"י ז"ל"זה כשמגלים כל תיקון מישראל קודמים לו

פרוש כתר פרק ו שם עב

אב גר חו זח טי כל כן סע פץ קר שת	ו
אג דה וז חט יך לם נס עף צק רש תב	ו
אד הו זת טי כל כן סע פץ קר שת גג	ד
את וז חט יך לם נס עף צק רש תב גר	ת
או זת טי כל כן סע פץ קר שת גג דה	ו
אז חט יך לם נס עף צק רש תב גר הו	ו
את טי כל כן סע פץ קר שת גג דה וז	ו
אש יך לם נס עף צק רש תב גר הו זת	ו
אי כל כן סע פץ קר שת גג דה וז חט	ת
אך לם נס עף צק רש תב גר הו זת טי	ו
אל כן סע פץ קר שת גג דה וז חט יך	יח
אם נס עף צק רש תב גר הו זת טי כל	שם סג
אן סע פץ קר שת גג דה ז חט יך לם	ו
אס עף צק רש תב גר הי זת טי כל כן	ד
אע פץ קר שת גג דה ז חט יך לם נס	ת
אף צק רש תב גר הו זת טי כל כן סע	ו
אץ קר שת גג דה ז חט יך לם נס עף	ו
אק רש תב גר הו זת טי כל כן סע פץ	א
אר שת גג דה ז חט יך לם נס עף צק	ו
אש תב גר הו זת טי כל כן סע פץ קר	ח
את גג דה ז חט יכ לם נס עף צק רש	ו

נס פרצוף חכמה פרק ד שם עב

גב דה ז חט יך לכ נס עף צק רש תא	ו
כד הו זת טי כל כן סע פץ קר שת אב	ו
כה ז חט יך לם נס עף צק רש תא בר	ו
כו זת טי כל כן סע פץ קר שת אב דה	ו
כז חט יך לם נס עף צק רש תא בר הו	ו
כח טי כל כן סע פץ קר שת אב דה וז	ו
כט יך לם נס עף צק רש תא בר הו זת	ו
ל טי כל כן סע פץ קר שת אב דה וז חט	ו

פרצוף חכמה שם עב

כן לם נס עף צק רש תא בר הו זת טי	לם
כל סן סע פץ קר שת אב דה ז חט יך	ו
בס נס עף צק רש תא בר הו זת טי כל	יח
כן סע פץ קר שת אב דה ז חט יך לם	שם סג
בס עף צק רש תא בר הו זת טי כל פן	ו
בע פץ קר שת אב דה ז חט יך לם נס	ו
בף צק רש תא בר הו זת טי כל סן סע	ד
בץ קר שת אב דה ז חט יך לם נס עף	ח
בק רש תא בר הו זת טי כל סן סע פץ	ו
בר שת אב דה ז חט יך לם נס עף צק	א
בש תא בר הו זת טי כל סן סע פץ קר	ו
בת אב דה ז חט יכ לם נס עף צק רש	ה
גא בר הו זת טי כל סן סע פץ קר שת	ו

פרק ח בן פרצוף בינה שם עב

גר הו זת טי כל כן סע פץ קר שת אב	ו
גז ת חט יכ לם נס עף צק רש תא בל	ו
גז זת טי כל כן סע פץ קר שת אב דה	ד
גו חט יכ לם נס עף צק רש תא בר הו	ח
גח טי כל סן סע פץ קר שת אב דה ז	ו
גט יכ לם נס עף צק רש תא בר הו זת	ו
ני כל סן סע פץ קר שת אב דה ז חט	ו
נך לם נס עף צק רש תא בר הו זת טי	ו
נל סן סע פץ קר שת אב דה ז חט יכ	ח
נם נס עף צק רש תא בר הו זת טי כל	ו
נן סע פץ קר שת אב דה ז חט יכ לם	יח
נס עף צק רש תא בר הו זת טי כל סן	שם סג
נע פץ קר שת אב דה ז חט יכ לם נס	ו
נף צק רש תא בר הו זת טי כל סן סע	ל
נץ קר שת אב דה ז חט יך לם נס עף	ת
נק רש תא בר הו זת טי כל סן סע פץ	ו

בם פרצוף חכמה עב וף פרצוף גבורה

נר שת אב רח ז חס יך לם נס עף צק ו
נש חא בר הו זח טי כל מן סע פין קר א
נת אב רח ז חס יכ לם נס עף צק רש ו
נא בר הז זח טי כל מן סע פין קר שת ה
נב רח ז חס יך לם נס עף צק רש תא י

דם פרצוף דעה פרק ט
שם עכ

זח ז חס יכ לם נס עף צק רש תא בנ י
דז ז חס יכ לם נס עף צק רש תא אב נת ו
דח חס יכ לם נס עף צק רש תא בנ הז ד
דט טי כל מן סע פין קר שת אב נת ז ח
די כל מן סע פין קר שת אב נת ז חס י
דך לם נס עף צק רש תא בנ חז זח טי י
דל מן סע פין קר שת אב נת וז חס יך ו
דמ נס עף צק רש תא בנ הז זח טי כל ח
דן סע פין קר שת אב נה ז חס יכ לם י
דס עם צק רש תא בנ הז זח טי כל מן יח
רע עצ קר שת אב נת ז חס יך לם נס שם סג י
רף צק רש תא בנ חז זח טי כל מן סע ו
רץ קר שת אב נה ז חס יכ לם נס עף ד
ריק רש תא בנ הז זח טי כל מן סע מצ ח
רר שת אב נת ז חס יכ לם נס עף צק י
רש תא בנ חז זח טי כל מן סע פין קר ו
רת אב נת ז חס יכ לם נס עף צק רש א
דא בנ חז זח טי כל מצ סע פצ קר שת ו
דב נת ז חס יכ לם נס עם צק רש תא ה
דג הז זח טי כל מן סע פין קר שת אב ו

הע פרצוף חסד פרק י שם עכ

הו זח טי כל מן סע פין קר שת אב נר י
הז חס יך לם נס עף צק רש תא בנ רז ו
חח טי כל מן סע פין קר שת אב נר ז ד
הס יך לם נס עף צק רש תא בנ רז זח ח
הי כל מן סע פין קר שת אב נר ז חס י
הך לם נס עף צק רש תא בנ רז זח טי ו
הל מן סע פין קר שת אב נר ז חס יך י
הם נס עף צק רש תא בנ רז זח טי כל ו
הן סע פין קר שת אב נר ז חס יכ לם ח
הס עף צק רש תא בנ רז זח טי כל מן י
הע פין קר שת אב נר ז חס יכ לם גם יח
הף צק רש תא בנ רז זח טי כל מן סע שם סג י
הץ קר שת אב נר ז חס יך לם נס עף ו
הק רש תא בנ רז זח טי כל מן סע פין ד
הר שת נר ז חס יך לם נס עף צק ח
הש תא בנ רז זח טי כל מן סע פין קר י
הת אב נר ז חס יך לם נס עף צק רש ו
וא בנ רז זח טי כל מן סע פין קר שת א
וב נר ז חס יך לם נס עף צק רש תא ו
וג רח ז חס יך לם נס עף צק רש תא אב ה
וד חז חס יך לם נס עף צק רש תא בנ ו
וה זח טי כל מן סע פין קר שת אב נר ח
וו חס יכ לם נס עף צק רש תא בנ רח י

חק פרצוף נצח פרק יג שם עכ

חס יך לם נס עף צק רש תא בנ רח ז י
חי כל מן סע פצ קר שת אב נר הו זס ו
חך לם נס עף צק רש תא בנ רח ז טי ד
חל מן סע פין קר שת אב נר חז זס יך ח
חם נס עף צק רש תא בנ רח ז טי כל י
חן סע פין קר שת אב נר חז חס יכ לם ג
חס עף צק רש תא בנ רח ז טי כל מן ו
חע פין קר שת אב נר חז זס יך לם נס ו
חף צק רש תא בנ רח ז טי כל מן סע ת
חץ קר שת אב נר חז חס יך לם נס עף י
חק רש תא בנ רא ז טי כל מן סע פין יא
חר שת אב נר חז זס יך לם נס עף צק שם סג י
חש תא בנ רח ז טי כל מן סע פין קר ו
חת אב נר חז זס יך לם נס עף צק רש ז
חא בנ

חא בן דה ז מי כל מן סע פץ קר שת ה
תב גר תו זש יכ לם נם עף צק רש תא ו
תג דה ז מי כל מן סע פצ קר שת אב ז
תד ז חש יכ לם נם עפ צק רש תא בן א
תה ו מי כל מן סע פץ קר שת אב גר ז
תו זש יך לם נם עף צק רש תא בן דה ח
חז מי כל מן בע פץ קר שת אב גר תו ו

פרק ל"ר סר פרצוף חזר פנים

שם עכ

ש כל מן סע פץ קר שת אב גר חז-זת ו
מן לם נם עף צק רש תא בן דה ז חי ז
טל מן סע פץ קר שת אב גר תו זת יך ח
טם נם עף צק רש תא בן דת ז חי כל ח
מן סע פץ קר שת אב גר תו זת יך לם ו
סם עף צק רש תא בן דה ז חי כל מן ז
עץ פץ קר שת אב גר תו זת יך לם נם ו
שף צק רש תא בן דה ז חי כל סע מן ז
פץ קר שת אב גר הו זת יך לם נם עף ח
פק רש תא בן דה ז חי כל מן סע פץ ו
טך שת אב גר תו זת יך לם נם עף צק יח
שם תא בן דה ז חי כל מן סע פץ קר שם סע ו
שת אב גר הו זת יך לם נם עף צק רש ז
מא בן דה ז חי כל מן סע פץ קר שת ר
שב גר הו זת יך לם נם עף צק רש תא ח
סב דה ז חי כל מן סע פץ קר שת אב ו
סר תו זת יך לם נם עף צק רש תא בן ז
שה ז חי כל מן סע פץ קר שת אב גר א
מו זה יכ לג סע פצ קר שת אב גר תו ז
פו חי כל מן סע פץ קר שת אב גר חז ח
שת יך לם נם עף צק רש תא בן דה ז ו

יש פרצוף יסוד פנים פרק סו

שם עכ

יך לם נם עף צק רש תא בן דה ז חש ו
יל מן סע פץ קר שת אב גר תו זת מן ז
יש נם עף צק רש תא בן דה ז חש כל ד
יץ סע פץ קר שת אב גר תו זת מן לם ח
יש עף צק רש תא בן דה ז חש כל מן ו
יע פץ קר שת אב גר תו זה פך לם נם ז
יפ צק רש תא בן דה ז חש כל מן סע ו
יץ קר שת אב גר תו זת פך לם נם עף ז
יק רש תא בן דה ז חש כל מן סע פץ ח
יר שת אב גר הו זת פך לם נם עף צק ו
ישׁ תא בן דה ז חש כל פץ סע פץ קר יח
ית אב גר תו זת פך לם נם עף צק רש שם כג ו
יא בן דה ז חש כל סן סע פץ קר שת ז
יב גר תו זת פך לם נם עף צק רש תא ר
יג דה ז חש כל מן סע פץ קר שת אב ח
יד תו זת פך לם נם עף צק רש תא בן ו
יה ז חש כל מן סע פץ קר שת אב גר ז
יו זת פך לם נם עף צק רש תא בן דת א
יז חש כל מן סע פץ קר שת אב גר תו ז
יח פך לם נם עף צק רש תא בן דה ז ח
יט כל מן סע פץ קר שת אב גר תו זת ו

פרק זש כת פרצוף מלכות

שם עב

כל מן סע פץ קר שת אב גר תו זת מי ו
כם נם עף צק רש תא בן דה ז חש יל ז
כן סע פץ קר שת אב גר תו זת מי לם ר

כם עף צק רש תא בן דה ז חש יל סן ה
כע פץ קר שת אב גר תו זה מי לם נם ו
כף צק רש תא בן דה ז חש יל סע נם ז
כץ קר שת אב גר תו זת מי לם נם עף ח
כק רש תא בן דה ז חש יל מן סע פץ ו
כר שת אב גר תו זת מי לם נם עף צק ז
בש תא בן דה ז חש יל מן סע פץ קר ו
כת אב גר הו זת מי לם נם עף צק רש יח
כא בן דה ז חש יל סן סע פץ קר שת שם סג ו
כב גר הו זת מי לם נם עף צק רש תא ז
בג דה ז חש יל סן סע פץ קר שת אב ר
כר הו זת מי לם נם עף צק רש תא בן ה
כה ז חש יל מן סע פץ קר שת אב גר ו
כז זת מי לם נם עף צק רש תא בן דה ז
כו חש יל סן סע פץ קר שת אב גר תו א
כח מי לם נם עף צק רש תא בן דה ז ו
לם יל סן סע פץ קר שת אב גר תו זת ח
כי לם נם עף צק רש תא בן דה ז חש ו

ער באן הוא רל"א שערים פנים אבל סן הלם"ר ואילך הוא רל"א
שערי"ם אחוריים שבא האלפא ביתיה של אל"בם באחוריים כמנ
שתראה וגם שם ס"ח תי"ן באים באחור סלם"ר ואילך ונם אותיות
ו"ח סהשכ"ו דה"י"נ א"ח אחור של ו"ח בא"ח בחיות וכתיבתכן מאותן
האותיות סלמר ושר אות תי"ו באחור דיוקן

פרק יז לא פרצוף כתר אחור

שם ס"ח

לם נם עף צק רש תא בן דה ז חש יך ו
לן כע פץ קר שת אב גר תו זת מי כם ז
לם עף צק רש תא בן דה ז חש יך סן ר
לע פץ קר שת אב גר תו זת מי כם נם ח
לף צק רש תא בן דה ז חש יך סן סע א
לן קר שת אב גר הו זת מי כם נם עף ו
לק רש תא בן דה ז חש יך סן סע פץ א
לר שת אב גר הו זת מי כם נם עף צק ו
לש תא בן דה ז חש יך סן סע פץ קר ח
לת אב גר הו זת מי כם נם עף צק רש א
לא בן דה ז חש יך סן סע פץ קר שת יח
לב גר תו זת מי כם נם עף צק רש תא שם פ"ב ו
לג דה ז חש יך סן סע פץ קר שת אב ז
לד הו זת מי כם נם עף צק רש תא בן ר
לה ז חש יך סן סע פץ קר שת אב גר ת
לו זת מי כם נם עף צק רש תא בן דה ח
לז חש יך סן סע פץ קר שת אב גר תו ו
לח מי כם נם עף צק רש תא בן דה ז ו
לט יך סן כע פץ קר שת אב גר תו זת ח
מי כם נם עף צק רש תא בן דה ז חש ח
לך סן סע פץ קר שת אב גר תו זת מי

פרק יח מב פרצוף חכמה אחור

שם ס"ת

סן סע פץ קר שת אב גר תו זת מי כל ו
סם עף צק רש תא בן דה ז חש יך לן ב
סע פץ קר שת אב גר תו זת מי כל נם ד
סף צק רש תא בן דה ז חש יך לן סע ח
סץ קר שת אב גד הו זת מי כל נם עף א
סק רש תא בן דה ז חש יך לן סע פץ ו
סר שת אב גר הו זת מי כל נם עף צק א
מש תא בן דה ז חש יך לן סע פץ קר ו
כת אב גר הו זת מי כל נם עף צק רש ח
מא בן דה ז חש יך לן סע פץ קר שת א

שער שעשועי המלך

בב גר הז זת סי כל נם עף צק רש תא זה
כג דה ז חס יך לן סע פץ קר שת אב שם בף י
מר הז זת שקל נם עף צק רש תא בב ל
סה ח חס יך לן סע פץ קר שת אב גר ד
סו זח סי כל נם עף צק רש תא בג דה ת
סג חס יך לן סע פץ קר שת אב גר חז ח
סח סי כל נם עף צק רש תא בג דה ת ז
סט יך לן סע פץ קר שת אב גר חז ז
עב גר חז זת סי כל סף צק רש תא ז
עג דה ת חס יך לם נם פץ קר שת אב ח
עד חז זת סי כל סף צק רש תא בג א
עה ז חס יכ לם נם פץ קר שת אב גר זח
עו זת סי כל סף סם צק רש תא בב דה שם כן י
עז חס יך לם נם פץ קר שת אב גר חז ז
עח סי כל סף צק רש תא בג דה ת ד
עט יך לם נם פץ קר שת אב גר חז זת ח
פ יך לם נם פץ קר שת אב גר חז זת ח
פא בב דה ת חס יך לם נם פץ קר שת ז
פב גר חז זת סי כל סף צק רש תא א
פג דה ת חס יך לם נם פץ קר שת אב ז
פד זת סי כל סף סע צק רש תא בב דה זח
פה ת חס יכ לם נם פץ קר שת אב גר א
פו זת סי כל סף סע צק רש תא בב דה זח
פז חס יך לם נם פץ קר שת אב גר חז שם כן י
פח סי כל סף בע צק רש תא בב דה ת ז
פט יך לם נם פץ קר שת אב גר חז זת ד
צ סי כל סף סע צק רש תא בב דה ת חס ת
צא לם נם פץ קר שת אב גר חז זת סי ז
צב חס יך לם נם פץ קר שת אב גר חז ז
צג יך לם נם פץ קר שת אב גר חז זת ח
צד סי כל סף סע צק רש תא בב דה ת ז
צה ת חס יך לם נם פץ קר שת אב גר ח
צו זת סי כל סף סע צק רש תא בב דה ז
צז חס יך לם נם פץ קר שת אב גר חז ז
צח סי כל סף סע צק רש תא בב דה ת שם בף י
צט יך לם נם פץ קר שת אב גר חז זת ז
ק סי כל סף סע צק רש תא בב דה ת חס ז

בב פרצוף ביטה אחור פרק כ׳

שם כ׳ ו
נם עף צק רש תא בב דה ת חס יך לם י
נץ פץ קר שת אב גר חז זת סי כל סם ז
נף צק רש תא בב דה ת חס יך לם סע ד
נק קר שת אב גר חז זת סי כל סם עף ח
נק רש תא בב דה ת חס יך לם סע פץ א
נר שת אב גר חז זת סי כל סם צק ז
נש תא בב דה ת חס יך לם סע פץ קר א
נת אב גר חז זת סי כל סם עף צק רש ז
נא בב דה ת חס יך לם סע פץ קר שת ח
נב גר חז זת סי כל סם עף צק רש תא א

נב דה ת חס יך לם סע פץ קר שת אב זח

גר חז זת סי כל סם עף צק רש תא בג שם בן י
נה ת חס יך לם סע פץ קר שת אב גר ז
נו זת סי כל סם עף צק רש תא בב דה ד
נז חס יך לם סע פץ קר שת אב גר חז ת
נח סי כל סם עף צק רש תא בג דה ת ח
נט יך לם סע פץ קר שת אב גר חז זת ז
ס כל סם עף צק רש תא בב דה ת חס ז
סא אב גר חז זת סי כל סם סע צק רש א
סב גר חז זת סי כל סם עף צק רש תא ז
סג דה ת חס יך לם סע פץ קר שת אב ז
סד חז זת סי כל סם סע צק רש תא בב ח
סה ת חס יכ לם נם פץ קר שת אב גר זח
סו זת סי כל סם עף צק רש תא בב דה שם בן י
סז חס יך לם סע פץ קר שת אב גר חז ז
סח סי כל סם עף צק רש תא בג דה ת ד
סט יך לם סע פץ קר שת אב גר חז זת ח
ע לם סע פץ קר שת אב גר חז זת ח
עא בב דה ת חס יך לם סע פץ קר שת ז
עב גר חז זת סי כל סם עף צק רש תא א
עג דה ת חס יך לם סע פץ קר שת אב ז
עד חז זת סי כל סם עף צק רש תא בג ח
עה ז חס יכ לם נם פץ קר שת אב גר זח
עו זת סי כל סם סם צק רש תא בב דה שם בן י
עז חס יך לם נם פץ קר שת אב גר חז ז
עח סי כל סם עף צק רש תא בב דה ת ד
עט יך לם נם פץ קר שת אב גר חז זת ח
פ יך לם נם פץ קר שת אב גר חז זת ח
פא בב דה ת חס יך לם נם פץ קר שת ז
פב גר חז זת סי כל סם עף צק רש תא א
פג דה ת חס יך לם נם פץ קר שת אב ז
פד זת סי כל סם סע צק רש תא בב דה זח
פה ת חס יכ לם נם פץ קר שת אב גר א
פו זת סי כל סם סע צק רש תא בב דה זח
פז חס יך לם נם פץ קר שת אב גר חז שם בן י
פח סי כל סם בע צק רש תא בב דה ת ז
פט יך לם נם פץ קר שת אב גר חז זת ד
צ סי כל סם סע צק רש תא בב דה ת חס ת
צא לם נם פץ קר שת אב גר חז זת סי ז
צב חס יך לם נם פץ קר שת אב גר חז ז
צג יך לם נם פץ קר שת אב גר חז זת ח
צד סי כל סם סע צק רש תא בב דה ת ז
צה ת חס יך לם נם פץ קר שת אב גר ח
צו זת סי כל סם סע צק רש תא בב דה ז
צז חס יך לם נם פץ קר שת אב גר חז ז
צח סי כל סם סע צק רש תא בב דה ת שם בן י
צט יך לם נם פץ קר שת אב גר חז זת ז
ק סי כל סם סע צק רש תא בב דה ת חס ז

עה פרצוף חכר אחור פרק כב שם פף

עף צק רש תא בב דה ז חס יך לם נם י
ען קר שת אב גר חז זת סי כל סם עף ז
עק רש תא בב דה ת חס יכ לם נם פץ ל
ער שת אב גר חז זת סי כל סם עף צק לא
עש תא בב דה ז חס יך לם נם פץ קר א
עת אב גר חז זת סי כל סם צק רש ז
עא בב דה ת חס יך לם נם פץ קר שת א
עב גר חז זת סי כל סם עף צק רש תא ז
עג דה ת חס יך לם נם פץ קר שת אב ח
עד חז זת סי כל סם עף צק רש תא בב א
עה ז חס יכ לם נם פץ קר שת אב גר זח
עו זת סי כל סם סם צק רש תא בב דה שם כן י
עז חס יך לם נם פץ קר שת אב גר חז ז
עח סי כל סם עף צק רש תא בב דה ת ד
עט יך לם נם פץ קר שת אב גר חז זת ח
פ יך לם נם פץ קר שת אב גר חז זת ח
פא בב דה ת חס יך לם נם פץ קר שת ז
פב גר חז זת סי כל סם עף צק רש תא א
פג דה ת חס יך לם נם פץ קר שת אב ז
פד זת סי כל סם סע צק רש תא בב דה זח
פה ת חס יכ לם נם פץ קר שת אב גר א
פו זת סי כל סם סע צק רש תא בב דה זח
פז חס יך לם נם פץ קר שת אב גר חז שם בן י
פח סי כל סם בע צק רש תא בב דה ת ז
פט יך לם נם פץ קר שת אב גר חז זת ד
צ סי כל סם סע צק רש תא בב דה ת חס ת
צא לם נם פץ קר שת אב גר חז זת סי ז
צב חס יך לם נם פץ קר שת אב גר חז ז
צג יך לם נם פץ קר שת אב גר חז זת ח
צד סי כל סם סע צק רש תא בב דה ת ז
צה ת חס יך לם נם פץ קר שת אב גר ח
צו זת סי כל סם סע צק רש תא בב דה ז
צז חס יך לם נם פץ קר שת אב גר חז ז
צח סי כל סם סע צק רש תא בב דה ת שם בן י
צט יך לם נם פץ קר שת אב גר חז זת ז
ק סי כל סם סע צק רש תא בב דה ת חס ז

צך לם נס עף קר שת אב גר חז זת מי ת
צל סן סע פק רש תא כג דה ז תם יך ת
צם נס עף קר שת אב גר חז זת מי כל ז
צן סע פק רש תא כג דה ת תם יך לם ז
צס עף קר שת אב גר חו זת מי כל סן ת.
צע פק רש תא כג דה ת תם יך לם נס ת
צף קר שת אב גר חו זת מי כל סן סע

פרק כ"ת קת פרצוף נצח אחור
שם מ"ת

קר שת אב גר חו זת מי כל סן סע פץ ו
קש תא כג דה ת תם יך לם נס עף צר ז
קת אב גר חו זת מי כל סע פץ קר תא ד
קא כג דה ת תם יך לם נס עף צר שת ה
קכ גר חו זת מי כל סן סע פץ רש תא א
קג דה ת תם יך לם נס עף צר שת אב ז
קר חו זת מי כל סן סע פץ רש תא כג א
קס ת תם יך לם נס עף צר שת אב גר ז
קן זת מי כל סן סע פץ רש תא כג דה ה
קנ תם יך לם נס עף צר שת אב גר חז א
קמ מי כל סן סע פץ רש תא כג דה ת זת
קל סן סע פץ רש תא כג דה ת תם יך שם בן י
קכ נס עף צר שת אב גר חו זת מי כל ב
קי כל סן סע פץ רש תא כג דה ת תם ג
קך לם נס עף צר שת אב גר חו זת מי ד
קך סן סע פץ רש תא כג דה ת תם יך ה
קכ נס עף צר שת אב גר חו זת מי כל ו
קן סע פץ רש תא כג דה ת תם יך לם ז
קס עף צר שת אב גר חו זת מי כל סן ח
קע פץ רש תא כג דה ת תם יך לם נס ט
קף רש תא כג דה ת תם יך לם נס עף י

פרק כ"ת רם פרצוף הוד אחור שם מ"ה

רש תא כג דה ת תם יך לם נס עף צק א
רת אב גר הו זת מי כל סן סע פץ קש ב
רא כג דה ת תם יך לם נס עף צק שת ג
רב גר הו זת מי כל סן סע פץ קש תא ד
רג דה ת תם יך לם נס עף צק שת אב ה
רד הו זת מי כל סן סע פץ קש תא כג ו
רה ת תם יך לם נס עף צק שת אב גר ז
רו זת מי כל סן סע פץ קש תא כג דה ח
רז תם יך לם נס עף צק שת אב גר הו ט
רח מי כל סן סע פץ קש תא כג דה ת י
רט יך לם נס עף צק שת אב גר הו זת יא
ריכ כל סן סע פץ קש תא כג דה ת תם יב
רך לם נס עף צק שת אב גר הו זת מי יג
רל סן סע פץ קש תא כג דה ת תם יך ד
רמ נס עף צק שת אב גר הו זת מי כל ה
רן סע פץ קש תא כג דה ת תם יך לם ו
רס עף צק שת אב גר הו זת מי כל סן ז
רע פץ קש תא כג דה ת תם יך לם נס ח

רף צק שת אב גר הו זת מי כל סן סע ת
רץ קש תא כג דה ת תם יך לם נס עף א
רק שת אב גר הו זת מי כל סן סע פץ ב

פרק כ"ז שז פרצוף יסור אחור
שם טה

שת אב גר הו זת מי כל סן סע פץ קר ו
שא כג דה ת תם יך לם נס עף צק רה ז
שב גר הו זת מי כל סן סע פץ קר תא ד
שג דה ת תם יך לם נס עף צק רת אב ה
שר הו זת מי כל סן סע פץ קר תא כג א
שה ת תם יך לם נס עף צק רת אב גר ב
שו זת מי כל סן סע פץ קר תא כג דה א
שז תם יך לם נס עף צק רת אב גר הו ב
שח מי כל סן סע פץ קר תא כג דה ת ה
שט יך לם נס עף צק רת אב גר הו זת א
שי כל סן סע פץ קר תא כג דה ת תם יא
שך לם נס עף צק רת אב גר הו זת מי שם בן ב
של סן סע פץ קר תא כג דה ת תם יך ג
שם נס עף צק רת אב גר הו זת מי כל ד
שן סע פץ קר תא כג דה ת תם יך לם ה
שס עף צק רת אב גר הו זת מי כל סן ו
שע פץ קר תא כג דה ת תם יך לם נס ז
שף צק רת אב גר הו זת מי כל סן סע ח
שץ קר תא כג דה ת תם יך לם נס עף ט
שק רת אב גר הו זת מי כל סן סע פץ י
שר תא כג דה ת תם יך לם נס עף צק יא

פרק כ"ח חך פרצוף מלכות אחור
שם מ"ם

תא כג דה ת תם יך לם נס עף צק רש א
תב גר הו זת מי כל סן סע פץ קר שא ב
תג דה ת תם יך לם נס עף צק רש אב ג
תד הו זת מי כל סן סע פץ קר שא כג ה
תה ז תם יך לם נס עף צק רש אב גר ו
תו תם יך לם נס עף צק רש אב גר הו ז
תז מי כל סן סע פץ קר שא כג דה ת ח
תח ת תם יך לם נס עף צק רש אב גר הו ט
תט יך לם נס עף צק רש אב גר הו זת י
תי כל סן סע פץ קר שא כג דה ת תם יא
תיה לם נס עף צק רש אב גר הו זת מי יב
תל סן סע פץ קר שא כג דה ת תם יך שם בן ג
תם נס עף צק רש אב גר הו זת מי כל ד
תן סע פץ קר שא כג דה ת תם יך לם ה
תס עף צק רש אב גר הו זת מי כל סן ו
תע פץ קר שא כג דה ת תם יך לם נס ז
תף צק רש אב גר הו זת מי כל סן סע ח
תץ קר שא כג דה ת תם יך לם נס עף ט
תק רש אב גר הו זת מי כל סן סע פץ י
תר שא כג דה ת תם יך לם נס עף צק יא
תש אב גר הו זת מי כל סן סע פץ קר יב

ער כאן מהפשטים הרל"א שערים פגים ואחור הנוכרים והם צורקים באותיות כל אות חוסם כ"ם רל"א אותיות בסגן נתי"כ ובאמא ביחות נס בן ישפוט בהם מספר רל"א שערים פגים ערל"א שערים אחור והשם הולך ונחקק עכהם בארבע פילואיו ע"ב ס"ג ס"ח ב"ן ונשאר אלפא ביחא אחת שאין לה כח השרשות היה חוח והיה למעט שיתבאר באחרונה על מאמר רז"ל לכלם נתא בן זוג ולי לא נתת בן זוג אמ הקב"ה כי' יחיה בת זוגך וכו' כמו שבאר בסייעתא דקב"ה ושכינתיה ' וראית לזה ספשנת ספר יצירה משנה שניה בפרק ב' עשרים ושתים אותיות חקוק וחצוב ושקל

תסירן וצרפן צר בהם נפש כל היצור ונפש כל העתי' לצור פירוש חקוק תיא החקיקה הנזכרת בספר הזהר נליף גליפוי כמהרי עילאה כי תקק חקיקה ככל אות מאותיות האלפא ביתא כי שם האותיו' כולמות כפש עשויות כיון חקיקה פסביב ער שעב' האות עומד בו ביצמו והנה האותיות הנולדות מן כל אות מהא"ם' ביתא חקוק בסין ערוכה פביב להחקיקה האות העיקרי כי בערך החורש בהלם חורש וחוזר מצר את ער שצר אחר שבצרו עולה כן חיתה החקיקה פסביב לאותיות ער שנופי האותיות בעצמם היו ואח"כ לקח האותיות וחצימים כמין כתר להאותיות הנולדות מהם לכל

שער שעשועי הכלך

אחד כ"ב זה את"ז א' אחד ב' כעין תוספת שמסודר אבן ק"נ אבן כך אנני האותיות אשר נתצבו מגבי האותיות ונקראים גלגל בברזיל מתגלגל מצירוף ל' צירוף ועשאם כמין תמונה ובכן חוק מאוד וכל אבן חוא נתצב סהר כי מקומם שנתצב אינו נקרא אלא הר ואחר שנתצב מתהר נקרא אבן ואות"כ לוקחים כמה אבנים ובונים כתם כמה בתים או חומת בן דרך משל לכן אסר תקקן חצבן ואסר שקלן בדרך המשקל שלא יהיה משקל חסר אלא שלם כל א' מהן בכמה צירופיו יש לו כ"ב אותיות אם הגלגל שהולך עמו תסיר מהוא גלגלי הכרכבה הסובב תסיר בשלימותו ואינו חסר מקושב שליסות הכ"ב אותיות ואומרו המיתן פירושו לשון תמורת של פנים ואחר של א"ל כ"ם ול"א וס"ב וכו' שב"א יסיר סוב נרע מהם הסר יסירנו והי' הוא ותסודתו יהי' קדוש ואין שם שום רע כלל שב' פני עליון לא תצא הרעות ותסוב ואומרו צרופ שלא תסיר בשכלך לומר שהסיר כעין אחר שלא נשאר בתמורתו כלום מעיר הראשון כמו תמורה בני אדם והליפין בסחורות אלא צרופן בסור הצירוף ולא נשאר ונחסר שום אות מן הצירוף האותיות צר בהם נפש כל היצור כי באותיות הללו יכול בר אבנהן ובר אומרים היורע בהם לרשעות על ידם ולברואי אדם אחר נגלגל מקרקע בתולה כנודע למי שרגיל בזה העניך ונם עגלא תלתא דאביי ורב' ואומרו תחיר ל' ברואי בהם כל היצור מ' הגלגל ונם תריי'חסתי' יהיה על יריחה ותו כותב חמשה שבסי' פרק ב' עשרים ושתים אותיות יסוד קבוצות בגלגל בר"א שערים אחר הגלגל פניהם ואחרי מחו סימן לדבר אין כסובה למעלן מעגן ואין ברעה לפסח מגנן ומיחדשי כי הנה הכ"ב חם חיסוד של בנין חבית מהאבנים ותליו נבנו צירופי הר"א שערים הקבוצים בגלגל צירופיו רמ"ם פתנועיך' בגלגל אחד פנים ואחור של האול"בם באלם' ביתו הם החשבון רל"א וסימנך אין למעלה בסובה מעגן של ע"ין נח"ר ג' ן בפנים ואם תסתך עגן ואיינו פתם חסר ותחסיבם לגנע שהוא אחזור ודין כן חבין ר"ם הפתילות הנמשכי'מהם וחשיני עי' הצירוף לברוא איברים ריין ודחסים ומזה יובן הפשטה חשנית אל זאת ה"ל כיצר שקלן וחסירן אלף עם כולם ובולם עם אלף ביח עם כולם ובולם עם נית וחחרת הל'לה נמצא כל היצור וכל הדבור נכלל ויוצא בשם אחד ע"כ הפשנת ופירושו א-ריכורת לשוני מב ופל' באמרו אלף עם כולם ובולם עם אלף ובן ביתם וכו' לומר לך שתצירף אלף עם כל הא-ותיות ובולם עמה פ' בכל הצירוף לא תהיה לברה לא בכל האותיות יתגלגלו עם כל צירוף וחשם יתגלגל עמהם הכולל הכל נמצאו כל היצירות שבולים לפעול פסנו הם נכללים בהצירוף הזה וכל חרבור של השמות יתאים פהשם הכולל בלו יכל החיבות של הלשון וחשמות הנמשכים וגבראים פהם יתאים פשם אחד שהוא שם הויה הכולל כל הל"א שערים וד' בזה:

פרק כט

ואלה האלם' בית הראשת של פרצוף א"ל איך נתפשם אדון יעקם דרך קו כל אות ואות בתמונתו ביושר א-ות באלכסון ואות"כ הוליה ברמזותו ובצלמו ער סוף כל האותיות של האלפא ביתו' תתחיל מן אות האלף ונמשית מן מאת נקודות וכן כל אות ואות והקשו עליו הראשון' למה לא תתחיל לברא האותיות פיוד הא"ל והיא נקודה וקרם לכל רע שכל נקוד' בחיות סמוך לא"ם כתרבה בה האור ומפני האור הגדול תכף ומיד ירד מפנה מקו ואותו הקו רצה לעלות ולהנות מאור א"ם כמו הנקודה תשתה מפנה כשיגיע שתי נקודות היינו נפרד ראש הקו מהיו"ד ועלה דרך א-ל"כמין למעלה מפני שביש מעילתו ולכן לא עלת בהציפור דרך ישר ועלתה למעלה באלכסון ולחיות שהנקודה עילתה לעולם האור יורד ממנה אבל אינו בל כך גדול בבחילה מפני אור הקו שיצא ממנה אחור זה השני חיורד מנקוד' הנ' הוא נדבק לעולם בקו והוא כי הקו נושה מישר מקומו והנקודה הולכת לעולם עם הקו פחיינו כי קו הראשון נפרד מהנקודה נעלה למעלה מזה הנקודה להתני' פאחרת קו שני שירד הדבק הקו הראשון ובחיות שחקו השני היה רצונו לדבק בראש קו הראשון שהוא החלק יצר פעלת מן דיקו הראשון ובחיות שהחלק הזה קרוב אל נבל המאציל לא חיה כח בקו השני לדבק באחזו הד' כי היה סיעול' לכן נדבק בא-בנין וקו שהוא סוף חלק הראשון ולה'יורד שאוחו החלק הראשון של קו שכמה פהנקודה עלה סמוך לא"ם נתרבת האור בו' ולא היה יכול לירד כי אם בדרך ישר ירד למטה פראש הקו בדרך' ישר עד מקום שפנדע סוף הקו שאי אפשר לעביר כולו שפני הנקודות שיש למטה פמנה' והא"ם הסקיף אותם ותרבת השפע בסוף הקו שירד מראש הקו שעלה ולא היה יכול להחפשט למס' ותתפשט מן הצדדין אנת ואנת' והיינו הדלית שהיא תחת האולף:

פרק ל

ועכשיו נפרשו אותות **הבית** דע שקודרת' נתפשטת לרחבה לצד ימין קר מקום גבולת שהוא אצבע על אצבע ברוחב ולזה תחפילין של שיטשא רבא הם כל אות ראשא אצבע על אצבע ומודו הוא שם **אדוה** ג' בפליאו אצבע (אלף הי ואו הי) והם בידי של ארץ הסבוני באל ואיש והוא סוד תפילין של סברת רבינו תם נמשכ'מעלם הפלבוש דרך תוש א"ם תיורד על ראש ארץ אנפין ופחיה כל תיולמות ובעת רצון מקבל ועיר מן האותיות האלה ובפרט בשעת סנחה של שבת אשר עליה נאמר ואני תפלתי לך ה' עת רצון ובין שהיור חנן נתפשטת ברוחב אצבע לא היה לה מקום לתפשט יורד ואחר שנתפשט הקו הזה ברוחב ולא באורך כנון' נתרבת אור הקו ותמשך היינו שנתפשט כמנן קו האור ישר באורך ונתפשט כשיעור שדיו אצבעות ויותר מעם שהיה אצבע אחד יותר סנבולו למטה ובפני שלא היה לרך רשות ריכולת לעמוד באחזו ואחרשפות למטה תור וכפל נגד הנה העליון נעשה הכלת ולחיורת שהיה יורד ארוך מעם קו הנג העליון הפרה לאחור אותו היותר נעשה הפוכרת:

פרק לא

ונבוא לאות הנשל דע שהנימל תחילתו יוד ונתפשט כמנה קו אחד ישר למטה שהיתה כמו ן ארוכה ובזה יתורץ קשיא אחת עצומה בהקדמה הזוהר קפוק"ל **שבע אחיון דאלפא** ביתא דלא אתקריאו ולחים חד ואחבריאו מיניהו אור תניושא דסלתא כי' אותיות של אלפא ביתא שהם **אבן קדמי** שעליהם כתניך אי"ר נבראו כתם האור א"ת למה לא לקח אותיות אלפא ביתא כסדר א'ב ג'ד ה'ו' אלא יתורץ בהקדמה הזאת שאמרנו דהיינו שחקף אחר דזבלת היה נשתחפת הקדמה כסור ן הייגו אותיות **אבן** לכן אמר להים חזו ולא אתקריאו שתיינו שנשתפה הקו חקף וסיד אחר חולדת הנקוד'בעבור תצמצום וג'כ כשירדו האותיות למטה לא ירדו כסדר כי אם בערבוביא ולכן לא אתקריאו הייגו לא נקפאו ולא נתיישבו על כתכונתם ולכן לא אתקריאו' ובאחר לענין התניפל שאחר שנתפשטה כמו נך ויצאה מגבולת למטה חר למעל'כמו שעשתה הבית אלא שהבית היה לא נג גדול ולזה הגג תתחתן כשנתפשטת ונכפל היה שוה לגבי הקליין אמנם הג' הגג שלה קמן מ-י אפשר לקו הארוך שיעש'כפל קמן כמו חגג שלה ולבן נעש' הקו הכפלה התחתן בית שלו מפה עלה מעם למעל'ה וסיפר הגג התפתן והמעם שנשאר למטה הוא אב חיסול:

פרק לב

אות הדלית נקודתה נתפשטה להיכה וישבתבבולת ואת"כ נפרבה אותה ביד מכנת מסוף ראשה תקו הראשון קפשני למטה דרך ישר וא"ת ל"מה נתפשט השני באופן זה ולא נתארך כמו הג' הכפו הכ' אלא תיא התחנת להיות שראוה הציר שהיה לב'נ' שראוי כו דואו חוץ מבולו' והצדק להתכפל לבן היא לא רצתה ליאות הוץ לבולה ואותו האור שהיה ראוי להתפשט למטה נתפשט מצדדיה בעמם' תתנצה יותר מקו של כ' ושל נ':

שער שעשוע המלך

פרק לג

ונבוא אל אות **ההא** נקודתה של **הא** עשתה בסוד הדלת סמוך אלא שתקנו התחתון הנסוך כדגנ תליון היה אורן רפ' והאיר אל עבר פניו קו בסודו והוא דיקו שעשה תחת הדלית שעש"ת א"א ת"ת סדרוך אינו מחובר זה הקו עם הגג העליון כסו האחר שהוא מחובר ועשה חד' תשובה כבוד שהאד' כשעשים עמוד **א** דבוק בגג **א** נגני האור הצל שלו אינו עומד כישוב' כי אם מעט בלכסון ואינו מניע לראש הגג בן הקו שנולד אצל יד הדלית שבראש **א** אינו דבוק בגג ולזה הנקראה **ה** ספני שכשהאדם מתיא ספיו **ה** מתיאה בהבל לבר סבלי פורה לכן הקו השני שאינו דבק בגג נולד כלי נקודת' וכלי עכל כי אכם מן הצל של קו הראשון וא"ת סדרוך היא אור של **ד** שכה' יורד גרול מן הדלית העקרית התשובה היא לפי שהיא עתידה להיותר נקבעת כשם הספרים לזה היתה אדרה יותר גרול' ודע שה"א היא בהיכל לבנת הספיר ומצל חגג י"ר ומחר רגל הח"א והוא הפתח הפותח שאינו נפתח כי אם לפי שעה' וכפתח הזה מכפנים יש שני מראכים אחר שמו **פתחון** ואחר שמו **סנון** ומסמוכה עליהם הוא **סהריאל** יכשתשמח יונאת מן החעה"ן ועולין למעלה ליכנס בג"ע בארץ היכל לבנת הספיר הזה נא **סהריאל** המלאך ומעין אם הישראית רומז **לפתחון** שיפתח הפתח ואומר **פתחו שערים ויבוא גוי צדיק שמר אמנים** ומורין לפתחון מראות מדרינת הוא אם הוא מסמרי דעיינין אי פסמרי דקנאה אם מסמרי רצוור אכם מסמרי רידין אם מסמרי דרגלין שכל אלו הם איברי המרכבה כמו שנפרשו בע"ת בעולם הבריאה' ונחזור לקנין הנשמה בשהיא ראוי ופותח לה פתחון הגן ומכף מוסר אותה להיכל המלאך כדי להתלוות אותה דיך **מכון** הר עיון שהוא ג"ע של מעלה ופירשוהו רסלתא הוא שיהיכל לבנת הספיר זה הוא פלכות דבריאה היינו צדי מלכות דאצילו' ובתוך ההיכל הזה יש מרוכה אחר שהוא כמו רקיע והוא הנקרא **פרגוד** והמפרגוד הזה היו מתגברים הגביאים בהיכוכ חיץ מסר"ש שהוא היה לפנים מן המפרגוד' ובפרגוד הזה יש מלאך אחר ממונה **ורחמיאל** שמו ומהיכל זה להיכל עכב השמים שהוא למעלה ממנו ההיא יומר דבריאה יש עמוד הלל שמשם ושמיר שמתת קדים הכנור שאינו נפתח אלא בתרשי' וכשב' ועם בעליית הנשמה בשעלתה מן הע"ה שכרך אותה קדים:

פרגיאל (ג'נה"ר יוצא מעץ להשקות את הגן) ומצא **שתרות** וצות לפתחון שהוא לאר"ב עץ ראשים) ומצא **שתרות** וצות לפתחון שהוא לה ומכף מוסר אותה להיכל' המלאך הזה כשראוה אותה נקיה הכף פותח לה אותו עמוד ההלל:

נצנקיאל המלאך שהוא שכב מלביש אותה חלוקא דרבנן נראין מעפר למעלה' ודע שעמוד ההלל הראה שם התורה ואורנות אותו אותה סכל שם רשי' ג"כ שכתב משלש נאים הוינו לגן והוא שם **אלדה** ושברית הנשמות בהלל זה כדי שלא יראו אנשי הקלעדים משלשה בתי ראבן' הקסור הדרש יש מלאך אחר ממונה **נצנקיאל** שמו ולוקח אותה ומעלה אותה בהנשמה למעלה בהיכל עכב השמים שהוא יסוד דבריאה' על סיסוד דאצילות ושם מושיבן אותה בפקפק הראוי לה ואם ת"ו מזה אותה שלא כדינן מכף יסוד מוסר אותה להתהבלים שהם בהיכל הקלעדות כנגד לבנת הספיר הגאלו היכלות של קליפות נכנס נח לראותם ומשמח בהם ברוחב וישת שן חין וישכר ויתגל היינו שברקם בהם ומזה שהוא אותו ונלו את ערותו ואחו בעבור שנעל ביום ההיא ואמר ירדת מגלים והוא אותם אנשים שלקח השטן על פי ה' לרשה שתעם ברבקו בהיכל הקלעדה הזה ואם הנשמה דשאדה היא בתוכה **סהריאל** המלאך מכנים אותה לפני ע"א סנהדרין' ומסתכלין הוא אב בית דין ומעיינין בדינה אם הצא זכאית בדינה מוכרין אותה להיכל והיכל מעיין בדינה ופותח לה שני פתחים אחר דרך גן ערן ואחר לגיהנם והוא רואה אותו האור הגרול מזיונג הגרול שיש לצדיקים והאור שבכל הוסת הצדיק היא נכוירא מאותו האור ומתבישת מסעשית הרשע והוא לבפרת עונות' ואותו הפתח של צד שכל רואה גיהנם ואין הרש ג'נרונים שם ומפחדה תם אותו והפתח מכפני עתנותיה ואם בעל התשובה תחת בכח על עונותיו או פותחין לו שערי רסקה שהוא הריוח שיש מן גן של ה' לקן שאינו מחובר שנעשה מן הצל' ואותו השיבר נקרא שד"ר רסע"ה וכשנכנס בזה השער או **רחמיאל** לוקח אותה ופותח לה מכח הר ציון שהוא עמוד החלל ואז הריא לוקח אות ומכנסה אותה ופותח לה הלין הדת לה כמו שכש צורקה ומרוא פירש כשעלה הנשמה הזאת להיכל עכם השמים שם יש שני מחלים אחר שהוא מרגא הנשמה הנקי שעבר עליו בין בחייו בין במותו ומכרוא מכאובין והפתח השני מושך עליה:

רוחא דחיי מאילנא דחיי גותן כח כח שיוכל לסבול התחינות הגרול להגות פנים השכינה:

פרק לד

אות וין נקודתה עשתה קר לאחריה למסה ולאחריה לה כל כך האדרת שכאלת לצאת חוץ מגבולת:

פרק לח

אות זיין הוא יוד על ו' ובלומר אחר שהיוד עשתה קו לאחוריה הזוקה וישכה עליו ראשה ותנו מה שאמרו בווהר זין ראיוד על ויז:

פרק לו

אות ח רע שאות חן נעשה משתי נקודות שהם בשיעור נקודה אחת מפני שהם האומות ומאלו ראמ' נקודות נעשה תרין זיינין בסו שאמרנו ואלו הב' נקודות הין קמ' לכן אחר ואח"כ נחלקה לב' זיינים מפני שהולה אותם לב' עדדים לד"ת ראחזופרת נשארת דקה מפני ששלחה אותה כמ' ולהיות שהשלח תיא נקיבה מורה לשתי האומות של הפל הן רחל ולאה:

פרק לז

אות טית נעשית משתי נקודות האומות זכר ונקיבה' הנקיבה היא הגן של הת"ת והו של חסלה הת"א חזכר' והם פנים כפנים' והנ"א הנקיבה היתה משוטה ונכפלת ונעשי' קנוסה לשני סיבות האחר כדי שלא לעקור חוץ מנבולה ואחר כדי לרבק בזכר שהיא חלן ון הזכר נתפשט לסמה וגרבק בכפיותה והיא גם בן פשפה מהתת ראשה הקו בסוד' כדי לקבל והיא הי' המשוטה לקבל שכים וגם פורה בעצמה אין יתנהג הבעל השובה שיכוף ראשו ישפיל ירוי' ודע שאלו זכר ונקיב' סוד הת"ת' הזה הוא סוד השבמ' שכל אחר שם מאומנו יצא ולזה אין בהם אותיות ה"ת וא"ת בשלמא ה"ן שהיא נקיבה ניחא אבל ת"ת שהוא זכר ונקיבה הנשלה להם ל"ה לא הי"ד כהם: תשובה דע שאלו ב' תאומות שהוא בת נרסו שהגרג **הבל** הנעשית **ן** עם **ם** שהוא **ה"ם** להיות שגם **ם** נרסו לקן שהוא עשי' תשובה והם **ה"ם** לכן הוא **ה"ם** בשבמים:

פרק לח

אות הינד הנקודה עשתה עשרי' ראש חוץ סוף ונם היא ראשי' לעשריות' וסוף האחרים ולכן חוזרי' לאחר וכן הוץ' לעשריות הראינו עשר פעמים עשר וסיסוד האמא ביתה של אי"ק בל"ר גל"ש היוד רומזת לעשריות להיות כי שלה ראש חוץ סוף ואכר ירדת שהראש כולל מראש חוץ סוף וכן כל הנ' נמצא שהם **ט** והיוד עם **ה** היא יוד הרי שנרמז כה העשר':

פרק לט

אות כף שנתפשטה מנקודותי' לצד ימין ויוד מסנתקו באורך ויצא חוץ מנבולה ונתקבל או נכפף ומפני'

שתכף שראתה שיצאה מן הגלגל נכספה לכן זכתה והשם בראש הכתר:

פרק מ

אות למד דין בי חא"ם אחר שהתצמצם עלה למעלה על ראש המלבוש ואח"כ אותה הנקודה של א"ם חנוכחת היתה למלבוש בפוד נשמה עשתה רושם על ראש המלבו' ואותו הרושם היא נקודה ואותה הנקודה היא על ראש המלבו' ואח"כ נתפשט למטה במלבוש עד מקום ראש האותיו' וכשהגיעה שם נתפשטה לצד ימין וירד ממנה קו ועשתה כמוך וחיצה סוד הסגדל הפורח באויר שראשו למעלה בק"א למלבוש הם שלש מאות תלתן פסוקים שהלבר היא שלשים וכל אחר בלול מעשרה הרי שלש מאות וסוד תלבר הוא הוא בזוהר פרשת בראשית דף ל"ז בפסוק וישם ה' לקין אות והוא מגדל עז שם ה'בו ידוע צדיק ונשגב יו"ב יש שני שמות יי' צדיק והוא ביב שמות מג' אותיו'לבל שם משולשים וצדיק שמנין הפסוק של מגדל עוז יו"ד הוא כפסבר לם"ר במילואו ובמילוי מילואו היינו למ"ד פסרלה' סם סם' דלת למד חית' שעולים אלף שש מאות שבעים ושנים' והפסוק עם ירוד צדיק עולים אלף שש מאות ושלשים וחמשה· ושמה ושלשי' אותיות שיש בי"ב שמות רמז למעלתו עם הכולל הרי אלף שש מאות ושבעי' ושנים:

פרק מא

אות מם נקודתה היא נקודת נרולה ונכנס בתוכה כח הצמצום הינו אחר שהתצמצם הניח הנץ יו"ד חזר כח הצמצום של א"ם ובשם באמצע התקוה' ויצאו ממנה הנ' צוצו' לכל רוח ואח"כ יצא קו מכל נימוץ ונרבקו יחר ונעשית סדובעת מר' קוים ואח"כ נתרחבה אור הבפושה בתוך הללה היינו שכח הנקודה לעולם היא באמצע אע"פי שנתפוררה סביב לרח ואותה תקודה נשתא לצד ימין להיותה חסר והיא רצתה לעלות למעלה ולא יכלה אע"פי כן קשתה רושם ויצאתה כרמותה על קו הימיני מבחוץ בעוכר הבפושה הנרולה שנעשה כ"ב נפסק קו הימיני משאר חם אלא שנתחזק חקו וחזר ונרבק וכשראתה שלא יכלה לעלות כרצונה ירדה ונדרדרות קו הימיני למטה ונתקו קו הימיני למטה ונשארה פתח ירדה למטה ויצאתה לתוך ואח"כ נעשית מכח הבפושה ג' כם פתוחה כי נתרחבה באמצעיתה היינו שנתרחבה באמצע היינו שנשתה מקום פנוי באמצע ונעשה כם מרובעת ומפני שחשש כתרה לא רצתה לרח יכולה לעשו' הבפושה באות ם' בסו שעשתה בראשונה:

פרק מב

אות נון נקודתה נתפשטה למטה ויצאתה חוץ מגבולה ונכפפה ומפני זה היא כפופה:

פרק מג

אות נון פשוטה נקודתה נתפשטה ויצאתה חוץ מגבולה וסרוע יצאת חוץ לגבולה ספני שאלו האותיות הארוכות הן רק ותראית שנתפשטה חוץ מגבולה והיציאה הזאת חוץ מגבולה היתה בסוד התתפשטות שנתפשטה דרך ישר וכל התתפשטות הוא הסוד להודות כי הצדיקים מתפכים רק לחסדים ר"ל היינו הכל הוא התפשטות כלומר בין שהיתה רק בין שהיתה רחמים בכר נתפשטה· אם גם הצדיקים שהם מתפכים מדת הדין לבדת הרחמים מתנהגים עמהם אז האותיו' נתפשטו' לצדו שהיא רחמים ולרשעים מתנהגים עמהם כפי ערך הצדה ודת הנכול שהוא דין· ולא בערך התפשטות כלל והנה יא ודיעך סוד גדול שלא השיגוהו הרבה מן הראשונים· דע שאות חן' עיתידת ליתקק ביסוד ונקרה בבינה· שאות ה' שלה עלולה מיוד נמצא ד"ם הם ג' וירע שההתפשטות שנתפשטה חן' מן ה' בנזכר היא נקבעת בסוד אמא תם ביסוד אבא נקבעת בו(ספני) שיסוד אבא הוא נכנס תוך יסוד אמא· וכבר ירעת שיסוד אבא הוא ארוך ויסוד אמא קצר שיסוד אבא הוא ארוך מיסוד אמא יותר משליש פעם ולזה יש נון קצרה· נו"ן ארוכה· הוא ביסוד אבא ג' קצרה היא ביסוד אמא שהוא קצר· וא"ת אין אפשר שתנון ארוכה שהוא רק נמור תהיה באמא שהוא רחמים נמורים· תשובתך דע שואת הנון היא סל"ב נתיבות תבסה שהם ל"ב אלקים שבסדעשה בראשית שבתכסה אתם נראים ואינם נועלי' ספני שהוא רחמים פשוטים וכשיוררים ל"ב אלקים ביסוד של אבא רחיינו ח"ן העולמים שהוא בעת יחור אבא ואמא נמצא שביחור ל"ב אלקים תנו' עם ח"ן העולמים עולים בין ח"ן ול"ב חפשיכם· כמספר שהוא ן בכח· וכשנכנס יסור אבא לתוך יסור אמא ומצא שם תנון בפוסה שהיא בכיכול נגר מקוכם התפוח באש' או נעשה ח"ב ות"ו של אבא בפוד ן בפיתל ומפני שיסוד של אבא והיא ארון נעשית נם בן הנון ארוכה כמותו· ורע שיסור אבא הוא בפוד"ן וכשנכנס לתוך יסור אמא שמצא שם הנון בפוס הרי"ן ן' בפוס' ואח"כ מתפשטי' ל"ב ות"ו של יסוד אבא שהם נון פשוטה הרי נון· ולכן בשתרצה לבתיב נון ישו"כן ג'נון שהוא רמז ליסוד של אבא כנזכר ונם נשיב תשובה אחרת להיות שכתב הרשב"ע בא"דרא של נשא ות"ל ב' נתיבן החכמה כר אינון דאבא לא מתפתחין זכר נתתין לזעיר מתפרשן ל"ב שבילין דחכמתא· ופירוש רבילא שאלו הל"ב אלקים שאפתו שידרו ליסוד פי' ליסוד אבא הנקר' ח"י שאפרנו והוא מסתתר הל"ב תנו' בהתחברותו עם יחר נעשית בבור אות אחת שהיא ן הנו' ואע"פי שרל"ב הם שורש הדין ונם הנון ארוכה שהיא דין מ"ם אינם פועלים פעולתם שם ספני שיסור אבא הם רחמים פשוטים וכשיורדים ליציר שם פועלים פעולתם ומתפרשן לל"ב נתיבות הם הל"ב אלהים עצמם ונם הנון עצמה כשיוררת למטה ביסור ויציר שם לא היה כח בה' למחקה ושארת הן מדת הדין נמורה יורד שתנון הזאת כלומר מפרשה למעלה באבא ואימא משם נתצו נשמת של רב המנונא סבא ובנו· ונשמתו בסוד' ארוכה ובנו בסוד ן קצרה· ועל זה נקרא בוהר ניצא רבא ונתנא הוא רנ' והרנ בסוד יסור ובבו שהרנ בתוך הים לעולם מתנועע· כך היסוד לעולם כתנועע בדי להשפיע לסלכות ושורש נשמתו של רב המנונא סבא היה יהודית זכנו היתה בניהם כי יה"ו הוא בכל ויציר חציר שבספירות ודע שהוא שאירית חשם של יהודית ר"ל ידע הוא כסו וידע ארם את חוה אשתו והריונו יסור של אבא שבו חדיעה בין איש לאשתו ובניהו הוא בן יח"ו שהוא סיסור ויציר של אבא שיש בו שם בן' ולזה אתקרי בניהו בן יהוידע שבולל שם בן בי"ם שהם שני שמות של חזית של מילוי החיו שעול"ן כל אחר מהם שהם סיסור בינה שהוא של אבא· ולזה מת בקבורות שנים כשבא בניהו בינוקא שהיה בנו של רב המנונא סבא שהוא יהוידע ומת כפני שהשלים נשמתו באותו חזמן ונ"ב מת בקבורות שנים בזמן שהיה בניהו מפני המינים שעשרת חש"ת הוא חכרת ארת הארי בתוך הבור ביום השלג ר"ל כי ביום השלג נשבל בשלג עצמו ושבר הקרח נגר היצה"ר שהיה סתיתו ומריחו שלא לישמוע והוא כבש את יצרו והוא החכאה שהכה את הארי שהארי היא היצה"ר והם התפחים שכרית בתו קכ"ת ח"ש בזוהר על זה היינוקא דין אינן התפוחין דאדה בתו קב"ת והבוחה בזה כי כמו שהאדם חסרה חסרה נכנס לתוכו ובהיותו בתוכו נכלל בו כן בכיכול אלו הנשמות קדושות ושהורות ובפרט הם אשר עוסקים בתורה הם סלמא דינוקא דהיינו אמא הוא מדת בריס בכיכול ונרבק נשמתם בשכינתו וא"ת מרוע אותם שהם מנוקא אינם חיים בע"ח חיים ארוכים התשובה היא להיות שהנקיבה תנופ"ית נרסה פיתה לעולם ונם סלכות נקראת עץ הדעת טוב ורע וראליה יודעת טות פ' שרצלי הסלכות שהם נה' מתפשטו בע"ה שהוא עולם הסות ופירוד וכל הנשמות תבאים מצדה אינם להם חיים ארוכים· ודע שחתק אבינו להיות שהוא סד"ת חד תקשת שסלכו' הוא עוף אחד מעופיו ולזה תזא מכתה בשם נקיבה שהוא דין כרכתיב שוב אשיב אליך כעת תיה ולשרה בן הרי שנתכנ' לשרה ות"ו נקקר על נבי המזבה וכתיב שמת אליולי שתק"כה אמר את"ב לאברהם ונם נתרצי

ספנת בן נחלת אותו כו וגא לעולם חזכר הגל כן נמלט וחזה
וגם כתיב עזר נחלד שרה לאברהם בן הסרו משרת ותלאו
לאברהם ׳ וגם שמואל נתכנה לחנה רכתיב ונתת לאמתך זרע
אנשים וגם כתיב ויהי הנער רשרה התפללתי ויתן ׳ לי את שאילתי ולכן
כשיגיע שהגיע עלי ספני שהוזהר חלכרה דשתישה כשרה נזרים
ולהלי שאמירת חנה כי אהבי אל הנער הזה התפללתי כלומר כי
הנער ולא כו תלי כחל לו ויעב"ו את בקנאות שנים בן ג"ב שנה:

וחבקוק הוא נחכנה לשתמית רכתיב לסוזר הזהר בעת
חית את חובקת בן חלמה כת והעזרך את"כ אלישע
להמסיבו כעלמא דרכתיב רחיינו שם שכל ג"כ היולא בן ויכל
ויבא ויש ש"ש כתם ר"ו אותה"ש שהם כבתיב חבקוק וגם כלת חבקוק
רומז לחדון חבקוק הר הראיה וחר דאלישע. **ודע** ששרה חת
שנפי'וצרפתם כולך ויו סנלגל' חזה וכאו לחקן נדה חלה הרלק'
הנר שרה תקנת כלם יר שרה כנגזת והיינו כמו שאר"ל שהית'
כרכה מצדה בעיכה והיינו לשבינל מצות חלה ׳ ונר דלוק פת"ש
לע"ש זהה רכתיב תרל להזות לשרה אחזה כנשכם ומפני שהית'
תחלת התיקון לא נתקנו כראוי לזה התנך שתכואנה אלה השלש
נשים אתרכתם לתקן כל אחת תקן מצמה אחת מלאה השלש ׳ חנת
תקנה נדה רכתיב ונחיה לא היו לה עזר שנשיית תקנה נר רכתיב
ונשים שם משה שלוח כמא ואנוחה ׳ ותרפ"ת תקנה חלה שב"כר
חקנת לא כלתה ובימיהן של אלו הארבעה אנשים הכתכו לנקיבת
"צחק שבאל"חבקוק "יונת של"ת רשזה תרם יצחק וכתיב
כתריה וארם אין לעבוד ארץ ראוראם פ"למה ל"א יצחה שיח
השרה יתירין הכתוב וארם אין ור"ת של שיח חוא תיקון ארם ׳
ומיושון של רבר' פרם כאו אלו לעולם לא נתקן שם פ"ה שיהל'
כמנין אר"ם ׳ ספני ששם פ"ה המילוי שלו כלתי אותיות השורש
במנין חזה ׳ תיינו רכתיב וכר ונקיב'כראם ויקרא את שמם אר"ם
הזכר הוא שורש הזה וחסילוי על'חר"ה הרי כי כשם זה יש אר"ם
ת"ת ולות חזה היתה אחת מצלקיותיו שהוא המילוי חזה וכל זמן
שלא נת"חזה בר' נשם אלה שתקנו השלש מצות לא היה שים
ארם שלם שבכיכול היה המילוי הזה פנום ת"ש וארם אין לעבוד
את"כ נם בניהו בן יחוידע להיותו מיסוד בינה מת בקערות שנים
ככל נלגוליו וא"ת בינה הוא מעלמא דרכורא אם כן מרוע מרה
בקערות שנים אלא ספני שבינה מקנת בעולם הבריאה ועולם
הבריאה הוא מתחדש כרגלי קלכות ושם מקנת כאמא וכאמא
כן נתת כלומר שא"ץ שבאמצע אין שום מות ומזון רע מכל
מקום כשהתפשטו הגברות לקפח עושים מעלת'נפש שכמקנו'
הזה שהוא עולם הבריאה כאמא כן נתת ׳ ובניהו רחיינו יונקא
וחוא רבי בנאה בנלגול' והוא בא אחרי רבי ליעזר כדבות שייצא
על התסור לרקות על היקור שהוא רוכב על הסלכו'בסור ששכר
תפוד גרם כלומר שרומז על אנרתם שקנים שבתניר תית שמו
אברם שעולה בסנין ר"ם ואחר שנתגייר הסיב שמו אברה'שעול'
חמר חסר ה'תעלה ב"ת ורע כמו שיש **חמור** לגר
ימין בקרושה כך יש בקלישה תמור פוזק כמו שאמר
רבי עקיבא שבחיותו עם האורץ היה אומר מי יתן לי תלמיד חכם
ואנשכנו כחמור ובספרא דשבאלא"ש שור פרוע שכתרחקין
ממנו כשלוא יגיעו שיש לו כלגל חזקה כחמור יותר ממנו הגזיזה
הרי לענין שיעור וחמור חם סימן ושמאל של קליפה. ובקדושת
נ"כ שור פר מקרץ פטרים וחמור פטר ימין מאברהם כמו
שאמרנו ורע שישמעאל היה בו כח חמור ולחיות שבא על המנחת
דגל זכרים כא כגלגול חמורותא שקנה נתן באחתנו של כלעם
שכתי' באותו מעשה של מלאך שוא"ל בפתן ואת'תחייתי אותה"כ
חזר בגלגול חמורותא של רבי פנחס בן יאיר שיצתך ר' פנחס היה
אברהם שבא לתקן נפש ישמעאל בנו ולחיות שרשמעאלים הם
נגנים ונולדים לכן נגנגה ושפה שלשת אנשים כלתי אבילה ושתי'
ער שחזרתה לרבי פנחס וע"ש הוא שור פוזר ושמ כמילואו עלן
שק"א עם נ"א ותיהיו שתם חשורש עולים תק"ו כמנין שר"ה ולכן
הינוקא היה רוכב על החמור כאשר אמרנו וזהו מת שרמז יעקב
באומרו ויהי לי שור וחמור כלומר שעשו רשמעאל היו בתחיה וגם
לרמוז להצנעים שלהם שהם עבר ושפתה ת"שה תחת עבר כי
יכלון ושפתה כי תירש נביהה עבר רא יגשו כבו שנא' את אהיך
תינכר רוזינו ספא"ל כם ש"ם הרשב"ץ ת"ת עבר תיינו סמל ושפתה
תיא סישמ"ש) הזיינו נלילת שעילה ע"ת ויש"ח ואל יבוא כבל ינת
אי הקודש ת"ת שוק חצלעת רע נלילת וידבק בל בר ישרי בעת
שוב דא שבינתא ראתקריאת ע"ת רעון:

פרק כג

אות הסמך נקודתה יתר נדולה כשהרים והיא נרולה
בנוקד"ם פתוסה אחר שהצמים הנח
הנקודם הנר כח הנבנים של א"ם ובשא באמצע הנקודה דצאת
מן הבחיתה הזה נקודות כסנין ג'ויין שהם בצורת הסכך ואלו
הנקודות נתחברו יחר ונעשו אותה ס' ורע לך שצורה כסך היא
כצורת ם שהרי נפלילי הם סמך ים סם יך שהם פילואו יעולה
כסנין כמקך נכתוב שהסתך היתה מנקודם פם ושביהם עלים מאת
הטר פ' נקודות שהם נקודה אחת שיש לה ת"ר תמצא ס'
נקודות שהם שרשם הנקרי ישארו ע"א כמנין אמן ואחרי של
כנם הוא אמן כמה אחרי חב' א אחרי הנ"ק בי' אחרי הס'
ן הרי אמן וכוכות אשנו חזו עלמדים ונם אותיות נם יעולים יב"ק
שהם נ"שמות הקטן אחרי יר"ת אחרי ירק - שהלזות הם מנעת
הנר של אמא ים שם אחרה חשם הנה שנא אחר יעולה כמילואו
כמנין ל"ת א"כ אחר שהקקין כלחות ס"ם שהם שם ירו"ר
ואחרות עם אחרי נשתלבו האותיות יחר ונעשה שם ת:

יאמ"ה והר"ת ויק"ת והי" ונעשו סנין בנם שהוא נ"כ יב"ע
ואלו תנ' שמות יחר הם שם אחר של יב אותיות שענגו החכמים
ל' כמני המרגים כמו שאמרו"ל בפסכת קירושין שם כן יב אותיו'
ואמר רשי' ל' אינו יורע שם ת ׳ ורע שכל יהורי יש לו הארת
עליו סנ' שמות אלו היינו משולבים בשם א"שולמים עם הארם
בפתשכתו כרבורו ובמעשיו ׳ ובשהוא צריך מסייעין אותו היינו
ירוד כמחשבתו ובשאר אנשים בוחנים אדיך כרבור ארנו"כ"ע"ש
ובשארם חתוא בר' מדרינות המחשבה ובבל כדריגה שהוא תוסא
נפרד את"מן השם ובתאבל עליו. וכן בר' מדרינות הדיבור ׳
וכן בר' מדרינות המעשה תתעלים מעליו נשאר הארם התואא
בלא כל וזה"ש כר כלם מעליהם שבשם ש"ש צל בקדושה שהוא
שם אלהים וי"ה עם הש' אותיות יעולים קב"א וכן יעולים צל עם
התיבת ובסיפואה ישק"ן צידופי' אלהים עם השורש הדי"קב"א תהו
ס"ש הפסוק כר צלם מעליהם ידוד אותנו צ תידאום דהיינו שבר
מעליהם בל המופאת. כי לא היה להם סיוע אפ"ן הסופאה
ולנו יש לנו צל התקושה ׳ כפ"ש וידו"ר אתנו שהוא הוא בבירת
ריני שהם חזיה ואלה שהם צל הקדישה כמו שאמרנו ורע
שקק"ן צידופי אלהים שהם בקדושה שוורים על ישראל ושם אלוק
חהים נשפתו של יהורי כמו שאמרו כזוהר פ' משפטים על פסוק
לא יכשול לסכירה בנגרו בה שבניהו של הק"בה הוא שם אלוה
שהוא נשופנקא הנשמתא של עולם השם הזה עולה ויורד בנשם'
של יהורי ושאר אותיות של אלהים שהם יש עולים ויוררים בנוף
ובבי באותיות התולם יש שם זה של יב חקוק בנופם ובשביהם
אסנם הוא באותיות להפך כי הנת ס יש להם סי וזה השם הדי"
יהיה פרעה שאם מי יהוד אשר אשמע בקולו ולכך אפר לא ירעתי
את ידוד את"כ אפר הק"בה לפש"כא ל פרעה למען שיתי אותותי
אלה אלתקרי אותותי אלה ול"א אותיות"א הינו האותיות הנשתרי'
לאלהים שהם אלה מן ים ושביהם בקרבו כרי שיעשו כו דין ודין
אותם ולהודיינך תוכן הדברים צרך אחה לרעת ששם אלהים יש
בו ק"ן צידופים כי לכל אות מאלקים יש לו כ"ר צידופים א"כ
באותיות כי יש לו ס"ה צידופים ולזה נקרא מצרים אדון ה"ם
ואותיו"א יש בהם ק"כ צידופים כנגר ע"כ צידופי של ויכן רבינו
רם שלקה בו פרעה וכל תילו כים ותיינו אותותי את בקרבו ככש
כים נמצא שבקדישה יש סוף נתחברו יחר אלה עם אכיאה שם
אלהים שלם ועם ורע יצחק רבי עקיבא כאומרו שכל ככה
ונכה חיה של חכש כסות שהם ת"אותיו של ק"ן נמצא שהישראל
החופא בלי צינות כל אלו ק"ן צידופי אלקים נתבון עליו לתורה
היינו שהקך רצל ללק וג"כ נתבון עליו לרין ויכורך באין עליו
ורש"ח זר יהיר לק שמן כלומר שא"ר כראה ערש שאין בו בן הלק

שער שעשועי המלך

כתלוצץ בדברי שקר להכאיב ושל"ת ופוב לא יהיה לרשע ולא יאריך ימים כצל אשר איננו יראו מלפני השלחים ר"ל בצל המומא' אשר אינו יראו מלפני אליהם לכן מתחך גם אתה עליו להשפיעו לרעתו וכצ"ל היינו ג"כ אותיות בלץ כמו שאמרנו ותחת לוכר ששם אלוה הוא גושפנקא דרשמיה ושם אלוה זה עם ו עולה כב שרומז על שם :

אבגית"ן שבכתב פסנו האר'אותיות פ"ב תנו' הם נתקקים בראש האדם ולהם נרמז הם ב' תיבו' שהם בשפע פתחילן סן ואהבת ער ובשערך שאותה הפרשה היא נגר ראש האדם ומהיה אם שמוע עד ושמחם יש ע"ב דיוקנ"ת שהם כנגד זרועות האדם • וכאת דברי ער כיסי השמים על הארץ יש' ע"ב תיבות כנגד **בטן** האדם ומואסר ער סוף הפרשה יש ע"ב תיבות שהם כנגד הדיבים עם חיסוד ברית קודש ונמצא שיש באדם **סב עב נ עב** שהם ר"לו וכ תיבות של שפע עם ברך שם הוי' רמ"ח וא"ת איך שם בורעת' ובירכים שם ע"ב דע שאורהו של דיוקנים רומא של עיינין בורה יש על כל עינול והעינולים והחנין הם ס"ב ד' ע"ב ויש כ"א השמו' ג' רוחין ג' כרסין

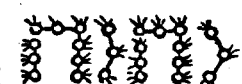

היינו שהם ג' שמות של חויה ר' עיינין היינו סנ"תי של אמא נמצא שהם ע"ב עולים ורי"ו תנין בסו שם של יסף הבוא ים שהם ע"ב שמות ויו"ו אותיות הי"ה בשנ"תי של אמא נכנסים בראש של זעיר אלו נצח והוד מאירים בחורי עיני זעיר והיינו שאמרו בתיקונים תיקון ל"ת נצח והוד של אי"ם הרין עיינין של זעיר נמצא שרחל היא מלכות ולית לה עיינין והו' שרמז בסנא פ' כשבשני עולימתא שפיר הא דלית לה עיינין דהיינו סוף רחל לכן צריך האדם לכוין כשאומר שבע וכפרש"י ואפר שהיא רמז לעיינין של זעיר שהם מאירים מנוח של אימא בג' הויות הנ' שיראה בזעיר"ם שהם רינמת עיני זעיר ותרוך לשים הציצית בירו נגר החזה כי יש שם התור שיש מזעיר לראש נוקבא שתחור חוא בחורי ומוציא נגרו לחוץ סן השערה ושהם מאיר לנוקבי' היינו ששם נכנס לרא' נוקבא ומאיר לה דרך אחורי ראשה שראשה נרכבת בתור התואר דרך אחורים ושם יתקח כל השפע ולזה בשארם רומז בציצי"ת נכנס בה האור דרך התחת בסו שאמרנו ונמצא שבוחר האור האור סנה' של אימא בתוך עיני זעיר ובנכס דרך החור הנו' לרגלי ראש רחל ומאירים בציצית דהיינו חבכסת וב יגיה של רחל נמצא שאותה עלוכתא שמירתא דלית לה עיינין נעשי' לה עיינין בכוונ' הראויה האת :

פרק מד

אות עין נקודתה נחלקת לשבים • הימנית נתפשטה קורם השמאלי תתאוך תקו ויצאתי"ה סן הגבול ותכף שראתה בך בקשה לכפול ולהעלות חקו תחתו • ובזה יורד הקו השני שהיה החלק השני על הקו ההוא שחיי"ת דוקה לעלות ולא הניחו ספני כוכבת שהניח עליו ונשאר מעוקל לפסח וכוונ' נשארה צורת העין בזה האופן וא"ת מדוע נחלקה נקודתה לשני' נשיב כי הנקודה תואת היא כמו ר"ו פרצופין דהיינו זכר ונקיבה ולעולם באותיות כה הזכר קמן בכפו"ת פכה הנקיבה ספני שכל האותיות הן בכתר נקיבה שכפו' שהנקיבה יולדת בן האותיות מולידות בלילוי שלהן אותיות אותיות וספני ור"ת כה הזכר קמן שהוא הקו השני שהו' יותר קמן מהוא כה הזכר שהקו הראשון נרול בכו נ נקיבה וכת השני כמו ז קמן ר"ל זכר :

פרק מה

אות פ יש בה סור התשובה וכמו שכתל תשוב"צריך שיבטוף ראשו וריבויים ופושם יהיו בן נקודת תפו"ת תכף יצאה רצתה לקלות למקלה בפקומה ולא יכלה ורדה וכפפה"ת

ראשה למפה בתוכה כזה ף ואח"כ מאותה נקודה שרצת' לעלו' יצא נם קו אחר וגמה ליסן מצל ראש **הפה** ובשתרחבת ער סוף רוחב נבול האות נתרבה האור בר"ת ותם ששם מסנר"ת קו למסה ונמאוך ויצא כנבולו חזר ונתקבל למעל' ותוא הנו ואתחתן למסה מן חם' וספני שכעשירית הם' תחילתה"ת ואת וסן חא' ו שתתחתה לכן מלוי של פ"א א

פרק מו

אות ת הצד' הם שתי נקודות יחד בסוד רו פרצופין את ורחם מרובקים יחד ופניהם זת לצד סוה"ת ל"ביניהם כן חצ' ח' של חנ' חוסב"פנית לצד סוה"ת ו' שעל נ פניה למעל"ב ואלו ב' התקודות חיבנית נעשית בצורה"ת נ' סבוכר הי' שעליה"ת ורמז לעולם הזה שחשתחוו משפעתו בוא מאחוריה • ולא בן הקו"כ אחר התחתיה שיהיה פנים בפנים ורמז ל"ה הכילוי של צד' שרא"ה ד' שפני הרל"ת צותה וסבים בי' שלפני"פנים בפנים :

פרק מז

אות ק דע שנקודתה של ק"היא נתפשטה לאורכה כאות ן ולחיות שנתרב' האור בה נקו הנכשך לספה נפרה"ת סן הנקודה ובשראתה הנקודה שהקו שלה נפרד מסנה נפשטה לצד שמאל שלה ער סוף רוחב נבול האור"ת ויצא מסנה קו קמן כמוך כמנ' שכב' צא מסנה קו הנרול מהשין ותלשה כתה ונם סח' יצא הרבר לחלוש כה השקר :

פרק מח

אות הרוש נקודתה היה' כמיעים אור ולא יבלה להנזי' מסנה קו אלא נתפשטה כרחבה דרך שמאלית :

פרק מט

אות השין היא אות של אם"ת דהיינו כסו שהעולכ"ם התיקן תכמה מבאן ביכה מבאן דעת באמצע וכן תסר מכאן נבורה מבאן ת"ת באמצע כן אות השי"ן נקודות א' מבאן ואחר מבאן ואחר באמצע ואות השין שהיו"ד נקודות א' מבאן ואחר מבאן ואחר באמצע ואות השין שהיו"ד נקודות נ' נכרא תעלם שהיא שכ שרי' האוסר לעלמו דו' • ודע שאלו הנ' נקודות יצא מכל אחד כתם קו באופן שהיו ג' קוים ולחיות שאלו הקוים הם בסוד מתקל' צדק שיהיו מתוברים יחד בסו שנצח והוד מחוברים ביסוד כן אלו הנ' צדיק שהיו מחוברי' יחד אבל תיבור הוא בזה תאופן שהיו שהיו בשארם שפים בסו ן ונתקבל כסו נ' כפיות נתקבל לצד הקוו הקריב אליו וכן הקו של שמאל והקו באמצע לא מצא מקום להתקבל לא לצד ימין ולא לצד שמאל נתקטן בתוכו ונתבזיין בין שני נתני הנזכרים ולזה מקום התיבור של קו האמצעי הוא יות' עב מאחרים ולזה אמרו שצורת השין הוא נ' כי כן תמא תרין נתין ו' ביניהו :

פרק נ

אות ת נקודתה נתפשטה וסמכה קו לארב' כסו ן ולחיות שנתרכת אורכה בקו הנכשך חנם כי לא תיה כלל כך נרול כסו הן נפרה"ת סן הנקודת יוכשראתה הנקודת שהקו שלה נפרד מסנ' נתם ששה לצד שמאל שלה ער סוף רוחב נבול האות נפרד מסנ' קו קמן כסו ף וקו האויר שנפרד בשראה שהוא סוף האותיות ואין אות אחרת לפניה לכסותה נתיראת שמא ידבקו בה תרין לזה בטלת הקו האויר חני בפול"ת מפני שתתיירא להאויר בכפול"ת שהכתובה כסו שעשה האחיות שלא היתה לפניה אות אחרת שתכתובה ולכן נתיראת מפני הדיעה שלא ל"האויר בכפול"ת תתכוונה מעם בכפולה :

פרק נא

אחרי התהוות האלפא ביתא ראשונה של פרצוף א' ל' אשר אבונו אחרי

אחרי כן תוציא רל"א אלפא' כיתות פנים ור"לא אחוריים מן האלפא
ביתא הזאת צרופן תקקן המיתן ושקלן ורא צרף אחרי השל"ום
האלפא ביתא כולה יובה נישמ אחר עשר פרצופים דהיינו נכתר
חכמה בינה דעת גדולה נבוהה ת"ת נצח הוד יסוד מלכות כאשר
כתב הכתבי יהה בחלק נ"ח ל' בעזה"י: התחתו נאמר עשר ולא תשע
עשר ולא אחד עשר אבל בעולם התיקון יש עשר ויש תשע ויש
אחד עשר גם כה שיש למעלה חוץ לשהיהו הוא נחשב לעולם
התיקון שלא נחרבו ואע"פ שנתקנו על חר חרין בהתחלת
עולם התיקון עכ"פ למעלה הן הענינו נחשב הכל עולם התיקון
ולא היה בו קלקול וכל פרצוף יש בו נתיב אותיות ולעולם נא
תא"ל כ"ם נאמצע כל פרצוף של כל אוה ואו הוא חסרבו והתיו'
של כל פרצוף ולכן יש לו ניקוד וקיום והעסרה סן שם חוי עצמה
ית כתרל"א פנים ו"ח ברל"א אחוריים • כאשר נבאר בהעלייה של
מלכות בסוד ברוש תחזו ונהזו ויש לא פרצופים פנים עד הל"סך •
ויש רל"א אלפא ביתות אחוריים הם ל"א פרצופי' אחור טן ל"ם ר'
עד ת"ו:

פרק נב

האור של זה המלבוש בוקע ככל תעולמות כלם חה נקרא חוש
של חסר היחיד למפח בבוקר ונם בחצות הלילה יחיד משני
חצאי המלכות פנים ואחור אחרי שנסתלק האחור אחורי הפנים
וסוה נתחזה חשעשוע של חצדיק עם הקב"ה כנ"ע והחיצוניות
חזיננו וכל מקום שנאסר שעשוע בזאתר הוא מצד חעולם וכל
התנה מזה השעע יורע סה שהיה והוה ויהיה להיו' ועל זה אמרו
בזוה"ח חרש מרוש הנעלם בראש' אור שבר הקב"ה בתחלה אורם
ית רואה בו ועופה מראש העולם ועד סופו תא הוי החיצוניות
דשפשא הוא חר משיחין אלפין ושבעי' וחמש חולקין מהאוא
נהירותא דאספקלריא דהתוא נהורא דאתנין ואפי' בהאי
נהירותא דשפשא ליה אינש יכיל לאסתכלא ביה כל שכן כהאוא
נהורא והא דאמרן דאינש יסתכל ביה מרש רעלמא ועד סיני
עלמא אלא הכי נהרא בסתיכותא דילן דבהאוא נהירותא יכיל
אינש לסתרגן למחוי בנהירו דחכמתא כל מה דהוה וכל מה דיהוי
מרישיה דעלמא עד סיומיה ואוקמוה אוקמוה לצדיקיא לעלמא דאתי
מאי לעלמא דאתי בר יפוק נשמתא קדישא מהאי עלמא ויהיל בה
לעלמא דאתי פי' שהוא יורע תכף איזה דרך ילך לג"ע ואיזה
דרך ישכח אור ג"ע כי החשך והיהנהיתכם סמכה חג"ע ונרך
כל אדם לילך דרך שם וכוה תאור ילך בשוה לדרכו חלך ואור
עד נכון היום • תא תוי כתיב ויהי שם עם יר"ור ארבעים יום
וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה מאי סים עמא משום
דאתתי מהתוא ויוהו תא"ע דתניא סתם ותהוא נהירותא לא
נתיה עסיה לא חזו יכלין לאסתכלא באוהו דמש סמה דאסתכל
כקדמיתא כר חוה חסן ואשתארו אנפוי נהירין כתאי שמשא ע"ל
לכן אסר חלקה סתוקק שם ספן כליסר שעולם חמלבוש נקרא
אלקת סתוקק והיינו הגליפו החיסרון של תאותיות
שם ספון ומסתר הוא חלק החשנה של משרי הבע"ח וה דיהוא
הגחש החמשים שלא השיגו מרע"ח כמו שכ' נתיב לא ידעו ע"ם
ונחי"ב גי' כ"פ רל"א פנים ואחור סחקיקת הזא"חיא דסחת בחזוה'
בהתחלתו ברישׁ הורסנתא דמלכא גליף גליפי כסתירו
עליאה פי' תרשי"ע ה"ה הגרסו בסלרת בר"ש נסתרקן רבי שמעון
בר יוחאי והוא ניצוץ כשה רכע"ח שניחם השינו אל החזרפונות
והשלמנות של דין החקיקה הנגלף מנקודת כסוד עינוך הנקרא
פחרנו עילאה כי נשפחו היה ניצוץ מנשמת מרכע"ח ודורו ודיה
דור דעה ולכן כוזה ב"שלח לך בא אל הנ"ע עם חלסידיו וראה
שם מעלת דור המדבר לכן אסר ולא הוזה בדרא דא אלא דרא
רמדברא' ולכן כפרא רצ"ניעותא ת' פרקים כנגר מרכע"ה
שכתב ה' חומשי תורת וגם נרמז בכתרהו ספני הקיסר בסכרת
שבת ספטיקן שנת יהרג כפו שרצה פרעה להרוג אחת משה וכרתה
ספניו שב' ויצילני מחרב פרעה ושם השינ שליסיהו בסדבר ונם
רשב"ע"ה השיג שליסיהו בסרברא רלור ושם נתגלה אליו אלהים
אין באין סקומו יורחב ביאורו בספרי חלק שני הנקרא גן חמלך

בכוד מי לאו נרזל בסמה עיין בזוה' רות:

פרק נג

אי אפשר לכוא אל בוזנות בריאה הארם אלא בסוד האותיות
והאותיות הללו נבראו בסוד חסר רין ורחמים הנקרא חה"ר
המלך ועומדים בציור חמנות ארם באיבריו שלם זכר ונקיבה רק
אין שם ח'ו נשמיות אלא אותיות של אור עוברים בציור חמוג'
הזאת בכל עולם ועולם עד שיהר אל ציור הארם הנשפי הזה
קו לקו צו לצו' והאותיות הם נחלקי' לשלשה חלקים חברי ימין
ורין שבאל ורחמים א בצעי והנזוזים שלהם סאירים ברחוקים
וכצלמם אם האותיות הם לבנים הם הסר הם ישר ואם האותי'
יהיו סאורפים בסוד קרן הפוך הם רין ואם יהיו ירוק הם רחמים
בסוד נשפח רוד נגוף לאומות ורפוא לישראל' היד ימין יש
בזה אותיות של חסר לקרב תרחוקי' והאותיות והשטוחות שביר
שפאל לרחק • האותיות שבראש סהם נא השכל להחכים
ולהרוש ברא רמעשה מרכבה ומעשה בראשית והכם מקבלים
שיהתורה כגון יפיפיה שר החור' ויוש"ב הירכיים לרכום ולדרוך
על בהוהי' א"ח לחקן סה שחקע סמאל בף ירך יעקב בסור וגם
נצח ישראל לא ישקר כי רחוא סקום הנצחן ומקום חזיק החיוט
וגם מן השטוח שבחירכים והרגלים הם שטוח של קפיצה הדרוך
וכיוצא בו חן לחכם ויחכם עוד וכאלו העולמות של אין סוף כ"ה
אין בו ברק אותיות של אלפא ביתות וצירופיה' והיינו כ"ב אותיות
חתלקים לעשר פרצופים בללם ל"ב נתיכות חכמה כי אור הא"ל
רחיינו פרצוף א"ל רא"לכם הוא אור של א"ם הסאיר לסמה וגם
הלם"ד של אל היא סגדל' דפרח באויר'ראין קוץ רהיינו הנעמי'
וכעולם חאצילות אשר עליו נאסר בת"א ברא' רהיינו ה'פרצופין
כולו נכנה בסוד שמו' הכתובים בתור' עשר ספות שאינם נסחקי'
של ידור אהיה ואדני אלהי' ויסילוא יהן ויכילוא סילוא יהן וכיוצא
בהן הל עולם האצילות הנאסר אני ח' אני הוא ולא אחר וכוה"א
שסחובדין עסהן חלדות הר"לא פנים ואחור ואסריהם נעשה
נ"כ ח' פרצופ' אדם הקדוש יאין שם רע שולט שם בעולם
חבריאה יש שם צירופי התורה בסטוקים והשפות של התורה הם
מושלים שם אבל הפסוקים אינם בחוצים שם בסדרם ככנ
שאמרו חז"ל אלמלא היתה התור' בחוב' בבדר' בשפות וצירופיה'
אם היה קורא אדם בת היה יכול להחיות את הסתים ובשאצילות
מאיר בבריאה התורה בבריאה בשלימות וביצירה התורה היא
כולו בפוד סלאכי שלחים לפעול פעולותם ולעמוד על משמרת
לעוזר תעולמות התחתוני בכל אות ואות של תקודה היא התחלת
חיבת של שם חסלאך בנוך בסוזק ואכור יעקב באשר רא"ם בחב'
אלהי' וח' ראם הוזא רפאל אוריאל ויכאל ובנוך זה שמי הוא
שמיאל בסטרת יהואל סותן ריציה ונם בן עצאים שסורת בן
התורה וסלאכי בסבור חשבן בספר קסן וכולם סוד יצירה כי
סוד חשבון הוא סוד פיין נוקבין ועופרים נם כן שם עשר בהורת
בתם בת ארם וכעשייה הוא בפוד התבורה בחילוף אלפא ביתות
ושם הוא קוד לא יסי'סוב ברע כי תרע נובר שם ואם הכי'כיצרנו
יהיה הוא ותמורתו יהיה קודש:

פרק נד

יצא לנו סנרון דיהן כי כל העולמות בלם אותיות ושפות אבל
הסמציא חבל אין לו שם ועל זה אמר אליהו בהיקחתי אנא הר
ולא בתושבן ולא אובדו ודסיון בלל יבראי נרע ועייר בשכלינו
החילוק שביהסמציא חבל להעולמות ועל זה נאמר וכח רסורת
תערבו לו והעולם חמלבוש הזה הוא החילוק והמלבוש הפנימי
אשר יותר קרוב ל עצמותו כ"ח והמלבוש חוץ יש לו שם הכולל
אותותוהו אור פניאל פירושו חוא אור פנים של עצמותו
כ"ח כלום שהמלבוש נעש'מאור פנים של עצמותו כ"ה הכתחיל
בפרצוף א"ל חשם הזה הוא פועל נפלאות והוא בנ' סלבו"ש
והשם"ל וכשאיר לסמה לעולם היצירה יוצא סכנו כלאך אחר
ששמו כשם רבו ויוצאים כמנו שע"ח כלאכים כמנין שמנו הם
חיות

שער שעשועי המלך

חיות אש ממלאות בזמן שישראל עושים רצונו של מקום שלום[א] כנ"ל ועיין על ישראל מחכך יגאו כיסוי ומלבוש לבל התולעת[ב] ומצ"ל ומנין עליהם[ג] לבל יקרבו הקליפות ויחזו להם ח"ו אחוריהם אל הקדושה וכאן הוא בסוד מלאך התשובה שליחות ושיגו תורך בקביעות אבל למקלה הוא בסוד שם ואינו מ"ם ושיג לו ג"כ שם אחר הכולל אותו שהוא בן (ו)צבכרב וישׁ לו עשר אותיו' במנין עשר ספירות מלבר פרצוף א"ל שהוא חתם של אין סוף ולכן אינו מן המנין והוא עלה ישן ולל ירע נאצר בגרי לשון וסיגיל צדקה יעשני כי ידוד הסע"ה החפלל על התקשמה מלבוש חדש שהוא הנקרא סוכת שלום ונם בשל"ה הוא אותיות סלבו"ם ולהח צריך לכוין בסוף תפילת י"ח באומרו המברך את עמו ישראל בשלום והוא היודע אל ראש עקימא קדישא וסמבו יודד השפע על כל הצלמו' פרוה החסוא של קדישא מן אור שפע המלבוש ת"ו אכור הרשב"ץ בספרו רבניעמא ושם אחוזר ראשו לכלי[ד] זה השם נקרא שלם הכוף לומר שני פעמים הראשון הוא לפי שהוא מראה סוף פסוקי הספרשה האחרונה של בראשית עד יום אחד והוא כוף הפסוקים והילוה וסוף והשם השני לפי שהוא מחזיק בכלי התיות אשר נהפשמ בתאמינו הוא[ה] בכנפיו כמתחו ומכסה על ראשי עם קדוש ועל כל העולמו' ואין שנין ואין פנין רק ת"ן נאם כבש"ע יקיר קנו על נוזליו יזדוף ישרוש כנפיו ישקחו ונשם י"ו ברך יתנו ואין עמו אל נכר ל"ל לתיקר לכתו האוד הזה שפיע על ישראל לברכם ותשם הנ"ו פועל לאחד[ו] לאות היחודים מקדש ונם הוא מנין מגלנים וסבל פנין רש אם אדם חופר אותו כבנין כמתחו עם שאר תיבת הראיונים לאות הסגולה וכשרואה האויבים יקח אות חכנף בידיו ומעלה אותו למעל על ראשו בנגד האויבי'חסק' היא כי המלבוש הוא למעלה על ראש כל התולמות והוא נאחז כמו כנר בסוד רכוב ולא כדמות שתי תערת ח"ו אלא כתרובע בסוד שם הויה שהוא סרוע"ם ומסלבוש הזה נקרא שכינת ר"ל מקום שיושבן ה' בעני י"ח באחוריים והו שאה"ל עמצם שכינתו כן שני כרי הארץ שהם כ'תאני המלבוש ותסכין יכין ועוד אנלת לך סור נרול כפניהי חשמו' ועשה אונך כאפרכסת לשמוע דברי אלהים חיים מלך ע"ל אפס קצתו תראה וכלו לא תראה שלא ישתמשו בו בני אדם שאינם מחוגנים ולמען תדיע המעולה של[ו] האלפא ביתות אם תרצה לבירא נולם אחד או עגלא תלתא כנף אבי ורב ל' שעשה זה כרשו"ם ה' שהשיגו שלום פתחיבת' דק"בת ר"ל שהסכים עמהם שישתמשו בכתרו של סמ"ח ואם לא יעגוש בראשי יצרך תסתיל לצרף עם הא' ב' בולם השם של תורה בחשית תנוינו שהם אי אי אי אי ונגלנל קדום פרצוף האל"ף עם כל אותיותיה המחוברים אליה בתנועת אי ואח"כ פעם שנית אי ואחר כך אי ואח"כ אי ואח"כ אי עד השל"ום אותיות האל"ף עם היוד של הו"ה ואח"כ בסרר חזה עם אות ה' של חשם הויה ואח"ב עם הוי"ו ואח"ב עם הה' וכסרר הזה לבל[ז] האותיות של השאר כ"א פרצופים יצרף אותם שלא תשעה בהם ותעגש ואם תאסר אותם תתיבים יבלעך הארץ יצרף שתרע ג"כ כשתעשה הנוף תאסר אלו האותיות הנ' והיינו כשתעשה הנויה האס' פרצוף של א"ף עם אותיותי' כאשר תעריתך וכשתעש הנני סעים תצרף אותם עם וכשתעשה הראש תצרף פרצוף שין וכשתעשה חס"ה תצרף הנ"ה ועין יסין פרצוף גימל ועין שבאל ה' אף יסין כ"ף ואף שבאל פא אוזן יסין ר"ש אוזן שבאל הי' יד יסין ק"ר שבאל ו' רגל יסין ן' רגל שבאל ח' בוליא יסין ט' בוליא שבאל י' בכר ל' פה נ' מחול ס' הסמס ע' קיבה צ' קורקבן ק' הנוסק בספר יצירה יסתר עצמו בבנרי לבינים הקיים ואל' עשוק יחדי אלא בשנים אלו בשלשה רכיב' ואת הנפש אשר בתוך ותכיב סוכים השנים מן האות וכתב לא סוב היות תאדם לבדו' ולבך התחיל התורה באות ב' של' בראשית ברא ונו' היעשה תעניות הידועי' לנו עם שאר כוונות חשיבים לאות הסגולה ואת"כ יקח קרקע בתוך בסקו' חרים שלא תפריב בה ארם וינגל תעפר בסחרה בסים חיים ויעשה נולם אחר ענל וינגל בצירופו האלפא ביתא של ר"א שעריס כל אות אחת לבדו באורך השם והנקודות תנוכר למעלה ויתחיל[ח] בו וינלנלנו בתחלה א' ב' כנו' ואח"כ וינלנלנו בתרות אי אי אי אי

ולעולם תגלגל את השם עמהם אי וכל האלפא ביתא ואחר' כך אי אח"כ אי ואח"כ אי אי ואח"כ אי אי ואח"כ אי ואין אי וכן כל האותיות כלם עם השם תורה כתריך ונו' עד השלום פרצוף אות הא"ך וכן הצרף אות ב' קם השם וכן אות תרצוף אות ג' וכן כלם עד כ"א אל פא כיתות של אות ת"ו וכל אבר באות תנוכר בו והבל יעסוק בהתהה ולא יפיעה ח"ו ל"א באותיות אלא בהקדושה וכ"ש שלא יפיעה בגלגול אותיות השם שבי ישרים דרכי ידוד צדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם ומי שיודע סדר הפעולה של ספר יצירה יזהה נאוה לפעל ולסמת ונחזל שבי עולמות של להנהל אוהבי יי ואוצרותיה אשלא ונהם ברא א"ס כל הפולמות וכל פרי היצירה הנעמי והרחבי ותנו בראתיו כמ"ש ופרו כהם כל היצור וכו' שב כל הקרא בספי לכנתי יצרתיו יצרתיו אף עשיתיו הואמר כי בית ד"ד צור עולמים יהלא"ו:

פרק חמשים ושמה

תניך אחה לדעת כי פרצוף אל מן ג"ל ב"כם הם חום של א"ם ב"ח חום סחינה כ"ר והמצא כי ב"ם הם יחוי מחשכן א"ל א"ם כמנין א"ח ונוות של א"ל ב"ם וחוא כנגר ספירת החום של אין סוף שבחבוכו' וכן ב"ם בחשבון הוא יוחר על א"ל שהוא בחינת חכמה שבסלבוש וכן ג"ן הוא יוחר מן בם ב"א שהוא בחינות בינה שבסלבוש וכלולים בו"א פרצופי א"ל ב"ם וכן ד"ם ב"ב יוחר מן ג"ן וחוא פרצוף דעת ח"ע הוא ב"ב ויוא יוחר על חשבון ד"ם וחוא בחינת חסד ד"ף הוא ב"ב יוחר על חשבון ה"ק וחוא בחינת גבורה וב"ב ף"י שם אלחים שהוא דין ורבורה לנבי א"ס ז"ץ הוא יוחר מחשבון ף"י ויוא והוא בחינת ת"ת ח"ק חוא יוחר י"א על חשבון ץ"ן וחוא בחינ' נצ"ת מ"ר תוא בחינת הו"ד והוא יוחר מן ז"ן ק"א כמנין מיכאל חוא המשמש בחצי פלבוש העליון ויוא הכ"ג שלמעל"ת תסרכב נשמות הצדיקים לפני הק"בא כשאתם מן ת"מ ע' שפקרבם ומוסר להם סור פעולות חסלבוש הזה כדי שידע דרך כל התולמות ויודע חיה היה ויהיה ועופה וסבים פסוף העולם ידע סופו ומכח האור הגרול נעשים שם האותיות כרמות ענולים ומחמות כעין שכותבים בקפיעו' ובולם נקראים נ"כ מארי דעיינין וחוא המאיר חמשניה לחאיר לכל העולמות ויוא הסעין המשק' אותם סתוך כמה פריכה ופרצוף הנקראים בזוהר פרי"ם ומיומם שחרב בית המקדש לא תוה שכינתא מהר כרוב ולבן במחזילים לקבל עיקר השפע מן פרצוף הוי שב'השיב ימיני אחז'סמני אויב ונם נאסר מחדי נחסך עלי למשחית תחסך מן סדר חסחקלאם נקודות סגול לנקודות שורק וחסבין יבין וגם טעם פנם תניע כאן עד יערה עלינו רוח סמרום לנחסנו: ותחזור לענייננו ש"ם הוא יוחר מחשבון ס"ך ק"א וחוא בחינת

יסוד להמה על חסדר הנ' בכחינת חאר ועל"ו סוד של[ט] ספירות האלה אשר נהפבים סמדר המחקלא שהם נהי"ם רמז נקודת שורק חם שלשה נקודות באלבסן שנחקלקלו בעונותינו מה שחיו מקדים מתוקנים בומן שכית המקדש היה קיים כפוד סגול של והייתם לי סגולה מכל העמים: כ"ת הוא בחינת

מלכות וחוא יחוי מן חשבון של ק' בסנין השנים שהיה יוסף חי שלשה רצה שהיוסף שפחה נברחה בסוד של צריק' יושב אור"ץ החיים יצירק הוא יסוד: ואחרן היא מלכות לכן בל הנועל אדמ"ה היא שפחה מרוחצת עם הברית צריק יסוד עולם נרחה מן ראחרן החיים: והיה מן חראוי שהיתה בל אחד יוחר על חבירו"א בפי תראשונים ולבח השלשה האחרונים יש לחם חשכון יוחר והענין חוא כי בבר ידעת נצח והוד חם לבר מנוחם ונספירת נצח אינו פקולקל כל בך למפה בפו ספירת הוד בנוגע בסוד חחום שברת וע"ו נאסר ונם נצח ישראל לא ישקר בבולו דרק מקצתו ולבן יש לספירת הוד חשבון אחר ויש לו ע"א יוחר מן חראשונים שלמעלה ממנו שהוא צריך למער וסמך ותיקון מן שם חויה ואדנות העולים ע"א ויש לבל אחר עשר ספירות בלבר כי האחר מהיוחר ריוחא בנגר חום א"מ והוא בשניהם יחר כאלו בבינול חצי לבאן וחצי לבאן ולח אינו נחשב להם כי אם בחינת עשר: ויתר תענ"א

שער שעשועי המלך

יותר מאה ועשר ש"ש כו אור יאחרות"חי על' תשעי' וא"א שאסרנו' גם יש כו בחינת מילוי שם של ס"ג העולה תוה לחיו' שיש בו עשר כפירושיו של המלבוש והוש שלי"א ס"ג נכנס בתוכו וחבו"ר"א ומזי הערשה של ברית קודש היא דבוקה בו היא ד"ל"ת רבתי בשיעור שני רלתין שעולה ת' כאשר נבאר בשערי קדי"ת ארכ"ע בעה"י וכנגדם שמונה ימי סילה א"כ שמונה אותי עשרתם ס"ם שולה עם הכל ק"י ואע"פ שיש בכאן פרצוף כ"ת רוסו לסלכו' על כל פנת האמתה האמיתית שאותיות המלכות אינם נראים כי אם בחיבור אותיות של יסוד כי בעולם א"ס שהו' עולם האור ואנקיבה והיינו מלכות היא בבור השערה הרבוקה על ברית קודש ואינה נראית לברה ולכן אין שום שרש ועיקר דין נרשה שם כי הבף נפתקים כיון שמלכות ויסוד שהם נקבים יחד אלא לגבי בעל הדינין הוא דין נכך הוא בעולמות א"ס שהנקבה תביר נבללת ביסוד המלבוש וזה הוא בסוד כפר תורה ודיניו הקלף הנה העצמיות והאמיתיות הם ספירות המלכות שרקים כקדושי הגבים ומשמשי בהכליות החסד לגבי דינין אלבוי אין קוף הוא הדין של השפת' תעלין נעם ונסלך שם ס"ת נאל"ם מהכון ינן:

פרק נז

ונצ"ל התקיקה שאומר בזוהר ס' בראשית נגיף נליפני פתחיו עילאה · תרגום של התקיקה הוא נליפו ושורש הנליפו הוא דין הנותן שיעור וקימור ל תאותיו' שלא יבטל תנייר שהוא א"ס האורת הדיו שהם האותיות ושורש והתקיקה היא בתחק מסבכת בעיגול נהל מאוד בין אור עטיפת המקיף חוץ לעיגול ובין עצמיות המקיף אשר הוא בתוך העיגול הזה העיגול נקרא מהיו עילאה לאפוקי · מהיו סתם · והיו הנים של מהיו הוא אור כי א"ס נקרא בשם אור ואי אפשר להבחין בשם אי אחר ומפני זה עיגול הקימור נקרא מהיו עילאה בלשון תרגום שהוא קצת חושך וסביבת האור · והמהיו הזה נקרא עילאה ולא קדמאה מפני שבבר קדמו אור א"ס הנתקק בו הנליפו וגם מהיו בעיסה עם המלה רל"א להורות שהוא מחזק מצב ומעמד המלא בעיות כולם ועיגול הזה הוא עיבוי המעבה אור א"ס שהוץ לעיגול שלא יבטל אור מה שבתוך העיגול ויש בזה העיבוי ב' בחינות האחת היא בחינת אור א"ס המקיף המלבו' ובחינה ב' היא בחינת אור א"ס המוקף בתוך העיגול ובחינה הנ' תיא אור א"ס ב"ה מה שבין המקיף המוקף הוא מסך הנייר שעליו עומדים האותיות נקראו אור נעדר ואלו"ת, בחינת הם שלש בחינות נבדלות רצוני לומר שבל דבר הנבדל דהיינו שנראים כלפי דיוק שיש לו שיעור הוא דין לגבי א"ס ב"ה מפני שאין קוף ב"ת הוא הסר מתפשט בסדרו עד א"ס ואין קץ א"ב מניעת התהשפעות הוא דין לכן העיגול של מהיו עילאה הנראים כלפי דיוק הוא ג' דינין הדין והוא מקור שאור א"ס המקיף הוץ לעיגול מעבה עצמו מלבנות בתוך העיגול תוך המלבוש שלא יבוש בשול הדינין הב' שאור אין קוף בדוך הוא המוקף מעבה עצמו מלהתפשט ולאורת הוץ לעיגול ולא יתחבר בא"ס המקיף ויהיה בישול ת"ו למלבוש ויהיו שיוי אחר באורם ולא יהיה ת"ו מעב ומעבה להאותיות הדין הנ' הוא אור אין קוף המתחדות מן חשבי עיבובים ומחזק את הקימור שלהם בתוך האותיות והוצה לת שהוץ למלבוש ולא הנ' דינין הם בינה נבורה יסוד · וא"ת אלא פרטות הוי הוא ג"כ מן הנבורות והוא יותר עליונה מהיסוד א"כ למה אסרנו שהדין השלישי הוא בברה יסוד ולא בפרטי הוד הלי לפי שבנע היסוד לחבר בסוד שירצת שהוא סן המסנונים משא"כ בהוד ולכן אותה האור העיבוב המתחדות מבין שביהם היינו יסוד שמחבר פנימי יחד נסבת היסוד לחבר ואותי העיבוב המקיף הוא בינה דינין ונבורו' מתעדין פנימה בהתעבה ואותו העיבוב המוקף בתוך העיגול הוא בחינת נבורות שהוא בבינול בסוד שלך אסור בהתפשט:

פרק נח

נהנה אלה הנ' נבורות הם נולדים מאבעיות השעשוע של אור אין קוף המוקף שבשתעשע בעצמו וכל שעשוע הוא סוליר כביכול תענוג לגבי דיוק וזה תראה אותו מפותח שבתחבים בכוכב תראה אותו בסוד שהוא מתענוע ומיונן שהוא קבוע בסקומו וסאותו השעשוע שתחנוג' היתה נענ' בתוכו נכח ולדיוק היה נראות בארו יצא למעל נולדו אותיות התורה לפוקי שהיתה נעתה בתוכו בבח בשסוד מהיכו ואסור קרא והויה אצלו אכון בלוסר אצלו בעצמותו ת' מסך שבבר ידעת שהלהבת תעשיית בשהיא סתענוגת וסכוכה לשרוף נולדו סמנה אותיות שאינם בסו אלא האותיות תעשיות אלא הם סהכינות וסנירים עתידות ומדברות בסוב מי שוסה לחבין את רבהם אם כן אסר חשלהבת תעשית סולדת אותיות כ"ש וק"ו השעשוע של א"ס יתברך ואלה האותיות נולדים מאבעיות הנ' נבורות מאבעית השעשוע והיסוד שאסרנו לפעלת הסתבר הסתי קדושים יחד היכול שלו תוא בסוד איכו' הת"ת שסמנו סתבר האבות ונבחות יחד סת"ת לסת נקר' ת"ת הבר ויסוד נבור' שלא ה"ה ראוי לזקרא לא"ת בתבר ולא יסוד בנבורה אלא בשיתוף עם הבחות עם חברים ונבורות יחד כשאר שעשוע' סתברים וסמנים הסתרי' עם הנבורו' בתשובה היא כפני שהת"ת הוא סמה כלפי יחד לכן נקר' הבר ויסוד שהוא סמה כלפי נבורה לכן נקרא נבורה אפנם זה הוא דוקא בסקום הזה שעם הוא בסוד נקודת שכל אחר הבחר היא בפני עצמה אבל אחרי כן בעולם תחיקון כשנכלל יסוד בכלי"ל יעיר בסוד פרצוף אר"ס כאסרו נוף ובראיתי תשבינו אז בסו שתיעיר מסה כלפי הבר בן יסוד מסה כלפי הבר ובבר יודעת שהמלבוש הוש תחלה שרשו בסוד השיעור והקימון היה סנבורות אלו"ת שהם הבש כל א' כלולה מ' בנגד הבש' שעיר ביגה ולה נתנ' התורה אש שתורה על נבי אש לבנה ולהיות שכל האותיות של המלבוש שרשם מהתלהבם היא אותי"ן שהיא היור מן המלבוש תשוך אותיות יו"ר ותמצא דין והיינו אש שתורה ובאו בהיפוך להיות שהוא סולם:

פרק נט

הנה להיות שא"ס הסוקף אחר שנעשרת המלבוש והיה בביכול תלבוש דבוק בו ובסקש היתה חכל רבבי א' לזה תוצרך בביכול לתקן עצמותו סקש סהמלבוש כל חלק וחלק בפני עצמו כדי שיתראו האותיות ויהיו גולפות להיו נראות ולא יהיה כל כך תאנה גדולה והוקה כפו שהיה קודם בערך שיהיה להם חיות קיום והעמדה ואילו היה ניתק בבח אחת היה תוכר המלבוש לעקרו דהיינו אין קוף לזה היה הניתוק סקש סדי שיעסור ויהיה בב המלבוש בהיפך וקיום והנה בכל חלק וחלק חניתק מהמלבוש הניה הרשום בסלבוש בסוד נקודה מפני שהוא תזדוה דהיינו סניעת אור א"ס מהמלבוש ולהיות שהמלבוש הזה הוא בב' בחינות ראש חוץ קוף לזה בב הרשום של הנקודה הנשארת בו נעשרת בסוד ו' שיש לה ראש חוץ קוף וכאה יודין לכל אות והנו סוד שכל אור שבאויר ולמעלה מפנו נהלק לאלף עולמות והנו שנאמר נוצר חסר לאלפים אשר כולם מהר הברים הנוכר על סדה הדין ולכן אר"ל שנתן הקב"ה לאדם הראשון אלף שנה ושנה נ"משרא כפי"דה כי יחסו של הקב"ה אלף שנה כי ועיד הנקרא הקב"ה מקבל סאויר כור האלף השבעית דצון ומאויר אפו ויסש יבואו כל השבון האלפים הנזכרים באדרא קדישא ומשה רבינו ע"ה ביון לחסשך אור של עתיקא קדישא בהתפללו על קונן נגל על ישראל והנתיק קבל הספילות להאויר אפו שנא' ויאס"ח אני אעביר כל טובי על פניך ותנגלו לו' נסכלין ברוחני ונהלו לעניניו כבר יודעת שהמלבוש הזה הוא נעשה מכח ניצוצי הנבורו' האורנים חלבוש מקצה אל קצה כמו חוט ובצעטרפם יחד נעשה קרוסים נמצ' אחר כך כשנגלם הלבוש נשאר רשומו של אותן החותם בסוד טרשוטין וסכאן תדע סו' שרשוטין לם' תכי הסלכו' חזה נעש' מסש בסוס' תזונם הסלבו' חזה הוא בסוד ם סרובעת ותסומה כי הסלבוש הוא סרובע ואת"כ נהלק הסלבוש לב' ונעשו ב' נוצין והם ב' נוצין תכתובים בפרש' ולחי נמסת הארון והיא כרסות נוץ סחוסכת ותסומה להשפיע למטה כמה [ב] ואי

אפשר לציירם כדרך אחר מפני קו הרוחב לכמה וכמה יהיו רמות
ם והוא סוד גדול שכל מי שאומר פרשה זו בכוונה בכל יום לא
יוזק אפילו כשילך בכפקים לסמים או בים או בכל מקום סכנה
וכלבר שיבון בשתי נותן הזוכרים שהם פרסדים על שני חצאי
המלבוש הזה סוד חפלת פרע"ח ויהי בנסוע האורן ויאמר משה
קומה ר"ל ופותו איבין וינוסו משנאיך ממנך ונס הרשע. ע"כ ר
אומר בפרשה זיקהל כר בסוקן ל"ח בצבור' כשפתחן תרעי דרחמי
ולכן הזה מתקן הפילת ברך שמיה דמרי דעלם' וכו' לפי שהוא
עת רצון ותהו שאומר ואני תפלתי לך י' עת רצון אלהים ברוב
חסדך ענני באמת ישעך: ואנו אומרים אותו בסנהדרין של שבת
קודם התיאת הכ"ת לשוך שפע טעת רצון שהוא בכוונה נוצר חסר
כי הפוך רצון ותכונה נוצר חסר לאלפים ל"לאו:

פרק ס

אורך ל"ם אותיות של ע"ב ס"ג ס"ת כ"ן הוא תופס את
כל הכ"ב אותיות של אורך הר"לא שערים ואחר עשרים
כאותיות התורה רחבה ברוחב כל הרל"א שערים ואחר עשרים
הלבושהזה צפוי אותו קכ"ה הציר המתחתק של רל"א אותו' ותיקלהו
אחורי הציר העליון של רל"א שערי פנים וזה אותם שלישי ובזה
פנה מקום לעולם זה שלא היו ראויים להשתמש באור הגדול של
אור הלבוש הזה שהרת סולו בהיר ומקולרש כמו תחילתו ולא כן
כוונו א"ם כ"ה שבא אל פתיחת הרקיעים כדי שיכול לכניסה אדם
הזכרו דהוא תכלית המשכתנו הקרוסים לברואת הלבוש הזה
ולא יהיה מקום לעבירת העולמות מפני הלבוש הזה שהיה מגיע
עד סוף הל' הארצות אשר משם תחר להיות א"ם לכן נעצם אותו
הקב"ת ופנה מקום לעולמות ותעלה תפי האלפא ביתא של הל"א
אחור היינו מלבר עד מ"נ אחתני תפי האלפא ביתא הראשון שהוא
רל"א פנים והיינו סן האלף עד
לסוד כתר:

תעשה כולו אלב"ם תיינו שכ"א
למדן עלו אחורי כ"א אלפין
וכ"א מכין עלו אחורי כ"א ביתין
ובזה נעשה כולו אלב"ם ולא
בלבר בהחיות שלו יש בו אלב"ם
עבו אלא גם האלפא ביתות הכל
כאשר לבל מתוברי בסוד אלפם
כי כ"א לסדך עלו אחורי כ"ב
אלפין נמצ' כל פרצוף ע' והיינו
כ"א אלפא ביתו' שלו נעשה כ"א
פינים אל ובן אצל פרצוף כם
ובן אצל בולם עד נסיימ הוא
סוף הפיימן שחבר א"ל נא
וכתחיל מאות סם סלך מלכי
המלכים ומתחיל מסלת אל בם
דתיינו אל נא והשון מנגן השיר
הזה ומשה רבינו ראה זה דשמוה
שנאמר וירא ראשית לו שתוא
ראשון כל התעלות שם הלקרא
כתו"קק כשפן אכל לא השיגו לו
והוא ענין פלא"א ובזה נעשו זכר
ונקיבה חיינו פנים ואחור
כדובקים איש באחיו וכב"א
פרצופים דהיינו פרצוף אל הוא
כתר ויהוא זכר נקרא פנים וכם
הכסדו גן ניערה דם דעדת הן
נדילה קף נטורה. וץ תפארת חק
נצח סוד הוא תוך יש יסוד בריח
מלכו' ער באן היא פנים ונכאן
ואילך הוא אחוריים נקיבה של כל אחוי אחור: לא הוא כחה
אחות של אל שקא כתיב הפנים שהוא הזכר ס"ב תכמה גר בינה

אל	לא	ו	ו
בם	כב	ו	ו
גן	נג	ד	ד
דס	סר	ה	ה
הע	עה	ו	א
וף	פו	ו	ו
זץ	צז	ו	א
חק	קח	ו	ו
טר	רט	ה	ה
ישׁ	שׁי	ו	א
כת	תך	ו	ו
		ו	ו
		ו	ו
		ד	ד
		ה	ה
		ו	ה
		ו	ו
		א	ו
		ו	ה
		ה	ה
		ו	

שם עב שם כה
שם סג שם בן

כר דעת יה גדולה פו גבורה צו תפארת קן נצח רש הוד שי יסוד
תך מלכו' האת תאריגה של אחורי' היהה סחי"ו עד למר מלכמה
למעלה בסוד אש שהוא רין סבינו לעלות למעלה ולזה נקרא
נ"כ אחוריי' ולו' אוא"ל אמרה ת"ו לפני הקב"ה רצונך שיהבי כי
עולסך ליח ההחילו לעלו' סחחי"ו ונם החי' של אחו' דהיינו אלב
הוא באחוריים והפנים ירד מלמיעלה לכמה כרסיון הכיס הנגרים
במורד אבל הפנים הוא נעלם מאוד מפני שהוא בכוכרת ואיננו
נראה לבן אינם נזכרים בדברי ר"ל בכריאת העולם רק בגילכם
מהאלבם באחוריים וכמו שהצי המלבוש האלפא ביתא האחרון
עלה אחורי חצי הראשון בן שסות ס"ה ובן שהם י"ם אותיות הלכו
אחורי ע"ב כ"ם נ"ן שהם עשרים אהיות נכנא שי"ר מילוי ה"ז
אחוריתה של ס"נ עזדפת כלכמה ואין לה בת מן ולכן אמרה לפני
הקב"ת לכלם נחה בן זון ולי לא נתת בן זון נכנא שאין לי בן ז"ן
למעל' ואם היה לי ווין הייתי קנוי למעלה ולא הה לי יכולת
לחדת לכמה פת שאין בן בשאין לי בן זון נעל אינה כוונה נעל'
זה השיב לה הקב"ה כ"י יהה ברי זוגך ר"ל מלשון קבוצת
כל האותות שיתאצלו למטה לצורך ישרא' כולם יהיו מכוך נסב'
שבל האצילו' יהיה סמך ודע כי האות האחרון כהאלפא ביתא של
המלבוש בשבישה המלבוש בצפונו' שנתקפל חציו כתציו נשארו
ציורותיה של או' תי"ו באויר קרסין ספני שהיו יוה' ארוכי' כן אות
הכ"ף של פרצוף כ"ת שהיא כנגרה וכסכ עצפנגו יריכותיה של הי"ו
באויר קרסין מפני שהיו מגלי' ומתפשם למטה בתוך אוי קרסין זה
להרבק בושיטו של הלבו' ונרמח שהרשיטו קלט אותה יכותיות
שלא ראתה שם ך"ן כמו שהיה בכלבוש קודם הצמצום ונשארה
בכוף חצי המלבו' בשאר' כשתוסם' תהו כהה שאמר הכתו' והאר'
היתה תח"ו וכת"ו ות"ו אחו"ל כהי תת"ו ובהי"ו שארם תוהא ובוהו
ר"ל שהת"ו והאות היא אר"ץ ואויר קדמין הוא נקרא ארץ ל"נבי
הלבוש ובתוך אויר זה שם הם יריבותיה של הי"ו ' והחי"ו עצמת
היחת ההה והוכרת ביחה לבן עצבת איה אינוא אותיות ך"ן
שהיו בהמלבו' ולא החזיקו אותה ליעלו' ער אשר כפני זה נסארה
לבחה בכוונת תכבון שהההה נרשסה בבל פרצוף ער שנרשכרת
בפרצוף כל אדם והו סוד התחית תי"ו על מצחת האנשים האלה
והיא תי"ו תחיה תי"ו וחכו' וכלת תהו היא נחלקה לשתי כלות תל
ת"ו ר"ל התי"ו שואלת על ך"ן הבן הם כי היא חיתרה ויאוה
לפניה תוך האויר קרסין ולא לאחוריה והאדם קרסין הגולה
מהרשיטו הנדבק בו' של שם ס"נ הנזכר השיב להתי"ו ' ר"ל בנ
ת"ו כיהלכו למקלה אחורי ך"ן של פנים בסוד זוג קנים מאחר
ורי בוח' ונחזור לענייננו והאור שקש' הפעולה הזאת שתוך את
הכלבוש לשבים הוא סבור הגבורות הסתנוצצת למטה ויצאו כ"ת
מילואי הויות מסוד ע"ב ס"ם כ"ן ויצאו מצורפים ומחוברים
עכהם כ"ו אותיות האלפא ביתא עם פנצפ"ך הכפולי"ת שהם רין
ומהם יצאו אותיות אלהים כל אות נלקח לו מילוי אחרת של שם
הויה והב"ן חניות הזוכרים עולים שב"ת במנין פסקנית עם
כ' בלילות של שני חצאי הכלבו' פנים ואחור זה הוא סוד ת"ח
פסקנית כי זה הרמז תיבת פוסק ויתיתר אחת הכלבוש לשנים
ויורד ליציר' בפיר ע' שמות של כמסרון והוא
באמצע חצ' שמות וירוע שהציר הזה יש ביהו הק"ך אלהים ההיינו
הזכר שלו והוא נ"כ החזך את הרין הזה לשני' ההיינו לשש ששים
ההיינו ששים נגודים כביב לה לשכרה מן הקליפות וירוע שה"נ
תזית אשר בתוך כ"ז תזיות הזוכרים הם הערשים ואחר כך רמז
בפולים כן יש"נ אותיות כמילוי אלהים כיחיד שמיללוו עולה
ך"ן ך"ן ובניכסרא חנך בן ער"ר וזה הוא סוד ר"ח פסקנית ותיו
פיר אסרם ל"ל בבבא בחרא ובסנהדרין פרק נגמר הדין דף ס"ה
ע"ב אסרו רחז פסקנית לפני הקב"ה ונקרא פסקנית בוה הלשון
לזמר שכח אלו הגבורות פסקו הסלבוש לשנים שזהו כך לקרוא
חי"ר תזאת הנזכר תבוציא רקריגוה פירש ניציץ השחרות
ונלבר בשולי הסרחשת והוא הניצוץ המולך למטה השחרות
שהוא הרין ובידי בזה הגבורות חנוכר לעשות קו הסרה לכל
בנין ובנין שבבתה למטה והסקום הפנוי שנעשה בזה הפצ"ו נקרא
אוי"ר קרסין כי הוא ראשון לכל האורים ואינו ראוי להקרא
בשם הלבוש הנקרא אור פני אל נוסטריא אי"ן סו"ף

שער שעשועי המלך

ונם מפני היזר שיתעדת לדרוש למסה להשיר במקום הפנוי הזה ששם ודשם אור לבושו וכשתשים יחד כין ר"ו לר"ם של אותיות אור הזה אותיות אורי ונם אור ניסטרא ר"ו שנגוד לצדיקים לילך כו לעולם הבא ותעלם הסטרא שסו התומם כולו הוא"ש הם הז"ה לפי ששם תו"ת הוא עיקר בו ומתוקן שעריו מהו שאורו"ל קורם שנברא העולם ודהיינו עולם התחיה, היה הוא ושסו נלבד ודהיינו א"ם והסלבוש או נוכל לומר קורם שנברא העולם והיינו מקום פנוי הראוי למצב עולם שהוא אויר הקדמון לפנינו לא היה שום רבר אלא א"ם והסלבוש שהוא שסו ועליו נאמ' ויתיצבו כמו לבוש ולעתיד נבא יבא"ה מהסלבוש כיהוה לשמש ערקרב וכרם' בכנפיה כי שס שׂ הוא ש"ך דיריה ש"ך דנוקבי' ויסיר מכנו יגון ואנחה והרך יבוא לירחוקיות' ולהם אותם היום הבא ולישראל יגפפי הדרים עכים כי ה"ר הוא רבוע אלהים וכל רצוצות הרינין יבואו על האוצות ויהיה גוף להם ורפוא לישראל וכל הזכריס והנקיבות של הקליפות' יסחקו ואז החיה הלבנה בסילוקה ושלימותה כמו שהיתה כיסי שלמה המל"ח בומן שעשׂ רצונו של מקום שנא' או תכואנה שתי' נשים זונות אל המלך ולא מקרמת דנא ואם הנשים של שנים אנשים מרגלים תרש שנפלו תח' בנפת רגלי יהושע שה' היו ע"א ויגא"ל כ' שעירי המסוא שהיו שולחים א' מהם לעזא"ל והיא סלה מורכבת מעזא ועזאל והם עיר היום מלמרי בישוף לבני ארם ואיפרו תרש ריקא שה' בקיאין בחרשין וכשיוף והם הראשים של בוחיות החסוכאה אשר נחלו באחתי אחריים העליונים שהם קכ"א צירופים של אלהים אחרים בפור כל הסיסף נורץ כאשר כיארתי בשער קריה ארבע ולעתיד יוסחקו שנא' ושעשע יו"ק על חור סתן ' ויוק הוא תיוק הדיק משרי אסו הוא ספספרת ניער ונקראי שרי ואו ועיר יהיה שלם כי פניותיו ואיבריו וגוכריו חתה ג"כ שלם כי כפירותיה ואיבריה ולחיות שנאסר זכר ונקיבה כראם ניקרא את שסם אדם הכולל הזכר והנקיבה לכן תמצא בשם של מ"ת שהוא ני אדם הכיללי שלי שהוא י"ס כמנין הו"ה ועל שנא' והיה ביום ההוא יהיה ה' אחר ושסו אחר ר"ל שלם שנאסר והיה השסן אחר כת שעתיד בגלות האל הזה תפר מחשם תפילה הזה שהוא סיר גלות השכינה שנ' נפלה עקרת ראשינו ולעתיד נאסר כיום ההוא אקים את סוכת דור הנופלת אמן וכן יהי רצון:

פרק סא

וצאצ"לך שאלו תעשר כפירות' של עולם הסלבוש הוא שורש כל העשר ספירות. אשר לכשסה סחם כי פרוץ אל

הוא הום של א"ם והוא נעלם מאוד לכן אין אנו מדברים כי אם מעשר ספירות והיינן הוא כמו שכתוב בכתבי רוכחין בכאסרי הזוהר שכל הדברים הנאמרי' או ונכתבי' יש להם שורש למעלה אם כן הם עשר ספירות יש להם שרש למעלה בעולם הסלבוש אצל עצמותו ית' וא"ם ית' בכל מדריגת ומדרינה של כל פרוץ שהיתה נגזרת כתוכו קורם התחוותה היה משער בהוותה ושלמנותה והרוקאסר הראשו' ע"ה באורח נשא ר"ת משער מלכין תינין הוא כשכא אל ספירת פרוץ סלבוש שהיתה נוחה בתוכו שעריס כמשמעותו שכתוקים ואזי לכנות כו העולמות לפי שכל מדריגת התשע ספירות עליונות אינו נמרך ואינו צורך להתחוות העולמות כי כל שלא התארים של הס' ספירה עליונה אשר לתארים לו גם שלא יהיה פועל עתה לאותן התארים אבל לא יצורך לתאר לו גם שלא יהיה פועל עתה לאותן התארים אבל אחרים ולכן הניחו לפעול כל העולמות מן נקוד' סלכו' שכנצ' שתו יה' כמו שאנאר בסוד היחד של סילוקי אחרונות של ס"ג שרואה יסוד דסלבוש ומסנה נגון חשלמו' חלהיה שכל מה שלמטה חזורמנותא דסלבוש היינו דקאסר תרשי"ש' בראשית ברוש הורמנותא דסלבוש ר"ל בתחלת נצנוחי' לחזרת של"ן וכלך באותו חשיעור ששיעור א"ס ית' ככל מדריגת ומדריגה שבעצמותו מתחילת הנקודת הקליפה דהיינו הכתוי הנגה בהוכו עד הנקודת ההתחונה דהיינו כלכות נבראת התורה נכח אבל לא בפועל

והיינו דקאסר קרא אחרה אפלו אמין באשלשיעור הא"ם שבכקום זה ראוי לכנות העולמות בפועל ואונתקף איתו הכקום ונעשה כמו סונגל כלפי דיקן דאלו כלפי שהיא"ן אינו אלא הכל דבר אחר והמשל בזה בשחשים יחד על הגיר לכן והגיה נבוה כיעם שעל הגיר נראה זה האל שיעל הגיר וכי שרואה מרחוק נראה לו זה הגל כמו נקודה על הגיר ואלו כן שאם השים יחד על הגיר וראה שהגל אחר חוא כן איתו המקום בנקודת כלבו' תכף אחר הבחשכה הנ"ל היה נראה כלפי דיקן כמו נקודה דהיינו נקודת האויר האוחזת זו לחיה שבנקודת בשחשים אותה בגיר נראה כיבחוי' כמו חקיקה שחו' הדפרש שבן חגיר לדיו וכמני שהגל נראה כמו עמוק ומראה החכה עמוקה מן הגל לזה הנקודה הזאת נקראת כלפי דיקן חקיקה והיינו דקאמר בפ' בראשי' נליף נליפו בכהיו עלאה לכו שפירשנוהו למעלה בפרקים הקודמים כאריכות ומצא"ך שכסלבוש הזה יש בו שם הוי"ה דיקינן דהיינו ב"ר ע"ג יוצ"ר ת"ב תנין והיא הנחצה שבחלק לשחים בפנים זאחה ואל תתמה שהאותיות של תו"ח הם בעזרה עיקרן שהרי נם האותיות של האדם החקוקים בנשכתו וכפרשכו: סיעשיו שהוסף' על ראשו הם בלם בעזרת עיקן לחיות ששרשם בשם היה הנוכרת בשם היה באת הנשמה לאדם עריך העיקר בסעשה מרכבת ולחיות ששע"ב תנין לאות יהי כבוד זה יש לאחדים נפש רוח נשמה '

ולחיות שהשורש של הנשמה חוא ה' נבורו' לזה יש נשמה לנשמה אשר שכה היה הנרמת בחיו"ר בעצמה של הלדה ברכתיב ויחי האדם לנפש היה וזהו מפרענוח אבא. ויש נם כן יהדה הנרמה בקועו של יור שהיא באת מארץ אנפין וא"ת למה אלו השלשה הם בסעור ש ומורנלים לפי הכל שוחם השנים שהם היה יחידה הם נעלמים תשובה להיות שהשבים נבורו' ושני שלישים מהמשך היות נבורות פתוח סעם הם מסוחקים ועשו סבע החברים והיינו הצדיקים מחפבים מדת הדין למד' הדחמים כלומר שהאדם הצדיק במעשיו הטובים ובפרט כשמחעקק בשיעור קומת הוא זוכה לחיה ואם זכה יותר זכות גם בחיחה אמנם אפי' מדת"ה לא זכה בה כי אם אותן הימים שהיה בסדום ואחר אחר שחטא ישראל חזרה ופרחה מסנו ונחסעפו אלף אורות מסנו הבאים סעור עתיקא קדישא שהוא ארך נכוח אנ' ויניא של ויקר"א ולא נשאר בו דק הרוש' וסנסו קרן עור פנ"ו וכשחכניס סרכ"ן ופרחה יחידה בסנו נרסה שביב"ה אחא' והנהלהיות שהיה ס' נפש הם הזוכים בה היינו דאסרו חל"ל ראיתי בני עליה הם כיתפים ר"ל שם ה' הוא בולל חיה ונשכה לפי שהיה בא בה הפיא ו והנשכה היא באיסא דהיינו דן ויחידה היא בארך בקונו של יור שהיא על יבק. ע"י לסעלה סהם הם מעשים הזכים לכן ואפילו הנשכה שהיא מן הנבוחיה הססחקה לא הרגה רכים איה כי אפילו רבי אליעזר ברשב"ע ה' בשכחה לנעמה קרחי סינדה בנזכר בזוהר חדש ס' בראשה בסדרש הנעלם ובדוגלו זה בסעם אין גם אחר פהם ויצא לנו סדרש רין שהיה הוא בקולם הסלבוש היא תניה כאמרים תוקפלה (ח"ו) בנגר יה בסור לדעת חמה ובחוא שהיא כולה עיגולים בצורה עיגן ובסנה בחת הנשמה דיוד ' יחידה אפוריצות ומיוחת בקשי של חבן ארם ישראלים בסנחו אל ראשו שם ההיה הוא"ו הלקים הנזכרים כיהם אחיבן אחיות ישקוקו של ' הס תפשה סהם בחים נפש רוח נשמה חיל יחידה סדעתו הנשמה הלדה נאסר אלת תולדות השפט- והארץ נחברים וארו"ל בת בראם ע"ג נאסר בר ירו"ר עסו והתלחינו לאל ' יאיר לנו כאור היה הזוהר ויערה עלינו רוחו הקדוש מסרחם לנחסנו ואז יקוים בנו ושלא"ד האדון דעה את דוד כשים סבכים לפי שהיה"ל:

סליק שער שעשועי הסכך האי"ש הסלבוש והוא הקול הראשון בקולסנת אין סוף

שער

חשער השני נקרא אויר קרמון

בלשון הזוהר אוירא קדמאה והוא עולם שני מעולמות אין סוף

פרק ראשון

אור הפלכוש היה הולך ומתפשט כלי שהם סביבות ומסלא חלל העיגול של מחירו ע'לאה מן ראש העיגול שנוגע בעצמותו ית' למעלה עד אחר מקום ו'אחרות אשר בשם אחד להיות אין סוף כ"ת הנוגע בעצמותו ית' אשר למפ'כן בכחילי העיגול העליון נאם' הנה זה עומד אחר כחלינו מעגיה מן החלבות שהם ח'חלבו'חם ח' חלבות אשר מעשר נחלקים לחמשה חסדים כנגד ו"ת' חסדים הם החלבות מאורבות השמיכם הנולים חכמה ובציין מן"ח' חדכים דהיינו ח' חדכים שהוא מן ח' נבואות שבעשר הספירות מלשון קשוא' חדך שכן הם בא כל כך פתוחים כמו חלבות • וזה סוף אחרי של חלבוש כל כך בהיר וזך בכמעט כמו החילתו ולא היה כך כתוב המאציל העליון אלא לבסוף אל פחחות חדירת הסבריעות לחבליה כתוב בריאת האדם ולא היה שם בן מקום פנוי לספירת העולמות כי החלבוש היה מסלא הכל לכן העל'קב"ה אור הני החלבוש והתחתון אחורי הני העליון עם שכחוזיו וחיחזו בשעתו ברי לפעמת מקום לספיר' ד'עולמות ובשעה מקום הני הסלבוש והתחתון פנוי מאור חלבוש אבל רישמו נשאר במקומו בסוד לא זה שכינ'עד שעשתה רש' והסלבו'הזה נקרא שכינ'ל' מקום שהשכין "ה בשבי"ו"ח באחרי':

פרק שני

המקום חפנוי הזה הוא סדיובע הנקרא אויר להיות שהוא ראשון לכל האוירים נקרא כך הנקרא בזוהר אוירא קדמאה או רשימו עילאה • ופעני שאור הסלבוש עיקר אורו הוא משם חוית בר' סילוחיו אשר ממנו שרש פעת עיפת ד'עולמו'אבי"ע כנגד ר'אותיותיו הקטן העליון הוא כנגד עולמות אין סוף וסחר'אותיות מתפשטים ר' סילוחיו ע"ס ס"ג ס"ח ב"ן אשר מהם נבראו העולמות אבי"ע לכן הוא סדיובע :

פרק ג'

האויר קרמון הזה הוא רושם אור הלבוש וסעורב בו קצרת רושם עצמותו גם כן לכן חוצרכת הא"כ חיוב לדחיק למפ'כתוב מחילה לעליותו משם כמו שהוצאר • והאוי' הנה הוא סדיובע מכח שם בני'אשר הוא בארבע קרנות כי יש בר' קרנותיו שלו ארבע סילוחי שם חוית דהיינו ע"ב ס"ג ס"ח ב"ן שהם ע'ה"ס' ונראי'למעל'על ע'יגול ברוד הסחירו הנ'וסב בחוכו והכדור הזה ר'יזא ענול ואויר קרמון הוא סדיובע לכן עזדפ'על'היגיול ד'קרנות של אויר קרמון ואותיותיו נגנו מן הנוכלות של הסלבוש דכשחלדי"ם קפ"ח חני הסלבוש התחתון אחורי חני העליון נדחק העליון בסלילה התחתון בעוך רוחב השיפה שבין שורת האותיות והשאויר אחריו נרחב דהיינו הנוכלות הנ' והוא סוד אויר קרמון הה האויר מהשפה למפה עד חשמא דהיינו פרדשקא דעתיקא' הנה אמרו בספרא דצניעות' ומשם אחער דוחא לבלא ר'ל' דהה הקדוש להאוירים אלין:

פרק רביעי

אויר קרמון נקרא אויר קרמון ולא מקום פנוי שאלו הדיבי נקרא מקום פנוי הה נראה ח"ו שהיה ריקות נמצא' ואינו כן כי לעולם אור הרשימו במקומו עשר עתוא דבוק בשרשו כסיר דחיני דק מאור אלא שבאויר אי"ב יש בו שני אוראי"ת אור העצמות שנסתלק מאור הלבוש ויש הפרש ביל בין אור רשימו של עצמות לאור רשימו של הלבוש כי אור רשימו של לבוש לערך אור רשימו של אור עצמות כנקודה בתוך העיגול ולפי שאי אפש' לבנות שם אור רשימו של אין סוף כי אם בשם אור חיבר על זה הלא אין סוף בי'אור בחיות שאין לו שם זולתו שאם כן אור הרשימו של מלכו'לא היה לבנותו בשם אור בפני אור רשימו של א"ס ולכן א"נגו סבנין אותו בשם נקודה דהיינו י"ד שהיא נקודה בתוך אור כלוסר בשאוים כוחב סלת אור צריך לכחבו בא"ף דיו ריש' ונקודה שהיא י' נבנסת בין ו' לר"ש של אור לשהי סיבות הראשון'הזו' שהיא בנקודה בתוך אור גדול והשנית כדי שקראו בשם אויר כי כשהשי' בתוך אור"ח חמצא אוי"ר והאויר הזה יותר עב מיום מאור כי האויר ההוא אינו מוגש בכלל והאויר אינו כל כך הגם שאינו נחפס ולזה להיותו ראשון לכל האוירים נקרא אויר קרמון וסבאן הוא שורש מסה שאוכרים אין ריקות נמצא שהוא מחפשם בכל האוירים ולכן קוראי אותו הפלסוים נפש העולם :

פרק חמישי

ההפרש מסעלה שיש בין סלבוש לאויר קרמון שהא לצד מפה בין הסלבוש והסהירו הוא באמצע ר'ע כי הסלבוש הסו יותר פעולה מאויר קרמון כדיות כי הא רבוק עם א"ס : ואויר קרמון שהוא קרוב לסלבוש הם בן להסהירו אינו כל כך פעולה מפני אמצע'הסלבוש אבל לצד מפה שאין בו סלבוש הא'אור שהוא בסדרי'ג'הסלבו'אינו כן מפני התרבקותו של אויר קרמון בסהירו שיש בו קצת עביות לגבי רידה אינו סניח לו להדבק עם האין סוף כמו הסלבוש שאין לו דבר סונע אם כן גם כי האויר קרמון שהוא לצד מפה קרוב לא"ס אינו יכול להיות בסדרי'נת הסלבוש להיחזו דבוק בסהירו ושמו של אויר קרמון שהוא עיקר חיותו הוא י'ג"ם דהיינו י'ג ספיי וכמו שהם סחום'מקפת חבל כן אויר קרמון מקיף הכל ומפני שאויר קרמון הוא רק עד סאור שמוקף מאין סוף לכן לפיכה זו יש לו שם ס"ם שם'לזאו כמחו ואין בו שינוי כלל כמו שאין שינוי לאין סוף חקרוב לו וסרבק בו יש לו י"ג אותיות כמני שבעש' סהלוד שהי' אומנה של הק"בה מיהד בעשה כמ"ש חרשב"ג בכמה מקומו'קוצא לעילא קוצא לחתא ניו באמצעיתא שהיא נקודה למעלה נקודה למפה חוך באמצע יש לאויר קרמון חלק מהיחד הנו' של שם ס"ג נמצא לפי י"ג בחינת חלקי חיחד יש שלש שבות החיות פשוט' שהם י"ב אותיות וכולל שהוא אין סוף וסחבר אותם הרי י"ג אותיות לכל אחד וי"ג אותיות אלו הם שורש לכל י"ג שביאנו אותי זה בקול'החיקון שהם י"ג חיקוני דיקנא דאריך אנפין וי"ג שבחניי אנפין כשיורדים לו ד'מאריך אנפין כי לו"א אין לו אלא ג' וסו"א יורדים לסלבות כי למלכות אין לה אלא ל'חיקונים וחו ריבוב שש מעלות לבסא ואינם בסוד ריקנא כי אין לה זקן אלא בסוד חיקוני עצמות וסמנה נמשכים למפה בעולם הבריאה • וחם "ג נחרי אפרסמונא ריבי' שהם השכר המוב לצדיקים:

פרק ששי

דע שהאויר קדמון הוא כולו אין שלא נעשה כ"א בהקדר ובהסתלקות האור חני הסלבוש שנשאר הרשימו כמו שאמרנו חוזהו הרשימו הסו אין אלא שכערך אותו האין מסחלש שחית מקומם נקרא הרשימו יש ואינו יש נמור כי אם אויר שאינו נחפס וגם אינו נראה כי האור הנבי שאינו נחפס לפחות נראה אבל האויר הזה הוא מולם משניהם שאינו נחפס ואינו נראה ונקרא אויר קרמון מפני שהוא שלול גם סרגישה ולפי הדור הזה הוא סרובב מאויר ואוב כאלו הוא אויר בחוך אור שהוא חיבון על חיבה חהו שאסר הכחוב חהו ובחו שהאדם חוזה ובוחו בו שאין לו לא ראיה אור ולא הרגשת אויר :

פרק שביעי

התיון של פרוזף ב"ת וזא סלבות שלי עולם המלכות רגלית

שער אויר קדמון יב

רגלית מתפשטים באויר קדמון לצורך העולם ומפני שרגליה משפיעים ומתפשטים באויר קדמון שנעשה מן הרשימו הזכה יש להיות רביקות גדול עם הרשימו הזה לכן כל הרשימות הנרשמים למטה הם באות הזה כאשר אבאר ולהיות שהרשימו שלה היה בו יותר מכשוה מכל שאר האותיות מפני שנתפשטה למטה לזה כל הרגלים הנרשמים למטה הם כמוך ת' הזו מה שאמרו כוותר ת' רשים רשימו לעתיק יומין כלומר שנרשמה למטה בסלכות דרישא ולא אחיזע שהוא הראש של עתיקא וכשם שירדה למטה עד שנרשמו בכל כוחה בן אדם כדרחביב והחויה היו על מצחות האנשים ת' חמיתין ת' החיה:

פרק שמני

ועל סוד הת"ו הזאת אמרו רבותינו ז"ל בזוהר אבני ספולמוס על פסוק קו והבו ואבני בהתו קו תוהו תינו הת"ו שבתשש הקו שלה למטה כנגד ואבני בהתו ר"ל שכל אותן נקראת אבן כם ש"כם" שתי אבנים בגוות שתי בתים ושלש בגוות ג' בתים האותיות נקראו אבנים לשתי סיבות הסיבה הראשונה להיות כי כמו שהאבנים בתים בהם בתים כך מאותיות אלו נבנה בתם בפה צדיקים וכל צירוף נקרא בית בכתוב בם" וכמו שהבית דר בו האדם והבתים מבנו בן מצירופים אלו נבנו כל העולמות וחמים וארץ וכל אשר בם והאדם בן כלם רמים בהם ובהנים בהם הבתים אשר בפי פתו עם החיים אשר חפץ חיים עושה והסיב' תב'ה היא שהאבן קוד שנתנה בן הנר היתה נקרא

הר ולא אבן ואחר שנתחנה בן ההר נקראת אבן כן האותיות כשהן נתקנין נמלכו שאינם נקראים בשמותם ובמילואיהם אלא הא"ף בלתי ל"ף שהם המילוי שלה וכשיורדים למטה ונעקרים מסקומם כל אות ואות ולבדה אוי קונים המילוי הזה ונקרא אל"ף עם ל"ף והיינו מה שאמר בם" תקקן ותצנן תקקן בכלבוש בסוד התקיפה שתרגימו גל"פו תצנן כשנעקרת וירדו למטה ובצולל"ם הכלבוש הם בלתי מילואיהם " ואחר כך האצילו למטה והניחו שם מילואיהם ומילוי מילואיהם וכשה חזרתם למעלה ומכל אלו הפרטים נעשו הדגי"ם בי מילוי ניספר"א אלהים והראייה בהאור שהניחה למטה חמילוי שלה דהיינו ר' שהוא ניספר"א ' כפירוש והיינו אמרם ז"ל אדם הראשון ר' ופרצופין בראו ולכן אמרו ר' ולא עשר והסבין יבן " ולעתיד לבוא יעזה עלינו רוח מסרוכם והיינו הרוח הקדוש הזה היורד מהאויר קדמון אלינו דרך נשיבת רוח רחיי של תוספא רעתיקא וחו סוד היונק"א נוטרי רזי"א דאדת בלבושיהו שלא התפללו ק"ש אותו היום שחשג בה הרית על ידי מטפרון נקר שהוא רבן של תינוקות שהי"א מיניקה הנקרא ריח ניחוח של הקרבנות הוא המקבלו כלמעלה וכח הריח ישוב משרת ת' כל החסאים והעוונות של בני אדם וגם נעשה הסוד שעשו ואם יש להם יראה ויש בו חסר לצדיק על ידי חוסם ודנדיר שיש בו ב' נקבים אחר חסר ואחר דין אבל חוסם רעתיקא אינו

כן מנוקבא הרא חי ומנוקבא תניא חיי רחיי דין לרשע שאסר הריחו ביראת ה' וברוח שפתיו יסית רשע וגם נאסר ונתת עליו רוח ה' רוח חכמת ורוח בינה עצה וגבורה ונאסר אוב יד:

השער השלישי נקרא שער היוד של שם ס"ג

פרק א

והנה ראתה חכמתי יחברך שאי אפשר לעולמות להתגלם באויר קדמון זה לסיבת ג' רל" דקיומו ורב אותו וגם להיות שיש בתוך אויר קדמון נשמת רוחם אור אין סוף ונשמת רוחם אויר הסלבוש המעכב תגליו הנ"ל לכן רמז ליו"ד של ח"י אהרונה של שם ס"ג שהיא ברגלי השכינה לפי שאינה בחירה כל כך באויר קדמון לפי שהאויר קדמון הוא רוחם מאותיות של הצי הסלבוש עם אותיו' השמות הנזהנים חיות לחסלבוש והיו"ד אינה אלא אות אחת מסכנה היא מהמילוי אשר מבנו אלהים שהוא דין לגרום תורת ושבירת הכלים בשו שפרש ונם סבת אור הנוקד חיודד לכסה באויר קדמון מחסלבוש הזה אשר הגייר אין סוף הנדבק בן שיש לשיטה נדחק במילוק העליון ונעשו נובלות לסבה באויר קדמון והשיג אויר קדמון אותיו' וכל סבנת אין סוף ברוך הוא תית ברי לפעלות למעלה"ם מאכדור שחידו שהתגל"ם למטה נשמת רוחם אור אין סוף ב"ת נשמת רוחם אור מסלבוש המונע ההתגלות בתוך ברוך שחידו ובפרט לשברי כלים באשר תרע נסקופו אם ירצה חשם ברוך הוא לבן רמז להיו"ד הזאת של הי' אחרונה של שם ס"ג שהיא ברגלי השכינה לפי שאינו בחיר כל כך באויר קדמון כמו שפרשנו שתרד ותאויר באויר קדמון ואח"כ תחזור למעל' באותו רשימו המעכב לתתגל' וכן עשתה:

פרק ב

וש לדקדק ולדדוש ולרעת פ' נתן להי"ור הכח הנרא ל"ירד למטה חשובה דע שלקחה כח מן האותיות שלפניה שבשם ס"ג כאשר אמרנו אם ירצה חשם ברוך הוא ועל כל פנים לא נצלנו סכת קושיא את ירוע כי כל אור קרוש היותו למעלה אין לו האות לירד למטה ואורב' על צד היותר רביקתו והשוקתו לידבק בשרשו ולא לירד למטה ומרוע תיו"ר הזאת ירדה למטה ומי הבריחה על זה חשובה דע כי היא נקבעא בפרצוף כת שהיא פרצוף שכינה והיא סוף הצי הסלבוש העליון נמצא שהכף הזאת של פרצוף ב"ת של סלבות כפתה"ר עליה ואברה לה לבי למטה

שער היוד של שם סג

פרק רביעי

כבר אסתו למעלה שהי"ר של מילוי ה'י של שם ס"ג אין לה כח וזוג ולכן אמרו חז"ל אסרה שכת לפני הקדוש ברוך הוא לבלם נתת לי זוג ולי לא נתת לי זוג כי זה תיו"ד שהיא בסילוי ה"י רומז ליסור שבחלבות ההיינו פרצוף כ"ח והיא פרצוף שכינת מלכות כי מלכות רמלכו' נבליעת ביסוד דיוקא ספני שהיא בעולם האין סוף ובכל מקום יסוד נקרא שבת כמודע שהו' שביעי מקו"ד שהיינו אור חכמה שהוא אבא פתחיל החשבון דהיינו מבינת ער יסור היא שביעי של כן נקרא שב"ת והוא גם כן בולל חלה ענפין שבשק של שבת שהוא נה' הספחם משפיע בחקל הפחזק של הוכר והוא סור שין בח כלוסר בת הנרבקת בחלת ענפי ש"ן ואם נה' של אבא הספחשפים בח"ת של יער והשכינה עולה ל השין הוא' של האבות חנ"ת כאש' אבאר בשע' תיקון שכחה והשיב לה בנסת ישראל יחיה בת וזוג כלוסר כל האצילות יהה מסך " ותשמה פענפי' יהיה לספח לתעלות נשם' רושם אור אין סוף ב"ת למעלה ורושם אור נשמת המלבוש מברור טהירדכדי לעשות ממנו אד"ם קדמון וכל הזרה היש דין כמו פסוק ויבוא שהוא לאחור הוא סבה האור לאחוריים " המונע מלהתגלות כוחר הסהירו' ועיקם החמשה הזרות הוא לפי שבאים מבה ו"ר של מילוי יו"ד חעשה ו' חתת הרליח היא ה' וכל מילוי הוא דין כדי לבוא אל בוחת תכלית בריאת עולם הנפש עולפחזהירו:

פרק חמישי

הקבה רמז להיו"ד הואת שתורה ותאיר במקום הפנוי וכן ישמחה ואחר כך חזרה למעלה עם אור א"ם ואור הלבוש המונע גילוי כדור הסהירו ועשר ספירותיו הכלולים בתוכו הנקרא' עולם התיקון ובחורת' חביבה אותיות של דין שהם אותיות התורת התונרים לאחור כמו פסוק ויכוא והתורה הזאת עשחה גילוי למטה וקשחה רושם כמו גולם נדוני מזוהר עליון ונקרא בוהר טהירו סתם ונקרא חומר ראשון ותרמז בזוהר פהקדמתו באימרו קיסרא בגולמא ניעין בעוקא לא אוכם ולא תור ולאו ניון בלל בלומר הזהרה סהיו"ר חואה שעשתה רושם הנזכר שהוא הכדור הזה שהוא כמו קטור כמו עשן וכמו שהעשן נראה גולם ואינו נחפס כך הכדור הזה הוא כמו גולם ספני שהוא נראה כדוריי ואינו נחפס שאין בו לא דין דהיינו אוכם ולא חור דהיינו חסר ולאו ניון בלל דהיינו חחפים אלא כדור זהריי ניעין בהיו"ד הואת הנזכר דהיינו ניעין ביעוקא שהיא הנקראת טביעת כנזכר בהקדמת היקנים:

פרק ששי

דע כשהזרה הי"ור למעלה לא יכלה ליעלו ולידבק בסלבוש ונשאר חופפת על הסהירו ומהדירו ניעין בח בהקוץ התחתון שקרא וצא"ל לד שכל אור רוחני הסאיר בסקים אחר אף על פי שנסחלק ממנו האור נשאר הרשימו ואינו מסחלק כמוך לא זה שכינה אם כן גם בסקים הפנוי הזה נשאר בו הרשימו מאור של סלבוש " וכפני שלא היה יכול העולם להשתמש באור הנרוא הזה " ולכן רמז ליו"ר הנזכר שתרד להאיר אורה שהוא אור יותר עב ואינ"פ כן היה האור השני בל כך גדול שלא היה יכול העולם גם בזה להשתמש בו ער שהיה צריך הקדוש ברוך הוא לרמת פעם שנית להלוך האחת שתתור ותרד ותאיר בתוך סהירותנו' כדי שתחיה מאור יותר עב ופירוש הדבר כי כשהיתה היא רבוקה בשכינה היה דבוק בה אור השכינה אלא שלא היה אורה כ"כ גדול כמו השכינה וכשירדה היא למטה הגיהה אורה למטה שמבחנת נעשה המהירו ולא נשאר בה כ"א רשימו בלבד ספני שלא יכלה בחזרתה לעלות למעלה לירבק בשכינה כפני שנחלטה ופסיחת הכ"ף החאת עליה הוא להחריל כמה אלף הברלות בסו הפפשיע דפרהלא שהם ק"ן אלפים שהם פפחה קל ראש עקא ועאל כשרצו לעלות וכן על כל פי שאינו ראוי לעלות ועכשיו כשחזרה ח"ר לירת למטה לא חית בת אורה כמו בראשונה אלא הרשימו בלבד ולכן רמז הקדוש ברוך הוא להה' שלמעלה מן היו"ד של שכם ג הנזכר שתוק מאורה ותאציל לה כרי שתחד ותאר מן אור זה חוק מהירו הנזכר כדי שתחיה לחיו"ד כת לנקץ כדור חטהירו ותחיה לה יכולה לכנס לחוכו כי הכף שעלתה למעלה תיו"ד נפגר כדור חטהירו ולא חיה לה יכולה לבקע ברור הנז' כ"א נכח חה' שלפני חיו"ד הואת של ם"ג ובשירדה חוק חטהירו האירה בתוכו מן האור שניתן לה מן הה' וזהו שאמר חכתיב בחבראם וירשו רל"ל בה' בראם באופן שבחזרתה למעלה הניחה אותה האורה של ה' חשרשית הנזכרה ונעשה סמנה בדור א"חר רוקו' המהירו הנזכר " והכדור הזה נקרא כתר עילאה כוהר ועתיקא רעתיקין ומן כן עילה העילות ורע כי כדור הכתר הזה הוא יותר קטן הרבה מכדור המהירו באופן שבשא' חלול וכקים פני הרקם בחוך המהירו וכל השמות האלו שהם כתוך חלל העולמות הללו יש בהם בח למעול בעולות נוראות לברוא עולמות ולהחריבן והסדר הוא לפי שהם החריבו אחר בך עולם ההתו ולכן הוצרך להאציל שמות כאלו למעלה מעולם התהו ועוד היום פועלים אלו הפעולות כי כבר החריבו עול' ההתו ויקרדים הם להחריב עולם הזה עם שאר עולמות אשר הם שורש העניות והנשמיות של נפש ורוח ואחר בן יהיה עולם הנשמה שיברא אותו בעל הרצון אחר שחא אלפא היה עלמא ואז יהיה יום שכולו סיב ובולו שבת ואין בו רע כלל והו סה שאמרו רבותינו ז"ל שחא אלפא הוה עלמא (וסהם עולם הוא פורבב פמוב ורע) וחר חרוב שנ' ונשגב ה"ה לבדו ביום ההוא ר"ל שם הוי"ה היא סדרינת הנשכרה שבולו טוב ולא סרריגת אלהים ושאר בנפים הם הכינויים ריקיים ביום ההוא עצמו ובנפים הם סבבים וסרגודים אשר הם כרסות בנפים לבל יאחזו בהם הקליפות והבנפים הם הכינויים וזהו שאמר הרשב"י בפרשת שלח לך אמר רבי אליעזר כל הגי סילין וכל סה רחמנו (בנ"ע של בדע"ה ורוחו) כתבו וכר ספנו הבא הה אכתיא כתיב אשפרתה דרכי סחטוא בלשוני ' ואנא שאילנא לאבי' אבא בפה הוו אינהך תרין סילין ואם' לי חיך ברי אינך חרץ סילין באנו עלפץ וחריב עלפץ כאן ראשחמש נהו חדי לפבין ' ולעחיר לבוא יחרבו אותן השמות הקד"ו ויבנו עולם החדש כי שלשה עולמות עלו בכחשבתו להבראי' דהיינו עולם הנפש שכם הרע נוצר על הטוב שהוא עולם התהו ולכן החריבן ואח"כ ברא העולם הזה שהוא סוד הרוח שהוא מהצה על מהצה שנקרא עץ הדעת טוב ורע ורהם סמוכים זה לזה שנאמר והארץ היתה תהו וחוהו ואלהים מרחפרת ונומר ולעיתך יחריב הקדוש ברוך הוא העולם הזה נ"כ ויברא עולם הנשמה הנקראת אור שנאמר ויאמר אלהים יהי אור והוא כולו טוב ואין בו רע שנאמר ונשנב יהו"ה לבדו ביום ההוא ונאמר יהו"ה כדד יחתנו ואין עכו אל נכר:

שער אדם קדמאה סתימאה

שהוא על הסהירו וכדי להעמיד על כלליו ופרטיו צריך אחה לדעת איזה פוחות מן אויר קרקע שלא נכרנו ער עתה ועכרה אוניך כאמרכסה לשפוע דברי עתיק יומ"א וזה ההלי לעשות:

פרק א

אמרנו למעלה שאחר קיפול הסלבוש ההיינו אחר שנפפק מכלל הציו הההחתון בעליון ההיר נשארה כפופו של אויר קדמון למטה כלא כח וזוג וקורם שירדה היו"ר הואת למטה היה מקום הצי הסלבוש כפו מקום פנוי ולא מקום פנוי מכש כי על כל פנים נשארה בו רושם אור אין סוף ההיינו אור עצמות הניר אור אותיות הלבוש והיה בו אור רשימו של הצי הסלבוש

המלבוש בסוד יורין וכבר ידעת שחי"ס הוא כקוצנא מנקודות הרבה כמו שאמרו נעלי ההנרכה אם כן מהו שיסו של נקודות יורי"ן שהיו קנוטות באויר קרסון הזה נהקנצו בולם אצל עצמם ונעשו יו"ד גדולה ותיו"ד השא נגוה כתוך אותיות או"ר נעשית אוי"ר והיינו או"ר קרסא שאומר הזוהר ואחר כן חנוכלות שלמעלה נבוה כתיקונו ונקרא קרסא לפי שהוא האויר הראשון ותחלת כל אויר שבעול' ואם היה נקרא אור לא היה יכול לקרוא אותו אור קרסון כפני שכבר קרסו אור הלבוש וכן כהידו לא היה ראוי לקרותו אור כפני שאור הלבוש קרסו וגם אינו סן ראוי לקרותו סהידו קרסא כפני שקרסו פהידו עילאה:

פרק שני

וצא"לך כלל גדו' שכבל מקו' שאומר הזוהר אויר' דביא חוא על זה האויר קרסון בי זה האויר קרסון אחר הבנין כלוכר אחר המחלקא חיה כחלק איזה חלקים כאורו ככש ובוקעין ונכנסין אל הוך הבנין ונקראין אוי"רא דק"א ולהידו שהאויר הזה חוא מעריב בו אור גדול שהוא סאור שאין אין סוף המקוף וחוא אור עצמית וזה האור מעורב עם אוי"רא דכ"א זה הוצרך בכיכול לדמות ליו"ד של מילוי ה' והנו' לשלוח חיצים כדי שאותו האור יתצמצם סן הצדדים ויפנו מקום כדי שיוכלו להבדא ואת בתוכו העולמות:

פרק שלישי

האור הזה שאמרנו שנתצמצ' לצדדים היה אור גדול וא"ם ית' ראה שאין העולם כדי הוא לו שיופלו להבדאות בתוכו העולמות ולהיתחש בו ולכן נגו אותו ביסוד פרצוף ס"ג שכנוף תצי הסלבו'העליון בי הסלבו' פרצוף כ"ת שם נכלע ביסוד דיריה כי הוא בעול' הא"ם ופסגו ניתוים כל העולמות סכח התוש של א"ם דהיינו פרצוף א"ל הנגו בתוכו ומשך עצמו סלבעלה למטה כתוש הזה לתת חיות ל' אדם קדמאה כמו שנבאר תנו שאומר בזוהר ס' בראשית אור דאהבדי ואחנגי ואתבליל בבריה קדישא ר"ל שאור הג"ל אחר שנכחלק לצדדין לקחו א"ם ונגנו בתוך תצי הסלבוש העליון בקרום הסצעני שהוא יסוד כרפיפנו בפרקים הקדסים בסוד הנ' קרוסים ואני אפתח לך כלל גדול כל מקום שנזכר בזוהר אתנגי או בסיד וכרוסה ללשון זה תיינו כותנתו ביסוד הנכור ותיינו דקאמר בזוהר אחבל"ל כלומר נחקנצו הכללו חלקו בחלקיו ונגנו בבריה דחיינו יסוד ואסר קדישא כלומר שהוא קדוש פרוש וסופרש סן חקולסות וחוץ להעולסות שהם כתוך כדור הפחידו דא"ו חיה בתוך סעולסו' א"א שלא יהחבו העולסות פסנו אפי' שהיה נגו בכבח נגיוסו אבל כאשר הוא נגו בחסבוק חזה אינם סתחבים בסנו בלל אלא ססקצת אורו אשר בשחלשל לסטה ונכנ' בתוך החוש של א"ם הסתפש ספרצוף א"ל לסטה ונכנס ובוקע ויוצא בארס קרסא פתיכא' לאחר תתיקון וסעכיר אותו סראשו ועד רגליו ובתוכו חוא ריקנא דארס וסמנו יצא עולם הסתקלא בתוך חג הר דהוא ארס קרסא כתם אחר תתיקון:

פרק רביעי

וצא"לך קדישא א' תקח תורא' עך סאור כח שהסתברים אומרים שצוך גדול היה אל הי"ר האה שתרד למטה בארץ קרסון ואחיר כאורה היחר עך לעשות כסנו כרור הסדיסה והלא הי"ר היא כחתי הסלבוש העליון חאור שכאויר קרסון הוא רושם כחתי הסלבוש התתקון דקוד שהי"ר היא שם של הויה עצמה שהוא חיות הלבוש ולסה קראו אורח אור הי"ר עך הסדיסה חוא כפו להבדיל ככח הנדלות בין שופאח לשהי"ר ונך קודש לחול אצל עזא ועזאל סציגו שרדיו למטה ונתגשסו כל כך עך שהיו יכולים להסדוט אל בנות הארס שהוא סעשה בהס"י ולא יכלו לבוא עוד אל סקוסם הראשון כי חנף אחר שכניע אל אויר עולם אחר משו לבוש נשסי ואינו נפרד ססנו ובוחר דות אכרו כל כלאך שהוא למטה שבעה יסים רצופים אינו יכול לחזור לסקומו למעלה • והסלאכים העושים שליחות נכים

לישראל סוכרחים לשבול בנהר דינור ונופם נשרף ונשכחם קיים כיישב להם נוף סקולם תיצירה ונשכח בכור שם כקולם הבריאה ואח"כ כתחדשים לכתר וזהו סוד חדשים לבקרים רבה אמונתיך כי קבלו ריח אפיני בן הדין בחיור הזאת שירדה לבבה ולא יכלה להזור לעלות. לכעלה כי נהגלבה ונהעבה אור שלרה ונעצורה תוספת על הבחידו והוא הדין באור שבאויר הה אנ"ל רוש עצמותו לא יתעשם כל כך ונפוח אור הנובלות לכן צריך נגידה לאור עצמותו שבאויר הזה כתוך יבור של תצי הסלבוש העליון ואור רושם הלבוש שבאויר הזה שהיא הי"ר גרולה הוא שנרבקת בה לא יכל' להכיל ולדבק עכו ופלטה האור הזה על כדור הבהידו וכבנו נעשה אדם קרסא כה כיסאה שעל הבהידו:

פרק חמישי

דיוך הזאת סנוחה בתיצית כל האויר קדסון סן האור שהיה כלול בתוך האויר קרסון והיתה סעלה דאויר דיוך למעלה ולקח אותו חיסוד הנזכר בדרך ולא הניחוה לעל ד לידבק נשרשה בסקדם ואת"כ היא עצמה נכנס בתוך האויר הזה וירדה לספח האויר סאור דבתוך האויר הזה ולכף כשירדה לכפח האויר כאותה בתוך האויר הזה ובלאה אותו אור יחר עב כמה אלף פעמים סן האור שהיה כבר בהוכו לפי שאותו האור הוצרך להינגד ואף שנגנו סכל סקום שה הרשימו שלו באויר ולא היה בכיכול כח נרשימו הזה להקיום להעשיר כלי לידה האירה כאורה שהוא עב ואחר שהאירה חזרה לסעלת וכאותה החזרה הנלכה האור שכבר האירה ונעצה נדור גדול של בהידו ובהחזרה לסעלה נראה כח שפלטה לכבח כי כסקום שנהידה הבליטה חזאת ולפי עזה הברור השך כאור לנבי אותו האור שהיה בבר כאויר ולבי העולמות שלבעלה כבנו נקראה בהידו שהוא אור נלשון תרגום שהיא אתוריים רץ והוא השך לנבי אור וסבאן חבין כשונכר הרשל"י בחידו כתם הוא על ידי הכרור:

פרק ששי

וצא"לך שהבך שירדה הי"ר בתוך האור על אותו הי"ר של הרשימו של חצי הסלבוש הרחתון נרבקה בה ונעשית יי"ר גדולה אבל כשחזרה חיור לסעלה הינו אחר עשיית כדורי השהידו חנך נשלם תכדור ונכתם חדי"ר ירדה לעלות לסעלה לסקום כחצנה ולא הניחוה כי בבל זמן שרצונה להעלות סעלה לה הכ"ף על ראשה ונשארה כדרם כ' על פני הכים כמה רשם אור הלבוש בעודם סים קדם שנעשה בכנו אדם קדמאה פתיכאה ולא היה בח כח להכיל כל הלבי האור הי"ר של הרשימו שהיתה בלו"ה בתוכה ורם"ל אותן וירדו אותן התאורות של נקודו' הרשימו ונעש' אור בקוף על כהידו סלסעלה סהאור הסקוף הזה נעשה כולו נצורה קינולים בכו הבלבוש עצמו ואלה הקינולים הם עשרה להיות שעשרו נקודות להם התפשטותו היהה בצורה קינולים ואלה הקינולים הם עשרה בכור עשר בפרצות כח"ב גב"ת נה"י וכניהם עשרה אורים נפנא שבריור הסהידו הזה הוא בתוך חלל בלבוש של אוס קרסא דתיכאה • וחבין בזה שלא הסקיף ה' נאותבו לסעלה שהוא בקוף על הפהידו רצונו בזה שבלבוש שלו היא בקיסו והשקרה בסידו שהם לסעלה בהבהידו הם ה"ה סים רבבו עולסות שעם בחון בל' תיינו זעיר בנל"ו להשיג אורו ונם שם בהבהבתו להשיג סדותיו כי היא תאות עליונים והחחתונים ושבי אלפים אינן כרבתיא אלפי שבאן א"ח שנאן אלא שאינן דם של בלבות שלו כי הבלבות שם נבלעת כיכיד דידיה ואינה נשחה לבנין בעולם הזכר ובנגר הבלים והאויר שבתוכות ב' אלפים של בלבות שבאסר רבב אלהים דבוהיב אלפי שבאן פי' אלפי שאינן בכו שאבהר ר"ל ושם פ' אלפים נם כן בארס קרסא כהם שהוא כתר שבבהר אתר התיקון ל' אלפים רבבות בעולביה נפגיל כי בארס קרסא כתיכאה הם נכח ודי בזה:

שער ארם קרמאה סתימאה

פרק שביעי

הארם קרמין זה שהוא בעשרה העולמות האלה שהם על חפירתו נקרא ארם קדמאה סתימאה ואלה הענולים ככל אחד מהם נגנו בכפה אלפים עולמות שכתוב אחריהם יש נ"כ עולמות על כל אות אינם נראין אלא באויר ואלה חענולים של ארם קרמאה סתימאה זה חם בסוד כמרין והינו שכתוב רבי ישמעאל בן אלישע כתר עליון במעשה מרכבה שם אחד בעשרה סמים ומי שאינו יודע הסוד שבאלה הסמים שהוא סור אלה הענולים אינו יודע סדר שיבן והו סוד הכתוב ויאמר אלהים של מעשה בראשית שהוא אותיות אלף מ והינו האויר שבתוך חמשים הזאינו העשרה מאמרות כלישן ויאמר מן הכח אל הפיעל ע"י אלהים שהוא מלכות ארם קדמאה סתם כנודע ואם תאמר היה מן הראוי שצריך להיות ממין פתומים ולא פתוחות האיל שהם ענולים חשובתך שכל אחד מן אלה הענולים נפתח מן היסוד שבו לאויר וחם"ם שהיתה פתוחה נעשית פתוחה ויצא ממנה בתוך האויר"ם עשרה יודין ונ"כ שם בעשרה סדרכבה כתוב שם אחד בעשרה יודין ולהיות כשפתחה חמם את פיה זה ציארת תיר לאויר ונעשית כמין קוף שתיוך רציארת נדבקת נקו הסם והכניסה למסה וניתוק הקו מן הגג של הסם לזה הרבל הקוף תלויה וגם פלשם כמעשה מרכבה כתוב שם אחד מן עשרה קופין והוא רומז לאלו הקופין שהסם נעשו עשר ספיירות של סחירו עצמו שהסרם ספר מעיני חכמה שחבר מרנ"ה ואינו שבפרקי הקרמים כתבתי נ"ב קופין הם בסוד סחירו לי"ג צרי"ן בכתר ו"ג ממין באויר קרמין גם כל זאת מה שיש בחלק יקרה אל הכל ואין בכולל אלא מה שבפרט שהוא ארם קרמין והשלשה העזידים על עשר רמ"ח קדמים ידי נוח לקיים כל דברי חכמים:

פרק שמיני

וצאלר כמו שכתוב מלכות דאצילות יש עולם הבריאה יצירה עשיה והם נקראים מחנות שכינה כך תוך אויר קרמין יש ארם קרמין והוא כנגד עולם הבריאה ולכן אחר התיקון שנתעלה ארם קדמאה סתם אל מקום ארם קרמאה פתיחה ער רגליו שנשארו ביעובי הסחירו ולמסה אחרי הנהרת ראשה של מלכות ארם קרמין סתם שהיא ראשיתיקא קדישא נקראו הם שלו ארם דכרא אינו שהוא שני לא"ם כ"ה בי שם ממש נבראו עשר ספירות בפועל יחד ממה שלמעל ממנו שהם דקים בקרני חנכים ונגד סה שלמטה ממנו לכן נוסל לשון בחינה ולא לשון פועל לדיוק רקוחו ויש תוך ארם קרמין הסחירו כנגד עולם היצירה וחוץ הסחירו יש כתר שהוא כנגד עולם העשירי וכשם שהלכות היא בחפה נגד ז' בן האויר קרמין יום כל מרז שבתוכו הוא כנגד ליערך הא"ם ב"ח הזקוף המלבוש:

פרק תשיעי

הכהוך הזה נקרא ארם קדמאה סתימאה לפי שהוא סתום וחתום על הסחירו ואע"פי שאחר תיקון נתעלה למעלה הארם קרמאה סתם לא נתיבר בו כי החוט של אין סוף היוצא מיוד מיסוד של סוף הצי הלבוש להחיות העולמות נעשה פרנוד בספיים בינתים פי' פרוב שהוא סכך בין ארם קדמא כתיקאה לבין ארם קרמאה סתם ואינו' שהוא סקבל שפעו מכתר אינו אלא ע"י החנוצצות מעט ע"י הסכך בסוד פסוק שמש וכנה אלהים יהבתי הוא מעבה השפע שלא יצא חוצה יותר מסדרי שיכולי לסבול העולמות וכן בין כל עולם ועולם סכך מבדיל בסוד והבדילה הפרוכת לכם בין הקדש ובין קודש הקדשים לכן נקרא כתיקאה והו סיר שאוכל בארד רבא ופרי"ם קמי חר פרס"א והינו החוט שיצא מיסוד המלבוש העליון שאמרנו ונפרס תואר הוה בגליף ומשיך מלבין להיות שכל כחך הוא רץ להאיר

שער ארם קרמאה סתימאה

אורו לפעלה בסוד אור חוזר לכן בכל בריאת השבעה מלכים ותיקונים שהיה חוקק רה יינו מגליף היה בשער שלא יהיה יותר סדאי ולפה נקרא פרס"ה לפי שהדינין הם מצפ"ך וארבי כנודע שהם הכ'רינין של סנת ועדבי'הצריכין פיתוק ואו כ' סימן של דינין נופלים למטה ויצחק ויעקב ע"ה חקנו אותם בסוד הזיווג להחק אותם לבין ע"י חפילתינו נסחקי הדינין הללו ולכן באותו זמן ובאותו שעה תייבי רציחנים יש להם הרווחה והצלה פורחה באותו זמן של תפילה זנם הסכך הזה הוא רק ליעכב השפע שהוא בא יותר מראי מה שאין העולמות יכולים לסבול וגורמי שבירה ח"ו ועין בכלח פרסה ומצא שתי פילות ס"ר ס"ה והן הן שתי שמורת הס' בחשבונם מצפ"ך ואר"י והבן:

פרק עשירי

ולמת נקרא ארם קרמין לפי שירוע שסור המתקלא הוא תיקון הפרצוף של ארם בנודע שבתר הוא הראש והכמה וביניהו חדרין בתפין וכו' ואינם שלא היתה המתקלא ער אחר התיקון אין בכך כלום כי אנו הרבדים על שם סופו בנודע שנבנה אח"כ מן הרל' אלפים רבוא אותיות שיצאו לבנות עולמות ולהחזיק נשארו שם בסור אור מקיף מאה אלף רבוא כמו שנבאר בענין שהרי כלים ונ"שה א"ק בכליפות נ"ב ע"י התוס הזה ומפני ששם הירה הגילוי של המתקלא הרא שהוא מה שאין כן למעלה מסמנו לבן נקרא ארם קדמין ומחבריר הזה יצאו ישראל הנקראים ארם בסור נשמח בבחינת יחידה הנרמזת בקוצו של יור בנודע שכל העולמות שהם למעלה מאבא הם כולם בסור יור הזה אומרו בזוה"ם שסוח כך חריב כי מקדשא שסתלק נציצו דיור לעילא להיות שהבל בא מכח היור של בילוי ה' הנקראת קו המדה ובקוצה התחתון הוא התיבה תקי א"ק ובדור המחירו ומשפעת בה וכל השפע הבא מלמעלה דרך התוס הנו' הס' לו אלפים רבוא בסור דל"א שערים וה"א של אויר קדמין כללם דל' ולרמוז על ה' אחרונה של ס"ג תשלחת אורה למטה בצירוף דל"א הנו' ומכאן זה נזכר ביותר בשיעור קומה של ר' שמעון בן יוחאי כ"ג ובפרקי היכלות שלו ורוחב הכבור רל' אלפים רבוא פרסאות שהם שמורת כדפרישתי למעלה:

פרק אחד עשר

עתה צריך אתה לדעת הקרס אחת על מה שאמרו בזוהר ר' דאסתלק מאויר ואישתאר אויר ודיינו ה"א"ר שהיא קדמאה פי' ר' של אויר הלבושי ר' בתראה היא ר' של רשימו שהיתה באויר ודצעין תיא שבשירדה היור של שם ס"ג שהיא כאור הלבוש שעצמו למטה כאור זה נדבקה עכמה היור של רשימו ונכנס יור בין ואו לדיש של אור ונעשית אויר ואח"כ בהסתלקה למעלה נעם שנית שפלטה מבינה אור ארם קדמין את"כ נסתלק עמה גם בן היור הזאת ואור הרשימו הזה לאותיות אור כי היור פרחה והלכה לה והוא אומרו שם יה"ו אור קורס שכאה היור לאויר קדמין חיה שם אור לברו ולא אויר. ואח"כ נעשי אויר בשירדה לשם ואח"כ נסתלקה לסעלה וחחדרת למלת אאור והוא אומרו ויהי אור ויהיינו אור רכבר הוה קורס שירדה למטרת היור הנוכרת בקין בקרסיתא (היור הנוכרת בקצה באויר קדמין) ואפיק חד נקודה סחימאה פרוא דיליה פי' שהאירה מן פילוי ר' שלה שהיא יור אחרת אאור עב ביותר ונרחקבו שם הנקורות בסור יחד סחימאה נדולה: רח"א אי"ן נק"ן נק"ן מאויר"א דילי"ת: א"ם הוא הלבוש שהיא היור שהשינה שפע כח משם ובקין באויר דיליה שהוא רושם שלו של הצי מלבוש התחתון דחיינו דיליה: ונלי האי נקודה ' בין דהאי ' אחתשש למעלה שנרבקה עם היור העקרית והלכה לה מה דאשתאר אשתכת אור סההוא דא דההוא אוד סחימא ' שהוא חזין לינזול כרור המחירו לכן הוא סתום בר אסתלק מיניה נקור קדמאה ' כדפרישנו ' לבתר אתנלי עלית פיין שדהפו אותה לכפה מסי ולא כמי נתחיכת הקוץ התחתון שם ' בין דאסתשש

נפק פירוש תורה לסיגלה לפלוש מבנה הרשימו שבעשה מסמרי ארם קרמן ואיתי הוא אור ראשתאר מאויר והיינו אור רכבר תוה עיין בזוהר קמן רף ס"ז עמוד כ' ותמצא ביאורו על נכון:

פרק יב

דהחזק של אין סוף היוצא מן יסוד של חצי המלבוש העליון ברא כל הבריאות שלמטה ממנו וגם כל התיקונים של אורות פנימיות מן שברי כלים נתקנו על ידו ועלו שם וגם כמה מיין נוקבין שאנחנו בעלים על ידי מעשינו הטובים לזיעיר ונוקביה ופזיעי ונוקביה לאבא ואבא ומן אבא ואבא לאריך ומאריך לארם קרמאה שהחזק גנוז בהזכו ונמצא שכל התעוררות עולה אל החזק הזה היינו דקאמר בספרא רצניעותא היה סליקו אורות פנימיים של שברי כלים והיה סלקן פירוש עתה על ידי מיין נוקבין ככל יום ולא חזו היינו אותם שעלו במחשבת להבראורא ולא יצאו אל הפועל שהם אותם הנעדרים בארם קרמאה מתיסאה היינו דלא הוו כלומר שלא היה להם חיות עתה אבל לעתיד לבא יהיה להם חיות כאשר נפרש ויקאמר וחזו והיינו חלכים שיצאו לפועל · ויקאמר ויהוויך היינו באלף השמיני שיתעלה העולם ורז

שער כרור הטהירו

פרק א

כלל הדברים שאמרנו למעלה שרמז הקב"ה להיות הזהר שחדר ותאיר באורה במקום הפנוי הזה ובן עשחר והניחה אורה לכמה שהוא פילוי של חי"ור דהיינו ו"ר בסוד ר"ו פרצופין ר"ו ניקבי' עשר הם עשר ספירות של עולם התוהו אשר הם בתוך הסהירו ועשתתת כרור סהירו הנכלל סי' כירוע ואח"כ הזדרה למעלה ובתזדרה הזאת חיתה סיגלה עמה נשמת רושם אור אין סוף המונע גילוי הרין של ספירת עולם התוהו ובם בהתזדרה העסירה פצב האותיות בדרך אור חוזר כמו תש"רק כי התזדרה היתה סיבה לשבירת הכלים וכל תזדרה היא בין ואפילו התפשטות חי"ר למטה נקראא רין של חברים כי חיבה נופל דרך נפילה"ת מן התכאה של הכ"ף הספוך ליו"ד בסוד ותשח עלי בפכה והזדרה האות עשתה גילוי לכפה כי הי"ור היתה מעל' עמה רושם אור אין קוף אשר היה בתוך האויר הזה וספילא היה נראה גולם בדוד" כזוהר עליון ונקרא סהי"רו שהוא תרגום של אור כמו שרואה בסהירו ובל תרגום הוא אחוריים שהוא רק כי אינו ראוי להקרא בשם אור ולא בשם אור כנזכר בפרקים הקודמים והצינול של כרור הסהירו מפלא אור קרמן בעיניו ולא כריבתו ונשארו' קרנות כנזכר בפרקים הקודמים ומפני שהי"ור נתיבה בירידתה למטה לא יכלה לעלות לתכלן כשרשה ונשארה הספת על כרור סהירו וקוצה התחתון נעזן בחברור של סהירו ומשפעת בארם קרמן ובהפרסה:

פרק שני

באלו החזרות והפילה וכריסרת להם נתהוות שבירת הכלים ונתהוו הרעים והקליפות ומהזדרה זו של הי"ור הנזכרת שהיא דין נתגלת ונתעבה קצת אור קרמן ונעשת כרור הנקרא כס"ת סהי"רו" וזהו שאומר הזהר בהקדמתו באומרו קושרא בגולם' נעזין בעזקא לא אוכם ולא תוור ולאו נוץ בלל כל סר בחזרה סהיו"ר הנאת שעשתה רושם הנזכר שהוא הכרור הזה תמא כמו גולם בפני שהוא כמו קפסר עשן וכמו שהעשן נראה גולם ואינו נתפס כך הכרור הזה הוא כמו גולם מפני שהוא נראה ברוחי ואינו נתפס שאין בו לא רין דהיינו אוכם ולא תוור דהיינו חכר ולאו נוץ כלל דהיינו רחסים לא כרור סהי"ר נעזין ביו"ר הנזכ' דהיינו נעזין בעזקא שהיא הנקראת סבעת הנזכר בהקרמת תיקונים:

פרק שלישי

כרוך של סהירו הוא סיף הסרריעות הנעלמות וכרורו בעצמו כולל עשרה נותים שהם עשר ספירותיו ורמם עצמותו ונוכיים מתוך התחשך שהכר כפר מעין חכמה שהכר משת רבינו עליו השלום ואין חושך אלא ההעלם המחלט ואמר שם כי הם אור כאו' והר כמוהר זיו סוזו פי' רין כי אור ערוך כווה' והזהר ערוך סוזו וקרא את הראשון אור כופלא שהוא כהר והשני נכתר שהוא חכמה והשלישי כהנוצין שהוא בינה מי' אלו ג' ראשונות בלי ספק הם כח"ב ושוים כי בשלשתם הכלי והעצמות רבר אחד הם · יחלכדו ולא יהפרו עיר אבר הרביעי אור צח והזהר מאור החמישי אור מצוחצח והוא אור סזוהר · פירוש אלו נדול"ה וגבורה הבאים מהתנוצצות הכתר והחכמה יחד והזהר כאור ערוך על אור כמוהר כי הכל הולך אחר העיקר וכאן הראשון הכלי הוא והר · והעצמיות אור · ובשני אופבא · וכן הרכר בכלל הפרטים והחלקים שיכיר עוד אבר הששי אור כזהי' והוא זיו כאור השביעי אור סזוקק והוא אור סזוו · פירוש מהתנוצצות כתר ובינה יחד נמשך הפארת המזהיר מהחכמה ברא ברקא ראשיהי נצח כזוקק ר"ל כקני צרוף שאין קיני הכסף מעירבים בו · ועוד אמר השמיני אור צח ובצוחצח הזה זיו כמוהר התשיעי אור בהיר והוא זהר כזיו פירוש מהתנוצצות החכמה והבינה יחד נמשכ' יסוד שהוא כולל הצדיק והוד בהיר בשחקים פלטון בהרות לבנורת שאינו כזוקק לנסרי יער אמר הישרי אור נוהא והוא יקר מיקור פי' מהתנוצצות נ' ראשונות שהן עצמן אור הז' תחתונות נזנח להם נפשה אש שתודה סלכות כוף האחרונות כאש לבנה בינה שהיא אופה כברנולת לראשונות ואינמי הכלי והעצמית שהן שהיא אופה כברנולת:

פרק רביעי

כבר אמרנו למעלה בפרק שלישי אלה העשר ספירות של עיגול כרו' הסהירו כעצמו לא זו שכתפשתי' בעיגולו סביב אלא אף זו שכתפשטים בזוהיהם עד כרכז האבעיך מכל צד עד ההתחברם יחד ונעשו נקודה אחת כאמצע שלא הירגישכים בה כל העשר כל אחר ואחר בפרטיותו והם הן סמלאים רוב הלל הסהירו וסצירים בעיגול

כוח:

אלו

שער כרוז הטהירו

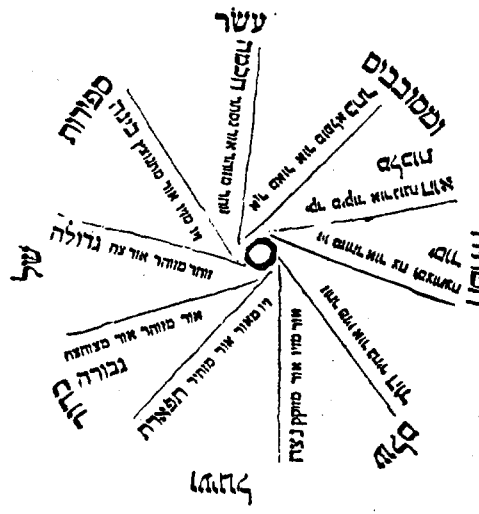

אלא הם יעשר ספירות של עינול כרוז · הטהירו בסיבובם בעינול ומתפשטים גם כן באלכסון ל נקודת הסרכז האמצעי וכהם התחיל אחר כך אין סוף לקצץ הנקודה האמצעית בכל עשר חלקיו מעוברים יהוי ולא היתה ניכרת כל א' ואחר בפרטיות ואחר כך שלת א"ם הי"ר הנזכרת להוציא חלק הפרטים של העשר ספירות כל אחר ואחר בפרטיותו וכהם נעשו אחר כך עשר ספירות של עולם התוהו כמו שאבאר אלח בחי' כשער שיבוא אחר זת :

פרק ה

אלה הם העשר ספירות אשר הם בנוף הטהירו כמש עומרים בעינול הכרוז ושם אלו האורות הסה להם מתנוצצי' ומאירים אתרתי כסו' נוונים בלתי פוגלמים נוכעים מן ההילם הנסור וכהם נתפשטו אח"כ בחלל הטהירו מיניה ובית עשר נקודות של עולם תתוהו כלולים בנקוד' אחת בדרך כלל אכל אין בה פרש ולכן לא היו נראים ונכרים העשר נקודות בה על אחר ואחד בפרטותו כמו שיבא בשער אחר זה · והיא היתה מסלאה אותו והחלל של טהירו ועדיין לא יצרק בו תואר מקום שהרי הנקודה עצמה המתקמטת בו היא בלתי מתחלקת מפני שאין בה מכש מכח האור הנוזל עד שחזר וקבץ האיר של אותה הנקודה לגלות העשר שבתוכה וכל תזרה היא ד' ישיך על פי שאין סוף מכוון עצמו נח לעשות חכר עם כל היצור שבלעדי זה לא היה לחם מציאות אין לחמלם שהצבצים יהיו כפי שהרץ בערך למי שהאור מסתלק ממנו ושם של טהירו הוא יג קו"ף והכל נעשה מחסמי"ן של אדם קדמון כאשר פירשנו והשלשה העירים כאים מתלת חלקי חי"ר וחו סור אכרם ו"ל קו"ף זרז הקו"ה כי קו"ף בכילולו וגיממריא מקום שהוא מקומו של עולם הקדמון שהוא כולל כל העילמות בתוך חלול הכרוז שלו והבבן יבין :

פרק ששי

הכרוז הזה של טהירו חוא מתפשט בתוך אויר קדמון ותופס חלק מקומו מה שאין אדם קדמון רשאי להכיל מכח נזרת הסלך האחר החמשמות מטהירו חלל סלכות אדם קדמון מכבכו מכל צדדיו והאויר קדמון הזה הוא סרובץ והטהירו הוא ענול לכן נשארו ד' קרנות בריבועו ושם הם ארבע שמות ככרים בהקדמו האלוגי"ב ס"ג ס"ת ע"ן והטהירו הזה הוא מקומו של עולם האצילות אחר התיקון שנרחה אדם קדמון מהם למעלה ממנו עד רגליו ותבף אחריו מחהיל ראש עתיקא קדישא שהוא בהר האצילות ויליו ונבנים ד' פרצופים חבירו בצירוף כ"ע הנבנים על רגלי שכינה · וכולל העינול והכרוז הזה של הטהירו עשיות הרוחניות ועשיית הנפשיות אשר אנחנו עתה עובדי' בתוכו ההינו הארץ האת הנקרא' חבל בצירוף שבינה ארצות עד מקום עשור להיות א"ס צר תחתון של חלל כלכות א"ק פתיכאה ונם

תופס תתפס עולמות עורים הנבנים בכרור אחר מיוחר לעצמו הנקרא עלמא נוקבא התחומא רבא בלשון הזוהר ומכוירו רוב הסלך ע"ח משפטין תהו"ם רבה כי תחום אחיו' הסות רחמנא ליצלן והשברי כלים אשר נעשו מהם הרעים אשר מהם נעשו את"כ הקליפו' הוא גם כן כולל אותם ועליו נאמר מקום אשר אמירי הסלך אסורים עד יבוא אור תחיית הסתים נוכלות של כתר שחו' סור המשעמת של יגלישע הנביא עליו השלום כאשר אנאר בשער עולם התהו בסייעתא דקודשא בריך הוא ושכינתיה על פסוק איש על כשיגתו סרוב ימים יתברך " לעולם אסן ואסן :

שער השני

הוא שער עולם התוהו

והוא שיער הששי מסעשה בראשית

פרק ראשון

מפני שראיתה חכסחו"ת שאפילו בתוך סהירו זה לא חיו יכולים העילמות להתגלו' כו שעריך האור גדול ודק לכן חזר וחסו להי"ר הזאת שתחזור ותרד ותבקע כרור חטהירו להאיר אזרה שהוא אור יותר עב ואע"פ כן היה האור השני הזה כל כך גדול שלא היה העולל גם בזה יכול להשתמש בו עד שחיה צריך חקרוש בריך הוא לרסות פעם שנית להי"ר הנזכר כדי שתחזור ותרד ותאיר תוך סהירו הגזבר הרי שהסיה האור יותר עב ותחזור למעלה מהכרור וכן עשתה ומאותו התזרה שנית אתר שבקע בתכדור תכנסת בו נתחוח בתוך סהירו זה ברור אחר הנקרא כת"ר שכו היו בלולות כל שאר הספירות נכח שלא היו נכרות רצוני לומר ער"ס כמו שבארם יש בור' יסורות ככח אכל אינם ניכרים בפרטות כן חכתר הזה היו בו ככח כל העשר ספירות ולא היו ניכרים בפרטות ומכח התזרות האלו הציבת הי"ר הנזכר אותיות ותיבות מחוסבות של רץ המצורף לאחור בגון פסוק של ויבא בשם ע"כ וכמו תש"רק ומזה נתהווה שבירת הכלים והקליפות :

פרק שני

וצאליך כי כשהיתה היו"ר רבוקה כשכינה היה רבוק בה אור השבינ' שהוא הה' אחרון' עצם' של שם ס"ג שנקראת שכינה כי היו"ר היא יסוד שבמלכו' וה' עצמה האחרונה של ס"ג היא מלכות עצמה דהיינו שכינה ואע"פי שהיה ריבוק בה אור השכינה לא היה אורה כ"כ גדול כמו השכינה ובשירות היא למטה תניחה אורה למטה שבקנה נעשה הסהירו ולא נשאר בה כי אם

כי אם רשימו בלבד כפני שלא יכלה בהזרתה למעלה לירדת בשכינת כמו שאמרנו ועכשיו כשהזרה לרדת לא היה בה אורה כמו בראשונה אלא הרשימו בלבד ולכן דמהו הקדוש ברוך הוא לאות ה' שהיא למעלה מהיו"ד של שם ס"ג הנזכר שתתן מאורה ותאציל לה כדי שתהיה להי"ו כח לבקע אור הברור של מהידו ותהיה לה יכולת לינוק לתוכו כי הכף שלמעלה להיו"ד הזאת נמצר בדור המהידו ולא היה יכולת להיו"ד הנזכר לבקע הכדור כי אם בכח ה' הנזכר בשרדה תוך המהידו האירה בתוכו מן האור שניתן לה מן ה' והוא מה שאמר הפכוק בהבראם ורשרבותינו ז"ל בה"י בראם באותן שבהזרה' למעלה הניתה אורה של ה' הנזכר ונעשה ברור אחר תוך המהידו הנזכר וברור הזה נקרא כת"ר עילא"ת בזוהר וגם בן עלה העילורת ועתיקא דעתיקין אחר התיקון ורינ שהכדורים האלו הם יותר קשנים הרבה ואינם תופסים כל מקום תחלה ויש שם מקום פנוי מפותחים פיתחי הוחם שמות הקודש אשר יש בהם לבנות עולמות ולהאהיבן ולכן לא הניח רצונו יתברך מקום למעות ולומר מהיכן בא הכח הזה של שינוי הרצון בשפעינו יתברך לקיים איזה ספירות ולהחריב איזה ספירות שכבר היה הכל מוכן ומזומן על ידי השמורת הללו האומנים מן לקיום ולהקמרה הן לתרבן ושפסח ובן השפות בהכדורים האלה אבל יותר חלי בכור אור מקיף שהו' המקום הפנוי שאינו תופס הכדור כי העולמות אין להם יהה שפע מן אור המקיף רק הוא משרת הבלי כשבירת ומאורות הקליפו' תחר על זה סור חשלית שיכול אדם בו לצאת אל בית חבכא ומזה מזה ופרוס עלינו סוכת שלום שמירה להגן מהאויבים שנאמר י' יבוך את עמו בשלום הוא אות' מלבוש הוא סור אור המקיף הזה ומבן:

פרק שלישי

הנקודה שהאציל אין סוף ית' בתוך המהירו הזה היתה סמלאה כל אותו החלל · ועריין לא היה ניכר שום מקום · תורה היו"ד וקבצה האור · כרי שהיה גבולי ויהיר מקום פנוי אצל הכדור לפוד אור המקיף אשר הם שמות נוראים כרפירשנו · וכל הזרה היא רק ומזו סוד המפוסק יהי אור ויה' אור בראשון אמר יהי אור שהוא אור המאציל נרול מהיר ומבהיק שהיה בתוך המהירו והוא סור אור פנימי ופירשו יהי אור יהחזק האור כמו שאמרו חכמי' ל' אצל יהי רקיע יתחזק חרקיע' פירשו יתחזק ויתפשט האור לאין חבלית ועניינו הוא שהאותיות הללו מעולמות אין סוף הם פרים ורבים עד אין סוף ולכן נקר' אין סוף שאינו נחפס בכלי ומתפס' והולך לאין סוף ברוך הוא ומתפלאים כפילו אל פילו עד אין חקר ונקן ותבלית לכן הוא צריך לפציאת חבלי הסוגר את האור פנימי נשפות פניכי שלו לבל יצאו חוצה הזה מוכרת לצמצם עצמו ולהקטין במותו בהשפר חורת נכרי שהנעלמות יכולים לפבול אבל אור חמקיף סובב סלמעלה בלי הפנר ועיכוב כי אין לנו חלק בו ענתה ביעול הזה עד אחר התחיית שתמותאמר' מן הארץ כי אין להם חלק בו מאחר שאין קלקול המעשה פוגם בו ואין לנו סמנו שפע רק הוא שומ' את הכלי שלא ישבר חם ושלום ומציאות הבלי הוא מעש עבירות ואינו בהיר כל כך בכמו האור הפנימי שהוא חסר לכן והכלי הוא חושך ושחור שהוא רק וכפרש בעולם התוהו שנכנה מהחזרה ת"א סבה הרין פציאת הכלי לכן אמר ויה' א"ר מכלל שאחר האור להסתלק · בסור הזרה הרין גם רומז על מציאה ההסגר שסונר את האור פנימי שמוכרח לצמצם עצמו ולהקטין את עצמו ולא להאיר כמו בראשונה לכן אמר ויהי אור ויהי אור רכבר הזה ולא אתר כך שנעשה מציאה הכלי אינו יכול להאיר כבראשונה · והמניעה היא מציאת הכלי שהיא מיעם עכירות ויש בזה פרפרת טוב · יהי אור נימטריא דל"ב דהיינו ע"ב ס"ג ת"ב הכוללים הל"א אלפא ביתות ומבנו היתה מציאת האור פנימי · יהי אור נימטריא רת"ל סילוק שכינה בסור הזרה שהיא רץ · ולא התורץ הכתוב לומר ויהי כ"א להתיעינו על נניזת האור הראשון כי נתמעט אורת של אות' נקודה ונתחדש בה קצת אוסם והוא פציאת הכלי שמקור האור נמקום הזה הוא הנורס אליו:

הנקודה הזאת היתה כלולה כיעור ולא היו נראים וניכרים בה דרך כשל האדם היא מורכב כד יסורות אש רוח מים עפר ואינו ניכר בקשרו שם יכור בפרוכת כך נכאן מסש הנקודה היא היתה כלל קיעור בהתילה אצילותה ואור בהפשט סן המאציל יתברך שבו נאצל יחד בהוכרה כלי קריפה וכניית לזרה על זה בלל רחיעו חכלי והאור פניכי ואור ההוא עצמיות אל הנקודה כי רצונו יתברך היא נשכת הכל דרך כשל להכריל בכרה הברלות אלא כדי להבין ניתן לנו רשות לעשות כשל באיברי גופינו שמהשבו ומכשרי אחוה אלוה אבל אתה חכם להזר רעיונך ומחשבותיך לידע שלפעלה אין שום אבר נשכי חם ושלום הוזר בנפשך באור כלחשיב כחשבות כזה שנאמר וכה רפות תערכו לו ואף על פי שאנו עושים כשל כרבר נשמי הוא כדי לשבך את האזן · כמו שבעינו בפסוק עיני י' אזני י' והרבר ירוע שלא נקרא בן אלא על הרוחניות הנעלמות של צירופי אותיות התורה תעומרים בכל עולם ועולם בסור בראוף חשונת איבריי אדם בולו אותיות של אור מצויר באיבריו תר"נ איברים דהיינו אותיות רמ"ח מצות עשה ואותיות שפ"ם מצות לא תעשה והשמות הקדושים הם החיות והכרכובים הנותנים חיות אל איברי ההשנחה כנגן עין ואוזן · העין להשגיח בכל העולמות שנא' עיני י' אלהיך בה תמיד ונם נאמר עין י' ל יריאיו ותהילוף הוא בן זעיר לעתיקא והנה עין הוא בגימטריא ה' היות חברים שהוא ע"ן יכין · וחמשה היות נבורות בעין שמאל ובל זה בזעיר אנפין שיש לו שתי עינים בראיתא כמ"ש חמש בנגר חמש ואין לנבורות בל כך סיתוק כמו בא"א שאין לו אלא בחינת עין אחת דהיינו העשר היות הם בצירוף בחינות עין אחר והנבורות הם בפיתוק החברים פקושרים יחר ועל זה נאמר טוב עין הוא יבורך' שם' אותיות ב"ם יסין ושמאל לכן צריך השערות הא' להיות שתערות שהנברין בתוקף ריניהם כרי לגרש חרדיני סחידין שלא יהנו מאור חור העורף של זעיר ששם סור אאור קרלי דרכי בא"ה יש כאותו מקום ב' שמות הוי"ה שעולים ס"ג שעולם קר"ל יאין דאי צירוף זה כראי צירוף זה אותו של יסין" ראשונה כי"ר וה"ה אחרונה בה"ה והשפא להיסך ובלם סנוקרים פיתה ספני שבולות של חכבה כניעים לשם · ופרצוף לאה היא מרובקת בסוף צואר זעיר ויש לה ב' שכות סרובעים של אחנות כי היא חלק סכלית שנשארה באימא בסציאת עיבור ראשון תחלקה נקודת סלבוש לשנים ולא נשארה שם בסציאת עיבור ראשון וגם דגלי סוכות פימניה של אחנות ללאה · ואלו ב' רבוע של אחנות עולים רנ"ב כמנין סא"ר והא' העורף היא הדבוק בסוף צואר זעיר בסור לאה היא כדי קשר של תפילין והיא תמונת הרלית של תבונה אשה היא מתחלת להלביש זעיר בסקום זה בסוף צואר זעיר כי לעולם הפנים הוא מגולה בסו שהוא בביכול אצל הבן אדם הבלבוש אינו סבבה הפנים שלו ורבינו הקדוש היה נלגלו של יעקב אבינו עליו השלום עקר שפע והיות היה לו באלוהר' שפות הנוטרים וקרפי אורו נשפע מעורף דהיינו אור קלי דרכי סאר לרבינו הקדוש שהיה בסור יעקב עליו השלום ולכן אכר רבי האי רבינא מחכראי דהזיתיה לרבי כאיר כאתידיו רעה לוכר דהזיתיה בההוא עלמא בסור אור זעיר זעיר והשעורות צריכים לבסירת העורף שלא יהנו סעורף של זעיר הרצדני שהיו קים הכובים של שברי בלים והם הדינין של שפות אלהים והנשבים סהן נעשו הקליפות הנקראים אלהים אחרים וביעינינו הרבים כשישראל הם היבאים נפנה העורף ההוא היינו שהשעורות פנים על אחני זעיר רבי שבכולל לא ישבין הפילהן ונשאר העורף כעולה יהדינין נהפך כזו אורו ולבן אמר הגביא בשם זעיר כי פנו אלי עורף ולא פנים ל' הקרי כיפנו אא כיפ נוכלום שבעשרים

הרעים

שער עולם התוהו

הרעים היו עושים הפך רצון יוצרי שהיה ראוי להם שיעשו כמעשהם הטובים כדי שיפנו המגים ויחגלו האנשים כדי שישמע תפילתן וזהו שאמר הפסוק הפה אחי אונך ושפע וכוח ירוחו שגם העורף שלי יהיה מכוסה כדי שלא יתהנו מעורף שלי הקליפות והם עשו להיפך שיגיו עורף של יוצרי וקל זה כדרכם יוצרי שהקליפות נהנים מעורפו שהוא פנוי מהשערות אבל על שערות דאריך נאמר ושיער ראשיה כענבר נקי כהודיים וזהו סוד השערות ואבר עין ואוזן שאמורה תורה שהם כולם שמות הטהורים ומהניחים את העולם ונם אצ"ן עולה שם אהוה בסילוי יודין שהוא נשפנקא דאריך אשר כיפור אשכעזתיך אמנה אבא ואימא הם אצילות הכתרים שנושאים אותם עד הראש כמוך וישא אהרן את ידיו אל העם ולכן נקראו נשיאות כפים למלרע כעד הראש דעתיקא וכפקודא ניכא כה מילתא · והשם אחוה אוסר הזוהר הוא נרשפנקא רחמים בית שמיא ואורייתא שרשום בר"ת המפוק "א רת "ח שפים "ואת "ח ארץ ונם סוד "את "ח אם "ואת "הבנים בסוד עיבור אימא שנתעברו בת בן זכת ובכלל בריאת חרשת בשמש השם הזה הנותן המרירה בזרת ובשאר האצ עשרת ורי למטן · ונם רגלו הוא סוד שבות ע"ב קס"א העולים רנ"ל · הם סוד רגלי איכרי ארם הקליק שנאמר והיה ביום ההוא ועמדו רגליו על הר הזתים הוא הזד רזיעי למחק דיניו עם נבורות עשירית ואם יגזור השם בחיים אפרש שאר איכרי ארם הקליק שהם ל"ב אלחים וכן הירים וחוסמא וכך בולים אציל שיער בפני עצמו כם יעתא דקדושא כריך הוא ושכינתיה :

פרק חמישי

ויצא לנו מנרון דיבון שהאור פנימי הוא נשמה לכלים ופועל בו כסו הנשמה בתוך הגוף כן הוא בעולמות הקדושים אבל בעולמות הטמאים אצל אדם כליעל הוא להיפך הכלי הטמא שלו יש לו קצת אחיזה בציצורי פחדרה אבל אינו מתעשם ומחייהר עם חלקי איבריו כסו שאומר הזהר על גפילת אנדרטי של נבוכר נאצר ששמו כו ציץ תחב שחקוק עליו שם הפרוש ער שהוציא דניאל בלעו בפיו וחזו שד פת להם ולא יכלו אלא הפה אחר כסו תיגל שהיה נם בן פם בפיו ואסר אלהיך ישראל אין לנו תיקון היותר נדול מזה להוציא את כל העו פניו של טומאה והיו כולם זכאי פתים והוא סוד הפסוק האוסר לא יהנו בגרונם וכסו שהגוף כל זמן היותו קיים ונשמ' מתעשמת בכל איברי הגוף ויכולים להתקיים ואחר חסיתה הנשמה חולכת מן הגוף אל מקום פגוזתה הגוף פוסל באבן רוסם בן בקרושה האור פנימי מהנשמ' ·ככל חלקי חבלי ונותן לו חיות ואין מקום פעמ קט שאין האור פנימי שלו רבוק כו והוא סוד אומרו כם' עשר ולא אחר עשר שאור המאציל רבוק עמהם בסוד חיזרה ואור פנימי ונשמה בלילה' עד שלא יצרק להאסיף על חיצר בשום פנים כמו שאומר בזוהר איהו ואיתיה חד בהון ופירוש זה סוכרת ראם לא כן קשה למת ריוקא אחד עשר שהוא משמיע אבל יותר מאחר עשר הוא מותר אלא אין בוונתו אלא על המאציל ברם ראינו ואם אחת הם ושלום בסיר רביקות המאציל סמעם שכמעל הארת הספירות לחיות חכלי חחר לחיות אחר חפשוט פכח תוקף האורח והעלם המאציל אם כן אתה מכמל נזרת עשר ולא תשיג אבל בפומאה אינו כן כי תמיד יפשוט בהם החוסמרת והעריקת פיותר ויבוי קצאה ושנאה כי תתלרה של שברי כלים נרם להם את להיותם מאותיות חפיזור ומתרבן לכן מקום פשכנם בחורבה ובמרבר ומחנים לא נזלרה ההוסמה והעריקן כי אותיות של חיכת זונפלה והלכה אל חיבור אותיות חיכת אחרית הציב בתציים באקומיפו ונכאן נרעו ושם נזלרה השנא' והקנא' וההוסמה לכן בהסומאה יש "א קליפות שהחיות שלהם אינו עכמם ואינו מעורב בתוכם אלא עוכר לבדו בכסו יעקר יי כך חשמן ג"ע וע"ר ולכן יש "א ספירות הסומאת כי קליפות נוונה לבדה לפעמים היא בקדושת ונקראת מאזני צדק :

פרק ששי

נחזור לדבריני דרך משל כסו שיש לנו האמונה שליסרת שה"ק בת יצר את אדם' בחכם' כשהאדם מסיל הסיפה ועריית בנוף הנקיבה ופורש מבנה · המלאך לוקח הסיפה מכף לראות מה תהא עליה וחכף באותו שעה הוא יח' שפו נחר שתרד בה הנשפח והנשפה יש בה בכח רמ"ח איברים ושס"ה נידין וכסה הנשפח שיש בה נההוה הרמ"ח איברים והשס"ה נידים בנוף אדם כך הוא לפעלה באיר העליון החזיר והבה"ר היוצא מהמאציל העליון' להיות נשפה אל הכלים :

פרק שביעי

ולבאר איך נעשו הכלים מחורת האור כבר אמרנבלל חזרה היא דין בפני שנשאר אותו מקום חושך כסו שנאמר יוצר אור ובורא חושך · ר"ל כשמהלך האור ישאר חושך · ואומר מגלת עמוקות פני חושך ויתא לאור צלמות לכת אמר עמוקות ולא עומק אלא שבחושך יש ב' עמוקות דהיינו שני מילוי מילוי אחר שהוא ע"ב ס"ג מ"ה בן' ואחור המילוי קס"ו קל"ו קד"ם (אחוריים של ע"ב עולה רפ"ק כוה · יוד יוד הין · יור ה' יוד הי ויו הי · אחוריים של ס"ג עולה קפ"ו כוה · יור יוד הי יוד הי ואו יוד הי ואו הי · אחוריים של ה"ה עולה ק"ל כוה · יור יור הא · יוד הא ואו · יור הא ואו הא · אחוריים של ב"ן עולה קר"ם כוה · יודיוד הח יוד חח וו יור הה וו רח ·) שיעול' ניסמרא שלחם עמוקו"ח עם הכלוח והבולל' ור"ח מנל"ח עמוקו"ח ס"נ חושך עולה קנ"ו שהם ק"ך צירופים אלהים וה' אותיות הפשוט וכילוי חסילי אותיות הפשוט הוא אלהים והם' אותיות ומילוי המילוי הם ל"נ אותיות כוה אף לכך הי יור סס שלף לסר פא' לסר סם רלית · הי יוד יור וו רליה סס' סם בין חכל עולים קנ"ו שהם הדינין והם הכלים שנשכרו · עולה קנ"ו פ' ק"ך צירופים אלהים וה' אותיות הפשוט ול"נ אותיו' כילוי המילוי בין הכל עולה קנ"ו "ויצא "לאור "צלמות ר"ת עולת קכ"ו שהם ק"ך אלהים והנשמ' אותיות והכולל · וכשהוציא האור ר"ל בהחלקות האור נשאר צל כוח שיעולה ב' פעמים בנצח"ך שהאותיות הם כפולות לכן באו ב' פעמי' בחשנון יעולים תכנ"ע והו"ו יחידה בפלא על סוח חיא כנגד פח שכתוב בפסוק וחסנ"ע כוא"ו יחידה שאם' ותסנע היתה פילגש לאליפז ולא אשתו כפני שלא היתה סוח אלא על מ"ח בי צל ניסמרא ק"ך אלהים קדושים היינו הדינים ההו הצל של הדינים שכפנו נתהווה חכות רהדינו ק"ך אלהים אחרים דהיינו סהם נתהוו הקליפות ולכן לא רצה יעקב לקחתה אפילו לפילגש לברוח סהדינים כסו שתרע לקמן נסצא שבהסתלקות האור נשאר החושך שהוא סבת בציצונו הקדרינותא שהוא ניתן פרד ואומר לכלים ואום' לעולמו די יהוא סור קו הסדה · והנה צלמות עדיף על כספר ב"פ נצפ"ן ו' שהם אותיות נצפ"ן והכולל כ"פ שבגדו"ן של צלמות וכן ונסנע בפסוק ו"ו יהיה ורי כוה :

פרק שמיני

כלל הדברים אמרנו לפעלה שהנקודה שנלחה פקיבוץ בסחירו זה נאצלה עם עצמותה בסוד עצמות וכלים בזוהן א' כשלחכת קשירה בנחלת כרמיון הנשמה בארם והנקודה היא נקודת כתר של עולם תמוהו וכל הספירות כלם היו בכללים בובבת כסו שבאר' יש בוארבע יסודות ואינו ניכר כו בל יסו' לברו בפרסותו אלא כלם בו בבת כן היו הישר ספירות בכתר הרי בבת אח"כ נזרה חכמתו יתברך להוציא הספירות הנזכרים לפעלה שנצתר מן הבת אל הפועל כדי להמשיא העלולות ורמז לזי"ר אחרונה זו שתחזור ותבקע ותכנים ותאיר בתוך כתר זה ושאת"כ התזור לפעלת וכן עשתה ובהאריתה זו ומחזרתה זו לפעלה נחלו כל שאר הכספירות שהיו בכתר בבת ונתגלמו באופן שהיו נזרות והיו שם בכתר בתיגול בזה · וזהו

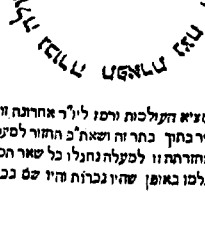

שער עולם ההוהו

פרק יא

והנה רמז הקרוש בריך הוא להי"ר הואת השנית הרבוקה בחכמה השפיע דרך קוצה ההתחתן הנגנע בחכמה כאמור׳ והשפיע בכדור הכינה שבחכמה והאירה בה ושפעת למיון חח לח כח לצאר משם וגם לאכף ולקלוש בקרבה הכפירות האחרות שהיו עכה בחכמה ויהי כן ויצאה הניב׳ מקרב החכמה ולקמה בקרבה כל שאר הכפירות ולפי שבלי זה של בינה הוא מעולה וכהיה מצבין כפירוי וכהיר קרו׳ כאור לצבע החכמה ער שכבש אין הפתש בינונין כלי החכם׳ לכן לא רצתה לשבת תחת רגלי חכמה והלכה וישבה לו לאשוריו רהייני לצד שמאל׳ לפי שכל ימין הוא פנים וכל שכלי הוא אחור ולפי שהאור העליון נשפע ומהרב׳ כאור בכלי החכמה כלרה מה שהכלי בעצמו הוא אור כרשיר׳ לכן אפילו דרך אחוריו נוהן כח ושכח אל פני כלי הבינה והיינו מה שרמז הכתוב באומרו וחכם באחור ישבחנה פי׳ הכם ראיהו כלי החכם׳ דרך אחוריו היא כשכח כלי הבינ׳ שהיא ה"י׳ וכפלא ישבחנה יש כח אותיות שה בינה שהכוונה לרמוז שכלי החכמה שה וכרבון את עצמו כרי להה שכח ל כלי הבינה על דרך שאמרו רבותינו ז"ל אחתך נועא נתין ולחיש לה׳ והענין כלי החכמה להבין עצמו כשכח הוה לפי שכלי הבינה יש לה תחתיו לצד אחור סרגלותיו והוה כרה שנאמר ויהי בחצי הלילה ויחרר האיש וילפת והנה אשה שוכבת כרגלותיו לרמוז לחצות הלי׳ מחגל׳ עת רצון נועם י׳ היא לאה הכבושה וסלובשׁ׳ סרגלי אמא וכפני שרי׳א חסיר אור הבינה נקראת חצי הלילה לאפוקי התצי הראשונה היא אלנא רמותא מלכות שרגליה יורדת סוה ויהרר האיש זה ז"א וילפת שכח בכיית רחל שהיא הדר פלאים תחת רגליו ואינה עסופנים כפנים וגם כאן סרה שאירע לבנים אירע לאבות עולם התוהו׳ נקרא לילה וגם בינה נקראת ליל׳ כנ׳ ויהרר האיש זה חכמה וילפת שכח ריבוי השפע הגורם שבירת הכלים ונתן לבינה מקום מצר אחור תחת סרגלותיו ושפיע כח על יר כפי יכולתה שלא ישבר הכלי שלה ולסח היא יותר מהכפירות שלמעלה מכנו כפני שהיא נקיכה ורינין מתיערין פנה ל" ויאר לנו כרחי עתיק יומיא יגל יעקב ישמח ישראל׳

פרק יב

והנה זהו דברי המקובלים שכל אחת מן הספירות כלולות מעשרה לפי שכולם היו תוך הכרוך וכן היו תוך החכמה ויצאו אחר כך עם בינה והבינה הוציאה כל הנ׳ ספירות זו תחת זו וצרפו דברי המקובלים שמציירין הכפירות בולן זו תחת זו כמו שמוכיחים בעל הפרסם על פניהם בשער סדר עמידתן וצרפו דברהם בחיוהם בסוב עולם התוהו כזה׳

כתר
חכמה בינה
גדולה
גבורה
תפארת
נצח
הוד
יסוד
מלכות

ויש להקשו׳ חיאך מצאה החכמה מקום לשכח תחת שולו הכתר והלא האור המקיף השופע על הכתר יורד וססלא כל הסחירו החשובר היא שהאור המקיף אינו סובב כל כלי הכתר סבל צדריו באופן שיכבב גם למטה בשוליו אלא גופל ויורד בסישור משני צדריו לבד תח היה בבוונת הסכנין למצוא מקום לכפירת חכמה ואם כן נשאר תחתיו מקום פנוי ושם מצאה החכמה מנוח לכף רגלה וסרה שלא נסתח עצמה אל הצר באשר עשתה הבינה׳ אחרי שנסשע כל דבר רוחני להתעלות למעלה ותפצו ורצונו לקבל כח ושפע כלי אמצעי המקום הוא לרוב נדלה׳ לפי שהיא כמעט גדולה הכסות בכפירת הכתר׳ ואין ביניהם אלא חלק אחד מעשרה חלקים ואע"פי שאמרתי במקום אחר קרוב מאוד לאור הכתר מכל מקום לא קשיא ההם קאי על האור וכאן קאי על הכלי ונחזור לעניננו ולכן לא מצאה מקום למשוך עצמו מן הצד כי האור המקיף הסובבה הפחר עכב על ירתי אסנם הבינה שהיא קטנה מאור בערך החכמה׳ כי הבינה אינה אלא שליש החכמה לכן מצאה מקום לנסות קצת מן הצר כאמור׳

שער

חזה שאמרו המקובלי׳ הקרמונים ז"ל שהכפירות הן כלם בענול וצרפו דבריהם נוסף שהיו בכתר הנ"ל ובדרך זה דרך רבי אברהם מבלמעפי׳ אבנכפר חלגל שלו ובעל הפרדס רחמה הסבירא הואת בשיער סדר עמידתן אבל לא ידר למוף ביחם ואם יגזר השם בחיים אבאר כיאור רחב כל אחד ואחד בסקומו הראוי לו׳ ולישב סברות הדחויים בשיער סדר עמידתן וחכיין רמליץ עיניין יראו שלא נתגלה כיסיו העת רצון אשר וכינו אליו מעט על ידי סוריגו וראינו אור שפעת הימים קרשקושים האר"י זלה"ה נשסח משחת בן יוסף סנחתו בכתר׳

פרק תשיעי

וצא"לך כי כהיות הכפירות בכרור הכתר בסצב הזה בעינול היתה היות הנוכר משפעת ומאיר עליו ובכל מה שבחכמה יתברך רסוה אל הי"ר הנוברת שבחזרתה למעלה לא תחזור למעלה לעמדי למקומה הראשון אלא שתשארה חיפפת וכרחפת על הכתר בקצוה התחתון על פני שטה הכלי והו סור שאומר הזוהר סרשת בראשית מפי ולא מפי כלוכר מפי ולא כניע אלא בקוצה התחתון כפק נגעה ולא נגעה על זה נאכר ור"ח אלתי"ם סרחפת על פני הסים שהכתר הוא סים הכר הפשום והו סור ברוחו שסים שטרה בכתר הזה היתה הי"ר משפרת וסופעת על הכתר הזה אשר הוא כמו שסים וגלגל הסובב את כל הספירות בלם׳

פרק עשירי

כשרצה הקרוש בריך הוא להציא הספירות סהכתר הנוכר כרי להסציא העולמו׳ רמז הקב"ה להי"ר האת שהשב בראש הכתר הזה כנוכר לסעלה הצי׳ בכתר וחציה בבנפים ורמז הקרוש בריך הוא לוי"ו של פילוי וא"ו של שם ס"ג שהרר דרך הסהירו ותתן אורה להי"ר הנוברת כי הה"י אחרונה של ס"ג נתנה אורה סקרסה דנא להי"ר הואת לעלות חלקי הרשימו כנוכר בפרקים הקודסים וגם שהנוברה לחיות ע"י הוא"ו כי היא קו הסרה וככתה נ[illegible]הכרים שהיו"ר היא הסרה והוא"ו היא הקו כנוכר בחיקונים בככה מקופות׳ נמצא הי"ר לקחה אורה של וא"ו הנוב׳ ושכה סניה להאיר ולהשפיע בפרשת שפע גדול ביותר בחכמה שבכתר כרי לתת לם כח לצאת משם ולאכוף ולגלות בקרבה כל שאר הכפירות שהיו שם בכתר כאמור כי היא הישבה שם ראשונה לכל שאר הספירות ואלית היו ראוי השפע הזה ויהי כן כי נפתח ברור הכתר ויצאה התבכה וישבה לה תחת שולי הכתר ובקרבה כל שאר הכפירו׳ והנה סההכשכות שפיעו הי"ר האכותה שהיתה חופפ׳ על פני הכתר והיתה משפעת בחכמה באסור נתחזה בסין קו של אור ראשון ויצא סנוסה של הי"ר הנוכר וסופו סגיע עד החכמה שבכתר הנרכן בה והוא סור קו הסרה שנותן כרח לכל הכפירות כאשר יתבאר וחת סוף הקו האסור לרוב השפע שהיה נשפע ויורד אלינו מלמעלה סנוסה של הי"ר לצורך החכמה כאסור נתרחב ונתחבב עד שהקצה החוא של הקו הרבוק כח בחכמה באסור נעשה בסין אותיות י"ר אשר קוסה של כסא נכנס בתוך החכמה וגוסה חופף עליה ובצאת החכמה מהכתר באסור נעשתה שסה הי"ר הנ׳ שהיתה רבוקה וקשורה בה כנוכר לעיל ושני היור"ין הנזכרים לעיל עריין נשארו רבוקו׳ על ירי הקו ודרך אותו חקו היו׳ד הראשון׳ משפעת כי"ר זאת השניה ודע שאף על פי שיצאה החכמה מן הכתר לעולם נשארה בה רישום של אותן הספירות האחרים שאסרנו למעלה׳ בכתר לא זה שבינה עד שעשתה ראש סוה אחו סוד שאמרו חכמי הקבלה שכל כפירה בלולה בעשר ואף על פי שלא היו אחר כך הכפירות האחרים זה בתוך זה סגדולה ולסטה הכלילות הנמשך מן הכתר יקרה אל הכל וישינו כולם הניצוץ של הכלילות הנוכר גם בעולם התיקון רחיית הפרקים יכללו זה בזה בינה שבחרש בכל יום תכיד כעשרה בראשית ועליות העולסות יפגש אבר זה באבר אחר בגוף הידים יעלו על הראש ורגלים אל סקום הידים והסכין יבין ובסקומו אבאר אותו באר היסיב אם יגזור השם בחיים׳

שער עולם התוהו

וש בה לה כאלוהויו של רחכה כער רגליו כנו׳ ולפי שעריין קם היוהה קטנות הכפות באמור כ״ו לא כצאת כקום לנוח ולישב בצר רחכמה מכש לכנת האו׳ הכקיף להכבה שיכב על ידה לכן למכה זו ונם לכבת ההרכנת והמיוס שהיחת כקבלת כחכמה כאמור בסוף פיום כביבו ע״ר אכרם ז״ל צריך לפיש וכו׳ לכן הפיכה ויתה ותרצתה לשכת תחת רגלי החכמה · אלא שעריין נשארה קצת נפשה לעכמל · והנה הביכה כשביל השפע הרוחני הנכנס בה · דרך אחורי החכמה כנו׳ ככת היור השניה הנזכר׳ למעלה · אזרה כת תחל להוציא כקרבה הו׳ כלים הנשארים שהיו בתוכה והנה הביכה הוציאם כלם רצופים זה אחר זה ·

היינו שיצאה ככנה בהיולה פלכות ואח״כ יכור הוד נצח ח״ת נבורה גדולה וכולם היו רכוקים זה בזה · נפביעת נשלשלת׳ זערקו בזה ר׳ כפר הוכרון שאם ס׳הכפירו׳ן וזאהר זו כשלשל׳ רהיינו דיוקא כ כצב הה שהיו בימים הנקודות ובעול׳ התוהו שאנו מדברים בו עתה · לא ולית כאשר יחכאר אע״ח כפני כה הכלים הכפירות הראשונים קלטו כל אחר מהן כל פאר הכפירות הנו׳ ולא עשו כן הכפירות האחרות אלא יצאו כהביהה כל אחר ואחר לכרה · הטיעם הוא לפי שהנו׳ כפירות היה נשפע בהן אור היור הנו׳ ולכן בכיר מצאת ירן לקלום כל שאר הפירות אבל הגדולה ישאר הכלים של כשה לא זכו לאור והשפיעה היור ולא קבלו אלא השכח ששכחת חכמה לבינה דרך אחוריה כאמור · וא״ת לכה לא הקריכה הגדולה לצאת כחבינה כמו שיצא הכפירות העליונות ממנה ולא תא ראשונה לכל שאר כפירות הבנין שני השוכרת כרכר האחר לפי שהדבר שהוא יב מחבירו נקל אליו יותר לנעות למשה ברברים הכרים חסבינים ולכן הכפירה היותר עבה ראשון דאשון נפחלקה · ולזה הכבר הכבר קורם · ב׳ מפני שכפו שהולר קשה עליו לפרוש מפעיי אפו ער שמכין אותו כפו שאתה׳ל כך הפפירה היותר רקה היה קשה עליה להפרד ממקומה · לכן בצחתה הגדולה לצאת ממקומה להיותה המיעלה ויותר רוחניות אח״כ לשאר הפפירות שהיו בפרגינה זו למעלה מזו ואלו הכם העשר כפירות אשר נחפשטו מהמקורה הואת ויהיו אחת כרכן הנקוכות בשמות פכתר ועד מלכות ·

פרק יג

קורם שיצא השפע אל הכלים דהיינו הכפירות הנזלעשות אור פניפי נקקף נזרה חכמתה ית׳ שאלו הז׳ כפירות כחכר ולמפת יניע להם כפול ושבירה פכח ריבוי האור והיתה כבוונתו ית׳ לכרוא מהן יעלומות הרעים אבל השלשרת הראשונו׳ הי להם קיום ויתעדכרי שלא יתיה ת״ו לקליפו׳ כתרים וחכמות ובינות דהיינו חפוזקין וכבר נאפר והאכרתי חכפ׳ פארו׳ וחבונה פהר יעשו ואינו אלא כקוף הרוצה לרפות עצמו כבל כעשיו לכני אדם כלא שכל וחבונה ופפני זה קראו שלם׳ חפ״ה פלך זקן וכפיל שהשטות הזה עושה פששת ימי בראשית ואינו בניה שפותו אפס׳ שרואה שאין פניחין בידו שום ניצוץ קדושרת אינפ׳ שהוא אצלו לפי שרח פכיפה איהו חשא שנ׳ יכין רשע וצריק ילבש כפו פלכושיו של אדם הראשון שלקחם נפרור ועשיו ויעקב שהוא תקון אדם לקחם והוא הלבוש של הנשפה הנקרא צלם אלהים שכתה יניע פוראבם ותחבק׳על כל חית השדה וכפיל ליה בצלם אלהים ברא אותו ולכן כל חית שראתה נבראו׳ הראשון פיר היתה פבניע עצפת ותפלסת · וכשיש איזה חפא דהיינו אכילת בשר בחלב הולך פפנו הצלם ותכף יסיר יכלו לו חית השדה ולכן דניאל ניצול פגוב אריות להיות שפאכלו שלא בכוכר נצר הת תסיר בשר בחלב והוא נשכר פלאכול שם רבר בסיעורתו של נכוכר נצר הרשע שנאכר אשר לא יתאל בפת נפשו הפלך ואכלו ערעונים ופים לכן הצלם לא זז פפנו וניצול פגוב אריות עיין זוהר בשפפים ·

פרק יד

הנה ראה הקב״ה להביא השפע בהרגנה אל שלש ראשונות כרי שלא ישברו ת״ו והתרע להחזיר הכל אל תהו ובהו ואעפ״י שהיה בהרגנה היה בתכלה ובינה מעט חלישות בת יגבדקו בסוד הפח ושעור׳ ואפילו ההדרג׳ הואת לא עלתה ארוכה אם לא התלה הביגה לצד אחורי החכמה כרי שהא מעט פניית אחור באחור ולפעמים פגים באחור · כאשר אבאר ואפעט כפני שפקום הביגה לפטה רחוק כהבהר תגבר על בקוכה שכירה לבן הוצרכה ליפול רשות לקלות אצל אחורי החכמה והיה מעט דנפת הפיתקא פעט קט כפנו כי כל בקים ש״ש פחקלא לא יהיה שביר׳ וכפני שלא היתה חפיתקלא בשלימ׳ לכן תיה כהם מעט חלישות בה שלא יכלו להתדק אצלם כל האורות באשר אבאר ונם הכתר היה לו מעט חליפת בת ולא היה יכול להכיל כל השפע הנשפע לה מן היור של ס״נ ואותו האו׳ תעריף נעשה כפנו נוכלות הבהר השפורה לצורך החיית הבתים ·

פרק טז

וצאלך כי החכמה קבלה אור הבת אח״כ כשבא השפע הנדול בפים אל פנים שפניה אל פקורה אחר כתר

לקבל ובתר פניה אל אין קוף שהוא בקורה ואין בנקורת הכרגר כרת אחורים בקצם לפי שהיא רחפים פשופים וביהה כאשר קבלה אור החכמה היהה אחור באחור כי להיות האור הנדול בערכה לא יכלה לקבל יותר כזה השיעור ותה היא סוד החכם באחור שבחנה ופרושו וחכם שהוא חכמה באחו׳ שבחנה לבינה שפלת שבחנה היא לנקיבה ופרושו יהן שבח לה ויהיה לה קיום בהיותה באחור ולא פנים בפנים תו היא כוונת כה שאבר רב הכנוגא כבא בזוהר ס׳ בראשית בצורת הצר׳ שהיא ו׳ על נון בכור נקודות כזה יֻ אחור באחור לקבל הנץ האורת היוד כי היור היא חכמה והיא יוד של היות הכוללת עשרה כאמרו׳ והנץ הם הכפשים שתרי בינה · או יהיה פי׳ שבחנה אחוריה שה בינה שהכוונה לרכזה שבלי החכמה שה ופרנין את עצמו כרי לתת שבח אל כלי הבינה ע״ר אמרם ז״ל אחחך נוצא נחץ ולחיש לה כי הנקיבה לעולם אוירית קטנים פשלים בערך אוירי חוכר ודרך אחוריים הוא כשבח כלי הבינה דרוך הוא כי בהתילת האצילות היא היו סרצופין כי אם נקורות ובהחילת יצאו נ׳ נקורות זו על זו הם נח״ב ואז לא היה שוב דיוק ואח״כ חזרו החכמה ובינה להיות זו בצר זו והכתר על נביהן ואז היה זיוק אבא ואיפ׳ בכתר נקורו׳ כי כל כה שאינו בסור פרצוף דהיינו פחקל׳הוא בסור נקור׳ שכתייחרת בחלקיה ואין לה תיבור עם חברתה ובפרש שהיו זו לעטה מזו והיאך יהיה תיבור ויחור אם אין לו עזר כנגרו בסש רהיינו ובר ונקיבה זה אצל זה כחבור׳ והבן זה החילוק שכין עולם התוהו לעולם התיקון התחקל׳א וכפני שהיותה החת זה לכן לא היה להם יחור וגרם שביבת הכלים ואח״כ חזרו חכמה ובינה להיו׳ זו בצר זו והבהר על נביהן ואז היה זיוק חכם׳ובינה בסוד נקודות והזיוק כשהוא אחור באחור אינו להועלת חולר כיאם להועלת האשה בעצמה ודש״ה וחכם באחור שבחנה ר״ל שבחנה הוא לטון נקיבת דהיינו פשובת האשה ולא הולר וכן בצאת הז׳ נקורות באיבא יצאו בסור נקודות ואז היה פציאת כל אחר ואחר כפני עצמו ולא היה לשו׳ אחר כער וכסך פהבירו והסור ופלון תחתיו ויכת וניסר כיבת הכיהה והשבירה היה כסבת תחתיו דהיינו סבת שהיה כל אחת ואחת החת חבירתה ולא זה אצל זה פהגרם שבירה והיינו פירוש השלישי על כלה שבחנה והבן ·

פרק טז

ודע כי שלש נקודות ראשונות נהפשטו החילה בקין קו ישר בסוד הטעם הנקרא שלשלת שרנקודות כשהלשלרת זו לפטה כזו׳ ואז היה פני הבינה פול אחורי החכמה כי כל כפירה כשלש אלה היה פניה נגר בקורה רהיינו הפנים של כתר הה נגר א״כ ב״ת ופפי החכמה אל פני הכתר נאע״פ שהוא באפת אחורי הכתר ל״כ ואת יקרא פני׳ כי אין בנקוד׳ אכתר כרת אחורים כעצם ל״פי שהיא רחפים פשופים ופפני הבינה היה פול׳ אחורי החכמה ופן תשבר ת״ו כהיותה כל כך חזקה ע״י השורש הזרשה הקו של הת״ן פשיטה הנזכרת לבעלה להגביה המכבת השלישית בסטן לטבעת השנית ולעייר כיון כ׳ כהפים הכמה ובינה החת הראש שהיא הכהר ושהי כהניים הם היר ורישא דיוי ע״ל הצרי׳

הצ"י וניעשית צד"י בפופא כזה צ וישׂ בנה להקל ולהחסיר כי פסה שנתעלת ביניה אצל חבמת נתחיקת מחריגין ואי שתיקון אל הכתר ואין כנקודות תכתר טרת אחרים בעצם לפי שהוא התפי' פשוטים אבל פסה שהיו את"כ שני סלנים יונקים מכתר אחר ולא עוד אלא שעפ"י הבינה בכתר ובתפארת יהיה כפול נמור לריניה שלא יהיה שם תלישות הכח ונם השפע שהיה ראוי לבוא אל ז' ספירות היה פסותק ביותר ולא היה מזיק בפור שביהה ולא כן בוונת הפסוק לכן נאמר לה צאי לך בעקבי הצאן לצד אחיר סרועלותיו והוא פור צ בפופא וצד"י פשופא ותכוונה שתפסיר לשפאה כי מאן דאכיל דלאו דיליה בחית לאסתכולי ביה כי קורס זה בזמן הליכתה לבעלה בהיות פנים באחור לפי שינה ואת"כ הפכה פניה ולא יכלה להסתבל בתכסה"ד תניין ריבוק אחוריה באחורי החבמ' וקירבותיה לסיעל יבלו אותה מן השביית ורוזקא בעולם הנקודות כי הבא יש פניות אחורים אם פעם ואם תרבין בין פעם לבניה אבל בעולם ההיקף אין לעולם פני' בפנים רק"ם דלעילא לא מתפרשן לעלמין כשאר אנאר בפיינתא רשמיא:

פרק יז

ואחר שיצאו בהבינה השבעה בלים הנוב' והצבא מעפר חבמה ובינה בפור צד"י בפופא כדי שלא ישברו ירד השפע מן היור של שם ס"נ בציורף כל האותיות שלפנ"ת ריך התפיר"ו והשפיעות היה נדול מאוד יותר מדי צרכם של ז' אחרונות וגם בב' ראשונות היה חלישות כח והתקבץ בפור תפה שניינ"ת וכל זה היה בוונת המכוין לשבור הז' בלים להיותם אחר כך שורש הרע והינין הוא שהאור הנדול הזה בא בכלי מסך אדם קדמ"ת ופרכה שנתקבו תקונים אחר שנתקבו חלת ראשין. והיו האותיות מתרבים לאין תכלית בפילוחים שהיו פרים ורבים בלי דספסק מפני שלא היה מסך המכסל הרביני הע"ב וכל זה ספני שאלו האותיות באים מאור לבושו והם בלתי בעלי תכלית מפני שהאור א"ם רבק נתהלבושה הזה ואלו האותיות הם רל"ו אלפים רבוא אותיות עיקריות בלי מילוי והם סוד אור פנימי ומקיף בלופר מוכנים להיקשו' מהם אור פנימי ומקיף לעולמות למלבוש וכיפוי והאותיות הראשונות יצאו לאין תכלית ולאין מספר ונעשו אור מקיף סביב לאור קדמון בעינול לקיימו ולקשות לו הכנית כדי שיתוקן בעולם התיקון אחר כך להשפיע רוח הקודש דרך התקנה דפרצופא ראיהו החוזם של הראש עתיקא קדישא ובשירוי אלו האותיות סאור קדמון לאדם קדמון נשארו בו מאה אלף רבוא אותיות ונעשו לאדם קדמון אור מקיף וכח שהו' אור מקיף לאדם קדמון חוא אור פנימי ונשפת לאור קדמון ואת"כ לקח לו אדם קדמון אור פנימי צ"א אלף רבוא ואור פנימי שלו הוא מקיף למחיצו דשאדרו את"כ בתוך המחיצו ס"ח אלף רבוא להשקות ולהשכר' ספירות של עולם התחתון מן הכל רל"ו אלף אלפים רבוא אותיות וכשהיו כאן רל"ו אלף אלפים רבוא אותיות לאור מקיף כן עלמי הרוח כל השפע הנשפע למלאכי חקדש הוא סוד רל"ו אלפי אלפים רבוא פרסאות וכל פרסה הוא סוד שם א' כי למעלה אין נבול נשמי ת"ו ומחו לשון משל של ר"י כ"נ בפרקי חיכלות שלו כי דוב המלאכי' מקבלי' שפע סבאן כדי חיותם וגם הם משבחים בשירות והשבחות שמתחילים באלפא ביתות וכוד א"ל ב"ם כי הכלאך מיכאל הוא משתמש בחצי המלבוש העליון כי חמש כ"נ לאור קדמאת והן וקדום שנבאר דרך פרש האותיות של השפע הנדול שירדו לתוך תעשר ספירות של עולם התוהו נבאר ענין השפע הזה דרך כלל:

פרק יח

קודם אשר שלח א"ם שפעו לסמה הכניס אין סוף נ' ספירות ראשונות כה"ב זו בתוך זו כזה כדי שלא ישברו את ריעוהו יעזרו את"כ שלח א"ם יח' שפע רב נדול מאוד לסמה וקבלו הכתר לבתחלת וסלא אותו ונרש אותו

כני סה שיכול להביל ובהיות השפע הזה נדו' מהכיל לקח הבתר רי סילואי לאור פנימי והשא'הלך וירד כביכוליו ונעש אור מקיף לבתר וכשבנם לבתר נבנם להעלה דרך ראשו והכשל בזה לבלי קבן ששליבן בו סים הרבה סה שיכול להכיל נבנם בו והשאר נזהל סביכוליו וככבה אותו' ולא יכלו בתר לקבלו כ"א ברימוק סקום כאשר אבאר' כפני שהוא קרוב לא"ם דמ"ם בסו הארם. חנמל שני כלים בשתי ידיו ושופך בשקה אחר סבלי זה לבלי אחר הרחק מאוד בל סה שיכול להחזיק סיר ימין אל יד שפאל נבנם בפור צינור רק בן בכאן בכח קדבת הכתר הוצרכת לצנור רק זה בסור ריחוק סקום:

פרק יט

אמרנו בפרקים חקודסים ר"אור בתיחר רק שבתר"ירו הכתע סלהתגלם הספירות שלא יצאו מן הבתע אל הפועל אותו האור הלך לסעלת תחמעם חבלי בבדי שיוכל להבראות העולמות ואע"פ בן לא נסתלק בולו סבל ובל תפנ' בתוך חבלי ובשחור האור של השפע הנדול הנו' את"כ להתהפם לפפה עריין היה ניצוץ נדול סמוצ ומעבב נילוי הספירות וחוזו נבול הבלי סה עשה א"ם ב"ה נתן כח להשפע היה להכות בתוך בתחתיות חבלי וחור לילודי למעלה ונשאר בבלי האור פניפי שיוכל לסבול ותשאר נעשה לו סקיף הוא הניצוץ אשר לא יבול לסבול הבלי ואור סקיף הוא לסעלה סהבלי כי אין לנו חלק בו ביה"ו ואינו בסבב להשפיע כי הוא תוץ בסננו יהנה סביב רק הוא קיום והעמדה לשפירת הבלי שלא ישבר ולא יהיה בשלם התיקון אחיות לצדים. תהו האור שננגו בפני הרשעים שאין העולם כדאי להשתמש בו ותחו שאפר הפסוק ויתנץ פרשע"ם אורם שהוא אור הסקיף שלחם וכשתפאו בינגל לקח לו משרת לבדו האור סקיף השייך לבל ישראל שנא' ופשח יקח את האהל נשת לי' סחוץ למחנה הרחק סן המחנה וקרא לו אוהל סוער וחיה בל מבקש יי יצא אל אוהל סוער שהוא אור הסקיף ונותן אותו להראוי אליו כנון להרשב"י ולחאר"י הוא סוד ויתנצלו את ערים סהר חורב סוד אור הסקיף הזת והוא כור תירות משעבוד סלביות ותירות סמלאך הנות ועתיד הוא להחזירו לישראל ולכן האור הסקיף יותר מעולת מאור הפניפי:

פרק ך

עוד פעם אחר למה אור הסקיף יותר נדול מאור פאור הפניפי מפני שהאור הפניפי מצמצם עצמו בתוך הבלי אינם"י שהאור נדול עצום ורב סתכונם בעצמו ואינו מבחיק בבל בתו אלא בפי בת הסקבל על דרך ורבריתי אתן מעל"ד הכפורים מבין שני הברובים שהיה בעצמם שביניהו ואורו בין שני בדי הארון בדי שהברובים יבלו לסבול אור השבינה בתוכם ובן בפי בת הסקבל רתיינו סר"עת שיבול לסבול בת הקול יהדבור ההוא בן האור הפניפי הזה סוכרת לתחבנם בעצמו, ולהתעצמם בתוך חבלי הסוגר אותו בפי רצונו ית' להשפיע בעולמות על ידו בך סתרתב ותחלך. ואור הסקיף נדול סמנו בי הוא סקיף סלסעלה בלי עצמם ואינו משפיע לוולתו אלא הוא נעשה סוכות שלו ל' הסוקף ריתיינו חבלי והוא אוהל בל יציע בל יסע יתיהוזו לנצח. סתחרב בפילואי לאין תבלי, אבל האור הפניפי סוברח בתחבנם בעצמו בואותיות תשרשים ואינו יכול לסלאו אותיות ולהרבות על אותיות השורש בי הבלי עצמו פוערו בבת אותיות אלהים שהם רין, והאור שחור לסיעלה שוברתו בריש פרק י"ם הוא הצמצום הראשון של נקודת בתר ואור שבתוכה שחו' פניעת החתלות או סתעורר בל האור ההוא ליעלו' מחשוקת השלם בבל סיני שליסות לירבק בסקור ולפיעם האור הנבחר מפנו לבריא העולמות ר"ל בבר"א שיוכל הבלי לקבל שיעור האור ההוא הבפיק לברוא העולמות וחוזר החלק הבשיעור ההוא בתבסתו ית' לצורך הנקודות של בתר וחבריח וחבה לתוזק בתחתיו' הבלי בסבע הסגר חיורב בסרוצה בדי שיחזיק ליעצמו האור פניפי שיוכל לסבול לצרבו ולבל חגלוים אליו וחשאר עלה בבת התבאה. תהיא ונישה סקיף לו' ואתה בני תפתח עיני שבלך להבין סה שפרשתי לך בפרקים הקודמים בנקודה הראשונה של בתר שהיתה בלולה סעשר בתחילת

שער עולם התוהו

בתחיל' אצילותה ואור פחשפש אין המאציל ית' נאצל יחד בחוכה כלי קדישה ומניחה זה על זה נמצא שעליית האור והתלקדותו למעלה בנקודה תנ"ז בתי"ת רצונו בהצמצמו הצרך להיות מקוף פנימי נישא בהקף גיון בצדים אחת בלי קדימה ומניעת' ואור הקיפוף הזה הוא שורש נקוד בגוונים שהיו מקופים את ישראל בדברי אף קצת אחרי החסא בזכות אחרן בל זמן שהיה קי"ו ואחר שפת אחיון חלכת לה שפיהת המקוף ובא הבנייניס ל"ך ערך וישב ממנו שפי ולעיתי' לבא שיה סבא עם כל שרי הכשחי' קלפסניריא על א"ה כי הניר בן מאה שנת יכות בא"ח כתיב אבל בישראל נא' בלין הסות לנצח ובאותן זמן ישלוך סלך השפית על תעלייה' ועל התחתונים ורוחין ושרין יצירו האיכות ע"ם בן רוד בעניין שלסת אצל חיים שלך צור שפלה אליו שר אחר והורידו לשבע' סדורי ניהנם ער שעשה רצונו והורה לו ואצל סלבה שבא סבת יראת השפית יבואו כל האומות ויחזיקו בכנף איש יהודי בזכות הצדיק שבסלי' שהוא סוד אור סקוף הזה שיבולים לצאת בול ביה הבסא ואינו מקבל מוסא' ואין לה' עניים חלק בו והאומות יאחזו בולהיות להם שפירת סמלאכי חבשחי' ושהרחית ושוכרחים להיות עבדי' ונם סלביהם ושרית' יבואו לשמוע דברי רות חקי"ד ודברי חכמת במו שעתיד ונתקבצו אצל שלמה הם"ח ית' ונאמר והיה הנכשל בהם כדוד יבית רוד כאלהים כלל הרבריס האור הסקוף רוצה למעלה כהכלי בלי צדדים ואור הפנימי הוא מוכרח להתעצם ולהתכנס בעצמים רבי נ"ה הצדיקים הסקשינים עצמם ע"ם שנפשתו הוא אור נהורין ורב כמו שהוא הקשון ואור תיה לשרית עליו שכינה' בחי"ת ומובחר הצריך לחקשין עצמו כדי שיהיו יכולים לקבל שפע יוד אלהי סצדו ועל זכותו נאמר ובחבורתו נרפא לנו ואת חליינו הוא נשא והו מפני שאין דוחין ראי' לכך לכן לא יכול להשתי' כלי שכינת כבוד"ה ההן שנם האור פנימי אינו סתחת אלא כפי התיצירו' התחתונים ואין ספק שהיה חילוק ברורות בסור ראשה שפחה על תים יותר פסת שראה יחזקאל וליעתי נא' על תיצבתי' ועל השפתו' אשפוך את רוחי אשפוך ריית ע' פרק י"ח משל שיוך בחווק מכלי זה אל כלי אחר סה שיכול להכיל בנכנס בו והשאר יפל סביבותיו ונעשה אור סקוף כן יצויה עלינו רוח סמרום לנחמנו אמן:

פרק כא

ודע כי סאור הפנימי שבכתר יצא דרך צינורו לתוך כלי חכמה בסור חלין ונם החכמה את שיכלה להכיל סכלה' והשאר נישא לה אור סקוף וכן בחכמה לבינה' אלא שלא השביין דרך צינורה שהוא הפנים אלא דרך אחוריו בסור נקב כרי שתוכל להכיל ולא תשבר להיות שהכלי שיה יותר עב מכלי של חכמה ונם היא רחוק מן המאציל ב"ה ומרחינת בינה חכמה כתר שיהיו אדם קדמון אויר קדמון ולוח השפית לה מאחוריו ודע כי אם לוז אחר ש'שפיע לה דרך אחוריו לא הניחה מכל וכל אלא לעולם הוא מאיר בה דרך אחוריו כרי לקיימה ולשבחה רכראיב וחכם נאחור יבחנו' כמו שפדשנו בפרקים הקורמים ומה שהיה אור פנימי לכתר נישא מבנו אור סקוף ופנימי לחכמה ומה שהיה אור פנימי לחכמה נישא מסנו אור סקוף ופנימי לבינה. ר"ל מה שלא יכלה להכיל הלך אל חברתה שחאור העליון אשר נאצל ראשונה נישא פנימי ועליון לכתר פירושו שלא היה כח בכתר לסבול כל האור וסכנס קצתו ונישא פנימי נשם לו' ושאר נישא סקוף להחסה וכן מחכמה לבינה נישא סהחסה פנימי של חכמה ומקוף לבינה כוה.

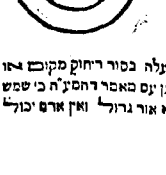

להחזיק כל א' את חבירו שלא ישברו ח"ו והו סור מה שאמרו רבותינו ז"ל שלש ראשונות חשובות כאחת:

פרק כב

ולהבין הדבר שאמרנו לסעלה בסור ריחוק סקום או חלין או נקב' יובן עם מאמר דחס"ת כי שמש וסגן יי' אלהים. פירושו השמש הוא אור גדול ואין אדם יכול להכיס בו סרוב אחיתו ובהיותו אך ורק אצל יחר בחוכה כלי קדישה ומניחה זה על זה נמצא שעליית האור והתלקדותו למעלה בנקודה תנ"ז בתי"ת רצונו בהצמצמו הצרך להיות מקוף פנימי נישא בהקף גיון בצדים אחת בלי קדימה ומניעת' ואור הקיפוף הזה הוא שורש נקוד בגוונים שהיו מקופים את ישראל בדברי אף קצת אחרי החסא בזכות אחרן בל זמן שהיה קי"ו ואחר שפת אחיון חלכת לה שפיהת המקוף ובא הבנייניס ל"ך ערך וישב ממנו שפי ולעיתי' לבא שיה סבא עם כל שרי הכשחי' קלפסניריא על א"ה כי הניר בן מאה שנת יכות בא"ח כתיב אבל בישראל נא' בלין הסות לנצח ובאותן זמן ישלוך סלך השפית על תעלייה' ועל התחתונים ורוחין ושרין יצירו האיכות ע"ם בן רוד בעניין שלסת אצל חיים שלך צור שפלה אליו שר אחר והורידו לשבע' סדורי ניהנם ער שעשה רצונו והורה לו ואצל סלבה שבא סבת יראת השפית יבואו כל האומות ויחזיקו בכנף איש יהודי בזכות הצדיק שבסלי' שהוא סוד אור סקוף הזה שיבולים לצאת בול ביה הבסא ואינו מקבל מוסא' ואין לה' עניים חלק בו והאומות יאחזו בולהיות להם שפירת סמלאכי חבשחי' ושהרחית ושוכרחים להיות עבדי' ונם סלביהם ושרית' יבואו לשמוע דברי רות חקי"ד ודברי חכמת במו שעתיד ונתקבצו אצל שלמה הם"ח ית' ונאמר והיה הנכשל בהם כדוד יבית רוד כאלהים כלל הרבריס האור הסקוף רוצה למעלה כהכלי בלי צדדים ואור הפנימי הוא מוכרח להתעצם ולהתכנס בעצמים רבי נ"ה הצדיקים הסקשינים עצמם ע"ם שנפשתו הוא אור נהורין ורב כמו שהוא הקשון ואור תיה לשרית עליו שכינת בחי"ת ומובחר הצריך לחקשין עצמו כדי שיהיו יכולים לקבל שפע יוד אלהי סצדו ועל זכותו נאמר ובחבורתו נרפא לנו ואת חליינו הוא נשא והו מפני שאין דוחין ראי' לכך לכן לא יכול להשתי' כלי שכינת כבוד"ה ההן שנם האור פנימי אינו סתחת אלא כפי התיצירו' התחתונים ואין ספק שהיה חילוק ברורות בסור ראשה שפחה על תים יותר פסת שראה יחזקאל וליעתי נא' על תיצבתי' ועל השפתו' אשפוך את רוחי אשפוך ריית ע' פרק י"ח משל שיוך בחווק מכלי זה אל כלי אחר סה שיכול להכיל בנכנס בו והשאר יפל סביבותיו ונעשה אור סקוף כן יצויה עלינו רוח סמרום לנחמנו אמן:

פרק כא

ודע כי סאור הפנימי שבכתר יצא דרך צינורו לתוך כלי חכמה בסור חלין ונם החכמה את שיכלה להכיל סכלה' והשאר נישא לה אור סקוף וכן בחכמה לבינה' אלא שלא השביין דרך צינורה שהוא הפנים אלא דרך אחוריו בסור נקב כרי שתוכל להכיל ולא תשבר להיות שהכלי שיה יותר עב מכלי של חכמה ונם היא רחוק מן המאציל ב"ה ומרחינת בינה חכמה כתר שיהיו אדם קדמון אויר קדמון ולוח השפית לה מאחוריו ודע כי אם לוז אחר ש'שפיע לה דרך אחוריו לא הניחה מכל וכל אלא לעולם הוא מאיר בה דרך אחוריו כרי לקיימה ולשבחה רכראיב וחכם נאחור יבחנו' כמו שפדשנו בפרקים הקורמים ומה שהיה אור פנימי לכתר נישא מבנו אור סקוף ופנימי לחכמה ומה שהיה אור פנימי לחכמה נישא מסנו אור סקוף ופנימי לבינה. ר"ל מה שלא יכלה להכיל הלך אל חברתה שחאור העליון אשר נאצל ראשונה נישא פנימי ועליון לכתר פירושו שלא היה כח בכתר לסבול כל האור וסכנס קצתו ונישא פנימי נשם לו' ושאר נישא סקוף להחסה וכן מחכמה לבינה נישא סהחסה פנימי של חכמה ומקוף לבינה כוה.

להחזיק כל א' את חבירו שלא ישברו ח"ו והו סור מה שאמרו רבותינו ז"ל שלש ראשונות חשובות כאחת:

פרק כב

ולהבין הדבר שאמרנו לסעלה בסור ריחוק סקום או חלין או נקב' יובן עם מאמר דחס"ת כי שמש וסגן יי' אלהים. פירושו השמש הוא אור גדול ואין אדם יכול

אצילות משא"כ מבנו ולכמה הדיוטו כי"ע שנ' עליו ונשפט פרד כי א"ם אינו דבוק כהם כי אם כמו שקוף כי הם נבנים על פרקי נה"י דאצילות ראשיות והיא עצמה אין לה זיווג חפציי בסוד דיעים לא בבחי' זוגי"ם שבאים לפרקים מה אל מה כנוך שעת החשלה:

פרק עשרים ושלשה

הנה הכאציל כ"ת והוצי' נקודו עצמות וכליסוכל נקודת כללה מי' והב' נקודות ראשונות להיותן זכות וחברת מקבלתם ל הבאציל לא נפלו ונעש' בהם חדרגה שלא יהיה בהם ת"ז שביהמ כדי שלא יהיו שבריהם מתקנים כתר סלוכה חכמה וכיוצא אל קחשבו הריכוז ושם לקצץ ת"ו אילן עם כל נטיעותיו ולכן חיתה אלא הדרגה דיהוק מקום חלק נקב אבל עב"פ נזדככו השלשה ראשונות עד שכמעט חוזר הכלי לחיות כבוד העצמיות שלהם ולכן בבנין הלה רשיון של עולם התיקון לא נזכר בג' ראשונות שם כלי אלא בסוד העצמות ונתן' ראשונה חיו זה בתוך זה להחזיק כל אחר את חבירו יש לכל א' וא' כפני עצמו פניהם ומקיף לבן מה שיגיע להכיל נכנס תוך הכלי שלו ושם שלא יוכל להכיל יצא אחר פתוכו לשעלה דרך ראשו ונשפל סביבותיו כסוד מקיף ואם ת"ו לא היה כבוזות הסכוזן לעשה לכל א' מהם מקיף כפני עצמו היה ת"ו שביהמ כנ' הראשונו לכן יצאה כל א' כפני עצם' ונם חכמה ובינה היה דנפשת תיקן מעט כיניה' לשבת יחד זו בצד זו מה שלא מצינו בג' נקודות האחרות כיון שלא היו בסוד פרצוף רק זה התרת זה בסו' לסלוך תחתית דסו' התחית דייקא והיו נ"ב כמבנות בשלשלת זו למטה מהו חבונות ומסוזכות שלא היה מקום לעשות מקוף לכל אחר לברו ובאמת היה ראוי להיות להם מקוף לכל ששה קצוותיו בעצם אחת ולא לכל אחר ואחד לברו כי לא היו מקיפות זו את זו כמו ג' ראשונות ולכן הוכרח כל השפע לדרת בעצם א' לעשות מקוף א' לכל ת"ו קצוות בעצם א' והיה האור נכנס בעקום אחר מבינה לכלים שלהם ויוצא בעצם אחר להכירו משא"כ בעולם התיקון בפרצוף יש לו הרב' נקבי' לקבל ולהשפיע ונם היו נפרדות כל כפירה פחביריהה כי לא היה ביניהם יחוד רוגמת תיקן בעצם של חכמה ובינה אלא כולם זו תחת זו ולא היה ביניהם אהבה רק שני בחינות יראה היה להם לכל א' וא' כיצד החכמה זהיה ל"ת יראה מלעלות לכפירת הכתר כי כל אור השקן להתרבק ל מקור לעלות בגודש וכן יראת שנית מלירד לבינה וכו"ו כגולן לא היה יחוד ואינם" שהיה קצת יחוד בין חכמה לבינה לא היה כשלימות אלא אחוי באחוד ולכן נשברו ההוסות שאפשר ל' לעולם נברא בדין שהיא חיראה תנוכרת ולא היה לתעולם חזה מעבר כי נתבטלו חו' מלבים עד שעתה עמוכרת רחמים שהוא התיקון שאו נבשך כיניהם אהבה זיחוד תתיחדו ששת קצוו' בפרצוף אחד וסרת הרחמים היא האהבה ומזכר כי פ"ם אחבה הוא נים' ידו"ד ואהבה נימס' אח"ר יצא לנמבורן דיוקן שחביבה חוציאה ו' סלבין תתאין לא הוציאם אחר אחר רק כולם יחד ותהו סור הפסוק ששת פשפוחם על האבן האחת ששה שחם ו' קצוות פשפוחם שכל א' ואחת יש לה שם בפני עצמה עד סלכות השביעית הנקראת אב"ן בסור אבן מאסו הבונים היתה לראש פינה שהיא סלכות בית דוד ונם היא האבן שפסנה נכנו תיכלו רבי"ע כאשר אפרש אי"ה בעולם הבריאה נמצא שלא היה אצל השבע' סלבים רפיהו כפו אצל ג' ראשונות שכל אחר ואחת בפני עצמה ולכן לא יכלו לקבל האור אז נתבטל התכסר תחלת מפני שלקח שפע אור חביריו עפו כדי שיהיה האור לעשו' מקוף להפש חביריו בפעם אחת ולא לכל אחר ואחר כי התלק שפיבנה לו' קצה' היה שזה לכולם רחיינו עד יסור לבד מאר שני פנים א' שהיה כולל התלק התהוא כל השפע תראוי לבוא בפעם אחת לכל ששת קצוות ומזה הניע שכירת לכל אחת מן' קצוות והפן השניה שהתלק היה שזה לכולם ולא היה כמרירות כפו אצל הג' ראשונו' בסוד חלק של חבכה שהיה יותר גדול מחלק שהתכסה לבינה והלק אחת התלק לששה קצוות היה לבל פפירותיו שיעור אחת רחיינו והלק אחת התלק אשר הניע לחסד היה כפו לנבורה וכן לת"ת נ"ה כי כל תל נתיחה כמרה ובשיעור א' ואין א' קטן הכפות וחביריו גדול הכפות וזהו סור פירוש תלק אחר שזה לכולם והזכן כדי שלא נעסוק לפרשנו פעם אחרת ונם זה זה מזכן לחם מאוד פה שלא יכלו לחכיל היה ראוי לחיי לכל אחר לברו פקוף שיגא למעלת מהבלי דרך ראשו ולא יכלה ונשברה מפנים שכולם חיו בסוד חכמות וכפוכות וזו לו זה תחת זה ולא היה מקו לפקוף הנזכר וכזה יבשיג הקדמה נכונה קדם שנבוא לפירוש שבירת הז כלים להסעיין של יסעה ומפנו הראה ותעיין ותשפוט בשכלך:

פרק עשרים וארבעה

אמרנו למעלה האור יורד תחל"ת על כלי חבתר ופלא אותו ונרש אותו כפי כה שיכול להכיל וכאשר התיתר ונרש הנושש לחבכה לבינה ולרוב נדלו של הכלי החוא חבפיק הנדש שלו למלאות כלי החבכה ולנרש אותו וכן לרוב נדלו של כלי החבכ' על כלי חבינה הכפיק הנרוש שלו למלאות ולנרש כלי חבינה כפנימי ומקוף' ולרוב נדלו של כלי חבינה על כל שאר הכלים שלמטה מפנה סרה שפקודם היו עומדים בתוכו' לבן חפפיק הנודש שלו למלאות כל השבירה כלים תעשורי' באופן שנתמלאו זו אחר זו מאותו היעדף מנרישת האור ורסז לזה קציצת התהן שהוא שפע החכר שלא היה מותיר לא למעלה ולא למטה רק כנ' אצנעות לרמוז אל הנ' כפירות הנזכרים וכשירד השפע מפפירת בינה לי' בניה היה בחלק אחר שות לבולם ער יסור לבר שפפנו יצא ניצון אחר להיות מקוף תפפה לחלכות חת היה דרך חלק יחד אחר צר מהחלק הראשון אשר היה לכל הו' קצוות כאשר אבאר בע"ה' והשפע שירד בבינה ירד כאחד כלומר שירד השפע בבת אחת וקבל אותו החסר מפני שהיה יותר קרוב אליה והחזיק אותו לעצמו ומרוב הא' אור השפע לא היה יכול להכיל ונשתבר הבלי ואח"כ ירד כל תאור של התפע לגבורת ורצתה גם היא להחזיק כל' השפע בבת אחת ונשתברה גם היא וכן תפארת נצח הוד ויסוד שראה היסוד בכה לא רצה לקבל כל השפע בבת אחת וזה היה בכוונת הסכתן בדי שלא ישנר מלבות ת"ו בפעם שלא יהיו לשרים גופים בי פפעם בא הגוף ונפש וזהו סוד שבראו ע"ש שהו' יסוד בין השפעו' שלו הוא הצי החלק האמצעון של יסוד שנם הוא נשבר לבפוף והיסוד הזה לא קבל לא חלק א' לתת למלכות בתורת פקדון כרחה' והיה האוכל לפקדון לארץ שאסר יוסף סוד יסוד רחייבו השפע הזה החלק הקטן פמנו וכל זה עשה מיראתו פן ת"ו ישבר הבלי שלו וכל זה לא הועיל לו פפעם כי השפע הזה הוא שפכנו פתאים התתונו' ועליונו' לשאוב ולהנו' ולזון מזיו ומאורו ולא הספיק לתת לה עד שקבל כל שאר השפע והכף נשבר להיות שהחלק אשר קבל היסוד לעצמו היה יותר גדול מהחלק שקבל לתת למלכו' ולכן החלק שקבל לעצמו להזי' לו סקוף ופניפי לחיותו גדול מהחלק הא' לא היה כח ליסוד למלו' ואינם" שלא רצה לקבל כל האור פ"מהחלק שבחר לעצמו נתרב' עליו יות' מבדי כחו לכן נשבר ונתכש' כפו האחר' וכזה נשבר החציה של הכלי שלו קרם שנשבר חצי האחרון כום שחיה כתוכו החלק הפקדון של מלכות כי כיוצו בכפו החלק הקטן כחציו והתחתון יכלינו החלק הגדול שלא יכול להכיל ולא נתבטל אותו חלק חצי הכלי עד לאחר זמן ומפני שהיה לו רגע חיות יותר מן הראשונים כוזן שהיה לו החלק של מלכות בלבד לזת נקרא ת"י ותעו"למים מפני שהיה לו חיות יותר מן חבריו בעולם התוהו הזה ונם בעולם התיקון שהוא עולב הישוב פי' חי בתר"ן עלמין' ונם מלכות בשקבלת החלק הקטן מיסוד הנם כי לא היה חלק נדול לא יכלה לכבול אותו ונתעבה כפו שנעשה לכלי של מתכו' כשמשימין אותו לאור עד שנתמעך ואין בו צורו כלי רהיינו אחבטלת שאום' הרשב"י ע"ה בספר' רצניעות והטעם הו' אחר שבירת יסוד ירד לה כל השפע ומפני שבשירד לה היתר בבר מעוכה לא היתה בת שבירה אבל אחבטלת שנעשית כמו נולם סנדל החו סור מאבדם ל' פשוטו כלי עץ אינו מקבל טומאה ולא נעשו קליפות מסנה' להיות שלא היה בה שבירה לא נההו מפנת קליפות ב"נ בפו שנתהוו בשבירו' הכלים הראשונים שלו"ת היה בה שבירה היו מהתהים מפנה קליפות הרבה קשים עד מאוד עד שבפעם לא היה קיום בעולם מפני רוב הקליפות מה מפני שכלי שלה עב יותר מן הראשונים והיו מתראים אל בני אדם ח"ו כיון

שער עולם התוהו

עפ"ז יש הסמוכה שתהא התור"מ א' מעל פניו ומפיק בנן אדם יכול להזקק כשור או חביט אחריך שלא יבים הסתכל בפניך ' ולזה נזר הקב"ח שלא ישברו אלא אותן תכלים הישתר דקים כדי שלא יהיו הקליפות כל בך נפש ומשבירת הכלים האל"י יצאו הניצוצ וכשתעבוד יותר ויורדו למטה נתהוו מהם הקליפות כאשר נפרש בעזה"ו:

פרק עשרים וחמשה

אמרנו למעלה שהשבעה כלים של ו"ק הנשברים מצמם ומעמד' בכתונת הסבוק היתה זה תחת זה ולא כסדר מחקלא כדי שישברו ויהיה טוב ורע בעולם ' ועוד שלא מיד ברישת בן אחת לחברתה לעשות מקף מאותו האור שלא יכלה להכיל ומזה נשברו ועל זה הכוצב של עולם התוהו ' אסר הסוקר מלך תחתיו ויסת ר"ל מכח שסלך תחתיו זה הברית זה נרמת סיתהכ ושבירתם ' תחתיו ויקיצ ' מ"ה מרוע הסחר קבל כל אותו השפע שהוא היה יורע שאינו יכול לסבול ומן נבורה האויל ורואה סרה שקרה להסר וכן לכאים אחריה ' רע לך שהסחר חשב שלהיות שהוא הסר וחכלי שלו זך שיכול להכיל כל השפע והוא ומן ראתה שבעלת שהיתה למעלה מסנת ויש בה קנאת דין כי דיינין מתיעין מכנס לכן היא סוד שם הוי"ה בנקוד אלהים ' ועל כל זאת הכילה אותו השפע אעפ"י שהיתה קרובה למאציל ומפני כל אלו הסיבות השבה שהיתה בם היא יכולה לסבול השפע כמו הביאור האע"ב ונבורה ג"כ תשבה שלהיות שכלי של"ה יורד עכור מקם מפני שיש בהדין ומם היא יותר רחוקה מהסר היתה יכולה לסבול אלו על פי כן נשברה. וכן תפארת חשב מפני שהוא בו רין ורחמים והיה יותר רחוק שהיתי יכול לסבול ולא תוציל וכן נצח חשב מפני דיוקו היה בו הסר יהיו יכול לסבול ולא תוציל וכן הוד חשבה כמו נבורה ' ואף על פי שמהשבתם היה מקם שאינו מספיק כי השלשה ראשונות הלולו שלהם היה רחב עד מאוד כי כבר עמדו מעוברים שאר מספירות בתוכם משא"כ בז' אחרונות ומם ענין חילוק המקף שאמרנו למעלה על כל זאת היתה תשוקת' כ"כ גדולה מאוד לקבל השפע הזה ' היא התאוה שמתאוים קליפים ונתחתים להתדבק מאורו כמו הנשמה שבניתה הגוף ורודפת אחר אחור השכינה בשעה הכיתה בסוד "משבני אחריך נרוצה ר"ת שלו אם"ן ני' אהרו' נהי שנולם יתור הדיוט כין"א ונוקביה לכן לוקחו כל ספירה וספירה בפני עצמה הסים של סוד הספו"ז ומלוך תחתיו ריקא שבל אחת עלה בריצתה למלוך במעלת תחתיו שהיו זה תחת זה מרוחק סה מאציל להיות האור יותר רחוק אולי בסיבת הריחוק יהיה לרצ קיום והוכל לסבול והריחוק הזה הוציל לפ שעה לתקימ הדורות של עולם התוהו כי כל ספירה מא' השש ספירות שלברצ עם ק"ן דור של הסרים וק"ן דור של נבורות כאשר אבאר בפרקים הבאים בסיעתא דשמיא ועל כל זאת לא יכלה ימו"ם סבת סיבת תחת"ו אותו הסיום עצמו ' באסרם האור מהתחק אולי בזה הריחוק נוכל למלוך ולא יכלה לסבול האורה ויפות אמנם יסוד חשב מפני שהן חלק אחד למלכות ולא היה השפע ב"ב נרול וגם כלי שלו היה יותר קב ורחוק מכלם ולא הועיל לו אלא זמן מתים כמו שאסרנו למעלה ומלכות לא לקחה מאומה שאם מה שנתן לת היסוד שהוא חלקה וא"ת אחר שהוא חלקה למה נתמעכה '

תשובה דע שבאותו הרגע שנתן היסוד לה חלקה תכף קבל שאר השפע דשבר באותו הרגע בעת שבנם לתוכה חלק תצ"ו נכנם מבוסה ותציו האחרון בא אליה מגולה הה החלק המגולה נתפשם להאיר לה מבפנים ומבחוץ ולכן נתמעכה ולא נשברה ומשבר היסוד ירד עליה כל השפע ההוא ככת אחת ונתחממה כל כך עד שנתכה וגתמעכה ונעשית כמו מגרל חת מפני שכלי שלת יותר עבור ולזה נתבטלה ההוא מהאמור כפ"ר אבל לא נשברה מפני שיש למלכות תחתי לריעותא ' אחת שבקבלת מכלי שבור לא בן שש נקודות שכולם קבלו השפעתם מביגת הוד שאין לרצ אלא חלק א' לבר מהניצוץ בסוד מלכות מלי שבן נחלקה מלבית בית דוד ' ולא מבלה כל הניצוץ כמו האחיות וירוע כי גודל הניצוץ שנתפשט מבינה בנקודות האחרו גרמה שבירתן שנפלו

פרק עשרים ושתה

ונא"ל שהשפע הזה אשר יוד ליעשר מפירות של עולם התוהו הוא סוד רבי האותיות שיצאו מלמעלת מעולם אבילבוא לחדות שהאור הא"ס רבוק בהם והוא בלתי בעל חבלית בן האותיות הבאים מאור לבושו הם בלתי חבלית ואותיות הציקריות מתרבים וכתמלאים ממילואיהם עד אין סוף וא"ל האותיו' היו מתרחבים בתוך תברוריים של בלי הספירות הסוברים האור הפנימי בתוכם ' עד שמוברח להתבנם בעצמו ולהתצמצם עד שחריבו אור ושפע האותיות חיה מפוזר וספרר איש בעל אתיו ונפלו שבריו למטה ' ומהם נעשו הרעים והפיגים אשר לא יכלו להסהר ולהסתק בעיבור אימא ונעשו מים עבורים בכיכול והשלבו למטה ומצאו נוף הנחש מוכן לקבלם ' ומהם נעשו שמות המוסאה וכישוף של אדם בליעל ' אבל האור פנימי הלך למעלת למעי בינה ולא יכלת להחזיק ונחנה אותם להסבה וגם היא לא יכלת להחזיק ומרקה בסוד חסת ושלחכם למטה שנית לבינה וגם היא נפרקה בסוד שעורה ונפלו שניה לאמה ליעשות רושם של ו' ספירות בעולות כמו השברים עצמם אבל לא ירדו לתוך עשיה שלא ידבקו הס ושלום בשברי בליהם - לבן רמז אין סוף אל אורך הסנינ ברגליו עד סוף חסהיהו מקום שברי בלים שהקפלו רגליו והצלת האותות הפנימיות מיצירה למעלה באצילות אחר בנין אבא ואימא באשר אבאר בשערים הבאים בסיעתא דשמיא ' ואף על פי שלא דברנו תכרנו מבנין אריך אבא ואימא שום רבר ועדיין לא נבוא על כל זאת מוכרח אני לבתוב חיבור הדברים שלא ישתה חסיניו דיקות באם יליו חבף למיי אמנא לטת לאריך להתקפל רגליו והתנה בפיקות רבות שבפלי נרשרי המחברים שהיו מסתירים דבריהם בתכלית ההעלם והסתר בקיצור סופלו נרסו מתם סהדק את הסרוסת ודרושים החבים פני ים קמוק קמוק מי יכמאנו עד שסכת החסתר הות יסשך שפרלנים

עולמות

עולמות וכמה פתחי כעשה בראשית וכוחבי' דבר בתיפוכו פרוש אהבתה תקיצור מכח זה יסיקו המעיין ויחרב עולמו כאשר עם לבבי להרשים כל הדברים האלו בפלפול אחד בסקופו הראוי לו ואין מוקדם ומאחר בתורת:

פרק נז

כבר כארנו לפ"ל' האותיות שלקח אויר קדמון הור' קדמון ושהיו ושאר שם פ"ח משפע הזה בתוך פתיהו פ"ה אלף רבוא אותיות בסוד שם פ"ת של עולם המלכות ששלח השפע הזה ומאי פ"ח אלף רבוא אותיות נבנסו בתוך ר' אלף רבוא אותיות ה"ב (אלפים רבוא אותיות שנשארו מאלו פ"ח אלף רבוא הנו' בתוך ההיהיו תיו חופפים על הכתר ככתי אור סקיף ופי"ת אלף רבוא שבנבנו בתוך הכתר נתנה סתם הכתר לחכם ר"ב אלף רבוא אותיות ונחלקו באופן צח ר' אלפים רבוא נבנסו תוך החכם עצם' ושמונה אלפים תנשארים היו ושפעי לילת בסיד אור סקיף ואות' ר' אלף רבוא שבנבנסו להוכח אלף רבוא נשל אותם לעצם ושלש' אלף רבוא נתנה אותם לביניה ואת' סתם ד'חזינו אלף רבוא נשלרו אותם לעצמה וב' אלפים רבוא נשארו לה אור סקיף באופן שכתוך הבינה היו אלף רבוא אותיות סהשפע שירד אחר עשיית הבליים סתצי אותיות השם של הויה של שם פ"ג שהם אותיות י"ה ו"ה שהוא פנים וכשם כן שהוא אחור ואפלו תאלף רבוא אותיות נתנה ביניה לזיר ס"ם רבוא אותיות שה"ס סתם היו ראויים להיות אור פנימי בכל ה' ספירות ושפונים סהם היו ראויים ל'רדיירד אור סקיף ובל שאר האותיות סהאלף רבוא נשלה אותם בינה ג'רה שהם ח' מאות וס' רבוא אחרות שהם עלי' תת"ם כסנין ע"ם אלהי' שהוא בגי' תלת"ן כסוד קדושתו תלתין ושב כ' אלהים תשמים אותיו' כסנין ם של תלתין ' זה"ק שאתה בינה להסד באו כלם בכת אחת היינו שחסר רשתה לקבל כלם כתוב' בסור אור פנימי כי לא היה סקום לסקימי' כרם ישאנו בסרכים הקודמים ומפני זה לא יכלה לסבול אותם ועל כן נשברה ' ודע שה"ס שהיו ראויים להיות אור פנימי היו ראויים ליחלק כך ע"ם אותיות בזה האופן היינו ס' לכל אחד ואחד חוץ ממלכות שלא היה ראוי לה אחר התיקון אלא ו' בסו שנפרש בס"ר ושאה פרצים פ' הוא נ"ר הוא הלק של ששה ספירות ועם ו' שהוא הלקה של מלכות בסוד שש מעלות לכס הוא בין הפל ס' רבוא הנו' ועוד באל"ף שכל כלי בחלבים הנו' חיר יכול להכיל עוד רבוא אחר יותר מהלקו אם היה לחם סקיף כי כל אחת כלולה מעשר נפשי' שהרבוא האחר עם אותן הם' רבוא הנו' השיעים לחלק ששת הספירות הנו' הוא ' רבוא לכל ספירה מאלו ששה ספירות ועל כן בתוך ת' רבוא שהיה ראוי לה כשנשבר התכר נקראו הכלי שלם דהיינו האור פנימי הנזכון להתקן להתקן ע"י אבא ואמא ונקראו שלם לעוכך האו' הפנימי שלו תראוי להיות ' רבוא ולא היה לו סקומם אלא ס' עם הרבוא התשיעי נשלם להתקן את"כ ולענין זה שאלו הי' רבוא נשארו באויר בסקום שהיה תחסר בראשונה ולא ירדו אלו ה' רבוא שהם אותות הפנימיות הראויות להלק האחרים שלא היה ראוי לה אלא נשארו תלתים באויר באופן כשנבנסו נבנורה היו ק"ל רבוא ועל כן נשלה אותם בגורה בהשבה שתכיל אותם מפני מ"ר רבוא שנשארו בסקו' החסר חוץ מסנה זכן בסקום הנבורה נשארו' אחרים תלתי' באויר ועל כן נשלה אותם ת"ת וכן ע' הדרך עד יסוד ויסוד השב לוסר בבר תסרת ב' באופן שסהק"ם אותיות נשארו צ' אתן ל'למלכות שתסכול אותם וס' רבוא הנשארי' אובל לישל אותם בערי ואם"ח נשברה עם הרי"ת ועל כן באות צ' התקוקה כימה בא פילוחה ר' לרסה לצ'רבוא אותיות שבנבנסו ביסוד שהיא האות התיקוני' דר' רבוא שבתוב למלכות יתר סחלקה תראוי לה אותר התיקון שהלקעשה וחקציה נקודתה שאם לה קבא לכי וסעפי את עצמך ואז נעשית בפוד לאת ורחל ו' רבוא שבתה למלכות תרי"ו שהוא סילוי הדל' ית"ב נקרא יסוד ח"ת היינו ם' רבוא תראויים לו וס' תראוי למלכות שבתוב לה שהם בבנין ת"י העלמים

פרק נח

ואל"ה כי השפע הפנימי שהם ' רבוא לכל ספירה כפו שאמרנו שנשארו בראוי הכף שהיו שלש ספירות: ודוע היו עולים לסעלה אלו האותיות של שפע הפנימיות עם אותיות העקריות של הכלי שבעבנו וכל אור הראוי להקף ולא הקיף כפני שלא היה ריוח בין ספירה להבירתה כי הו' היו תיכור אחר נרא תחת זה כלי ריוח ביניהם כאשר כארתי בסלת ריכלוך תחתיו אותו האור הראוי להקף ירד לסטה ער שבו נשלטה להתשבץ מלכות ולהעשות כסנרל ויצאו סמנה כל האותיות של שפע הפנימי ויעלו לסעלת ונבנסו בסעי אמא עם האותיות העקריות של הכלי דהנו באופן בשעלו אותיות של אור הסקיף ונבנסו בסעי אמא בבר חיתה אמא קרוקה מאור הפנימי שנבנסו בה ויצ שפיור מלכות לא היה פיוור בכל וכל כי נתרחבה כעש מפני הר' רבוא שנבנסו לתוכה יותר סחלקה שנתן לה יסור וכפני כך לא הפסיקה היא לקבל שאר השפע בתוכה וכאו עליה מבחוץ ההבטלה מצור' כלי וכיון שנתבטלה ויצאו סמנה העשר' רבוא של שפע' עלו גם אותיות העקריות של כלי שלה עסם בתוך מעי אמא וחבף שנתרקה אמא נפלו סמנה נובלות שהם אותיות של אור השפע הפנימי ואת"כ עלת גם כן בסעי אמא אור הסקיף כפו שאמרנו ואם תאמר איך נבנס בסעי אמא ואור הסקיף להיות אור פנימי החשבת מפני שיתחה מקורם אור פנימי שלה ולבן הור לבנס לסקום שתתבטל ואם תאמר אם אמא היא סרוקה ונפלו סמנה הנזכלות איך יבלה לקבל האור הסקיף הזה תשובה ויע שרוחמת שני הסרכים ביה"ת הוא החפה והשעורה שהם נסרכים לארבם החפה כנגר אבא ושעורה כנגר אמא סמנה נורע שם ריקת אמא לא תיר לעולם לירכך וכפו כן סריקת החפה היא נבנס לפנים תוך החם' והכיצ הוא שפני שסריקה זו הוא חלק היוצא סמנו אור לכל העלמות'

וכל העלמות צריכים לאור והעל וזה היו בביה הסקדש החלונות סקומים אשמים בסריקת החפה מבפנים ומבחוץ ואמא גם היא נסרקה ויצאו סמנה נובלות ואת"כ נדבקה אמנם נשארה בה רושם הסריקת כפו השעורה שש בה רושם הסריקה ואינה נבנס לפני' ולכן יכלה לקבל בתוכ' האו' הסקיף הזה ודע לך שאור הפנימי של כל ה' ס' האחרונות שהיו"ע' רבוא אותיות בין שנשברו כליהם הלבו למעלה והיו הולכים ועולים עד שנבנסו בסעי אמא ואמא ביק שראתה שהיו עולים הרחיבה להם סקום בתוכה כרי שיוכלו לעלות אל תוך הכתר והבתר לא רצה לקבלם מפני שכבר נתגלמו וירדו ונבנסו עם אחרת אל תוך אבא והיא חשב לקיימם בתובו ולא יכול ונדרך ויצאו מבנו אלו הע' רבוא אותיות שאמרנו שהיה השפע הפנימי ובחלק של סריקה זו יוצאים אותיות בכל יום תהיר וסאירים ליל העלמות שכל העלמות צריכים להם ונקרא אלו האותות נובלות מפני שכן הנזכלות האלו הם ונסרקים שבכל יום יורדים תוכלים סיום סיום בן האילן ובין שיצאו מאבא ונבנסו באמא וחיא בין שראתה שיורדו רצתה לקיימם בתוכה ולא יכלה ונסרקה גם היא ויצאו סמנה ס"ם רבוא אותיות סאלו שהם סו' ספירות הנשברים והם ס"ם ונשארו בבינה ס"ג ' שהוא כ"א רבוא אותיות אשר נשלהו למעלה לתיקון כה"ב שהוא סור תיקון תלת רישין והוא סספר אהיה ואדנ"י הכולל ג' רישין נקרא אהיה לפי שהוא בינת של כתר והם ח"י ס"ם ארדיות שנתקנו בנלות בצדים אשר הם נ"י רד"ו והם ב"ב נ"ם ע' שבל ו' כלל סעשר הוא שבבור תלת רישין הוא שבעים נ"ם והוא רדו והוא גלות סצדים שהיה כראש כנ"ל

פרק נט

הכ"א רבוא אותיות הנשארים רמז ל'רחם שהשלח' לבתר כרי שיעשה פרצופין של ג' רישין ראינו כתר שבבתר חכמה שבכתר בינה שבבתר זעלי האותיות לבתר דדך החכמה נמצא שג' פרצופין שבבתר נעשו מאלו הכ"א רבוא הנו' ובבתר היו סקומים באור פנימי שלו ח"י אילף רבוא ובעשיית ג' רישין הנו' נכללו הב"א רבוא עם הי"ת אילף רבוא כות כי כשעלו הכ"א רבוא בנוף הכתר שהיה בצורת כרוב נכללו הכ"א עם הי"ת ועם האותיות הכלי של כתב עצמו ונשפכו האותיות סצורת כרוב לצור פרצוף רחיתו סהקלא שהיא זכר ונקבה כראית בספרא דצניעותא תבנה מכאן כינרה מכאן כתר על נביהן

נביותן וכן חסר מבאן ומבוארת מבאן ת"ת תתתיהם וכן נהי כן היא המתקלא שהאומנים יש לה כף מבאן וכף מכאן ולשון כאומץ והנה לחורות שהכ"א רבוא עם הזה אלף רבוא נתחברו יחד ועולי מכפר ר"ם והוא הסל של תלת רישין קלא רבדולתא אשר הוא גנה בתוך הגולגלת דאריך המוללי רישין ודעבם בי ליה אלף רבואי יש לאפין רוגבת זעיר שיש כו שם יח"ו בבולוי אלפין כאת י"וד ה"א וא"ו הא שיעולים ס"ל ומפני רוגבת זאת הכתר נקרא זעיר לגבי מהירו בסוד זת וכן השהירו נקרא בחי אדם קדמון נקרא הכתרת אויר קדמון כתר באופן שכתר הוא במקום זעיר הגם שיש רוגבת אחרת יותר גבוה מזה כמו שנמצא בזוהר תרומה שאומר שכתוך רבריו שסמיע למניני שאויר קדמון עם כל מה שכתוכתו תוא נקרא מלבו לגבי הגלגו שהו כתר א"ס המוקף הנקר' גלגלפו והמלבו לעתיק זעיר ואין לנרשות לדבר לפעלת פזה ובזעיר של כתר תקוק כו שם כו"ו שעולה ס"ל גם בעולם התיקון תוא תקוק בחלת רישין אבל עקרו בת"ת ד"א והיינו תיקון כמ' תיקוני גולגלתא דרישא ראין שהם ג"ם קר' ע"ם ת"ת והסל הזה שאמרנו תוא יחידה על ראש אנא יחוד על ראשו שלזעיר אנ פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא ס"ל והוא הסל שנזיעו בסתם תורת עין פרק ע"א שם בארות לך הסל הזה ר' ערבו והוא הסל שתתיר הק' בת להיות כו' את התים שנ' כי סל אודות סליך והכן כ' סללים של של ארץ וסל של ו"א וכל הקום בתורה ס"ל הזוק מחיוהו והסמיך של הטל תתית התמים חיק ביר אליהו הנביא וכרוזו לברכת והוא סוד השמנה של סוף מסכת סוטה שאומר שם ותחזית הסתר בא על ידי אליהו זכור לטוב ר"ל הוא מגלה כוי תיחתים של תחזית התמים להראותם אלין כמו שנאת אליהו ל"ל לאלישע ע"ה הל"בידו שהחית בן חשונמית ולם"ו ק"ק האל"ולה"ח ורזם היתומים שפעלו והאל"יהו בהם הארי' והלם ידיו הם כתובים על עם ספר וכרוז בספר עין חיים וקבתם על תנליח יהי רצון שיהבי תש"י אל אל"י תיתודים עם שאר סדרות תארי"ל אמן:

פרק ל

ועתה בו יתבאר סדר הק' ער דורות אגלה לך סוד גדול אחד מכחודות הגרולו שבתורת כל מקום שנזכר באורא קדישא רבא חוטא אלף עולמות ודוגמתו מספרים כיוצא בו והוא כל עולם ועולם כפני עצמו נשרש בן אשר לו שמש רבא משלש שיתדרים להיות למפ' בעולם הבריאה אשר שם מקום הנשמות אחר שחטא אדם הר' תראשון וכל שם מתחלק לחשבון אלף עולמות כי כל מה שיוד למטה נגלק לחלקים בסוד מספרו ויצאים מכנו אלף דור וכלל דור יש לו שנים רבוא נשמות ומאחר שיוצאים מתוך שם אחר לכן הם חבדים במספר האלף ובלם יוצאים מאויר הק' עולמות שלמעלה ממנו ואחו אשרם ל"ל הקבה בנה עולמות וחרבן הוא סוד דורות הצדיקים שבגנזו במעי אמא והרשעים שנחריבו ונפלו לעומקי החרבה והקליפו' ונאל"ה כי אין חיצולות שנחריבו הם הכלים שנשברו שתכף שנלך חסר נקרא כתיבו עולם אחר משנים עמים ששים רבוא נשמות והדינו ששים רבוא אחרים כנגד הצדיקים שכו אכנם באמת היה ק' דור לכל כפירה וכפירי לבר מכלבו שלא העמידה כל כך דורות כאשר אנחר וכל דור ודור היה נשכו נמצא שהיו מצד החסרים אלף דור כאשר אנחר ומצד הגבורות התק' ער דורות לבר מן אלף דור כאשר אנחר באר השב אמנם הנשמות לא היו נשפ"י כמונו ונכראים להם נופי ספירים שלא חיו כל כך הוספרים כמו שלנו ואותן שהיו מצד הגבורות עמה בתן תק"בת שהיו תתירין להיות רשעים נמורים יותר מדור המכול דור הפלגה שהרים עם אותן הכ"ד דור מבריאת העולם עד מתן תורת שבה נשלמו אלף דור עם אותן התתק"ער כדי רשעו במקום אחר לכן אמר דין לא אהניין לי והם תתק"ער דורות שקומטו בלא עת נחר יוצק יסודם כי הראש הרך הקשה יצאו והאש הקשה תאכלם ושתלם הק"בת בכלל דור דור הדינו ששלח מהם בע"ה בכלל דור דור כדי לתקנם והם עוד פגים שנדור כי הם הלכים בגלגל כהמה ואין להם בושה ככוד רצה"ם כמו שאבאר ואלו הצלמות של הגבורו' היו התק"ער דורות לבר שעלו בהחשבה להכראות לא נבראו

יהר יען שהיו כולי רעים כאשר אמנם דיותר מהוקי שהיום שנהם היו חכ"ו דורות שנאמר ער סר"ע ומע"ם כן היו כולי רעים לת' נאמר יותר סדור הסבול והפלגה וכרום שלו הם סור אלה החלכים אשר מלכו והגי מוריעך איך היו התק"ער דורות ולא יותר רע שהעולם של התו שהוא של נקודות נכנס בו האור מן ה"ה של שם ס"ג כאמור שזהוא השפע שרחה להכלים הנשברים כי כבר האותיות האתרים שרתו ועשו ארץ השדות שלהם ולהיות שאלו האותיות באו בחסדים גדולים שכעיך החסדים האלו הגבורו' נראים קשים ער מאור מרוב מעלת החסדים ואע"פ שהגבורות אינם נראים במקום חזה כלל והדינו במקום הסלבוש סל מקום כשיורדים למפה שם גבורות יש להם ולערך החסדים הנברת' נראו קשה ער מאוד ככל זה נא שער באור פנימי ומקף לאפוק הכלי עצמו שנעשה בסוד אור חוזר בסו שבאתכו לפעלה דהיינו גבורה גבורות ומפני ריבוי השפע של החסדים והגבורות לא היה קיום ועמיד לפעלה והבו' דהיינו ס' שנשברו ומפני שכל העולמו' כעשר ספירות הנו' הכולים מעשר וכל חלק מ' הם נכללים בח' שבהם נא להם האור אז והיות וחשוב כל חלק מעשר ס"ן תע"ם תוא ק"ן נמצ"ן דיוד וכל דור ודור הם ס' רבוא נשמו' כצד הגבורו' כפני שכבר אמרתי לך שכל ספיר' וכפיר' היא סרוכב' כפני שהם מכח שם בן דו' נכת שהם כן ר' הוא י"ה כנו' חשוב ר"פ ס"ן עולת ס' שהם ס' רבוא נשמות הנקראים דור אחר נמצא שבכל אחר מן הספירות הנשברות יש כו ק"ן דור כצד הגבורו' נמצא שבכל ו"ם הנזכר היה ראוי שיהיה להם בחשבון אלף הכשים דור אלא לחיות שמלכות עקר הויתה ע"י הי' בלבר שהיא חכמ' כמו שאמר הפסוק ה' בחכמה יסד ארץ כי החכמה היא היוד יסד ארץ שהיא הסלבות שם בן חסר ממנה ה' של י"ה כלו מעשר רהיינו נ' ולא נשאר לה כי אם מאת דור והזה החשבון היה ראוי להיות אלף דור של רשעי סדר הגבורו' אלא לפי שמלכו' כשנתן לת יסוד החל הראוי לה מן חשבון היה לה קיום והעמדה כמניין כ"ו דורות שעול' בספר שם היה ומפני אותו החל שנתן לה יסוד הזה מפש שם תויה לכן אותם חכ' דורות לא נבנסו בחשבון הכיורדים תתק"ער דורות של רשעים כי הם היו היותר מתוקים ושונים שכתם כצד התחרים של הגבורות ושם היה היה מבחתק במנין כ"ו דורו' לבד כמספרו תבראו בעול' תתיקון מן א"ת ער סרב"ע דור אחר דור אחר מהם לא נעדד מהן שאין כן תתק"ער דורות היו רשעים גמורים ואם היה נראה חק"ת כיול' תתיקון דור שלם דור אחר דור היו כחריבי תעל"ת ולכן נבראו יחידי כל א' ואחר לבדו כלל דור אחר אחר לבר חזק זה עוזי פנים שבדור ובת היותר בחוקים שכהם כנגן דור המבול והפלגה סדרם היו כל כך רשעים מכל שכן אותם התחתק"ער דורו' ולכן נגנזו כמקי אמא חק"ו דורו' עם האלף דור של מהרים שנעשי מהם המלאכים בעולם תיקון כאשר אבאר ולות לא נתרבו מן הדורות התגבר כי אם התק"ער כלבר שהכ"ו דורות הם שהזדים להיותם מן הקיום והקדרה שלו מלכות מחל"ק השפע הניתן לה מן הכתר ואלו התתק"ער דורות הנו' דהם אותן דלא הניח לה נבצא שיצאו ממלכות דדורות של חרבה שנפלו לעמקי הקליפות שתק"בת פעלה מתן בגל שם ויום מן רצה"ם בסופאבר דורות של קיום והעמר שנגנזו עם אותן אלף דור של מהרים ולא נעלו למספ כחביריהם להיות כמתוקף' כן שם חוזה הנזבר והם החסרים שבהגבורות הנזכרי לכן לא נבנסו בקושרים עמהם אע"פ שנבראו יחד עם שקם אחר למפ' היו כ"ו דורות לא מהות ולא יותר תשובה דע שיסור ראש ל"ס שנ' בתיה האוכל למפקרין לארץ שהיא מלכות והא אחו מחלק שנתן לה בפקרין והה ההלק היה בסוד הע"לואה של הורת שקיבל מכינה עצמה בהשנתת החלק שלא תשכר מלכות לכן היתה השפע בסיר ה"לת נתן לה יסוד תחומא ממאה שהיא ן' ולהיו שכשנתן לה יסוד למלבו"ת החלק היה שלם שלא נשבר ניריין לזה הוא ו' דנירו שהוא יסוד כאמור נזהר בכבה מקומות נרשם בטלבו' ולזה אותו רושם של וא"ו קים ו' דורות הרי שהחלק בחקיום עצמ' היתה כ"ו דורות כי לא נשברו עריין יסוד ומלכות ולכן נקרא דורות טל קיום והעמדה ואח"כ כשנחרבו היה להם דורות של חרבה גם כן וכאן במספ ו' דורות לימור כי הוא ששי למספר ורת

הנשברים

הנשכרים ואין כאן מקום לשאול למה לא העמיד גם כן דורות של קיום כי העמיד ד' דורו אותו הרגע שהיה לו חיות יותר מן הראשוני' לצורך חיות סלבות שהיתה לת חיות יותר מן יסוד כי העמידו ע"ידים דורות כפני שלא נשבחה כלל וכל עצמו של יסוד לא היה לו חיות אא בעבור סלבות שלא יהיו נופים לשרים ולדוסים שהם נשפת רשעים כי אם כתשובה ל"כן קראם תזור נשפתן ערפילאין שאין ר"ה גופים כתרי הגוף הקדוש שרוא כסוד סלבורי ולא חיות שארבם הראשון ע"ת כתטאו אבר הלכושים של נ"ת תעירין נאמר וידעו כי ערומים הם ותהזור לעניניו ידמו לדבר שיסוד נתן למלכות התוסש מכאתתו סח שאומר המסוך ונתתם התכישית לפרעה פ'כי פרע"ה תיא סלכות שנקראת פרעה נלוי העמודה ונחלקה התכישית מסאה רמזו ה של יסוד שקבלה השפע"ה' ילאות ביתה נרמז התכישית למלכות כאומר לכן הדומה של קיום העמדת היו"ד דיות ולא יותר כמו שיש כאן אלף דור מצד הבנורות כן התיא הק"ב כנגד אלף דור של מתורים שנשאו מהם ' כתות של מלאכים בעולם התיקון שהם מצד התסרים שנאלו הספירות וכראשם חם ז' רואי פני המלך שסיכנם ארתמן:

פרק לא

כל אותם התחק"ערדורות שעלו בכתשבר להבראת בעולם התיקון ולא נתראו דור שלם כפנים אתם אלא יחידים סעם בכל דור כדי שלא תתבער תרשעה בעבור שהיו כולם רעים תשאים לה' כאור יותר כדור הסבול וסדור הפלגה ובלם קסמו בלא עת נהר יוצק יכורם כי כאש הדינים יצאו וראש של נהר דינור תאכלם כאופן שכל איתן הדורות שקסמו בלא ת"ת זמן כלם נפלו בעמקי הקליפה בסקום הסית שאין שם חיות כלל ועיקר יהק"בה ברחמיו תנרילים בעולת סהן בכל יום ויום לאם לאם ושלח בכל דור ודור כד לתקן ולצרפן ולזקקן בחירי שהן נשמות יקרות ונרולות סאור כאור אלא שפני שהרע נברא עליהם כל כך עד שהקרושה שהתרא בהם לא היתה ברא יכול להרים ראש והק"בה יתויחכרך שסו לברו סעלה אותם כבריבה לדרי"נ כתחילה סגלגל אותם ברופס ומן הסוסס עולי לצומת ומן הצומת לבעל תי כלתי מרבר ואת"כ את התי מדבר בנים אז בעברים ואת"כ בישראלים ולפעמי' זוכה איזת נפש ונפלגת שנים או שלשה סדרינורות כפנים אותם ום"ו האריולה"ח כוונתו קרושא כפר סימן לתלמידיו שיכירו נפשותיהן אלו ואבר כשראה בני אדם שהם עוד פנים ואין להם בושת מבני אדם תרצו נאמנה וקבוראיני שקודם את הפעם הזו בגלגול בהמה או חיה או עוף סמא וכמו שלהם אין בושה גם להם אין בושה והם הולכים אחר ליסודם הראשון גם לצניעים יקרא שיתגלגלו נפשות בני אדם שכבר וכו לנפש רות ונשכה והנה ומבטו את נפשם בעיניותיהם הרעים והרעים וסרעו כנגר אביהם שבשמים רחמנא לשבון עד שתשתיתו את נפשותיהם והכריתו אותם מצרור החיים עד שאינם זוכים להמצות אפילו עם כרי הרשעים הניתנים בניתם ומצמצמין בתשובה תעולם ע"י צדיקי ישראל אלא נדחים לנמרי ונשלחים למקרים רעים היותר קשים מדינה של גיהנם עד עת בא דברו יחברך ויתעלה שמו ברחמיו ולסמה הנלוים שהוא עושה לתי יזה ססנו נרת וכא ערא מקורהו "ה שמו ומעלה אותם סעם סימם לתקן אותם ולצרפן כתהיל מגלגל אותם ברוס ואת"כ לצדים ואת"כ לחיי נ"ם ואת"כ לתי הכדבר הכל בצרק וביישר ע"פ כ"ר תנרול של מעלה כל אחד ואחד כפי רינו ותעשו וכארתי לך כלל נדול כסור זה שהעיצוים של השפע הנדול דמאין תבירק נגלו כבר' יסודות ארם"ע הרוחני ומסנו אל רצה"ם סם מסס תנשמות תללו יעל עת ארו"ל אין לך עשב למסת שאין לו מזל כרקיע שמכ"ו ואומר לו נדל והם תיצוצי' תללו ולכן לא תצית שרך כלאים שלא לערב ניצוצות יחד כשאת' סימם ואינם מקבלי' תיקון ונקרש אם פנע וסה בזת ניצוצות שאתם צריכים כי אם פרוק סימם עם ניצוצות של"א קבלו עריין תיקון על אלת נאסר רחוק מרשעים ישועה ועל כל פנים ישועה יש להם לזמן רחוק שנ' לבסחן ולקרוב אסר י' והפאתיו לבלתי ירח מסנו

נרת ועל סוד זה אר"ל כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנא' ועמך כולם צדיקים זה יתקן עצמו אחר כמה שנים וזה אחר זמן סתם וסופם להסנות עם כת הצדיק' ולכה כל כך להש"ל להסשל עצמו בהם באחר שהיו כל כך רשעים כמו ברוס והפלגה ורוח הסבול שנתקנו בגלות בצדים תירץ הפסוק ואכד ליעולם על כל פנים ירשו ארץ החיים אתר מרוק עוונם ולכה כן בשכיל שהם נצר ספעי שהוא נצחי יהם רוסם אור עצמותו וכל הנופח סיעצמותו הוא נופח תהו כוברת כאומרי ויפח באפיו נשמת חיים ויהי סעם שני סיעשה ידי להתפאר על מעשה בשר ודם שהו' וסעשת ריו כלים תפסרים ואין להם קיום אבל הק"בה הוא וסעשה ידיו חיים וקיימים לעד ולעולמי עולמים:

פרק לב

כמו שיש כאן אלף דור בצד הבנורות כן הוא הק"בה כנגדן אלף דור של טהורים שנעשו סהם עשרה כתות של מלאכים בעולם התיקון והם בצד ההכרים שבאלו הכפירורי וכראשם הם ז' רואי פני חסלך שהם ארנ"מן ושסוף"אל כסטטרון ויהו"אל הישבים ראשונה בכלכות למעם מן הכרובד הכפסיק כין יצירה לבריאה כי רגלי בריאה הם ראש עולם היצירה ועליהם נאסר משראתי אש להסם שהם למעם מן הפרגוד ומכאן ולמטה עשה סלאכי רחמות ודע לך כי כל נשמה סהורות שהם כיץ לם הנקורות אותם שהם סחכר נכללו כמיכא ושל כפירת נבור נכללו כנבריא ושל"ח כאוריא ושל נצח כשכוניא ושל הור ביהוא ושל יסור כנוריא ושל מלכות כדפא ודע שניציץ של אברהם אבינו הוא מסיכאל ושל יצחק מנבריאל ושל יעקב כאיר אל ידם היו ראשי הדור לתקן הדורות הרשעים הדם להיות סהורים ודם ביעקב נשם"א ברסה נכלו כלם נאלו ביעקב צר יסין צד שמא ושל אביצי להתיך הזוהסה שקבל מסמואל ונחש וזנתו ולכן נברא"ם בהכתרים לתקן דור בר נפל' שאסרנו למעלה ודע שאוריאל זה קודם שבא ביעקבכא כחנון ולוה חנוך כשבא ביע"ו הנשמי נכנם בנוף ונפש לו' יאכל סעץ החיים וכצא בהיץ האילן כפר רזיאל ולקחו ויץ בו וסכנו חבר כפר אחר הנקרא כפרא וחנוך והיינו דכתיב ויתהלך חנוך את האלהים כלומר שהיץ בנ"ע והוי בע"ז וכל זה יעשה סן הכח שניתן לו כניציץ אוריאל הוא עולת רס"ה לרסה שבא בחנוך ברסה איכרי יכשנלקח חנוך כלומר שהוך לשרשו ונעשה סלאך כסטטרון הכולל כל סראים וזה היתור שלו שניחסיף כ"ו כצר שכרו שהי"ה ביע"ו והיה צריק ורוקא הניציץ שקבל הוא כור חנוך ודע שריקן של סטטרון אכל נר"נ שלו יושבת כבריאה כסש עם הצריקים כנ"ע ואוכר הסכוך ואיננו כי לקח אותו אלהים כלום שהחוכר שלו אינו כנכצא וכשחזר ביע"ו ספר ספרו לבנו סתושלת ואלו הדברים כתוכים כנוהר הנדסם חרש על סכוך ויתהלך חנוך ודע שריקן של יעקב היה כשל חנוך ושל חנוך היה כשל אדם הראשון כי חנוך קבל נשפה של א"ח שפתחה בסנו הרא ציללאת בשקטא ויעקב לקח סה שכאר בו ודע שניצוץ הוא א"ת וחנוך הוא סמכורו ולסמה ההינו ת"ח של יצירי כי א"ת כולל כל נשסות ישראל כאסרם ז"ל על סכוך אישה היית כיסרי ארץ ואח היה תלוי כשערו וכו והוא אור רחני הכולל כל אור נשסת ישראל אליו וכמו שניצוץ הוא ז'נבריה כחסר ולסמה והעקר הוא ת"ח כן אדם הראשון הוא ניצוץ וחנוך הוא ת"ח וכמו שהת"ח כולל הזרועות והרגלי כן חנוך הוא כולל גם הוא כל השבעה ולזה נקרא שר הסנים ונקרא נ"כ שר הסנים כפני שהוא שר הכולל כל הז' רואי פני המלך והוא דיוקנא של יצוץ מכש וכמו שניצוץ הוא כולל נ"ם כן כפטטרון כוללו' רואי פני המלך שהם לפנים מן הפרגוד אשר שם פני המלך בלי שום הפסק וסמך סנריאל וכל אחר כנגד כפירה אתת ודע שאין'פ שאם הכתוכיכ השר הנדו'העומד על כני עסך מ"ם חנוך כולל אותו ודע שככל מדה ומדה סן סדות שהיא כלולה מעשר יש בה י'ששות וכפטטרון כולל אותם והיינו שאסר"ל שכפטטרון יש לו ע'ששות ודע שהשם הכולל אותם הנ' הוא באכצע השניים ונקרא רו"ת פסקנ"ית וכל אלו ע'שכות יוצא כלל אחד סהם כת אחת של מלאכים וכמה משמשים תמהיהם כיעול' הניעשית וכבר

שער עולם התוהו

והבן אברהם לך שהיה הוא א"ה והבל דיוקן של יצחק מלמעלה והרי
סור אומרו כמזה מעלה מלמעלה וכו' ושם תמורה הבל ויונק הוא
תחר לא"ה ושם רות פמקנית שלו היינו הדיוקן מלמעלה ותסורת
רות פמקנית נת ואברהם יצחק יעקב תחרים בין כלם א"ח
והדיוקן כלמעלה הוא ישראל לאפוקי יעקב שהוא מלכר ותסור ישרא
כיסה שהוא יותר פנימי ונחזור לעניינינו וכפני שפשה היה הבל
ושת כי בן מראה שם משה באותיות שלו כי הסם חמ משה ושרו
שן והבל ופפני כי לשם משה תסר ה' של שת ת"ל סל
רהבל לבן נראתה לו י' בלבה אש כאלו היה נותן לו
או אחר לו הב' אותיות שהיו תסרים בשביל משה והבל ולבן עלרת
בהרהיני יחור מיעולה ואח"כ א"ש שהוא א"ח ושת שהוא
ברהוחו ובצלמו ולבן אסר בלבת א"ש שונם כן יעקב הוא דיוקן של
תנוך ותחשוב שם בט"פרון מיס"טרן ותנוך שיולים אלי חנ' עם
הבולל בספסר יעקב ישראל שהם ו' מאות שלשה ויעשרים ואם
תאסר והלא נא אר בפסוק אחר ותצא א"ש מלפני ה' תאסר
באשת גם כן ששה האש ארום ושת חן' מפני שברב ואביהוא הם
ניצוץ של קין כי החוב שכנשמה של קין היה באהרן ושאר היר
ביתרו היה לשון יתרו יתרו תפליגה מח שלא לקח אהרן לקח תוא
וניצוץ שהיה בנרב ואביהוא נלקחו לשמים ורצו להנו' מזיו השבינ'
בקנאתם שיגר עכשיו נתיגרה להם הקנאה של הבל ועכשיו גר
יצאה האש מבוקף ארם ושת שהוא דגיר ושרף נשמתם בניצוצי
האש שנכנסו בנפשיהם כן שני אורות של ארם ושת יאת"כ באו
בסור הניבור בפנים בהשיה כן ענין של פתח שלא רצה לילך אליו
להחיר נדרו ניעקבו מפנו ביה שלא באו עמו בהתלה הכריאה זמן
ליהתו בקל פרהו פבנו בנדר בסור הניבור אשר אבארו רי צרכו
במקימו הראוי לו של' ופנחם נגיר עליהם לפנים ח' עמו לפנים
ולא עתה ואח"כ באו בחתני ופנחם ונהרגו ואח"כ באו בשני בני
שמואל ומפני שחטאו בכשר באו בשני ערבים שהיו ב' אנש' כפו
שארו"ל ונתקנו בכשר שהיו מוכיחים לאיהו בכל יום וגרב ואביהו
הנז' הם היו שתי קרנים מיאלו של יצחק ש' ב"ם קרן נ' ש"ת שהו'
סיובא רנובא ואיל ר"ל מתוקפו של יצחק שהוא יסור דניגיר בסור
קין ח"הוא יצחק כיוסא רנובא והקרא תי העולמים והם קתי
ההוד של אבא סור הלוחות של התירות והיוכל הממחק כל
ההודות ולבן נקרא שופר כיהוא שופרא רנובא והור והדר של
ישראל לשלוש על חאומות בקרנים הסנגחים את הקליפות ער
כלוחם והוכתבו ויעש לו צדקיהו בן כנענה קתי ברזל וגו' באלרה
חנגה את ארם ער בלוחם כי כשנ"ע צחק ניעקבו כל שרי הדין
למעלה כיהי אברהם אישי החסר חסר עקרו לפתר מיכאל עקרו
לגבריאל וכב"ש לסמאל ואפי' צרק עקרו לאדוי' ונחלש כח הדין
וכב"ש יעזוה הדין כח שבנה קודם ע"י ויהיה הנחש שבא' על חוח
והטילה בה זוהמא ותיקון זה יהיה ג"כ ליעתיד לבוא וסוד הקרנים
שהם הדינים כולם יבואו במוסיק להתוקין ויחברן הם יננהו
בקרניהם ויכלו מן היעולם האדבע"ה אבותינו ניקין הרמחים נגפן
שב"מה שהוא "שור "בור "סביעה "הביער וכנגפן הזה אשבלו' פרודות
לכו חמת פתים יגפ' ואפר שמואל מכיעה זה ארם כליעל
וכבריאה בחני כ"ר אבות נזקין שנאפר זה ליעומתו יעשה אהים
שהם פתנגדים לכ"ר קישותי הבל שהו' כ"ר שלישי של ע"ב ויסור
אבא המתאריך ונונע למס' באיפא תתאה כי הוא יותר ארוך משל
אימא ויעובר על פני כולו ער סוף דניגיר והיא נתנו' כיך תרין ררועין
נמצא שכפתוק כ"ר צ'רופ' ארני' והם יוצאים כ"ר שמות פכוף
כ"ר בפרים והם פזים לוכרן ודעבי קין נתנגלל עקר נשמרתו
ביתרו והיעו עיקר תיקונו מה שהיה צדיק תיקון גדול לאפוקי החלק
של אהרן פרחה פפנו כשלקח בפחשבתו לחפוא ומכ"ש מה שלא
זכה לקחת עדיין פפני והכתו של נחש שהיה בו קינא רבפאבותא
ולבן נקרא קין ולבן עקר תיקונו היה כיתרו ורוחו בקורתי ונפשו
בעצרי וש"ה בי שבעתי' ק"ם קין יקם נוטריקין יתרו קורתה פעצרי
הפעצי הדגו כשה עצמונקרת לעיולם היה פקנא עד שנגלע יתרו
הקיץ עצמו ועקן למשה כתו שהיתה עיפורת שהיא היתה פתיומה
שבעכורה הרע קין להכל יאהורי הצפורה היתה הכו' שת שפשת
לא ראה איהה ורהה אותה ובכושרת הואת היתה הסלבה והיא
היתה מצד הדינין הקשים שב"ה דינים הם דינין של שם ספורת

שבעי כלים כללם שכ"נ כמנין בוש וזך דיניין דנוקבא עם הבולל
כמנין ה"ם נעריה ורינא רבלבות דרינא להיות ששרשם ה' גבורות
מנ"צץ לבן באים בבנין ה"ם ולבן לא רצה אותה כי כל הקליפות
נרבקו בה להיותה כל כך דינים תקשים ורפו להם שיהרוהית עיק'
נשפתו של קין הפסוק פרפו זת דכתיב "אני "תותנך "תרור" ת אחי
וירדון שבלי בשבה היא כרפות אילן של ו' ענפים של אור עם הנוף
שלו שהוא הניקי ומחטהרים ע"י נלגולים שלשה פעמים עם נב"ר
רווקא שהוא תחת פקור תחים בתכל ארצו' שלא ישלך ח"ואל
ז' ארצות או בגלגול רצח"ם והשלשה גלגולים הם כסור עיבור
יניקה ומחוץ כמו שהוא אצל ז"א ונוקבית פסש ועל זת אברו חז"ל
הנשפת רוסה לתקב"ה כפסוק ברבי נפשי את ח' ואל תשכחי כל
גמוליו בסור וינפל הנער בסור גדלות של עיבור יניקה ומוחין פת
שפקורם נאפר עליו פי יקום יעקב כי קם"ן הוא וסיף בל הנשפות
והאילנות להפת' ולתת קרש ותל כל חלק וחלק פמנו נפרר חזותה'
ולסוף נופלת בלה על הקנת האחרון שאינו יכול להפחר וחולך
לאברה"ם שיש שם צואה רותחת והוא פרור חזותה התחתון
שבכולם שכל חזותה פהיכלות הפומאה שעליו נופלים בו
פזותפת הנפשיות אשר בתם ולבן אותו האיש תגרן בצוא' רותחת
איניכול להפחר יצר' והוא תקצ' אחארון שבזותפת קין קנא
רפאבות' והם הנחש שכא' על חוה והוא פר ת"ן של ניצוץ פפל
פפש שיצונו לעשות עצבו אלות ולבן אותו האיש
עשה יעצבו ע"ן והוא הקצת האחרון שבנפשו של קין שהיה פקודם
כאיש נוקב השם בנו של פצרי שהרג משה' לבן גם כן אותו האיש
היה ששיש השם לע"ז והוא גרפו בפלח קין שהוא נזפר קין קנא
פכף נפתחם וע"ז אם' הצינו בפור הניבור אשר אבארו רי צרכו
ולא יבדו בשפו שפני הפכו' ולשון חקר ודרש ר"ל חקר ודרש בכל
גלגולין והאיש ששכניף הלזה פנם המחצלת המתפח על
קבר התהום שנחקק בה השם הפפורש התוחתון על נוקב' ותהום'
רבא שלא יצאו השור פאהל ובור היא בת וונתו שיש בת נחשים
ועקרנים שאל יבקה האדם בלי"ל בשרה אחר הוא השרה אשר
ברכו ה' בפחנותיה והיא חלק תפיחין קדישין והבור הוא האיש
שכפוך שקלקל המחקלא פא"ק ששם פתחיל הקלקול של שם
הספורש והחסר והרחפים נתעלה לפעלה והחד נעשה רוח של
דין ורם נרות שלא היה יכול להתהפך לחלב הוא שיהר פלאים
לפסה נפצא שכל הנ"ת ונח' נעשו כרפות שורק שלש נקודות
באלכפין ורוננה עולם התחתו קצת ומזה תניע התרכון ונפרט
שפקצת כנהרדין חוכרחו להשתפש בו לחפילו ומקצתם להחזיק
כתו ואפותנו כארק תקפי אינשי שכוחתם היתה פוכרחה לפוכות
הבבל על כל זאת גרפו ניותות אותו הדור התניתה שהקליפות
נברה כל שלא נעניש תכף אזה פדר כי תצא אש פעצה תיינו
פישראל ופצאה קוצים רא פפאל ונאכל נריש או קמה או ישראל
של' קודש ישראל לי' ראשיה תבואתו שלם ישלם תפציר ארא
הבעירה והורבו שפעתן כן כיפא ורבי יהודה וחביריו הכנהרדין
שהיו באותם השני דורות עם חרוב שלהם הם הקרוים הפוסרים
נפשם על קדושת השם בגלות החל הזה ופעלי"ם נוקבין בתפנם
הזה שקלקלו לחפיר פתיצה של ברזל הפפסקת בין ישראל
לאביהם שבשפים ולעתיד יהזקן הבל של' ואעש"למען שבי הפהול'
בין הגוים ועל זה היה פתפית שלפה הפלך ע"ח באופרו שלשרע
הפה גפלאים פפני וארבעה לא יועיתי' דרך הנשר בשפים
הוא פלכות תקפי שפלכותו עולת ער לשפים פאפאיפ טבע
כראפרינן בפפכת פנחרין בא הנשר וכו' ואופר אם יגביה כנשר
פשם אוריענו נאם יי' ובאותו הפעם נפשלו ישראל לאני' הפטורפ'
בלב ימים כן ישראל שה אחת בין האויבים הם הפים הדיבוים
ובאותו זפן דרך נחש עלי צור הוא הענין שנחש פפשלתה עלי צור
הוא סור הכיפה של שם הספורש שיעלתת עליהוכשלה על נקב
קבר התהום להיקץ בעולם ופי נרם כל אלהתפיית הרביעית על
תיף כן תקי שכפוך שיעשת' עצפה זכיין של' דרך נכר בלבה כן
דרך אשה פנאפת אכלה ופחחה פיה ואפרה לא פעלתי' אוין
ובפסבת שפה רבי יהונן קרא ליה תפש רבפפש ופפני שבשת
רבינו ע"ה הוא החליש זוהפת קין פאור ונרם תיקונו כתרנו
המצרי ונוקב השם ופכה הנחש בפס' רפטטרון שתלבש בו דניר

עצמו חפצת כלפי חסד ונורם שיתמנף מספרין סנחש למטרח
לחבותם ולהמילם מהמילם של נער מספטרון לכן אומר חזוהר
על משה' רבינו ע"ה דמידקא ביה תליא שנאמר ערבי יבואו
שילת ני' משה מהוא יפעול בשפת הספורש כרצונו למובת הכלל
ער שיתוקן הכל וכל זה יהיה שיקח השם הוית שהוא תלקו ונסתר
בזכון הגלות כסנו וינלה אותו מהו חסלך עצמו אשר אכר הסתיר
אסתיר פני מהם ואראה מה אחריתם ואפי' הכנפים לא יראו חוצה
והם הכינרים שנ' לא יכנף עוד מוריך והיו עיניך רואות את מוריך
והוא עולם חסוד עצמו מהלקי פרד"ם והוא סימן מובהק שזכינו
למורי תאר"י זלה"ה הספרש דרך הנגלה ע"ר חסור שהוא ניצוץ
משה עצמו וא"א של אזכה להשלים תיקונינו ויעלו ספורש בקבלה
נפלא עשרת ראשינו ר"ת נער שכח בקצרו שנים יחי רצין לפני יי
אלהי ישראל שיבוא פעם אחר ויחקן כל ישראל כתיקון שלם אוכי"ר:

פרק שלשים ושלשה

בתר רמיתו מלכין קדמאין היה חקב"ה מתקן העולמות
כאותן ברכי הקב"ה ברר את האורות ואוכל מתוך
חפסולות והשוב מן הרע וברר חשוב לעצמו ובזה היה מחוקן
כלילת השבע מלכין של עולם האצילות כאשר נאמר
בסקומו את כ"ב ע"י ארך אבא ואיסא ותתקנו אות כ"ב שאר
עולמות בי"ע ואח"פ שהיה בהם שוב ורע ביצירה סמובים זה
לזה ובעשיה היו בתוכם מסש על כל ארץ הרע לא היה יוצא
לפועל כי הנבורות נשארו מסותקי' מהצירנו קצת נבורות כדי שלא
שלא יעלו חקליפות ונשארו גם כן למתוך חזיונו לחוליר והנרוך
סניאות הנבורות סוד השכחה מהחיכום של התאות הסולידר אהבה
כן איש לאשתו ואם לא היה הוסא נשאר העולם כך וחית סולידר
ע"י מיתוק אותן הנשפטרין של בריאה שלא היו סבוררים כמו של
אצילות וסב"ש יצירה או עשיה עם תעולמות עצמם שלא היו
כל כך מפוררים ורצונו של חק"בה תיה לתקן תנשמות של עשיית
הנקראי' נפש ושל יצירה רוח ושל בריאה הנקראי' נשמה לעשותם
נשמתא לנשפרא מאצילות עצמו מפרינת תעליתה שכו חרי
לא יתכן אלא כמן שהוא אלפי חות עלמא שאחריו יהיה עולם
הנשמה כאשר נאחרי בפרקי' הקדמים ותמאציל חכל ברא אדם
הראשון כלול מכל תעולמות כמו שאר"ל שיש בו קצת מתעליונים
וקצת מן מתחתונים לפיכך יש בו נפש מעולי' חעשיי' וחיינו ח'מתוי'
ורוח מעולי' יצירה ותיינו' כהויה ונשמה מבריא' וחיינו הוא ונשמת
לנשמה מעולם האצילות רהיינו יוד שבשם ונצטרך להיות בעולם
התחתון כנ"ע שלמטה לקשר כל תעולמות ולכלול אותם זה בזה
שאם היה בעולם האמצעי לא היה מי שיקשר העולם שתתחתון
ולפיכך הניחו בנ"ע שלמטה לעבדה במצות עשה דחיינו עשה רחיינו החמור'
ולשמרה במצות לא תעשה דחיינו הנבורות וחכל בסוד מחשב'
וכוונת חמצו' ומור שעשה אכילת עין החיים היה נחשב לו לא כניל'
קרשים ועולת עשה כו מצות עשה ולא תעשה וכנוחת השפורש
חזוהרתם בפת ומעשה חזוק היו סתקנים כל העולמות ועור חיזק
בן דוד יוצא ושב סנ"ע לעה"ו לתקן תיקן א"ת בנ"ע מח שהיה
לו לתקן כאשר אבאר כאר הסב ענין מה בשתר חמא א"ה ורוש
שתא אפי' חות עלמא ומור הרע' סוב ורע שאם לו לא תאכל
ממנו העיקר היה ביצירה הנקרא עץ חדעת סוב ורע אכל הפגם
תניע בכל תעולמות כי יש סוב באצילות היינו תחסרים ורע תיינו
תנבורו' חזכות לעיל תחסרים נקראי' רע ועור יש סוב ורע בבריאה
על חררך חות רק תחסרים הם שם מושאלים בעולם האצילות
בסישינו הסובים יחרים מאימא חסקבלת בבריאה וביצירה יש
סוב היינו הנבורות ורע היינו חקליפות וכשאכל אדם ממנו אחד
שנגע בו תנחש ערב הרע עם חשוב ובברו חקליפות ונמצא שפגם
בכל העולמות כי כיון שיש להם נאחזים סעולי לעולם
באותן שחור ולקלל כל העולמות שהכשיך עליו חקליפות וכו
נכללו כל תעולמות כי היה חפם מקום שלש עולמות בי"ע ונפלו
כל הניצוצים ממנו וכל הרוחות חצריכים תיקן ער ביאת הגואל
ער תחיית המתים וצריכים ברוב אחר מחרש ולשיכך נגזירה עליו
מיתת חנף ומיד שאי אפשר לו להחיות אלא שצריך שיסותו כלם
בכח פעמים בני שבבל פעם ופעם יחבררו וקצת סיעם סן חמרוב'

כהניף

לפיכך צריך עירן ועירנין והוו הגלות חסר הוח והברור הוא כיון
שנפלו בעומקא דתחומא רבא תתרין ועלין בר' יכודות אדם"ע
ונהם לרצת"ם וכשעולם העשכים שהם רצוחה ואוכל אותם
הב"ח סתעולם וכשחתר הארם ואוכל הב"ח הוא כהניף יותר
וסבורר בחיץ האדם והנה הקליפה הנבה נעשית צואה אהרוהר
שבכל חקליפות שנאסר עליה צא תאסר לו והיא עבודת אל נכר
וסשליך אוהה לחרץ שאין בה ממש וכחץ בחקן קליפת עשירי
שבעשיית לפיכך צריך לנקות (דהו סור רובן של צדיקים
סחים בחולי ביעים לנקות עולם העשיית בכוח הפניסיו"שלו
והבן נבר תיקונם עצמו קורם שיאבד והסטה נקביו עובר משום
כל חשקצו את נפשותיכם רבחינת נפש היא בסלכות ואם הוא
אוכל קודם שיסהר את עצמו כיון שקליפת עשיית דבוקה בו אף
כשיאכל וירצה להיעלות האכילה בעולם אל יעלה ולברר אותם
בסבולות ע"ה"כ שיניים לא יועיל הלוחי שלא יוכן כיון ששש
בנינו קלים בעין אמנם סח שסתברר יותר נכלע באבנים כנגר
יצירה והסחברר יותר כן הרם נכנס כלב שהוא סלך נגר כריאה
והרוחניות שבו נגר אצילות וינעסתו בתיקון המזבח שהיה סבורר
אוכל סתוך הבסולת כי היה בו חלקי רצ"ם סיסוד הרוסם סלת
ובם שהוא עשיית סיסור הצופת סולת שסן ויין שתו' יצירה סיכוך
חב"ח צאן ובקר בבהסח ותורים ובני יונה בענף שהוא בריאה
והמשתרלים בו בהנים בעבורתם לויים כרובנם וישראל בסבוררים
והבעלים תסקריבים את עצמם כלם סור אצילות ויש נאכל
לאישים והוא עשיית ויש בריית והוא יצירה ויש ניהו"ח והוא בריאת
ויש לי"י והוא אצילות והיצירנו לכל זה בין שנפלו ניצוצות של
אור בתוך חקליפו' שקצת נפלו בחרוסם וקצת בב"ח וקצת בכוברי
לסיכן ארז"ל אין לך עשב למטה שאין לו שר למעל"ה כמה מ ואסור
לו נרל דהיינו הניצוצין של אור שנפלו והם סגרלים את הכל ער
שעלים אותם על יד בני ארם שסבוררים הטוב כחקליפה ולפיכך
חזהירת תורה שלא לזרוע כלאים ולא להרביע כל"אים שלא
לערבב הניצוצות אור זה בזה שאם ככה יעשה להם לא יועילו
לחקן כהוגן ובוזן שב"ח קיים היה הקרבן סניעיל להעלו' הניצוצין
ולברר ותכשיו שאין סקרוש החפילה היא במקום קרבן שעיקר
לחלקה בכוונתו לארבע עולמות אב"ע במקומם ובעלייתם
ובחזרתם למקומם עם שאר בוונות חשייבי לזה ואם נתקן העולמות
אנו סעלים נ"ב הניצוצי רצה"ם הראוי להם ואם נתקן העולמות
עצמם בשיטה שסחוקן בעצמו ניצוצותיה השייכים להם אשר אנו
סעלים בנפילה אפים ורי בזה:

פרק לד

אדם תראשון היה כולל כל תב"ו דורות הראוים להבראו'
דור אחר דור בזמן אחר וכעים אחת ודור הפלרי
ודור חסבול נתקנו בסצרים ועסירתם על תר סיני וכפני שחטאו
את"כ נגפלו בסרבר עת"ים לבוא לעולם ה"ה פעם שניה
עם תרועת שלחם להשפיל שליחותם נסדבר ס"ש בזכון הבלי
בשיה יום לשנת ער שיתקנו אותן חב' שנת של סדבר שחטאו
ויהיה תתיקון בכח הפגם שנב הם יום של כרגלים עלתה להם
יום לשנת ועל ידם יתוקן תכל ואויר תסרב"ם אויר חיו הארץ וכל
הקליפו' יאבדו סן תארץ ויהיו נעקרים ונשחטים כנדרים ובבשים
של יום הכיפורים ובאותו הפעם יהיו בבל יראה וכל יבוא ונהזור
לעניינינו תב"ו דורות תיו סנוף של א"ת אכל לא בשליחות כי היו
חכרים ססנו ניצוצי תתק"ער דורות אפי' קודם שחטא לכן ע'
האבות שקבלו עליהם שכר כלם נתקנו שניהם וסברים אוכל
סתוך הבסולת ער ביאת משיחנו כיקייה ניצוצי סהרה וזהו אסר
ז"ל בפרקי אבות ער שבא אא"ת ונקבל עליו שכר כלם והוא כמו
אצל הראשון שבא לבית הכנסת שקבל שכר כנגר כלם ר"ל שהו'
סקור חשפע והוא אהב נאסן לשכינה ונעשה כרובה אהי"ה
בעומרו חכף תחתיה ואחרי' עומדים חחתיונמצא שהם סוכרחי'
לקבל על ידו ואור שפע רוחני אינו חוזר כלום לו ולהם חוזר סור
אחרים ז"ל זכה נוסל חלקו וחלק חבירו בנ"ע כי הוא נעשה מקור
חשפע חמניין לחבירו זה נהנה וזה לא חסר וזכה אל ניף הנשפח
שיהוא האיש עיקר אל הענפים הסתיחרים ופסתעפים לקבל

כהניף

שער עולם התוהו

מהנוף וכן פירשתי אני נפתלי המחבר בכפרי שחברתי על אגדות התלמוד שקראתיו אפריון שלמה ואלה הם דורותיהם הנוף של א"ת והראש של א"ה והם מאלף דור של טהרים מניצוצותיו של המלאכים שנאמרו לך בפרקים הקודמים שע"י תיקבר ויניקת ומחין פיעמים שלש עם נכר נתקנו מניצוץ לפרוף ועשו נדולים וחירים ובהירום כאור השמש בנבורתו לצורך תיקון הרור והם ראשי הרור ואם לא היו חוטא א"ה לא קבלו זיהא ובכור שבירת כח היצ"ר בתורה ומצות שהוא סור כתיבת החורה על לוחות האבן שנא' בכל לבבך בשני יצריך הכתוב מרבר וכהרע נעשה טוב שנאמ' לא יסיר סוב כרע כמו שעשה א"ה האם הכר ימיר בהשבר התיקון והיה הוא ותכונתו יהיה קודש ויעלו נא ערוך מאחמל חפתה נם היא למלך הוכן ומשיח יריע כיהרא באשלמותא שכולה יהיה טוב שאעלו הנקיבות של הקליפות יתוקנו ומכ"ש הזכרים שני אנשים מרנלים והוו שנא' אז תבואנה שתים נשים וזונות ולא מקודם לכן כאמור כספרא דצניעותא אבל נשפות פרום ועפורה הם יתוקנו ברורו של משיח באמור בזוה' ויוציאותו מפארי רפוסנא ויניחוהו מחוץ ליער ממארי רפרום ועפורה בחפלת י' עליו עם הערב רב שיתוקנו ליעיר אך ורק עמלק שהוא היותר ותחפא קשה שבערב רב לא יתוקן לעולם אלא הרושם יאחר לפעלה מהתוסם ששם התה את זה שש כניינים הנרים שבאו מסנו בנן רב שמו בר שילת וברוחה לו:

פרק לה

התתקינד דירות הו סור הרע של עולם התוהו והאלף דיל של פתורים הו סיפור תפוח של עולם התיהו אלו ננוזו ואו נפלו למפ' שנ' על הם רמעת העשוקים ואין להם מנחם כי אין להם תירוץ מספיק שיש להם מענה לפת לא בראתני מאור הסוב כצר החפרים ולא היינו נופלים אל עמק הקליפות יעם כלזה יש ירורין שהיה צריך הקב"ה ליעולם התחתו שיקרו טוב ורע הם הנשמות האלה אשר הם עצמם הסוב והרע והיה צריך לברוא רע מפש ולכן בהרי הוצא לקה כרבא וכל אותם האלף דור דהיינו התתקנ"ד דורות עם הכ"ו דורות הם אלף דור אשר היתה התורה נגוזה לישראל אותם הדורות היו מקבלים הארת מהסותר של ויוזן אבא ואיסא לצורך עצמם כי יש כ"ו וזנם באבא ואימא והיו הסבריל כמה הכרלות מכליפת הארתם וכבשרי אחות אלות פליטת האשה כאשר לא תתעבר ולכן לא זכו לתורה ו"שה קמטו בלא יעת נהר יוצק יסורו ויסוד והצוק והריק השפע רצף בלי ויוזן ויניבור ופיחוק מלשון הציקם והריקם מכלי אל כלי והנשפך מפנו נתנת לתתקנ"ד דורות אשר שב היו ולא היתה יצורפת ונקלטת את חזרע העליון והיתה מפלת אנשי יריחו שורש הנפילים היו בארץ בימים ההם כי הפילחם המלכות כסוד נפילים והנן הפור הנרול הזה ולכן היו משחיתים נם הם זרע על פני כל הארץ לכפלת רוגמת השחתת הזרע שלא נקלט בנוקבא ופיעם הדבר לפי שירית לפניו יתכרך שאין כהם חולקת עתה והם רינים קשים ולכן הפילחם המלכות כמו שהיה אצל בינה של עולם תתונה שנם היא הפילחם וזהו פור שני אפיך והם הצף של התתקנ"ד וכ"ו דורות שעשתה שם ז' וס"ב תרש לכן נפלו ומחו בסור אשה מפלת נפלים יער שאם לו דור הע"ר כצר וה היה רואי להיות נפל ער שניתן לו חיים כהאבות ע"י תי העולמים ונתעלת וזכת ליסוד רזיעי חבורו עם המלכות ועכ"ו ה צריך לשבור עצמו פליטן ס' נשמי פור נובלות המיתה אלא יהיה חי ממש להשפיע זוונו מסוד הנקרא אביר חוקפו של יעקב וזש"ה חי י' אם אחן שיגא ליניעקי ותנוסה ליניעקי ער אמצא מקום ל' משכנות לאביר יעקב שיש לו שני מסכנות כיח ראשן ושני שהיא לאה ורחל תחזור ליניינו מפני שהיא תחלת ניאחם ל' הלכן היו קשים כאור והו סוד שכינם פרי"ם מנעמן ני"ם ר"ה קיטרינן ויראין אוחזים בהם והם מזוקאומות שבאים נם בן מסוד הנפלה יהפרים הלכי' והכרים ומלכות לא רצתה לקלטם ליעלות בהם השבון שלם אבל ביום השיני יצרה תהיה לכם רוי א ולא לשאר עמין והיא מקבלת הזרע הליון ואיער מפלרת אוחו ל' רק ניצרת וקולטת את הזרע ולכן נקרא' עצרת ואפנם קליפת הזרע בנ' ימים בי הרי אם תפלום הזרע ביום הנ' היא שהורה כמ"ש במשנה מסכת שבת פרק ר' עקיבא כי אז בבר היא מפרחת ואינה הראוי והנה נ' ימים א' הם סור תנ"ח דיניר שפתם מקבלת המסה הליון כאמא ושם מקום בפוף שליש העליון של ת"ת ניר ואלו הם סור נ' בני נח הימצאים מן התיבה וכנגד שלשת מראות הקשת שהוא יסור מלא נותן והארה הקבל הפפרו למפה ושם נתבשל ויורה כחץ בכור הזוזו ביסור שלה ואין כאן מקום להאריך בזה והנה בנגר נ' בחינות אין צריכה נ' ימי קליפת נ' בחינות אלו והנה הסור הוא בי המפה של הזרע הוא חסרים ויחסר ני ע"ב ויש בו נ' בחינות בע"ב שהם נ' פיעמים כ"ד הם ע"ב ובנגדם נ' ימי הקליפה להצטייר בו שיר ן"ב זה הוא בציור הנזכר בתיקוים והוא בזה

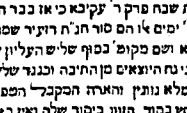

שיש בו כ"ר עיגולי' המצטיירים בזה' בלא חנין כי התנין הוא של עיניך דילת ממש מנ"ח ראיתא מסוד יעולמיתא שפירתא רליח לה עיניך לאפיקי כאן הוא סור הכר"ן לבר בלי חנין והם ב"ר עיגולים ויש נ' הויות כאלו שהם נ"פ כ"ר וכלם בחינות חסר שהוא ע"ב והוא סור האכרו' חב הוא קליפת חזרע שנקשר ואוכר חזרע בהחמרו להוליר ומלה ח"נ הוא נוטריקן חכר נבורה וחפארת לפי ששליש העליון מפופה עמהם אינו נחשב והו סור ער קרנו' המזבח שהוא מלכות שעליה כחוקנים הניצוצים רצח"ם בסוד על המובח והנ"ר הם הקרנו' שלה ר"ל תקשרה את המפה פח"נ שהם עצמם קרנות ימין ושמאל בפיעת בנ' הויות הנזכרים והם נ"כ קרנות שורת המאירים ומולירים נשפות ולעתיר יהיה יהו"ה אחד שהוא ויער בי' בפיעתיו ובתיקונין כסו אריך בתיקוני דקנא בחבים נדולים ושמו יהיה נ"כ אחר בכל אכריה וכפיעתיה סרי שאין כן עתה מוחץ חציר ותיקוניו נעלמים באמא וארין נר' תיקוני דקנא כי אין לו אלא ס' ונם המלכות נקורה אחת יש לה תמיד ושאר הס' נעלמו' באפא ולעתים ידוני'היא נותנת לה איכריה וחוזר' את כ' למיעלה ולעתיר ישארו כשלישי וחם ולא עור אלא יוסף המאציל עליהם אור חדש ולכן באותו הפעם נשיר שיר חדש אוכ"ר:

פרק שלשים ושש

וכיון שבארתי לכאר ענין השביחה באבאר לך איפן חזיית באר חישב דבר דבור על אופניי רע כי בשיהיו האותיות למטה להעשות מהם כלים ביון שנפיעו נחצבו ממקומם הניליך בל אות ואות מהם נעשה לו מילותו ואותו חמילוי הוא בסור אור חיצון כיכל חיצון הוא מילוי ואחריים והער ע"ן מלוי ני אלהים שהוא דין אשר חץ מפנו יהנה הכל מקום שנובוי אור חיצון הוא סור אתיות'' כן היות ביעל'החותו אותו חמלוי כבור אר חיצון ולא אר מקוף לכלי ואותיות העיקריות היו עצמיות הכלי והיו אלו האותיות העקריות מצירות לחמילואים שהיו להם סבחוץ וכשבאו חוץ הכלים אלו הק"ם רבוא אותיות של השמע שאמרנו למעלה' תוצרכו להחזיק כרי לתת לחם מקום בתוכם להנחילם והיו חולכים ומתרחבים שמפני ריבוי האותיות הבאו עליהם הנצרכו להתרחב כל כך עד שכיכול נפרצו אלו מאלו ונתפזרו וביון שנתפזרו האותיות העיקריות שהיו אותות הנפשיות נתחברו בשאר אותיות של שפע חפנימי שהם הי' רבוא אותיות שנשארו חלויים באויר לכנס בכלי אמא בפו שנבאר בס"ר אבל האותיות של הכלליים נפרדו כביכול מן האותיות העקריות והם היו שנפלו למטה יער קרקע הטהירו והכינו והחזיקו הר' וכנטרת לר' עולמות אב"ע ורחיצו בעולם האצילות האויר בצד פנים פי' בהארת שהיה להם מאותיו' העקריות מצד פנים והשתכו בעולם הבריאה כהארת שהאויר מצר ימין שלהם ובעולם היצירה מצד שמא ובעולם העשיה מצד אחור ר"ל בריכוך שלהם כמו שבאור עור ביעו"ן ומאותו החאורה שקבלו מן האותיות העיקריות נשארה סמנה מעט רבוקה בהם גם בשרידה בקרקע שמחזיר והאורה הואת הם המסיין וניצוצי מחיה שאמרנו שנשארה רביקה בשברי

בלים ומאותו התרחבות הפיוור והנפילה של אותיות הפירוד הרע
נתחוו הדינין ונתחדשו הדינין ונתחוו הקליפות בשתשא א"ת ויצאו לפועל
ונרבקו באלו האותיות ונהנו מראורת המיפן שהיו רבוקים בהם
הדינין שנכרתו הם אלף מאות תריסין הם דינין רבריא ושמות
אים שמתחק"י אול שרי הוא שולם בבריא"ה והיא בנתרת בבריאת
הסמך והפרנוד שהוא בית אצילו"ת לבריא"ה ואבר"ע עולם"ד והו סוד
שדי וסן הפרוכת הואת באדרת לחוץ בסור שם הסר שהוא א"ל
שהוא סוד נ"יורין ואף סן שם ס"נ שלח ז"ע סיוסקה נעשים הדינין
מאדי תריסין שהם סגינים על סכאות המרכבה שלא יאחזו בהם
הקליפות כי תרנוסו של סגן הוא תרים ונ"פ אל שהוא סיחוק של
כי"ע עולה סנ"ן גם א"ל שדי"י נ"משה שזכה לב"ינה שסם הקד"ש
דינין רבריאה כי אסא ראצילות סקבוצה בבודסיא ע"י סכן והשם
הוה כולל כל עולם הבריא"ה כי הוא פתי הדם של הדינין שנתבכו
לחלב בשרים שלה ולכן הוא הסחתק הדינין ע"י שם אל שהוא"א
חסר הוא כן שם ס"ג שלה ושמיה על ירה גם כן סן הפאות שלי"
אוירץ אנפין בראשר נבאר בסקומו בראש א"א זא שדי"י בסניאלו
עולה עם הסלה אלף פורין שאוכל"ד מרת הסלכות בכל יום ושפני
שנ"ן אל הם יורדים סביבה ע"י אויר אנפין סתסאורת שלו והם
טור ש סיחוק בי"ע שהם אל שדי אל הוא ל"ארנ"י לכן אסר אלף
אלפי"ן שהם נ"אלפין חזקן ועוד אופר בארר"א נ"ן אלפין דינין
מארי דיכנא והם דינין דיציד"ק חיצי מקנן בו שהוא סור הוי"ה
ואיל הוא חסר תיזרי עסו בא"א ואל הדה הוא ני"ן ולכן הם נ"ן
אלפין והוא הסבתחים וגם שם אל הוא הזקן ראשין סי"ן חיקוני
דקנא ובעשיה הם צ"ו אלפין סאדי דיללא כי שם אדנ"י דיסוני
בסלכות המקנגת בעשיה וסצורף עסו שם א"ל הוא נ"צ"ו ל"נין
הם צ"ו אלפין שם אל זה תקן נ"עולמות של סאדי דינין ונתבטמו
על ידו וירוץ שיש נ"אלהים בסרות א"כניבא שהוא נקרא אלהי"ם
תיש והשני בגבורה והשלישי בסלכות ואלהים פלא בסילאו
ורי בונו עולה אל"ף כזה אל"ף אל"ף לס"ר אל"ף לס"ר ה"ת א"ף
לס"ר ס"ת יו"ר אל"ף לס"ר ה"ת יו"ר ס"ם ולזה נקב אל"ף בכל
אחר סהם בי הדינים התקיפים נעשו סאלהים וכל ריכוז הזה
אחוריים דהיינו תיצוניים שלהם סור אחור שהוא עשיית והראשון
שבניני כולל הכ' אחוריים ולזה נקרא הסלך הראשון סהסלכי' כלע
שהוא כולע וכולל השני סלכים האחרים ואופר בארר"א שעלם
תיבבא והלילה הוא בעד ה"כ סלכים האחרים יוב"ב והשם שאלו
המלכים עקרם בבינה כמו שאמר הפסוק שמלכו באויר אדום
שהיא בינה ונקראת טיפת אדום דספסרזהא נפקין דינין ואת חית
קורס תתיקן רצוני ליסר סמלכו' דביה נפקין אלו הדינים כאחר
שב דיהיב על הודדית שהם אילו הדינין ולסעלה בבינה הכל
דחסים בפני שהדינין נכפים שם ובכל עולם של כ"ע יורד שם ל
שהוא חסר ל' ונכנס בתוך הדינים כדי לתקנם ולבסטם ולאכפיי'
לתון כמו שאופר בארדת נשוא בארי"ה עין שם ונם בראש חשב'
שהו' ים תרין ובולם מזסגים על שנאי ישראל לקסרגיוס סורא
שסא ה"ו יאחזו בהם הקליפות ויקבלו אש הדין ותנבורת ה"ו אז
נסתקים ע"י עצת הק"ב שעזה לתקן בשופר של בינה אופא
עליאה שהיא סבתקת הדינים הללו ובכר תשרבתי לסעלה בענין
תשופר עין שם גם אר"ל קשים מזונותיו של אדם בקריעת ים
סוף כי באכילה תזא פוגיא סבש ניצוצי סהרות היות של הסטוך'
כמור ל"כ אלהים שהם ל"כ שניים שבשה העליון ו' שניים
בשת לסעלתני' לסבסה סור שני תצאי האלף של א"ן שהם שורש
הל"כ נתיבות אבל אעגן נאלקים לחלקים כמו באבא וכאה נבור
אוכל מתוך הסטוך בסור ויוה תחת העליון של א"א ומשם מקבלי'
והוה אבא ואמא וסמנו מזקוונים ותזוון הזה תזא סכוונה בלשון
אכילה וכל זה תזא שורת הדין שיקח הבן אדם תיוסם שהו' ניצוצי
שהרה הנו שאסור האלהי"ם הרועה אותי סעודי שהוא מרת הדין
לזה צריך נ"כ לבנין סיתוק הדינים ביום ראשון שהוא יום
האדת נוכלות הנשמה שסיה בריאה צריך לבנין אל שדי בברכת
הסזון שיש לו שסע סנשמה יתירת של שבת שעבר וביום ב' הארת
הרוח משבת שעבר שהוא סור יצירה יכון אל הויה וביום נ' שהוא
האדת הנפש משבת שעבר דהיינו שהוא סעמד הרוסש של הנפש
שהוא כתר עשייה יכון אל אדנ"י כב"ח בזכרו השם וביום ד' הו'

יעשה חכנה סנפש רוח נשמה ספסה לסעלה אל השבה הבאדר
כשמות חללו בסוד והיה ביום ההשיי והביאו את אשר יביאו מכל
יסות השבתי וכתה ספתיק הדינין ואין סניעה להאדות הללו
ולסיתוק הזה וענין חזה נבאר אותו ענד דרי צרכו בסקומו הראשי
לו ומאלו הדינין שנכרתו למעלה נתהוו הקליפו' שמית של כ"ש"ף
ונבראו מאיזתות של פירוד וסיזור כך כולם קנאה ושנאה והתרות
וקטטה ומריבה ורציחות וכל סום רע ונם אין כתם שליכידי
לבן אין להם רגלים של קדושה שפועלים יכול חי וקיים ונותנים
חיים ומחזיק פעולותיהם לפעלסי עד ההו סור השוקיים שהם נצח
והוד פ' שפעולותיהם נצח והוד והוד לפניו ונ"פ שפעולותיו נצח
נצחים וישלהם יסוד חי וקים לינקל ולעולסי עולמים אבל שקר
אין לו רגלי' ונתקצו רגלי נחש כי אופ"י שהסכשף יש לו הבטה'
וסניות סהם לעשו' רע ולסלאו' האוותו יעזבנו כתצי יכיו את לזסן
סועם שתסנו ויסתינו וקורם שהשא א"ת לא היה אחי' להקליפו'
בהדינין הללו ולא נתנו ולא נרבקו כהם ולא היו יוצאות לפועל
כי היתה אפיכהם ברגע ונכוחו אחר אצילהם ולא יצאו ביצת
צפעוני לעול' ולהשפל לאפיכת הזאת בפתיל' הלק' הסונה' בששי'
של שסן תפתילה שואבת סהשפן תסיר ובשרוצין לכזוחה קצת
שלא האיזה להזק אלא בתוך הבלי סמם שוקעין אותה באותו
ראשון שהיא שואבת ורולקה שם ואינו כאידה להזק זו הי"א
אפיכהם שלא היו יוצאות לפועל כמו שנתש הישן ולא היה לה זיוק
ותולדות ולא היה סוליד א"ת שדין רוחין ולילין אם לא היה חומה
ובשחמה את נרבקו הקליפות באלו האזיתות של הדינין ונהנו
סהארת הטיפן שהיו דבוקים כהם את"ה הוליד שדין רוחין ולילין
ונולדה קסמה בעולם ורצונם לכלכל כל האצילות ולקנין האילן
עם כל נפיוותיו ויהיה הערלה חופפת על בריח קודש ער שבא
אברהם ותחך הערלה סן הבריח שהוא סור הכל' עצם השפים
חזרו לצאת נשפות יתירי סגולה ער יציאת כלל האומה הישרא"ל
מן בחור שבאבות מת שאין כן קודם אברהם היו הדורות רוכם
רשעים עובדי ע"ז וסכח הערלה הזאת הנקראת עצ"כ בינעבו"ן
תאכלנה ואכילה הוא לשון זיוק בית הרחם של נקיבה שנ"אכלה
וסתתה פית ואסר ויאכל לה"ם ונאסר כי אם הלחם אשר הוא
אוכל ואז בחסא א"ת נתחפך הם"ם של מלת עצ"ם השפים לב"ת
ונעשיה עצב בתפיסת הערלה הזאת והיא סור הם"ם שאופר הזה'
שהיתה פורתה באויר ולא רצתה לי בקב עם י"ה לעשו' סות שלם
שהוא סור הלבוש כתונות עור וכשר של הקליפה שכופה סיהה ער
שסכב אותה ארבע זמנין ונעש א"ה עקש בעצ"כ תלדי בנ"ם
ויכול עצם השפים הוא סור בית הרחם של נקיבה כנזר ע"ב ושם
שהיתה הנשמות ואחר יציאת מצרים נתקן זה בסור של' וידאו אדר
אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכיעם השמים
לסוהר וחזכיר בפסוק זה ג' היכלות היכל אלהי ישר"א ויכל לבנת
הספיר וזיכל עצם השפים שנתקנו כאותו הפעם שבהיכל אלהי
ישראל שהוא תכ"ר דמלכות שם עומדים הנשמות בגוי"כתים
ונגדיהם כזסן שמובני' לרדת למטה עומדים בהיכל עצם השמ'
וכהיכל לבנת הספיר שם עומדים הגרים אבל ליעתיד לבוא נאמ'
כלע תמנת לנצח ונאסר קוסה אלה"ים שפשה האר"ץ כי אהר"ן
תנחל בכל הגוים ומי קומה אלהים שעד עתה לא היה תקוסד
לשם זה לפעלה באצילות בסור ס' אל"ה אסא אסתלקת מעל
בנין ובפשיכם שלהם אסכם ולפסה שכרי בלים נפלו ואין להם
סיתוק עד לעתיד בזסן שיפשוט הק"בה את עולם העשי' הנשמי'
והרוחני' הנקראים אר"ץ כי כלכות מקנגת בעשיה ושולח' בתוכה
שם אלהים שלה סלא החזן עולה ארץ להגן מן הקליפות של עשיה
כי בבריאה הוא ביוזר עולה בראסי"ם וב"יצירה סלא אלפין עולה
רצ"ה ובין הסצרים צריך לבנין בתחילת י"ה בסלת רצ"ה להצילנו
מצר"ה בשם זה להגין מן הצרים בימי צוה כי ביצירה עומד בסא
עם סתגוחיו בנגר סיכאל שר הגדול עם כתגוחיו ושם יהוה טו"ב
ור"ע ושם היתה הסלחמה בסור הלל מסלב' חשריה ונאסר ואשפיר
את פריו מסעל ושרשו סתחת ולעתיד לבוא נאסר ביום ההוא
יפקוד י"י על צבא הסרום בסרום ואת"כ על מלכי האדם באדמה
ויפקוד י"י בחרבו הקשה על ליותן נחש בריח שהוא בכאל ועל
ליותן נחש ירקלתן שהוא לילית חייבתא ואת"כ תגחל בכל הגוים

כי

שער עולם התוהו

כי נאסר לה הרחיבי מקום אתלך ויבללה חקרושה כל הארצות וכל מקום המוסאה שנ׳ערוך מאהסול חפתה גם היא למלך חוכן והחלל של א״ם שנ׳עליו תנה מקום אחי יסודר ויחקרש אוכ״ר:

פרק לז

אמרנו למעלה אותם התשרה רבוא אותיו׳ של כל ספיר׳ וספירה שנשארו באויר אחר שנשחברה כל ספירה וספירה היו עולים לפני פנים וכל רבוא׳ דאויר דאותיות דזראו׳ לרקיף כל כלי מח שלא יכלו להכיל יוד למטה ער שנשלם כולהחסיען מלכו׳ ולחעשות כבנדל ויצאו כל האותיו׳ של שפע הפנימי ויעלו למעלה למעלה פנים עם האותיו׳ העיקריות של הכלי שלח ונם ו׳ רבוא שלח • וסרוב חיראה נסדקו הספרי׳ ובינה לארקן סכח ריבוי האותיות • כי בינה נתנה אותם לאבא ואבא נם בן לא רצה להכילם ושלחם לחוך הכתר והכתר לא רצה לקבלם כי כבר נתנלגו למטה ובירחם למטה בכוותא תסבוכן וחוך הכתר ובינה שנסרקו ויצאו מהם נוכלות האת״כ רמז א״ם לבינה שחשלחם לחוך הכתר הכתרים שלחם בחכמות וחבינות של כל ו״ם ונשלה מן הת׳ רבוא אותיות כ״א רבוא לבנות כתר חכמה בינה שהכ״א הוא נ״ם ו׳ לבנות מחם נ׳ ספירות ונשלו מבינת למטה מ״ם רבוא אותיות זה ו׳ של האורך פנימי׳ של שברי כלים שהיו משופטים ומרחפין למטה לבקש כליהם ונתפששו ביעולם האצילות ולא מצאום וכן ירדו בעולם אל עולם ולא מצאו מנוח לכף רגליהם עד שבאו בקצה נבול מאור ואני נפחלו המחב׳ הספר הזה סכוין בו בקר וערב בחפילו׳ת בסר׳ תקע בשום׳ בנוחם וקבצינו יחד מאר״ב״ע כנפך״ח רחיינו האות הקדמת לאור׳ האחרון הוא השם הזה בחפילת המיוחד לשם זה שהוא מקבץ ניצוצי נרחי קמו ישראל וסלח נרחי נ׳ שפ ע״ב ובשיעור שרר כותב חחפילות אבארבו כאר חיסב עם הבחונות השייבות לוח הענין ומח סוב וכח הנים לכל אחם לבוין בו בכל ברכה הנהנין ובפרט לבעל חשובה לחקן חסעו׳ שעל ידו חחזור ניצוצי הקדוש למקום׳ אל חלק נשמחו ולוה אסר חם משורר וחוריחך בחוך פ״ע בלומר שבכח אבילחו של רוב חם״עה החומ׳ שהיה מחכוין בעת האבי״ל חית מכנים אלו חמינין שהם ניצוצי החורה בחוך מעיי׳ים בוחת זו אר״ל שאחי כליחתי של אברהם אבינו ע״ה היו נוכעות הכסת כחוך כ״ח אלו חמינין בשאר חרעים בפרסיות בפרקי׳ חבאי׳ בע״ח ולוח אר״ול בלע פרור לא יצא ספני שצרך לעיכה בשני׳ לאחוי׳ מסנו אותן המינין ודע שבלת סרוד עולה סר״ח ואם בלעו חירו נשאר הכוח שלם מ״ה לכן צריך לעיכה בשינים ומכח זה בארץ הוא״ו שכחוך תא״לף של אין ואחוך חתי׳ ושל מות לשני רישין ונעשית כרו״ר והיא עצמה חוא״ו של מלא מות ולכן צריך לעיכה בל״ב שינים שבאים מכח חוא״ו של א״ראין שהיא נחחכת לשנים מכח הגבורות שהם ניצוצי דקדרינות׳ ולכך הוא״ו עצמה חתחב׳ שהיא גם בן חוא״ו של מות׳ חחכח החי׳ ושל מות לשנים ר״ל לשני רישין ונעשית סרור ולכן צריך ללעוס בשיני כדי לחתוך המרור לרסוו שאם לא נחתך נשאר חמרור שלם והיא ה׳ של מות שהיא כח ספרא אחרא בסוד ח״ו חסות וחחיות ח״ו על מצחה חאנשים ודע שגם בן חוא״ו והאת היא חרוסה שהרג בה פנחס לוסרי שהיא כרמות רוסה וכבותחו והשמות השיבים לחפעולה החיא ניצול מוסרי וכ״ר אל״ף איש שהיו עוסרים סביבות אהלו לשסרו כי הוא״ו של מות חיתה פוחחת באויר כדי לבנס בין פ״ם וח״ף לעשות מות שלם לעשות כליית ת״ו ועמר פנחס ולקח אותם בידו א״ת בידו אלא בי״ד שהיא אות הברית שניחן לו ולזה נאסר בדי״ת שלום עם ו׳ שהיא ברמות רוסת:

פרק לט

השברים חנו׳ ירדו לספח ר׳ירדו׳ אבי״ע והכינו והחתימו ברושם שלחם בכל עולם רושם ו׳ ספירות לכן בעולמות ב״ף אין שם רק שב״ע בשביעה סוצקות ונ׳ הראשונות אינם חבריי שם ואין שם אלא חילי שלחם שהם חבלים ולסח ירדו אלו ר׳ירידה לבר ולא יותר וחסיבם הוא להיות שחבלים נאצלו משם בן ד׳ שבעולם חסלבוש חבולל ר׳ מילואים ע״ב ס״ג נ״ך לכן

מהטומאה להקדושה שברחה ע״י ר׳ירד׳ בלעיסה הל״ב אלהים שהם השינים ולזה צריך האדם לבוין בשהוא אובל שבכח הלעיכה בל״ב שינים שהם ל״ב אלקים הנ׳ בם עשה בראשי׳ והם ל״ב נחיבות חבכח שבאו סבח האל״ף שבריאה ראין שבאוי׳ במקובח והאלף הזאת צורחת חרץ יורק וא״ו ביניהם וכשירד נוצ׳ נא רקרינ׳ואוא הוא אותיו׳ מנצפ״ך ניצוץ הרץ מהמלבוש חחך הו״א שביבתי׳ לשנים מראשה לסופה ונחלקו י״ו לכל צד כוח אל וכן הם נחלקו׳ בפה ומאלו נבראו הל״ב שינים של אדם הישרא״ל רווקא ששים להם המספר הזה • והוא סוד הרחיים ששוחקות מן לצדיקים כי שם בהיכל אהבה הם הרחיים הנ׳ והמחינה של רק״ם מסנ׳ צפך שהם קשים כיותר כי ס״ם היא אות שלי מוח ונק היא אות שלנחש והיא עצמה צורח נחשוסנחה נבראת בי קוצה התחחון חיא סופניתי״א דרהבא של ת׳ קופרין נוברארן היונקים סבחה ומיחוק הזה נעשה ע״י אינן רחיסין חם חקדושים שקיימו פסוק ואחבה את ח׳ בכל לבבך בכח הלעיסה של האדם הישראלי בכוחחו מילה אותן הסיפין הנבלע בם באותו מאכל למקום הקדושה בכח נשמחו ועל זה אסר הפסוק חיל בלע ויקיאנו מבטנו יורישנו אל שהו׳ הקדושה ובר״ח שלו חם מצא שם א׳ משמות ע״כ שהוא חב״ן שמעולחו לחזיא ניצוצי מהרה מידי הקליפות ויצוצי ש״ו לבסלה אם הוא מבוין בו ומודו הוא חספסר שלי שהוא ו׳ ויש לבוין בס״ם אל שם זת שהם שני י״ו של שני חצאי האלף והם ל״ב שינים שבאדם בריאה בהשחך׳ הללו והם שני שורות שינים שבפ״ה ולסלמה ולמפח • כי שני פעמים יו עולה ל״ב שינים וכחו גדול מאד ואני נפחלו המחב׳ הספר הזה סכוין בו בקר וערב בחפילו׳ת בסר׳ תקע בשום׳ בנוחם וקבצינו יחד מאר״ב״ע כנפך״ח רחיינו האות הקדמת לאור׳ האחרון הוא השם הזה בחפילת המיוחד לשם זה שהוא מקבץ ניצוצי נרחי קמו ישראל וסלח נרחי נ׳ שפ ע״ב ובשיעור שרר כותב חחפילות אבארבו כאר חיסב עם הבחונות השייבות לוח הענין וסח סוב וכח הנים לכל אחם לבוין בו בכל ברכה הנהנין ובפרט לבעל חשובה לחקן חסעו׳ שעל ידו חחזור ניצוצי הקדוש למקום׳ אל חלק נשמחו ולוה אסר חם משורר וחוריחך בחוך פ״ע בלומר שבכח אבילחו של רוב חם״עה החומ׳ שהיה מחכוין בעת האבי״ל חית מכנים אלו חמינין שהם ניצוצי החורה בחוך מעיי׳ים בוחת זו אר״ל שאחי כליחתי של אברהם אבינו ע״ה היו נוכעות הכסת כחוך כ״ח אלו חמינין בשאר חרעים בפרסיות בפרקי׳ חבאי׳ בע״ח ולוח אר״ול בלע פרור לא יצא ספני שצרך לעיכה בשני׳ לאחוי׳ מסנו אותן המינין ודע שבלת סרוד עולה סר״ח ואם בלעו חירו נשאר הכוח שלם מ״ה לכן צריך לעיכה בשינים ומכח זה בארץ הוא״ו שכחוך תא״לף של אין ואחוך חתי׳ ושל מות לשני רישין ונעשית כרו״ר והיא עצמה חוא״ו של מלא מות ולכן צריך לעיכה בל״ב שינים שבאים מכח חוא״ו של א״ראין שהיא נחחכת לשנים מכח הגבורות שהם ניצוצי דקדרינות׳ ולכך הוא״ו עצמה חתחב׳ שהיא גם בן חוא״ו של מות׳ חחכח החי׳ ושל מות לשנים ר״ל לשני רישין ונעשית סרור ולכן צריך ללעוס בשיני כדי לחתוך המרור לרסוו שאם לא נחתך נשאר חמרור שלם והיא ה׳ של מות שהיא כח ספרא אחרא בסוד ח״ו חסות וחחיות ח״ו על מצחה חאנשים ודע שגם בן חוא״ו והאת היא חרוסה שהרג בה פנחס לוסרי שהיא כרמות רוסה וכבותחו והשמות השיבים לחפעולה החיא ניצול מוסרי וכ״ר אל״ף איש שהיו עוסרים סביבות אהלו לשסרו כי הוא״ו של מות חיתה פוחחת באויר כדי לבנס בין פ״ם וח״ף לעשות מות שלם לעשות כליית ת״ו ועמר פנחס ולקח אותם בידו א״ת בידו אלא בי״ד שהיא אות הברית שניחן לו ולזה נאסר בדי״ת שלום עם ו׳ שהיא ברמות רוסת:

פרק לח

אמרנו למעלה אלו השברים ירדו ר׳ מרדיגות אבי״ע נפלו ער קרקע עשייה ועליהם נאמ׳ מקום אשר אביו מכלך אמורים שם ער תחית המתים • ומחם נעשו הארבע יסודות אר״ע שמהם נחתו ארבע מדריגו׳ רומם צומח חי מדבר וניצוצי הרח נשארו בליונים בחוך אלו חר׳ סינים ובשחעשו הדברים נשארו חפיפין בלונים בחוכם ספני שבאוחן השברים נשאר כחן איחה צר מן האור כמו שפץ פיפין ניצוצות ובירידתם לעשייה קלפו אלו חפיפים ניצוצות חללו חפשל בות כי כמו שהבלי שהוא פלא שפן ונשפר נשאר כו חיינו בשברים לחלחות׳ של שבן שהוא כמו פיפין ובל בלל חקונינו ומעשה המצות הוא להוציא יקר מבולל להתם פשע ולבלו׳ת אשאת ועליו נאסר והחזאתי אח בוליני ספיו וחם ספפא ניצוצי נשבות שמחקן אותם האוכל בבוונת הברב׳ של ברכת המזון ובאה מחקן ניצוצי נשפחו וניצוצים המוגעים בנשמת אביו אם לא עשה כן חתנה בלא ברב׳ עליו ארב״ל שהוא באלו גמ״ל אביו אמו פניצוצים חשייכו לנשמוחיהם והוא חבר לאיש משחיה שבכל פנמחו של איש משחית לגזול ניצוצות ולקולמם ולא להחזיר אל הקדושה והוא חבר שלו אינו מברך פונם בניצוצי אבילחו שמחזירים לאיש משחי׳ והוא חבר למשא ומחן שלו וחזו סוד כי לא על הלחם לברו יחיה׳ וזאת כי אם על כל מוצא פי ירו״ר שהוא הברכה המזיאם

לכן כל השפע בא מרובע בכור פנים ואחור ימין ושמאל ובירידתם צד פנים שלהם חוזן יוצא האצילות ימין עולם הבריאה שמאל יצירי אחור עשייה וגם שפני שאויר קדמין הוא מרובע וככלי מרובע מקרן לקרן יש בו ג׳ מילוי אחד משם של ארבע ומעלה ומפחת אין בו לפי שעצותו הוא למפחת ולמעלה תוא המלבוש לכן הידידות היו ארבע לבר לא פחות ולא יותר וכל שכר הוא מרובע בפור פנים ואחור ימין ושמאל וכל כלי נעשו ששים רבוא שברים וכל שבר יש לו שם מיוחד שפועל פעולות נוראות כמפורש בספר החזהם של רבי אליעזר מגרמיזא ויוצאים כמנו בכת כתנות של מלאכי ואח״כ יוצאים מהם הכוכבים והמזלות והרוחות וקרהונים שהם הם רל״ו אלף אלפים רבוא ומהם יוצאים בוכבים לאין בספר ודע שכל בוכב יש לו מלא ביתא בפני עצמו ושם אחר שולט עליו עם מלאכיו וכיסוד מניינם הוא מהילוי של אותיות משכ״ן בוח ס״ם של שין כ״פ נו״ן שהמילוי הזה בלתי אותיות משכן עצמם שהם השורש עולם רל״ו ומה שתוק הפסוק הזה שהוא רוכז הספר הנבבר הזה שהוא וכבוד ה׳ מלא את המשכן ר״ל בשתיצת לידת נוקד בבור מלאכיו אותיות משכן שהוא השפע תיוצא מלמעלה הוא רל״ו ונם מהנות בבור ״ שהם מהנות שבינת הם רל״ו אלף אלפים רבוא ולעולם אינו יוצר כזה מהמספר וכן עולה ריחב הכבר שהוא על הבפא בספורש בפרקי היכלות וכספר מרבבה רבה ווזוא ובבפר שיעור קומה של ר׳ ישמעאל שריחב שיעור קומתה של הבבור הוא רל״ו אלף אלפי אלפים רבוא מרבאות וכל מרחק הוא שם אחד וכן פרס״ם ני״השם וכן הוא נ״משה שהית מתקן השמות בהארה נפלאה והוא נ״א״ל שר״י וזהי פור המפוק וארא אל האבות באל שדי ובפני שנשמטו חיתה מואת הסדרינה הידי צריך להראות לו סדרינ׳ יותר מעולה ובל השפע של עולם הפלבו הוא בפור רל״ו בי רל״א שעריס עס״ת אחרותה של שם בן ס״ג בללם רל״ו הם שולחי׳ בל השפע להעלומות ונבנים מזה הספבר סמש:

פרק מ

רוב סנין זרוב בנין הקליפות נבנו בעולם התיקן מסור הבישול של תרין ביעין של יסור אבא ׳ שהם נצח הוד של יסור אבא ושם נתבשלו האזורית הללו רהיינו חס״ט רבוא והוצוך אזרזרות ו׳ם״ו של שביעי אזורית פנים״א דשברי בלים אשר נדבקו בו נם בן הרבה דיבין והוצריך הבישול הזה להבדיל הדינין ונפלו לסבה ונתחברו עם שנפלו תביהם קורם זה למשה בעת שברי בלים ותקנתידו ג׳ עולמות של דינין וקליפות נגד אור החיצון של בי״ע שהוא דיבוע ואחוריים ואח״ם שקעת סודו בשיבים אח״כ בעולם התיקן בבנין ד״א ונוקביה על בל זאת הם צורך גדול נם בן נאן להודיע בות השיעור אין נבנו בתות הסואבה ולא אצא סן הסבוץ את״ב וא״ם הייתי סבאר העניינים סידוע׳ן בבדלון סעורב שלא בסרר לא יבעם שום אדם אבן בעולם חיבשיה אפרשם בעת״ו ביאור רחב די צרבו על בן אקצר בו במקצת ו׳ן תתסח בדברים שאבתוב ספפה ותרין ביעין ובישול ויבוא בו בי בבר ניתן לנו רשות בנראת באיוב ומבשרי אחזה אלוה ור״ל אסרו ברבת תורה בלשון בני אדם זרע שבל הפעולות שאסרנו ושאסר את״ב הם בלם שמות פועלי פעולות משתו בפי סדרינות ר״ל שבשאם פפה סעורב של ל״א ונוקביה יהר דין קשה בחל החיות ואותיות בנצפך הם ההפשטות של ה׳ שהיו בסוד ספה סודו הוא אותיו׳ סעורב של שמות שלא נתחברו אותיות של בל שם אלא בלם סעורבים יהר ולא ניבר שום שם לעצמו ובשבא ארץ אנפין פשט יד ישינו ולקח טפת זעיר ונוקבית הוא שם אחד שבתפר את ארץ אנפין שלוקח השמו הללו ומסדר אותם הם״ם אותיות הסעורבים ובבנים אותם בסוח של אבא שיש בסותו שם אחר נדול מאור ולוקח השמות האלו ומסדר אותם ומוריד אותם דרך חוט השדרה שיש שם שם אחד בתוב באורך השדרה בנראה בזוהר ס״סקודי בהיבלות ובשנאמר שידרו לתון תרין ביעין של יסור אבא יש שם שני שמות שיש בהם בח לבשל השמות האלו להסתיקם ולחזקם ולברר שיהיו ניברים בל אחד לעצמו ולהבריל הדינין והאותיות שאינם לצורך אלו השמות ואל תתרחר שום מחשבה נשמיי״ח ו׳ בררעיונך בסדורות האלו בן תינגע אלא חשוב בפחשבתך שבלם שמות ואותיות של אור הבחייה בל העולמות ומולים פעולתם בחסר דין ורחמים והבותרות הוא התיפוך של שמות הקדושת ואינם פועלים רק דיבים בלהים ונם אחר זה אל תתרחר בי בן נזדה הבבחו לברוא עונש לרשעים שמאבדין את העול׳ שנברא ביעשרה מאמרות ושבר טוב לצדיקים שמקיים׳ן את העול׳ם שנברא בעשרה באמרות:

פרק מא

ופירושן של דברים אלו להיות שבשידרו בשבידות אלו האותות של ו״א לפסה שהם שמות ונתהוו מהם שורש הקליפות והדינים באשר יריעת באלו השמות הקליפות והדינים יצאו שמות אחרים מהם ונרבקו בשמות הקדושה שהם אלהים אחרים בל אחיזתם באלקים קדושים ובקדושה ישׁ ק״ק אלהים בי״ת אותיות בונות ק״ק בתים ובסומאת קכ״א בסור בל הסוסיף נורע ויש בהם ימין ושמאל בבור בבא ר״ם ונשא וכבנרם בקלים פרים״ר ני׳עסלק הבולל בל הדינין הקשי׳ ועולה נ״ב אר״ם בבור בל הסוסיף נורע והיא בצדנית לארץ ישראל והיא ראשונה להסהר לעתי׳ד ונם פלשתי״ם ני״ם אלהים והם נזירין דפרולא אשר היו בבים על ראש יוצא ועואל שרצו לעלות למחיצתם ונפלו למסה ועזרו היום אינם בניהים לעלות לפי שאינו ראוי לעלות ולו הק״ן אלהים הם ני״צ״ל אשר איננו יראה מלפני אלהים הקדושה והיסובו ל״ן ותוא בני בניהם לוסר לך שבל המתלועץ נופל בניהים בי תוא סביעי בל האשות של הניהם וכו ז׳מרורים שהם הפסולת והקליפו׳ של הם״ם רבוא אותיות שהם״ם ז׳מרורנו ומהם בל בור מנין שביעית ׳ ור׳ מרורינות חפוסאה עליהם הם״א בסור בל הסוסיף נורע ו) תתהה מזה שאסרנו יער הנה בח שמות הקליפו׳ והדינים הנם שאין קליפו׳ עריין בבל מקום שורש הקליפו׳ היה שבו היו הקליפות בבח ואילולי חסא ארם הראשון לא היו יוצאים הקליפות לפועל ׳ ואם תאסר אם לא היו הקליפות יוצאו לפועל אין חסא א״ם שלא היה יצה״ר בעולם אלא התירוץ הוא בי הנוף של הנחש היתה בריא׳ שליסה שנ׳ובורא ר״ע ובראו בזמן שבירת הבלים סהאותיות של מנצפך היותר קשים ועל צד היותר סהנ״ן והקליפה יצאה קודם לסחא שהוא הקדושה ׳ בסו אצל הפרי שקליפתו תשומר אותו ובשאובלים אותו זורקים הקלי׳ לחוץ ולוקחים הפרי על זה נאסר רשע יבין וצריך ילבש והדינין הבאים משברי בלים מצאו נוף הנחש בוכן לקבלם אחר שנפרדו מז״א סבח חבישול של תרי ביעי של יסור ראבא וירדו לבטה ולא מצאו סנוח לכף רנלם ער שנתהוות הנחש שהוא הוא ישותן ראש היה יותר מובן לקבל אז הדינין באש׳ נפרש בעה״ז והוא הוא פירושו שבל הדברים הן אלתיים בין רוחניים בין נשמיים בלם נעשו ע״י רל״א שערים הנזברים בבשנת בפר יצירה ואני סדרתי את״ם בשער הראשון של ספר זה הנקר׳ שער שיעורין״ הם״ לך והם בי״א אלפא ביתות חוץ מא״ל ב״ם שהחזיה נבניה סהם והאותיות האלו מתחלקות לשלשה חלקים חיינו״ב פשוטות שהם ה״ו רחפים רין הסר ו״ח ס״י לנ״ם עצ״ק ו׳כפולות שהם בנ״ד כפר״ת ונ׳אותיות אח״ש ומתחלקות לשלשה חלקים תסר דין ורחמים ואותיות מנצ״ן הם יותר דין קשה בבלם והם הנן ארובה יותר בבולם ומפנה נתהוה הנחש שוברנו וחיא יצבה צורת נחש וכן נם הנחש יותר דין קשה בבל החיות ואותיות בנצפך הם ההפשטות של ה׳ נבורות ושרשם נקרא בוזהר בוצינא דקדרינותא והם עולים פ״ר וכן עולה מנדלנן שהוא מלאך הין״ר של עשייה שרו בו אולני סרס יותר סינן סרי בי הרע שם ניבר על הסוס ונם עולה בחשבון ע״ר הקודש שהוא מנדל שלה ולכן המנדל המנעול סוגל בשם זה בפרשת דרבים לירע איזה דרך ילך למחו חפצו והוא הנרכז בפסוק אבלתי יער׳י עם רבשי בשר נאר בפקופו בעה״ו:

פרק מב

הנחש הזאת נתהוה בספופיתא רנו״ן דא בשר נפרש בעול׳ העשיה בע״ח ולהיות שאותם בוחות הדינ׳

שהיו רבוקים בקוצר ונקבוצו להיותם תאבים להבר ולהתקדש ולהיות שהנדרו והשלבו למס' ולא מצאו מנוחה כ"א בנחש הזאת שהיא מסס בית וכלי להם מת שלא מצאו מקורם בית קיבול ונבוח אלו הדינין בתקצא התקצא הנחש בארם בכיבה הזה והשיל נה זהמתו הנדה ואת"כ השיאה לאכול הפרי וכשראתה שהיא נפלה בראשו יתר"ר בקשה להפיל גם לאדם ונתנה לו ואכל רבתיב ותתן גם לאישה עבה והאכל ואחר שאכלם בלתי ידיעתו הזר ואכל' עם ידיעתו בסוני כי חבף שלם בו יצה"ר ואחר שאכל אות' ח' גבורות שהיו מסוחקים בה' חסרים חזרו לתקפם וכשנבנם הפרי בבטנו מיד נתחוה בו יצ"הר והיא האכילה ג"כ לבל בקל הי ונפלו כלם בראשה חוץ מעוף אחד ששמו חו"ל רכתיב וכחול ארבה יסים ונהוו התחלת היצה"ר כעולם כפרטיל ומת נתהוו הקליפות וסטרא אחרא כי ער עתה לא היו הדינין מקליפות כפרטיל אלא בכח רק מאור נגה שלא היו נראים כלל ואחרי כן נתבנו הדינין ויצאו הקליפות לפועל ונקטרגו על הקרושה כמו שאכר הפסוק הזה ישוקן ראש ואחזה חשופנו עקב ' ס' לחיות שנולדה קמס' בעולם וחקליפה רצתה לינק מן הקדוש' ואינה שולטת בי אם בעקב של הקרושה בסוד ירייטת הסוסאת מלשון וירק ארם את חוק אשתו שהוא סוד קליפות נוגה שא"ה שכב עם אשתו נדה וכיסי החולי וקלקל התק"ב הזה שהי' סקורם בתנות אור ונרר ופרוב ומלבוש הקרושה כי החרגום הוא חלבוש המלביש הקרושה וא"ח פרץ הלבוש הזה ועליו נאסר ופורץ נר' ישכנו נתש כי ריא תאיכר לעשות הסר עם ישראל ומצד הקרושה נקראה מאוני צרק ' אזני תוכל להנצל בקרושה ' וכשקלקלה היא נקראת מאזני מרמה ועליה נאסר כנען כיר"ן מאזני מרמה לעשוק אהב רצתי לומר כשהקליפה אחזה בה והיא ביר כנען עושקת כל הנשפוכ הבאוז למסה בנוכר בזוהר משפטים בסבא ועליה אמר שלמר' המע"ח ראיתי רמעת העשוקים ואין להם מנחם ומיר עשקיהם כח כי את"ב מוציאים כח הנשמות כמנו בסוד לו יעדה והפרת לעם נכרי לא ימשול למכרה ומצר תחיצונים נקראת כתנות עו"ר היא אותיות ור"ע ענין הריעה טוב ורע"ע אשר צוה אותו אלהים שלא לאכול ממ:ו ולא לעיב שוב ברע כי כל אכילה מביא ס'ני המותרות וקורם תמאו היתה השוב יעסר לכרו והרע לברו בעולמות כי ע"י א"א שברר האוכל מתוך הפסולת והזיא ערב לעשות הכר עם ישראל ומצד הקרושה נקראת מאז

הנשמות אליה"כמוך מיין נוקבין ע"י עשרה הרוגי מלוכה כאשר
אכאר בפרקים הבאים בעזה"ו והיא בקבלה על ירם הניצוצות
הללו כמוך רבה אמונתך היא מלכו' שנקראת אמונה היא נעשית
רבה ונרחבה בסוד עיר ירושלים כלאה נשמות כל ישראל הבתים
והחיים ושבנסר הבישול של הזיווג אז שולה חש"י הנשכה חצות
ביעה"ו וכיון שנגזרה החלק של הניצוצות שישלה להתעלות אז
השכינה בצה אחר הנשכה ללקוש אוהה כן העולם וליתן נרנה"י
בשליבות כדי שע"י יהיה נכר הקלייה וכהרה בקומה של החלול
שקבלו שם ניצוצותיה וע"י נעשה זיווג תמידי ויכפיק הרדוש
הזה אל הכיון להחזירו שלא ישוב להשוב שתקף יביא השמחה
של הניצוצים ממקום הטומאה למקום בכר ישראל תקף ה"ז
לתאמין זה אלא השכינה שהיא בגלות לוקחת אותה השבירה
והניצוצי כסדר מיין נוקבין לזיווג עם זיר ואח"כ שולחה השכינה.
לבסוף בגלות לאותן כר ישרא' דרך אותו החלל שהא בה וכאשר
יכתיים קיבון גליות זה סבל ע' קליפות אז ערבוב דמסו רגלין
ברגלין ואז יתקיים בלע המות לנצח בשכר בזתר ס' מקודי ובזה
תכין אין עון א"ה גרם כל הגליות יר יסות המשיח בתוך בעקבתא
משיח' תוגם יכני כשיתשלבו הנקבים של א"ה להתבדר גם תבין
לסת הוצרכו ישראל לגלות בכערים ובמדי וביוצא בזה ולמה אלו
הי' נרשמים בכל' השאר שאחר שגלו בכל' ע' לשון לסת לא
נזכרו רק אלו הי' ולכה באלו הי' נלו כל ישראל אך בשאר ע'
לשון אפילו אחד מישראל גלה שם נחשב ובקלה עליו באלו גלו
כל ישראל • אך הענין הוא כי הלא הוא כמו שעיקר הקדושה
היא ד' נהרות ואם ד' אותיות השם סוד זיעות ד' חיות המרכבה
כן כנגדם ישראל גלו בד' נהרות הזיעות בקליפה הם סוד זיעת
ארבע חיות טמאות הנושאות המרכבה הטמאה והם ארי"ה וסו"ם
ואר"סונה ש"כנגד יצירה והם כוללים הכל וכשגלו הנשמות עיקר
כל ניצוצי הנשמות הלכו לשם לאלו חר' נהריות היוצאים בקליפת
ולכן הוצרכו כל ישראל להיותם גלים באלו הארבעה כי כפי
בחינות כל אדם וארם כפי שרשו יש בחינה א' ואז גולה שם אותו
יהודי שבא מאותו השורש ובחינת נשכתה תהיה בדי להוציאה משם
ובזה תבין כל השאר כשם גם למע"ז גלן למצרים תחיל' כי הוא
ראשון לארבע בהריות שהוא גלות הראש וחבירו בכל שנא' עליו
אנת דיש' דדהבא כי כדר הגלות כך הוא שסתתיל הקדושה לבנם
מהראש ולילך עד לסטה עד הרגלים • ולכן כאשר נבנסה שם
השכינה עד הרגלים אז הוא תבגורות החיצונים כי בא כנהר צר
וחבף יבוא אור הגאולה ובא לציין נוצ' כי תוקף הגלות הוא ביבת
הגאולה כי כיון ששלטו הרגלים להתבדר אז כלע המות לנצח
אמנם בגלות יון וארום לא היו כל ישראל בגלים שכבי עשרת
השבטים בתתלה גלו באשור והמעם הוא כי בחינות ניצוצות שבין
ארום הם אלו השבטים וביוצא בזה ואין להארך והמבין יבין
סיעמו והבת בכל הגאולה' לא היה גאולה שלימה כי הנה נשארו
ניצוצות קטנים אשר נבדת יד הקליפות בהם מאוד ולא יכלו
להתבדר אם לא בארכות זמן ולכן לא תוצרכו ישראל
להתאחר שם ויצאו מן הגלות ההוא • ואמנם לא נאבר לשעם זה
החורה אל המקום ההוא כי עדיין צריך שיגלה שם אותו הארבם
הבא משורש אותם הניצוצות שנשארו שם כדי להוציאם כי עדיין
נשארו ניצוצות קטנות קטת בן בכל מדי ויון וחבירתם שלא יכלו
להתבדר לגמרי ואמנם בכל הגאולות שנגאלו ישראל נקראים
גאולה על שם העיקר אך אינה גאולה שלימה אך גאולת מצרים
היתה גאולה שלימה זהו סוד שאמרו' על פסוק ונצלו את מצרים
שעשאוהו כמצולה שאין בה דגים ולא נשאר שם שום ניצוץ
קדושה והיתה גאולת השכינה לגמרי סד שאין בן בשום גאולה
אחרת ונהו הטעם לזכור יציאת מצרים מכל שאר הגאולות יתה
קדם גאולה אחרונה היא עיקר כי כשאר ארצות נשארו עדיין
ניצוצות קטנות לוקוש ובמצרים לא נשאר שום ניצוץ קדושה
והיתה גאולת השכינה לגמרי מאותה קליפה משא"כ בשום גאולה
אחרת אבל לעתיד לבא שיהיה גאולה כוללת בכל העולם תהיה
גאולת מצרים מטפלה גאולה אחרונה עיקר ויע"ז אר"ל בפסבר
ברכות פרק ראשון באיסתי תניא אמר להם בן זומא לחכמים וכי
מוכרים יציאות מצרים ליסות המשיח והלא כבר נאמ' הנה ימים

באי נאם י"ולא יאמרו עוד חי י"אשר העל"את בני ישרא"מכצרי'
כי אם חי י"אשר העלה ואשר הביא את בית ישרא"בארץ צפינה
ומכל הארצו' אשר הדחתי"שם אפרו לו לא שת"עקר יציא"מצרים
מפקוכה אלא שתהא שיעבוד כלכיות עיקר ויציאת מצרים כפל
לו' לבן גאולה מצרים היה אחריה הפכק כי עדיין כל שאר
הארצות היו שם ניצוצות אך ליקיד לבוא ההיה גאולה כולל"ת
שאין אחריה תפסק כי היא כוללת לקיש ניצוצות בכל העולם
ובזה תבין סוד גדול בכור הגליות שהוצרכו ישראל לגלות בכל
ד' רוחות העולם ובכו שארו"ל גלו ישראל בכל ע' לשון כי כיון
שגלה יהודי אחד בין אוחה אומה ביתירת זן דרך בכירה או ע"י
בבה אחרת בשליחות מוכרחת נחשב כאלו כל ישרא' גלו שם חת
הוא מצד ניצוצי נשכתו אשר שם צרין לוקוש אוהה ונמצ"ע"ר זה
כי כל ע' אומות שלמו בישראל ונלו שם והי כור בסוק כי כאשר
ראיתם את מצרים היו"לא תוסיפו לראותם עוד עד עולם וק' לכת
נאמר ירידת מצרים מכל הארצות שבח"ל כור הדבר הוא שלא
נשאר בו שום שורש כלל ויניקר והכל לקמו בגלות מצרים ולא
השאיר שם • לות ואם כן אין צורך להזור שם ואפילו הערב
רב שהם בני אוהם הנרים שניד יוסף ולא היו כזוקקים בראוי
אפילו אוהם לקח משה רבינו ע"ת סח שאין בן בשאר ארצו'
אע"פ שכאשר גלת ישרא"ביניהם הוא סבניין הקדושה וכניכה
שם והוא לצורך לקוש ניצוצים אשר נפלו שמה אי בני נשכתה א"ת
שהיה כולל מקורם זה כל נשמת בני ישרא"אבל סי שתזר לכנס
במצרים הוא גורם גלו שכינה על הינם ללא חועלת ואזור וכהייה
החיצונים ללא הוצלת אחר שפחו ואכזם לטעם זה תראה כי אין
לך שום גלות כאלו שלא היה להם שום סיעלת גדולה כי כשגלו
במצרים היו מולכים בכל העולם כי השכינה גולה שם ויניקר
החיות מושכים כל האוכות כשם תשארו שאר הארצות מפלין
להם ותו שהרעב היה בשאר הארצות ובארין מצרים היה שובע
גדול ולכן בצאת ישרא"ממצרים נשארת מפלכה שפלה כי אחר
שיש גלות בשאר ארצות יש להם ניקה כשם אך ליקיד לבוא
שתהיה גאולה כוללת אין שום גלו' או לא תהיה שום ניקה לשים
קליפת ויחכסל"מהם החיות לנסרי ואז כלע המות לנצח שהוא
ביטול כשרא אחרא • ונם כמצרים ויקם מלך חדש על מצרים
שנתחרשו נזירתיו ואז כאת כנהר צר ובא לציין נואל ונוכר ואז
יראו ממעדב את שם י"ומזרח שמש את כבודו ונוכר וקושי
השיעבוד גרם תגאול' והוא סמש סיכון הגאולה כמו שהיה ליעתיד
לבוא כמו שארו"ל עד שהראשונה מקורה שניה כסהרת לבוא
ואז כשיה בא בהיכה הדעת בעת שסכחים דיקם בפנו ואומרים
שוב לא בא מבת רוב צרות והבן ועל כוד לקיש ניצוצים ארו"ל
אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף ארם הראשון במו
שארו"ל על פסוק אימת חייח ביסרי אדון מלמד שפל חנשכורי
היו תלויות בא"ה זה היה תלוי בשניהו זה בחיפבו וכו' אף על פי
שרשי"ל ספרש חדר יש ששמו נוף ע' פנים לחורה • והם כזד
נשמות התלויות בא"ה ונפלו בירי הקליפה ובזר הקב"ה להסר
הגאולה שנ' הקמן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני י"נאמן
לשלם שכר כעתה אחישנה אם יבוא ששה בכרם אחד ועל זה
א"ר יוחנן זכו אחישנה לא זכו בעתה והה סוד הפסוק ויפחו ויברו
ויעצמו כמאוד מאוד שרלצ הקב"ה להסר חקן של ת' שנה ברד"ו
שנה והו סור המרדש איכה שהלך הקב"ה עם אברהם אבינו ע"ה
ארוכות וקצרות והסבין יבין ארזכו' כעתה בזמן אחישנה
לם"ם ולתם אח אברה' אבינו ע"ה אבל לפי פשוטו אין לאברהם
נתם בזה ודי להסבין • יהי רצון שיסתר הקב"ת ללקוש ניצוצותינו
וירחם פרותינו אוכי"ר:

פרק מר

הטהרון הזה הוא בכח השדת ויעשר הנקרוח של עולם
התהוהם נזריעים בתוכו וכסו שכל נרניר חשה
כל אחת ואחת צומחת בפני עצמה לפי כחה • כך הנקודות של
עולם התהוה היו צוכחות כל א' ואחת לפי כיחה זכל זמן שהנריער
של חמה קיימת בסקומה אינו בא לכלל צביחה ותיקון רק
ההפסדה היא הצמיחה שכלה ובלה כיעפרת • כך אלו הנקודות
כל

שער עולם התוהו

כל עוד שהוא בקיומם לא היו באים באפשרות התיקון של הפרצים עד שנשתברו וגם בעולם התיקון לא היו עולמות אבי"ע אחר שנשתברו הקורות התברר האוכל מתוך הפסולת והטוב מן הסובין נעשה עולמות אבי"ע והוא משל לחשת כל זמן שהיא שלימה ואינה נשתנית היא מצורפת עם הסולת וגם הסובין ובשמותם את החשת בפרודת הסולת מתכוכין כך בנקודות ואח"כ ע"י הפירור הזה היותר צח וזך נעשה מהם אצילות והוא הנקרא פנים הבא מאור חי"ד של הוי"ה ואחריו היותר זך וברור משני הבריו שלפפה מהם נעשה בריאה והוא הנקרא ימין הבא מאור ח' ראשונה של הוי"ה ואחריו היותר זך וברור מהבריו שלפפה מהם נעשה יצירה והוא הנקרא שמאל הבא מאור ו' של הוי"ה ואחריו היותר זך וצר חדין שלפפה מהבריו שלפפה מהם נעשה עשיה והוא הנקרא אחור הבא מאור ה' אחרונה של הוי"ה וכל ריבוי הוא נקרא אחורים ונקרא ספר התכונה כי האותיות נכתבים וספים ומתרבים זו על זו ומתמצים סתרדי הבריאים בכוח הבאה הסלע כרתה דמלכא שעליה נעשו שרשי רבינו ע"ה כי סל"ע הוא בנין עין חדשה פו"ב ור"ת טוב היינו הגבורות ורוקם הקליפות וסלת סל"ע עולה שם הוי"ה באותיותיו המתרבות ומתרבעות זו על זו שתים שתים זוגות כוח ע"ם ה' הוא ג' ה"ם ו' הוא ג' ו"ם ה' הוא ל' ה"ם ל' עולה ק"ם וידוע כי תחורה הוא הטוב וחקליפות הם רע מים רעים ומרים וכים המארירים ומוררי' ומקיים הטוב ברי שלא יצאו מפי באר התורה לחזן כך ב' טיפי דם שחם רין חוק ונעלם מאור שלא שינו יוצרנו המוחות ורצונו של הקב"ה היה להמתיק ברוב מרירות כלבות לברתא דמלכא בשבות עין חיים . ויצאו מים חיים אלופן תרתין דאוריתא שתרגם יונתן על רחפתק ושאבתם מים בששון ממעייני הישועה אוכ"ר :

פרק. כה

הטוב הוא מאחר אל הרע בעולם התחתון ורוננתו בעולם שחתיערב קורם אל הוי"ה ובוותו ית' היה לברוא טוב ורע בעולם ושורש הקליפות היה מהמאוין תבירין קחם נעשו הרעין ומהרעין נעשו הקלפ"ת ושם תיא שורש הרע . ושורש הטוב מאותו האור שבחוך המאוין תבירין בסוד טיפין הנדבקים ברופני הבלי . ואם הקב"ה לא היה בורא עולמות והתירעין לא היה יכול להיות שום רע בעולם כי אם הכל היה טוב וידוע כי מן הרע גיבור הטוב וכמו כן לא היה פרע ורעים בעולם כמו שאמ"ל בסכסת יוסא בשתפוסתו ליצה"ר תלתא יומי בגוקבא רת זוגוי רבא לא היה נסצא לחולי בי"א בה יומא . כי התאוות לא היתה נשפעת ממנו ולא חותו בראה לא לשבת יצרה ואפי' לעקדת לבוא נקרא לכן שיתלבן כשנולו ויחזור למשלת ישראל ויתפללו אל י' ליתן להם תאות יצה"ר להוליד בנים כמו שצינו בפרר' הנעלם פ' תולדו' על פסוק ויעתר יצחק לי' לנוכח אשתו וכמה פרשיו של רינן שלא ידעו הם להא היו נכתבים בתורה והיו ח"ן נשלים וכבושלים ואעפ"י שלא היו יוצאות הקליפות מן הכח אל הפועל קורם תשא ה"ק עב"ם היו בכח רק בעולם מאור שורש הרע של הקליפות מהפאוין תבירין והוצרכה בריאת בסור עושה שלום ובורא ר"ע וכן אותם הפרשיות היו נעלמים מאור בסורם אם לא היה יוצא היצה"ר מן הכח אל הפועל ואם לא חס"ו ורוד הבדב' ורוננתו לועלין' לכן' וכ"ז הוא להו' שבוותו ית' בשבר' את העולם כוונתו ותכליתו היה שיבוא אותו בראוי לכן ברא הרע' להלקות בו לתוכא ואור טוב ליתן שכר טוב לצדיק' ומפני זה נכתבה הוא שיהיה לארם בחירה ורצון בחיות טוב ורע בעולם ועל זה נאמר ויראת מאלהיך ושלם לשונאיו אל פניו להאבידו . ואם לא הרע בוגה עולמות והתירעין לא היה יכול להיו שום רע כי אם הכל היה טוב ולא היה שכר ועונש בעולם אבל עתה שיש רע וטוב בתוך הקלפות . יש עונש לרשע שבקרשיעו הרעים יורד מהאור הגדול שלבעלה לתוך הקלפות ומתייה אותם אע"פ שהם בכר זכאי מתים . ויש שכר לצדיק שבמעשיו הטובים מעלה מיין נוקבין מאותו האור שבתוך המאוין תבירין שהם הקליפות ומעלה ארת האור למקומו ולהשך לחוטא . כי הקליפות הם רצועות המלקות לחוטא . והוא סתם המסוק שאומר שכשהיו בירים התם עשויות הקליפות הנוראות בורחיות עולם אלו גדולות ונבוהה רמאנין תבירין וקורי התכללה אלוקי אבי"ע והוא משל לחשת כל אחזה בבנין התלכלות אלמא שעיר קרוין בית והיא בתלבי מלך שהיא עיקרית כי תיכלות של התורה כנגד ו' תיכלי קדש של בלבות ותתחלה שלה היא סנדולה ובבורה בין ש בה שהיא תיכל למלך ויער אופן שבו' היכלות של תזכר בי ש בה שם אהרון שנלה היכל' . ערר סתם שני שבאו בנקודות התורה המלבות עומדת בסוף ראש אריך אנפין אחר שנתסתם ארכם קרסין סתם בעשר ספירותיו הפם כל סקום עשר ספירות של עול' תה והו על מתכונתו ער קצתו ותחתיו אריך הכלול עם רישא ראין . נעצע סקום עשירת בלבות של עולם התוהו ויתרת על ראש אריך ואע"פ שנתחק ארם קרסין זה למעלה מהמתידו עד דנליו שבאחרו למסתקנת זנם אריך נתחף תרתך למעלה אחריו בכל נקו' יש לה שיבוה ל ראש אריך אנפין זה בסו שאנו אומרים בפיקים הבאים אימא עילאה ער חוד רעיר מתפשפת סבה זת תחור העליון של עבר נקי שתפכה ונשכה למעלה ביה מחרוקה והיל לה השיבוה הזה בסו שאמרו למסה דהיינו אמא תבונית מהרשים של בינת הסרוקה בסו שאמרש בסייקתא דשמיא . ואע"פ שהשבו כל הי' נקורות לה' פרצופים לא זה שכתה סן תנקורת הראשונה הוא ראש אריך אנפין אם בן בעולם התיקון אנו בתפילתינו ובשינוי השובים נובל להעלו' המלבו' ער ראש אריך אנפין שהו' בקומה אשר חיתה מהחילה בסו שאבאר באר הישב בשער תיקון שבת בסייקתא רקב"ה ושכינתיה :

פרק ארבעים ושש

האור פנימי של מאציל תבירין הלך למעלה אל מיני אפא הם סוד ארזי לבנון אשר נטע י' במקום אחר כי הם י' בקורם ארזים ושתורים סכת תנורו' שלהכת תרינין תלבנו ירד ד' שבחות ואחור העולים לבנון מספר חק' ל תפוחין קדישין דאבא ראת רית בני הוא יצר שנתקן כרית השורה אשר ברכו י' ו' שבחות הם הוי"ה אתי"ה הוי"ה ארנ"י אבא ואם' ויצר תוקבת ויצרי בראתיו בתוכ' בסור קיצו של יור הי"ה . והם סוד ד' אמו' של הלבה שהוא אותיות הכ"לה בשהחתן מדוזג עבה נכתר בתרין עטרין ע"י אבא ואם' ונתבאר בספר אר' נפרק' הקודם יכ' יובן לשקרשב"ע ח' שאסר כב' בראשית על פסוק ויטע ה' אלהים גן בעדן מקדם אילן נסיעין ריעקרן קב"ה ושתיל לון באחר אחריא בארעא קדישא שהיא בינה הנקראה ארץ החיים שלמעלה כי יש ירושלים שלמעלה ושלמסה וכן ארץ סול אדרץ ולזה נשבע הקב"ה שלא יבא בירושלים שלמעלה שהיא בינה לקבל הסוחין עד שיכנס בירושלי' שלמס' שהי' נוקבית להעלותם עמו ואז היא עולה עמו ואינה יורדת ומלה מקרם סורה שלקח האותיות האלו ממקומם שהיו מקדם ונסעם באחר אחרא . וגם בפרש' ויקרא על פסוק הנפנים נראו בארץ אומר בוצינא קדישא וכרמו אילין נטיעין של אורות פנימיות שהתקנו וכור אלו הכלים שנשברו הם העולמות שאמרו רז"ל וכרי שאעטיר על מתכונתו של מאמר זה שאחז"ל שהקב"ה קורם בריאת העולם הוה הירה בתה עולמות והחריבן והיה אומר רין אתניין לי הדין לא אתניין לי שכמעט נראה שהאמר הזה שם תת פרה לאפיקיוסים ח"ו שאומרים אין אפשר שהקב"ה עשה בכה לבנות ולהחריב היה לו לבראה תיכף בתחילה כנוסן דהמניין ליה גם שהיה בונה העולם ואומר רין אתניין לי ואח"כ היה מחריבו ואומר לא אתניין לי וכי ח"ו יש בו הכרון ידיעה והלא הבל גלוי לפניו שתי השובות ברבר הראשונה היא בפו שיש רשעים לפלה בפרקים הקודמים שבוכרח להיות הרע קורם לא הטוב בי הינה"ן ונקרא טוב בערך עולם התוהו שהוא ר"ת אע"פ שנם תינה"ן ונקרא ר"ת הינו בערך הי"ה שהיתה אחר התחריבה לכן יחרב אותו הקב"ה ומעמו יתבאר בפר' זה ולכן אומר רין הניין לי מה רלא הניין לי כמו שאנו אומרים התכלית שברע הוא כח שלא נראע בן הענין בבאין הואיל וכוונתו ית' להיות שורש טוב ורע בעולם וכוונתו הניין ליה ואבר לא אתניין לית

והעולמות הם ז' מלכים שמלכו ונהרגו ז' עולמו' סבני אדם כפו שנאמר למיקוה ירחיק להם עולמות לשוקרבים ועל כולם אשר והחריבן משסיע שלא היה אפילו אחד רצוין ליה להיות שהמאנין תבירן היו אותו' וכמלימלם למפה נבר' מהם שורש הרע ופתירה עולמות וקנים וישנים בנין עולם התיקון וגם על הענ"ן שיעתיד ליהרב היה מיאשו לאחר זמן שיהא אלפי הוה עלמא ' גם על זה נאמ' והחריבן כי כבר נגזרה גזירה הוא כאלו כבר עשוי כאחר שבקום עיה"כ סוכן וכזוכן רק שהרע יבלה ולא ישאר אלא עולם הנשמה ויעליו נאמר כי הנת השמים הארצים וארץ החדשה אשר אני עושה ויעל החשובה חשינית צריבים אנו להקדים הקדמה והיא זאת הרע כני שמוד נלגול נשמות הוא תלוי בידיעת סוד ז' מלכים אשר מלכו לפני מלוך מלך לבני ישראל כי הרע קודם אל השוס ולכן מיתו ושתברו אבנן מיתו תתק"ר דורות אשר קמקו כלא עת וזמן שלהם ' וכן כל המלכים והמלאכים וכל בריות עליונים ותחתיים כלם נתרבו והיתו ואצטגינין צר עת בא הגיע רצון סם"א הקב"ה להתיחם ולתקנם פעם שנית בתיקון יותר נאות כי כל הבריות הראשונים של הז' מלכים שנבראו קודם שנברא היקה"ו שנקרא מלך התי' חיו כלם רעים וחפאים לי' מאוד להיות שנברא עליהם תרעין ותקליפו ער למאוד ולא מצא הקב"ה מחם שום נחת רוח ביעול' כלל ועיקר על כן חזר והחריבן תהו שארע"ל מלפר שבראו עולמות והחריבן ואסר רין לא אחניין לי ועל הענ"ן שבנה פעם שני אסר רין הגיע לי מת דלא הגיע לי ואעפ"י שהרע קודם אל השוס היינו כמעשה לבר ולא כמחשבה ואז סוד ישרא עלו במחשבה ויהיו אסרו חז"ל בנשמותיהם של צדיקים נמלך כשבראו את העול' לבן אסר קודם רין אחניין לי עד הענ"ן סוד המח לבר וסוד הקליפה לבר שבנאו פעם שנית ועל כן נאסר במעשה בראשית ויראו אלהים כי טוב ויראו אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאוד ללמוד שכתחילי היה הקב"ה בנה עולמות ולא אחניין לית ולא היו מוכים בקיומי שנבראו כשם אלהים שהוא רין תהו שאסר הכתוב בראשית ברא אלהי"ם וגו' וארץ היתה ת"הו וכהו וחשך על פני תהום הוא אותיו' חסות הם הקליפות ורוח אלהים מרחפת על פני המים הוא הבלא דרמי שבתוך הכלים שעתיד הקב"ה להחזיקן בו עד ויאסר אלהים יהי אור הבל' הוא סדר מהעולם שהיה לפני זה העולם הוא נקרא עולם התוהו ויען לא נמצא בו תוצלת חוד החריבן ולקצת מקובלים נפל פיקר שכתבו שלפני הענ"ן היה עולם אחר והיה סוד שמיטת החסר ועתה זה העולם השני הוא שמיטת הפחד וכן יהיה האל יתעלה עולמות עד שיכלו שבע שמיטות והם פעם מהכת ששמיטן סרגם היה עולם אחר קודם לזה העולם ולא הששו לשאול לדרגם כרת היה מבעו של אותו עולם לקח החריבו אחר ובנאו פעם שנית אלא הכף אפרו מרעתם שהקב"ה יחדש שבע פעמים עולמות והעולם שנעבר היה סוד שמיטת הפחד וכעת אנו עומדים בת העולם שהוא סוד שמיטת הפחד ולא כן דרשי ס"ו ואחרי' אלה"ה שאסר שבתחילה בנה הקב"ה עולם אחר ומלכו בו שבעה מלכים ששם תרעת הנ"ת ונחצה החשוך ביחר שחם תרי פלגא דנפא והיסוד והמלכות ' בלע רוסז לדעת ' יובב רוסז לחסר ' חשם רוסז לגבורה ' הדר רוסז לתפארת ' שכלה רוסז לנצח והוד שחם תרי פלגא דנפא ופוקלים יחד כמו הבן אדם שאינו יכול לילך על רגל אחד אם לא שילך על שני רגליו בפעם אחת כן אלי' חשתי ספירות אינו פועל אחד בלא חבירו ואעפ"י שלא היה בכאן מתקלא על כל פנים יאנו מרובים יחד ביולם התחתו ופעלי פעולתם נרדפם למפה סביבת הליבתם בשתים ולבן מלך שכלה רוסז לשתיהם שאול מהוכות תנחר הוא יסוד ונקרא שאול שהסליבה היתה מושאלת אליו בזמן שהיה לו חיות יותר מחביריו חוד בזמן שהיה לו החלק של מלכות בפרוך סביבת שלמה לו ניצוצו ושפעו לברו שהוא נקראת רחובות שהנהר כי חביבה היא נקיבת ותפוח שלה בביכול רחב ולא ארוך כמו יסוד הזכר ולהיות שהשפע היה הולך כמו נהר למפ' השופף ומשבר כליהם נקראת נהר ונם בעולם התיקון הוא נקראת נהר יובל ' ולזה נקרא שאול לפי שהמלכות היתה לפי שעת מושאלת אליו בשכיל מלכות שלא תשבר וכל שאלה התורה ולבן שאול לא היה ראוי למלך

אלא המלכות היתה מושאלת אליו ואנב חוצפא אפל כלפי שמיא מהביא אעפ"י שמשעו מפי שמואל הנביא ע"ה שהתרה בהם כמה פעמים שלא למנות עליהם מלך באותו הפעם היה להם להסתין על מלכות בית דוד שעליהו היתה כוונתו ית' כשצוה להם מצוה זאת שהיא אחת משלש מצות קודם כראחם לא"י למנות עליהם מלך והם לא רצו להסתיק על דוד כי עוונותיהם גרמה להם שהוא סיר אברון האחוונות הם חקליפות הנקראים אחותות נברו מפני עון פסל מיכה שהיה ביניהם באותו הזמן והוא מלוכת בית דוד נאבדה מן ישראל ע"י האחוונות שהי שנים ומחצה והוא אומרו בזמור שיר השירי' רף כ"א עמוד א' ול' כגונא דכתי הגד תגיד לנו כי נמצאו האחוונות וארז רבר המלוכה לא הגיד לו אפילו הכי ברוא דהכמתא הוי ראלמלא ברוא והכמתא פנא ירע שם ואל אי אשתכחין אי לא ורבר המלוכה תבמחא עילי אה הוא לעילא ותתא ורזין רקב"ה ' והענין הוא כי שמואל לא הגיד לשאול כי אברון האחוונות גרם לו רבר המלוכה וכל זמן שנוקבי ת"א החינו מלכות בית דוד אינה מתוקנת אינו ראוי למלוך, כי ניצוץ שאול הנה מניצוץ יסוד של עולם התוהו ורצה לשלוח יד בפקרון של מלכות ולפ"ז עול בו מעל ליקח לו חשפע הזה כי השפע של התיקון הוא נרפה מלוכת מלכות של עולם התוהו קודם שנתבטלת לבן הוא נתבטל ומלכותו כי בל עמדו לא היה ה' לפי שעה יותר מעט מחבירו אלא כדי שימלוך מלכות לבר ולכן כיר דוד הוא לתקן הבל כי מלכות בית דוד לא נשבר ולא נתבטל אך נרע ניצוץ יהונתן היה מן זיעיר של עולם התיהו שנקרא יה"ו הוא בכל מקום זיעיר אנפין כי ח"ח אחרונה היא מלכות והנה נם הוא מקבל מכינה החששים שעתים שלה ונ"פ ' עולים ת"ק כמנין נתן סוד יהונתן ובל שפע זיעיר לא בא אלא להשפיע למלכות ולכן ניצוץ יהונתן היה נתלק לעשר חלקים וכל שפע נתלק לעשר כי הוא בא מן היחיד של שם ס"ג וראוי היה לו לכלוק על ' השבטים אך ורק מפני שלא נתקיימה מלכותו בעולם התוהו אלא נתבטלה לכן לא היה לו מלוכה כלל ועיקר אלא בסור משנה למלך דוד בסור אתה תדה לי לכלך ואנכי אהיה לך לכשנה נם שאול אבי יודע כן כי הוא היה ת"ח נדול ויודע כור הדבר כי נם בשמים הוא מלכות בית דוד וחפשה בפטרו"ן כי מלכותא דארעא הוא כיון מלכותא דרקיע ותהו סור חפכוך בל זכן שבן ישי ח"י על הארס"ה בבכת אר"פה שהיא מלכות לא הכון את"ה ובלכו"ת הלך והשב"ת בסור עולם התיקון ופוד בן ישי הוא ענף מכנו דהיינו חלק מן השפע הנדול שהיה בחצי החלק הראשון של כלי יסוד בפקרון ואינו מקבל השאר עד שנהנו למלכות ונקרא ישי שהוא נ' של"ך רינים עשר פעמים ל"ב נתיבות אלהים שנשברו ולהיות שהרינים נפלו על מלכות בית דוד והיו כמו דוד הבא להרנה ודוד אחרי נערה המאורסה לבן נם בן שאול שהיה מבהרינה השפע הזה של הרינים שרפאו אחריה בן דוד אשר דוד להרינו ולבטלו ונהו סוד שנירש אותו הקב"ה מסלכותו כשפגם החטא באשה מלכות בת שבע המלכים שהתקנה כבר וכל בנסת שאול לדוד אחרוי כה הניצוץ שלו שדוד אחר מלכות אבל רצון יהונתן הצדיק היה להיות מיכה כיף ליה ' והיען נרם שהמלוכה אכלה פנה יתו שרשו להם שמואל הנביא ע"ה ודעו וראוני רעה רבה אשר עשיתם בעיני י' לשאול לכם מלך כי נתקלקלו ישראל והרורות אחריהם עסקם ותהרנו בעבות הרבים שאול ובניו ובכה אלפים ורבבות מישראל וידעתם השפעה סרד בסלוכה בית דוד ותסא החטיא את ישראל עד החרבן לא מנקה כהם עבורה זרת שלו כי לא רצה שילך דוד בראש ולחיות מיכה כיף ליה כה שאין בן יהונתן חצדיק בהיותו הטוב רצה להיות כיף ועייה ליה '

כראמרו רבותינו ז"ל בספסת סנהדרין פרק חלק אמר הקב"ה לירבעם חזור בך ואני ואת נפייל בן ערן אמר מי ילך בראש א"ל הקב"ה בן ישי ילך בראש אמר אי הכי לא בעינא ' ומי שישלו עינים בראשו יבין הכאמר על כתבנותו אבל לעתיד לבוא וכתה קנאת אפרים יהודה לא יצור את אפרים ' ואפרים לא יצור את יהודה ולבן אומר הנביא והביטו אלי את אשר רקר"ו כי הם הסכיסו בריבו כי היה פורד בסלכות בית דוד ובשית בן יוסף יהיה נשמת ירבעם השפעה שפרחה כסנו קודם נוחפא ונכחלקת בנקיעת

שער עולם התוהו

בנקיות חכה כח בן נבו תוא בן אביה שנולד בו ביום שמת שמאסר עליו כי תוא לכרוביבא לירבעם אל קבר יען נמצא בו דבר טוב ל"ו הוא רכ"ר ס"ב ל"ו • עין והר חרשה פרשת בלק • והוא סוד שאמרו בגמרא רצינא רמייה בביעתא בי סלוכתהוא כאפרוח שלא נחפתחו עיניו בתי נפקי דחייה ר"ל באינה רץ נפקא והו והלא בראש פלכותו נאבר הצריק ולא חמא שום חמא מעולם השיב רבי יהושע בן חנניא כתי ראוי פירוש הוא ירבעם אביו שהכניס בו הנשמה הזאת והוא נרם שיש נשמרין ונרם גם בן מרידתו במלכות בית דוד שיהיה חייב מיתת ואחר כך יתפלל עליו דוד משיחא ויזייהו ויחיה הנשמה תאמיתי ודי בזה • ומלך בעל הגן רומז למלכות כי היא שדה הבעל שהשיגה הגינה ע"י בעלה שהוא יסוד כי למעלה היסנו נשבר הכל והבעל הזה הגן אורגת בחלקו השפע לשנים שהם שני שכפי שנאמרו לבית דוד כשכרו הנשמה והשינה שפע משם הוי"ה ע"ב שרשה כ"ו ונה נרם שלא נשברה כשהגיה כן והזכרים הנזכרים אבל אחר כך בא השפע של החלקהשני משם אלהים ס"ב ס"ם עולה ר' שהוא רין בעורו השפע הראשון כנמצא יבלע החלק האחרון והו נרם כיפולה קצת ולבן נקראת בן קבמר שהו סוד ע"ב כ"ו ר' שפירשנו • וזה העולם לא הנשאר בעיני הקב"ה וראה שלא יצא ממנו רבר טוב לעולם יען כי נברו הרינין חרבה במקומם עולם האצילות וסב"ש במקום עולמות התחתונים שנברה הקליפה לאין תכלית והשפע הזה שאין סוף מלך שלכי המלכים הקב"ה לא האציל באותו העולם מאורו הקדוש והטהור אלא סוד וְהַנֶּפֶשׁ לכך משמו הנדול ברוך הוא ובכר נודע ליודעין חן שחשאת תאדם איזה כאת אלא מצד הנפש שהוא והנפש הן תחוטאה היא חמות וכן הנברחה הנפש ההיא מלפני יאמר ונפש כי תחטא • לאפוקי הרוח והנשמה שאינם חמצים לעשות רין חס ושלום כי כהנפש מעורב הרע עם השוב כניסת מעורבת הרע נוכר על חשוב ירות ושמח אינם מעורבים וכמל שכן מי שישלו נפש ראצילות שאין בו רע כל כך והרע הזה הוא סור הניצר הרע הוא רבוק תמיד עם הנפש הזה יש לו אחיזה ודביקות כה הזה הלק הרע ל"ב האבן שיש לו לחקן סור התורה שנכתבת באר היסב כשבעים לשון על ל"ב האבן שנעשה מטבא טהור הוא ומקומו ההיכור ככל לבבך בשני יצריך הכתוב ברבר וכל מי שנרול מחבירו יצרו נרול מחבירו ר"ל אם נשמחו מיצוץ מאיר דעיניך יש לו לחקן יצוץ כח עיני אדם בליעל ומקומו ער שיקויים הפסוק בלע המות לנצח שבלע הקדושה מקום הסות ויחבלע ולא יראה לך שאור בכל נגולך כמו שאומר הרשב"ע ז"ה כאשר מקורי דף ר"ם ע"ב אלא קב"ה יוקים לזרע לנצח ישראל ואיהו יוקים בסכין וסכין וכל אינון חקרין בירא בחקוהי ובתקופו לעלם ולעלמי עלמיא וכתיב הרחיבי מקום אהלך כנין ויחבלע בסמרא אחרא ולא יקום לעלמין וברין וחרחת עמו יסיר מעל כל הארץ כי "רבר וכסקופו הראוי לו נימא בירא כלחא • נזהר לענייניו כיון שראה יחברך שמו של מלך מלכי המלכים מהקב"ה שהרינין והקליפות סור הנפש ני ה"פ אלהים נברו ביעולמו חור והחריבו ובנה עולם אחר שהוא העולם הזה והאציל מרחמו ובאורו הקרוש והטהור סוד תרו"ת הוא הוא רכתיב ורוח אלהים מרחפת על פני חמים • ומלך מלך השפע הנקרא חד"ר והוא כולל כל הז' מלכים הראשונים אשר קמסו בלא עת ונחרבו ונכא הקב"ה בו נחת רוח ונתקיים ועל כן לא נאמר בו ויהי כמו שנאמר בשבעת המלכים הראשונים • ויהי ימלוך ותחתיו ולבן נקרא הר' שחור לזה העולם נתקן ועל זה אמרו רבותינו ז"ל מהתילת ברא הקב"ה עולמו ברין ר"ל סוד הנפש שהוא כולה רינין בסור בראשית ברא אלהים בי ה"פ אלהים ני נפש ראוי שאין לו קיום עמר ושיתף עמו מרת הרחמים שהוא סור הרוח הזה ונתקיים שנאמר כיום עשות אלהים ארץ ושמים וזה שנאמרם ז"ל כל ריין הדן רין אמת לאמיתו בי אמת תוא סור מרת הרחמים הוא בא נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית וזהו אומרם ז"ל אם יש רין לכטה אין רין למעלה אלא וחמים בי על עבור רין אמת העולם קיים כאמרם ז"ל בפרקי אבות ודונמתו בעולם הקוקן אם השלום נסחלק עמור הרין נא וקנע את קובעיהם נפש ואמרו רבותינו ז"ל חרב בא לעולם על ענוי הדין ועל עוות הדין ולא נתחם נגר דינם של דור המבול אלא על הגזל • וזהו

דוגמת הרינן עולם התחתו ולבן ברא פעם שניה העולם הזה ומכל מקום גם זה העולם שאנו בו הוא חוח ונפסר ולעתיר נם תוא יחריב ועל כן המצא בדברי חימים שנזכר פיתה נם בסלך השמיני שנאמר ויכת הדר לשון יללה לפי שנם בו נתנברו הרינים והקליפות הנם שנתנם הקיים כל כך בכמו הראשונים מכל מקום בדי לכבר את כל הקליפות והרע מן העולם נברו כל יזכרו ובל יפקדו עוד לעולם יחזר הקב"ה גם ארץ העולם הזה לתורתו ובתוחו ולא ישארו כי אם נפשות הצדיקים שרבקו עצמם בי' אלהים וחיים כבן יחזיק הקב"ה עולמו ויברא י' בריאה חרשה ויוציא מאוצרו חגדול סוד הנשמה של שמו חגדול ברוך תוא •

ובכן נשבע י' לבדו ביום תחתו הוי"ה תוא סוד הנשמה ותוא סוד ארנ"ל וחר תרוב שנאמר ונשבע י' לבדו ביום תהוא שהוא יקב לאלף שביעי תצ' י' בדד יתנהו ובר"ר תוא נ' ר' ל כי כל העשר ספירות יהיו יחד בדביקות נמור ואפילו זעיר ונוקבא שלא היו להם מוחין אלא לעתים יודעים יחדיו להם י' ספירות בשליטות יחד חקות אחד בל יעקן כי בכל החמשה פרצופין יהיו שליטים בעשר ספירות באחדות נמור והיו מאירים יחד בסור אור הנשמה בנכל' חלקים שכתם ועל זה נאמר והיה ביום ההוא יהיה י' אחד שהוא יחיר ושמו שהוא נוקבא יהיה גם כן אחר בעשר ספירותיה וסלרע אחר פירושו יהיה שלם כמו שכתינו בפסוק והיה המשכן אח"ר שפירושו שלם וב"פ אחר הוא עלה שם חי"ת שאמרנו למעלה י' ברר יתנהו"ל י' שהוא בסור הנשמה ברוך שפירושו לברו יתנהו ולא אלהים כי אלהים נחלק לאל"ח ר"ם ואלה הוא בחינת הרוח ר"ם הוא בחינת הנפש ואין קמו אל נבר אל כל אלהים אחרים שהוא סור הקליפות שכיון שתתנלה סור נשמה ית' תתמלא כל העולם. כולו אורה קדושה חכמת ונבואה כמים לים מכסים ואת הרוח הטומאה שהם הקליפות יעבור מן הארץ ולא יזברו עוד כן יתפרסם פלבותו בעולם כמו שאמר י' יסלוף לעולי תוי שכל המן שנלבו השמחה מלכים הנזכרים לא נתפרסם מלכותו יחברך שמו ולבן בתיב ואלה המלכים אשר מלכו לפני מלוך מלך לבני ישראל ובשיעבור הש' נם את המלך השמיני מן הארץ כמו שנאמר בדברי חימים ויסח הדר אז יסלוך מלך לבני ישראל יחברך שמו והוא שליטת נשמתו יחברך שהוא כולה חיים וכולה רחמים נמורים ואין בו רע כלל ועיקר בכן התפרסם נדולה מלכותו יתכדך ויתעלה שמו בעולמו דמו בולם שכם אחד לעברו ויקבלו כולם את עול מלכותו כיום התוא יהיה י' אחד ושמו אחד ויחברך שמו לעולם אמן ואמן אוכי"ר:

פרק ארבעים ושבעה

כז יתנחל פרשת **ואלה המלכים** אמר מלכו בחלק חזיוס לכני חלוף חלך לבני ישראל יותר שמוק מן ערך כרלמון ע"ד החלרת:

אמר מחבר הספר הנדי נפתלי בן לוא החסיד מהר"ר יעקב אלחנן ולה"ת אשכני יזיריא רמן חבריא כל ימי בהרותי בעוד חייתי רך כשני' חייתי מחמיה ער ראו' על הסיפור של החזרה במלין וסיפורין דחדיפו' מילין דעשו ולבן ובפרס ומלאת המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפה לי לחקר"ה למנוע מלבי אדום ולפי פשוטו אין להם צחך כלל בתורתינו הקדושה והייתי מצטער על זה זמן רב ולא חיה לי נחמה ותשוקתי נכנורה מחבבי דורינו ששאלתים על זה • עד שהאציר י' את עיני בתסכל הנרול על ידי ספרי ס' האור" ולה"ת אשר קדיש מן שמיא נחית המחזיק עיני העדרי לעיין ולחבין בהמעיין הנרול והנורם בסקנה החכמה תוא ספר הזוהר שחבר בוציגא קדישא ס' הרשב"י עליו השלום קודש הקדשים • וזה לשונו בפרשת בהעלותך דף קכ"ב ע"א ר"ש אמר ווי להחוא בר נש דאמר דהא אודייתא אתא לאחזאה פיתורין דעלמא ומילין דחדיפו דאי הכי אפילו כזמנא דא אנן יכלין למעבד אודייתא במילין דחדיפו ובשבתא יתיר מכלהו אי לאחזאה מלה דעלמא ר"ל להראות פיתורים מילי דעלמא שנכתבים בדברי חימים של המלכים חדוס הנעשה רבר יום ביומו אפילו אינן קפסירי דעלמא אית בינייהו מילין עילאין יתיר • מי קפסירי דעלמא הם השלטונים חמכלכים שבעולם יש להם בפח סיום ורים ור"ה שלומרים מהם חכמה ומוסר בספר מלכי חקדמוני

והקדמוני מרשעים יצא רשע והרומים לו ואלו הספרים נקראים בלשונותיהם קרניקה ונמצא בהם השתורר של שכר ועונש וספורים כמו בתורה להבדיל בין קודש לחול • אי הכי ניחול אהבתייהו ונעבור פיניהו אוריתא אלא כל מילין דאוריתא כתבי גופא: ת"ח עילאה עילאה ותלמא תתאה בתר מתקלא אחקלי מה שאירע לאבות אירע לבנים והנחתה והתשבות שיש למעלה יש למטה כי כשסקל אחר נשקלו אינם • שלאעילאה לעילא • סלאבי עילאה כתיב עושה סלאבין רוחות שהם חוץ מן הפרגוד ביניהם ממש והם הקדושים שליחות בעולם התחתון לעשות נפים וניסים גזירותיו של מ"ח הקב"ה וכמו שכיוצא בפנחס וחשלה יעקב סלאכים ותרגומו אזנרין שפירוש שלוחים לא כן משרתיו אש להם שהם לפנים מן הפרגוד קבוצים בסקומם ואינם עושים שליחות ולכן נקראים משרתיו של הקב"ה ולא משרתי בני אדם • ואינם נקראים סלאכים • תאי באתר עילאה כשהם בסקומם ביניהם הם תחתה דקם כי דוות הוא אינו המקבל ביניהם וזרח אינו נראה כללי אבל כשיבא דנתתין לתתא אינו"כ דנתתין יש להם רשות לירד למטה אינם יכולים לירד מרוח לבדיו ומוכרחים להתלבש בלבושא דהאי עלמא ואי לאו מהלבושי כגונא דהאי עלמא לא יכלין למיקם בהאי עלמא ולא כביל לון עלמא אבל הקב"ה אינו כן אעפ"י שירד לבמה לא היה צריך להתלבש בלבוש אחר כלל והוא כמו כי לא ראיתם כל תמונה זולתי קול ובזה הבן שאני בראתי העולם ואני מובטל בזה מן המלאכים אשר אינם יכולים לירד למטה כי אם בלבוש שלהם ואי במלאכים כך • כשיורדים למטה מוכרחים להתלבש בלבוש עב ונוף • סכ"ש אוריתא דרבא להו ר"ל דלמלאכים וברא עלמין כולהו שבאכר ואהיה אצלו אמן אל תקרי אמן אלא אומן והיא דקה בחכליות הדקות מאוד מכל שכן שמוכרחה להתלבש בלבוש עב כספורין דעלמא וכיון דנחתיה לתאי עלמא אי לא דהתלבשי בהני לבושין דהאי עלמא לא יכיל עלם' למסבל הקרושה והדקות מעולם המלבוש והניריו היו מבפלים הנפטיות אם היה' כתובה בכרכה בלי מיפוד ויכול אדם להחזיק בה את המתים מה שמפל הרוח ונפש תשאר כולה נשמה וכל אבני אדם סרריה אחת יהיה להם דהיינו סרריה נשכח ולא ישאר הלקח עבירה בקנין בני אדם שיהיה להם נפש שהוא מיפורין דעלמא. פשטא דאוריתא והרות שהוא תראיה והרסו ולא כן כותב המסכון ועל דא הוי מיפור דאוריתא לבושא דאוריתא איהו כאן ומשיב דההוא לבושא דאוריתא איהו נפש ולא כלה אחרא דיפת רוחיה ולא יהא ליה חלקא בעלמא דאתי בגין כך אסר ליה על עיני ומכיפה נפלאות מתורתיך ואראני פת דתחות לבושא דא דאוריתא •

ת"ח אית לבושא דאתחי לכלא. ואיהו כפשן כר המצא לכר נפ בלבושא דאתחי לון שפירא לא כהתבלין יתיר כיך שהם מוסיפים כרשתם אבל השיבו דההוא לבושא נופא • תשיבותא דנופא נשבותא • כהאי גוונא אוריתא איהי לת נופא • ומילי אוריתא דאכרין נופי תורה ואתו שאומר בשרקי אבות קינין ופתחי נרה תן תן נפ" הלבות ולא לשבח מעולה עך קדש האחרון קראו נופי תורה אעפ"י שעיריכים לנו מאוד הלוא יהיר סגנו הנשמה דרך המתגברים בתוך תגוף כל שכן נפשתא לנשמתא הנסתרות בתוך הנשמת עצמה יהיי נופא מהלבושא בלבושין דאיתן מיפורין דהאי עלמא • בסו שתגוף יש לו גם כן מלבושים כך הסיפור הוא לבוש לנוף הלבות ונוף הלבות לבוש אל פשוטה שהוא דרך המוסר שמשון דעלמא לא כמתכלי אלא בוחנא דאיהו דאיהו סיפור דאוריתא ולא כיני יהיר ולא כמתבלי בבה דאיתו תורות והוא לבושא • אינון דיבקין יהיר לא כמתבלין בלבושא אלא בנופא דאיהו תחות ההוא לבושא חכיסין עבדי דמלכא עילאה אינון דקיימו בפוראא דסיני שם פסקה זוהתהן ותירו נחלקה להם בסודי התורה לאת אשר יצאו פה ואת אשר איננו פה כה שנוגע לחלקו לתרש סודי התור' • גם שם נאבדת הנשמיות ומהו סוד קרים שהתגלגלו בהר חורב בעון העגל אינן לא כמתכלי אלא בנשמתא דאיהו עקרא דכלא אוריתא ככש תורה קדישה שלא נתנשפרו קודם שנברא העולם של לבושין ואלים שנהוא נגזר מלשון

ואאלפך תכמת שני לימודים שהם כשונים זו מזו לפנים מזו דהיינו כ' דרכי הסוד שהוא דרך הנשמה נשמתא לנשמה' דהיינו תעלומות ופתרונותם בפרם וכל' הניחות ותתיקא קדישא סמתיק תחבשלין נוזלן בהם טעם להלבישם כרי שיבינו בני אדם ולעלם' דאתי זמינין לאסתכל בנשמתא דנשמתא דאוריתא כמו שהוא בזוהר שלח לך שמעו תרין מילין בדרי דעתיקא דתיקין דבאנו עלמין ותריב עלמין והמבין יבין • ת"ח הכי נמי לעילא איה לבושא ונופא דנשמתא לנשמתא: שמיא ותיליהן אילין איגון לבושין: ופ' נוקביה דציר אנפין דא ונופא דזוהר שבע"פ דבקבלה לנשמתא דאיהי תפארת ישראל דציר אנפין ממש דאיהו אוריתא ממש • חזרה שבכתב ונשמתא לנשמתא דא איהו עתיקא קדישא וכלא אחיד דא בדא • וי לאינון תייבי דאסרי דאוריתא לאו איהו אלא כיפורא בעלמ' ואינן כסתכלין בלבושא דאוריתא ולבן נקראים משרתיו של הקב"ה הוא שם הוי"ה ובזה נשלים נשמתו שלא יצטרך לבוא לירי גלגל עוד כי נשמה עצמה היא סוד נתנם • ונשמתא לנשמתא הוא סוד "נהרי אפרסמונא ריבא • אשר הם בראש הבריאה בהיכל קדוש תקדישים ונקרא עדן ויצא מעדן נהר להשקות את הגן' אשר שם נשמות הצדיקים הכשפים שכרם בסקום הרם"ה מקום הכסא"ה ושהו אוסרו בכרית בגנתה עולם הבא יתנו ממקומו אל מקום הצדיקים חעומרים בהיכל אלהי ישראל כי שם יראו כל ונזכור את פני האדון יהו"ה אלהי ישרא' ואומרו פני האדון ב"ל פני של אדו" שהוא ני היכל והוא חב"ד שלת המשלים היכל שניצי להיכלי הזכר הוא החלק היותר מיוחד שכנה ודוק אומרו בפוסק עצמו האדון יהו"ה דציר אנפין דנוקבין ומלת אלהי ישראל ודי בזות • וכמו שראינו בקולם הה הנשמי חכדא לא יהיב אלא בקנקן • כך אוריתא לא יהיב אלא בלבושא דא • וע"ד לא בעי לאסתכלא אלא בחה דאיהי חזות לבושא • כמו שאמרו חז"ל אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש בו • ועל דא כל אינון מילין וכל אינון מיפורין לבושין אינון • ומכאן אנון ישראל דאתיהב להו אוריתא עילאה אוריתא דקשום ומכאן דאסר דההוא מיפורא דאוריתא לאתזאה על ההיא מיפור בלבד קאתי תיפת רוחיה דאי הכי לאו איהו אוריתא עילאה אוריתא דקשום כגראה שיש בה מיפורי הבל"ה אלא ודאי אוריתא עילאה איהי אוריתא דקשופ"ל תורה קדוסה בכוונותיה הנקראים תורה העליונה כלילבושים היא תורה אמת כידות עליונים אשר אותיותיה תים וקיימים לעולם • תא חזי מלין בשר ודם לאו יקרא דיליה הוא לאשתני מלה דהדיוקא כל סכן למכתב לית ליה אלא מלין בתרוך דסלכא עילאה קדישא בדין הוא לא"ה הוו לית מילין קדישין למכתב ולפעמים סיני הו אוריתא אלא דאיהו בגיש כל מילין דהדיוקין כגין מילין דעשו מילין דהגר בילין דלבן מילין דיעקב מילין דאחיו מילין דבלעם מילין דכלק מילין דסורי ובנש להו כל שאר מיפורין דבתיבין ועביר סיניהו אוריתא • אי הכי אמאי אקרי תורה אמת תורה "חכימה • עדות" נאמנת פקודי "ישרים ביצות "ברה יראת" כהורה וכתיב התכוזים מפתו וכפו רב ואלין איגון מילין דאוריתא אלא ודאי לית מילין קדישין למכתב ולפעמים סיניהו אוריתא אלא דאיהו בגיש כל מילין דהדיוקין כגין מילין דעשו מילין דהגר בילין דלבן מילין דיעקב מילין דאחיו מילין דבלעם מילין דכלק מילין דסורי ובנש להו כל שאר מיפורין דבתיבין ועביר סיניהו אוריתא • וכגש להו כל שאר מיפורין דבתיבין ועביר סיניהו אוריתא • אי הכי אמאי אקרי תורה אמת תורה "חכימה • עדות" נאמנת פקודי "ישרים ביצות "ברה יראת" כהורה וכתיב התכוזים מפתו וכפו רב ואלין איגון מילין דאוריתא אלא ודאי תורה" אקרי תורה תמימה הכל מלה ומלה אתיא לאתזאה מילין אחרינין עילאין דהתהא סלה דהתו' מיפור לאו לאתזאה על נרמיה קאתי אלא לאתזאה על ההוא כללא קאתי • והוו שכדינו בשלש עשרה מדות שהתורה נדרשת בהם כל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל כלו יצא מיניהו הדבר הזה על ב' דרכים האחד ללמד

שער עולם התורה

של פרשת האלה המלכים עם חבריו החזקים לו אל יחשב ח"ו מחשבה שיונית תגנה לאמר מה לי ולאלו הרשעים הסדום' שאנו מרפים לפרשת מלכי עשו ולבן ועגר וימהיתם הלא יסמיך לנו השמוש של מקרא ומי יכריח לנו לומר שיש בהם מדות עכוזות כזה ומי יאמר שהכתוב אסת על זה יעיד כשיגיע קרשיא בתק"ס ר"ג הרשב"ץ ב"ר באורי'קרש"ום ו"הארי' ע"ת ובהשתלשל' העולמות הלא הראה בזמר תרש פרדש הגעלם פ'בראשית דף ח'עמוד ב'גבראי רבא רקא מסתיר עלי כי הא דאמר רבי יוחנן בן זכאי על האי פסוקא ושם אשתו מהיבאל בת מפרד בת מי זהב שלש מאות הלכות פסוקות ולא רצה לגלות אותם אלא לרבי אלי'עזר בן ערך ולבני אלי'עזר בן חזרקנום תלמידיו ודחו עסקי במעשה מרכבה עמו תרע לך כי על כל דבר ודבר תלי תילים של סתירות הלכות ופרושים שב קושטיות הלחלים על כל קוץ וקוץ תלי תילים של סתירות שיעתיד רבי עקיבא לדרשם ושלש מאות הלכות פסוקות הכ"ם מסור מעשה מרכבה ודיקוקין שפיר מאד והוו עסקי במעשה מרכבה עמו ואם היה רבנו פשטה"ן כנראה לא היה מסתיר אותם ומפני שחציים בקרושת וחציים בטומאה לכן הכ"ם נקראים הלכות פסוקות שכותבים ומוברלים זה מזה סתם שהיו מקודם גם הם בלתי פתוקים בעלם התורה ועקשיו נתקנו החצי מן ג'מאות שהם ק"ן דור של המלאכים והציה השני של ק"ן דור של תתק"ר דור'אינם מתעקשי' תכף אלא בכל דור ודור שהם עיי פנים שבראי לכן הם פסוקי'עיין דרוש תתק"ר דרושות שכארתי פרק כ"ה ודיקוקין תתק"ר דרושות שכארתי ודיקוקין ושם אשתו זכ"ר תקכ"ה כל אחר היה לו ק"ן דור עיין בדרוש התק"ר דור דור' ותקראי' הלכות שאין לגרוע או להוסיף עליהם ולא לפתור אותם שלא ישיגו ח"ו וכן חמל בפרקי היכלו' דר'שמע'ל בן ליעזר כ"ב כל פרק נקרא הלכ'וכן מציין בסיפנו הלכה א' הלכה כ'אוני מסתבר אקמה האיהל לי "אחי'הוא יגלה אוני ויאיר עיני בתורתו האמיתי' ותקרושה ושלח לי ספרתאות התכסה מקרעית המגולים לפרש פרשת ואלה המלכים ע"ה האמת בשני דרכים והראשון עמוקה מתשנית על דרך האורא קרישו והדרך השלישי פרישנה לסעל' בפרק הקודם אל ת' ותה תחלי בעזרה צורי וגואלי:

פרק מח

כתיב ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלוך מלך לבני ישראל קודם שנבוא לבאר פרשת השנות צריכים אנו להודיעכי ולהדיעם ולחקור בספקות וקשיות השינוי שבאלו בשינוי המלכים האלו וזן בפרשן השנות שבאות בתורה וזן בכפר רבני הימים שנכתבו אם המלכי'פעם שנית ישב בהם קנאת שינוי נגר פ'מלכי אדום שנם ושלח כי במקצת מלכי'נכתוב שם עירם כמו אצל בלע בן בעור ושם עירו דנהבה ודרך בן ברד האצל הרר מזכיר שם של אשתו מהיבאל בת מפרד בת מי זהב הנה הכלך האחרון גם יש שינוי אחר אצל הדר בן ברד שנאמר אצלו כלהלחוותו הכבוה את קרן בשרה מואב מת שלא נאמר כן כשום אחר מהם גם בארבע מלכים מהם שהם חושם ושמלה ושאול ודרי המלך האחרון לא נזכר כשום אחר מהם כי אביהם גם שם אביהם לא נזכר בפיתהם כיאם באחר מהם שנ'ושת בעל חנן בן עכבור גם לשה אמר אצל מלך חשם מארץ'מארון התימני ולשה מזכיר ארצו יותר מכולם ' גם לשה נאמר פיתה בכולם הין אצל המלך האחרון שהוא הדד לא נאמר בו פיתה בתורה גם ראוי לחקרק השינויים של המלכים ושלו בתורתינו הקדושה גר מה שנזכר בדברי הימים השינוי הראשון הוא בתורה נזכר בלבע בבלע בן בעור ושם לא נזכר אצלו מלוכה שב'אלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלוך מלך לבני ישראל בלע בן בעור' השינוי השני בתורה כתיב חשם בלא ו'בדברי הימים כתיב חושם מלא בוי חשני השלישי בתורה כתיב עוית ובדר"ה כתיב עיית וקרינן עיוזה השינוי הרביעי בתורה כתיב חשם בעל חנן בן עכבור ובדברי הימים כתיב בעל חנן בבור השינוי החמישי בתורה כתיב הדר בריש ובדברי הימים כתיב הדד בדלית השינוי השמי בתורה כתיב פעו ובדברי הימים כתיב פעי כיוד השינוי השביעי בתורה לא נאמרה פיתה בסדר האחרון ובדברי הימים כתיב וימת הדד וחזו אלופי אדום ' וקדום שבנאו לעדש אלו השינויים עם המלכים של עולם התחזו אחלה מפי המעיין שלא יסתה בראשון כספרינו ' פירוש הפרשה הזאת על שלש אופנים לא ראי זה בראי זה מחלכים נחלקו בסדר פירוש זה שלא בסדרי פירוש אחר כי הכל אל מקום אחד הולך שאינו מתגבר ל' חבירו ואינו מותר את חבשם חמרכו ומקובב שעליו יסוב דרוש שכירות הבלים שעליו אין להוסיף וממנו אין לגרוע כי הפירוש הראשון מזכיר הרבן הזמלכים האין נתקנו בסדר עת"ז שנם הוא עתיד לחרוב כנאמר בפרק הקודם אל זה ולכן הספירות הם בסדר ואינו מעמיק הרבה לדבר בדעת שחוא בתלת תללי רם מזה אב'ובדעת חדרים יעמלאו כי הוא המחלק שפע לכל הספירות חדר ד'וזה נפרקים חס"ר ד"ן רחמים לכן הם נ'חללי' ונעסק לדבר ולזכור המלכים של כתר חכמה בינה שהיו כללים מעשר שכולם עמדו בתוכם קודם שיצאו ממנם ' וגם הם היה בהם סתם כישול בכיכול בגוף ולשאת הכח והביאול הזה מאמרתו הוא שמבטלי'מסלאכת' ומקודמים שהם אומנים עליו ואינם יכולים לעשות מאומה ולסיוע ער שיזעזע תיקון בתלת רישין אבא ואמא ישי בו'א נ'ב ו'ספירו' כללות תוץ מן מלכות שם בכולכו' עצמה יש בה'כלילו'שבעת ימי נידה שהוציאה את'ב בידור כנזכר בכנפי יונה שמזכיר שם למה לנקידה ארבעה עשר יום ולזכר'ז'ימים של הזכר הם ה'של כידור הז'מלכים שבו מהיר לנקיבה הכ"ם ז'מלכיה של הזכר ה'מלכים של נקבה עיין שם בפרק הנ'יצא לנו פנין דיין שבתורה הם ה'מלכים של ו'א ובדברי הימים הם ח'מלכים של נוקבי'א הנקי'ה כל הז'מלכים של ב'ה ל'ן ק'ן לרוב התלמה לא נכרו אלא ברמז כאש- אבאר ' ואה החלי בעזרת צורי וגואלי כתיב ואלה'ת המלכים אשר מלכו לפני מלוך מלך בארץ אדום ואלה'ת שמות אלופי עשו למה נקראו אלופים שאחז'ל משה נקרא נר נפלי חרא שנפלו ונשרו ממנו אירבי עד סוף אדום כלי'ל והוא טולל כולם בסוד אדם רוד משיח ותבינה שעמנו יתוקנו כל ניצוצי סיגים מאצל תבירן של הז'מלכים שנזכרו בפ'הזאת הם סוד הכלים הנשברים אשר כולם נפלו לקרקע תסחירו ולזה גם כן לסוד זה נקראו משיח בר נפלי ' כי בבר ע"י קפול ארץ והתיקון בריאה אדם הראשון בראשונו ועד רגליו היה כולל כל הנפשות שנפלו וכשחם' נשרו ממנו אירבים אוביים ובאותו מקום שנפלו שם נגזר להיות ישוב' לתקן ניצוצי נשבתו עם המקום ההוא כי שכ"ם מוכרת לבוא יהודי אחר על כל פנים כמו שכאחרי בפרקים הקדמים ומלת אלה עולה ו"פו שהם שש כפירות שבשבירו ונפלו אבל הספירה השכיעית לא נשכרה שנאמר עליה אחת מהנה לא נשבר' אבל הוא"ו של אלה מוסיף על הראשונים שנשברו כי גם מלכות נתגבלה על כל פנים מצדי' כלי הראיה שברברי הימים נאמר בת מיתה ' ואמרו רז"ל כל מקום שנאמר אלה פוסל את הראשונים וכל מקום שנ'אלה מוסיף על הראשונים אף כאן אצל המלכי' של עולם התחזו שהיו ראשונים לאיזק שנתבטלו ונשברו ' ואלון מוסיף על הראשונים חללו שנשברו ומאי מוסיף ג' ראשונו'ת כ"ב שנתבטלו בסוד חלישות כח וסריקה בעין שבירה'כביכול חזם אשר מלכו בארץ אדום שהיא בינה שהיא ' אדום כסוד הדין דסמאריהא ריגין סתעיק מינה תקראה ארץ החיים בתיקון וכל' זה חזא לפני מלוך מלך לבני ישראל בסוד עלם התיקון והזו סוף יעבור אורצי לפני יקברו כי בכל מקום הרע קודם אל הסוב וכזה תבין למה נתנה א"י קודם לכונן ולמה ירד אברהם למצרי'קודם שניסול וקודם שגולד יצחק ולמה ירדו ישראל למצרי'קודם מתן תורה ' ולמה נתנה בת שכע לאשרי קודם רוד אבל במחשבה קרמה חמת רחיצנו האור הסוב ובמעשה קרמה הקליפה ' וכמו שכת"ב לא נשכרו בן כת"ב דדקי לא נשברו אלא נשארו בסתי אמא נמוא כל פ'אלה המלכים נאמרה על עולם התחזו קודם שתקנו דבר אמת ונתקנן תמו כי הרוני'התקיפים יצאו חבץ אחר תכמה ובינה מהחילי סדע"ת שהוא אחרי תכמה ובינה בין אחר ח"ב ו"א ובין אחר תכמה ובינה ח"א ובין אחר תכמה ובינה רוקניה ח"א תכמה ובינה של אבא ואימא לא נזכרו בפני שלמה את"ב לאין ואחרי לכן נקראו ח"ב ו"א והבן ולפיכך לא נזכר כאידרא ואלה המלכים בנוקבי'דז'א רק אחר תכמה ובינה שכת ומפנה

וסמנה תקיש לשאר כי אע"פ שנזכרו מלכים אלו בתחילה הי'נו לומר לנו לאחר שנאמרו הכבוה ונימה בשלשה אלו הנזכרים הי'
ונאים מיד מלכים אלא אשר הם דיינין תקיפין עד שהתורך המאציל
העליון לתקן המתוק אשר בא"א ע"י תיקוני רישא ותקוני דיקנא
ולעשותן כיון זכר ונקיבה כדי שיצאו את"כ דכר ונוקבא בחד
הם אבא ואמא ומ"ה יציאת דינים אלו תכף התגלות כיצה הזי
השם. להיות כי סנה מתערבין דינין בגדע ונתעדרו הדינין תקיפין
האלו כדי לצאת ממנה ולא נתקיימו בשפרא דנוקבא עד דנפקא
דכר ונוקבא כתרא . ומגדע אתבטמו בשפרא דקדושה ומנתק
ולא אתבטמו ואתקיימו בשפרא אחרא ונפלו לקטה . ונתנ
בפרשות המלכים אשר כארך אנפין איך נתבפלו ונתנו זה עם זה
עלוק מי יסגאנו ונ"ל כאור ולא נזכר בלל בתור"ק בהוסף"ה והו
של ואלה המלכים המוספת על הראשוני כדי רשני הי לנו בגילוי
סוד החלישות כח והסריקות שאמרנו שהיא דונמת שכירה בפני
זה לא נזכר בסול מלכי א"א אך שכהתחתונים נשיג לעליונים
דאצטנינו ונגנו ונרחו מסלכותם אמנם פרטיות המלכים אשר
מלכו בזעיר אנפין ופרטיות המלכים אשר מלכו בנוקבא דז"א
שנים א"ו נכתבו בתורה ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום ואחר כך
אזכר וימלוך באדום בלע בן בעור ולא אמר וימלוך בארץ אדום
כי אדום הוא בגבר נוקבא דז"א הנקראת ארץ ואדום הוא ז"א
הנקרא יעקב וכתורה נתפרטו המלכים אשר בז"א והתחיל ואזכר
וימלוך באדום ולא אזכר בארץ אדום לרמוז על הדינים התקיפין
אשר בז"א בעצמו ומלכי אלו יצאו מבחינת עצמה אשר בז"א ונרצו
להתיצב ולקטר בז"א ולא יכלו ולפיכך אמר באדום אחר דדינים
מתקשרין חסן וחליץ כתחן ספור בחינה אשר בז"א והו שאמרו
באדרא רבא באשר רכת תלמידי רשב"י ע"ה במלכים אשר בז"א
תניאנו ב"כ פסו"ה וימלוך בארו בלע וגו אבל במלכי אשר בנוקבי
ד"א לא תניאנו אלא פסוק של ואלה המלכים אשר מלכו בארץ
אדום ולא אמר וימלוך בארו ואמר שם אחר דכל דינין משתבחין
חסן ואינן תיקוני אחרא ואיהי לדבריהן שפרשת המלכים אשר
בא"א לא נזכר כתור' שלא תמצא באדרא אשר מדיוקו שום סלך
כתם אלא כשהזכירים בז"א ונוקבא בלבד מאחר אשר ביארנו כי
המלכים אלו הם בז"א ונוקבא לכד כי בא"א נעלמו ממנו יתאבר
לנו סיבת כל השבורים אשר נמצאו כין אלו שנכתבו בתורת וכין
אלו שנכתבו בדברי הימים . כי המלכים אשר נזכרו בתורה הם
המלכי' אשר בז"א ולפיכך נאמר בהם וימלוך באדום שהוא יעקב
הוא ז"א כאמור וכן לא נזכרה ארץ שהוא כדי שלכות שנקראת
ארץ אמנם במלכים אשר בדברי הימים הם המלכי' אשר בנוקבי
ד"א ולפיכך נאמר בהם בארץ אדום לכד ולא וימלוך בארו כלע
שרתמו לזעיר וחכן מה שאמרנו זעיר הוא ז"א בן מלכיה כמו את"כ
בתיקון: שלא התמיק לדעת בסודי בראשי ומשי מרכב
אי אפשר לו להולמו אך ודק תציר בשכלך הכלילו שאנו לוקחים
מן ספירות השבורים אל בנין ותיקון נ'רישין ומסגו תקה משל
ומלי'ת לחבין דברי אלהים חיים כה שאנו אומרים ז"א ונוקבי'
אינו אלא סוד הכלילות שהם מלכים של ז"א ושל נוקבי'ה הם נ"ב
שבעה בסוד ז'ימים לזכר וארבעה עשר יום לנקבה של יסי נידת'
שנפרש בסקומו וחנה המלך הראשון הזה סוד הדע"ת ז"א שהו' אחר
כיצה כי יצא בגברי כלעם בן בעור כי לא קם נביא עוד בישראל
כבשה אכל בא"ת קם ומנו כלעם ותירושו בי כמו שבשת רבינו
ע"ה הוא סוד הדעת בספרא דקדושה כן כלעם הוא בסוד הדעת
בספרא אחרא אשר שם הדינים תקיפים כי דעת הוא המחלק
לכל הספירות ולפיכך כלעם הזה משבת עצמו ואומר ויודע דעת
עליון כי הוא הדעת הקוד' לדעת שבקדוש' אשר בז"א וכמו שכותא
תליתאה ז"א שהוא הדעת שבו והוא חללא תליתאה דגלגלתא
נפקי אלף אלפים אדרין ואכסדרין דדעתא שריא עלייהו ודרי
בהו כן בדעת זה אשר הוא בסוד הדינין שהוא סוד בלע בן בעור
הוא נזדע רינא תקיפא דתקיפין אשר בגוויה מתתקנין ומתקטרין
אלף אלפין באורי דיכוא וילילה כנזכר בזוהר ולפי שדעת בספרא
דקדוש' נכנס בתוך הנוף ופליא לאדרין ואכסדראין גם לזה הדע'
שבספרא אחרא קראו שמו בלע להיותו נבלע בתוך הנוף וכן שני
חללים העליונים ונקרא בן בעור בעזרה הגדולה והיום הכתיר

כתגר ומצד תוקף הדינין כי משם נתפשט זה אנכל כלינה נתקן
קצת את"כ ונעשה סכלל בעל חנן ונתנו לו חניכה בסוד חנ'ואכי'
ניתוסף בו כ"ף כי עכבור הוא בעזר וכף יהידה רמה לעשרה
כלילת של נצח שנקרא בעל ועשרה של הוד נקרא חנ'שמותלי'
יחד כאשר אנאר בסקומו ודודת שדעתן של נשים קל"ה באמור
בזוהר פ' שלח לך כאשר אנאר בתיקון נוקביה דז"א ולפיכך לא
נזכר בארא ושפא ונוקביה דז"א אלא נזהרו דתרי סתי לגבי כי
חמת הנ'אשר הוא מהות הדעת ק"ל ולפיכך הסלך הזה אשר הוא הדע'
לא נזכר בו סלכות כדברי היסים ולפי שהסלך זה הוא סוד הדעת
בסו שכתבנו ובלול סכלם נאמר בו בסלכות שבו בזוהר שבב
עירו דנהבה בי דעת אשר בספרא דקדושה כוושך מהמוח הצליון
לכלה חסר עילאת דאתנו"א בסוף אכת ותניר שואלת סמנו את
החסר ודנוכת דעת שבדיים אלו שואלה בסמנו דין הבה בסו
שאמרו בארד' של נשא דף קל"ה עקוד א'סאי דנהבה בלומר דין
הבה בסד"א לעלוקה שתי בנות הב הב ואמרו ושם עיר"ו הי'ה
סלכות בסד"א עיר דוד היא ציון בי גם אח זה לעופת זה עשרה
אלהים ותבין אמרינו זה בשאני סזכיר המלכיות שבאלו הספיר'
דז"א ודנוקביה כי הלא חרש ותעין סה שאכתוב בדרוש הל"כ
נתיבות אלהים הם סוד סין נוקבין והתניב האחרון שבהסלכים
האלו שהוא סוד המלכות לא נכתוב עין שם פרק ס"ח של ספרי

והמלך

זה ותבין סה שכתבנו פה :

השני הוא יוכ"ב בן זרח סבצר' והוא סוד נה"ר
אשר הוא יכבה תרועה ולפי שבבאן קרסו מלכי
בסוד הדין תקשה לפיכך הגבורה קרסה לחסר ואמר בן זרח בן
המים הרו וילדו אפילה ולפיכך הוא נקרא בן ז"ת ודוד ז"ת בנ'
עם הסלה ר"ו וחוא ר"ו אוהיות נפשבים מהגבה"ד שהוא בני"ו
וגם יראה"ו ותם רונ"ן שבאמר שמה רשעים תרלו רונ"ן שבאל"ו
נגרא תניהגם הלוחם של חוך השור עין והר כלע על פסוק כלוחך
השור ושם תרוח צמאונך וא"מר סבצרה בסוד כצירת ענבים
תשמורות סצר הדין הקשה ואמנם הסלך הזה כצר שכותב בן בן
זרח נראה כיהוא ת"ת שכן בסוד יבבה אזר הוא תרועת בנגר
הת"ת שבאמר בו תרועם בשופ ברחל ולו יאחר"ם שב"ם הסליבה
וגם יש לו שני קולות בגבר ת"ת שכולל בי"ו שני בדות חסר וגבורה
והוא סוד בן זרח בסוד הת"ת שכן בגדע ששם אורח יוצא לעטל
תתיקן שבאמר עליו הר"ח השם"ש שהוא ת"ת והר"הוא ר"ו הכולל
נ'פעם"ע"כ בגבר נ'אבות אשר בנללי'בו ולכן המלכים הראשוני'
בלע דיוכ"ב נאמר בהם כן"ן שהם וכרים נאמר בהם כן ר"ל בנים
זכרים והם בגבר דעת וה"ת שהם זכרים . ואמר יובב"ב הוא שם בן
ר'אוהיו"ב יש בו יו"ד וא"ו הכסהות"ת ושני החיין הם סוד בינה
ומלכות שני בתי ישראל והחו סה שנאמר בריות יתן יי' את האשה
הבואה אל כיתך כרח"ל וכלא"ה אשר בנו שתיהן את בית ישרא"ל
ולפי שהזכרים מקדימין לנקיבות לפיכך נאמר כן בן עין דף קל"ה
ע"א והר נשוא בזוהר רבא ושכם הסמא באר היום בכורות של
הסלכים הללו בלע ויובב :

המלך

השלישי אשר הוא חשם סארץ התימני הוא סוד
החסר אשר כרחום שהוא תימן ונקראת חשם בסוד
חשם"ל הנזכר בזוהר פ'וקהל דף ר"ן ע"ב כך תאי נזנה יעאל לנו
ואפרש בין ערלה ובין מקדושא והיינו בין הקליפות ובין השכינה
הנקראת מקדש אות' בכונו יודע' . כדי שלא יבקו הקליפות מן
אור ברית היוצר אל השכינה כדרך אקרי חשכל חש ואתגליא מל
ר"ל שבאחר עסת השלחוב יחא ראשא וסבריל הערלה סן השכינה
ונונה סמהר לתחוך הערלה סמנה ויהי"ה לשון חש נגור כלשון
וחש עץ פרי'ות לסו סהו סל בר"א סל החשן ונשלח האור הלילין
קליפת נונה ולפי שהוא עוסר לקבל אור ברית הנוגע להכלה שהוא
השכינה ולוקחוה אותה לעצמה לפיכך נזכר הכלך ה'הוי'ה
סארץ התימני שהוא אור חסר שיורד לשכינה כר"ב ויר'
והעליון ואמנם חסר בסלך זה חשם ל'מחשבל שהוא סגדל
עד שם יהוה בו ירוץ צדי"ק ונשגב ובולל אליו נ'סגיוה
דעת ת"ת יכור כל אחר כלל מעשר עולה ל' הנקרא ביהר
סגדליא דתרא באויר ריך אויר המגדל הזה פרחים הנשכוי"ה
לסעלה ולכן חסר ממנו הלסר הזאת כי עדיין לא הזה סיכלי"ה
וקים

וקיים שלו והנשמות נפלו לספסה ולא היה להם מקום הפנרל הוריו
התולה עד מקום ק"ק שלה הנקרא אלי ישראל ונקרא חשם כמ"ש
פתוסה להיות כי עדיין לא נתגלה אות פרית קדוש באצילות התהו'
והיה הכל כמה ס"ם פתוסה בתוך הביצה ולפי שאוד זה הוא חסר
עילא' ראותו לא בפו' אמת רביה והוא חסר הנעל' בעול' התהו ויוצ'
כנגדו חסר זה מצד הדינים ולפ' שהחסר הקדוש שבעולם התיקון
תלוי בו היוצ כר"א נאיש כי יקח אחותו חסר הוא כי ז"א נשא
אחותו נוקבא שבראו שנתם בפי אמא ובהחסר הזה שז"א לקח
אחותו בבריאת העולם התיקון בתקיים העולם שנ' אמרתי עולים
חסר יבנה עולמים' נאמר קין והבל אחותהם ' וכן הוא אומר
והיכן כתוב בספר והוות הוא בחשש כשל לבת מלך שפרית ציקי
קרירה וכו' הביאו לה עבדיה שהם הצדיקים בחשמי שלא יגלו
עפרה הקליפות כשהיא עולה לזיווג ולפי שהזווג הוא בחשבי
נקרא ם הוא חשם פלשון חשאי על שם העתיד והוא לעורך הזווג
של הכלה ולעורך החיבוק כר"א וימינו תחבקני ולכן נאמר בו
כארן מחיכני אבל בעולם התוהו נאמר שחסי רשעים אכזרי
האמר וימינם ימין שקר שהוא יתור דין מהשמאל עצמו וראיה
לי' עין באן כמה שהוא בפי' זמירות שבת ומצוא מרלך
זה מהדינים הוא הפך מהחסר שבקדושה כי החסר שבקדושת
פעולתו לווג התחתן עם הכלה ולחמשיך לה האור העליון ע"י מדת
היסוד כי חסים מגדלים האילן אבל החסר הזה הוא חשם ר"ל חש
ומכהה ליקח אותו האור לעצמו ונם למונעו מסוד אמת אור החסר
נחלק לחמש אוריות הנזכרים בפרשה ויהי אור חמש הוא בהיפוך
אותיות חשם דעיר חשם הוא אותיות ח' שם ר"ל כי חסלים הח'
כולם נכללו בכלל זה רוגמת חסר שבקדושה שקראה יסוד יומא
דכלהו כי הוא הולך עם כולם ' עין בספר שבעה ענפים רסו"ת
של וזהר ע' אבור חיים הראשקי של סוכות הוא חסר ואומר שם
עלי"נ"א יומא דכלהו ועוף חשם ירמז לכל התושים כולם
ח' ענינים הוא הנכסוף הל"ך ם"ת ' ועוף חי"ת שאומר ויהי א' אר"
ויה הביחות ת"ש הראות בספר כתר כתר עליון אריך עיינא פקודא הוש
השמ"ע שנאמר חשה אלהי אוזיך ושמע לחפילתינו הוש הכישוש
ידיו פשיט' לקבל שבים"ד הגרולה חסר יד תאוקה נבור' יד רכמ
ת"ת והסר נ"שם ע"ב תיבו' בולל ר"ת אותיות הם גן"ת סיד נ"יהוה
הנ' ואין כלולים כיר האות אשר בחסר יד ימין אשר בה חמש
אצבעות הכוללים ה' תושים הנ' חוא נתנם להראות אליו וכל"ם
כיצד מלכות אשר בחסר והוא אומרו מאר"ק העתיקי שהוא מלכות
תנקראת ארץ החיים הוא חסר שבדרמים וח"א חיד"ה סרסו"ת
למלכות שבחסר ' וחשם הוא באת בש"ם כנ' בנ"ע כנגד הס"ת
ולהיות שמלכות של אדם קדמון שהבראו בפרקים הקודמים נתתה
רוב מנין ורוב כנין של עולם התוהו שהיא סוד אלהים של עליו"ת
בראשית ברא אלהים שבראו בסדרת תרין ראה שאין העול' מתקי'
והצרך לבראו שניה שתוף עמו סדרה הרחמים שהוא יהו"ד סור
אבר מה אלה "הולדות "השמים "והארץ ר"ת תהו ותקיי "באברהם
שהוא אב"ר"ם סוד יסוד רא"ק שבו שם הויה רס"ח ואברהם הוא
בהברא"ם ומפני שפלכות של א"ק הוציאה והם הז' מלכים לכן
נקראו מלכי"לשון מלכו' תיכו' כל בני ישרא' בני מלכי'חם חזק-ותרחבו
מפני שם אלהים של מלכות הזה ' לכן אנו אומרים מלכות של"
חסר או מלכות של ח"ת כי חם אשר מלכו תתגלו ביותר בספירה
ההם בזמן מלוכתם וכפוף. חסיון חזה ויפא בית מלחא ' והנה נ'
מלכים אלו אע"פ שהם בנגד דעת ח"ת חסר אין עניינם שזה כי
דעת הוא בסוד בלילת הדעת מראשונה ר"ת כללו בלו ולא
נחלק להלקים אלא בסוד חמלוכה שבו שתגלה ביותר בחלוה
שבו שהוא יותר דין מהאחר' והראיה שלא נמתקו הגלגולו' האחרונו'
של המלכיות שבהז' מלכים חללו של עולם התוהו כרמיתו כי
כל אחר מהמלכים נבלל בקשר בלליותיו ובל אחר יש לו ל"ב
נתיבות והאחרונה דמלכות לא נמתקה אפי' בא"א המלכיות שלה'
לא נמתקו ער שנבנה חיעולם הזה חשם נמתקו והוא ענין נתבטל"ו
מלוכתם של כח"ב נגם השפע שהיה בבליהם הנזרם כח. מלוכתם
לא יכלו להכיל מפני חלישת הכח והסריקה שאמרנו חכן אורינו
בזכרון שמור ומעולה כרי שלא נצפרך לפרשו פעם אחרת ומפני
שהרע הזה סלך בכללותו לפיכך נזכר בו שם עירו תרומו למלמ'

שבו סוף כללתו כי נמשך מלכותו מראשו עד רגלו ומלך רשעי
יובב הוא מלך בסוד תת"ח אשר בגבורה לפיכך אסר מבצר בסוד
הענינים הבצורות שיש בו ספלות הרבה לבן לא רצת שיתגל'ביות'
מצד מלכות שבו ולא היה להם מלוכה אפי' רגע אחת ולא
הוציאה נשמות של שהורים ושל רשעים עדי פני' ולא רצת שיוצ'א
המלוכה מצד חסר שבה מפני שהרע לא יפעול פעולתו ובפרט
בעולם התוהו ולכן הוציאה מרוכתה בסוד ח"ת שבה המפתצע
מחסר ונבור' שבה עצמת והמרך השלישי מלך בסוד מלכו' שבחסר
שהוא יותר רק מכל כלליותיו מפני שהיא לא נתקנה בכל נתיב
כרפירשנו ולא נגברת החסר בעולם התוהו כר' שיוציא כוחו"רוי
לפועל וישברו הכלים הללו וחו שאום'מארץ תשמני מארץ ריקה
וריבשה כמו שבארנו אצל עקבה בתושל כלב שאמרה ארץ הנגב
נתת לי שפרושו ארץ יבשה בלי מיניות מים חסר כל סוב וגנר
מלשון גניבות ירים שלא יהיה בהם להלחזיק מים ודע כמו שחסר
זה אשר בזיר אנפין לצורך המלכות נעש' כי חכים מגדלים האילן
שהוא מגדל קומתה וגם נאמר עליו ויביאו תחבקני ' וחסר ר"ת
שבעולם התחתו בנגדו יבש ויצא למנוע אור המלכות שלא יהיה
בסוד נוקבא לפיכך חשם חסר ואו שהוא רכוזא להראות שבזכור
רחיינו בגלל חו' כלכים של אבר נעלם התגלות החסר של הזכר
כדי שיעשה השבירה של הר' פעולתו מצד הדין וב"ת מלא
הושם בואו שהוא מרכוזא ' לומר לך שבאלו חז' מלכים דעוקבה
אם לא היה בתגל'קצת התגלו'הזכר דהיינו ת"ח שבה היה'נשכרה
ח"ו וגהחוו מכנה קליפות הרבה נסים מאוד ער שהיו מתראים אל
בני אדם והיו מתריכים העולם כי היו להם נופים ח"ו משבירה בלי
המלכות ולא בן כוונה הסבנין להחזיר הכל לתוהו ובוהו פעם
שנית ' וגם אם לא נתגלה מלובתה בסוד זה"ו שהוא זכר בסוד
תס"ר זכר ונקיבה יסוד שלה שנורוא עבה לפי שיעה שהיה לה חיות
יותר מהאחרים לא מלכה בהכ"ו רוחה שלה אשר הם חיים וקיימי'
לעולם והו סוד שנ' באליהו הנביא ז"ל חי ' אשר עמדתי לפניו
עומר לא כתיב אלא עמדתי בעולם התוהו ואליהו למשפת מהאי
באר איהו כי אליהו הנביא היה נבואתו מאיר עליו בהתלבשות'
השכינה תקב"ה כי חסיד ואין כו הפסקלומה אסר עמדתי משמע
שעתה אינו עומד לפניו רוק שאינו אלא לרמז על הסוד הנזכר
ומלה הי' דייקא וכל זה נרם הוספת אות ואו דרכוזא בפלטין
רנוקבית שהוא חיבור יסוד עם מלכות בשעת שנתן לה הסקדין

ורי למבין:

הקדמה

הרביעי הוא חדד בן בדד והוא סוד יסוד היסוד של
יסוד בעולם התיקון הנקר' הר"ר בסוד פרי עץ הר"ר
שהוא רבדור כל הנוף והרדה פנים הוא חזק אם יש לו זקן תחתון
יש לו זקן העליון כי חסרים אין לו זקן לכן נקרא יוסף יפת תואר
ויפת מראה וחזקן של עתיק יומיא נקיר אנפין הוא חירור כל הנוף
וכל חדרה פנים של קדושה כתם חלי בסוד תרין סלין נצר ונקה
חמזונים אבא ואמא ויוצא האורת התפלין לכל הפרצופים העליוני'
והתחתונים לכל אחד יש לו האורת התפלין בשעה' ומשהה סה"ת ויו"ד
ובשיער זעיר אנפין בעתן הקב"ה מניח תפלין אבאורם כאר היסוד
בס"ת ושמיא' האורת הזקן מסלק כל הדינים וכל זה הוא
כמור יסוד של עולם התיקון אבל יסוד של עולם התוהו שהוא סוד
הדינים כי הוא לוקח אליו כל הדינים לבן יצא בסוד הדליה לשון
דלת ועניה בינן ואנתה שהוא ריק כי כשנעשה דין בארם רחמנא
ליצלן יש לו ינון ואנתה ' וכל מאוה הדין לחזור למעלה ולא
להתחשב למטה כמו שהבינו בשם ס"ב ושם ע"ב רא
נתי ורא סליק ואע"פי ששם ס"ב בתיקון הוא חסר של דין על אות
כמה וכמה בעול'התוהו שבמצע השפע מלקבל רי צרכו אלא נתנו
בעין יפת כביכול עד שנשברו ות נרם רלוה שלא היה להכלים
כלום ולא נשאר בירם מאומה' ולפי שהדלת היא סוד הדיני'לפיכך
נקרא הר"ר ברלית' גם הר"ר בני ר"ב בסנין את"ר וכסנין את"ה
ותירשו שבבריית קורשו הלוי היחוד ואהבתה בין רודיכם רלעילא
והיחוד

שערי עולם חתוחו כח

המלך החמשי הוא שפלה ממשריקא והוא מלכורא
אשר בזעיר אנפין סופכה ליסוד ושכלה נגוה מלשון ושכלה
פנולות כרמי׳ בסוד הדינים והוא ממשריקה כר״א על שטוע שריק׳
ערדים אשר תם ג׳ערדי צאן נצח הוד יסוד רוגאי׳ עליה ונמשך׳
סער חוד אשר בסלכות והיינו ממשריק׳ שורקת הדיני׳ כמו שאומ׳
בכפר יציה השין שורקת ועוד שהמלכות אשר בקדושה בתיקון
היא סליאה רכתיב אני סליאה הלבתי חו ריקה היא שנפל ממנה
השפע אתריקנה והו ממשריקה הוא שני שיבא כפרון
ממש ריקה ממש ריקנות והנה שלמה נקראת בסוד הרחמי׳ כאש
מקבלת ליסוד כמוך שלם ה׳ ובסוד הדין נקרא שמלה שכא ה׳:

המלך הששי נקרא שאול מרחובות הנהר והוא נכזרה
תמשכת סבינה הנקראת רחובות הנהר כסוד״א
אני כתבתי נכזרה ולפי שכל הלבים אין הם בסוד הדינים המקיפי׳
בולם ולא היה להאפשר להתקיים אפילו האחרים שלא היו כל
בן דינין הקיפין כמותה מתו כל שכן נכזר׳ עצמה אשר היא תוכף
הדינים עצמת ושרשם והוכרת לצאת על ידי התפצפוה אחר
מחשבים שערים אשר בבינה לפי שעה ולפיכך נקרא שאול מלשון
השאלה כי נהפשטה הוד אשר בבינת ממקומה ח עליון בהשאלת
לנזירה התחתונה וזהו שאמרו בזוהר דא התפשטות מן דרחובות
ונקרא מרחובות בסוד חמשים שערים עד הור ת״כ שאיבר בזוהר
אבא עילאה עד הוד מהמשטה ח׳ בפירוש כלולים מעשר
שמתרחבים מן חמש אל עשר המוך עשר והמצא שע״ר והנה זרע
נמשך למטה עד הנבור החתתונ׳ אשר בי״א והנה סבינה זו הוא
שאול מלך ישראל ולפיכך סח ולא נתקיים לו הבלבו׳ עד בוא דוד
שהוא מהישבאל סוב דואי ולפי שהית שאול מכח ניצוץ הכיורא
אשר תא למעלה בחבניין היה כשבכמו ולמעלה נבוה מכל העבים
ולפיכך אר״ג שלא היה בבלבותו שום רופי כי אינו מניע שם
שום דופי ונמנם בבינה כנזרע והטעם שלא נהקיימה מלכותו כפני
שלא תכחיון שבעה ימים כרי להעלות העולה כי היה רוצה שפוא
להעלותו למעלה משכע׳ימים של ז׳ כלכין קדמאין דמיהו שנבר
בהם כח קליפות עפלקן(פי׳ עפלק נ׳ פרי ס׳ דהם כ״פ כך אלהי׳
יסי ושמאל ובוונת פרי״ע היה בהבחיקם שהם ג׳ הכ״נה בועד
בא״ש ג׳אלהים) כרי שתחקיים מלכותו והוא לא עשה כן ונקרעה
מלכותו ולפי ששאול לא היה מבבינה זו בסוד הדינים התקיפין
רצה חק״בה שבתחילת מלכותו יחרים את העפלק׳ כרי שהתבבכם
בחינת זו שלו כרי שיתעלה ליגיע כן הבינת׳ ולה׳ותו נמשך
מתהור מבבינה היתה מפיתחו ע״י שבאול שהיקן ההור ההתתן
שהם ע״צ יציעות ירך יעקב ונם הוד היה ראוי להיות נפל מבח
מלכות שנתבטלה אלא בפני שלא נשכרה הועילה לו תיקון בסוד
מהישבאל פי והב סים שהוא חבר זה הוא רין ונבלל הבר ירין
ונתתקן בע׳ שנה שנתן לו א״ה שהוא יעיר הבולל ו׳ בלכים כללם
ע׳ שנת ג׳ספירה ונתקן נם כן אח״כ כיותר בע׳ סנים אחרים של
האבו׳ותו ארמוני יפה עינים ומוב רואי׳ רי׳ עמו לאפוקי עלי׳
החותו שנתבטל מן הערד השם חויה ונתקן בשם הויה אח״כ שנ׳
ביום עשות״ אלקים ארץ שמים שהוא ו״א ונוקביה:

המלך הששי והשביעי חוא בעל חנן בן עכבור בסוד נצח
והוד שהם הרין עלבי דינוסא ולפיכך יצאו שנהם
יחר באחת כי בעל הוא בסור נצח כי שם מחפשש ומחדבק נצחת
שהוא בעלה של פפרונ׳תא שושבין שלה חנן הוא בסוד הור כי
שם מתדבקת אקחד שנשאת חן בעיני כל רואיה ובסור הילדים
אשר הנן שהם נצח והוד ולפיכך לא תמצא בשום כלך שריה כי
שני חיכות כי אם זה מפני שהוא רומז לשנים שהם נצח והוד ולפי
ששנים אלו נקראו בנים בסר״א וכל בניך למור״י ונאמר בסלך
זה כן כי אלו הם תרי ביעי דרכורא המבשלים שם זרע המוח וזה
מצדם יקרא בתלך עשרך בסר״א כעלוך בנין ולפיכך נקרא
בעל חנן ונקרא בן בסור זכר והנה הסרה האחרונה בסור חסדנ׳
חקרא כור כנזרע בסוד שרה כור שיש בה שים סבונגים סבעלו
ריליח לה מנרס׳כלוס וכ׳מרות אי אשר הם נצח והוד הם בסור עין
וכף אשר רוסם זבני׳ בסור ע׳שנה וכ׳ף היא בסוד כחר בראש
של כל בסידה ועוד כי כף בסורה היא בפל שעה כיצה כי כף
כמילואה עולה ק׳הם ב׳ם נ׳שערי בינה אשר בנצח והוד שניהם
בלולים מעשר׳ ויש

שערי עולם חתוחו כח

המלך החמשי הוא שפלה ממשריקא והוא מלכורא
אשר בזעיר אנפין סופכה ליסוד ושכלה נגוה מלשון ושכלה
פנולות כרמי׳ בסוד הדינים והוא ממשריקה כר״א על שטוע שריק׳
ערדים אשר תם ג׳ערדי צאן נצח הוד יסוד רוגאי׳ עליה ונמשך׳
סער חוד אשר בסלכות והיינו ממשריק׳ שורקת הדיני׳ כמו שאומ׳
בכפר יציה השין שורקת ועוד שהמלכות אשר בקדושה בתיקון
היא סליאה רכתיב אני סליאה הלבתי חו ריקה היא שנפל ממנה
השפע אתריקנה והו ממשריקה הוא שני שיבא כפרון
ממש ריקה ממש ריקנות והנה שלמה נקראת בסוד הרחמי׳ כאש
מקבלת ליסוד כמוך שלם ה׳ ובסוד הדין נקרא שמלה שכא ה׳:

המלך הששי נקרא שאול מרחובות הנהר והוא נכזרה
תמשכת סבינה הנקראת רחובות הנהר כסוד״א
אני כתבתי נכזרה ולפי שכל הלבים אין הם בסוד הדינים המקיפי׳
בולם ולא היה להאפשר להתקיים אפילו האחרים שלא היו כל
בן דינין הקיפין כמותה מתו כל שכן נכזר׳ עצמה אשר היא תוכף
הדינים עצמת ושרשם והוכרת לצאת על ידי התפצפוה אחר
מחשבים שערים אשר בבינה לפי שעה ולפיכך נקרא שאול מלשון
השאלה כי נהפשטה הוד אשר בבינת ממקומה ח עליון בהשאלת
לנזירה התחתונה וזהו שאמרו בזוהר דא התפשטות מן דרחובות
ונקרא מרחובות בסוד חמשים שערים עד הור ת״כ שאיבר בזוהר
אבא עילאה עד הוד מהמשטה ח׳ בפירוש כלולים מעשר
שמתרחבים מן חמש אל עשר המוך עשר והמצא שע״ר והנה זרע
נמשך למטה עד הנבור החתתונ׳ אשר בי״א והנה סבינה זו הוא
שאול מלך ישראל ולפיכך סח ולא נתקיים לו הבלבו׳ עד בוא דוד
שהוא מהישבאל סוב דואי ולפי שהית שאול מכח ניצוץ הכיורא
אשר תא למעלה בחבניין היה כשבכמו ולמעלה נבוה מכל העבים
ולפיכך אר״ג שלא היה בבלבותו שום רופי כי אינו מניע שם
שום דופי ונמנם בבינה כנזרע והטעם שלא נהקיימה מלכותו כפני
שלא תכחיון שבעה ימים כרי להעלות העולה כי היה רוצה שפוא
להעלותו למעלה משכע׳ימים של ז׳ כלכין קדמאין דמיהו שנבר
בהם כח קליפות עפלק(פי׳ עפלק נ׳ פרי ס׳ דהם כ״פ כך אלהי׳
יסי ושמאל ובוונת פרי״ע היה בהבחיקם שהם ג׳ הכ״נה בועד
בא״ש ג׳אלהים) כרי שתחקיים מלכותו והוא לא עשה כן ונקרעה
מלכותו ולפי ששאול לא היה מבבינה זו בסוד הדינים התקיפין
רצה חק״בה שבתחילת מלכותו יחרים את העפלק׳ כרי שהתבבכם
בחינת זו שלו כרי שיתעלה ליגיע כן הבינת׳ ולה׳ותו נמשך
מתהור מבבינה היתה מפיתחו ע״י שבאול שהיקן ההור ההתתן
שהם ע״צ יציעות ירך יעקב ונם הוד היה ראוי להיות נפל מבח
מלכות שנתבטלה אלא בפני שלא נשכרה הועילה לו תיקון בסוד
מהישבאל פי והב סים שהוא חבר זה הוא רין ונבלל הבר ירין
ונתתקן בע׳ שנה שנתן לו א״ה שהוא יעיר הבולל ו׳ בלכים כללם
ע׳ שנת ג׳ספירה ונתקן נם כן אח״כ כיותר בע׳ סנים אחרים של
האבו׳ותו ארמוני יפה עינים ומוב רואי׳ רי׳ עמו לאפוקי עלי׳
החותו שנתבטל מן הערד השם חויה ונתקן בשם הויה אח״כ שנ׳
ביום עשות״ אלקים ארץ שמים שהוא ו״א ונוקביה:

המלך הששי והשביעי חוא בעל חנן בן עכבור בסוד נצח
והוד שהם הרין עלבי דינוסא ולפיכך יצאו שנהם
יחר באחת כי בעל הוא בסור נצח כי שם מחפשש ומחדבק נצחת
שהוא בעלה של פפרונ׳תא שושבין שלה חנן הוא בסוד הור כי
שם מתדבקת אקחד שנשאת חן בעיני כל רואיה ובסור הילדים
אשר הנן שהם נצח והוד ולפיכך לא תמצא בשום כלך שריה כי
שני חיכות כי אם זה מפני שהוא רומז לשנים שהם נצח והוד ולפי
ששנים אלו נקראו בנים בסר״א וכל בניך למור״י ונאמר בסלך
זה כן כי אלו הם תרי ביעי דרכורא המבשלים שם זרע המוח וזה
מצדם יקרא בתלך עשרך בסר״א כעלוך בנין ולפיכך נקרא
בעל חנן ונקרא בן בסור זכר והנה הסרה האחרונה בסור חסדנ׳
חקרא כור כנזרע בסוד שרה כור שיש בה שים סבונגים סבעלו
ריליח לה מנרס׳כלוס וכ׳מרות אי אשר הם נצח והוד הם בסור עין
וכף אשר רוסם זבני׳ בסור ע׳שנה וכ׳ף היא בסוד כחר בראש
של כל בסידה ועוד כי כף בסורה היא בפל שעה כיצה כי כף
כמילואה עולה ק׳הם ב׳ם נ׳שערי בינה אשר בנצח והוד שניהם
בלולים מעשר׳ ויש

ויש בהם כ"ם נ' שערי בינה והם י"ם אלהים שעולים אותיותיהם
הכשים נמצא שהם מאה אותיות בכ' סלות אלהים אשר הם כ"ם
נ' שערי בינה לרמוז על הך' חנוכר והע' הס' ם' והם ו' אורות
שיצאו מבינה חוזרו שם לעלות והיו כלולים מ' כמו שאבאר •
והוא שאמרנו שרמזו לבינה בסוד ע' שנה שיש בה כלילות חנו'
כי שנה נימסם' ספירה שהם כתר חכמה בינה שבנצח והוד ויסוד
הכלולות שבהם שנקראו בחי וחו בן ע"ן ב' כו"ו ע"ן כ"ף כו"ר
שפירשנו וגם בו"ר ע"ן יצה"ק שהם הרינין דסחכן ק"ן כל ח' ועוד
כ' ע' של עכבור בסוד ז' ספירות אשר בבינה ובה היא בסוד שנים
שעל גבה שהם חכמה ובינה ועם יסוד ומלכות הם ח' נמצא שיש
חמש סחכמה והמש מבינה שהם ת' כנגר ח' כי זו שורש ד'רינין
וזו שורש הרחמים ובן היסוד הם חמש ובן מלכות הם חמש נמצא
שיש ר' ס"ח חם ך' והיינו ך' הנזכר ואע"פ שיסוד הוא סן חמשה
גבורות עם ג' נוף וברית והשבינן חר ולהיות שבעולם התוהו וחרו
קצה הרגשת ופניות פנים קצה בין אל וחר' הנזכרים בסוד הזוהר
לכן נזכרים אלו כאן והענין הוא כי נצח והוד אלו שנכללו בסלך
זה נכשבו מצד ז' ספירות אשר בנצח ומצד חכמה ובינה ויסוד
ומלכות שבהוד והוד בן ענבור רבותינו ז"ל בסדר אדם איש עם הלויות שלו
שהוא והלויותיו ואבארו רבותינו ז"ל בסדר אדם איש עם הלויות שלו
שהוא הנקיבה:

מלך השפיע חוא סלך הר"ר שהוא מלכוח ארם קדמון
אחר שא"ס בנה אותו מז' כתרי' של ז' אורות פנימיות
והוסור ואלה המלכים שהקצו ע"י ארם קדמון חם אש"ר מלכ"ו
בכר בעלם התוהו בי כל הפרצופים של האצילות באים מחיקון
מלכות ארם קדמון זה בי כל הפרצופים דאצילות הם לבושי
מלכות א"ק ולהיות שהיא נחלקלקלה בעולם התוהו ברפירשנו
שהנחיצ האחרון שלה לא נתקנה לכן תחתיה כתם סינים ודינים
ונרסזו בואלה המלכים אשר מלכו בי בולם בני סלכים הם • והו
סור בראשית ברא אלהים שהיא מלכות א"ק הנקראת אלהים
עמכחה נבראו שמים וארץ: א ונוקבית דאצילות ומלא את ארץ
ליבוש את חיילי חשמים והיתיו חמלאכים ואת הארץ וחיילי דם
היינו נפשות בני ארם החלדים בקומת ארם הראשון ומפני
שראה שאין העולם מחקים ברין אלהים הסלכות לברו הדינין
בני אלהים רוחנו לא יבלו להתחקן עפר ושיחף רחמים ברין שנ'
ביום עשות י"י אלהים ויצא סלך הדר שהוא סלך השפיע והוא שם
הוי"ה ויא תולדות יסור ראדם קדמון מלכת שהתגלה בשפיע
דאליד טפת הליבון חס"ד וחיבר עצמו עם אשתו מלכות ראש"ק
בת מיין רבורין וחמבת קבל מיין נוקבין טפת אורם שלה
ארץ אדום סלכו' הנקראת ארץ והיא ארום בדינין שיעלו וחכחרים
ולסטה סו' אותיות פנימיות כאשר אבאר בסקומו והיא ספרת
אורם וע' סלך חדר זה בוונו עם אשתו הנקראת על שם סופרת
סחימאב"ל אחרי שנתקנה בראשונה על שם הו' מלבים חבולים
כל העיבור ספירות האצילות יבי הראשון בוחל ג' ראשונות בלקוח
הו' בחרים בלסם' בסוד שבעים נפש לבית יעקב שבעים הישיון
דסיהוא ואחבכסבו בדוגמא יסור ומלכות זה ואז' חקן סלכות ראדם
קדמון עמהה שהיא ראשה ראצילות שהי' עתיק יסתן נתקנה סיפת
אורם שלה הינואור ז' תחתונות שלה ג"ם קר"ע ת' חסחלבשים
בי' סראצילות וחל זון ששה כרי להוציא מן הז' סלבים סלך אחר
סן בל השש קצוות הנקראו כ"ב חדר ששבו כשם רצו' ושם
יצרו סאחדיו והיא שכינתא יקרא דבוקא עמו סתחלרת ממקום
קבל ח' חעילי שבעורף ורגלי' שסחתיים עם יצליו בסוד לאורך
גדול ואת"ב נשפו' חביאי פנים אל פנים • ונחזור לעניינינו
שיחוק של הדר זה שי' סרטו' תיקו את "חלוצות" השבים "ואורץ
שהוא ר"ח תת' ואת"ב נתקנו בהבראם יחידם בח' בראם ר"ל ת'
פרצופין של אצילות הענין חוא שהענין עולם התוהו בזמן סיתת
חמלבים בסו שאומר חפסוק ויסת חיתח חבריא' בהי לבר שחוא
דין והיא הת' של שם ב"ן שהי' לראצילי הכלים של עולם התוחו
והי' הא כפול' התחתונה ילה והי' של מילוי שירדה מאת
הה"י נעשית אל"ף אותיותיו ותנפשטה לסס' להאציל הכלים
כי כל בחינות כלי חוא משם אלהים שהוא הנותן להם נפול ולזה
נשברו שלא חיתה אם חארח שם הוי"ה שהוא ו' חיים בבריאה

דיך מן חשבע ותקיאנו אבל חרין הוא דגר עב המשתות ע עכיות כני אדם אם נתחקך תהכסם הוא נחמר כיותר שנו סוד כשל נשפי אצלינו ערך ההזב יש לו סעלה בעדנו על הכסף על חד תרין כנודע כזה הבין אם הבקשנה בכסף ותסכין יבין שהוא צדיק לעין שלא יקח יותר סראוי ואינו כל כך לתנות סמגי כסו מן תזהב ולכן לעתיד לבוא יהיה ההגבהת על ידי נזדין ויהיה ראש של יפחו סח שאין כן עתה לפי שהתיענים נאחזים בו עכשו אבל לעתיד לבוא נאבר כו כלע תבות לנצח ואז נאבר על יצחק שהוא ראש של הרין המסותק כאיסא כי אחת אבינו והצת עריין לא נצלנו משאלת חשיני של סלה סעין הגבהת בתורה ואו תשתנה כדברי חיים ונכחב כיו"ד סיני עם שאלת שיני הדד של ר"ח ודרך של תורה: ופירוש הפסוק יבל כתבנאתו חכל כאשר לכל אבאר די צרכו בפירוש השני שיהוא בפעייתא רשפיא אחר שה ספני שכרכר סביטול נוקבא ותיקון נוקבא אפס קצתו חרואה וכלו לא תראה ויש לחוש על כבור כלכו של עולם שבכתוב אלהים הפתר רבר וסיהו אפרש סה שכתובת להסיעין לדרוש בסור סעשה בראשית ביעיני ז'סלכים שב'בכתי סלכים תקור רבר:

פרק ארבעים ותשעה

ידוע שהקליפה קרסה לקדושה בכל רבר ואפ"ה יש שאין סקום לתיצונים לאחת סאפשר שיש בו קליפה פוהה תשל בזה קליפות הקנה פוהב עד שאור אבל סוף סוף תיא קלים' כפו שאום' תרשב"ץ ע"ה ראה קלים' לרא ודא סותא לדא וסצינו שהגיהנ' סקוף הנ"ע לסעלי' ועל זה נצטער רבי יהונן ע"ה שאסר איני יורע באיזה דרך סולכין אותי אם כדרך חיים סאם בסקשי סות שהם ל' כאלפים רבבות נתיבות הנקראים סקש" סות ואם אדם סותב עצמו אל הצתיבה האת נשאר בהגיהנם כי קליפו' עפלך הנקרא' כל"ב המנבת ועזיק ויש כות סימן אל סלאכי פשחיה של ניהנם הנקראי' שן" משחית א"ף ותיסת חברומתי' בפסו' והאם רחום יכפר עון ונומר כשפניע את ערב הוא זפן שליחתם לכן אנו סתבללים עלדרשנים שכנהנם שלא יתעורר עליהם כל תסתו ת"ו וכדרך חיים חוה יש כו סהלך שלשה ימים חושך ואפילה ואם הוא צדיק זוכה שכאלה אליו אור השכינת ומאיר לו כדרך אפילה הלות שנ' ואורך בריח יר"ר נוסע לפנים דרך שלשה ימים לתור להם סנוחת ואם לאו הוא תרעת כתיכו' הללו שנ' אורח חיים לסעלי' למשכיל לסען סור משאול סמטה ועל כל סנים הוא סוכרח לילך דרך ניהנ' שהוא סהלך ג'ימים הגז' שלוקח נשס' צפציי תשב' כפ' שארז' ל אצל אלישע אחר כפרוסה לי שסתוך תשובה נפשר ולקח ג"כ ניצוצי סהרה עכו' לסעלה שב'קפן וגדול שם הוא ויעבר חפשי סאדומיו כי סוכר' הוא לילך דרך שם וכל זה הוא ספני שהרע שוכר את השוב כדי שלא יעלה סי שיהיו ראוי לעלות לכן הרע סקוף השוב וכן האומרות שבארץ השמורי' לימות המשיח לעתיד לבוא כאפרס ו' שרים ומזיקים יושבים עליו ומשוכרים אותו וכן כלי בית הסקדש ואוצרות ירושלים וכל אוצרי וגנזי חסדה הגנוזים קצתם כיד חסלאכים וקצתם כיד מזיקים כאשר יש על זה כריתא שפסור' בה תינוק חזה באויר הים ולכן כל משא ומתן הוא בפורתא שרול שב'כוייתא אפך תאכל לחם ספני שהרע קשים אל השוב ולכן ג"כ על סוא הכסף והשב נפצאי שם כהם יושבים על סקו' סוא סשם וגיה של הכסף ואחב ביותר והשם כי כל סקום הרע סקוף השוב עדיע קודם לישכון כמו שנאם את הבריבי' את להשתרבב הסתחכת לשמור את דרך עין החיים ובל תאוה ותשקץ משה ביבינו ע"ה היה להסיים משם כדי שלא תשתכחה תורה וסדורותיה סישראל וכל תעולמות הרעים והסטאים יכלו ויחסו מן תעולם כרגע יאכרו אז נאבר בלע חמות לנצח ועל זה אנו מצטים ומיהלים בתפילה לאלהינו שבשמים ובפרט בתפילת י"ח ובלכות זרע של כפל וריח"ב ותכיריו סהרה תעקר ותשבר ותסגר ותכניעם בכהרה בימינו בא"י שובר אויבים ומכניע זרים ועל זה נאבר ואשמיד את פריו מסעל ושרשו מתחת כי מתחילת יעקוב ה' על צבא הכרום בסרום אות"ב על בלכות הארבה: י"א ו' בי' לא':

פרק חמשים

אמרנו למעלה בשיוד תאור מלמעלה ירדה בתינת ח'
שניה מלכות של מעלה כי מלכות של מעלה ישנה שם כן והוא כפולה התיצוני' שלה שהיא והיא של מילוי ירדה ותאת הה"א נעשי' אלקים ותפשטה למטה להאציל הכלים כי כל בתינת כלי היא משם אלהים שהוא הנותן להם גבול ולזה נשברו שלא היתה שם תאורה שם היות שהיא רחמים והו שאסר הפסוק בראשית ברא אלהים שנבראו משם אלהים ויש בפסוק חזה ז'תיבות כנגר ז' נקודות של יצירי שנשברו ואסירה את ואת לכלול השבי פרצופים אחרים שהם אבא ואמא שנפרקו. אבל בכתר שהוא אריך אין אנו סרכרים כו עתה לפי שאינו נתפס כאות אלא בקתוש של יוד כנודע ואומרי בראשית והניח גדולה לפי שהם ב' ראשית והם ראשית תכסה ראשית הכיסול בתחיל' תכיסול עד סוף תכיסול והחכם' תזאת היא היור שבתוך ההא שהיא נקודה בתכלה שאום' תזהר והה"א תואה ככה היור האצילה הכלים האלו והוא סוד בראשית ברא אלהים ב' ראשית ברא אלקים כמו שפירשנו ואפ' ברא אלקים לפי שאצילות הזה נגר אור הא"ס נקראת ברא"ה וויש"ת אלהי"ת תולדות השפים' תארץ' ר"ת תהו בהבראם כתי בראם שהיא תהא תאת שפירשתי והוא שם אלקים כ"ה אותיות ראת שאין היללם סתקיים כשם הויה אפנם בשירה תה"א תהא"ל' להאציל הכלים ירדה בתינת יור שהיא נקודה אחת לפי שאו תעשר אורות היו כלוכשים זה בתוך זה והכלכות אחדיה כולם תוספים עליה תעליה הקליפת קדיר"ק דאבור עלמא והיא תנקרא תהו ובליפת קרסה לכל תהו סוד הכרור הצדיק שהקדושה תהירת הולכת ומתברית מאריבץ יסחיות אשר נפלו כר' מדרינו דצה"ם על כן יכוין האדם בעת שיבילתו שהוא בכדר כל הניצוצות של תקדושה שבתוך המאכל והוא סור הפסוק כי צל כל מוצא פי' יהיה האדם פי' בכח שהוא סוצא לאור הסיתין תעשוקים סהם יהיה האר"ם רחיגו הנשם'הנקראת אדם עולה מ"ה שהוא בחינ' האדם תר"ת שבו אינו מתפרנס סהעשב והלחם והיקו והנשב שהם סוזן הגיף כי אם סתקדושה שבתוכם והו נעשה ע"י כרכרת חנהנין בכוונת סוצא פי' ח' שפוציא בפיו יי' שהוא הברכה הנ' אסנם בשירדה הה"א לספת ירדה בבחינת יוד ולזה האצילה ה' פרצופין שיש בכל אחר ואחר' בפירו' לפי שהיא בחינת ה' לסעלי' וגם ביור יש בה קוץ לסעלי' וקוץ לכפה ונו באסצעיתא כי האצי' חנ' עולמות'נעלמי' שהם ארץ אבא ואימא וקם ד' שהוא הסילוי של יי"ר האציל יזיר לנוקבי' והסיפ בשירדה בבחינת יוד האות לפי שתיו ג'עורכים זה בתוך זה וכרת הסלכות חופפת עליה' והו פ' בראשית כ'ראשית וכאו הנ'עולמות נעלמות בסור את כמו שלמעלה נשארת ה"א והי"ו בתוכה נעלמה תהו בית של בראשית כי כאו לו נעלמים תאי הכתוב ואסרה הארץ לפי שהיציר אינו יכול לשאול לפי שהוא נעלם בתוך המלכות אבל הארץ שהיא תחיצונת מת נעשת ססנה אסר היתה תהו שהא תקליפה התוספת עליה והיא התסתירות את כל העולם וכהוד כ' כו תוא הסות תוא האור שהם נשכות הצדיקים של סעלה שאר"ל בפי נסלך בניסותיהם של צדיקים ואלו הן היוצרים ליבר ואינם סתים ולכן אליהו"א סת שהיה מזאת הבחינת תהו סור כה שאומר הכתוב וילך אל נפשו ואה"כ אסר וישאל את נפשו לסות כי אל נפשו תאהבתנפש העליונ' האת שהיא חי יקים ליבר ולעולמי עולמ' בי תשק נפשו לירבק בסעלת נפשו תעליונ' תוא סור נופא דנהורא סנעלא"ן שסיה ואת נפשו תוא הנפש התהחונה ולזה שאל הסית' תוא בי אליהו לקח נדב ואביהוא שהיה סאלו הנשמות העליוני' וויש"ה וכל בית ישראל יבכו את השריפת אשר שרף ה' לי לא כהו על יד סלא"ך חמות אבל שרפם ה' לפי שהיו נעלמים סאור בכו שאסר בקרובי אקדש על כן צוה יי' שכלם יבכו עליהם ואלו היו בבחינת אור פנימי ואליהו היה סבחינת אור מקוף ואת היתה האורר שלו שהוא אור מקוף סבובב אותם וי"ס חי יי' אשר עמדתי לפניו: את"ב סמר לי'שיש ותו זימם אורתו אשר עליו ישנתן לו אור מקוף בדי לקבלם תש"ת אשר עמדתי לפני באלישע בבחינת ו' השנים שלקח ואלו הם הנ' חולאים שחלה אלישע שבחתיל חלה כנגר ו' השני'הסלישי היה כנגרו ומזה הבחת'נ"ב היה בסרע"ה שקרן עור פניו כנגר אור מקוף ונאם"כו שוב כנגר אור פניכי

וגם

שער עולם התוהו

וגם כן כמיתה ספר שם משה ענבר ח' ואלא מקודם נקרא איש האלקים בעלה רסטרתיתא ועכשיו בכוף ימיו נקרא ענבר יי אחמתה אלא מקודם היה בבחינה עליונה ועתה בבחינת התחתונ' וזה הוא החכר שעושה עם המתים ולזה ויקבר אותו בגיא בארץ מואב כי נבראל זה קברו והעלימו בספר הנבואה כי הוא החיפר ששמו מרום וקס"ת המיתר פלו ני כ"פ מנצפך ימין ושמאל שכותב בו בלי כישוף בני אדם ועל שנ' ויקבר פהם הוא נבראל והי אומרו כזהר נראשית דף כ"ו ע"ב נבראל נב"א אל' יעיה אתבר לגבר אשר ברכו בתורת ויקן אלוה בעדו ולא ידע נב"ר ית קבורתיה עד יומא הדין ראתגלייא חכן וכח שהוא נעלם הוא בצד חדין שלו כי כח שנפחלק היא בצד הנבזיה הדרן לקרא רפתחנא כיה והארץ היתה תוהו שהיא הקליפה החופפת עליה ובהו שהיא מגלית הקדושה ויחקליפה שהיתה חופפת על הכל ואינה מתגלית כי אם לספח נכוח ת'כנגד התיצות נעשית ב'נפחה וכה נתגל ממנה הו"או שהוא ז"א ותוכיה ואלו הם אבנים כפולמות שיש בהם להוה ויש כרם מכש אלא שנשכרו ונפלו לתחום צרוני הם"ת שהיא הקליפה ויתה חופפת עליה וש"ה והחשך על פני תהום ורוח אלהים כרחפת היא ויחנים אלו הכלים שיש בו נ'בחינות אחת הכלא דגרמי ווי שנכנס בתוך חכלי שנשכרו ונפלו בקעקי הקליפות ויחושך היה ככסה עליהם ועל החושך היתה הנפש העומדת על הקבר והוא הנקראת סים ועל הנפש היתה הרוח ש"ה ורוח אלהים כרחפת על פני חמים כנו"מ ח"ף ת"ר ל רח"ף ניצוצין ירדו בתוך הש"ה שהן חקליפות ב"מכאן ת'מכאן ותיצ'צין בא'צין ואלו ואלו רחף ניצוצין הם ר' עבין ע"כ א' נחכסה וא'בניצ כ"נ יעשר אותי' אחר כה"ת כ"ו ס"ה ואחר מבינה כשלים לעיר השבין ע"כ כי המיר שורש שלו נשאר באיכא בגורע בספר שורש התוחן שנאמרו הכיר באיכא ואחר מכלכות חויה פשוט כם"מ וכלם ע"י ים רפ"ת אח"כ אסר ואסר אלקים יהי אור ויהי האל שירד להתיחדותו מה שאסר הכתיב כי טל אורות שליך לפי עיש כל אחר שרם ע"ב ס"ה בן שהוא ס"ל אותיות והוא כל של כלכות שעריך לכנס קיסיר בתוכה שתעשה סתימה אבל חכל הזה הוא ט"ל אורות שהם ה"ב אורות של כ'אלפין שנאמרו כשם ס"ה למעלה והם החסרים המחיים את הכלים האלו ומתי תתחיי שתעשה יהי אור י"ה חכבה ובינה ות"א שיהיה נם הוא בספור אחרית של יהי ויהיה פרצוף שלם עם נוקבתיה על הדרך שפירשנו בחכבה ובינה יהיה ה' אחר ושם"ן נוקבתיה ע"כ אחר והוא שיהיה י"ה למעלה ו"ה למטה ויעור יהיה ה' אחר ושבו אחר כל א' פרצוף ליעצמו שאם יהיו ז"א ונוקבי' שיחלכים זה בתוך זה אינו אלא על עולם התוהו שהיה בלי יחור אבל התיקון הוא שיהיה כל אחד פרצוף שלם בפני עצמו וכזה יהיה להם זווג ויהנה בע"ז הכלים קדמה לקדושה אבל ליעתיד לבוא יהיה באופן אחר שב'השיניה כרצון את ציון תחילה ואח"כ תבנה חומות ירושלים לפיכך אין פחר בהכלים באורו"ז זכן בספורש ברברי הסבא רפרש"י משפטי אנכי ישראל הם קודש שעלו החילה בפחשבה שב'קוד"ש ישראל לי' ראשית תבואתו וקודש היא חכבה ומוח הפחשבה:

פרק נא

ביאור פרשת ואלה התלכים אשר מלכו על ארך אחר בני פשוטו של מדר הספרים ונרמזת שיטוקת כתרך הקפמון ות"ה בקבלי:

ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום הם פור הכלים שנשברו כל אח' מהם הוא כבח שלך אחר והזכר

חחילה בשבר"ש בלע בן בעור היינו כלי חכר רפיכן נאמר כו ויכלוך הוא שקיבל אורות כלם בבח אחת והיינו סור מלובה שבולבל בשש קצוות העולם היינו ש' ויכלוך ר"ל ו' יסלוך בלובר שלקח ו' אורות מן ו' כלים בלובר החלק הנוגע לו להלקי אח"כ כשנשבר ואותו אור נפל בתוכו היינו דבח שבשיראתם והכ תלקו האור בים הוא מיהם וכן כלם ופירוש הפסוק בך הוא ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום היא בינה שפמנה רומזין בתיבין היינו בכח ארץ אדום בלובר שבלכו בבח אותם האורות שבאו להם מבינה בבח אחת והראשון הוא בל"ע בן בעור היינו בפירות חסר בנו ופירושו

בלע בן בעור בלע עולה ק"ב והיינו ק"ב ונקי והיינו חסר ב"ג מעלותיו שחסר עולה ע"ב והם נ"פ ב"ר בספור ושסחי ב"ר ב"ר ששפיתיך בעולם התיקון ובשעת התיכון נאסר וחשבי חב"ר על חמבות של אבא שנקרא בעיון חכמה ס"ם שבי חבירו אשר לא ששפו עדיין ושפורים לעתיד לבוא והם נ' שלישי יסור אבא ום"ם שורש שלהם היה נ"פ בינוני חתוחו בחסר קו החכמה העוכר למטה ממנו וכ' מיעלותיו חם: נקודות בספר פנחל שנקרא סנהל עולם הוא בחסר וכלנקודה היא ה' שהיא כלולה מעשיר הדי ל' מן תיצות בלע ון"ב של סלת בלע הוא בסנין הם"ר ואומרו כן ביעור שב'לר מן בינה שהיא בעור בספר לפירים שתרגומו בעוריא שהם בח ה"ח נבודות שבל הנבודות בסצב הח קודם התיקון הוא עולה בסנין לפיר בלובר שם חרת עולה בל"ו והעיקור היינו שפונ' נקודות של שבא בחסף יוֹבָב הם שמונה יודין שעולים פ"ג פתחין שעולים ל"ח מפני שבל נקודה הוא י'כנ'ובל דקיק ר"ל קו פשוך ברחב בחת האותיות הוא בספר וא"ו חרי ס"ח עולה לפיר הרי שהששת פעמים לפיר שהם בח ה'נבודות עולים בתר בל סר שידר השפע לבינה זי ואע"פ שהם נבודות ירדו בבור בתר ולזה חיית אורם רב והיו הדינים נתוכם בכראית האבנים הקשים במו חתיבת הקרח הקשה ולזה לא יבלו לבסוך הבלים ונשברו בנזבר הרי לפניך שבלת בעור היא בינה ושם יצירו הנה ב"ה ר"ל רין הבח בלובר חבלי של חבר אפילו שהוא חבר היה בספר רין בלובר שה' האב לרינים ברי להתערב עבהם ולזה פירוש תרגבת בסרון דרגרין:

והמלך השני הוא יובב בן זרח מבצרה יובב היינו נבורת לשון יבבת בלובר חרועה בן זרח הוא חבר אריה חבר בפני שלא נתקן שנשבר מבצרה היא בינה לשון בצר בקרנון ה' של בצרה היא ה' ביליאה והיינו בינה ויבב יובב שנשבר הבלי שלו וכן בבל מלבושו בויבב ר"ל שנשתברו הבלי:

והמלך השלישי הוא חשם שנאם ומיתן השם הוא ה"ת ויעיר חשם הוא בשה שהיינו בשיח לבלך ויהיינו

ויעיר בן חשם עולה בסנין אחורים של ע"ב שהוא רפ"ק בורת האופן יוד יו"ד הי יו"ד חי ויו יו"ד ה"י ויה"י ואחור של שם מח עיל פלד עב ארבע נולים ראינון פשים בפול בשולש בדובע להשלי הבנין שבא בסמך שם ארנית שהוא בן וזנו סבלי שום אות שיפוש"ם לפ"ו: וכן שם של הויה ור' אותיות עולה קפ"ר ושניהם יחד עולים השם ולא נאסר בזה כי פלוני כמו באחרים בפני שהוא עקר ושורש בלם שהוא יתיר להקריאו ויעיר שבילל בל השש קצוות מארן התיכוני היינו ביצה בשביעי מבא לצד חסר והיינו תיכון:

הלך חרביתי הוא הרד שנאמר ומלך תחתיו הרד בן בדר היינו נצח שנ'ויא חדר שעולה ל"ן שהוא נגף החבר שבסנינו יהודים להחפשט שלשה עיר תיקנא ריקנא והיינו סחבר שבבלובות אל"ף כמהצדעים והפאות של שני הצדדים ואסרו בן בדר שהוא בן ישראל שנ'בורן עם לבדר ישבון והפארת נקרא נם בן ישראל שיהיה עולה בפ"ן כמנין בד"ר ובעולם התחתו ראוי לבנות מ"קבדי להתקן רבבבות הדעים בי הפנים של מרופתא סבת בחתך ויוצאים ניצ'צים רבים בנגן בש"ך חמת הלך ואפנ"ח ופרפ"ר נהדי רבשך אמנה בחשבונו הם ע"ו אלפין סאדי הללה ופרפ"ר הם ב"פ בנגף ימין ושאל ורוח חם של פיי ב"ר שמורו ב"ך אלהים ופלשתים הם עיר פינים אליהם וחבריהם עם אר"ם המבבנים הארץ הקדושה מלבוא עפלה עם חים אוקינוס שב'בבת הארץ הם השברים ורמים החרונים שבובבים מלבות שב'בבמת עיר שבלעת קצה מרם ונבתקו ונעשו ארבע בחות עלמין רביזמין וענין הזה אבאר עיה"י צרבו בסקומו בקיומו אריך ואביה הבבת את"ה בשרה בואב בלובר שהוא בבל קבל בל האותיות חילו עם רינים והיינו סדין שאותיות הדין הוא מדין ואובדי בשרה בואב רחיינו בסלבות שלו בלובר שאמר בלבו שאותן ראחרים לא נשברו אלא מפני שבלבי האותיות בשל ש חבלין של הם ולזה נשברו מפני ששליש מ'לין של הבלי הוא יך והאור שבא ליהם הוא הביבה ואינו יבול לינבור בפנינו ונשבר אבל אני אקח האור רהוא בשליש

התחתון

ההתחתון שלי רחיינו שרה מואב ולא שרה חפוחין אלא שרה שהוא דין כי הדינים הל"ב נתיבות חכמה הם הל"ב אלהים האו מאצי שלה רחיינו חכמה של עולם התוהו ושם היה חבוצינא קדרינא ונתחזק יותר בסיפו של מלכי בי סלקות של הל"ב נתיבות תניתיא האחרון שלה אינו נמתק ולתת תשליש התחתון הוא הוא יותר דינים ונם סואב עולמ"ס כמנין ז"ם ו'של ו' מלכי עולם התוחו ואומרו ושם עירו עיה כלומר להיות ששם עירו רחיינו כינה נ"כ היא שורש הדינים רחיינו עיה לשון עיה סעם כביכול כלשון והתעוותו אנשי תחיל כי זחו סוד הבחוב שאומר רמיעך העיוקים ואין להם מנחם שהם כביכול כסתרעסים למה לא הבאת עלינו האור בהרגה ולא היה לנו שבירה שאמרו חס לנו ולתיקון העולם לסבול התיקן המפניע עלינו ובאמת בעניו זה אין להם מנחם שאפילו יתנו להם כל התשבוחות והפיענוח שבעולם אינם מספיקים ואין להם מנחם שאמרו חס לנו ולצדקתבוריל האות ולא להזהר ובאמת יעדים חיים בהחיים שבהם וכמוד חבלי רגעי שבהם סור אלהים רקמנות התעוכר חוץ הקבר והוא תנקר' לת (לוז הוא חצי ספסר אלהים ליסר לך שחלת עופר בקבר על שברי כליה' ואינו אלא חצי אור אלהים לבן חוא חצי ספסרו שאם היה שלם היו אלהים חיים בסור בראשית ברא אלהים בי באם עולם התוהו ובראו משם אלה' שבאם בראשי' ברא אלהי' כי עלה בכח שבחו לבראו בסדת הרין תנקרא אלהיכם ומסנו יברא הקב"ה תנוף של אור לעתיד לבוא וכמ"ש לת עולה אלהים חיים ולכן נלעיר לז אין רשות לסלך לסורי לאלף שכ ויש כו יסין ושבאל כי סי שיורי סור חשברים הללוכח שנברא על ידם יורע כמעט כל סורי העולם ונשפט מלכי עולם הרותני בנערים כפו שהם נפרדו בכח האותיות של יסודי ארם"ע ורצה"ם ומלאכיו זרוחניהיו קו לקו וצו לצו אבל מפני שידרו ספרדינותם ומסקום המהור והקדוש תחלקו לחלקים נקראו סתים וכן הוא בזוהר ארדת נשארף קל"ה ע"כ מאי דתנחה כלומר רין חבת בר"א לינלוקה שתי כנות הם הכח כיון דסליק לאתשיבא ביה לא קאים זלא הוה יכיל לסיקם ס"ם משום דאר"ם לא אתתקן הוא סוד הכחקלא ראשו ותרין כתפין ודיסורגלים נוף ובריח מאי פנקא משום דתקונא דארס כריזקנא כליל כלא ויכיל כלא לאתשיבא ביה ובניו דתיקונא דאר"ם לא אשתכ' לא יכילו לסיקם ולאתשיבא ואתבטלו אלהכמלו ס"ר והא כלהו כארס כלילין ר"ל כל הישר כפירוש של עולם התוהו יכול אני לציר אותו כעין ארס ובפרט בין חכמה ובינה דסור ולכלות חיה סעם סחקלא חוון ונם הם כלולים אה"כ כארס קדסין וכן בכל פרצופי ארס של עולם התיקן שכאור פניפי שלהם נתתו את"כ כל התחקל' לא אתבטלו ואתלקו ונענוע מהחוא תיקונא עד דייתי תיקונא דארס וכו' ואי תימא והא כתיב ויסת ויסת דאתבטלו לנפרי ומתו לאו הכי אלא כל מאן דנחית מדרגא קדמאה דחות כיה פיתה כר"א ויסת מלך סצרים נחות כדרגא קדמאה דחות כיה ובין דאתקן אר"ם אחקרין בשסהם אחרינין ואתבטלו וכלל זה לא יוח מתשכוחיך ומנ' ענין שלא סתו כמש כדריך חבן אדם שמת אלא חם חיים וקיימים וסנונים על משמרת להזציא דינים ולפעול פעולתם בעולמות הרעים והפגאים ועניינים האחרים הסתנינים את תעל' הכלול מיענינ' ארס"ע ורצה"ם וכלל חיותם הם הסיפן שאמרנו ולכן כתיב בהסלך חזה נם כן ויסת שידר סנרולתו כמו חביריו ואור פניפי שלו נתתקן ע"כ ניכה ויסלק תחתיו שמל' ושען' תחתיו בכר פירשתי בפרקים הקודמים אשר הם כשיר תמה:

המלך התשסיי הוא שבלה כמשרוקה רחיינו חור אל תקרי שבלה אלא שבאל רחיינו רגל שבאל זה נם כזה לא נזכר בן ספני שהוא סמבע ביכה קו שמאל וכל עובר הוא ירך אמו כי ביכה עד הוד מתששה כאפור ולזה אסר תכף בסשריקת רחיינו ביכה שהיא בסור שיך שורקת האסור בכפר יציחה ואפני ריב הדין שבת לא יבלה לבסול תאור ההוא ונשבר נם הוא ויסלק תחתיו שאול:

המלך הששי הוא שאול בחחיובות הנהר שאול חוא יסור וכבר כתבתי לך שיסור זה לקח האור לשני חלקי' שנפקר חלק א' אצלו בפקרין לארץ והיינו שאול לשון שאלה המשאיל דבר לחבירו וכיוצא בו והיינו דלא כתיב ביה בן שאינה בחינה בפני עצמה כי אם פושאלה לצורך הסלכות שלא נשבר ותחו דכתיב מרחובות הנהר חיינו בינה ששפת רחובו' הנהר כלומר מהקו האמצעי שלה רחיינו יסור שהיסור של אשה רחב וכפשרי אחזח אלות והיינו דכתיב נהר שהוא יסור בכל סקום וכאלו אמר סהיסור הרחב של בינה חוא המשאיל ליסו' זה ויסלך תחתיו הוא החלק העליון שלקח לעצמו והיינו סלך בע"ל חנ"ן והיינו יכור שהוא המקום שביכר בקבל מהאשה והמקום שינל שמו נקרא חאיש בעל ונקרא חנן שהוא נופח לצר חסר סעם ספני שהיח לו קצח חניצח כשלקח אותו חחלק בתוכת חסר לצורך סלכות ולא לצורך עצמו והבע"ל מחויב לפרנס את אשתו' והוא הכיעל שחנן לאשתו חלק הקטן שלא ישברה ח"ו ואומרו כן עכבור חיינו בינה שנקראת עכבור שעולה אלהים בשלפי אלפין שעולה ארץ רחיינו ביכר רסתקריאת ארץ החיים ועם חחסש אותיות של אלקים וכללותם וכלל חמסטר עולה רצ"ח כמנין עכבור ונם כשתחלוק כלה עכבור חמצא בו ע"ב כ"ו ר'והנה ע"ב חוא שם חיזה ר'יורן תעולה ע"כ כ"ז חוא שם חיזה חשרש ר' חוא שם אל"ף ששוש כפול כשולש סרובע מחושש כזה א"אל אלה' אלהי' אלהים שנ' עליו כעולם החיקן ומאותיות לנוסרים את פריו וחם חמאחים עלסין רביסופין הנאמרים בזוחר וחם שסורים לאותו שסופר עצמו על קרוש חשם בכח בק"ש ונם זח הסלך נשבר אף"פ שחיח לו יותר חיות זסן סוניע בעול' התיהו והיח לו קצת חניצח בזת יותר סחביריו ולכן נקרא בעל חנן נם כן אורות החניצח חאת שאמרנו ואע"פ כן לא הועיל לו ומת נם חוא ויסלוך תחתיו חדר:

מלך השביעי חוא נקרא הר"ר שנאמר ויסלוך תחתיו הר"ר שחוא סוד סלכות כרכתיב מרי עץ הדר והיינו אחרונ ואחרונ רומז למלכות בכל סקו' ונם כאן לא נזכר בן כי סלכות נגררת אחרי האם ואין חחשיק כאן לזרע האב כעול' התוחו והיינו רכתיב ושם עירו עץ"ו רחיינו יסור בינה בסור החמזה שבו כי פעו עולה בסנין יעקב והיינו יסור ופעו הוא סוד סרים חיוצאות מיסוד אמא שהופיעה עליח רוח הקודש ונרסה כאן יעקב כי כאן היה קצת ויוכו סעם בחלק הסקרון ולכן קראם כותה אדר נשא חם"ר שעול' רכר תוקבא יסור ומלכות שבלכו כאחת ושם אשתו סהיובאל שבלכות זאת נתגלמה סעם בסור נקיבה והיינו רכתיב ושם אשתו מחיובאל כלומר סהי' רחיינו ה"י אחרונת של הויה רחיינו שבא"ל שהוא סב ובולו אל שהוא חסר שנ' סת תתהלל רשע בראיה חסר אל כל היום והוא סור שם היח בימולי יורין רחיינו חכמה שבה שם ע"כ חעולה בסליוחו עם אותיות חפשוש כמנין סב"אל כמו שאבאר והנה חכמה נשם זה יסר ארץ רחיינו סלכות שהיא רמחת בח"י אחרונת שלו וחיינו ח"י של סהיובאל ונם בן נזכל ליסר שבלכות תיא עתה בסור רין מבאל עולה ס"ב רחיינו שם ס"ב שהוא דין בשיורד למטה אבל במקו' הוה הוא רומז לשם בן ע"ב שהו' השורש חפשוש עם שלושו ושלוי מלואו שיש בו ס"ב אותיו' בזה ידו"ד יו"ד הי'ויו"ה: יו"ד ה'ו"ו ול"ת: הי' יו"ד ה'ו': הי' יו"ד: שהוא שורש שם בן ס"ב הסחבששם למטה אחר החיקון בה מפרד היינו בינה שיורדים סמנה ס"ם שעירים שהם חם אשר נגלו למשרה כי השעיר החמשים לא נגלה לו ספני שנשאר סחוס כמעי אמו חיינו רכתיב ס"ם ר"ר כלומר ס"ם ר"ר שירוי סמנו חס"ם שעיר' והיינו סור החסים ספני שסלת ר"ר עולה צריך שהוא יסוד רחיינו דיקח תאמצעי שהוא החמים בת סי זהב רחיינו סימי' אמא נקרא"ר שני' שלו ג' שעיר בינה והב היא אמא סצד הדין שהוא הזהב כנודע לא שהדין שבא הוא בסוד חסרים הנקראים פים וחיינו מי של מי זהב כלומר חמים שהם החסרי' שבא המשך ממנה למטה חדיני' והיינו זהב כראסר חרשב"ע ר"ת דינין סתקרין ממנה ונם סלת פ"ו ני' חמשי' שעירים שהוא השבון ל"ב נתיבות אלהים הסניעים לה"י עלסיכו ליסור שבא ונעשה מן ל"ב וח"י חמשים ונמתקים חל"א אלהים כיסוד זה נקצת בידיהם אל סלכות ואת מן חים הקדסוני אל הים האחרון וים היינו חחמששות ח' נבורות כלולים מעשר עולים חמשים אלא שהם בסוד חסרי' ולכן לא נזכר בה מיחה ספני שלא נשבר חכלי אלא נחסיף ונחכסל מצורת כלי והיינו אומרו בספרי רצ"יעזרא ואעיא ארנבל"ירת כלומר שאחבסל"ירת משכם אדקא נעשית כמו מחכות סחוחך שלא

שלא כאורות כלי ועל זה הנישול אומר ברברי הימים ויסח הדד ברל"י שפירושו שבחוזה ובזרע דהיינו ע"כ ס"נ ס"ה ב"ן:

ונתחיל לבאר בסור שם ע"כ וסמנו יתבאר התאר ר"ת כי שורש האור ועיקרו הם ר' אותיות הוי"ה משופה והוא עצמות האור בסור אותיות הוי"ה עצמה בצורתם ממש: **אמנם** יש בהיתה אחרת בהיותם בסור אותיות מספר כ"ו ואין ספק כי צורת האותיות הם עצמם שורש ועיקר האור יותר מהשכונו ועם כל זה כל אחר בהיותו אמנם יש ג' כתיבות אחרות והוא בהיותם בבלי כלי מורה דין כזה האומן מלי הוא בסניף מלתים זה דין כי שורש השם והיותו הם אדנ"י אותיו' עצמם אמנם הכלי אינו רק פ' השם ומציאו' האור הזיעא חוצה והתפשט כאורתו חוץ להאותיות העיקריות שהוא האור עצמו בסקודות וגם בזה יש בהיות הר' אותיו' ובהיותם בהיותו אמנם העיקר והשורש הם ר' אותיות בהשם בעצמותו: **אח** ב' פרדינה שלישית שנים בספר אלו האותיות העולים ב"ן: **אהי"ה יהו"ה אדנ"י**: פרדינה רביעית בספר אי' יו"ד אותיות העולים ע"כ: פרדינה חמישית שם ע"כ כמילואו כזה **יוד הי ויו הי יוד הי**' כי הוו מילוי ד' אותיות השם מסוף אותיות ולא האחרה של ראשם: פרדינה שישית אהותיות של חמילוי וחוא בהיות כ"ו אותיו' כזה יו"ד־הי"ו־יו"ד־הי"ו יוד הי ויו הי: פרדינה שביעית והוא השכון אלו האותיות שעולים רפ"ק: פרדינה שביעית הם אותיות שלי מילוי העשר אותיות כזה האומן יו"ד יו"ד דלי"ת יו"ד יו"ד דלי"ת ה"י יו"ד יו"ד דלי"ת ה"י יוד הי ויו יוד הי ויו יוד הי ויו יוד הי ויו יוד הי: והם בת האותיות: פרדינה חשיעית הוא מספר אלו האותיות: אח"כ פרדינה עשירית הוא כור מילוי המילוי ומספרו וכן כיוצא בו ער אלף פרדינות וכן בשם מילוי של שאר השמות שהם ס"ג ס"ה כ"ן נמצא שהם ארבעה אלפים פרדינות והנה כל הפרדינה הקודם להבהתה היתה אותה יותר גדול על חברת שלמם בסנו אמנם ברדת הניצוצות בהמאנין הבירין ואוי פרד נרד הורדי תחתיונית נשארה בבלים ולא ידרי הפרדינות שלה וכן כל הר' שכותר ע"כ ס"ג ס"ה כ"ן בכלם לא נשארה כיסת האדה דבוקה בבלי' אלא סור האדת הפרדינה התחתונה שבהם: ואינני שכל א' יש לו מעלה וכפרדינה תשובת על חבירו כי הלא בם ע"ה עליון מאור ושם ס"ג קטן וכבנו ואחריו שם ס"ה ואחריו שם ס"ן: וכל הדות אלו נשארו ניצוצות להיות הכלים שלהם כי הניצוצות של ע"ב ירדו לכלי של ע"ב כי ניצוצות של ס"ג לא יכפיקו להיות הכלי של ע"ב לכן הצדיקו ניצוצות של ע"ב לירד להיות הכלי שלו וכן של ס"ג לכלי של ס"ג כי שם ס"ה לא יכפיקו וכן על זה הדרך בשם כ"ן: ובנצא שרר שכלי חויה לצורך כלי שלו ירד הכלים הגרוע שכו והשאר נשאר למעלה כיצילות אכנם כזה הלקח שיהר לשמח ע"ב כי היא נדול לא ירדו כל כך בניצוצות כשם ע"ב כמו משם ס"ג כי שם ע"ב היא נדול לא היה בו כלל כן שכיחה כמו ב"ג וכן בשם ס"ג לא היה בו כל כך שכיחה כמו בשם ס"ה וכן בשם ס"ה לא היה בו כל כך שכיחה כמו בשם כ"ן: על זה הדרך יתהנבאר לך ביצור הזה ואני אציע לפניך תחלה הקדמה זו כי בבר ידעת כנקודה ראשונה שהיתה מקודם: ממנו נעשה פרצוף ארך אנפין כי מקודם היתה שרר כתר ויתרת נקראת ארך אנפין שהוא אורך כל אצילות ואח"כ נקודה שנית ושלישית שנקראו חכמה ובינה ודעת כל אחר נעשה פרצוף כפני עצמו ונקרא אחר אבא ואמא"ם אבא: ובנקודות חסר שי' יסוד יוד יוד כללו הם שש נקודו' כהם נעשה פרצוף של זעיר אנפין: ובנקודה הששית נעשה פרצוף שלם ונקר' נוקבא רע"א כי מקודם היה שם' מלכו' אמנם כשנתקנו ותגלגלו זה בתוך זה אבנם חיורה זה הוא כמקודם ממש כי ארך אנפין הוא אורך כמו כל האצילות כלי ותכונת ובינה הי דאוי"ם להיות במקומם אשר שם שרשם וזהם נעשו ולא נתלכלו אלא בחסד ונבורה של ארך אנפין כי השלש ראשונות של ארך אנפין הם מנולים א"כ נמצא שאבא מלביש לחסר שלו ואימא לנבורה רא"א את"כ זעיר שלקח ונקוי"ו אינו מלבש אלא שלש של ארך אנפין שהם נה"י וחצי תפארת שלו

נודע כי האורות של האצילות הם כלם בחינות הויות וכבר ידעת שארבע בחינות יש בהויה כנודע דהיינו ע"כ ס"נ ס"ה ב"ן:

ונתחיל לבאר בסור שם ע"כ וסמנו יתבאר התאר ר"ת כי שורש האור ועיקרו הם ר' אותיות הוי"ה משופה והוא עצמות האור בסור אותיות הוי"ה עצמה בצורתם ממש: **אמנם** יש בהיתה אחרת בהיותם בסור אותיות מספר כ"ו ואין ספק כי צורת האותיות הם עצמם שורש ועיקר האור יותר מהשכונו ועם כל זה כל אחר בהיותו אמנם יש ג' כתיבות אחרות והוא בהיותם בבלי כלי מורה דין כזה האומן מלי הוא בסניף מלתים זה דין כי שורש השם והיותו הם אדנ"י אותיו' עצמם אמנם הכלי אינו רק פ' השם ומציאו' האור הזיעא חוצה והתפשט כאורתו חוץ להאותיות העיקריות שהוא האור עצמו בסקודות וגם בזה יש בהיתה הר' אותיו' ובהיותם בהיותו אמנם העיקר והשורש הם ר' אותיות בהשם בעצמותו: **אח** ב' פרדינה שלישית שנים בספר אלו האותיות העולים ב"ן: **אהי"ה יהו"ה אדנ"י**: פרדינה רביעית בספר אי' יו"ד אותיות העולים ע"כ: פרדינה חמישית שם ע"כ כמילואו כזה **יוד הי ויו הי יוד הי**' כי הוו מילוי ד' אותיות השם מסוף אותיות ולא האחרה של ראשם: פרדינה שישית אהותיות של חמילוי וחוא בהיות כ"ו אותיו' כזה יו"ד־הי"ו־יו"ד־הי"ו יוד הי ויו הי: פרדינה שביעית והוא השכון אלו האותיות שעולים רפ"ק: פרדינה שביעית הם אותיות שלי מילוי העשר אותיות כזה האומן יו"ד יו"ד דלי"ת יו"ד יו"ד דלי"ת ה"י יו"ד יו"ד דלי"ת ה"י יוד הי ויו יוד הי ויו יוד הי ויו יוד הי ויו יוד הי: והם בת האותיות: פרדינה חשיעית הוא מספר אלו האותיות: אח"כ פרדינה עשירית הוא כור מילוי המילוי ומספרו וכן כיוצא בו ער אלף פרדינות וכן בשם מילוי של שאר השמות שהם ס"ג ס"ה כ"ן נמצא שהם ארבעה אלפים פרדינות והנה כל הפרדינה הקודם להבהתה היתה אותה יותר גדול על חברת שלמם בסנו אמנם ברדת הניצוצות בהמאנין הבירין ואוי פרד נרד הורדי תחתיונית נשארה בבלים ולא ידרי הפרדינות שלה וכן כל הר' שכותר ע"כ ס"נ ס"ה כ"ן בכלם לא נשארה כיסת האדה דבוקה בבלי' אלא סור האדת הפרדינה התחתונה שבהם: ואינני שכל א' יש לו מעלה וכפרדינה תשובת על חבירו כי הלא בם ע"ה עליון מאור ושם ס"ג קטן וכבנו ואחריו שם ס"ה ואחריו שם ס"ן: וכל הדות אלו נשארו ניצוצות להיות הכלים שלהם כי הניצוצות של ע"ב ירדו לכלי של ע"ב כי ניצוצות של ס"ג לא יכפיקו להיות הכלי של ע"ב לכן הצדיקו ניצוצות של ע"ב לירד להיות הכלי שלו וכן של ס"ג לכלי של ס"ג כי שם ס"ה לא יכפיקו וכן על זה הדרך בשם כ"ן: ובנצא שרר שכלי חויה לצורך כלי שלו ירד הכלים הגרוע שכו והשאר נשאר למעלה כיצילות אכנם כזה הלקח שיהר לשמח ע"ב כי היא נדול לא ירדו כל כך בניצוצות כשם ע"ב כמו משם ס"ג כי שם ע"ב היא נדול לא היה בו כלל כן שכיחה כמו ב"ג וכן בשם ס"ג לא היה בו כל כך שכיחה כמו בשם ס"ה וכן בשם ס"ה לא היה בו כל כך שכיחה כמו בשם כ"ן: על זה הדרך יתהנבאר לך ביצור הזה ואני אציע לפניך תחלה הקדמה זו כי בבר ידעת כנקודה ראשונה שהיתה מקודם: ממנו נעשה פרצוף ארך אנפין כי מקודם היתה שרר כתר ויתרת נקראת ארך אנפין שהוא אורך כל אצילות ואח"כ נקודה שנית ושלישית שנקראו חכמה ובינה ודעת כל אחר נעשה פרצוף כפני עצמו ונקרא אחר אבא ואמא"ם אבא: ובנקודות חסר שי' יסוד יוד יוד כללו הם שש נקודו' כהם נעשה פרצוף של זעיר אנפין: ובנקודה הששית נעשה פרצוף שלם ונקר' נוקבא רע"א כי מקודם היה שם' מלכו' אמנם כשנתקנו ותגלגלו זה בתוך זה אבנם חיורה זה הוא כמקודם ממש כי ארך אנפין הוא אורך כמו כל האצילות כלי ותכונת ובינה הי דאוי"ם להיות במקומם אשר שם שרשם וזהם נעשו ולא נתלכלו אלא בחסד ונבורה של ארך אנפין כי השלש ראשונות של ארך אנפין הם מנולים א"כ נמצא שאבא מלביש לחסר שלו ואימא לנבורה רא"א את"כ זעיר שלקח ונקוי"ו אינו מלבש אלא שלש של ארך אנפין שהם נה"י וחצי תפארת שלו

שער

פרק נב

כו יתנלח קוח ניעוני מהמם

כבר ביארנו שהשבץ שאחז ירדו לבריאה וזו היא פיתתם כי כל מי שיוצא מעולם שלו ונולך אל עולם זולתו נקרא כיתה אצלו אמנם שכע מלכים אלו הם סור שבע אחרונות של עולם האצילות וירדו אל עולד הבריאה כמבואר אמנם נשמתם עלה למעי כינה שנאמר והרות חשוב אל האלהים חיים אשר נתנה והכלים שלהם נשברו וירדו למטה והם סוד פיתת האדם שש כו נוף נעשו אמנם הניף נשאר באויר והנפש פורחת למעלה אל מקומה הראשון כן הכלים האלו ירדו נופם בבריאה ושם קבורתם אבל הנשמה שהם האורות עלו אל האצילות כי שם שרשם וכמו שהנוף כשנשאר באויר נשאר כו תכלי דרמי כאותם האיברים כדי שהיתה לו איזה חיות כדי שיוכלו לעמוד קיימים ער זמן התחיה להחיותם שאם לא נשאר בהם שום להלחיות לא חיו קיימים בתחיית המתים וכשיש איזה ענין אינו קם לפי שיצטרך אותו לקום אם כן בלו המלבים נשאר בהם קצת רושניות להחיות אותם הכלים ער זמן התחיה שהוא החקוק כי כל מה שהחיה ביה"כ נבר היה כשבע כלים ואין כל חרש תחת השמש ומיתת המלבים ותיקונם הוא סוד תחית המתי' ונשאר בהם חיות מעט לצורך קיום הכלים ההם ער זמן התחיה אבנם חיורה זה הוא ניצוצי אור הצלין שנשאר שם אעפ"י שהאורות חזרים לעילות כאצילות הניחו רושם ושורש קטן מהם הנקראים סיפין וניצוצים ואותם הניצוצות נשארו בתוך הכלים כדי להחיותם ואז הם רמ"ח ניצוצות והוו שרשו הכתוב ורות אלהים מרחפת מ' מתחילה ת' כסוף רמ"ח באמצע: מ"ת רומז למיתת המלבים יאלו הניצוצות הם החיות שלהם עם שאר הסיפין שאכאבר והנה

שער עולם התוהו לא

שער עולם התוהו

והנשברים אבל מלכות של שלשת ראשונות נתקנת ויצין ברוש מין נוקבין של עשרה הרוני מלוכח ושם תמצא ביאור מפסיק על הדרוש חוה והו סור הגלות שצריכים אנחנו להעלות מין נוקבין להעלות כל הניצוצים של הארת הלה ואותיותי ומספ אותיות אלהים בעצמם שנתרבקו באלהים אחרים והבן ועל קלקול מין נוקבין של אותיות אלהים בשיעת החרבן אשר הנביא אלה אוכרת ואשפכה על נפשי זנו' ונאמר כי גדול כים שברך מ"דהיינו ביצה ירפא לך שיחזיר אותם למקומם ועל נשמת ניצוצי אותיות כלי ישראל אשר נפלו מארם הראשון אל תוך הקליפה והוא שפו יה' המפולל בין הגוים אשר יחוקן לעיתיר לבוא עליו נאמר מ"ל אל"ח כע"כ של ספסר חסר העושיבה וביתים אל ארביותיהם כן הם חחרים למעלה בסור מין נוקבין ולא ישאר כעוסקי מצול' אם שום ניצוץ טהרה ולבן לא יהיה גלות יותר ועל זת אמר"ל אין בן ברד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף אדם הראשון שנאמר איפוא היית כיסרי ארץ מלמד שכל הנשמות היו תלויות באדם הראשון זה חיה חלוי בחופפו זת היה חלי כשקרוי וכו' ובשחטא נשרו ממנו איברים וכמקום שנפלו שם נתישבו בני אדם וגנזר עליו ישוב בני להוציא אותן הנשמות ואפילו במקומות שנתישבו כים כי עלה הים ביסי דור אנוש והציף שלשי של עולם ומקודם היה ורץ יבשה ועל זה נאמר אסר"י מכאן אשיב אשיב מעצורים ניצוצי טהרה ועל זה נאם ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם י' ופר המפוסק הוא מחיכן יבוא גאולה לניצוצי טהרה בני שיהיו מין נוקבין בציון שהוא יסור של נוקביה מן מקום שברי כלים תנקרא פש"ע או להיו' שנתהפך להם השם"ע לפש"ע ונשברו ופ' המפוסק הסיין נוקבין יהיו נשמת אותם הניצוצים השכים מעולם הנקר' פשע והוא ולשבי פשע ביעקב ההיינו אוך יעק"ב שיהיו מהם נשמת בני יעקב ע"ז חזיונו של יעקב ויהל שהם ועיר אנפין וגוקבי' אמן וכן יהי רצון:

פרק נב

ואף על פי שאמרנו שלא היה אלא רפ"ח אחר שפח שנעשה מר' עניים שוכרינו בפרק הקודם על כל זאת היו בכל כלי וכלי מהו' כלים הנשברים רפ"ח א' ונצריך לדעת מהיכן באו· והענין הוא שמתחילה היו אורחה אל של ו' כלים הנשברים שבעים בסוד כל אחר כלול מעשרה ונקודות חכמה וכינה שהיו מאירים בהם הם שנים שהם ע"ב וכבר נאמר בפרקים הקודמים שאלו הכלים נתהוו משם של ד' זה"ה כלולים מארבע כמו שאמרנו שהם ימין ושמאל פנים ואחור אם כן כיון שהם מרוכבים תחשוב ר"פ ע"ב יעלה רמ"ח והכלים הנשברים עצמם היה בהם אור וכח הרמ"ח הנ' וכשנשברו אלו כלים נם המיסתרין של רמ"ח חלף הלך לו וכבר אמרנו בסוד הנ' מלכים שמלכו בארו' ומת בלע ויסלוף שהם רומז' על הכלי הנשברי' הנ"ל כי הליכת אורם מהם נקרא מיתה וכן אומר בם"י כלכין קרמאין מיתו ואמר זה על הכלים הנשברים והוא שאמר הכתוב ורוח אלהים מרחפת היינו מ"ח רמ"ח ורוכו נם כן שאחר שנשברו כרחפין על פני הבינה שהיא המים שהו' חסר בירך הנ' כלים שלמים' כהם שנשברו והיא לא נשברה· רק מבנה היו מתעודרים הרוחים בעולם התוהו ועור היום הוא כך ועל זה אומר הזוהר רעין מתערין סינה והיא מבקשת לימודים הראשון ואל הרוחים שיצאו מכח הפסיס הנקרא כוצין' ק'קרוחים' היא סוד הרוחים של כנעם"ך אשר יצאו מן האלפא ביתות ע"ז הוד ונתחלקו לפ"ר ניצוצים ולש"ך ניצוצים בסוד מספר והוא סוד שאומר הרשב"י ע"ח באדרא זוטא רף רע"ב יצמיר ב' ער לא אבראי עלמא לא הוו הכי חכמה וכינה משניחין אנפין באנפין ומכל שכן שאר חבריהם· וכגון כך עלמין קדמאין אהדרנו הם הק"ן דור של כל בפירה וכפירה שהלכה כל א' לברה שבראתי בפרקים הקודמים ובל כפירה היתה לה עולם אחר של נשבות לבדה ועולם ונשמות הכל אחר ולא היה להם תיקון ומיחוק והוא אוכרנו ועלמין קדמאי בלא הקונא של פרצוף אחד ניצוצינו והוא רלא הזה בתיקונא אקרי זיקין ניצוצין כהאי אומנא ברצפא שהוא נפחא בלשון הנסר' כמו ר' עקב נפחא שקוין כל א' איין שמיר כר אכתא אומנ' דפרזלא אפיק זיקין לכל ציב' ואיגון זיקין להטין ונהירין ורעבין לאחר כמו שנ' ונר רשעים ידעך ואליו אקרון עלמין קדמאי· וכגון כך אחהרבו ולא אחקיימו ער ראחתקן עתיקא קדישא ונפיק אוכמא לאומנותיה· ועל דא תנינא בפתיחתין בילן דניצוצא אפיק זיקין בזיקין לתלת פאת תשרין עיבר ואיגון זיקין עלמין קדמאי אקרין וסיהו לאחר· לבחר נפיק אוכמא לאומנותיה ואחהקן ברבר וגוקבא והוי זיקין דאחערבו וסיהו מקודם והשתא אחקיים כלא· סבוצינא דקרדינותא נפיק נצוצא פסיסא חקרא חקיפא דנטש ואפיק זיקין לעלמין קדמאי ופתרינו כאורזא דכיא שהוא בכור הגלגולת של עתיקא הבא ברך שם באויר קדמין בכל יום ויום בעת רצון ואתכסנו דא כדא כלומר האורא דכיא דהיינו נקודים היה סמתק הדינ' ומכשכש ואימתי אהבפסו דא כדא כך אחחברו אבא ואימא הסרוקים לעלות באין וארץ הנכלליס בסלכות אק וחשם הכוללם הוא עתיקא בסוד ראשו כי נופם נעלם מעין כל חי ואין לנו רשות כ"כ לדרוש בנופם· וזהו אומרו ואהי אנכי ר"ל שאמרנו הוא רוחא דנגיד בעתיק יומין הם סוד השבע תיקונים שבראש עתיקא הנקראים ז' ימים וביה אתנגיד ההיא אוירא שאמרנו בהגלגלת שלו ואתכליל לניצוצ' דנפיק מבוצינא דקרדינותא ועל זה נאמר אסר"י ותעלה כאור עתיק יומיא כי נצח וחור של אותה סלכות רא"ק ה'גלה אותם וכר אתחברו תרויהו אין ואוריך ואתכלילו רא כדא שהם אין ואוך שהם נקראים כוו' נוף א' לפי שמסיש נכנסו' שלא יין בתוך ' של ארץ להיות להם אור פניסי שמה והיות וארץ סבב' אותם ומקיפים כי לא זכה הגולם להשתמש באור החכמה שהיא אין כי אם קרנית סנולים ולכן נקראת אין כי אינו נראה כי אם הצי הגולגולת ולעיתיר נאמר ומלאת הארץ דעה את י' ככיס ליס מכסים נמצא שיהיו אור עשר של חכמה מבחוץ ועשרה של ארץ יהיו מכפנים קצות· לשמור בלי כדי שלא ישחברו ח' והמים הנאמרים בפסוק הם מי החכמה דהיינו אור פנימי שלה המכסה ליס הקרסוני שהוא כינה והוא אוך של ארץ והמים הם נראים מבחוץ כי חלול ובור של הים נקרא י"ם והבן· נמצא כי אין וארץ נמנים בסוד ראש אחר בסור עשרה עשרה הכף והם נמנמו חוך ראש השלישי שהיא הו' ימים של סלכות א"ק ואחכלילו דא כדא ובכן שניהם נפיק חר גולגלתא תקיפא ואתפשט בכמרי· דא בכתרא דא· ודא בספארא"ר· ר"ל ימין ושמאל ונתפשטו סמש בסוד עשר ובאן סמש סרכוי בראש יניקי אנפין וכח שפירשתי לך כנין חלת דישן בכאן אין בבן כלו' כי מה שאירע לאבות אירע לבנים ומסגן נקב ראיה להבין משל ולניצה· והזו אומרו כתבה דעתיקא קדישא חלת דישן אשתכחו בתר בן בלא אזרתו כתלת דישן פירוש בזעיר אנפין והב"ר שלו נקראים חלת חללי דגולגלתא וכו' ומן ס' תיקוני רקינא של זעיר נגר ט' ספידותיו ניעשו תשעה אלפין דבוא עלמין נפלין וסכפין על האי גולגלתא והאי אוירא דביא אחכלילו בבלא· ונפשך סלמעלה מקדומא דאויר·א· שהוא ת"ח דעתיקא ונכשך אל דישא דז"א שהוא ח"ת נם כן של עולם התוהו וסוף הכאוב וכר אסתכלו אנפוי ר"ל דזעיר באנפין דעתיק קר שא כלא ארך אפים אקרי שהוא מאריך אפו· ואיתא התם ארך אפים ארון אפים מיניציא ליה אלא הכי תנינן בגין דאריך אנפוי לחייבא אבל ארך אפים אסותא דאנפין והוא נגור כלשון והעלתה לו ארוכה שהוא רפואה דהא לא אשתכח אסותא בעלמא אלא בוכנא דשניחין אנפין באנפין ו"א ונוקביה ער נאן האסרוצא לנו בכללות דברי שהפשיט הכח כתוקף על הדינין וניצוצי ניצוצין של אש דהיינו בספר אלו שמות הדינין ונתרעבו ומיתו לאלתר ירדו בסהיצה' בעולמות התחתונים לשכבי כלי הם ולא נתקנו עד תת בוא תיקון המתקלא שהוא סור פרצוף אר"ם והוסיפו שאומ' הפסו' וכל שית השר' מרים יצמח כי לא המסיר י' אלהי' על הארץ וארם אין כלום' כל זמן שלא היה תיקון המתקלא הוא סור אדם לא היה צמיחה בעולם ולא הצליחה ארץ וארמה שארמה י' שהוא סור הדינים והוא סור הפסוק אר"ץ לא עבר בה איש שהו' ראוי לישוב אבל עריים לא נזדוון כי אין לה בת זוג וכבר ש שלא יעבר בה אר"ם שהו' תיקון המתקל' וכור הזוג רבר ונוקביה כי ארם גי' שם ס"ת הוא ו"א ומילואו יוד' ה' שהיא מלכו' וכבור ויכון י' אלהים את חצלן אשר לקח מארם ההיינו המילוי הזה ותתקנו כל הדינים בכדי שלא יגיעו א' הרבן ושמסה יהיו

והיו תכלית חשלם בשוב ורע רחיינו טוב אם יהיה מיתוק איסא קילאה יהדה טוב וחירות לישראל ורע והרבן לאוכות בשוב נגוף ורמוא בכבדים ולמ דוד ה"ה אדסנני עם יפת עיני"ם רחיינו ה' חוות הסדים ובטרות וכל אחר עולה עין רחיינו טוב לישראל ורע לאומרי ולירחיד לבוא נאמר כי עין בעין יראו בשוב ה' ציון"ל שיהיה ל"א כמו ארץ אין לו אלא עין א'רחמי נ ורחמי ותינו טוב עין שכל יהיה הוא בעין יסן כמש בשישוב ה' ציון וג"כ ציון בני ציון יוסף דגוקב' ויהיה הוא ביטוד אימא תגקב' נ"כ ציון וג"כ ציון בני ציון יוסף שהו יסור ויצ' שיקו'צי'ון ני'קנא'גרולה ויסלקנו מציקת השפחה אשר תירש נכרית שי' זכורת' לבני ארום את יים ירושלי'האומרים ערו ערו עד היסו'חה שתית סלקיד'ב"ה בגוקב'וכביכול נזדוג עם השפחה ובמה מיינ קכין אתי'מדחתני כביכול כאים קדושי' דשקי'כהם ולירחיד יקנא לציון קנאה גדול'וקנא'ני'חסף לרסות על מסיה בן יוסף שיתיד הק"בה לקנא על ידו לציון ולירושלי'שהם ביה האויבים והבן וישוב ל"ירושל"ים ברחמים רבים אוכ"ר:

פרק נר

כן יהודם קול המנול:

המבול רמז לרבני אור ששבר הכלים וגם מלת מבול ג"ב'חיות ג'שליש הפר'של השפע שנעשה מסנו פש"ג וכמו שבהמבול כתיב כים על הארץ כן ריבוי האור נפל על הכלכות הנקראת ארץ ואמרו ע" רבני השפע חזות תתק"ער דורות שהם הי העולמות ראשונים שנתרבו והו אופרו סלכין קדמאין מתו או עלמקדמאין ואתתרבו כי הרבה עולמות היו שנתרבו שכל ספירה היה לה עולם בפני עצמה שתמשיך ק"ן רוב מלבר מלכות שהעמידה כ"ד דורות של קיום והעמידה ועור אח"כ ע"ר דורות של הארצן שנתרבו גם הם כראשונים וכמו שרוב הסכול נתרבו ע" ריבוי שפע הכים שבא מן נ"הויות של כת"ב ג'ספירות נ'סכול ואין רחיינו סלכות לא נתבטלה אלא נתבטלה כך כאן כרוב תסבול הבני אדם מתו וארץ לא מתת ד"ל לא הניע לה העדר ושכחה מכל וכל אבל על בל פנים נתגדל'ולקן סנגת כשלש שפחי'כרי סחרישה ואשר טונת שתית סקודם קנה החטי' כקנה הלבנון ותתבטלה סמוכתה ותכל בא מכת ריבוי שפע הסים שכסו הארץ והיינו סה שאסר הפסוק ויכסו כל ההרים הגבוהים אשר תחת השמים כל ההרים הגבוהים רמז להסר נגורה ה"ר בכל לאחוי'חכמה ובינה שנכתקנ'ש בחכמה ובינה מקום תכרך קצה כיסה מן האור וכשם שנסבלו נאסר הסש עשרה אסרו סלבעלה כן האור ששבר את חבלים כא מן ח"ת של שס פ"נ ובנין שהא"ח הם ההרים הגבוהים האם רשנ"פ משפעים בכבא בפסוק שמינו הרים את ריב י"כאן הרים אילין אבתן וזרוע אסר הפסוק אס"ח ולא אסר ברוחות או סרירה אחרת כני תשובות כרבר אחר מפני שאותיות אפה הם מאה לרמז שכל הכלים כלולים מעשרת ועשרה מיקשרה ועשים כא"ה ולזה אסר הפים נגבר סא"ר כא"ר ב"פ עולים צ' לרמז ח"פ מפירות שהקבה"ה. והשבירה דהיינו ב'כרקעה ז' שבר'כלולים מעשר הם צ'כמין כ"פ מאר' התשוב' השניה הזאת להיות שהפשע שבא לכלים הגלה היה משם פ"נ וכלו פ"נ עולה ל'ו וכפר האותיות שהם י'עולה פ"נ וכן עולה מלא שם"ה עם תכולל וכלו נעבדו פרסו לחיות ששם פ"נ הוא סביבה ובלא היא גבורה לכן אסר נברו ואומרו מספר ארבעים יום וארבעים לילה הם סוד ה"ר יודין שבשם חעה דיורין שהוא בתכסה שרבעים ארבעים ואשר ארבעים יכנו לא יוסיף ומפני שאותי' יש לה מלוי ו"ר התלה עשר לכן נאמר נ"כ ארבעים לילה שהמלוי הוא כוד נקבה כעיך השורש שהוא זכר ' וסוד תיבת נ"ח ומזר נח עצמו הוא שצריכים אנו להקרים הקדמה ומתוכרח יתבאר הכל והיא זאת כבר אמרנו לם עלה בשער תיוד של שכ פ"נ שהיו האות בשירדה למטה באויר קרסון ירדה היא יתירה מכתת האחר שהי'לת מן המלבנו ומכח האור שהיה לה מן המלבנו נדבק בה הישום של מלבוש שהיה בתוך האויר קרסון ונעשרה כחור המחירו ' וכשירדה פ"נ משית לקרות הה' שהיא עשרה סלואה והיא אות ד'שורש רחיינו ה'אחרונה מן שם של פ"נ וגם התורכה לקרת עסה ת'אחרונ' של מילוי ה'אחרונ' של שם בן שהיא סוד אחור ה'אחרונה עקריות שם פ"נ שכל התפשטות הוא מכח האותיות של צד פנים וכל הזרה הוא מכח האותיות של צד אחור ולכן התורכה לקרת ה'הנ'כרי שהחיה לה כח לישות החורה וכחורה השנית הזאת עשתה כרור הכהר הנ'ואם תאסר רפנים הראשונה שירדה חי"ר לברה לעשית הכהירו אין יכלה להזור אם לא היה עכה אותיות אחוריים אלא דע כשירדה נחלקה א"כ כח שחוכל לקרת סלואת שהיא ד'ר וחכת האסור הוא שאלת אליה ד'ר כרי שתסלא וסמלוי תהוא-שהוא כמו אחוריים היה לה כח להזור כרי לעשות הכתר וכאן ארז"ל ד"ר פרצופין בראוש לשאול למת אברו כלשקד"ר פרצופין היה להם לומר שני פרצופין א"א רצו לכאר לך שתכל כא ככת ו"ד אלו שהם ד"ר פרצופין וגם יש לומר שהיה להם לומר ו"ד ולא ר"ו א"א לומר לך שהחלת על ואו נעשה ה'שהיא כוללת כל האצילות ונקראה ככסא ישראל ולהיות שהוא ה"שהיא בכללת תחת הדלית נעשית ק"כ רגל קו"ף ארוך והוא סוד קו"ף כפרא אהרא ולירחיד יתקצצו רגלי נחש שהיא רגל ה"תי השאת ולא יהיה לה' אחיות בהה"ז הואת עין זהר תרומת ודע שכשירד' היור ל"למטה עם אותן כ'ההין כירידתה תיו כ'ההין למעלה מן היוד ואחר שנעשתה הכתר נכנסת בין שני ההין

היהיה סמני שהי אחרונה היתה של אחיד וסימן רבר"י' וכשעלתה למעלה נעשית יהה כי היא הראש למעלית ודע לך ששם של אות י'ושני החין ושם ה"ה ושם ההי"ם אותיות של שם הסמוך שהיה חסוך על סמה משה ודע שהשם הזה הוא י"ב פעמים בזה החי היה יהה שהם ל"ם תיבות ואם תכתבנו על ביצה ותקערנה בתוש של פשתן או בתוש השערה על האותיות מסש ותשים אותה באש לא ישרף התוש מפני ששמות אלידרם בסור חמים שהם חסרים ותחסר' מסתיקים הנבורות וסבסים אותן ודע שהמים הנשמים אחר שהתפשטים תכלית ההתפשטות נוסף כם קרירות ומאותו חקרירות הם נקרשים ואולי כת האש חמתך אות' לא היו נגרים ויעל כן אסר הכתוב ורוח צפון תהולל נשם כאשר אבר הרשכ'ב'פרש'ויחי ולכן השמות האלו הם כנגר האש ולחיו' שכך שמות אלו הם ששים ורם בלתר שהוא תת לית האצי'ל'והם תהילת סלאכתו של הק'בה בעולם האצילות וחיינו רכתיב ששים הסה סלכות ורחיינו הסלוכה הראשונה שבעולם התיחו בכתיר רחיינו הסלכים של ארץ שכתוב' והששים כלולים מעשרי עולים שש מאות והוי סוד הפסוק ויחי בשנת שש מאות שנה לחיי נח ועשרים שעולת השורש של שם שנעש' מסנו הכהר היינו ד'ך'ן הוא ני'ך' וזים שש מאו'עולים כת"ר ונם כי נראת מהחשבון ס"ם הי'רת של מספר כת"ר נכלל בפסוק פ"נ א' בכלילות עשר והשני כחשבון פשוט שכלת עשרים בני כ"ת ר' והע'ין הוא מפני שאנו עסוקים בתנועת היור וכסלאכתה והיא העיקר לזה כל השטוש כלולים מעשר ופירושל של רבריי שבעיקר היור הם כלולים מעשר שהיור היא העיקר והיא הנותנת בהם מספר כלי'הנשר ובשבוא לעיקר עשיית כלי הכתר שהוא משם ר"ת אז הוא תשכון פשוט כי כבר נעשה הכתר ויחיר נעתקה משם ועלתה למעלה'סן הכתר ודע כי למנת זה ספר הבחיר קרא לכתר תר"ך עפודי אור שכל אור ואור הוא שם א' כתוב' בכתר שהם כלי הכתר והם נכתבים דרך משל בעה האופן א"כ ג"ר ת"ו ת"ת ש' בסדר היינו שהם תוא בכלילי הסוד של הת"ת הוא בכלילי אלפין שם יהה בכלילי יודין ולבל אחד מכלילי השמות יש להן תר"ך צירופים וכל אחר כהם נקרא עסור אור מפני שהם תקופים כנז' ונעשים בעמודים ' וכור הפסוק שאסרנו למעל'שש מאות שנה לחיי נח וכל שנה נ"כ ר ז והוא כל שם בפני עצמו משנה מחכירו והם ששם חיי נח'שהי'כתר שכנגם כתיבת היינו השחידו ונקרא כתר נח לפי שנח ושקט ולא ירד ונשבר כפו הי' התחתונים ונם הכסת ובינה ירדו מבוחתם שלא כמקומם ששם ונעשו כמו התוש הנפסק והנטרק לשנים שהחלק העליון קופץ ומדלג למעלה מכת השבירת של פירוק' התחתונית ושם ששם ככת עליי'הם למעלה כמקומם ראש אין וארץ אכל רשימו שלהם ירד באשר אבאר במקומו הראוי לו ורע כי הכתר הזה בהיותו בתוך התיבה היה ביסור של מילוי ויהי בנסוע התיבה ויהי בנוח ויהי בשלח ויהי בבא ויהי בישב ויהי בשכב ויהי בשלח ויהי בבא ויהי בישב ויהי בשכב

שער עולם הזוהר

נז כט בג' נח כחזר ויסר הזוהר מלכות הוא סוד העשרת שלא שהוא עולם הא"ס שאינה נראית לכן אינה נזכרת הקדמה נח צדיק בתיבות שדי הא מלכות שלי פרזיהו רפאקסיה ביסוד וסלה תיכה הוא בית ה' שהוא הזוהר ואמר ר"שבטלי חיה רחיינו ג' חיות שקולים מגן מבול וכסניקחסד"ו ואלו הג' חיות באומן ג' חיות שאמרנו רחיינו ששוה הלה יה"ה תת' ועד אמת והם כמוך מים שהם רחמים פשוטים של והמכול חיה מים על הארץ וסרוב השפע שבא לכלים משם ס"ג ע"י אלוהי' שקרקרים שם הי"ח נשתברו הכלים כמו שאמרנו ושל"ת כל אשר בחיבת רחיינו עולם הרחמן מתו רחיינו נקרא צדיק ולהיות שהוא כולל כל ד' כפ"ות בתיבו ומתיאם כל אחר ואחר לפעולתם אותם שדיו בטהידו נכח התיאם לפועל ועל ידי השלימם וג"כ הוא בעצמו שלם לפן נקרא המ' מפוסק מרחם מאיזה חיות נעשה רכתיב חי"ה שהוא איש צדיק תמים הי"ה כדורותיו חסר רחיינו ברוך ה' ר"ל בעולם הנקודות שנעשה בסוד ה' של מלכות שרגליה מחמשתי באויר קדמון ועל התחתו נעשה בסודות מראשון ועד סופו לכן נאמר ומלה המ"ם יוכיח שאם תתפכנו ירצה לומר מתים חיינו סלכין קדמאין מתו ואמר בתן בכיכול פיתח ודע שעולם הנקודות כולו נעשה בסוד ה' תפות ראלו בעולם התיקון תת' הזאת היא ראשונה בבוצה של כל פרצוף של עולם האצילות וחיא חיי של תת"ה שהיה מחיה ומתקן אותם ממה שחסרו בסוד וגם בסודות כל פרצוף של כל העולמות נרש"ת התיה האת אפילו בסבחי כני אדם בסוד סוד ורע תיי חמית והיו תחיה לצדיקים ורשעים והמדקן רואים אחד"ש ויש להם כיכן לתיקן או לכרות מאותם שנעוו עליהם חיים וכסרו ם עמים אומר בזוהר חזינא סיפנא באנפייהו לרמוז על התי"ו הזאת ש"ש נה סוד ורע והמצה הוא עיקר חפנים י' וחיינו אומרו ברוחתי ברוך חיי הדור שנעשה מתי"ו ומלה איש חסר על צדיק וגם על המים וכלא אמר איש צדיק איש תמי"ו להיות כי נה הוא סוד ספירה הכתר נאמר כו כ"ם איש עולה במספר בכח"ר דהיינו רכ"כ ה' וכן כלה ברוחתיו חסר עולה בכח"ר אז יהיה סוד הפוכ אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה ברוחתי באומן אחר רחיינו ג"ח חוא יסוד שנתן חגינה למלכות בסקרוק לארץ חפך נח ומצא ח"ן של ונח מצא חן בעיני יהו"ה ושב חגיגת שהיה לו מעם יהוה חיוך מהראשוני שנשברו ולכן נקראו התעלמים בתרין עלמין כן נח היה לו חנינה אבל דוד המכלה מתו והוא נשאר חי בעבור שבנם ונתחבר בחיבת שהוא מלכו"ת נשא"ת ונעש מן פתי"ם המ"ת ותתקנ"ר דורות הם סוד ברורותיו"ת נח נשאר תמים חיים ולא הלך הפן תמים שהוא מתים כה שאין כן דורו ואומרו אלה תולדות נ"ח ר"ל יסוד העמיד הולדות חכ"ו דורות היותר טובים ומתוקים שבדרם ובחובוד מתמיו אלה תולדות נח שהם מן קיום ותעמדה ואתם"י כן לא היו מוכים נגד הדורות שבאו אחריהם ולא חכ"ן הם מצדיקים אל התק"ר דורות נעשו אלף שב"דבר אמה לאלף דוד שי' המסוק הוא בשתצוק הכ"ו דורות שהיו מא"ה ועד מרע"ה אל אותן תתק"ר דורות שהיו קודם בריאת תעולם הזה והם אותן ולא חניין לית המצא אלף דוד ודבר היא החורה נתנה לאלף דור כוד הדבר כבר פירשתי לך כור ענין התתק ע"ר דורו' ספירות של ו' ספירות עם כלכות שבתבטלה היאך מכוון התשבון של התתק ע"ר דורות שהיו כאם בחשבון מרמי"אף דוד עם חכ"ו דודו שקבל מלכו' החילק של מקדם מיסוד בנוכר בפקומו ולחיות שחב"ו היו חיותר מתוקי שבה' להיו שהם מן הקע והקמר של מלוכ' מלכו' קודם שנתבטלה ואעפ"י שנתבטלה על כל פנים לא נשברה וגנוז עליהם לברוא אותם בזמן בריאת העולם ער וכן מתן תורה ולצרפם וללכל וכרא' הקב"ה דור שלם דור אחר דור עד שנשלמו אותן חכ"ו דורות ונצרפה עיכה שלהם ביסודים של הר סיני ומסקה והחסתן ויתתן בכור חירות אמא ולהיות שחב"ו דורות הזו מן תקיים והעמדה לא נכלכ בחשבון עם התתק"ר דורות שעלו בפחשבת להבריאת גם כן בזמן אחר שלם דור אחר דור ולא נבראו יען שהיו כולם רעים וחטאים ליי מאוד אלא הקב"ה שהלך בכל דור ודור יחיים שבה' את"ה לברוא ולא דור שלם בזמן אחר שהיו ח"ו מתריבים תיקל והם הם ג' פנים שכדור אין להם בושת כמו בהמת כי היו מקודם

עולם הזוהר

בגלגול מחמת הסבקשים את ליעזרים הראשון אמר המאור הגדול שכהשלים דור נאמרו לברם אבריהו דור שלם דור אחר דור וחם יתיו הב' דורות של קדם מתן תורה נקראו מתעם' כן היו רעים מחמתם לפי מאור בגן דור המבול והפלגה וסרום והבדיהם בא ולפר פרחם בקול חמור אם היותר מחוקים וטובים שבהם חיו כל כן רשעים עד שקצקצ תקב"ה ביצתן וסב"ש אלו חתת"קדר שהיו יותר רשעי מהם אלו היה בודאים בפתם אחר דור שלם חתרך בכיכול להחזיר תעולם לתוהו ובוהו"ו לכן בזוהם ושהלין בכל דור מדר יחידים מהם ואלו של דור המבול להיות שיצאו מהשתית הארץ דהיינו השתית חמים חסים שהיו בעולם ואת הארץ דהיינו סלכות שתבטלה לכן גם כן אלו הדורות היו משחיתים ארץ על פני כל הארץ וגרמו את"כ במי יאור בסערים ודור המבול בגלבנה לכנים וחסר חיים תקבה"ק ורר פיני וחעדיכו להיות דר"ו שנה בגלות לתקן תלה רישן שבנגי ס"ג פעמים ע' של שבעים אורות בה"ב שלהם כגדרע"ן ס"ם ע' עולה רר"ו גם ג"פ ו' סלכים שנתערבו ונתבטלו וחם סלכין דארך ודעי' וסלכין דנקבוה שבחקנו ע"י הזוד שיצאו בספרים אכל התעלומות הם התת"קדר דורות מסם שנאבר עליהם ור' רשעים ידוע שיצאו כסו זיקין תיצוץ דינור שנרצנו וצאו מסקום הפלא בעומק הקליפות והקב"ה מעלה מהן ככל יום ושהלן לא"ם לאיש בכל יום רוח ועליהם נאמר רחוק כרשעים ישרע שלא ידת מסנו נדח ואעפ"י שהם רשעים ישוקה יש להם ע"י נלעל או ע"י עלירת דצהם אכל השיעל"רחוקה מהם הדן כי סוכרחים לצרף ע"י דצהם וכשסקבלו את"כ מעשיו אעפ"י שהיה מרעל שגים או נ' מרירנות מן רצהם תחרים את"כ להשליכו למסה וחוזר לעלות וחזוק מרשעים של תק"ן ר' דורות ישותם העליה שיכו להיות ישראלים נסורים וצדיקים כאשר פירשתי בספרים הקודמים ועל זה נאמר כי"שרים דרכי ה' לעלות בספריניה לסדרינה צדיקים ילכו בהם ופושעים יכשלו בם ויפלו בספרינותם אכל הצדיקים אין להם מגוחה כעיה"כ שם' ילכו בהלכות בספרק לארץ חפך נח ומצא ח"ן של' מהיצה אחר מהיצה ער שוובים ליהי"ה שהוא סור ארץ ר"נ תקוני ריקנו"י נחרי אפרסמתא דביא ואז יש להם מנוחה וחוא ר"ח האחרון היושבים שם בהיכל קודש הקדשים ער אחר התחיה שאז יהיה יום חדן הגדול להתעלותם אל סדרינו עולם החדש שיהיה אחר התחיה כולו נשמה ותעלה לפי סדרינו ואל אברו של אבר הארם העליון חשיך לו ואז ער לא ראה אלהים וזלתיך יעשה למחכה לו אובך:

פרק נה

ראוי להתבונן לכל משכיל הרואה ספרי המקובלי הראשונים שהיו קורם סורינו וריבינו אור שבעת הימים הרב רבי יצחק לוריא ולה"ה שהאיר עיניני בהקבלת האמיתית למבין כנון כספרי החכם איש ראלחי הרב מה"ר משה קורדוביר"ו להרב וכל המקובלים שחברו כספרים מומן רשב"י ואילך צריקי יסודי עול' ורעיו לריק ילדו ללהלה"ת לפי דבריהם אלא ראיתי כתוב ששאלו התלמידים להחכם המקובל ם"ו האירי אשכנזי ולה"ת ושיב שלא דברו אלא בעולם התחתו ועל זה אמר המסוק אלה תולדות השמי והארץ ר"ת תחו ואח"כ בא עולם התיקון הנקרא בחבר"אפ"ת בראם פי' מה שהוא מקודם ' ספירות בעולם האחותו נעשו מהם ר"ת פרצופין ובוראי מש"ת אמת ותורתו אמת בעולם החוהו לא זולת רחיינו כל דבריהם לא היה אלא כי' כפיר' שהיו בפהירו בעולם התוהו אבל למעלה מן חמהירו וכפתירו עצמו ותתק"ער דורות ובל הכוחות בלים ותרסים לא יעיו ולא חבינו אפי' אות אח' מהם ובל משא ומתן של מהר"ם קודהוירו ומבירולא היה אלא בי' כפיר"ו של עול' התוחו בבתלוחית ורברו וחקרו בכתינו בלילי"ת חם אבל לא בפיעל ובאומן עשר ספירות שקלו ושרו יכנו בל בניניהם ורצו לבאר דברי רשב"י ע"ה שהם התחומים באלף עוקמן ובאמת אינו סובל פירושם בלל ומה שהוא על צד היותר נעלם מהם תוא כפרא רצניעותא ואחרי רבא חופא ודבי משכנ' המשניו ובאמת כל דברי חר"ב' נעלם מהם מקמן ותרוז ועל כל פני אנ' נעיניהם על זה כי ראינו ספר המגיד שהבר מהר"ר יוסף קארו שקא אליו מני"ד משה"ה בלמן יודע נפי הגנוז על"יו מן השמים ועל כל

בל תאמין לא היה נזכה אל דרך האר"י אלה"ה ותלת כרעיו ללמוד
מהאר"י צעטאל וכל פעם היה מתנמנם ויש עיר שיאה בעצמו שאינו
מקבל את הכוונות האר"י ותלת"ת מיינו כראי לקבל יותר ויותר אלא קבלת
מו"ם קודרוירו כן אמר לו האר"י בבואתו ואם היה חסביר
שליח אליו כן השמים בוראי לא נענש על זה וכשרם שתית לו
שלום כן קב"ה וסתימיכה ילאות דליה אך ורק לא היה נפגם לו
אלא פרשיות של תורה על דרך חכמת קבלת קודרוירו ז"ל אבל
לא הבין מאומה ומזה כלל ידוע שאף הבריות שנזכרים לא
היתה עת ורצון לגלות מאמרי דברי תמהר דבר דבור על אופנו
עיר עיר וקדיש מן שמיא נתיה ס"ו ק"ק תרכ"ו יצחק לוריא אלה"ה
בא לחצוף את הדור והקב"ה השפיע עליו אלף ידות רוח הקודש
סיעתן הבטח ונשמתו גובע היה הקודש ושפע כמעין שאינו פוסק
וכנחל שופע עד שהצדיק לצמצומים שעני הלימוד לתלמידיו
כדי שיכלו לקבל מדרי פרקי הרכבה ומעשה בראשית על
הדרך שפשי עין ראשונה כל אלה חכמים ומבלאות שנעשו על ידו
נאשי הלימודי שהיו זוכין לעסוק בהן היה התחשיבון בן יוסף של
ים חיים מסעיני הישו"ע ומן אותן השתי שנים שהיה לומד
קמהם בארץ ישראל ואשלמה יהיה קמהם קנים. בא היה מבאר
לבו כל שפת התלמוד עם ששה סדרי משנה כפרא וספרי על דרך
הסדר מדות מביא הגאולה בימיו כי היא היתחשיבות בן יוסף של
אותו הדור ביצועות הדור הרעיון נפשקיבנתן שלא בזמנו ועליו
מפורש בקבלה רזא אפינו משית "בלבך בפחיזותם שלא שמעו
לקולו אשר אמרנו בזעל נחיה בניים". ובלי השקולות מזה לא יתחיל
נשמתו תלמידיו להיותם עם הזקן בביאתם מארים אור גדול לכל
ישראל שלא עזית דור יתום ולגאל את ישראל בעת רצון בשיעור
קבלת שבת שמשמשי שהול סדר קדושת נוזה אל הקדושה נכח
שלהוביתא דאמרה הסדרי כן נמצא אין הקליפו' נשלכי' לעסוק
בשלוח ים של תך עלמא נקבא דאמרה אורבא" ותו סוד שכת
שכתוב' כיום שבתו דשבת בו חסקה כלשון יען כי קליפת נוגע
היא קליפת יין הם קרובים לאורה דקדושה כמשמעות תרשב"
ע"ה בזוהר תרש רף ע"ר ע"ב ה"ל אבות לו סביב היא שהוא מלכות
יין דסתרא לון נגה ולאו בתו נוגה דכתיב בתו סביב בנין דלירי
כבל מלכות דאינון קרובין לאורה דקדושה' כתיב יין לבן מכסי
יין עשו ספרי הבכות תפילותיהם שיהיה כהיכרי כדרך החקרי'
מצוות ואלהות ומצוות תעולם אבל עב"י סבתחשבות הוא בן
הקליפה של נוגה ומבולת שבנשמים מסתם ומניעי תעתה אשר
הם עולים על המכון מעשיות כיון שהיכים בהם מן תעלמות
שנין בהם נשמיות עי' הרבוי של תשמשה ומסתרים בעצלות
ביין בסיעתא דק"ה ושביתת ושו דוקא בספרי מסלקות יאיה
האלהיות אבל ארס"ו מחבירו מיני בחינות תרכ"ה מאור שהוא
קליפת יין בכב"ם לאומרו שתעלם הוא קרמין ת"ה משמרים
המשיב הלזו לא היו יודעים סוד הסוף הנת מקום אחר שעליו
אר"ל לתא מקומו של עולם ואין תעלם מקומו ואם לא היה מצות
מקום לקליפות לא היה נברא תעולם ואין תעלם קדמין
וכל השכח שלזו נאת בן תשפיע שכשיבל קליפת יין בהשמשים קלא
היא בחומות ואם סברות נכריות תשמשם ואין כאן מקומו אחור
לעניינו נשמה של"ב לאלף חשפי נפשי אשלמה ב' בשע"ת ב'
שנים למד בא' עם תלמידיו אחר שבא מצרים לא' דאיזו
שנת של"א ושל"ב מלמלה היה קדים בחיים עד שנת של"ד
ואם תשתי שנים שמש בעניני אלמלא מיוחדים את שנים בא' והיתה
ביאה הגאולה זאת היתה תעת רצון שאפשר בזעל"א שני המחצה
ויניע לימים אלף שלש מאות שלשים ושמשה' ל' ישים הם
שנים ודומתה תרבת בסקרא ומספר מאלף שנים מהשבות אלף
והחכמי של הוד של כל היום רזא תשמשם הוד בן תוא שאחר
בזוהר בלק לא ישלפו עמסין בישראל יותר מאלף שנין" מחמת
הקל"ב שנים של אלף הרביעי הוא כנגד נצח שהוא הקל"ב יסין
של יעקב שהוא ו"א שאתו והיונים בקצתו ולא בכולו של נצח
נצח ישראל לא ישקר כולו שהוא רק קל"ב של אלף הרביעי אבל
מאלף החמשי שהוא כנגד חוד דזיר שהוא הקב והוא השפע
שנאמר עליו והקין כף ירך יעקב בהאמנתו עפו שאתו בו תחיצתי
בכולו שהוא שנאמר כל היום רו"ח שהוא יען מחנתם של הגלוח

בספר יחזו של הק"ה אלף שנה והם נקראים אלף יוכין דחול
ומקבילותיהו כל היום אע"פ שהיה תחרבן קע"ב שנה קורם ההחל'
אלף התשיש"ם האלף התשיעי היתה ביותר רוח והיר אלף של"ה
נצר אמלנת מה יק"ה ער הרצה הארץ את שבתותי' סיר השפיעו
המוציאו' נשמות חדשות וכנלות צותיים חסמיחים בגלגול שתי
עיברים ע"נ וקלקלו כשאר עבירות כי יהיה צירוף כור הנחל ער
קציעו ולא יהיה עוד ושהמא וע"ז נאמר ונרפתי בצרוף את הבקף
וכחמיסם בכחון את החוב ונאמר להחם פשע ולכלות חטאת
ונאמר שבי אלמנת בית אביך עד נרגל של"ח כני וכסאן ואילך
אם יתעדרו בתשובה דוקא ינאלו הק"ה נמצא אלף של"ה היתה
העת רצון של אותו הדור ומאותו היום ככל דור ודור יבוא הק"ה
צדיק א"ה הראוי שתשרה עליו שכינה כפר"ע אם דורו זוכה לכך
וינאל את ישראל והכל תלוי בגלגול הנשמות לצדיק אותם ובור
הק"ה להאריך ולקצר בבריאת הנשמות והו סוד אין דור יבוא
שיכלה כל הנשמות שבנוף א"ה ועד היום אנו מצפים לאל יל
מארצנו יעזה על גאולת הקדוש מברוך יבוא אותו בעת אחרת
ויחישיעינו בהארות ויקח א"י סיר שמקבל שנאמר עליו תרבריה
אתה בחמר שאור לנו גרול ושתלם זכותו של מצות מילה עין סוף
זוהר שהיא ח' אמור ששת ימים תנשת סלאכת רבי חייא ורבי
יוסי הוא אליו בארתא וכו' ושבת ת"ח יקח משיה ר"הכלוכה סמנו
ואעפ"י שאמנר ר"א בן ערך שתחייה יהיה באותו זמן אין כנך
בלו' כי בעתה נו שרבו יצאו כהן סח שיצאו וכל זה כפני שאנחנו
אומם מתעוררים בתשובה ועל זה נאמר בשנת היובל הזאת תביאנו
ת' אלפים וה' תשובו איש אל אחוזתו שהוא ת"ח לאלף הששי
והיא עת רצון את מאות הקיצים שמהתלים כיום שלבר כלך
ישקטנקבוקטנקיא כמנר בהרנקון של אמבריל ספוק ששי
ושבתי בם אומם הישבת בארץ עין ועל פסוק הם עגן כרי
ציון אשי עור להנלוחן פקר על עונך בת ארום שנבר כו
מפלתם של שני ערי פלוכות נדולי' ואסר בהחיינוס בשני פכוסים
אלפים' ארו"ל כלוכל הקיצין אין הדבר חלוי בחשובה קיצין
דיקא שהוא לשון רבים להורינו סיום שהרצה האחרון את שבתותי'
מחכה הק"בה לישראל שישבו חשובה וינאלם ובורא ככל דור
צדיק אחר הראוי לשרות עליו שכינה כפר"ע אם דורו זוכה
לכך שכך נשבע הק"בה שלא ינאלו אלא בחשובה שלשבת ער
ה' אלהיך אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה' אלהיך ומשם
יקחך כמו שאומר חזזוהר וכן ראיתי כתוב בספר עין חיים שהבר
הרק"ק מהר"ר חיים קלעזירי תלמידו של ס"ו ק"ק האר"י ולה"ת
שקבל פרטו הסוד הזה שביארנו ועליו נאמר קכין אקבצך ישראל
כלך אחר אשיטנו עליו אמר דוד הסלך הכשיח בחשבון וא"ת ר"ל
ת"ת"ה אלף הששי יהיה מנותתי ערי ערנבר מה שהבלוב מסקה
שנים הרבה קודם חשבון וא"ת לכן מה אשב כי איחיתי ונובר שם
אצמיח קרן המלוכה לדוד ערכתי נ"ר למשיחי שיבוא כהבדרי
ביכיהו ואז אריביו אל כיש בושת ועליו יציץ נזרו וזה לא יכון אלא
בסצר תיקן משיח יהא ריצא כן קרם עתיקא קדישא יזכינו להיות
ישבים בצלו לתאיר עיניהו בתורתו י' חתימה אמן:

פרק חמשים ושמה

אמרנו למעלה בפרק הקודם שסתר"ם קורדוירו
ואבירו לא ידברו אלא בעשר ספירותיו של
עולם התוהו ולא ידעו ואוי לו אלא יודעו אפילו סעולם התוהו
עצמו מה מיבו ושרשי סהיותו ותעולמות שלמעלה מסתידו עד
המצמיל עצמו ס"ת וכה שלמטה מהם ומה שנבנה מהם ולצורך
מה נבנו אלא תקרו במשא ומתן הספירות שלו בבחינות דקדוק
נעלמות כלולות בחינות בח"ב שבכתר ודומיהם אבל לא נפוגל
דומרק לומר אפילו סרך עסיוהן לא ידעו כי הם הצינו אותם
בספר המקלא ושרצוף ושם לא היו אלא זה מתת זה ומפעם
זה נשברו דש נאמרת מאין ואמר אחר לסכרא
זו שצירים זו רשרת ש אלא שאת"ב הידה סעם בניות פנים
בוראי תאר נשארו אחר באחר כתכם בינה ההי מלכי נשארו ש

שער עולם התוחו

שער עולם התוהו לך

והעסק ימים רבים בספרים הרשום גם ישנים כתכסה זו ועליה הוסיף חסידות עריות ופרישות ופחרה וקדושה והביאו לרמז הקודש והיה א"ת"ו ל' כתגלה עליו המיר וזה ידעתי ספיו ובאסתגה יאוף אם אין נביא ותזה אחר תחזרכן לא יסבץ רוח אלהים חיים רוח הקודש מרחפת על פני הראשי"ם כמו שנדע מענין הראש"ד זסתגא דיני ל"ה כנסבר והנה הרכרים עצמם ערים יעירך ויגידן כתיבור זה כל דואיהם יכירום כי דברים כאלה אי אפשר לשום נברא להשיג בשום שכל ומדע ולולי ע"י הופעה רוח הקוד' ספדו' ועל פ אליהו ז"ל וכנו' בתיקוני' ראית מאן דאת עתיד לאתגלאה ליה אפין כאפין ואית מאן דאת עתיד לאתגלאה ליה בסמירו בעין השכל ד"ל ואו כאותי לבתי' כל אשר קבלתי מפורי' זלה"ה לא יספיקו כל עורות אילי נביות כספורסם קצת לשום עים לקולי בסברתי ואסגם רוחי בהעלות על ספר קצת הקדמות המוכרחו' סאור מה שהורשתי לכתוב ואיף גם זה בקיצור נפרץ בסציץ מן הדברים וקראתי שם הספר עץ חיים על שמי ועל שם התכסרי אשר פתמיה חיים יכו ואכלו מסנו וחי לעולם עכ"ל והארכתי כזה להודיע סעלת ס"ו ק"ק האר"י זלה"ה כדור העיורון דהדר וכמת קשה עלינו תעדירי כי נסתחו סיעיות התכסה שהיו פתחי' בזסן הרב ע"ח רק בכיעקא דשמ"א ואחרי האל אשר עלי אגלה רזי הכים דעים לבאר פרקי סעשה בראשי' ופרקי סעשה סרכבת ואני הצעיר נפתלי אשכנזי מזהיר את הסעיין שלא יערב ויריבב ח"ו דברי האר"י עם דברי הר"ם קורדוא"רו וחזה עונו גרול מנשוא כאשר ראיתי בספרים כאלו אשר ובחתי בהקדמתי וגם הרב מהר"ר עמנואל ז"ל מזהיר על זה בספר פלה חרסן אשר לו ואני תפילתי לך ה' עת רצון זכני לבאר עץ חיים להאיר עיני מהי סעייני החבמה בארץ הקדושה אלהים ברב חסרך עגיי כאמת ישעך אמן:

פרק חמשים ושבעה

השברי כלים שנפלו נבראו מהם ג' עולמות של דינין נגד ג"ע ונתקנו בעולם התיקון ע"י שם א"ל בסהי"ת אלפין כארי תרסין אל שדי דבריאה · וכעולם היצירה יש ז"ן אלף אלפין סארי ריבבה שהרין הוא כולו יבבא יגון ואנחה ונתקן בסוד אל חלה ובעולם העשיה צ"ו אלפין סארי דילילה ונתחתקו בסוד אל אדו"י וזהו סוד יבבא ולילה של סוד השופר שהא"ל הזה בראסת לא נתקנו אלא סעט את"כ ובב העולמות המסאים בעלמא נוקבא דתהומא רבא לא נבנו עד עת השלכת התיחבא דהדבא עם כל סיאים ובפירוש דכמפא שהוא עת שארך היה כודר אוכל סתוך המבולת ע"י קשאל רגליו וחלולו עסחם סלכו' שלא נשברה עם אורות פניסיות של שבע כפירו' של יצירה נוקביה נתנת מקודב חיתה סלבות שנתסעקה בכפיפה הסמאיפת בלב ימים וכמו ים אוקיינוס הסובבת את הארץ כן היתה סלבות משפשפרת בלב סים המוררים האלה אשר רזיו מכבבים אותה וכלם היו בסוד סים טפה סעורבת אותיות סעורבי' שלא נבנו אותיות פרצוף של אדם בליעל ואותיו של אדם העליון ולא היתה לה תיקון ונחמה עד שבא נ"ח זה אריך שמצא חן בעיני יהו"ה שנתנה עלים הסלבות בצירוף עולמות א"ס עם אדם קדמון ע"י יסוד של סוף תני הסלבות העליון יצא חוש של א"ס למפרי להחיות אריך בתיקונו ונתן לו כח לבנות אבא ואסא ויצר נוקביה זעיר נ"ח שהוא לשון נחמה ומנחה נאסר זה יתחמנו מבעשיהו ומעצבון ידינו מן האדם אשר ארורה י' כי קורם נחבטל סלבות הנקראות ארסה לערך הסכר הנקרא אדם ניתוסף בהם כוחו אותיות של השם בן ד' שהוא סלכו שנתבטל כסור הקטן ל' הוה על האר"ץ ברוב השפע וכשעלתה לסעלה קדסה עסה איה חלק מן הסים הסלבות הזאת כח שיתר סוכן לקבל תיקון בתקון הכפיפי של ליתן הוא התניץ והנחש אשר בים שנאסר כיום ההוא יפקוד ה' בחרבו הקשה על ליתן נחש בריח ועל ליתן נחש עקלתון כי יש נחש ותניץ אשר הוא דג בים ויש נחש ותניץ-המעבר הנקרא עפרן חסר כתיב כסוד שאומר הרשב"י ע"ה נס' בשלח והנה כלת כנפ"ר עולה בחשבון ארבע מאות שקל כנ"ף הסד' כאשר עלין וכסופין עיבר לכתר הוא הצריך הגיבר ולך סחיל אל חיל וירוא"ר אל אלהים בציץ לבוא אל סרכז שער הסד' נ' נהרי אפתסטון' וכיא הנה הסנפיר הזה נתקן ע"י ר' יודין כלולים מעשר ועשר מעשר הם ת' עלסין דכסופין והוא סוד אורח צדיקים כאור נוגהבפ"ג גתא דשערי כא"א הוא דרך אורח דרך אחר · אבל כן"א הם דרכים רבים כסנין הת"ג שנאמר סל ארחות ' חכר ואסת והנה השערות שלו הם חציים לצד יסין ' וחציים של השערות לצד שסאל וביניהם הדרך הזה וכן הם הדרכים סאורחות בכ"ע שנאמר עליה אורח חיים לסעלה למשכל למען סור משאול מפסח ועל האורח זה כתיב עץ לא ראתה אלהים ולתיץ יעשת למחכח לו לאורח-הזה שילך דרך שם לעה"ב ובעצ' עתיקא קדישא טהים' דכלא נבאר הענין הזה כיד ה' אלהי הסובה עלי בסקומו הראוי לי בשאבוא לבאר השלבת הזוהמא של היתוכא דהנא ע"י אריך שתיה כורר אוכל סהך הספולת ושם זכור אזכרנו על כן אקצר בו יי"א ב"ה:

פרק חמשים ושבעה

ונא"לך אחר שנשברו אלו הכלים האור פניסי וסקף הראוי להם תור לסעלת לסעי' בינה ' ובראשו חכמה ובינה את החרכן חנרול הזה נתיראו שמא ח"ו יארע להם כן וסרוב הירא' נסרכן לאחרן וירד האור הזה סהן למטה לסקום העתיד להיות עולם האצילות ואלו האורות נקראו נובלות כי האור נוכל בעולם התיקון בלי הסבק להחיות העולסות שהם חלונות המאירים לעולסות בסוד וכוקע חלוני רקיע הוא ועיר להחיותו ונסרקה חכמה בסוד חסה ואסא בכוד שעזרה שהדרי' שלה הולכ' למנים בסוד חלוני שקופים אפוסים של בית הסקדש ועל אלו הנובלות אח"ל נובלות חכמה של סעלה תורה נובלות בינה שכינה · היינו פירושו שסאותו האור שנובל כחכם' נעשה פרצוף ז"א שהוא תורה שנכתב חמשה נ"כ"כ אותיות של התורה וסנובלות בינה נעשה שכינה ס' סאותו האור שנובל סבינה היינו נבנית שכינה שהיא נוקבה של ז"א:

פרק חמשים ותשעה

הסריקה הזאת שאסרתי למעל' הוא סוד הקמנת כליהם של כתר חכמה ובינה שסברו ענולי כליהם סוגרת ופסוגרת הדיסק מכח קימוץ הדין של הבלי וסכח זה הקטינו כליהם כי פעולת הקימוץ של הנובל ביד הכלי הזאת היא פעולתם הרוחניות וסכח זו גרסה להיות אורות נוסכים ערים על דיוקי כליהם של כח"ב ונובלים למטה מכח הקטנת כליהם והסעם הוא שיראו סן יקרה להם ח"ו הקלרי אחרים ושבירי כליהם לבן חוברחו לחקטין כליהם ולהחקטין ואינני לשבח ויותר טוב היה שיכלו להביל כל השפע הזה ולא יהיו צריכים ל' הקטנת כליהם כי השפע הזה הוא סאור הסלבוש האור הסשפח אלהים ואנשים והיא התאוה שסתאוים עליהם ותתהוים ואם לא יראו כשבירת כליהם סן יקרה להם כסו שאירע לאחרים ל"א היו מקטינים כליהם וספני זה נקרא הקטן הבלי הזה חלישת כח שלא יכול להביל בכליהם כל השפע הזה אחרי שהיה כבר בכליהם נוסף על כרי היינו נובל ונוסף על רושני הכלי הזה כמו הכלי הזה שסבלאים אותו סים סלא על כל גדותיו נוסף הסותרות לספרי ויש חילוק בין לשון נובל לנובל כי נובל הוא שהכל נובל לסברי ולא נשאר ממנו שורש לסעלה ולשון נובל הוא . שנשאר ממנו שורש לסעלה ונוכל לשמח כלי הסבק לצורך חיות העולמות:

פרק ששים

הדחלישא זכות הוא שאסרנו שהיה נכתר חכם' ובינה כי סה שהוצרך הכתר להשפיע לחכמה לא רצ' לקבל כל התאורים כסורש"י אלא כפי סה שתוכל לקבל חכמה ובר בינה שבע קבלה השפע פנים כאחד מחכם' ולהיות שלא יכלה לקבל בינה מחכמה פנים בפנים הצריכה בינה להתסעם וגם להקטין הכלי שלה כדי שלא תקבל אור גדול (בזוה"ת תובל לסכלו

ואוהנו

שער עולם התוהו

ואותו המיניק נם כן יהי׳ למפה וחכמה נם כן מאותי שיניקת כי
ביבה לא תוכל לקבל ולסבול אותו האור הפנימי הנ כן שלא
קבלה כל מה שראוי לה וקבל אלא היא תקטינה תכלי שלה כדי
שלא תוכל לקבל אותו תרבה כי אם כפי מה שתוכל לקבל ביבה
ולהזהר שלא תפעל ח״ו ותאסר שלא רצתה לקבל ותזהר האור
לקבלה וזה יהיה ח״ו צרעת בראש המאציל ובמחשבתו היאך לא
שיבר לפני זה השפע הראוי ליהם לקבל אלא וראי הכל היה
בכוונה חסכון שכלי בתר ה״ב קבלו כל אותו האור בכליהם
הגל כאשר לבל ולקדם שתהא השפע להברתה הקטינה הכלי
ונעמו פיעל למפה בכוונה סבותת להחיות העולמות ולהתעלת
גדול מאור אשר אבאר ותזה הניען אל הכמה תרי קמנורין מכה
יראתם הניעים הראשון הוא כריקתם בכוד חסה ושניה ויצאו
מהם ע׳ אלף רבוא אותיות שבנבת מהם את״ב ד׳ כפירות דזיר
בלולים כעיטר חם ע׳ לרמוז אל הע׳ אלף רבוא אותיות ואלו
האורי הם מהאורות פנימיות של ז׳ כלים הנשברים שקלי קדם
הסריקה למעלה ואחר יציאת האורות האלו הכף הברו סריקתם
וסברו אותם בסו התחה ושניה רק בקדר דחוקרו ונעלמה
נשארה בציור וחרסנאי ומלבא חבוקת אותם בכלי יום כמוד
וכוקת הלתי׳ רקיע בכל יום ויום אם ישראל עכים אל תי יוצאים
אורות נרולים מהם יותר סברי חיותם של העולמות ואם לא
עובים ח״ו יוצאים מהם אור להעמיד העולמות שלא יהרסו ח״ו
כי הכל צריכים אל מעשיק העליון אשר ספנו שאוביים עליונים
ותחתונים ולא לברא נפשות ושלאבים לצורך התחתונים ואמנם
שאלו ב׳ הסרוקים נתעלו את״כ למעלה ברישא ראין וארך ס״ם
נשאר הרשעו למפה אשר מהם נבנו את״כ למפה אבא ואימא
וחרשיטו הזה נם הוא נסרק ונם כח ברלמעלה הנסרקים יוצאים
מהם כל אותות הנהדרים וחזיעוב השני הוא שנוסף על ביבה
הכלי נוסף למפה זה הוא כלי הפסק המסיד לצורך מין נוקבין
דזיבר נוקבא המעלים אלו הנובלות לאבא ואמא למקומם
והוא ענין הקפנת הכלי שלהם שאמרנו שהחכמה הקטינה תכלי
שלה כדי שלא תוכל לקבל אור הרבתכי אם כפי מה שתוכל
לחבל ביבה ׳ וזהו סוד הצריק אבר ואין איש שם על לב פירוש
כשהצריק נותן שם נ לביבה נוריגים לו הלבו וחלקה ׳ אבל כשאינו
משפיע ביבה אין לו אלא חלקו וכאו שיסוד נקרא צריק כשמקבל
להשפיע למלכות אינו מקבל כל מה שראוי לו לקבל אלא כפי
מה שתוכל לקבל מלכות בן הכמה לא קבלה כי אם כפי מה
שתוכל לחבל ביבה ׳ ואלה הנובלות של חכמה וביבה מוחמנות
לדרה למפה מעם מעם למקום ועיי הנקבה וזהו סוד אמרם ז״ל
נובלות חכמה של מעלת תורה פי׳ מאותו האור שבוכל מחוך כלי
החכמה למפה ותוסק על ידתני הכלי שלא רצה לקבל מפני ביבה
נעשה מפנו תיקונו של ועיר אנפין את״כ ודיק אמרם חכמה של
מעלה ר״ל אותה החכמה וביבה שהעלו למעלה ברישא ראין
וארך לאפוק ח״כ של עולם התיקון וזהו נם כן סוד נובלות ביבה
שביבה ׳ פירושו מאותואור שנובל מכלי חכמה הנוסק על ראנפי
הכלי נעשה מפנו תיקוני שביבה שהוא נוקבא של ז״א והנוצרה
שו״א בשעולה למעלה הוא מעלה עמו פאותו האור של הכמה
ונוקבא של ועיר אנפין כשהיא עולה למעלה ׳ היא מעלה
למעלה מאותו האור שירד מביבה שלא רצתה לקבלה והקטינה
הכלי שלה וזה האור הוא סוד הנובלות פי׳ נובלות אמיתת עודפין
על כדי חייו של אותו הכלי ׃

פרק ששים ואחד

אמרנו למעלה שו״א ונוקבא הכ מעלים מין נוקבין
לצורך זיווג אבא ואים וחשעם הוא כי הוא נדרת
הסלן שלא יהיה שום זיווג למעלה כי אם ע״י מין נוקבא לכן נם
זה האור הנובל למפה הוא נורם עליית דיבר ונוקבא לאב׳ ואימא
ושם חוזרנו אבא ואימא לתרי פחין התעוררות זיווגו לזעיר
ונוקבא כי הזרע בא מן הכוח ואם אין להם פחין אינם יכולים
להזדוג והעליה הזאת של ז״א ונוקבא לא ישיגו כי אם על ידי
התעוררות מעשה הצדיקים התחתונים ׃ והוא סוד ״ צבאות עמנו
ר״ל אימתי שם של אותו הכלי

שיש נשמה הנרמזת בשמונה מן המלאכים מעלה עסה כאותם
ניצוצי שרשה אשר בתוך הקליפות לזיזת זעיר ונוקבא וכן זעיר
ונוקבא עולים לזיזת סיין נוקבין לזיזת אבא ואמא באורכם
תובלות של חכמה ובינה הנזכרים וזה ערך בפרסות בסוד יחוד
ק"ש ובות נשלם סוד תובלות של חכמה ובינה כאורחיכם דברים
נכונים למבין וישרים למוצאי דעת:

פרק ששים ושנים

אמרנו שגובלות חכמה ובינה הם לצורך תולדת הזעיר
העולמות הזיון ז"א ונוקבא שאבא ואמא בעצמם
בעת"ן ולעולם הבא יהיו להם נובלו' אומרים כדי שיהיו להם מחזק
הרשים ואלו יהיו אורות עודפים מספיקי המקיף אשר יהיה גם הוא
אור פנימי כמותו והיה לנו תגאת שמנו בכח אל"ף הד"ש על צלן
תאיר חשבונות עולה יוסף פוד יסוד· ברי קודש פוד עין הוא יכו"ך
שהוא מאיר מ'עינו של אויך עינו פקיחא שאין שם אלא עין אחת
והוא מור ח' חויות פוטים העולים עין· והוא פוד "חנה עין" י "אל
"ירשיו "למיהלכ "להסדו ו"ח הפסוק הזה עול"ה כמנין יוסף
שהוא ציק ברית קודש יקבל האורת אור הרש תגובר ונזכרה כללו
סחרה לאורונם יוסף עולה קב"את לרסה· על משיח בן יוסף הוא
יוסף בעצמו כמו איש צמח שמו· הוא דוד בעצמו ויעורר קנאת
"· צבאות בלבו על איש צר ואויב הס"ן הרע הזה הוא סמא"ל הרשע
כחש בריה עם נוקבא ביאה דליה ליליה חיבתא החומים וסכסים
בעולמם על בריה קודש בסוד ושפח"ה כי תירש נבירתה החרה
ע"כ כי יהלך מתו סוד וכוזר " לכני אדוכם את יום ירושלים
האומרים עורו עורו את היסוד כח שרתים להזהות ולהבר עם בריה
קודש ולרחות השכינה כביכול· עד מקום נניעה· וחיבור חיסוד
ברית קודש ב"ח בא"לילה "האוהבים ולכן נקרא כשיח נגיר בר"ח
קודש שיעורר קנאת הברי' ויסלקו אותו מהעולה ויהודיהו ע"י זיווג
השכינה שילווה אותה אל מקומה הראשון שב' אסרתי· אשובה לי
אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה ויחברהו עם בריה
היא עולה עכו ואיבה ירחיה· הקנאה והמלחמה נרמזת בזהר שם ב"ה
ויתער קנאה לחד שו"ער זעיר"א כי התרגום של תנ"ך הנו שעורא
תהו סוד הוד קמן של זעיר אנפין ושוער גדול הוא הוד של בינה
והוד ז"א הנו המחולל עתה מפשיעתנו והוא הסוכל צעירינו בסוד
ונקע כף ירך· יעקב בסוד וחודי נשפך עלי· למשיח וכנגדה כתות
חוד· יצירה הצים הסקבלים פפרי טר ויש שמקבלים בפרי פחוז
לכן גם הם סהם משחיתים דרכם וסהם פישרים דרכם ודם
דרקרא"ם בני אלהים בסוד ויבואו בני אלהים להתיצב על "
ויבוא גם השטן בתוכם ובעונותינו הזרים שמא דאלהים גמל כל
בנייא גמל כי זה היה תיבור אים' הנקרא' מיכאל נ' שעור הירות
המלבשה כסו' הוס' לזעיר ונוקבי' אשר בללו הוא ו' קצוותיו וכלול
מו' קצוותיו וחם נ"ם ו' עולה את "תחזוקה שאו מרום עיניכם וראו
מי ברא אלה' ובעתונות הרבים פיום תחרבן נכהלקה אמא מיגל
בנין חיינו מ"ם אל"ף והניע פירודין אותיות אלהים שאמר
ובמשפיעים שלהה אמכם וחו סוד הקדש יהגרל ויחקדש שפירש
רבא שהוא שם אלהים הנזכר וסוד הגיע תגבורת הדינין ונקלפים את
בסוד הורי נתפל עלי לשמשית נרפך דיוקא מה שלא היה מקדם
דבא ובעת הגאולה יבוא משיח ויחקן אמא עלי בנין ויוסחקן כל
ההדורה משופר גדול של ביצה ויבואו כל הדינין של חיבה שופר
שהוא סוד אלהים בסלילותו ביתרי"עולה ב"ם ובריבתנו ר' ופשושו
פ"נוהוא יקח כל הדינין של שפות אחרים ויפול ברעש וברקם
ובהתוזק יר רפה ויברית הקליפות והו סוד אמירה התרגום של
סגיבה אכא אין בהרבא נקשל יהיה כבר נהתפך תרבא ואתרמי
עלנא בסוד עה אשר שברו אויבי תיהודים לשלום בהם ותהפך
הוא ושלטו היהודים בשונאיהם לרסה אל אלו הדינין שנודפים
הצריקים אל בעלי השובה בעשיותם השובים שסכים הדינים
והקילו' עד שהם עצמם הורגי' את הרשעים בסחניהם והצוררים
שנאומות וכזה היה נגוד ונתחייבו שנאוחם של ישראל באותו
חרוב בליה ובוכרה להיות הדינין אחת ונשלם על כל פנים
הסוה הנגזר מלמעלה· והכי אחרי החזא עלא אתא כיון
דאתייהיב ליה רשו לא תב עד ראשלים התו' דינא בישא דאתייהיב
לית רשו למעבר או ריתבן ליה באתרידין תיכא אחרא כוטרא
דהא בריקנייא לא שוק כיון דאתייהיב ליה רשו עין ונחר הרש ס"
בלק דף ע' ואומר התם שיחזור· אחר תמא ושלח הקב"ה אחריו
נגש להחזירו ובתוך כך השיג תרפה ועשה השובה ונחש תהיא לא
רצה להחזיר כיון שחזר בידו רק טוב אחר כך נתן לו· השלג נזי אחד
מעולם ונחש עצמו כופר נפש ונגשש השיגו וחזו טוב ואתן ארם
בתוך אל תקרי ארם אלא אדום לאומים ונחת נפשך ר"ה הוא
מרע רבתיב כי"ה ולאום פלאום יאסף ורא הוא ורעא רעשו ולבת
אסר ארם בפסק חזה מאי איהו ארם ויהיב קא"ת תחזוי החזא
ארם ראתי מחחוא עלמא דהחזא הויא כלריא יכול· בסוד
תכסיל חופק את בשר"ו עצמו וחזו אסרם ז"ל ונסירא סיח תר
שיניחי כמיל נזירתא והוא המיעם בענין חזה כי דוגו של מרדכי
נתחייבו כליה ח"ו ועשו חשובה גדולה והסיתה נשלמת בהסך
עצמו ובבנין ועשו העלמלך' חזו סוד וגה"ך הוא והמבין יבין והוא
החרב שנחפך שאומר התרגום וחקנין הוא שדינים נעבר על ע"א
הסנהדרין ריגיהה ומפטרין הוא· אב כיח דין אשר שם חיים וכות
מהצה על מחצה עץ הדעת פוב ור"ע כמוכם· זה לה והם שיים
ואם יש הפא ת"ו הרע ורחינו סלאכי כשחית מכחשין כח סמליא
של סעלת ואז הרע גובר ואין כח ביד הסלאכים ריגידת להגן ת"ז
ואז מנחש חובעת רין על שונאי ישראל ונגזרת עליהם נזירת פות
ואם יעשו חשובה אז המוב רחינו סלאכי קודש ישינו כח חיוכם
סיש אשר שם כסנו נצוחים הצריקים והוא שכינתא דבראשית
רחינו הכלי סלבות ויזיר דבריאה אשר שם סקומות הצוכים
סתחת כסא הכבוד והיא הארץ של ס"ם הצוסחת דשא עשב
סזרעה זרע למינה לישראל לבר· ונם ס"ם ג' כח ני
המלאכי' חשינו הכח של החוב בכוד ותחה יגדל נא כח ה' כאשר
דברת לאמר ואסר משה אחת בעצמן בקשה ספני ואמרת הירת
לך לעורני הה כאשר דברת ר"ל עשיתי רצונך והוא סור הרשע של
בריאה אשר שם החוב נובר על הרע לכן סלאכי קודש השינו כח
ס"ם והוחמה אסת הנרמם סרע לשוב והרע נדמם לאין והרע ניחן
כיוצר ביצר החוב לכן הודיע אליהו הנביא את סרדכי שהחוחם
היה סמים וחבן וכן אצל ישראל שיצאו מסצרים שהקב"ה ישב
בהן עליהם כל הלילה והסקסרא דאסר אילין אושרין דסין וכו'
כה נשתנו אלו באלו ואה"כ צירף אל וכות דם לילה ומכחזכות
אבות ותן סצרים כוסר תחתיהם בכוד ופסח ה' על הפתח· ולא
יתן המשחית לבוא אל בתיכם לנגוף ונם לא יתיר לבוא אחל' אין
בן דיוד בא עד שיהיה הדור קולו זבאי· אז בולין חייב כסו אצל
רודו של כורדני רחתייבות ח"ן בליה ויגורו על שונאי ישרא' שכרו'
ומכרחים לעשו' השוב' ואז יבואו כל הדינין כולם ויתכסו בכור
להם החרב המחהפכ"ת סנחש לסם ה' להכות את המחוחאים ואז
יקויים רוחה בשסים חדבי הנה הבי על אדום חדד ונאמר ביום
ההוא יסקור ה' כחרבו הקשה על ליוחן נחש בריה וקל ליוחן נחש
עקלתון וביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחר ויבער מן העולם
הקליפות שנרמזו בפירוד לקיים סה שנאמר וארא רוח הסוכאה
אביצר מן הארץ וחזו סוד שאמר רב הנוגא אבא א"ת כזוהר פ'
בראשית שעלית הס"א לפני הקב"ה ואמרה לפניו ריבש"ע קנין
לסבני בי עלמא· שאני **פרדת** דהא פורקנא ראנא אפין
לסיעבד בעלמא כי רשים ידא הוא פרות ובי יאות לסכדי עלמא
אסר לה יאות אנת אבל בן אחרשים פשע בשסירו כנוגא דהויא
רסחי ואיעל רישיה בין נעפית הכי סאן דחב בפיף רישיה ואפיק
ידי· ועיקר שעלת הס"א תיה ספני היותה פרות לשון פריון והוא
קיום העולם כי יפרה את החוסאים פרוה שחה· לכן בי תברא
העולם· והשיב לה הקב"ה שעונהיך היא על היותך פריק אם
אסרת בשלכא בי אחת הפרה לנברי בלי הכוזה היה ראוי
ראחברי כן העולם אבל אין אחה בלי הסרה ולא אתי פריק בחמניה
פפש בסו שבו אחר שעונך סעותי לפדיון ויוצא פשבי או שנחן
אחר בעבורו שיעביר בו· ואין זה נקרא פריון שלם· והוא שאסר
לה הקב"ה אני נקרא ישועה שפשפע ישועה לנפרי ולא פרות זה
חחת זה· כמו הפעשה שפביא הזוהר על דבי יוסי דסקיעין אשר
נסח לסות יבא בנו יעקא בן ח' שנים ובכה עליו ש"ע דסקיעין ויגלו
או אותן הש"ע דסקיעין לפגע זה' ואז נסנו ונסברו כ"ר של סעלה

ופראוהו

שער עולם התוהו

פרק סג

אמרנו לפעלת סדר מין נוקבין של התחתונים הוא סוד יחוד ק"ש ופעילת אפים ואחור מעשים פוגים וגם נשמת הצדיקים תעלים לפעלת סתרים בנין בפות ל' נכר בסוד עת אשר שלם אד"ם באר"ם לרע לו רהיינו שליפה אדם בליעל באדם הקרוש לחוצי' נשמתו להם יתו לרע לו לאדם בליעל וראי כי הוא מהרם בל בניינו וסימנך ארוא קרישא דאתעשך נו פלשתים ושליפו בניא ביה לרע לן וראי כי הוא מהניא אפיי המלך אשר הם אמורים שם תחת ידו הם הגיצוצי טהרת והרשעים אשר ידמו בתוהך הניהנם וסבלו וקבלו עונשם כבר ואין להם זכות מין נוקבין לעלות הצדיקים נעשים להם מין נוקבין ופעלים נ"כ עמהם ניצוצי טהרה • אשר הוא חיות הקליפה והוא סם היהם וגופלים פנים וכתיפתים בסוד י' ספירת ושתיה פורר שאול ויעל פ' השי' סמית לצדיק להחיות ניצוצי טהרה שבתוך הקליפות הנקראי' זבחי מתים או ירצה הקב"ה סמית לצדיק ושתיה להרשע הזה היושב בגיא בציה לכלמות לכן פורר אותו שאול שהוא סרור השפל ויעל בדי שיעלה הרשע ואעפ"י שהוא בסרור השפל ולא זז אלא אף זן קאמר לא זז שסעלת הצדיק ע"י קב"ה נשמות רשעים של הסרורים הראשונים אלא אף זו אפילו סרור השפל סעלה שהוא שאול ואינו קבור אחר רבוי אלא לסעם לאפוקי אותם שהם בסרור התחתון שהוא הסרור הל כנון סב"ף ורגשתו שכולם פסולת וכבר נשכח ורות של קין נשתרו ונשאר כל האהבה בקנאה והתרעה של הנפש והוא הנקרא צואה"ת רות"רע אשר באברון והוא עדי אוכר בי לא יניל לו תקנה אם בולו פסולת ופוסאר"ם לכן נקרא אברון שכל היתר שם שוב אינו עולה"ת והוא סב"ף נידון בגיהנ"ם רותחת בלוכר נפל לסרור אברון אשר שם נפגל כל הזוהמא סמרורים הצליונים שבניהנם אשר הם לסעלת מסנו מכח האש של נידנם התחתון הזוהמא והחלודה שקבלו נפשותם של רשעים ולכן מלאכי הכלה יש לחם פקלת של אש לחבוש אותה השהמא והבף נופל לאברון כי גם קדבב ירימנו לניהנם: כהלחדקם הקבר אז אשר עושים שכסים אותו בציר נץ וגר ובקל מתיך וספרים וניהנם והחסתו חוץ ב' חורש וחכף נופל לאברון וכן כל נשמה בלולה משאר נשמות ולפעמים יקרה שבסוף קצה האילן סו' עפעים של אור השהמא בקצה האחרון והלכת לאברון ולבן מי שיוחד שם שוב אינו עולה כי אין בו ניצוץ סוב וגם שאר כולו פסולת ויצא לנו סגרון רידן כי הצדיק בעלה מין נוקבין על השכינה הנקראת קין חיים בסוד נצבה שגל לימינך ואס"ה השיב אותיר ימינו והיא באת לקחת את הנשמה בקצה האחרון הלכת בא לקחת את הגיץ הנקרא קין חיים בסוד קין שם להוסך ראש קין רגופא והא קין דשמהא היינו השביעה והוא סוד הראוה הכלה בחלום הוא סימן רע שמות והוא התלבשות שסל בישה כשבאת לקחת הנשמ' כי היא נקראת הכלה ולכן הי' סוד הכלה שסכלה את הכל והכלת הוא הכלית גסור כרי שיסחר תיקן העולם שהם הנשמות אשר בגוף ועל הצדיק המביא ניצוצי סהרה נעשה מין נוקבין אל אינך אל הצדיק והיא מביאה אותו לסעלת האומרת אזי כמאי כרא אחרא לקסך כך זכך מעשיו וכו' ואחף הוא מחזק עמה במצא הצדיק גורם זיווג עליון והוא סוד כל ישראל יש להם חלק לעה"ב כי נכללו כמה נשמות בפרצוף אחר שלם של תרי"ג איברים ותרעשים קשר אחד ונזדמם ניחנ עליון מצדם ישכמו בניהו כן יהודיע הגורם הוא לברו זיווג עה"ב שהוא ביהא אמא עלאה ולכן סתר כיהא הוא סוד נהא רבא והוא ניצוץ נשמתו עד שם סביע שליאותיה (פי' סוד כיהא של בתר חיא ארץ סוד יחידת והו קדמה האחרון של שלימות כל ישראל) מפוד אנור קדשי הקדשים של בית ראשון אבל מי שאינו וזכה ת"ו אל זה שהשכינה אינה באה אחריו כפני רוח מעשיו ומזכרה ללכת מדיד אל דיי ער שסקבל עונשו ואסר יצליח והכרתה הנפש ההיא פלעני ויש חילוק בין כרת לכרת כי יש רשעים שנכרתים פסוד מין נוקבין על זמן איזה שני' ער שסקבלים עונשם או על איזה חדשים או ימים ויש רחמנא ליצלן שנברתים מאויר הארץ הזאת הנקראת תבל ויודעת לשסת ארצות אשר תחתיה והוו כרת מבלהו עלמין

ותראוהו מן המות והמלאך המות לא רצה להניחו ולא לפושרו לילך מאצלו ער כי לקח בידו בחסורתו ג' אנש' ת"שה פרעוזו מרד"שה מוצאתי בזוהר פ' אם פריא אותו שלא מת ר' יוסף מפני שמצאתי בזוהר בידו ג' אנשים ולבן אסר לה הקב"ה להפ"א את אילן פודה בי אם בחסורתה • בנחש תנוסך והחר למקומו כך אתה בפומה הראש שלך ם' בפנים לזוהר שאת' לוקח על הפרות הסומדת כמו התחש הנוסך ומסכסר ארץ עצמו בדרך בין תרי גוף עפר ומסטר עצמו את"כ בסעריהו כך אתה מראת סיסני פעריה שאתה פריץ לרפורה ואתה לוקח הסורה • ולעתיד לבוא גם כן ישלח הקב"ה לנו פרות ויעשה כל האומות כלייה ויהרוב ארצם וינלע ארץ ישראל את גבולם כמו שירושלים שלסעלת היא השכינה היא הנקראת גבולות ארץ צבי שאינו מהזיק עודו נאסף עליה הרחיבי מקום אהלך ונסשך מות שסקום הניהנם יהיה קורש ושם יהיה שיעשע ומהול הצדיקים הנ"ע יכלול את הניהנם שנא' ערוך מאהסול תפתח גם תו' למלך הוכן שהקב"ה ליתיר ישיעשע עצמו ויסיל עם הצדיקים בסוה"לת חסתיים תרין סחנות דתרין סתיכתן סתיבות בניא ביה לרע לן וראי כי הוא סתניא אפיי המלך אשר הם אמורים שם תחת ידו הם הגיצוצי טהרת והרשעים אשר ידמו בתוהך הניהנם וסבלו וקבלו עונשם כבר ואין להם זכות מין נוקבין לעלות הצדיקים נעשים להם מין נוקבין ופעלים נ"כ עמהם ניצוצי טהרה • אשר הוא חיות הקליפה והוא סם היהם וגופלים פנים וכתיפתים בסוד י' ספירת ושתיה פורר שאול ויעל פ' השי' סמית לצדיק להחיות ניצוצי טהרה שבתוך הקליפות הנקראי' זבחי מתים או ירצה הקב"ה סמית לצדיק ושתיה להרשע הזה היושב בגיא בציה לכלמות לכן פורר אותו שאול שהוא סרור השפל ויעל בדי שיעלה הרשע ואעפ"י שהוא בסרור השפל ולא זז אלא אף זן קאמר לא זז שסעלת הצדיק ע"י קב"ה נשמות רשעים של הסרורים הראשונים אלא אף זו אפילו סרור השפל סעלה שהוא שאול ואינו קבור אחר רבוי אלא לסעם לאפוקי אותם שהם בסרור התחתון שהוא הסרור הל כנון סב"ף ורגשתו שכולם פסולת וכבר נשכח ורות של קין נשתרו ונשאר כל האהבה בקנאה והתרעה של הנפש והוא הנקרא צואה"ת רות"רע אשר באברון והוא עדי אוכר בי לא יניל לו תקנה אם בולו פסולת ופוסאר"ם לכן נקרא אברון שכל היתר שם שוב אינו עולה"ת והוא סב"ף נידון בגיהנ"ם רותחת בלוכר נפל לסרור אברון אשר שם נפגל כל הזוהמא סמרורים הצליונים שבניהנם אשר הם לסעלת מסנו מכח האש של נידנם התחתון הזוהמא והחלודה שקבלו נפשותם של רשעים ולכן מלאכי הכלה יש לחם פקלת של אש לחבוש אותה השהמא והבף נופל לאברון כי גם קדבב ירימנו לניהנם: כהלחדקם הקבר אז אשר עושים שכסים אותו בציר נץ וגר ובקל מתיך וספרים וניהנם והחסתו חוץ ב' חורש וחכף נופל לאברון וכן כל נשמה בלולה משאר נשמות ולפעמים יקרה שבסוף קצה האילן סו' עפעים של אור השהמא בקצה האחרון והלכת לאברון ולבן מי שיוחד שם שוב אינו עולה כי אין בו ניצוץ סוב וגם שאר כולו פסולת ויצא לנו סגרון רידן כי הצדיק בעלה מין נוקבין על השכינה הנקראת קין חיים בסוד נצבה שגל לימינך ואס"ה השיב אותיר ימינו והיא באת לקחת את הנשמה בקצה האחרון הלכת בא לקחת את הגיץ הנקרא קין חיים בסוד קין שם להוסך ראש קין רגופא והא קין דשמהא היינו השביעה והוא סוד הראוה הכלה בחלום הוא סימן רע שמות והוא התלבשות שסל בישה כשבאת לקחת הנשמ' כי היא נקראת הכלה ולכן הי' סוד הכלה שסכלה את הכל והכלת הוא הכלית גסור כרי שיסחר תיקן העולם שהם הנשמות אשר בגוף ועל הצדיק המביא ניצוצי סהרה נעשה מין נוקבין אל אינך אל הצדיק והיא מביאה אותו לסעלת האומרת אזי כמאי כרא אחרא לקסך כך זכך מעשיו וכו' ואחף הוא מחזק עמה במצא הצדיק גורם זיווג עליון והוא סוד כל ישראל יש להם חלק לעה"ב כי נכללו כמה נשמות בפרצוף אחר שלם של תרי"ג איברים ותרעשים קשר אחד ונזדמם ניחנ עליון מצדם ישכמו בניהו כן יהודיע הגורם הוא לברו זיווג עה"ב שהוא ביהא אמא עלאה ולכן סתר כיהא הוא סוד נהא רבא והוא ניצוץ נשמתו עד שם סביע שליאותיה (פי' סוד כיהא של בתר חיא ארץ סוד יחידת והו קדמה האחרון של שלימות כל ישראל) מפוד אנור קדשי הקדשים של בית ראשון אבל מי שאינו וזכה ת"ו אל זה שהשכינה אינה באה אחריו כפני רוח מעשיו ומזכרה ללכת מדיד אל דיי ער שסקבל עונשו ואסר יצליח והכרתה הנפש ההיא פלעני ויש חילוק בין כרת לכרת כי יש רשעים שנכרתים פסוד מין נוקבין על זמן איזה שני' ער שסקבלים עונשם או על איזה חדשים או ימים ויש רחמנא ליצלן שנברתים מאויר הארץ הזאת הנקראת תבל ויודעת לשסת ארצות אשר תחתיה והוו כרת מבלהו עלמין

ונוקבי"ה נאמר הנת השמים החדשים והארץ החדשה אשר
אני עושה • ונא' והיה אור הלבנה כאור החמה
ואור החמה יהיה שבעתים באור
שבעת הימים
אוכי"ר:

כמו כן אחת מד' כתות של רוח הפלנה והמסונה על הרחיירה הזאת הוא אכזרי הנקרא כרח"אל אשר הוא כתר של פסידרה המטמאת כי המוך כ"תר המצא כר"ח תאא סי שאינו זוכה לישב כנ"ע עם הצדיקים אשר קדושתיהם בראשיתם • והכתר הזה של הטומאה הוא גם הוק על שנראה לעינים לא כמו כתר הקדושה שאינו נראה ואין לנו השגה כו ותהי סוד ידיעות הטומאה היא המחשב של הטומאה כמוד וידעי אדם את הזה אשתו וגם הידיעות שהם שתים כי הרחב חמשבה בשעת הזיווג באשה אחרת שרצון ארכ ן בפור פוקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים עד דורו כיצי שלו סוכרח להתגלגל ולהיות נגשק כמוד על ראשמת אספון וחזו סוד אדם עשוק כדם נפש ער בור טה אל יתכבו כו שלילת חייכה הנקראה בור ריק אין בנוסים אבל יש בונחשים כחייכת בית עיון בפבא ואחר משפשים ועל זה התפלל דוד ואמר פרני מעשק אדם • ואז סוד הפסוק כנע"ן בידו כאזני סרכרה לעשוק אהב פי' בשהקליפה הנקראת כנען עב"ד רע כי כל שרותו לר"ע שוכלת כקליפת נוגה ואוהבו וזכן היא נקראת כאזני סרכה וכל סנסתו והאות אהבתו לעשוק ילדים • וע"י התפילה הוא בעזרת הרז"ן דבריאה החותבת נשמות הוא השם של ע"ב הוא סיץ דכרין וכפי כוונתו ושיעשו כך הוא חוצב נשמות לבניו ויכול להיות שנם נקיבה אחרת תתפלל באותו וסן ויהיה כוונת התפלה וסיעתיהם שקולים כאשר ראיה ארך הכל יוציאו נשמות קדושות לבניהם כסור אישואשה • ואם מעשיהם קצת מקולקלים או יוציאו נשמות פגולות ועל כל פנים צריך שיהיה שיכות לנשמות ההם המוציאים ויוזג אחר ואם האשה התכוין יותר אז זרעה שולשת על זרע האיש אחר שמזווגים וגם אם אחר הלידה יקלקלו המעשיהם יש להם כח בידם לקלקל ולהפסיד היבור הזיווג ההוא וכזרזוני לשאינם סיגם ואז חייהם אינם ולמעשיהם יסות האיש האחר ההוא כמו אוריה התתי עם כת שבע ואחר כך לקחה דוד לכן אל יתפלל אלא ככוונה נדולה ובהכנעה הלב ובידוי דמעות הפותחים השער ואין דבר עוכר לפניו נמצ שמור התפיל'א סור סיץ נוקבין וחי' סעוררה סיץ רכרין דהיינו שבע' תמותין מאבא ואימא לזיער ונוקבית ואחר שהמעוררים אלו של זיער ונוקבית נם המ עולים ונעשים סיץ נוקבין לנבי אבא ואמא שהם ישרא' מבא והבונה • שגם הם כזווגים ובניאים סיץ רכרין אחרינין יותר מעליכם מאבא ואיבא שלמעלה מישראל סבא והבונה :

פרק ששים וארבעה

דע אחי שסור סיץ נוקבין וסיץ רכרין, הוא סוד נדול מאוד הכולל כל רזי התורה • והיקף העולם כי לא יבא חתרשות והוספת חבריאה עתה או לאחר התחיירה מראשית ועד אחרית לא יבא ויעלה שום צדיק שלסמה או שלסעלה ולא יהיה שום הנהנה בעולם כאשם על ידי סיס מהזרים הללו שישתעו אותנו לעתיד שכל סנסולה ונהיה אנחנו חיים וקיימים לעולם באלו סיס מהזרים של אימא ולכן הלוי הכל כתשובה שחיא אימא המטהרה הכל כי אבא נקרא קדוש ואמא נקראת טהור לכן מוכרת אני לבאר את חסיס חיים באר חמיב בהקדמה סוכרחת הכוללת הכל וזה ואת רק כי הלא זו"ן נקראים בנים של אבא ואימא ואנחנו בני אדם הישובים בעה"ז נקראים בנים ליי אלהינו שהם זו"ן והנה הסיץ נוקבין שמעלה"ת המלכות לזיער הוא סוד נשמות הצדיקים שהם חבנים שלהם כמוך בנים אתם ליי אלהיכם כי אנו סצד חלקי פרטי נשמותינו באי מזווגך קנור"ע והסיץ נוקבין שהעלה אמא לאבא הנה זו"ן המחיכים שלהם שהם חנשמות הפנימית דזו"ן שהם הבנים שלהם • והנה רע כי הלא בארם יש עתה בעה"ז ר' חלקים נר"ת ולא יותר כי אינה משיג יחידה כי אם בע"ם סוד י"ג נהרי אפרסמונא רבוא אחי' חלקים הם נשמת לנשמה כצד אבא • ונשמה מצד אימא • ורוח מה"ת דהיינו ו"א נפש כמלבו' שהי' נוקבית ו"א ומכוח דוחקין נפשין של הצדיקים הם סיץ נוקבין וסיץ רכרין דזו"ן • אך נשמה לנשמה: ונשמה הם סיץ נוקבין ורכרין של אבא ואיס, כי משם נחצבו וכתוב סתר"ה תיים הפל ולה"ה הלסידו של סוריגו ורבינו הרב ק"קאחר"י זלה"ה

אשר לי סוד שצדיק להעלות שהצדיק זו סיץ רכרין להכר אותם בסוד הזיווג וזו סיץ נוקבין להעלות והנה כוונתינו להעלות זו"ן בסוד סיץ נוקבין רק שאין כהם כח להעלות כיצי"ה כתכלת חלנות ואנו צריכין לתת להם תחילה איזו הארה כלבעלה"ת כדי שיכלו אח"כ להעלו' ואח"כ יזדווגו אבא ואימא יתנה את ההארה איך תוכל לקבלו סלמעלה אם לא יש כלבעלה ווזג כי עדיין לא עלו סיץ נוקבין והתירוץ הוא בכח שנאצלו בפרקים הקדמים שיש למקלה כ' סיני זיווגם באבא ואימא • הזיווג הא' הוא להחיות העילמות ולקים קום הכרחי הזיווג זה הוא הדיוקן ואינו נפסק לעולם שאם יתבטל רגע א' יתבטלו כל העולמות חו"ו זיווג ב' הוא להוסיף לזו"ן כדי להוליד נשמות בעולם שהוא פנימיות העולמות כנודע וזה חזיווג אינו תדיר ולכן תמצא פעמים בזהר שהעידור כמ• בכיכול קר אבא ואימא • רוגמת כה שאז"ל נשבע הקב"ה שהוא יעיד שלא יכנס לירושלים של בעלה שהיא אימא עד שיכנס לירושלים של מטה שהיא אימא תתאה ומצינו בפסוק והרי ויצא מערך ולא פסיק הדיבר כתורף עם הר' זוגים שוכרנו • ואנחנו המיץ נוקבין של כיצה לצורך שוב הנשמות שהו' פנימיות העולמות הם זו"ן ואם הם לא יעלו אין זווג לעילא • כי אלא בכר הודיעיך כיצאת סיץ נוקבין הלא בעת בעילה ראשונה החחו שביק בכלה דוחא רילה הוא שם בן המעורר הסיר סיץ נוקבין והוחא דוחא אשתאר נרח תדיר והוא נרסז בר"ת רחמים ומנוך המאתי צריך לכיוון אל עת ומתו סוד אין האשה מתעברת בפיאה ראשונה • כי החילה צריך לעשותה כלי לקבל הטפה העליונה ולכן בבעילה ראשונה יעשה אותה כלי והו סור אין האשה בורתה בריה אלא למי שעשאה כלי בשום רשביק והוא הוחא בח וכשם הלאה כל הביאות מצטיירות ע"י ההוא ריוחא שכה וחסיעם הוא שכל הבנים משם ואילך הם נעשים ככח ההוא רוחא ראיה בח זכלם לוקחים מעט מהוחו' רוחא עד שנשלם וכשנשלם אין האשה מתעברת עוד ולכן חמצא כי חייב האדם בכבוד אחיו הגדול בשרז"ל כבר את אביך ואת אסך את לרכות אחיך הגדול והצנין הוא בי הלוא אחיו הגדול לוקח חחילה עכר ישורש חלק גדול מהחוא רוחא והאחה השני לוקח חלק גדול ככח שנשאר מכנו ומבצע שהוא מפל אליהו בן האח השלישי מפל לך אחים הראשונים כי לוקח נם כן הנשאר מהשנים בין אמנם זעיר ונוקבית הם אחים הנדולים יכל נשמות הטהורות היוצאות מזווג עליון של אבא ואמא • כנודע הנה הם אחים לזו"ן והוא כדי למען אחי ורעי אדבר נא שלום בך לכן קרא הקב"ה את ישראל אחין וערץ • ואם הכין זה הסוד ל' חחכמה בנדולה מעלה הצדיקים כמה היא כי ישלהם שמחה ותיא פועלים נכים ונפלאים אבל ראיתי בני עלייה הנם מיוחים ויש בעו"ה ברוחינו זה הדבר אנשים שיש להם נפש של שרים מעשיית רעשיית חקוחם כפח נפש איסתי יקבה נרחי של עשיית או רות עירה או נשמה רבריאה בגלגולים קשים ומעצמים זה ילך לאבדין כי בצל מות זיע"ן נולד ויולך לע"ז ולאבדין ולדראון עולמית ותבין ענין כדרינו שונות כל נשמות כי כל עולם כלול כאב"ע ובל חלק סחלק הבירו • נחזור לענייננו אמנם ג"א נקיבה סם אחים הנדולים וכלם חייבים בכבודם כשיעה זו"נ שאירה שרש אל החוא רוחא רשכך אבא באימא ונשאר מסנו נו איסא אמנם עיקייתו הוא בזו"ן לכן כשרוצין אבא ואימא להודוג לצורך הפניסיות שהם הנשבות אין זווג רק על עליית זו"ן שם בכור סיץ נוקבין ולכך זו היא עיקר כוונתינו בפור התחילה ובפור הסצות בדי לתקן לזו"ן שיוכלו לעלות כאבא ואימא עתה אחר הדרבן שנקראים נשמ"ח צדיקים להקים להחעלות' ע"י מעשינו ולכן נקר' תפלת"ח עשירית עמידה שמסקנים תי' בעולם הבריאה כנוד' ק"שער תפילה"ח הם החילות כי מתעלות לאל עליון הוא היכל קודש קדשים עד גא ישרא' • וארזי שפתי תפתח הוא סוד הפרסה והמסך שבין בריאה לאצילות ואחרי סור אצילות מפש"ע נקרא בר נפלי ע"ז נאס נפלה ולא הוסיף (לנפול עוד)קום בחולת ישרא' ונאס' היה כיום ההוא אקים את סוכות דוד הנופלת והוא כי הרחמן הוא יקים לנו את סוכות דוד הנופלת שאנו אומרים בתוכות והוא סור ברכת סומך נופלים להאיר להם בסקומם ליחן להם כח לעלות את"כ כאשר נבאר בסוד התחילה • אבל

שער עולם התוהו

אבל תניוונו התיצון הוא לצורך חיות התעלמות אשר אינו נפסק אין
לו צורך לעליית מיין נוקבין של זו"ן עי"ן מקשינו ומצמו נעשה זרי
וג זהו המעם רלא פסיקתאי מזונא תדיר ואם היה צורך ע"י עליית
זו"ן לזונ הזה תהיצון לא היה תדיר רק כזמן שזו"ן אינם יכולים
להזדווג כי אין להם כח לכן ישינו כח מן אותו השורש רחתו' רוחא
ראשכיך לחמן אוהא חמעלת החפיון נוקבין זה הרוח הוא סור שם
בן חזה רמילר תחין כפור ארציך מלכי את החפש' וחזו סור הפסוק
ויהי בצאת נפשה כי מתה ר"ל שנשלם הרוח החזו והתרין בנין
דרחל לקחו כל אחר חלקו חזו בצאת נפשה שהוא הרוחא
שהיה בפעיה ובאותו חפעם ילדה בניפן הוא שני חיכות כ"ן יפן
בנה של רחל הנקראת יפ"ו של הקב"ה אימא תחאה והוא חלק
של בן החזא רוחא לא חיצרכה אז להוליד לפמה ולקח הבית
העליון עם הי"ב שבפים עליונים • ואעפ"י שאמרנו שהזונ החיצון
אינו תניר אינו אלא ליתן חיות התעלמות ס"מ יש לו גם כן
פעילה אחרת לכתן כו בשעת ק"ש דרך מקרת בעלמא ואינו צריך
תיקן עשיית • וכמהתינו להוציר הארת מן הזונ החיצון של אבא
ואמא אל יצירו ונוקביה שיהיה להם כח ע"י זיונ זה להעלות מיין
נוקבין לצורך הזונ השני של הפניפיות להזונ את נשמות ובנה נשלם
באר הישב סור מיין נוקבין של עליית הצריקי' חכות מעשינו חטובי'
ותפילתנו מלברסור עליית מיין נוקבין של זכרי' ונקיבות בסור
השינה של לילה לתרש נשמות תישנות לשאוב כל אחד רוח היהי
ממקורו ולתת פרוץ לביהח וחק לנערותיה שהם שבע תנעיות
הראויות לתת לה בסבית חמלך ושפע להמלאכים שעולים שם ע"י
נשמה בני אדם אשר מעלים למעלה בכל לילה ואם אין ערך
ויחיד ברורו הוא נחר באיז שיב' אחזה לילך ושם מוסר' לו סדרי
ורזי התורה ולכן באותו מעם בא השינה על בני אדם בכח שפרא
אחרא תנשלבת למטה ולא יעלו עם המלאכים ותנשמות למעלה
ויגיע להם הבל אויר חעה' לשופש בו כי השינה בא על ידם והוא
אחר ששים בפיתה וסי מבני אדם שרוחי' אותו משערי נ"ע ואינו
ראוי לעלות הם מחברים עצמם עמו המפאים אותו ומגדילים ללו
לפיעים רבני שקר וכוב לפיעים קצת אמת מעורב בו במו
הקליפה והפרי אשר חם זה תוך זה ונעיצן חזה זכור אוכרנו בעצן
ן"ש של לילה עם השפות ותצירופים השייכים למיין נוקבין זה באר
היטב כן אקצר בדרך נשאר עליגו תוכח לבאר רי צרכו ענין
עליית מיין נוקבין של עשרה תריגי מלכות ובצירוף שאר קרושים
אשר תצרו לטות נפשם וחם הצדיקים המתפכים סרת תרין למרת
הרחמים ורי בות :

פרק ששים וחמשה

ענין סור תעשרת תרגוי סלוכה שמפרי נפשם על קרושת
השם כמחשבתם למה מנו חז"ל תעשרת אלו וחלוא
כמה וכמה קרושים חיו לפני זה מחלים וכני ישראל שהרגו על
שלא רצו לשרש ר"י על אדמת נכר ולא רצו למסות בנוים חהם
ונם אחריהם חיו בעי"ח כמה אלפי' כדורו יפ' אשר שמפרו נפש' על
קרושת השם וגם בן קשה למה צעקו כל כך חכי בעפו ביסורין על
מלכות שמי' ובפרס ר"ע אשר התפלל על זה היה מצם מתי יבוא
לירי פסוק זה ואקיימנו ומאמר רז"ל שאמר משה 'רבינו ע"ח
לפני חקב"ה זו תורה חו שברית תשרב חקב"ה לבשה שחוק כך עלה
במחשבת וגם המלאכים בשעת מעשה שמפרי נפשם על קרושת
השם אמרו גם בן זו תורת זו שברה וגם את זת השיב להם חקב"ה
כך עלה במחשבתהם מאמרים חמה' מאחר כלי פירוש אמיתי
כי אם על דרך חסוד כל זה אמאר באר חיסב עם הציצוני פרחת
וסורם חנוגעים אל סור שבני בלי' ומניעתי מ'תרן הרבק ברחוני
השברים מהותן ומחות חתיקונם אפרש בסי"א רשפיי"א וחוא מז
רע שיש שני מיני זיונים הזיונ חראשון זיונ ת"ת ומלכות דחיינו
ז"א ונוקבית הנקשה ע' מפירת נפשם של הצדיקים על קרושת
השם בק"ש בכח ובפיעל בגבולת אפים שפוסר עצמו למיתת
כנורע אבל תזיונ השני של אבא ואימא שנרם בניהו בן יחויד
בן אישהו"א שהוא יסור בינה דכ פעלי' פועל גדול ורב ופום מסלל
דכרכן חזיונ מעולה ובריב תיקונו הכח את האר"י שהוא יצת"ר
ארם כליקל בתוך אבו"ר של כסוא אחרא והוא היה מלקם בציצוני

סחרה השייכים ונוגעים אל אבא ואימא בסור כך עלה כמחשבה
שהוא אבא ואימ"א שהוא כיום השלג יסא ורינא • וגם הוא נ"ל
התנ"ת שהוא סם"ך משה ספפרון שנהפך מספפה לנחש ונחש
למפה עץ חרע"ן סו ב ור"ע וכזמן בניהו קראו חנת כי הוא היה שר
אצבא וכזורתו של דוד כיה תליא שכ' וישימהו דוד על משמרתיו
דוד צרך ליק' • והוא אינו צרך לדוד ולפי שנבוקת ה' היה לוחם
דוד המל"ח כל ימיו קראו חנת וכאיש משיג משפרון כח שהקב"ח
בזה שמו בקרבו וכוראה נשמות סלאכים בעולם היצירה הוא לוחם
וכנצה את מחנות חרעים כי מחנה של ישראל היה ששים רבוא
למפה וסחנה משפרון דוגמתו סלחמה קרוכה עם שרי המשחית
סחנה סול מחנה ושטריית' דדוד היה סול משריית' דלקל' כאמור
בזוהר משפפים בסבא • ובציצית נאמר עשה סלאכיו רוחו' ויש
רוח טוב ויש רוח ע רחמנא ליצלן ויש רוח סוב ורוח רע ורוחא
מלחא היא כי חשוב ורע שם סמובים זה לזה והוא סחנה על סחנת
כל אחד כל כך חזק וגיבור כפו חכירו ולכן תמיד קוראים חנר
ומעורר' סרגים עם שבעה רואי פני חמלך ושלכם בראש' חעשים
סלחם עם שבע' שרי חמשחי' וסלכ' בראש' ואם ישלח הקב"ח שפע
כהזיונ שלמעלה ויבנה שמו בקרב מפפרון ויהיה זר אבא ורע
אימא זיונ עליון וא"ו זעיר אנפין ח"א נוקביה"ו זונ חתחתן ומפפרון
נחת מזה ולוקח חנגודת וסכלה שרי חאומות וסרחיב חתזונו של
קרושה תחו סור עושה סלאכיו רוחות חם אוחם שביצירה שאינם
אלא שלוחים ואין להם כח להלחם אלא בכוחו עליון חזה חוץ
לפרגוד חמפפיק בין יצירה לבריאה ואותם שהם לפנים מן חפרגוד
ר בריאה יש להם כח להלחם ועליהם נאמר משרחיו אש להוחם את
סחנה חמשחיתים והם נקרואים משרחיו ולא סלאכיו וכזמן שכית
חמקדש קיים שהקרבנות היו מוציאים חציצוני פרחת וגורמים זיונ
עליון כי היה כחלק חמזבח מכל הארבע יסודות שנפלו בו
הציצוני האלה מסור ר' אותיות חזיה כי כל שבר משברי כלים
היה מרוכע וידוע כי אלהים היה הכלי והיה אור פניו ונפל בר'
עולמות בראש יסוד חדוסם הוא מים ומלה שחוא סור עשיית •

מיסור חצומה כולה שפן ויץ שהוא יצירה • מיסור הב"ח צאן
ובקר בבהמה וחזרים ובני יונה בעוף שהוא בריאה והמשחרלים
בו כדגים בעבודתם ליים כרוכזם וישראל בפעמים ההבעלים
המקריבים את עצמם כלם סור אצילות ויש נאבל לאישים והוא
עשיית יש רית וחלא יצירה ויש ניח"ח והוא בריאה יש לירו"ר והוא
אצילות והוצרכו לכל זה כיץ שנפלו ניצוצו של אור בתוך הקלי'פות
שקצת נפלו ברוסם וקצת בצוסת וקצת בבעלי חיים וקצת בסרכב
ולפ"כ ארו"ל אין לך עשב למפה שאין לו שר למעלה מכה בו
ואפר לו נרל דהיינו תניצוצות של אור שנפלו והם מגרלים את
הכל עד שהעל' אותם על ידי בני אדם שפברים המוב מהקלי'פות
ולפ"כ הזהירה תורה שלא לזרוע כלאים ולא להרכיע כלאים
שלא לערבב הניצוצות של אור זה בזה שאם כבה יעשה להם לא
יזיק להונן ובזמן שב"ת קי"ה חקרבן מזיק להעלות הניצוצין
ולברים ועכשיו אין מקדש התפילה היא במקום קרבן והתפילה
חיא מוציאה נשמות בני אדם כי קודם שחמפא א"ח היו כל הנשמות
תלים בו והיה כולל הלת עלמין כי"ע מראשו ועד סופו קומה
שלימה(פ"א ח"ה היה כולל בקומתו כי"ע בן בחיינו והיו דהיינו נשמת
בריאת ורוח יצירה חמש עשיית מן כל הנשמות של ישראל חיו
סלאי' חלל אלו העולמות והיה הסוב עומר לברו בפני עצמו
והרע גם כן ואז לא היה צורך לברור אוכל מתוך הפסולת רק
היה סולד נשמות הרשות מעלמות שלמעלה ממנו ובתמאו היה
מעורב סוב ברע בסור אכילה שיש בו פסולת וסותרות והרס נבלע
באיברים ואז נצטר לברור אוכל מהוך הפסולת אפי' בשבת כמור
קרבן שבת שכל המלאכות אסורות בשב"ת סו מהר אש של הסובה
היה שורף המותרות ושאר חמוב לברו לצורך יחור וזיונ עליון ולא
היה צריך אלא מעט מעשה חצריקים ובקל היו מזונים חתרין זיונין
כי ער זמן הרוני מלכות היו מאירים ת"ת ומלכות היה ר' לאורם
בעלות' לביגה ממפה למעלה עם קצת סיוע מהצדיקי' אשר פפרו
עצמם על קירוש השם בכח בשעת ק"ש ובפרס שהעלו"ת ר"ז
עומרים למעלה רם ונשא מפרריצתם וסקומם שהם עומרים עתה
ער שפקים הרע היה עומר במקום חמוב המשל בזה העשי' חיהא

עומרת במקום

במקום יניחה ושם שהמקום נעם רע נוגע על המוב חיתה אחר כך מחצה על מחצה ויניחה שחיתה מקודם מחצה על מחצה נתעלה למקום בריאה עין ואחר ש"ת על פמ"ו הלוך ילך ובכה נושא כשך תורע ותראה כי יסי התהל ביסי שלמה תיו יותר שוכים כיסי השב' שהם עתה כי העולמות עסרו במקום קודש ונבוה מאור מקום שחשוב נוגר על הרע ובריאת שחיתה מקודם במקום שמיעופו רע עלתה למקום אצילות שאין שם רע כלל ויקר ואע"פ שאום' בפסוק נ"כ רע על חסקו' חפז הוא נאבר על הנבורו' שהם נקראים רע בערך החסדים המובים מאור אבל רע בעצם אינו שם ויעלו נאסר אני ה' אניתוא ולא אחר' ועיד ונוקביה דאצילות נתעלו בתוך אבא ואמא וסבנים עליהם כמו חומת חת"ן וכל"ת יעל זת נאסר לשפש שם אות"ל כהם והוא כתוך יבוא מחפתרו"ל כהם בתוך אבא ואמא והבית שני של אימא תתאה דחיינו נוקבי' היתה עוסרת בבית הראשון של אימא עלאה ולא היתה יורדת משם ובפור בריאה"ת היה הכל עוסר בבית החיכל קודש הקדשים לכן נתעלה ע"י שלמה תסלק ע"ת שר השירים שכולו קודש הקדשים כמו שאמרו"ל כל השירים קודש ושר השירים ק"ק וכמו שאבא ואימ' אינן רע"ן רלא כתפרשן לילעלן ואבא מסתוק תכף נבורות של אמא ככל עת כך באותו המקום שהיה בית שני שרוי בתוך בית ראשון גם כן אמא היתה מסתוקת נבורותיה ולכן נעשו נסים ונפלאות בימים תסיר בלי הפסק כמו אבא ואמא שיש להם זיוג תדיר ולכן אפי' המשכלות חיו של אחב ביסי שלמה כי אהבה דחיינו הרים מן נסתקים קר שהיו בחינת הרים ונבעות שהם עולים ויורדים בנלגל ובריבוי עצים תהנהן מסנו כה שהוא"ל נלגל' עתה ואורה"ת הוא מזיק ונרץ תפיל שלא יזיק ולכן נם אותם שעסקו בבניין ב"ה יזהה בת קול שיש להם חלק לעה"ב שהוא אימא • ואה"ת שהוא ו"ו אותיו'

דע"כ שכות שהם סיק רכורק ראו"א ביחידה תמיד רבוק על נבי תפו"כה שהוא בית שני ולקח ניצוצי טהרה של הקרבנות וכיון שראה"י נסתלק בהסתלקות הצדיקים שפש חוא הצדיק סכה את תאר"י הזה לאחוריו לסעלה בהך הכו"ד דעשיה כיומא דתלנא יובא דרישא עין שהר בראשית והכל"ב שהוא פסאל שר בתפורו יע"ר של הרשעים נפשלו בכחפות נרפו בא בבית שני ל"קרבן קרבנות נעם כל"ב עולה בספפר בהם"ת ואו לה לאותה טהרה וכליפרן וגם אליהו נבי כל"ב ובחפה לרפה שהוא בנורלם"ק שר הייר הסכריעים ולולי הוא אשר איחסו סופלת עליהם הסכתיק יע"ר ני סנצנף תדיעים הקשים • היו פפשפשין עלפא ולכן את"ל אליהו בא לעיר בלבים שחקים חוא הסכתיקים וסכפל דיוגם והיעם ואליהו לשוב ני אליהו סנדול"ק חוא אלי"הו חוא סנדלפו"ן ונתו נופא אחריגא דנחורא ריליח הנזכר בזוהר פ' ויקהל ונם ליהו ני שם כ"ן הוא סור סיק נוקבין של נקיבת סלכות דחיינו רוחא תרא רשבק בפעית סור בניסין הצריק של נקיבת וחבן והוא הסלעה עתה סיק נוקבין והוא הסקריב כב"ה ער"ת אפי' כתרבנו כי אי אפשר לעולם בלא קרבנות ותאוכור"ת אינם רואים אותו ואינם יודעים בודש לו פעות סתרום' הלשב' שבננות לשם כך ועל זה אור"ל שפתיתי שפקריבן קרבנות אע"פ שאין בית הפקדש וחבן ובואפת ה"ת בלא נתרב כמו שהק"בה נור לו הדיחין ושרין שהביאו תאבני' בימי שלמה כאשר הוא כמרמש רבה ש"ר בן חביאו אבני' שרופות למלאות עינו של אותו הרשע וכן רנוא בזוה"ק פקודי דף ס"ב ע"ב ת"ח אינון אבנין דיסודי ציון וירושלים ת"ו ושלישו עלייהו שאר קמין ודי בזה :

פרק ששים ושש

אמרנו למעלה שבזמן שבית המקדש קיים וקודם עשרה הרוגי סלכו'לא היה שרוי תעול'הרינה נפשותי'

של הצדיקים ומעשה סעם מהצדיקים היה פעלה סיק נוקבין ואם לא היו הרוגות הראשוני' עובדים ע"ו לא היו נתרגים ולא חוו אלא מזכה כפרה על עצם ולא בעוך הדור שהעולם מתפשם וכהפ' של כנסל מפסקת בין ישראל לאביה' שכשהים אכל בזמן הרוגי סלוכה שפש ויהי קדרי בעין הדור ולא ביחידה בהם כה להעלות סיק נוקבין קר שבתרגו עשרה הרוגי סלובה בפועל ואת האירו בדוח"ג ונפשם לזעיר ונוקבי"ה ועצרו כח להעלות סיק נוקבין לקבל סיין רבבין הבאים מהתכסה הנקראת מוש"בה ע"י נשפה והיה שלהם שהו"סוד"ה חכם' וכיה וזהו סור כך עלה בכתש"כ שהוא אבא והתרים הניצוצים ונפשיין לשרשם לאבא בהמחשבה תעליונה וכשבא ואילך התחיל העולם להתפשם ער שנפצא דינפתם וניצוצותיהם מחפשטים מהם הסוטרי'נפש על קדושת שבו הגרוע ית' ככל דור ודור אפנם אלו הנשארה הסידים קדושים מפש הם שורש ועיקר כל הקדושים שהיו אחריהם ורוח נוף האילן שהוא הסקור הנדול הכולל כל הענפי' והנשמו' והסיגים תוא לפי שהנשרשה הרוני סלוב'היו השבשים בענפים והסיין נוקבין הם הנשמות בעצמן והלב שבשים הם האבו'לכל תולדות בני ישרא' ולכן הם שורש אל כל הסיין נוקבין וכשעם זת יש להם כח להרים ראש וללקוט ניצוצי סהרה בכל יום חום ע"י כוונתינו בפסוק אל נקמות ח"אל נקמות הופיע מאחר שאחה"א נקמות יי' ודיא הכי ושורת הדין נותן שאל"ית'ינקום נקמותינו מאחר שאל נקמות יי'ואנחנו ספרנו נפשינו למיתה על קדוש השם וספרתו לקום דת הדין לשלום עלינו שור'הדין נותן שנם הוא יתן נקבתינו בירינו וכבח'הום"ע אור ניצוצות האלח אל הקדושה ורונשתו הופ"ע סהר מארן ורח ששיעה לבו שלקם אור הנשבה ביר הקליפה • והוא סרח כנגר סדה כמו שנתינו ק"ש וגפלת אפים וסחר אב הרחמים מרחמ על זה והבן ואפנם בזמן עשרת הרוני פלובה או נגרו חעדות ולא היה כח בכני אדם להעלות סיק נוקבין ולבדור ניצוצות אלו ע"י תפילתם ולא די זת רק שאפילו הסיין נוקבין של הבינה חזרו דרדו למפה מה שנתקן כבר יחזרו להתערב בקליפו'והו סוד ובפשיעכ' שלחה אפכם(פ'חיינו סיק נוקבין של אפכם נשלחה בפשיעכם והם סניק'עצמה ואורו שלח לכן נקראו ג"כ בינה דחיינו אפכם וזה לא יחבן על הזיוג התפידי כי סעצמו נעשה כי אם זיוג הפני סור סיין נוקבין ולכן חיה נאבר ער שהנרע השית לסור' הרוני סלובה אלו שהם ראש הנשמות ואע"פ שהשבשים חיו"כ והרוני סלובה לא היו אלא ירק ותשבח כי ראובן ובניסין לא חיו בסבירת יוסף וכוח הקנומה עק סכיר'יוסף שהוא יסור בריח קורש הנשב' סקורם אל הקליפה של נלות ונדוות כביכול עם הערלה של השפחה שנכללו אלהים אחרים באלקים קרושים וביותר בגלוד ארום התקיפה והארוכה והוא נלות הרגלים דחיינו הנשמות של הרגלים המיכרחים לחקן ער תעקבים בפוד שבשיהא זאת ואשור הזוהר ער רמסו רגלין בהרגלין יהיה הנאולה ואצלם היסוד דזיעיר בריח קודש ואפ'ער שם לא היה סניע הברית שהוא יסוד נבוח כחרגלים ולכן לא תיה בהם כח להסיר הערל' מבריח קודש שהעירלה היא קליפת אדום כי נלות מצרים היה כראש דהיינו תיקון הנשמות של הראש א"ת נעריכו תעלנגו בגלות מצרים והיה לחם אחיהה כראש בביכול ולכן חיה הגלוח דר' שנח שהוא נ"פ ע' נהורין שכבר ראש כהלת רישין וכנגדם בתור' נ' אה"ה נפ"שמות אשר הם בני"שם פ"ן ראיבא והיא פתחח להם חכשין תרעין דתירוצא ע"י האורחם בה שהחירן פפיין שהרגלין שהם על זקן אהרן שהוא אריך חופף על אבא ואימא על פני שניהם וגלוים בבל כפו'הראשון לפי שלא נתקן כולו כשרלב על הקין וחיו אנשי סיסראל שחיו משחפיע'עצמם עם ערב רב בלילם פעם אחרת ער רוב הפלגה שאפרו נעלה לשפים ונעבוד שם ע"ז ואפר בנ"ב אנת הוא ריישא דרחבא וגלות סדי הוא כחזה וכזרועות וגלות יק הוא כפעיים וריכיים ובגלותינו זה אחרי שכבר נתקן חכל בגלין שעברו לא נשאר כי אם כתיל'הרגלים והעקבים האור בה נכתם פמנו לאין חבלית ותיאל היה בקרושה נאות הכחינה של הישי' נבן עולה ארת"י המאיר בעולם הישיה לפי שהאף פשפשה לבאן ולבאן ולבן חיתורע סור חקין וזהו אומרו בזוהר פקודי דף רנ"ת לבתר נרפו חוכין ושלמה והיא ערלה של עפו התופף על בריח קודש ואחרתיין סבית שני סחיכלי יזיע ונוקבי'שהיו עומדין מקו' זה לעומת זה בננר בעלה מפש ונרחו לבר עם היכלי נוקבי"ם וגחיחו סתפן לחפוקי ירבין לתתא ער רישרון להתא ברגלין'

שער עולם התוהו

אמר הקב"ה שחטו ל"א למשה סח הנעדר לי אין כדיקה והכה ולא דיקו ולכן כתו שקרע להם למעלה וקבלה י"ב הויות כן נקרא הם ל"ב קרעי' י"ב דרכי' אל י"ב שבטים מי כמה:

פרק ששים ושבעה

הנה בתפילה נמצא שני מלי סמיכה אם סמיכה על קדוש' חשם בק"ש ואם סמיכה למיתה בגמילה אפיס כוונ"ע ואיתנן התא שיש שני מיני זיווג באצילות חעליון אם זיווג חכם' ובינה אם זיווג ת"ת ומלכות ואי אפשר לשניהם בלי מין דכורין ואנוכ מין נוקבין דמלכות הם נשמות הצדיקים וכאשר יספור נפשו למיתה כאלו נפסר מן חעולם ואדם בן חעולם נשכחתו למעלה ביסוד שלת וישה באר מים חיים ואז יבואו מין דכרין מת"ת זיווג חקדוש נעשה כתיקנו והנו סוד אלף ת' נפשי אשא להצלות נשכחו למעלת תעשה ביראא דמיין נוכיין נביא פתחא ונביא מעלא • נביא פתחא פשפתחהון דצדיקיא המוסרים עצמם על קידוש השם שהי' כינה שנקראת ש"ם גדול שב' ומה תעשה לשכך הנדול כי שם הם אותיות נדולות ואלפא כיתא דכרבא ובוקבי"א אתוק"ד אלפ"א כיתא זיירא אנפי דבר"ו אנפי ויסרתי ההו סור שם נדול וקדוש חשם לעלות בסמה למעלה ביסוד הקודש שהיא חבכה אבל כיסוד נפשם לכיהה היא ביסוד המלכות שהיא אחר רמותא וקדוש השם הוא למיעלה וזהו כוד הסמוך כי עלך הודענו כל היום עלך במש כי חם למיעלה כמלכות • ובמוכר עצמו לכיתה כחיב אליך י' נפשי אשא • אליך ולא עלינ כי חם למה כמלכות ההו כוד אפילי הוא נוכל נשכחך הוא ריקא לשון נסתר שהי' כינה עלכ' ראהכהי' נקרא הו"א כאומרו בוחר על פסוק וקבר חלוי הו"א והיינו בינה שנופלת בשמות רצוקיא לעלות נכהם לכחשבה העליונה ת"ש למשה שחוק בך עלה כמחשבה של ר"ע שהרהר על קדוש השם ודע שהזיווג העליון הוא ככוד אלף כוח א' "ור עליונה בסוד מין דכורין יוד להם' בסוד מין נוקבין ובאמצע וכו' ריעת עליון המוזג הכחה ובינה והזוג התחתון הוא בסוד יאהדו"נהי יוד בראש מין דכורין י"ד בסוף מין נוקבין ושאה אותיות באמצע בסוד ת"ר והנה נמ לזוג חעליון יש בחינה אחרת בסוד יאה"ו וה"ה י' בראש ה' בסוף סוד י"ה וחס יו"ד בראש מין דכרין ת' בסוף מין נוקבין כי אין להם כח לעלות מסמה למעלה בבינה כי אם ע"י הה' עליונות כח"ב נ"ג ובמלכות בלם עולים בסמה למעלה בסוד יו"ד ולכן בבינה ת' ובמלכות ' ויוד כי חבינה היא אם חבנים והמלכות אם חנשמות של הצדיקי' ובני חבינה שהם ר"ו בסוד ת"ה הם מין נוקבין דילה והם ת"ת ומלכות ובני המלכות שהם נשמות הצדיקים רזם מין נוקבין דילה סוד יוד חשפה הנשפכת מן חיסוד שהוא צדיק מקום הצדיקים יעור כל נשמה ונשמה כלולת מעשר ולפיכך יו"ד בסוף אזנה מין נוקבין רבינה לעולם אינם פוסקים בונן שב"תקי כי בניה היה אצלה תמיד ת"ת ומלכות ולפיכך הזיווג הראשון של אבא ואמא תמידי לא פסיק אלא שבנשמת הצדיקים המסורים עצמם על קדוש השם יהיה הזיווג העליון שלם ומשובח כי"ע תנשמות יאירו ת"ת ומלכות האחרת נמלאת וכפי ערך האחתם יהיה הזיווג העליון משובח וירשו אני תרין עסרין ד'נזיון בנויהו ג'רגרין אנפי מלכא כמבואר באידרא ומשא ואז הנהר יוצא ונהיה ג'נהרין סינין והיינו מכוכת להשקות את חנן ואחריכן ' סותן ד'ג' ואינן ר' בחי תפילין דרישא המכוארי' באדרא ומשא ומקום שפרד משו' דמתפרשין ברחמי רבינה מאי דלאו חכי לעילא רכולהו חר כמבואר בפרש' חיי שרה י'כאשר איש מוסר עצמו על קדוש ה' לא נבח בק"ש ולא בפועל בישראל חרוגי מלכות אז אין זיווג שלם לצורך חמכיס ת'ומלכות להריק לחם ברכת יין כלי ה' רק להחיותם ולהקימי' על עמדם לבר' ואז תקרא אתתריכת מעל בנין כנותיו ודע כי יש זמן הרוגי מלכות שמש ויוח קדמו בעון הדור ולא חיה בחם כח לחעלות

להעלות סיון נוקבין עד שנחדש ' הרוני מלכות בפועל ואז ואיזו
בשכוחהון לת"ת ומלכות ויצורו כח להעלות סיון נוקבין לקבל
סיון רכורין הבאים מהחכמה הנקראים מחשבה ותי"ן אסר כ"ן
עלה כמחשבה חש"ת כמתים ירך ה' ככתים מהלך הלקם בחיים
אמצעיתא שכח סוד יו"ד ולפיכך יו"ד בראש ויו"ד בסוף הוא מלא
יונין בשהוא כא"לף והוא זוות עליון בכוד רוחא ברוחא נכללים זה
בזה כעצמו הזיונים כזיוון יאה"הוה . וזיוון אחר מלנאו זהו
סור הנשיקין הנעלמים ביקולם התליין והנה הצדיקים המסורים
עצמם על קידוש השם עולים עד תמלכות והן סיון נוקבין רילדו
דעולי עור עד הבינ' ונעשו סיון נוקבין רילד לעלות למחשבה סיון
נוקבין וסיון רכורין הם בכו' עשר פלמים למעל' ועשר פלמים למט'
והזוון התחתון שהוא יאהדונה"י הוא בסור כף פשוטה שהי' אימא
עילאה : שהיא עשר פלטעלה לכתה ועשר פלמטה למעל' לפיכך
כ"ף פשוטה וכ"ף בפוסק ולפיכך הזוסר עצמו על קידוש השם
עושה שני זיונים אלו שהם כ"ף פשוטה וכ"ף בפוסק ולכן נאמר
למשה כך יעלה בכתש"ב והכן זה באור זהו כור שאחז"ל בפסכת
חגיגה רבי עקיבה נפנם בשל"ם ויצא בשל"ם תרין שלומו' דלעיל'
ולתת"ה ש"ע שזיונו יאההויה"ה הוא ע"י הרע"ש שכשה רבינו ע"ה מרכב'
אליו והוא נשכה לת"ת ונופא לבינה ולפיכך פעם יקרא הפאור
הגדול ת"ת ופעם יקרא בינה וכולא חד זיונו זה הוא ע"י א' דעה
התליין נשכתא רבינה ולפיכך נאמר למשה שתוק כך עלה למעלה
פכנו להיות מרכבה לזיונו פניפי ומשה רבינו לזיונו אה"ח ולפיכך
נאמר לו בתחילת נבואתו אהי"ה אשר אה"ה והנה ביאור ק"ש עם
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד הוא סוד נשקין ולפיכך פסוק
להיכל אהבה ששם מנשקין צריך ליחר ולפיכך ר' של אחר גדול'
להודות לה' עליונה והא ה' עילאה נבי דל"ת היה כמבואר בזוהר
בכפה רוכתי ואנו מיחדים אותה בכוד נשקין עילאין ולפיכך יצא'
נשפה ר"ע באה"ר כי נחבון ליחדה בסוד נשקין עילאין וברוך שם
בכוד מלכותו ל"וחם סוד הנשקין התחתונים ת"ת ומלכות והם
הם ציקרירה שהריחה בת סלך הבלה הכלול' כי הריחה הנשקין
התליונים ורצתה להדוון בתחן רוחא ברוחא כזוון העליונים פניפי
ולא אסרו משה כי הוא ה"ה בסור נשקין בסוד פה אל פה אדבר
בו כי אנא ואפא דהיינו הפרצופים העליונים עומדים התח ת"ת
ומקבלים מזיונו הם"ת ומזדווגים עמו' בסוד נשיקה הפה ודונהה'
בכריאה כי מת שאירע לאבות אירע לבנים ולכן משה לא הי"ה
צריך לאסר בשבוע לו כי מה לו לדחוק עצמו בנשיקין התאין כולי
האי ואולי אפשר לפשוך שם נשיקין והוא אותו בנשיקין עילאין
מזוון חבכה ובינה נופא בנופא בסור הריחה בסלבותא לפ"ל"ה
בכמבואר והוא הזיונו ת"ת בוחא ברוחא בסור נשיקין ויתקב הוא
המזון נופא בנופא לת"ת ומלכות ורצה ליחדה בסור
נשיקין בשעת מירחו כי בסו שהמוסר עצמו על קידוש
השם מיחד אבא ואימא בסוד נשיקין עילאין כן
המוסר עצמו למירחה מיחד ר"ת ומלכות בסוד נשיקין
דתתאין גם דהסתכון לכן בשעת מירחו מסס והו
סוד מירחה הצדיקים בנשיקה ודע שגם נרפ"ל"ה
הצדיקים מרתעוררין סיון נוקבין לקבל סיון ורוחן
בן בבינה ובן בכלכות אלא שאין נשיקין לא
עילאין ולא דתתאין כ"א ע"י שיספר עצמו למיחדת
או על קידוש השם כי או ידידת סיון נוקבין לעילא
או לדתתא ויהיה הזיונו שלם נופא בנופא ורוחא
ברוחא והנה אינם"י שהמוסר עצמו למיחה כייחד ת"ת
ומלכות בסוד נשיקין וכן המוסר עצמו על קידוש השם
מיחד תבסרת ובינת בסוד נשיקין ורזו לפי שעת אבל
אינו נעשה מרכבה דמירחת לכן אלא אם
כן יסמוך עצמו למירחת על הדעורה ועל הכעות בפניעל
ועל קידוש השם בפועל ברכי עקיבא ומיר חנשיקין התחתונים
שהם בת"ת ומלכות רוחא ברוחא הוא שהצדיק יכול לעשות עצמו
מרכבה לזיונו הזה אם יסמוך נפשו למיחדה ומעלה סיון נוקבין
מעשיה ליצירה ומיצירה לבריאה ומבריאה לאצילות ומאצילות
מנוקבים לזיעי ולבינה ולתבכת שהיא רבתשבה ותיקן זה הוא
ער המחשבה העליונה ובכריא' יכולים ג"כ להזדוון שם אד כנגד

שבינת

ומולידי' שסות כרוסה לחם וס"ם זיונ' יאהה"יהדה יש בו התפשטו'
קצת למטה אחר שהתקיבה על דבורה ומתכוין הוא שם בן ל'
בכילוי יודין ה' על ' ודינא אימו אבל זיונ' על א"לף הוא רחכים
נפורים רכולהון רכורא ו"ו ובינה אושדיה סיון לקבליה בסוד נקוד'
אמצעיתא שכח סוד יו"ד ולפיכך יו"ד בראש ויו"ד בסוף הוא מלא
יונין בשהוא כא"לף והוא זוות עליון בכוד רוחא ברוחא נכללים זה
בזה כעצמו הזיונים בזיוון יאה"הוה . וזיוון אחר מלנאו זהו
סור הנשיקין הנעלמים ביקולם התליין והנה הצדיקים המסורים
עצמם על קידוש השם עולים עד תמלכות והן סיון נוקבין רילד
דעולי עור עד הבינ' ונעשו סיון נוקבין רילד לעלות למחשבה סיון
נוקבין וסיון רכורין הם בכו' עשר פלמים למעל' ועשר פלמים למט'
והזוון התחתון שהוא יאהדונה"י הוא בסור כף פשוטה שהי' אימא
עילאה : שהיא עשר פלטעלה לכתה ועשר פלמטה למעל' לפיכך
כ"ף פשוטה וכ"ף בפוסק ולפיכך הזוסר עצמו על קידוש השם
עושה שני זיונים אלו שהם כ"ף פשוטה וכ"ף בפוסק ולכן נאמר
למשה כך יעלה בכתש"ב והכן זה באור זהו כור שאחז"ל בפסכת
חגיגה רבי עקיבה נפנם בשל"ם ויצא בשל"ם תרין שלומו' דלעיל'
ולתת"ה ש"ע שזיונו יאההויה"ה הוא ע"י הרע"ש שכשה רבינו ע"ה מרכב'
אליו והוא נשכה לת"ת ונופא לבינה ולפיכך פעם יקרא הפאור
הגדול ת"ת ופעם יקרא בינה וכולא חד זיונו זה הוא ע"י א' דעה
התליין נשכתא רבינה ולפיכך נאמר למשה שתוק כך עלה למעלה
פכנו להיות מרכבה לזיונו פניפי ומשה רבינו לזיונו אה"ח ולפיכך
נאמר לו בתחילת נבואתו אהי"ה אשר אה"ה והנה ביאור ק"ש עם
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד הוא סוד נשקין ולפיכך סמין
להיכל אהבה ששם מנשקין צריך ליחר ולפיכך ר' של אחר גדול'
להודות לה' עליונה והא ה' עילאה נבי דל"ת היה כמבואר בזוהר
בכפה רוכתי ואנו מיחדים אותה בכוד נשקין עילאין ולפיכך יצא'
נשפה ר"ע באה"ר כי נחבון ליחדה בסוד נשקין עילאין וברוך שם
בכוד מלכותו ל"וחם סוד הנשקין התחתונים ת"ת ומלכות והם
הם ציקרירה שהריחה בת סלך הבלה הכלול' כי הריחה הנשקין
התליונים ורצתה להדוון בתחן רוחא ברוחא כזוון העליונים פניפי
ולא אסרו משה כי הוא ה"ה בסור נשקין בסוד פה אל פה אדבר
בו כי אנא ואפא דהיינו הפרצופים העליונים עומדים התח ת"ת
ומקבלים מזיונו הם"ת ומזדווגים עמו' בסוד נשקה הפה ודונהה'
בכריאה כי מת שאירע לאבות אירע לבנים ולכן משה לא הי"ה
צריך לאסר בשבוע לו כי מה לו לדחוק עצמו בנשקין התאין כולי
האי ואולי אפשר לפשוך שם נשקין והוא אותו בנשקין עילאין
מזוון חבכה ובינה נופא בנופא בסור הריחה בסלבותא לפ"ל"ה
בכמבואר והוא הזיונו ת"ת בוחא ברוחא בסור נשקין ויתקב הוא
המזון נופא בנופא לת"ת ומלכות ורצה ליחדה בסור
נשקין בשעת מירחו כי בסו שהמוסר עצמו על קידוש
השם מיחד אבא ואימא בסוד נשקין עילאין כן
המוסר עצמו למירחה מיחד ר"ת ומלכות בסוד נשקין
דתתאין גם דהסתכון לכן בשעת מירחו מסס והו
סוד מירחה הצדיקים בנשקה ודע שגם נרפ"ל"ה
הצדיקים מרתעוררין סיון נוקבין לקבל סיון ורוחן
בן בבינה ובן בכלכות אלא שאין נשקין לא
עילאין ולא דתתאין כ"א ע"י שיספר עצמו למיחדת
או על קידוש השם כי או ידידת סיון נוקבין לעילא
או לדתתא ויהיה הזיונו שלם נופא בנופא ורוחא
ברוחא והנה אינם"י שהמוסר עצמו למיחה כייחד ת"ת
ומלכות בסוד נשקין וכן המוסר עצמו על קידוש השם
מיחד תבסרת ובינת בסוד נשקין ורזו לפי שעת אבל
אינו נעשה מרכבה דמירחת לכן אלא אם
כן יסמוך עצמו למירחת על הדעורה ועל הכעות בפניעל
ועל קידוש השם בפועל ברכי עקיבא ומיר חנשקין התחתונים
שהם בת"ת ומלכות רוחא ברוחא הוא שהצדיק יכול לעשות עצמו
מרכבה לזיונו הזה אם יסמוך נפשו למיחדה ומעלה סיון נוקבין
מעשיה ליצירה ומיצירה לבריאה ומבריאה לאצילות ומאצילות
מנוקבים לזיעי ולבינה ולתבכת שהיא רבתשבה ותיקן זה הוא
ער המחשבה העליונה ובכריא' יכולים ג"כ להזדוון שם אד כנגד

שבינת

להעלות סיון נוקבין עד שנחדש ' הרוני מלכות בפועל ואז ואיזו
בשכוחהון לת"ת ומלכות ויצורו כח להעלות סיון נוקבין לקבל
סיון רכורין הבאים מהחכמה הנקראים מחשבה ותי"ן אסר כ"ן
עלה כמחשבה חש"ת כמתים ירך ה' ככתים מהלך הלקם בחיים
אמצעיתא שכח סוד יו"ד ולפיכך יו"ד בראש ויו"ד בסוף הוא מלא
יונין בשהוא כא"לף והוא זוות עליון בכוד רוחא ברוחא נכללים זה
בזה כעצמו הזיונים בזיוון יאה"הוה . וזיוון אחר מלנאו זהו
סור הנשיקין הנעלמים ביקולם התליין והנה הצדיקים המסורים
עצמם על קידוש השם עולים עד תמלכות והן סיון נוקבין רילד
דעולי עור עד הבינ' ונעשו סיון נוקבין רילד לעלות למחשבה סיון
נוקבין וסיון רכורין הם בכו' עשר פלמים למעל' ועשר פלמים למט'
והזוון התחתון שהוא יאהדונה"י הוא בסור כף פשוטה שהי' אימא
עילאה : שהיא עשר פלטעלה לכתה ועשר פלמטה למעל' לפיכך
כ"ף פשוטה וכ"ף בפוסק ולפיכך הזוסר עצמו על קידוש השם
עושה שני זיונים אלו שהם כ"ף פשוטה וכ"ף בפוסק ולכן נאמר
למשה כך יעלה בכתש"ב והכן זה באור זהו כור שאחז"ל בפסכת
חגיגה רבי עקיבה נפנם בשל"ם ויצא בשל"ם תרין שלומו' דלעיל'
ולתת"ה ש"ע שזיונו יאההויה"ה הוא ע"י הרע"ש שכשה רבינו ע"ה מרכב'
אליו והוא נשכה לת"ת ונופא לבינה ולפיכך פעם יקרא הפאור
הגדול ת"ת ופעם יקרא בינה וכולא חד זיונו זה הוא ע"י א' דעה
התליין נשכתא רבינה ולפיכך נאמר למשה שתוק כך עלה למעלה
פכנו להיות מרכבה לזיונו פניפי ומשה רבינו לזיונו אה"ח ולפיכך
נאמר לו בתחילת נבואתו אהי"ה אשר אה"ה והנה ביאור ק"ש עם
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד הוא סוד נשקין ולפיכך סמין
להיכל אהבה ששם מנשקין צריך ליחר ולפיכך ר' של אחר גדול'
להודות לה' עליונה והא ה' עילאה נבי דל"ת היה כמבואר בזוהר
בכפה רוכתי ואנו מיחדים אותה בכוד נשקין עילאין ולפיכך יצא'
נשפה ר"ע באה"ר כי נחבון ליחדה בסוד נשקין עילאין וברוך שם
בכוד מלכותו ל"וחם סוד הנשקין התחתונים ת"ת ומלכות והם
הם ציקרירה שהריחה בת סלך הבלה הכלול' כי הריחה הנשקין
התליונים ורצתה להדוון בתחן רוחא ברוחא כזוון העליונים פניפי
ולא אסרו משה כי הוא ה"ה בסור נשקין בסוד פה אל פה אדבר
בו כי אנא ואפא דהיינו הפרצופים העליונים עומדים התח ת"ת
ומקבלים מזיונו הם"ת ומזדווגים עמו' בסוד נשקה הפה ודונהה'
בכריאה כי מת שאירע לאבות אירע לבנים ולכן משה לא הי"ה
צריך לאסר בשבוע לו כי מה לו לדחוק עצמו בנשקין התאין כולי
האי ואולי אפשר לפשוך שם נשקין והוא אותו בנשקין עילאין
מזוון חבכה ובינה נופא בנופא בסור הריחה בסלבותא לפ"ל"ה
בכמבואר והוא הזיונו ת"ת בוחא ברוחא בסור נשקין ויתקב הוא
המזון נופא בנופא לת"ת ומלכות ורצה ליחדה בסור
נשקין בשעת מירחו כי בסו שהמוסר עצמו על קידוש
השם מיחד אבא ואימא בסוד נשקין עילאין כן
המוסר עצמו למירחה מיחד ר"ת ומלכות בסוד נשקין
דתתאין גם דהסתכון לכן בשעת מירחו מסס והו
סוד מירחה הצדיקים בנשקה ודע שגם נרפ"ל"ה
הצדיקים מרתעוררין סיון נוקבין לקבל סיון ורוחן
בן בבינה ובן בכלכות אלא שאין נשקין לא
עילאין ולא דתתאין כ"א ע"י שיספר עצמו למיחדת
או על קידוש השם כי או ידידת סיון נוקבין לעילא
או לדתתא ויהיה הזיונו שלם נופא בנופא ורוחא
ברוחא והנה אינם"י שהמוסר עצמו למיחה כייחד ת"ת
ומלכות בסוד נשקין וכן המוסר עצמו על קידוש השם
מיחד תבסרת ובינת בסוד נשקין ורזו לפי שעת אבל
אינו נעשה מרכבה דמירחת לכן אלא אם
כן יסמוך עצמו למירחת על הדעורה ועל הכעות בפניעל
ועל קידוש השם בפועל ברכי עקיבא ומיר חנשקין התחתונים
שהם בת"ת ומלכות רוחא ברוחא הוא שהצדיק יכול לעשות עצמו
מרכבה לזיונו הזה אם יסמוך נפשו למיחדה ומעלה סיון נוקבין
מעשיה ליצירה ומיצירה לבריאה ומבריאה לאצילות ומאצילות
מנוקבים לזיעי ולבינה ולתבכת שהיא רבתשבה ותיקן זה הוא
ער המחשבה העליונה ובכריא' יכולים ג"כ להזדוון שם אד כנגד

שבינת

ז' הכלי מלכות הקליפות הם מבחוץ ומסך מפורד נפשם של הצדיקים מרחיקים את הקליפות הרחק מאוד כמפחדי קשת והנפגים מתרבקים רוחב ברוחב ולא יזיח מעכב הזה צריך בהשתי לכל יקנו הקליפות מרחיה וחדשי מהחיה את כולם ונפרש בזמן זיווג ת"ת ומלכות עולם התולמו' בלע תעשים כרסות כנפים למלכות ראצילות בסוד שרד"ך אנ"ן ההוא ר' היא חמרכו בפנים נחוא סור גלגלי מערבבת החולבים למעלה אחנים רעשיה חזיה ריציחה הנשמות חכמה ובריאה למעלה להתכלל במלכות ראצילות בסוד שיר הם תפלים ומלכה אל המלך פרקי נהי' ולרת ראשר מחנות שכינה הם בלע נכנים עליהם ומוכרחים לעלות למעלה בינה חיזוג ולעשות קומה שלה שלם • ולכן אומרים כשב"מ לו ברוחב ובקול נסוך שלא ישמעו הקליפות' ויעלו עם' ודבקו עצמם ת"ו בזיווג הפנימי הזה ובגלות הם ג"כ עולים מבחוץ ומקבלים מספחרן שר העולם על ידי קליפת נוגה המחולק מזן לכל שרי העולם ואעפ"י שעיניהם גם כן בתוך בימי הגלו' מבחוץ הם עומדים ולא בפנים ולהיות שבמלכות יותר יש להם אחיזה הם עומדים מבחוץ לכן יש לירא שלא יגעו הקליפות ת"ו מהרוח החיוני הזה המחיה את כלם לכן אומרים בשבת"ל בלחש ולא בקול רם חוץ מלהתרחק אימא עילאה באימא תתאה בלי מסך ובאותו המקום היא מלכתא לה הירות מלאתך המות ומכל מקום נקראת ע"י בעלי תשובה הם ישראל תרעין תשובה בלב שלם מסתיכין עליהם הזירות ג"כ אמא עילאה מחזרת נעשו לו אכיות והוו מה' מן יותן מהתר מסמא כיתיא מהחיה את הדינים לכן אומרים בי"ח בשבת"ל בקול רם ואין סורא ושחר כי כל אזרות אימא אין הזיזגים יכולים לשלוט בת ולכן תוקעים בשופר חיובי להראות את הזירות שנעשנו את המקטרגים בחפשים רצתין דחירתה וכל זה לפי שהקדוש עצמו בתש"ת כי אימא נקראת השושה הוא סוד הפיסין של יום הכיפורים שאסור אחת ואחה אחת דשתים עד שכין אסור אצל מספר אחת שהוא סוד אימא שהיא יחוד נמור ואחרות משורשה בסוד את"ת והא לאסח ומספרים הם לי' הינו' קנ' הסגורה של אימא המלבישים ז' אורות זעיר הנוקבית ל"ם הכיפורים אימא עילאה נהרא באימא תתאה לל"ן לסחק הגבורות שלה בסוד לשון של הזירות כי לשון עולה שכינה עם המלה והוא סור מים מהורים של אים' עילאה שהיחה מפחרת הדינים של ז"א הנוקבית אחר הרבן הגילסות וברכה אוכל מחוך הפסולת וכן גם יחתה ועד עולם כך מעשיו והתעוררות שלה היא תשובה שהיא מסיבה הכל לקדושתה הם חשוב"ת הוא אותיות השב ו"ת שהיא מסיבה יציר הנוקבית לסקומם ומקיים מעבר שנאלו כביכול וזהו סור אם ירת השכינה אל ליליח חייבהא אל תשמחי אויבתי לי כאשר נפל"תי קמתי אבל כעה נפיל' המומאה לא יהיה לת הקומת ליעלם ועד • אבל אל השכינה נאמר נפלה ולא תוסיף לנפול יציר קום בתולת ישראל ועל זה אמר תפסוק כיום ההוא אקים את סכת דוד הנופלת ומהכת היא ניפטריא הי"ה וארנית הוא הזיזון הניציר עיתה נוסן הללות ועל זה הוסן נאמר זוהים אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתיים כאור שבעת הימים אוכ"ר:

פרק ששים ושמנה

כדי להעמיד על תוכן ענין עשרת הדיבו מלכו' ומסר ניצוצי

פתי' מה הם עניינם בקצור פשוטו צריכין אנו להקדים מאמר אחר מהמחבר של מ' פקודי דף רנ"ר ע"ב ומתחזו יתבאר הכל בעזה"ת ל"ל תא חזי בגין דרבי עקיבא סליק לירושלם כרא יאות קאל בשלם בשלם שאול שאלתא ולא אתפרש ודברי דוד מפתים ידך י' פסיעם מחלה חלקם בחיים ע"ר מה אלין דאתקבלו בקטולי עלמא • ובאין צריכיא ולא האמנו תוכח בגין דיתגשתן תא חזי מפתים ידך י' פסתים מחלה חלקם בחיים תכא איהו הרן פסרים ידך י' חלי"ר ידך י' ראי קדוש צרין והוא ונשבתא אחבריש לנבהה • פסתים מחלה ראי ספרא אחרא רגמא אהוי שלשא עליה דכתיב ולא אניש אדם יגר עם ישבי חלר • תא חזי נשבתא דאילין לאשתזבא ורחמא קדישא רליהון עשרת רחזין מתתא כרקא יאות ונימא דלהון יתפסר למלכו אחרא כלל הד נפיל חולקה ומהכא ראי רקרבנן • ופירושו הוא שאל שאלתא רלא אתפרש פירושו שאל ש'מור באותה פיתה לתקן היסוד חיגלין ולא נפסר ופרש סמנו כי הקב"ה כצרף מחשבת ומור• סתי יבא לידי מאקיימנה לכעשה וכ"ש הבא אינן תרין סטרין ירך י' - חלר• ירך ראי קב"ה שכתוב בכל מקום היא השכינה ובכתוב אחכנשו לנביה • סבתים מחלר ראי סטרא אחרא רנוגא איהו שלמא עילוזה ופירושו שבמיתה הזאת יש שתי בחינו' האחת היא מכיחה הסבוכית שכבר היה ר"ע בן ק"ן שנה והשניה היא ההריגה ואם היתה מיתתו סבוכית היה נכנס בנקיבה התחתונה של "דך י' ובהריגה נסתלק למעל' והחיה סלה ירך משכשת למעל': למפטח ומלת מחלר למעלה ולמפטח פירש מסתים ירך אם היתה המיתה מירך היה נכנס בירך י' שהיא השכינה יכשיו שהיתה המירעת מחלר שהם החיצונים מחלר חלקם בחיים וחל"ר פירושו מלשון חולדה שהוא מוצנע ונכנס ביסור העליון סור תחיים ונקרא א"ל ת' ועל האור של זה היסוד העליון של יוסף יסוד יוסף ויציר הסניין יצר יסוד אים' בהרכבת אמא וכוללו בחדרי בטנה ועליו אומר הפסוק אור' ורוע לצדיק' ולישרי' לב' שמותם"ם ר"ע פי' שהיו מישרים ומתקנים הל"ב רהיינו ל"ב אלהים שבעלו למפח חזה ל"ב האבן ורגן ואוטה נתחתך לשמח' ונסתקו באותו מקום ובכל יום ויום עד ביאת הגואל והכל מאור זרוע לצדיק של אבאואמא והיינו סור קאל בשלום של בניהן יסוד הנקיבה ונפק בשלום של יוסף יסוד יציר המניין יצר יסוד אימא בוסן היזוג ואחר הזיזוג נשאר יחוד מאמא עלאה בסוד י"סף יוסף "יסה "תואר "יסה "מראה ר"ת ירושם וסוד יפה תואר הדרת זקן למעלה ויפה מראה הדרת זקן התחתן כי הא בהא הליא וסרים אין לו חברת זקן ודי בזה • וקרים שבכתא לבאר ענין השלטות רחיתא קדישא מוכרחים אנו להקדים בי"א המאמר של והחר רות רף כ"ח עשרה סבי קשולי מלכות בני ריציהן הוו וקם והוא מקפרנ של מעלה אמר להקב"ה האי פסוק של תורה ונתב איש וסברו נסין עשרת נפורי הקב"ה ואיציל הנפשו' בתם ואתינשו על מכירת יוסף שהקב"ה לא נתן שכר לסי שלא עשה רע בשביל החוא שעשה רע• שנאמר לא יסתו אכזה על בנים וכנים לא יסתו על אבות איש בחטאו יוסד סור י' ליריעיו והו סור אומרו בוחר פרש' פקודי שהבאתי למעלה ע"ר סה אין ראתקפלין בקפולא עלמא וכאין צריקי' רלא חבו חובה בגין דיתעגשן כסו אלו על סור מכירת יוסף ואומר שם קרס זה המאמר • פתח ואמר ויבוא יעקב סן השדה כערב ותצא לאת לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך • שני פעמים שכר השחא • שכרתיך לבתר דמנא • "ש שכ"ר השתא • לבתר זמנא נחזו למלכות שסים ואומר שנ"ל לחקן מלכות שסים ולסטור נפשם על עזל מלכות שסים ואומר שנ"א רלהן שתאורן כרוכתייהו בהאי יעלמא וכלא אתחבר כמלקרסין כר"א איש אשר כברכתו ברך אותם והכותה לוסר שלסוף ישארו כהאי עלמא אעפ"י שאינו עתה חיינו רקאמר ישתאורן כ'ור ולא אשתאורן כא"לף ל'ומר שעתידין להשאר וחזו דקאמר ובלא אתחבר כמלקרסין ופירושו כי יחזרו הנשמות תוך הגופין כמו בתחילה להיות משכן לנשמות של השכמים והביא ראיה לענין זה ואין קנן למלכו' שסים מסטום אשר כברכתו ברך אותם כתיב הענין יחיע כי ברכתו היא מלכות שסים ברכתו ר"ל שכל אחד מהם היא רוגמת המלכות ותה איש אשר כברכתו ברך אותם כי כמו שהמלכו' פנימיותה היא בקדוש אצל בעלת ובחיצוניותה נרבקים בה ספרא אוחרא כן הם מסש כניסתם עלתה למלכות כדי לאשלמא רמנא קדישא ונשבם להלק מספרא אוחרא ונמצא שרשם מסש כברכתו ועד דקדק הפסוק ואמר איש אשר כברכתו ולא אמר אשר כברכתו לומה לו לחוביר מלת איש לומר לך כי כאשר יתגלגל באיש אחר את יהיה כברכתו כי בתחילה ברך להם עצמם וכמו שאמר ואת אשר רבר להם אבהם אמר ואמר איש אשר כברכתו לי"מת כאשר יתגלגל באיש אחר שיהיו כברכתו • עוד אפשר לדקדק בסוף שאמר ואם' אישלחשמיעכו שהם נופלים מלהיו יהבריהן בפלקרסין בסקום הקדוש כי מתחילה ברך לשבטים עצמן בסוד נשבתם ואח"כ ביחד לנפים שגם הם יהיו כברכתו בסקו' הקודש ולפיכך אמר איש • יעיר יש לתרש הפסוק שאמר איש וגו' חכותה הוא

שכח שבירך אותם הוא שיהיו לאשלמא רוחא קדישא בעשרה
רחין כתתא כמו שמלכות בלילה מעשרה רחין עילאין מלעילא
כן אלו העשרה רוחין קדישין מלתתא ועוד ברכם שיהיו מסס
כברהנו איברי השכינה וכמו שאמר לאשלמא רוחא קדישא
ועינה עת דודים לגלות לך חשלמת רוחא קדישא פתו כי כאשר
עלה ברצון המצויל תקיין להאציל האצילות עם הארץ חעליונה
יצאו חמלכים הראשונים תחילה בכור תרץ הגמור שהיא היתרת
בתוך המחשבה העליונה וכמו שאמר ואלח חמלכים אשר מלכו
בארץ ארום • ובתוכם סיעורים הקליפות חדרים הבלתי קדושים
וסרוב הדיבן ארעא אחבטל' אשר הזה המלכות עד שבטש שורש
תדין מכח כתיבא דקדרינותא כמפיש שכטה בקורסם ויוצא ץ
ניצוצות לכל צד וכן שורש הדיבן חילק מלכים אלו ל"ך ניצוצות
בסור ל"כ נתיבו' חכמה כל אחד כלול מעשרה וכיוד מהניצוצות
א"ו ניצוצות הדיבן של קדושה מהם ל"כ אלהים דבראשית וכמחשבת
אחבדיבו מצר הדיבן של קדושה בל"ב שיניים אשר הם רוקא
לאדם הישראלי אלילים סור הביזוי אוכל מתוך המפולת ככל
יום ויום וחד סור אביל' של מעלה בבל יום בזיוו חפת וכבל שכן
בכעשה בראשית • ועין התחלקות מלכים אלו ל"ב
נתיבות הוא בי חמלכים הם ת' כי המלך בל"ע תוא סור הדעת
ויש מן דעת עד מלכיות ת' מלכים שבארצנו למעלה בפרקים
הקדמים וכל אחר מן אלו ת' מלכים מתחלק לד' חלקים בסור ד'
אותיות הה"ח שעל הנוחל"ן אשר שכר הכלים היה כסנו נמצא
שכל חלקיו הם מרוכזים ואפ' כל שכר משכרי כליו הם מרוכזים
כדי ליתן חכנת ורשם לעולמות אב"ע נפשיהם למטה דרך שם•
נמצא שהם ר"פ ת' חרי ל"כ אלחים וכל אחד כלול מעשר חרי
ש"ך תהו כש"ך חסת חמלך כתיב חכרו ' ד"ל ש"ך דינין הם חסרת
ורזנו חמלך יחס סור ש"ך דינין של חסת וכאשר נחברדו ניצוצות
הקדושה כסור ל"כ אלחים ירדו שאר הניצוצות למטה ושאר
ניצוצות א"ו הם סור מלכות שבכל ל"כ נתיבות ראשונים כי אלחים
הוא סור א"לת ומ"ם הוא סור נ' ראשונות ואלח הוא סדו' קצורה
בי"ס ו' חוא נ' א"לת אשר בכל נתיב מהראשונים של חדינין
נתברר לצד הקודש אמנם מחמלכות שבכל נתיב מחראשונים
נעשית מסמ' למ"ם כיחיא אחרונה לכל נתיב ולא יכלה לחתברר
וחוא חארץ היתח חחוח ובוחו כי חיא הארץ שבכל נתיב הדיבן
ומנין הניצוצות שנתקנו למי עד יהי רח"ף והשאר שהם ל"כ
להשלום ש"ך סתו ולא יכלו להתחקן ועל אלו חל"כ שנתח נאסר
החופא לשברי ל"כ הם סור ל"כ אלחים מתיבות שיתקנו לעתיד
לבוא וישיבו חיות ורפואה וחבן סלה לשברי ל"כ שהם באים מכח
השביחה ותתירים לתחרפואות ובוא סחביא לעמתם כי חעצבן
שלהם תוא שאין מי משיב להם חשובה מח חפאו שעשברו בכוח
דסעת חעשוקים ואין להם מנחם וחמנחין יבין מתו סור הד' א"להים
מרחשת הוא אותיות מח רח"ף ואותם ת' ניצוצות נתקנו ע"י שם
כ"ן ע"ב באותיותיו מיבינהיו כי ע"כ ונ"ו הם רמ"ח וידוע כי שכ
ע"כ תוא בתכסים הנקראת מחשבת לכן אומר חשתר פרש' מקודי
בסוף המאמר במחשבת אחברדיו ועל אלו רמ"ח ניצוצות אומר
חמסתן ותנח פר"ח מפח אחרן כי סור חתר מפרשא ראחרך לבית
לוי ולנאותיות סור תנבוחה ותוח סיבת דיבן לח למלכות סרלדר
בלשבני לא נתקנו ניצוצותיח אלא שקבלה מכקלה עשר מלעלה
למטה אמנם שניצוצותיח הראשונים לא נתקנו אח נמלכדר
החתחתה אבל מלכות העליונה שבתחבמה ובינה נתקנת תחילה
כי הנה ח' המלכים שכתו הם בגבר חנ"ת נדר"ם תרי שהכסדר
ובינה מחוברים היו ומבינה ללמטה יצאו ת' מלבים אלו • ונמה
הנדיקים וחבוסרים עצמן על קדושה ואמם עולים עד המלכות וחם
סיין ונקבין רילה ועולים עד הבינה ונעשי סיין נוקבין רילה לעולות
למחשבה והסיין נוקבין וסיין רכוזרים בסור כ' עשר מלמטה ר
למעלה ועשר מלבקלה לכסה ונחזוק התחתן שהוא יהודה
הוא בסור כ"ף משושה שהיא איסא עילאה עשר מלמטה למעלה ועשר
מלמעלה למטה ולפיכך נ' בפופה ך' משושה ולפי שהסופר עצמו
על קדוש השם עושה שני יודים אלו שהם כ' בפופה ק' משושה
נאסר למרע"ה כך עלה במחשבה תחבון עד סאור ונהו סוד ר"ע

נכנס בשלום ויצא בשלום תרין שלוסות לעילא ותתא ודע כי נזוג
י"אח"ו ח"ת תוא ע"י הדעת אשר פרש"ת מרכבה אליו ונהו נשסה
ל"ת וגופא לביה ולפיכך פעם יקרא הכאוד הגדול ת"ת ופעמים
יקרא ביה וכולא חד מיזוג האל"ף על"ף ידי דעת עליון נשסתא
רביעא ולפיכך נאסר למשה שחוק כי עלה למעלה סמנו לב"ירד
מרכבה לזווג פנימי וסרש"ת מרכבה לזווג שם אהי"ה ולפיכך נאסר
לו בתחילת בניאותו אה"ח אשר אה"ה תובבנו בזוגן י' הרוני סלוכה
זת נברו הקנאת כי לא היה כח בבני אדם להעלירו כיון נוקבין
ולברור ניצוצות אלו ע' תפילתם ולא רי זה אלא אפי' המיין נוקבין
של כיבה יהדו לכסה וחצרו להתקרב בקליפו' וחהו כוח ובשפיכם
שולחת אסכם ולבאהיה נאבר הקולם עד שתוצרך השפ' לסודי'
הדוני סלוכה אלו והזכו הדברים א"ו הוא הלא כבר ידעת מדעות
המיין נוקבין סח עניינם גם כיאורנו הדברים בפרק' הקודמים סוד
כלי יסוד של האשה כח עניינו ואבכנם עד יש מניאות אחר בדי
לברר לך הדברים הישב וגם אחת תראה בעיניך בכין שכלך והוא
שבאורנו לך לפעלה שאין כח לסיין נוקבין לעלו' בעצמאן הכר
עיל בגוקביה הר רחוא ותתא סוד שם של ב"ן של בילוי הה"ויור
ת"ח ו"ו ת"ח הוא פעלה המיין נוקבין לגביה בעלה אח כוד הוחא
דשבק בנוחה בעלה הגבר בפרשת משפטים ובכל זמן הזיון נא
הרוח הזה שם ב"ן ובעולרת סיין נוקבין והוא כוד בניהין דעילל
ונפלן שאומר הזהר פרשת ויצא ובכל זה היה קודם הברהן הדרת
סעל' השם ב"ן סיין נוקבין אבל עתה אחר הברהן כל זה לא הועיל
ולא היה להם כח להעלירו סיין נוקבין אם לא בכתיבה אקדרת
ותוא שארנו ה' חסידים אלו ואת"כ אלו יש בהם כח להעלות את
המיין נוקבין לבחור ארץ חמלכים בבל' מזג חזוג בין סיין נוקבין
של הביבה בין המיין נוקבין של המלכות ואמנם זו היא כוונת חזוהר
פרשת פקודי שהבאתי לפעלה בדיבן עשרה חרוני סלוכה נופן
רלחן אחסברא לספרא אחרא ושאסתחק למלכא קדישא העניין
כי בבר ביארנו איך המיין נוקבין של הביבה היו מבוארים בבר
רקשאת"כ חורו להתערב למטה בקליפות ולכן הנשמות של'
הדינים אלו הם יש בהם יכולת להעלות אותם המיין נוקבין קל
הביבה ואמנם המיין נוקבין של המלכות לעולם היו בבחרא אחרא
ובעולם לא יצאו מסם ולכן ע"ז נ"ם אלו הם סעלים סיין נוקבין
אלו ואמ"י מה שאמר נופא רלהון אחסטרו לבספרא אחרא כי
סוד הקליפות אשר הם בספרא אחרא אשר בהם נאחזים המיין
נוקבין של רשלכות בעצם הם כבנים בשם בספרא אחרא מכש
והנה נופים אלו נמסרו מכש בידם רבספרא אחרא והרגום כדי
שיחזה בהם כח להעלות סיין נוקבין משם בזכותם כי הלוא
הנופים הם המקבלי' צערי ההדינה ולכן בדי להוציא המיין נוקבין
אלו של המלכות שהם משורשים בעסקי הקליפות של בספרא
אחרא הוצרכה נופן למסור בספר' אחרא ושיחדרם לכן העלאת
סיין נוקבין של המלכות הוא ע"ה נופים עצמן של' הרוני סלוכה
אך העלאת סיין נוקבין של הביבה הוא ע"י נשמתם שהיא יורד
עליונה ואל תחסה מזה כי הרי נופים שלהם חיו מזוכים בל כך
ער שיהיו ראויים בערך נשמות אחרות כי הלא זו היא בעל'ר
תצריקים לזכך נפ' לשאותו צורה ולכן אין סיחה נזכרת בדריקים
וראיה גם כן מאליחו ל' שאלת בנוף הפש בדקיע וכבו שבראר
כשערים אחרים שיכולו בספר הזה כיצ"ו בבור נופו של א"ת
וחוח מהיכן היה• וסב"ש קדושים חסידים אלו הנהדרים בהכלית
הזוכר אשר נופם נחעלה כסש בבור רחז חם הכיעלים הביין
נוקבין לפעלה וחו אסור כוחר פרשת פקודי בביאור הנזכר
תא חזי נשכחה דאלין לאשלמותא דלהון עשרה רוחין דלהון
לאתא פירוש שעל ידי רחין דלהון יעלו סיין נוקבין כתראא
לעילא ותו פא שאסר כתראא ונופא דלהון לחעלירו סיין
נוקבין ספפרא אחרא שהם סור אלו חסיין נוקבין של המלכות
אשר שם הנופים שלהם כעלים אותם וזהו כח שאסר ומחכא דאא
דקרבנין כי כסו שהקרבנין כעלים ומקריבין הדברים זה ל' זה כסו
שנבאר בסדר עלייית ההפלה איך ע"י קרבן התמיד אנו כעלים
עולם בעולם עד ראש ס"ה גם אלו כעלים בגופם כמש אח הסיין
נוקבין של המלכות למעלה גם מה שאסר כי כמחשבה אח הדרר
כלא בבר כיארנו זה למעלה המעם גם ענין ורק ניצוצין לחלרר

מאה ו׳נשרין עיבר ׳ כבר ביארנו שרצם סוד המיין נוקבין שהם סוד־הגבורות האלו שהם בני שכ״ה עם ה׳גבורות ׳ ואת״כ ברד כיציאתו הסגולה מנו הכתשבה ואסנם סבל זה חבין חשבו הגלאת המיין נוקבין בכל זמן וחזן כה עניינו וזכה חבין אם היו נבדרים וניגלים בל הקדושה מן הסגולה בכדי היה נא־א המשרת שנאמר ותהו סוד ער שיבלו כל הנשמות שבנוף ותהו סוד המ׳בם׳סקודי רף רנ״ח ע״א כר אשתלי׳ עוונא ער דסמו רגלין כרגלין כרין׳אתי משיח׳כי הלא סור מהלבו׳א׳ הם סור ארם הראשון מראשו ועד רגליו אשר נסבין בקליפות א׳ ובכל פעם שאנו סעלים מין נוקבין אנו סעלים ניצוצות חלקיו וכאשר הניצוצות כחלק תרגלי׳ רילה יעלין ויוברו או יבוא חמשית בסהרה בימינו גם בזה חבין חסא א״ה ומת נרם החטא שלו ומה ענין צימוב משיחנו הכל בארה׳סב זגם זהו סוד המאמר של ווהר פ׳פקודי סוף המאמר שהנאנו למעלה ת״ל ת״ח רישא שירותא רמהימנותא גו מהשבה בשם בתינא רקדרינתא׳ וסליק מהשבה בצוצין בצוצין וריק לחלת באת ו׳ערין ציבר וברוך בסולת בני מהשבה ואתברר אוף הכי אילין ד׳ בהו אשתלים סאן דאצטריך ואי׳ בר סליק במשבצת וכלא בכה ראצטריך ׳ ואמנם ׳ הרוני כלוכה אלו כת ענינם בקיצור הוא בי הלוא השורש של כל הנשבו׳כולם חם תל׳ בשבים וכבר ידיעת כי המיין נוקבין הם מציאות הנשמות עצמן: בנ״ל וכבר ידעת כי ׳ הרוני׳סלוכה הם השבשים יצמן ולכן היוחם הם שורש אל כל המיין נוקבין לבן יש בהם בת להעלות המיין נוקבין ואל החבת אם השבשים הם ׳ב ואלו הם ׳ילבר כבר ידעת בי ראובן ובנימן לא נבצאו בסבבירת יוסף ואת״פ שלא הסבים ראובן בסבירתו על כל זאת על ידי השליבהו לבור רק ופם פרת הצריקלבן נעגש ונתגלגל בר׳ליעזר בן פרנא רתפסוהו בניראא ואתויב בסו שפעינו בסבת ע״ז רע״ז ובוהר איבה אסרו ורא רבי אליעזר בן פרנא בר תפסוהו בניראא לסיסת ואישתויב נשבתת ראובן וריקינן שפיר ספני שהפסו׳אינו אוסר ואל יסות ראובן בכללו רקאי על א״א בן פרנא ולבן תרנם הירושלמי יהי ראובן בעלם׳רין ולא יסות סותא תניי׳ רבה סיימן ויגיע לעלסא דאתיר׳ל שלא אסר שלא יהגלגל׳ נשסתו ער אלא וראי סובות הוא לבוא ולתוור לעולם הזה לתקן התנם הנ׳בי רבת היא בנו׳בוהר בכסת פקוסרת רק זה ית׳תיין יהיה לו שלא יסות פעם שניה כיתת רשעים שלא יבואו לעה׳ב ואין בקבלים אותם בנ״ע ער שסובחדים לחזור בסה פעמים ער שישובו את הנולד אשר גולו ואז ורפא לחם שנ׳רחוק מרשעים׳ שועה אבל ראובן יתקן על כל פנים בסותא תניינא התנם ער קציהוויהיה לו סנחה פסו רניאל והוד שהיו סחברים סזה הענין הרבה סאוד ער שהצריבו להתבשר ואז שסחו בחלק׳כי רוד אסר ולולא האסנתי לראות בשוב ״ באוץ החיים ובשרו אבינל והיתה נפש ארוני צרור׳ בצ׳חר החיים הוא סור יחידת שבר תיבה ב ׳נגהרי אפרסמוא רבי אשר שראה רבי אבטו בסרר׳ רבת דרבראשית ואסר ואני אסרתי לריק ׳ יצתי אכן משפטי את ״ ופעולתי לפני אהבן ורני ראו על זה ובשרו וסלאך ואתה תלך לקץ היסין ותנוח והעמוד לגורלך לקץ היסין ואם צדיקים בא׳ ראנו על זה והוצרכו לחתבשר כה בעשה אנחנו אחזי הקיר יחסי ריחסי לבן כל בעל נפש יראת יצמו לתקן שיבוא נקי לפני חסלך הקרו׳ב״ח ויחתעשק בצ״ח צחו״ת של׳השביע בצחצחותו נפשך צח חר וחו״א קודש צחות תריך והוא קרשים לשון רבים והוא פור ״ נגהרי אפרסמונא דביא זהייה בגן רוחו וכסתוא מים אשר לא יכזבו מימיו ונחזור לינינו ות״ן ואסר רשב״ ע״ה בזוהר ותי ותבינן ולא ברכיה יעקב וסליק בראשן מינת ער ראחא מסה וצלי עליה צלור״א בר״א יתיראובן ואל יסות אוא כיון שאסר יעקב איש אשר כברכתו לרסות בישמא רלא יסות א״א כיון שאסר יעקב איש אשר כברכתו לרסות לישראה הרוני סלוכה שימסרו נפשם על קרו״ת השם וכוונתו של

לבסת

למפה ועשו על לופ"נם רמח"ג כלה ונחרצה ולא נשתייר בהיכלו שריד ופלט ופליטה אשת נעוריו וכל אוהביו ומיודעיו וכל פילגשיו חיו שרופין ומוטלין לפניו כל בניו וכל בחמדי עיניו • אר"ת מה עשו לאותו רשע חסמפש"א וחיו סבהלים אותו כהלות גדולות באנשי ביתו שהיו מוטלין לפניו כל בניו וכל בני ביתו וכל בחמדי עיניו • וכיון שהיו כאים בני ארם והיו שולחים ידיהם ונופלים א"כ התחתים של לופינום להגיהם לספתן ולקברו היה כולו תהום וכיון שמשך ידו מכנו היה פולטו חהום והיו מוטלין לפניו ולא עוד אלא שסרחו ונכשלו בכל היכל מלכותו והיה סתכייש מכל שרי מלכיות הגלגסין ויונאים מלפניו • אר"א א"ל סורא"ל שר הפנים ירידי אומר לך כל בושה וו וכל כלימה זו וכל חרפה זו מפני כח שעשו לאותו רשע על רבי חנינא בן תרדיון שהניע יום שמת עליו להרגו א"ל מרי רבח"ג תזור כך על אותו חכם שלא הרג אסר יסות ואני ובל בני ביתי הללו וכל נפ"ש יכפה בירו וכרבר הזה איני תחר • אר"כ מה לי סראיל שר הפנים אני אומר לך מפני כח חקה כחזו של אותו רשע מפני שמשלשלת של עשו הרשע הוא בא לפיכך עז וחזק ונקשה לבו: אר"כ מה לי סורא"ל שר הפנים אומר לי אל תתעצב בפיתרון זו שאתה נפגר בה בכרת עולמים שכבר מילא יהוא"ה י' אלהי ישראל פיו בשחוק ויצחק על אותו רשע ואמר הרי נאוך היכל נורא שאני שורה בתוכה ובכא בבירי שלסלולי בו שאני עתיד מה שבנרא ולכל העולמים עד שאני מסעיסם מעם אור אש ונחלי דחסי אש לאותו רשע כאותו היום כשביל רבי חנינא בן הרדיון • אר"א אסר לי סורא"ל שר הפנים ירידי אומר לך מה עשה יהוא"ה י' אלהי ישראל באותו שערא צוונו לירד לכפה וירדתי וכרדתי ורהבתי את לופ"נם רמח"ג סהיבלו שחיה ישן כל לילה והולכתיהו נכרית האסורין שישב בי רבי חנינא בן הרדיון לקרות תורים ובלבים • והנסתי את רבי חנינא בן תרדיון בהיכלו שחיה יושב ואופר נפלאו' בבית הכרדש וסלסר לאביו ישראל הורה והתלפתי רסות ריוקני ראשם נראה להם לופינום רמח"ג כמו רבי חנינא בן תרדיון והוא רבי נתניא בן הקנה החבו את ראשו ואשתו של רבי חנניא באשתו של רמח"ג ובתו של רמח"ג נתחלפה בבתו של רביתנניא כ"ת ורבי חנניא בן תרדיון קשר בהר כלבות והלך סלך על נפ"ש הרשעא בצורת פנים של לופינום רמח"ג ששה חרשים והרג כרת שבע אלפים צר"ספסמי אלף ספסמי ככל חודש וצא"כ נסחלק עם חכיריו חיים למעלה בקרושה ובטהרה ותעסידו ללופינום בצורת רבי חנינא בן תרדיון לפני נפ"ש הרשעא ותפשוהו והסיליחו והשליכוהו באש • וסי הוא שהשליו באש תחת ר' חנניא לופינום והלא תתכו את ראשו אלא אחר שהכיתוהו תחורו והתיו אותו כ"ר שלבעלה ותפשוהו צנפ"ס והשליכוהי באש והנה בשיטין בירא השריעה • וכרה זו לכל עשרת חכמי ישרא"ל הם י' הרוני סלוכה • וכל בך למה שפני שכרת יוצא כרום ערבות רקיע וכבריו ואומר כב"ר שלמעלה כחשבון שתשבה נפ"ש הרשעה על אביהי חרזים להודם והריא"ל י' אלהי ישראל הוא כסכים ואפילו החהר הלב של נפ"ם הרשעה שבהיהרה על בני חשובה היא להם כאלו עשאוה זו ע"ל ועתה אחי ורעי לסען חזק להאיר בראשונה התיים אפרש לכם הסור הזה אפס קצינו תראה ונכונו תבין אר"ת האשר אם בקל נפש אחה הנה כחשוקת רבי עקיבא ע"ח כוכח כאשר אפרו רז"ל אכר ר' עקיבא כל ימי היתי כצטער עצמי על הפסוק הזה לקים ואהבת את י' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך אם יוליו הוא נוטל את לבבך ואפילו הוא נוטל את נפשך ומאודך עכשיו שבא לירי לא אקיימנו ועל יהכן מאמר רז"ל שחשיב הקב"ה למשה ונם למלאכים כמאמר אחר ששאלו זו תורה זו אמר הקב"ה כך עלה בחשבוני ל' כמחשבתו של ר"ע עלה בהכחשב' בהר בללו על החשוקה הזאת שמו באותה השיחה כאשר כוכא בוהר פקודי של שלא ולא אחפרש מסנה כי הקב"ה מצוף בהשבה כוכה למעשה אצל ישראל וכן להפך בהשבה רעה אצל אומות העולם ראל"ב נמצא חוכא נשבר אם יעשה הקב"ה נס לצדיקים כאלו • ואין בפף שהצדיקים הללו היו בקבלי עליהם בלב שלם ובנפש חפיצה לקר' שמו ברבים כאשר עשו אותו יום ; יום בשחה ושמחה וחפשו כיגור ויגונב ואמר להם

שר הפנים קבלו עליכם דין שמים כי גזיר' היא מלפני כדי שיצרף מחשבה טוב למעשה ואח"כ הצילם הקב"ה וכל זה היה אזוי ורצון מם"ה שלא לגלות מחלה'הזאת ויקבלו עליהם על מלכות שמים באהבה כרי שיצרפ' למעשה וכן מלך רוסי ושרוי לא ידעו מהצלת הזאת כלום ונם מחשבה אצל רשעים של א"ת הקב"ה מצרפ' למעשה כ"א לא מצילן' כעל הרחמי' בוראי היו נדונים כן חרשע' הללו נמצא יהיה תוכא נשבר ואו נמם נדכך כמו של חניך מספרין ואיתו מגדלין באמור ומה שאומר המייסן בחפילתינו שיהיה לנו זכותם לעזר לשובלנו כל הימים שורת הדין הוא נותן כן כי מצר החכ'ים הללו לא יבצר מהחשבת טובה שקבלו עליהם דין שמים ברצון אהבתם בחשוקה גדולה וכן צר המחשבת רעה לא יבצר מהם מזימתם בחשוקה גדולה מן הכסיל והפרית הוא השכון תוא תיצ'הר הר הוא סלאך המות כרי להשלים נזירת ונתב נפש מאתיו ומברו פות יוסף הנבר תהוא נם מצר שבולם צפו בכרבכה כולם היו ניצולים מצר מעלה הצופה בכרבכ' כראיתא בפרקי חיכלות ול' בקיצור מופלא נדולה מכולם שכל המבניה ירו עליו ומכהו כלבישין אותו נעני' ומכסים אותו צרעת ומקטרין איתו כהרת' נדול'מבולן שכל המספר עליו לשקהרת מסלין עליו מכות צרחות מחורו' רעות ומצינים שיורד כהן שחק רע ' נדולה מכולן שהו' מובכל מלני אדם ונבנר על העליונים ועל ההתחתונים וכל הנכשל כו בהשלות רעות וקשות נופל כ עליו בן ומשבים וכל השולת ירו בנוחו כ"ר שולחין בו ר עב"ל ואם כ"ר שומע' שולחין בו ר מי ינצל כהם ולהיות שכולם צפו כרבכה לבן לא יכלו הרשעים הללו לשלוח בהם יר ונצולו ואם בעל נפש אחר' הובל להבין בולו כשבנך אבל באמת לא היו א"ת ה' נלגול בכח של בני יעקב א"א בכוך העיבור של ' נשמות של בני יוסף הצדיק ע"ה שהוציאם בררך קרי בפו שאמ"ל ונם בוהר ם' בראשי"ת על פסוק ופחו זרועי ידיו כידי אביר יעקב ועל פסוק ואין איש שם מאנשי הבית אבל יעקב היה ויכא לעשות בו שאכתו בפשאם לא היה נראה לפניו ריסות ריוקנו של יעקב ודמה הביאם רקב"ה אחר הדברן בונן אשר שכש וירה קרדו בעון הדור להוציא נ'צחני טהרה • הדברים הללו אכאר אותם באר מ"ם בפקומו ינל יעקב ישכח ישראל:

פרק ששים ותשעה

הנה כדי שנבו לבאר הענין הזה איזה היערה קטנה עם ת"ת שאכרנו ש' חרוני פלוכה היו ' ניצוצים של בני יוסף שהתיאם בררך קרי ולא אדריכו כהביא שפחה ובה בפני שראת דמות דיוקנו של אביו ולא היה להם היקין קר שהבדי היכיר ברית קודש באשת חיל ואנ כהרה אתה השפח' מכריה קירש וכובות זה הים נלגול ומרי כן כלוא בשיא ביחאב לשמעוני שהרג נ"כ אנשי שכם שנכולו ומכפרם כ"ר אף היו לכן נהרגו שניה בנו' עם ומרי נלגולם הין כ"ר אלף של חלכידי ר"ע שכתו בקערות שנים כמנה ויר עצרה מפני שלא נהנו בכוך זה לות בכו שכהב הרב מנחם עזריה בספר עשרה מאכרות שלו מאכר אם כל חי ס' כ"ב שאחיר יוסף נהעזרו קנאה של קין שרכו כיעקב' היהם בעצם להשלים האות שלו כרגלים וכצבאות י' ואח"כ יוכלו להכיתו ולא יכשך מזה נרעון בכחנות שביעה לפי דעתם והיה זה בכרת השלום ובכחו זה שהפו השביעה עכהם אבל כתיב אין שלום אמר י' לרשעים שאין שנאת חנם בנמצא אלא בנשמות פנוסות וב"ש אם בשבכר כשלו איש באחיו צא ולמד מהלכידי ר"ע שלא חלקו כבו' זה לוח כזכרם עון שפים שלא הטהרו כבנו עד אשר יחרו כל"ו רמיות כוחא הגיענא באיתו פרק ירוק בפיכו' הכחובים בם' פנחם ובני קרח לא מתו ובתיב בתריח בני שפעים כריך ואני לא כתו בני שפעים א מוערו של ערב רב ונשאו נש' באותו שבם ובן בבאכר הזה ס' נ' בפופו ה"ל ואיש נכוב לבב בפקודי משׁ' ואחרן בבוכר כתי שלא נאמר פקודיו בפנסר שמות אלא בשבם שמעון לברו שרות הקודש ראנת עליהם אשר פפהחי וברבתי אויבי כלם לפי שנכפתו עליהם רבים מערב רב ונשאו את"ב נשים בכנות שביעון זילדו להם מעון כה שאירע לישרא"ל בריעקב שהטיל כה החוי ווהמא

שער עולם התוהו

ואמא קודם שנשאת ל'שמעון' והלה ל'זכרי בן סלמא הוא
שמואל' בן הכותני' ואלו' אומרי' האמו ואחותו יד ת'
היתה בם ויהי החמים כמנחה כמהרה ורחני שכם אחרי שבבמו
בברית סילה שלא לשכח עכ'ל וכזכי בת צור חיתה נגלול אשת
פוטיפרעס תרשת ראיתה בפרשי ר'ע ציור אותו בקראי
היתה אשתו אומרת לו תן לי רפו' ואני אך ליו ואבשלנו בתנות
כי אחיהם של אלו שנא ומת תוא תוא היה ר'ע רק שחק ובכה כמד
נסתר ובכייתו'היתה שהלך מרחי אל רחי ער זמן ר'ע שתקן פנם
ברית קודש והיתה אומרת לו יש לי תקנה והוא השיב עשי תשוב'
נקשה והלא נר שבתניד בקטן שולר רמי אלא. הוא סוכה כמו
שפירשנו ואח'כ נתגייר'ונשא אות'לאשה ומפה שהציקה לו באיסו'
הציץ לו כהיתר וגם בנסר'רע'ו פר'ראשון ו'ל ואף ר'ע ראה אשת
פוטיפרעס הרשיע רק שחק ובכה והיה משמח את עצמו לתקן
חפנם שניהיה אע'פ שתנו פעמים אחרים לרבר שם בנסר'אבל
המדי נסתר דרכו בפמו'ונם כרבר התנאים כפו שאמר הכתוב ג'
משפטים ואתם ידעתם את נפש תגר אחרות טלת לנרתיקה כי
גרים היתם בארץ מצרים ואני נפתלי אשבנני ויגירא רבן תבריא
מכפים כל הסיעין בספרי זה שאל יסתר בשכלו להוציא פפיו ח'ו
רבר תוצה להכין רבר מתוך רבר ואל יבנה בניינים שוא תתע'ת'ו
בנוים על פי שכלו כה שמתנגר אל ברברי הכבואר' בספרי ויפתן
ער שיעין כשערי'הכאים אחר זה כי רבר'תור'הם עניים בפקום
אחר ויעשיר בפקום אחר ורוגמתו באן אצל' הרוגי סלוב'שבארמי'
אותם רי צרכם על פי הריב ויגריק צריכים אנו לפודעי אורות'
הרבה ספיקות שנפלו בפיר זה ' הפסק הראשון תוא באן אופר
שהרוגי כמו שמצינו בגבורא ' ובפרקי היכלו' רבי מצינו שנתחלפו
בלופינוס רפמ"נ ואשתו ובניו ושדיו ובאנשי ביתו גם בבאן היתי
כפרש על פי ההוהר שנופם שלם בבל איבריו עלה לסקלה ונעשת
עיר היום הזה מיין נוקבין לת'ת ולמלכות כי תוכות של ספירות
נפשם היעל לעשות לנופם צורה ושלימות נירול כמו לנוף של
אליהו והנוך ובנבואה אמרו על לשונו של ר'יהודה הנתתום נתגרת
בם כלב ונם ר'עקיבא היו פוריקין בשדו כבסרק של בחל והאיך
עשאו לנופם צורה פוגל בעליתו לשמי טרום עוריהם הזרת
לצורך מיין נוקבין אם נפרד הפור נפם ובשיכם לחלקים נפרדים
היאך עלו שלם לשפי פרוסים ונופו של ר'חנינא בן תררין יובית
שעטרף כולו אלא הרברי'נכוח'לסבין דשרי'לפוצאי רעת שלא היה
זה אל פניעל דפיני בהחלטות הצלם של 'הרוגי כלפרת
בהתחלים תהם ושניתי ציון שסכינו בארץ יוכיחו וגם ירושלים
ובית הפקרש שנגנז' יוכיחו שאמר האר' על זה שהביאו רות'ת
ממקום אחר אבני פרופו' סיר להשביע עינו של איתו רשיע והכבין
יבין וגל סור זה אופר הגמרא כך עלה בהחשבה שלא היה אלא
מחשבה ולא מעשה ועל כל פנים א'ה נירתים על הפחשב'הרעה
כי הק'בה מצרפה אצל אותות תקולם למעשה כי הנה אם לא
הצילם בעל הרחמים רוח נירונים בוראי ע'י לתפנוס
וכפרש בכור מוריר שאול ויעל ובסקומות אחרים הן מחשבת
הרשעים סלך נפשם ושרוי לא תיו יודעים מהנעלה הזאת כלו' והיו
מוציאים רשעתם מן תכת אל הפוקל עד שנרוגו מרת בנגר כרת
כל אל תסורו'תפסיק'אצינם לפניך בשיר בפני עצמו באר הטבר
על כן אקצר בו כרי שלא לצא'מן הפכוון'אפי נפתלי פחבר הספר
הזה בקשתי מאת כל חכם הסעיין בספרי זה להפתיר דברים אלו
זכיוצא בהם שיהיו לו לברו ולא לזרים ואת תלא תראת בזחר רות
כה שאפרו בחלום לר' יוראי על אשר השיב מור ה'ם שהיו בני
יעקב והראו לו פפופן זה ל תנעו במשתי ובנבאי אל תרעו נכנכת
כתים ולית לבר נש למכנס ברזין כתיפין רליה ויתר כקפיר על
פעלת הצריקים עין שם וכ'ש שלא יתרש ענין תרש פעצמו
שאין לו פקור ופסק בקבלת האר'ז'ל ח' ועל זה וכיוצא בו אפרו
באורח נשא ארוך האיש אשר יעשה פס'ל ופס'כה ואפר הקם
אבן זוולת הספיקות האלו נפלו פבוכות רבות בדברי התלפידים

עולם התוהו

פחכפים שלא שפשו כל צרכם ולא עפדו על דעת רבם אות כל
זה אבינו בפקופו הראשי לו האבאר אותו כיד ת' אלהי תפחה עלי
בסייעתא דשפייא וי' פוב עלי ה'ה יברך אותי ויחזקני להצליל
תורה ולהאדירו' ולסיים ספרי זה עם שאר כל התיבור' שהתלתי
וי' הוא יעזה אותנו את תבריכה תיים ער העולם אפן:

פרק שבעים

להיות שביצוני פחרתה נפלו לפטה בעולפות ב'יע אע'פי
שנפכרר אח'כ אוכל פחוך הפסולות ע'י קיפול
רגלי ארץ כאשר נבאר בפקופו והוא העלה לפעלת האור הנרול
עריין נשארו ניצוצי פחרה להיות היות לקליפו' וכח שאנו עושים
בתפלתינו וגם נשפות של צריקים כשבפרים פן העולם הוא כי
עוברות ביעולם תעשיה וכעלים עפהם ניצוצי פחרה אשר בתוך
קליפת עשיה לעירה וכן פיצירה לבריאה וכבריאה לאצילות
וכאצילות עצפו פחשפ קצוות פי'פהארו'הפאציל תבירע שנשארו
ברשימו שלהן לשלש הראשונות ער שיחזרו לפקופן וחה סוד
פין נוקבין והכוחת פ'נפשות הצריקים נעשו פין נוקבין לפעלת
וכפרש תעשיה תרוני כלכות לפי שבעתותינו נברה הקליפה
הקשה והיה העולם פתבוסס והולך וכפיפש לא היו פין נוקבין
ואז פברו עצפן לקלי'פו' בנקבת שרשו בניפן וקבלו העתש בסבר
פנים יפות ובנפשותם העלו ניצוצי פחרה לפעלה לפקופם שהיו
נבנעי'הרה הקליפו'ובשהיו פורקים כשרו של ר'ע ע'ה בספירקי'
של ברזל תנה כהבל היוצא פפיו בצעקתו היה עושה יחור ושובר
ובוקע בקלי'פו' שבתוך אויר העולם'שלא יעבדו עליית ניצוצי פחרה
שבתוכם ואת היתה כוונתו לאת'ו שהיה בניעם בקוים ובלאבן
פעלה שלא היו יורעים פור בעקתה היו שואלים זו תורה תו שכרה
והשיב להם הקב'ה שתוקו בך עלה בפחשבה פי'ע'י בך ע'י'ר
אור הפהירה בפקופ הפחשבה שהוא האצילות שנאצל פפנו ער
חכפה שהיא הפחשבה עצפה וכ'ש כפועל רפ'ני הפיני שלא הגיע
להם ציור שכוונו אל בקיעת אויר הקליפה פיצרה של ברזל
חפפסקת בין ישראל לאביהם שבשפים ' ובית יובן פור הפביך
ה'פפיה וכתיה פדריי שאול ויעל ר'ל הע'ית פפיה לצדיק להחיו
ניצוצי פהרה שהיו בתוך הקליפו וכן פוריר אותו לשאול להתלות
אותם ויבנו בהם לחיי תעת'ב ופלת עלה צוקת ג'כ על הצדיק
עצפו שנשפחו נעשית פין נוקבין וגם הוא הפעלה ניצוצי הטהרה
ער תבכה ראצילות שהיא הפחשבה ופלת כהשב'ה הוא אותיות
בשפח'ה שצדיק לקבל עליי עול בכלות שפים. שליכה ולפטר
נפשו על קדושת השם באהבה ובשכחה ועל זה נאבר בי בשכחת
תצאו ובשלום תובלון אוכ'ר'ו

פרק שבעים ואחד

קורם סיום ריוש שער עולם תתוהו עולם נקורות עולם
התיכון נפרש שהנשאר נקורות וספירות שהיו בתוך
הטהיירו יוצרק בהם התיכון והסיעים לאפוקי תאר'קרינא'סהימא'
והאור קדפון והפלבו שהם תוץ לעיגול הפהיירו הם הסר הפשו'
אינם בכלל עולם תתיהו אע'פ שהתקנו את'כ בפרש'תיכון בעול'
התיקון היותר נאות בגדלות פרצופיהן על כל זאת אינם בכלל
עולם התוהו כי אותיותהם תיו רקים וקפנים בקרני תנבוב לפי
קרבתם אל תאציל והשינו בעולם התיקון פקם נרלות לצורך
פה שלפטה בהם שאי אפשר להם להיות כלי שפץ חוש של א'ם
דנץ אחת כי הוא תיודר סראש א'ך אל קופו בסתר ואתה כתירת
את כולם וראוי לשלש אלה שהם למעלה פפתיירו להיות בכלל
תוא ושפ'ו שא'ר אליעזר קורם שנברא רצונל'ם ותיינו
עולם התורה תכלול פטוב ורע רי'ר רוא תיינו בעל
הרצון ושבו כלבר רהיינו שם הנרול בכילואו'ת היה נובר בעלמות
ההם אבל עולם התוהו נברא כמרת הרין של' בראשית ברא אלהים
ולכן הארץ תיינו פלכות עם ה'ו תנוכפת הוא שש בפירות שנשברו
ורוק אפרו היתה תחו ובהו בסוד עולם התוהו היתה קורם שנברא
עולם התיקון ולא עתה ולכן אנו פכנים תפהירו בסוד הפרה ועשת
הנקורות נוצרים בתוכו כפו תחשה ' שכל נרניר תפת עובתת
לפי בחת כן אלו הנקודו'ו עוכתות כל אחת לפי בחה וכפו שהנרניר

כל עוד שהוא בקיומו אינו בא לכלל צמיתה ותיקון רק להפסדה
זיא גזרת חצמיתה כך אלו הקורות כל עוד שהיו בקיומם לא
היה אפשר בתיקון המרצופין עד שבשרו וענין צמיתת הקורות
זו למעלה מזו בתיקון חם ער נקורות מלכות ער פרפשא ולבא
רזיר שהוא פשש נקורות ועיר סניץ ער לבא ראסא ואסא סנעת
ער קדקדו ראסא בשיעור הקיבי ביערך איברי הזכר ועל זה אסרו
הפילוסופים נפש בכבר רוח כלב נשם בפיח ורמזו לזה נפש שהיא
נוקבה סנעת ער פרפשא רזיר שהוא רוח ורוח שהוא זיר כלב
ר"ל סניץ ער לבא ראסא ונשפה שהיא אימא בפוח ר"ל סנעת
לאבא ער סתא ויצא לנו סנרת רזין ירידת השכרי כלי' עם ריבוק
ניצוצותיהם אשר הם שורש טוב ורע ירדו למטה נקראים סתים
כי בהכר' הזכרונו לדרת למטה שהיית העולם כולל סטוב ורע
סחצה על סחצה סור הרוח שב' ורוח אלהים מרחפת אחרי אסרו
האריזל היתה תהו ולעתיד יחריב הקב"ה נפ העולם הזה ויברא
עולם הנשמה שהיית בולו טוב שבח ונמוחה לתי עולמי' ונם שברי
כלים האלה שהם נקראים סתים יהיה הקב"ה באור תחיית המתים
ויתקנו כל אותם הרשעים רשעי ישראל שבנדמם הנאחזים
בדרים של שברי כלים ותניהנם יחוקן עכמם להיו' נופף על נבולי
ג"ע ואז יתוקנו עכמם כל אותם הנוים שיצריקו על עצמם רק שפי'
עיסות המשיח יהיו מזומנים את"כ אל החכלה הנרולה כי לא בלו
היסוי על כל חיצור יהיה פעיה החס"ר שלהסן נרשא באותו הפע'
יתנבר שם תוי"ה על כל באי עולם שב' ונשוב ה' לברו כיום התשא
שהוא זמן אלף השמיני ויומו של הקב"ה אלף שנה כי כאשר יהיה
הקב"ה את נופי השכירה יתחסך הרע לסוב ואז יהיה כולו סוב ואז
לעתיד ג"כ נופי המתים יהיו הקב"ה ואז כיום ההוא יהיה ה' אחר
ושמו אחד מהכינוים יהיו נבלעים בשם המיוחר שב' ולא יכנף עוד
שוריך והיו עיניך ראות את סורך וכאותו הפעם ישמח הקב"ה
את השברי כלים שיקומו ולא יכבו עוד שב' עליה' ראיתי אתה רמע'
מעשקים ואין להם מנחם כיעלם אתה ומיד עושקיהם כח לתחית
חמתים ' ואמר ופתח ה' אלהים דמעה מעל כל פנים ר"ל לרבו'
שברי כלים ועמהם יחוקנו כל הרשעים שיש להם אחיזה בחשברים
הללו ואפי' אותן ששייר אברה' אבינו ע"ח ושרה ע"ח שקיימו מצות
יבוש בכורי הששות לעשרים ושתות שקרסותו והכינו את אשר
יביאו תתת בנפי השכינה עד יבות משיחנו ושוב אין מקבלים נר'
בשיריהנו רחמנא ליומא אחרינא בין שחבלו בעצמם כי רקשו
את רחם ואמצו את לבבם שנת ראינו רעה בך יפה להם מעשרה
שעברו ח' יאבלו ואם יערבנו זה' מהם יצדק על עצמו רק שמים
באותו שעה יהיה מזומן את"כ אל החכלה הנרולה תבלה כי לא
כלו רחמיו על כל היצור ורואי שבאסר שבצות יבוש אברהם ושר'
ע"ה היו בכחר ויוש הזדקים עם נשמותיהם בנ"ע אחרי מותם להוציי
נשמות לנרים בנו' בזוהר ס' שלח לך ז"נ דף ס' עמוד שי"ח אוכר
שם שסטר לוריש סתיבתא של ג"ע סור זה חזה לשונו אר"ש אר"י
אלעזר בר יותאי אנת לא אתסבר לנלאה ' זוונא רהוהא עלמא
אתעביד איבא יתיר סאיבא ראתעביד בהאי עלמא בזוונא דלרזין
בזוונא דתהוא עלמא אתאוכחא דלהון בתרא כר כתרבקין נשסתין
ברא עם ברא עכרי איבין נעסקי נהורין סיליהו ואתעבידו שרעין כי
סור ג"ר היא סור נוקבא אשא של רס"ח איברים ותרין רזוקין של
הסכר שיש לה חיבוק בין תרין רזוקין רסלבא ותרנוסו של נ"ר הוא
שרנ"א סור קליפת נוגה הוא סור התרנו"ם שהוא סור לתם התרב
הסתחפנת מסמא דמסטרין דקדושה לנס"ש דשוכאה והיא תאיב'
לעשות חסר עם ישראל אלא שהתאוה נזרם שהיא בטומאה בסור
שקל"א סאזני צר"ק באזני סר"מה או זה או זה ניכר והם חנרים
אשר חשינו נגש שיש כח צר קדושה שהיא מהקליפה העליונ'הא'
תקרובה אל הקודש ותגיירו וגרנכון בקדושה והיא נבנסת תתת
כנפי השכינ'הבאה בהיכל לכנה הספיר ולא יתר וולת רכי קקיבא
וכרומה לו ואוסר הזוהר הנפקין נהורין סיניתו ואתעבידו שרעין
ואינון נשסתין לניורין רמהניירין וכל הניעלין להיכלא רא ' וכך
מהנייר ניורא סרתי סתהוא תיבלא נשסתא ותאלת תזות נרסהא
דשכינתא בהרורין שיוצאים סז' היכלות דמלכות ולכן נקראים ז'
כנפים של השכינה ונשקת לת ר"ל שתשבינה ונשקת לנשמת חנר
כנין דאיתי אינא רציריקיא ונשארת לת לנוהוא ניזרא ושראת

בית ומתהוא ומנא אקרי נ"ר צר"ק ע"ששקונה נפש מכלכות
הנקראת צר"ק והיינו רזא רכתיב פרי צריק עץ חיים סה אלנא
דחיי סנים נשבתוך אוף הבי צריק אימא דיליה מניק נשסתין '
רב סתיבהא אסר כתיב ותהי שרי עקרה אין לה ולד ' מכאי
דאסר ותהי שרי עקרה ליה אנא יערע רליה לה ולד ' מאי אין
לה ולד אלא ולד לא היה מולדא אבל נשסתין היתי מולדא
באהרבקותא רתיאובא ראיענן תרין וכאין הזו מולידי נשסתין
לנירי בל ההוא זמנא רחזו כחין בכח דעבדין בניקיא נב"ע בכח
דכתיב ואת הנפש אשר עשו בחרן בפח עשו ולא נוף ועל סוד זה
תרי רשב"י ע"ה ולא היה זיונם של ב"ע ולכן שסח ר"ש ע"ה מכרו
רוחניות מאור בינן זיונו של ב"ע ולכן שסח ר"ש ע"ה מכרו
שתיה כצירר עצמו קורם על זה ויש עור דברים בנו זכור אזכרם
עוד בענין זיונו נשמות של ב"ע והוא הירוש נשמות הישנו'היוכות
בנ"ע של חדשים לנקרים רבה אמו' נתיך ר"ל בכח נשמות נרים
מהחרשות בכל לילה ובוקר יוצאות ליעלם לכל אחר ואחר הראוי
לו וכולם קולסם סלכות הנקראת אכונ"ה והיא נעשי' רבה יגרולת
בענין עיר ירושלים המליאה נשמות הדרים בכתי נ"ע ובארץ צב"י
שאינו סחזיק יגודו ונשלם בזה הענין הנדול והנורא שער יגולם
התהו"ו כור שברי כלים שיתוקנו בסהרה בימינו ואף אותם שלא
יכו לתיקון נדול בן יזכו על כל פנים להיות בכלל דור
שנאסר היה הכשל בהם ברור וכיה דור כאלהים בסור מלכות
בית דוד הנקראת אנ"י ולא את"ר ר"ל אל את"ר להיותה תוכת
אש בעצמה שב' אני אתיה לה חומת אש סביב ולא הקליפה אלא
ניאחז'הקסני' שבת'היו סביב ירושלים שיורידר חקב"ה משפי כרום
שב' ירושלים הבנויה סאז שנבראת חיגלם כעיר שחברה לה יחדיו
שיש לה ב"כ שערים שמזכירם יחוקאל וכל שבם בעצמו עומר על
פתחו וקורא לו שלך דרך פתחו להיכל שלו והו סור אפיר'הפוסק
שער האוכן אתר ונו' למי שהוא בעצמו עומר על פתחו אבל מי
שאינו אפי' בכלל נרי צדק שהוא ח"ו מבשר עליו נאמר מעורה
לא יכול לתקן והוא נרחה מכל השערים ופתחים ואין מי שיקרא
אותו אליו ולכן אסרו רז"ל בבבא קמא ירושלים לא נתחלקה
לשבטים אלא בל שבט ושבט יש לו חלק בו והוא סתולק לי"ב
שערים והיכלות נמצא ירושלים היא עיר שחברו להשבטי' יחריו
ותיא כוללת דירת ב' שבטי י"ח והוא עדות ליסראל שהוא מזרע
יעקב התקרא ישראל שישב תחת השכינה עם אביו יצחק ואברהם
את"ה נתן חמרכבה ויש לנו אב אחר בשמים ומי שאינו בכלל
ישרא' יחוקן לעתיד לבוא ע"י אליהו חנבי' זכור לטוב שנ' החשי' לב
אבות על בנים ולב בנים על אבותם ויחיו בבלל סת שאסר
יחזקאל ויעובר חעיבר ר"ל נשכח פנוס מפני רוח מעליה הצריכת
אל נגות ומאוסים חנרים והמסורים ענריך להיות זמן סה הקצובת
לו מארץ הגולם באותו הנחת והמסתר ער כרום גלות לבני אדם
ואז ירחמיהו חש' ויבראתו בנוף אחר קדוש ומהור אחר שהשביע
אותו הקב"ה תרפה ובושה ביעה"כ נ"ב שרחו אותו מבל שעתי צדק
אחרי בביתו ימים רבים ישנ נוף אחר ויבנה בפלקרסין וע"ז נאמ'
והוא רחום על בל הברואי יכפר עון בבלל ומרם נא עון אצל אשת
איש שב' תפקו עלי עון האש'חיים שרמיש החוה' תרש פרשת יפרו
על פסוק סה סח החם אשת איש אף באן אשת איש שיצא ממנה
מכזר יעל זה נאסר וחרבה להשיב אפו ולא יעיר בל חסתו בפעם
אחת ומשחל"סנגו פעם פעם אח"כ יגחסתו חש' ואפילו העבדים
והשפחות יחוקנו ליעתיד לבוא שב' ועל העבדים השפחה אשפוך
את ריחי בענין ראתה שפחה אחת על הים יותר מכה שראה יחוקי
ועל אותו חנזן נאסר ומלאו תאריץ רעה את ת' כסים לים
מכסים ונו' אמן:

פרק שבעים ושנים

עד חנה אסרתו ודברו בנובלות חכפה ובינה רי צרפו ועת'
צאל"ר נובלות הכתר היכן הם ועל איזה ענין שמורים
הנובלו'תם חנובלי'מאורות העדופים של בלי הכתר חמעלי' סיין
נוקבין לעתיד ברנשמתו של הע"ב הם צריקים יחידי סגולה
שברוח אשר בהם להחזיה בהם בנון האר'ל"ח ודונמתו רבי
חניא בספרו אמנסיונום ובנין דבא שחשי'ה לדבי זירא ההחלל

שער עולם ההוה

אור חדש של תחיית המתים מעם הקם וחזר וכתרש רבריו כנ"ע ומדרבק נפש ורוח ונשכות יחדיו בעולם אחר קב שהיה נקראים נר עולמים ואור ירוי שמשתמש בשאינו שמשתמש בעולמים את שם המחבר מספרו לא יהיה בבלל דובב שפתי ישנים ולא יניע עליו אור ח"ת לא קתה ולא את"כ כי אם ע"י עונש נרול שיקנישו אותו בעה"ב כמו שמצינו שהקפיד על זה ר' יוחנן בנסר ורבמות והיה כשהסתן קרמלאן שאין להם לבוש כסות נירעו כי ערוכים הם ונאמר ערום ראת ועשר ונסתר ר"ל ראה לעשות רעה בירשהו ונסתר בזה אצל תלמידי חכמים אחרים לומר עניינים ורים אותו סורה כנגר סורה סה שהוא ערום נרול כתורה ואינו כן נפשו מלבושו כסות נירעו כי ערומי הם כי נם אדם לא רצרי בררכי התורה העליונה שבג"ע דבריאה ויד למסה ביציאתו להיב לו תורה מן ים הדעת טוב ורע איכור אחיכר והוכרת להתפשפש ולחוציא לבושי דקליפים על יצהו דקורתו העליונה ולא רמה לומר דבר בשם אכרו הקבה שהוא ר"ם רנ"ע העליין מחיבת דקבה ונפל למסה בסתיבתא דרקיעא ועל זה השל של התורה נאמר כי של אור"ח שליך בי אורות נ' תר"ג נסמות ולכן התיסק בשל תור"כמו האר"י ורונכתו של תור"סחייהו לומר לו סורה התורה תנוניים בנשמתו לפי שכללות כל הנפשות רמה נשמות רחיינו ס' רבוא אילנות של ו' ענפים של אור וכולם נקראים ע"ש הנוף ושאר הרוחות חם ענפים הצמוחים מאילן כללות כל הנשמות של ישראל בסוד אדם וחוה וכנגר ס' רבוא ברוחו בנשמה ובנגרם ס' רבוא ברוחו ראויה וכנגר ס' רבוא ברוחו ובנגר ס' רבוא בקבלה וכן כיוצא בזה כי אין לך נשמה שאינה כוללת בכל"ם וכל פירוש נתחה שורש נשמה א' משראל ולעתיד לבוא כל אחר ואחר יקרא ויריע אות התורה כפי חפירוש הסגיע לשרשו אשר על ירו נקרא וכן חוא בנ"ע ויש נשמות כוללת כמה פירושים ונשכרו סר"ה חתה בולדת כל חס' רבוא פירושים ויריע אותם ולכן בלילה אחר צאת הנשמה בעת השינה הנה מי שוכח לעלות חוא קורא שם אורחו הפירוש חמסגיע אל שרשו אכן יש בחינת חלוקות כי כללה זו מאיר יותר פסוק זה בנשמתו ובכללה אחרת פסוק אחר והכל כפי מעשיו והאדם חלה"ח ויהיה רואה אותם פסוק חיה מאיר בויותר ואז חיה מבאר לו כפי הכי חסיוך לו כפי נשמתו מסת שהוא רואה שבעתו חיה מבארו לו שכאשר יקראהו בהקיץ תעלה נשמתו למעלה לאין קץ ויחגלו רבבים אחרים אע"פי שבהוסר לא יניעם בהם ואשרי מי שבחלי עצמו בזה העולם עד הקצת האחרון וזכה בפירושו בגדולי לא יצטרך להתגלגל עוד ומפני שבגולות הכתר הזה נוטעים מהם של של תחיה לכן בזמיר שלו חקוק בו שם כח"ו שעלה ס"ל וגם בעול התיקון הוא חקוק בהלת ירשין אבל יקראו בת"ת רמלכו' דל"א דהיינו תיקון ס'מו' תיקוני נולנלתא דקרא קרוכא דאורא חה חקרום מחזיק בתוכו חסו"ח הקדוש תנקרא מלא רבוולחא אשר הנל הנה נתוף מסנו בדחיקא דנקיעותא כי קרוסו מהם אותו ואין לו אלא אויר מקם אל חי' חוליות השדרה עד יסוד חי' עלמין כי הזרע בא מחמות כנודע וחזו סוד פסוק ובדרה הס"ל על המחנה שורד על ראש אבא ועל שערות זעיר ללבנה שהם שתורות בעורב ולכן אומר זעיר פתחי לי אחותי רעיתי יותי חסתי שראשי נמלא ט"ל והשל הזה חוא שהחייו בתחן"דורה כשמתנו בשמיעת קול אלחים חיים מרבר מתוך האש ובאותו זמן צירף אוכל מתוך הסטולת ושוב מתוך הרע ונעשה כולו טוב וכזה כשך הזיהרות לישראל משיקבבר מלביות ומסלאך המות ולכן אומר הפסוק כי של אור"ת נ'תר"ג מצות התור שהחייהו כוחן ס"ת חוא הס"ל לשחיה אותך כאמן ח"ת אמא שיה מלך לעתיד וחוא השל שעתיד להחיות בו את המת"דכתיב כי אורות מלך ב'כנלולי דחיינו כל של עתיקא ושל של זעיר ונעשית נ'מיתן כנגר נר"ג נ' חלקי תנשמת והם כי חיה וחזיהה חם אור ח"ת עצמו ואלו נ'מיתן חם סוד נ' הויות והוא נ'הויות של פסוק "מלך" מלך "ימליך להעיד שעתיד הקב"ה להחיות בו המתים בג' תויות הנזכרים שהם ג'הויות שעלים ס"ם ל"ה ומכוין יד"ה אחר עולת של יוצרין כל אדם לומר הפסוק הזה של ג'הויות ס"ם סעומד כמו שאני נפתלי

מחבר הספר הזה נותב מיום שהתעסקתי לדעת פורי האר"י ולה"ח עם שאר סורות בוחת השייבתולפסוק הזה ולמה ב"ם · אחר בננד חרות ואחר בנגר שהשייבתולפסוק הזה נבנת סר' רחוות הנוסבו' בעצמו' כשנסתחים קבריהם ושם כח"ו פותח קבריהם כי נם הוא עולת ס"ל · ומעם שני ה"ה להראות כי נ' הויות אלו הם כשני כללים שהם של של ארץ ושל של זעיר לבן נ"כ צריך לאסוף הפסוק ח' סלך בגלו כ"ם וכל רבר שהוא מעולם האצילות צריך לאוסלו מעומר ונפרש זה הוא אצילות ראצילות על אות בסר' וכסר' שצריך לאוסרו מעומר ושם כח"ו סלא אלפין "עולה פפפ"ח ושם כח"ו פותח את הקברים ומוציא הנביא יחזקאל ע"ם כאר"ע ברוח"ות כאר"ח הרי"ת ואפיחי בהרוגים האלה חוא וחיו ורע כי סלכות מתחלת סה"ת זעיר · ומת"ח ער יסוד זעיר חוא שעור קומתה וירוע כי זעיר נקרא ריח ומפעם חוא כי כפו שמבע חרוח חוא חם ולח כן זעיר יש בו רוח ורחמים ועל כן כל אות סספירות זעיר נקרא רמח וחוא נותן האוח לסלכות ובבתו זה חוא בוחה את הנוף ומחיה אותו בנפש הכשר שנותנת בו הרוח ועל כוד הפסוק "מלך ונו"א עקיבא בכל יום ויום כלאן אחר עומרי בוקע ואומר "מלך "מלך "מלך "יסלוך לעולם ועד וכל נרוחי סעלה אחריו זה הסלאך הוא סנרלפ"ן ואיה"ו סנרלפ"ן הם בני אליח"ו וכו' ר' לשו"ב · וחוא ספונה על התפילות שקושרי סהם כתרים לרבו וחוא עתיר לתקן תפיליו להוסיף הנופים הקסים בעולם התחיה בנ' חויות הנ' שהם כ'סללים שאסרנו ולזה הוא אומר "מלך כרי לעורר התחיה ספני שבתחקוררות שלו סלסר זכרו על ישראל בס"ם הרשב"ע על פסוק כי יקרא קן ציפור לפניך בדרך ואומר "מלך "מלך "יסלוך לעולם ועד וכל נרוחי סעלה אחריו זה הסלאך הוא סנרלפ"ן ואיה"ו סנרלפ"ן הם בני אליח"ו וכו' ר

שער עולם התוהו

בן עתיד להזיקם לפי שהם קבלו התורה ועליהם נאמר זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אתו בחורב וגו' ואמר לא לך חסר נגורך אחבת כלולותיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה והמתים שבת"ל יבבו בקב"ה נופם ומתנגלגלים תחת הארץ עד א"י ושם יקבלו נשמתם, ולא בחצות לארץ הח"ר לכן הנביא ואמרה אליהם הנה אנכי פותח את קבריתיכם והעליתי אתכם מקבריתיכם עמי והבאתי אתכם אל אדמת ישראל סרס כרמיך אחריו ונתתי רחמי בכם ותחיתם • ולפי יתגלגלו המתים שבת"ל תחת מהילות ארץ ויקבלו נשמתם בא"י הפעם ר"ומ שהקב"ה ישבע לישראל בירושלים שלא יגלה אותם עלמות והקב"ה מוריד ירושלים שלמעלה למטה משמי מרומים עם בית המקדש בנוי ולא תחרב לעולם לפיכך אין מקבלים נשמתם אלא במקום חקיים לעולמים ברי שתהיה נשמה קיימת בנוף לעולמים רכתיב הנאמר בציון והנאור בירושלים קרי' יאמר לו מה קדוש • צבאות והוא חי וקים לעולם ולעולמי עולמים אף חנדריך נקראי קדושים וחיים וקיימים לעולם ולעולמי עולמים ותעתידים הצדיקים לחתיות את הגבים שבתגיירו מאומות העולם והם חמתים ביומות המשיח דרכתיב בא"ח כי חבער בן מאה שנה יכומו והחוטא בן ק' שנה יקולל ומפני שלא נתגיירו קודם ביאת המשיח לא יקרב אותם משיח ויתבישו מהמעשיהם וישעו תשוב' ויכומו ואחר זה יהיו ע' חצדיקים כי לא כלו רחמיו על כל חיצור והם בכלל עובדי יאכלו והם יראבו וישמחו ויבושו והם יכו אות"כ כל החסלה הנרולה סבת הכושה הזאת והודתי ע"ז אמר רבי יצחק במדרש הנעלם ס' ויראו מאיי רכתיב עוד ישבו זקנים וזקנות בשערי ירושלים ואיש משענתו בידו מרוב ימים מאי מיבותא כדי למיזל כרין כתיב ואיש משענתו בידו אלא אמר רבי יוחק עתידים חצדיקים לעתיד לבוא להיות כ"שית הנ"ש רכתיב וקח משקתני בידך ולך וכתיב ושמח משענתי על פני הנער ואין קול ואין עונה ואין קשב • אבל הצדיקים לעתיד לבוא עול"ה בידם הבשורה זו רכתיב ואיש משקתו בידו כדי לבשרם בו ואח סהים והכל סנובל"ה הכתוב שיעלו הצדיקים מין נוקבין לצדיכו ע"י ר' עקיבא בן יוסף שיאמר פעמים על הנס"ם ופעמים של התורה שהם סוד נובלות הכתוב שאמר בתיקוני פעמים ותנים בכתר תקודות בחכמה שתוון

כביונה י וכל חמתים יעמדו בקומם ואפילו משה רבינו ע"ה יעמוד בבר' פח וכבר לשון כרי שלא יאמרו אחר הוא מת"כ יהרס"ו שנאמר או ידלג כאיל פסח"ו שרוץ לשון אלם והכתוב מדבר שיתקבצו כל הפגמים לטיללה מקום נשמה רוח ונפש כשמי סרום וכמילא יתוקנו הגופים למפה נם כן ונוף קדוש, יהיה להם כאוצר ששמו נוף ששם עומדים גופות בני אדם והוהכא כלה תפסר וחלף חלך לו ובבן ביה חסקדש וכנין ירושלים עיר הקודש שיורידי הקב"ה משמי סרום הוא קדום לקיבון גליו' וקיבון גליה קורם לחתיית חמתים • ותחיית חמתים הוא אחרון שבכולם • דכתיב כוה"ז ירושלים ת' נרחי ישרא' יכנס הרשא לשכוי לכ ומחכש לעצבוהם כותב ירושלים תחלה • ואחריו נרחי ישראל יכנס • ותחיית חמתים שהוא סוד הרשא לשבוי לכ ומחכש לעצביהם הפ אחרון על הכל • ומזמן קיבון גליות עיר תחיית חמתים יהיה ס' שנה ובל נרזה ובל סלחמות יתעודרו על שונאיהם של ישראל באותן הס' שנר"ה ולכן נקראים חבלי משיח והס' שנר"ה הם בזמן מלוכה המשיח ואשרי הנמלא מהם רכתיב כעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר ואותם הימים יהיו ימים אשר תאסר אין לי בהם חפץ זה יהיה ארבעים שנה האחרי אשר יעברו הצרות והרשעים יכלו יהיו חמתים ולא יהיה להם צרה עוד רכתיב לא תקום פעמים צרה וי' להם בהמשעבדו • ומזמן תחיית חמתים יהיה תעולם כישובו רכתיב כימים ההמה יהיה י' אחד ושמו אחד ואני נפחלי כן לא"א החסיד מהר"ר יעקב אלהנן ולה"ח נותן שבח מהוזאת לי אשר נתן לי עוז ותעצומות סייעתא דשמיא לחשלים

השער הזה הנקרא שער עולם התוהו יהי רצון שזכרה לחכמות עם כת הצדיקים שנאמר עליהם כל הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו אסן ובן חי חתן :

סליק שער עולם תוהו שיש בו ע"ב פרקים כמנין חס"ר • שהוא תיקנו לעתיד • בסייעתא דקב"ה ושכינתיה :

החלק השני

של זה הספר והחלק השני של מעשה בראשית נקרא עולם התיקון עולם המתקלא

השער הראשון מעולם התיקון נקרא **תיקון רושא דלא אתידע** והוא השער השביעי מזה הספר :

פרק ראשון

עולם התיקון הוא עולה במחשבתו של בעל הרצון עולם החרוב עולם הנפש עם הנשמו' שהיו לפנים בעולם התהו ותחדתו אורות שנכר' כתם הרע ולא היה כתם יכול להרים ראש יתה העולם הו' סוד עול' הרוח ועליו נא' ורוח אלהים מרחפת על פני המים שהם סיפי אותיות של שמות מעורבות לתקן להם מרירה בסרה הלח ובסרת היבש שנתרבו בעולם התוהו וצריכים תיקון ואין תיקון אלא במקום שהחקלקול מקורבים ונתעה"ן אשר אנחנו בו עתה הו' מחצ' על מחצ' מחציתו סוב ומחציתו רע והשאיר לפנינו ברכה שהם סוד התעלמות שהם קורמים לעינול הסחידו שכולם סוד נשמה לתתח כח והנבורות למובת או לרעה בסיברת הערד הזוהו שעליו יומתקו הדינין וכשאין זחג ספת רם הדינין נופל למפת ספת רם כחרגל שאינו נמתק ה"ו והיא צריכה לשבת עליו שבעה נקיים והעולם מתנהג במדת הדין הם הימים שלא בטהרה אשה לבעלת בטו חמשים יום של סמיר הצופר שנאמר וספרתם לכם וגו' ואצל נדה נאמר וספרה לה ועל אותו הזמן נא'

ביום רעה שלא יפגע בך סרה הדין בסו שפגע בחלפירי רבי עקיבא באותו זמן ועל זה נאמר המתיר אסחיר פנ' כהם אראה סת אחריהם וחכל מתנהג ע"י עץ הדעת סוב ורע בפי משקל מעשה התתתונים וכל פרצוף תקודם אל תבירו הוא יתר חסר וסוב מחבירו שתתחיו ונמר תיקון העולם הזה לעשות סרע סוב עד שיהיה כלו סוב שנאמר לא יסיר סוב כרע ואם הסר יסירנו והיה תוא ותסורתו יהיו קודש ואחרו יהיה עולם חרש עול"ם הנשמה עולם שכולו סוב שבת ומנוחה לחי עולמים ונאמר תשוב י' לברו ביום ההוא :

פרק שני

עולם המתקלא הוא עולם התיקון מפני שהתקלא תוא לשון משקל של המאזנ' שיש לה כף מכאן וכף מכאן ולשון באמצע וכמו כן הספירות שבעולם התיקון בכל פרצוף ופרצוף

יערוך דחינו חכמה מכאן עד התסר ביה מכאן צר הגבורה ביערך החכה ובחר היא הלשון המשוערה על גביהון וכן חסר מכאן וגבורה מכאן ת"ת התתיהם וכן נצח מכאן הוד מכאן יסוד תתהיהם יתמשכל הזה שיך בכל פרצוף ויערוף של עולם התיקון כי כמו שעולם התיקון מכונה בשם חמאנים כך הוא מכונה בכשלכונה שליטה של איברי האדם זכר ונקיב בראם ויקרא את שמם אדם כי הכתר הוא הראש והחכמה וביגה הם החתפים וחסר ונבורה הם שני ארועות עולם המתנקים השכינה הנקראה עולם ת"ת חזא הנוף עם הלב וחבני מעים עד סקו' שמתחילים הרגלים זה נקרא כשם נוסא כזהר רע"א מהימנא פרשה פנחס נוסא עם נוקבא ח"ת וכלכות עיין שם וכן באומרו נוף ובריח השכינן ואר נצח והוד הם השוקים וחם לבר סנפא שהם יוצאים חוץ לנוף ומכסים חיסה בריח קדיש ומתפשטים יותר למטה ונקראים חפוקי יריכין והשכינה כמו כן לה פרצוף מיוחד בפני עצמה ומזדוינים את"כ לא שאיברי הנקיבה קטנים מהזכר ושניהם יחד נקראים אר"פ חזו סוד חסר המתקלא שאומר הכפרא דצניעותא דעד לא חזה מתקלא מלכין קדמאין מיתו והי סור אוסרו כאדרת נשא והר נריל עלת רע"ג כיון דסליק לאתישבא כיה ר"ל בעולם החזתו לא קאים ולא חזה יכיל למיקם מאי טעמא משום דאדם לא יכיל לאתתקן והצורך להזכר הכל להאזו וכהזו מאי טעמא דחקוטא דאדם בריוקנית בליל בלא ויכל כלא לאתישבא ביה ובגין דחקוטא דא דאדם לא אשתכח לא יכילו למיקם ולאתישבא ואתכללו וסתלקא חוא דכר ונוקבא ... וחוא כולל עולם התיקון פה שלא היתה כן בעולם החהוהו לא היו עומדי' עד תחה זה התקוטה התתיחם בסוד נקודה שהתיחדה בחלקיה ולא עם חברתה ואינה נחלקת לחלקים ולקוים כמו שאמרו בקלי הנרסה שאמ' יחקבצו כל הנקודות שבעולם לא יעשה קו ושורש חדברים חוא כי בעולם התזהו היו כל הספירות כמו נקודות עגולים ובדורים ואותיות"ד היו עומדים בעינם ולא אריך כמו צורת פרצוף של אדם בביכול ולבן לא היה אחבה ואחוה ביניהם לפעול בהם חרצון של קיום ההעכרה אלא רצון א"ס לחרום ולחרוב נפיעותיו כדי שיצא מהם רק לברו ושוב לברו ואינה מוכרחת מחברותה להשפיע ותסר אור רחמים אבל כעולם התיקון נחפכו האותיות מצורת כדור לצורת פרצוף דהיינו מחקלא שחוא זכר ונקיבה כראיתא בס"ד רעד לא חות מחקל' מלכין קדמאין מיתו מחמשכל של כפות חמאנים חוא חמתקן חתנוכ' חישר' של רצון א"ס ב"ה מחוא כמו המשקל שהכרנו בריש פרקין ואיתר על זה בל זמן שלא היה בתה תעול' התיקון לא נעשה א"ק כי התיקון אדם הוא צורה המתקלא ושניהם רומזים על עולם התיקון וא"ק מחוא אדם ראשון ופרצוף ומשקל ראשון שנברא בעול' התיקון ומפני זה לא היה שום פרצוף בעול' התחתו ולא היה להם חלקי חכלילויות בפרצל' איברי האדם חעליון ואיתחא כל אחת מושלה על הברתה ולא היו משתתים בסוד חמצות ולבן אתרך האצילי לברוא עולם התיקון ומתתקלא כדי שיצ' חזיווג יוכרח לצאת רחמים או דין בחסכים המצילי חשולת חשפעתו פאחו ית' לחרע או לחטיב יסכימו חנברי עם חנקיבה או אפכא וקל לחכין:

פרק שלישי

אמרן חז"ל בספסכת סנחדרין פרק חל"ק סחים עתידים לחחיות ק"ו מחפה שנקברה ערופה ויצאות בכסה לבושים כך ת"ל ספירות של עולם התוהו סחו נקבו' ערומים ר"ל שנח יעלמו סן חעץ ויצאו אח"כ בכסה מלבושים זו אחר זו שנאמר ויחי צבכסו לבוש כרי שיב' האורי' כסה אורות פרצופ' ולבושי' ויהיה יותר מכושם בכרי שיכול חעולם לסבול וחוא ש"ס חעוסר אחר בחלינו חם חלבושי' חנזכר' חנקראים בחלים ופסך וערוכת שלא יבא חשפע בחוך יחר מראי וסה שאם' משניה סן חחלונות ר"ל ה' חלונות חסה' פרצופים שבכל עולם ועולם שסחי ספירות של עולם התחתו נעשו ח' פרצופין וקומה שליסה סחו סוד חפסוק ה"ה חולדות חשמים וחארץ ר"ת סחו בה' בראם ר"ל חקנם בה' פרצופי' שלימי' וחו שאמרו רז"ל חקב"ה בנה עולמו' וחחריבן ר"ל אי הם חו' ספירות הם ו' עולמות בנה חקב"ה וחחריבן בל זה חרע בפרסות חיקונים עם חיקון מלכות שנתבטלה וע"ז אמרו"ל שחא אלפי הוי קלמא פירושו שכל בפירה סהששם קצוות צריכה להתקן אלף שנה בסור תרין כתפין כי כתף נ' ת"ק וחם ח' חסרים כלולים מי' ס' הרי ת"ק וכפותם ת' נבורו' עולי' ת"קחם בת"ף שני' הם בסור יומו של הקב"ה שחוא אלף שנה בסוד חשני בחנים חוכרות אשה ע"י אחותה חר חרוב לרסה ע"י מלכות שחיא חעולם חשכיעי שנחרבה ונחכטלה ולא מלכה כלום לפיכך באלף חשפיעי יהיה חעולם חרב ולא ישפש כלום ובאלף חשפיעי יחרש חקב"ה עולם חרש עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו:

פרק רביעי

לפי שראה חכאציל חעליון שלו חכלי' נשברו בכבה האור הגדול ולא היו יכולים לסבול אותה החארה פרוב קרבתם אל חמאציל' לכן עלה ברצונו חפשוט לסחק האו' הגדול חעיר וחבחיר ולחקן חעלסות באופן אחר כדי שיהיה לחם כח לסבול את האור חגדול בחוכם ולהנות סמנה בהחפשטות האור וברוחקים כהמאציל ברוב סבכים ולבושים של הפרצופין וחשפיע של אור חוס א"ס חיורד ופחיה את הפרצופין סובכרת לרחוק עצמו תוך הגולגלת וקרום מוח ואוזי עינים ופה של ראש עתיק יומיא אשר חלל שלהם צר סאוד ולא יצא אור גדול כל כך המניק להעלסות ח"ו ולא יארע להם חקלה כמו שארע לראשונים על חראשונים אנו מסתערים ואתח כא להוסיף עליהם ח"ו לבן הכו לבושים ומסכים ולא להוסיף ח"ו וחברא על חברא וע"י חלבושים חללו יהיה לעולמות חיזון לסבול האור ויהיה להם קיום ותכרח באותו האור אשר יש בתוכם להחזיק' ולכן חלקם לחמש פרצופין כי כתר חיתה לה חילוק ריחוק מקום בפני עצמה סה שאי אפשר לחכמה להכיל ומכל שכן חאחרים יהיתה לה שיעור אחרת בקבל' חשפע וחיינו חלין נריל סה שאי אפש' לינוח להכיל וחוא שיעור שכל לעיל חכתר וכינה היתה לה שיעור אחרת ורחינו נקב סור אחור סרי שאי אפשר לשש ספירות שלמטה עם נקודות מלכות שתרי קבלו כלן חשפעתן מכינה ולא יכלו לסבול וכרצו חיא קלסה חשפע חחא בסעיה ולא חזיק לה כלום לענין שכירת אבל חילשי' חכה חיה לה ולחכם' ולכתר כאשר פירשתי בסקומו וק"ו שלא חזיק לה חניצוץ שקבלה מלכות מעם קם מסנו וגם כשלה לא עמדה ונחכללה נמצא שיש לנו כעולם התוהו חמש סדרינות נקבל' חשפע סת שנוע לערך כלי' כי אם חיו לכיהם כל אחד יקר ושוב וחזק כמו חביני חיה אפשר לחם לקבל כל אחר כמו חביני נמצא שחיו הכלים פתוחים את סזה וחיו כאן חמש סדרינות כערך חכלים חנ"ונעים נ"כ אל קבלת חשפע חן רב חן מעם וכעולם התקון חיתה כוונתו להביא חשפע בחדרגה ולא יניע ח"ו אל חכלים חן מיעוש או שבירה או כיעול לכן חצ"א כוונה סדרינות כלי חספירות כפועל ומפני שחן ח' סדרינות לכן עשאם ח' חלקים דהיינו ח' פרצופין להביא חשפע לעולם על יריהם בסדרינות הנזכרים זכר ונקיבה בראם ויקרא את שמם אדם לבר מאדני אנפין שנקרא סור יחידה לפי שאין לו נקיבה וכולו רחמים ולכן נם כן נקרא את"ר בסור ולפני אחר סרי אתה סופר שאין לו שני דהיינו כתינת נקיבה ואין כו דין לכן אף על פי שיש לו שני עינים אין לו אלא בתינת עין אחר דהיינו בתינת פעולה הרחמים כאסור בזוהר חר רחמי ותניינא רחמי גו רחמי משא"כ בעיני יצירי אנפין חיסיני חוא רחמים וחשפאלי הוא דין אבל בעתיק אעא"י שהם חרי עינים הם הכתוים בעין אחר דהיינו בסוג ובדרינת אחת אשר לא ישתנ' פרצוף אל רצון כי כולו רחמים בסור אני יהו"ה לא שניתי דק בחסתר פניהם ח"ו ניצ' היוק אל התתחונים בסוד הסתר אסתיר פני סהם אראה סה אחריתם ואז יעשנאף יי יצירי אנפין לפי שאין לו סיחוק סאריך אנפין ח"ו ופפני שבולו חסר לכן חשתי עיניים שלו נבללי' בשם אחד עינא סקיחא ולא נייס שנאסר חנח לא ינום ולא ישן שומר ישראל ולכן נאמר טוב עין חוא יברך ונאסר חנה עין י' אל יראיו למיחלים לחסדו זסמני שאריך חוא חיא נאמת נקיבה לערך חכתר בסוד בינה של כתר לכן נקרא יחידה ולא יחיד ועל אל"ו חמשפח פרצופין קבל משח רכינו עליו חשלום מהקב"ה חחנוחה שיש בה חמשה חמשה חומשי תורה ותרשב"י ע"ה שהיה ניצוץ סרע"ח יעשה ספרא רצניעותא

ודנציונתא שש ת"ח ה'פרקין לרמח אל סוד ה'פרצופין שאסרנו והם ארץ אבא ואימא זיר אנקוניא :

פרק חמישי

האור פנימי של ה'כלים הנשברים עלה למעלה למעלה עד ביניהם אחוץ שביר"כלים"כי הכלי שהוא נוקב שלהם יוכל למסה ולהרוחה שהוא אור פנימי נשמה הכלי תשוב למקומה ע"י אלהים חיים היא הבינה אשר נתנה בי מסנה נאצלו ושפעו ושלה' אלהים לחבטה כי כל מה שהתעלה האור תיכן לורשות לעליונים יש"לו יותר הגאה להתעלות ע"י האור הסתיים שם סנה מתאוים עליונים ומתחתונים לשאוב לכן משם חזרו לעלות אל תוך הכסה ומחכמה רצו לעלו' ע"י הכתר ונסתם ולא קבלם בכוונ' למכון שלא יעלו שם רק הכתר' ושאר האורו' נבו למס' נסוד זיר נוקבים וגם כוונתו היה שיפתחו הלזנות הסה ושעורה כחכמה ובינה שיהא מהן אור בכל יום שהעולם צריך ע"ידם מאור ההוא סור ובוקע חלוני רקיע לכן הצרלרך ע"י חוץ הכם"והיא לא יכלה להכיל אות ונעש' בה מעט מריקה כמור הפה ומחסרון הזה ירדו מסנה כל האורות הנ'ונם מן האורו' הפנימים שלו עצמו הם נגלות הכם ש'נעשה מהם פרצוף ו"א כאשר אפרש בס"ר ואת"כ ירדו הו' אורו' פנימיו' של ה' כלים הנשברו' לתוך בינה ולא יכלה להכיל אותם ונסרקת גם היא סרק יותר אורך בסוד שעוורד ונפלו גם ממנה ר"ל מן אור עליון אותות קצין עם אוירות' כלים הנשברו' למסה ואותם האורות שנפלו ממנה הרישו מן אוך פנימי שלה ל"מסה ר"ם הנקראים ונגלות בינה שבגוות מהם נוקבים היינו שכינה ומאותן האורו' של ז' כלים שנכנסו בתוך הבינה תבך שנכנסו בפעם השנית הואת נר א"ס יחברך עליה שתקשת ה' בתרים מהו' אורות פנימיות של ה' כלים הנשברים ותשלהם לכתר שבכתר ושי' עשות מהם ע'רצוף כתר שלם שפרצופו הזה נקרא רישא ולא אתידע וכן ה' תכמות לתכסה הסרוקה תעשה פרצוף שלם של רישא ראין וכן ה' כינות החזיקה היא לעצמה תעשה פרצוף שלם משעה כפירות הנקרא רישא דארץ אנפין ואתה תסעיין תבין זה בפרקים הבאים בע"ה :

פרק ששי

אעיתי שכת"כ של כתר הם נקראים כתר אחר וארץ כוללם ועליו אומרו לפני אותר שהוא ארך טרם אתה מופר כי להעלת כמנו נקראים אותן העלמות עולמות אין סו"ף בכללי כי האותיות שלהם מחלאים ומתרבים לאין תבלית לרוב קרבת אל האציל ולכן א"ם תיקן הפרס"ה כן ארבע קרנאה פתיחות לבן א"ק ב' ובל אחד נעשה פרסא לחבירו ער שנפעי רוח איברי הראש של עתיק יומי"א יוצא מעט שיצ לאצילות כפי אשר יכלין שאת . על כל ואת ראה ביעל הרצון שרציין האור גדול ואי אפשר לעלומות להתקיים לכן הוציא כת"כ שבכתר מן הכתר ע"י הפועל ער שנעשה ארם קרמאה ותיקן רישא דל"א ירד לספת תקוים האי"בללא כיוך שכל נקוד' בלולה מיצר ויש בה רבר תפשוחה ע"י חברת' וכל אחת נאצלת מחברתה נמצא כה שש כח יש גם כן בחברתה ואם תאסר לכת אלו הכת"כ יצאו כן הכת אל הפועל כן כמות הקוריח אל עשר ספירות כפועל בעזרת פרצוף ולא כל שאר הספירות של כלילת כתר תשובה ריע לפי שהיו סרריגות כת"כ נרולה מאור ער שכול' היו מינוקבים בתוך כת"כ כנוכר בשעיר עלם התחה נמצא כל א' ואחר הגיח רישוכו בתוכו ומת גם בכתר שכולם היו עוברים ירך שם ובינוקבים בתוכו סה שאין בן חכמה לא היתה מעוברת בתוכ' כתר וכינה תרין שאר הספירות ולעולם בת"כ כל אחר לבוש לחבירו בתוברים יאינם נפרדים לעולם כמו שלא נשכרו בעולמ"ם התחוה לכן תכמה ובינה הסרוקים עצמם כמו למעלה בתכם' ובינ' שבכתר כאשר אבאר ולכן בכיר מצאה יוץ לגרולה הזאת להוציא הלת רישין הנקראים בשם עתיקא קדישא :

פרק שביעי

רצה הקב"ה להקן העולם עם הלבושי' הללו להרחיק האור ובורח יבוא האור יותר בכושם ויכנו הק'בה לכתר

שיוציא נקודות כתר שכו מן הכלליות שהיא בבח ועשה מכנו פרצוף שלם הדיבנו בין עשר ספירו'כפועל בת"כ גת"ם נהים תחת התיקון שעשה לעלומות שבקום תעשר נקודות יהיו עתה סקום נקודה בתר לת ולעשר דידה . ובזה יתרחק האור מהמצי"ל העליון ואז יהיה לעלומות כה לסכל האור ויחית להם קיום וזה התחפשות של נקודות כתר שכבתר עתה בהתפשטות העשר דידה תקרא מעתה ואלא רישא דלא אתידע ושעמו יתכאר בפני' וראוי לרעת מאין היה לו תכת חזה כי כל עולם הנקודות נעשו מהם פ"ם כאשר אפרנו וזה מאין היהלו הכח חזה . חשוכה רע כשעלו הו' אורות פנימיות של כל ז'ספירות הנו'בתוך סעי בינה הקדישות שנסרקה חכף ופיר רמז לה הק'בה שהשלמה הו'כתר' של הו'כתר' של הו'אורו'סהכלי'הנשברי'לכתר שבכתר' כרי שיעש' מהם פרצוף הנו'שנקר'רישא ולא אתידע ונעש'בזה האופן שכבר ידעת שכל הנקודות כלולות מעשר' וזיו כו'אורות פנימיות בכל חלק שנחלוק בהם לצורך בנין החלת רישין ונם לו"א ו"ק כנ"ל

נולה	כרישר תכמה בינה נדולה נכורה תפארה נהי"ם
גבורה	כתר חכמה בינה נדולה נכורה תפארה נהי"ם
ת"ת	ברישר תכמה בינה נדולה נכורה תפארה נהי"ם
נצח	כתר חכמה בינה נדולה נכורה תפארה נהי"ם
הוד	כתר תכמה בינה נדולה נכורה רפארה נהי"ם
יסוד	כרישר תכמה בינה נדולה נכורה רפארה נהי"ם
מלכות	כתר תכמה בינה נדולה נכורה תפארה נהי"ם

נמצא שורש הרישרים הם הו'אורות פנימיות של ה'כלים הנשברים שעלו למעלה למעי בינה היו שבע וכל אחת מהם כלולה מעשר' ה'ה כתינה אתה ובשרשה א"ם לכנור' כתר שבכתר ה'היינו רישא דל"א שלקח מהם בחינת שניה ה'היינו ה'כתרים שיש בו' אורות הנו'ובה'כתרים יש בהם בחינה שלישי' שהם כלולים מעשר' כי מעולה לא זו בהם בכפר שבע ומסעי עשר בכל האלקים שנחלוק בהם . וה' כתרים שבה' כתרים עצמם עם כלילות כתר שבכתר עצמה עשתה ספירות כרישר שבכתר הנו' וכן בכל שאר התשע כלליות שבה'כתר'מחוברי' עם התשע כלליות של כתר שבכתר נעשה מהם התשע ספירות הנשארות של כתר שבכתר כל א' מהם כפועל נמצא שכל ספירה וספיר'כן הכללות שבכתר דרישי'דל"א ה'היינו כתר שבכתר נעשת כשבעה כלליות או נקודו'נמצא שבכל העשר' יש שבעים נקוד' והם שבעים נפש לבית יעקב פ' שבעים תיקוני הכלים שהם בית לעצמות הנ'אבא מבתרי שבע נקודותיו של זעיר אנפין ר'נקרא יעקב ויסופיק אל המבוון זה לופר שמקודת תכתר עצמה נתקן העצמות של פרצוף רידה וכן כלי חכם'ובינה הסרוקים הנקראים תכמה ובינה שכלל על עולם התוהו עלו לאין ואריך שהם גם כן תכמה ובינה של כתר ומצא מין את מינם לחזק ולבנות את חבירו ועלו על ידי נצח והוד ויסלבנות ולא אתידע כאשר אבאר ונעשו כפועל משבע חכמות ושבע בינות של האור פנימי שלהן נעשו כלי'ה'של אין ואריך ומנקודות תכמה ובינה עצמן נתקן הצעמי'של פרצופן תכמה ובינה שבכתר כאמור . ומזה נעשו נרולים וארוכים ער לספה כאשר נבאר והכלים נעשו מקיבוץ כלליותן של ו'אורות פנימיות של ז' שברי כלים . ושורש הרכים אלו הם כי כלילות כתר שבכתר עצמה הוא בתת עצמיות של עשר'ספירותיו ובלילות ו'אורות פנימיות של ו"א הכלולים מעשר הם בנו בית לעצמיותיו נגזבר וכן נרש בחכמה שבכתר אשר מבנו נעשת רישא ראין ועל זה הדרך ב"כ נבנו עשר ספירותיו וכן נרשו ג"כ בבנ'שבכתר והבן כי עשר ספירותי' עצמו'ובלי'נעשא כמו עשיית עצמו'ובלי'של ספיר'כתר שבכתר ואם יקשה לך לכת יבנו חכם'בכתר שבכתר'או ביתה וכן כולם ואלא הם כולם כתינת בתרים נשיב השובה הלא תעיין בשבלך שנם העשר ספירות של כתר שבכתר כולם נקראים בשם כתר אחר אלא לפי יראת מרריגת אור תבסת שתחת תכתר עצמה הקרא חכמה לפי שיראה מרריגה אחת בכתינה עצמה המובדלת להיות בפרצופה עשר ספירות שהוא סוד פרצוף אדם אבל הם כשתמשים בכתר אחר ונקרא בשם כתר אחר והנה מרש

ענוגע למשורש ניע אל החלק שהם עפיו ואיבריו כמו הנשמה שהיא נחלקת לחלקים רבים בכור הגלגל וכולם חמנה אותה נעצם ושורש אחד אעם שהאחד יותר מעולה מהביורו כן תדין בכל שאר המדרגות ואלו שבע מדרגות שהם עשר סעלות ברישא דל"א הם נקראים בתורה שבעין רחימי מוחא והוא רחמנא שהיה לתלת רישין סלמטה להתפשט בקומה שלימה שלהם ואם לא היה לו כח סלמעלה משם ע"ב מא"ק סחימאה לא היה לו כח לקבל אלוהות כתרים של ז' אורות פנימיות עם קיבון כלליותן כי הז' אורות פנימיות של כת"ב עלו למעלה מספיק מה בדי שלכל הדברים יהיה להם שורש למעלה והוא סוד שורש המחזיק תורדים בכל יום למטה בכוונה התפילה ושאר מעשים טובי ומשם שורש בל הנשמות ומהכתוב הזה שנקרא אדם קדמאה יצאו ישראל שנקראו אד"ם ושרי"ל אתם קרוים אד"ם ואין אומות העולם קרויים אדם ולא יוכל שום דבר להתנועע אם לא יהיה לו שורש ואחיזה בעליוני ובפרט למי שצריך לזה לו סוד יחידה אחרי מותו או על כל פנים אחר התחייה ויקחו ויעיין בשכלך כי הסודי הללו הם עסוקים פניי רישים לכל הפציהם פתוקים סדבש ונפרש עמים:

פרק שמיני

אמרנו למעלה שכל אחר סאלו ח' כתרים יש בה עשר ונהתברו יחד נז על זוהיו שבעים בכוח שם של מילוי ע"ב הנזכר והשנים תנותרים נשם ע"ב לרמוז על קיבון פרצופ וכלליותן וסכאן כל השביעיות כגון ז' היכלות דבריאה יצירה עשיה וכן בועיר ולמטה אילהם לא שבע תרירים ושלש עליונו אין להם אלא כמו חילי וכיח קיבול ואינם תרירי אצלם ולספירה כסו כן בעשיה תעשמיים ז' רקיעים ז' כוכבי לכת ז' ימי השבוע ז' שני שמיטות ז' שמיטה של יובל ז' ארצות ז' איקלימים וסיסגן שבע בשבע מתקות לשון ויוצק אותם וכן לחכמת באו אלית ר"ז חכמות בכח שם ס"ח הנזכר הנקרא רישא דאין ואת רמת בפסוק משל חכמות בתה כיתה אצבה עמודיה שבעה וכן בינה באו אליה ח' ביגות בכא שם ס"ן ועת' דאוי שנרש איך נתחלק שם של ע"ב בפרצוף הכתר שנותן לו צורת פרצוף ומתקלא והא כי יו"ד ראשונה של שם ע"ב עשת' הכתר ווהיו של מילוי יוד עשתה החכמ' והרליה בינה יה"א ראשונה עקריות עשתה החסד ויוד של מילוי ה' עשרה גבורה ליות כיון מוריגו וריבנו הרב רבי אברהם צרבי יצחק סריסק ספרדי בספר גרי"ס מזמה שלו שאמר וכבר בהיות הזאת כיכל דבריו חס רבני רות הקדוש והיו עקרי"ד של שם ע"ב עשתה ת"ת ויוד של מילוי ניו עשתה נצח יו"ד אותרנה הוד ה"ו אותרנה יסוד יוד של מילוי ה' אחרונה מלכות:

פרק תשיעי

אמרנו שרישא דל"א נבנה סז' כתרים ורישא ראין מחכמת הסדוקה שנבנסו בהוכה ז' חכמות של ז' אורות פנימיות ורישא דאריך אנפין נבנה סבינה חסדוקה שנבנסו בחוכה ז' ביגות סז' אורות פנימיות של ז' סאנין תבירין וראוי לדעת סנין האותיות החם של כל אחר ואחד מהם בקיצור מופלג מפני שכבר זכרתים בסקצת בעולם התוהו ודע לך שאוך הפנימי של כל ס"ם האחרונים היו שבעים רבוא אותיות כיון שנשברו כליה הלבו למעלה היו שלמים ועולים עד שנבנסו בפני אבא ואמא כיון שראתה שהיו עולים הרחיבה להם מקום בחוכת כדי שיוכלו לעלות לתוך הבטה וכיון שנבנסו אל תוך חכמה הרחיב להם נם הוא מקום שיוכלו לעלות אל תוך הכתר והכתר לא רצה לקבלם מפני שכבר נתגלמו וירדו ונכנסו בקום אחרת אל תוך חכמת הוא תשב לקיימם כתוכו ולא יכול נסרק ויצאו ממנה אלו הע' רבוא אותיות שאמרנו שהוא השפע הפנימי ומהלון של סריקה זו יצאים אותיות בכל יום תמיד ובאירים לכל העולמות שכל תיולמות צריכים להם ונקראים אלו האותות גובלות מפני שגובלות האלו הם דוגמת שבכל יום יום נוספים ויורדים ונוכלים מעם מקם לשם מן השמים וכיון שיצאו מחכמה נבנסו בבינה והא כיון שראתה שירדו רצתה לקיימם בתוכה ולא יכלה

ונסרקה נם היא ויצאו ממנה ס"ם רבוא אותיות סאלין השבעים והכ"א הנשארים רמז להם הקב"ה שתשלחם לכתר כדי שישתו ג' פרצופין של ג' ראש' דהיינו כתר שכבר חכמה שכבתר בינה שכבתר ועלו האותיות לכתר דרך התבסה נסצה שנ' פרצופין שבכתר נעשו סאלו הכ"א רבוא הנ' וכבתר היה מקודם כאור פניסי שלו ה"ח אלף רבוא ובעשיית ג' אשישים הנ' נכלל הכ"א רבוא עם ה"ח אלף רבוא בוה האופן בי בשעלה הכ"א רבוא בגוף הבתר שהיה בצורת כתר נכללו הכ"א עם ה"ח ועם אותיות הכלי של כתר עצמו תהפכו האותיות סצורת כתר לצורת פרצוף דהיינו מתקלא שהיא זכר ונקיבה כראיתא בספרא דצניעותא הכתר מכאן בלתת מכאן כתר על נביתן וכן הסר מכאן פתר מכאן רת"ר תתתחם: וכן נה"נ גם כן מיא המתקלא שהמאזנים יש להם בף אחר מכאן וכף אחר מכאן ולשון באמצע (רבר חירוש החילוק סה שיש בין עולם התוהו לעולם התיקון כי בעולם התוהו הייתה כל סמציה צורת כתר ולא אריך כצור' פרצוף כמו נקוד' שהיא עגולה ואינה מתיחדת עם הברתה ואינה סוכרחת מחברת' להשפיע תסר או רין ולכן נשברו ודי לסבין לכן נקראו עולם תנקודות) והנה להארות שהכ"א רבוא עם ה"ח אלף רבוא נתחברו יחד ועולכם סמפרס ל"ם גם כי כ"ח יש האלפין דוגמת זיר שיש בו שם יה"ו בפילוי אלפין כזה יורה"א וא"ו עולין ס"ל וכפני דוגמת זאת הכתר נקרא זיר לגבי סחזיר בוה האופן השהיר נקר' בינה: ארם קרסון נקרא תכסת: אויר קרסון כתר: באופן שכתר הוא במקום זיר תנם שיש דוגמת אחרת יותר גבוה מזה: כמו שנפצא בזוהר ס' תרומה שאומר שכתון דבריו משפע למבינים שאויר קרסון עם כל סה שיש בתוכו הוא בערך סלכות לגבי הגלילים והמלכות לערך זיר אין לנו רשות לרבר למעלה מזה ובכתר של זיר חקון עו שם כת"ו עולה ס"ל ונם בעול' התיקון הוא חקון כתלת דישין אבל עקרו בת"ת של רישא דל"א דהיינו תיקון ג' מז' תקני נלגלגתא דרישא ראין שהם נ"ם קדע ס"ח הם"ל שאמרנו הוא תיורד על שעריות אבא ועל ראשו של זיר שנ' פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא ס"ל והשל הוא שהחיינו בסתן דזוהר כשסתנו בשמיעת קול אלהים חיים סרבר סתוך חאש וחוא הטל שעתיר להחיות סתים רכתיב כי סל אורות סלך ב' סללים דהיינו ס"ל של אריך אנפין ושל זיר ועשים נ' סיסן הם סור נ' הויות של י' סלך י' סלך ועל זה צריך לקסוד על הגליו באסרו פסוק ס' סלך להעיר שעתיד הקב"ה להחיות סתים בנ' הויות הנ' שהם נ' הויות שעולים ב"ם ס"ל וסיסנך י' אחר עולה פל' וצריך לאוסרו ב"ם פעסור א' בגבר הרות ואחר בגבר הנשמה שהגוף נבנה סר' רוחות ותנשמות בעצמות בשנסתחיים קבריהם' ושם כו"ו פותח קבריהם: ומעם שני הוא להראות כי ג' הויה אלו הם ס"ב סללים שהם סל של אריך ושל של זיר ולכן נם כן צריך לוסר ב"פ א' כלך ושם בה"ו סלא אלפי"ן עולה שפפס"ה ויעל ירי השם של כו"ו פותח הקבר' עיין פרק ס"ם של עולם תתחו וחמצ' זה הסוד ער נסירא:

פרק עשירי

נחזור לעיין עשיית תלת רישין דע כשורשו אין סוף לכתר חכמה ובינה שיעשו כל אחר צורת פרצוף בפני עצמו ובבר אסרתי לך בשנשברו ח' כלים עלו האורות רתיהו האותיות אל תוך סני בינה כרי לעלות לשרשם ורצתה לקחתם בערה ולא יכלה לחחזיקם ונסרקה והלבו גם כן לחכמת ונסרקה נם היא שחזרו לרדת אל תוך בינה ולא יכלה להחזיקם אפי' אחר סריקתה ולכן רמז א"ם לבינה שחחזיק בהוכה נ' ספירות ראשונות מכל ס"ם שנשברו ותתקן' כתרים של ז' כלים שנשברו ל'כתר ת' חכמה ת' בחכמה ו' בינו שחחזיק לעצם ו' אורו' שנשברו מכל כלי הנשב' שהם ס"ם נ שארו מרחקת תחת רגלי הבינ' והיינו דאסר קרא ורוח אלקים מרחפת על פני המים כלומר רו"ח שהוא פילוי אלקים כיוצין דהיינו אלו ז' כלים הנשברים שהם בסוד אלקים ביוצין דהיינו בסור נקודות הם סרחיפין על פני בינה הינו תחת רגליה בס"ט הפסוק על פני המים ונקראת בינת מים פפני שכלה רחמים ואין בה דין בפועל: ואחר שנתנה הבינה ח' כתרים לכתר וח' חכמות

שער רישא דלא אתידע

חכמות לתבונה זה' ניצות ותשיקה אותם בערוה ׃ והיציאה כל
אחר מהן פרצופה לחוץ מן הדבה אל הפועל בכה וז שניתוסף
להם ׃ וזה כשנקשו כלם בצורת פרצוף ונתחברו חכמה וכינרה
יתר ותשוכבו לצד מעלה עד שכישו כל חסר שבמלכות הכתר׃
ונצרף אחה לדעת שהכתר שיתוסף לכה"ת אחו שם ע"ב ס"ג כ"ן
שבראש המלכוש בזה האופן שיהיה ׃ של מילוי ה' אחרונה של
מילוי ע"ב עם א' של מילוי' אחרונה של ס"ג. וירדו דרך אויר
קרסון ואחרם קרסון אל תוך הי' הנעוצה אל ראש הכתר ואותה
היוד הנעוצה אל ראש הכתר לקחה אותם והציאה אותם ירך קו
הכרח שלה והכניסה אותה אל תוך הכתר ומכה נכנה פרצוף כתר
בסור מהקלא ויהוד האומנת בכה׳ של ע"ב הנו' נתנה שיעור
ומנבלה לספירת כתר עם זה' כתרים שעליו סביבה ושערה אופפ
בזה האופן ולקחה זה' כתרים הנו' שבל אחר מהם כלול מעשר
בכה חברה אותם אותה אל הכתרה בגלגל׳ בצלם זו על זו
מרובקים היסב ואח"כ לקחה ז' בלליות של' כתרים הנו' מכללו'
הבתרים שבה עם כלליה כתר שבכתר ועשתה ספירה כתר
בפוזל מאלף ומאתים רבוא אותיות וכן מכל שאר החשמ"כ בלליות
שכו' בתרים הנו' מחוברים עם התשע כלליו' שבכתר נעשה מהם
הס' ספירות הנשארות מן הכתר כל אחר מהם בפוזל נמצא שכל
ספירה וספירה מן הכללות שבכתר נעשה זה' כלליות או נקודות׃
נמצא שבכל הי' יש ע' נקורות ולזה אחר לשבעים שנת עול׳ החלוזן
כרנים וכינו הריכים התרוב א' לשבעים שנה׃ גם התמר והתריכין
רומו' לשבעים שנתרבו שהם מהכלי׳ הנחברים והחלוזן שהוא כא
מן הפים וגוונות בכלת לרמוז שבא פכח הכלי׳ וניתחקן והחם כרמו
אחר שנתקנו בסור מהקלא שהוא שוה שהגיעה וראש לו מלמעלה
היינו הלולב והאלו הו' כתרים הם ז' שמות שיצולי׳ בין כלם וחכולל
בכנין חכלת והם ב' הויות הא"ק ואלקים ואל וכ' מצפ"ץ ושם י"ה אור"
ואם תאסר איך אפשר שהז' כתרים הנו' עשו מהכתר העקר׃
פרצוף שלם שהוא עשרה אלא בגי' דעת שכל אחר מהכלים היה
להם עשר רבוא נמצא שלכל אחת מן הנקודות כללות הבתר
שבתוכה יש לו אחד רבוא ולכל ספירה מכללה כללותית יש
לה אלף אותיות נמצא שלכל ספיר' וספירת מאותן ::ועשר שהוציא
הכתר מן הנעה אל פועל היה לו׃ אלפים אותיות והוא שאמרו חז"ל
שר"א אלפין שגין הוי עלמא חד הרוב פליטר שאותו הכח
של ו' הנזכר שכאו מן החרבה גרמו להיות העולם חרב כאלף זז'
הרי שהכללות של הפרצוף הנו' היה לו׃ מאות אותיות ויכינך
כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קן כור מיצרי
והיריעה המלכים ונם עולם התוחו מכונת בלשון הבל והוהו שנחרב
ונגוז מלשון לא תהו בראה לשבת יצרה ניעל׳ החיקון והי׳ הפירוש
של הפסוק כן בלומר ארם הראשון שהוא רומז ליעולם הנקודות׳
לא מצא מרגוע כי אם בשת שהו׳ עולם התיקון הוא שאמר הכתוב
ויולר ברהוותו בצלמו והיה לו כל התיקונים והיעין הוא כי כל
הנשמות הכלויות בא"ח באמרם ל' חם היו בבר בעולם הרוהו
באשר פירשתי שם בעולם התוהו ובעולם התיקון נתקנו כי רוחו
והכ' ל הכלים אשר קהלת הם אחר ונקרא עולם התיקון ל"י
שנחרב מפני שניעש לחבל והוהו ונחרבו ושת לו אלהים זרע אחר
תחת הכ' ל שנהרג ונחרב מי לבבן ׃ ודע שמלבר אלו האותיו'
של ו' כתרים הנו' שהם ע' רבוא חיו לו לבתר מקורם אלו זכ אלף
רבוא שהיו לה בסוד אור פנימי ונתן׃ רבוא הנזכרים נעשו מהם
כל עשר כלי הכתר וה"ב אלף רבוא חיו בתוכ' לאור פנימי וכנגר'
בארם בכח הזן שב'כי על כוכא מי ירד"ן יהיה האר' שם תלה בא
כח הזן כי"ב צירופי היוה היורדי' מראש עתיק'בכל יום והוא מזון
הנשמה ׃ והתשע אותיות של כלי תכתר עצמו שהם נ' שכורה
שאמרנו שהם ה"ה היה הוי נחלקו אות אות לכל א' מכלי הכת'
תוך כן המלכות שבכתר שעתידה פתכר שלה ולמטה ליבנם
בריאה ראין ואויר שהוא עולם האצילות ולא היה ראוי העולם
להשתמש כאו'כל כך גדול מפני העולמו' שהם עתידין להשתלשל
ממנו אח"כ שאינם כראים וראוים לזה האור של אלו האותיות׃
שהם חסר המשוט ׃ ודע שחי"כ אלף רבוא הנו' נחלקו אל"ף
ומאתים רבוא לכל אחת מן הספירות כללות הבתר והאלף הם
כדי להיות לכל אחר מהם אור פנימי וכדי להעמיד הכלי שלו

דלא אתידע

והמאתים הם כדי להמיד תוך כלי מלכות שבכתר׃ והרי שהמלכ
ויהלהזדיר בהם בעולם האצילות ׃ והש"ה האלף לך שלמה
ומאתים לשפרים את פריו כלומר שהאלף הם בעד הבלי עצמו
ומאתים לשפרים את פריו שהוא עולם האצילות והשפרי משובבי'
ומסתירים ומצפים לאבות ספריו היורד משם לעולם האצילות שהוא
שאמרו'ל כל שלמה שבשי'השירי'הוא קודש תוך מהאלף לך שלמה
בלומר שכלם הם בעדך עולם האצילות תוך מזה שהוא למעלה׃
מזה הערך הרחיבו עולם א"ס נמצא שכל א' מן ספירות הכתר
יש בה כמנין אר"ז רבוא ואחד יהיר היינו אלף ומאתים שבעה הם
אדרי לבנו'ן אשר נסע ת' בעול'התקין מפה שעקק הקב"ה מעולם
התחוז ושהלן בעולם התיקון וזכה יובן לשון הרשב"י ע"ה שאמר
בפרשת בראשית על פסוק ויסע ת' אלהים מן בירך מקרם אילין
נסיון דעקראן קב"ה ושאיתיל לן כאחר אוחרא כארקא קדישא
והוא במלכות הנו' הנקראת ארעא קדישא ונם בפרשת ויקר' פסוק
ראשון על הנסים נראו בארך ׃ ותחזר לענייננו שאח"כ רמ"ז
א"ס לחכמה שתעשה פרצוף שלם כמו שעשתה הכתר ונעשרה
בכח הז' חכמות הנ' כלים הנשברים שהם ע' רבוא שיקלה לכל
ספירה ז' רבוא ונם ארבעה אלפים רבוא שיש לה נכנסו אל כל
כלילה כאופן שיש לכל אחד מספירות ה"ת כאות דבוא ואלו חר'
מאות רבוא הם מאירים בתוך כלי אויר ובראשו מאירים ביותר
רק שהשערות שלו אינם מתהלקי' כי הם חסר השוש ואח"כ יוצ'
האור הנו' דרך מכוונו ומאיר כפלגותה רשעי דרישא דתי' אנפין
דהיינו מן הבא'ער הקרק' היינו דרך אמצע'הראש ששם מתלקי'
השיערות תצים ליסן ותצים לשמאל מפני שהשערות הם דינים
ובהארת תוצאת הם כמותקים ויעל בן הם מתחלקי'לשנים כרי שלא
יהיו הדינין יחר ואלו הר' כאות רבוא אותיות הם ר' מאות עלמין
רכסופין שאומר הרשב"י שהם מאירי'בפלגות'רשעי דו"א הנקרא
ארת צדיקים שנאמר וארת צדיקים באור נוגה ׃ הוא המחלק
השיערות תצים לשמאל ותצים ליסן׃ והשיערות הם ה' הויות
חסרים ליסן.ות' הויות נבורות לשכאל דהיינו הוזה נבקוד אלקים
כוה יהוה האלף בתוכ' סגול שאותיותהם עם הנקורות

עולם תלמו"ר שבלו דינים דהיינו המתלוקות שיש בדין כנון אכור
מותר שמא טהור כשר פסול ונם צדין הבן ארם למרות עצמו
בקושיות התלמוד בחבירי היסיבה כדי לבקוע אויר הקליפו'ולוק'
את כולן מפני הם ניצוצי טהרה לקרם מה שכ' בזיעה אפן האכל
לח"ם לחפוח שם של תורה וכתו לזה ליליית גי' ס"ת כמנין הלסור
שמחליש כחה רק אלו הקושיות שהם בסוד תיק"ו שהתיק של
המומאה סוברו אינו מאיר לחזן שאין לו מקום לאחזו ולהכרילו
מהטומאה אותו האור כוגה כלי תיקון ער שיבוא אליהו הוא יגלת
תיקון וכי שיודע סוד הפרי שבארץ יש בהם קליפת מבפני'האוכ'
מבחוץ או אפכא יודע סוד הניצוצים הללו ואמרם הראשון בחסאו
לקח לי התורה האת באכור ואיהר בסוד יצירה ששם עץ הדיעת
טוב ורע כי בבריאה נא"ע בולו טוב ונבר על הרע והיה לו שם
תודת הבוהנה של אכילת עץ החיים שיש בו עשה ולא תעשה
שפירשתיהו בכר בשער עולם התוהו וא"ה ע"ח לא רצה לעסוד
חביר בבריאה לפני שכיבתו והלך ליציחה ושם הסיבו תבשם ע"י
אשתו ורצה לחתרחק ונתרחק ער יהסבתו עשיהו עם כל הנשמות
החלויות בו וחח' בוזוק שאסרנו נותנת אמא לוציר הם יורדים
ליציר ער יסוד שלו ובשכ'נים לסוף יסוד אינם מוצאים מקום
לצאת ונעלים למעלה ויוצאים דרך התור שכין כתיפי ונכנסין
לסלכות ומאירים בת ובסלאים כליה ובשבו'לתקן יציר ונוקבית
בעה"נ נאסר בפרשות ה' האדות האלו מה הם מתקנים בסלכות׃

פרק יא

ויצא לנו מנרך דיוק מאלו האותיות של אור פנימי ר"א אלף
רבוא נתקנו תלת רישין ובפרש רישא דל"א יצאנו עם
מלכות שלו שנאסר לה הרחיבו מקום אחלך למי שלא היה העולם
בראוי להשתמש בחאור הגדול של רישא דל"א ונהלך למעלה
בנגר א"ק פתימאה החוזק של א"ס היורד מסוף המלבוש שהוא
יסור של המלבוש נעשה פרס"א ופרוכת ביניהם ועושה אותו נם
בן ארם קדמאה אלא שנקרא א"ק פתם ולא א"ק פת"יאר"ש כמו
הראשון

שער רישא דלא אתידע מה

בראשון ונשארת מלכות שלו בסקופו הבנוקע בתוך הטולגולת של אין ורישא דאריך נבקע בתוכה והיא נעשית להם אור פנימי עקס הז' ספירות של כתר העיקרי שנשארו בבוגו' המכוין להאיר בתוך ז' של מלכות א"ק פתם ונעשים ז' תיקונים ונשארו תקועים בתוכם להאיר להם בסבובים ובל סנין שבע בא פתם וכל זה נעשה סכה א"ק פתם אשר בתכסה של ו סתתר עצמו ופועל הז' תיקונים במלכות שלו לקיים סח שנא' י' בתכסה יסר ארץ ויבוא ביאורו בשער א"ק פתם וראוי ליסר שתכם' ובינה שבכתר יצאו סן כרוב הכתר כל אחד סן הכת אל הפועל ותכף קלסו ביעקם תכסה ובינה הסרוקים אשר נבנו סן' תכבות ת' בינה של אור פנימי ו' כלים הנשברים ונבנו סלסעלה ובלספה בסוד אותיותיהם של אור ומצאו סוכנים הז' ספירו' של מלכות א"ק שקרסו אותם ותכף בקעו בתוכ' ולפי שפרצוף כתר שבכתר לקחה' ותפסה כל מקום י' ספירות עולם התקוח עד הקצת ותכף נדחו השני ספירות תבסה ובינ' כלים הנשברים ונבנו סלסעלה ובלספה בסוד אותיותיהם של אדם הראשון הנראה לסטה לבן נקרא א"ק) והוא אדם הראשון והכתקלא והפרצוף הראשון של כל הפרצופין נקרא א"ק ושם התחילו הי"ם בפועל ולא נתגלו אלא דקים כקרני תנבים עד בא א"ק פתם וכאותו המקום שהיתה כתר בתחילה קדם שנתעלה למעלה שם נבנסו תבסה ובינה הסרוקים אחר כריקתם והקטנה בליה' היינו שנעשו בסו' כרוב ארך ולא ענוך כסו שהיו שם בסוד חסה ושעור' ולא לקחו כל מקו' חבת' כי ערין נשארו רגלי הכהב רהיינו נה' בסקום שהיה שם ראשו כי בת"ב של הכתר הזה נבנס תוך מלכות א"ק סהיסאת ונב"ת נבנס בתוך עובי כרוב הסהירו סעבר הי"ו נבצ' שנשארו נה' בתוך הסהירו עם מלכו' שנתפשטה כי' ספירותיה עד סוף כל העולסות כאשר אבאר ינבצא לפי זה כי יהבסה ובינה לא לקחו כי אם שני שי"ם בסקום שהיה הכתר בתחילה נמצא ששני ראשי ה"ב ניניו לתוף כרוב הבתר' ודע לך שכל דבר רהיני שנתקף בסקופו ניה שם רשימו שלו באסרם ל' לא זוה שבינה עד שעשת' רושם' והרשימו הזה יש בו אז' בסשות נמצא שהבסה ובינה שקלו בסקום הבתר נקראים חבסה ובינ' שבכתר ספני שהם בתוך הרשימו של כתר עצמו והרשימו נכלל בהם ונקראים ת"ב שבכתר ואתה הסעיין תבין והזבה לעיין בבת דקים הדברים הללו ואשר אל א"א לבאים בשליסות בל הגיירים יבלי והם לא יכלו ולשכל אינו סובל להשיגו לבן אקצר בו בפי יכלתי ובה שתו' יותר צורך אבא' כיד י' אהי הסוכה עלי וספני שבארת' לך כוד הרשימו הזה של ה"ב למילה בסקום שנתעלו אבאר לך נ"ב הרשימו התחתון שהניחו אחריהם נרבה בסקום שהיו בססה קודם שנתעלו גם שם חניחו רשימו שלהם על בסקום נג"ת של ארין דהיינו כחיפוי וידיו ושבורו והוא חצי ת"ח לבן הוא בסקום בסויים הן בארם התחתון הן בסקום ארם העליון שיש לי סעלה עלינות ותתחונה סבראה סתניו ולסעלה סבראה סתניו ולבסוף ובחרשימו הנו' נעשו אח"כ אבא ואימא כאשר יהבאר בסקופו ביה"ו והחסכם עיניו בראשו להשביל ולהבין לכה אני סוביר ענין אחר בסה פעמי' בסקופו הראוי לו ואין בית הסרדש בלא תיבוש ואם ת' ראייתי סעליסו הגיע סוה חרבן גדול וידע הסעיין כי לא רבר רק הוא זאם רק הוא בב"ם ואליך י' נפשי אשא בל עיני ואביטה נפלאות סתורתך יגל יעקב ישבת ישראל:

פרק שני

האדם קדסון פתם נתעלה למעלה וראשו נבנס אל תוך עובי ראש התבירו שהוא בעבר הי"ור ונם עלה עד תוך רגלי א"ק פתיסאה כלוסר שליש תבתר שבכתר נבנס תוך מלכות א"ק היינו בי"סוד של הצי הסלבוש תנותן למטה צורת הבתקלא שהוא צורת פרצוף אדם ראש וכתפיים (אדם" שנם בסלבוש היו שם צורת אדם אינו נלוי ונראת למטה בסו בבאן אבל בא"ק הוא הנלוי הראשון כי שם סתחילים להתגלות פרצופי אדם וצורת הסתקלא כו' ליתן הבנה לעלם האצילות ולחיות שהוא צורת אדם הראשון הנראה למטה לבן נקרא א"ק) והוא אדם הראשון והבתקלא והפרצוף הראשון של כל הפרצופין נקרא א"ק ושם התחילו הי"ם בפועל ולא נתגלו אלא דקים כקרני תנבים עד בא א"ק פתם וכאותו המקום שהיתה כתר בתחילה קדם שנתעלה למעלה שם נבנסו תבסה ובינה הסרוקים אחר בריקתם והקטנה בליה' היינו שנעשו בסו' כרוב ארך ולא ענוך כסו שהיו שם בסוד חסה ושעור' ולא לקחו כל מקו' חבת' כי ערין נשארו רגלי הכהב רהיינו נה' בסקום שהיה שם ראשו כי בת"ב של הכתר הזה נבנס תוך מלכות א"ק סהיסאת ונב"ת נבנס בתוך עובי כרוב הסהירו סעבר הי"ור נבצ' שנשארו נה' בתוך הסהירו עם מלכו' שנתפשטה כי' ספירותיה עד סוף כל העולסות כאשר אבאר ינבצא לפי זה כי יהבסה ובינה לא לקחו כי אם שני שי"ם בסקום שהיה הכתר בתחילה נמצא ששני ראשי ה"ב ניניו לתוף כרוב הבתר' ודע לך שכל דבר רהיני שנתקף בסקופו ניה שם רשימו שלו באסרם ל' לא זוה שבינה עד שעשת' רושם' והרשימו הזה יש בו אז' בסשות נמצא שהבסה ובינה שקלו בסקום הבתר נקראים חבסה ובינ' שבכתר ספני שהם בתוך הרשימו של כתר עצמו והרשימו נכלל בהם ונקראים ת"ב שבכתר ואתה הסעיין תבין והזבה לעיין בבת דקים הדברים הללו ואשר אל א"א לבאים בשליסות בל הגיירים יבלי והם לא יכלו ולשכל אינו סובל להשיגו לבן אקצר בו בפי יכלתי ובה שתו' יותר צורך אבא' כיד י' אהי הסוכה עלי וספני שבארת' לך כוד הרשימו הזה של ה"ב למילה בסקום שנתעלו אבאר לך נ"ב הרשימו התחתון שהניחו אחריהם נרבה בסקום שהיו בססה קודם שנתעלו גם שם חניחו רשימו שלהם על בסקום נג"ת של ארין דהיינו כחיפוי וידיו ושבורו והוא חצי ת"ח לבן הוא בסקום בסויים הן בארם התחתון הן בסקום ארם העליון שיש לי סעלה עלינות ותתחונה סבראה סתניו ולסעלה סבראה סתניו ולבסוף ובחרשימו הנו' נעשו אח"כ אבא ואימא כאשר יהבאר בסקופו ביה"ו והחסכם עיניו בראשו להשביל ולהבין לכה אני סוביר ענין אחר בסה פעמי' בסקופו הראוי לו ואין בית הסרדש בלא תיבוש ואם ת' ראייתי סעליסו הגיע סוה חרבן גדול וידע הסעיין כי לא רבר רק הוא זאם רק הוא בב"ם ואליך י' נפשי אשא בל עיני ואביטה נפלאות סתורתך יגל יעקב ישבת ישראל:

פרק שלישי

תכף שיעלת בסחשבתו לברוא עולם התיקון תיקן ותעלת א"ק פתם תנו' אל בסקופו הראוי לו והתיא תוס של א"ם סיסוד של הצי הסלבו' העליון ונבנס תוך הכתר הנקרא א"ק פתם לתת לו חיות וצורה של בתקלא שהסתקלא איא ננוחה בתוך היסוד של הצי הסלבו' העליון שבתוכו נגנו האור שסבנו יצא תוס א"ם תסתיית תאר' הזה תנותן לו בת הסתקלא וכסו אצל הבן אדם שסח יריקב בשרו וינצסותיו ולא ישאר סבנו אלא עצם חלוז שסבנו יעסוד לוסן ת"ה בך בביכול בבאן ברא קב"ת יצולסות א"ם ובכללו בול' בעיול הסלבו' ואפי' הסתקלא היה ננח בתוכו יוד עח שיתיעך לו רהיינו בעלם התיקון ועשת כרוב הסהירו אשר בוסן תהיי הנו' בא סיעם סויעד להחיות העולסות ויש פרוכות רבים בין בל פרצוף ופרצוף ובין בל עילם ועולם סיעולסות אבי"ע וכוונתו ית' היה בוה כרי שיצאו ניצוצים קטנים סעם סזיעד לציוך היוד העולסות ולא יותר סערך זבות סעשיהם:

פרק שני

האדם קדסון פתם נתעלה למעלה וראשו נבנס אל תוך עובי ראש התבירו שהוא בעבר הי"ור ונם עלה עד תוך רגלי א"ק פתיסאה כלוסר שליש תבתר שבכתר נבנס תוך מלכות א"ק היינו בי"סוד של הצי הסלבוש תנותן למטה צורת הבתקלא שהוא צורת פרצוף אדם ראש וכתפיים (אדם" שנם בסלבוש היו שם צורת אדם אינו נלוי ונראת למטה בסו בבאן אבל בא"ק הוא הנלוי הראשון כי שם סתחילים להתגלות פרצופי אדם וצורת הסתקלא כו' ליתן הבנה לעלם האצילות ולחיות שהוא צורת אדם הראשון הנראה למטה לבן נקרא א"ק) והוא אדם הראשון והבתקלא והפרצוף הראשון של כל הפרצופין נקרא א"ק ושם התחילו הי"ם בפועל ולא נתגלו אלא דקים כקרני תנבים עד בא א"ק פתם וכאותו המקום שהיתה כתר בתחילה קדם שנתעלה למעלה שם נבנסו תבסה ובינה הסרוקים אחר בריקתם והקטנה בליה' היינו שנעשו בסו' כרוב ארך ולא ענוך כסו שהיו שם בסוד חסה ושעור' ולא לקחו כל מקו' חבת' כי ערין נשארו רגלי הכהב רהיינו נה' בסקום שהיה שם ראשו כי בת"ב של הכתר הזה נבנס תוך מלכות א"ק סהיסאת ונב"ת נבנס בתוך עובי כרוב הסהירו סעבר הי"ור נבצ' שנשארו נה' בתוך הסהירו עם מלכו' שנתפשטה כי' ספירותיה עד סוף כל העולסות כאשר אבאר ינבצא לפי זה כי יהבסה ובינה לא לקחו כי אם שני שי"ם בסקום שהיה הכתר בתחילה נמצא ששני ראשי ה"ב ניניו לתוף כרוב הבתר' ודע לך שכל דבר רהיני שנתקף בסקופו ניה שם רשימו שלו באסרם ל' לא זוה שבינה עד שעשת' רושם' והרשימו הזה יש בו אז' בסשות נמצא שהבסה ובינה שקלו בסקום הבתר נקראים חבסה ובינ' שבכתר ספני שהם בתוך הרשימו של כתר עצמו והרשימו נכלל בהם ונקראים ת"ב שבכתר ואתה הסעיין תבין והזבה לעיין בבת דקים הדברים הללו ואשר אל א"א לבאים בשליסות בל הגיירים יבלי והם לא יכלו ולשכל אינו סובל להשיגו לבן אקצר בו בפי יכלתי ובה שתו' יותר צורך אבא' כיד י' אהי הסוכה עלי וספני שבארת' לך כוד הרשימו הזה של ה"ב למילה בסקום שנתעלו אבאר לך נ"ב הרשימו התחתון שהניחו אחריהם נרבה בסקום שהיו בססה קודם שנתעלו גם שם חניחו רשימו שלהם על בסקום נג"ת של ארין דהיינו כחיפוי וידיו ושבורו והוא חצי ת"ח לבן הוא בסקום בסויים הן בארם התחתון הן בסקום ארם העליון שיש לי סעלה עלינות ותתחונה סבראה סתניו ולסעלה סבראה סתניו ולבסוף ובחרשימו הנו' נעשו אח"כ אבא ואימא כאשר יהבאר בסקופו ביה"ו והחסכם עיניו בראשו להשביל ולהבין לכה אני סוביר ענין אחר בסה פעמי' בסקופו הראוי לו ואין בית הסרדש בלא תיבוש ואם ת' ראייתי סעליסו הגיע סוה חרבן גדול וידע הסעיין כי לא רבר רק הוא זאם רק הוא בב"ם ואליך י' נפשי אשא בל עיני ואביטה נפלאות סתורתך יגל יעקב ישבת ישראל:

שער אדם קדמאה פתם והוא שער השמיני

פרק ראשון

לפי שראותה הכסתו יתברך שאור של רישא דל"א זה לא היתה התיולם כראוי להשתמש בו ואינו ראוי לו לחקרא בשם רישא דל"א חמשפיע על חז' תיקונים וסאיר על פני כל עולם האצילות שלספה סמנו כי כל רישא אינו סכוסה כמו הראש אצל הבן אדם בכיבול אינו סכוסה סלבושו כדי להשגיח ולהאיר למטה על כל האצילות לסיבך דמה להקב"ה שיתעלה למעלה ויהיה נחשב בספער סוגן עולסות אין סוף כי אין סוף אינו בעל הדמיון עצמו שאינו לא אות ולא דסיון תעולמו אין סוף שהם סלבושי אייר קרסון א"ק פתיסא א"ק פתם ופרסא שביניהם הם אותיות ופרצוף ודסיון בבינול אלא שהתלאים אותיות השורש בסילואים רבים ואין להם סיצר כלי הסוער אותם שלא יהיו כל בך פרים ורבים בבו שהוא באצילו' שהאור פנימי סוכרח להתבנם מינית וביה שלא יפריה וירבה ואולי הפרסא והפרוכא שבין עולסות א"ם לאצילות היה נשפע שפע רב לבלי הכלית ולא תיה גלות הין בלל ועיקר וע"י התנוצצותו תוך הפרוכת ופרסת

שער אדם

בדרוש זה פתים המבליל המבראי תוא בין עולמו' החיים של כיעלה
היסנו ובין המות והכיסול שלמסה פסנו ובתוכו ועולם הסלבוש
בעצמו הוא היה הלוח שהחיה הקב"ה הפתים של עולם התחו פסנו
ונותן לנשמה שלהם חיות ויצורת המחקל באיצעו החוש הזה ואם
לא היו בסה פרנודין ופרוסה פפסיקין לא היה סה אדם פעולם
ולינחיר לבוא יעמוד א"ם הבל בתוך הסבת הראשונה
ולינחיר לבוא יהיה הק"בה הנופים שלהם והיינו הכלים
הנשברים ואו סן חלה שהוא אור המשפן יהיו בכח אור נהלורי"
הכתר המסוסר לצורך ותחיית המתים ואו באלף השפיעי יעמיד
א"ם כל העולמות בתוך הכבה הראשונה וזה כמו שיהיו הכלים
הנשברים כך יהיו הגופו' של בני אדם ולא אנשו חוסן נאמר בלע
המות לנצח ונאמר והיה כל הנשאר בציון קדוש יאמר לו"ו עם
כל הכתוב לחיי"ם בירושלים וסן:

פרק ד

הדוש הזה של אין סוף שיצא מיסור של חיי המלבוש
העליון אחר שנתן לתרי אדם קדמא המחקל'
הנו' נתשפש החוש בתוך אדם קדמאה ונעשה פרם"ח פי' פריכרי
שהו' פסך בין אדם קדמא' פתיכא' לבין א"ק פתם ואע"פ שהו' פקד'
שפעין פסנו אינו אלא ע"י התנוצצות פעמ דרך הפסך בסוד פסתם
שפש וסנן ח'אלהים פי' אם ישיפו לפני שפש סנן כדי שיוכל לקבל
האור ע"י חסנן הזה כך חוא באפת שפעת ח'אלהים ואורו הגדיל
בלתי שיצא ידיה הבל בסל לפניו פי שהוא בעל' נבול ואין דבר
עומד לפניו אם לא יקבלו ע"י פסך כדי שלא יצא יתר פדאי ויהי'
ח'ו העולם הרב כמו שהיה בעל' התחו וחפסך הזה פקבב חשפע
שלא יצא הוצה יותר פפה שיכולים לקבל העולמות וכן יש בין
כל עולם ועולם פסך פבדיל בפוד והברילה התרוכה לכם כין
הקודש וכין קדש הקדשים לכן העולמות הללו פחופים ופכוסים
פינן כל חי והו אופרי כאדרא רבא שיהוא וכיוסא לא ידעי
וכו' ולכתר ומלא הוא אפתל' כתחו' פרסא ואתחקן בתיקוניו דהיינו
אופרו שם החוש הזה נעשה אח"כ פרסא ופרוכת להבדיל בין
עולמות אין סוף לעולם האצילות שלפפה הימנו ולקדם שנעשית
הפרסא הזאת לא היה ראוי לעולם האצילות ואפילו לא היה לעולמו'
אין סוף עד שבא זה החוש ונעשת פרסא ועבר והפסיק ביניהם
הוא נעשה ראש וסוף חתו פירוש אופרו שיהיוא וכיוסא לא הוה
ומשם נעשו כל החיקונים כאשר אנאר ולפי שהרייץ הם הסיר
פסך בבדיל להחויר אור רב למעלה הסבפל חוק שפת שיוכל'
תיעולא לסבול לבן נקרא שפו פרס"ח שהוא עולה פנעמ"ך אדנ"י
שהם כ'דינין הידרים לפפה בתפילת פנחת ערבית ואלו ב'דינין
נופלין לפפה ויצחקיעקב ע"ח תקנו אותם בסוד חיווט לפחק
באותו ופן של תפילה ונם חפסך הזה הוא דין לעבד השפע שהוא
בא יותר פראוי טה שאין העולמות יכולים לסבול ונתרסים שבירה
ח'ו ונם משת ני' פרס"ח שתקח לאור לתחת ראשונות וזכה לסוד
סם"ח שהוא חוא סוד אור תפרסה ונגלו' ולא יכלו ישראל לראות אותו
כי קרן אור פניו וסן כתונות עור נעשה אור שהוא תיקון עין הרעת
טוב ור"ע חיפוהו עור ותחתך לאו"ר ני'אין סוף וני'ר"ז וסכל סקו'
אחר שבירת לפא' ראשונו' היו צריכי' לפסני' שלו שלא יכלו לראות
פניו וצריך לענת הפרודות בכו' אלהים תסתר רבי רבי' יחנן קדי
למאני'סברוחיה שהם כמו פרוכת ופרגוד ברוך בבוד שלי"ה
ילולו בו בני אדם:

פרק ה

הדוש הזה של אין סו"ף נקר'ראשיה דכסופא רכל בסופין
ל'שי שרייא' חוש של א"ם דיוקא פיסוד שלי"ה
חצי המלבוש העליון הזה החוש נקרא ראשיה לפי שהוא תחיל'ת
הנקודה הנ'שנתחלה פבין שפתים שהוא תסחבר ניקא ונבחה של
עולם המלבושה חראש נקרא ראשיה רכסופא שהו'הבלי הנחסר
שיכול פחאיר אליו ורוצים ל'התנות פמנו ר'ל שבשעלת חצי
המלבוש התחתך לפעלה ונ'אר כל הנקודות של הראשו'לפפ'
באויר היו כולם נבסופים לשאוב פאורו ולזה יצא בשבע שפקום
התלול שאוב האויר תהו סוד רכל כיפתין כלומר שכל התאוות

קדמאה פתם

הם פתחוים פסנו ופזה החוש אשר פסנו נהחוה המלבושים יצא
פסנו התלבשות פרצוף ולהיזה שנם חבבה שבתחר נתפשם
ונעשתה בת עשר נ"כ בסוד פתקל' ונעשית פרס"א דהיינו בבבה
ומלבשת לו'החתוניות של בלבנת א"ק נבצא לפי זה שראש
האצילות פתחלה פו'חיקונים של פלבות א"ק ופבפה וכן עולרי"
נחשב בעולם אין סוף ופהפשש ע"י נה"י ופלבות שהו עד סוף כל
העולמות והוא עיסור אחר כחלי המלבושים וכאיר לכל העולמו'
נמצא לפי זה שאין היא מבבח פריכו'ופרגוד לו'חיקוני הנוקבים
בגלגולת שלו ונעשה שם ראש אדרן אנפין אשר הוא ראש ל"כל
האצילות ומשם תתחלתו של עולם האצילות ולפי שלא היה העול'
בראי להשתמש באורו של א"ק פתיכא לכן עשה א"ק שני שקצתו
נעלם למעלה פהבדיל וקצתו הולך ומתפשט ער סוף ההבדיל ער
שפגיע בעולם העשיה ונם בא"ק זה לא היה ראוי העול' להשתמש
באורו לתיותו ראשיה רל"א לעולם האצילות אלא נכנסו בפקומו
בח"ב של פלבות שלו וקנו שסו דהיינו ראשיה רל"א ולפי שרהם
שלש לכן קרא להם הזהר נ'שתי ראשיה ולקח ראשיה ורישא רלא
ידע' ורישא רלא אתידע יבוא ביאורם בפקומם הראוי להם:

פרק ו

אין סוף כ"ת כשנור שיתוקנו כל העולמו'בסוד פתקלא
או כל א'אחר מהכהוות העליונות נתן לו פאורו כדי
למייפו להיקון המחקלא' אדם קדמאה כתימאה נתן לא"ק כרחם
שהו' כתר שבכתר צורת הפרצוף שלו שהו'ק"ס נ"ס ב"ח ונבחה
הסרר הם קבוצים בו ק"כ הוא בגלגולת הראש של א"ק וס"נ הוא
באוזים וח"ה הוא בחוסם וכ'ן הוא בפה ומהאוירא רביא שהוא
בתוך א"ק זה היורד מאור קדמון אל חוסם הראש ליישוף רוח
חקודיש על הראויים אליו כאשר פירשתי בשער אויר קדמון ונולד
פסנה שב"ה הבלים וכנגדן הזכיר קהלת ז'הבלים ואלו הם ההבל
היוצא מהראש הם סוד השערות והם אותיות של דין לנגי דדיקת
והסר נסור נגר מה שלפפה פסנו והם אורו'קדפים שאינ'יכולים
להיות בהגלגולת סבה ריבוי אור היוצאים מהראש בסוד אור חחר
וכשהתפשטים לפפה כל שער נעשה עולם פלא כי הפוך שער
והסבא עשר ספירות והוא עולם פלא רש בשערות רחפים ירק
שע'תתיק יסין יתיפ' לבחינת כתלא תיוור ושער רישיה כעבר נקי
וחו לשון תנחר חרשם יתרו'דף ס"ז ובלהו רחסי ר'ל שיהיו'עתיק
יסין הם כלם רחפי'לית נימא דלא אית ליה סבוינא ורא"י נימא
אריבא רא"י קמיפא ת'זעירא אריבא וקמיפא לתתא רא"ז ח'
עילאה ראית ניח ראיא וחחסי דקמיפא ולא אריבא דאיהו כלא
ריגא וכל נימא ונימא איהו עלמא שליפא ועלייהו איהסר ועלמיק
אין מספר פי'אל תקרי עלמות אלא עולמות ובנין דא אסרו כאדי
מתניתין כל צריך וצריך יש לו עולם בפני עצמו ואיהו נימא הדא
דק'כת עלמא שליפא ובגינה אהסר דק'בה סדקדוק עם האריסי'
אפי'כחוט השערה וכו'ואין פלכות נוגעת בחברתה אלא כמלא
נימא עלייהו אהסר קיומותיו תלחליב לעילא דרישא' וכפלנו
דרישא'א'פינן ברישא דהוא נוסא איהו רגין ערך ובלהו תיקונין איתו בית
מה שאיתקן לאנפין אידין לבנים ויש מרגיש ואחילוא ל'צריכים
בראש תיכלי דחסדי ובחוכם תיכלית של שערות נראש בינימ
ועליהו אתמרו'ל' כל הנשמות תלויות בראש ואחרון הראש בתיכלי
תלוי בשערו וכו'אבל בא"ק זה חדין נעלם בו מאוד לכן השערות
הם חבל רק שאינו נתפס בשכל אינו נראת כל כך ותמא כתוב
שם ע"ב ותנה שם ע"ב הוא מחולק בראש כמה תאופן אריבעה יחין
שבשם ע"ב הם על תקרקפת' תעליו'הם סבוך ועבוך של הראש
ותשני ותיין שבשם ע"ב הם שני צדדי הראש אחרת סימן משמאל הנ' ויין שבשם ע"ב דחיי השני ויין של תלו הם בשני
צדדי המצח הסבוים לשערות הראש והלו השלישית של מילוי
ח'ור היא בעורף ותחלת שבשם ע"ב היא בסקום קשר של תפילין
ולכן ההבל תיוצא מן שערות הראש הוא פיוחס לשם ע"ב ותחבל
היוצא מן האצים הוא סור שם ס"נ לפי שהאוביב עצמם נעשו
מן שם ס"נ בזת האופן שפת התיצין של האוזן עם הנקב שבתוך
האוזן בפנים תיא בצורה ח'כי השפח היא בצורה ר' הנקב תיא
בצורת י'זהר' היא על חי'הרי ח'ותתוך הקשה שהוא לצד הפנים

חיא בצורת ו׳והיא הי״ר של מילוי הת״ו והשב׳ והשי׳ החקק בשנים האוזן חיא צורת ר׳הרי לך ח׳שניה במילוא׳ עם התקב והתנוך הנ׳ל והשמה בגוהא ראשון בשנים בצורת אלף חזיינו מקום החלק שיש כין השפת התיצוה׳לכין השפת השניה חיא עסוק וצורתו כמנו׳ וראשו של השפת השניה המגיע אל צד הפנים בגובה האוזן חיא צורה ה׳ו והנקב שהתחיל והזיינו בסו קסיפה היא בצורת ׳שניה׳ של האלף הרי לך צורת אלף מאוזן עצמת כולל היא ׳והתנוך תירד לספה שהוא רך הוא בצורת ד׳של סלוי הי׳ד והשלפה יין שיש בשם ס״ג אותת סהם כחלל שיש בשפת תעליונה התיצגיה׳ לכין שפת השניה הפנימיה׳ו וחב׳ וגין אחרים הם אותת סה שבין תשפת שניה לאחורי האוזן והוי השלישי׳ חזיינו שפת סכל צד האוזן הנוסה לפנים ולהיות ששם ס״ג דיגין סתעיין סיניה לכן יש בו אותן יסין ואוזן שסא סה שאין כן בראש שהוא עקול לפי שהוא סור שם ע״כ שהוא כולו סור יסין וא״פ שבאורנו שהתכל היוצא משפיע׳ הראש הוא בסור שם ע״כ מכל סקום והכל חיוצא לחוץ ראוא בחינת שם ס״ג ששם ע״כ שכבר ידעת שכל אחד מן ק״ו ושמנה נתהו חוא כ״ל מכל ר׳ששות אלו ושם ע״כ ת״ת ראשל׳ חיא בחינת שם ס״נ שבו וכבר ידעת שחמילוי של ס״נ עול׳הכ׳ל הרי פירשנו נ׳הכלים שהם א׳ מן ש״ערות הראש וב׳הכלים מן האוזים ושלשה הכלים עולים כמנין אל״ף וכמילוא׳ שהם עולים א״ק וסמנה נתהו האלף שירדת בגוד גלגלתא דעתיקא כאשר תיע בפ״ד וחנה הב׳ל ומאור העיניים עם והכל חיוצא מן החוסם הוא סור שם ס״ה כוה האוסן כשהוא שכעין הוא סור חיו׳ד הלבן והוא פוד ג׳ מין ש״ש בשם ס״ה כוה האוסן הלבן שהוא לצד תעליון חוא בצורת ג׳אחת הלבן שהוא סצד התחתון הוא בצורת ׳שניה׳ והשפה של תעין בשנסגר היא בצורת ׳שלישית והנקודת שיש בתוך׳ השחור שכעין זהוא בצורת ר׳חזיינו תקוק של תר׳ שהוא בצורת יוד׳ שיצאו מסנת הכ׳ קין׳אחר לסעלה אחר לספה כן הראות מסשוך מן תנקודה זו לאורך ולרוחב נשאר לנו עוד ב׳אלפין של מילוי ס״ה והם כולם בחוסם כאוסן זה משך החוסם כעצמו חיינו ו׳של האלף ותרין תפזיון של הפנים סכאן וסכאן הם כ׳ירין שבאלף וחב׳ נקבים של החוסם הם בצורת כ׳ורין והקו הספסיק ביניהם לספה לסוף החוסם בין חב׳ נקבים תוא נצור׳וא״ו הרי יש לך אלף שלישי להיו׳ ששם ס״ה חוא בת״ת ת״ת הוא סתכריע בין יסין ושמאל לוה יש עין שמאל׳ שיש בה נם בן שם ס״ה כאסור ותחוסם שהוא האלף שסמנה עולים לעין יסין ולעין שמאל וכבר ידעת שב׳ אלפין שיש בסילוי שם ס״ה כלם כאו כאלף של שם ס״ג ולהיות ששם ס״ג הוא סכוונה לאמא סיוסא יש בה ב׳שמות אחיה א׳כסור כיוה וא׳ בסור תכונה נמצא שיש ג׳אלפין א׳בשם ס״ג ושניים ב׳ב שמות אחיה הנ׳וכולם ירש אותם שם ס״ה נמצא שכל הג׳ אלפין ששם ס״ה כלם סחסילוי של שם ס״ג וחסילוי של שם ס״ג עולה״ה הכל כרפירשנו לוה שם ס״ה כולל נ׳חבלים ורחיזו הבל עין יסין וחבל עין שסאל הכל חיוצא מן החוסם וחחבל חיוצא מן הפה הוא בשם ב׳ וחוא בלי בצורת וין ירחיק הם רמזים בשניים ובשפתם ואיור נרמזת בפתיחת תפה וסשם נעשה שאר איברי הפרצוף שלו וסרי שנסתר בסלבושיו אין ראוי לדרוש רק כיעתיק״א קרישא ורחיזו סלבות של א״ק שהוא רישא דל״א אע״פ שהוא סבוסרי סכל תעלומות ואשאל סרולת פא״ס ב״ת ואגלה אותם כי הם צריכים כאור אל ההשתלשלות וכמעט כל הסבוארות של תלת רישין תלוי בזה וכמה תכמים ת״בתיכם תלבו נבוכים כעניינים הללו כאשר עלה בדעתי לחבר שער כפני עצמו וארא׳לפרד המבוכה שלהם

על הסדר:

פרק שביעי

כלל הרבה׳א״ק סהם נתקן ונעשה בסוד פרצוף מארבעה שמות חיצוניים משם הוי״ה ס״ג ס״ה כן וכל שם חוא כלול מארבעתן ושם ע״כ הוא בראש של א״ק ויש בו ד׳ בחינו׳ שם ע״ב שבע״כ הוא סור הגולגלתא ובחינת שם ס״נ שבע״כ הוא סור האוזים: בחינת שם סה שבע״ב הם סור חזיניים ומשך החוסם ובחינת שם כן שבע״כ הוא סור הפה והשני נקבי החוסם ואלו הם ראשי השמות הכוללים הפרצוף דזעיר׳ והאותיות ושמות הנרשים מהסשמים הם עד אין ספר״ים לחס כמת אלפים עולמות המקבלים סהם עם סלאכיהם יעלהם נאמר חיש ספר לנרודיו וכמן שם״ת ח״ו גובר על שונאי ישראל אין השערים והסמכים נגללים ותחלתים בראש הפרצופים נגללים ואין לחם כח ועל זה אר״ל בומן שישראל עושים רצונו של סקום סוסיפין כח בספלי׳ של מעל׳ויצאים מתיווג **יאהדונהי״** נשמות וסלאכים והוא עולה כמנין סלא״ך וכמנין אלין הח״ים ואם לאו ח״ו סחישין כח פסליא של סעלה שב״ת צבאות עמנו סי׳ איסתי שם הגרול סרבה צבאו״ת נשמות וסלאכים וחוא משיב עמנו בהתעוררות התחתון בסעשינו הטובים שנאמר רוכב שמים בעזרך ואסרו ר״ל הית לך לעזרני ולסכין די וכבר פ׳רשתי לך בברק הקודם שבעור׳האוזים הוא שם. ס״נ שמסנו נעשה האוזים ומאלה האזנים של א״ק יצאו ו׳׳נ תיקוני דקנא דסתימטתא בכח רק מאור עך שנקבע לספה בראש עתיקא דתיינו ז׳תיקוני סלבות שלו ואפילו אוחם של סלבות א״ק אינם נוכרים בתורה או נבניא׳ לפי רוב זכוחם וזקוחם רק שלסה תסלך ע״ה הוכיר קוסה שלו ואינו מזכיר הזיקנא דלית שאפר בשיר השירים ראשו כתם פז וגו׳ואינו מזכיר אלא לחייו מלמדים כולל׳ הזקן לפיכך אסר הספרא דצניעותא דיקנא דסתיסגותא לא אזכר ר״ל שאינו נוכר בתור׳ לא בנביאים וכתובים אלא בדרסו לחיו וכסקופו הראוי לו אבאר כל זה בפי הצורך ואסרנו למעלה שקצת חלקים כאויר דכיא זה שכאויר קדמון יורד ובוקע לתוך ראש עולם האצילו׳ זה נע״ע ע״א״ק שסקבל דרך ההללים שבו מאויר דביא שלו ונותן אות׳ ל״ת שב׳ ואח״כ נתפשט האויר דביא זה למה דרך יסוד שבו למלכות שבו דתיינו דישא דל״א ונכנס בקרוסא דאויר דביא שהוא התיקון ה״נ של הו׳תיקונים ומשם יונא הרוח תקדיש דרך החוסם למי שוזכה אליו הזיינו שאוסר סמרא דצניעותא דביה רוח סקדיש למי שזוכה ורשרשיא ואת ערר דחמא לכלא זה הוא כור דיוה הקדיש למי שזוכה אליו והתרין נוקבין הם ענחי ויבאה לאוז ורחל הנעלמים כדישא דעיקרא:

פרק שמיני

אדם קדמה׳הוא כתר שבכתר אחר תתיקון לאחר שנעש׳ אויך בחלת דישין ותפשט׳מלכו׳שלו כ׳ כפרישוה׳ עד סוף כל התעלומות כי בכר ידעת שאויך מתחילהו ויר סופו הוא סמלכות א״ק וג׳ ראשונות שבה הם בכור דישא דל״א ולא היו התעלומות בראים להנות מאורו עצמו לכן נעלם הוא למעלה ונסתלק בסור א״ק יסיעום אזרו נתפשט לספה והחזיקה סקום אחלה של מלכות שלו לכן קנה לו שם אחר שהוא א״ק ונתן שם דישא דל״א למלכות שלו כי מלכות שלו נקרא׳ לא אחיתי דזיינו ו׳תיקוני הסתפשטים לספרי וסכוסס מן אין וארך עד סוף תעלומות ולהיות שה׳נ ראשונות של מלכות א״ק אינם סכוסס וחופפים על. הראשים סנגללים נקראים דישא כמו חרוש של הכן אדם שאינו סכוסס כשום כלבוש ואינו כמו תנוך שלו שהוא פכוסס מהכלבושים וכן אצל דישא דאין דאויך אנפין. וכל ראש של כל פרצופין של העולמות אינם סכוסים לכן נקראים דישא ולקמן נבוא בזה סלאה ולהיות שכלבות של א״ק נתקנה גם חחשעה עליונות שבו צריכות תיקון מעצמותו של אין סוף דהיינו יסור של עולם המלבוש הנקרא כשם אין סו״ף ני׳או״ר חלבוש ואין סוף הוא סורד חוש של חסר ר״ל אור מעצמותו שחוא חלק ממנו וחוא עובר בכל הספירות של כתר שבכתר דזה בלוסר מסוחו דרך מישור עד למטה. ונאל״ר שהשניה אלו הכפירות שהם מכתר הם פעולם האין סוף הם נעשים בלם בצורת ׳עינוי׳ כ׳ דשמורת שלו דזם בעינוי נעין סופן בתחלתן כמו דזא״ק סרי״מ דזם כן והחוס של א״ס עובר באמצע ונותן נשמה לאדם קדמון זה ר״ל נותן לו צורת פרצוף שנעשך בצורת

שער ארם קרמאה טהם

שכנו הרחיים ששחקים ס"ן לצדיקים והוא ס"ן של מנצפ"ך ת' גבורות שגוברים בכל מקום ואלו חשתי אותיות הם קשים ביותר כי הס"ם הוא של מות ת"ק הוא נו"ן של נחש והנחש נתחש מסנה והשחקים הם תיכל"א אהבה שאפשר עליו ואחברה את י"אלהיך בכל לבבך בשני יצרך הכתוב מדבר ובזמן שנתנו צדיק באחר על קידוש השם מרוב אהבתו אל י"אלהיו אז הוא שחק שם סרח הרע בפורפירא שלו שהוא סוד שני פעמים מנצפ"ך תקולה פרפר והמיתוק כא מנצפ"ך הנגח באיסא עילאה תנקרא עלמא דאתי וכל דיוקן דאסא מסותקים באסא שאינו מניחם בלי מיתוק לכן נקראים אינן ריעים דלא מתפרשן לעלמין ובזמן שישרא' וכאים או אימא שלהת מנצפ"ך שלת ותושה דין ונקפח באורבי י' ועמו שכך דיוקן של הדין המסותק טכה לרחוקים ת' שאפשר ובאו כל האלות האלה על אודיך ועל שתאיך אשר רדפוך המיתוק יורד כן אימא עילאה רחיימו ק"ק להיכל אהבה תנקרא נוקבא צופים ומיום שחרב בית המקדש נשלה נוקבא צופים ונסגר היכל אהבה ובשעת החורבן נאסף בצע אסרתו בזע פרפירא רילית ואינו נפתח אלא לפי שיעה לפי שמקיים פסוק ואהבת את י' אלהיך אפילו הוא נוטל את נפשך והוא גורם אהבה כין חסר דין הנפתח על ידו וגובלות שלו לפי שסכוין לבו בפסוק זה י"ז זה הענין בכח כר"ע ע"ה שאסר מתי יבוא לידי ואקיימנו וכעו"ה אוחם האהובים והנעימים בנפרים שם ואינם נוקפים בנקפות מאויבי י' ער יחום י' את עפר ישראל ונ' אותנו ברוב רחמיו וחסדיו ויצליח נאמר ליומות הפשיח לאמור לאסירים צאו ועל סור ת"ת הענין ארז"ל בפסכת מגילה מנצפ"ך צופים אסרום שהגביאים בכח נבואתם פתחו הסיתוק הזה כפו צוף ורבש שבחום כפני הפא הדור שהזרו להתענג בעלמא דאתי שהיא אימא • תורו צדיקים ויפרוח והענין הזה כפוחר מעצמו ולעתיד לבוא יבואו כולם עם משיח לעשות נקמה באויבות העולם ונוברים בזוהר הרש פרשת בלק דף ק' ע"א ת"ל אינך רחיקין יצדל לך כהיבלא דהוא דאקרי אהבה ויהיה נעזין תמן לכן נקראו רחיקין פי' אוהבים של קב"ה לפי שפסרו נפשם על אהבה ה"י ובזה"ר השירים על פסוק מישרים אהבוך ומאן אינון מנצפ"ך דליה לך בכל אתון דאקרין מישרים בר אילן פירוש בינן שהם באימא הם דין ורחמים לפי שהם פסותקים והם ישרים כימין ושמאל"ל משני צדדים ונם כן נקראו מישרים לפי שהדינים הקשים שהם בלתי פסותקים שאינם מקבלים מיתוק נקראים עוות דין שנאמר והתעוותו אנשי ח"ל הם סוד עיוות הדין של עשרה הרוגי מלוכה באסרי כוותר אני ראשון לעילא עד אין סוף ואני אחרון לתתא עד אין תכלית ובלעדי אין אלהים באסצע ובא לסעם שלא נדרש באני ראשון ואני אחרון שהוא סה לספה וסה לסעלה שהוא היקף א"ס כיך שאנו שחכים אותו סלחקור ולדרוש כו יותר סרש שיש לפנים סן הפרגוד והפרסה דהיינו חפרוס' וסה שאנו סוברחי לדרוש בסור סעשה בראשית כדרך כלל לעורך החשלשלות עד שנבוא לכלל עולם התיקון הוא החברה של קישור העולמו' וכפני שאנו באים לסעט שלא נדרש בראשון ואחרון הוחר לנו שנוכל לדרוש בחלק האמצעי דאחסר בית בלעדי אין אלהים באמצע בא"ק הוא אמצע א"ס והוא ותכוכתו סחלבשים באצילות וסי שיש לו לב לחבין יבן כי סת שאנו קוראים א"ס אינו אלא שסו שקרם לעולם ההיינו דצונו אכל בעל הרצון עצמו שהוא בעל השם כי רצון לי' שס' אין אנו יכולין לדרוש כו כלל ועיקר לפי שאינו אות ורסיון ולפיכך אסר אליהו בתיקונים אנת הר ולא בחשכון ל' אף על פי ששארין נקרא אחר עכ"פ הוא בחשבון של חלת דישן ותחת בעל הלק' של אותיו' נחוא אינו אות ודסיון ואינו ראשון שתחשבון סתייב שני אבל בעל הרצון הוא אחר ולא בחשבון כי אינו אותיות והיכוח של שסות הסתחלק לחלקים • וא"ס נאצל עליו וא"ק נשתלשל באסצעיתו ובכחיגה היתה שני אל תאין סוף נקרא אדם דבריאה עם שהוא קודם האצילות כמו סוד עולם הבריאה שהוא שני לאצילות וכל בריאה הוא סור מדריגה שנית וזה האדם כולל עשר ספירות וכולם נקראים אין סוף בערך עולם האצילו' שלסעת היסנו וזה האדם נרסו בקוצו של י"ד של שם תמ"ת כי היא בחינת כתר של כללות העולסות בסלכות שלו ואחר זת נשלם האין סוף בחינת השגים"ד בשלשלים האצילו"ת שלי"ו וזכ האצילות

אלו הם בתוך יסוד יצמו ר"ל סצד האחד שלו ויכור נקרא נרי"ד קיימא והוא קייסא ר"ת קול ילחה יר שתא שגלה ר"ם האורא לא תית קיום העלסות שלא יסלקה שאנחנו סתקני' רק על ידי קיומא שהו' ביכור והר סמכא שהוא בתוך ר"ל סצד רחוב שביכור ורביכור נקרא סיכתא בסקום אחר אבל בא"ק נקרא סמכא • ולתירוץ שהרשב"י אז ראה היולם סתפוסק שאפילו באחור לא היה יושב ויצעלה ר"ו וכן עולת אדר"א לסגין ר"ו נם הוא עגול כתרגומו של נזיר אדרא ונהו סור כחצי נזיר עגולה שיושבין בה הכנהרין ובלתק תשני אשר קראחיו נ"ן חסלק שהוא פ' על הזוהר אבראי הענין הזה יותר באדרא נשא בסייתא דשמיא:

פרק תשיעי

הפרק הזה הגדול והגורא בו אבאר קצוה אורך קדסן קצתו בזסן שישראל עושים רצונו של סקום הוא בסור אור סקיף לארץ אאנף סבאנים לבן אינו נוגע בב"ע כיון שהוא סקיף אבל בשאילות נוגע ובסתפשט בכל סקום ע"י התלבשות הסרצופין האחרים שהם חבירו ובזסן שאין ער"ת רצון הוא סקפל רגליו לסעלת ולהבן זת • ונתחיל סן בעל הרצון שהוא ראשון ואחרון כי כל העולמו"ת עומדים בתוכו שנאמר הנ סקום אתי הוא סקומו של עולם ואין העולמות סקומו ויעוש הסלכוש נקרא א"ן סו"ף ער תשתירע ער ולא ער בכלל ואי"ן סו"ף סקיף כל העולמו"ת כמו שבתכתי בדרוש א"ק סתיאה שהבירו עצמו עומר בתוך הלל סלכוש א"ק סתיכאה ואור קרסון סקיפו והסלבוש סקיף הכל כי פרצופיו עומדים בעיגול • וסקיף תוא גם כן לצדדין סמעל ומתחת באורכא דסנות ובדוד הסהירו היא מקפת לכל הצדדים להבדיל בין עולמות א"ס לאצילו"ת רק פתיחה יש על ידי א"ק כתם שעלה"ד לסעלה וחנית רגליו למטה בסהירו וסלבושו בכל שלשה בכוד אבי' שהוא סלכות ראשון ואני אחרון ותאין סוף יתעלה סקיף כל העולמות וגם סוקף סרום ופתלבש בתוכם עד סוף עולם האצילות ואינו נוגע ורבק זולתי באצילות לבד ולא בבריאה יציר ועשיה • ולכן בשם ולספרי ישתבח סתוהם וקראו כי"ע אין בבחינת סקיף הנ' דבק ונוגע בכל הד' אבי"ע ותחילה נשתלשל סמנו באסצעיתו אדם קדסן והענין הוא ע"ד שרשו בזוהר אני ראשון לעילא עד אין סוף ואני אחרון לתתא עד אין תכלית ובלעדי אין אלהים באסצע ובא לסעט שלא נדרש באני ראשון ואני אחרון שהוא סה לספה וסה לסעלה שהוא היקף א"ס כיך שאנו שחכים אותו סלחקור ולדרוש כו יותר סרש לפנים סן הפרגוד והפרסה דהיינו חפרוס' וסה שאנו סוברחי לדרוש בסור סעשה בראשית כדרך כלל לעורך החשלשלות עד שנבוא לכלל עולם התיקון הוא החברה של קישור העולמו' וכפני שאנו באים לסעט שלא נדרש בראשון ואחרון הוחר לנו שנוכל לדרוש בחלק האמצעי דאחסר בית בלעדי אין אלהים באסצע בא"ק הוא אמצע א"ס והוא ותכוכתו סחלבשים באצילות וסי שיש לו לב לחבין יבן כי סת שאנו קוראים א"ס אינו אלא שסו שקרם לעולם ההיינו דצונו אכל בעל הרצון עצמו שהוא בעל השם כי רצון לי' שס' אין אנו יכולין לדרוש כו כלל ועיקר לפי שאינו אות ורסיון ולפיכך אסר אליהו בתיקונים אנת הר ולא בחשכון ל' אף על פי ששארין נקרא אחר עכ"פ הוא בחשבון של חלת דישן ותחת בעל הלק' של אותיו' נחוא אינו אות ודסיון ואינו ראשון שתחשבון סתייב שני אבל בעל הרצון הוא אחר ולא בחשכון כי אינו אותיות והיכוח של שסות הסתחלק לחלקים • וא"ס נאצל עליו וא"ק נשתלשל באסצעיתו ובכחיגה היתה שני אל תאין סוף נקרא אדם דבריאה עם שהוא קודם האצילות כמו סוד עולם הבריאה שהוא שני לאצילות וכל בריאה הוא סור מדריגה שנית וזה האדם כולל עשר ספירות וכולם נקראים אין סוף בערך עולם האצילו' שלסעת היסנו וזה האדם נרסו בקוצו של י"ד של שם תמ"ת כי היא בחינת כתר של כללות העולסות בסלכות שלו ואחר זת נשלם האין סוף בחינת השגים"ד בשלשלים האצילו"ת שלי"ו וזכ האצילות

שער אדם קדמאה סתם

מן חפרי בחשבו כי באבילה זו יהיה הוא נבזה מלפני שכינתו כמו חפרי וגם כן עשה כרי להתחכם סרי׳ חפרי ולא היה צריך להתחכם משכינתו והנך ותן לו הקב״ה סדה בגבר סדה ונקם ניתה שכן נתרחק הוא ממנו שנרש אותו מג״ע וכפית׳ נתרחק גופו מן החיים הרי למנך שהשנתה ית׳ על כל רבר ופרסי הדבר׳ ואין רבר גבול ממנו כמ״ש התפוח את השפי׳ יאת הארץ אני כלא ידי בזה כרת שביארתי לך בענין השנוי׳ העולמות קו לקו צו לצו בענין הסוסף יראת שכידו לרחק ולקרב בהשגחותו׳ית׳ ילא״ו :

פרק עשירי

נחזור לעניינינו לדרוש אדם קדמון רגלי כולם שוין עד סוף האצילות וכולן שוין למפה אך יהפדרו בראשם זרע להעלה מזה באופן כי יהיו כולם לבושי׳ח מלבוש לזה זה מלבוש לזה והעיקר שהיא מלכות דאדם קדמון וכתוב׳ תכסת אדם קדמון כמוד׳ בתכסת יסר ארץ ובחיבה האין סוף עצמו וכל אל״ו מתלבשים תוך האצילות באופן כי אין ניכר מכל אחר מהם כי אם הראש אבן נשפם מתלבשים אחר הוך חבירו ואין ניכרין והנה כל העשר ספירות דאצילות נתלבו להמש פרצופין׳ כתר (לעיל) חכמה (לעיל) בינה (לעיל זעיר ונוקבית׳ וכל אחד כולל מהם״ח איברים ושם״ח נוירין והנה כל העשר ספירות דאצילו׳ נתלבו להמש פרצופין כל התחתונה׳ בכל מקום בזוהר ובקבלת האר״י הן בלל תיקון עולם האחוזו והם בחינת ר׳ אותיות תוי״ה הכוללת עולם האצילות ועם קומו של יוד הרזמו לאריך אנפין הרי הם ח׳ פרצופין אבן בערך החזיה הכוללת כל העולמות כנזכר לעיל הוא באמרת ח׳ התחתה היא עולם העשיה רומז לכרתא חסקנרא בעשי׳ אות ו׳ של הויה היא סוד עולם היצירה רומז לזעיר שמקנן בו כנודע בזוהר ברא מקנן ביצירה ואות ה׳ ראשונה של שם הויה הוא סוד עולם הבריאה רומז לאימא עילאה שמקנן׳ בו כנודע בזוהר אימא מקננא בכורסיא היא סוד עלמא ראתי ובשם מקבלים הצדיקים שכר עולם הבא והם מקבלים משופרי האשו׳ הם סלא״י שופרים מכאות הסרכב׳ לכל יאחז בהם הקליפו׳ שב׳על תיומתיך ירושלים הסקדיתי שופרים וקונו של יוד היא סוד עולם אצילות שהוך עם כתרין מתלבשים בו לרוב העלמו ורקותו אינו נחשב כי אם כסוד קוצו של יוד שהוא ענין רק מאור׳ וכל הכתרים מסתתרים ומשתמשים זמתלבשים בכתר אחד לכן אינם נחשבים כי אם לכתר אחד והנן שהוא בחינה הראשונה נמצא לפי זה הענין שאמרנו למעלה שאדם קדמון הוא קוצו של יוד והעשר ספירות דאצילות הם סוד׳ של הויה הנרשמות בהכתה שנקראת אבא והיא באצילות בנודע ואחר זה נשלם כל בחינת האין סוף בבחינת הפנימיות כנזכר למעל׳ ואז נתעבה האור ונעשה שם סמך ופרסא ופריכה שנזכר בעולם הבריאה דהיך יהדר מלכות דאצילו׳ ו׳ התחתונות שבה והיתה׳ ראש לשלשים עשר ספירות דבריאה וכל זה אחרי התצטחם והתלבשותם דרך המסך חנו׳ ונם בינה דאצילות נתלבש אורה בו׳ התחתונות דמלכות דאצילות ויורדה דרך המסך המנוכר ונתלבש בעשר ספירות דבריאה ׳והו סוד בינה מקננת בבריאה ואלו ת׳ התחתונות דמלכות נתחתו לעתיק יומין דבריאה ונתלבשו באריך אנפין דבריאה וכולו על הכתר הנזכר בעולם האצילות ונם רזא״ה דפרצופין דבריאה וכלם בחינת ת׳ דהויה הכוללת כל העולם״ם ואחוריה נתפרש סכך שניה ודרדו ת׳ התחתונות דמלכות בבריאה ובתוכם מתלבשים אור׳ קצוות דזעיר דבריאה ונתחתו אל בחינת עתיק יומין ויצירה והוא סוד זעיר מקנן ביצירה והוא העתיק מתלבש תוך ארץ דיצירה וכו׳ על דרך הנזכר למעלה בבריאה ונם הוא ח׳ פרצופין דיצירה וכולם סוד ו׳ דהויה הכוללת כל העולמות ואחר זה הו׳ התחתונות דמלכות יצירה היא לבדה מתלבשת הוך ארץ אנפין דעשיה ונם זה דרך כסך שכין יצירה לעשי׳ והו סוד מלכות מקננא באופן ונקרא עתיק יומין דעשיה ומתלבשת תוך ארץ דעשיה אבל על דרך הנזכר למעלה ביצירה ונם הם ח׳ פרצופין ובכולם ח׳ בחינות ח׳ אחרונה דהויה הכוללת כל העולמות וא״ת היות א״א דעשיה מתיכן נהוותה בבור סוך דש לוסר רנ׳ ראשונות דמלכות שביצירה סלובשת אורם כו׳ התחתונות שלה ואת״ב ירדו הו׳ הינו עתיק לעשיה :

אמנם

דע כי כל בחינות הה׳ פרצופין שבכל עולם של״ אצי׳׳ע נמצאו לעיל הנה כל אחד כולל רמ״ת איברים ושם״ח נירין וצריך הסעיין לחקור ניהות איברים שבכל פרצוף ופרצוף ואיך ימצאו אבר באבר ׳ פרצוף אבר זה באבר זה שבפרצוף הבירו חסלבש בו כי אין עסירת כל הפרצופין בהשוואה ובקומה אחת נבצא כי ראש מלכות דעשיה יפגוש בתחתיות עקב דאדם קדמון וכן על זה הדרך כל שאר הבח יגורי׳ לא יכילם אם יגולו בכפר השמים וכפי רבוק אבר זה הפרצוף באבר שבעבר לפנים ימצאו עין בחושם ואוזן בעקב וביוצא בו לאין קץ בפי נתוח איבריו והתלבשות הזה ענין חכמת הצירוף של הב׳ באלפא כיתות של כל פרצוף עם אל״ם עם אלף עם כולם וכולם עם אוף שכמו שאלף מצטרף עם כל האותיות כן האיברים מצטרפים זו לזו והם הם חגורסים השונים שאין לך יום ויומה להבירו ואין צריך רומה להבירו ואין בריה רומה לחברה״ וכל הנבראים צורך נבוה כי אין ניקח כולם שוה אף לא חיקן כול שוה והנה אלו ה׳ פרצופין של עולם האצילות נתבארו בארבת נשא והאזינו הנו סוד בהבראים ב״ח בראם כי כל הנבראים היו בחינת ה׳ פרצופין הן באצילות הן בבריאה יצירה עשיה והם ח׳ ויגיא כי כולם יצאו מה׳ זעירא דמלכות אדם קדמון אחר שנתפשט באור ז׳ התחתונות שלה לבר מזו נתיחה ראש להם כנזכר למעלה ורזנת העשר ספירות דאצילות לתוחם בחינת לבושי מלכות אדם קדמון התחיל בהם סינים והריגים ונרמזו בואלה המלכים אשר מלכו כי כולם בני מלכים הם כי כל הפרצופים באים ממלכות אדם קדמון בסוד בראשית ברא אלהים שזה מלכות אדם קדמון חנקראת אלהים וסבתה נבראו ששים ואדץ ראצילו׳ ומתחילה לא נתקנו ולא נעשו פרצופין בסוד מתקלא ער יצא מלך חששי שהן מלך חדר שהוא יסוד הנמל תלקו וחלק חמלכות כאשר ביארנדי בעולם החתון בסקומו וחראוי לו וחוא נם כן סוד שם הויה חי״א חולדות חיסוד של אדם קדמון מילה חנתנה בששיני והוליד שפת הלובן חסר חנקר׳ לכן וחמיל נם בו סין נוקבין דרך משל היא שפת אדם ארץ אדום בערך סיין דבבן שהוא לכן סיבור ובו היא נם כן שפת ארץ אדום שירדה אליו סביבה ששפם רבנין סתרין׳ ובו נרא עלמין שהם ו׳ הסלבים חכוללים כל העשר ספירות דאצילות כי הראשון בולל ג׳ ראשונות ואחבסבו בזיווג יסוד וסלבות דאדם קדמון וחו ביום עשות״ אלהים ארץ ושמים שהף רחמים בדין ולא נתקנו הפרצופין ער ששהף ריחמים שהוא יסוד עם דין הינו מלכות ואז נתקן האצילות נם המלכות עצמה דאדם קדמון שהיא ראשית אצילות שהיא עתיק יומין נתקנה מיתת אודם שלה הינו אור ז׳ התחתונות שלה הסחלבשים בעשר ספירות דאצילות אך עצמות וסכשות ז׳ התחתונות שלת נשארה למעל׳ בסקומה רק ניצוצי אורה הם חיוירים לחתלבש באצילו׳ ז׳ ולכן נקרא אין סוף ונקרא אין ונקרא אני כי מצר הכינה נקראת אני שהיא סהנלית לעולם לפי שאין בספירות יותר מנולה מסלבו׳ וסבר שהוא כתר לאצילו׳ נקרא אין והיא מלכות דאדם קדמון וכתר ראצילות וחכן זה והרי כי העתיקים דאדם קדמון סתלבשים בעשר ספירות דעשיה כל ספירה כלולה מספאה פי׳ כל ספירה כלולה מעשר ועשר מעשה׳ם מאה נמצא כל ספירה כלולה מספאה והם אלף יומין דחול שאומר הזוהר ובסקום אחר אומר לא ישלמו עמסין כישראל יתיר מאלף שנין כישם חקליפות כולם פי׳ כי יומין דקדושה הוא אלף שני כיום אחמול אבל בקליפות שהם בעולם העשיה שהם בעקבים של אדם קדמון הם אלף יומין דחול שהם הקליפות וחו סוד בעקבות משיחא חנמצא יסני בחשבתם להודכן ולחבדר אור בעולם העשיה שהוא סוד יעקב יור גיצוצי אור התחונים בעקב בסוד ואת׳ תשובנו עקב אז יהיה אור הלבנת כאור החמה ואור תחמה יהיה כאור שבעת הימים הראשונים דסלבות אדם קדמון הנקרא׳ עתיק יומין דאצילות והוכך והבורו של העקבים שאסרנו הוא סור ברור האור שבעולם העשיה לפי שבסוב גליות הוא מאת שהשכינה כביכול היא בגלות לפי שיש מהאורות העליונים בקליפות אבל כשאנחנו בם עשינו המובים נהיה מיין נוקבין להעלות האורות מהקל פות

שער אדם קדמאה פתם מח

פרק אחד עשר

שער אדם קדמאה סתם

מהקליפות ל סקומן הראשון אע"ה הבדילו העקבים ועל זה נרמזו
שהוא סוד יעקב יו"ד ניצוצי אורו רצוני ליסר הי"ר ניצוצי אורה
ממאוץ הבריח הנשמרי' בעקב אדם קדמון שהוא בעולם העשיה
שעם הקליפות ואחת תשתנו עקב ירדה תתגבר על הקליפות
הנתונים בעקב או יהיה אור הלבנה שהיא נוקבא כאור החמה
שהוא זעיר אור החסה שהוא זעיר כאור ו' הימים הראשונים של
מלכות אדם קדמון הנקרא עתיק יומין ראצילות ואור הבהיר הוא
שאמרנו בעקבות משיחא חוטפא יסגי לפי שבגלות אדום לא
נשאר לנו לתקן אלא העקבים הללו לפי שסוד הארבע גליות הם
בקיצה אחת וביחודות שהם הצדיקים תיקן עם אותם הנשמות
הי"יכורת להם הבריכורת מאור אל התיקון התחוא ועם הנשמות
מחוקנים שהם האור התוא עצמו שאנו כותבים בסוד סיון נוקבין
על ידי השכינה שהיא בגלות ומתגברת מהם וסופיאה יקר מוולל
ואו תכף היעבר ההוא שהוא סוד הקליפות שהוא סוד זכוי סתים
יורד לאברון ונשלכת לתוך ותגין גלות מצרים וגלות בבל תוא
הכל אחר לפי שהוא בראש ואריך אנפין כולל ב' הבדיני מנקראים
תלת דישין ולכל אחד מהם נתנו ע' כתרים סז' אורות פנימיות
שלו' כלים הנשברים וג"פ ע' תוא רד"ו סנין שני גלות מצרים
שנתקנו הלת דישין בסוד נ' אחי"ח שאסר הקב"ה למשה ואח"ת
הוא סוד בינה שהיא ארץ וג"פ אהי"ה הוא נימסרי' שם ס"ג שהוא
בגינה והם הבחרים ח' אהי"ה הנותרים שהם בפרצוף ההוא עם
חנ' הנוכרים עולים כמנין רד"ו ונם לפי שנתקנו בצרים הלת
דישין ברוך פרס בשלימות ג"פ ע' שהם רד"ו שנרד לכן בישעבוד
ישראל את הלת דישין אוה"כ רי להם ע' שני גלות בבל ברוך כלל
ודי כוה ונלוה מדי הוא כוחה וכוראורת ונלות יק הוא בסתיים
ויריכיים ובגלות ינוזה אחרי שכבר נתקן הכל בגלות שעכ"ו לא
נשאר כי אם כחינת היקוביים כראמרי רבנן בעקבות משיחא
חוצפא יסגי והאור שכה נסתם מפנו לאין הכלית כי אל אדנ"י הוא
בעשיה כנודע ויגלה צ"ו ולוה בקליפת הישיה בנגדו צ"ו הוא
ע"ו כי הקליפה הלבישה כל הקדושה וכן דניאל עולה א"ל ארנ"
לפי שהא"לף בפשטות לכאן ולכאן לפי שחיה מוצא הבחי' ומפני
זה הקין סתום וחתום חש"ה ופקרתיו על כל בגבל וחנוצאתי ארז
בולעו פניו והיא הקרושה שהיתה בלועה בתוכו וכשיצאתה מפנו
נפל לארץ ובזה יובן סה שאמר"ל שאמר הקנל אנוכי י' אלהיך
אשר הוצאתיך שיש להקשו' כי הקליפ' אינה יודעת בתכ' הקדושה
וסרגונותיה תיאך היא אומרת דברים כאלו ובפה שפירשנו יתורץ
כי אחרי שהקדושה כלולה ובכוונה לתוכה ויגל סה שבתוכה
היא אומרת אנכי י' אלהיך והיא נקרא תחך שהיו נתחבים כל
רבוי סלכות על פיו לפי שהיה כוונת התחינה שהיא סלכות
שכארנו למעלה ונשלם בזת השער הלזה הנקרא אדם קדמאה
סתם שהוא בתר שכבתר והגית סלכות שלו שנתפשטה ביעולם
האצילות באור היוהר סוכרה ושאר ניצוצותיה נתפשטו בכי"ע
כאשר יתבאר נמצא שיש לאדם קדמאה סתם התשע ספירות
שלו ונקראו אדם קדמאה סתם והסלכות שלו שנ' עליה ונלכותו
בכל משלה ר"ל בכל העולמות יתר כאשר נבאר והיא בישר
ספירותיה נקראת רישא ולא אחריע ובו' ראשונות שלו שהם
חיסדים למעלה על הז' תיקונים שלה נקרא' רישא שהו' בסוד תראש
של בני אדם שאינו פלוגש ודי בזה אמ"ש שוכרנו אבי"ע ושאר
פרצופים ברסו ודעיין לא כאמרנו סהוסם סהיכן נתהוו מכל סקום
החכם עיניו בראשו לידע קשור והיבור הדברים בכל העולמות
יתר לכל פרצוף ופרצוף בפני עצמי דישרת אונין כאפרנסרת
לשסות רבני עתיק יומין:

שער הלת רישין

והוא שער חתשיעי

פרק ראשון

צא"לך אחרי שנתהלך אדם קדמאה סתם למעלה ועלה
ב' שלישיו ל תיך ברוך תסחירו ולמ"ל סמנו ל תוך רגלי

האזרחית של תחו שנתקנו מאירים בעניני ספיריטיזם אעפ"י שאין חומן עדיין שיגוא לאיזה תיקולם כי אם. לעתיד ומאוחרים. מעניני שעבוגנו בתוך וזיקור שאפרנו ובספרי רחיכזו כשנשמטו בתוך תחום הנ"ל תרי לענין דלא חך וזעזיין הכל חזו שהאזרחית משתמשין בהם עכשיו אבל בזמנם יאיזו יותר כמו שאמרנו אם כן יצדק אם נזכור בזה סליקו ובזה סליקן:

פרק שני

ונחזור לענייניו תחום הזה אשר אמרנו נקרא בזוה"ק סתירא גו סתרא פירוש הדברים שתחום הזה נסתר בתוך תיסוד של המלכות העליון שכתבו כמה פעמים בזוה"ק שמה. נסת' בתוך אדם קדמאה סתימאה שהוא הנותן חיות לאדם קדמאה כמו נזכרנו כתר כמו חשמה לגוף. ותנשמה נסתר ונחתם חזשאר שנכנס בתוך אדם קדמאה. והיינו ב"ה' של אדם קדמאה כלו בסוד יו אחת כי חיו כלם. ענולים. כדפרישנו בסתר אדם קדמאה ומהתארת של החום חזה נחלקו חפרקים של מ"ה דאדם קדמאה שהם בתוך כתר חסתירה דעשו שלשה וזיזוזוא קדמאה ואמצעית שהוא חיו של ריבוא נקודה אחת. שהאיחוד בתוך סלקא"ד. והקדמית חספירות של מלכות כמו חאמצע חשלש' חשמאלית של מלכות נו סרוב האזרחית נת"ל מלבו סרוב חנרכתוב. וזן בנעזר כלפנימיות חרא שנגלה ואינם מתחלקים לחלקים מחלקי כל שהם בחינו' יש להראש יחוד חנגלה וסאיר למטה בעולם האצילות וכולהו ספירת פרסי' חוא נאמר שנגלה להשגיח על כל כלל האויר ואלו חם חשלש' בחינות בכחינות חכתר שבהן: נקראת חשמה דלאו: חיינו כולהו העלמות ובכחינות חכמה שבה: נקראת חשמ. חלא ידיעכלו' שהוא עצמו לא ידע מהותו כאור' שאמרו מבורא מתעלמו ובכחינ' בינה שבה נקראת רוח חלא את ידע. ר"ל שאנו מזדיעצמותו לשבוח ולהתנוות שלו ואם חשכחו אולמשלשה' הם. חיינו חרא פרוש נחלקו בכחינותיה או פעיקרא חדלו לתת לכל אחד חלקו ולהקרא לו שם לבדו או לכלול כולם. בזוה' משם אחד מכל זד חשוכה צריך אתה לידעת שאותם חנקודות שנאמרו בהתחו ואמצעית של יכוא היא נקודת יור שהיא כלול' בראש תוך סוף חראש. חיינו בחינת אין סוף תוך חיינו בחינת יסוד של חצי המלבוש העליון מהסוף הוא בחינת היכור עצם של אדם קדמאה נמצא שחום א"ס חוא מחברם יחד ונעשו נקודה אחת לכולן כשנכנסו בנ' ראשונו של מלבו' א"ק ונעשו גם השלש ראשונות. אחירות אחר כמחשורש דחיינו נשמח שלהם וחיא נקודה אחת. וכמו שרשורש חנד"ש. ל"ן ג' בחינות שאמרנו כן יש ג' בחינות בנ' ראשונות. אלו חמתרישיא חרא בחינת אין סוף חאירת בכתר. בחינת יסוד של חצי המלבוש העליון בחינת כחכמה שלת ובחינת יסוד של אדם קדמאה חאור' בבינה של מלכות זו ולאח בחכינות אין סוף שהיאבכתר נקראת רישא דלאו רישא ובחינת יסוד של חצי המלבוש חעליון נקרא רישא דלא ירע כלומר שחכמה זו לדעת שבחינה זו חיא עליונה שבכולם שות לאין סוף לזת לא ידע חוא עצמו פתוחה ובחי' יסוד של א"ק נקרא דלא אתידע להיותה סמוך ל' מלכות ידע. כלומר שחוא עדיין סיסוד. אבל מפני שאור חוא גדול אין לו דרשות להודיע מהותו לאחרים שתחדעה צריך גלוי וכשחתגלים ואחותה חיו בשבריכם חכלים ה"ן וכל קיומם וחיותם חוא ע"י אחוז חות שנתעלם קדוד בתוך מ"ג ראשונות של מלכות שאמרנו וחזמין עצמו להשתכר בכל ספירות של מלכות א"ק חנקראים עזיק יומין כדי להלבישם. בתוך רישא דאין ולעשות שם חז תיקונים ונקודה שבינה לבאר עתיק יומין דמלכות א"ק ונקיעתם באין וארך ומעמם ונימוקם עמם ויא"י שבאור קדום אלו חשבי רישין חסתכלים זרה חנקודם אין וארך ומהותם ותחשמותם:

פרק שלישי

ראוי שנרע קדום שנתשמשו אין וארך שהם ת"ב שבכדרי נתשמשה קדום מלכות א"ק בעשר ספיריתיה שהיא קנתח שם רישא דלא אתידע אחר שכנגד אדם קדמון למשלש מסנה להיות יתכן שתשמשו השבי ראשון אין וארך שהם הכמרי בינה שבבחי קוד' שתשמש רישא דלא אתידע דחיינו בתר שהיא

ס"ת בראשלבות א"ק עם שאר ספיריותיה אבל ת"ז חיקונים לא נעשו בבחינת אין וארך עד שיצאו אין וארך בהתחשמו עשר ספיריותיו' קתה נאמר בבנין אין וארך והוא זה דיע אחר שנתשמשה מלכות א"ק בעשר ספיריותיה נזר הקב"ה שיצאו חכמה ובינה שבכתר מן הבה על הפועל החיינו מסה שהיו קורם נקודה היה עתרא עשר ספיריות בפועל וישתנה שם ויקראו אין וארך סעתה ואלא נגרתו לחזון מן כחיר חכתר כי כבר חפס מקופו א"ק עם מלבות שבו שנתשמשה בעשר ספיריותיה ונרבקו בם חכם ובינה חעקרי' שנבנו מן' חכמה ת' בינת שבו' אורות פנימיות של שברי כלים' לפי שמלבות א"ק אשר נתפשטה למטה בעשר ספירות בסוד הרחיבי מקום אלך ואחל נקרא מלבות ולקחו בעצמה ראשי נקודותיהן של חכמה ובינה הסרוקים ועלו תוכיהן למקו' ראשיהן דחיינו גג"ת שלחם למקום כת"כ שלחם ומוחן למקו' תוכן עד שנשאר מקום סוף חנקודות שהיו דחיינו נהי"ם שבהן נרשימו ובאן חכם עלתה לנצח ובינה לחוד של אותה מלבות שבכתר ובבחו של זת החוד חקליפן חנה למטה גם כן אימא עילאה עד חור מתפשטת ואח"כ כשנתפשטה ערך בעשר ספיריותיו עד שהגיע לסוף המחיצו חנה זת הרשמו נמצא מלבישו את אריך מכתפיו ולמטה עד מבורו בלבר וחוא חקן כמנו פרצופי אבא ואימא ונתאמת סה שאנו בניאורו שהן כתארת חכמה ובינה אלא שנתעלמו ונתעלמו פתות מנקודה ויותר כתארת בעלמא לצורך תיקון יצר ונקביה עד שיצדק לומר שאין וארך ולא אתידע חן נמצ רות נשמח לזעיר ונקביה ואבא ואימא חמתאצלים על ראשו וכמו שיבוא אלמא אין פרצופי אבא ואימא עוברים סיבוב אריך כשהם פנים אלא שאחרי תיקון זעיר נשתברבו למטה לצירכו נמצא דוב סנין ודוב סנין בניתיקוניה של שתי נקודות עליו לאין וארך וסיעתן נשאר מתפשט סהם. וסחובר אליהן עד שתקנו אבא ואימא שנבללו בשרי הנקודות אחרי שנבטלאריך במקום כתר וחן אמת כי אריך אבא ואימא הם בתר חכמה בינה של עלם תפרצופין מעולם האצילו' אחר תתיקון אבל אריך חוא פרצוף נתקן מנקודות בינה חסרוקה ולסלקה סמנו רישא דאין שהוא מנקודת חכמה תסרוקה ולסלקה משניה' רישא דלא אתידע שהוא מנקודות כתר א"ק סמלכו' שכח אלמא משלש נקודות חראשונות של עלם תתחו נתקנו שלשה ראשים עליונים תעלמים תנבללים בעתיקא קדישא. ושלשתן נמנים כאחר בעלם האצילות כי לפני אחר שהוא אריך סה אחת סופר אמנם נגנגו אבא ואמא שהם פרצופי הארח לחסנות בסקום תכסר ובינה בעולם האצילות כאמור:

פרק רביעי

והוה של אין סוף נתן לאין צה שהוא חכמה שם של ס"ת סעולם הסלבוש ונהחלק בפרצוף רישא דאין מספיריותיו בזת האומן חיינו תי"ר עקריות של שם ס"ח בחכם' חויו בת"ת הדל"ת בסלבות ' ח"י ראשונה בבינה א' ראשונה של פילוי ח"א בכתר ת"א בעקרי' בחסר וא"ו של פילוי בגבורה א' של פילוי וא"ו ביסוד ' ת"א אחרונה עקריית בנצח אלף אחרונה של ס"לי ח"א בתור ' ושם ס"ת נתן לו כח חפרצוף לעשות כרור אריך וכן בינה קבלה מהשוש של אין סוף שם ב"ן לעשות להכרור אויך כח חפרצוף כזה האומן ' בכתר וחו של פילוי יור בת"ת ר' בסלבו' ת' תראשונה עקריית בבי"ת ח של פילוי בהוד ' ו' עקריית בחסר ' ו' של פילוי וא"ו ביסוד ת' אחרונה עקרית נגורה ' ת' של פילוי נצח:

פרק חמישי

מעם שנקרא ראש השני רישא דאין ספני שהיא נבנירי סאצולות של שם ס"ה שהוא פילוי אלפין ולוח רוחות האלף של א"ן ויוד של אין רוחו על רישא דלא אתידע שבתוכו שהוא נכנס משם של פילוי יחיו נגוכר ' שהוא נעלם בו וחגן של אין לרחוח על רישא דאריך אנפין שהיא מתרבקת עם רישא דאין כאמור ולחיות שאינו נראה סרי"ש דאין כי אם חצי הגולגול' כלב כאשר אבאר לזת נקרא רישא ' ומעם שנקרא אין מפני שהיא נבנית כאלו חשלשה פילוים של שבות אין שהנן חיינו ת' עשר פעמים

שער אדם קדמאה סתם

פרק שביעי

ודע שלהות שהתרומה של רישא דלא אתידע רישיה סלמות אדם קדמון הוא מכוסה מהתחכמה כנגד ואינו נראה ממנו כי אם הראש שהוא כת"ב ז' לזה נקרא רישא דלא אתידע כמו הראש שלחבן אדם שאינו סלוסה ספלבושיו ונם התכסה אינה נראה ממנה כי אם השליש של כתר שלה נקרא רישא דאין שאינה כמו רישא דכתר שנראה כלה ולא נרא' ממנה אם כת"ב של כתר שלה לזה נקראת אין ר"ל שאין נראה ממנה כל כך כי אם קרניה שהם קרני חצי האלף כזה א שאלו היתה מכוסה מכל וכל היו הכני אדם כבחמו' השדה כמו שכתב ביעל כפי נר' מנחת שאול לוי קרני התחכמה מגלות היתה התחכמה מתוכה והיו הבני אדם כבהמות שדה נרמז הזה עזה שהוא כמוך מלכושים ונם כל הפרצופים הנעשים הם בסוד המלבושי' ולא תן לבושין ריקי שאמר בקפרא דצניעותא אחקין ואחסין כלום תיקן אותם בסוד פרצוף וחדרים אות' למה שלמסם סתן כחות מאורים מה שאי אפשר להם בלא והבי תתבונן לעניינו אבל הראש השלישי שהוא אריך הוא כולל אליו כל הנ' רישין דהיינו רישא דלא אתידע רישא דאין והפרצוף הזה של אריך להיותו מכוסה בפרצופין של אבא ואימא ויניר תוקפיה כאשר נפרש בס"ה ולזה נקרא גם בן רישא דאריך"ם ודע שכל אלו התלת רישין יחד לפעמים הרשב"ע ח' מכנה אותם כולם בשם רישא דאריך ואלו התלת רישין אשר בסתר הזוה' אלין תלת רישין דא לעילא מן דא ודא לגו מן דא כלוסר דא לעילא מן דא בסדרי'נה שהוא רישא דלא אתידע יורא לגו מן דא הם רישא דאין ודאריך שסכסים זו את ו:

פרק שמיני

דמאציל העליון חוצך לעשות תיקון שיחקים רזעול"ם וזו נעשה עתיקא קדיש בחלת רישין פירוש שהוא העצמו לחלת רישין ולפיכך כשיש חלת רישין אשתמת להחיותן ד"ל ריש"ר"ל"א בן' תיקונין ואם לאו הוא מחעלם לסטלה' וביאור החלת רישין תנוכרים באזדרא הוא זה ראיה חלת רישין מחלת אין דא לגו מן דא ודא לעיל' מן דא פירוש רישא חלא חכמה סתימאה נגנסת תוך תוכם שלסעלה חימנו הנקר' עתיקא קדישא שתתגא רכל סתימין דדהינו א"א ומקם היות התכס' סתימא' נכנסת תוך האריך כראסרן דא לגו מן דא ויהיה ראוי להפך ס"ם חנה האור של אריך צריך לשמרה לפיכך הוא מכסה ומוסה אותו באורו העליון בסוד אור סקוף ריש בת נם בן אור פנימיות ואלו הנ' רישין הם בסוד ב' נקודי' ראשונו סהיות וכל אותם סהן פרצוף שלם ונכללו בל התישר שנכאתת בתוך התישר שבא חרת והיינו דא לגו מן דא והם תכסה שהוא אין וכתר האצילות שהוא אריך רש ראש שלישי שהוא לסעלה סזה האריך שאסרנו וחו אומרו ודא לעילא מן דא פי' שאינו בסוד אין שהוא נכלל בחבירו יר שבסקום השנים נחשבים לאחד אבל זה הראש הוא עליון הרחה שהוא רישא רבל רישא שכולם לפסה סמנו וסימיו הם שותין ונקרא נם בן רישא ולאו רישא סמני שמחלק הרבה ובכר היה לו שם רישא דלא ונחעלם בסו א"ק וחניה לסלבושו אחריו שם וה לבן הוא נקרא רישא בסוד סלבות שלו סן א"ק הם ספרינה שלו דלאו רישא הוא שאינו ראש לאצילות לפי שסחעלם ונקצתו רישא ונקצתו לאו רישא ונקרא נם כן דלא ידע ולא אתידע מאי דהוה בריישא של א"ק הראש של שהוא סלבות שלו אינה משנת אור של א"ק שעליה ומאיר בתוכה ולא ראי אקרי ברה לך אל סקומן סה שתוכל להשיג בענין סקומך ואל תעלה במעלה בחשבת א"ק סעליך לכן תשא בסקומן והתפרס בין ולא ידע ובין לא אתידע הוא זה כי לשון ולא ידע הוא בך שהוא אינו יודע האור שבתוכו ופירוש לא אתידע שאחרים אינם יודעים כלל מסה שבתוכו אבל הוא אפשר שידע קצת ואף אחר שתפשם האור לפסה שאינו כ"ב חוץ כמו סתחילה אינם יודעים תאחרים שום יודיעת ונמצא שבכללות נקראו התלת בשם עתיקא קדישא שכל התלת יחד הם בסו ראש אחר ונקראים עתיק קדישא ולפעמים יקראו שנים לפי שהראש רהיינו אריך אנפין הוא עם תכסה סתימאה רבית להחזסם נכללים בעשר בעשר תחו פי' עשרת

עשרת

שער אדם קדמאה סתם

פרק ששי

להיות שלא היה יכול השלם להשתמש באור הגדול של כתר שבכתר לכן נתעלם בסוד אדם קדמון ולא מן רישא דלא אתידע עצמו ולא מן חכמה שבכתר ולא נתגלה לזר חוץ להאיר על פני כל האצילות אלא מן אריך אנפין עצמו שהוא לצד חוץ ואינם מאירים לספה אלא דרך המסך שלו דהיינו אריך אנפין לכן רמז א"ם יח' לבינה שבכתר רהיינו אריך שיתרבק עם אין וסיפנך וזרבק באשתו והיו לבשר אחר וכן עשו שערי של בינה בכללו בעשר של חכמה ריבוק עצמי וסימ"ך עשרה עשרה חבף בלולור שהעשר של בינה סכסים העשר של חכמה ונגללת עסרי דהיינו חבת של בינה בכתר של חכמה וחכמה של בינה בחכמה של חכמה וכן בלם נמצא בי העשר של חכמה אינם נראים בי אם העשר של בינה' ואריך הוא נגשת בלי עליה לשמרת סבחוץ ואין נשארה לו כרסות נשמה בסבנים להאיר לכלים שלו ורישא דלא אתידע דהיינו חו' תיקונים שלה נעשו כרמות אור סקוף עליהן לשמרה סבחוץ ובתחלבשות חוצה אור החכמה לא יזק למרי שלפסה היסנה ודע כי נם שאסרנו שהעשר של בינה סכסי לעשר של חכמה סכל סקום לא תניני העשר של בינה כי אם עד שני שלישי הכתר של חכמה וחשקם הוא מפני שבינה היא בחינת נקיבה ואביהיה קטנים מאיבהי הכתר ודוק נמצא שהשליש העליון של כתר של חכמה נשארת בעלה דהיינו הגלגול שהיא חב"ד שלה ודע כי שם היא אלף של אין ולהיות שער חצי האלף של האין ראש הכתר של בינה ולזה נחלקה לשנים י' לחכמה י' לבינה שהם ל"ב שינים ולחיות שבאו סכח השכים לכן נקראו שינים והם קרומי הכפסיקים את השפע הגדול שלא יבוא ויחפשם לספה אל כלי תכלית לשבל המלאכי' וז שכל האנוש לברם ולכן חם ל"ב אמים כמני שהם רין וספני שהרין אין לו כל כך סקום שם להתפשם ולהתחלק לחלקי ל"ב נתיבות לכן הם סקובצים בשני חלקי דהיינו י' י' ובשתחפשי' לספה באמא הם נחלקים לל"ב דרכי תחיבו ונם בוניר נפתחים לש"ך דיני' שהם י"ם ל"ב וכנוקבים שכ"ח כמנין ה"ם אדני או נער"ה בסוד נע"ר נערו"ת בנודע ' אבל למעלה הם נעלמים מאוד מפני ששם כולם רחמים נסתלקים ואעפ"י שנזכרים הל"ב אלהי"הכל הוא ברמז לערך מה שלמסם"סהם ועל כל פני באן שרשם ואלו הספירות הנזכרים הנרבקים יחד סבכים לרישא דלא אתידע שלא יראת רהיינו לחו' תיקונים שלו הנקראי' עתיק יומיא וסימנך ולמבכה עתיק כאשר נפרש ולתיות שאלו חשני פרצופין הכרובים כל א' מהם היה בת שני' מפני הריבוק שלהם נתפשטו עד סוף קרקע התחירו בסקום אשר ירדו השכרים ירידה רבית וסימנך מקום אשר אמירי הסלך אכורים ולזה נקרא בזוהר דאריך אנפין להיות כי הוא אריך בכל העולמות יחד ובתר שבאן ואריך הם מכוונים כנגד זעיר רסלכות א"ק שהוא רישא דלא אתידע והבן זה :

עשרה חפף פי' עשר' נכללים בעשר והיינו כ' שהוא כתר חו"כ"ף לפי שבו עשרים ספירות לפיכך נקרא' כסו ראש אחר ורישא דלא ידע ולא אתידע הוא ראש ב' ולפעמים יקראו תלת רישין שיתחלקו כל אחר לבדו כשאינו עת רצון והוא שיעור כוצינא קדישא באורך זומא עתיקא קדישא אשתכח בתל' רישין כן כל שאר בוצינין בתלת פי' תכ"ר נג"ת נה"י עזר עתיקא קדישא אתרשים כתרין ופרישו כיצר כללא דעתיקא קדישא כתריה הוא כתרא עילאה ותהו דהתם ליעלא סן ראש : כן שאר כל כוצינין בתרין פי' השגים כל אחד כתוב אחת בפני עצמו אל הראש השלישי שהוא ארך הוא כוצין אותם כשניהם שהוא אין ואורך ' עזר עתיקא קדישא אתרשי' אוכתי' כתר והרסו אל תנ' רישין תנא האלף של אין רישא דלאו רישא ' והיור היא תכתר שהיא ארך הוא אור סקיף לכן נזכר קודם אין והנ"ן היא התכס בסתר נזנא רבא והכבין יבין ורע שהאי ריש"ל דלאו רישא נזנה כאור והשלש ראשונות שלו לא נתפשטו כלל בסתר התיקונים שלסטה מהם רק נשארו להעילה כמו צל על ראש כתר שהוא ארך ואין שהוא תכסה הזו' של מלכות א"ק נתפשטו בתוך הראש של כתר שהוא ארין ואין שהוא התכסה לכתר ע"ר הסדר הזה שנתבאר בכפרא דצניעותא וזהו שנקרא לפעמים עתיק יומין והם ז' ימי בראשית והוא סוד הסתום כי שאל נא ליסים ראשונים אשר היו לפנין ומנו מאור כלילית ז' אורות פנימיות של יניר סוד סקנת התסים ועד קצה האסים וד' לכסיך :

פרק תשיעי

הדום של אין סוף תיקון שצריך למלכות אור סקיף ונם למלכות אור פנימי וקרא אותם לכתשין דיקר כמו שהמלכות הנאה מיקר ומכבר את בעליו כן המלכושים אלו הם מיקרים ומכבדין את הכלים כדי שיוכלו להתעטות מהם פרי שלמטה מהם והמלכות אינו א"כ כמו המלכות הנשמי שהוא מפל לאדם אלא יש בכלכושים אלו עקר ותיות לאדם תצליון דהיינו האור פנימי נותן כח כוח לכלי שלא ישבר סרוב האורתו שיש בתוכו ' נגם כבר ידעת שאור התקיף חזא יותר גדול מאור מאוד הפנימי כשקם כלי שיעור והוא משפיע באדם עליון שבחוץ ומצחצח את בליו כדי שיוכלו לסבול האור פנימי ' ודע שאור הפנימי תוא בסוד וא"ו ד"ל שהוון של שם ע"ב וס"ח הם בסור אור פנימי והירוק של שם ע"ב וס"ה הם בסור אור סקיף והחיקם סור הכלים עצמן והאלפתים על ראש הכלים ושם נקרא אור היצון ותאלפין האלו הם בין אור סקיף ורוכלי והם ג'אלפין של שם ס"ה שהכם נתהוו הנ' אל שבראש עתיקא אחר בצדע ימין ואחר בצדע שמאל שקורין כל"א שלע"ף ואחר כוזן שרוצתו יש גם כן בחצת של עתיקא זו לפי שכבר אסרנו שכן חשלשה ויין דנה"י של אדם קדמאה נעשה לס"ר ואותה הלקר נעשת בצורת אלף שיש לה נ' ין נסצא שנעשה אל וכל אחר כלול מחבירו נסצא שהם נ' אל בסנין סנ"ן שהם על תראש והם סקבלים נ' סלאכים שכל אחד מסים כסלת אל תעולת סנן ויניסרים בפנות סכואות חברבנדר להצדלם סיד הקליפות והם סנן לנשם שלא יתפשות הקליפו' ורוזק' כשלא העבירו תיר לרסת על מאורת תראש סהקן וכנגדת כתו' חטומא אשר הם כרסות פרות לרסת על תריני' של ס"ר חבא סן קה' אותיות סנעפך כללם סדה אורוסת סצר סר"ה תארדם וסקבלים את הנשם' שלא קיימה סנזה זו ואלו חפרות נרסים כפסוק לא תקימו פארת ראשיכם ואמה זקניכם וחסכין יבין בשסאירי' אלו הנ' ל שכשצאת קדישא רעתיקא אתכפיין דיקן של כצת אשה זונה כמו שאנו אומרים בסור נכוחה של שבת ואם הוא סתעלם כסיבה תנא אתגליין דיקן תקיפין ת"ו שהם פרה ולסבין די תחוור לקניניבו שזה החום של אור א"ס היה סאיר באותיו' של ע"ב ס"ג וס"ח וכ"ן וסאותו התאור' סמילא תתקן אריך אנפין עם לכתשין דיקר שכו לפי שאריך דהיינו כתר בעולם האצילות אתר התיקון בשנתקן בסור סתקלא סכח אותה ההארת שאסרנו נתפשטו תעשר שלו בסוגל בסור סתקלא שכבר ידעת שהעולם התחה כולו שיעור הכתר ' אחר התפשטו"ת ואעפ"י שנתחלקו שני שלישי למעלה ולא נשאר בתוך הכרור רק גה' שלו ותיינו רגלי א"ק אשר לעורך גדול נשארו שם להאי' ולתקן בח"כ של מלכות ס"ם בסור גלוי תלת רישין הראשי' שלת' מניני' ער ראש אריך אנפין מניע והשכון מרוייך שמלבות של כתר זה היא בסקום שחיתה מלכות של נקודות וכל זה העולם הוא עולם של א"ם כלופר א"ק וה"ל נקראו עולם א"ס ' יצא לנו סנרון דיוקן כשם שהתחלקה עצמה והיינו רבר ונוקבא וחסכריעין היה צריך תיקון הכי נמי התחלבשות שבא את"כ צריך גם כן תיקון לפי שיש שני מיני מלבוש או שהוא מלבוש הואחרי'כמו אור סקיף או שהוא מתלבש כמו אור פנימי וכל זה תיקון התוף תנזכר :

פרק עשירי

ילהוות שנם חבמה שבכתר נתפשטה ונעשתה כת עשר נ"כ כסור סחקלא ונעשית פרצא דהיינו בכבדת ומלבשת לשכינה אחרונות של מלכות שבכתר זו והשלש ראשונות של מלכות זו נקראים ראשי דלא אתידע והתכבה זו והשלש נעשית מלבוש למלכו'סבתוך וכמו שהמלבוש של אדם אינו מכסה הראש כך הכלבוש הזה של הכבה אינה מכבה למלכיה כי אם סזדעזעות ולפסה דהיינו כתסד ולפסה הת"כ בינה שבכתר נעשתה בסור סתקלא נם היא נתפשטה עד למטה מעלה ונרגלי אין בכתריכין כשזה נם רגלי אריך ובסתה תכינה זו לתבמה זו סבתר ולפסרת אכל שלש תבתר עצמו של תכבה נשאר סנולת ואל תתכה הלזה כל רבר המלכיש את תכירו אינו מלכיש כי אם כראשו ולפסו לכן הוא סנול'כאמו'א'כ למה תלבישי כינ'לתכסה מפסה למעלה עד התכתר שלת נמצא שנם תכסה וכיה ריעת שהוא הראש היה מכוון' חשיבת דע לפי שזה התהלבשות שהתכסת מלבשת לכינה דהוא מכפנים כלופר בסור אור פנימי כתובה שנותנת לת תיות וסרי שאנו אוברים שכינה מלבשת לתכם'לפי שכינה נראת לתוץ ונרא' לעינינו כאלו כינה מלבש' לתכם'וכאמ'אינה כ"א מכסה לתכסה כלופר שהתכסת נבללת כתוך הבינה לוה היתה מכסת הבינה מראשה ועד רגלית לתכסה עד הכתר מאילו תבתר של תכם' לא נשאר סגולת רק סמני סמני שקומתה של כינה יותר קצרה מקום'תכסה מפני שהיא כתינת נקיבת על פנים אתפ"י שנקראת יחידה וכבר אסרתי לך השעם הזת בסקומו למת נקרא' יחידת ולא יחיד מפני שהיא כתינת נקיבה אלא לענין זה אינה נקרא'נקיב'ספורות דין וכאן אין דין כל עיקר נראת כי כולם נסתקים ' והאסת שעם הוא שכל קומה של תכירו שתחתיו יותר קטן תכסות כלי מכלי תכירו שעליו לכן נם תסלבו' רא"ק הוא כ"כ נדולת עד שאין ואריך אינם יכולים לתסות כליה סכל וכל תניתו בת' כ פלת דהיינו ריש' רל"א שלה סגולת לכלתי יכולת להם להסות אותם מפני קטניות אתפ"י שהיא כתינת נקיבה ואתפ"י שהיא קצת נעלת כפני שהיא מלכות א"ק וכמו שהוא נעלם והוא זכר מלכות שלו הוא נ"כ זכר והסעם של כתינת נקיבה אינו ענין לכאן'ם הרע כי כל פרצוף שתחת תכירו אינו כל כך כליו ואיכריו נדולי' כמו הפרצוף שעליו כמו שתרע זת בפרסות בת' פרצופים וזה וזה אסת מפני שקוטת' של כינה יותר קצרה מקופת חכבה ולא היתה הניי' יכולה להכיל מקופת חכבה כי אם עד שלישי תעליון הבת' של תכבה לכך מלבש' לסעלה נגם סהבתר של תכבה שני שלישי מכוסת תכינה שאלו לא היה ת"ו הבתר תזה של תכבה סנולת קצתו היו הבני אדם כתיות הסרת ולא היה תכבה לשום אדם ולזה רסז כעל פסר בריית סנוחה ואסר ברסז תחכבת נלתת ראשת ' ואלולי לא היה סגול' ריזו בני אדם כהיות השרת אוף שהוא כרבר כעולם הבריאה כבר יעדת שכל בית שאירע לאבות אירע לבנים רוזי לפנין שהמלכושין הם שתכבה כלכבת כלכות סבתוך ותכבה מכוסה פכינה ומלבשת בינה מכפנים והו אומרו בספרא דצניעותא ולבושין דיקר אתקין כרי שלא יהיה האור של תכבת כולו סנולה ולא יכלו העולמות לסבל מאו שהאור יעשה אין סוף כרי שיסבלו רשמובה כרי שלא יולולו כו ת"ו בהולולו היה נורם קלקול כלתי תקנת לכן כשכל הכבור שקורא תספרא דצניעותא דיקר דהיינו לכתשין דיקר כשכל הכבו' נעשו המלכושים והתפשטות אלו השלשה דהיינו כתר תכירה בינה של ארך ובהתלבשותם כסו שאמרנו נורם התיקון ואחר שתקנו אלת השלשת נכנס החוט של אין סוף בתוך ספירות'ת' של ל"ת תנ' והוריש

שער שבע תיקונים

וחא שער עשירי

פרק ראשון

קודם שנכנוס לבאור השבעה תיקונים צריך שתדע לתערוכת הקדמה אחת והיא זאת שהשבעה תחתונות אלו של מלכות הידו מהם שמים אחורי ראש דאין כולו מראשו ועד סופו אלא ששבה התאורות של שלש ראשונות שבמלכות נכנסים אותם השבעה לעלות כדי להתלבש בשלש ראשונות מחבץ שיעלו למעלה נור עליהם אין סוף שיכנסו ויבקעו ראש דאין וכנכנסו בתוכו של דישא דאין ואחר כך יהיה למטה עד תרין ביני דיכורא שהם נצח והוד וביסוד עתיקא והיינו וחכמה נמצא שיש בחכמה ז' באותיות ושני תיבות התורה ראשונה וחא כשנתעשו השבעה של מלכות עד למטה שהוי' עד סוף נה"י של חכמה מאחוריה והיה ראשונה היא כשעלו למעלה מאחוריה והיה שניה כשירדו בתוך עתיקא עד תרין ביני מכנסיכם חוזרת שניה וחא כשהתי ביני נתבשלו בתוכם את השבעה נקודות והיה אחת לאחוז למעלה כדי להיות להם תיקון וגם לראשו ועתיקא. חא"ח למה מיקראו לא נכנסו בתוך גולגלתא ועתיקא כאשר עשו באחרונה וגם למה יהיו עד למטה בתוך התעתיקא. ומה היו אחרונה אחר כך ומה תבישול נקודות שאמרנו לא צאל"ר שקודם שחכמה שבכתר ז' נתחפשה בעשר ספירות דאצילות בתוך כדי היתה מלכות של כתר שבכתר מתפשטת וחוא וחכמה אחר שנתפשטה כמראה השבעה של מלכות ומלכות והשבעה של מלכות כשראו שמרוצף חכמת גא לפניהם וכמה אותם נתירצו שבא מה שיאור מפרוצף וכמראה למטה מהם יהיה מגולה מאחוריו ושבא ח"ו יכבו מאור חשחוריו ויבוא להם איזה שבירה ח"ו לכן נתפשטו עד למטה כדי שלא יהיה שום ריבר ממנה מגולה וגם ששכיחו וכלים שלה כדי שיהיה להם כח לכנול אור חשחוריו. ומפני זה היה התפשטות וחם לתת האורה לכלי חכמה לשבח כליה כאמור וחא היא ראשונה שאמרנו למעלה. וחא"כ חזרו לעלות לנקודות שלש ראשונות של מלכות עצמה למיבה שאמרנו למעלה. אבל מכל מקום לחיות שכל חזרה חיא ורן הביחו במקומם היינו במקום חזרתם ורינן תקיפין אבל חם מבוחקים מכח חתאורה ראשונה שהחם שמחים וגם כל זה שנכנס מבוחקים מכל וכל לזה חתרבו להכנס השבעה של מלכות בתוך חכמה מבפנים כדי לתת לה האורה מבפנים ויתוקנו כליה ויעמדו כנגר תרינים שבאחוריה ויוסתרו ויסברו חאורה חשניה חיוצאה מאותה האורה שבתוך שלש ראשונות שעלו אותן לאותה כלימה השבעה כי מי עשה שאשר יתקן נוי גולתא ונבורה שלא רבר לחזה וח"ת קרוטא דאריכא ואן האחרים לא שבתר שבנ' ראשונות שלא השפיע אורו בחסר ואין אחר כך מאורכם לנה"י שיוכלו גם כן לעשות כח לנבורה לעשות התיקון והחכמה נתנה אורה כת"ח לעשות התיקון והיינו דקאמר אורא ר"ל אחר י' שהיא חכמה ואח"כ אלו הנ' ראשונות והיינו גנ"ח אחר שקבלו כל אחר ואחר אורה מן חנ' ראשונות נתנו אחר אחר כך מאורכם לנה"י שיוכלו גם כן לעשות תיקונים וקודם שנכנא לבאר הנ' תיקונים נבראשונה נפרש ברוך שהחחלנו לפרש החחלנות הזה לאנשי המשכנות תיקונים צריך אחת לדעת הקדמה אחת והיא זאת שהשבעה תחתונות אלו של מלכות הידו מהם שמים אחורי ראש דאין כולו מראשו ועד סופו אלא ששבה התאורות של שלש ראשונות שבמלכות נכנסים אותם השבעה לעלות כדי להתלבש בשלש ראשונות מחבץ שיעלו למעלה נור עליהם אין סוף שיכנסו ויבקעו ראש דאין ויכנסו בתוכו של דישא דאין ואחר כך יהיה למטה עד תרין ביני דיכורא שהם נצח והוד וביסוד עתיקא והיינו וחכמה נמצא שיש בחכמה ז' באותיות ושני תיבות התורה ראשונה וחא כשנתעשו השבעה של מלכות עד למטה שהוי' עד סוף נה"י של חכמה מאחוריה והיה ראשונה היא כשעלו למעלה מאחוריה והיה שניה כשירדו בתוך עתיקא עד תרין ביני מכנסיכם חוזרת שניה וחא כשהתי ביני נתבשלו בתוכם את השבעה נקודות והיה אחת לאחוז למעלה כדי להיות להם תיקון וגם לראשו ועתיקא. חא"ח למה מיקראו לא נכנסו בתוך גולגלתא ועתיקא כאשר עשו באחרונה וגם למה יהיו עד למטה בתוך התעתיקא. ומה היו אחרונה אחר כך ומה תבישול נקודות שאמרנו לא צאל"ר שקודם שחכמה שבכתר ז' נתחפשה בעשר ספירות דאצילות בתוך כדי היתה מלכות של כתר שבכתר מתפשטת וחוא וחכמה אחר שנתפשטה כמראה השבעה של מלכות והשבעה של מלכות כשראו שמרוצף חכמת גא לפניהם וכמה אותם נתירצו שבא מה שיאור מפרוצף וכמראה למטה מהם יהיה מגולה מאחוריו ושבא ח"ו יכבו מאור חשחוריו ויבוא להם איזה שבירה ח"ו לכן נתפשטו עד למטה כדי שלא יהיה שום ריבר ממנה מגולה וגם ששכיחו וכלים שלה כדי שיהיה להם כח לכנול אור חשחוריו. ומפני זה היה התפשטות וחם לתת האורה לכלי חכמה לשבח כליה כאמור וחא היא ראשונה שאמרנו למעלה. וחא"כ חזרו לעלות לנקודות שלש ראשונות של מלכות עצמה למיבה שאמרנו למעלה. אבל מכל מקום לחיות שכל חזרה חיא ורן הביחו במקומם היינו במקום חזרתם ורינן תקיפין אבל חם מבוחקים מכח חתאורה ראשונה שהחם שמחים וגם כל זה שנכנס מבוחקים מכל וכל לזה חתרבו להכנס השבעה של מלכות בתוך חכמה מבפנים כדי לתת לה האורה מבפנים ויתוקנו כליה ויעמדו כנגר תרינים שבאחוריה ויוסתרו ויסברו חאורה חשניה חיוצאה מאותה האורה שבתוך שלש ראשונות שעלו אותן לאותה כלימה השבעה כי מי עשה שאשר יתקן נוי גולתא ונבורה שלא רבר לחזה וח"ת קרוטא דאריכא ואן האחרים לא שבתר שבנ' ראשונות שלא השפיע אורו בחסר ואין אחר כך מאורכם לנה"י שיוכלו גם כן לעשות כח לנבורה לעשות התיקון והחכמה נתנה אורה כת"ח לעשות התיקון והיינו דקאמר אורא ר"ל אחר י' שהיא חכמה ואח"כ אלו הנ' ראשונות והיינו גנ"ח אחר שקבלו כל אחר ואחר אורה מן חנ' ראשונות נתנו אחר אחר כך מאורכם לנה"י שיוכלו גם כן לעשות תיקונים וקודם שנכנא לבאר הנ' תיקונים נבראשונה נפרש ברוך

שער שבע תיקונים

כלל התלבשות שלחם ע"י שלש מסכים שבחכמה הנקראים תבלין רישין ואחר כך נפרש אותם בפרטות:

כלל

הדברים שאמרנו כאן שכתרנו יחכר בעשותו הפרצופין היה כדי להחזיק האור וכבר אמרנו כי בריאה באורך אנפין חלת רישין הראשון נקרא רישא ולא ארזיך תשני רישא ראין. השלישי הוא הראש שלו סמים של אריך אנפין ושלשתן כנגר כת"ב שכתבר האצילות שהוא אריך בראשון ואלו רזלה רישין נקראים כאחר בשם עתיקא קדישא קחם והשבעה האחרים רמלכות א"ק שהם נ"ת נה"י נקראים עתיק יומין ועתיק יומין אלו החלת רישין הנאצרים חם פנימיות ותשכה לאריך אנפין פירוש לכלל קומתו ורע שפרצוף מלכות כתר שכבתר כשנתפשטה בעשר ספירותיה כל ספירה מספירותיה היא כלולה מעשר. וחכמה וביחה של כתר כשנבקר יחר הנתפשטו גם חכמה תבתר של חכמה דהיינו רישא ראין הנקי עד חפר של מלכות של כתר שבבתר שהוא רישא דל"א ואלו חז' סחנ"ן נה"י ומלכות של של מלכות של כתר שבבתר נקרו בגולגלתא של חכמה של כתר שהוא אין הגרעין עם אריך ואבנם בתוכה והשטרת ועשו בגולגלתא חזאת ז' תיקונים המזכרים בספרא רזקיתא בזוחר קטן פ' תרומה דף קנ"ו וחמשם לע' התיקונים אלו חוא זת שכאמר עשה חמאזיל העליון שארבעם שם אריך אנפין באביהו ואמו נראה בראשו ז' תיקונים כדי להחזיק האור ביבוא דרך עיבור מכוחה ולא בגלוי ויבוא השפע דרך קרומי חמות ובקבי הגולגל' מצומצם ביותר וכוח הנבואה לא יזקק באור כי חנ' פרצמת ומסכים ומרכבת יבריליו כי עיני חקודש וכן קדושים וקדושים ולא יבוא רק נצחות קטנים והבן כי עיני חקודש שבתיכם חם משמחים להאיר על פניכל לחשיל להראות להם כי חם וחמי נ' רחמי וחני חשנים לשפוע חפילה ולמטה שערי זקיני ועתיקים מקומם מן הנזרף חמכסה וחאר שכן שלא יחנו חקליפות מאורו ומכסיכם ח"נאוי שמטע חפילה ושערי של אריך חמניעים עד שם חם מנים אותם שנא' חשא אלהי אזניך ושכע תפלתינו וחפתחנו גם כן להשפיע למטה ע"י חיקרא עד תגיע של אריך ומשם מקבלים אבא ואמא וחשפע שלהם חוא"א סוד אבילדד בכתר אכלי ריקים יחזקו חשפע וחוא"א נקרא אות חפה בסוד ישקני מנשיקות פיהו משיקודע"ז ולא"א כל' נשיקות יוצא דרך קרומים בפסקים וסכסכים מבדילים ולכן כל' חשרים קדישי שהוי' מכסה ומיניו אבא ושור חשרים קדישי קדישי חר' ריישו ל"א-סתימו. קדישי תרין אין עם אריך חגדבקים יחר ומח תבין מיצלת שר חשרים שכו' בין' יגאי שכוחו תלת רישין עם רגלי א"ק משלכות אשה אל אחותה בפסוקי שר חשרים וכלם לחכר מלן וכלכה בסוד כי אגלת אחבה אני.

סמכתי בארשיות ונו' בשליטורין איכרחים עם פרצופים כמולים אבא אמא ישרא"ל סבא ותבונה וכקרבת חרוקים הנדים בגלוי שהם שניבא ישרא"ל ונ"ן חשביע רבי אלי"עזר תגיל את תלמידו רבי עקיבא בעת פטירתו בפרשת וירא פרשי תצלם ואומי ליה אחמואה ולא לשחמש בשם חר פסוקא סיניה כי חיכי ולא לחרב עלמא. ותקח בני ראה גם ראה פרי שיר חשרים בפסוקי שיעור קומה של רישא דל"א ריישו כתם פה חכו מסחקים לחיו מזכיר ואינו מזכיר חשערות של ע"ג תיקונא דקנא שלו כאמרנו בזוחר ספרא דצניעותא פרק ב' דקנא דאחסנותא לא ארבר. ויש בו ג' פסוקי חשבעתי נגר פחי אלת רישין וכלם חוא"ח פחיר שלא יגלו פחים ולכן מסיים בסתו כרית לך דודי שוצא ועיר אנפין מן חגלות בחשמי אודות חקליפות ושם יבחר ויעלה בתוך אבא ואמא עד תיקון חשמיני שלו ונקרא נ"ר ובתיקון שבת אפרשנו כיני ה' אלהי חשמרה עלי ועתה נבאר ענין חשבע תיקונים על מחכוחם:

ועתה אבאר פתיחת השבעה תיקונים:

פרק

פרק שלישי

תיקון ראשון של חסר דסלנות א"ק הנקראת גולגלתא:

התיקון הראשון מהשבע תיקונים דסלנות א"ק הוא תיקון חסר שלה שנכנסת בתוך כתר דאריך הנרבקת עם כתר דאין ואפנם אוירא דלא אתפס הוא כאמת כתר דאריך תגנז בתוך הגלגלת נחתוף על הנמוח אוכל הגלגלת כעובמה דא ביניה של כתר ארין ושלשתן נה מקום כתר כיקרלא אתפס כשם שביאת התקודרים כשלמה כתר לאצילות וזהו ארין זהיקון הזה הוא נקרא גלגלת לבנה שפני שכלה חסר ונעשית כפו כלי למתק הגבורה שהתחילה דיש לשאול מי נתן לחסר של מלכות א"ק על פי שהיה החסר הזה מעם אויר סכה שני הזרות שאמרנו בפ' א' וגם מכה הנקיעה שבקעה ברישא דאין ומכה הבקיעה הארין נתחלקה האלף לשנים הינו האלף שבריש דאין שהיא א של ם"נ הנחא מן האוזים שבאויר קדמאה כאשר נפרש בסייעתא דשמיא ולפכה דיוים אלו שאמרנו לכן הגלגלת הוא קשה וספני שהתחיה של אחורי החכמה היא יותר דין חזק לנה העצם של הגלגלת באחורי הראש הוא חזק והחזרת שסחוך החכמה היא יותר רמה בדינו לכן העצם אשר הוא מצד הפנים הוא דק ולחיות שהגלגלת כלומר העצם נתהה החקשי שלו כאלו החזרות ואלו והחזרות הם משבעה כלים והם זו אחר זו וכן מצד פנים נמצא שהם כתארו הרכה לזה עצם הגלגלת תראש הוא חלול והוא כמו עצמות הכנים סרובקים יותר ותחזרה לפסה קר סוף עה"י כן מאחוריהם כן מבפנים והזרה לפעלה · הנה השלשה של נצ"י הם בנקודה אחת והם שלשה לזה אות הראשונה היא נ' ואח"כ עולה למעלה ביסוד הוד נצח ת"ת נגזרה חסר הם ששה · תרי חו"י של הגלגלתא את"כ קלו לנ' ראשונות דהיינו הכ"ף ולהיותם כסדר' שנה שם יש ו' יודי"ן שקולים ל' תם אחרי החכמה היתרה הזרה כנזכר למעלה לזה יש עוד נ' ל' ואח"כ עלו לכתר של חכמה שהיתה שם האל"ף שאמרנו משם ס"ג ויגם ס"ג יש בו נ' יודי"ן והאל"ף עצמה היא צורה יו"ד בוה אֵ נמצא שהם ד' יודי"ן כל א' כלולה מעשר ספני שהם מאתי אדם קדמאה נמצא שעולים ארבע מאות ולפי שהם משם אחר דהיינו שם ס"ג נלה הם ד' מאות באות אחת ולפי שבתוך אלו ד' מאות יש בתוכם תל"ף שאמרנו לזה יש אל"ף בסוף להזרות שהאל"ף כלולה שם ולזה נקרא גלגלתא והיא כללות כל תיקוני הראש שהם חמות מקרמים התעיגים מוארגים והחופם ואפת וכמו כן השערות שהם על הראש אכל ספני שנעשה מאור אחר מתקוני נה' סדר עטר נקי שבנגמו כם תיקוני ארין ואין ועלה למעלה בסוד אור אחר נעשה מפגמו השערות והם סדר התכלל האזרות עורפים שאין להחפות גלגלתא יכולה לקלפם ואחרו למעלה בסוד אור אחר ותנר ותתקון עטר נקי בנאר השערות ומגים:

פרק רביעי

בו יפורש התיקון השני נקרא טלא דברזלתא:

התיקון השני נקרא טלא דברזלתא נעשה מנבורה דסלנות א"ק אשר היא נבנמת ברינוך חכמה דאריך לפיכך יש בגבורה נחצוני אותם ואות היא החכמה אשר אמרו עליה שיש בה השרשת הדינין לפי שהיא בארז סכה הנכנרה באמור אכל כתם חכמה היא כלה חסר אין מתחזק בה דין כלל · לפי שדינים מסותקים תבף וסכה נבורה שהיא נחכמה הזאת יש בתחכמה שנקרא אבא למפרע ל"כ אלהים שבמעשרה

שער שבע תיקונים

הוא כולל תמשים שערי בינה ולכל שערי יש לה י"ב אותיות שהם סוד ו' כפולה המתפשטת בשברית כ"ב כחרוזי כמו שפירש הרב ע"ה בשיר שלו אם כן נמצא שאפילו הגבורות המתפשטים מבינה הם רחמים שהם כסוד ו' כאשר אמרנו נראין היה לבתוכן כאן אלו הגידים אלא שהוא אורכות שלא לצורך אבל כשהם מגידים למלכות אזי נקראים בשם אלהים והיינו דאמר בזוהר נוקבא סגורה קאתיא · כלומר שהשורש שלה הוא בינה סתם אותיות של אלהים נמצא שבגבורות הוא אמ"י שהוא כולה חסר מכל מקום נראים מתוכה הגבורות כסוד חמשים שערי בינה שיוצאין מבינה שבשם שבינה צמחה היא חסר וכשיוצאים הדינים להתן קשרי פיעליהם כך הגבורות חוזרות בסתימה היא רחומים סמוא וכשיורדים הדינין מסגת אז הם נראים כמו דין כמו ברולחא · כדפירשנו לעיל נקרא ברולחא ויצור יש פעם אחר שכבר ידעת שסתם חסר של ו' סגירתה התחתונות ירד להכסה שבראש ריש"א ראין וסתם הגבורות לבינה של ריש"א ראין וכבר נודע שבינה היא אות ב"ת כמ"ש בתיקונים הסתם ח' כי"ת נקודה בחילה דהיינו ראשית חכמה שהיא יו"ד מחכלה שהיא אות בריח דהיינו בינה כמו שב' בחכמה יבנה בית אל הקרי בית אלא בי"ת ע"ש אבל ס"ם אין הבית פורח על כלולות הבינה מכל וכל כי אם על הב"ר של בינה דהי"ת של ברולה מורה על השאר ספירות של בינה כאשר יתבאר · והגבורה היא בסוד ר' לפי שבסתום זה המלכות היא כסוד עפרה ויצאוה מסנה קצת מן חוי' לבר שהאבר הקדוש הוא בסוד יו"ד והיינו ו' ועיראה דיצר והיא רל"ת על יו"ד הרי ר' של ברולה · והלם' של ברולה היינו נ' ראשונות של גבורה כלולים מעשר הרי ל' והחי' של ברולה היא בינה על שם שהיא סוד שבינית מספחת למעלה · הרי למעך מלה ברו"לת באותיותיו על דרך חפור נמצא כתבתי לך סוד מלא ברולחא על מהכוונתו ובכל יום ויום נוסף השל הזה למספר ומהיה חעלמות כולם · ובבר אמרנו למעלה בסימן ס' של שיר ריש"א רל"א שלקחה בינה המרוקמת מאלו הי' רבוא אותיו' כ"א רבוא הם ס"ם רבוא הנשארים לא יכלה לקיימם בתוכם בבחי' מחכמת בדי שיבנו מהם פרצוף ז"א שהו' עצמו' ספירו' ו"ק ז' חם ס"ם והם ס"ם שערי בינה שבתגלו למשה כי ז"א יצא מבינה כי היא מלבשת ז"א ושיער החמשים שהוא בינה עצמה לא השיג ז"א השיג על מהכוונתו ומאי הכ"א רבוא נבנו מלה ריש"י כי ג"ם ז' הוא כ"א רבוא הנו' כי כולם ז"ם ז' סוד שבעים פנים לתורה ובעשיה תלת ריש"י נגללו חי"ת אלף רבוא עם הכ"א רבוא כי בשעשה"ב רבוא בגוף הכתב שהיה בצורה כרוב נגללו הכ"א עם חי"ת הנשה ס"ל רבוא והי"ת הוא פנימי שלו נמ כי ב"ת יש חאלפין דהיינו ס"ל אלף רבוא ויש בו שם יהו כמילוי אלפין כוח הוי"ה א"ו ושעולים ס"ל ישעם בן כשמות ע"ב כ"ס ב"ם ב"ן ס"ל אותיות התקוק בריש"א תוזרא ראי"א ונקרו בת"ת של ריש"א ראין דהיינו תיקון בריש"א שלישי משבינה תיקוני רנולגלתא ריש"א ראין שהם ג"ם קר"ע פ"ת ותיקון שלישי של בינה ראין ואריך הוא קרוסא דאורא אשר נגת בתוכו חס"ל חזה של תיקון שני שהוא פלא דברולחא ואיני כתבתי זה חסל בתיקון שני הנזכר ואסל שאמרנו תוא דיורד על שערות אבא ועל ראשו של יצר שבאפר פתחי לי אחותי דעייתי יונתי תמתי שראשי נמלא ס"ל ותסל הזה שהוא שחתיים בסתן תורה כשסתנו כשמיעת קול אלהים חיים-מדבר מתוך האש והוא חסל שיעדיר לחזיו' הסתים רבתיב כי כל אותות פלין כי שלים דהיינו חל של זיר וסל של עתיקא יעשים שלש שיפין וסיכנם ג' תוזת יי' מלך יי' ימלוך לעולם ועד · ועל זה צריך לעסוד על רגליו באומרנו יי' מלך להעיר שיעדיר חקב"ת להתיו' תסתים כנ' תוזת חנוברים שהם ג' תוזות שיעולים כ"פ של זסימנך יי' אחר ני"ם ל' וצריך לאומרם כ"פ פעמים א' בנגר חרות א' בנגר הנשקה שהנוף נבנה מארבע רוחות הנשבות בעצמות כשפתחים קבריהם ושם כו"ז פותח קבריהם ופיהם שני הוא להראות כי ג' הוזות אלו הם סב' שלים שהם סל של ארך וסל של זיער ולכן צריך גם כן לוסר כ"פ יי' מלך ושם כו"ז סלא אמין יעולת שסמפ"ת ועל ידי תשם של כו"ז פותח חקבר' וסוד האריבע רוחות הם הי' רע כי סלבות מתחלת מת"ת זעיר ומת"ת עד יסוד זעיר הוא שיעור קומתה ובבר אמרנו לעיל כי זעיר נקרא רות

והתעם הוא כי כמו שתבע הרוח הוא חם ולח כן זעיר יש בו רוח והתעים ועל כן כל א' מספירות זעיר נקרא רות והוא נותן הארת למלכות ובבו והו זה הוא בונה את הנוף ומהיה אותו נעשה הכשר שנותנת כו' והוא שאמר הנביא יחוקאל מארבע רוחות ונו' אמר ר' עקיבא כבל יום ויום סלאך עומד ארחר ברקיע ואומר יי' מלך יי' סלך יי' ימלוך לעולם ועד · ובל גידי מעלה אחריו וזה הסלאך הוא סנדלפון שהוא מסנות על התפלות שהוא קושר מהם כתרים לרבו וזהו עתיד לעתיד להמתק הגופים הקטים בעילת התחיית בנ' תוזות הנו' שהם כ' מלאים שאמרנו ולוח הוא אומר יי' מלך יי' כדי לעורר התחיית בפני שהתעידות שלו כלבר נמת על ישראל כמ"ש הרשב"י על פסוק כי יקרא קן צפור לפניך שבארם לוקח תנגלים ומשלח האם · האם מזעקת לפני הקב"ח ומנדלפון זה המפוגה על העופות הוא מעיד לפני בבא בכוחי רחמים על ישראל באומרו חנת תחיצור תאות שלקחו בניה והיא נודדה מן קינה ומבכה עליהן ובנין ישראל שהם בגלות והשכינה מבכה בביכול ורכתיב רחל מבכה על בנית ואתה לא תעורר רחמיך עליהם · באותו שעת הקב"ה בוקם בש' רקיעים ומזדעזע העולם כלו מהלחתן נדוד מקומו ומוריד ב' רמיעת לים הגדול ומתעורר תהשיח ממקומו ואחר ואומר מנדלפון תחר תחי יצור בראשי' ואז יוצאים שני קרני ההור מתחת בסא הכבוד ואומרים אשריכם מלמרי זכות על בני מה נשבע הקב"ה שיגאלם ובתיב נשבע יי' בימינו זיר ביעיניו זו הורה · ובורות עזהו אלו חמשים אם אתן את דגנך עוד למאכל ונו' וכבר סנדלפון נא' רו"מה המלאך שמסורות בידי כל הנשמות והנופות הנקברו' ובשהקב"ה מתיא מתים מבקש אותם מידו והוא נותן אותם לו פי פנקסו למנדלפון והוא מחיה אותם בסל הבו' ואז מתעורר מטטרון ומסכנין שמו ישראל ועלות למרחיצת הים ומעורר הנשיה להקדש בשופר שהוא אחד מקרני מזהר הנו' ותוקע ובאות' התקיעה עומדי' על רגליהם אותם שהיו סנדלפון ואחר שהם עומדים על רגליהם אומר מטטרון המוסך שמו ישראל ואומר ברכו את יי' המבורך וכל גדודי מעלה ומטה גם האנשים יענו אחריו ברוך יי' המבורך לעולם ועד ובן מטטרון זה בכל יום קורם הגי החמה יוצר באמצע הרקיע בסוד תיר וחקוק על מצחו ישראל ואומר בקול רם ברכו את יי' המבורך וכל גדודי מעלה עונין אחריו ברוך יי' המבורך · והיינו דאמר ר"ע בשמנים לברכו יש תיח א' ששמה ישראל ותקוק על מצחה ישרא' זה בא"ת ב"ש בתיקון הרקיע ואומר ברכו וכו' וכל גדודי מעלה עונין אחריו ברוך יי' המבורך ועונין בקול רם ברכו את יי' המבורך וכל יום ויום סור התפילין שמניחם ז"א והו' סניח המילין של ראש ונוקביה של יד והבן ותשלם בזה החיקון הב' הנקר' סלא רבבות"

בס"ד הנעשה ע"י חכמה רסלכות א"ק הנקרא רלא ירע והבן:

פרק חמישי

בו מפרש התיקון השלישי הנקרא **קרומא דאויר"א:**

התיקון השלישי נקרא קרו"מא דאויר"א נעשת מתפארת רמלכות א"ק אשר נבנסת בתוך בינה ראין ואויר ובקרום שהמות נגד בתוכו ומזנה כו וסבשרי אחת"ות הוא כמו ג' כי הקרום נקרא רקיע והרקיע נקרא ו' והיא הו"ו שבאמצע שני יודין של אין ולעולם נקרא ת"ת והתיקון הזה הוא קרומא דאויר' שהמות יש עליו קרום הנשף עליו ולא מתפתח כלל ומכסה על חמות בין גולגל' ובין מוח ולפי שבין חמח והגולגלת יש אויר למיבן נקרא דאויר"א והקרום הוא חברבים כי מחה"ת נעשת זה התיקון של קרוסא דאויר"א והקרום הוא כמו ג' שהוא בת"ת וכן אויר הוא ת"ת כנודע ולמסה כנ' תיקונים ולמסה כזיר אינו ג"כ זך וגם מתפתח למסה אבל למעל אינו כן ולפי אום בספר רזיניעות אורבך וסתים ונאל"ר הקדמת אדה שאותו האויר שהיה במקום הגנוי דהיינו במקו' שהיה תני המלבוש התחתון הנקרא אויר קדמון וכשירדה היה אחרונה של הי' אחרונה של שם ס"ג ונשתה ברוב המחירו בתוך האויר הזה ונתמלאת מקום חפנוי מן חמחירו זה ואויר שהיה בו נסתלק לצדדים ואויר קדמון הזה נותן לא"ק זה סילוי החללים שבו מאויר דביא וכן ארם קדמאת מאותו אויר דביא שבו שהוא שם ס"ג נותן אותו לת"ת שבו ואת"ב נתמשש תאויר דביא בזה

לסמה

למטה דרך יכוד שבו למלכות א"ק שבו רחיינו רישא רל"א ומשם לרישא דאין הוו שם ס"ת מן תאורי הצד נותן אותו וסחברו לשם ב"ק מות"ת שבמלכות א"ק זה נעשה תיקון זה ההיינו קרום שהוא נראה משוך בצורת ו' רחיינו ת"ת בנוקבי וסכתיבת תאורי ש"ש בו נזרכך הקרום על הכתת ונלמטלא אויר ואותו האורך סוכן הקרום קר מאד" ויש כל זה הקרום נסתם וסחיצה זו היא כשני בחיצות הראשון שהוא נסתם כפני עצמו כדי שלא יתחבר סאורו וירנם להם שביר ת"ו והשני שבסבוב הסל' רבדולת שלא ירד למס' ההפך סרת הרחבי לסרת תדיר והיינו רקאסר כספרא דצניעות קרוסא דאויא אזרך וסתום ונקרא קרוסא להיות שכתיבת ת"ת הוא ב"ן לגבי אוירא רכיא והרין שכתיב לחקרים והתקרסת זו היינו כח תיבת רבוע זהויה שבזעיר רחיינו תפארת בכל סקום ולפי שהויה דזעיר נהלק לשני סרוינות סרי"נות י"ה רחיינו חכסרת ובינה זסרי"נות ו"ה דחיינו ת"ת וסלכות לפי שבכתוים הזה ת"ת הוא ב"ן וכל ריק הוא רבוע אם כן כל סרי"נ דהיינו י"ה ו"ה ת"ת הוא רבוע בפני עצמו והאסר כך י"ה פקסים י"ה עולם רס"ת ו"ה פקסי' ו"ה עולם קס"א כך הכל שם ו' כנגיך קרו"ס ולות נקר"קרוסא דאורי שבכתר ירצת שאור עולם ולו זאתר הכוותה שהאלף עצמה שבשם ס"ג שלת"ת הוא צורתה יור שהוא ר' יכוה אל והאלף ע עצמה היא נקבע בו משם אהיה של שורש שם ס"ג שבאוצי א"ק והחכל שיוצא מן האוזן שרשו כן אוירא דכיא שבתוך ראש אורם קרסון ושורש ת"ג היא האלף שהיא בשם ס"ג הקבוק בתני הסלכוש תיליון הרי האלף עם י"ר הוא אויר ולות נקרא קרוסא דאוירא ומה חסל שבתקרום הזה יהיו הסתים ליקח לכאן ויש גם כן פיתן אוירת עזפרין דהיינו נוקבות הכתר שיהיו פין נוקבין של תחיית הסתים וש"ש בפרקי היכלות שיש לסעלה אוצרות של תחיית הסתי' וסחלל זה שותקין ס"ן לצדיקי' שהוא סן של סנצפ"ך בשחקים שהם בהיכל אהב"ה שהם אינן רחיסין שכסרו נפשם על קידוש השם שקיימו פסוק ואהבת את ה' אלהיך ככל לבבך וככל נפשך אפילו הוא נוטל את נפשך:

פרק ששי

בו יתורש תיקון נה' הכללים שלשת תיקוני שהם עטר נקי ו רעוא דרעוין ו עינא פקיחא ולא נייס:

הנה ג' ראשונות שבאוזן לפי חשיבותן תוצרכנו כל אחת מהן לכוזה שלישת מן הג' תתחונות של דישא עילאה דסלכות א"ק כי ככור מצחא יוד לקח כל אחת מהן סדה שלישת מן סלכות א"ק כי השינו חיל ואצרו כח מן כח"ב דסלכות א"ק כאשר באיהו לך כאור חיפוי: אבל נצח דסלכות א"ק חספיק לחכר ונצח ראדך שהוא קיום זכן חוד דסלכות א"ק חספיק לנכורה והוד ראדך שהוא קו שמאל ויכול דסלכות א"ק חספיק לדעת ת"ת ויכור ראדך שהוא קו האמצעי" וכבר ידעת שכתר שנג' ראשונות חשפיע אורה בחסד ונתנה בו כוזה לעשות התיקון ובינה נתנה כח לנבורה לעשות התיקון החכם' נתנה אורה בת"ת לעשות התיקון קרוסא דאוירא" והיינו רקרא תיקון זה קרוסא דאוירא כלומר אור' שהיא חכמה ואח"כ אלו הג' רחיינו נג"ר אחר שקבלו כל אחר ואחר אורה סן הג' ראשונות נתנו חם את"כ סאורם לנה' שיוכלו גם כן לעשות תיקונים והיינו דרקאסר כספרא דצניעות' אינן עטר נקי כלה אינן לא קאי רוקא על עטר נקי אלא גם על השאר כלומר אינן הג"ת בעצמם הם שנתנו כח לנה' לעשו כל שאר התיקונים והיה הכוזה שכנ' ראשונו' סתקן כל תקון ותקון בסקומו ובנצא לפי זה שתקן נה"חם שלשת תיקוני' סעלו כאחת בספר ספרה ונקורה אותה בספר תלקי תפנים של הסרצוף שרוא חיבור אחר לכן נמצא חילוקים רבים בין הסחברים באלו השלשה תיקונים ואני אבאר את השלש' תיקוני' האלו בעזרת הצור וישועתו ובסייעתא דשמיא יסיוא ואתה הסעיין תדרקק בדברי אלה אשר אכתוב בקנין הג' תיקוני' והשמע לי וחשכון לכם ואז"ל שכאשרתי לך שפתעלים אלו הנה"ח יהר סכל סקום כשנרקק בחלקי הפנים ביותר הנה סיסוד המלכות א"ק חכולל בקצוי דעת ת"ת ויסוד דאריך נקשה סכנו בצה דעתיקא הנקרא רעוא דרעוין כי בכל סקום דעת הוא סצה ובכל פרצוף סתחבר יסוד שלמעלה סמנו פרצוף של פרצוף שלמטה כסנו ועכר נקי ופתיחא ולא נייס

כלם סנצח והוד דסלכות א"ק הסקבלים בשוח זה סצר זה חת פצר זה כנגדו וברפשפו בעשר ספירות הם באופן זה השערות שכתר שלהם עד ת"ת שלהם ומשלים פאות הראש והצדדים שהם בסקום חסד וגבורה וסת"ת שלהם ולמס' השפעת העינים ומפני שהכל הוא בתוך הגולגלתא סתקבת אכל ובתוכו חכמת ובינת האריך חם מסש מאור עיניו של ראשא חוורא בעתיק יומיא ומזרחים אנו לפרש תיקון עטר נקי קודם תיקון רעוא דרעוין מפני שהשערות הם למעלת מחפצה ונם בוזהר כס"ר הוזכרה קודם לרעוא דרעוין למעם הנזכר וקאסר אינן עטר נקי ר"ל דקאי על שלשה ספירות חלולות נקי' הפוחלי' יהר השלש' תיקוני' וכלל תיקון ותיקון בחני' אלה ש כו חלק סכל אלו הג' כפירות הנ' וסת ששׁ כוה יש בוה ועל כל פנים בהספעת תעינים נם כן חלק גדול ותיקר כו היכור הזה שהנ' נקרא עינא פקיחא דלא נאים ועשיר תרייא' לכן הם ספת סעורב' מסש ולכן שלש' נותי עין הם זה בתוך זה נסם זו אלו הנה"י לכן פוחלים יתר אלא הנ' תיקוני' דהיינו ע"ק תריך אתה לרעת שלעולם כל הבתיונות שהם בזעיר בו' התחונות אין האוירות נכנסים לתוכם לכלם בשוה אלא לעולם הם נכנסים סתחילה בגבולה נכור ת"ת שלו ונג' הנ' הם נותנים לנה"י יספירת עכור יכיה כאשר תרע כע"ה והנה גדולת נכורה ת"ת של אלו השלשה רסלכות של א"ק הם משפיעים כלם יחד לנצח תור יסור של סלכות עצמה כדי שיוכלו הם לעשות התיקוני' כדי רישנו לגיל ולתיהו' שבתחברו יחד השלשה תיקונים שרם נם ס"ק בסקום אחד כאסצעי' קרוסא דאוירא דחיינו ת"ת הסכריע ומסוד התחר עם הנכורה בסבחנו ומתוך התחברותם יחד גולד סכיניהם איזה שפע דהיינו סה שנותן סתפציח ברוחק סקרוסא דאוירא ולמטה אכל בסקום שהוא בכתר ריזה ריק ין שהוא יורד כמו כרוחק סכין אותיות קרוסא דאוירא שפני שהנ' ספיים וסעכב לצאת וסהשפע הזה כיון שיורד לנצח והוד הנ"ל נעשה ספנו השערות של דראש אשר נבאר ולתיות שהשערות הם סכתים לרין כאשר ידעת בכור טערות ועיר ובסקום הזה אין רין אלא שגראים כמו רין ולזה נקראים עטר נקי ואינו נקרא עטר חור לפי שכמו שאי אפשר לעטר שהוא לבן כפיר הלבן לזה אפר נקי כלום שהוא נקי סרינים מצר עצמם אכל בסקום נראים שהם רינים כאסור זהו אומרו כספרא דצניעות אינן עטר נקי תלין כשיקולא' ר"ל אינן עטר נקי שתיקון עטר נקי נעשת סהלקי קינין שלשתן כאסור' ואוסר תלין כשיקולא כלומר אעפ"י שהתיקון זה סבוזת לנצח פ"ם נם הוד בכתיבה זו הוא שקול כסותו בתיקון זה לענין שאין הוד סתפשט כאן יתר סנצח בסבחנו כאשר אסרנו לעיל אלא הם תלוין כשקולא וכבר ידעת שסלת עטר עולה ' שוסלת נקי עולת ב"ק הוא בנגד ע קס"א של"ה סלילי שם אהיה כיודי"ם הכולל ויש הוא שם א"ל כלול סעשר ו"ו הוא חסר כמו שבתו' חסר ל כל היום וחסר מרא שלו לבן תקי תנצא שיש בתיקון זה שם ל' הסורת על חסר והם רחמי' מצר עצמן ויש בו ג"כ שם אהיה שרינן סתעדין סיני' סור' דין שהם נראים כסידין בסאור ואלו השערות הם הכל הראש חיובאים לסעלה בסור אור סחדר והבהם שם אל הסתיקים והוא בשני פאות הראש יהשלישי בסצח סלמעלה סהיינו השורה של השערות הסקיפות את סנצח ספאה לפארו' והבהם סתפשפים שורש שלשת עולמות שהם א"ל שד' אל יהו"ה אל ארנ"י ' וכן האל השלישי נתן האדה"ר שבנפנים והנה אל כסילוי בני הקף וב"פ הקף בני ש"ע נהורין הנוכרים ככל בקום כזוהר והם סאוזרים וכן יש בפנים יסק ושם של ב"פ הנ' שרשע וחוו סור ושעשע יונק על תור פתן וכסו שיש כאריך א"ע ש"ע כן יש בכינה הסקבל אותם כי אריך הוא נ"כ סור בינה בנורע ויש לה ר' אוזה ב' כסילוי יורין וא' רההין וא' ראופן וחכינה הוא ס"נ וכתר ס"נ הם כתו"ר ת' נשליש ת"ת של זעיר הם ס"נ בנורע בפרק כ"ה רכנפי יונה למה שם ס"נ בכינה ולסת לא נתברך יעקב עד היותו בן ס"נ שנים עיין שם וזהו סור ויצא יעקב מבאר שבע היא הבינה ר' אוזי ושל' ס"נ שיוצאים סהם שלשה אל כיודע שהוא שם יא"י שבשם ס"ב הוא כנ"אל וכבר כאהו כי כ"אל כסילוי הם ש"ע וזהו שעשע ושסות אלו של אל הם שרשם משם ס"נ ושם ס"נ האחוריים שלו קם נ' נני"ן נק וזהו ושעשע יונק על תור פתן הם הקליפות רכ.

שער שבע

כאשר יש ש"ץ נהורין אז נעשה השמל שחוא בנ' מלכות המלכים
וסקיף ל הקדושה שלא ישלטו בו החיצונים ונהיה הביטוי לכל א' סר'
עולמות אובע כל אתר כפי סדריענו כך הוא יותר עב סחביריו
ועשיה יותר עב סכולם כי שם עיקר אחיזת החיצונים ולכן אתר
ריבוי ישראל ת"ת שרשמשבנו דשורה של הקדוש לסשה ואיהו נרי
שלא ישלטו החיצונים באורייתא הקדושה איהו אבנו סמיים
העסירה בסלח בשלום בנוסח הסברך את עמו ישראל בשלום
שחוא אותיות סלבוש ודחיצו השמל וחכות כי בוסן תאר הקדושה
או חוא חק ובשחם ושלום יש שלישה לחיצוני שם נקרא סל הגה
כסו שיש הארח ש"ץ אלו בקדושה בן חם בחיצונים וחו סר
וחארסה לא תשם בני שחי פעמים ש"ץ שחוא עשה שסם לארסה
שלא תעסיה כל כה ת"ו וכן בנגרו בקדושה "ספני "שיבה "תקום
ר"ת משי אותה שבפנים דאורך והדרה פני זקן כנגר זיר ויראת
סאלדיך כנגר הסלכות ששם תיראה וחו ענין קנאה שכל סי שיש
לו קנאה עצסותיו סרקיבן אבל רבי אחא בר יאשיהו לא היו
עצסותיו סרקיבן לסי שלא היה לו קנאה בסלי ריעלסא שחיה
הקנוחו סנשסכת סן חחיצונים כי אי עצסוחיהם סתרקבן ותעש
יאכלם שחם הש"ץ שבקדושה נעשים ש"ש בקליפת ונחו סור עש
יאכלם וכן יאכל בשרי של סת סאוכל וסרקיב חנעצסות הוא סור
נסורקין של קנ"ח "קורח "נחש "אותה "חכן שכולם חיו סקנאים
ער שנעשה רקב עצסות חקוחם פסח נפש חם חיו סקנאים באחרי
סה ההוח לחם נסלו סחם וחכן וכן יש חולע שהוא שם אבן'חץ
בקדושה כסור חולע"ת שני שהוצרך לחיות בסכון ואבניחץ
גיסטריא חול"ע והוא בחסר ואחה חכחן חחו ונחן לכחן בי יחן ני
אבניחץ בשחלוקן! שכחיו לו! סבירות שחוא שקו ני"ת אבניחץ
הוא חסר והוא ני שור דשם שחיק שור שחו ביוסי ניסן האם סוכירו
אינו סיקו כי חוא שם ס"ב ריצירה נעניך סוסן בחיללחן כי אבניחץ
ני חולע שקוחית ני חולע"ת וחהו סור אל חראי חולע יעקב ואצל
הירשים נאסר כי חולעים לא חסות ונו' ובבוקר בכל יום סחעור'
החולע"ת וחה של עול"ת חסניר הסוך עילת וחסנא חולע כי רזוא
הסעילת הקרבנות בכל יום עם ניצחי סרחה נשסות בני ישראל
ומצר אחר נקרא גם בן בחכלת שסכלה חנשסות וחחיצונים שחיו
זבחי סתים ואוכל בשר הקרבנות ונחו סור אריה אוריאל שת' דבוץ
על נבי הסוכה וסנביר חקדושה כרי שיבואת סתרחו אל חבלי עולם
ונשסחה של אלף השמיני ועליו נאסר כי " אלחיך אש אובלת חוא
ולכן נקר"א קץ חימין ובנגרו בחיצונים חולע של קליפה האוכל
בשר האדם שנא' והבסיל אוכל את בשריחש"ח אם אירסיו בחולע
זרב אחאי לא חיה לו קנאה בסלי ריעלסא לא ישלוט עליו עש
ונחולע כי יש כה בשרים כחיחם לחקן ונם רחש"ח אסר אף
בשרי ישכון לבסח גם זה חוא הסור של פסוק ויניני הש"ץ חיא
הינש החיצון שהם חשוכים ולבן סרחמים חינים כסו שאוס חזוהר
על פסוק דסקי ישית ידו על ינינך ם ויחי האוסר שם שכבירו של
בל אדם סחייב לטחום עיניו של מת קודם שיבוא הינש הזה ויחשך
אותם ומזר חשכל שאבחרו שעולה בשלום בחול ' ובשבת ריוא
נעשה סלבוש ני חשכל ונקיף בעין סוכ"ת ני הוית וארנות זיוון
זיגר ונוקבות פנים בפנים סת ש"ע ש"ע שנא' בת אסר לו'סרסים
המסרסים עצסם כל ימי חשבתן ובחרו כאשר חפצתי סע"ש
לע"ש סוב שם סנגים ומכנגת אחן לו אשר לא יכרת ע"י סקלי
סאבני סרסה וכאוחו חפנים חקרא סאבני צרק כנזכר כוחר בסכוא
ם' משפטים ועל כן אנו סחפללים בחול ובשבת ובחגים עליהו סוכת
שלום ורצא לנו סנרן ריבק כי חשלשה אלו שהם שנים בפאות
דאורך וא' בסצח סאירים בסור ש"ע נהורין דאורך חנזכרים בכל
סקום וש בהם יסין ושמאל בסור שישעין וכל חשבעין הנזכר בכל
סקום כא סהם בסור ש"ת נהורין ימן ומאו הראש שתפשעי אוה"כ
בריבו"נ כי חתיקין הראשון חוא ש"ל כאש"נבאר וסיינו באורייא
רבא ם' נשא שבשסות א"ל אלו החיינו חשלשה שאסרנו חקן נ'
עולסות בל א"ל אחר חקן אלחי אסרי בסריאה יציבה עשית אשר
שם בעלי חריעין ק"ך נזדעזלא ואחתיחם הקליפות של בי"ע
סבחוץ סלבר אוחם שבעשיה סעורים בנורע וכשם אל חקן נ'
עולסות של סאריבן שאסרנו ונחבסנו על ירו ' ועלסא קרסא'
הוא אלף אלפין סאירי חריסין ועלסא חבריאה שבעת וחסשיח אלפין
דריבן סאירי ריבבא ועלסא חליאחת ששח ושעין אלפין סאירי

תיקונים

דילולח ופירושו חוא שיש שלשה שסות אלקים בסריות אחר בפיח
ואחר בגבורה ואחר בסלכות ואלקים בסלואו ורבועו עולה אלף
בוח אל"ף י אל"ף לס"ר אל"ף לס"ר ח"ת אל"ף לס"ר ת"ת י"ד
אל"ף לס"ר ה"א י י"ר ס"ם ולוח נקט אלף בכל אחר סחם ולחיו
שאלו ושני א"ל בפיאות ושלישי סאיר להם ופאה ני אלהים ואל
של חסר פסחם אל של אלהים שחוא אל חנוגע בכל יום ואיליו
הרינים יצאו סביבח של עולם החוחו וחראשון שכביבח כולל חשני'
האחרים ולחה נקרא חסלך הראשון שסלכו בארץ ארו'
בלע כסו שאוסר בארייא רבא שעולם הינבא ויעלם חילולח הש
בנגר השני סלבים אחרים יוכר ותושם שאלו חסלבים עקר בביבח
כסו שאסר שסלבו בארץ אדום שהיא בינה שסבינה נעשה בעולם
התיקון ארץ אנפין ונקראת בעולם התחתו אדום דספפרחא נפקי
רינין וחם היו קורם התיקון רצוני לוסר סמלכות רבינה נפקין אילין
דינין בחסר סב דיחיד על דוד"ח שחם אלו הדינין ולסעלה הכל
חסדים בפני שהדינים אתכפיין שם ובכל עולם סחם יש סזה השם
של אל שבנגם בתוכו כרי לחקנם ולבססם ולאזכפיא לחקן ולפי
שבעולם הבריאה נבללים השלשה לזה יש בו ג"ם אל ולוח נקראו
סאירי חדינין שפרישו חתריס סגן והוא ני נ"ם אל שיקלח סגן נסח
שאסר אלף אלפין לפי שיש לנו כחקדסה שנ' ראשונו שיך למיסר
בחו שרי חכוסה אסר לעולסו רי להבדיל בינם לשבע אחרוני וכן
בכל פנימיות לסת שלסטה סבנו שיך זה השם של שרי לפי
שיעולם הראשון שאוסר תאורא הוא בבינה כירוע שאימא מקנת
בבנסיא שהוא בריא' שיך בינה וח השם שכלואו ובכרבי בינה שין
שין ר"ת שין רל"ת י"ר עולה אלף ושבע מאות ושבעים ושבים
עם הכולל ושם אל מצטרף עסו הרי אלפים סימן לדבר נוצר חסר
לאלפים ר"ל מדת אל שחוא חסר כמו שאוסר חכתוב חסר אל
כל חיום לוח אסר באריא אלף אלפין שלשה אלפין וכל' בעלם'
קרסאת פ' האלף הראשון עולם של סעלה דהיינו של בינה
עצמה שהיא בריאה ושני אלפים לבלולת חיצירה ועשיה שבח
עלמא חנינא שביעה וחמשח אלפין דרינא ריבבא ' והוא בנג' עולם
היצירה שת"ת דחיינו זעיר מקנן בה ושבעה שביעה ושמשין שבח"ת
הוא שם חיא בכל מקום ושם אל שחוא בכל עולם סחם לאכסיי'
הרינין כמו שאוסר בארייא ואלו חב' שסות עולם נ ו עלם חליחאת
הוא תשעים ושבה אלפין סאירי דילולח וח הסספרחא של עולם
תעשיה שלבות סקנטה בה ושם אוצ"י עולה ס"ה וא חוא החיקון
של כל אחר סאלו הרינין ושני שסות אלו שהם אל"ף אוצ"י עול"ם
צ"ו ושה הוא סמש סוד כוחת האבילה שסעלה האובל בכוחתו
ניצחי סהרת חמרבקים בנשסחו ובעלחו בסור שחקים ששם חם
הריחיים ששותקים סן לצדיקים חסח"ב שניים חרסוסים באלף
של אובל בזה אף חסחתלקת לשני' ני ל"ב אלחים ואובל נ' אל
היוח וחוא אותו' ל כ"ו ועל"ר כי באשר נשברו חסאנין חנדין אז
נתקלקלו חתי סרבי ולחתי סרבי חנזעיר ואריכי לברי לחקן האובל
סתוך חפסולת וכסו שלוקח האובל חסוב סן חסאבל ססנו נעשה
חלק אבר והשאר חולך לאשפח כי הוא סותר וצריך לחתויא סן
חכשן בן סם האבילח לסעלה נסחקין חרינין וקליפין נזרקין ואינו
יכל לאכסייא לחקן אם לא בכוונת אל שרי אל הות אל ארני
בסלת חאל חקן בברכת חסוון וצריך לחויא חבה וחיחוק ל"אלו
חרינין סאלו חנ' א"ל שבפאות תראש וחריקבא בעולם של ארץ אנפין
לאכסייא אלו חרינין כסרת חסר של ל' שלו שהם עלשה אל סת
עלשת עולסות אלו בי"ע ונחרינין שלח נסתקי' וצריך שחוריע קישור
תרברים והשסות חללו קו לקו עו לצו עור צריך אותח לרינ' ש"ש"ע
נהורין הם סתחלקים לק"ן ולרכ"א בשיורי' סאריך לדני' חוא נותן
לו רב"א נהורין ולסלכו ק"ן נהורין כלל ש"ע נהורין עם הבול וסמני
שזיר סניע עד דקו דאריך יש לו רכ"א נהורין סאריך ואסרו בוח
בארר' רבא כר אסתכלין אנפוי דאריך באנפי דזני' כרין סתארכין
ואסירין אנפוי דזניר ואתרי ארך אפים ושמרו חוא כי יזיר אתקרי
אר"ך ש"ש אר"ך נהורין שיש לו סה"ש ת"ת ר' שחו"ת ת"ת זני' ארך
אפים ואם חתיקרק שסלח ארך אפים עם סלוי חאותיות עולח ש"ע
חא כיצר ארך אפים יגולח שב' ומילוי של אלו שני תיבות ארך
אפים עולח"י אותיו כזח אל"ף ריש כ"ף אל"ף פ"א יו"ד ס"ם חרי
"ת אוחזיח סך חכל ש"ע חנח לך בפירוש שיש לו"א בכח ש"ע
נהורין

נתורין. ועל א"ש ע"ג נתורין של זיר אומר תפסוק גם צפר שחיא
ני' ש"ע נתורין מצאה כית בזיר דדור ק"ן לה פירו' ודדור שהוא
סלכות אין לה א"א ק"ן בלבד חסר מהש"ע ק"ן נתורין ישאר לזיר
אך"ך נתורין ותהו סוד כוסי ריחה ני' רמ"א נתורין שאול"ל שמתזיק
רמ"א אצבעין כי כוס של ברכת המזון הוא סלכות שמקבלת על
דוד לעזיר לבו' ש"ע נתורין כמו זיר אז יקוי' ושעשע יתק שהוא
דוד משה בן זיר בעצמו כמו שאר"ל אי מן חי' חו' אי מן מיתיא
הוא דוד שמיה תא ורוח עכרי נשיא עליהם לשלם וגם חו"ל יסרו
בפיוס ההושענות עטה איש צמח שמו • הוא דוד בעצמו ואר"ם
נשריקק אדם דוד משרת זיר היה ראוי להזיר נפל ולכן נקרא
בר נפלי וקראו תפסוק יתק שאמר ושעשע יתק על לוד פתן אא
מקרא יתק על שם נק' ר' חרתותי דרסהראי • וגם משערן נקרא
גיר ויתק חמשת שעשע עמהן על חור פתן כי גם מקומו חוכן למלך
מ' בצאות להתוסק על גבולי נ"ע ושם יהיה השעשעים ומהאי
חקב"ת עם הצדיקים ותהו חו"ר פתן ולא פתן בפתחי"ה כשל
והוא אלסא נקבא דתתוסא ורבא ואז סוד השמוק ומאוכחם סים
כי האחר בסעיני הישועה • לעזרה המאחזה אשר אין בשרת
חקל הפתח קדישין וכזר לא היה לה פרשת נאז יקרב וקב"ת קן
הישועה אמן וכל אלו הערפים אל תשכח כי הם אומרי והיו
העולמות כולם:

פרק שביעי

בו יפורשו שערות דאריך אנפין:

צריך אתה לדעת שאריך יש לו שערות ונימין וקוצין ופירוש
הדברים כי סצד הפנים יש בשתי הקדקד הליסר
נימין רמניהו סתפשטים הליסר תיקוני דקנא • ואלו הנימין של
צד הפנים נקראים שערות סתם ושחדרי דנלגלתא מצד אחד
יש ספסר רב של קוצי דשערי סגיעין על רישי כתפין לכסדר
הערף וכל קין וקוץ יש בהו נימין כמנין קר"ש ואלו הנימין
נפשכין על סקום ראש ועיר אנפין כמין חומש ארובים • וכשזור
אותו האור הגדול מכה מאחריו של א"א בראש שהוא מלביש
את אריך מסבורו ולסמה ומניא הארבע בתים של התפילין לתוך
כנגר הפנים מן האורת המחין והכל מכה הכאת השערות שבכה
מאחריו למחוץ אותו האורת מוציאה הבתים ואלו קוצי דשערי
דא"א שאמרו תיזדרע על ראש זיר אנפין וקוצי דשערי דא"א
יזדרע על ראש נוקבא להאיר לה ושערו' שהם בראש בנגר המוח
הם מכסבים מן יתאין לחוץ והן מבוערין דאורה שיוצאים מתן
האורה גדלה מהו כותב הרשב"י באומרו עין הכרוה ציצית נוקבא
לרמז לסדר שאמרנו דשערי דאריך אנפין יהיו בזיר אנפין
וציצית הוא לשון שיער שנאמר ויקראו בציצית ראשי והם מסש
השערות זכר לנקבה ציץ הוא סה שיבוא מצלם הכסה ויצירי
סה שיכוא מצלם ביכה והיסודו' של הכסה וכיכה הם שניהם בתוך
זיר ומה שיקה זיר לעצמו נקרא עין כי משם נעשים שערות
ראשו • ומה שיקה לנוקבא נקרא ציצית אם כן הפליה שאנו
מתעסקין בו הוא רמז לזיר דהיינו לאור התקיף שלו שהוא סוד
הפליה ובא בששה מקיפין מן א"א יוצא דרך השערות ומקיף
ומצלם הכסה ומצלם ביכה ומצא משקף ז"א הוא סוד הפליה
שהוא ארוז מכל הסקיפין בולם לפיכך כשאנו מתעסקים בפליה
ומניחים כל הציצית לצד שמאל ששם השכינה שמאירים לה והוא
אור השערות מתעינים שלה וכבר ירצת שהשערות של א"א הם
כעקר נקי לבן ומכ"ש הי"ג תיקוני דקנא ואז שאמר הכתוב ועתיק
יומין לבושה כתלג חור ושער רישיה כעמר נקי • ואומר באדרא
רבא הגא בלהו שערי כן דרישא כן דזקנא כלהו חורי בתלגא
זכו"א השערות שתורות בם"ש קוצותיו חלחלים שהורות כעורב
וכשיוצאים ונדרים שערות אריך ומתערבים וססתבכים בשערות
זיזיר תעשה כעין בגר ונליות וסלכנים אותם ולנוקבא דא"א יש
לה שערות ארוסים כאדנסן בסור קדה ארוסה • ומימנן אש"ל
"ארוסים "שהורים "לבנים ואז שאומר המפוקין אש"ל בכאר
שבע כי סרת אבהם היא החסר המצהצהות את השערות
והשערות שבו"א יש בהם ג' חלקים אלו הם קוצי דשערי בסוה
הדעת והאומר קוצותיו חלחלים כי קוצי הם ה' אלהים תפריס

נאלים גבורות והם של קסנות זיזיר ובאותו זמן נבנה מי' אלהים
ער בוא גדלות של חוה"ש אלהים ני' חל"ל ויקנ"ג אותיות והיתם
הרי בני הכל חלחלים הורע כי עשרה אלו בריעת זיזיר וקראים
קוצותיו משערות סמוה הסכסה והניסין סמוה הביעה:

פרק שמיני

אמרנו למעלה כי שערות אריך הסניינים על ראש זיזיר
הם עשים שם בראשו של זיזיר ארבע עפולות
חפעולה הראשונה היא שנקראת פלניתא דשערי דהיינו שסחלק
שערותיו של זיזיר כאסצע תראש פלגא יסן סצד אחר: ופלגא
דשמאל סצד אחר • וקו פלגותא דא שקורין בל"א שאשל"ל שהוא
נעשה כמין שביל בין השערות הנזכרים ונקרא אחו"ת צדיקים
ויליו נאסר והגורה היה כאורנוסא • ואיתא בספר האזהר כי
באורח זה יש שם ארבע מאות עלמין דכסתין פירוש נכסתה שם
כלילה נפשי הוא לשון חסרת נגהה ואסר נכסוף נכספה לבית
אביך וסוד ארבע מאות עלמין אלה הוא כי באריך יש שם חו"ר
כמילוי יוד"ן יוד"ן ואין כלולים מעשר ועשר מי' • הם ארבע מאו'
שקל כסף עיבר לשאר חמש תצריך המחזיר לעולה סחזיר לו הכל
הכל כסתיר הזה עם הסחזור שלו כך הסדרך קם המעשים סובים
שלו וכסף הוא לשון כפופין ישם הוא ריזוק תקן הארבעה אלפים
רבוא אותיות כשר שנכנסו ל' כי כליה ואת"ב נעשה ארך אנפין כנודע
שביה חסרוקה נעשה סמנה ארוך נמצא שהשינה לכל אחר
ספסיריותיה ר' מאות רבוא ואין חר' מאות רבוא הם סאירים בתוך
כלי אריך האחר כך יוצא האור הנזכר דרך שבורו של ארך ואויר
בפלגות' דשערי דרישא דזקיר אנפין והיינו סן המצה עד הסדרקור
דהיינו דרך אסציות הראש ששם סתחלקים השערי' תצים ליסין
והצים לשסאל ספני שהשערות הם רעים ובהארת הזאר"ע חכ
סמוחקים ועל כן הם סתחלקים לשנים בדי שלא יהיו הניען יהר
ואלו חר' מאו' רבוא אותיות הס ת' עלסקרבסופן שאמרנו שהם
מאירי בפלגות' דשערי דא והשערו' חס ת' הזות של ה' גבורות
דהיינו נקוד אהים כרלקיל שא תיותה' עם תקדוני עולים כמנין
הלסוד שבלו' דינים דהיינו סתחלוקת שיש בדין כנון אסור סאור
ממא סחור כשר פטול ואלו הה' הזות נתנה אסא לזיזיר ודי"ם
יזדרים לזעיר עד יסוד שלו וכשמגיעים לסוף יסוד אינם מוצאים
סקום לצאר"ע זעולים לסעלה ויוצאים דרך האור שבין כתפין
ונכנסין לכלכו' ואאירים בה וססלאים כליה יכשובוא להקן זעיר
ונקביה בע"ן ואסר כריוק פרשיר"ה האורות האלו הת חכ
סתקנים בסלכות והגבורות הנזכרים אחר שהקנו בסלכות סה
שהיה לחם להקן חזרו ויצאו דרך התוו' שבראש ונכנסו דרך אחור
של זעיר דהיינו ל' תקן זעיר ומשם עלו לסעלה לראש זיזיר ונעשה
סהם תפילין כאשר תרע בסקו"ם בעה"ו ונהור להתו"ת
שנשארו בתוך זעיר ונוקביה שסהם נעשו השערו' רע כי ההארות
שנשארו בתוך נוקביה עלו לסעלה דרך הראש של נוקביה ובקנו
הגלגולה ויצאו לחוץ ומצאו רגלי אה ולא יכלו לעלות לסעלה
אז ירדו למטה בסור אור חצון ונעשו סהם שערות של נוקביה
ומפני שהם ה' תריות נכרות כימין ובשמאל ותתחלקו שלא יהיו
הריעים יהר רוזק בזעיר לאסוף באריך שכולם רחמי נזרחמי לזה
אומר חרשב"י כאורא רבא בסלוסא דשערי אלי הר ארחא
דרחיל למאוך ותבעקן עלמין הוא מאורת הסחלקת השערות והם ה'
הזות לימין עם כלילת הספסר שהוא ה' והוא קל"ת לימין וקל"ת
לשמאל עולים מאוך ושבעקן עלמין בימין בעולם הבריאה
נעשה מסנו עולם אחר לאוך הנשמות חלחלות בשערו של אדם
הראשון חמין שיער וחמצע עשר יכל עשר הוא עולם בפני עצמו
שיורי' מהימין והשערו' חללו הם ס' רבו' נשמו' מעוך הבריאה
והבן זה וא"ת סרוע לא יצאו דרך החור של זעיר כמו שעשו' ת
הזות אלא שכשהחלוני' נכנסו סעם שנת בזעיר נחסלא כלי זעיר
סהם לכן אותם הראשונים שחיו בתוך נוקביה לא יכלו לכנוס בתוך
זעיר ספני שהיה נסתם החור שבזעיר ספני רוב ההארת של הזות
ולזה עלו למעלת דרך הראש כמו שאמרנו סההארה שנשארה
בתוך זעיר סהזות ועלתת גם היא למעלה דרך הראש וצרו"ר
לצאת מסקום שיצאו גם ההזות דהיינו מקום תפילין ולא יכלו
כפני

שער שבע

כפני שהשחיתו עצמם הוי רבונקים באותם הנקבים שנקבו דרך יציאתם ודמיהו סקו הנחה הפילים ולכן לא יכלו לעמוד וחזרו ועלו דרך הראש ונקבו הגלגלת ולא יכלו לעלות למעלה ומפני שששעת ארץ נפשם על ראש ציור ירדו למטה ' ראש ציור תעש מהם שערות ציור והאזרוח האלו של ת' נגורות שאמרנו שעלו למעלה כשיעשו שערות של נוקבות להיות שנוקבות נגנה מן תנגורו' שם נתחזקו ביותר ולזה השערות שלה הן ארוכות וארוסות ' והו אמרם ז"ל ראי שהוי ארוס וחוי אלא שלקה ונציץ מיתון יוצר מנוקבות שהן נשארו ארוסות והבן ' ויש קושיא אחת לשאול מרוע אלו ההאזרות לא יהיו למטה מן המלכות כשהניעו למקף יסוד שלה וסרוץ השערות נעשו נסוד אור חוור ', והשיבה היא שצריך אתה לדעת כלל אחד שאסור הרשב"ץ ע"ה גם' כשלה וגם גם' שכות שהחפרש שש בין שם ס"ב ובין שם ע"ב ששם ס"ב שלל למעלה ושם ע"ב מחפשם למטה דא סליק וזא נחית מפני שהוצ נגשל לאש והאש עולה תמיד כן כל ההאזרות נדשמות הבאות מכות הדין הם עולים למעלה כמבע האש. ומפני יודעים למטה כי אם על ידי בת שאשלת אותם בהזקה ולזה כשבניעים למקף שלחותם סיר חוזרים למעלה ולכן שם ס"ב שהוא סבת הדברים משתכשין בו כל ימי מרכב' שפעלין נשכחן למעלה ותשא הנוף שלהם כמו פת ובכה נשפוך ובכה אותן החותמות שהיו מעלין עם נשפחן למעלה כדי להראות לכל פמה מניח אותה הנשמה לבוא לתוכם שלו וכשהיא רואה תותמו היה מניח אותה הנשמה לבוא לתוכם ולירד ליעסק בפיה המרכבה ולזה היו צריכין סתר גדול מפני שבת הדין צריך סתרה גדולה והראייה רבי נחוניא בן הקנה שהיה צופה במרכבה והיה הצולם צריכין לו כי בקשו תלמידיו אשה שהיתה מפק גרה וספרה ז' ימים נקיים ושבלה מהיות מפק במבילה אם היתה בהעיר שהש או לא והביאו פליה תרש ומלאו אותו חרס ואמרו לאשה נגעי בפליה באצבעך הקטנה מפק נגעה בפק לא נגעה הביאו הפליה עם החרס לפני רבי נחוניא בן הקנ' וגנע' כהרס על ברביו בעוד שהיה בתוך הפליה והבן בפרושו מן הפרכבה ואלו שם ע"ב אינו כן אלא שמהשם והולך בפשטות למים שהם נגרים במורד ואין צריך כל כך סהרה למשתמשים בו שהוא מן הולדות הוזה של' תרקעי עליכ' מים מהומים מיסי תחסד והחרחם מכל שמאותיכם ומכל גלולכם אשתר אהבם והו' היוצא מקודש הקדשים הוא הנרגן החוזב נשמות וצל זה נאמר אני י' השוכן אתם בתוך מומאתם ' ומהחורה היא ע"י אמא עילאה הנקראת מי מקוה אשר אנאר ' ועל זה האזרות צריקים נאמר בזוהר באורא רבא בפלגתא דשקרי אזיל תר אזדא ותתי למשתן ושבעין עלמין שפיישלט למעלה ומיניה נהיר אזדא דבתירין בידי צריקיא לעלמא דאתי והוא סוד דרך חיים לאותן עולמו' בשוגא מהעד' אל עולם הבא מאיר עליו תאור חזה למנוא הדרך הזה תח"ר ואזדא צריקים כאור נוגה הולך ואור יקר נכון תיו"ר ל' שהאור הזה מאיר מארך בשני דרכים הדרך האחד הולך ואזר ל' ומאיר ואינו פוסק עד נכון היום שהוא ועוד נוקבא יום ובחצי מצחו שנקר' נכון חיום פי' נכון מכתן באמצע ובדרך השני מאיר לצדיק גם כן שהולך מעה"ז ואור לו כאומרו בזוהר הרש פ' בראשית פרש הגלגל אל אור שברא הקב"ה ביום ראשון היה מאיר מסוף העולם ועד סופו והוא נגה לצדיקים ליעתיד לבוא ופי' כד ר"א כד תימוס נשמתא דצדיקא יעול בה לעלמא ראתיבי בגה תאור עד היה הוזה והיה עד סוף העולם לתכונא- ברסיסו ומניה אתחא אחפרשא לשית מאה ולשיר אתחין דשליט בוציר אפין דבר-ניב בית כל אתחזה " חסד ואמת והוא שאמרנו למעלה שאותיות ת' תויות עם נקודותיהם עולים תלמוד שהוא כל התורה כולה רמ"ח מצות עשה ושס"ח מצות לא תעשה כללם תרי"ג מדו' ולכל מצות דרך היכל פיחור ולכל פרצוף ופרוף רמ"ח אינהי ושס"ה נתיב כלם אותיות ושמות הקדושים ומזו אומרו בזוהר שמי עכ"ת הוא שס"ת עם זכרי תוא רמ"ח ואשתי מי תוכה כלאותן עלמין כמספר השניה היא שעשרות אלה דאדרך שמתכנים ומתעדנים יחד עם שעריהן דציר וסעיבוב שעשרה אלה מתחוות בסוד בנר בריאשא דציר והוא סוד תפליה " תפעול השלישית כי ביום השבת בשעת המנחה יוצא אור מן רקיע הרקיעים

תיקונים

מספר שערותיו של אריך אשר אחת מהנה מהנים ומעיבות מהנים על חמשה הנקראו רעוא דרעוין ומאיר מסשמיע אור חרש ומעיל על רשיחה דציר אחא עת רצון ועל כן אנו מאחרים מאני תפילתי לך " עת רצון ואנקת תשובתו ונתר אחד לאלפים " לההם כתל הקליין השוכב על סוד התחתון הנקר' ונקח בעיון זכר ונקיבה בשני שיבול תוקן חיזירים עד מבוזרו דאריך על ראש ציר' ובאותו פעם עולים ציר' ונוקבא בזמן שב"ח קיים עד תחת המזלות והיינו עד היקון שפיע של נוצר חזה בתוך מקום אלא ואמא וחירשי מקומם ממש והם נקראים קודש בסוד שבת קודש וירושים מקום קודש ואנשות לוקדש תבנים אליהם ואוכלים עמהם במקומם ממש וכאותם הפעם נוספים מבחני קדני תשעה' אשר הם כמנין קדש דחיזו ח' נימין שבהם והיינו ורבתיב זכור את יום השבת לקדשו ועל כן צריך לכוין בשמוש האני תפילתי ללגלגל המליה בשעה אמירת השמוש האני תפילתי לך " עת רצון כדי לכוין אל סוד האורה של רעוא דרעוין כריש' דציר כדי לשנות השערו' של ציר הנוספים על אנשי ישראל שלא יסתמו אותן משמוע תפילתינו ה' היינו דאמר באורא דשרשת נשא דשעיר האחור ראוהן ולא צריך למחפ על אותן והו שאומר דוד הם אותך ושמע ' להיות כי בגגי עורף של ציר שהם פאותן הכלים הנשברים ואלו הנשברים ואלו חשערות של ציר שהם תומם' העורף היו הציר' לוקחים האדה מן העורף של ציר לכן צריך השערות האלו להיות שחורות שמתגברין בתוקף ריניהם כדי לגרש הגדיני טהדין שלא יהו מאור שרף של ציר ונרצי. פחדין הם אכזבים של שברי כלים הם אותיות שלהם שנפזרו איש פעל ריעהו ונפלו שורות שורות ולבן הם דינים של ק"ן אלהים נוזרין רפרולא והם נגרא קנאה ושנאה ותירוד וריבוי שנתחברו אותיות איש ל רעהו מה שהיו נפזרים פקודים שלא בסדר וילדו כרמוהם בצלם בנורע שמהם נעשו הקליפות וביעותיהם תרבים כשיראל הם הומאים נפנה העורף והוא היינו שהשעירו' פתי' על אוני ת' כדי שכבר כל לא ישמע לתפילתן ונשאר העורף סגולה והריעין נהנין מזיו אורו ולכן אסר הבאים בשם ציר כי פנו אלי עורף ולא פנים אל תקרי כי פנו אלא כי פיגו כלומר שכמעשיהם הרעים היו עושים הפך רצון ציר שהיה ראוי להם שיעשו מעשים טובים כדי שיפנו הפני ויחגלו האחים כדי שישמע תפילתם והיינו מה שאסר הפסוק הפה אלהי אתיך ושמע ובשה ירחמו שנם העורף שלי יהיה מכוסה כדי שלא יהיהו מעורף שלי הקליפו' וחם עשה לחמך שפיגו עורף של ציר ואין מתרעים ציר שהקליפות נתנים פיגרם בשהוא פנוי ויצר שאין אפשר שהשעירות של ציר סכסים לעלם פנים של לאה ' תחשיבת היא שהשעירות של ציר הבף שיצא מספני אפיא אחר גדולת שני כבר אמרתי לך שאם פציות חסדה של ציר יר מקום קשר של תפילין יש אורה תקרא אורח צריקים והיינו פלגותא דשקרי דו"א נמצא שהשעירות של ציר הם מכסי' צדדי העורף שלו ואת"כ הם מתערבים עם שעיר' לאה באופן שבאותו המקום שהם בצדדי העורף הוא כן הרביקים פלאה לציר ושם אפשר לריעים ליקך וליהנות מאור עורף ציר אבל כשעירות אריך אנפין אינו כן ואורך' מן אורא"א יניק להם ביסוד אופ"א שאמרנו בכאן שאלת הר' יחיר של שם ע"ב תקנו ארבע מאות עלמין דכסופין ולא שייך תיקון אלא במקום שהיה קלקול ושם קלקול היה כאן אלא שצריך אתה לדעת שלא נעשה האזרות צדיקים זה עד אחר קיפול אריך שחצלו עמהם נח" אזרות פנימיות של ציר ונוקבית וכבר ירעת שענין שברי כלים היה כדי לתקן העולם כדי שיהיה בעולם טוב ורע טוב לשוב ורע לרע ופירושין של רבריכם שענין הרעה פוב היינו שאומר הרשב"י ע"ה היא המלכות בכמה מקומות היינו שכשנשברו הכלים ומלכות אהבמלת זמן שנתנו הבישול היתה בסוד רע ר"ל הדינים שנתחזה אח"כ מהן תקליפות וחיו סובבים המלכות מכל צדדיה בסוד ים אוקיונוס הסובב האדץ ר"ל שהם אוקיונוס היא סה שנתנו בתחר בסוד ים אוקיונוס הסובב האדץ קולפורא בקטני' סנפיר' כיצדי פי' קלפורא תפוסרתא' ר"ל שהדיני' כולם מקשבים כמו צוחר אחד קשה בקופיא פי' קשר א' סנפיריא ר"ל שאחר שנתפשט מקום מן הצרור הקשה נתחזה בסוד סנפיר שהוא מתפשט ואינו קשה כל כך ר"ל שהיו הדינין מובנין אותה ומקיפין את המלכות ולא היו יכולין לינק בה מפני שלא נשברה

נשברה אלא מקיפין אותה מבחוץ ואחר שנתפשט ארץ ראשו עם שאר איברי הפרצוף ער ראלין וחיו ונגלין מניצין קר הבלים הנשברים ואסור לו אין סוף שיתקנו כמו שאבאר בסקופו בסוד סים כובש או מלכות נרבקרת ברישה של ארץ ונתפשט לבלתי לא חסים הבלחי כדי לפתקן ולא אסתייע מלה בשכל הקפדוש שאמרה אי אפשר לשני מלכים וכו אכל מקום נשבר כתם והיינו דאסר קרא זאשר תגעם על הסים ונגעם חסר כתיב בלישר שגרת ראשי אלו הדינים שהם בסוד תגיבים על המיכה בלישר קודם שנתגברו ולא היה להם נקי אלא בעודם סים כשהיו מקיפין את המלכות שברה כתם וסרידותם בסוד לישרה וראש שאול ח"ו היה להם בנן וגוף היו משששי עלמא אכל מכל מקו באותה שבירה של חכמה שלהם נתפתקו קרוי שמו הגדרת שהיא כנגד מלכות ר"ל כנגד נקודות מלכות דתיר כתקה אותה מכל וכל אבל מכל מקום שרשה מן חסים המלחדים היא הגניזת שאמר"ל שנשלחה לצדיקים לעתיד לבוא כשיגאלו מן הגלות הזה הצדיק וזכה אל אחרות והם נ"ע והם אינם כל כך רק שיזכו הצדיק לקבל הנאתו מהם וכן החכם יותר שזכה מן הכפף להכינא נרמיא. אבל הזכר היה קשה הוי אפשר לפתקן וכלכל מקום נסתרים כלום כבר ידעת שהרגים יש להם כמו ערע בתוכם ובשיתם מהם הערע הנ"נברא שמנו כמה אלפים רבים לה סרסו כדי שלא יצאו ביני עפעיני לעולם ותרע בזמן שוה הזכר נסתרם נסתקנו קנת קשי הרעים שבו ונעשה כסוי מנפיר והיינו דקאמר הרשב"ם ע"ה מנפיר בעיבורי ואיכא מנפיר עלמה ת' ומהם נעשי ארבע מנו' עלמין רביסופין וכנגדם ת' מאות שקל נפף דאברהם שהי כדי למתק זה המניעי של זכר הנ"נקבה לו כו המערה מעניין שהוא נחש עפר להמו ועפרן ני"ם לדמה למה הנ"ו שלפה כה למתק מערת המכפלה של נקודות לאה ורחל שבו' אותות פנימיות של שברי כלים ונהן ולזה כל מערת הצדיק יש להם צורת עבו"א שהוא צורת נפש ונקבה בפני בעלמין בסמרא דצניעותא כדי למתק ארסו של נחש ונחשר לעניינינו שכנגד זה המניעי שאמרנו שנתחק קדמה בעלייתו עם המלכות בתוך הפי של ארץ כהם יצאו אותן ר' מאות עלמין רביסופין המזמנים לצדיקים בגן מעבר הדינו שהמלכות נתפשטת בתוך הור ארץ ונתפשטת לעשר ספירות ולרוחבת שהתור הזה תוא נכלל בארץ ובבר ידעת שהתכסדרת תקרא רישא דאין נכללת בתוך ארץ בסוד עשרה עשרות הכף וכפוד ארבע באשתו והיו לבשר אחר ואין המתפשטת בתוך ארץ הוא בסוד שם ע"ב שיש בו ר' ערכי הכללים מעשר ועשר מעשר הם ר' מאות והם סוד ארבע מאות עלמין רביסופין שאמרנו נקראו רביסופין לחות שבבבל בסוד הזה היה הקפדוש שבבפה המלכו שהיה לה כתר לבדה והיא היתה מכרת פנימה ולכן נקראים עלמין רבסופין חרי לך שני פירושים על עלמין רביסופין והבן כי זה הוא אמת ונשגיהם אל תנח ירך נחיה ה' בסעדך:

פרק תשיעי

כלל הדברים שאמרנו לסקלה שיש לארץ שיערות ניסין וקוצין וכולם רחמים נסורים וכן יש בו"א שערין ניסין שקוצין הם קסנים מכוחי אור לרדיה ניסין הם חוטים יותר ארוכים ובניקים עד רישא דנוקבא על אותו הרישא יצאות האורה מלמטלון דליה שראש נוקבא היא לשמאלו שמם הפילן של יד. ושערי רחם יוצאים מלובכת של ז"א ניסין הם ארוכים כשל זעיר ודק כי לאבא ואמא אין להם שער לא בראש לאבא ולא בראש לאמא ומ"ש כי ימ"א ראשו קרח הוא פרחר והוא ואם בפאת פניו יפרח ראשו נבח הוא פרחר הוא והסעם הוא כי השערות הם מכוחים כהארה שיוצאות מן הפוח והשערות נמי הם עניות ותיצאים מתוכם הארה ראבא ואמא ואינם צריכים לשערות לפי שהם תמה מלא דאויר אפיו ומסגו מקבלי האורה הכל מנמחם אלא כי אם להסב לו"א ונוקבית תאו סוד הפוסק נזמה שמים ויסוד ארץ משה שמים ויסר הארץ לא נאמר כדי להורית שבכל יום ובכל עת נוסה שמים ומחקנם ודיינו ל"א ועל זה נאמר ושמים לא זכו בעיניו והוא משל לאשה שמקשמת את בנה ואינ' מתפייסת עד שתקערתו ואינ"ם שנותב"ל אינו רי בעיני' ה'רואה תמיד כ"ו צריך יותר תקון ולכן הוא בכל יום משמשני'

שער שבע תיקונים נד

את הולד כביכול. ולכן ישראל רחמנים בני רחמנים וכל אחר ממיב לחבירו כי מבע חסוב להמיב ומה מניעון קדושה נשמתם מגיעים עד ליקוח ומי שאין בו בסרה ע בידוע שאבותיו לא עכדו על הר סיני והוא סנדל נרים ואוזות אשר נסעקו בישראל ויריין שבע נעיו בידו ואהבן ומר חרבה הוא שיש לאבא ואימא יסוד א"א יוצא הבל ונחלק לשני ראשי' אבא ואימא חצה ראש אבא ומפא מגיעים עד ריקוא דאדר דבסולא איתבלילן ולכן אין האוה"ק שלהם צריכין לחזור בסוד אור החוזר ממפה לם עלה דרך השערי' כמו בארץ אנשי אכנם כותבם להת מחיך אל בניהם ז"ן מחסה חשקם ואחבתם שלהם לבניהם בסוד שמים לא זכו בעיני כי ל"א נקרא שמים לא זכו בעיניו של אביו ואמו ומסיד נראה להם בי עירין צריכים תיקון יותר ולכן מתקנין אותו תמיד ומבחילן אותן עפרות מהו בורא שמים נוטיהם והאור שהיה ראוי לעלות לבאת דרך השערות יורדין לו למפה להיות מחיך לו"א ולכן אבא ואמא הם חלקים בלי שערות ואינם כמו ארץ חיצי כי השערות הבלית' הם לצורך אור המקף כנודע. וביון דאתכלילן בכולא המקף אותן אין להם צורך לשערות שלהם ולכן יהודים האורות הם להיות מסדין להן' ונשארים הם חלקים בלתי שער וסוד השערו' שהם להתינו אור המקף הוא בלשון מ"ת שנא ואתר עירי נקו' את מ"ת פירוש כי השערות היינות אחורי האור מבחוץ הם בתיבת המקפים ותהו תקנין שנאמר באליש"ע עלה קר"ת שהיה מסוד אור ש"ע נהורין חיצונים מחשבון אל של ארץ והיו הוא סוד נ' חלקי הי'ור אל תלת רישין ואותו האור נכשף אל אמא עם אבא למפה יורד אל ז"א ואין להם השערות הנ"ם כאות שורש אודו כי אם מקנת בכורייא והכן אנ"פי שאמרנו שאבא אין לו דקנא על כל זאת יש לו ת' תיקוני דיקנ"א וזש סוד זקן אחרן ד"ת ז"א ני שמונה הם ת' תיקני דיקנא דאבא. והם בסוד לבושים דהיינו שמונה בגדים שלובש חגיגן גדול ולכן מזכיר המסוק שני פעמים זק"ן והיינו בשסן חסוב היורד על הזקן. זקן אחרן והבן ואפא אין לת דיקנא אפני שזיא בנקיבות ומפני שאמרנו כי שערות זעיר מתלבנים בשערות ארוך והם בסרסשים ער הציבור ובשם התפשטותו של זעיר ולהיות שיתערות רחל הם ארוסים ואינם פנימים ער שערות ארוך ואנו מפשיטים אור הציצית מאורו של שערות ארוך ער למפה ולזה צריך לשים הציצית לפניו כנגד התור הזה שהוא סוד תורו של זעיר שהוא סוד תור של הסיבור כדי להמשיך דרך אותו האור של השפע מזעיר לשערות רחל אור הציצית הנ"ב לפי ששערות רחל מסבבים הם ארוסים לבן צריכין הם לשפע הזה של זעיר כדי ללבנם בסוד החסים כמו שיש בארך בשערות זעיר שהם מסבבים שתורים ברכתי"ב קוצותיו תלתלים שהתחת בשורה ותלבנו משערות' ארוך שהם לבנים רכתי ועתיק יומין יתיב לבושה כתלג חיור ושער רישיה כעמר נקי:

פרק עשירי

בו יפורש תיקון רעוא דרעוין

כבר אפרנו לסקלה ששלשת פעלו כאחר הבכסו זה בתוך זה לעשות מהם שלשת תיקונים שסיפנם עי"ף שהם עפר נקי סוד השערות רעוא דרעוין שהוא סוד הסוה ופתיחה דלא סתימין שהוא סוד עינא פקיחא דלא נייס הפיה תרירא. ועל כל פנים יש בוסכם אצלינו בזה הסוד שכל אור הלון שהוא רוגו והשערות נעשו סרוכו של אור הסו"ר והסבת נעשה על כל פנים סרוכו של אור הנצח והיצועין נעשו על כל פנים סרוכו של אור תיסוד וכולם בשל עתיקא רק שהפנים חלק אחר בלי סחולק לחלקים נפרדי אחר נסר תיקנו הוא ואע"פ שאנו רואים חלקי דהיינו אוזים וסעה ועיניים והערות ופה על כל זאת הם חלק אחר בלולי שאינם נפרדים הראיה שיש חלקי רבים שיניס ראש חלקי ואינם נוכרים בכוח הפת והאוזים. יש לשאול והלוא הוד הוא רין שהרי הוא א"סהשה נבורי ואפ כן האיך הוא נקרא רעוא דרעוין להיו' שהנצח הוא השערו' כמו הוד שהוא שני לנצח. ול' שכתיקון זה נשתתף תאר עם יסוד הקר' הוד בשכו של יסוד הנקר' רעוין בכלל הסקוסו' והו שאם' בספרא דצניעות' רעוא דרעוין פי' רעון של כל הד' צוגות והוד הרית שם הן סן השיתוף של יסוד הנקרא רעוא דרעוין בראמור ואכתי אבא לסיק ל"ה ל"א אבר דעוא דרעוין ולמת

ולמה אמר ראיתי ראיתין אלא מפני ששיחף עמו גם בן נוזח הנזח
מקרא גם בן רצון ככל המקומות לפי שהוא אחר מן התחתונים וחיבו
דיקאמר הרשב"י שם אתגליין כגלותא דיתתאי ואם איתא דקאי
על רצון יכוד נז כלבר זוזה ליה למימר אתגליא אלא לפי שנצוצת
ויסוד נשתתפו שם הוד כאימהד ולזה על נצח ויסוד הנקרא רעיון
קאמר אתגליין כלשון רבים ואמר בצלותא דתתאי היינו בתפלת
מנחה של שבת שאז מתגלייא עינא מקדישא דלא נייס ולזה אינו
אומרים אז ואני תפלתי לך ' עת רצון שתאמר הוא המתיק
מצדיר לזה אמר באדרא ומאי עינא מקדישא דלא נייס כגוני יסוד
שכבר ירעת שבוני יסוד תיבו יסוד ' וכלל גדול נקוט בידך שלעולם
נז' משתתפים זה בזה בנקודה הראוי ולזה נשתתפו יחד ג"כ בתיקונים
אלו ומזה משום שכמו שהאדם רגלין הם רבוקים יחד בכפוי האחד
כך בכיכול נה"י הוי מרובקן' יחד כא"ק לא כשבבנים האוירא דכיא
בהשתתפו' היסוד של תני תמלכות תעליין נמלקו ולזה אמר אחר
כך אשתא מקדישא דלא נייס והיינו יסוד המשותף עם נזח והוד
כמו שאמרנו ' ואמר מקדש בלשון רלית ליה נבנין הנזרמים
התנוצות שהנבנינים הם נזח והוד של נקודות נזח והוד עצמם
שנזח עצמו הוא עין יסן והוד עצמו הוא עין שמאל ומפלא
הנבנינים של יסן ושמאל הם כסוד ג"ח הכלולים בנ"ח עצמו ובזה
תסקום נעלמים אלו"ח של ג"ח ואמר הרשב"י דלא נייס כלומר
שאינו כמו זיעי שכן ראש השנה עד יום הנ הנצוצות הוא בסוד
דזרמישא. והיינו תרדימת כלומר שאימא מסלקת תנוקי של"ה
שהם ה סחרים של זיעי ונשאר הוא כלתי השפעה אכל עין זרז
לעלם לא נייס ושוכר לעלם ישראל כדכתוב הנה עין ' ל יראיו
אשגחוך' ורתתא תליא באשגחותא דלהיון קיליאת פי' שאשגחותא
דתתא והיינו עינים של' זיעי תלויין במצעקן באשגחותא דלהיון
עיליאת בלומר מן האור תכא מן מקדישא דלא נייס רא ' שכבר
ירעת שתפלת המנחה של שבת הוא לתיקון זיעי כמו שסדר
הרב ז"ל בשיר של תקדה שלישית שצריך זיעי להכיס לאור זרז
חבא מינוקא מקדישא של אדך כדי לאכפיא הדינין ולהשלך אותם
לתהומא רבא הגי כלכך לחמשין ' כלומר הקליפות ואז זיעי
משגיח בהם בכח אותה האוירא ובשליכן לתהומא רבא ואז כלב
טוב סומין זיעי לעתיקא ולמלכות לסדרה בס"ש בזוהר פרשת
פנחס עיין שם ודין כי אלו ה' תיקונים הם המאירים לכל עולם
האצילות ' ודין שנכלל יום ליצת ערב מתעוררים הצללי דינין
דמקטרגים וחבילי מרוקין כדי לפעול פעולתם הרעה בסוד כו
תרכוש לכל חיתו יער ליצת ערב בשעת כניסה וביום שני ביצרת
הכוכבים בעת שקליפת נוגה עולה להבדל בקדושה עלים גם הכי
להכלל קסה וכוח יתאוות השלחוביהא ראשא מתתאי כסא הכבוד
ומברלה ביניהם ומפלגת אותם בגוקבא דתהומא רבא והוו שאמר
הכתוב בפרוה תשרים דמיינו הקליפות כמו עש"ב דהיינו קליפת
נוגה כי עשב הוא מאכל בחמ"ת הם הקליפות הנקראים בהסרו
ומקבלים שפע ממנו מקליפו' אין להם שכל כקוף שנושאי מיעשת
בני אדם בסוד אבדו חכמים מאדום וחבונת מהר עשו ויציצו כל
פועלי און שהם המחבלי' אשר תתחיל השכחתם לעלי' ראשיהם
למעלה כדי שישאבו מהקדושה ויתנו להם להשפרם עדי עד '
ואוירא העליון האוירא דע להם שהוא סבת נפילתן לנוקבא
דתהומא רבא בגובר למעלה תזו שאמר קהלת עת אשר של"ם
האדם נאדם לרע לו בלומר תאדם של ג' קליפות באדם שהוא
קליפת נוגה לרע לו ' ובעת תפנתה של שכת כתעוררים ג"כ
כמו שנדשים בכל יום אא שתנלה ותרצון הגו' דהיינו הקיסו גוגר
והוא יסוד הנוכר הוא עינא מקדישא שאין בו שיערות עם עתים שהם
דינים לפי שכולו תסר ואין בו דין כלל זיעי מקבל תאדם גדולה
בשעה הזאת ומאיר האוירא העליון למטה ושראים שהקליפו' מרחוק
ההוא תאדם ורוצים להסתכל בדו נכתים עיניהם כמו שאירע
לאדם כשמביט בשמש והם בוהיים וחוזרים למקומם ובאוירא
שעת כל הגוללת בנחת ולזה אנו אומרים ואני תפלתי לך ' עת

רצון קודם תתאת ס"ת כמנחה כדי לעורר הרצון באותו האוירא
לזיעי אונפין דאיהו ספר תורה ' וכשיזה תזאת מת משה רבינו
ע"ה דאיהו תיינו נשמתו מתוך זיעי :

פרק יא

הוא התיקון האשרון שהוא תוספא דאיהו **פרדשקא** :

הזיקון חשביעי הוא תוספא דעתיקא דאיהו פרדשקא
ובזירה תרין נוקבין דפרדשקא דאיהו כיסורא
דמלכות א"ק המכוללת בתוך מלכות א"א שהיא איומה כגרגלת
פי' משהתה בזה לשלש ראשונות שכל אחת לקחה לתך פרה אחת
שליש מאדרך ותרין נוקבין של האומם הימנית היא לאה תשמאלית
היא רחל ' ומלכות נקראת תחילה ועל זה נא ' ותחילתי אתחנם
לך על פי שם תשמה דעתיקא ' ואמר רב תמנחא סבא לגלל
החומם אני פתחלל ' ואמרו כותבי רבינו תרין נוקבין דפרדשקא
ר"ל כמו שהעמדרין דבוקרין בכרית מילרין כאדם כך מלכות ז"ו
שבמלכות א"ק שתתקן במסת תיקון החומם היא רבוקה ביסוד ואין
לה פרנסין כפני עצמה לפי שיעולם האצילות הזה דזיינו מזיעי
ולמעלה נקרא עלמא דרכוראי ' בלומר שאין נקיבה נראית לשם '
וכבר ירעת שהחומ' היא משך ך שהוא יסוד באשר נותר בתיקונים
ותרין נוקבין דפרדשקא הם לאה ורחל שהם מלכות וכבר נודע
שנקיבה נקראת נקיבת על שם נקב ה' בספורש כליסודים ' ואחר
כך תרין נוקבין שהזכיר הרשב' בתיקון החומם ויסוד על תרין
נקיבות הנזכרים ' וישליתן פעם למה נקראת החומם ולהלה הוא
חבל אותיות חקודש המאירים למטה ואם נאמר שהוא כביכול
צורת חומם מצוייר מאותיות גם זה לא יתכן שבצריה צורת הנטבה
מפני צורתה המסובב אפכא מסתברא ' אלא דע דאמא אומרת
לברתה מנתא דהיינו שם ס"ג שיש באמא ואתנה היא נשאלת
ללאה ' וכן תומם עולה ס"ג ופרשיות אותיות החומם פורים גם כן
על דבר זה החילת היא אמא לפי שהיא שכינתי למדרי פסטרי
לסעלה ויש בת סדי אכו"ת בעולם הבריאה שהיא מקנבת גדי
כשלשה שלישים שלה לסיכך יש בחשם חזז ג' פעמים כיתבה כות
אזובה ובכל חלקי שסנתה ועליו היה משורר דוד שאסר
למנצח על השמינית מזמור לדוד כי מאימא היא נאה לכל
המקרבנים ואינם שלושים באורות אימא תולדת כאלו כמנין כ"ל
קישוט הכלה הבאים מאימא וחם כ"ר פרקי מסכת שבת כלה
מלכתא ויוצא מפסוק **אן** ישיר משה **וב** ני ישראל את השירה
הזאת ונו' כי **בארץ** חזוא סוד פני שור של אימא שיראו על חיכם
ויעשרה נקטה באויבים ורחת בפסוק " לחם לכם ואתם תחרישון
הוא אוחיל נחלת שו"ר מהסרכב' וכפה כל הדת' לחכו' באויבים
ומתפשטים ממנו שפות אחרים אשר מניעם כ"ר ויוצאים ממפי
תיכות הראשי היכות של כ"ר ספרי קודש עם ת' חמשי תורה מן
ראשי יסודי התיבה הקדושה לתיבה תאחרון של כל סיום ספר
וספר מהספרים הנו' הם סובים לזכרון כידוע לי כי הם גורמים
אהבה בין מלך למלכה ני"ו אותיות אימא נעשה הזיווג והאחדה
נוראת האכרון של ויעי להשוקתו היא השביעית שאינו שוכת אותה
חמיר סרוב אהבתו ולזהות שזיעי הוא תורה שבבתב ונוקבית היא
תורה שבע"פ לבן הם סובי' לזכרון תלמוד של שתי תורות ומזכן
יבין ותחזר לעניינינו לאותיות חומם הוא " ותוא ויעי בגודע בכל
מקום את " ותוא ויעי לפי שנעשה משפש פטירות של עלם התעה
תפלת הוא יסוד שהוא סדרה תשיעית וגם אמרנו הו" הדואה סדרה
בתלום חיים סומסים לו כי הוא נקרא ה' העלמים בגודע מינמו
בשיעור עולם התפה ושלת הוא גם כן אותיות פוב ושוב חיים הבל
אחד תוא כגדש בפורש בראשית דבה נתנה שוב את סלעי חיים
וגם יעיר לו הוא נבנת על מקום אוירא סגרא השלמרת על אוירו
חמקום לכן אין בת מיתה להדרים בתוכ' עיף וחיר תרשה ' חס"ם
היא מלבות שמקראה ס"ם שהיא חומם מקום ארבע פטירות של
ויעי פסיבודי ולפסחה שהת"ת נהי דיניי כל אחר כלולה בישר
חרי ס"ם של ויעי ויש בחיבת סס"ך עליה כגודע וכן באמא ס"ם
סם"ך ועל זה אסרו בספר יצירה אם הס"ם רוסמת השין אויר
שורקת ר"ל אם היא רוסמת סלוטר שיר' כי בכל זמן שהיא עולה
פוכרנת

מאכרחת לשורד ולוסר לפניו כי בעונם מפוררי מחלוקים והראוי
לה שיהא בנבעקידום ואם לא היה יהושע משתוקה לא עמדה וכן
כל הרוצה לעלות בסרכבה מוכרחה לשורר מאלו הם השירות של
פרקי היכלות ולכן גם דוד הם"ה היה משורר ושרתי"ם על"י
שכינת אזכת למלכות בית דוד ודי בזה • ותרפה לאלו האותיות
הוא שבא לה שם ס"ג הנ"ל בקמץ למה"ן וסמ"ך ולפ"ת שהוא יסוד
וספיח לם"ם שהיא מלכות ולא נקראת תומם מצד כתיבה לאותי
וכתיבת רחל נקראת פרדשקא והיינו קנין החסרים עם הנבורות
ר"ל החסרי' חס ר"ב שהם ע"ב ס"ג ס"ה כ"ן שהם כרכבי' כלום'
שע"ב הוא בעולם האצילו' ס"ג בבריאה' ס"ה ביצירה' כ"ן בעשיה
עתם מצד ארץ והיינו כרמ"ו ראין שכבר ידעת שבאו לא הר' שכתוב
לארוך כמ"ק שבראשה יש שם ע"ב וכא-הוי שם ס"ג וכתושבו שם
מ"ה ובשיו שם ב"ן ומצד הנקבים שלו היינו אמא-א ישלו אהי"ה
רמלוי יוד"ן עולה קס"א ומהי"ה עולה במילוי האלף קס"ו וכמילוי
הוי"ן עולה קכ"א ס"ת עולה תל"ת תרל"ב עולים תרס"ן וסלו"ת
פרדשקא עולה תרס"ו וכללות האותיות וחסלה עולים בין הכל"
תרלשקא האומר הרשב"ז ושפט אתעי רשוא לכלא בלוסר לכל"
הקלסות כולם מסתום מה הם לוקדים הרוח והיינו הנשמה והיחיה
במדרגות באופן נשמה רוח חיים :

פרק יב

אעפ"י שאמרנו למעלה כי השכינה של מלכות א"ק לקחו
להם עשירית מפירות של ארץ אין הכוונה שארץ
מבפנים ומלכות מבחוץ מ"ו להאמין כזה חלילה ויותר נבוה יותר
נטהרת למעלה מהבחוה שהיא למטה מסנה נעשה לה פרס וסמך
שלא יצאו מסנה התחתונים כל כך לא ע"י התנתצות הסמך ואור
הנקבים של הראש היחוד-א דרך צד ורע כי מלכות א"ק והיינו מ'
התחתונים של"ה חס ולא"ן הארץ נמוך אור פנימי המשפיעים
לספירותיהם ואין נעשה לה מסך ואין הוא בתוך ארץ מטט בסוד
עשרה עשרה הכף כי באמת ארץ מבחוץ ואין נבנסת לו בסוד
אור פנימי וא"ק דהיינו מלכו' שלו היא ראש כמני עצמות ומשפעת
לאין וארץ ונבנבים יתר • ומתקו כמו צוף דברי הכתבי יונה
שאומר לפי השבחתו הוא כתר ארץ חמשפע מחסר רל"א פלא-א
דברולתא והוא הכתר-ה דארץ המושפע מבניה רל"א קרוסא-א
דאורא היא בינה דארץ המושפע מת"ת רל"א והוא ג' ראשונות
שבארץ לפי השבחתן הוצרכו כל אותן מהן לפרסה שליסתן מן
התתנות של ישסוד עלמה אבל נצח והוד' ישסוד המשפיע לחשפיע
לחסר ונצח דארץ וכן הוד' המשפיע לחשפיע נבורה מצד' ויסוד'
המשפיע לחשפיע לדעת ת"ת ויסוד אמנם מלכות רל"א והיא לבדה
הוצרכה לחשפיע למלכות דארץ שהיא אוסנה כנבולות' כאמור
למעלה ואנו מוכרים בראשונים למעלה מא-גו ראשים כאלו א-ארץ
כולל מלכו' א"ק כאחר שהוא נראה מבחוץ והיא נמוך ואור מקף
לאין וארץ' • ואינו כן אלא מלכות א"ק היא עיקר אותה נראית
מבחוץ מפני שהיא צריכה למסך ותרכה ושרכה שאינם מגיחים
לה להאיר להה שלמם' מהם מפני שהקולמו' אינם ראויים לקבל
מהם ס"א על' התנתצות המסך ותקני הראש דרך צד מה ושנו ס"ש
המיסדל סוד החיות נראית נשמות מהם נשמות עם נכוא ושרת
שהיא לאלוהות אורך לכניס וגם כן למעלה משל זה אל הם מכניס
שמות האלו ומסבין יבן שלא יסתה המעיין ברבריהו אלה אלו יגות
וישקום לבמה בעה"ו וכתיב' כ תולך ואזור עריבן חיום וא-אין מי
מוחה בידו בעלמא לקבל פני הארון" אלהי ישראל ומסכן לשבועה
תקונים אה"ס קד"ע ת"ת ושרתוסד' נהלולתא ס"פלא רבו ולהא
ק' קרוסא דאורא • ר' ויקוא דרקון" ע' עסר נקי • ס' פתיחא
דלא מתיסין ה' חתסבא • וא"ת לסת החכרת ויקוא דרקון שהוא
המצות קוד' לעסר נקי שהם השערי' שהם לם"ל' מהמצות לא' משום
דעסר נקי ומתיחא דלא מתיסין שהם העיניים כלם מצות ש"ד
דרישא עלמה באופן זה השערי' מכוחר שלהם עד ת"ת שלהם
ום שלישין פעמת תראש ומצרעים שהם בסקום חסר ובנור וסת"ת
שלהם ולסם התעתי' דאורן נצח והוד כתיקוני תרא' וסצח
דרישא דבקען רעת שבארץ הכולל בעצמו ת"ת ויסוד מכוח
דרישא עלמה: נלוקח המצות הזה קו האמצעי מלמעל' עד למטה:
דהיינו דעת הת"ת ויכוד דארץ שהוא קו האמצעי שלו ודעת הוא

יותר נבוה מחסר ונבוה דארץ שבעשו מסנו העשירות היינו
שכבנו עם קוסם דהיינו קו ימין ושמאל בהם ואוקמ' שמות"כ לקו
א"ס הקו האמצעי הזה וכפאו תחת השערות על מל' ואת מאחר
שיחה קדום ואלסלה"ר והוא בפרצוף עצמו כשמ"כ בהשערו"ת
עצמם אינם חלק אבר הפרצוף אלא הם אורות קדמים אשר הכח
תוץ מסנו יהנו לכן נקם הסצח קדום ואחיץ בהם היסוד והראו"ת
דברי סבוררים כסולה נקיה מגוסה ב"נ נפח כל אלו הם האילת
גרול לדרכי בוצינא קדישא רשב"ע ת"ח בספרא דצניעותא האירא
רבא חסופא • אם חוכה שתגיע לשם ומי' אשאל הסהילות אשר
נליחי רבים כאלו ונלוי וירוץ לפני קב"ה ושכתיהם שלא לכבודי
עשיתי אלא לכבוד מי' אלהי ישראל לדעת יוסי שיעור קומה שלו
שב' רע את אלהי אביך ועבדיהו ואם אין לו לאר-ב ירישו"ת מסנו
אין יעבדיהו גם נאסר ידעת היום והשבונת אל לבבך כי מי' הוא
האלהים בשמים מסעל ועל הארץ מתחת אין עוד ועל זה א-אמרו
בפרקי היכלות שאקב"ה יושב ומצפה מתי יבוא ערי וירוח ביומ'
שלי פלסול חפלך ובנבודו ואי לאו צאני לך אחר מוהך פתן סכ-אן
ליח אנת כדי למיעל אי אחית לכאן בלא ידיעה • יהי רצון שלא
נהיה בביושופא לעלמא דאתי :

פרק יג

אמרנו למעלה סוד שערות דזעיר ג' נימין שב"ל שערות
קיימי מהאי ספרא ומהאי ספר' דנולגלתא בגבר
פנים שלו ואין דזעיר אנפין מתחלים לחלוק שערותיו האים ליסן
ומצים לשסאי אבל בהאי אתיקא מתיסא דכלא אין בו יסוד השבה
ולא מתחלקים כאילן ר"א אלא כלם החסים נמדים שבי ערדי
הגלגלת בי בתקנים שלו לא אתחי בינה שכאלא כ"ש בו עצמו
שהוא רחסים נמדים ' ועל זה נתאוו ישראל דרי חסר בי לירע סי
הוא הסנחיע שלחם חס ולא"ן בתקנים של"ן או א"א רכתי"ב יהי"
בקרבנו אם אין אם הוא לברו דהיינו ז"א סנחיע ושסשיה כנו בל"
השנחת א"א וז"ן נקרא יהו"ה בכל סקום וכן א"א שלקר' אין על
שססתתר בו אין והיו לבשר א-אחר ואפאי אתעשו משוח רלא-
עברו בתביבותא אלא בנסיבא דרבינו ועל נסיבם את מ' וכוונת
ית לדעת ולנסות אה יה"ו אם עתיקא קדישא סנהיג אותם אם
יתבאו אתא סהלא ומסלא להם חכף שאין שם שמאל ודין כל עיקר
עשא"כ בה"א בתושבה שלו נאסר ויתר אף " בם וילך כי אין לו א
תיקון כי אסם בתיקוני א"א כי שערותיו בפנים השערות רי"ו סן
האוגים ואם ורהא דהושסא שהוא ורוא"ח דהיי' חסכר נסור א-אינו
נושב בחופסא שלו והוא סכלה חבל שנאסר ויתר אף " בם וילך
כסר"א רוח חלך ולא ישב' הא' כי רוח עברה בו ואינגר הנ' סצת
של הנולגלת הנקרא רעוא דרקין רצונו של ז"א לקבל הרצון הזה
מא"א שנאם' והיה על מצחו חמיד לרצון הסקבל אליו לכל האדם
הזוכה שסעביר על מרותיו נורם שישניה בו הרצון של א"א דהיינו
הסצח שלו הנקר' רצון על מצחו של ז"א ובוה מתרמי' כל סצחץ
תקיפין הנקראים חס"ן היפובו פ"ח ועל זה נאם' ומצח אשה זונה
היא לך מצות הכלם ע' בשביל חטאי' של ישרא' נרסו שהקליפות
הנקראים מצח אשה זנ' יונקים ה' סחאורי' ז"א וקובל הנביא על
ישראל שחטאתו ונרסו בקלקל גדול שבשוחא עם בשוחא עם בכא ומרי
אבל כשסנלגלת אהיך כל הקליפות נרתעים לאחור תסים לנוקבא
רתחומא רבא • ולכן אומר בזוהר באדרא רבא פרשתא ובך
אתגליא אתקבלא בלותהון דישראל' • איסתי אתגליא ישריק ר'
שסעון שאל תגיעת איסתי אתגליא א"ר שסעון לר' אלעזר בריה
איסתי אתגליא א"ל בשעתא דצלותהון דסנהת רשות ובתה נתן לן
רשב' רשות לגלות הגלוי שלו תהו תרשו"ת שאמ"ל ר"א לאביו
ואת"כ הוא שב' אותו שיאסר תתן לו רשות לגלות הסור הזה א"ל
רשב' לר"א מ"ם מתגלה מצחא קדיש' ר"א בשעה סנהת רשות
א"ל בשום דהיהיא שעתא תלי"א ויבא ולחתא בו א"ל אי מצחא
דאקרי רצון בהתי' שעה אשתביך דינו ואשתבת רעוא ומתקבלא
צלותא' תל"ר ואני תפילתי לך " עת רצון ' ועת רצון סעתיק יוסף
לגלאה מצחא ובגין כך אתתקן בצלותא דסנהת רשות' ושמר
הרבר הוא שעה סנהת הוא שעה שכל בעלי דיכן סתעוררים לעת
קרב שנאסר בו תרסוש בו תהיתו יער • יער ג' סגלגלון שבעשיה

והקליפות הם החיות שבי"ר העשיה

שער שבע תיקונים

העשירה אשר שם ששה ללילות וחול ושליחם • כי כששה ריבוייה פור ו' של שם הויה זעיר שקקנן ביצירה כששה קצוות רוח"ם ושם שש מאות אלף מלאכים כנסכתי בני ישראל ושם פור ששה ימי התול ובכריאת הוא פור עלם תשבת ואצילות שבת שבתך וכתיית שעת מנחה הוא • מסוגל להתגברות שלהם בימי החול שסקבלים כ' מיין רין מנצ"ף ושל"ן רינין והוא הם קוברים ביה"ו ויש לרשם רשות להזיק לפי שאינם מברידים עליו כשמים הזהרו בפליני ובמזוזתו חתו צדיק יסוד עלם זיהר ברורו או איזה יחידי סגולה שאמרו חז"ל עליה ראיתי בני עלייה הצם פותחים והם מתגברים עד תעות עת קריאת הגבר ותפתחים משתמשים בעולם ואז יש סגולה למלאכי להחכנים נשמות להיכלות פנימה הראוי לבנס במעשים פוחים שלו מסה שיעשה ביום וחוה מיין נוקבין לחדש נשמו' אמת ואין כאן מקום באומרם יגא לנו מגרון רינן שחקליפו' רוחים לעלות למעל' ולקחת תבנורו' ביה מנחת שבת בפי כתנה' ורחול ואז באותו העת פתגלה פתחה דעתיקא הנקר' רשא ורעיון ח"א מקבל האורח גדולה ממנו ויניו פסותקים • ועל זה אסמך רומז הסעודה השלישית של ז"א שהוא שהמה בהאורח עת רעון יגיע לקחת אותה ישראל ולהסתכל בפניו ע"י פני א"א ה' היכלות דבריאה נכללים אש"ח ע אשהתה בריבוע זכר ונקיבה בפור זיוו שבת ויפורים בגוף שלה והם פתוחים להדבק בגוף' של ויניר כדי להעלות עמהם לפעלה ולהגות מן חדוי שהדיה ז"א בהסתלקות בא"א בי באותו הפעם עולה עד תיקן שפיני ר"ע תיקוני דקנא ריא"א ושם ישראל וכיון אז האורה זו שורה על עם קדוש הנמצאים בסעודה זו בבוהה ובדעותה דלבא • וכמו שמלכות נקרא באותו הפעם תיבה של נח שתרגומו תב"א לפי שאינה עתה בסוד הזיוו ולפי שכל חיילי העולמות פ"ע עתה הם בסלכות נקראת חיבה נח שהיו בה מינים ממינים שונים • שכולם נכנים אל האורח של הדעון כן אנו נזכה בלנו מהרה לאורו ז"א תזה בעל הסעודה שלישית שהנסך את עתיקא קדישא ומפרונימא לסעודה ואורח והסעודה שלמעלה היא התגאת שבת ז"א מעיקא מקדמא בסעודת משה רבינו ע"ה בשמי פרוש בם יום ובגרב ואכזיהא אנא ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו והיינו צדיק הדין של צדקתך אחד רשאה שבתלק בסעודת שבת לחדריו דבריאה אשתלק יער זה תאזור משה ושמע משה היתה מעודתו של אינש ב'יום ומסעודה משה שהוא ענג העולמות כולם באסניצית התסעודות של הסעודה שלנו ומסני זה צריך להיות בסעודה שלישית שלשת גברי לרמת לעי"א מקדמא בגוני יסוד לילה עליהו וביניו ומצות הסעודה נתני ויניר מוקבה ועתיקא מהוא של א"ם שלסיקלת מסנו ועתם כל העולמות ועשר כתות חמלאכים אוכלים עמהם ויהיו רכתיב לחם אבירים אכל איש זה משה שאוכל לחם שפלאכי השרת אוכלים • ואין לשרי הלספר השכחה הגדולה שיש להעולמות באותו הענין מה שאין כן בימי החול שהריונים מתגברים וכל העולמות מצפ"ץ מתגברין ושלליות ועכשיו בעת וכל העולמות מצפ"ץ מתגברין והלליות נשלכים בנוקבא רחמוא רבה וזהו סוד הפסוק צדוק הדין של רוד שסגלה תענין ר"זוד צדקתך כהרי אל שהוא התקק הראשון הירוד מהרעי עתיקא שהוא לשון רבים מכחה גבר הלת ר"ת שהוא אחד אל הוא האורה שבמצח עתיקא שיש בו ג' אל שנים בפאות הראש ואחד במצח בסוד הלכן ר"ם ג' אל הוא גדול משפשפין ההוא רבה ונבה שמשליכים הקליפות לינקבא ונקבא רחמוא רבה ונבה שנקרא צדיק שאמרו ח"ו אחם קדוים אדם ואין א"ת קדוים אדם ובחם שחם הרשעי' תושיע ת' ועולם הינירה נקרא נ"ב אדם הוא מספורין ובהסוד הוא עולם הששי' שיש בו שם ב"ן תעלה בה"מ וכולם אחת ת' שהוא זעיר שסקבל האורה באותו הפעם תושיע אחה את כולם וסמצח של זעיר אנפין נהרין ארבע מאות בתי רינין בסור ר' יחין של שם ע"ב העולים ארבע מאות שקל בקף שסנהרים בפלגותא דשערי ר"א ובשהתגל הקת רצון של עתיקא דהיינו מצחי' כלהו אתכפיין קמיה וכלהו משתכחין קמיה הת"ר ארוך אדם יהיב כלום' יהיב באחרי' ואינו יוצא מסקומו לעשו רין וסחתיקו והיינו לא אתעביד • כתיב הנה עין"ל יראיו למיחלים לחסדו וכתיב עיני ה' הסח משוטטות בכל הארץ לא קשיא הא בזעיר אנפין • והא בארך אנפין ותשנא כל מה דאתי בהחמי ליה לית כמותא על עינא ולית ליה נביזין על עינא כ"ש ריש"ה ולא בעי למהוי הוא רמיזא א"ל לרנוני יסא רלית לחו ככוות על עינא ולית לרש נביזין על עינא ולית ניימין ולא בעיין נמורא על עינא • כ"ש עתיקא דעתיקין ולא בעי נמורא וכל שכן דאיהו משנים לכלא וכלא סחין ביה ולא נאים הת"ר הנה לא ינום ולא ישן שומר ישרא' ישרא' ולעילא • ואם ח"ו עינא דא דעתיקא נכסח רגע תרא העולמות אינם יכולים להתקיים • ובגין כך נקרא עינא פקדוחא • עינא עילאה • עינא קדישא • עינא ראשונות • עינא דלא ארמוך ולא נאים עינא דהוא נמורא דכלא • עינא דהוא קיימא דכלא • ועל זה כתיב פו"ב עין הוא יבורך • אל תקרי יבורך מאחר אלא יברך לאחרים דהאי אתקרי פוב עין ומניה מברך לכלא ואין אור לעיניים התחתונים של ועיר לרחוץ אותם מאדמימות ושחרי"א כשרואה לבן של חעין העליון הקרוי הרעון לעין התחתון ולעתיד לבוא חצדיקים קדושי עליונים אשר השיגו סחוח עתיק יומין יראו הראש של החכמה סחיסאה בארך הזה סה שנעלם ומלובש עתה שלא-ישנו כל כך אכסת ואין התת רצון מוכן לכך אלא לעתיד הת"ר כי עין בעין יראו איכתי בשוב ה' ציון וכתיב ישור בן עין בעין נראה אחת • הוא עין זעיר הרוא ומסתבל בשפירו של עין העליון ונסתקן ריניו ואלפלא עינא סבא עלאה הסיגיה ורוחין ד"עין התחתון של זעיר לא יכול עלמא למיקם אפילו רגעא הרא ולעתיד לבוא יתוקנו העיניים של זעיר אנפין ע"י עין עתיקא עיניו כיונים על אפיקי מים של עתיקא ריחוצות בחלב ישבות על מלאת ם"ם רחצות בחלב של הסדים כשום ריושבות על מלאת ישבו לקבל עד שנתמלאו ואין לחם שום פנם זה התיקון זיוו ע"י אדם ד"ה משה שאנחר בו אדמוני עם יפה עינים ואין שלי ארך אנפין נקרא פתח עינים וזיא הפתח שכל העינים מביטים ומיהלים אליו ללבן אוסם • וזהו כמו אור נשמח רב הפנוני מבא וכתו שנקראו נתנא רבא ועיירא הוא נשפח פר"ה הסקבל מאור עין זה של יסוד עינא פקדוחא וזהו עצמו מיסוד דאבא ובנו מיסוד אמא כאשר בארנו זה באותיות של עלם הסלבוש ומנהתנו כבוד בעולם ד"ה בהכל ק"ק שלי"ה הנקרא אפוריון חריזו סוד נרעו של יום"ף ר"ה נגינים חוכיח לאור השנה' הזאת של תעך הגז' תחו אומרו בארוא כפני סה וכה יוסף רלא שלמא בית עינא ביתא כפני שוכה לאשתגחא בעינא מבא עלייא הת"ר בן פורת יוסף בן פורת עלי עין בלומר על סבת עין של עתיקא הסשניה בו וכחיב פוב עין הוא יברך בגבורה א"ת עלי עין אלא עלוי עין ר"ל שהם עולים על עין התתחון שהוא עין של זעיר וסחלק למעלה אל עין עתיקא שסבוב בהאורחו עינא ביתא שהם הקליפות ולכן לא שלמי בהו עינא ביתא והבן ולתרץ לכוא בעי אין סוף ליקרא דקנא ורשיה קדישא דילה ודיוקנ"ן אורוחיה ושנוחותיו בעולם שלא ע"י אסניצית חסכסים הפרוכרת ואו ביומא דמלכא משתא לא יצטרכון למילף חד לחד חכמתא של' ולא לסדרן עוד איש את רעהו כי כולם ידעו אותי מקטנם ועד גדולם ונאמר ועל העברים והשתחוה אשפוך את רחי ואמר ומלאת האורץ דעה את ת' כמים לים מכסים ולכן כל ממשלותיו אלהים יהיו נאמרים למשלות שם יד"ו שכולו חסר ורחמים יבחינו את העולם חסקחיקים כל הדינים כולם יהיו אלהים ואין מוח נבמצא בעולם שלבלע המות לנצח ואלהים אחרים יהיו כשלים ומבושלים ולא יראו עוד יכל זה גורם ממשלת ארך ועתיק יומיא שבהם ממשלת חויה שממחק בל הדינין ומבטל הקליפות ואז"ל עליו חויה ביום ההוא יהיה ה' א' ושמו אחר שלא יובר ויפקד רק שם חויה לבדו אבן וגו' ותשנב ה' לבדו ביום ההוא אמן:

פרק יד

כל חולקנים של השנאת החסד של זעיר הוא תלוי בחשנת' הראשה חזוהר של עתיק יומיא עליו ונקרא ראשה חזוהר מפני שכולו חסר ורחמים ואין דין נראה אין פ' פשיש בו דינים נמתקים ואם איתה צדיק זוכה כפיעשיו שהוא מעביר על מדותיו שנאמר ורב חסר סמח עמו כלפי חסר כי יבואו בזעיר הא"ר עתיק יומיא חזעיר מאיר בחסדיו שקבל על ידו על אחתו חנדיך

וכוכרת הוא כסיעשו לתקן ויגיר אנפין ויש גם כן ענייניו שפסלקן
האורח א"א מזיגיר על ירם ואין צ"ל שפוכר שיהיו בו כל תפרו
טובות שבכל צדיק וצדיק אלא אפ"ש שצדיק שיתמיר בתפידות
בסודות התורה כי אז מתגבר אור ארוך אנפין עליו באפצעיות
האלבע פרצופין חביריו הנזכר׳ בכל מקום שמשא לן אם ללעים
הוא יליף שכת הלצים פונם עד ארוך כי לץ נ׳ק׳ך אלהים ותא
האחוריים החיצוניים של תאצילות הם ק׳ך אלהים ותעניך הוא כי
הפ׳ פרצופין וכל פרצוף יש לו ק׳ך ספירו׳ ויש לו אלהים אחוריים
ותנח לץ כנ׳ק׳ך כי חליצות נפשך כאותם חק׳ך אלהיכם שהם
עד ארוך ומי שתוטא כליצנות פונם ומעלה ומגביר אלו חק׳ך
אלהים עד ארוך ואפ אינו מהלוצץ הוא מוריד עד ל״מדר
בבריאה כי הליצנים פונפים עד ארוך נכצא שהליצנים ולחברים
אמת הם רק שהוא דרך ליצנות ׳ ומקור חק׳ך אלהים ר״תא
והאחוריים של תיקוני הוקבי שהגלקים פ׳ לזכרים לנקיבה הם חיבור
אחר וחיינו כה שאמ׳ל אדם הראשון ר׳ פרצופין בראו וגב אחר
לשבחים החיינו כוחל א׳לשניהם שהוא ק׳ך אלהים ובהארת של
ארך שנותן ריוח בין החביקים של ק׳ך אלו מסתיקים אותם ומסר
ק׳ש הוא סוד הנסיר של שם הת״ך שנבאר בסקומו ואפצותן ריוח
בין החביקים מצגים לו ניהנו שהוא נקשת סק׳ך אלהים ושרשו
שבפוסאת הם קכ״א והוא הצ״ל אשר אינגו יראא סלפני אלהים כי
צל נ׳ק׳ך אלהים כי הם בח הקליפות והחיינן ותצותן ריוח בין
החביקים מצגים לו ניהנו פרה הכגר פרה וכשאינו נותן ריוח
בין החביקים של ק׳ש שהם כגגר החביקים של ר״א ונקניה א״ו
הקליפה נבגסת ואכלה ומרחתה פיה ואמרה לא פעלתי אק כי כין
והבתפים ובך השוקיים יש הלל ושם אחיה להיצותים ולקליפות
פה שנותן הליענן כה בליצנותו נותן כה לק׳ך אלהים שהם כסגן
לץ לפיכך גופל בניהים פ׳רבו לזה כי סלה בניהים צ׳ל״ץ תהו
אברנו נפל בניהם שהכם תריגן ׳ ולכן ארו״ל כל ליצנותא
אפיהא בר סליצנותא דע״ו שהלאחי שלמו בה תריגן ויצא ל״נו
מגדן דיקן שפסלק התורה א״א מזיגיר מרביקים אינם נהלקים
נמצא כי התורה הצלחה הגדולה של א״א גרבר קל וכחמא מופש
מסהלק מלהאיר בתחתוני׳ אך כיי לסלק התורה תתחתה שבכלם
לזה ואיי צדיק מעשה גדול וחמאים גדולים לסלקה וכן חעניך
בבאן כי הסא הליצנות אינו עשה כל כך עון כי הוא דבר קל״
בעלמא ואינו גורם שום מיעשה רק אפ״ישוב אינו עופק בתורה
נקרא מושב ליצים שאשרי׳ האיש ונ׳ובמושב לצים לא ישב כי
אם בתורת ה׳ חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה ובזה הוא מקיים
האדם הגדולת של אדיך אנפין ואם אינו עוסק בתורה אז הוא
בסלק התורת א״א מלהאיר בתחתונים שהוא חסר אות יו״ד דהיינו
קרנו של יו״ד שהיא יו״ד עצמה כי מאבא ולמעלה חעלמו׳ בסוד
יו״ד של הויה התו סוד כותב החותר גרול ד״ש ויקחל דף ש״ב אחתני
הוא לרבי יוסי דחוה סתתר בסילי דעלמא אסר ליה יוסי קום
אשלים דייקך בזאת הר חסר בן שהיא ישל יחידה שהוא סוד
התורת אדיך שבסלק אותיות שתחתר בסילי דעלמא ולא עסק
בתורי הגו מושב ליצים וסלק התורת אדיך קם רבי יוסי ותרא
בסילי דאוריתא וקם קמיה אסתכל בית ר״ש אסר ליה לרבי יוסי
השת אנת שלים קמי עתיק יומין דייקך שלים אחר בגינן התורת
ראש אדיך שהוא עתיק יומין :

פרק טז

אמרנו לעיל שבאי׳ארך לפי שהוא אדוך בכל התלמות
יחד ׳ כשישראל עשים רצונו של מקום ב״ה עוד
יש מקום אחר לסה נקרא אדיך שהוא עילה רל״א שעיי׳ פני׳ר״ל״א
שערים אחור לפי שהוא מקבל אורם של התרי״א לפי שאי׳שמזיר
רב חבגוגא סבא בפרשת בראשית ע״ החזוס של אין סוף חיובא
מיסוד של סוף חצי התלכות שבגגם בחל׳ דישין ע״ יחכם׳ ומלכו׳
א״ק חמתלבשים זה בזה כא מוד למעלה בשיעי אורם קרסון סתם ׳
עוד יש סקום שליש שנקרא אדיך לפי שכל מי שיש לו סוד יחידה
מאדיך אפי׳ נקודה סגגו הוא חי יסן רב ויש לו אריכו׳ שגים ׳ ואפי׳
עוסק על ידי התורה הכלתכות החצדיקים יותר מהשיעור יכול לקגו
נשכוכתן ורואה רחיי מחשמא ראדיך אגפין כגון רבי פרידה שהכה
לחפרי׳ח׳ שגין ׳ עגם רב חברו בקל פלחתי׳ שכגי שהיה אסור׳ הרב
זוה הוא רבי אבא שהכה הזאתר ועלה לבבל חיה גם כן ת׳שגין
כגו שאסר תאר״י ס״ן ק״ק אלה״ח ברוח הקודש וחעגין הוא שבעזרן

ריוחא רחיי נשב בזעיר אנפין תתן לו בשרשו ת׳ שגין מכור עולם
הבא שיהיי כפלגותא דשעירי ארחא רחיי אשרהם כור ארבעת
מאות שקל בכף שאסרגו והעניך הוא שאם׳ לרבי פרידה אי ביניה
את רוכאה וירך את לעלמא דאתי הוא סוד ר׳ מאה עלמין
רכיסופין שהיו לך בע״הכ או שיהי׳ ר׳ מאות שגין בעת׳ וישלאחר
עיכות אל חבירו כי ת׳ שגין נשמי נסשך פת׳ שגין ורותני תכרם
לשניהם ׳ והעניך הוא קודם שחסאו דור הסכול היה תחיי סאריך
אנפין הגושב מתוספא דיליה רוח רחיי באוסרו כספרא דצניעות׳
כשם אחיר ריחא רחיי לכלא ר״ל מחוסמא ותו שאומר רב
המנונא סבא לבעל החופם אני מתפלל ׳ שג׳ ותהילתי אחסום לך
ותו סוד שאר׳ חול יומא של הק״בה אלף שנה שב׳ כי אלף שגים
ונו׳ כל יום אלף שגה שנאמר כי אלף שגים בעיניך כיום אתמול
שעבר בן תאלף הוא למעלת באריך שהוא למעלה מזיגיר שיסיו
ק׳ך שגה כי כל פרצוף לא יעבור פאלף אם הוא מקב׳ מאריך אין
ולכן הדורו׳ מאדם עד נוח היו יסיהם פאלף שגה כי שפאלף בפירו׳
נפצידרש׳ גי׳ שגה ותו סור שגות אדם שהיה ראוי להיות חי אלף
שגה עם חע׳ שנתן לדוד ואלו חשגים נקראים שגים קרסוגיות
ועל זה נאסר ותרבה לה׳ מנחת יהודה וירושלי׳ כימי עולם וכשגים
קדמוניות שהם ימי מלכות הנקרא עולם שכוללת בתוכה כל
העולמות שהם ׳ימים תעתיקים הנקראים עתיק יומיא והם חשגי׳
קדמוניות שיהיו לישראל חיים ארוכים באריך זה כמו שב׳ נער בן
מאה שגה יסות בא״ח אבל בישראל יחיר ריחא רחיי סחוספא
קדישא כאסור ו׳ וכל סעוד האלף של הגלגולת שגחלקת לשני
חצאין ונעשה שני ״ סוד ל״ב אלהים דמעשה בראשית שהוא דין
הממוזג אשר מבינו יחיר גוה לחתקבל בהגאת גדולה לארם
חיונן מסגו כמנע החזק אשר הוא יחיר טוב פהכסף בקרבו׳
ונקראים ג׳כ ימי ארוך ימי קדם מפני שהדורות הקדמונים לפני
דור הסבול היו יותנקים בהאשי׳ חלא של האלף ראדיך ובאותו הפעם
שכשו ימי קדם ולא עתרא ל״בן נקראו ימי קדם ששמשו ונהנו
מהשפעת אורם בקדמת דנא והוא תיקון א של ר״שא ראדיך שנקרא
ימי קדם ׳ בפסוק מי אל כמוך שנזכרו ״נ תיקוני דקנא ראדיך
שבאר בס״ר תחר שחסאו דור הסבול אסר עתיקא שהוא אדיך
אנפין לא ירון ריחי מאדיך מחוספא שלו באדם לעולם בשגם הוא
בשר אשר הולך אחר תאות נופגיות אלא יהיו ימיו סזיגיר ויהיו
ימיו מתמשים ק״ך שגה כמנין ק״ך אלהים שבאחוריים של יצר ולכן
נקרא יצר שש לאדם פמנו קצרות שגים נר׳ יצר אנפין ובע״ה
החשא נרם בדורות הראשים לו שיש לנו חיות סזיגיר חסקנן ביצר שאינו
אלא ששים שע״לי בכל ר״ח הבוא אל קבר ומלא בכל ר״ח עולות
ששים ומיא חדיו של יצר הסקנן ביצירת כלולה מיעשר חם ששים
וחתו סוד ששים רביקים של ק״ש ימי שנותינו שבעים הוא ספור
השבעה היכלות של בריאה כלולים מעשר הם שבעים שנאם׳ ימי
שנותינו שבעים שנה ולכן נקרא מפמרון נע״ שגורם קצרות
שגים ותו סוד התפוק ביצר אני לימים ואתם ישרשים ׳ביצת אותם
תעריס תבחים בתוקפא דאסיתן ומלסרם תורה׳ ובתקני זתר
תרש דף כ״ו עמוד ב׳ קם ניר חנך מפטרון פתח אסר עזיר אבני
לימי׳ אתם ישרש׳ ולגחור דיעיין דילכן נתית׳ דנתרין עילא ותתא
ועליהו אתסר עזיך בשרת אשר קצונן חלכת אחריה׳ מאי
ניהו ת״ח רכבל אתר דיהבו עזייהו או פיתה או עזי ואילן אינן
עולים דאתפרו בקצרו׳ שגים וכלהו תחת מפמל׳ דיל׳ בפתיכת
דרקיעא שהוא סוד ישיבת מפטרון נער דיציר׳ הליסר עם הנעריס
תורה ועל זה הכתר אוסר בוגו ואסר לקתנים ירו״ד עכסם
פ׳ שבוגו התפלל על הקתנים שכתם בקצרו׳ שגים ירו״ד עכסם
להאריך שניכם כי הקצרות כא מאתים הגו׳ וברוך ב״ת אום׳ הוחר
שם קם נער אסר בעזיר אני לימים מפטרא דיציר אגפין ואתם
ישרשים מפטרא דאריך אגפין דאינן ברחמים בשקתות חמים
שכולם מי הסד היחידה ע״ החזוס של אין סוף בכתם הנגרים
בסודר לאפוקי הדין הוא יש הנקפה שהכתם בקרשים כעין הקרת
הגורה ואינו מגיה לחשפיע לסם בסוד ועוכר על משע וכו׳ אקרים
שין לפ״א נעשה משע ועוכר השפע ואינו נקרא לא וכו נעש׳ משע
ומסכבו שלא יזד לכתרים ׳ יצא לנו מגדן דיקן שאריך דיקן חסר
והדין נסתק שם ולכן נקרא ריש תוי״א ׳ כח החסר שהוא לבן
בסבעו והוא תשיר סלבן שערות זיעיר ועיניו וכל תיקוניו וסבדרש
שלא יכתבו האצי׳ כי עד שם סניעין נימין דאריך לחקנו והצריק

והבה להתקן ויגיר סאריך

ושומע

ושומע תפלתו אשרי מי שזוכה הקב"ה בעצמו ובכבודו יהיו דינו שנוגע ליצר אנפין בהשגחת ארץ עליו בנהורי אלהים לא יוצא דינו בי פב וזה הוא שאומר הרשב"ע ז"ל בזוהר חדש פרשת בראשית נקי ל"ה ע"ג תנו רבנן כשהלה רבי שמעון בר יוחאי עמהון קמיה ר' פנחס ורבי חייא ורבי אבא ' אמרו לו מאן דהוא קיימא דעלמא שביב סג' תרניל' ' אשר לך לא בי דינא דעלילא סניגין בדינאי ' (אשר אין בידם לעשות לפנים משורת הדין) שהם הדי"א סנהדרין שיושבים בהיכל זכות והם דיינים שדנים עושים לפנים משורת הדין ורחין יקוב את ההר דהוא אנא חזי דלא אתחזי בי אינשא אנא לאלקיא דלעילא דלא דינא דלעילא לאו כשאר בני אינשא אלא תאי דינא דילי קב"ה דיינית ולא בי דיינא מיהו דאמר ריב בעוד"ה קמה שפטני אלהים וריבה ריבי וכן שלמה אמר לעשות משפט עברו הוא כלתודני ולא אחרן דהוא הניגן כשהאדם הזה שובב פרוש בעיני רוי כי דינא דלעילא מסתכלן בדיני שהם המלאכי' איה מקום רגמון לכף זכותו דבר נשהם מצר יפן ואית סנהדרין דמאן לכף תובה דאחזין תובה דבר נש ולא נפיק איניש בהתוא דינא פב פה שאין כן אם קב"ה דחייבו זעיר רן דינו הוא פרחם עליו והוא המלך הפורק נדר לצרכו והפקרו הפקר ולא נפיק איניש לסחר בהתוא דינא בר פב פא' שמעא דהוא תניק מכילי דמלכא עילאה פירוש הסדורה של זעיר אנפין שהם ג' פרצופיו נפי להזנותא חדיר והוא בולא צד רחמנות ובדיני לשפוא ע"ם שוכן ישראל עד ' אלהך כלומר כל כך תתנכר בהשובה עד שי' והו הקב"ה בעצמו יהיה אלהיך והדינו הדיין שלך ורוגמתו אשר ירשיענן אלהים וכל כך לפת כי כשלח בעונך וא"א לך להתקיים בדין הדיינים שהם המלאכים והוו סוד הפאפאים שהבאתי למעלה שאמ' רשב"ל סליק דיני לאחר חד ולא ידעו' לאן אתר ' והוא סוד הקדיש שאומרים לעילא ולעילא והם בן יכין והוו סו' המיצוע של איש הביניים והיינות ח' שהו' בין חסד ונבורה כי החסד הוא אם יעשה השובה יחנהג עמו הקב"ה בסדה החסד ויהיה היום אלף שנה ואם ח"ו לא יעשה חשובה יתנהג עמו הקב"ה בסדת הדין והיה היום כ' שעות וסדת התפארת הוא סוד סדת החיצונים שלוקח מלדת ח"ם אליו שיעסוק ועוזק בסדת החסד ומדת הדין לעשות כן בסניפות איש הישראלי אם יעשה השובה אם לא והוא סוד הפסוק ולך ' והחסד ואתה תשלם לאיש כמעשיהו אם יעשה השובה או לאו כי שורת הדין ואפילו והחסד גם כן בידו והוו הוא ' יחיד' של מלת ולך כמו' הוא וביה דינו ל"ל שסדת הדין בידך וג"כ לך החסד ותכן והוו סוד תוחסו של הקב"ה אמת כי בידו לאמת השני בתי דינין לפי מעשה בני אדם והוו החזוקם של הדין הנגוד מלמעלה ועל נתיסר הפיוסן אמת ואוחלו להדיק כי הוא אחר וביה לאמת השני בתי דינין למחול ולסלוח משא"כ בית שום מלאך לעשות כן הוו שאמר ר"ש בן עזאי בוא"א וראה מה כתיב בפרשת הקרבנות שלא נאמר בהן לא אל ולא אלהים אלא לי' שלא ליתן פתחון פה לבעל הדין לחלוק וסדת הרחמים היא סוהל וסלוח לעבריהו כי דעוזא דקרבנא סליק עד א"ם כאשר ואמר רשב"ם כמ"ש ועין שם ויצא לנו מנרון דיין של אריכות אפים שבא מלמעלה לזעיר בא ע"א ונם אריכות השנים של אף שנה שהיו הדורות מאדם עד נח ואולי וחסמים של הדיוות החם לא' דיני סצומצמים והכרחים והוו סוד המסוק חשיבנו ' אליך לפרת ימיך שהם אלף שנה תשובה בלומר על זאת נעשה השובה בדי שהדין אוהבו בסדת הרחמים הנקראת יהו"ה וכזה תהרש ימינו כקרב שיהיו אלף שנה בלי צער ' והם ימי קדם שהכרנו ' וכאומה שהיו לחם כל המובות ובעטו בקב"ה מרוב טובה כאשר אמר הסדיש הנעלם והרי הרש פרש' נח רף ל"ם עמוד ב' אמר ר' יהל כימי דור המבול עשה הקב"ה קנדי החסים בקנדי הלבנון ולא היו זוערים וקצרים אלא הרוה מעשה ונשבר החסים למפה ואומסים אותו ובן בכל שנה ושנה לאחר שהשוו אמר עוד בל' ימי האדם מאה וקציר וקור והום וקין וחורף ויום ולילה לא' שבותו ונו' וכימי דור המבול היו פרים ורבים הרבה ומשיעה שהיתה תאשה ילדה היו הולכי' ושולחי' אותו בצואר של' שלחו בצואר קליהם ולדיהם יקרקון ולאחר כל זה מאי כתיב בהו ויאמרו לאל סור ממנו ודעת דרכיך לא חפצנו עוד שנגזר דינם והעביר" מן העולם ובן היה להם

א' והוסדתו הרחמים שיודה כאריך ללכן מרוחיו של ועל אמל המלאכים הם רק והוו אומרו אלהים אלו המלאכים ואלהים הוא לשון דיין של עוד חלהים יבואו ברבר שניהם ועב"ם ודברי של הקב"ה וגזירתו אמת בב' בתי דינין ועוא סדבר בגזירתו ודיבור א' שנדוק בשתי בתי דינין והם לן לאסתבולי כמילין אלין של' ודבר אלהינו יקום לעולם ונגאי הוא למלך בשר ודם שדבריו יהיו בפלים כתיב וסכל שכן דברי סם"ה שהם חיים וקיימים לעולם ולכן אסר ביום אכלך ממנו חסות כי חיו' צורק בשני בתי דינים כי למעלה יש יום של אלף שנה ואצל המלאכים יש יום של ב' שעות ואם לא עשת תשובה נשאר בחיום שלמטה ת"ו ונזירותיו על תנאי הבחיר' והוו סור חפסן' משפטי ' אסת צדקו יהוה שני בתי דינין כאמור ועזו סור הניסיון של מוסף ראש השנה שאומר תשובה תפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה ונקשה מלת רוע למה לי אלא שמע מיניה שיש בגזירה סם"ה רע ומוב ובתשובה הוא מסלק הרע והמוב נשאר ולכן אנו מתפללין מי כמוך אב הרחמים ומקיים הם לך שבירו למחול ולסלוח ומכולן גם כן לעיל ולעילא כנוסה הקדיש שיקה הקב"ה דיינו לעיל להשאים קרסוני שכולו חסר והחסים והוו אומרו ורב חסר מסת כלפי חסר אל' נזירותיו אסרת והש"ם ואסת ואין בעל הרחמים שנע בנפשו' תחילת ' יש מי שרינו נשלם בפרין נוי או בהמת או עניות חשוב במיתת עד ומן שיחתם עליו הקב"ה ותחתם עיניו בראשו להבין התינוק הזה כי רב הוא ועל ורע אסר הנביא ע"ה שוכח ישראל עד ' אלהיך כלומר כל כך תתנכר בהשובה עד שי' והו הקב"ה בעצמו יהיה אלהיך והדינו הדיין שלך ורוגמתו אשר ירשיענן אלהים וכל כך לפת כי כשלח בעונך וא"א לך להתקיים בדין הדיינים שהם המלאכים והוו סוד הפאפאים שהבאתי למעלה שאמ' רשב"ל סליק דיני לאחר חד ולא ידעו' לאן אתר ' והוא סוד הקדיש שאומרים לעילא ולעילא והם בן יכין והוו סו' המיצוע של איש הביניים והיינות ח' שהו' בין חסד ונבורה כי החסד הוא אם יעשה השובה יחנהג עמו הקב"ה בסדת החסד ויהיה היום אלף שנה ואם ח"ו לא יעשה חשובה יתנהג עמו הקב"ה בסדת הדין והיה היום כ' שעות וסדת התפארת הוא סוד סדת החיצונים שלוקח מלדת ח"ם אליו שיעסוק ועוזק בסדת החסד ומדת הדין לעשות כן בסניפות איש הישראלי אם יעשה השובה אם לא והוא סוד הפסוק ולך ' והחסד ואתה תשלם לאיש כמעשיהו אם יעשה השובה או לאו כי שורת הדין ואפילו והחסד גם כן בידו והוו הוא ' יחיד' של מלת ולך כמו' הוא וביה דינו ל"ל שסדת הדין בידך וג"כ לך החסד ותכן והוו סוד תוחסו של הקב"ה אמת כי בידו לאמת השני בתי דינין למחול ולסלוח משא"כ בית שום מלאך לעשות כן הוו שאמר ר"ש בן עזאי בוא"א וראה מה כתיב בפרשת הקרבנות שלא נאמר בהן לא אל ולא אלהים אלא לי' שלא ליתן פתחון פה לבעל הדין לחלוק וסדת הרחמים היא סוהל וסלוח לעבריהו כי דעוזא דקרבנא סליק עד א"ם כאשר ואמר רשב"ם כמ"ש ועין שם ויצא לנו מנרון דיין של אריכות אפים שבא מלמעלה לזעיר בא ע"א ונם אריכות השנים של אף שנה שהיו הדורות מאדם עד נח ואולי וחסמים של הדיוות החם לא' דיני סצומצמים והכרחים והוו סוד המסוק חשיבנו ' אליך לפרת ימיך שהם אלף שנה תשובה בלומר על זאת נעשה השובה בדי שהדין אוהבו בסדת הרחמים הנקראת יהו"ה וכזה תהרש ימינו כקרב שיהיו אלף שנה בלי צער ' והם ימי קדם שהכרנו ' וכאומה שהיו לחם כל המובות ובעטו בקב"ה מרוב טובה כאשר אמר הסדיש הנעלם והרי הרש פרש' נח רף ל"ם עמוד ב' אמר ר' יהל כימי דור המבול עשה הקב"ה קנדי החסים בקנדי הלבנון ולא היו זוערים וקצרים אלא הרוה מעשה ונשבר החסים למפה ואומסים אותו ובן בכל שנה ושנה לאחר שהשוו אמר עוד בל' ימי האדם מאה וקציר וקור והום וקין וחורף ויום ולילה לא' שבותו ונו' וכימי דור המבול היו פרים ורבים הרבה ומשיעה שהיתה תאשה ילדה היו הולכי' ושולחי' אותו בצואר של' שלחו בצואר קליהם ולדיהם יקרקון ולאחר כל זה מאי כתיב בהו ויאמרו לאל סור ממנו ודעת דרכיך לא חפצנו עוד שנגזר דינם והעביר" מן העולם ובן היה להם

וחב וכפף ידי והותיר ׳ ומחכיפו בסודות החכמה מכל הדורות אשר כאן אודיעהם וחניחו ידבקוהו הקדושה ונדבקו בספרא אותרא ועברו ע"ו ונעשה ג"כ שפופי וכמה גם רוח אנוש ודור המלב' מרוב דיקות שכלם תפאו ולכן תקב"ה כאש' ראה שהלכו תוך קן הדרך מכה רוב הכמתם וישלך עפר אל פיהן מ'עשאום כתומר תומרי' ועפר גם ועב כרי שלא יחשבו ברבריים העליונים ויבלבלו כל האצילות ח"ו לכן בלבלם בע"ז לשון ועוד היום הזה הקליפה שהיא החיצלה דבוקה בבריית קודש בע"ת לזה הסתם עד שכל נשמה לבוש קליפה של' עליו הלוא עותנותיכם סבדיליש בניכם ובין אלהיכם עד שאין הנשמת יכולה להדבק כיצרה ועד אברהם אבינו ע"ה לא היתה יוצאת נשמת קדושה מכח כיסוי תעמר של' הסר הסבעת שהוא סוד התיצלה והרם הנעכרה אל בעלת וכל זה בא מכח המאורם הראשון של' בעצב תלדי בנים מה שהיה לו לבחוב בעצם השכי' תלדי בנים שהוא סוד יסוד המקבה דבריאה שיוצאים הבנים מסנה ׳ והצעב הוא סוד הקליפה המובבת שם בגדרע ׳ וכשבא אברהם לארץ כנען שהוא פתח שער השמים הוציא לבניו נשמות קדושות וכל זה עשה א"ת בחפאו שהבעי' כל האשות שהיו קודם מכוחקים והיו ראשי סדרש הצעלם ושדבר חדש בראשית דף ל"ח עמוד א' אשר רבי ברקוק אמר הראשון נצמוד על השם והשא בשם נצמות על, השם כתיב ויצו ת' אלהים על האדם לאמור והוא חפא בשם אחו שם השפחתי שהוא שם אלהים בכתיב ומקץ הדעת סוד ורע כי אחים קדושים הוא סוד לאלהים אחרים הוא ר"ע ולכן נקרא משידתף כי אפילו דיינים ובדולי הדור נקראו אלהים של' אלהים לא תקלל ויבואו כני האלהים אל בנות האדם ' אשר ירשיעון אלהים וקב"ת צות לך להאמלל ולקח כותבו אל שם הוי"ת שהוא שם המיוחד לקב"ה לטרו ולא משותף וסה המקריב קרבן לשכב זה אפרסת תורה יחרם המחליף שהו תגרול בשכילו על אחת כמה נכמה בחסידות ללבן עיני ושתי ידיו תהו סוד הסמוך וקראו שם המקום ההוא תבעיר' כי שם בערה בהם אש יהו"ה מסה ששאל מקודם היש ' בקרבינו שהוא ועד ואם אין שהוא ושאנו דאין הכלול בתוך ארץ אנפין ואחרו לקלקול א"ה שקלקל עיני ועד ולעשות יתוקנו של' עיני כיונים על' אשקי מים רחוצות בחלב וכאותה שהם הסבעי' שהוא אדם רוח משיח ויתקן תכל בתיקון כל חמא אחמא של אותו הדור שהיו באותו הסתם של' וכא לגיין גואל למה ולשבי משק ביקבל נאם יי (ר"ל ולשבי ולהפך משק לשמע ביעקב שהוא ועד שהוא לאמר עליו והרחו ביראת יי ויאסר לכל אחר שיתקן הפגם שלו תכל מכח רוח הקודש של' תומכא קדישא דאריך דאריך שנשב עליו רוח הקדש ורוח חי' של' חים של סמך נחת לו אורך ימים לעול' ועד מחיי ארוכים של' ימי קדם ושנים קדמוניו' ואז יקוי הפסוק שלם ישלם הסבעיר את הבעיר' ועל זה כאסר ציון בכש"פ תפרח ושביה בצדקה והסר של ארץ אנפין יהי רצון שיהיה עליהן נבשיבת ראשה דהיי מהומכא דילית ובעיבא מקיאה אכא דילית של' עליו מב עין הוא יברך אוכי"ר:

שער דיקנא קדישא

הוא הק"ן הקדוש של האלה דישין עם י"ב תיקונין

והוא שער יא מזה הספר

פרק א

קודם שנדבר בן הקדוש האי שתרע מה פיקו ונרבו וכח סועיל להתעלת הנוף הקדוש ונאסר כי רשזקן הוא חוד והרר הנוף. וכי שאין לו זקן העליון בירוע שאין לו זקן התחתון כי הסרס אין לו זקן והוא ע"י אחר שנסתרם בסוד הסנפיר הזרע שלו שנעשה מסנו ארבע מאות עלמין רכיסעין כמו שאומר הסבוא בג' משפעים ואלכלא דסרס קב"ה דכורא וצנין ית נוקבא חת מבשפשין עלמא ועל רא לא עברין הולדין אבל בקדש הוא סוד יוסף שהוא יסוד נאמר עליו שהוא יפה תואר ויפה מראה כי הסרים אין לו תרדת פגים לא זקן עליון ולא התחתון באסור ' ויוסף וכח לעין זה שבעתיקא ששינית תסיר עליו כי הוא עצמו יסו' זעיר וכל חיבידא דעפא בא ממנו ולכן הבחור אין לו זקן כי אם סו"ב שנין ולמעלה ולסה השפח עולה קדום חוקן להיו' שהראשון סהוא מרות הוא א"ל מא"ל באותיות את כש הוא ת"ך וה"ן עילה בסנין שם"ם ושפם הוא כל"א נרעיין של חוקן ואומרו בארא רבא פ' נשא שערות אצל תכם חפ רכיכין ושערות חוקן קשים וסי שיש לו אפבא הכסתא לא מחישבא כיה מפני ששערות הקן צריכים להיות קשים כשבילי הסים שכחוקים כחוכם סבניי אור לזעיר שהם הלין עד שיבואו הלבא של א"א ושם סתחיל זעיר אנפין ולהיות שמצך העורף דאריך סכסים על נבי אבא ואמא ב"נ קונין בשערי האוד' תחלין סן ריש דאריך וסתיימין בנגר בעורף לסוד השערות ודיעזר שנעשה סהנהאה שלו וסן זה הסוד של הקן המאיר לפסח כל המיומים נעשו ע"י חתרן מזלץ רילית נוצר תק סזל עליון ומזל סתחתון השובבי' זה על זה בסוד שני שבולים הזקן דחלין לתת עד סיבוי' דלבא והם כעין נבר ונקיב' ורזם מזדוגי' סכת אורחת ומחיך ומחיך שבחוסף להם על ידים והם כמיומים מזיון החיך מנחרן דאריך ע"י הלשן רילית ההכל בא מכח הארת סוד"א סתמצא רילית שעליהם ובגראה ס' נשא משבח זה הזקן הקדוש זה לשון פתח ר"ש ואשר י לסאן דאשים ירית בריקנא קדישא יקירא עילאה דמבא קדישא שמיהא סתימא דכלא הן לגלות סת שלא שמע מרבו והן סי שעובד להשמיד שונאי ישראל הנשרשים בהזקן הזה שבל ורע בא מהמנה ומהגל' האור ע"י הזקן הזה שאינו סרים ישי לו הדרת פנים וגם לעתיד בעא לאוקיד ריקנא קדישא דילית לבקום נקמות סהאויבים שלו ושלנו גם סי שמסלק האורת הזקן הקדוש הזה סהארת ארבע ערצ"פין קדישין חבדיו בעין ליענות וגם שפשגה לבו לבמלה הכף בסלק האורת א"א זהו סוד שאחז"ל כ' ישושבי' ואין כיניה דרבי תורה הרי זה מזשב ליצים ר"ל שיונו המור בסו עון הליענות שססירה השנית א"א גם על זה אומר ויי למען ראושים ירית וכו' ולעתיד לבוא יתגלה הזקן תקדוש הזה שיבואו הקליפות להשליכם לנוקבא רתתומא רבא ' וכל התאולות בו חלויה כמו שאמר רשב"י ע"ת בס' בשלה קריעת ים סוף בעתיקא קדישא חלייא ר"ל השבינה נקרא"ם בקבלה ג' שערים באימא עילאה והיא ים התתחון יסיפא רכל דרגין והיא בחולא אשר האבה צר והביכה על בעלה ובחוליה הזורים תסיר אחר כל דוגז חיוב רלא כאימא עילאה אשר היא תסיר בעולה וצריכה השבינה לקרוץ לה החיא אחר בסוד קריעת ים ויל"ת לה שת הזה הליא בעתיקא קדישא לקרוץ הים לזכ שבטים וקרעי' להשת עץ עליהם ושורש הדברים הם כוד נעלם בס' בשלח שאומ' על נה שישא אילה אחת כר היא בגיא לאולרא היא סהיכא שנא' בקעב חלדי בנים הקלים שם)סבל בסריק בדין אחית ושיאיבד וישה בין ברבוא ורסת קלין וקב"ת חייס עלה יסין לקבלה הר נחש ונשך בעריתא ופותח לה קדע לה ההוא אחר ואוליר כיר ' והוא סרשב"ל בן כן שאיילה זו אינה יולדת קר שבא נחש תשך לה כרחה סמפני שהיא צר בך למעלה הסנריל כמה הברלו' האיילה היא מלבוח והנחש אשר נשך לה היא הקלים סמני שסל' שסן עולת כסנין נח"ש עם הסלה ופירושו כי מלכות היא סעובר' מהאור תעליון ואז הקליפה נשך ומתערבת עם האור ואז צריך ש"ע נתורין היורדים כהזקן העליון לסחק הקליפה תחו סוד של קרע שם"ן ופי' מלה קרע עולה ש"ע נהורין וסלה שסן עולה נחש עם הכולל יזשידוע עתה כי בומן החסידים ואנשי מעש בעשיה' דשבוביים עושים שמלבות לא יהיה צריכה אל נשיכת הנחש לא להשפיע אלא חם עושים שמלבות סאיר האיתה לעולם והוא ענין תמידי והם סוררים הש"ע נהורין סריקנא דילית ולכן נקראי התחידים כתצרי לשון התיכה כי הותכים הם לשכינה שיאיר עלי' האורתה ולא תהיה צריכה לנשיכות הנחש ' ולעתיד לבוא יהיה לה חבלי יולדה קודם שתלד משיח בן יוסף ובן דוד ואילין אינון ס' יחתן של חבלי יולדה ועל זה אמר רשב"י ע"ה בזוהר חדש פ' חקת בדף צ"ב ע"ב תא חזי כך קב"ה

שער ריקנא קדישא

זמן לאומרם ימניח על לולא ביופני דמשיחא בהאי משתא פסקא
שנ' עליו שמן תורק שמך מצוי כתיב. והיה ביום ההוא אקפח אריאל
פוכת הבן ומשלת האי יום ההוא לא יהיה ביום ההוא אקפח אלא ראש
יומא קדים ימינא דאברהם שהיא השכינה סלכות-ביה דוד הנקרא
ימינו שנ' תשגל ושכת ליסיגו. וכתיב תשב אחור ימיני כפני
אויב ר"ת אימא תתאה דסוכ קב"ת לאתערא לאקם לה פעמר ועל
דא ביום ההוא יום קדמאה דכלא נאם ה' דא אברהם דאחסר
עלוי נאם' מקמי כולא בי נשבעתי נאם ה' חכי אתרמיז שמא
דיצחק דאוקי ביה זיקי אפין לאברהם ועל דא והוא יומא לא
יום ולא לילה אקרי יום שהוא סוד זעיר סרת יום ולילה היא סדרין
נוקבא ועד היום יהיה מאור חזקן לא סוד יום ולילה דלתתא.

רבי לאוקר דקניא תתאה יומא ותרי סוד הסתום והיה ביום ההוא
לא יהיה לא יום ולא לילה ולעת ערב יהיה אור. ועל זה אמר שם
בארמא ריקנא דחשיא תשבחתא שהוא סוד השיר חדש לעריקי
שיחה לשון זכר ולא נקבא והוא יחידה דאורך ואין בו בחינה
נקיבה. והוא השבח של כל ואצילות כי הוא הראש המאיר
לכל האצילות והוא שאנו מתפללים אומרים על עין תראי תנוכה
כלנו מהרה לאורו וגם מאירים שני קנים קנ"ת חכמה קנ"ת בינה
ובם קנה קולות"ש ואין באין ואורך ושם כי אם באין שתי קנות
ובמותו באורך ור"ם קנה נ' כח"ר לאבא ואמא ושהוא כי החיך עם תגרון
הוא"א הם כתר לאבא ואמא. ושבח קולה יש"ע כ"פ קנה וחם ש"י
עולמות המאירים למטה באור יובל שמיטה ר"ת ש"י וחו סוד
להגלות אותכי יש ואוצרותיהם אמלא והוא סוד תשבחתא רבלא
לשון שבח תעולה יש. ריקנא ריקיר ושתים מכל תיקוני ריקנא
ולא תחת בר נש נכיאת ודריש ריקרל למתני ליה ולא היה מלאך
או נביא תוזה שראות את תוקן תקרוש חזה. ריקנא דחזא תלייא
כשיריי עד מכורא ולבא. והאי דריקנא יקרא מהימנותא
שלימא שמדת ת"ת נקרא אמת ומלכות נקראת אמונת תוא
יכול לאמת התפחות תפוכות שבירו למחול ולסלוח העניות ולכן
נקרא זקן האמונה דגיניקבין ר"נ נגיעין מגויעין דמשח רבות מכא
תלת עשר תיקוני מרתקנן ואומרי נגיעין בגב זקן רל"א שגויע
מהם כל השפע לתתא. ובריש דאין הם מכוונים שהם סיגם
יותר עכים וגסים נגד ריקנא דל"א ובריש דאריך הם מתפרשי
להתהוותם כפי מדרגות שלהם אבל בזיעי אינם אלא ש' ו"ך
תיקונים אינם תריני אלו אלא לעיתים ירומים לצורך התהוותו:

פרק שני

כל התלת ריסין כל אחר ואחר כמו ני עצמו יש לו י"ג תיקונים.
דהיינו הראש של סלכו"א ק"ם שהם הז' תיקונים שלה שגיעשה
ממנה הראש חזקן שלת הראש הוא חזקן הקדוש חזה בראש
סלכו"א ק"ם והראש חסני של ריסא דאין הגלגל תגוב"ש לו ג"כ י"ג
תיקונים כפני עצמו והראש השלישי של ריסא דאריך אנפין ש"ש
לו י"ג תיקונים כפני עצמו ולהיות שהי"ג תיקונים כשערות דרסם
אפרש כמ"ר כ"ג תיקוני אין כל אחד ואחד כפי הצורך לכן לא
אכאר אותם כוזקן רל"א ואריך רק בדרך כלל והשלש פעמים י"ג
תיקונים שכתלת ריסין גילים ס"ל ואומר זיעי לנוקבית פתחי לי
אחותי רעיתי שראש"ש גמלא ס"ל בשפע תוזקן של התלת ריסין
הנז ואומרי פתחי לי כי זיעי שואל מנוקבית עור וסיגם
כלכמה מעשה התחתונים כמוך מין נוקבין כי הוא מלא כל מוך
להשפיע בה:

פרק שלישי

הזקן הראשון רהיינו הי"ג תיקונים של סלכות ראש"ק אינו
נזכר לא בתורה ולא בנביאים או בכתובים אלא
שלכות המלך ע"ת האכירו בריאה לחיי ועל הליחי הוא חזקן הקדוש
והם הזקן אותיות אהות נפשכים כמו תומים ואוזנים של"ם מות
ואזנים וספני שא"ק תוא כתוב שאוד לכן אינו נזכר כמו ראשי
ריסין האחרים שהם אין ואורך ויל זה אמר באוראא. רבא ז"ל רף
ס"א תאנא בר נתית מן ריקנא יקרא ניל אלא קדישא פתים וספיר
סלכא יותר מן תשבי ראשון שלבישין אותו כשהוא דיבו קדישא
לריקנא דזיעי אפין. ואי תימא ריקנא לא אשתכח

ולא אמר שלכה אלא לחייו ולא קדי ריקנא ואיאך אתה אומר שם
זקן אלא פשיטא יש שם י"ג תיקוני ריקנא ולמת ההתיחד שלמהוי
חסלך ע"ת ולא אמר אלא לחיו אלא תכי תאנא בבני עיותא דסמרא
כל מה דאפשר תניא לא אריכיך ולא אתגליא. ההוא מלה הוה
עילאה ויקירא סכלא משום דהוא שבחא ושלימותא ויקירותא
סכל מרצונא נגזוה קרא ולא אתגליא. ואין להקשות תלמה
שם הוא אומר קוזותיו תלתלים שהם י"ם אלהים שפירשתי
למעלת הם שהוזרו בעורב וזהו שיך בריקנא ובשיניה דזיעי
והיאך אומר זה בריקנא דל"א אלא הפסוק אינו מגלח כי אם
ראשו של סלכות ק"ם וגופה הוא סכוזה וגנת וגילם לכן אין אנו
רושמין כו כי אינו מן הראוי לגלו' אותו מאת שכיסה אותו כלבושין
דיקר. ועל זה נאמר במולא מסך אל הרריש ובמכוסה מסך
אל תחקור ובמופלא הוא לשון כי יפלא איש לנדר נדר שהוא
מובדל מסך בסור חפרסא והפרוכת הסבדיל בינה ובין חשאר
שנ' מבדילה הפרוכת לכם בין קודש ובין קודש הקדשים ומפני
שרישא דל"א זו היא גנת לכן אסר לחייו ואינו מזכיר כלום מסנו
ושאר תיקוני חנוף שמזכיר שלמה המלך ע"ה הם של זיעי אנפין
ותיקוני דל"א עם אין ואריך מאירים בו ומסלאים תיקוני בהשורת
נפלאה לכן אומר שם הזוהר ובסיגא דגניר ריקנא קדישא ריקיא
עתיקא דיתיקין בהאי ריקנא דזיעי אפין נגרן הליכר סביגין
רשהוא עליאה בהאי ריקנא ובשחבוזין בית עשרין ותרין תיקונין
שהוא סוד י"ג תיקונים שבקבל סלמעלה עם פ' תיקונים שלו שהם
שקיין רגומא דליליה הם כ"כ. והו כוזר כ"ך יברך ישראל דהא
רשכא קדישא של אנקחם שהוא כ"ב כללא דעשרין ותרין אתוון
של זיעי האקרא תוזה שכבתב בי"ג תיקונין וס' לילות הם כ"כ
שאומר הזוהר פ' שכות דף ר' ע"ו עלת כ' כסופו אומר לבר בך
נזכיר שכך דא רשכא קדישא כללא דעשרין ותרין אתוון וכו'
לא מהכרכא אלא משכא דא דאקרי כ"ך כי משם מגיע לה שם
תיקונין כמ"ש שם מעלות לבכא בר"א אשר נשבעת להם כ"ך
בן יברך ישראל בך אדון גדור ובוכא דשלימו אשתכח לא הוה
כתפרש דא מן דא יקר כאן וכן כמאמר האריא שהתחלנו מגאר
גם כן האריך דרישא דל"א מזיעי אפין האוא בר נחית כן ריקנא
יקירא עילאה קדישא כתיב ישמיר מכלא כמשה דרבו קדישא
לריקנא דזיעי אפין ולכן שאר תיקוני הנקי אסר שלמה המע"ה
על זיעי אנפין כאסור חזקן דל"א מזכיר שמאיר בו והבן ודע"ג
תיקונים דרישא דאין נזכרים בנגואת כיכה פי אל כסוך תר'
גושא עון תרי ועובר על פשע תלת לשאירית נחלתו אדרבע.
לא התזיק לעד אפו תמש כי חפץ חסד תוא ששה שמוב
ירחמנו שבעת יכבוש עוונותינו תמניא תשליך כמצולות ים כל
תשאתינו תשעה תתן אמת ליעקב עשרה חסד לאברהם אחד
עשר אשר נשבעת לאבותינו שנים עשר מימי קדם שלשה עשר
תרי"ג תיקוני דישא דאין שאסר הנביא סיכה ע"ת הראש
השלישי של הזקן שכו י"ג תיקוני ריקנא של ארך אנפין שזכ"ל משה
רבינו ע"ה הם מסודרים כך א"ל הוא התיקון הראשון רחום תוא
המיקון השני וחנון תיקון ג' ארך תיקון ד' אפים תיקון ה'.
ורב חסד תיקון ו' ואמת תיקון ז' נוצר חסד תיקון ח' לאלפים
תיקון ס' נושא עון תיקון י' ופשע תיקון י"א וחטאה תיקון י"ב
ונקח תיקון י"ג אבל י"ג פרזת דזיעי אנפין אינן כפיה"ת כ"ש
שהוא אחוריים והוא דין נגד התיקונים שלמעלה ממנו הם כסדר
הזה התיקון הראשון הוא ת"ך נמני תוא התיקון חמשי.
פסמפ"ס הוא תיקון תנ' תג"ל הזה התיקון הרביעי תבני חיא
התיקון החמשי פנ"ש סח"ק תוא התיקון הששי פתי"א הוא
התיקון השביעי פת"נ סח"ק תא התיקון השמיני כתכופ"ו הוא
התיקון התשיעי טפ"ת זפ"ם תוא התיקון העשירי פוב' זהא
תיקון"א סמנה"ק הוא תיקון"ב יפמר"ק תיקון"ג לכן ליחיד אין
לאומרם אלא דוד א"ת ב"ש לפי שזני' עצמו נתעסק פ"ק בכוזר
עשרת ת"א מתפלל אל א"א בכתבם ויסור תוא ע"ר שא"ר איזער
אלסלא היתה התורה כתובה בסרריה הדין אדם יכול להחיות בת
את תמתים נמצא שכל תתיכה איגה כתובה בסדר תתן מ"ג סדר
אלו שהם כתובי כסדרן תהו שאמר תקב"ה בסדר תזה יעשו בני
ואני אסחיל להם עזותיהם ותלמידים אחרים וא כוללים אחד
אפים

אפס כתיקון אחד נוצר תיקון אחד וחסר נחלק מן נתר אבל כך מתורתא כאש רשמתי ועליהן אם דוד המע"ה בספר תילי' פסוק מחא א' רחוס כ' כפר עין ג' ולא ישחית ר' והרבה להשיב אפו ת' ולא יעיר כל חמתו ו' שחם י"ג תיכות כנגד אנוות י"ג תיקוני דיקנא. ונחלקים לששה מעלות של מלכות בית דוד ויעיר אפין אין לו אלא ט' וארץ נתן לו ר' תיקונים כעת רצון ורזו סוד ברכת כהנים שמקבל מסוד זק"ן אחרך שיורד על פי סרוטין וחם סוד חשני ידים שוקפים הכהנים כנגד ירי ארוך חנונים כאבא ואמא כערך שיכול אתרך לישא ידיו על חראשו או כנגדו בסוד שאו ידיכם קודש ש ל ה' גימטי בסנין קודש וברכו את ידו' ויעיר ונוקביה עם פרצופי חכינית ויש כ"ם פלת וקן בפסוק זק"ן אחרך זה אצל זה כנגד אין וארך אשר נזכרים ה"ג תיקוני שלהם משא"כ עתיקא דעתיקין הוק שלו לא ארכד וב"פ זקן עלוה שד' וחם לכן חסרים חסרים חלכ על כל פרצופי האצילות ועל הירי ארך הנו' הוא סוד חז' תיקונים עם ה"ג תיקונים ובזה ערוך חכמן לכוין להחיר שפת בראשא חוירא דאריך אנפין לזעיר לעשות מתשיעה י"ג ובשם לנוקביה שש מעלות ותיקונים לעשות ששה תשיעה ולכן תמצא בספתיקי יכרכך י"ג יוחס' ומן ו' תחלין' ויערך לבנין ש"ן יורין כאירים באריך וחם' וי"ן יודין ומאירין לז"א ולא די כוח אלא שנם מתקנים ומשלימים אותו לי"ג תיקוני זעיר אנפין שאין לו אלא פ' יהוה"ן יורדין ומאירין לששה תיקונים של נוקבא ומשלימים אותה לתשעה תיקוני זעיר. נמצא שזעיר יש לו בסנין ונוקביה יש לה בסנין זעיר. ובשנכוא לבאר חברכת כהנים שכינפירה שם אכאר יותר מה. ששיך לזה בעורת קכ"ח ובכ"נתיה:

פרק רביעי

הזקן הראשון של כלכלת א"ק עתיקא דעתיקין נגה ונסתר כאור מה טיכו ומה יפיו שיורד אורו דרך מסכיכ ופרוכת ועל זה אמר בספרא דצניעותא. דיקנא דמהימנותא לא ארכד כנין דרהיא יקידותא דכלא. מאורנין נפקת בסתרנא דרכיסותא תחית הר תשא צורך כאור את ריקנא קדישא לכן נכאר אותו דקיימא בב' וכיכנית שנים או שלשה נרנים ותיכו' כראש אומר לפרש דבר רבור על אופני. וזה תחלי דיקנא דמהימנותא לא ארכד פ' בבר אפתחי לך למען' שחי' ג תיקוני דיקנא דסלכות א"ק הנקראת רישא דל"א לא ארכד בחזרה בסוד שנזכרים ה"ג תיקונים של רישא דאין בנבוא מיכה. והם מי אל בסוף. וגו' וכן ה"ג תיקונים של הרישא דאריך נזכרים כתורה בם' ביתשא וחכ אל ארכד וחנן וגו' כמו שנזרתים למעלה ולפי שעיקר חזקן תיא ה"ג תיקונים שכוללות נקראו ה"ג תיקונים כשם דיקנא סרחם נקרא חזקן הוא של רישא דל"א מהימנותא לפי שגולר סת"ר שכדינה של רישא דל"א זת ת"ת נקרא אמת בנודע בכל מקום דכתיב חתן אמת לייעקב. ואומר שם בנין הוא יקדיותא דכלא פי' שהוא כמו נשמה לכל שאר ה"ג תיקונים שבשבי ראשין ד"ל וזהו שאמר שם בפרק ראשון רס"ד יקדיו דיקרותא לפי שנשרשו כלם בן הנקן של רישא וז דיקרותא חיינו ל"א ולפי שרישא זו דל"א הוא מלכות של א"ק בנודע לזה אמר הכפר והיא כלשון נקיבה ולפי שהיא נגלכת בכר בתבלית ההעל' בסו הנשמה בתוך הגוף לזה לא ארכד: מאורנין נפקת בסתרנא דבוסיפא צאל"ר שבשתיקא א"ק מן כתר שבכת אז נגשת בסוד פרצוף א"ק עתיק' שכורתין חיינו' משם הית ע"כ ס"ג ס"ה.ן) וכל שם הוא כלול מארבעתן ושם ע"ב הוא בראש של א"ק ויש בו ד' בחינו' שם ע"ב שבע"ב הוא גלגלת. בחינת שם ס"ג שבע"ב הוא אנפים שלו. בחינת שם ס"ה שבע"ב הוא סוד הנעים ומשך החוטם בחינת שם. כ"ן שבע"ב הוא רפה ושני נקבי החוטם ובכר פרשתי לעיל שבעבי האוזנים שם ס"ג שבתנו נגשו האוזנים כאמור לעיל ומאלה האוזנים אל א"ק יוצאי' ע"ג תיקוני דיקנא סיוכבונותא וזיהנו דקאמר פא ורזין נפקת מחרשכ"ע ס"ח בספרא ואזל מאיזה מקום יצאו מאזדעין ואמר בסתרנחא רבוסיפא סליק ונחית תר חוטא חיוראי פירש בה"ק ותחתית האוזן מכפנים כשפה וחזיונו' יש כמו חוסי לכן חסחחיל לעלות מעם מלפחה למעלה רחיינו כגבר חפאת ואח"כ יורד אותו מחוס לבן מכפנים ככל חקף חשפה של האוזן. והיינו דקאמר סליק ונחית ומלת רבוסיפא פירוש פחיחא מלא כמל"א חסים וחוא ברי הפסק הפתיחה שיש בין אמת לאצבע. ואפר כתליפר מתפרש ביקיראי פ' מן חוטי חיוראי זת של א"ק שהיה כו בכח ה"ג תיקונים ירדו למטה ומתפרשן כפוף ביקיראי דהיינו בריאשא דל"א ומשם לרישא דאין ומשם לרישא דאריך לכל אחר לפי סדריהנו נתן אחר להבירו שתחתיו עיד נפרש פירוש אחר על מחרתא רבוסיפא ונחית חוטא חיוראי. וחוא זת בבר יעיר שחשערות של א"ק חיו מכסי' מתחילה כל חפנים ואח"כ נכתלקו חשערות והלכו אחוריי אוזניו זאת הפתיחא של תפני מן השערות נקרא כוסים' מן האוזנים למעלה לצר המצח משני צדדין יש כמו חוס לבן חמקיף תעלת משני צדדין תחת תחילת שערות הרא"ש יורד מקיף עד תחת חלחיים ואפר ביקיראי החיא כתיב לא עבר כח איש ולא ישב אדם שם פירוש בריקנא דמהימנות' חנו' לא כלול שם ה"ג תיקונים של יעיר כמו שכלול שם ה"ג תיקונים של השני ראשין. וחפנים פירשנו למעלה לפי שחי"ג תיקוני של ויעיר הם בפוד מצפ"ן שהם בסוד אחורים לפי שהם בסוד חרינים ובריאשא דל"א אין אדם שם אחור כלל ולא כלו בסוד פני' וא"ת חיכן נרמז רישי דל"א בפסוק חזה ולא עברה בה אש ו"ל דכתיב ארץ דהיינו מלכות של א"ק שחיא רישא דל"א כאמור ולפי שקשיא ליח אין קורא הפסוק לזעיר פנים אחר אישופנים אחר אדם לזת תירץ ואמר אדם לבר כלומר מח שקראו הפסוק אדם חיינו לאחר שיצא מסניי אמא שאז נזדווג עם נוקבי' בסוד זכר ונקיבה בראם ויקרא את שמם אדם וכמאמר חז"ל מי שאין לו אשה לא נקרא אדם ומת שקרא איש חיינו קודם שיצא וזעיר סמעי אמא ולפי שקשיא ליה למה אמר הפסוק לשון עבר נבי איש ולשון שב נבי אדם ולא לומר או לשון אחר ועור אם לא עבר כל שכן של"א ישב לזה תירץ בוציגא קדישא ואמר אחרים לא כלילי הכא כ"ש איש כליכר ומה אדם וזעיר הוא בסוד אדם כלומר שהוא של"ם שנרמזים עם נוקבי' שנרדין אינו שלם ובזה מתורץ כל מה שהקשת בי בבר אמרנו למעלה שזעיר יש ה"ג תיקונים אלו מן רישא דאריך דרך אבא ואמא וא"כ לזה אמר לא עבר בח איש כליכר כמו שנבר איש זה דהיינו ה"ג תיקונים הראמים לזעיר דרך ביקר כאמור ולא ישב שם אדם כאמור. כתליפר נביעין סבוינין מתפרשין פ' בתליפר תיקונים שרש כל התלת דיישין עילאין ותינין שבכלל אחר שם לעולם השניון זת שלם דהיינו ה"ג לצורך נופא לא שברישא דל"א הם נבינים כלומר שנוכע סהם כל השפע לתתא וכריאשא דאין הם סבוינים שהם יותר סעם עכים ונפים ונראי קצת ובריאשא דאריך הם מתפרשים כלומר מחפרשים לתחתונים כפי מדריגות שלהם אמנם בזעיר אריכ בלחודיו אבחכמו בלומ' אין לו לצורך נופא כ"א ס' תיקונים ואריכ תיקונים אינם תדירים עמו אלא אחכמו בלחודיו כלומר לפעמים אחכמו לעת"ם ירועים כלם לצורך התחתונים וחיינו קאמר חשפע אשקיין לנוקבא כלומר חשיעה תיקונים יש תסיר כו להשקות את נוקבכלום ליתן לו חוות וכח אבל ר' תיקונים אחרים אחכמו אלין לפרקים:

פרק חמישי

אל כמוך והתיקון הוא התיקון הראשון של אין הנקרא מי חראשון של אריך הנקרא נם כן א"ל:

התיקון הראשון של אין מי אל כמוך והתיקון הראשון של ארך נקרא נ"כ א"ל ועל זה אמר הרשב"י ח מקמי פתחא דאוריך. שרי יקירי לאתתקן עכשיו בא לפרש כל ה"ג תיקונים שבריקנא של עתיקא ואמר סלפני פתיחת פתח האוזנים דהיינו תחת הפאות ומתחיל להתתקן תוקן ונחית השיערות של חוקן בייפי סצר ימין ושמאל עד רישא דשפוון דהיינו גרענין בל"א וחזו התיקון חראשון מי אל כמוך וכו' לחוריינ חוקן חענין הזה צריך אתה לידע שחאוזנים של א"ק נעשו מן שם ס"ג עצמו תבלול בשם ע"ב כרפיירשנו לעיל וחאוזנים של עתיקא זונעשו מן הרחום שנתן לו א"ק דהיינו מן התרין החתן של הסלת שם ס"ג והתיקון

שער דיקנא קדישא

הזה שהוא גל הכבוד יתא מן התרין יודין מילוי של התרין יודי"ן
הנ"ל כזה ה"י פשיטא דקאמר מקמי פתחא דאודין שרי יקרא
לאתחזקא כלומר מן התיקון הראשון שהוא על נעשו האונים של
עתיקא כאומר דעתה אודיך אין יתא התיקון הזה מן התרין יודי"ן
ג' כשיעור אלו תרין יודי"ן נתחבר אליהם הי"ה העיקריות של שם
ס"ג שהוא האומן שלהם כלומר שהוא מוציאם מן הכח אל הפועל
ונעשו אלו ג' יודי"ן התחברותם יחד בצורת ל' כמו שיצאו ג' יודי"ן
אלו ער לאותן נתפשטו בכוח ג' ומ"ן הי"ה העקריות היו צומחי
הלם"ד ולה בצואר הלם"ד למעלה צורות ת"ר שמסמנת יתאות
תלוי וו והי"ה של מילוי ה"י הראשונה נקישית גג הלם"ד ה"י של
מילוי ה"י השניה נקישת רגל הל' ולזה יש המסמר של הל' שלשים
מפני ששרשה ג' יודי"ן ואהל"ף שבמילוי הוא ו' של שם ס"ג יוצאת
מן האוזן שבחברה עם הלם"ד ונעשה שם אל ולזה נקודתו של שם
אל הוא בציר שהוא נקוד בינה כנזכיר לפי ששם ס"ג הוא בינה ר'
ושם אל יוצא מן שם ס"ג כאומר ולפי שחקיק זה מסודיא בפיאודיא
באודיא רבא ס' נשא אשרש לך לשון האודיא מה שנגע לתיקון זה
ה"ל ושיהוא דתיקונא קדמאה תלתין וחד קוצי שקילין אתמשכן
עד' ראשה דעתיקא ואתכוונה להיות ששם ס"ג שבבינה ויסוד מתעדין
פיה לאת התיקון שהוא א"ל שיוצא מן שם ס"ג כנזכר נעשה דין
תקיף ולזה קוצין של השערות שבו תלתין וחד שבו מגין א לחורות
שם דין נמצר אבל מ"ם הסתום' עצמו ראשתמשכן מסנו א"ל א' קוצי
דיה מסתלק אותם כמו שפשרש בסמוך על מה שאמר דעת כל דאי
ואמי אל אתכוונייא ובזה אותה תכין למה נקראו זה תיקון ולזה לייא
יודיך לומר תקון לא בשחיה בלקול' אלא הכוונה היא על המיתוק
של אל"ף' ותו דזה התיקון וגם כן השכיחה של מלכו' שבתיקונא
זה נתקדיית באל"ף ולזה נקרא תיקון' ולחיות שהסילוי
של ש"ס שבסמוך יתאו א זה אחד מגין ל' וזכל נקודות מן המספר
ואילו זה בכלל שבעשר לפי שה"ד העיקריות היו האומן לכולם
ר"ם ל"ז של ש"ע ובשתמשרף עליהם הי"ה עצם' העקריות שעולות
ל' וגם המקו' שבדבקו בקוצי דשערי דהיינו מקמי פתחא דאודיך
שהוא כצורת י"ד הרי כן הכל עולה ש"ץ ולזה אמר כאודיא רבא
ולזה מאה ושבעים גימ' אהבתכוו בכל קודי וקוצי הכוונה לומר
שאשר שבתקנו הל"א קודים שבשם אל סבת המקום שבדבקו בו
כאומר נפתח בכל קוץ וקוץ ס' גימ' כלומר דיים ממותקים היו
מאודים מן הקוצי השערות ולזה קרא אותם גימ' ולא קדוי והכוונה שיגיע
הגימ' שם ש"ץ לא פחות ולא יותר לפי שאין הגימ' השוה מתחתק
ומתלבנים השערות של' ועד' שהם שחורות ביעוד והחדים
להעשות לבנים בסוף פליות לבן ולפי שיגיע נקרא שבים ושביבים
עולה ש"ץ לזה הוי הגימ' ש"ץ ולזה קורא' אותן למתק אותם דע
שבאדיים כי השכינת תיקונים שהם ג"כ ר"ת ש"ץ שבעשרות
א"ק בעתיקא וז שהם בתקנצו כלם כאותו המקום בצורת עתיקא
שכתובים יש הוזם הכלן דהיינו הי"ה שכיסור של ראשו ר"ל
ולזה שאת ת"ר שהיא ואחזם היא בצורת אל"ף כזה א לכן
יש כח אלף עלמין שהם רמזים בסמסר אל"ף והיינו דקאמר שם
ואתאי דיקנא אשתמודע כל סת דהזה סדישא כלומר סדישא
דלא את דין כאלף עלמין דאתיסין בעתיקא רביא ולפי שיש
עתיקא אחרת כאשר הדע בסקומו לבן תחר ואומר בעתיקא כנלל
כל עתיק כלומר שאת העתיקא שאסרנו תיא בוללת כל אותן הז'
תיקונים שכל אחד מהם הוא עתיקא בפני עצמו ולזה אסר בכלל
כל עתיק יש ליתן עוד פעם אחר לספר אלף עלמין לפי שכל
אחר מן הל"א של קודי כללו מהבירו שהם ל"א פעמים ל"א שערים
התקם"א וכשתסתרף שם אל עצמו שהוא עיקר עולים בן הכל
תתקצ"ב' ועוד הצירוף העתיקא שכוללת חז' עתיקות שהיא
הסתתקת"את כולם כאמר הרי בן הכל עולה אלף' ואמר
את"כ ובכל קודי וקוצי מהפרשין תלתין וחד עלמין והענין של
עלמין אי הם ספירות שבכללית עתיקא כפני שכללות שבעתיקא
היא נכללת לשלשפרצופין ככה דהיינו בחינת יסוד ובחינת חוד
ובחינת נצח שבהברים כולם וכל אחד יש לו' חזיינו שהפרצוף
שאמרנו שכל התפשטות עשר ספירות נקרא פרצוף הרי שלשים
וכללות עצמן הכללית הרי ל"א יכל אחר מהספירות של פרצוף
מאלה הנזכר נקרא עולם ששם ועשרים שורש ס' רבוא נשמות
שיתיחדים לירדת למטה בעולם הבריאה אשר שם מקום הנשמות
אחר שהשא א"ת' ואמר את"כ הקיפין שלפין לאתפשטא כלומר
אלה עלמין שהם מתפרשים מבח ל"א קודי שכאל שהוא דין תקוף
יש עלמין הקיפין שולטנין חרודים ומושכים אותם נצוצי עד
שיתפשטו דרך קו האמצעי המכוון המסתיר הדינים שם החסרים
לא יתפשטו לצדדין אלא לצד היכין ולא לצד השמאל ומי הכח
התקיפין המשלפים על אלת עלמין דהיינו יודי"ן של כולל הה"ן
של שם ס"ג שאמרנו' ואמר את"כ וכל עלמא ועלמא סיגה
מתפרש לאלף עלמין דכתיב ס"ג שרש בכל אחר כתם נותן חסן א לאלף
עלמין דכתפוף לעדמה רבא כלומר לפי שהם עולסורת הנמולי'
אשר שם מתתרנים הצירקים ליה"ב המיוחם לבינה כנזכר'
וכבר ידענו כי שם ס"ג שאמרנו הוא בבינה ולפי שהכל תיסרכים
ומתאחי לאלף עולמות שיש בהם עדוגה רבא' כאשר לות אסר
לאלף עלמין דכתפוף לעדמה רבא' ומה שאמר מיניה מהפרש
ר"ל מחלק אחר בכל עולם מהם שהם מתפרש לאלף עלמין שיש בבינה
שהוא עת"כ' ואמר את"כ וכלא סהים כרישא דדיקנא וכן' פי'
וכל העלמות הללו נתונים בכח ברישא דדיקנא פירוש כלומר
בתיקון של אל שהוא השורש והיינו דקאמר דכלל התיקון כלומר
אל זה שהוא התיקון בולל כלם ואמר את"כ עם כל הא הואי אל
אתכפייא להתפי דעתיק יומין שהם הז' תיקונים ג"ם קי"ע ס"ת
הכלולים בעתיקא דדכינא' ומאירים כלם בקוץ מקמי פתחא
דאודין בסתקו' שכתחילת זה התקון ואמ"כ יתיב לאתריה דלא
שלם' בלומר שהתיקון שהספרים של תרינים פתוחים ס"ם דיהא יתיב
בכוכונו ואינה יוצאו' מכח אל הפועל מפני שאין כח לתרינים בזה
הסקו' לשלום מן הסיגים שהי' הרשע' ר"ת לפי שאל זה אתבטמת
כלו' נסתר בריקו' קדיש' דעתיק יומין שהקדים חרבוקי' בו הקוצין
מכתיק להקוצים דשערי מחסת שהי' תיקונים ג"ם קי"ע ס"ת
מאירים שם כרפי דשע ולפי שהו' תיקונים שפירשנו סן מדת חסד
ולסטה כנזכר שהם ז' יומין דכראשית לזה נקראו אלו ז' תיקונים
עתיק יומין' ואמר את"כ הה"ר פלא יועץ אל גבורי' א והוא גבור
אתכפם' פי' מלת פלא הוא אותיות אל"ף' והיינו דתיק יומין זה
שנכסכין מסנו אלף עלמין דכתפין הנ"ל יועץ א גבור' לסמתק
וסמזג אותל וספרש למי הוא מסתיק וסמזג ואמר אל גבור עלמא
קדמאה דעתיק מתקנא קדמאה דיהא יתיב לאתריה שלם' ואמר
סיני עצמו ואמר דעתיק כי מתחלת היה סתום בכח ברישא דדיקנא
ויתחה יצא מכח אל הפועל ויוד לסטה ואמר שליט כי בכל עולם
יש שולסנות במיוחד מה שאינו בעולם אחר ואמר סליק לשלף אמן
ויכון' רבון כאיר הריסק עגין כאיר הריסק תיינו הכוונה' תנשביבות
מן קדיין אלת שבאל זה שהם כוד ג' אל למתם ג' ריוקא מסני
ששרשם מן ג' יודין וכלל ד' מלא יש צורת אלף' בשתצירה כוח
א"ל ג"פ א' עול' כמנין מן' והרומז של מן הוא תריך נמצא שכל
אלה הבחנות תיוצאים מהם כל א' מהם יש יעלי"ו א' מהם בסתרים
מפני שהשתחרים בעוקא רבא שכתוכות יש השפיע שסמנה נהים
ומתקים הדינים ואמר מתאחדא בקסמא בעוקא רבא שהתרגום
של לחת מסמנא הוא לסיהב קוסמא והבונה מפני מאירי
תריסי מהבנקים בתוך האסתחדא שבתוכות יש מסמנא כלומר
השפע והיינו בעוקא רבא והיינו עוקא רדיכא ולפי שכולל כל
עוקא הנזכר לעיל לזה נקרא עוק' רבא' עלמא תניל' דשפק מהאי
תיקונא היינו מן ת"ר של המלוי ת' ראשונה של' סילוי שם ס"ג
ואמר סליק לשבעה ותמשך אלף דדינין מאירי דיכנא' כבר ידעת
שתיקוני קדמאה זה נעשה מן סדוח סלכו' שיש בתם בן' שכשם
ס"ג' שכבר ידעת שכל שם כלול מארבעתן ובכללות יש דדינין
דהיינו' סעלות לבסא לזה כל הנמשך' סמנו הם בחוד דדינין ולפי
שמנין שם ב"ן עם ר' אותיותיו וזכולל עולה ו"למה סליק לן' אל"ף
דדינין ועוד יש פעם אחר לפי שאחר תו' מעלות שתתיה וסליק לן'
אלף דדינין יצאו הדדינין מספרי"ת שם ב"ן, שהוא דין ונעשו בחוד
שם אל חיזה שעולה ל"ן לפי שאל זה נמתק ואמר מאיר דיכנא'
לפי שהדינין הם בחוד יבנא כנזכר ולפי שהיובנו הוא בקוצי דיכנא
כמו דכתיב ותיכב אם סיסרא ונו' ולזה אמר דיכנא לשלישן ל"ן דקוצי
לא אמר דיכנן ואמר מאיר היבנא כלומר שלישן על אלו הדינין
שהם

שהם יבוא שלא יזדמן לו לעולם כ"א לפי אשר נפשו ושאפה
ומחשבתו ומיוחדי אלקותו של יבוא אותי שבתוכו הם אותיות
עתיקים בשם אל חיה יחוד וכשיגיע הזמן לפי ערך זה יכוונו
לשבור אותיות כפולות כתיקונם כלומר לחבר הם בריתים שהם
כשיש חלקיות ולפי שמקום הקליפה הוא בתוך הקדושה ולא אפשר
בקורלא וקרא לחלקיות אין לפי שבכוחו שיהיה הוא כדרוי
בן הקליפה רוצה לקיים ולקבל כל רבר בשמחה עלמה תלתאת
רגעין תיקונא מהאי תיקונא ומיכן ואילך ח' של סילוי ח' אחרונה
של סילוי שם ס"ג הלחה שמות הוי' אחרונה היא בחינת סלכות
רחיקו שם אדנ"י כנגדן לית שלים על עלמה דין א"א ע"ן שילוה
צ"ו ולית יש תחת כמשלתה צ"ו לעלין מאי דילה • וא"ת למה הין
צ' שלפין והלא לא הוי אחד אחר לעיל ל"א צ' והשיבות להיות שהאלף
של סילוי הקו"ה של שם ס"ג הולכת עם כל השרש. לו' עם הם אלופים
כמספר אלף ואכתי איכ' לקיים מה נשתנה עלמה מקדמה דילין
לאלף אלופין ורבוה רבוה פשב"ב בשער הרוח עלמין שלא יש ב'
אלפין חיבה ואתשובה לשרש שהאלף שבאל"ף הל' בשהל כלו
לתוכרף עם חיבה העקרות של שם ס"ג וזו עלמה שני מדרגות
חיינו מסויימה שכנגדת שהוא רוח' • ולפרושיהן שניה שהיא ה' הוי
מקקריות לית נתרבה אלפין ואכל בגולל שני הצולמות לא עלתה
ב"א כמדריגה א' לפי שהוא באמצע בין שני הע"ן כזה ע"ן ח' ע"ן
ה' ואם' מאחי דילה והוא הפרש שבין יבוא ויבוא • ולה הקיקונים
הבאים לזה נקרא לילה והוא הפרש שבין יבוא וילה כנגדן
והם אותיות הנרבקים בשם אל"ף אדני ספני שכבר ירעה שרגלי
סלכות יורדות סלה ואקלישת רבוקות בניבוחיה ונימוס מסנה •
והיינו דקאמר ומשאחרין מיניה כלומר אלי מאחי דיבוא מתאחים
בן שם אל אדנ"ו זה ואמר כבוקיפא דלקמשיא • כלומר מאחי
דילה אי חס דבוקי' כתחק בשם אל אדנ"ו זה בסוד חצבת הכרכבת
בחחיתת שדי כריל שבה בבדל"ו ועיף' בו רושם לפי שהבריל הוא
בן כשא"ב בברול כך אלה מאחי דילה המרכבים בשם אל אדנ"י
עניים בה רושם. כלומר שהחנים מסנו ומלת בוקיפא מיבוקו
מלבנה מלבא חקים חגוכך בגמרא ומלת קאמרינא מיבוקו גדיל
שבנמי • הבלבנים • ירחלפי בם • קטנה על בלה בדיל ואחר ומחשב
תיקוף מחבר"ן בלחו ומחבשמין בסרידו הסבוע המבשמין ביאה
בבא הבוחה כי הן החסרים שיש בתיקון הזה בחבורין כל אלה
מאחי דילה • ואחר ומחבשמין בסרידו וכו' מפני שהלבנות הוא
מצוה שהחנוך' מקנה הקליפה' • והקב"ה הזיינו אויר כביכול
בוכות כלכתיב בקלקלתיהם תלכת בעשר נחיר ומיין שהם בן בן
אותיות ושיניות של שם אחי"ת שבחובם שהי שבחות בן בן
הוי' שם גדול הוא חפצים של אחי"ת הכח אחר אי' אחי"ת
ו' ואחר • ב' אחר"ת ה' ואת השכיה הוא סוד הרוח ומיין שיורדין
מדריגי דיוק נצח חוד שהי"ן דיקנא דכא • הזיינו מלבדיה ובאותו
הסרידות של הרמעות בלומר ברוך שם כבו"ש כו' זה נצח
וחוד של יסוד אמא הם כוחין לחדשים דקל ת"ת הנרבקים סביב
סלכות שלא יזיקו לסלכות ותקבלה ע"ז היא בחיי חלילה בשיעור
תוקף הדיוק שהם דשתבקפין ביאה דכא • כלו' שאותם הסרידות
של הרמעות מתבססין ע"ן בצח חוד ביסוד דבא • ואמר מאן חמי
תיקונא דריקנא קדישא עלאה דקא"י דלא אבחין מיניה כלומר
מי הוא מבל בעלי דיוקן ומבל הקלקולות שהיא יוצרת בחחיתת
הנפשות שתסתקף של תוקף חקדוש חזה ולא יתבייש מיניה ונקר'
עילאה לאפוקי מתיקוף חוד הזרע הזקן של ז"א שלא נקרא עילאה
אחו"ה בבחי שבנקודת כתר קדמה הוא ראין ואמר יקרא לחיות
הזקן נקרא יקרא שם שם שפירשנו לעיל • ואמר את"ב מאן חמי
מסיומא דקדיק דשעיר דחלין מהאי סכא פירוש מי יראה חסוד
הנגה בתוך הקוסן דשעיר דהיינו הגיסון חעב הקשה דשעיר דתיאוב
בתוכה בכח שם ס"ג הסבוך שבכל אלה תקסין יצאו מסגן
מהם חלין סריקנא של ריקנא קדישא דקדיק ואמר את"ב יחיד
בעסנא דעשרין עשרין רבל עשרין וכו' דע סוד שיאמר בעשרה
דעשרין אזו סדריגי אחת • ומה שאמר את"ב עשרין וכל עשרין
אזו סדריגי שניות • ומכוונה הוא כך כבר ידעת שסוד תרין
עשרין. הנזכר בבל מקום ה' הספרים וה' גבורות וקראו עשרין
בלשון הפסוק שאול ואנשיו עוסרים את דוד כלומר שהם מקטין
הספרות דהיינו כשהם יורדים לתוך הם מעשרים אותו בראשו

בסוד עטרת והם מקטנות עליו. כמוך אור מתוך המתפרסם מהשמין
ומתגדרון משמאל ונוגה שורש הגדרון עשרין אלף יתקיין סן כמאה
ארבעים ושבעה אלף ושש מאות ושלשים בעשרין כלומר כמוך שרש
הגבורות ולית שהשרשים הם יותר מקוצצים יותר כאחרונות לפן
נקראו עשרה בלשון יוד • ואמר רעשרין שהוא מקוצצת הן ואת
הסרים אבל הגבורות שהם מקוצצים יותר באחרונות אחר לשרש
אחר עשרין. ולא אחר עשרה רעשרה פ"ע שהגבורות אלה בתוכן.
זה הם כולם הסרים אלא שהם שמא' החסרים ואחר שמ"ב עשרה
בלשו אחכלילו בעשרין ר"ל שאלו העשרין אלף אחרי' דהיינו החסרים
והגבורות של עתיקא זה אינם נשלמים בעצמם בקטרון הישרשים
לעיל עוקבות אלא אבא ואמא מקבלין מעשרין הן אחרין והן ומיוחד
אותם את"ב לזעיר וקבלו לפי שהגבורות בעתיקא הם בהלפ
חסרים כשרשיהן בבאשר הם יורדים מסרידיהם למדריגם מתחלף
להיות ז"א הוה"ב לאבא ואמא הוה"ב לזעיר לקבל הוא בלעדן
הן העשרין של עתיקא זה בלתי אמצעי ואחר את"ב עשרין ולית
בשאר עשרין בעשרין ולתתא מתאחרין מבחינתן אלה העשרין
של עתיקא זו אינן הזיין. בעשרין שלפעלה מהם בכחו הפשרין
ולתתא. דהיינו של הישוב ראריך וחל ב"א ונקביא שהלילין בפולת
הפרצין של עתיקא זו שהוא לפעלה מהן ואחר את"ב עבדין קב הנא
תיקונין. פירוש הואיל שהעשרין ולתתא מתאחרין מהחין לכן נקב
מהקונין ולתתא. בחחין מהאחרים ואחר אחר. כך בתיקונא דאב
האחוק ראמהוק לברכא מאן דבעי. ברכה ני' אלה התיקונים
של עתיקא זו הם התיקונים שבז"א כשהוא בעי להתברך מן
עתיקא קדישא זו הבל ברכאין נפקין מיניה. כמ"ש לקמן באדרא
רבא דף קכ"א ע"א בזוהר קמן ולהם אשמרך ויהי לאחבור כי
בני לאחברכא מאן דבעי ברכה יהיה ע"ן כאבנת הלילת לה בתיקון
כלים או זיין לוקח' תיקוני מן ארך התלבי בן שה התיקונין של
עתיק' זו נוטף על ס' תיקונים של עצמו העשה לו' תיקוני דזקנא
עתיקא ונימו דקאמר תיקוני דאריכתא. כל סבר זיין בשאוה בנקוב
לאחבר בן עתיק בן זו ארך חו לאחתקן עצמו בלה ר' תיקונא
ובזה הוא נתן שאלת בכ"ו ום בתך אותה ואמר את"ב הבל תיקונין
אחתקן. בקבליהן בריאין שפתבתין לקבליהן ואתעבד עתיקא
דאתתקן בלא כליל בהני תיקונין וכו' עתה הוא מבאר לו' עתה
אין הלי הבריל בתיקונים שאמר בל תיקונין דאתתקן ועד לעזמן
בגבר התיקונים של עתיקא זו לרמות עצמו אליו בל מה דאשתמש
זו בשהברכה יורדת מן עתיקא זה בגבר התיקונים של עתיקא
שהברכה יורדת מלמעלה בפי הכתה ואתעטרת התתנוגן שאמר
את"ב הבתיבתי מה דאשתכחו בי. פירוש שנעשת מן חברכה הירקדה
למפה מה שבישה בלומר לפי מה שראוים לקבל התתיונים לפי
מעשיהם ואמר את"ב בלא נקפין לקבל התיקונים דין בלומר
תקיקא סתיקא ראשם בכתנה וברעיונא ולבא לקבל ברכין
בגבר התיקונין של זעיר שהוא מלבא תקיקא עם בחינה נקבין
שתוך מכוונים מלויים בגבר הי' תיקונים שבל סתיקא רבלא
חיינו עתיקא זו שהוא ראש ראין חיינו דקאמר לקבל תיקונין
דמלבא תקיקא סעתיקא סתיקא דבלא הבכונה שתוקף אלדת
חרינן של עתיקא סעיינין וסעדרין לעתים יחיקים ומתתקן בדרי
ו"א ונוקביה בתיקוני סתיאת דבל"א את בל כלי הבפופים בבתערין
חלקיות הם זוקפים את ראשם בסוד זוקף • לכל הבפופים ורע
בבל מקום שאזכר סלבא אינו"א ז"א ונקביא. היינו מצד נוקבין
הבלולה ביה בי כי בל תיקוני הוא ראין וחיינו נוקבים • ואמר את"ב
ובלתו סתבסתין מתיקונין אלין דסלבא עתיקא סתיקא רבל"א
ס'. סלבא הוא ז"א עתיקא חיינו דישא ראין. ואמנא זו עתיקא
דיקניקין קדישא בקדמאין ס' חיינו א"ק שנקרא בן אומא • שרישא
ראין נקרא ג"כ עתיקא בתיקוני כולקמן בחיקוני. חלי"ת אריך ניין
שם • בכל מקום קדושא דבל קדישין אינן נקרא כי אם אריכא
קדמין לריכ קדושא וחשיכותו שבל חזיות של ואלת דישין הוא"ו
מבאן ולפי שלא נברנו עד הנה כי אם השלש עשרה תיקונים של
הגלת דישין. ושל זעיר אנפין ונוקביה שם כן נראה שאין אריכין
שייכות בעלם תאילות הזה לה אשר. שאינו כן אלא לעולם לא
אתתקן באלו תיקונין. לא אשתכחו עילאין ותתאין כלומר שלא

היה להם סגיאות כלל להתיקונים של תלת רישין עלאין וגם
להתיקונים של ו"ש ונוקבייהו שהם תתאין לא היו נכנסים · ואלה
הרינים שאסרתו לפעלה שהם סטלבות אומים סן שם אל ארני
היודים לישיה ותשם האה שהסתיקם קצת בסקומם וחיו אומרו
סתאי תיקת' מהכפיין כלתו ומהנסטין בסריהו רמסעין רמהנסטין
בימא רבא שהוא סור מלכות יקוקיא והסטעות הם סלחים בסור
הרין ונסתקים שם בתאורה תוצא סאן תמי תקונא רא רדיקנא
קדישא עילאה יקירא דלא אפסיק מיניה · כלופר שלא יהיה לי
בושה מסנגי ואשרי לו לסי שוכה להאורתו כי בוראי שהשיג סור
יהידה דאורך פורי ורזי התורה וחי רזין דלא אתגלין אלא לחסידי
קדישין עילאין ומהו סור תקנת האתרון שהכן אדם מכה אפרסמון ורביא
של קדוש הקדושים והו שאסר רבי אבהו בר חוא תליסר נהרי
אפרסמון רביא חוא תרי ואסר כל אילן דאבהו ואני אסרתי
לרין יעקוב מ' תליסר נהרי אפרסמון ורביא חוא בי ניקוין הקריאה
ואדם שוכה להם שלא אינו תוכ וכהגלגל כי שם מתצב תנשמות
זאכ תנשמה תוכה אל שרשה לבה תשוב לה העולם לעיכך
נאני אסרתי לרין יעקוב שלא השלפתי נשמתי בוה העולם וסוף
סוף תתגלגל הנשמה ויכה בה אחר אכן שמפני את י' ופעולתי
שהיא הנשמה ונקראת פעולתו שהוא התקנת כל צרכה את לתי
בצרור החיים · ואשאר לפעלה לכן כתיב וידעת היום והשבות
אל לבבך כי ה' האלהים בשמים סטעל ועל הארץ סתחת אין עוד
עבוד אותו כדיתיה כרוך ראורייתא ונם שלמה סהלך ע"ה אסר
לורוד אביו ורין את אלהי אביך ויבדיהו · שתעבדנו בירין קדישין
של הרוא רדרין רשעשעין רסלבא קדישא · ואם הוא סמרית
עצמו לירין רזין דאורייתא · היוצאים סמי עתיק יומיא הסתרים
תכשלי רזין דאורייתא · זה חלק אריך אנפין סי שוכה אליו
הוא כשיג חכף אחרי סותו יחידה ושמחת עשיר כ"ג נחרי אפרסמון
רביא · ועולה בלי סניק והשרשים עם יופיאל השר סלים אורזו
אם שואל אותרי יפתיאל רזמלאך רזגידה לי שאהבה
נפשי איכה תרעה סה יהי תרועות שלך שתרועה בנ"ע שננוזר
על זמן איחו"ם אלא לסרי שום תורה כי אם תורתו ר"ל איכה
תריעה השיבוות של הנ"ע ואכ"ם אין לך פה להשיב איכה תרביץ
בצהרים תוא האש תלחסת ותלחסת בשבש בצהרים · ויפיאל זה
רוחה אותו לתיץ והשרשים שתתחיו שהם כולם בילי שש כנפים
שורפים אותו בהלני כנפיהם · ואחר ובתחרש ואחורים ושורפים
אותו עד שתגלגל רחסיו של הקב"ה ובראו פעם אחרת והם
תנשמות התחשקה בתכסה זה לפי שיופיאל זה היא סמראי רחירת
השואלת לנשמה אם יש לה יריעה ברזין דאורייתא ואם לאו אע"פ
שיש בירו כסה תורה ומעשים טובים יופיאל זה רוחה אותו להוץ
ובזה יובן סה שאמרו אחר תסרבה ואחר תסתרים כלבר שיכון
לבו לשמים רלא אפשר לוסר שאם אדם אחר יריבה פתוך ובמצו
והאחר לא כל כך שתתו שקולים לפי שכיון לבו לשמים אלא יש
אחר שאשתו פעולה ביותר ואם יקרא בתורה ישיג לאין תבלירה
ויש אחר שאשתו לסטה ואף אם יעסל בתורה לא ישיג בל כך
לזה אסר אחר הסרבה ואחר הסתרים אחר שאין בירו ספק לעלו'
יותר ובזה יובן סה שאמרו ר"ל כשאדם הוא סזה הענל שלים
אותו סה שלסר האומרים לו עפית בסרכבה עפית בשיעור קומתי
ואם לא לסר משליכין אותו לתחר רינור הלא סציגו לסקל בנ"ע
סאירי סקרא ומאירי שאמר אבל הוא כסו שאפרשנו שאם היה כוה
בנשמתו להשיג ולא השיג סוכיחין ומסרין אותו ותוא סה שאמר"ל
משל למלך שלקח שבי עבדים שיכלאם לו סיכ לאחר נתן רלי
שלם ולאחר נתן רלי שבתי ושבר שניהם שהי' ועל זה כתי יופיאל
שר השרשים אומר בזוהר ויקול בהיכל שני הנקר' עפה השמים
תוא עזסר תנקרא היה סור יצירה כי"ז דמלכות הם עתיק יומין
דיצירה בי"ת ושרשיו ושוראיו ואומר שם רף קמת ע"ב עלמה דאצי
דהוא יופיאל שכתי ויהי קיסי בבל ויהא ושכחתה וכל אילן
ספרתן ושכחתה קיסין בתי · ואני תיותא קיסי למתבע אנא
סעם קב"ה למיהב לכל אילן ואילן ברזהי ברזי כל סאירהן ושכחתה
ואעלין מכל בר נש ואליהו תכחתה למגדע כל סאירהן זכר נפק
בר נש מהאי עלמה ואי תיהוה נפקא על ארבע שרשים כעומם
ומאמת קבייה ולא שבק כל אילן ואילן בזוהר דנסטרא אחרא
למקרע בהזדהזכסה אילן שלילין דשלום כתריגה ואלין שרשים

כר נפלין ואתתזיע אחרהן אינן שרשים נאשים דנפקי סהתיא
נחש דרגים סותא לעלמא · ואי תיותא קדישא ר"ל יופיאל קיסי
כר נשסתא סלקת ומפת לגבת · על ירפתחן וסגרין דעולם
היצירה שבאדם בסקומם · כדין שאיל לה יופיאל בדין דחכסתא
דמאירה · וכפום תתיא תבכתא דדרך אבתריה ואדרוך חבי יהבי
לה אנא ואי יכיל לאדבקא ולא אדבוך דחי לה לבר ולא עייל
וקיים תחות החוא ותיכלא בכסיפו וכר נפלי גרמייהו אלין שרשים
דחתחות כלהו בסשי בנדמיהו אוקרו לה ואתוקדת ולא אתוקר'
וקיימא ולא קיימא ואכי אתרנית בכל יומא נהירית ולא נהירית
אינ"ג דעובדין סנין אית כח בגין דלית אנא בהחוא עלמא ·
כאינך דמפתרלי בתכסתא לאסתכלא ביקרא דמאריהון וכאדר
תולקיהון בעלמא דאתי דכתיב אשרי אדם סצא חכם ואדם יפיק
תבונה ופירוש זה תמאמר תוא כלל במה שכתבתי לך לעיל וכל
זה אי יכיל לארבקא שיש לו שכל על זה תלימוד ויכול להוציא סן
תכח ל' תפועל בהבחות אלו אין כח שכלו משגת מה יעשה האיש
אבל על כל פנים לא יקלה יותר מסדרינו שאל מאירי סקרא
ומשגת שכל קולם כלול סחבירו כנודע תעשי כלול ג"כ מאכ"ע
וכולו דרגין בשופר של תורה וחסבין יבין והנה זה תוא סוד כח
השרשים של אש השורף אשר יש בירם שם אבניתץ שבא שרשים
עוסרים סמעל לו שש כנפים לאחר שכל היכה יש בו שש אותיות
בשתים יכסה פניו של הבן אדם ההולך דרך נהר דינור הסבריל
בן ג"ע עליו לתחתן דהיינו בין יצירה לבריאה ובשתים יכסה
רגליו ובשתים יעופף למעלה שהם שש אותיות ושהם הוה סעלה
בכוחי סיין נוקבין כאוכדו בזוהר רא כסיק תו שם ס"ב בסבע
תאש לעילות והוא בעלה רצורך לעלות ויש בלאכים התח יופיאל
כסנין ס"ב אותיותיו וכל אוה שלו הוא תחילת אות שסו כסדר
אותיותיו הם אבניתץ קרע שטן נגר יבש
בטרציתג חקב טנעיגל פוק שקוציות

ואלו הם השרשים היוצאים סהם אראפתיאל בראל בראל :
יופיאל זכריאל קדקיאל : קנבניאל ך בחיאל עחוזיאל
עשמשיאל טקסיאל נראיאל : נ חליאל : נ בוריאל ך גיאל
יהוריאל כשיאל שעריאל : ב ריביאל מ פפיאל ך חסיל
צפוניאל ך ריכיאל נ רוריאל ך קואל קוביאל ב ריקיאל
טהריאל נ וריאל י כיאל : ישראל נ ריאל לך הביאל נ נג
זכריאל קרושיאל : שלניאל קוניאל ואל צוריאל
ולפיאל ך בריאל אלת הם השרשים העוכרים כביל לו יש
להם שם של שש כנפי להעלות תצורך ליעות הן תעילה הן מעשים
טובים הן הנשמות העולם סזה העולם ליעות אל סקום סנאחתם
אל סקום הרסה ואל סקום חביצתה וארון ברית ת' נוסף לפניהם
דרך שלשת ימים לתיר להם סניחה להנות או להיות ניזון סניו
שכינה כפי אשר זוכת האיש הישראלי שנ' והשביע בנאחתו נפשך
ונאסר והיית כגן רוה וכמוצא סים אשר לא יכזבו סימיו ואמרו
חכמי ישראל על עזאזל שהם ניצוצות אדם סמפ לכרם בסקיום
זולת כמאל הרשע ועל האחרים נאסר אחר אחת סכל הבהסרת
והיה השערה שכוכרתים לתתלבש צוכתם ולא צוחת אדם כי בצלם
אלהים עשה את האדם ואז עתיד הנחש כן הקב"ה עם מחניהו
וכשנפלו עזא ועזאל בן השפים שהוא חלק א מהאויר שהוא בן
יצירה לעשית נתלבשו בכח זה האויר אשר עליהן ותנשמו נשפו
בני אדם ותהלש חכח האויר העליון וקבלו כח האויר ההחתון
והתולדות שיצאו סהם היו נבורים ונבוהים בקומה יותר סכל בני
אדם ויש סהם בה אחת כצורת בני אדם בתולדותם סהם יצאו
אנשים · סהכ בנות נשים · נראים לבני אדם ואין בעיהם רק
השקר והכזב יש להם קצות סבני אדם וכגדם לדמות ולהכשילם
וכסקום היו כבלים ושלשיהם כל כה שנראה להם לולא סדרת
הסלכות שהא צ"ל שר גדול וקדוש ידיד חביב חשוב לפני השכינה
ואברהם עם שאר הנביים שלח סחבלך של זו הכת סתחבלת תחת ראשותו
ומפשלתו ואיסתו עלת ולולא שהתפשם בה אצילתו והשגתתו
ואיסתו בעליהם לא אפשרנית שום בריה בעולם ונם בדרך היכ
תיא הסלכה תעלת אל סקום הסזבח אשר עומד שכ
ואברהם עם שאר הנביות ושלתו עליו ולהאויר לו בסקום תשלך
אופל ועלמות סקום נחשים הסריסים עומדים תכתת של
נחשאל כה עמא וקשאל שכתבו בדמזו הראשל בא"ו ית

פשטי של פרשת ויקרא ויקרא אל משה ויקרא ה' אליו מאהל מועד לאמר וגו' ואמר ר' יוחנן משום ר' יוסי בן זמרא מלמד שהיה משה שומע קולו של הקב"ה מבחוץ ומשם היה משה מתנבא ואומר כך וכך אמר לי הקב"ה ומשם היה משה כותב ומ

שער דיקנא קדישא

מפני גאותן של ישרא' שנפלה מהם ואסר במסתרים כנ"ל שאחזו החיצונים במסתרים הללו' וראשה אכריו' שנלו לחק"ת את סתרי"ת לכן תכבה נפשי ותזז סוד מה שאסרו מקום ישלו לחק"ב פירוש כי ביאתו כי סלוי שם י"ה זה שרשו בתיקון הראשון הנקרא א"ל וביאתו כי ששה שמות של ע כלולות בשתי שמות י"ה יתתיקון זה נמצא כי שם י"ה שרשו ששה אל היחאים מפני והנה ששה פעמי' אל הבב בני' מקום ושתו סוד מקום יש לו לחק"בת ומסתרים שמו ותיקון תנאות הוא לכוין בשם י"ח רמלי"ת חתן כוח ר"ת ח"ה שבו סוד תנאות כנזכר בשתי בחינות הפשוט והנסתר כנזכר · וחכוין להסיר תנאות זו מן הקליפות והחזירה אל השם יתברך בעל התנאות האמיתיות כי לו יאתה שב"י י'מ'לך נאות לבש ותבון להחזירה על ידו שתמלא כמילוי החתן כנזכר וחכוין כי שם י"ה פשוט יתעל' בני' נאות הוא לאורך אנפין בתיקוני קרומאה של חדיקנא ומילוי שם י"ה הנזכר בחתן שנם הוא בני' נאו"ת לזעיר אנפין בתיקוני של חדיקנא דיליה כי הוא בחא תלייא · והנו סוד נאות פרעה כנודע שבתנאה יותר פשאר מלכים בעשותו עצמו אלוה באומרו לי יאורי ואני עשיתני והינני כי התנאה הוא אחיזת החיצוני' לסעל' מן המקום העילם ער שם י"ה והנה פרעה הוא סוד הקלים'האומות ער הגרוע למעלה נ"א כי שם סוד נ'אלהים רמזתן דקסנות הם בני' נרון · והנה מילוי השפות של י"ה של שמות אלהים שבגרון שם אחיזת פרעה ושריו וכל עמי כי נ' שריהם שר האופים שר המשקים שר המכתרים הם סוד חנ' וזדיון שבאויר הגרון דזעיר אנפין והם סוד נ'אלהים ורקסנות · ופרעה מלכם עליהם יומן מן החוד שבעורף זעיר אנפין ומהן סוד פרעה שהוא אותיו' העורף שהוא אחוריים של חגרון ולכן קודם שנדרו ישרא' מ'מצרים ונקדם גרולתו של יוסף בהלק אחיהם שר האופים ומה והיה פרי"ן על יוסף ותכף עלה יוסף לגדולה מן חבור ע' החלום הזה · כי בו"ר ני'צח"ק תמתק פירוש דינו שהוא יצחק תוא יוסף שנ'עליו כי בן זקנים הוא לו דהיינו אביו וחבן ולסוד מצר חגרון נקראו מצרים כי לא יש מצר צר ככל הגוף יותר מן חגרון ולכן כולו דינין ונאחזים בו הרצונים ולכן מתגרשים שם נ'מחין דקסנות ג'אלהים הנזכר ואינם יוצרים בגוף לפסה · והנה גם חיים סלך צור נתנאת כמו פרע'ושרשו גם בן בגרון כי חירם בני'גרון עם חבולל גם צר"ר הוא לשון מצרים והוא חסר כתיב בסוד מצר צרוהוא מצר חגרון והקליפות בהיותם נאחזים בסוד סלכות שהוא חגרון כולו דינין לכן חם נכנרון הוא סוד סלכות ושליטות מצרים · וכשרוצ'חק"בת להכניע סלכות מצרים סה בתיב וסבסבתי מצרים במצרים פי הלוא בארצו שכל הרגים אינם מתפארין ותשבחן אלא על ידי שרשם כי שורש של מצרים זה התחתון שהוא חגרון חלוי בשרשם העליון שהוא מצרים העליונים שהוא סוד מן חמצר קראתי י"ה כי הם שתי פיאות העליונים שבתיקון הראשון של י'נ סרוח תיקונא דדיקנא קדישא הנקרא אל מן א"ל רחום וחנון ונו'מרי לפניך תיקון ע שהוא התיקון הראשון מה פעולתי למסה לאכפייא דינין בסוד חגרון תשבתים הקליפו'האוחזים בהם והרגים נמתקים על ידו והששת פעמים אל הנזכרים הם עולים מקו"ם שנאסר עליו הסקו"ם ברוך תוא בלשון נסתר וכל תעלומות סתברכין על ידו כה שהיו קודם ניקון אונות סתרינין והקליפות עתה סתמתקים ונסתברכין בכוד נ'אל הידרים לבריאות בסוד אל שדי ולייזירדי בסוד אל הנית ולישיית בסוד אל אדנ' ושם בהם יסין ושפע נמצא שהם ששה פעמים אל המשפיע'ברכת על מקום חללו של עולם הנזכר בתוך חללו ואורו של בעל הרצון ברוך הוא לעולם אמן ואמן:

פרק שביעי

אלו לא היה תיקון א"ק דהיינו מיסוד שלו באיש ת"ג תיקוני' האלה לא היה תיקון אריך אנפין עם הכ' חכירין וגם תיקוני זעיר אנפין ונוקבית לא היו ואז שאסר בארזא רבא מ'נשא והוי גרול דף ס"ג ע"א תאנא אי עתיקא דעתיקין קדישין דקדישין לא אתתקן בלו' תיקונין לא אשתכחו עילאין ותתאין וכלא הוי כלא הוו ותניא קר כסה והירין אילין תיקוני דריקנא קר תליסר דלהחא וכל זמנא דחליסר אלין נשתכחו אחירין אלין · כלא-

חושבנא דאלין תליסר אשתכח דיקנא דמלכא עתיקא יקירא-
מכמני · כלא בהד איתו סמירא ויקירא בנין דאיהו יקירא וסמירא
סכלא לא אדבר ביה באתר דאוריתא ולא אתגלייא · ומת דיקנא
אתגלייא דיקנא דכהנא רבא עלאת · ומהאי דיקנא נהית לדיקנא
דלתתא דכהנא רבא דלתתא מאי דיקנא דכהנא רבא דיקנא-
דכהנא רבא בתסניא תיקונין אתתקן ובגין כך תסניא תיקונין
לכהנא רבא · קר משתא נהית על דקניה · הה"ר כשמן המוב
יורד על הזקן וקן אהרן שיורד על פי סרוחיו ומגא לן דכתיב שבת
אחים גם יחד גם לרבות כתן גדול של פפח משמש בכהנ"ג גדולה
כבניכול כתן גדול שלמעלה משמש בכהנת גדולה דא תיקוני חד
דדיקנא דעתיקא פתיגא דכלא · ואסר רבי'יצחק ע"ה אלפלא-
ה"י אדם קדמון באילין תיקונין · לא אשתכחו עילאין ותתאין פי'
שלא היה מציאות כלל להתיקונים של תלת רישין וגם לא
היו התיקונים של זעיר ונוקבית שתן ותאין ואסר את"ב וכלא הוי
כלא הוו כלומר לא מציאו שהתיקונים בלבר לא היו נמצאים א-
אפילו כל עצמיות וכלים של עולם האצילות כאלו לא היה כלל-
או לא אתתקן אדם קדמון באילין תיקונים ספני שאדם קדמון
לאחר שבירת הנקודות נתקן מן כתר שבנקודו' כתר בהתפשטות
אין סוף בגודש ובמצא שלהלהות האור נקודת כתר עצמו והיה
מאיר באדם קדמון ומכחזו נתקנו התלת רישין וכל השאר שלמס'
סמגו ואסר את"כ ועד כסה יהיו"ף סאירין אלין תיקוני דדיקנא
של א"ק ואסר את"כ עד תליסר דלתתא היינו זעיר הוקי' וראה-
שהביא סבריתא בסאסר הוא וז"ס שהקדוש ברוך הוא
והחוק של התיקונים של עילאין ותתאין הוא סמגו ואסר את"ב וכל
זכוא דתליסר אילין משתכחין יהירין אילין כליסר בל זמן שתי"נ
תיקוני של התלת רישין של זעיר ונוקבי' משתכחין בשריטו' והיינו
שהתחתונים סמיבים מעשיה' וסנכירים כח התיקונים של סעל-
אז יהירין אלין שנכללות א"ק ספני שהם כמו סיין נקודין ר' אדם
קדמון ואסר את"כ בלא חושבנא דאלין תליסר ל"ל אי תחשוב
שאין לאדם קדמון י"נ תיקונים כמו שדש לאחרים אלא הכל בל"ל
בתיקון אחר לדוב אחרותו תנסורה שהוס אין סוף שרוי בתוכו עד
שסמני כך לא נזכרו תיקוני' שלו בתוי' בשום מקום כמ"ש בסמוך
לזה אופר שאינו כך אלא חושבנא דאלין תליסר יש גם כן באדם
קדמון תוות"כ אסר אשתכח דיקנא דסלכא כלומר סמר-
שאמרנו נמצא אנו למדין דדיקנא של אדם קדמון הנקרא סלכא
כי היא סלכות שלו תעתיקא נקרא סלכא · ואסר את"ב וסר-
דיקנא דאחוגלייא דיקנא דכהנא רבא עלאת תיינו השני תיקוני
דיקנא דאריך כלומר שני דאשון עילאין שבו דאלו דיקנא של דישא
דל"א לא אתגלייא כאשר בארתי בפרקים תקודמים לפי שהוא-
סכלל א"ק עצמו שהרי היא סלכות של אדם קדמון ואסר
את"כ וסהאי דיקנא נהית לכהנא רבא דלתתא · תיינו דיקנא אנפין
כלומר שקשה לזה איך אנו מכנו ליתיקא הזה בשם כהנא רבא
ועד הנה לא הזכרנום אצל חנ' תיקונים והשד סה שאסרנו דיקנא
דכהנא רבא אין תכוונת על דקנא שיש בו י"נ תיקונים שדרבנו
סהם עד הנה שאוהם חנ' תיקונים שבדיקנא הנ"ל אינם מכתים
בשם כהנא רבא אלא תכוונת על דיקנא אחר דאתקן בתסניא-
תיקוני סלבר חנ' תיקונים תגזברים למעלה לפי שהנ' תיקונים
הם בשערות של הזקן ואלו תסניא תיקונין בעצם של הזקן וכנגדן
יש לכהן גדול דלתתא שכוונה לבושם והיינו דקאסר אחר כך
תסניא תיקוני לכהנא רבא ביצוי ליסר לכהן הגדול תנשמיי יש
לו שכוונה סיני לכשי כהונה שכל אחיי סהם הוא תיקון אחר
והוא דוגמת זעיר שהוא כהנא רבא דלתתא שיש לו גם כן שכוונת
נוסף על השלישה עשר תיקונים כמו עתיקא אך אינם תריסים
אצלו כמו בעתיקא · אלא בשיעור שעתיקא הזה כשפיע"ל ואין
זה אלא בשיעור שה"כ תנשמי מישכם ככהונה גדולה בשליטו
וכזמן שישראל מרכין במצות ובמעשים טובים שהן סיין נוקבין
מעזדרין למעלה למזדיר · מעתיקא דשפיע ואת לזעיר וסן זעיר
יורדת השפע לכהן גדול הנשמי · ואסר הדא הוא דכתי כשמן
חטוב על הראש יורד על הזקן וקן אהרן שיורד על פי סרוחיו וגו'
הכוונה כשמן חטוב על הראש כשפע הטוב שהוא בעתיקא · לפי
שהוא סכוונה בשמן לפי ששמן היינו חכמה שהוא עתיקא יורד

על הזקן של זעיר וזקן זעיר יורד על הזקן דאריך תנשמי על פי פרושיו של רעיא מהימנא בתסגיא תיקוניכך תמא אחרן חב"נ ולזה מיישב למה כתב הזקן ואח"כ תור ואכ"ז ואכו' אחר כך המגלן שהזקן תראשון שהוכר הפסוקאי על הכ"ג תעליין וזקן אהרן קאי על חב"נ תנשמי יכש"כנ למפשה בשליחו כ"נ שלמפלי גם כן בשלימות מכיא ראיה מכתוב שכתב אותים גם יחד גם לרבו בתיגדול שלמפה משפש בהבחנת גדולה בביכול יש לו כח לבחן גדול שלכיללת לשפש כבחנתו גדולה ראי הוא תיקוניפתר דרקיא רעתיקא מתימא דכלא שבא מן רישא דאין והוא תיקון מי דאלל בסוף ותחיקן הזה נתתקן ע"י רבי יצחק חלפירו של רשב"י נשמתו בגן עדן והיא רבי יצחק ערבאר"י שנשרש הרשב"י ק"ק בוצינא קדישא ערב בעוה"ר לחביאו עמו כשיחלק מן העולם בקדושה ובטהרה:

פרק שמיני

אדרי שאמרנו בפרק הקודם פירוש הפסוק של כסדן המוב הירדר על ריזקן זקן אחרן שיורד על פי פרושיו ובארנו מלה שם"ן אבל לא על מחבוגתו במו שצריך להיות ואנחנו נקדים הקדמה קטנה של הנשמה יתידת מחיכן יתאות ועם זה יתבאר גם כן סוד הפסוק הזה ראוי לנו לדעת שאנשמה יתידה באה מסוד עליון העלמה כל עלם ועולם עולה בתחום ומקום הכיורו שלמעלה וכל פרצוף עלה נמצא פרצוף של נפש למעלה יקנה רוח ומפרצוף רוח יקנה נשמה ומנשמה יקנה נשמה שהוא מסבב כל בר ישראל ומלאכו עולה עמו רק מפרא אחרא נשלבת לנקבא דתתאה רכא ע"י השלהוביתא ראשא ואז התעוררות של שופרי שבת עולה אל יסוד אדם קדמון ומיסוד זה ליג תיקוני אריך ומשם ליג תיקוני זעיר עם ר' שקבל מאריך כי זעיר אין לו אלא השקעה ומשם להיבלורין שבנה' דירה ומתמן להיכל עגם השמים ומשם לרקל תתחון קדישין ומשם למפשרתן ומסנו לנו ולבנינו ולזה נקרא נשמה יתידה בכוח ומיסוד זה ליג תיקוני אריך ומשם ליג תיקוני זעיר עם קיים ומכ"ש כיסי שלם על אחת כמה וכמה כיסי משה רבינו ע"ה קודם חמא הקבל וכל המגמי' נזרם הדיבור והוא סוד נבואה ירמיה על השכינה שדרה לעשיית לקציעות שכח שנאמ' ותרד פלאים ותאמר בעת תעגל לך רד כי שחת עמך ומקום תעשית נגר על"י להיות רע נזכר על תשוב ועל מקום יצירה כתוצה על מתצר' ועל מקום בריאה מוב נזכר על הרע וכאצילות אין רע כל עיקר כמו"ש מנזר ליום שכלו מו"כ שבת ומנוח"לה' עולמים ויין נזהר דף קל"ט ע"א ק"ק ומשם הראה איך משאלשלין החסרי' מסבר עלא' למרה נוג"ר ומתמן ליג מרות שלו"א ומתמן מקבל' נוקבי' תשיעה מרות. ובכח והמנמה היא נותנת לנו נשמה חדשה שמתחדשת לנו באמצעית האחרת מהתחדשות ולחיות שתידוש של חסר יה שאמרנו שבא מארם קדמה הוא מסיר ונגיע מבלא לזה תקן הרב ע"ח ק"ק נסב' נזהר של שלש קעודות יהוא רעוא קדם עתיקא דכל עתיקין שהוא זה היסוד של קדמון בערך דישא דעתיקא. וקראו גם כן קדישא רכל קדישין בערך דישא דאין שכל תכמה נקראו קד"ש בערך האותיות של תיבת הסודים על ראשי שהיא ח"י תאמה נוקביה ד"א ועל אהבה רבה שהוא ואו של תורה והוא ועיר אנפין וה' עלאה היא סוד פתרה אסא עילאה בסי סקו"ד ג' קנ"א שם אהיה דאמא לבן ראוי לשבול עמהו קוד' שיקבל עליו קדוש שבת כי קדוש' בא' מאבא ושהי' מאמא היא קודם הקדושה פספת למעלה בתעוררות התחתון ויחד של שם תיבת הוא סוד קדישה דאבא ותכמה שהיא רישא דאין שהיא למעלה על קדישו' דאצילות אין באצילות חכמה וקדושה למעלה מסנה לכן נקרא קדישא רכל קדישין וקראו אפיהא רכל אפיהין בערך רישא דל"א ועגה בסוד זקן דלא אריכא' ואין הוא נקרא סתרא ונפתרה היא נסתרת יותר שהיא למעלה מסנו ואסר את"כ פתימא רכלא על חוס אין סוף תנת בתוכו כאשר בארתי בדרושי של שער האזרם קדמון נמצא שימתי זה היא שורש החסדים לכל התפש פרצופין וכשות היסוד מתעודר על ידי הזכנתו משפיע לארך אנפין ואריך אנפין סדרוזו מיניה בסוד פותא כתיפאת המזוג החיך והגרון של ארך אנפין על ידי תלפון שלו וזן נוצר ונקבת לסזל תתתה ומזל עליון המרוזים על ידי החיך והגרון של"ו וסדרוזו הזה סזרוניכים אבא ואמא ויקיר ונוקבי'. והיא מתרשת לנו בשכר הזכנת של שופרי שבת ותיקונו נשמת תרשת פעולה עד מאוד. אבל מכל מקום היא מארם קדמון ויורד דרך נרש הפעלות והרבדים עתיקים ונורך אחת לדעת להיות בי כל התארות והשפע והירוש הלבנה ביום השבת הוא על ידייסור דארם קדמון להה צריך כל שופר שבת כראוי דתר"ם שהו' רוזמז לו בשופרא בתינת בתינות ותן שמהם יוצא האדת זכו"ר ושמו"ר שהם שפת החסדים וחגבורות המתחדים מהם למפה כארץאנפין והם השני מזלות נוצר ונקבה. וגם זה היסוד היא שופרא שבת' שופרא שלש עשרה תיקוני דקנא של אדם קדמון אלא שבאדם קדמון אינו סותר להזכידו זקן כלל לכמת מיכות גנוזות אבל הסבת הספורשת היא באורדת נשא רף קל"ם ריש עמוד א' פרשת נשא ואי תימא דקנא לא אשתכח ולא אסר שלמת המלך אלא לחיו ולא קרי דקנא אלא הכי תאנא בספרא דצניעותא כל מה דאספסיר וגניז לא אדכר ולא אתגלי והוא סלהתוד עלאות ויקירא מכלא משום ההוא כתיב וגניז כלומר האדת יסוד דארם קדמון אף על גב שהוא בחינת זקן מכל מקום לא אדכר ואסר תסבה מפני שהוא מסיר בריאה דל"א אתידע וגניז כיסוי שלו. ולא אדכר בריאה דאין אף על פי שהיא תכמה מכל מקום רוספות ולא מתגליא בריאה דאריך. הרי לפניך שלהבה בנחלת בתעלת הגרול לא אדכר. אם כן תיוזקע לכון כראוי שיוכל לשמתו מסקום שורשהחסרים שהוא היסור ארם קדמון נשמת יתידה לו על ידי תוספות שמקבל"ד שכינה באמצעית הצריך תוא הוובה להחשרות שכינה"ד על השלחן בהמנה שצריך להזכ"ד בכוח ולזה אסר תרב עליו השלום בזמיות נזכן לה השתא וראיה מכבא ראליה שצריך להזמין בכוא לאליהו בברית מילה בסו שהכך הרשב"י ראוי לא מזמינין ל"ד ואסרין דא בכוא לאליהו לא אתא וכל שכן שכינה. שהיא יותר בלי ערך לאליה ועמה צריך הזמנה גדולה כי אם בחזנה"ד שמות פתו"א הרת"א שנאבר בסקומו שיעור תיקון שב"ת ובחזמנה מרות מכתא דיהבו"ה על רישין אשר אכאר בסקומו הנזבר מכל מקום לחזיא חלק לנסרי אי אפשר וצריכים אנו להמשיך לזה חשמן"ת חיוד מזה היסור שהוא השפע הנמשך מסנו שהוא היוד על הזקן אתרן ונקרא שם"ן כשבנגם בראש אריך שם הוא שם ביט הוא העולה אה"ה שהוא שורש אריך אנפין אלא שהוא נחלק לשלש אותיות להורות על הנזיות והחלם וגם שלא להתניא חזנה. הנני מגלה סתם ומכסה אלף אלפי מאות צריך אתה לדעת ששם איהוד' אותיות אהיה שהוא שורש נוק"ר סתהי"ן של שם ס"ג והיינו ה"א ת"ן הם ספש אותיות אהי"ה הנקבית בכינה של סלכות ארם קדמון ושם נקבע ס"ג ומסנו יצאו הות האל"ף פירוש סאהי"ה שבו סרעת של סלבוה ואת ונעשת שם אהי"ה בארבע אותיותיו בלומר שסהי"ה נתהוו בל האותיות תיה של שם אה"ה ובסקומו כינדת השם אפרשנו הסוד שאין כאן סקומו אבל אינידע הערה זו כלבר לבוא לפירוש שם ביט צריך אתה לדעת ששם אהי"ה בארבע אותיותיו מורה על ארבע מתין שיהיין לסמה פרעת של סלכות ארם קדמון בסור ארבע וסתחברין יחד ויורדים ונקבעים בשלשה ראשים של אריך אנפין והיינו ב ברישא רלא אתידע. ו ברישא דאין. ט ברישא דעתיקא דאריך. ויורדות בריקבא של אריך וכוללת כ' מלוה"ת והחסרים הגבורות נתחברו יחד במולות ויורדין התיפין על זקן אתרן שהוא סור אריך וחצי האל"ף הנחלקת לשנים לשני יון יון לבל חלק בזה יא תבה ואאסר ששה עשר פעמים ששה עשר עשר עולים אחר' שהוא אריך כלומר שסתחבר חלק ששה עשר של החסדים עם ששת עשר של הגבורות נעשים אחת כג"ל שבאותיות אחרן יש בו שני אותיות אות"ת ואחריני על ידי חילוף האלפא ביתא כמו סלה תער שנעשה סמנו סלה אחר בחילוף אלפא ביתות בשעיר למטרף וש בו גם כן ארבע אותיות כמו בשם אחת. ונשמן הזה נקרא שמן ר"מזוב שיו"ד כ"ר שנאסר בתכמרת יבנר"

בית באשון שאשר חלאות אי מאלמות שפר שפרק שאשר סור ריששא
דאון שאשא אסטרוסא אזב בלא שאשי אז אם עילאה בית נאשון חואא
בכל חיקניא ואסיר אזר ארץ בהזכו ואזו שאשר האסטן בשמן
האוב כי שי כוי שכן האוב שהשא מיסוד א"ק וחקניא שר"ב שנאשם
אמרו צדיק כי טוב ופרנס יסור מלם · וכשו שאשו נורסים להאזיר
לה מיסוד זת גם זיא מאזיר על ראשון בסוד האשן האוב שיורד
על הראש ריזיורד על הזקן וכלשרי נפלש האסטן בשמן השמה
שהוא זת השכן שאסורנו על הראש של ארץ אנפין ופש' ירד על
הזקן של עתיקא וכשם ג"כ על חזקן דגולגלתא והיינו אהרן שהוא
א"א תקם התהוב ב"פ זקן שעל שר' דרמזעל יסוד דיש"ד דל"א
שהוא הפלו העליון על יסוד ויכתר שכמלכות א"ן שהוא
פלו התהתון ואלו שני יסודות הם פתי רא"אי שבאסצית השלם של
צאות והיינו שאסורנו דל"ו אות הוא בצבא שלו ר"ל אות הואא
יסוד אות בריית קדיש בצבא שלו שהם נצח והוד · ודע לך
בשיורד השפע לו"א נקרא וי"ע אכל מהאלף הוא בבחינתו שנקר'
אהרהוא אהר"ן שהוא באצא · ודע ישראל סדרא ירקב והוא חצנין
שעיר הנוקביא מלבישים מיסוד של ארץ רשע נקרא זי"ע שיוצא
מאז מיסוד אכל פה שיוצא פאפא של ארץ אל אבא ואמא
האוצר כלשון אכילה בזכר אכלו רעי"ם שהוא ושכרו דודים קראי
אין פסך בינו לבין מיבורו של ארץ ויתן פסנו שתינוק הוא עובר
וירך אמו כבן פקוק כלי אבן שהוא בבטן אפולבן אין שם מטך
וזה תסיבור הוא טהרה וכשנולד זיניר וימול להזן נסתם המיבור
התהוא · שאעם" שעיר מניע ער שיבוא אל אחיך כלי
כל זאת ואבא ואימא פסך בינו לבין ארך חאי אפשר לינק מפנו
לכן הוא נסתם זהו סוד שאהש"ל כל זמן שעיבור הוא בבטן אמא
מיבורו פתוח שם נבנס מסאכל ומשתה שהו וחבל על ידי
תסיבור שאוכל מה שאמו אוכלת שתיתה מסה שאמו אוכלת
והבל על ידי השבור בן העובר הקדש ויניר אבפן גם מבחוו
פתוח לקבל מהסבור החוא ומהשם אשא"ל הסתילדו שנלידתי
בכשהו של ע"ל ובזהור לעיינו תראשון שיסוד זה של א"ק
דהיינו מלבוא שלו כולל י"ג חקוני אריך · ותשיה תיקוני
ז"א שעולים כ"ב וסהם יוצאים למספר כ"ב אותיות התורה של
תורה שבכתב ושבע"פ בסו שאשר הרשכ"ל בארר' נשא בשעתא
דיזיהר דקנא יקיא דעתיקא דיתיקן כלזסר סהזה דקנא
דעתיקא דבל עתיקין נהיר כחאי דקנא דר"א נגרין הלסר סכוהין
דרשראא עילאה בחאי דקנא ושפוכחין בירח קשרין ורשרין
תקונין וסיגיה נגרין כ"ב אותין דאוריתא קדישא הרי לעניך סרז
שאסורנו שסהרות תיקונים של ארך ושל יסוד שהם כ"ב יוצאו כ"ב
אותיות החורה הקרושה להיות שהם בארם סיבור של ארם קרסון
מקרושתו וכן תיבת הסל"ב עולה כ"ב למספר לך שהשהשון הסוד
יוצאות כ"ב אותיות החוזה: לזה צריכין אנו לבון השש
בכוד קבלה שבר"ת וכוונ"ת שבת עצמו כרי שתתן השכינה
לנו כח לסבול האורה שלה חבאה אליה תוספות נשפרין מצד
היסוד של אדם קדמון ובעזרה קב"ה ושכינתיה נבאר ביותר
חשבת בשיער תיקון שבת והנה ארץ יר"ש על כורסיה דשביעין
ויניור לאכפיא לון כ' ארך שבת מהדל כן עולל"ם אינסוף וחאורתו
מנעות עד עולם תכבא ושם עיקר חרינים וכל הדינים בסל"ם
נסתקים ונגנזים עד פתנאי שבת והזה סור שאנו אומרים בשיר
על כסא בכורתו ולכן תניחתם בפל כל ליל יום שבת ואפילו
הרשעים נכתרים בכחר שבת · חוץ מן אותם שהיו מחללין
שבתות בפרהסיא אינם עולים מגיהנם אבל אינו בוער הגיהנם
בשבת ותרעין נגנזין הה"ר מזמור שיר ליום השבת שכולם יש
להם שלום ממלך שהשלום שלו כי ר"ת השמן הזה הוא שלם"ה
והוא הסלך שהשלום שלו אור רוסז קל א"ק זה דהיינו יסוד שליו
שיש לו שלום מהרינים ות"י נסתקים כנזיר דקנא דמהמנותא לא
אדרבר כי השערות הם דינים נסתקים ובו אין דין כי אם בנזרור
סאאור לינבי התסריבם שליו ואומר על הסקטרנים
שדינים בקטים עלי כרעים דשמעלה אוני דר"ק
כרסבור יפרה דרסואא צדיק יסוד עולם זה באר"ו בלבנון
ישנה הם סור אאר"ן רבוא אותיות שבנגו סרם אאותה

צדיקים

פלחים בנגר הימה"ר עד שהתנגד עליו הקל זה השפיר שהוא
יוסף להשהות הזין הזה אבר הפסוק זאת עין ליהר' אל' ידיעתו
"לפ יהלים "להסתר ר"ת אלה הן בניספריא יה"ך ואקריא ר"א לפי
שהוא יסוד דעיר האבודות מתקבצות בו וכשהוא מתעורר אל
החיזוו בעזורר ומפשיך השפיח מהעינים של ארך שהזיון ריצלי
בינים בסו שאומ"ל פסיעה נסת נשלמת אחר פחמש מאות
מאור עיניו של אדם ודרוך כי הזווג מחסן לרגלים · רקריב
בית הון כרגלים הוסא · והיינו פסיעה נסח ואסר הן
ת' אל יראיו ולא עיני י' לפי שבארך אין כו דינים והעם' שאסם
שתי עינים הם רחמי נו רחמי וכלם בעדך עין אחת וזש"ה עין ת'
אל יראיו שהוא יוסף הנקרא יר"א לפי שהנבורות מקובצות בו
והעין הצליונה מאירה כו · ופירוש הכתוב הרע לפרע ·
למיחלים להאסרו לפי שהוא מצפה להסרים שיכבפי כו על כן
הוא צריך האורת הזין הזה לפי שהסר' נעלמים בו ונ"ה: בהורות
הזו שאסור אבא מסוד יחיד מי' אמא"י . שאבא ואמא בחבר
נפקין כחדא שריין סכל מקום אחר שאבא מלביש הסרים
ואמא הנבורות אבא נעלם יותר · הדי שמעינו שבעינות
העינים חשה הזה לחשיר למה שלסטה סהם מיבורו של ארך
יש גם בן שם פתיחה ובקיעה להאיר לזעיר בשהוא בעיבור אמא
אין פסך בינו לבין מיבורו של ארך ויתן פסנו שתינוק הוא עובר
וירך אמו כבן פקוק כלי אבן שהוא בבטן אפולבן אין שם מטך
וזה תסיבור הוא טהרה וכשנולד זעיר ימול להזן נסתם המיבור
התהוא · שאעם" שעיר מניע ער שיבוא אל אחיך כלי
כל זאת ואבא ואימא פסך בינו לבין ארך חאי אפשר לינק מפנו
לכן הוא נסתם זהו סוד שאהש"ל כל זמן שעיבור הוא בבטן אמא
מיבורו פתוח שם נבנס מסאכל ומשתה שהו וחבל על ידי
תסיבור שאוכל מה שאמו אוכלת שתיתה מסה שאמו אוכלת
והבל על ידי השבור בן העובר הקדש ויניר אבפן גם מבחוו
פתוח לקבל מהסבור החוא ומהשם אשא"ל הסתילדו שנלידתי
בכשהו של ע"ל ובזהור לעיינו תראשון שיסוד זה של א"ק
דהיינו מלבוא שלו כולל י"ג חקוני אריך · ותשיה תיקוני
ז"א שעולים כ"ב וסהם יוצאים למספר כ"ב אותיות התורה של
תורה שבכתב ושבע"פ בסו שאשר הרשכ"ל בארר' נשא בשעתא
דיזיהר דקנא יקיא דעתיקא דיתיקן כלזסר סהזה דקנא
דעתיקא דבל עתיקין נהיר כחאי דקנא דר"א נגרין הלסר סכוהין
דרשראא עילאה בחאי דקנא ושפוכחין בירח קשרין ורשרין
תקונין וסיגיה נגרין כ"ב אותין דאוריתא קדישא הרי לעניך סרז
שאסורנו שסהרות תיקונים של ארך ושל יסוד שהם כ"ב יוצאו כ"ב
אותיות החורה הקרושה להיות שהם בארם סיבור של ארם קרסון
מקרושתו וכן תיבת הסל"ב עולה כ"ב למספר לך שהשהשון הסוד
יוצאות כ"ב אותיות החוזה: לזה צריכין אנו לבון השש
בכוד קבלה שבר"ת וכוונ"ת שבת עצמו כרי שתתן השכינה
לנו כח לסבול האורה שלה חבאה אליה תוספות נשפרין מצד
היסוד של אדם קדמון ובעזרה קב"ה ושכינתיה נבאר ביותר
חשבת בשיער תיקון שבת והנה ארץ יר"ש על כורסיה דשביעין
ויניור לאכפיא לון כ' ארך שבת מהדל כן עולל"ם אינסוף וחאורתו
מנעות עד עולם תכבא ושם עיקר חרינים וכל הדינים בסל"ם
נסתקים ונגנזים עד פתנאי שבת והזה סור שאנו אומרים בשיר
על כסא בכורתו ולכן תניחתם בפל כל ליל יום שבת ואפילו
הרשעים נכתרים בכחר שבת · חוץ מן אותם שהיו מחללין
שבתות בפרהסיא אינם עולים מגיהנם אבל אינו בוער הגיהנם
בשבת ותרעין נגנזין הה"ר מזמור שיר ליום השבת שכולם יש
להם שלום ממלך שהשלום שלו כי ר"ת השמן הזה הוא שלם"ה
והוא הסלך שהשלום שלו אור רוסז קל א"ק זה דהיינו יסוד שליו
שיש לו שלום מהרינים ות"י נסתקים כנזיר דקנא דמהמנותא לא
אדרבר כי השערות הם דינים נסתקים ובו אין דין כי אם בנזרור
סאאור לינבי התסריבם שליו ואומר על הסקטרנים
שדינים בקטים עלי כרעים דשמעלה אוני דר"ק
כרסבור יפרה דרסואא צדיק יסוד עולם זה באר"ו בלבנון
ישנה הם סור אאר"ן רבוא אותיות שבנגו סרם אאותה

צדיקים

צדיקים כפלגותא דשתי דא"א כי הנה הרשעים יאבדו וגו' ואתם המושאה יתפרדו פועלי און הם המקטרגין ותרם ברא"ם קרני רשע' אורא "כ"ט חמא ר"ח ראם בלותי כשכן רענן חוא השם"ן הטו אשר זכרנו ובול' יאבדו כנבה השלהובית ראש' ובכוזאי שבת שרזים להתגבר אז לך' צפרני' שאחיות' בהם מראי' השלהובית הגו' שהוא סוד הכולה המכרע בינינו ובין המקטרגים ונופל עליהם איכת' והוד לא יתיו ולא ישתיתו בכל הר קדשי כי ישר יי' צורי ולא עולת"ח בו יואין הרע מתרבץ מאוד בשוב וכה לחנן את הבר כי אמת יש לו רגלים" ושכר אין לו רגלים ת"ר קס"ן נחזי בם:

פרק תשיעי

זה התיקון של אל דהיינו מי אל בסוך הוא בסלכות ראין המושפע בסלכות ולא אחיד ומוקף בסלכות דאיך וכלובש בסוד בחזון החזק הוא שרשב"י ע"ח חלך עם תלמידיו לשדה ועשו השבועות ושכות ע"י רבם רשב"י שהוא מקור צנור החכמה הנשפע על ידו לנולם וראה שהיולם מתמוסם ולא היו החיקונים מתוקנים ומאירים לשפת ומשולבים אשה באחותהכי כאשר אנחנו אלם בפגלים תורה ומעשים מוכים כראוי ואינם עוסקים בתיקון הסודות הלח אזי בל אחד מן התלת רישין שבתלת סיעל חכירו ואינם מאירים לשפת תה"י רתיינו רגלי א"ק אשר הם בתוך הקדירו אתם בסוד המחלקה נאש' זכרתי זה המוד לשעלה בפרקים הקודמים כה שעורך לעיין זה לכן החסיד הקדוש ניצוץ סרבע"ח חיקן התלת רישין בגולות הזל הזה בכוונת ויחודים שנתן להם עד שראו הי"ג תיקונים מאירי לפנימים כאור השמש בגבורתו באשר אומר בתיקון השני נוש"א עין' ברבוי רבי חזקיהו ע"ר שאמר מסתכל הוינא ואזרו חכמת הנודא יקראי דנהיר לשב"ר עיכרי וסב"ש שראה הרשב"י נשמת רוח אפינו תמא עצמו שאמר טראה כל ה"י תיקונים מאיר לפנינו וחוזרים וסתמים עצמם בסתומם הראוי להם ועוד אמר שראה מה שלא ראה שום אדם מעולם מיום שעמד משה רבינו ע"ח פעם שנית בלוחות שניו על הר סיני ואל זה האור זכה בשת רבינו ע"ה כשעלה פעם שנית על הר סיני וגם רשב"י ע"ה היה ניצוץ נשמתו נתעלה לזה האור אבל לא לאור ליחות הראשונות כי נחמעטו מסנו אלף תולקין של ויהרא ע"ש' חזו סוד האלף קטנה של סלת ויקרא כי סתחילת היה רשב"י לספה זאת"כ עלה כמשה אך נחוריה כוסנא תנינא ולא כקדמא רכליק לסיני כי אז היה סעלת משה רבינו ע"ח גדול' ורבה בשביל ישראל בסוד ויתעבר ה' בי למענכם שהרי לעיניהו תקסנות כמו זעיר שיש בו קטנות עיניהו כחין כך בכל אדם ג' גלגולים אלה וחכן אבל רב הסבנא סבא ע"ח היה גם הוא ניצוץ כשה רבינו ע"ה ותתעלה לניצוץ אור לוחות ראשונות חזו סוד השבה שמשכחים אותו בזוהר ם' כראשית ובכה השב"י לראורו אחרי מותו שאל רב המנונא סבא זה וכספר קיקשת נזהא סמנו שם וגם בס' רזי אומר תני בבלאי מסמאי לא הוו יודעין שבחיה רבב הסבנא סבא דהוה ביניהו וגוזור לעיניהו תלמידי רשב"י ע"ר נתדבקו דביקות גדול מאוד עד שהיו פניהם כאירם כאור השמש בגבורתו ושלמה סהם נדבקו נדביקות גדול ודם כל כך סה שלא הודילו סקדסה דנא וסתו סיחה נשקה דבקו עצמם בהוא מדבה אשר שם הם החיקונים ובהם שלימו אומם ע"י סיין נוקבין שהעלו ויורדים סחבקים שם וע"ז נאסר בבבודו יסרסה ובצירון יציב דלת' יוכן רחל סחת כשבשלבו סרץ עשר שבמין וכן בצלע והור היו כהים חבף אחר בנין חסשבן וכן נרב ואכיהוא שנאסר בקרובי אקדש וכן בל דוגל של שלמה המלך ע"ת שתמקו בבנין כ"ה סחי וניעה להם נם וסנאו נשחיהם סחורות התעברו כאות הליל' ילדו בן וכר ר"ל כתו חכף ולא הוצרכו לידי יבום וחליצה ודוד הוא למעלה מיעשרים שנה וכה סאוד כתקו לכמו ציף רבבי חז"ל כבנהדרין באותו ענין ובלחי זאת הוא בלא פירוש ולא הבנה וכן בדנו אחר בעילה ראשונה סת למחיתו ת"ת חיים לכל ישראל וכן כאדרא רבא אומר אשכחנא פרסה דנסלו כל איזן סמכין והלת סז הבריאה עליה ושאילן' ואסרו תולקא רקב"ה סהלול' דרבי שסיעין והברוי שהיו צופים בסרכב' נשיעור קומה סי החכמה

תעלינה אשר כל רואיהם סחחכים ויש סים הכנרלים חפיהם והם סי חלב של שר"ה העולה בם' זקן סרסו על אין ואריך' ואסר שם רשב"י כרבי רבי חזקיה רחא בקיום' דא לא יהא שום כר נש עד שנסא דיתי כלבא בשיחא והוא ם"ן ק"ק אשר פיס'ו אנו שוחי' חאר"י זלה"ח נאסר עליו ברוח הקודש היה אפינו בשיח ה' נלבר בשחיות' אשר אפרנו בצילו נחיה בגוים והלמ"ד לא' דעו לשכות את הבריו גם הוא הלך אל המקום שגלה שם רשב"י ע"ר האורא והוא אשב על מקום רשב"י ע"ה באותו בעב על השרה שהיו מאירים בעפיה הסרבבה והיה אומר ברוח הקודש בבאין שב פלוני תלמיד של רשב"י ובבאין ישב זה וכן כולם והיו עצמם ישב על מקום רשב"י והיה סגלה להם כחודות התורה והיה אומר שהאש יגידה מן חשבי' וסבבה אותם אלא שעיי"ן לא ניתן רשות לעיניהם לראות ואסר אם חייתי קיים ח' שנים בא"י הייתי כרחקן אתכם ואת כל העולם כולו ועל אלה אני בוכיה בכל יום בזכרי את מעלתו הגדולה ומזגראה ואני עומד ומשתחוה מרוב יגון ואנחה כרוב עורון הדור הגרות תזה בע"ה אשר אוניו הבבד העיני השמ"ע ואין בודוש ואין מפניע התזור לעיניהו ספני שתיקון של אל ור"ת הוא בסלכות ובלבות נקראת אל בבל מקום ולבן ריב הסלאבים ובפרס אשר פן סלבות מקבלים סם האראלים מפיימים כולם בסלה אל והוא אל סן אלהים כי גם סלכות נקראת אלהים וכאן הוא אלהים חיים וסלך עולם ואומר בספרא דצניעותא על ור"ת התיקון נאית בשפירא כרישא דשתין תכונות בשביל שהיו הדיעים של התיקון הראשון שהוא אל סמותקן" אבל אינם סמותקן בכל וכל ואת"כ נתקן עד שאין נראה בו אדום לבדו אלא סמותק בייסי כמו שהאדום אם תוא כולו לבן אזי אינו לה. אלא צריך להיות בו קצת אדום לזה אסר נהיית בשפירו כלומר הקוצין של שם אל יורדין מסתנין עד הישה דשפתן כלומר עד התלת השער שעל הטפה התליונה שקורין כל"א נרעניך ועל זה התיקון נאסר דודי צח ואדום רגול סרבבה דדיוקנם רינים סמותקי' שסכים לרחוקיו יתברך ואוהבים ישראל וכולהם לעתם וסוא צח ואדום כמו בשפירו לבן ואדום כמו שבארתי וכל זה בא לו מא"ק שהוא דגול סרבבה שיש לו' אלפים רבבות עולמות חזן הדיוקן היה רבי חזקיה ע"ח חלמידו של רשב"י ע"ח רואה בי הוא מסתרע לסעלה בי מלכות היא שהתיקון קודם ואסא שהוא סוד הסיאות של הזקן והבן והיא לבן סוד חסדא כל הזמן שה' יתי יומיא:

פרק עשירי

בו יתפרש תיקון השני של רישא דאין הנקרא נושא עין והוא ניקון של יסוד שיש בו שערות זקן התחתון:

התיקון השני הנקרא נושא עין והוא תיקון שני דרישא דאין ונישא סיכור רעתיק הוא ידוק כמו שידוק הוא כמחנ ולת הוא סבריע - ואסר בספרא דצניעותא מהאי רישי להאי רישא וזהו תיקון שני שעמו נושא עין ומה שאמ' מהאי רישא ר"ל סהאי רישא רסומא עד רישא אחרא דסומא היינו השערות שקוראין בל"א נרעניך ודא התיקון דיוקא ניסור של עתיקא ולחיות שתיקון זה בפרוש יותר באורא רבא בפ' נשא אעתיק לשון תאזר ומפרש סה שאנינ א' התיקון תזה וזה לשונו א"ר שמעון לרבי חזקיה קום רבי חזקיה וקשיש בקיומך ר"ל שאל רשמות היחודים והשמות שמסרתי לך ואל תפחר ואזור עצמך בתיקון זה ואוקי' קרא בתיקוני דיקנא קדישא קם ר' חזקי' שארי ואסר אני לרחי ועלי תשוקתו מיגים שאני לדורי משוז דעלי' דשוקרנו מסרנבל חזנא ואזרו הסיר נדודא יקידא דבוסינן עילאין נדיר וסלין להלת ואת ומכשה ועשרין עיבור ותר חשוך הות אתתי בחזוא נהורא כסאן דאחתי בחזוא נהרא עסיקא דסימי סחפלנין ונהרין ומנגרן לכל עיבר מכה דעלי' וסלין הזוא נהורא בשפתא דימא עלאה עסיקא רכל פתחין סגין ועיקרין בהזוא פתחא אתפתחן אתא שאיל סהם פשר דחסיה תתחזא ואסרו נושא עין חסיחא אסר דא הוא חקונא תניינא יחיב" א"ר שמעון האיכא אתנסים עלמא

שער דיקנא קדישא

כדין אנת רבי חזקה לאתיקן דעתיקן הה ביאורו קום רבי חזקיה שאדי ואמר אני לדודי ועלי תשוקתו מי גרם שאני לדודי משום דעלי תשוקתו כלומר משום היחוד של עתיקא העלי התשוקה הכוונה מי גרם שאני דהיינו כנסת ישראל הנקראת אני לדודי כלומר שתתיקא נותן עמי חכת דודים תושא לי עץ ושלח אכלי ברכה משום שעלי תשוקתו כלומר משום ייחוד של עתיקא זו משפיע אלי שיחוד נקרא תשוקה בבל מקום לחיידע שהוא חשוק להיחיד שפע לכלכות יחוד להיות שמדיק יחוד עלם שהוא כלול מארבע היחות ארבע פעמים צדי"ק עלה תתי"ו וכן עולה מילה חשו"ק עם ח' אותיות ואמר מסתכל הינא כלומר שהיה מסתכל בפרצות שיחר קטנות וראה עד התיקון השני והיינו דקאמר אכ"כ ואנא פי' והנה ' חסיא נהוראי יקירא כלומר ראיתי התיקון של חזקן הנקרא יקירא שהוא מכוסה מן בתיקון עלאין שהם השערות הסתירים כמו הגרות הה התיקון נהיר וסליק לתלת מאה וחמשה ועשרים עיבר דהיינו מדרין הבחנה שהתיקון הזה שהוא יחוד מכניס פעמים החסרים. אל תוך המלכות שיש בה תלת מאה וחמשה ועשרים דינין התקיעין ר"ל אלו נחינת ח' נבזיות שבת דהיינו ה"ם אות' עולים ג' מאות חמשה ועשרים דינין תקיעין כדי לבחון ולהו נקר' תיקון ואפר אח"כ והר חשך הזה אחסרי בההו' נהוראי ' ר"ל אותו הבח שהוא חדין הקשה הנקרא חשך לפי שהוא דין קשה המתוחה מן אי"ה חשב"ת דין נהיר כלומ' נתפתח בתיקון הזה הנקרא נהוראי יקירא כנזכר וספר אדה הוא הפעם ר"ל שבועיר יש בו ש"ך דינים ר"ל שהי"ב אלהים הם מצד החכמה דהיינו ' עיקריות של שם הוי"ה וכל הי"ב נחיבות הכמה ירדים בתיר אמת וכל נחיב אלהים הוא הגבלה דין בבח עשר והיינו ל"ב נחיבות עשר פעמים עולה ש"ך דינים שהם מן ל"ב אלהים דעזכרא דבראזיה הם ירדים לסוד של תיר יסוד נותן אותם למלכות עם שוה ש הנבזיות דהיינו מנצפ"ך שהם החכש הנזכרים נמצא שבמלכות הם שכ"ת וכשהתחברים תיר תוקבלה ע"י יסוד של זעיר יש בו ש"ך דיניה ש"ך תוקבלה עולי במנין תס"ר שהוא וכר נקיבה וכיון שכש חמשים בבריחו הקדוש בנוקבי' דדוד שלהו הגבי' מהאי כאר אית כאומרו בזוהר אלילו התתאי כאר אית' שהו' סוד מלכו' ראצילו' והוא התחתה מעל' חברואה הוא נפשתו ונופו הוא סגרלפון שאחר בקשיה תאומר כו ורשב תחת רחם אחר וישאל את נפשו לפות כי רחם ותפר עולים ש"ך דיריה ורוקבי"ה ומהרינים באת הסיפה לכל אדם. והנו הענין האמור אצל רבה בר בר חנה בפרק חמוכר את הספינה בבבא בתרא שעשרת אש מעני רוחם ולאחרי כ' ורש בא שם אומרו הוא שאחר בהלי"ת שלהם ולא כבה והו סוד שאמרו בנפרא כל המגל ארז פי' מאכילין אותו נהלי רחמים ואפר אחר כך כמנן ראתסרי בהדיא נהרא עמיקא דסיפי פתפלנן בהרין הגרין לכל עיבר ר"ל לכל נעמו של זעיר והוא כמו זעיר שבתפקו דינין מן חסים הנשפכים עליו מימי בינה הנקראת נהרא עמיקא. והנים שלח דהינו החסרים מתחלקים ומאירים ומושכים לכל צד בתוך נעמו של זעיר דהינו ברס"ח אינהרי ושס"ה נדיון כך נרחץ אותו כח הדין הקשה של מלכות מן יסוד שבזעיר דהינו בשש קצוות שבעתיקא ואפר אחר כך פסח דעלי בא לפרש לנו מאיזה מקום יש נהרא עמיקא הזה ואפר פסח דעלי כלומר מן הבינה שהוא למעלה היכנו והוא שזעיר הוא מן ' ספיר' דהינו מחסר ולפעמים כן בינה שהיא למעלה מן החסר ולפ ואפר ופסח דעלי ואפר אחר כך וסליק נהוראי החהא נשפתא דיסוד עלאה עמיקא. כלומר לאחר שנחיר זה הנשיך בתוך התיקון הזה חור וסליק והו' נהוראי בכוח אור התחור והוא מקדה בשערות הפפח שעל חפה שהוא בחינת מלכות שבעתיקא זו כאשר דעת שפתי ה"ת היינו מלכות והיא נקראת יסא עלאה עמיקא ולפה היה מקדי בשפתא שלא יהיו השערות שהם כמו דינין מקבלים בסקו' אחר כלבו ואפר אחר כך רכל פתחין מכן יקירין כלומר שכל השערות של בינה שבעתיקא זו הם מבין ואפר דקדין שהם התיקונים של עתיקא זאמר אחר כך בההוא פתחא אתפתחין כלומר כל השפע הבא מן השערות מן התיקונים הוא בא אל הבחינות ברך פתחא אל הכלכות ואפר אח"כ ואמר רבי שמעון האידנא אתבסים עלמא

פי' עכשיו שפי' רבי חזקיה התיקון זה ואמר שהתיקון אשר נתפתח בנעבר ונתחזק הזה אתבסם עלמא מכיון שעל ידי נפיקת מיין ממלכות א"קוב"ה לתיקון דעתיקן ברכו ר"ש ואפר בריך אלהא רבי חזקיה לעתיקן דעתיקן והם חג' יסים שנקראים עתיק יומין על ידו נמשך ברכה לעולם הזה אמר ר"ש כלהו הברך דאתיין בהאי עתקא קדישא. והעתיק יומין הוא נקרא עתיקא קדישא לפי שמאירים בו השפעה תיקונים שהם ג"ם קד"ש ע"ה ברשה א"ק בעתיקא זו שהם נתקנצו כלם באותו המקום בעזרת עתקא שבתוכם יש תוהם המלך רחמיו הי"ר שביסוד של רישא דל"א שאמרנו למעלה בפרקים הקודמים וגם הצופה בכרכבות צריך לכתוב הוחמות המלאכים מוהם המלך בקרבנו הם השמירים העומדי' בכל שעה ושעה של פתחי היכלו' ומרוץ ליקח התיקונים בידו להראות להם שיפתחו בלי' עיכוב ורחיה בעולם ובכן ודע נקרא עתקא הת וזה אמת. ואמר אח"כ רשב"ע ה' אלהיהם ועלי שניא עלאין ועלאין שהוא יחיד אנפין הנקרא קדישא שהם ואחרא עלאת דעלאין שהוא יחיד אנפין קדישא נקניא דזעיר אנפין היא הנקראת אריך ואמר אח"כ ראנא חסי ישתא פנים בפנים הראש של עתיק יומי"ם עמהוקן של אותיות ואותיות בסראשי ולא בחיבות בגוף ובשפה בלי התפשטות האותיות מסכנו ובלי שהי ואימה. מה ראה חסי בר נש מימא דרליק משה ומנא הניא לשורא דכי שכאור זה היתה נשמתנתלה לאותו אור שקבל משה כשעלה לקבל לתורה שני וזיו והיא חסנתא סבא היה סומר ניצוץ אור שקבל סלתות ראשונו' ושתיהם היו מינקין משה רבינו ע"ה ולכן קראוהו התלמידים בתיא קדישא ע"ל נינוק הקדוש מאור שכשו של משה רבינו ע"ה ויש כמה ראיות לזה עם הקבלה מן השמי' ובהלק משני של גן המלך שבאור בעזר' קב"ה ושכינתיה מה שנוגע אל זה הדרוש במקומו תראני לי האפר אכ"כ ראנא חסי אנאני נהירין בנהוראי דשמשא סגי כשמי חמת דשקין למיסק באפותא לעלמא. והוא סוד אור המלבש ליעקד לנוא יהיא הקב"ה למסה ע"י חום אין קץ ומחקר כל הדינים ואז יהיה בסוד ושבתה כל הקלשות והרע יזחה כמל לעולם הבא כתיב ורחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה ועתי ראנא ידענא ראנשמה נהירין ושמה לא ימיע ולא אפתבל הה"ר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו ועתי ראנא חסי חליסה אין גלימין קסאי ומהירין בכתיבין וכך אתפרש כל חד מגייהו מסתיכן אסתלק ואתחבן ואתעטר ואתסבר בסמיהון דיתיקונוי דיחיקו' וכל אינון אחרנין אשתארין וכעזר ליכל חד מתפרש בסמייהו. נהיר ואתעטר מיניי בסלכא בנו תלילי שפא כלו חיילוי התחזי וכמדין אינון דאחדין בניסק דסלכא עילאה נשמתו ולאכין וכר אפתיים לאתפרשא מלין ואתעטר בעטרא קדיש' ואתתקן ואתסבר ויהיב בתיקוני דיתיקא קדישא וכן לכל חד וחד אות' כ' הקה סדרו אותם עקא לתלמידי חביהון מבח ריב עוונותינו שהיה ניצוץ משה שנאמר והיה שם עקו אלא כמו שהיה ניצוץ משה שהיה בתוך הסנה ועוונותינו גרמו לנו שנתעכב ונתרחק מן הגאולה ואמר אחרי שהיה בתיכם ואת הוא סוגיל נגר התיקון ויתוקן האורי' של הדין והחסר ולא יהיה מחלוקת ביניהם ח"ו ולא כמו שאירע לתלמידי רבי עקיבא ע"ד שמתו מפסח ועד עצרת מפני שלא נתנו כבוד זה לזה והיה קשה ושאנה ביניהם וכן אמר רשב"ג בפרשת תרומה רבי יהודה בר' שמעון גלי רזין דאוריי' ובשגגה' חזה מה דחזה בניך דחזו בדרמשק ואמר אח"כ ורואה בקיבוצה דא בישיבה הזאת להקדיר על הגילוי של אלת התיקונין לא יהא עוד היתי פלגא משיחא. וכל התלמידים בדולי ישראל וגם התנאים היו צועקים כאשר ראיתי בספר פרקי היכלות וגם רבי נתניא בן חקנה צוחה בסרכבה וגם רבי עקיבא ע"ה ורבי אלישע חגרול והמה תיקה ק"ו להשער ת"ח שהיתה כח רבולה בימים להיות צוחה בסרכבה ורעדו של תקב"ה בכך אם יש לנו מנהיג ורהל תורי שילמוד לתלמידיו איך יעשו ולא ינעשו מן השמים כי הוא צריך לשהר עצמו מכל חטא ועון ואשמה הן בגלגול זה וגן בגלגול הראשון וצריך להשבי הסלאך המסתורה על זה כיהיב אצילנו וצריך להתריר הזוהמא שקבל מצד חטא א"ת ומצד חטאיו על ידי השבועה ואם יהיה נקי ולא יצטרך אל השכעת כל תיקוני התשובה בבללם ואז יהיה נקי ולא יצטרך אל השכעת

הכלאך

אסלאך כעין גלוי אשמורי אבל על בל פני צריך ליזהר עי' השמיטה איזה ניצוץ הוא ומה יש לו לתקן: לא ידיד פה שערינערי ויעשה תשובה וצריך ליזהר אותם חשמות שקלקל ואח"כ היה צופה בכוכבים והלך ושכח כל חוכמתו בגופו נרדם מת לפני פי שאסר היה תעלום בשפי מרוכב ושאר כך יהיהו [illegible] אינה זה כעין נפש יוצאת כדברו שפתו כולם כשכשם שתי ד[illegible] מן הקב"ה הלך מהם ונחמת הגשם נראו ירבים כו תקדושית מאוד ורחמים חלילים כיולם אשר כל ראויה: כתוכפים והכף בא אכי' לרחה הקודש ואין כל ברית יכולה לשלוט עליהם וכתוב בפרקי דרבי אליעזר אמר רבי ישמעאל בשעה שכבים מיכל אליהי ישראל ויושבת כל מרי שנשים לפני כסא כבודו ויורע מדשעות הזאת ובל מה שיעשיה להיות כיולם יודע גם כן לפי ששלים לפי מעבירים לפי שהולשין אותו לפי מקבירין לפי פרושים לפי מעשרין לפי מסיתין לפי מחיין לפי מהלין תורה לפי נותנין לו חכמה:

גדולה מכולם שהוא נוצח וכבוש ומגיד בכל מעשה בני אדם שיושבי אפילו בשדרי הרוחים כין מעשים פוכים כין מעשים מקולקלים: נגד אדם יודע ומכיר בו נאוף אדם יודע ומכיר בו רוצח נפש יודע ומכיר בו נושה על הגזלה יודע ומכיר בו סער לשון הרע יודע ומכיר בו ומכיר בכל כשפים: גדולה מכולם שכל הסבואי יודו עליו ומכתו מלכיסיו אותו נעים ומכבים אותו צרעת ומעשרן אותו כהרת: גדולת מכולם שכל הספר עליו לשון הרע מפילין עליו מכות צרעות מחבואות רעים נפצעים שידי מהם שוין רע וכל העשי לו רעה הכשלות רעות ונקשים נפלאות עליו מן השמים וכל השולא יד עליו ב"ד שלמעלה שולחין בו יד סקרים וכל תמיני פניו עשין לו כלה ונשרפה אין השולין עליו ומוקעין ומצרעין ומצרין אותו שלשי מעמים בכל יום ולכן נתחלפו אלו והעשרה הרוגי מלכות ולא נתנו ביד שבקשי רעתם כאשר כתבתי בשקושו הראשי לו ולכן היו האנשים יודעים פה למעלה ולמטה איהתלוש של ראשי ע"ה היה. גם כן על אליהו ז"ל כאשר אמר כאשר הרש בפרשת כי תבוא: ואם כאשר שיר השירים פניא פוריות גדולות אלו שה שיש לו לאדם לתקן קודם שיכנס ל אסיפת חלליו כרף כ"א ע"כ כתיב ידיעה חיום והשבות אל לבבך כי י' הוא האלהים בשמים מטעל ועל הארץ מתחת אין עוד זולתו אמיך כל ימי שחיתלי כאוזייתא למערף בתפחתא דסאריהון ואיתן ידיעך ומסתלין בדיקן עילאין בגין רכר כר נש נפיק שהאי עלמא בתא ד"ל בתכסית תקבלת שהוא פוך יחידת דאריך בגוך למעלה ברא אסתלקו מיניה כל דיוין דעלמא ולא עוד אלא דפתחין לה תריסר תרעי דרקי דאפרסקמון. דביא דרקי דאכסתא עילאת הלייא ברא ולא עוד אלא נקב"ה תקי לה בהאוא פרפראי ככל דיוקנין נלעיין תכן בהאי עלמא ובעלמא דאתי וקב"ה אשתעשע בדיוקנין בג' ואתכין תרין עלמין עלמא דא ועלמא דאתי: תכתבוא ראצאנדיך ליח לבר נש למערע ולאסתכלא ברא דסאריה: תר למערע ולאסתכלא ברא דסאריה ותר למערע ליח לעפיה אם תוא מגלגל או לא אי ראשון או שני או שלישי או יצא מגלגול נשים ותוסיף אותם עולם או רצה"מ או סברוה שהם כו' ארצות אשר הם תלתיא או גלגול שרים רחמנא לצלן כי אלו הגלגולים הם תלתים בגוף כי הנשמה לא תשתנה ואסר אח"כ ולאשתמודע מאן אינו כאי' נשתן הכתו' בתורה. אחר הציווי הזו' צריך לתקן כדי שירבק בשרשו: ואין אתברי: ועל אינה אומן נברא מאיזה עולם ומאיזה פרוקי נשרש או נשתנה מעני אדרת לפני שור או לפני אדם או לפני נשר וזה"ש מקומו למעל' שנתנה כשנו במרכב' שצריך לתקן המקומו ההוא כרקא יאות. ואומרו אח"כ ומאן אתי ר"ל מאיזה אבר של א"א יש כעניו אבר האחמא של אדם בליל שקבל אחמא הנשא שבאה על האה אם תוא מסלק מעמו האחמא מחיים אז לא יצטרך להיכנס הקבר שהתבשין מעמו הזוהם' כאשר שהתבקע ונפגר שליחו גם תוא אכה לדיבקא גרול שבעודי עלי בקרוא מת שיהיה מקדם האחמא הזה מסך שבגדל שבאבר הלוא עיא ולויכם סבדלים ניניכם לבן אלהיכם: ולאן יהך ר"ל אם תש מעיינן דמרכבה דהיינו מארי רעיינן או מארי דאורייתא או מארי דאגדה וכיוצ' בזה אי כרי של משיע קוסה בגדיע שסוכרה ללכת שם של מקוריו גם הוא סוכרת בליל דרך ניהגם שסקף לג"ע.

גם צריך ליקן השבון לסאריה דהשבנא ודיקנא דעוכא היא אתקן סוד הפרעוסין של ארך אבא מכמא. המתקנים ג' ושהי התיקונים תשרכים ל' הפוקדים ותחלה' יכוה הקבה ידי הכצות ועיקרו הוא שידע סוד כריא' תיקון נוף ג' בעל' ההוה וכעולם התיקון דהיינו הפרקי' ככל יום ניום של תרין סחין ותרין קפרין. ותחת ספרש ותיאך איהו זמן למיעל כריגא קפי סלכא קדישא אם היה מתקן מה שהיה לו לתקן ואם כשיכ לא נניא אני לידע נמהרנה כאלו סא שהיה לו לתקן לכן אומרים לו עצות במרכבה ומצו' חוא אם היה ידוע' שקרי ג' בהעני וברחמי' היו פתחים לך ע"י ליחו ז"ל ואר למערע לאסתכלא בדין דעשתין כאי היא נפש רבינו ומאן אחיא מאיה אבר או מהיה נימין ועל מרי אוזא. כתאי נתפא עפה כרשה והיום כאן ומחר בקבר ואר לאסתכלא כתאי עלמא דאיהו בית שכולי אינו סדות נפלאות ועל סה אתתקן פיוזא על סה קאים עלמא ולכבר בדין עלמא דלעילא לאשתמודעא למיעל ולכל דיא אסתכל בר נש סדין דאצייתא ת"ח כל מרי נש דאזיל בתאוא עלמא כלא ידיעה אפילו אית בית עיברין סנין סנינין אתקן ליה שכל הדעי ידיעה עלמא פוק חסי מאי כתיב הכא תגידה לי אימא לי רזין דאבהתא עילאה איך אנת דעי ואנהגת בהאוא עלמא עילאה אולף לי רזין דאבהתא דלא ידיעא ולא אולישנא עד תכא בגין דלא אהני כביסוף בגו אינון דדנין עלאין דאגיל בתיהון היוא עד תכא לא אסתכלנא בהו (ר"ל הנשמה אוסרת כך למלאך יסראל המיעל אותה למעלת תעידה לי אתה תגלה לי רזין עליונים כי לא ובתיי אליהם בע"מ ולא בדיוקי לחידוף אחידתם.) תאי מאי דכתיב אם לא תדעי לך תשת בנשים עד תלא בעקבי אם אנת אתיא בלא ידיעה ולא אסתכלנא בתכמתא עד דלא תיעול תבי ולא ידיעי בדין דעלמא עלא' צאי לך ליח אנת כוי למיעל הבא בלא ידיעה והוי ידיעת צאי לך בעקבי תצאן אלין אינן דנני נשמ דשין לן בעקב ודיקן דין עלאין דסאריהן ובתו תצרע לאסתכלא למערע ואיני את בריותך אלין אינון תינוקות של בית רבן דאינן ינוקי. ואינן בבי מדרשא סאלפן אוזייתא על משכנות הרועים על אינון בתי בנסיות ובתי סדרשות דתמן אולפן הכמתא עלאת. אף עדי גם דאינון לא ידעי אנת מגדע. מנו סלין אלין דאסכתא דקאמרי עד כאן יצא לנו מנהן דיהן עד כמה פעלות שובות מגיע מי שוובה לאל דין דאוזייתא דלא לחי בכיסופא לעלמא דאתי ולא יצערך אל גלגול לחצר לצה העולם והוי סוד א

שער דיקנא קדישא

המפורש בספרא דצניעותא שאומר קאים אורחא דנפיק מחורח תרין נוקבין דפרדשקא זהו התיקון השלישי ששמו נעובר על פשע וזה התיקון הוא בנצח והוד שהי מחוברים יחד בסבתם ושורש היכור שנקרא ארחא הוא חסדים נצח מן הוד כלומר לא רציו השניהו של השפה שעל הפה כחוברים יחד ונחלקו לשנים והיינו השניהו של השפה שעל הפה לא יהיו הדינין מקובצין בולן יחד כי אם הפסק אלא נצח כימין והיינו השניהו של השפה משמאל והארחא דימין הוד כשאול והיינו השניהו של השפה משמאל והארחא כין נצח חוד ולפה השפיק האורחא הזה כין השניהו של השפה באמצע כדי שלא יהיו השניהו מעכבין שלכתא הטל יחה והשפע אל הפה היורדים כחושבא דחיינו ת"ח נג התשפ דרך בתיניה ישראל ויעקב שלהם תרין נוקבין דפרדשקא והיינו ישראל מימין עם רבון נוקביה לאת ויעקב כשמאל דבוק עם נוקבית רחל והיינו דאמר באידרא רבא זהה לשונו תקונא תליתאה מאמצעיתא דתחות חוטבא כתחות תרין נוקבין נפק חד ארחא כמו שפירשתי ואמר שם והאי ארחא לסעברא בית כלומר כמו שיוכל השפע לעבור דרך שם שלא יעכבו חרינים ואמר לתחתי ובגין כך יתיב האי אורחא דהיינו שורש ויסוד הזה ואע"פ שכבר אמרנו שהתיקון השני הוא ביסוד ככל מקום גם אורחא זה סיומו ליסוד להיותו ששלש ספירות שנתקן מהם השלש תיקונים ונחשבים כאחת כדפירשנו ואם תאמר למה נקראו יסוד אורחא דיש לומר מפני שכל השפע הבאת למלכות באה לה דרך היסוד ואמר ושעדי לא אתרכי אתרא אחרא משום כוכא עתנות כלומר ולא אומר לא אתרכי שעדי כהאי אורחא משום שהשפע של שורש היסוד היורדת מתחת לדיקנין דפרדשקא הם כוכבים חרינים כעין ענות והם השערות ואמר כך תנא בסתרי קאמאת מתבאן להאי פומא ולא אתגלי לחד מיניהו מלת עקיקאות חוט כלשון עיקתא דסקאנא והנחל לומר בסת דצדקות כלומר כסת שורשים המשפיעים כבו דצינעא של הפרצופין כבו אבא ואימא ויעד ונוקבית ובל שאר חצולות שלהם מהם מצפין להחזה פומא של חיקונין דיימא סלחתי ושלח ברכה גלא השיב לסרחינה זו חר מיניהו להחצלת לוחזה פומא לומר סלחתי כיאם לשם רבינו ע"ה כשהיה מתפלל על עון סרגלים שאמר דאשר ת' סלחתי כדברך תשינו דקאם ולא אתגלי לחד מיניהו ומפ"ת כי רחמ אמת כלומר חנון ורחום ולא אתגלייא דהא החכלל היוצא מן הפה אשלחן תבף כלום חוור ונגנז בתוך התיקונים שלו המקיפים סביב כדי הקדושה שהרי למילה ולמשה ונגם מן הצדיקים של פת יש תיקונים כמו שהם מפורשים בכתיבת ע"ה והיינו דקא סר אחר כך ואתעביר בלוחזה אותו חכל היוצ'מן החוזא מפוכא חוזר לנרתק שלו דהיינו להתיקוני של כביכיו ולפם אתעבר החכלל התוא לפי שהוא חולק ומקיף בתוך כל התיקונים ומן התיקונים יורד השפע ומחבר לפה שלפם והיסוד אבל התת עצמו לא מתגלה והיינו דקאמר אחר כך ירדי ולא ירדי וכן כאחם כמקום אחר באדרא זו על עצמות שלא עתיקא לא ירדי בגין דלא אשתכח אבל מצד תיקוניו ירדי כלומר ירדי מצד תיקוניה שבו לפי שהשפע תבא אליהו לא נתגלה אלא מהתיקונים ולא ירדי כלומר מצד הפה עצמו כרכתיב ותהם ה' על הרקיע אשר דבר לעשות לעצמו הרי שהתרחה התה שפתרי בלב ולא בקל הסליחות מן התת עצמו כמו שיקיל אצל ענין המרגלים אלא תבף שהוא התבל של התת אשתלק וחזר ל התרחק שלו והיינו בתוך התיקונים ושפם בא הסליחת ואמר אח"כ תנא בצניעות לסעברא מתו רכתיב פש"ע כלומר מת עניינו של התיקון ששמו נקרא עובר על פשע חשיב וכן עובר לא וכן פשע כלומר פשע עומר כסקשמו בזעי לי מאי משמע עובר על פשע שאין יצרך לפרש מלת פשע כ"פ בפנים שונות בתלוף ותשיב שרמז דפנים הראשון בסלת פשע כמבואר דאקדים שין לפ"א ואמר לא וכן עובר ולא עובר כוכבי אנפין כלומר לא וכן עומר פשע בסקומו ולא עובר פשע נקם בזעי אנפין לפי שפשע עובר למסה אז היא עוברת בזעי אנפין ואמ"כ מאי כין תאי להאי שהתיקון הזה יש גם כן בו"א כרלקמן ואמר אח"כ כאי וילך רנפ' ליחא דרינוא ענין רחמא דרינוא בפרש לילקמן שאמר ורגא

שער דיקנא קדישא

ה'נבוראין אינן כהאי ו'א ואסתלק לאלף וארבע מאה ניבורין והבחוסבא שבחוסבא ר"א כלול חמש נבורות שהם ה' אותיות מנצפ"ך שיגיל"ם"ר נבצא שחבש פעמים פ"ר ריגולים אלף וארבע מאות ניבוראין והמם יוצאים אף וחיבה והם ריחא דרזונא ואמר אחר כך וכהאי כאן האחיר ואהיר לשתקאה להאי אחתא רשים כלומר כמי שמזהיר לזולתו שישתוק או הוא משים באצבעו על אחתא זה וברמז לו שישתוק וזהו אומרו כספרא דצניעותא לאצבריאה חובה ברי שהפה יכול לומר כלתחי דרכתיב ותפארתו עומר על פשע האחתא הנה דהיינו שורש היסוד כאמצע שכן פנים היסוד להכריע כין נצח חוד ולפה השפיק האורחא הזה כין השניהו של השפרת באמצע כדי שלא יהיו השניהו מעכבין שלכתא הטל יחה והשפע אל הפה היורדים כחושבא דחיינו ת"ח נג התשפ דרך בתיניה ישראל ויעקב שלהם תרין נוקבין דפרדשקא והיינו ישראל מימין עם רבון נוקביה לאת ויעקב כשמאל דבוק עם נוקבית רחל והיינו דאמר באידרא רבא זהה לשונו תקונא תליתאה מאמצעיתא דתחות חוטבא כתחות תרין נוקבין נפק חד ארחא כמו שפירשתי ואמר שם והאי ארחא לסעברא בית כלומר כמו שיוכל השפע לעבור דרך שם שלא יעכבו חרינים ואמר לתחתי ובגין כך יתיב האי אורחא והיינו שורש ויסוד הזה ואע"פ שכבר אמרנו שהתיקון השני הוא ביסוד ככל מקום גם אורחא זה סיומו ליסוד להיותו ששלש ספירות שנתקן מהם השלש תיקונים ונחשבים כאחת כדפירשנו ואם תאמר למה נקראו יסוד אורחא דיש לומר מפני שכל השפע הבאת למלכות באה לה דרך היסוד ואמר ושעדי לא אתרכי אתרא אחרא משום כוכא עתנות כלומר ולא אומר לא אתרכי שעדי כהאי אורחא משום שהשפע של שורש היסוד היורדת מתחת לדיקנין דפרדשקא הם כוכבים חרינים כעין ענות והם השערות ואמר כך תנא בסתרי קאמאת מתבאן להאי פומא ולא אתגלי לחד מיניהו מלת עקיקאות חוט כלשון עיקתא דסקאנא והנחל לומר בסת דצדקות כלומר כסת שורשים המשפיעים כבו דצינעא של הפרצופין כבו אבא ואימא ויעד ונוקבית ובל שאר חצולות שלהם מהם מצפין להחזה פומא של חיקונין דיימא סלחתי ושלח ברכה גלא השיב לסרחינה זו חר מיניהו להחצלת לוחזה פומא לומר סלחתי כיאם לשם רבינו ע"ה כשהיה מתפלל על עון סרגלים שאמר דאשר ת' סלחתי כדברך תשינו דקאם ולא אתגלי לחד מיניהו ומפ"ת כי רחמ אמת כלומר חנון ורחום ולא אתגלייא דהא החכלל היוצא מן התת עצמו כמו שהם מפורשים בכתיבת ע"ה והיינו דקא סר אחר כך ואתעביר בלוחזה אותו חכל היוצ'מן החוזא מפוכא חוזר לנרתק שלו דהיינו להתיקוני של כביכיו ולפם אתעבר החכלל התוא לפי שהוא חולק ומקיף בתוך כל התיקונים ומן התיקונים יורד השפע ומחבר לפה שלפם והיסוד אבל התת עצמו לא מתגלה והיינו דקאמר אחר כך ירדי ולא ירדי וכן כאחם כמקום אחר באדרא זו על עצמות שלא עתיקא לא ירדי בגין דלא אשתכח אבל מצד תיקוניו ירדי כלומר ירדי מצד תיקוניה שבו לפי שהשפע תבא אליהו לא נתגלה אלא מהתיקונים ולא ירדי כלומר מצד הפה עצמו כרכתיב ותהם ה' על הרקיע אשר דבר לעשות לעצמו הרי שהתרחה התה שפתרי בלב ולא בקל הסליחות מן התת עצמו כמו שיקיל אצל ענין המרגלים אלא תבף שהוא התבל של התת אשתלק וחזר ל התרחק שלו והיינו בתוך התיקונים ושפם בא הסליחת ואמר אח"כ תנא בצניעות לסעברא מתו רכתיב פש"ע כלומר מת עניינו של התיקון ששמו נקרא עובר על פשע חשיב וכן עובר לא וכן פשע כלומר פשע עומר כסקשמו בזעי לי מאי משמע עובר על פשע שאין יצרך לפרש מלת פשע כ"פ בפנים שונות בתלוף ותשיב שרמז דפנים הראשון בסלת פשע כמבואר דאקדים שין לפ"א ואמר לא וכן עובר ולא עובר כוכבי אנפין כלומר לא וכן עומר פשע בסקומו ולא עובר פשע נקם בזעי אנפין לפי שפשע עובר למסה אז היא עוברת בזעי אנפין ואמ"כ מאי כין תאי להאי שהתיקון הזה יש גם כן בו"א כרלקמן ואמר אח"כ כאי וילך רנפ' ליחא דרינוא ענין רחמא דרינוא בפרש לילקמן שאמר ורגא

פרק שתים עשרה

הוא תיקון רביעי של ריסא ראין הנקרא לשאירית נחלתו והוא תיקונו של נצח דעתיקא שהוא לבן והוא בינצבו השערות שהחת השפה התחתונה שורה בשוחי דק לפי הרחוב:

התיקון הרביעי של ריסא ראין הנקרא לשאירית נחלתו הנצח של עתיקא השפיעה באין ועשתה ורב התיקון הזה אופרו בספרא דצניעותא תחות שפות אכחר שערא לריסא אחלא זהו תיקון רביעי ששמו לשאירית נחלתו בספורש באדרא רבא תחו לשתו תיקון רביעי מחתקן שקרא ונהית תחורת פומא דריסא חרא לריסא חרא ' והבוונה שהתיקון האחרון נצח שבתיקוני אחר שבא תיקון אחרא הנ"ל והתריר נצח מן הוד שהוא מרובקים יחר כמו שאמרתי למעלה הנצח חוה הקיף את הפרת מלמטה דהיינו תחת השפה התחתונית מריסא חרא דפומא לריסא אחרא דפומא והוא הנה רכתיב עוכר על פשע לשאירית נחלתו בלומר התיקון השלישי שהוא עובר על פשע שהפריך נעזה מן הוד כמו שאמר הזה כרי לחקן תיקון הרביעי הוא ששמו לשאירית נחלתו ואמר את"כ בכה ראה אפר ונשאת את התפלת בעיר השאירית הנמצאת הנמצאת ממש לפי שקראה כן משם הכתוב לשאירית נחלתו והיינו לסקנת ישראל ולא לכולם ואכ"ם כן אין יצדק לומר שהתיקון הזה נקר' לשאירית נחלתו דהא בוראי התיקון הזה הוא לכל ישראל ולא לסקצתן לזה אמר שאין פרוש הפסוק כך אלא כמא ראת אמר ונשאת הפילה כיד השאירית הנמצאה ריקא בכלל והיינו לכל ישראל שנם נראה שרצתו לומר ששאירית מן הנמצאים ולא כולם ובאמת אינו כך לא הנמצאת ממש בכלל כל ישראל ושאירית זהו שאמר הכתוב הנמצאת היינו ממש לשאירית כלומר כל ישראל יחר שנקראים כשם שאמרית והראיית דכתיב שאריח ישראל אם כן נם מה שאמר ההכתוב לשאירית נחלתו הכתוב לשאירית הם נחלתו ורצתו לומר כל ישראל יחר נכוח נשלם תיקון הרביעי של ריסא ראין שהוא נצח הנקרא לשאירית נחלתו:

פרק שלש עשרה

גו יחבאר התיקון חמישי ראין הנקרא ל"א התזיק לע"ר אפ"ו שהוא בתפארת דלילה:

התיקון החכישי של ריסא ראין הוא ל"א התזיק לע"ר אפ"ו וחוא בת"ת דלילה כספורש באדרא רבא זה לשונו תיקונא חכישאה נפיק אחתא פומא הת"ד לא החזיק לעד אפו' חם השערות שתחת השפה התחתונית ממש באמצע וסדרים לא יש שערות חוא קיבון קטן של שערות באורך וברוחב מצדדיו חלק ואין בו שערות והוא תתר' התיקון הרביעי של ריחה השוחה שעל השפה התחתונה שקורין לעפ"ין התחתונה מן הקצה אל הקצה ושערותיו אינם גדולים כל כך כמו השאר והוי שאמרו בספרא דצניעותא אחתא אחרא נפיק תחותי ותיקון זה חוא בתפאר' לחיות שת"ת שבתיקוא זו נשפע מן הרחית של עתיקא זו שהוא מיסוד ריסא רע"א שהוא בולו רחמים נפורים לזה נקרא התיקון הזה לא התזיק לעד אפו פ' לא התזיק לתיבור אפו

פרק ארבע עשרה

שער דיקנא קדישא

לו׳ חיות לאמוץ ולפי שחסר של התיקון זה נשפע מן החסר של רישא דל״א שהוא כמו הנשמה שהיא כתר חנוך נקרא חסר דלנאו ועל חסר זה הנבחת עתיקא שלא יסוב ממנו לעולמים כי אלת המדות אינם חלים ביעקבם בפעשה התחתונים ולזה הם מאירים לעולם במקומם אבל לא מאירים למטה למטן דיני זעיר להשלים לו׳ חיקוניי ולנוקביה מן כי אם בפעשה התחתונים. ומה שאמר ובחסר עולם רחסחיך היינו חסר אחר שנעשה ממנה גלגולת עצמה הוא נקרא חסר דלבר ממני שכל השבעה ג״פ קר״ע ס״ח הם כלים לשבעה ספירות של רישא דל״א הנותנים חיות וכח לאלו חי׳ תיקונים שבעתיקא זו וכשם שהכלים הם לבר בך חסר זה הוא לבר לאריך שהוא חסר של רישא דל״א ויזעיר יש מקום אחר שהוא עיקר למה נקרא דלבר שבבר ידע׳ שכתב שבעתיקא של עתיקא נעשה ממנה הגלגולת והבסת אלין ומן נכנסין ומתפשטין בגופו של אריך וחם כמו נשמתו אלין ומן הבינה של עתיקא נעשה ממנה גולגלתא של אבא ואמא ומן החסר של עתיקא נעש׳ פרצוף אבא ומן מנבוזה פרצוף אמא ומן חחפארת בא הזון של אבא ואמא ומן הנצח זעיר ומן חור נוקביה ייסוד של עתיקא מזון׳ ובבר ירע׳ שאה״י הכי נקראים לעולם לבר פנימא אי נמי זעיר ונוקבי׳ הנעשים מנה״ם הם נקראים לעולם לבר פנימא ולפי שנה״י של עתיקא שנעשה מהם וזעיר ונוקביה היו בלולי׳ מן החסר של עתיק׳ שבבר ירעת שכל הפירוה בלול פ״עשר ולזה נקרא חסר דלבר והם נקראים עולם והם כלולים מן החסר של עתיקא ונהגים מהנבורת זו שבעתיקא שהרי מן מנבוזה של עתיקא נעשים פרצוף אימא ואימא ילדה לזעיר ונוקביה והיינו רבתיב יגל׳ בחסר יבג שהגבורה שבעתיקא זו הוא חסר לזעיר מה שלמטה ולפי שזעיר ונוקבי׳ ושאר עולמות מאירין בפעשה התחתונים וכשאין ישראל הגונים או אינו מאיר בגבורה זו לזעיר ונוקבי׳ לזה לא הנבחת עתיקא שלא יסוב ואמר אחר כך ראקרי פאת חזקן היינו כמו שאמר לעיל תחית שערי דרישא לרישא דפתחא דאחרא תתאה דפומא דאלו השערות המכסים הלחיים לא נקרא׳ פאת חזקן ואח״כ אמר רבהן מספרא ראקחי כבר ידעת רפשה בא מן נעת ואבא ואחרין מן חור אמא וכשנבללין נה״י דאבא בתוך נה״י של אמא פנים בפנים אז חור של אבא נכנס בנצח אים ונצח של אבא בחור אמא נמצא שאחרין יצא מנצח אמא ופשה סהור אימא לבן כינו המקובלים משה לאחר ואחרין לחסר דחיינו נצח אמא ואבל מבל מקו׳ משה שרשו מן אבא ואחרין מן אימא והיא בנוי סתגבורת זו שבעתיקא שבעשה מסנה תיקון זה נמצא שאחרין יצא מספר דא הסתרים הין סחפבים דבריו ולא הבינו לאחריה ונסקות הפשם חזה. ואמר אחר כך ואהי חסר דעתיק ועתיקין הוא חסר דקשוט לפי ששרשו בא דרך ת״ת של רישא דל״א כמפורש באורא ומשא ת״ח אמת ואמר ונגין כך כתיב כי חפץ חסד חוא כלומר כי מלת הוא בכל מקום מורה על רבר נעלם והיינו חיות הנשמה של עתיקא זה וכמפרא דצניעיתא אומר על תיקון זה חתי חקרובתא דנזמסא לרישא דלעילא והוא תיקון ששי שמו כי חפץ חסר הוא ובבר כיארנו אותו על סתבונתו:

פרק טו

בו יתבאר תיקון שביעי של רישא דאין ששמו ישוב ירחמנו והוא בגדולת שבעתיקא זה

התיקון השביעי של רישא דאין שמו ישו״ב ירחמ״נו והוא בחסר שבעתיקא זה והוא בסקום עיקר הפני׳ וחם מסש תרין חפותי חפנים שאין בהם שערות והוא חלק כמפורש באורא רבא והלשונו תיקונא שבעתיקא פסיק שערא ואתחזיין תרין חפותין בתקרובתא דבוסטמא שפירין ואין לסחזי פתח ר״ש ואמר בחפות ביצי חיצר ונוסר כלומר חיצר חיינו השערות של חזקן שהן כל חפותיה כלילי בשלש נוזות פירוש אחרם חיור ירוק כך ק״ת תרין חפותין כלילי שהא נוזין חכוזה שבפנימ׳ חסר דא הבאה סגולגלתא הכולל שהיא תיקון״ג ס״ק ע״ם ק״ת כרפ״ת כמו שאמר בויחר בס״ר ובתיקונים על מלת בראשי בר״א שי״ת.

בראשית עלייהו שביעאה ומסנה יצא התיקון הזה היינו הדרוזין חפותין הכוללים בל הששה תיקונים שבריקנא שיש בהם ששה נוזים כליסר תיקון הראשון הנקרא מי אל כפי שהוא בפלבוש וחיא בסלכות וחיא לבן סוד חסר אל כל היום שכאמרנו בתיקון שני הנקרא נושא עון שהוא ביסו׳ הוא ירוק כמו שירוק הוא מסזוג ולזה הוא סכריע ותיקון ג׳ הנקרא עיבור על פשין שהוא חור חוא ארום . והתיקון הרביעי הנקרא שחרית נחלתו שהוא בנצח וחזא לבן וחחיקון החמישי הנקרא לא החזיק לעד אפו שהוא בת״ח הוא ירוק ותיקון הששי הנקרא כי חפץ חסר הוא שהו׳ בנבור׳ חזא ארום ולחיי׳ שכל החזק נשפע מן הת״ח של רישא דל״א שהוא סוד השערות שהם ברסוח וחי׳ כספורש באורא ומפא לזה נקרא עתיק״א ובאן קב״ח שכבר ידעת חת״ח נקרא קב״ח בכל סקום. ואסר אחר כך רכל שהא חקוני ראמינא ובניניהן אתקיים בא׳ פני סלך חיים כלומר באור פני אילין חרין חפותין דזעיר הנקרא סלך ברספרש ואזל סלך חיינו קב״ח חיינו ח״י לכל אילין רלחחא ואסר אחר כך יאר״י פניו אלין פנים רלבר כלומר סלח אלין קאי על זעיר שהם צריכים לקבל סן מן אלין תרין חפותין שזיער ונוקביות אית זמן ראשוכאין כמו שכתוב בספוך שאנם מאירים תריר וחם נקראים פנים רלבר ואסר אחר כך כר נחזיק היינו על התרין חפותין רחזיגו בזעיר רלבר ואיינו זעיר ונוקביה ואבר אחר כך ומנחן נחרץ לחלת סואה שבעים עיבר חכוזה החריץ חפותין הם אתי שפות ירד״ר צבאו׳ כי חפות עם ארבע איחיותיו והבולל עולה ת״ם בסנין צבאות וכבר ידעת כי צבאו׳ הוא ביסוד שכביע שביעיקא זו ושם פ״ג הוא בבינה . ומסילוי שלו הוא ל״ו והתרין חפותין בוללי׳ המילוי הזה וחכר של תיקון זה הוא אות יוד של שם בן ד׳ לפי שרישא ראין היינו חכמה שהיא בסוד י׳ וי״ם לו׳ עולה ש״ע והם חש״ע נהזיך הנוכרים בחרבה סקומות באורא כליסר שכן אלין תרין חפותין יצאו ש״ע נהזיך ואסר ובהאי רלחחא הוא אסח פי׳ וזעיר התיקון הז׳ שלו הוא אסח סי״ן סרות שבחורה שהם אל ירחום ונקן והוא סאת בש באשר ביארתי לסעלה . וחזו אומרי באורא רבא תא חזי פנים רלבר אית זמן דנהרין אית זמן דחשיכאין ובנין כך כתיב יאר ה׳ פניו אליך יאר פניו אתנו סלה סכאן רלא הוה תריהו אלא כר אתגליין חפותין רליעלא חנא אין חפותין רסחיסין נהירין והוזרין חרירא וסתחן נהירין לחלת סאה ושבעין עיבר ובל שיחא תיקונין קדסאין דבריקנ׳ ביה בליליו הת״ר ישוב ירחמנו ישוב סכלל דומנין ופנין אתגליין חת״ר ישוב ירחמנו ובחאי רלחתא הוא אסח רא הוא תיקונא שביעיאה רכליל שתא בתרין חפותין דבעתיקא דעתיקין ובח נשלם התיקון השביעי של רישא דאין נקרא ישו״ב ירחמ״נו:

פרק ששה עשר

בו יתבאר תיקון שמיני דרישא דאין והוא נקרא יכבוש עונותינו וזה התיקון הוא בבינה שבעתיקא

התיקון השמיני של רישא דאין שמו יכבוש עונותינו תר״ת התיקון הזה בבינה שבעתיקא . ואומר בספרא דצניעיתא סזלא רכלא תלייא עד לבא ביה תליין עילאין ותתאין והוא תיקון שמיני ששמו יכבוש עונותינו כמפורש באורא רבא פ׳ נשא וזה לשונו תיקונא תמיניאה . ׳ספיק תר חוסא דשערי סחזיקה דריקנא ותליין בשיקולא ער סיבראי . תיינו שהשערות חזקן הסתארכין זה על זה כלומר ראשי השערו׳ זו על זו סביבו׳ השערו׳ ער הסיבור וזה התיקון הוא בבינה שבעתיקא ודע שבבינה ג׳ שבעתיקא יש בתוכה יסוד של רישא דלא אחיד״ע . והוא היסוד רבוק בתוכה כמו נשבת כתוך הנוף וגם הסלבות של רישא דלא אחיד״ע הוא נעלסת בתוך היסוד הנ״ל נמצא שבבינה זו יש בתוכ׳ יסוד של רישא דל״א וסלבות של רישא דלא אחיד״ע נמצא שיש בבינה זו ג׳ בחינות ובולם נחשבים לספיר׳ אחת שהוא הת״קון הזה יבבוש עונותינו ותיקון הזה נקרא כול וחיינו דאסר ת״ל בני חיי וסוזני לאו בזכותא חליא סלתא אלא בסולא חליא בני חיינו בחתת

שער דיקנא קדישא

והם ג' ימי' השבוע פנוע והסתום כהיכל אחב"ה ג"כ למשה
יש בו רחמים ששמקים מ"ן לנדקים ילקן נקראו החסין שקיסו
ואהבה אות ש' אלהיך בכל לבבך וגו' וכ"פ אחב"ה והפא ני' חי"ת
ורי בזה וברי שהוא"ן סוד המוח עליון שהוא"ם כמל והיקוקה נמצא
התוס הזה הכולל אליו כל השערות העליונים של הזקן מצד הפנים
ולחוץ והוא כולל כל השערות ההם אלו ומזל חי' והוא כולל כל
השיערות התחתונים והעליונים אליו בסוד נקיבת הכוכב נבר והו'
עסוק מאור ואותה הסיבון אל תחשוב מחשבה זרה כאלו הסודות
שלא הסעה ח"ו והי' התצוב בורות נשברות אשר לא יכלו המים וא
תגלת הסודות הלו לשום אדם שלא יגלו הסודות הללו כיר אנשים
רבים וסב"ש בני אדם שאינם מהוגנים וכבר נאמר כבוד אלהים
הסתר דבר ואמסר מן יהרסו אל ת' לראות ונפל ממנו ר"ב ת"ו רב
דיקא וגם רוב המק"ת אמר חורת ה' תסימה וגו' הנחמדים מזהב
ומפז רב גם יקבוץ נחר בהם בשמים עק"ב רב שהולך לאחוריו
בגילוי הסודות ובכבה ומכחיר אותם ואם יגיע שכלך אין להם כח
לחבין הסוד הזה אז כיוצא בו תשאל לאיש בעל נפש החכם תואת
והוא יהוה צמאותך חזיה נקי מני' ומישראל ובסקומו אפרשנו
יחר בעזרת קק"ת ושכינתיה • ומפני שעיר המקבל עשר קדשי'
שלימור אבא וכל שפע התקדש הנשפע למטה הוא על ידו לכן
אומר ואפי' ס"ת שכתיבו רמתעיר כי' קדושות לא נפיק מכללי'
עם שאר קדושן ובלתו תליין בהאי ר"ל כמזל ותיקון השמיני
האמו"כאן ואומרו ומאן רחמי להאי תקנו' אתבכשין חיוכ' בקפיה
ומתבפיין והוא סוד כי התכסה אשר כל רואיהם מתחכמים וכיון
שהוא מביט בפני זיעד ותוא כו כל פנם תסאי ישראל אשר בזיעד
ונוקביה כלם מתוקנים ותקליפות והרעים אשר אורות זה נהנים
סיעוף של זיעד בכיונת הסא ישראל או מסקום ההלל של"ן
השוקיים והרועות אשר אינם נרבקים יתר היטב כל אות הדינים
נפים ורדפים פפני ואתבפיין ואינם כיעדים כמצחם כמו שנא'
ומצח אשה זונה היה לך ונם אלו תלמידים של רשב"י וביוצ'תם
ראו התיקונים פניס בפני' תקד"ת היה מתלי לחם אפי' אנכ יגביר'
ונם הצדיק אחר מוהו חזוב' ורוא' התיקון הזה או מי שהוא רוא את
התיקון הזה בחלום יעוותיו נסחלי' ונם רשב"י ע"ה ראה סליקו דיני
לאת ולא ידעינא לאן אתר ונם אמרו כוותר רות שרבי כרוסקפראי
אתנגיר ואתתא וראה ג"כ תיקון זה המעביר על מרותיו והבן ולכן
אומר ואמן רחמי להאי תיקונא אתבכשין חוביה מקמיה ואתכפיין
הה"ר יכובו עתוקינו א"ר ש"מ ברוך בני לקדש רקדישין ברוך עתיק
כולא: פרק שבעה עשר

כו' ואכאר תיקון חשיני פתיקני דיקנא של ראשא דאין הנקרא
מצו"לת י"ם וכו' ונסתר בכתר אור פניסי היקון חשיני דסלבות א"ק
ומכתרן מלכיוסו היקון חשיני דאיין שהוא לילים •

היקון התשיני פתיקנא דיקנא של ראשא דאין תוא נקרא
מצו"לת יס והוא מתכסה שבתיקא זו ונקרא יכ
התכם"ה דרזין בשכתיבים יסור אבא שהוא כולל אליו ל"כ
נתיבות כיסור אבא הנקרא ה' ול"כ יהל תפשי' ונעשי' תפשי'
שעיר ביצה וגוה נקראו"ם התלה נ'שעירי ביצה תיים הזה נעשה
מל"כ נתיבות התכסה שהוא יעסקות ומצולת הים הנקראת בינ"ן
בזה תמקום סוד מצולת י"ם פירושו עסקות הים הבא מתכסה
שבתיקא וכל סוד סזה היא מתכסה אשר היא מתחשבת לרעת
השיעור של השפע שלא יתיה יתר מכדי שיוכלי לסבול היזולסות
ונם שיהיה כראוי וכסדר שכן נזרה תכסתו והכל נעשה ע"י הל"כ
קרומים האלת תיורדים מכוצינא דקדרינותא אשר הם בבחי
פתיחאת דאין זה ומתקן תיקון ס' זה תנקראת מצולת ים ותזו אומרו
בם ר' אינן רתליין לא נפקין דא פן דא פירושו שכל תתיקוני האלת
שבוקן זהם השערות של התיקונים של ערוות חבוש' עם תבירו
שתחת השפה התחתות מתעברים עם השערות התלויים למפ' מן
הכעפר כשני צדדיו וכולם חיבור אחר ולא נפקין דא פן דא והם
היא כלכות דא"ק תוא ת"ס ר"ל עוסק תים הקדסוני מימי קדם
ושנים קדמוניות שפירשנו ומלכות א"ק זאת עשתתתיקונים האלת
בנזכר וכוללת כל הי' תיקונים האלת ונקראת מצו"לת י"ם והיא
עסקות של אין זה שהוא תכמה סתיבאה ועשתה בו התיקון הזה
הנזכר ווזהו אומרו רבא בארבו רבא תיקונא תשיעאה מתיעבין שערי
עם אינן שערי רחליין ולא נפיק דא פן דא ווזהו בת שאכרנו

פרק יה

כו' ואכאר תיקון עשירי פתיקני דיקנא דרישא דאין תנקרא
תתן

ותן אמת ליעקב ומבחון מלכיאל תיקנא עשראה דאריך שמו
נש"א עו"ן

התיקון העשירי מתקוני דיקנא דרישא דאין שמו תת"ן
אס"ת ליע"ב ומבחון מלכיאל תיקון עשירי של
אריך שמו נש"א עו"ן ואמרו אומרו בספרא דצניעותא תפיין על נרוי
דיקרוי דרברבי ותם השערות המכסים תחיך ותגרון דא"א ואוליין
דאין בתוכם מכסנים מאירים לאלו ותם תרין תיקונים חבל ולילכם
בתיקון אחר בסוד שני שלישי התתתוני של הכתר דאין המכסים
אשר תם אזנות מנסיות לאלו והזיך ותגרון ומצמיחים שערות
התופים על והזיך ותגרון כי התיקונים בקעו בגלגלות של הכרוב
שליש התליין דכתר של דישא דאין המגלה ובו"ז תיקונים עב
הזקן הזה ושלישי התליין של כתר מצמיח בתיך ותגרון משערות
חללו והנגין תוא תחת המחוא סתימות דאריך תם התיך ותגרון
והם תכסה וכיה שלהם ותם כעיקרכר וגקבא באמת ושיגים שתע
כשערות תגרון והתיך הגבר שהוא אורך והצואר שהאריך אנפין
ולמעלה מזה והזיך ותגרון הגבר עשים ויוון ע"י השערות האלה
חסולים אלת שתע ע"י הלשון דא"א ושה חיוזן תוא מכוחה בלשון
אכילה בסוד אכלו רעים והוא לצורך תוספות של שני המזלות
האלה הגוכרים מזל עליון ומזל תחתון ומקום אבא ואמא ויתרת
הגרון דהיינו הקנה של אריך ותגרון נעשית כתר לשניהם והשני
פולוה חופים עליהם מראשם עד רגלם כי הם סניגים עד השיכור
אלו השערות מצמחי חיוזן תוא עד שמוזיונין ממנו אבא ואמא
נעטרין עטרות לזעיר ולכן שמו תת"ן ליעק"ב פי' שכוחן שתע
אמת ליעקב שהוא זעיר ומשנו נגלד ערע אמת נשמות ישראל לות
השתע נהליים מן ת"ת ד"ל"א הנקרא אמת מהוא קרום של המוח
ושותה קרומו ונוזל פלא דבדולחא למפה על זעיר דרך התיקון
הזה ותו אומרו בארדא רבא דקנא עשראה נתתין שקרא תחות
דיקנא ותפיין בגוונא תחות דקנא ' קום רבי יחוד ' קם רבי יקוד '
פתח ואמר ובאו במערו צורים ובמחילו עפר מפני פחד ' צבאות
ומחר"ב נאום"ן בקומו לעריך האריך ' ספני פחד ' הוא אתיד"מסאן
ראיהו לבר שהוא"ן פחד ' אקרי שהו"ן לחיך מתחלבשת דיקנא
קדיש' נקרא לעל"ל בר מגוס' ואינם מלכישי"אריך כי אם ע"ישראל
שבא ותבוא"ה הוק"ן לחיקוני דיקנא קדישא ויקרא ותעיר אנפין
נקרא פחד ' שהוא ריח ויעשה ריח באפותה ביום שהנלה משה
ויליד בהלות בקולם ולכן נקרא באותו שם פחד ' והיה הוא"ה
זעיר אנפין הנעשה מבחי דתיקונא זנקרא ' נקראים ' צבאות ' ושם
מגוח"ן ראשא ואמא אבא למילת הכל ולחסים באין מארך ואימו
נקרא פחד ' ' ומחדר נאנו אינן שערי דקנא ואחקרון
הדר נאנו תרי ואלו השערות תם זכר תפילת תחופים על והזיך
חזוי"ן ונוסחים ויוון כין ותיך ותגרון ע"י הלשון וסלת תר"ך ויש
תשערות המחזדרים וסלת נאנו תם שערות אחרים תם כפה זכר
נקיבה לכן אפר תר"ך שערות דהיך ותגרון ' ותגרון תיא ביניהם
כוללות אותם השערות של והיך בסוד נקיבה תסובב נבר ' ואלו
השערות הנדמים ויוון תרין שערין תירדים ל'לעיר אנפין לכן
נקראים תרד נאנו"ן שכל כמשלתו חיוזנו עם נקביתיבא שן
השערות התיקון הזה וכי שיש לו זקן יש לו תירדה פנים ואינו כרים
בסוד יוסף יפה תואר ויפה פרואה ע"י מזוזונים ויעיר הנקביות
לכן נקרא הדר נאנו של זעיר אנפין ' בקומו לעריך האריך שהוא
משכינה ויזכר עריפים סמנה ואמר לארת בכבוות האריך ויעירו
דשעים סמנה הם חרניים והקליו ואותיות בה חזו תיקון עשרי
הנקרא תת"ן אס"ת ליעקב ועל זה התיקון אמר הגביא תתן אמת
ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימות קדם ' ומבחון
דיוקא מלכיאל תיקון עשירי של אריך שמו ופש"ע ואמרו עליו בספרא דצניעותא ' מחשיבין
בשיעורא שלים פירוש השיעור ששיעור התיקון זה שלא יצא שיעור
ניסא זה יותר אריך מחבירו למפה מן סבורא דלבא תתו תקשר
ואחרתא השלם שמחזדרך שלא יצא אחר יותר תוצה מחבירו ותזו
אומרו וחבר סר דלא נפקי ניסא מן ניסא ואינו יוצא ניסא אחר
מסקור חבירו שאוכל אחר אחר יש לו מוצא וסקור ונמיתרת
מסקים אחר בשני עצמו והוא הסר גדול הצוחה לאברהם שהוא
אבא המלובש בתוך זעיר וכא לחסר קודם תהו סוד פרגליו סוכת
היתה תלויה בצוארו של אברהם אבינו וכו' תוא לוקח האור
הזה למפה לנגלל תפה שהוא ועיר הנקרא יעקב תוא אחר משני
פרגליות סוכות שהיו על זקן אחרך דהיינו המיצי הנזכר בזוהר
אברהם זקן מעזיר הוסם של חסר זה שב"מהם ועיר שריך נעל
להשקין מחסרי אריך לזעיר והו סוד נוסל חסרים פונים בברכת
סנ"ן אבר"הם ושמה נסל חסר חפרים לכל באי העולם ' ואריך
נקר' ופש"ע פירושו נושא עון וסולח פשע אשר אינו מניח לעבור
שתע התחוזן הללו הנבללין בחוש אחד כי סלח פש"ע תוא בהיסך
שתע דהיינו כסו שפירשתי בתיקון עובר על פשע זכו עובר ולא
עובר השתע ועובר בזעיר אנפין ואקרים שין לפ"א ונעשה שתע '
הוא לאו ה"ו השתע בסקומו עוסר ולא עובר בזעיר אנפין ולא
אקרים שין לפא ושתע בסקומו עוסר ולא עובר באומרו באדרא
שם בתיקון עובר על פשע כתוזא ארתא:

פרק עשרים

כו יהבאר תיקון שנים עשר מתיקוני דקנא דרישא דאין הנקרא
אשר נשבעת לאבותינו ומבחון מלכיאל תיקון "כ מתקוני דקנא
דרישא דאריך שמו וחסאה:

התיקון שנים עשר מתיקוני דקנא דרישא דאין הנקר'
א"ת אשר נשבע"ת לאבותינו ומבחון מלכיאל
תיקון "כ מתיקוני דקנא דרישא דאריך אנפין שמו וחסאה ורזו
אומרו בספרא דצניעותא שפוון אתפנק בכל ספרא ' נבאה איהו
כאן דנשיק מאליין נשיקין ' מ"אלו התיזרות של השפה העליונה
שעל הפה ' והשיערות של השפה התחתונה אינם כל כך מרובים
וגדולים שלא יכסו השפתיים העליונה והתחתונה שיצא הרוח
חיובי כן השפה התחתונה לזעיר אנפין ושם ח"ו היו השערי מכסים לו יצא
השפה ח"ו למפה דרך הערן ולסעל' הבל רחמים לכן לא מבסים
השפה ומי שמה בנשיקה כמו כשה רבינו ע"ה ישקני אל נשיקת השה
חוא שבל אז"ל שיונקא ממנו למקה ובפרקי בשעת מגוה שכרת
היתה רבינקע"ה ברוחא אשר סימנם בר' חרש בחדשו ושב"ת
בשב"תו היתה לן תפה הקרוש תזיר אנפין הוא מקבל ' מכלים
בשה תזה תכלל אליו ' ויקובי עליון ימייא ' וחו אומרו באדרא
תקנא דרעיסר דלא חליין שערי על פומא ופומא אתפנא ' מכל
פסרין ויאן שערי סחור סחור ליה על השפה העליונה והתחתונה
ונגיד שלא יהיו שיערות מכסים השפה בגין דלא אשתכח פרזוזא
בשה דאשתרין ' שלא יעריח לפנות הריח של השיניים מעל
השה ומזכי אשתרין לנו לסלפו ולסחול ולימא סלחתי כגוא"ר אמר
ת' סלחתי כדבריך ושואל רבי יהודה פרחותא בסאי קסיר פרש
ענין תפרחא כאן ותירץ אם יכסו השערות יהיה דינא בתר דינא
כי כל שערות הם רין ודין חוא על השפה העליונה שם יהיו על
סליחתינו ' ומקשה אתכ"ב כעתיקא קדישא שערי דיקנא
פרחא אינן או דינא אינן והא כלא רחמי אתחזן לא כלא אתסר'
בגוונא דרזוזא ד"א אתפר שלא יהיה פרחא בגשיכת רפה מתפה
תזה לזעיר אנפין דחאנא סהאי פומא קדישא עלאה לאפוקי פה
ז"א נקרא תתאה הנקרא קרש קדושים פי' קרש חך ל"א קדיש חדין
אין ואריך אשר הם זה בתך זה נשבא רוחא סאי רוחא סה שיבו
של רוח חזה והבל שלו רוחא דאיהרק ביה דסחלבש ביה זעיר
אנפין ומחאי רוחא סחלבשין כלל אינון דלתתא זכר החוא נפיק
אתערא לתלתין ושבעה אלף עיבר ואתפשט כל חד וחד בלחודוי
לאתויות פ"חרוזת הזה סחלבש בו רוח הקודש רוחא דזיז לזעיר
דלגבאי ת"ש עיזה ח"לבשה את עשרי סהפה הזה וג' ולחיות שיש
בתוכה שם של ס"ג וחמלוי שלו כסנין הב"ל דפומא הד"ה הם חז'

הבלים

פרק יט

כו יהבאר תיקון אחר עשר מתקוני דיקנא דרישא דאין הנקרא
חס"ד לאברה"ם ומבחון מלכיאל תיקונא י"א דאריך שמו ופש"ע

התיקון אחר עשר מתקוני דיקנא דרישא דאין הנקרא
חס"ד לאברה"ם ומבחון מלכיאל תיקון אחר עשר

הכיתי שאסר קהלת תנזכרים בזוהר פ' בראשית בתאי בר נש בעלי קבין דף ל"ט ע"ב ובדף ס' זוהר נזדל ח"ח עוברא הוה בתר בר נש מאיזן בעלי קבין דהוה אזיל באורחא אשתרע בתרין הכיסין מאחרי דהוה מארי דחכמתא דאורייתא אמר לון שלמא עליכו רבנן לאן אתר אזלתון אמרו ליה לדוך פלן ורעד שכח הוה אמר לון אנא אזילנא תמן אזיל ואתקני לכו אתר בי מחבייכו אם אתון בעיתון אמרו ליה הוה אזן בסטון ואנא בלחון ואזלין אין יתכן ל"מהוי בתאי אדהכי אתרו רשיין לבי חמנו ליה דהוה דחים כשרציפא דכבבא: עכר לון קמיתא פ' קפוזות הדרך על המים להכמים אשר רבנו על הסוסים ואשכחו גרסיתו לפום סעדתא בדרך עין אמר לון רבנן עלו שאלו אגרסיתא סעדתא פ' סעדתא עלי ואזלו לתר פרסה והוו תמן בעלי קבין מתפשט מחשבת נוקבא מהוא מתלבש בגופא אתא ואמרו תנו בעלי קבין לאכלא ואשתי כדמיסיא דסלכותא פלגא פשון תלמידי תחת כיסייא דלהלי והוו קראן הבלים ואמר קהלת הוו קראן תאי קרא וכתן סגיאין כלא חושבנא אמרי לן אתון מארי דדרא מאי תאי וכי לית קרא אחרא בספר קהלת בדי קם והוא דהוה על כרסייא ואחזי בידיהון ואמרי לן לשכץ הכלין ובקל היכלא ואיכלא הוה כתיב הבל הבלים והוא כלא שבירוא בשרא: ותפארת בפומהא דרמחי יתה בהדיא קפרא והוה כתיב בתפארת כל מאן דלא ידע באלין קרא אחרא הבר חברך יומת: מרי אתרא אתן לאתרא אמר לן ההוא בעל קבין אתון הכיסין מארי דדרא דאזלית אבתריכו עד כאן למארע הבהוא זו ירושלים שלמעלה ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל כדי להזיר על כל צדיק ודיק מישראל ולמה להיות כולם כוללם שם ומתרבים לשמו הגדול ערות לישראל להודות לשם ה' והיו תהן כל צדיק וצדיק יש לו מדור לפי כבודו כפי הראוי לו מאן דאתי מראובן יש מדורו עם צדיקים מן ראובן וכן כל שבט ושבט ומאן דהוא גר מאומות העולם ונתגייר מדורו כמדור של נרים ומשכבי עומדים לעדות לכל צדיק וצדיקת ד' ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם ה' והו אומרו ב' תחומין לעילא נרקיעא דעתיקא ל"ב תחומין כל"א בג"ע של הבא בכוחי: ותיקון של הנ' כולל הכל לכן ל"א נחשבים אלא ב' כנגד ב' צירופי תיבת והסקור כולל הכל וכנגדם אל והב' תחומין אותר שיש ב' תחומין ל"ב שבטי אהבתא דחיינו באיברי חשבינתהם כולם רק יוסף הוא סימוך זעיר הוא בעולם הזכר כאשר אבאר במקומו הם תיקוני הם השבינתא כאמור בזוהר ג' ויתי בסוד נפתלי אילה שלוח' עיין שם ובכנגדם ב' נבולים ותחומים בארץ ישראל ובקר הדרך ל"ב שבטי ל"ת הד"ר אשר נשבעתי לאבותינו להוריש להם אלו ל"ב תחומין להזיל לחם לבנים בעת"ו ויוקים שהם בקב"ה בספת שליחם: ובתיק השני נ' תפלין ואבאר מה בין י' אלהי הסוסה עלי כעזרת עתיק יומיא השפעת לקב"ה ושכינתיה ברוך י' לעולם אמן ואמן:

פרק אחד ועשרים

בו יתבאר תיקון שלשה עשר מתיקונא דריקנ' דרישא ראין הנקר' מימי קד"ם ובמהון מלכיהו תיקון י"ג מתיקוני דקנא דרישא ראריך שמו תק"ח:

התיקון האחרון הוא תיקון שלש עשרה מתיקוני ריקנא דרישא ראין שמו ימי קדם ומכתוף מלכיהו תיקון י"ג מתיקוני דקנא דרישא ראריך שמו תק"ח: ומזה אומרו כאורחא רגא: תקונא דחליטר דתחות דקנא מכאן ואילך ביקרא נאה ובזיקרא שפירא העתין עד שפוזא ולא אתחזיך מאנפי חקרוהי' כנפוסא כר אינון תפזזיקשפיץ ומתוק ופירחם של דברים הוא שפירותי למעלה בתיקון שהוא הדום מחבול כל שיבולת חזק הראשה הפנים כלפי חוץ ונקראי מזל עליון ומשפך עד הפיכור: וחזאנקראי יבבות עתונתיו ואריך מקוף שמיני שלו נקראי נגמה חסר: וכל שיבולת הזקן שהוא כלפי פנים צד המזרח כלפי חוץ ונקראי מזל הוא נקראי מזל הוא נקראי ימי קדם באין ואריך תיקון שלש עשרה שלו נקרא ונק"ח ודע כי אלו השבי מולות הם כלולים בשבולת הזקן התולה מן חסמטר ולמטה והם שכובי"ה על זה כעין רבוי ונקוב' וכל נקיבה בא בקצה התחתונה ובמעיף לבר מ' נצח והוד של זעיר שהם לבר מנעמא הם הרי נביאי קשום ומתלבשין בית נבואי מהימני אתקרי פה י' והוא מתגלגל לכל מפני שהוא לבר מזעיר אבל הפה בתאי אתקיף דעתיקן לא אתפרש מכמן כלי אסצעיות אבא ואמא לזעיר ולית מאן דירית רזהיה סודותיו ונגחו'כו מלבר איהו עצמו אבל ע"י אסצעי'אבא ואמא יורד רחו לזעיר כדמיתמי ובגין כך שערי שקילין מתיבתא רפוכא ואתפני מכל ספרורי ובתאי אתרחיצו אבהתנא לאתלבשא בהאי רוחא דמתפשט לכמה עיברין באחר רכל שערי שקילן בסתרגא פ' סביבותיו ורצון האבות תקרושי'ן הן המרכבה החשקן למזון מיתת נשיקה ד'ביקוח רוחא ברוחא והוא רוח הכל שלא חפה הוה שכח כו' מרע"ה בכוונת של שבת מזק"בה הבשיחם אל ון הפה לנשוב מכמן רוחא היי רחזין ע"י זעיר אנפין הו"ר באשר נשבעתי לאבותיהו אות סוד נזיעה האמורה באבות הנזיקין ואומ' שלחם ונשבע להם על זה ירא והוא תקונא קרישא עילא דתרישר דמכאן אשתלשלו י"ב התוזפין לעילא ל"ב התוזפין לתתא בכל תעלומות ל"ב צירופי היה רחפילין דר"א יהודים מראש עתיקא בכל יום וזהו אומרם ג"ל תק"ב מניח תפילין וכתריא'הם ב"ב שערי ירושלים העליונה ל"ב היכלות וזהם סור הב' בקדי ההם עליהם יום הקדושי הם ואחרון שער האחרון אחר שער שמעון אחר וכל שבט קורא נשמות שבטו להיכלו שנא' ירושלי'תבנה כעיר שחברה לה יחדיו ערות לישראל וש"ב מתני תפילות ל"ב שבחי ל"ת ל"ב פסוני הקפורות וזהו שאומ' בזוהר הרשפ"ל לך לך דף ס"ת תה לשונו בתיב ירושלים הבנוחה זו ירושלים שלמעלה ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל כדי להזיר על כל צדיק ודיק מישראל ולמה להיות כולם כולם סודים ומתרבים לשמו הגד"ר עדות לישראל להודו'לשם ה' והיו'תן כל צדיק וצדיק יש לו מדור לפי כבודו כפי הראוי לו מאן דאתי מראובן יש מדורו עם צדיקים מן ראובן וכן כל שבט ושבט ומאן דהוא גר מאומות העולם ונתגייר מדורו כמדור של נרים ומשכבי עומדים לעדות לכל צדיק וצדיקת ד' ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם ה' והו אומרו ב' תחומין לעילא נרקיעא דעתיקא ל"ב תחומין כל"א בג"ע של הבא בכוחי: ותיקון של הנ' כולל הכל לכן ל"א נחשבים אלא ב' כנגד ב' צירופי תיבת והסקור כולל הכל וכנגדם אל והב' תחומין אותר שיש ב' תחומין ל"ב שבטי אהבתא דחיינו באיברי חשבינתהם כולם רק יוסף הוא סימוך זעיר הוא בעולם הזכר כאשר אבאר במקומו הם תיקוני הם השבינתא כאמור בזוהר ג' ויתי בסוד נפתלי אילה שלוח' עיין שם ובכנגדם ב' נבולים ותחומים בארץ ישראל ובקר הדרך ל"ב שבטי ל"ת הד"ר אשר נשבעתי לאבותינו להוריש להם אלו ל"ב תחומין להזיל לחם לבנים בעת"ו ויוקים שהם בקב"ה בספת שליחם: ובתיק השני נ' תפלין ואבאר מה בין י' אלהי הסוסה עלי כעזרת עתיק יומיא השפעת לקב"ה ושכינתיה ברוך י' לעולם אמן ואמן:

כן כאן לכן מן התיקון ח"ג אשר הוא כחי' נקיבא הסובב נגד כל
השפעת המוחין ואריך עשרין יומין בתיקונין דלעילא תהוא אתקרי
יום אחד רביעה יומין לאוקיר דקיבא"ה יום אחד הוא יורע לי' הוא
בלחודוי יהיר סבלא' הוא דכליל בלא' והוא אתקרי כשבא
ירע ואז אומרו בפסוק הוא יודע לי' ושמו ירוע בתיקונים בג'
תיקונים רסיבה ורשמה' דהגין באחד ראית יום אית לילה דל"ת
זעיר יום בלא לילה נקביה ופשום דתחתא אמא ומין אחא דקיבא
דריקנא והוא בלחודוי ישתבח' לא אתקרי לא יום ולא לילה'
דלילה יום אקרי אלא בספירא דילן ולית לילה אקרי אלא ספירא
דילן' ופשום דהאי תיקונא כלל בלא לא אתידע ולא אתחזי
סיהא אלא הוא' סיניה נגיד פשה דרצוהא לתליסר עיבר סכוותן
לכל אינון ולהתא דתגרין ר"ל אבא ואימא ח"א ונקביה שאילו
אינם מאירים אלא בהארת אריך ג"ג תיקונין והו בהתעוררות
מעשים התחתונים הנורמים סין נוקבין בנוגע ומאירים אלין
התיקונים לספה' בזה השפע היורד לספה מהמוח מתחתון ל'
תיקונים דלעילא שהם נקראים ג"כ תיקוני דיקנא קדישא עילאה
ואלו התיקונין בזה תוקן מתחקנין יורדים לבחה צדדים ואינם
נראים האיך מתפשטים ואין יודעים' עליה אתקרי אני ה' הוא
שמי וכבודי לאחר לא אתן כי הוא נעשה מסלבות א"ק הנקרא
אנ"י מהא אותיות אל"ף בסוד ראש ראין וכתיב הוא עשנו ולו אנחנו
כי הוא בא מהמוח כאשר אמרנו בסוד ח"כ תחוסין ליה שבסוף
התיקון תריסר הנקרא אשר נשבעת לאבותינו' ופשם דיורדים כל
הנפשות לספה מ"ב צירופי תורה' וכתיב ותניק יומין יהיב באחרי'
ולית דיהיב ליה יהיב ולא שכיחה וכתיב אורך כי נוראות נפלאת
נפלאים מעשיך ונפש יודעת מאוד בסוד מקוד פ' חים של הפלא
העליון הנה אותיות אל"ף של ראשא ראין ששם יורים הל"ב
נתיבות הכמה ועריך לכוין בתפילה שמונה עשרה בברכה מגן
אברה' כמלה וקנ"ה הכל שהוא אותיות ונק"ה שהוא סוד תתחן
ראריך ששמנו באים ת' חסדים וה' גבורות פרישא דאריך על ידי
הצינורין אשר עצקה בשרה שפני עשו איש ציד איש שדה תרכה
והם באים וסובבים אותה ואז נקראת כאם ישועות בתפש אותיות
אלהים חיים הסובבים אותה ביד ימיני של הקב"ה שנאמר נצבה
שג'ל ליסלך ביד ימינו פתחה ושמאלו תחבקני ותשמאל נורס אהבת
נשים תהוא תיכות תאוות של אהבתו אילה אהבים ולתיעיר לבוא
בשיבוך דוד המלך ע"ה ברכת המזון על פעודה לרחץ' הוא יהיה
שושבין להתלוות לפעלה ביד ימיני בסוד פין נוקבין שנאמר כוס
ישועות אשא שג' עלי בשר עון לה שהעלוה למעל' בסוד השיר
שג'אז ישיר ישרא' ומלה' אש"א ויקא אות"כ יקבל אותה הק"בה
ביד ימיני שנא' וכשם י' אקרא אחלה פניו שיקבלנה בשמחה ואז
היא עולה עמו בשוה ואינה יורדת לעולם ולילית עם סמא"ל הם
מלכות אדום ורשעה שהעלו עשו עמהם שלא כרין נאמר עליהם
כי הנה השמים ביקשן נפלתו והארץ בבור תבלה אז סמ"א לילית'
ועשו נאמר עליו אם יגבי' כשר משם אורידנו נאם ה' וישפוט אותו
על זה שעלה שלא כרין שנאמר כביר וכרם ישפמנו ואמנו תעלו
מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עש"ו והיתה לי' המלוכ' ברוך
י' לעולם אמן ואמן:

פרק כב

אחרי אשר בארתי לך הי"ג תיקוני צאל"ר כמו שבארתי לך
בסוד הספו' עשרה עשרה הכף בפרקי' הקודמי' שאין
ואריך היו לבשר אחר ונבוכו העשר של אין כתוך אריך ואריך
מקף אה אין סכתוב לשטור כלי ונכלכת דל"א פסתתרה בהם
מבפנים והוא תרין הראש של אין שהוא בגלגולה שלו המגולה
נבוא בתוך אריך ונם ה"נ תיקוני של ראשי ראין נבוסו כתוך ה"נ
תיקוני אריך ונעשו תיבור אחר ומה שהו' כתוך אין עם כל סתיהו
ורסיהו ונגזרי הם נם כן בתוך אריך לכן אתם צריכים פירוש אותם
של אריך כי פת שאירך לאבות אירך לבני' ומה שיש בזה יש בזה
ולכן לא פירשתי אותם של אריך לכרם' וכל זמן שאריך לא
נתקן

בתריהו אלא הוא כליל כלא' ובהוא ומבוא ח"ל לעתיד לבוא
ביסות הכשיה דאתקר עתיק יומין בתיקונין דלעילא תהוא אתקרי
יום אחד רביעה יומין לאוקיר דקיבא"ה יום אחד הוא יורע לי' הוא
בלחודוי יהיר סבלא' הוא דכליל בלא' והוא אתקרי כשבא
ירע ואז אומרו בפסוק הוא יודע לי' ושמו ירוע בתיקונים בג'
תיקונים רסיבה ורשמה' דהגין באחד ראית יום אית לילה דל"ת
זעיר יום בלא לילה נקביה ופשום דתחתא אמא ומין אחא דקיבא
דריקנא והוא בלחודוי ישתבח' לא אתקרי לא יום ולא לילה'
דלילה יום אקרי אלא בספירא דילן ולית לילה אקרי אלא ספירא
דילן' ופשום דהאי תיקונא כלל בלא לא אתידע ולא אתחזי
סיהא אלא הוא' סיניה נגיד פשה דרצוהא לתליסר עיבר סכוותן
לכל אינון ולהתא דתגרין ר"ל אבא ואימא ח"א ונקביה שאילו
אינם מאירים אלא בהארת אריך ג"ג תיקוני והו בהתעוררות
מעשים התחתונים הנורמים סין נוקבין בנוגע ומאירים אלין
התיקונים לספה' בזה השפע היורד לספה מהמוח מתחתון ל'
תיקונים דלעילא שהם נקראים ג"כ תיקוני דיקנא קדישא עילאה
ואלו התיקונין בזה תוקן מתחקנין יורדים לבחה צדדים ואינם
נראים האיך מתפשטים ואין יודעים' עליה אתקרי אני ה' הוא
שמי וכבודי לאחר לא אתן כי הוא נעשה מסלבות א"ק הנקרא
אנ"י מהא אותיות אל"ף בסוד ראש ראין וכתיב הוא עשנו ולו אנחנו
כי הוא בא מהמוח כאשר אמרנו בסוד ח"כ תחוסין ליה שבסוף
התיקון תריסר הנקרא אשר נשבעת לאבותינו' ופשום דיורדים כל
הנפשות לספה מ"ב צירופי תורה' וכתיב ותניק יומין יהיב באחרי'
ולית דיהיב ליה יהיב ולא שכיחה וכתיב אורך כי נוראות נפלאת
נפלאים מעשיך ונפש יודעת מאוד בסוד מקוד פ' חים של הפלא
העליון הנה אותיות אל"ף של ראשא ראין ששם יורים הל"ב
נתיבות הכמה ועריך לכוין בתפילה שמונה עשרה בברכה מגן
אברה' כמלה וקנ"ה הכל שהוא אותיות ונק"ה שהוא סוד תתחן
ראריך ששמנו באים ת' חסדים וה' גבורות פרישא דאריך על ידי
הצינורין אשר עצקה בשרה שפני עשו איש ציד איש שדה תרכה
והם באים וסובבים אותה ואז נקראת כאם ישועות בתפש אותיות
אלהים חיים הסובבים אותה ביד ימיני של הקב"ה שנאמר נצבה
שג'ל ליסלך ביד ימינו פתחה ושמאלו תחבקני ותשמאל נורס אהבת
נשים תהוא תיכות תאוות של אהבתו אילה אהבים ולתיעיר לבוא
בשיבוך דוד המלך ע"ה ברכת המזון על פעודה לרחץ' הוא יהיה
שושבין להתלוות לפעלה ביד ימיני בסוד פין נוקבין שנאמר כוס
ישועות אשא שג' עלי בשר עון לה שהעלוה למעל' בסוד השיר
שג'אז ישיר ישרא' ומלה' אש"א ויקא אות"כ יקבל אותה הק"בה
ביד ימיני שנא' וכשם י' אקרא אחלה פניו שיקבלנה בשמחה ואז
היא עולה עמו בשוה ואינה יורדת לעולם ולילית עם סמא"ל הם
מלכות אדום ורשעה שהעלו עשו עמהם שלא כרין נאמר עליהם
כי הנה השמים ביקשן נפלתו והארץ בבור תבלה אז סמ"א לילית'
ועשו נאמר עליו אם יגבי' כשר משם אורידנו נאם ה' וישפוט אותו
על זה שעלה שלא כרין שנאמר כביר וכרם ישפמנו ואמנו תעלו
מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עש"ו והיתה לי' המלוכ' ברוך
י' לעולם אמן ואמן:

פרק כב

אחרי אשר בארתי לך הי"ג תיקוני צאל"ר כמו שבארתי לך
בסוד הספו' עשרה עשרה הכף בפרקי' הקודמי' שאין
ואריך היו לבשר אחר ונבוכו העשר של אין כתוך אריך ואריך
מקף אה אין סכתוב לשטור כלי ונכלכת דל"א פסתתרה בהם
מבפנים והוא תרין הראש של אין שהוא בגלגולה שלו המגולה
נבוא בתוך אריך ונם ה"נ תיקוני של ראשי ראין נבוסו כתוך ה"נ
תיקוני אריך ונעשו תיבור אחר ומה שהו' כתוך אין עם כל סתיהו
ורסיהו ונגזרי הם נם כן בתוך אריך לכן אתם צריכים פירוש אותם
של אריך כי פת שאירך לאבות אירך לבני' ומה שיש בזה יש בזה
ולכן לא פירשתי אותם של אריך לכרם' וכל זמן שאריך לא
נתקן

שער ריקנא קדישא

תקן בריש חוורא דילה · לא נתקן זעיר אנפין עם ראשו ותיקוניו
ניתיקני דריקנא · ולא מאירין תיקוני זעיר אנפין לסופה ד"א ע"י
התעוררות התתתון ולהיות כי אותר התיקון אזדמנת החיצונים סגיע
עד זעיר ונוקבין וכדי שלא יתאחזו בהם החיצונים יותר מכדי
צרכם עשה המאציל ב"ה שבזמן שליפרי והנבנדרי הדין כפו
בזמן הגלו' בחול ובזמן שביה המקדש קיים בלילה יסתלקו המוחין
מ"א ונוקבי והמוחין הם שלשה מתחים בתוך גולגלתא דזעיר
אנפין ונקראים הכסה ובינה ודעת הנשארים בו"א שש קצוות לכך
ואז נקרא ו"א קטן בכתר כי קטן יעקב שנאמר ס' שהוא ביצר
יקום יעקב כי קטן הוא וחזו סוד קטן עד שבע שנים אין מקומו
וסמכרו קיים לפי שאין בו דעת ובזמן הגלות הזה אין לו"א
בי אם שש קצוות וחסרים סמנו סוד הנ' מחזן עם בל' תיקוניו
ובפרס תיקוני דקנא ואין נראו לו ראש כי אם כמו נער קטן סלבר
שבזמן התפלה ובשבתות וימים טובים וכן על ידי מצוה אחת אז
כתיבה השם בל' מתכוונתו ע"י אדם אחר צריך פוסיפין כח בו"א
שיכול לעלות עד מקום אבא ואמא וישראל מקום אבא ואמא
והתלבשין בו המוחין ראבא ואמא בצעמם ואבא ואמא עולים
וישראל מקום ארץ וארץ עולה וישראל מקום עתיק יומין ועתיק
יומין עולה למעלה מז' ספירות דאדם קדמאה הנזכר בתיקון ע"
דף קל"ב ע"א ולפעמים עולה הנ"א עד מולא ותתחתין שבעתיקא
קדישא אפילו עד תמולא תשמישו דריקנא דעתיקא קדישא חד
נעשה בתורת התעוררה דסנתה שבת תכל הולך אחר תכנת
והתעוררות התתתונים ואין יכולה ביד אבא ואמא להעלות לו"א
ונוקבי אל מקומם ולהורישן המוחין חנכתים אם לא שגם לאבא
ואמא יתוסף להם מוחין וגבורה מלמעלה מהם לכן חייבה השלם
מהויב בכל עבודתו שיגיעה לכבוד קונו ב"ה לכוין אל האורות
המוחין הללו ואם אין התעוררו התתתון סור מיין נוקבין לא יבואו
האורת המוחין מאריך אנפין ואז אין לו ראש ת"ו כמו איש ואין לו
תיקוני ראש ודאיתנו ד' תיקוני ח' דקנא דעתיקא יתורדים ליו מאריך
אנפין ובכתר שיש התעוררות התתתון אז יאיר אריך אנפין ואורותיו
למסה בזעיר אנפין וישע מוחין וראש וזקן · והזו אומרו באורות
רבא · תאנא באגיונתא דספרא עתיקא דעתיקין שהוא ריש
ל"א המנולה של מלכות א"ק שהם כת"ב שלו יגר לא זמין תקוני
באני מלכין ושעיר מלכין ולא חזו מתקיפו קר דרחי לן ואצטע
להו לבתר ומכא הה"ר ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום
כבר פירשתי שלו הדמות בשיער עולם תחזו כאריך אדום באחר
דכל דיוקן מתקשרין תמן ובלחלא אתקיפו קר דרישא חזורא
באני מלכין ושעיר מלכין ולא חזו מתקיפו קר דרחי לן ואצטע
עתיקא דעתיקין · כר אתתקין תקין כל תקוניך ולתתא דזעיר
אנפין ואבא ואמא · תקין כל תיקוני דעלאין ותתאין בהתלבשם
אותו מקבלים ממנו ואבא ואמא מקבלים שפע מן החיך והטוחן
ע"י הלשון ומן שני פולות החופפים עליהם עד תסיבוך ושם יוצא
אור לאבא ואמא לצורך זעיר זעיר תלעיר מלבישו מפיגודו ולמטה יוד
הגלוים ע"י ישראל סבא ותבונם ומלכות דהיינו נוקבי דזעיר
אנפין מלבים מלכו' ראריך אנפין סבאן אולפינא בל דישא דעתא
ולא אתתקן הוא בקרסיתא ליה עקא סתתקנא ואי איתו סתתקן ·
כלהו סתתקן ואי איתו לא סתתקן בקרסיתא לא יכלין עמיה
לאתתקנא סגלן סעתיק יומין דעד לא אתתקן הוא בתיקוני לא
אתתקנו כל אינן דלתתא דבעו לאתתקנ' ולכלהו עלמין אתחרבו
הם העולמו' הנזכר' בעולם התחתו ולכן כל ראש ישיבה או מנהיג
שר תג'ר בישרא' צריך לנהוג נשיאותו ביראת שמים ויתקן מעשיו
בתשובה שלימה כמו שאכתוב בשער התשובה בעזרת עתיק
יומין · כל התשתדלות שיבוא על ידו יצליח ויהיה נאהב למעלה
ולמטה · ולא לחייה ה' בכלל דרני האויל שאמר הנביא ע"ה
אוי לו אוי לנפשתו בעה"ז וכ' חכ' לבבך עצמו הוא
דורש ומשפילי' כל תרות' לחיי' בכלל נדרי נדר שיש להם יראת
שמים וקונם שרחה להם ולבניהם בנפשך ובריבית אשר הם ליקחים
מיהודים ומהכלל ההסס נבלע בהריבית השיך להם כל שנה ושנה
ואותם יהודים גמולה בני ציון תיקרים הספולאי' בפי ר"ל תיזוקים
בחורה שנאמר עליה הסנו וסנגינים יקרה · אינה נחשבו לנבלי
תרש בראש כל חנוות ועליהו אחסר נתנני בידי לא אוכל קום ·
עלייהו אחסר תין צדיה לראש ואינם עושים סיבו עם תלמידי

חכמים ואנשי חיל יכובדו מעיר לעיר ולא יזעזעו אומר בריבי"א
סחיטה"א מרשת נשבו על אותן חערב רב שהם מגולגלים עתידין
ברוחות הללו על פי הדיבר סלבר מעם ראשי וכתרי הדורות הללו
ת"ח שעליהם אמר ל' ראיתי בני עליה והנם סוטים שאינם מהם
הם סניגון מרבע"ת כדי לתקן אותם שהוא קבלן במצרים שלא
סדעת קב"ה כדי לכסות ערות אביו שהתיאם בשכבת זרע של
ק"ל שנה שהליך שרון ודתן ואלירם נשבו הסיעין ההם גם בן עם
ניצוצים קדושים בקליפת מצרים הם אותם שכל יוסף ואעבור
אותם סעיר לעיר אכל באסה היה לו למרבע"ה להביאם במצרים
שהם סאו שנא' בהם וגם ערב רב עלה אתם ולא היה רצון תקב"ה
להכניסם בפעם הזאת תחת כנפי תשבינה כי אם יסתזו ותגלגלו
בישראל ותיהי נשארים בקדושה ולא התאימו את ישראל שנאמר
לך רד כי שחת עמך שקבלת בלאו רצוני והם סעד הנ' של הכל
שאותם שלהם יצו"ם ויסבר"ם בני בלעם הרשע שיעשו את הענל
בכיוסוף שלהם בנוכר בפרשת כי תשא בזוהר והתחת מרבע"ה
היתה לתקן הכל ולא יאשר שם ניצוץ הנקראת ערות מצרים ·

ובל האומר ישראל חטאו אינו אלא פוגע וכל סקום שנאמר עם
הוא סוד עריב רב והם חטאו וקלקלו הבל וסתרו כותב סרינ"ח
שהיה בדעתו לתקן כל הנליות באותו סעם הכנוע שר המרבר
והחרבה מסניו ולך לפנינו כפוף תתחיו ורע' לכנעם עם כל ישרא'
בתיים אל הנ"ע אשר בארץ ולהסיר משם את לחם החרב
והתחמכת ואת הכרובים · וישארו שם לעולם כמו שהיה סעלות
אדם תראשון קדם שחטא וקורס שנגרש מתגן ערן ועוד היום
פורקנא בכסה תליא שנאסר ער כי יבוא שילה ניסמ' משה ואני
אדרבה ביאורו בספר גן חסלך ובשער הערב רב בעזרת עתיק
יומיא ואומר שם שכל תלמיד חכם תוא ניצוץ מהדה מרבע"ה
שאסר שנקראות אי"י ר"ל כל ת"ח תוא כמו ניצוץ סמנו אם אין
שכש של משה סורדת על תלבנ' וחכוכבי אין לתם אור וה לשתנו
ואני חשוב ביניהו בין ערב רב רשעים ככלב סרת ורכרת ביניהו
דהכסה סתרים סכרת ביניהו בבל קרתא וקרתא ובכל אריך
דישראל סמהרין ביניהו בין סלכות ואהדדו אינן ערב רב רעץ
על ישראל אנא דקב"ה דאסתר בהו ואתתא נאני צאני סרעיתי
אר"ם אתם פירוש אתם קרוים אדם ואין א"ה קרוים אדם אעפ"י
שהם מצד הגוף ומצד הרע של אדם הראשון שקבל וחטא
מהנחש לו ולזרעו אחריו אר יערה עלינו מסרום רוח לנחמינו אין
להם חלק בנשם "אדם הראשון הכולל נשמת כל ישרא' באסרם
ז"ל על פסוק אימה חיית ביסרי ארץ זה היה חלוי בשערו זה חיה
חלוי במצחו וכו' ואומר שם ולית לן יכולה למעבר סיבו עם
תלמידים חכמים שנא' ולא ישלשלנו אלהים על כל עולו שיעמטל
תחת השמש ושולם עליו ר"ע ע"ן קמצן בילי אשר חוא שור ב"מ
חשולם על זה לכן אסר ליה לן יכולה · ספני שהם השלישותו
על סמניהם והוא לוקח תהתעוררות סמנו ובא בעל כרחו ע"ד
הבא לסמא סותחין לו וכיון שחטא א"ה תיחה לילית באה בעל
כרחו ומתחמכת ממנו אעפ"י שעשה תשובה ואומר תחם ואנשי
היל יראי חטא יסובבו סעיר לעיר ולא יתנו חם ביגונא ויצוחא
ורוחקא השכין כלבין בעיניהו בנים המסולאים כפו איכרי
נחשבו לגבלי חרש בראש בל תתו' רלא אשראין אכסניא בייהו
ואינן ערב רב שהירע אינן בחרוזא בלא צערא ויגונא כלל נאלין
סאירי דשחר דאינן דיינין דישא דעקא · פירוש כי דישא דעקא
ריוצים להיות ראשי ישיבו' בעצמם ויריינים בעצמם מפני שכתוב
בירים שלא לעשות משפט לשתא אהם או סת שהוא נגר רצונם ומת
שגוגע דוקק להם או לקרוביהם אעפ"י שהוא דין תורה והרבנים
והריינים אין לאל ידם לעשות דין תורה ועל זה תקנו תכמים סלך
ישראל לא דן ולא דנין אותו · ואומר תחם עליהם כי מלאה
תארץ תסס ספניהם עלייהו אתסר תיו צריה לראש באומאת עלך
ומא תניא בתיי' צבאות אלהי ישרא' יושב תכרובים רבל סילק
אלין לא יפלין פמוקך בכל' יכלתך למללא כהן קמי ק"ת
ולאחוזאי ריוקא ולחזק שיהיו בני ערב רב בשפל המדריגה
כשיבוא משיח כמו שאומר תחם על פסוק ותיצבו בתחתית תהר
כשה עליהם תר כנינת ואסר אם תקבלו תזיתי מוסב ואם לאו
שם תתא קבורתכם ותכי יסר ק"ת לאנשי ערב רב אם תקבלו

חזורתי שהם הת"ח עליכם והתיהו לו לעבדים הכשמשים את הרב כשור ליעל וכחמור למשא מוסב ואם לאו שם כגלות תהא קבורתכם ומשנתו בשלשת ימי אפילה והם ריני האויל של' עליהם על ארבת ישראל לא יכואו ויליהם נאמר וירא העם וינועו ויעמדו מרחוק הבי יתן החיקון מן פורקנ' ויתמוך לתלמידי חכמים ולימא קדישא שהם עמי הארץ כספרא דסוב יהי דואים כגלי האי יקר ואינון רחיקין מניתותו ואי בינו לאתחברא בהדייהו מה כתי' בהו לא תגיע בו יד כקולל יסקל או ירה יירה כההוא ומנא יתקיים "כרך ינחנו ואין קבו אל נכר תיזיובות מיני הכסף של ערב רב ' שאם עליהם ורשיעים בחשך יכרו ע"ד וש שיחותו כמו רשעי ישראל בסצרים שכתו בו' יסי אפילה ולעתיד יהיה ס"ו יסים חשך וגא' דיל אדמת בני ישראל לא יכואו ולכן אתו"ל אין בין העה"ז לימות המשיח אלא שיעבוד מלכיות בלבר מאן מלכי רבנן שיהלכו על הערב רב שיהיו עברים ואסר החם ג"כ כל הגביאים לא נחגבאו אלא לגונתן פרקסמיא ל"ת שהוא עם הארץ מספרא דסוב אכל ל"ת עצמם עין לא דאתה אלהים זולתיך ואפילו הם אינם יכולים לראות בכחיאתם ובזוהר פרשת בראשית מחלקם לחמש חלקים פירוש אינון ערב רב ישי מהם רבים ברוב הזה מה לשונו וחמש מיני אינון בערב רב והם עמלקים נפילים נפורים רפאים ענקים ובניעיהו נפלת ת' יזיעא דחיינו מלכות מאתרהא:

עמלקים הם מחשמרים ומחניי' הכפורות והאפיקורסים ומחלשנים את ישראל להתלכות בעלילות שקר ומזיקים את ישראל הן בממגם הן בנופם והיובורים על בניבות ר"א הם נפשות הרשעים העושים מזיקים אחרי מותם והם חמש אשר שנא "המסירים ופושעי ישראל המזיקים כל שונם כלל תערות והיואבים מן הכלל הם מהוהמא בזלה מכל החמשים ים והוא ארסו של נחש ומיניהו כל חמיצר לישראל ומפיתים את שנאי ישראל בעבור הנאת ממון שבו לשונם ובלעם ובלק מיניהו הוו מספרא דעמלק ורמו להערוב ולאבר חם ושלום שנאי ישראל בכישוף שלהם וכל זה עשה בלעם אורורת האות המסמן שנדבו לו שלו ע"ם מן בלע"ם כ"ק מן בל"ק אשתאר בל"ל והם הנשארים מדור המלבה שנאמר עליהם כי שם בלל" שפת כל הארץ ואלין אינון דאשתארו מאלין דאתמר בהו ויסח את כל חיקום והיינו מדור המבול ' ומאלין דאשתארו מנחון בגלוחא דביאשא הוא הגלות החל הזה אינון דישין על ישראל בקיומא סניא בכת ובתוקת מושלים על ישראל ואינון קיימין על ישראל כלי חמס ועלייהו אתמר כי סלאה הארץ חמס ספגיהם אין אינון עמלקים וגם בלעם הוא אותיות עמלק אם נהלף הבי"ת בק"ף בחילוף אלפא ביתא של א"ד כ"ק וכו':

נפילים היא הכת השביעית עלייהו אתמר ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טובות הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו ואלין אינון מינא תניינא מאלין נפילין דלעילא דבר בינא קב"ה למקבר אדם דאתר נעשת אדם בצלמנו בינא למעבד ליה דישא על עילאין להתחי איהו פקיד על בלהו ולהתחי אינון מקדין על ידי בגותא דיסף דאתבר ליה ויפקר מקידים על הארץ ולהיות כולם עולים ויורדים עמו ורצה בזה שיהנו לו תאות הזנות ולא מותרות וזוהסה דנחש אינון בינו לקדמנא ליה דאמרו מה אנוש כי תזכרנו ויעיר לפחתי קטן אסר לון בקב"ה אי אחת הוחת לחמא בזוהיה יהיד חיוחון חבין סיג סיד דיראנו בני האלהים את בנות האדם חשקו בהון וקב"ה אפיל לון לתחא בשלשלאן ואינון עמא ויצואל דסיייהו נשתחוון דעריב רב דאנון נפילים ואפילו נרסיהו לנוח בתר נשיא דאינון שבאן ובנין דא אפיל לון קב"ה דאתי דלא יהא לון חולקם חבן חיוב לון אנרייהו בהאי עלמא כמא דאת אסר ושלם לשונאיו אל פניו להאבידו וכזותם היה הלא אנחנו כל כך פוגים כמו הוא למרת בהיא אנחנו עברים לו ונהיה עולת דורך עמו ולכן הפילם הקב"ה למסה בעולם התחתון ואסר נראה דבר כי יקום אם לא תעשו עבירות יותר מאדם הזה וכך הוה להו כך על אותם שבגלות החל הזה ויליהם נאמר הכה הנגבורים אשר מעולם

גבורים הם הכת השלישית ' גם יש בהם בגלות החל

אנשי השם ואנון מספרא דאלין דור המלגח דאתסר בהון הכרת נכנה לנו עיר ונעשה לנו שם הם הכנים בתי בנים"ת וכרתי מרשות רשויין בהון מפר תורה ויסרה על ראש ספר התורה הכל עושים לשם יהוה ולא לשם שמים שהוא לשמא דיהו"ה אלא למעבר לון שם הה"ר ונעשה לנו שם ומצר אתר מתנבדים על ישראל דאינון כיעקא דארקא ויליהו אחסר והמים נכרו מאר מאר על הארץ ר"ל מצר אחר מתגברים על ישראל בנשיאות וסורישים נדולה לבניהם בחוקה ותשים מעם טובה לשם נאות בבנין בתי בנסיות ובתי מדרשות ולא בתם לב ויליהם נאמר הזי דיני אוד וסב"ש שנחלים בענין הסם ומחזיקים עוות דינא כשביל תנאם:

רפאים היא תכת הרביעית אם יראו ישראל כיוחקא סתרמאין סיניהו ואית לון רשו לישכת לון ולא כינא ומתרמאין מנחון הן לחחזיק ליסוד תורה הן להחזיק מיעמד ישראל כשהתלוחם עליהם נאם רפאים כל יקומו להחיית המתים כזמנא דייתי מקידה לישראל לעת ניאת הגואל אחסר בהון ואחבר כל זכר לכו:

ענקים היא הכת החששית דאינון סולולין לאלין דאחסר בהון וענקים לנדרוחיך הם החלמידי חכמים ועשירי ערב רב סולולין להם ויליהו אחסר דפאי' יחשבו אף הם כענקים ר"ל בת רפאים הם כל כך רשעים כמו כת ענקים שהם שקולין דא לדא אלין אנון דאחדרו עלמא להתלמד ובוהו בספרת שהם נרמו תדבן בית המקדש ורוא רפלת תרב כי מקדשא שהית קיים התילם תל זה נאבר והארץ היתה תהו ובוהו כתרבן בית הסקדש דאיהי עקרא דשובא דעלמא מיד דייתי אור דאיהו קב"ת שנאסר ויאור לי ונאסר "ואורי רשעי כי הקב"ח נעלם ונסתר ממנו נבלות שנאסר הסתר אסתיר פני מהם ואראה מה אחריתם יתמחק אלו הבחות מעלמא ויתאברן אבל פורקנא לאו אחריתי תליא אלא באבדון עמלק עד דיתמחי רבית אוכמה שב' מלחמת לי' בעמלק מדר דר חסר כתי בלא ו"ו והם הדודות תמרים של הערב רב החסרים מכל טוב ורמז כאן בע"ם דור רחיינו שני דודות כרורו של משה שהיה בו התערובות של הערב רב לא יתסרו אלא על יד דחיינו מעם מעם בכל דור ודור עד דורו של משיח יתמחה לנסרי וות יהיה בומן ח"ת לאלף הששי והם הנקראים בני ח"ת ונאסר עליהם בוא"ח יבוא אהרן אל הקורש לשרת ונאסר בשנת היובל הזאת דחיינו ת' צלמים וא"ת תשובו איש אל אחוזתו ושני בעמים ר"ר חסר כתי בי' ת"ח וכל הומן הזה יהיה הכלחמת עד ת"ח ויהיינו כדורות של משה עד דורו של משיח ובאותו הומן יקח הקב"ה המלוכה מישראל הדוחים את ישראל מכל בוחם שנאסר לבני נרול אשי"כנו ניסמריא ת"ו ובשרת ת"ת יתיר"ה ליי' הסל"וכה ובל זה נרמז בערב רב להיות הוזמא מתגבר והולך עד ת"ת וכל זה מפני שראשי עם הקודש הם מאלו ולא רקנו עצמם מקודם כמו שאמ' ריש לקיש התקוששו וקושו קשות עכיך קורם ואחר כך קשות אחרים ' ואסר יר הסנגים היהה בניעל כראשונה וכמו שראשי העם הם הסקלקלים כל ישראל כמו שאסר שמואל הנביא ע"ת כשיאלו הלך שלא בחונן שנאסר נם אחם נם מלכיכם תספו אם לא ילך בדרכי יי' כן החונים מהנהנים הם אשר בתפילתם ובקבורתם מריקים שפע על הנולם ובפרט בימים נוראים ועל אחת כמה וכמה החוקק שמוחי לדחות השטן ולירנרבו נדי שלא יקטרג שנאסר אשרי העם יודעי תרועה ולא תוקעי תרועה בהאי יומא בעי יעקא לאסתכלא בבר נש שליים מכלא דיוד אורחתי דסלבא קדיש' דיוד ביקרא דסלבא קדישא דיבעי עלייהו בעיונא בהאי יומא ' ולזכנא קל שופרא בכלהו עלמין בכוונה דלכא בתכסחא כרעותא כשליפו נגין ביתהלל קמרונא על ידוי מן עלמא וי לאינון דשלחא דלהון לא אשתכח ברקא יאות ברהא הובי עלמא אתין לארבראא בניות הה"ר אם הבהן המשיח יחטא והוא שליחא רכל ישראל לאשכח העם היא בנין דרינא שריא עלייהו ובד שליחא הוא זכאי ברקא יאות ובאין אינון עמא דכל דינין מסתלקין מיניהו על יריה כל שכן בהנא דעליה כתברכין עילאי ותתאי ' ולכן אומר רבי אלינזר שם נם ויקרא המינא לאכא ביומא ראש השנה יום הכיפורים ' דלא ניני

למשמן

שער גוף ארץ ואין ועתיק יומיא

לפשטות עלות שכל כך נפש לא אי קיימים עלית תלתא יומין קדם לרבנא ליה · רד"ש הזה אמר חכי בצלותא דאני כך נפש ראנא סרבינא ליה אתכפר עלנא · וכל שכן בתקיעת שופר דלא מקבל הקיעתא דבר נפש דלאו איהו חכים למתקע כדאא דתקיעה ועל זה נאמר אשרי העם יודעי תרועה · ואמר מאם תכתן המשיח יחסא שהוא גדול ואיך הוא מקלקל עמו ה"ו כל ישראל של לאשמה חעם הוא נראי · וכן אם רישא תחורא לא אתתקן שכל שלא נתקן רישא רזיניר ותיקוני דיקנ' כי הוא ראש לכל האצילו וכן הוא אצל ראשי עם קודש ולעתיד לבוא יכוא פרע"ה ויתקן כל ישראל וחזיה ראש עם קודש של ואתא ראשי עם · והוא יחבץ עלנן לומרי תורה סרוגי אויל וגם הוא יתקן הכפה שלו שתהא ספפר"ק תנחתך ספפה לנחש ונחוש לספה · לחכות הנחש וספרא דליה · והרסו בשכם משה ונפרקק ספפרך של הפנים · והוא יחזיר של יסורת לבל ישראל לחגבלים על מי מנחות גן ערן בחיים ויסד משכם את הכרובים ואת להם החרב המתהפכת ויסד והמת ערב רב של ונתנתים בתרוף את הכפה ובתנתים כבתוך את המזבח ונאמר ויצר בן עשיריה ושכה והיתה לבער ואת"כ ובלאות האורץ ויערת את ה' בכים לים סבכים אסן :

שער שנים עשר
והוא נקרא שער גופו של ארץ ושל עתיק יומיא :

נהזינו גופו של סלכות אדם קדמון ואריך עם אין סתוברים יתר ון בתוך ון

פרק ראשון

להות שאלו תשלשה דהזינו כתר חכמה ביעת מן סלכות אדם קדמון הם מגולים והם נקראים רישא דל"א פי כל ראש הוא מגולה ואין הלבוש של הבן אדם סכסה הראש כן הוא לסעל כביכול הראש הוא מגלי ואינו סכוסה מאין ואריך · לזה הם נקראי רישא והוא הראש של רישא דל"א וכתר שלה נקר' רישא דלאו רישא וחכם' שלה נקרא רישא דלא ידע ובינה שלה נקרא רישא דלא אתידע · ומשום בארתי לסעלה בשיער הצשירי ובשער התשעיי עיין שם · ונסצא שכת"כ של סלכות א"ק הם מגולים והשביעה שלה הם סבוסים מאין ואריך ובבנסו בתוך אין סבוש דהזינו שהשביעה של סלכו' אדם קדמון נבנסו בתוך הגלגול' דאין הסגולה שהוא שליש כתר שלה יעשו שם בהגלגלת הזאת ז' תקופי ואין הוא בסור פר"כה להם ואריך לאין בסור פרסה אבל אין נכנס בתוך ארץ. בסש בסוד אור פנים :

פרק שני

הפרצוף של אין ישלי ראש מה שאינו סבוס' סאריך דהזינו השליש העליון של כתר של הכתר שהוא רישא ראין והוא הנשאר סגולה דהזינו הגלגל' דיק כי שם הוא תלת של אין ולתיו' שיער תצי השלח של האיך הגיע ראש הכתר של ביעת דהזינו אריך ואין לשירד הבחינה דקדרינותא הוא סוד סנצפ"ך שסבל' נעשו ת' אותיות אלהים והוא הענינן של הנבורות היורד סהסלבוש דהזינו סיפור שלו כשבאה להאלף הזאת אשר הוא הציה סבתוך סגולה וחציה סבוסה סבפנים תחכה הו' או של האלף הזאת אשר היא בין שתי יתין שלה לשנים פראשה לסופה ונחלקת לשני י' בזוג' עולים ל"ב והם ספס ל"ב אלהים דסיעשה בראשית ול"ב נתיבות חכם"ה שהיא רישא ראין וסאלו נבראו הל"ב שינים של אדם הישראלי דיוקא וסכאן שורש לכל הנבורו' ולחזיה שבאו סכח השנים ר"ל שנחלקו לשנים לבן נקראו שניים ולהיות שהשיניים באים מכח הנבורות הם לבנים ספני תשיבו' ומיתוק חחכם שהיא רישא ראין וקשים ספני הנבורות והל"ב נתיבות חכמה הם יורדים לסטה כאבא ונעשו ל"ב אלהים ומתחלק כל נתיב לבדו ופועל בפני עצמו אבל כאן באין אינם מתחלקים לל"ב חלקים כי אם לשני י' בגוף וכהם נכללים שאר הנתיבות וחלקי יסין ושמאל כגוף ואין להם הנבורות כי הם נמתקים ואינם כניחם לצאת

כל אחד לבדו מה שאין כן באבא שכתחלק לל"ב חלקים דהזינו ל"ב נתיבות ובשורדים ל"דיקר נפתחים בספפר עשר ונעשו ש"ך דינים בפנין נע"ר וכשיורדים לנוקביה נעשים שכ"ה בפנין ה"פ ארנ' וכפנין נע"רה וכשנפתחים יש להם יותר הנבורה סה שאין כן באין אינם נפתחי' והביאוהן אינו סניחם לפתוח ולפיעול פעולת' לכן כאן ברישא דאין הם צר החסר היותר גדול שבדינים וכו' יוכן סה שאסר תרשב' כאורית נשא דף קכ"ח והאי סוחא דאיהו האי הכפתא סתיבאה שקים ואשתבך באחריה בחסר סב דיחזיב על דוד"ה דהזינו דאסר סבא דעתוהי סתים וסחיה סתים ושבך והאי קרוסא אתפתח כדיעד אנפין וכנין כך סחיה אתפשט ונפיק להלהין ותרץ שבילין שתחפסה האות הסתומה דהזינו אין הדינין שלו הם מכנגים בשם יש שהוא דין בנודע בא"א שהוא יש מוב בחכמה הזה שהיא רישא דאין ואסר בו נכנס יין יצא סור · ואינו יין הסשכר וסטלטל הסחיק ונעשה ישן ובעת השינ' סתלטלי' הסחיק כנודע סה שאין כן באין הוא עינא דקיקא דלא נים ואין לו נבינין של' הנת לא ינום ולא ישן שסור ישראל אבל לסטה נאסר עורד לסה יישן הזולת ישראל' · והנה שורש הדינים הם השערים ושהם שוקפים היין צלול והזו כאן בחכמה שהיא אין ודיק לשנא ראסר הרשב"ץ ח"ש שקים ואשתבך באחריה בלום שבחכם' אין התעוררו' לדינין ואורב' תפארת החכמה אע"פ שיש בה דינין אין להם יכול' והינו דאסר בחסר סב על דהדי"ת ר"ל כיון הטוב שלו והשערים שלו מהו כסו שהיין הטוב בשתוא על השערים רישא סתקיים וכשיוצאים אילו מדינים בנ"א אינו נראים הל"ב נתיבות ופועלים פעולתם שנפתחים בסוד עשר וקלים ש"ך דינים ובע"ה נפרשם יותר והדע שאלו הל"ב דינים הם בכל פרצוף ופרצוף בכל עולם ועולם אפילו באדם כליעל אך ודק אשר שם אין החיוב של מספר הל"ב שינים אז יותר או פחות כמשפט אדם הסמא כל הסומיף נודע וכל שכן כשהוא חסר ככל ענינו ופעולתו יש חסרון ואחריהו אחרון ונודק לאשפרי והאובל שמשים באותר שהם הניצוצי סדרה שבהם עד שחזיר זכתי סתים :

פרק שלישי

להות שחגלגל' הזאת של רישא דאין החופפת על ראש אריך שאסרנו תוא סגולה אינו סלבושו אריך לזה רוצה נקר"א רישא · ואריך סתחיל להלסישו משני שלישי כתרו התחתונים שלו דהזינו נ"ה נהי"ם סספיקים לבחרו של אריך כי כל פרצוף שהוא יותר נבוה ולסעל' סחביריו ספיר ותיו יותר נדולי' כאור וכל סה שסתשפשים לספח הם יותר קשנים והקרפ"ן חיוב צורך נדול אל החכמה הזאת וסכנו ולסטה הסמיירות של שני חבירים של אין ואריך הם שוים ושם ושם ואילך סתסעטים בהתחלת קיסתם כי רגלי כולם שוים עד סוף האצילות סלבר א"ק שסנינ' עד סוף כל העולמו' יחד אך בראשם יתפרדו כאשר בארתי ואני נסתלי כן לא"א תחסיד סהר"ר יעקב אלחאן ולה"ה הביאוני בענין את הפורות האלה בסרתא גדולה ובהחבודדות נוראה אשר לאו כל העתים ססוגלים וסזומנים וראויים לשאוב שפע סהבריכה העליונה בששון סמעיני הישועה לתיוהם יהר תקוע סמנת אנפין סמנה פנא אל אחיו הצדיקים והחקרסות הצדיקים אל החכמה הזאת הצדיקים סאוד אל המעיין הסתחיל ללמוד בחכמה הזאת ולה"ה והם בעצם הסבוא והשקר ליי צדיקים יבואו בו אל הזוהר שהוא סתום ואתום סאוד סלה אחת כוללת כמה קונפרסים פי' ואינו חלך ופרש סדר העולמות אלא סגלה סחדוה פרשו' התחדוה סירונין שלא בסדר פסוק זה סדבר בעול' ראשון ופסוק שלאחריו סדבר בעולם ותחתתון ומדלג כל העולמות בינתים כנודע שאין התורה כתובה כסדרה ואלו והחה כתובה כסדרה תיה אדם יבול להזיות בה את הסחים זעל אלו הסזדוה נאסר צדיקים ילבו בם ופושעים יכשלו בם ועל כל פנים ישרים ידכו ח' :

פרק רביעי

אמרנו לסעל' סוד הסיניים שבאין ובן בכל פרצוף וראוי לדעת סה סיבם של הסיניים ומת סתקנים ומת פיעולתם בכל כדוד ובדור בפני עצמו דהזינו בכל עולם ועול' כי העולמות סוגתים זה תחת זה ברסות כרוניים הסובה דע שתוא

פיסין או ניצוצות של שברי כלים והוא סעם קס הנשאר רכוק
כרשפי חכלי' וכשירדו אלו חשברי לקרקע עולם העשיה נעשו
מהם הארבע טומאות שמהם נתהוו ר"ומס "צפחה "חי "סרבר
וכשנתשבו הרבריים נשאר מהמסיפין והאפרים בלועים בתוך אלו
חר"מים והנזכרים וכשברי כלים אלו נתהוו הרימים והקליפות"
והשיפין והניצוצות הנ"ל בזוהר הם הפשוק' ביד הקליפה כי זולתם
לא היה להם חיים ואליהם רמז הכתוב כאומרו ראיתי וחנה רכ"ע.
העשוקים ואין להם מנחם ר"ל אם יתנו כל התשוקה שב' וכיד עושקיהם
כ"ח על כל פנים ישינו כח וחיל לצאת מפש" ואלה הניצוצות
נבלעים בקרא"ם ולזה הצריכה תורה להקריב על כל הקרבנות
מלה לתקן הריכם" ולזה נם כן צריך כל אדם לשים על שלחנו
סל"ח כרי להוציא הסיפין העשוקים ביד הקליפות וצריך לסבול
פרוסה הסוציא נ"פ כמלח ולבוש שב' חסבלות אלו מעלה הנ'
סיפין שכרומם ר"ל נ' חלקי השיפה למי שכל שיפה היא נקודה
וכל נקודה היא י' שיש לה נ' חלקים והיינו סוף הוך ראש וסיפין
אחה סת"ר לי נביבת עליהם עם פרוסה זו של לחם" היא למי
שלח"ם מכסרא ע"ה רמז לכסכר נ' חויות ראינן בהכרים ראבא"
זוה נרמז בפסוק נותן לחם לכל בשר כי לעולם חס"ו חסר"ו נ'
ע"ה והיינו נ"ם נ' חויות הנזכרים ואו חנ' חלקי פפה בתחברי'
אל נ' חויות אלו ואות סם של מלה שרומנת פית"ח שהיא ר"אש
במלת מלה יפפילנה בתפכלת זו ותשוב לנב בפלת לחם תורה
חיות פית פחוחת עתה נפתם ונאלם דיפה" והניצוצות תורים
לפקוסם וניעשים חיים מה שאין כן פקדים שהיו בפו פתי' כיכרים
שהם השברי' וצריך האדם לכתן נ"כ באכילתו ללעוס ולפחון
המאכל עם ל"כ שיניו שהם פתעודרים הל"כ שיניים שלפעלה
שהם בכל פרצוף ופל יהיהם פברי' האוכל בתוך המכול ובולל
אותן כנשכחו היינו ניצוצות הקדושה שיכואו בפו שכן בעצכותיו
וגם בכוח התפילה גם נשמות של צדיקים כשנפטרים מזה העול'
עוברות בעולם העשיה ובעלים עכהם ניצוצי טהרת אשר בדיוק
הקליפות לעולם היצירה וכן מיצירה לבריאה ומבריאה לאצילות
וכאצילות עד בו הארות הכאגין חבירין שנשארו ברשימו שלדין
לשלש הראשונות והיינו אריך אבא ואמא אך יר שהחברים המאורות
למקומן והוא טור סיין נוקבין שעולה מכסה לבעלה ונפשות
הצדיקים נעשו סיין נוקבין למעל' וכפרט הישר' הרוני פלוב' אשר
עור הם מלקים ניצוצים משרה ארים בפור בותה גו בפסוק ל
נקפות י" אל נקבות הוסיע אור ניצוצי טהרה' פחקל"ת להקרוש'
שהם יוצאים פכ"ת שהם ניצוצי טהרה לפור סיין נוקבין
שאי אפשר לעלם בלאו הכי יכול ניצוצי טהרה יש לו סיני' וכבוא'
בל"כ שיניים הם הנקרא' שחקים ששוקק' בשיניים ן של מנצפך'
לצדיקים שהוא הנבזרת הרימים רהיינו ם של מות גוך של "נחש
ונפחקים על ידם כי זכו כרה כנגר כרת שהניחו לשלום עליהם
פדת הרין לכבוד קדוש שבו ית' ואהבתו הם אותי פוחם
לפחוך כל"כ אלהים הרינים האלה ולהפתיק' ולעשות דין בשונאי
י" הם האוכות עולם הם שולפים כרין החזקהה להפתיקים והם
כוד הריחיים ששם שוהקים טן לצדיקים וזהו כוד הכרכש על כוד
פסוק פרכבו ארנעו לפה נקרא שפו ארנ"טן כפני שאור"ל ם"ן
לצדיקים והוא כוד כלבוש פורש"יראו דיליה שנתקן על ירם וכו
נתקנים כל הקדושי' שפפרו נפשם על קדושת השם ולעתיד יבים
כו הקב"ה בשליבישו ירחם עליה' ונקו' נקפה' וכלל הרברים כי כל
ניצוצי טהרה שבעלים למעלה הם כור רינו כלבות שבכל נרציב
כאשר ביארתי באריבות בשער עולם התהו וקצתו מקבל ביהוח
וקצתו מעם מזיר אינו מקבל פיהוק יזרק לכלבים כמו שאומר
ואוחר זה כי נרפין לכלבא תבדר אובל פתוך הפבולת ע"י ה"ל
שניים הללו ואז"ל פזרונים אבא ואבא הזיר ונוקבי' ויוצא מזה
נפשות בני ישראל כל אחר בפי בוונתו כך מוציא נפשות לבניו
ויוצאים מזה כלאבים שוברי התוספות להגן על ישרא' והפסולת
ניתנים בתם הקליפות ומותר לבדור אובל בחוץ הפבולת אפילו

כשבת והוא סוד הקרבנות של שבת שאמור בנבולין חוץ למקדש
לפי שיש לו שבל ולב לחבין וכל ויוון הוא ע"י עלייה ניצוצי טהרה'
בסוד סיין נוקבין והבירור הוא ע"י הל"כ שיניים אשר על ידיהם
נבררים הרימים ש"ך ושב"א נער ונערה בסור אכלו רע"ם נ' ש"ן
דימים הנזכרים וכשברי כלים אלו נתהוו הרימים והקליפות"
והשיפין והניצוצות הנ"ל בזוהר הם הפשוק' ביד הקליפה כי זולתם
לא היה להם חיים ואליהם רמז הכתוב כאומרו ראיתי וחנה רכ"ע.
העשוקים ואין להם מנחם ר"ל אם יתנו כל התשוקה שב' וכיד עושקיהם
כ"ח על כל פנים ישינו כח וחיל לצאת מפש" ואלה הניצוצות
נבלעים בקרא"ם ולזה הצריכה תורה להקריב על כל הקרבנות
מלה לתקן הריכם" ולזה נם כן צריך כל אדם לשים על שלחנו
סל"ח כרי להוציא הסיפין העשוקים ביד הקליפות וצריך לסבול
פרוסה הסוציא נ"פ כמלח ולבוש שב' חסבלות אלו מעלה הנ'
סיפין שכרומם ר"ל נ' חלקי השיפה למי שכל שיפה היא נקודה
וכל נקודה היא י' שיש לה נ' חלקים והיינו סוף הוך ראש וסיפין
אחה סת"ר לי נביבת עליהם עם פרוסה זו של לחם" היא למי
שלח"ם מכסרא ע"ה רמז לכסכר נ' חויות ראינן בהכרים ראבא"
זוה נרמז בפסוק נותן לחם לכל בשר כי לעולם חס"ו חסר"ו נ'
ע"ה והיינו נ"ם נ' חויות הנזכרים ואו חנ' חלקי פפה בתחברי'
אל נ' חויות אלו ואות סם של מלה שרומנת פית"ח שהיא ר"אש
במלת מלה יפפילנה בתפכלת זו ותשוב לנב בפלת לחם תורה
חיות פית פחוחת עתה נפתם ונאלם דיפה" והניצוצות תורים
לפקוסם וניעשים חיים מה שאין כן פקדים שהיו בפו פתי' כיכרים
שהם השברי' וצריך האדם לכתן נ"כ באכילתו ללעוס ולפחון
המאכל עם ל"כ שיניו שהם פתעודרים הל"כ שיניים שלפעלה
שהם בכל פרצוף ופל יהיהם פברי' האוכל בתוך המכול ובולל
אותן כנשכחו היינו ניצוצות הקדושה שיכואו בפו שכן בעצכותיו
וגם בכוח התפילה גם נשמות של צדיקים כשנפטרים מזה העול'
עוברות בעולם העשיה ובעלים עכהם ניצוצי טהרת אשר בדיוק
הקליפות לעולם היצירה וכן מיצירה לבריאה ומבריאה לאצילות
וכאצילות עד בו הארות הכאגין חבירין שנשארו ברשימו שלדין
לשלש הראשונות והיינו אריך אבא ואמא עד שהחברים המאורות
לפקומן והוא טור סיין נוקבין שעולה מכסה לבעלה ונפשות
הצדיקים נעשו סיין נוקבין למעל' וכפרט הישר' הרוני פלוב' אשר
עור הם מלקים ניצוצים משרה ארים בפור בותה גו בפסוק ל
נקפות י" אל נקבות הוסיע אור ניצוצי טהרה' פחקל"ת להקרוש'
שהם יוצאים פכ"ת שהם ניצוצי טהרה לפור סיין נוקבין
שאי אפשר לעלם בלאו הכי יכול ניצוצי טהרה יש לו סיני' וכבוא'
בל"כ שיניים הם הנקרא' שחקים ששוקק' בשיניים ן של מנצפך'
לצדיקים שהוא הנבזרת הרימים רהיינו ם של מות גוך של "נחש
ונפחקים על ידם כי זכו כרה כנגר כרת שהניחו לשלום עליהם
פדת הרין לכבוד קדוש שבו ית' ואהבתו הם אותי פוחם
לפחוך כל"כ אלהים הרינים האלה ולהפתיק' ולעשות דין בשונאי
י" הם האוכות עולם הם שולפים כרין החזקהה להפתיקים והם
כוד הריחיים ששם שוהקים טן לצדיקים וזהו כוד הכרכש על כוד
פסוק פרכבו ארנעו לפה נקרא שפו ארנ"טן כפני שאור"ל ם"ן
לצדיקים והוא כוד כלבוש פורש"יראו דיליה שנתקן על ירם וכו
נתקנים כל הקדושי' שפפרו נפשם על קדושת השם ולעתיד יבים
כו הקב"ה בשליבישו ירחם עליה' ונקו' נקפה' וכלל הרברים כי כל
ניצוצי טהרה שבעלים למעלה הם כור רינו כלבות שבכל נרציב
כאשר ביארתי באריבות בשער עולם התהו וקצתו מקבל ביהוח
וקצתו מעם מזיר אינו מקבל פיהוק יזרק לכלבים כמו שאומר
ואוחר זה כי נרפין לכלבא תבדר אובל פתוך הפבולת ע"י ה"ל
שניים הללו ואז"ל פזרונים אבא ואבא הזיר ונוקבי' ויוצא מזה
נפשות בני ישראל כל אחר בפי בוונתו כך מוציא נפשות לבניו
ויוצאים מזה כלאבים שוברי התוספות להגן על ישרא' והפסולת
ניתנים בתם הקליפות ומותר לבדור אובל בחוץ הפבולת אפילו

פרק חמישי

קורם שנבאר הראש של א"א ונופו של ארך כי אין נוף בלא
ראש ואין ראש בלא נוף ונעלם בת בו אין קבוע ירת
סלבות א"ק הדיעו נפפה ד'לה ואני אשאל בהחילה מי' שניתי'
מה שאינו נגלה בשום בפר כי בה שהוא בלובש הוא נעלם באור
דתיעו נפנו של אריך הוא בלובש באבא ואבא חו"ן ונעלם כן
העין לבן הרשב"י אינו בזובר כ"א נקבי ראש שבש"ן וצא אור לכל
פרצופי האצילות וספני שהוא צורך נדול ל' ההנהנה של השפעת
חרין ביתין וחרין עפרין חיוב אבא ואבא וכב"ם ה' ההלבשות
אין להבין בשום פנים לבן אבארנו בקיצור נפרך פה שהוא צורך
נדול והוא זה דע כי אריך הוא שיעור כל האצילות וכפנו ולבפה
כריאה והוא פרצוף שלם זא"ם כתלבש בהובו דהיינו כלבו א"ק
עם חוש של א"ם הנגה בו ושאר כל הפרצופין הם לבושין אליו כן
חבצא כארבא ם' נשא דף ק"ל בשבא לפרש דקא דעתיק אמר
דיקנא הוא דהל' דשעתי עד שיכורא דלבא נבצא שהוא פרצוף
שלם שאם אין שם אלא הראש לבד היאך בניע הזקן עד השיבור
ונם אבא ואבא בחחילים להלביש התה נדינו" ובכבי' חנ"ח שלו
ער מיבורו והיאך יחבן שיבצו והפני' כיון שהם בתיקני הראש והלא
הם מוזכרים בסור ירים ימין ושבאל דהיינו חבר ונבורה אל"ף
מחוברא שיש לו נוף עם אין ונם בלבות א"ק יש לה נוף בא"שר
אבא' בפרק ששי דא"ח היאך לא פירש רשב"י ע"ה בעתיק בי' אם
הראש לבד היה לו לפרש בל הפרצוף בסו שבפרש בזו"ן והטע'
פי' מה שהוא מגלה ומושג מעתיק אין ב"א הראש לבד ורוף
מלובש באבא ואמ"ח ן"ן לכן א"א לבאר בו שום רבר אלא מעט
מהם אקצר בפרושי ובן חמצא בשבא לבאר פרוף הזיר"א אוכר
למיעב' יקרא ליקרת"ויקר הוא לבוש הסליבוש אותו וסבניהו שלא

שער גופו של ארץ

פרק ששי

צאלד שטרר עסידרת הספירות של ארץ אלם כמו תפרוסים האחרים כי בכל הפרסים יצאו חכמה ובינה שלהם זו בצד זו כמדר המלכות • אבל בארץ אין רק חשלש האמצעיות שלו זו על גבי זו כמו •

כתר פתוא מתימאה
חכמה חיך
בינה גרון
חסד גבורה חזה
ת"ת נצח הוד
יסוד שוק
מלכות רגלים

פרק שמיני

כתר של ארץ היא תגלגלת ובה פתוא פתימאה שהוא תגרון שהם זו למעלה מזו וזה שהוא בראש יכלול שם פתוא פתימאה נמצא שאין בראש רק שני תיקונים שלימים והיינו גלגלתא כתר ושלא רבדולתא שהיא חכמה דאין אורך הנקרא פתוא פתימאה אם כן נאמרו ארבע כפיהו של רישא דא"א שהיא מלכות אדם קדמון שהם פתפארת עד היסוד כי עתיקא אין לו מלכות רק תעפורה של היסוד היא חבחינה של מלכות שבו שמטה נעשית החומם לבן אינה נחשבת לבחינה בי אין לו מלכות כמו האור שלמטה ומפני זה החומם היא הולכת על פני הרקיע באויר מתחלת והולכת על פני תיסוד כולו והוא חת"ת של מלכות א"ק נתלבשה בניצ' של ארץ שהיא תגרון כאשר כתבתי • ולפיכך לקראה והבינה ת"ת לפרקים והנצח יש בו ג' פרקים בה"כ גן"ת נתן הפרק הראשון מתפשט בתוך התחר של ארץ שבנגון בתוך אבא והפרק השני נכנס בתוך הנצח של ארץ כאשר אמרנו למעלה בתיקון נצח של א"ק שבנגון בו חכר נצח של ארץ ולא אמרנו פעם להה כך ועתה התינם בא על נכון לפי קפנות מיוחנן של ארץ ולפי תשיבות נ' ראשונות שלו • והפרק תשלישי של נצח של ייתיקא אין לו מקום באצילות יותר מפני ששם פסתים קומתו של ארץ שאינו יוצא מאצילות וכן האחר של מלכות א"ק יש לו נ' פרקים בה"כ גן"ת נת" פרק ראשון שלו נכנס בנבורה של ארץ שנכנס בתוך אבא והפרק השני נכנס בתוך הוד של ארץ ונשאר הפרק השלישי גם כן שאין לו מקום באצילות באופן שהפרק האחרון של נצח ושל הוד נהפשטו להפשה בבריאה יצירה עשיי להחיותם ואם תאמר יקראו אצילות היך שנכנס בתוכו מלכות א"ק תשובתך דע שאינו נקרא עלם האצילות אלא כל פרט שיתפשט נוף ארך שהוא נאצל ונמשך מתפשט עד מלכות לבר אבל עתיקא קדישא הוא תמחיה את תכל ואינו נקרא אצילות ואי אפשר בלתו ונשאר יסוד של עתיקא היותא בתוך של ארך אנפין לפי שיסוד הוא יותר קצר מנצח והוד ומכשרי אחתה אלתה שהיריכיים

ואין ערוך יומיא

פתקונים לפי שסדוכך נחל שיש שם ראשו א"ס שלא היה לו רקיע לפי שיש כח רין זה"ו תשכר לפיכך הרחיקה הבוראל למטה בנרך שאין האור כל כך שולט במיצר החזה וסקפים צר כמה • שכל מקום שהו' רחוק אין אורו כמו הקרוב ולפיכך נעשית בנרן שהוא רחוק ולא יצאת שהה להבריחה מרע שאין בן בכלל ר' שאר פרצופין בראבא ואמא הציור מוקפה לפי ששם אין האור כל כך ולפיכך יצאו החכמות והבינה שהם ויצ"ך רך זה חבין כחליבה הסובלים שקצת מסדרים עשר ספירות זו למעלה מזו וקצתם אומרים ששלש נקודות ראשונות בלבר הם זו על גב זו ואבל מחסר ולמטה הם בקוים חסר ימין תבורה שמאל ת"ח באמצע ובן נה"י ואלו הם דברי אלהים חיים כי מתחילת האצילות היו עשר נקודות זו על גב זו ומה"כ כשנתקן ארך הנ' עליונות היו זו על גב זו ומה' ולמטה החינו מחסר ולמטה נעשו קוים וכל זה בנקומתו של ארך אבל מאבא ואימא ולמטה כלם נעשו קוים חכמת בינת דעת באמצע וכלם בראש שהם חלם חללי דגלגלתא ת"ג מימין ומשמאל ת"ח באמצע ובן נה"י ובשידרה בינה של ארך אנפין למטה תעשה מסנה תגרון שהוא ג' אלהים עליון נרן נהגלרת תעשית כתר לאבא ואמא ונמצאו שהבינה חקרא כתר ושם מהי שכמה מעמים נקראת חכמה אעלאה והוא בכתר כי הוא כתר שהוא בינה • ואבא ואמא מתחילים ללבוש תחת תגרון ראשיו בחסר ובבורה עד השיגור תגרון של ארך נעשה כתר לשניהם פירוש מחוזון תנעשה מחך ורוח של ארך שעשע תאור לאבא ואמא והשניהם שלהם נורמים חזון כדי שישנו בתיקון השעיות החתפים תגרון של א"א ומי' אשאל המחלרת שליחי כבשונו של עלש • ויהיו עמך בסחר נעלם ועליו נאמר בפולא ספר אל תדרוש ובמכוסה מכך אל תחקור ר"ל סח שהוא מכוסה כמוך לבוש כסוך פלא שהוא ארך והוא כתר • ולשון בפולא הוא נגוד מלשון כי יפליא איש לנדור נדר לי' והוא סובל ספק בפאר

פרשת ואתחנן תשעים

פרק שמיני

כתר של ארך היא תגלגלת ובה פתוא פתימאה שהוא תגרון שהם זו למעלה מזו וזה שהוא בראש יכלול שם פתוא פתימאה נמצא שאין בראש רק שני תיקונים שלימים והיינו גלגלתא כתר ושלא רבדולתא שהיא חכמה דאין אורך הנקרא פתוא פתימאה אם כן נאמרו ארבע כפיהו של רישא דא"א שהיא מלכות אדם קדמון שהם פתפארת עד היסוד כי עתיקא אין לו מלכות רק תעפורה של היסוד היא חבחינה של מלכות שבו שמטה נעשית החומם לבן אינה נחשבת לבחינה בי אין לו מלכות כמו האור שלמטה ומפני זה החומם היא הולכת על פני הרקיע באויר מתחלת והולכת על פני תיסוד כולו והוא חת"ת של מלכות א"ק נתלבשה בניצ' של ארך שהיא תגרון כאשר כתבתי • ולפיכך לקראה והבינה ת"ח לפרקים והנצח יש בו ג' פרקים בה"כ גן"ת נתן הפרק הראשון מתפשט בתוך התחר של ארך שבנגון בתוך אבא והפרק השני נכנס בתוך הנצח של ארך כאשר אמרנו למעלה בתיקון נצח של א"ק שבנגון בו חכר נצח של ארך ולא אמרנו פעם להה כך ועתה התינם בא על נכון לפי קפנות מיוחנן של ארך ולפי תשיבות נ' ראשונות שלו • והפרק תשלישי של נצח של ייתיקא אין לו מקום באצילות יותר מפני ששם פסתים קומתו של ארך שאינו יוצא מאצילות וכן האחר של מלכות א"ק יש לו נ' פרקים בה"כ גן"ת נת" פרק ראשון שלו נכנס בנבורה של ארך שנכנס בתוך אבא והפרק השני נכנס בתוך הוד של ארך ונשאר הפרק השלישי גם כן שאין לו מקום באצילות באופן שהפרק האחרון של נצח ושל הוד נהפשטו להפשה בבריאה יצירה עשיי להחיותם ואם תאמר יקראו אצילות היך שנכנס בתוכו מלכות א"ק תשובתך דע שאינו נקרא עלם האצילות אלא כל פרט שיתפשט נוף ארך שהוא נאצל ונמשך מתפשט עד מלכות לבר אבל עתיקא קדישא הוא תמחיה את תכל ואינו נקרא אצילות ואי אפשר בלתו ונשאר יסוד של עתיקא היותא בתוך של ארך אנפין לפי שיסוד הוא יותר קצר מנצח והוד ומכשרי אחתה אלתה שהיריכיים

שער נוף אריך ואין ועתיק יומיא ע

שתירכים הם יותר ארוכי׳ חרבה מיסור בריח קודש ובזה שורש פסוק חצה ציון קרי׳ מוקדנו רחוקה למים ראשו ציון אבל הוא כנוין לחזה של ארץ שתשא בזה חסיון זה ציון מוקדינו היא המלכו׳ שתיא באותו והנה כבר נתבאר איך נחלבשותו׳ ועתיק יומיא שהיא סלכות א״ק בפיוהתיו דארך וכבר ביארתי לך ענין נפלא ונוראי מאוד שלא דברו בו המקובלים והוא מה שאמר׳ כעל כנפי יונה בערב שביני של החלק הראשון ו״ל ואחר שנעשו אלו שבע התיקונין נעשה הפרצוף שלם של ארץ אנפין היינו בלל קופרניקו שביארנו ואינו אומר אך ומה וכן סרלנ״ג תיקוני ריקנא וכמותו סודות רבים שסרלנ״ג שקשת תלמידים פינו ולא תבינו את׳ רכם עד הקנה האחרון וכולם כתבו קונטרסים ויש בהם חילוקים רבים תמהרים עלמות ואומר הרבה ענתך בספר יונה אלם שהוא מסם קצת פירוש על תכונני יונה שראת שהוא סבחר ספריו שתם שמו בתחלת לארץ ואתה המעיין פקח עיניך להיין בתחודת הללו כפי יכלתך בריצוא ושוב ומה שהוא בסוף של את רבך ותקפי׳ על שרשו אז תתענג על י׳ ויתן לך משאלות לבך:

פרק תשיעי

אמרנו לסקלים אבא ואימא סלבישים לארץ ער הגרון וחראש שלו סעלה ולבן נקרא ריש׳ חורא שכולו תסר ואין לושום לבוש והוא סבחוץ ואין הוא כפניסיות שלו כאשי ביארנו לסיעלה ולסת הראש של א״א הוא סגולה השתם הוא כי תחבול שכן אבא ואמא לעתיק הוא שתיתק סקבל האור אין סוף סבלי לבוש ואבא ואמא אם׳סקבלי׳ האור על יד עתיק יומיא ועתיקא קדישא ואם היו אבא ואמא סלבישים הראש של עתיק היה אור האין סוף ונבנס דרך הראש כם כדרך שנבנס בראש עתיק לזה נשאר הראש סגולה ׳ וסרר התלבשותם הוא אבא סלביש לארך הזרוע ימין וחצי הגוף ואמא הורינ׳ השמאלי וחצי הגוף והוו שאסר הפסוק אני ביום לי נבוזה שהיא סלבשת כל הגבורות של ארך דשניהם סלבישי׳ היסור של ארך׳ולזה לא סתפרשן ששתיהן ביסוד אחד ולזה אסרו בזוהר אבא סטיר יחיד שהוא בכתיבת החסרים שהם נעלמי׳ בו ביותר ושבזה׳ משתעשים בכתר אחר שהניח של ארך הוא כתר לשניהם ויש בו שני סימנים אחר לאבא ואחד לאמא וזהו שאסר הכתוב קנת קנת תכסת קנה בינה שהם שני קנים ולמודישן הסותיקהבכתים אם לא שנם לאבא ואמא יתוכף להם סוחין וגבורה סלסעלה סהם דהיינו סהסת הקדוש של ארין ע׳ התיך והניון והשני סזלות הנוכרים ובעלייה תליא סלתא כי סרא שהוא יותר קרוב אל סקודו׳ דהיינו אל בעל הרצון הסוב גובר והרע דהיינו הדינים נתסקים ואתבטין סה שלא היה כן בינלים התהו׳ אלא תרי יראת הרא שלא לעלות יותר סבדרינותה שהיא כח יצוי אחרת שלא תרד לבסה סבדרינתה והעלייה להם היתה יראה הכישול והשביחה כי לא היה כה יכולת לסבול ולא היתה אחבה ביניהם לבסות אשה את רעות׳ולכן נשכחו ושתו אבל עתה יבולים העולכות להלוך סעלה סעלה ע״י הסטרה העולה עכות והם בסור סחקלא סה שלא היה כן בעול׳ התהו שהיו זו תחת זו יונחת בעולם התיקון יש אהבת ואחוה ביניהם לכן ישלהם קיום ולכן הלסירי רבי עקיבא שהיו סכ״ר אלף שסתו בשסים להיות שלא נהגו ככוזר זה לזה לא היה לסם תיקון בסו השברי כלים וסרזו זמנא חניינא והסבין יבין כי השלום יסתק הגלגול עם האהבה שאוהב את חביהו וכות סתוקן הוא והכידו ואם לאו הוא סקלקל עצמו ואת חביהו עסו חהו סור הכתוב ואהב לרעיך כמו׳ך וסלת בסוך ריקא שאתה סתוקן עסו ע״י האהבה שביגן וכן רעיך תהו כלל גדול של כל תיקוני התורה לחבר אשה אל אחיהו׳ ואיש את רעתו יקודו ולאחיו יאסר חזק תזיה המשכון אחר ואז נאסר תזיה כיום ההוא יהיה ה׳ אחר ושמו את׳ואז אמרם הראשון יכלל כל לשרא כמו כספר הכולל כל הסלאכי׳ואז יהיה אחריהם ככל העולסות

עמצא אם אין שלום אין כלום

שב׳ ה׳ יברך

את עמו

בשלום

שנר

שער נוף אריך ואין ועתיק יומיא ע

הנקרא ונקח׳ וסזל שמיני הוא זכר וסקל הי״נ הוא נקיבה ׳ וצריך סן הסכתב לסטת הם שכוהם זה על נב זה כעין רכר ונקבה דהיינו כל שיבולת הסוך הרוא׳ הסני׳ כלפי חוץ נקרא כול השיני ונקרא נוצר חסר וכל שיבול׳ אוזן שהוא כלפי הפנים כלפי הסוך והחוח נקרא כוזל ה׳ נ ונקרא ונקח וסן ויוזן התיך והנרון והשני סזלות נסשך תוספות סוחין לאבא ואמא כי הקנה דאריך אנפין הוא הכתר דאבא ואמא וקומתם דאבא ואמא הוא סן התחלת הקנה דאריך אנפין ורגליהם סהתיסין בחזה דאריך דהיינו אבא סלביש כל הכתף הסיסן דאריך פנים ואחור ואבא סלבשת כל כתף השמאלי דאריך פנים ואחו׳ ועל נבי אבא ואמא חופין וסכסין עליהם השני סזלות הנזכרי׳ שויקא דאריך סניע ער סכור׳ לכא רילית וסצר הצוף דאריך סכסים על נביאבא ואמא ״י קוצין דשיערי חוורא התולין סן ריש דאריך וסתיסין כגבר החו׳ביניהם לצורך בשיעת הצלין זעיר שבאור כמקומו נמצא שהוסם׳ הארת שנעשת סן זוג דחיך והנרון בולשת ובקעת סן סנרון ולחיץ ונבנס בתוך ריש דאבא ואמא וכן הוכפות האורה הנעשת סן זוג השני סזלות בוקעת ונבנסת תוך ריש דאבא ואמא ונעשת לחם סוחין תרשים בין באור סקיף בין באור פנימי׳ ואיפ״י שחם סלבישים בסקומם את אריך אנפין דהיינו סן חנרון ער החזה דא״א יו״ד כח כחם לעלות למעלה מסחיצתם ע״י תחפלה ושבחות ורמים טובים וכן ע״י סצות אחת או כתיבה הסם על סחבושתו ע״י אדם אחד צריך סוסיפין כח בז״א שיכול לעלות ער סקום אבא ואמא ויורש סקום אבא ואמא וסתלבשין בו הסוחין דאבא ואמא בינעכס כיון שהם בסקומם סמש ואבא ואמא עולים ויורשים סקום אריך ואריך עולה ויורש סקום עתיק יומין ועתיק עולה למעלה כו׳ קצוות דאר׳ קרסאה הנזכר בתיקון ע׳ דף קל״ב ע״א ובכתיבת היותו שני אל האין סוף נקרא אדם רבריאת עם שהוא קודם האצילות גם נרמז אדם זה בסוף ם׳ סקודי אסר ר״ש אריסת ידי בצלו וכו׳ זה האר׳ קדסון נחלק לי״ה אלסים רבבות עולמות ולפיעים עולה הי״א ער סזלא הי״נ שביתיקא קדישא ולפיעים עזרה הזקד אנפין אמי׳ ער הסזל השמיני דריקנא דעתיקא קדישא וזה נעש׳ בתור הקפד׳ רמנא׳ שבת והבל הולך אחר הבנת והתעוררות התחתונים ואין יכולת ביר אבא ואמא להעלות לו״א ונקביה ע׳ סקום אבא ואמא ולתודישן הסותיקהבכתים אם לא שנם לאבא ואמא יתוכף להם סוחין וגבורה סלסעלה סהם דהיינו סהסת הקדוש של ארין ע׳ התיך והנרון והשני סזלות הנוכרים ובעלייה תליא סלתא כי סרא שהוא יותר קרוב אל סקודו׳ דהיינו אל בעל הרצון הסוב גובר והרע דהיינו הדינים נתסקים ואתבטין סה שלא היה כן בינלים התהו׳ אלא תרי יראת הרא שלא לעלות יותר סבדרינותה שהיא כח יצוי אחרת שלא תרד לבסה סבדרינתה והעלייה להם היתה יראה הכישול והשביחה כי לא היה כה יכולת לסבול ולא היתה אחבה ביניהם לבסות אשה את רעות׳ולכן נשכחו ושתו אבל עתה יבולים העולכות להלוך סעלה סעלה ע״י הסטרה העולה עכות והם בסור סחקלא סה שלא היה כן בעול׳ התהו שהיו זו תחת זו יונחת בעולם התיקון יש אהבת ואחוה ביניהם לכן ישלהם קיום ולכן הלסירי רבי עקיבא שהיו סכ״ר אלף שסתו בשסים להיות שלא נהגו ככוזר זה לזה לא היה לסם תיקון בסו השברי כלים וסרזו זמנא חניינא והסבין יבין כי השלום יסתק הגלגול עם האהבה שאוהב את חביהו וכות סתוקן הוא והכידו ואם לאו הוא סקלקל עצמו ואת חביהו עסו חהו סור הכתוב ואהב לרעיך כמו׳ך וסלת בסוך ריקא שאתה סתוקן עסו ע״י האהבה שביגן וכן רעיך תהו כלל גדול של כל תיקוני התורה לחבר אשה אל אחיהו׳ ואיש את רעתו יקודו ולאחיו יאסר חזק תזיה המשכון אחר ואז נאסר תזיה כיום ההוא יהיה ה׳ אחר ושמו את׳ואז אמרם הראשון יכלל כל לשרא כמו כספר הכולל כל הסלאכי׳ואז יהיה אחריהם ככל העולסות

עמצא אם אין שלום אין כלום

שב׳ ה׳ יברך

את עמו

בשלום

שנר

שער אבא ואמא

שער שלשה עשר

והוא נקרא שער אבא ואמא

פרק א

כבר פירשתי לך למעלה שחכמה והבינה והדעת המרוממה שהם חכמה ובינה של עתיק הנקראים עלה ומלכות שהם נוקבא דזעיר אנפין נקראים חכמה ובינה ודעת שהם בחינת מוחין דאבא ואמא ומלכות שהם בחינת מוחין דזעיר אנפין ונ

כתיב נפקן כתיב שריין ולא כתפרשן והכתוב קאמר כתיב נפקן מי שהבא ואימא לא נאמלו כמו זיעי ונוקבי כי לתתא נפק זיעי תחילה ממעי אמו ולבתר נפקת נוקבית קבין תרתי דזיעי נפיק רישה דנוקבית כאחתיו דזיעין כך איתי בנקודה י"ר קסנ"ר של זעיר אנפין אבא ואמא כתיב נפקן ל' שנאמלו נפקו כתיב כלי קדים' וסן זה לזה' ונם ספרי שמות פרשה א' יצאו שניהם דהיינו סנקודה אחת זה שאין כן זיעי ונוקבית יצאו משני פרצופין אבא ואמא ולא נשארו שם גדולה למטה ואבא ואמא נשארו בהארת הגדולה לעולם ובמקומם ממש הם מכוסים מהשני מלאים ומשפיעין להם ונם החיך והנרון מאירים לעולם בהם והוא השפע שאינו פוסק בכדי שאמרו באורח ואמא בסוד הפסוק ונהר יוצא מעדן ל' נהר שהוא אבא עילאה יתנו סעדן שהוא חכמה דהיינו אבא ומלא יתנו דיקא יוצא בתפיזיות ואינו פוסק לעולם ונאמר וכתתוא מים אשר לא יכזבו מימיו מה שאין בזעיר אנוקבית אין להם דבר התחתה וחכמה אותם תמיד ואינם פנים בפנים אלא שנוה חוזק שאין להם אלו והמאזינה המשפיעים עליהם בתמידות:

פרק ששי

עוד פעם אחר על כתיב נפקן כתיב שריין וכולם דברי אלהים חיים כמו שאמרו ל' במגלה ששאלו לאהו וכור לשוב אליבא דמאן ששנה אחתר שהפיטה להמן הרשע ואמר כנגד תבאי וכבולחי אפוארשי שכחה פרשי שכח יש בפרצופי אבא ואמא שכולם מהם הפוארי הגדול הרשב"ע כ"ה בסלה אחרת או שתים להודיע לכל שכל דבריו הם דברי רוח וקדוש והתומים בשלף קוקאן כמו דברי תורה שכל פסוק נרשם בשבעים פנים בגודע ועל סלה כתיב שיר ספר התיקונים שיש בו על סלה כתיב ראשית שבעים פנים ולתיות שתעיין הוה צריכין אנו לדעת כי הוא יחוד גדול התפידי שבין אבא לאימא והוא זה קודם שתשרה אותם אויר אנפין כמוך פרצוף בראש ידים ורגלים רמז להם אם שיהרבקו יחד ויהיו לעצה אחת בסוד ואיש באחיו דחבקו ורחמו לא יבוא ביניהם ר"ל שלא יהיה בהם צורה פרצוף בפועל כי אם בכח אחר ואחר כך נפרס הקב"ה ונתלקו לשני פרצופין של דכרים שלמדנו כי אלו השני פרצופים באים מכח הרשימו של תכסה וביניה הסדרים וכל כלי הנשבר אין בו כח להכיל דבר מה לכן אין בו כח לעשו פרצוף ולכן הם נעשו בכח אחר כמו שנבאר ונם שהקב"ה רצה שיהיו לכשר אחר להם של זה בצד השל זה בצד כלומר צד שמאל של תכסה עיקריות הלך למקום צד ביניה והימנה שלה במקום התפרים שלה כמו שהאדם המתרבק עם חבירו פנים בפנים יהיה שכאלו כנגד יסן של חבירו ויסיו כנגד יסן של חבירו ויסיו כנגד שמאלו כן תכסה שהן פרצופים באים מכח נתנה נבורותיה ליסף ביניה ונתנה חסדיה לשמאל תכסה ואחר כך כשנפרס הקב"ה נשארו כל התפרים כתכסה וכל הנבורות בביניה כלומר הנבורות של תכסה נעשו חסדים של ביניה והחסדים בביניה נעשו נבורות בתכסה שזיעו סוד מה שאמרנו בתיקונא נפקן שנעשו רבוי אחר ויש להם קידוש גדול זה אל זה מכח עיזוב איבריהם ולכן הם נקראים רעים ולא כתפרשן לעלמין כלומר כשני שותפין שיש להם כתורה אחת בשותפות ואינם כתפרשים ממנה ואחרת התפוחה הנאות נקראו רעים ושותפין והתפוחה הנאות לעולם קיימת שכל אחר הפנם הלק חבירו לכן לא כתפרשן ואמרו כתיב שריין שאמלו אחר וחבירו יש של זה בצד ושל זה בצד ולכך לא כתפרשן לעלמין חס ג"כ פנים בפנים לכן אומר כתיב שריין שכתפשטים בתוכר ובנוכרה של ארץ שהם אין כנגד זה פנים בפנים ואינו כמו זעיר ונוקבית שהוא אחר באחר ומה שאמר לא כתפרשן פירוש שאינו כמו זעיר שפעסים יש זווג ופעסים אין זווג אבל אבא ואמא לא כתפרשן לעלמין כמאמר רשב"י ויקרא על פסוק אכלו רעים הם אבא ואמא שנקראו רעים' שהו ושכרו דודים הם זעיר ונוקבית שנקראו דודים הנה בפירוש כי אבא ואמא נאמר בהם רעים דלעלמין לא כתפרשן כשני שותפין אבל בזעיר ונוקבית נאמר בהם דודים לשון חבה שהוא שעה הזווג שהם פנים בפנים מאז כתפרשן וכל לשון דודי או דודים שאמר שלמה המלך ע"ה הוא על זעיר ונוקבית' כנגן כתיב דודי בקשת אני לדודי והמבין יבין עוד יש פעם אחר לפי שזעיר ונוקבית נפלו' וכפרש נוקבית שירד למטה בשעת שקברוה על כעלה א"א לשני סלכים להשתמש בכתר אחר כמו שאמאר שאז הזדוה ונעשי כמור נקור' כמר אל תראוני שאני שחרחורת כך איתי בנקודה י"ר קסנ"ר ועלו התשע פרנות שלה לאבא עילאה בגודע ובכל דיוק אבא ואמא נחזרו להתשע פרנות ונעשה בה עשר אבל אבא ואמא אינם בן ולעולם לא נפלו ולא נתפעפו אפילו רגע אחת אלא תמיד עומדים בשלימותם ואינם משתנים לעולם וחס ושלום שיחשוב סתנגין שהיא כתר אחר לשניהם ופרצוף אחר דהיינו שתי ידות של ארץ הם המחזיקים את וזווג התמידי שלא ישנו את תפקידם לעולם:

פרק שביעי

אדר הנסירה רמז הק"כה לארץ שיחוק אבא ואמא כסור פרצוף ספני שקודם שנפרס ארץ ע"י השלוב וביהמ"ק ראשא שלו השיג שפע גדול מחבריו ריישא ראין הכלל עמו ובנת את הרשימו שלהם וראה הק"כה של צורך קיום העלמות היה סן החברת שהזה בחכמה שיבות ואחיזה בביניה ולביניה בחכמה שיהיו כמו חכמה ביניה שבכתר דהיינו ריישא ראין נרשא דארך שהם זה בתוך זה בגודע והדיוקן הזה היה סצד אחר לכד הייט שביניה שלהם יסיו בצד שמאלו של החכמה והבקה אחרת ונבא החכמה הבקה בצד ההוא ספש אל הביניה היינו שלוחה שבאל הבקה בצד יסן של הביניה וכמו שרמז הכתוב משולבת אשת אל אחותה והוא סוד שמאלו החה לראשי ויסיו החבקני בסוף זכר ונקיבה' ובהיותם כן נאחזים ונרבקים יחד נפק שלוחיה מארוך לחקים בסוד זכר ונקיבה אחר כך ונסרס והבדיל ביניהם והוא סוד נסירה באופן שנאמרה הביניה עם שמאלו של החכמה שיהיה דבוק בה כאפוי החכם' נאמרה עם היסן של הביניה שהיה רבוק בה בנזכר ונסצא אחר כך שהחכמה נשארה בלה יסנית לפי שהיה לה יסיה סצד אחר ויסן הביניה שנשאר לה סצד אחר והביניה נשארה בולה שמאליה והיינו שנאמרה עם שמאל שלה סצד אחר ועם שמאל החכמה סצד אחר וזה נרמז בכתוב ויבדל אלהים בין האור ובין החושך היינו שחבדיל השמאל שהוא ערב בסוד דין מן האור שהוא יסן בסוד חסד וכ"ז והיה ערב ויהי בקר יום אחר דהיינו שהערב והבוקר שניהם יחד חכם נה אחר מסכת ערובין בהוחזיהם סאלות בסאסור ובבחינת חיותם שני בחות יחד לכן נקראו יום אחר דשני פעסים כ"ה סכפרו בסנין יום ונסצא א"כ בכה שאסרנו שנבורות דאבא הם החסדים דאסא הם נבורו' דאבא ולזה רמז הזוהר בריש פ' ויקרא על פסוק אנל"י רעים:

פרק שמיני

ולפי שיצדיק הכתה ובניה הגי של עולם הנקודות לא היו סחוקים בסוד פרצוף לכן כדי להקים רמוהקב"ה לארץ שכללותו שהוא כלול סרישא ראין הקשור עמו באופן שאין בהם סרדיצות אחתי יסיש ציוץ ויסיני דהיינו נדלה ורביע העליון ויסיני של ל"ת ויסהיע בבנין הזה סארץ עם הביהמ"ק אין הכלל בו ולפי שכל הפרצופים נאצלים על ידי האורות כנודע לכן כל פרצוף נחלק לשנים דהיינו אבא וישראל סבא ואמא והבנה ובזעיר נקר ישרא' ויקבל ונבוקבית לאה ורחל אבל רישא דל"א אין לו שיכות לזה ספני שא"ם סחלבש בו והוא רק סאור שלו לא נוכל לומר ספש וה סצמם יוה כשר סבשרי אלא שפע רק כאור סלמעלה החולך בסקום צר דרך הנרון והסת ונחלבש כשני הפרצופין והשפע נעש' כעם עב בעדן שפע א"כ ככר ביאורי התחלבשות של אבא ואמא שכלכישם הנ"ה של ארץ ולא כל ספירה ח"ה אלא עד הצדיקהיינו עד הסיכור וזה שנעשת צורה הפרצוף הזה שבאבא ואמא בזוזוה שבארץ ולא נעשה זה ע"י החכמה והביניה שלו שנראה שהיה יותר ראוי לעשות בן היינו סבעבה שיהם סדי הפוחין ונקראים אור בהיר של ראדרדרעולם כדאי להשתמש בהם לכן לא בנה נבורו' דאבא ואמא בחכמה וביניה שלו בחסר נבורה של ארך

ארץ ולבנין זה רמז הכתוב באומרו אבי חכמה שכונתי ערטר בלומר אני חכם' שכ"ן ח"י נתקניתי מתי שהוא בני' קדו"ש והיינו ארץ וזה רמז הכתוב גם כן אל מי תרכיבוני ואשתה יאמר קדוש בלומר אם יעלה על הדעת לרמות תיגלות תיגלות אל ס"י שהוא בינה יאמר קדוש שהוא תוכחה שתיא נ"ב מקבלת סבתר וכתר מפחידו והיהרו מאיר קדמאה יר עילת היגלות ערמה בני"ש ה' בלומר יש בי ה' חסרים אני ניתה לי נבוזה והיינו זרוע שמאל של ארץ אנפין ומלת נבוזרת הוא נכוזר ה' דהיינו ה' נבוזרות:

פרק תשיעי

אמרנו שמהפר לבר של ארץ נעשה פרצוף אבא וכן מנבורה · אמא והנקין הוא כבר ידעה בי החסר יש לו נ' פרקים ובל פרק מהם נעשית פרה אחת באבא כאמור וכן מנבורה אימא מהנה הזרוע יש לה שני האזנות אחר כנגד חפנים ואחר באחור והנה בחינה קו הימין שהוא בחינת חכמה וחסר הנה נעשו סבחינת האזנות פנים וקו השמאל שהוא בינה נבורה חזר נעשו מהאזנות אחור וכן על זה הדרך באימא והקו האמצעי שלהם נעשו מהקו האמצעי שהוא מן הגרגין עד הצי ח"ת של ארץ והנה באמרנו שהיכור של עתיקא נשלם עד החזה של ארץ וצרף שיהיה שכשמניע לשם האור יצא בגלוי בלתי שום מסך ומהשם האור לבל הצדדים והאור היוצא הוא הה' חסרים · וכשיוצאים החסרים הולכים לצד ימין בארץ ומשם נעשה אבא והנבדות לשמאל ונעשית אימא באותן שכל בגין אבא מהחברי ובנין אמא מהנבורות ומזה שאמר בוהר אבא מסיר יהיר לפי שמצד הגמירה תוא בלי חסרים ומם אליו באים ה' חסרים וחבן שלבל פרק יש בותאחרת פנים התוארת אחור לבן בנו חסר' ונבורי' בבל פרק:

פרק עשירי

הנם שאמרנו למעלה שאבא ואמא הם מלבישים לארין ער היכור · על בל זאת הם מלבישים את ארין ומתששים ער חרגלים שלו לצורך תיקון זיר ונוקבית והנין הוא שאלו זה אני פרצופין אבא ואמא נחלק בל אחר לשני פרצופין וכל אחר נעשה פרצוף שלם של עשר שהוא ספיכורו ולפס' הקראי ישראל סבא ומפיכורו ולפעל' הוא פרצוף אבא וכן אימא ספיכורו' לפעלה נקראת אמא · ומפיכור' ולפסת נקראת תבונה והוא פרצוף שלם של י' נאמר עליה ואיש חבמות ילדנה מי' זיר אנפין הנקראת איש החבמה ילדה השפע מסנה ובל זה בסנחדרי ארבעה ומא ואלו תשני פרצופין לוקחים באבא ואמא ער כוף הרגלים שלהם שהם בחינת נהי' מלכות וב' שלישי ת"ת של בל אחר מהם והנה אף על פי שאמרנו שאבא ואמא אינם לוקחים רק תצי ת"ת ראריך לבר ואנו אומרים שנעשה באבא פרצוף אחר בין י' בוכורה הוא לומר שתפשט למסה מתצי ת"ת של ארך הדבה לפי שהוא לוקח מהחזה ראריך שלשם ספתיים חיסור דיעתיק' ואין משם ער תצי ת"ת אלא רבר סוסף שאם אחסר שיקה סנצח והוד ראריך עצמו הוא אלא לפי שהוא מקום ז"ן אשר נבארנו בסקיבה לבן צריך אתה ליוסי שתפשט ער הרגלי של ארך בלם ומלבישו אות באופן שהקבץ הוא שאלו תשני פרצופין האחר נקרא ישראל סבא ואחר תכונת אלהים למסה והנו דיוקא בשפע הזוהר של זיר ונוקבי' אבא ואמא בפרצופיהם התחתונים מלבישים בל הנוף של ארך אנפין זה בצד זה ואת"ב מלבישים זיר ונוקבית לרגלים ובשילובם בל אחר חבירו צריך שהערב שלעילם נשאר חרבה פנולה שאי אפשר להלבישו הראש ולעולם לא התחיל הלבשה אלא בנוף ונמצא מת שאמרנו שאבא ואמא מלבישים לארך ער הסיכור ואינם עוברים סיבור ארך בשם פנים חיינו דיוקא פרצופיהם הקראי אבא ואמא אבל פרצופיה התחתוני' אינם נקראים אבא ואימא אלא ישראל סבא והבתרה הם הסלבישי' הרגלים הנו שאמרנו בדרוש ארם קדמון רגלי בולם שוים ער סוף האצילות והיינו רגלי ארך ואבא ואימא זיר ונוקבית והאין אנו אומרים בי אינם עוברים סיבור ארך בשום פנים והסעם הוא מהזהר במו שאמרנו ובל זמן שאין שעת זווג של זיר ונוקבי' ארך

מקבל רגליו והסיכור הוא הסוף שלו ובולו סבוסה באבא ואמא והפרצופים התחתונים נעלמים בין שאינם רק האזה בלבד ורישומו של ארך דהיינו ראשו רגליו סחלבש בתוך זיר ושפכה הוא היותו צורך קצתו ולא להולידו ולעשו זווג ובזמן שאנו עושים מעשים טובים נורמים לארך עצמו שיתפשט בתוך זיר והוא א"א אלא באמצעות אבא ואמא שהם יורדים גם בן בראליהם זיר רגלי ארך בי א"א לו לקבל בלא סמך אור ארך ובשאין בנו מעשים טובים ארך מקבל את רגליו חלת גו חלת ופרצופיה התחתונים נעלמים בעליונים מאחר שאינם רק האזה בלמעלה ואז רגלי אבא ואמא אינם מגיעים רק ער החוח דאריך ואינ"ם שאמרנו למעלה שהם ר"קים באין ואריך העולי"ם יש גי"כתר מבל מקום הכתר הזה הוא קטן בערבו ואינו אלא החצי דהיינו יש והמעם הוא האור לחזיותו בבקום צר בביבול שהוא הגרון ולא היה יבול אור הכתר כולו לצאת ולהתפשט ולא יצא בי אם חצי האור בפי סה שיכולי' להביל ולכבול וזה הי"ש נחלק לשנים שהוא קנה חבבה קנה בינה ועל בל פנים סעם קט נכלל בו בהב' קני' ראין ער שמסל' מספר כחר לאבא ואמא בשותפות ומפני שהוא סעם אינו נחשב בי אם ההני בינרבו שרב כאור אורו והמקום צר שאינו מניח לו לינבור בבח אחת דרך שם:

פרק יא

ראוי לחקור ולדרוש למח בל זווג המעולה הוא בישרא סבא והבתה ולא בפרצופים העליוני' תאמר שהמפ' הוא בפני שאלו השני פרצופים העליונים היוצים נעלם בראור וגם עיקר אורות אבא ואמא צריך לא נתגלו היטב וצריך אימא מוכנים להוליד ולהתעבר להוציא שש קצוות רוגיר אנפין בגלוי וצריך הבל סהוח שהזווג שלהם אינו בי אם בקדר נשקין לבד ליתן להבלים באשר נבאר אבל לא בצרי היורה בתן שיבולים אבא ואמא להזרוע בבל רבשגל להאיר שלא יבטל האיר אבל ע"י זווג בוחץ תרשים היוררים אל שני פרצופין אחרים ובר ונקיב' ונקראים ישראל סבא והבתה והם סתגלים להיות שבבקום ישראל סבא והבונה שם הוא הגלוי תנסור של אבא ואמא ושם הוא הזווג הנסור התבור של זיר ונוקבי' בינין ושם סתגלים הפש בציור של ז"א בינין בתוך במן התבונה וראיה מן הפסוק טוב שני תבסר' בסציאות זו שני בינות בנותא אחר ובבולל אחר שנאבר תבסר' בתוך תרונה רחוה ליה לסיבור תבבה בתוך תרונה ונם נאמר בי לא עם בינות הוא רחוה ליה לסיבור בי לא עם בינה הוא ולא השני תבבות ובינות זבור אזברם ער על בן אקצר בהם ואבתבם באר הישב בסקופם הראוי להם:

פרק יב

בשעלה בריעתו של א"ם יח"לבריא תיגולות היריה בשתיעיין בעצמו ובתפשם מאורו יו"ד של שם היה והיא נשפחו של הבתר ושם לא היה צריך בריר בי הוא צה מאור אך ורק באצילות החבס' נבראו שם בריר מה ושם קו הסדה דהיינו הבריר הנזהן סרת לבל הגילוסות שלא ירדה השפע יותר סראי ונם בו שייעור סה שיבול לתפתק הירינין סיגול התחתו והוא מברר הסגין של הניצוצין הסקבלים תיקן ותפסולה הסר שבריגין שאינו מקבל תיקון נורק לחזר לקליפות וכן בבל וזו וזו בוררים אובל בתוך הפסולת · ונם בתבסה לא היה הבריר הזה בל בן ניבר לפי שהבריר הזה נבנס בבינה עליה בתיב נחיב לא ירעו עוֹם ולוה לא היה ניבר בתבס' והבריר הזה הוא סיר בוניעו דקדרי נוחא הוא ניצוץ השחרות הסחלבר בשולי הסרישות שנולך בסבנת השחרות ונא' סבח חת' נבורות והוא הצוחן סרה לבבל הפרות שבבל הגילוסות אין נבול וסרה אלא שבפי השחל שורת הגילוסות בן תחלבש להסציא שם לתת נבול ובל סקום שתמצא בתוב בוחר בוניעו דקדרי נוחא חרש פירושו סה הסרק:

פרק יג

אעפי שאנו אומרים שאבא הוא רחמים על בל ואת אחר שיש לו נבול · והנבול בא סבח הנבורות שהיו שם שהתנו הנבול · והנו שאסר הזהר בוניעו דקדרי נוחא בשם גו מחשבה

פוחשבה ופי' שחי"ר שירדת חיתה כחינה אחת, וכרי שיבנה לה בית צריך להלקח לחלקים של' בחכמה יבנה בית יהוה ל"כ אלהים דמיעשה בראשיה ועל המלקים האלו אמר תכחוב וכפשיט יפתוץ סלע שחי"ר היא בחינת סלע והפשיט הוא כח הגבורות שכה כח וסולקה וכחיב אשרתי עלם הסר יבנה כי התנוצצות הסלעים והתגבלת הוא ככח הגבורות אכל הבנין והאבנים הם מכחינת החסר המחלקם לחלקים להכתיקם שלא ישארו יחד כחכמה דיוקא כי עד שם סניע חיק הכיור הזה הם ש"ך ניצוצים לפי שהם ל"כ נחיצות אלהים וכל' נחיב נחיב כנגד מעשר הם ש"ך וחשמה כשירדה סלמעל' עברה דרך כל הנחיבות ונחברו מהם אלו הש"ך ניצוצים ונכנסו באמא. נשאר אבא ואיתא דכיא שהוא סוד ויאמר אצל כל מלת אלהים שכל"כ אלהים רבראשית שהוא אותיות אור"ם מ' חירדה מחמסי"ן פחנוחת שבאורם קרמאת שיש שם אירא"ביכא כאשר כחבתי בעניך"ח אלפים רבבות עולמית ונך הוא אותיות או"ר, ם' ר"ל שירדה אור הי"ו הוה והביאה עמה ס"ם פחיתה שכה אוריא דכיא והבן והכרור הזה נשאר באימא כי שם הוא הכרחי הסקרי אלה נקבאות הלה בנקוד אלהים שבנסיון כח אלה הביחודין של אלהים דיהיינו נקודות אלהים שחחת הוה"ו של בינה ובבן זה .

פרק ארבע עשרה

ולפי שאמא דיכין כחחיכין סינה הנה ביחודי הנקודות שהם כחיכות אלהים הם הסנחיגים הוה"ו - אוימה לפי שעיקר הוא בח בסוד נקוד' וק' ואם אמא קנה לו פרנוף והגדלה גם אבא ואמא היה בשחי בחיבות בנקודות הי"ה ובנקודות אלהים ובשורש הנקודות של הלה נחשפט הנעשה פרנוף נעשארו נקודות של אלהים בלי פרנוף שעיר בנוביה הם בסוד קפנורת אותו הסנף הם יונקים משם אלהים לזה יש בח הוי"ה בנקודות אלהים כי חנקודות שבאו בסוד הי"ה נעלמות בחוך אמא עצמן בעצם שהסם נחפשט בחחות שם הלה נשארו נקודות של אלהים חחחיות והסוף הוא שעל ידה מחנהגים כל העולמות ובפרט העיר וגוביה בקבוחם יונקים משם אלהים מכלי שלה ובגדלות ענקים משם הוי"ה דהיינו אור פנימי שלה אכל שם הוי"ה נעלם בחוכה מאור לחיות כי דיכין מחעורר מנה לכן מחעוררים הדינין חחת הוי"ה המנחיגין אוחה בהשפעות להחחחנים :

פרק חמש עשרה

זכל זה האור שאנו אומרים שירד שהוא סוד יהו"ה אלהים הוא בחינת נפש האימא של מעלה שהיא מלכות חש"ה נשבע " אלהים בנפשו ואין אדם נשבע בכח שלמטה ממנו לא בכח שלמעלה ממנו הישך אשבר שי" אלהים שהוא יציר שהוא סוד הוי"ה ואלהים שהוא נוקבי"ת זו אמא ואמא נשבע בנפשו שהיא מלכות אלא פירושו שנשבע בח האור שיוד שהוא נפש פנוי עצמו ולהם הוא נשמה נעלמת אלמא קיל נשבע במלכות אמא ואמא נשבעים במלכות ארץ שהיא בחינת נפש במקומה מזה נשמה אלהים :

פרק ששה עשר

מח שחמצא בחוב נשבע אוי"ו יהו"ה הוא בלשון שהוא תמיד בחארת מלכות אמא ושם נחגדלה ומסיגין ושם חגדלה לשון - ונקראת משום זה בשלו חב' שמות לפי שהיא בבחינת בינה חנקראות הי"ה בנקודות אלהים ולפי שהיא אצל"ל רחל ולפעמים מחפשטת עד למטה ואפילו בשחיא לסעלה לוקות פיסנית של רחל לכן נקראת אוי"ו :

פרק שבעה עשר

נחזור לסח שהיינו עסוקים בו ונחא בי מאל' נכנסו חריסן באימא ונמצאת מלוכשת כי' שמות אלהים וביסוד של אמא יצאו ' שמות של אה"ח כדי לצייר הלר פרנוף שלם כי היכור היא סוד בית רחם נמצא עתה שאלהים הוא הלה ואחלה

שער אבא ואמא עב

וזה כחשך מאלהים אצלו, וזה פושן מאלהים אצלו לסחקם ומשקם נחברר אבא והשפה כשבאה מאבא באה כולה לוכן לפי שאין לאבא יש בו בחינת אלהים לעצמו ה"ש אחחי ורבינו זרות ושכם לוקח אלהים נוף אורם ולזה אח"ל אימא נוחנת בו אורם אימ' שחנחינה העיקריות של אורם חיא מאבא מכל מקום אחר שאין לו נוף אורם אלא מאימא אינו מכנים אוחו לאימא ועל כל זאת יש בם כן גבורי של אמא ובבלחו אית ברירת וכלם נהפכים לדם שהוא הדינים של הולד הנוצר מכנת כביכול שהוא"ו זעיר אנפין שאמר כי הרם הזה הגפש :

פרק שמונה עשר

הדם שהוא בא מכחינת אבא אל הולד יש בו ג' בחינות הראשון הוא בחינת הדם הבריוח יוחר לחיות הולד והאמצעי מחחנך להלב - והאחרון הוא פוחר - לפי שאבא אין בו ברירת של פוסאת ולכן אין בבחינת הדם הבא מבואו שום פוסאות - אבל עם כל זה בכל קרבו לא חנע נהוא בשהדם הזה יצא ממלכות לבריאה - אינו פוסל ואחר הוא לה' וכל שכן לפת שלמטה הימנו וכן למעלה בשיוצא הדם הנרי מאימא לשם קצוות הוא פחור אבל לפת שלמעלה הוא פוסל ולעולם הוא פחור מהשם הוא לפי שאבא הוא נשאר אוירא דכיא לכן אין יוצא ממנו דם מסא לאמא שבקרבת נחר חולד :

פרק תשעה עשר

אבא אינו יוצא ממנו לעולם דם מקא אפילו בהשחלשלות הסרוניות אכל מאימא בהשחלשלות הסרוניות יש בו פוסאת לכן חנצא ברבר חז"ל ס"ם פנים שחור וס"ם פנים מסא וכל מכפר ס"ם שעיר ביצה נגלו לפשח רבינו ע"ה ולפיכך אמרו חז"ל שיחנון כן נזדמן היה אוכל על שחרף הקדוש בה' ימין והשמש רפחחה וקדושה חרי מילי ניחנו שאי פחרף הקדוש אלא הבחנה שאפילו בפקום שחרף פוחר שכלו פחור לא חיף אוכל אלא לפעלה חימנו ' זהו בחינת הדם הבא מאימא בפקומו הוא פחור אכל כשיורד לפפח בסוף השחלשלות הסרוניות יש בו פוסאת וכן חמצא שפלת פס"א פספרו עולה פ' להורות שבא מבחינת אימא וזהו סוד הפסוק ס' יהן פחור פספא לא אחר ואלו הם ' דפים שיש באשה' פאבא זה' פאמא והנה ה' של אבא כולם דם פוחר אכל כה' דפים של אמא יש בו פוסאת אחר שפחשפש בכל העולפות וגבנם בעשייה שחיציונים שלפים בח דאפ לא כן לא היה שפע להחיצונים כלל וירוק שפפנה ניחנים כל העולפות ומצה הדם יש וכן שאין החחחונים פפלים בפצות ופעשים שגים חחשאים בעבירות ופלכות בביכול" פרפה נדה שפקבלת פפת דם כחרדל שאינו פקבל סיחום ואחרשת פבעלה ואה"כ חשב על דמי פחרת ושובלת בפים חים ושחורים פחפלחת פאבא ופאמא עלאה ואז היא ככלה שנכנפת לחופה בגדלות עיבור וניקח ועל אלו חפים נאפר וזרקתי עליכם פים פחורים ופחרתם פכל פומאותיכם ופכל גלוליכם אפחר אחכם. וקרים האבילת של פי פקו"א ני' קנ"א אחיה דאמא - צריכת לברוק עצפו ' בלילה הייבא כר אבריקית עצפה ערקת לנוקבא ופחומ' רבא והיא עולה לפעלה עם בעלה לקבל הפחיק ושלו הפקדות הם עפוקים פאוד ובפוד ספירת העופר אבארנו :

פרק עשרים

ואם האפר הרי אלו העשרה פיני דפים אינם בשערי הלידה כלבר כי לעולם ישנם בה אע"פ שאין אבא נותן בח כלום אם כן איך אנו אופרים שיש בח דפים פחורים זה יוכן בסוף שאחן"ל אין האשה כורחת ברית אלא לפי שעשאה כלי ועור אפרו שאין האשה פחעברת פביאה ראשונה והעשם הוא לפי שפצא ראשתה שפקבלת האשה העליונה ' בח פחתקנת ונעשית כלי ולוקחות האור ההו' לשורש בח בעצפה שפשם ואילך יש בח בה להעלות פיין נוקבין ולזה יש בח עשרה פיני דפים לעולם: ופחם ה' פיני דם פוחר פכחינת הפיפה הראשונה שקבלה

שקבלה מהאבר לא שיש חבורל בין אמא עלאה לתתאה שכאמא עלאה יש פיפיה א' שלקחה לשורש ופשם ואלאה כל פיפיה הוא תדירי אינו צורך לבנין בן בק"ש להצילו' סיין נוקבין כי הלא הוא תדירי אינו פוסק אך כוונתינו להודיד משם הארה מן הזווג ההוא שיהיה להם כח ע' זווג זה להצלו' סיין נוקבין לצורך הזווג השני של הפנים יות וכשיגיע התפל' אבאר סדר סיין נוקבין די צריכו בעזר' עתיק יומיא:

פרק כב

סוד הסיין נוקבין פירשנו לסיעלה בעולם תתחון על כל זאת צריכין אנו לסורעי' מה שדרשב"י אומר בתיקוני זוהר חדש דף ח' עמוד ב' · וכנ"ר כר פלקין משריין דמפרתיהא הוא נוקבוא דדיוקנא דנפין פלקין מחשאי שלא יעלו חקלי"סות עמה וכך נתתין משריין דמלך' עליהו כמו' סיין דרבין אינון מפללין עליהו בההוא זמנא אינון יחודא דכלא קול ודבור כחדא סדר יאחדון"ה דכנינתא אחסר גדול העונה אסן יותר מן הסדך והא אוקמוה וכר נתתין משריין דמלכא נתתין בקלין שהם חקולו' של שם ס"ג וחמז' חויות ח' שמות אבניה"ן שנשלל לספרו' ודוחק בתחיריו לקרב האחב' והיחוד בין פלך למלכה והוא פסחר פעולתו כנודע אצל רבי נחוניא בן חקנה: הת"ר ויהי קולו"ת וברקים הוא סדר שם ס"ב הוא סור סיין נוקבין שהוא יודר עם הקולו"ת מאיפא עילאה ונגן בכר על ההר הוא סדר שם ע"ב שהוא סיין דרבין וקול שופ' חזק מאר שהו' סדר אמא עלאה כלי התחוק של הקולו"ת הם כי עיקר דיוקנא ז' ספירות וחבלי התפחוק אורו השביעה קולות שלו נקרא שו"פר שהוא שופרא שלו הם קדני ההוד של אמא הספעדת את הנלר · ואומרי התם כנוהא דכפר"א והבי אורח דכפרא לסלקא עננא בחשאי ולנחתא פפרא בקולי קולוחה וסורו הוא שתענן פעלו"ת סים בהים או מאירי נרבר ופעלה אותו לפעלה בקולי קולות שנאמר חהום קורא לקול צנוריך ומנין אל הפים העליונים וקורא לו בדי שישפוך בו שני פיפין או שלשה פיפין פים העליונים ובזה משפיע בהם כח ברכה ופוברו ורצין להתעורר הבל וחכל בא מכח מים של חזבר בן הזווג הוא לפעלה אם לא באה פלבות במעשים טובים של צדיקים פלפטה שפלקפת סיין נוקבין דהיינו הפיפין או ניצוצו' של קדושה פשברי כלים לא יעלה כלכות לפעלה עם ניצוצי הקדושה ולא יהיה זווג פעולם ולא יהיה ח"ו שום פוכח בעולם · ובעלייה תלייא פלתא ואל"ו ה' הרוני פלוחה פלקפים: ניצוצי הקדושה לצורך סיין נוקבין ער ביאת משיחנו · והם בתרי הקדושים הבאים אחרהם ער ביאת חנואל:

פרק כג

אמנם צאל"ר שאלו חפוחין שנותנים אבא ואמא לזעיר נוקבי"ה הם האודות שירחו להחלבש בכלים ונשברו והוא השפע הנרול שירד וירשו אותם אבא ואמא ונכשרו חזרו ונפחלים אותם לחכ' והו שאומר הרשב"י ע"ח אחסתירו ראבא ואמא וכל אלו האוצרות והנותין נכנסים בזעיר ע"י הסדר שבאבר כפקומו ודע כי הלא זעיר נוקבין נקראים בנים של אבא ואמא ואנחנו נם בני אדם נם בני איש הישובים בעה"ז נקראים בנים ליי' אלהינו שהם זעיר נוקבין והנה הבנים שפעלה הפלבות לזעיר נוקבין הוא סדר נשמות הצדיקים שהם הבנים שלהם והסיין נוקבין שפעלה אים, לאבא הם ז"ן המחוין שלהם שהם נשמה: דבניהו בזעיר ונוקבין שהם הבנים שלהם והנה דע כי הלא ישר' בחינת שהם נשמה לנשם' מצד אבא ונשמה מצד אמא ויוה סת"ת ונפש ספלבות שהוא נוקבין ואמנם רוחן ונשמין של הצדיקים הם סיין נוקבין הדבורין דזעיר נוקבין אין נשמה לנשמה ונשמה הם חסיין נוקבין הדבורין של אבא ואמא כי משם נחצבו כי נשמה היא מצד אמא ויהוא סדר סיין נוקבין לחלק נשמה"א דנשמה"א שהוא סיין דבריך לחבר אליו סיין נוקבין שהוא סדר נשמה · והנה כוונתינו לחתלות סיין נוקבין לזעיר נוקבי"ה רק שאין להם בה"א בתלעות מחסת הגלו' ואנו צריכין להביא להם בתחילה איזו האורה מלמעלת בדי שיוכלו את"ב לפעלה מחסת הגלו' ואח"כ יזרוחו אבא ואמא בסוד פנימי' והנה מהאורות החיצוניות צריך לחת לזעיר נוקבות מאבא ואמא מסוד החיצוניות כדם' רשנו:

פרק כד

וצאלך שכל כוונת התפילו חן אחר לחבר ועיר ונוקביה ולזווגם וכמן שבי' הסקרא קיים ביום היו המחזיק ד'להן חריריין ולא היו מכתלקים מיניהו ולכן נקראו ועיר ונוקביה נופלין ואובדין המחזיק ועניין תפלתינו וכמו"כ הוא להחזיר להם המחזיק והעניין הוא כי הלא כל כוונתם לזווגם כדי שיולידו שפע ונשמות כעולם ונהא ירידת פמח הערש הוא מן המחזיק ואם אין מחזיק אין יולידו לכן בשאת הקטן אינה בשאת ערי שיגדיל כי אין באין להם המוחין עד שיהיה כן י"ג שנה ולכן אנו צריכין להרחם להם מוחין כי המחזיק הם בשני בחינות אחר הוא סור מחזיק רשע קצוות או מיחין ד"ג ראשונות כמו שבאור בע"ה בשער תחפלה. ובבניין זעיר ונוקבה של סדר מעשה בראשית והנה ע"י עשרה מדוגי פלוגה נעשו שני בחינות מיין נוקבין דאחר בסור נעשם שנתרכך כמו נוסו של אליהו והנך שקלו למהוים בגוסם ושמהם ונעשם נעשים מיין נוקבין אל צורך זיווג זעיר ונוקביה ושכחרם נעשה מיין נוקבין אל זווג אבא ואמא ושכחה רבינו ע"ה להיות שנהגרג ע"י קין וכה לזווג אבא ואמא לעשות מיין נוקבין כסדר הנשקין עלאין שכת ע"י מיתת נשיקה והבן:

פרק כה

אמרנו למעלה שמחזה החיצון של אבא ואמא אינו צריך מיין נוקבין ואינו פוסק תדירי כמו שבארנו. לכן אמא היא בעלת בעל המוחין האשה שבעלה תדיר מזווג עמה מה שאין כן מלכות נוקביה זעיר אנפין אינה בזווגה עם בעלה כי אם לעתים ידועים כגון בעת התפלה וכיוסדה לזה ובכל זמן שהיא עם בעלה נקראת אשה ואחר הזווג היא נעשית נקדה וחם ספירות שלה הולכים ל' אמא עלאה וגם בזמן שמרכת נדה ואחרי מהרתה כמי מקוה דאמא עלאה הולכת למעלה עם החחן שלה לזשמה. וע"י הכיסוי של אמא עלאה נעשית האוסה הזאת כמו שבאתי על פסוק ישעיה ל' ח' רחי נסע ונגלה באהלי רעי שאמרה השכינה על ל' שנקראת רעה. ותסיר נעשית כלה בכל מוב וזמן ואהו שאומר הרשב"י באדרא ומא ז' נף קס"א ע"ב ונה לשמו כבחינא דכל הסנהנא קבא אמר דשלבת מלכא תקוא קדמאה רגלי ואמר חך יפת רעיתי כתני חמא ר"ל מאימא עלאה שהיא חביר רבוקה בבעלה באבא עלאה ואינן רעין רלא מתפרשין לעלכין. ותקוא תניינא אקרי כל ח' דאקרי נוקבא ורלתחא שהוא מלכות נוקביה ור"א ואינן דאסרי תרייהו להאי נוקבא ולתחא מלכיוסר שיש חלפידי חכמים האוסרים שעניהם שיכים למלכות נוקב ת ד"א ר"ה הינו מלת רעיתי ומלה כלה אבל האסה אינן תחו אוסרו ואינן לאו הכי רח"א קרמאה לא אקרי כלה מפני שהיא תניך בזווגה עם אבא, ותזווג אינו פוסק לעולם נקראת אשה בעלת בעל. וח"א בתראה אקרי כלה לזמנין ירעין שהיא עלת לזווג עם בעלה בזמן התפלה וכן לזמנין סגיאין כשישראל מסגלים מעשים טובים ה"ל זמנין סגיאין אינן דרכונא לא אתחבר עמה ואכחלק מינה. בהחוא זמנא כתיב ואל אשה בנדת טומאתה לא תקרב לגלות ערוחה שלא יהיה רע בין ואיש לה"א והו בזמן פגם התחתון ואחלק מינה כהחוא זמנא שנופלים מיסי רסים למפה אשר אינם מקבלים תיקון ומיתוק באורצו זמן נאסר ואל אשה בנדת טומאתה לא תקרב ובשעתא דאתרכיאת נוקבא וארכורא בני לאתחבר עמה כדין אקריאת כלה. כלה פסס אבל האי אמא עלאה לא אפסיק דעותא דתרויהו לעלמין בתרא נפקין כתרא שריין לא אפסיק רא מן רא ולא אתחלק רא מן רא פירוש שאינו כמו יעיר ונוקביה שנפלו ופעם יש זווג ופעם אין זווג אבל אבא ואמא לא אפסיק רא מן רא והוא זווג תדירי ולא אתחלק רא מן רא לעולם אפילו בעולם החוחו ובכל שכן עתה. ובגין כך כתיב ונהר יוצא מעדן יוצא והאי ולא אפסיק הוי"ר וכמוצא מים אשר לא יבובו מימיו ובגין כך כתיב רעיתי ברעותא דאחות שריין באחוחא והיא שליחתא והאחרות שלהם הוא שליחרע בעשר ספירותיהם שאינם מים מהם לעולם כי הזווג אינו זז מהם

אינם כמו זעיר ונוקבין שהמיברים נעלמים למעלה ואחר דחזרו לחתרים לקפנותם. אבל הכא אקרי כלה רכך אתרא דכולא לאשתכחרא עכרת היא כלה"ר רכל"ה איהי ככתיב ואשר יש מעשה המדיקים הנקראים מת"ר חסל"א הם כוחות בהחלה אבל אין צדיקים מצדים הנחש כוחה בהחלה רנכיא לה ברחמנה. ואז צריך ש"ע נהורין לסחק אחו האור והרבה עתיקים וכן בן תרין תקונין דנוקבא פריש שלמה ותקונא דקרסיהא שהיא אמא עלאה כתיבהון. בגין דאיהי סחיבא וכבוכה סחרין סלין וכל מה שהוא מעלמא דאחבכיא ואינו נזכר בפירוש כמו לאה שהיא פעלא דאחבכיא ולא נזכר כיחתה הקבורה ותקבא תניינא פריש יחיר אלא סחים כולי האי שהיא סלכות לבחר חליא כל שבחא בהיא דלעילא רכתיב אחת היא לאמה ברה היא ליולדתה ובגין דהאי אמא סחעברא בעבר' רכלה שפביא' מיין נוקבין לאמא דלעילא ולאמא מוסיפין גם בן עפרות ומחזק בעבורה ורעותא דיו"ד ל"א אפסיק מיחה לעלכין אחיחיב בה ברשותא כל הידו דעברין כל הידו רכלא כל הידו רחיביא לרבותא לכלא רכתיב כי ביום הזה יבפר עליכם כי סלחה פגם חפאי התחתונים גם אבא ואמא חכרי עפרו' הם וכיוק שניהן רשו' לאמא ליהן עפרו' ולחקן הפגם להפר כל הבהמים ולסחק כל חדינין וחו שאומר חכתוב וקדשחם את שנת החמשים שנה יובל היא כאי יובל כר"א ועל יובל ישלח שדהו כשום החוא נהר דאתי ונגיר נפיק תדיר ולא פסיק. כתיב כי אם לבינה חקרא לחבונה חחן קולך. כין דאסר כי אם לבינה חקרא אמאי לחבונה נראה שהוא פיוחר אלא כלא נפא דאביגא שפפיבורה ולפעלה הוא אמא ופפיבורה ולפחח הוא פרצוף חבונה. ני סניניהו עילאה כיגא מהבונה. בינה אב ואם וכן. ופירושי"ח אב ואם רחי"ו הוא אבא ח' עלאה אמא וכן הוא זעיר אנפין והכל נרמז בכלא כלה ונוקבא ד"א היא נרמות בסור פכיעה לבד כי הש קצוה שבז"א נעלם מאוד כוותו אבא ואמא כמו שבארתי למעלה ועיקר חמא ו' קטן כלא ראש ונוקבא אינה נחלית עריין אכל בפרוף ההחתון סהלים זעיר ונוקביה שניהם ולכן אוסר שם. חבונה כלא כללא דבנין בן וכח ו"ח כי בסלת חבונה נרמז בח כוך זה שהוא אותיות בן נבח ו"ח שהוא זעיר כוך וא"ו שבשם ונוקביה הוא ה' שבשם ולא אשתבח אב ואם אלא באימא. דאיסא ורחי רביעא עליהו ולא אחגלייא לכן אינה נזכרה בסלת חבונה. אשהכח דכללא סתרין בנין אקרי חבונה. ובללא דאב ואם נבן אקרי בינה. וכד בעי לאכללא כלא בהאי אחכליל והאי אב ואם ובן אקרון חכם ובינה ודעת וכוונתו חוא שכוזה חכסח הם ח' חסדים וסוח בינה הם ח' גבורות וכולם ליקח דעת של זעיר הוא חבכר פרצוף נער ישרא הנוסל שני חלקים אל"ף וסחלק אחו וכר אחרבי הוא נדול בחשק כפירותיו חוא נמיל ג' חולקין כהלת כפירות של נה"י דחבונה סוד ש"ן דנ' ראשים ונבנים כרב שש של שש שלש כאשר אבאר בסקומו בבנין זעיר ונוקביה וחו אומרו בנין דהאי בן נמיל סימנין ראבו ואמית ואקרי דעה דהוא כחריו"ה דתרויהו שזעיר לנקח סימני' של אב ואם הם שני חלקי' הנכללים בה' חסדים של אבא וח' גבורות של אמא והוא נחלל א' הם בסוד חתרת ופכוין שם יכוד חנקרא ערו"ת ביהוס"ף שמו חשוך ר"ת חמצא ערו"ת שהוא בנו מסש ואסר בתיבת חדרים יחלה"ם ומפני שנחל ג' חלקים ה' חסדים עד' גבורות נקרא בבור ולכן אומר והאי בן אקרי בוכרו דכתיב בני בבורי ישראל. ובנין דאקרי בוכרו נפ' הרין חולקין וכד אחרבי בעסרוי שכתלים אחבריו בחלת פרקין רנח"י רחבונה נמיל חלת חולקין שבאים לחלת כפירות נה"י דחבונה ונעשים כחם חלה חב"ר נן נה"י בפרקים ראשונים ואמצעיים ואחריתים. וכין כך ובין כך חרין חולקין וחלת חולקין כלא חר מלה. והאי והאי הכיחי ר"ל שהיולקים שני מוחין ונעשו שלש בנח"י שלח"ם פוסר יוחא דאבוי ואכיהו ירית ושואל מאי יוחא דא עשרין דחוו נניהו ואחכינו לבן פא שהוא זעיר וחולן ופפרש כבכורא דאבוי חוה נגיו בגולה חר עשרא דאקרי חסר ל' ה' חסרים ונקר' עטרת אחת מפני שכולת חסרים בערך א'. וכספרא דאמא חר עשרא דאקרי גבורה הם ה' גבורות ונקראים עטרת אחת מפני שכולה נבורות בערך אחר וכלחו

וכלהו מתעסקין בהאשה של זקף ואחלוי לון ר"ל האחז אוריים
אליו וכך נהגין אלן אב מום עליהו בתרין מזבן והרן עשרין
הנכרים הנמשים משלח קדישא כלהו אקרון הפלין ורישא של
זקף אנפין ואחא סדר הקב"ה מניח הפלין: וכלהו נפיל כן ראא
וירח כלא? מחוי ירים לברתא ר"ל מלכו' נביות סבן זה הסקבלת
מקנו רחו' נבוחרו ולא מן אבא ואמא עצמם לכן חבן יורש אראל
אבוי ואמו ולא הבת ולכן אמר וברתא מניש אחן ועל כל פנים
סבאן ברא ירים ולא ברתא ברא ירים לאחוי ולאפיה ולא ברתיה
כמא דכתיב ומזן לכלא ביה' פירוש חוא לברי ניזק מאבוא
ואמא ולא שום מזרא אחרת ואעיון חוא שחוא מלוק מזן לכל
חעולם הלא שני קדישתא של יום ושאשר יבוא ביאחז בפיעתא
רשביא כפירוש האחרא עשא בעל"ן ילא"ו:

פרק עשרים וששה

סוד הקנה וחנשמה רע כי חש"ך רינים חב באמא עלאה
ונעשים בה מסר ל"ב אלחים שבה הנעשים מל"כ
נתיבות חכמה וכל אחר כולל מעשר חרי ש"ך רינים · ומצד הביצה
נקראה שו"פר וש"ן עם ה"י פרקי' האומים כשותר הם סוד חש"ך
רינים כבמואר בסקומו ומזר שפר זהו חקנה חמוציא ז' קולות
שהם קול י" על חסים וכו' שהם פנימיות מוחין זו"ן ולפר קנה זה
של הביצה נאמר עליו חעה"ב אין בו לא אכילה ולא שתי' כי שם
הם בסוד ז' קולות לבר אמנם חושש נפשך לטפה כי הקנה אינו
נפשך רק עור הריאה · שפשם סוציא ז' קולות מתחשבה של
אבא ואמא ומשם מתפשם ל' חריכור שהיא נוקבי' רו"א אך חושפ
מתפשם ער בני חעטיים ומשם יוצא המאכל ומשחיה ובו נגמל
ומזן כנגד חעה"ו שיש בו אכילי' ושתיה והוא כנגד החיצוני' רו"א
ומקניה ולכן אמר הפסו' שש"ן חעם ולקחו והם כוראי שם"ו רינין
ועם ה' של בינה עצמה חם ש"ך רינים ושש"ן חם בני' ז"פ אורם
שהם ז' מלכים שנתבטלו ושם סוד שש"ן חעם ולקם"ו:

פרק עשרים ושבעה

סוד פמוק אבלו רעים בבר ידעת כי ש"ך רינים חם ושרשם
מל"כ נתיבות חכמה כל אחר כלולה מעשר חרי ש"ך
וכשחיזולה זכאי לעלות למעלה בסוד וזו נשמתו ע' אות שרשו
שהם אבא ואמא חנקראים רעים בגודע וחזו סוד אבלי רעים כי
על ידי וזוגם הנקרא בלשון אבילה בסוד לשון זוג חנקרא אבלה
ומחתא את פיח ואז כל חש"ך רינין שם נם בני' רעים נמחקים
ע"י שרשם ואינם יורדים בסרירותם אלא חכל רחמים בפשוטם:

פרק עשרים ושמנה

ארוך מחפשם בכל מקום האצילו' מראשו ועד כפו ולזוך
נקרא אריך שהוא בסוד נקודה למעלה ולצורך
ומחתחנים נתארך ומחפשם בכל מקום אצילו' כדי שידעו כל שאר
האצילים שאחים ודבוקים בו ובמה יחיו לחם קיום ואבא ואמא
מלבישי לאריך יקר חשיכור חה כמפיק להם לעורך פרצוף עצמם
אבל לפי שזעיר אינו יכול להלבישם לאריך אם לא על ידי לבוש
אבא ואמא שמחפשמים על ידי נצח חוד ניסור שלחם ומזו שאסף
חכתוב חרשים לבקרים בקרים חם נצח וחוד שבקרים חם שחרית
ואינם כל כך לבן כסו חסר ונבוחרה שהם חיים עצמו ואז חבקרים
חם נצח וחוד והא לו חבקרים חם מתחרשים ומתפשטים בהסרר
חזה מחפשמים נה' של זעיר לצורך חיקון נוקבא וזהו שאסף
חכתוב חרשים לבקרים רבה ר"ח רח"ל מחסקשמה ומחגדלה
מחירוש זעיר בנה"י ומלבישים חרגלים של אריך על זה הסרר
יוריות חארח מחכמה של אבא אל חצות שבו ומבינה שבו אל חוד
שבו · ומחרצה של אבא אל חיסוד שבו וכן באימא ואת"ב נצח
והוד ויסוד של אמא מלבישים נצח חוד ויסוד של אבא נצח
שהמוחין של נצח חוד יסוד של אימא מקטין חיצוניו' של נה"י של
אבא שבחזכם עד שבא' שכשאה האבא מאחוריים של אבא ומחפנים
של אמא לפי שאחא מחמוחין של יסוד אבא וחן מקטין החיצוניות

שער אבא ואמא

של יסוד אבא שחתיצוניות חזו חנקראו אחוריים וכן חמצא שעלת
משה קס"ר שחם אחוריים של ע"ב דאבא וקס"א חזו אחוריים של
יוד"ן ראימא וזהו שאמר הכתוב וראיתי את אחורי נסבאא שיש
ל"עיני נה"י וחמזחין שבתוכם נה"י שבחוכם נה"י של אבא
מלובשים בתוך נה"י של אמא ומחוץ של אבא בתוך נה"י שלו נה"י
של אויך בשל אבא ואלו חמוחין שבחוץ לו אבא ואמא חם
מאורות שירדו לחחלבש בכלים וירשו אותם אבא ואמא כמו
שנירש החזר ועכשיו חזרו ונבחילים אותם לבן חזו שאמר בזוחר
אחכמתיה דאבא ואמא וכל אלי חמוחין האחרות נכנסים בתוך
על חסרר שביארנו למעלה · והנקיבה אין לה מביה אביה כלום
ומאן דעביד כלילא לברתיה הוא בשלימות חבעל · כיוחן האב
אינו חייב במזונ' בתו ואבן ן ומפרנס אותה ומבעל נתן לה עפודו
אחת סוד ירושלים דרחבא כי כשחסנה ירושלים וחוסיף עליה
מנין זה ב' יעלו בירך ה"ר מן האחוזי' של ק"ן אחים בלל האבוחות
ומזה חעפודה שעפודה לו אמו חיינו דיקא אחר ושוחה ה' נבחרה
נשמרים לעולם ביסוד אבל כי חיכא דליקפוץ עליה בעלה
ולינסבה צריך שחאב יתן לה גרגיא וזה כי כלילה חזה ישן וחיינו
רבתיב ויפל יי אלהים חרדיכת על האדם וישן ויקח אחת מצלעותיו
ואסרו חז"ל ששאל אותה כותב אלהיכם נגבא חזא נגם יש לדקדק
למה אנו מברכין על חשינה שחיא א' משפים בפיתה ועוד חברכה
עצמה שהיא כנולה מפני' חכלי שינה על עיני חחור לומר
ונחנמה על עפעפי ועוד מה שאומר ואמיר לאישן בה עין אבא
הוא סוחם עיניו ומעפם שפם מיחה אין יש האדה בעין ועוד דהזה
ליח למיסר עינים רשחי עינים חן וחאמח בי מלכות אין לה עינים
ועזיר כ אינ בה כשחוא פניש בעינים בחוד"ו שלו ומשם עוברו"ת
לה האדה דרך חנקב שבחוא לאחוריים ששם הוא חחילחה ולו"ת
היא נקראת בת חחכמה וחיא פכנה עצמה לחכמה וזהו שאומר
חכתוב י' בחכמה יסר ארץ לפי שחיסור של אמא מסחים בחוח
ומשם ולמפה מחנלה חיסוד של אבא ומשם חחילחה אצילותו"ת
באופן שמהאור חוח חיוצא מזעיר דרך חנקב חחוח משם נעשים
לה עינים ועתה בלילה האב נותן לה גרגיא שלה על ידי בעלו"ת
ולזה חוא ישן וחשינה חוא חחתלקות המוחין וזהו שאומר המפיל
חכלי שינה על עיני ותנומה על עפעפי שנמחסך חתעפעים שלא
להשיגה בה ואמר ומאיר לאישן בו"ת עין שהיא סלכות או אלו
חמוחין נכנסין בה בעצמה ונקראת בת עין לפי שאין לה רק עין א'
שהם ח' נבודו' והם האחוריים של ס"ח שהוא זעיר וזהו באחוריים
של ואז כשנבנסים בה אלו המוחין נאסרו ואסם בעור לילה ומתן
פרף לביחה לפי שהוא ישן חזיא מחלקת מזון לכל חעולמו"ת
כאשר אבאר בסדר זעיר ונקביא:

פרק כט

קורס האצילות היה אין סוף מחפשם בכל מה שהוא עתה
אבי"ע גם עתה אחר שנמצם שביעתו מתקן מקום
שיבראו בו כל חעולמו"ת והוא סובב את כולי וסקיפין וכולי בחובו
בכדור האר"ץ בתוך כפת חרקיע וסדר העולמו"ת הוא זה קודם
חכל הוא אצילות ולסמה סמנת הוא בריאה ולמטה סמנו יציריה
ולמטה מסנו עשיה · ויש לשאול אחר שאין סוף סובב את כולם
למה אנו קוראים לאחר אצילות ולאחר עשיה שאחר שכל כך
קרובה עשיה לסאצילו' וחם האחוריים של ס"ח שהוא זעיר וחוא באחוריים
של ואז כשנבנסים בה אלו המחזק נאסרו וחקם בעור לילה ומתן
פרף לביחה לפי שהוא ישן חזיא מחלקת מזון לכל חעולמו"ת
כאשר אבאר בסדר זעיר ונקביא:

אין סוף בתוך האצילות ובקושר בסקורין ועשיית שהוא רגלי ארץ הוא סיום גלגל אור א"ס סוף ומשם תוזר אל סקורין ובאויר יש בו ה' בחינות שיש לנשמה הם נפש · רוח · נשמה · חיה · יחידה · כך יש באויר ' אינבר פנימים כמו פות ולב נראית · ואלו הם עשרה שלשים אשר הין ביצר ובאלו האינברים אין שום בחינת קליפה שלושה הם כנגד יחידה ולזה כל אחר שאין בו עצם אינו מקבל פומאה אם פירש מהיים מחמת להם הניזדים שהם כנגד הנשמה מחמת להם נשר כנגד הרוח מחמת להם עוף כנגד הנפש :

פרק שלשים

ארץ הוא בחינת המשכן מחללים והקרשים הם לבושים המלבישים לארץ ולחבין בחינת הקלעים שאפר הכתוב המש עשרה אמה קלעים לכתף רע כי הכתפיים הם המחזיק שלהם והכפה וביבה הם ' חכמה ה' בינה · ומלו הכתפיים הם המחזיק שלהם והכפה וביבה הם ' חכמה ה' בינה · והכמה וביבה הם כל הלולים זה בזה ולזה הם י"ה בחכמה זה בבינה · הם שני פעמים זה ועירין אלו הכ' הם חכמה שבבינה וביבה שבחכמה ואת תיו"ד שבחכמה · שהוא א"ו ד"ל ה' הנעשית ה"א היא בינה יזעור יש בחינה אחרת והיא בינה עצם נגללה בחכמה' והכמה עצמה נגללה בבינ'והו שאפר בספר יצירה חבן בחכמה וחכם בבינה כאופן שהם ד' י"ה חכמה וביבה שבה והכמה וביבה עצמה נגללה בה וביבה והכמה שבה וביבה והכמה עצמה נגללה בה ואלו הר' י"ה כל ה' שהיא מבחינת חכמה מלואה ביו"ד ומבחינת בינה מלואה בה"ה כאופן שיש בחכמה **יוד הי** ·

יוד הה · ובבינה **יוד הה יוד הי** · וכל שם מאלו עולם ס"ה שהוא שם **אדני** והם שני שמות של אדנות אחד בחכמה ואחר בבינה אחז שאפר הכתוב י' בחכמה יסד ארץ ומירחה בתבונה תכמה עשה יסוד לארץ היא המלכות והוא השם הזה של אדני ובזה כשערך למטה יש להם אחיזה ושורש בחכמה וכשתולין אלו השמות השם שהוא מצד אבא הי"ר מולכת בו ויסחיים בה"ה וחשם שהוא מצד אימא הה"ה מולכת בו ויסחיים ביו"ד כזה **יוד הה יוד הי** וכשתבה אלו השמות זה בזה יו"ד בה"י הוי"ו ויזעור ' בה"ת יעשים פעמים ס"ה בסילואת הם מאתים שעולה הכל ת"ק בסנין כתף ומאלו הם הב' כתפיים של ארץ הנעשים בחכמה ואמא ומהנקודות אל אלו השמות חשם של אבא בלו נקוד פתח תחץ מן היו"ד שנקודה"ת בקמץ שעולה הניקוד ס"ז והניקוד של חשם של אמא האו"ירה שלו נקודות בקמץ ואותיות שלה נקודים בפתח והניקוד של קמץ שבקבלה בבחר של פתח שבקבלה מאבא שהנקודות הם נשמה לאותיות ואמא אינה יכולה לעשות לה לעצמה נשמה פעצמותה אם לא על יד שבקבלת מבחר או מאבא והאותיות של חזכר הם ו' ודם ז' קמצין ושל הנקודה הם ג' והם ג' פתחין שעולים ק"ל ובשתוף ק"ל של אמא הוי' של אבא הם קל"ץ וכאלן נעשים קלעים והם ס"ה אמה שהם מצד י"ה והם קלעים לכתף שהכתף הוא שם י"ה כמו שפרשנו הקלעים הם הנקודות ופזה הוה אבא ואמא כעין קלעים שהן כמעשה רשת כדי שיצא אור מארץ בעצמו לזעיר ארך אותם הנקבים ואלו הנקבים הם שתי אזנים שתי עינים ושתי נקבי האזנים והפה ואלו אחר' י"ה פשופים עולים ס' ואלו שאפר הכתוב הנה מספתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה ופירושו כי שלמה הוא יסוד דרישא דלא אתידע שכנינן ער הכתפים של ארך כאופן שאלו אחר' י"ה שהם ס' הם סביב ליסוד זה שהוא שכם המגיע לכתפים של ארך אחז שאפר הכתוב האלף לך שלמה שהם אלו השתי כתפים שעולים אלף שהם שוטרים ליסוד זה ומאתים לנוטרים את פרית הנוטרים את הפרי הזה שהוא היסוד הזה שאור שכתיבו שהזו את פרית השוטרים את הכתפים ויש מאתים שהם סביב להם שהם הקלעים שפרשנו ושני שפחות האלו שאכתוב כשתשלב אותם עם השמות של אבא ואמא עצמם שעולים ע"ב קס"א שעולים וכו' מסובלים לזעירה והאחוריים של אבא הם קפ"ר ושל אמא קרמת עולים השכ"ח אחז שכל

הכיריה הוא מצד פנים ושכחה מאחורי' וכן שיש וכיריה שכחה באבא ואמא כן יש וכיריה ושכחה כזעיר ונוקביה והשני שפורת ארונות שפירשנו ונתנת אותם אבא להחלל והם ק"ל ההוליזתן של נשים קל"ח שאוסר הזוהר ופירשנו כי יש לפעלה ל"ב אלהים ומקבל אבא מארך ל"ו ואמא מאריך י"ו ונכללים באבא ונחתנם לאמא ואלו הל"ב אלהים עולים ש"ך והם ש"ך ניצוצים ש"ך רישים ונם כן ישה' פעמים רין שקולה ש"ך דינים · וזה"ה אלפין של אדני הסמתיקים ואלו הש"ך דינים הנאצים לאמא נתחברו אורם למלכות כי לפעמים אחיזת לבושה כנגזה והם ש"ך ניצוצים של ל"ב אלהים ואז יש בה הב' ש"ך של אלהים ואל אדנ' שעולים חמ"ר ויקל וח נאפר תבר בסרידותה היא שכחה שכל סרידות הדינים יש בה וחם יחתק שלה הוא שם ס"ה שהוא ב' פעמים ל"ב של הזיות שיש באבא כמו שיש שתי בחינות של דינים של אלהים ושל אות' באמא ושני ל"ב הזיות הם אחד לאבא ואחד לזעיר ואבא נתן לזעיר הל"ב שלו גם כן זעולים שכשא או כן מחיקים הנבראות פרמתי נמחקים כשחשפש חם ותרגו החמישים שלו שהחזיורים כשבאות מאבא לאמא הם מלוכשים בל"ב אלהים וכמה שאורגו הדין מתחפשות זאת החדים והנזהרת להתחזק מכח הנבחרת שבאחיות ובשרשם מתחפקות וזהו כור חם השביע ובכח ונאפר ויבאהו פרחה ולא יכלו לשחות פים פסרת כי פרים הם · והנה אבא ואמא מלבישים לארך בסדר תזרע אבא מלביש לארך הזרוע ימין ומהכתף בעשה הראש שלו והוא בחינת קלעים שהוא פעשה רשת כדי שיצא אור ארך להאיר לזעיר דרך אותם הנקבים וחנקבים הללו הם שתי עינים שתי אזנים חוטם והפה · והנרון הוא כתר שלהם חצי לאבא וחצי לאמא ולזה נקרא אבא יש חצי כתר וכתר עם הכולל הוא נ' פעמים אור הם חכמה בינה ודעת סותם הנעלמים בכתר ואינם מורגשים ולזה אינו ניכר כו כי אם בחינת הענמים שהוא החיצונית וחעצם הזה בולו מלא נקבים וחלול בתוכה להוריח על המותיק שכו שהם בסוד אויר והחיצ חוא לאבא והחיצ השני לאמא חצין לוקח אבא וחתר ונותנלאמא בסוד הזזון הם ה' אלהים שפירשנו שהם החצי של ל"ב אלהים והחצי כתר עולה ש"ן והוא שאפר הכתוב קנית חכמה קנה כינה כי סן ש קנה אחר לחכמה וקנה אחר לבינה והמפשופת חוא לפעמים ער המיכור של ארך ולפעמים ער הרגלים וחוא כי לפעמים עושה זעיר פרצוף שלם בן עשר ונכנסן בו חמוחין של ארך פירוש על ידי אבא ואמא ואז נאפר שאבא ואמא ומולא הן מוחין לזעיר וכדי שיצא יוכל לקבלם אז מלבישים אבא ואמא את ארך ער הרגלים ואז זעיר ונוקביה מלבישים לאבא ואמא כפי בורים ולמטה · בפרצופיהם התחתונים · ולפעמים זעיר חוא בעל שש קצוות וארך מקפל את הגליו ונשאר זעיר בסקום שהיה מחשש ארך וחוא ה' מן הרחש שלהם ואז אבא ואמא אינם מלבישים לארך כי אם ער תפיבור :

פרק לא

זעיר מלביש את ארך על ידי אבא ואמא וחלל מלבשת את זעיר ונשואה שיצת חשון זעיר מלביש ירך ימין וחמלכות ירך שמאל שכשחשכן הוא ארך כמו שפירשנו וחשאר לבושים אליו והוא שאפר הכתוב ולירכתי המשכן שהוא זעיר שהוא מלביש מהיריכים ואילך יבדל פרישה היסוד הנקרא יסת שמעבד כל הכוחות חעשית שתה קרשים כנגד זעיר שהוא שש קצוות ושני קרשים חעשה למקצועות המשכן וכנגד זעיר ונוקביה המלבישים שני יריכים ימין ושמאל ואלו הם ששת קרשים שהם בירכתים ויש לשאול כי אחר ששת קרשים היה ראוי שיהה אחר מאלו השנים ויאין אפשר ליסוד שזעיר הוא לבדו והששת קרשים לברם · ואפשר לפרש שאלו השני קרשים הם יעקב ורחל והם מלבישים מחורת הבחפים של זעיר ובתחלה הוא מלביש לארך ולוקח חמוחין כלם ואחר כך מניח הירך השמאלי לנוקביה והוא מלביש הירך הימיני כאופן שיש שני בחינות וצרקו יחדיו זעיר הוא ששת קרשים

מלביש

מלכיש את כולו ונם הוא קרח אחד וחיא קרש אחד :

פרק לב

וכוונת אומרו וזה תואמים פלמשה ההברל שכן תואמים להם תואמים הוא שאנם חמים מעצמם אלא מתואמים לעצמם וכן ויער תוקיה לעצמם מיחידים ולעצמם אינם מתיחדים . אבל אבא ואמא הם תמים רעים לעולם כי כחרוא נמקין כחרא שרין ולא מתפרשין לעלמין שהם על ראשו ואבא ואימא הם אל השביעית האחר הוא השביעית הגרולה שבגרון של ארץ שהוא נשמה כתר לשניהם ומניקים עד המיבוה בשאין שעה ושל ו' ובזמן שיש וווג של זעיר אנפין מניעים ער הרגלים של ארץ כרפיונו ואני נפתלי המכתר כתבתי התקרמות האולה כפרצופין ותנועלין וה בזה בהתאלכשות אין מי שלא כתבתי עריין מבניין זעיר תוקיה שם רבר להיות שרשרי החכמה האלה הם כשהלבה קשורה בנחלה אם לא אבאר פרצוף אח' עם חבירו אינו באפשריות להתעסק בו כנודע להמעיין המעסיק בהחכמה הזאת שלא ישעה בקריאו הספרים המקצרים ויש מקום לסעות בכל סוד וסוד והרלונים אינם לשקר ולספר זעל אחת כמה וכמה בסקום שכתבתים רברי בחיפוכי לא יהיו כולם לעוסק השנוי ולקיעוד לשוני בסוד רוח הקורש בנון רגלי כולם שרים ער סוף האצילות ותחיק יסוד בהחירת סקיף הוא ער סוף הנשיות סקום שתחר להיות אין סוף ואריך כתבו עליו שבעני זה נקרא אריך לפי שהוא אריך בכל העולמות אחר ואבאמת אינו מניע כי אם ער סוף האצילות ובתחר אחר אופר שאין חולך ער סוף הבריאה ולא אתירע אינו מלבש כי אם ער סוף האצילות והמניע בספרים אלי סיכר שהוא בפשוטו ואפשר אינו כן ובפוזו אומרו שאבא ואמא אינם מקבלים אריך בשם פנים ואיעך אומר רגלי אבא ואמא שיש ער סוף האצילות ולא ריקן בפלרש אבא ואבא שאינם מקבלים שבור אריך בשום פנים אבל ישראל סבא ותבונה הם פרצופיהם התחתונים עוברים ומלכישים ער הרגלים ער שמפניע זה בתב ס"ו סתר"ר חיים קליפר"ן ולרי"ר שאין מקום לקרוא בספרים הת שהם כותבים מעצם התכמה אלא נתנו הם ושלום מקום לסיעות והם ענינים המחריבים עולמות ואי"הב אפרש דבריהם הכותבים זה ארת זה בשיר בפני עצמו ועל כל פנים ספר הכנף יהה הוא סולת נקיה אך ורק שאין לי סדר ומדלג בפרי עלמות ואין לי סת"ר ואומר בקצור סורות :פלאים שאין להשנם כי אם בסורת גדול מאוד :

פרק לג

אבא ואבא יעברים תחת הסזלות מנפנים והם חופפים עליהם מבחין יעל ירחם מורונים תמיר ולבן ווון שלהם הוא תדירי כי על ירם הם מזרונים ולבן כל התפלות והתקונים המניעים אל המקום הזה סיר נשמיב כי הוא הסור התמידי שנאסר וחסרי לא ימוש מאתך ויש בהם שלשה שלשים באסרם ז"ל האי גוונא תלתא הוא וכנל שליש הוא הוסיף את שיהא סבר התמידי בנודע ונפרש שעומד בסקום נביה נפי שיש בשלשה שלישים שלשה חו"ת הצלים חכון ויעלים בניסריא סול"א ויוליה נם כן בניסריא לח"ם שהוא סור לח"ם בן חשעים העליונים ותחו סור וחפסוק השלך על ה' יחבך הוא יכלכלך . והו סור לחם אבירים אכל איש לחם שאבא ואבא הנקראים אבירים אוכלים אותו .

שיש להם אבירי תקף לזוג תמירי וווגם הוא כלשון אכילה וגיוונים מן הפת הקרוש של אריך באמצעית תיקן וחיקן ורשעי מזלות ומה נגון משה רבינו עליו השלום בזמן היותו בסרום שחית לו אור יתירה מיתרון מלין הנזכרים והיא היתה עריין של חר תורה שחלף הלך לו על ידי עון העגל ואין ארם זוכה אליו בעולם הזה שאתיכילו לכובלו אבל אחרי סורת הצריק אשפר שיוכרו אליו על ידי ליסור חסור ותיקן סרשעי וגובלות האור שישאר במשה רבינו עליו השלום כשיורד סרסים הם האירו עור פנו שנאסרו אחר כך לבנזה כשביל ישראל לסור פרצה ושריוכת לערך ישראל ולעתיד זוכה כל ישראל אליה בשלימות שלא יהיה אלא סור נשבה רוח נפש כלול מכלם וש כמה ניצוצים שהם נשמות עם בני ישראל הרבה עולים לחשבון נשמה אחרת ואם הזכה הנין כתוך רברי אלה סרריגות ועריך תנשמות שבכל עולם ועולה יש התשעה פרצופין ארין אבא ואמא ויער ונוקביה וכתם באים נרחב"ו וכל אחר כלול מכלם ואחר התייה הסתים יהריב ושם יתברך עולם תוה ויהרש עולם אחר בסוף הנשמה לא יהיה אלא פרצופי הנשמה כלול מכלם שנכלל העולמות תחו הסרוק והבורר שעריך לנשמה עם תקורש ועליו נאסר והיה ביום ההוא שהוא תיקון שיש עשרה הנקרא מזלא תחאה הכולל כלם והוא יום אחר הכולל כל התיקונים כאשר כתבתי בשיש עשרה תיקוני רקוא ובעת הגאולה תגלה אותו הי"ם ואז יהיה ה' אחר ולא יהיו בסת שמות תר"ם שיהיו אתוריי"ה לילת היורדים מפניו ר"ת וזו גם כן יה"ת ושמו אחר בערך סוד יחירה ונשמה וכל אינרי זעיר ונוקבית יהיו אחד בל יש בעל יתי יחירותיו לנצח ובכל העולמות יהיה שלימות ואז כל התכשה פרצופים של נשמות בני ישראל יהיו כל אחר בשלימות כי הא כהא חליא הת ליעסה ער עשה אלהים ומשלת שם הוי"ה יהנלי ואז ירצמידו אבא ואמא בזווג אחר הסגיסי ולא בזווג התיעון וכרין נשפחין תרחק ערידין למיחי על ישראל :

פרק לד

אמרנו שכל התפילות ומחיקונים העולים ער סקום מזלא תחופת על אבא ואמא לא יהיו ריקם לבן אסרו תכמים ז"ל כני תיי ומחני לאו נוכוחא תלייא סלרא אבא כמזל והענין תוא שבחיכל זכות שם הם תפ"א סתרורין ודיינין כל רינין רכל בני עלמא ורשש להם תאב"ר כסטרין שר הפנים . בר סחלה אין בני תיי ומחני לאו נוכוחא דיינין להו אלא בנמלי אם תוא נוטה לקבל תפילתו ובלתו תמצא ראיה בקראי . בני ותתפלל תנה ע"ל יה"ת למעלה מזעיר אנפין שנקרא בשם יהו"ה בי כהם הוי"ה תוא זעיר אנפין בכל סקום כנודע ואומרו על ריקא לעילא לעילא שתי מעלות למעלה מזעיר אנפין ולסת"ר ספרי"ורות אבא ואימא והוא אחרא דמזלא עילאה . תי רבתיב הנני יוסף על יסיך חמש עשרה שנה יוסף ר ריקא שהוא בלשון נסתר והנה ליה למיסר הנני אוסיף שהוא לשון נוכח אלא אומרו יוסף שהוא נסתר כלומר יוסף מי שיש בירו להוסיף ומתם יסיו שר ארם נגורו מקן שנה של אחורי ז"א ונוקבית כי יש לו ק"ך ספירי' עק"ך אלהים באחוריים ושבה נימפיריא כפירה . וארבעת שנים הוא מתיקוני ארין ממזלא דילית מאיזון שנים קרכוניות שאסרו יוסו של תקב"ה אלף שנה שלכן נקרא ארין והו שרמו נאסרו על יסיך ר"ל על מתם יסיך רזעיר הם היסי ארוגים של תמזלא דאריך שהולך ומתפשט ער ראש זעיר אנפין ומי הוא תמוסיף מי שהוא נסתר והוא ארין שנקלם ספנו מאוד בנלות תגל הזה ולאו כל ארם אזה להעלות תפילתו למעלה . מתי רכתיב השלך על ה' יחבך והוא יכלכלך על ' ריקא שמתפו זעיר אנפין בסו שאסרתי למעלה שהוא למעלה מזעיר אנפין שמתפשט ער ראשו בנודע :

פרק לה

מפני שאסרנו למעלה שבני תיי ומחני תליא בסזלא צריך שנא' באיזת זכו' מניע שם תפילתו ולמה שם מניע תפילתו ואומר אע"פ שיש בארם כמה מעשים פוכים לא יפתחו לו שער תמזלות כי אם בזכות תצרקה וגמילות חסר ליעניים בפו שנודע זה אצל רבי יצחק קרנאות תלמידו של רשב"י שהניע זמנו למות בתפילת רשב"י ניצול ונעשה ערב בערו לחביאו עסו בזמן פסידתו בנוכר בפרשה זיתי והועיל עמו תפילה תחוא יונקא רבי בנאה בני של רב תמנונא סגא בפרשת פלק בזוהר קמן בשבריכו בברכת המזון וה לשונו אסר יהא רעוא רלכל תר מאלין יתמשכון ליה תיין מנו מלכא ריכל מיין בית תליין וקודשא בריך הוא יערב ליה וישכח ערב להדדא שהוא רשב"י ויסתכם בינרבותיה בדרי מלכא קדישא כיין רנדרין אסתים עיני רנשא תדא להסתכל בעולם

נעזלם חעלין כמחשבתו כי תהא היה מעלמא דאתכסיא וסטור המחשבה כנגדך בסור נוגא ורבא ונוגא וזעא שהבאתי בשער שקעוני המלך וראי כמחשבתו ושבין שנשמע תפילתו ותחו ואוסרו לבתר רגגא פתח לון ואסר שלום לכבם מרנן סב רבלל שלמא דילית הוא וכל שלמה שבשיר השירים והוא קוב"ה והבן תל ידי סצות השוני בשול ר' יצחק מוסיף לו הקב"ה באריכות ימים נוכות את כאומרו בפ"בשלח ז"ג דף כ"ו עמוד ב' עלה ר' יוסי לשונו חסכנא ואורא אעבר קמיה דרבי יצחק וזמה בידיה מלא סעה רכסף ואסר ליה לרבי יצחק אשלי' ולבנאי ולביתי נפשאין. א"ל חיך אשלים נפשיכו ודמא לא אשתכח נבאי כר פלא סעה א"ל ברא אשליסנ' בפלא אחרא דאית לי בביתאי א"א פקח ויהביה ליה. אתיאו ליה בחלמא דחזה אינבר כשפתא ריסא רבא וכען לסטרייה בגויה ר"ל שהגיע זמנו לסות חמא לרבי שכיעץ הרופא מושים ידי לקבליה ואתי החזא מסכנא אפקיה והביה בידי רב' שסעין ואסתייב' כר אתער נפל בפומיה ואי קרא אשרי משכיל אל דל'. ניס רעה ימלטהו וזמ"ל. ומתחנן בעדו ז"א שנתעסף עצמו בשלית ציבור ומוכר שלש עשרה מכרות להוסף לו ר' סי"ג דאורך והכשל בזה כמי שתופס בשתי ידיו ואינו סניח לאדם לילך לחן לו ואין בידיו יכולת ליתן לו כי הדבר הזה אינגו כרשותו וכמ אדם אחר ויתן לו ובזה האדם הנתפס נפסר בשלום מהלך לו ונמצא שהנותן שכח ורחיצה וברכה לזה שפשרי בן העניו אצל ז"א בכיכול שכני חיי ומצני אינו ברשותו אלא על ה' ההיינו כמולא שהוא עליו ומיקני הזה מתחנן ליתן לו מזונא ואינגו ברשותו ואמר' והנותן לחעני הזה צדקה מסלם את ז"א מסריחה העני כלפי מעלה ומצוקף לשפסם שנקראת רחום וחנון ובקל חכשפם ולרוח אחת אימסכ אונך פשטיח הפילתי וכי אני יחתי רשע מכל רשעי עולם שיש להם כל שכך ותהי אז שיהרו כאחר מרשדף ז"א ע"כ וכיוצ אשרי כשכיל אל דל ביום רעה ימלטהו ה' או יחזק בניתוי יקשרי שלום לי שלום יעשה לי ח"ת ולא אחקני ברגא אלא דא דליה ליה מרילית כלים ולא שאיל פרוסה כשום נברא ואיהו נכתבי דלא גלי רזוקא רליה לשום נברא ובשעת ריחוקא רליה הוא עוסק מרינה כלפי מעלה ואומר כי יחר חיינו אנא מכל שאר נוכרין דעלמא לנבראי הר מתעשר ביתו רליה מלייא מן הרבה ומן כסמא ולא אית לי שום פרוסה כעולם ולא אית לי לחם לאכול ונבר ללנוש"ך ריחוק קמי קודשא בריך הוא וכל אינש ריחוק בסעתי ויחיב ליה צדקה יקשלום לי שלום יעשה לי וחא חזי כל אינש ראיהו דל וחב קמי קודשא בריך הוא לא אית ליה קמי קב"ה חנגא בגין דלאו איהו נרעתיה ומכא לן מאיוב בשעת דאמר קודשא בריך הוא לשטן ראס"ל אל חשפן מאין תבא אמר חשמ לבן אל עבדי איוב אמר ליה חשפן קב"ה איה בר נש בעלמא דיחיב ליה מארי כסמא ותחבא ומרגליות וגבים וכל שוכא דעלמ' ויחא ניש א"ל בן יוך בגל אשר לו אך בשלח שמר בחזי"א שקא נפיק איוב כדמתיא ואמר הבי חפוב לך כי תעשוק הפוב חזה. ר"ל חתפק שתעשה לי. כי אבי ואמי עשו חנוף ואידמה החתברית עמהם בשותפות ותתא בי נפש תשמח חזפש הוא שלך אמרת אך את נפשו שמור חתנף שקשו לו אבי ואמי אמרת עשו בוכל טח שתרצ"ו חזו חפוב לך כי תעשה חעשק כזה. וסוף דברו אסר ליותק"בח איוב לא נרעת ידבר ונאסרכי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב סבאן שלא וכר לו ותען שתסיה דבריהם כלפי מעלה ולא נחשב לו לעבירה וחפזות מעלם בי אין אדם נחפם על צדקו מאדם שנתן לחעני הזה צדקה נרכם להסזלי העליון שיאיר בס"ת ראיהו ז"א שהיא בחיכל אדני סוד נוקבא ויחיה נאם מזונ לסעלה ולית דבי אליקר הזה דיכפרוחה לעני מאב"ב סעלי ובזה נפתחו לו שערי תפילה שהוא סוד העני סדת דוד שעלתה ע"י חצדקה לסעלה בז"א וסקבלים האיה מסזלא ע"י אבא ואמא כנודע בגרם רסעלות ומי שהוא מגיל את חק"בה מתרעוכרת פרי"העני סדה בגבר כזה ניס רעה ימלטהו ה בגבר זה הוא את חק"בה בצדקתו בכיכול. וכל זה שפני החסר שעשרת מתעורר בסעשר החסר הגדול של ארץ אשון שהוא מזונא מכולל בל חתקונים והוא האחרון אשר כתבתי וסמנו בא"ב בל חשמיע בזאת ז"א ונזקבי להוליד נשמות ולחשפיע בני חיי וסזוני כמו שאמר בפ"בשלח אחר הכאמר שחבאתי לסעלה באותו הדוף

ספס אחריו וחא חוך כל יומא ויכא נשיף פלא סיעתיקא קדישא לחניר אשון וסתגרכין בל חקל חפוחין קדישין שהוא רהל דבראי שסיאר סתחפוחק של הנכר שהוא נה"י שלו ובהחוא סיא אנגיר לאיתן ולתתא שהם ישראל וסלאכין קדישין אחגו כיניה כל הר וחר כפום סיכליה. הה"ד לחם אבירים אכל איש. ואי אפשר להתעורר כלי חיי וסזוני אלא בהתבר הגדול כל ארץ אשון דנקרא סלא ונאכר ועדק'חציל סכות ועני חשוב ככח ונם חפוכי בנים חשובים כמת כפי שאחז"ל ועדקה חציל ממות ר' חנין ועני חזה הוא שיגא כימי חרעה כי נשפוח נבראים בכל יום ואפי בזכן שאין זמן ז"א ונוקבא הנקראים העליונה סרעה הכפיחים בנקיבת חתתחתונה בעוגא שלא שפרו השכפה שכודה נשמיה חדשות והו סדה בגבר סרה שניתן להם הכפחים חתחתה והם ניצחי הלגלל שחיו בבר בעולם ובראוהו פעם אחת בבכח חטאם ומובראים לסבול עניות וכמול של אהבה זוטא אשר היא אינה באחרורית אהבה רבה בחפירות שנ' ובפשיעיכם שלחה אכזם ולעתיד לבוא נאמר שישוא אחת משוש כל המחאבלים על חמ"ל כשביל שיצאה ביסי חרעה והיא סרוכא כיסוריה של אהבה זוטא הנ"א הכניסה וכ"פ אהבה ני'הה'. ואלו הנשמות הם הראים לעתיד זה שפני חמא שעשו כשחיו בעם ראשונה וסניה בעולם. בכו איוב שהיו גלגול תר"ח דאיהו רח"ח לקב"ה בעין ע"ו ואלו היה צדיק לא היה חסה יבות אבות שעידנו על היס ונעשה הוא הרוש שאומר הסדרש שעתן הקב"ה שהוא הרועה לאב שהוא השפי בזמן שהיה צרה לישראל כשרון עמהם שר סצרים לפני הקב"ה מה נשתנו אלו מאלו וכי'ועולו על ידינו ולכן נאסר אצל איוב וכר כרע ואלו לא עשרת ים סיפין בראשי כתו ואוסרו וסר סרע והלא צדיק כשר היה וירא אלהים תם וישר אלא הוא סכרה שהיה רע בגלגל' דרות ונתקן באיוב וביסי משה היה ועשה כרינה כלפי סעלה עד שאמר כה שאמר כ' דוד אני ולא ידע סעם לימנוש שלו עד שעלה לו הקב"ה אליהו בן ברזילאי הבנייה שהוא אליהו הנביא זה ריע לו כוד הגלגול כאוסרו הן כל אלה יסבל אל פעמים שלש עם נבר. ולכן אל יהיה ארב אחר בדהיו של הקב"ה ובשתקן צדוקים. היכורין הנוכיף עליו ברכה סיסי קדם ובשנים קדמונים שכל ההיפכה סיניה בראשי שב וה כרך את אחריות איוב סראיתיו וכן בעניין חמעשה של חסיד אחר שכובל לנער את שריהו ובאה שבת חפסק סלגדור שרחו יצאה לו הקב"ה גם ועלוהה לו אילן צלף ומכנו היחה פרנסתו ופרנסת אנשי ביתו וקשה על זה המאכר סה ענין חתהפאורו של אותו החסיד שעסק סלגדור שרחו ובאה שבת שבת וכי לא היה אורם שספר שבת אלא הוא ולא היה צריך להיות נכתב בספר אלא חעניין הוא האדם הפגלגל"א אם ישראל כל חמצות שבעולם ולא יעקן החפא ההוא שעשה רקיים אותה המצוו שעשם סתויב הוא להחגלגל עוי שיתקן כה שהעוה שב"ה שיב את הגולל' אשר גול שצריך להשלים לאותו האור. הענור שהיה שופע עליו ובלאו הבי לא יהיה לו כפרה עולמית וכן הוא העניין אצל חתסיד חזה שחיה גלגול צלפחר שהלך את השבה זהוא שאז"ל מקושש הוא צלפחד ובתקן ע"י החסיד הזה שבאה בידיה להביאו לידי נסיון שיתוקן עלי ידי הענין הזה להביאו לכקומו הראשון של שורש אחוריו ל"סעל"ה וכן כוד הכניון אצל יוסף הצדיק שהוא גלגול יעקב חנר שכואל של אדם הראשון וכשנבר על חיעל"ה ושכר ארץ השכרת מ"ן בתן ראיה אוריהו סראיתיו ספס שהשבת חסיהו וסמנו בתן ראיה פרנסתו ופרנסה אנשי ביתו סמה שהיה עני קודם לכן ועני חשוב ככח ונעשה לו נוב שהופנו של כעשת בראשית ושינו מלו שנגר עליו עני ואין וסמנו ספס ויבדלה פרנסתו וחשיב ארץ הגולה אשר נול ופרנסתו ויהיתי מאילן צלף שכרוסת בשפו על ף ה' ויהא ויבא צלפח"ד ויסנין כן. וכל כקום שנכרתו בנבראי סעשרת בחסיד אחר מאיוב ואיבי יהודא או רבי יהודא והענין הנסיון של יוסף בפוסיפרע יוכח הוא שבאה בר אלי זה היה גלגול ר' בר אלי כי ר' נן בבא היה סן' הרוני סלכות והבן הסה לחקן על ידי דבריה קודש באחדות שליסה עם רשנברה ול"א עם השמיע ה' בביני הגולות של סצדים שהוא הקלקול של א"ח שאחז"ל מושך בעולמו היה

וכאח

וכאזה העת לחקן על ידי הנסיון והצה"ר פועל פיעולתו להכשילו
בכראשונה כדי שישאר והחזתו בו וישתאר לכפה ואשרי מי
שיתגבר על יצרו ויתקן עצמו כדי שיכוא בג"ע אל מקומו הראשון
כמו שאמ"ל כנגדן את מקומו בג"ע שלא יבוא אל מקומו הראשון
אם לא יעשה תשובה ואשרי לך ואשרי חלקך ושמח אביך ואמך
ולתרתך אם תעמוד בהסיון כל התאוות יתוקנו עמך ותאיר
לפניך ותשמח תחיה כאן ואחר כך תחצה לחיי העולם הבא וענין סור
היסורין של איוב אבאר ביה"ו אלהי השובה עלי כשיר הגלגל
בענין יסורין של אהבה שהקב"ה מכה להנוף בחלאים ויסורין של
אהבה כדי שתתגבר הנשמה על הגוף כי בשראת הקב"ה שהגוף
רוצ' להתגב' בתאוותו וענמני ורוצ' להכניע הנשמ' כדי שלא תתגב'
כח הקדושה וכדי להכניע תאות הנשמי של הגוף מה עשה הקב"ה
בכח הגוף ביסורין של אהבה שב' וי' חצץ רכאו תחלי ישל"ש
נשמתא ולא נפא והקב"ה עשה זה כדי להצדיק הדין עליו ולומ'
צדיק הוא יי' כי פיהו מריתי והוא ומרו בגמרא רבכו על פסוק
אם ישים אשם נפשו מה שכרו יראה זרע יאריך ימים ר"ל אם יקבל
היסורין מאהבה אבל הרשע הבוגם בעל היסורין ואינו מצדיק
הדין עליו אין לו בפרת שב' גר רשעים ידיך מהרף ומצדיק לכל
סטרין כמו שאמרה אשת איוב לכעלה ברך את אלהים ומת ואם
לה את תרבה כאותה הבלה בליסר כאותם הרשעים המתרעים
והמגדים לכל סטרין ואינם מצדיקים הדין עליהם ומסתיי' דברי
תירוף ונידוף בלפי מעל"א"ת הוא שאמרין למעל' שאין אדם נתפס
על עצרו שאני הבא דמהרף ומצדיק לכל סטרין ואומ' דברי' כלפי
מעלה שלא יחכן להבא על כפר ואומ' רלית דין ולית דיין כמו קין
והצדיק אומר בהכניעה רבונו של עולם וכי אני יותר רשע מכל
העולם כולו ורוחה רברי' כלפי מעל' והוא ומרו בזוהר שלח לך
ששמע רשב"י ע"ה כריש מתיבתא של תנ"ע עצמו ח"ל יפא דא
אהדרין סלין תרתין קמי רב מתיבתא על דין עתיקין צדיק ושוב
לו צדיק ורע לו שהוא בעניות היסורין דכלהו סלקין נו מחקלא
דאילנא עד דלא ייחך לעלם' ר"ל שישבין בדין למעל' על הנשמ'
קודם דרחמי לעי"ז נראיה זמן תצא ביסי הרעה או ביסי השובה
לפי משקל קלימת נוגה שהיא בקדושה או בסומאה והו"א ומרו
נכמו משקלא דחקלא הכי אית לן בחאי עלמא ומרו הוא כמו
שאומר המפוק בה אפר"א למרחים המתרעים עצמם כל ימי
חשבון ונקראים ימי הרעה אשר קלימת נוגה היא בסומאה ונקרא
כאזני מרמה ומכש בשני רינגן שלא ישמש מפתו ולכן ל' ישמש
מפתו ביסות התחל שכל הנשמות הם בכלל צדיק ורע לו שיהיצא
פלמעלה ביסי הרעה ודיינים ביסות התחל אבל ששמ מפתו בלילי
שבת והו מומרו אשר ישמרו את שבתותי לשון יסתיגו כמו ואביו
שמר את הדבר ובחרו בשאר המצות שיהיה נולו סוב בלא דחק
ועניות ועצר וענן ' סוב שם סבנים ונגות אותן לו אשר לא יכרת
כי בליל שבת צר חמוב נוכר הוא צר ונקרוחה ונקראת נוק'מאזני
צדק ולא יסתו א בות על בנים כי מחשבת ירעת מסומאה אינה
מוקה בליל שבת דווקא והו אשר לא יכרת ע"י לילית הייבר"א
וגרבר עור מפתו בסוד ליל שבת שהוא נקרא שער תיקון שבת
ומלה לא יכרת הוא אותיות אכהר"ת שהוא שם המשלם על עול'
הבריא' המתגב' ועול' בליל שבת ושם הוא הזוק ליל שבת באצילו'
שעליהת כבר עד שם ובעליה תלייא פלתא ונאמר ביה את תתנצ
על י"י על מזלא דעתיקא קדישא נאמר בגובר בזוהר יתרו ונחזור
לענייננו אל סוד היסורין שאומר הראש ישיבה של ג"ע הה לא לשונו
רב סתיבא נחיה ונלי מפה דשמע לעל' מלה הראא נלי ולא יתיר
מענין הדיבה הזאת אות אע"א רל"א סלי"ק בהזה"ק: בשיש ביר"
ואנחר ופירושו נוגא דלא סלקא ביה נהורא דנשמתא יכשמש
בית היסורין של אהבה יסלק נהירו דנשמתא ויתאחרן דא בראא
לאנהרא בגין דאית ניפא דנהירו דנשמתא לא נהיר ביה עד
דיכשמש כרין נהיר נהירו דנשכתא ואותאחי"ד בנוגא ונוגא
אהאחיד בה כדין סלק נהירו מני נשמתא דנשמתא מהדר מרומ'
וכשבה מעלי צלותיה ובעותיה מברך למריה"ם שמצדיק הדין
עליו ואומר צדיק הוא ה"ק כי פיהו מריתי הא כי יש כלא נהיר נשמ'
ונוף ומסגל מעשים טובים מה שאי אפשר ליה בלאו הכי בפני
הנשמת הגוף שקבל הקורם שנתגלגל כמו איוב ולא נתן הגוף
להאיר לנשמה בפעשים טובים והו אומרו בגין דאית נוגא דלא
יכילה נשמתא לאנהרא ביה עד דיכשתין כיה ובדין נהיר ואתאחי'
דא בדא ואינם שנאים ומתנגדים אלה כהיות שהגוף רוצ'
תאות הגופניות והנשמה רצונה ברצוני קדושה שזה כתענג לזה
ובימות הש' משוה אותם שהגוף נכנע תחת הנשמה את אינא
זהו הגוף ולא אהנהיר בהוא שהיא הנשמה ולא סליק בהוא
ער דיכשתין ביה"ל בהגוף שהקב"ה ברבאו ביסורין של אהבה
כדין נהיר: ספרא אחרא ביני למעכר הכי ובמש בהייבא נכל מה
דכתש כדין בר רשעים ידעך מהרף ומגרף לכל סטרין ולא יבול
לאנהרא כלל שאינו מדריף עליו את הדין ואדרב' מהרף ומגרף כל
מה שיכול כמו שאמרה אשת איוב בירך את אלהים ומת ואסר
אליה את חדבר כאותה הבלה: כהרשעים שנגרם' ובחרשים
לכל סטרין ומתוך צערו אסר שילקח הקב"ה את הנשמה ולא
יכה הגוף כי כזה תצא נשמתו אבל על כל מגים היה מצדיק על
עצמו הדין ובדין כתיב כי מה האדם בליעל שיכוא אחרי המלך
שיביא על עמו יסורין של אהבה ובעי לאחרמא ליה ולא יבול מפש
כקוף בפני אדם: ועל דא יי' צדיק יבחן ובפש ביה ובדין נדיבר
ואחקוף בנחיצו יבחן כר"א אבן בחן שהוא לשון מחק ומחקוף כלומ'
שקב"ה נחק להצדיק בכחיצה זו מחקוף וכח לשלום על הגוף נתן
ר"ש בשיק לעפרא של נ"ע אסר מלה מלה אבתרך דדיפנא
פימא דהגיגא מדשתא אשתמודע לי מלה מנו שרשא וענקר דכלאי
ואחה חמעין דאה גם ראה ער הדין סניע השנחת הקב"ת בהפך
האר מרעת לטובה ורחמנותו סניע על כל היצור אע"פ שהחילחו
רין סר ומומ בחכניעה רבונו של עולם וכי אני יותר רשע מכל
אנפת בי חשוב אפך ותנחמני הוא כותב הפסוק יסר יסרני יי"ר
ולמות לא נתנני ואלו היסורין באים מאבא ואמא ליכר הבנים
כרי שילכו בדרך הטוב וחישר האלהים עשת שיראו מלפניו:

כמו שאסר הנביא ירמיהו בפוף פגילת קינו כי אם מאום מאסתנו
קצפת עלינו ער מאוד אפילו שיניע הקצף לחכלית הסרך וקבל
ענשים השיבנו ונשובה ואפ' אם יניעו הגלגלים בפנים שונים על
כל זאת יש תקוה להשיבינו אל הע"ו כמוד הגלגל כי גלגל נ'
חסר לכלתי ידה סמנו נגרה ואם קבל הרבה אחמא ער שמחוך כך
אי אפשר לו לשוב בחשובה מחוך יסורין של אהבה ששלה עליו
הקב"ה ישוב והו נרמז בהשיבנו אתה הפעל להשיבנו בחשובה
שלימה ועל כרחינו נשובה: ויניע משפם התולדות שלו בשעתו
ויוסו וכולו של פעם הראשון באחריה דירקן ליה אבל באחרונה
ולא ירעין ליה נרחמו ומרוכא ביסורין וענינות ואינן מקומו לכן
נדחה מכל סוב וענינוי והיו נפחמו' ער שמחקן את פקודיו ואו זוכה
אל חידוש יסיו כקדם תחת המוכל שהיה מקודם בפעם ראשון אבל
על כל פנים סוף הסוב לבוא אל התכלית: ואם תאמר למה ליה
לאהדריה קרא הלא כך משמעותו לפנינו כמו שמהדיר הפסוק
השיבנו לאחריו ר"ל ראי לא אחדריה קרא חזה אפינא הני מילי
מחיים כרם שמע מרבתיב בראשיה למה לנצח תשכחינו על כן חזר
וכפלו ללמדינו שאפילו אחר דינו של ניהנם יש תקוה למנשעי
ישראל שהם עתידים לשוב ולהתחרש כאלו לא חטאו מעולי והוא
אמרו חרש יסינו כקדם על דרך שפחיבו ביסות עיניהנו וי' יאמר
ארם אין אחר נפר החקנפה שהיא ער מאוד שהם פוכה והחכמה
לבן אם' השיבנו ונאורחה ורי צרכנו וקחלת חפם כפרו בפסוק סוף
דבר הכל נשמע כי על כל מעשה האלהים יביא בפשפש על כל
נעלם שהוא בגלגל הראשון וחזר לעולם ינלם כפנו ולא ירע
ואשם ועל זה יביא הקב"ה יסורין לרבאותו ולמחרי ככל דיפי
ועל כל פנים מדציק הדין עליך שלא תאמר אין אחר נפר דין כלו'
פובה ורחמנו פוף דבר את האלהי"ם יראו לצדק דינו ולברכו ככל
עת אם פוב ואם רע כי זה כל האדם כלומר כל עצמותו ולא בא
שם אדם לעולם אלא ללבנו ולצרפו כצרוף את הכסף והכסתן
את החהב,ואת"כ והשביע בצחצוח'נו נפשך ויצרוך כצרור החיים ער
עולם ויעלך צירוף דינך להיטב לך לאחריתך אחר נפרין כן
ביאר ס"וחרב רבי עקיבא ולה"ת אשר אור חודתו היה זורח בק"ק
רינץ שבאשכלא בספר עשרה מאמרות חלק ה' פרק כ' נגם בנבואו'
ישעיהו הוא בפול הפסוק האחרון והיה מ'די חדש בחדשו למיים
בנחמת ואנו אומרים כהא והא איתמא לסמרא דמורדים
ופושעים

נפושים נמי שימיו ריראון לכל בשר אף שיובן עוד תוכן למוערים להיות לחם נתכת שיבואו להשתחוות לפלך ח' צבאות תורת נא מפשטות המסוק צריך ח' ככל דרכיו וחסיד בכל מעשיו וכרת חסידו' הוא לעשות להם לפנים משורת הדין ועל זה נא סוב ה' לכל אפי לרשעים ורחמיו על מעשיו הוא קאי על אותם א"ח שרואין עבריו אוכלים חם ירקבו ספח שברחמו להדבק בסקור אחיי ע"ר שאמרו חז"ל אין מקבלים גרים ליסות הסשיח וסמכו למדנו לדין התחייה גם כן שיש לסשפט רשעים האלה הסשפ לדור אחרון ומצאנו לזה קמו הפסוק ותיה סדי חרש חשני שכבפל בנבואות ישעיהו בסוף הספר יבוא כל בשר להשתחוות לפני אמר ח' צבאות והם אותם שהלכו אחרי תאות הנופניות על דרך בשנם הוא כש"ר שהולך אחרי תאות נופניות שכולו בשר שבארנתו בשיער הקודם וכל הוא ריבוי שבשר חסירוק שלחם יהיה להם תקו'נתם' ואפי' קרח יקום עם עדתו כביאת משיח ולחם הוא שואל בכל שני וחסשר אל משיח מתי חשוב תיצלנו מתהומות הארץ ואומר להם לכו לאבות העול' זרמו לזה צדיק בחם"ר ספר"ח ס"ת קרח שיפרת בן הארץ בסוף יובייא בארז בלבנון של נ"ע ישנה ואחרי נסכר לעזנש ניתנם פלשון נסכר ח' אותם כיר סיהרא נגו' שהוא פלשון כסירת סיר אל עיר נאולה תהיה לו וכמה סניע דהמגמותו על כל חיצור לפי שהוא בנת עולמות וחרוייבן וחם הנשמות של העולמו' שנקראו כמסו נפשות של עולם החזה כי עולם תחתון הוא סדי הנפש שבגר בו חסוב על תרע של' ונפש כי תחטא ונו' חם רמעו' חעשוקים ברע' ואין להם מנחם באמרם למה בראתנו ככך שיחידי ברי ותי להיסב לאחריהם אני שיחיו מושניים ביותר נאולה תהיה להם וא"ת לסת לו כל זה ולא כבר פירשתי זהו בריאת חבחירה שהוא שבר ועונש זאי אפשבללאו הכי ידיעתו של הקב"ה אינו כידיעה בשר ודם כי ידיעתו של הקב"ה מקפת זמן הזה"ז מקצתו ועד קצהו והיינו זמן בריאת אנלגליהם עד החיקון האחרון שיבא לחפשי ל' תינוני גן עדן נמצא שידיעתו של הקב"ה היא טובה להסיר תאותו ותחסתו שקבל עד יהיה נקי ואז סוף ידיעתו למובה כמו תחילת ידיעתו והוא שיבא אוסר אצל הקב"ה תחילה חסחשבות היא סוף חמעשה וסוסוף הוא שיבא להשפח חנם לשוכחו ונמצא שידיעתו של הקב"ה נוסרת על הבחירה ואין לאדם פיענוח שהידיעה היא מכח חש'בחיר' ולא כדיעת הפילוסופים שמבלבלים יסודי התורה בסברות בלבול מוחם לכן קראם שלמה חמלך ע"ה אשת זרה האמרי לשמרך מאשת זרה שסברותם בא מארכסם וחבריהו כתות של אר קליפות יח דכתיב ומן חרחיב בקבר ורע כאור נגה ולית בהו נגה של' ונוגה לו סביב ואומר בזוהר חרש ס' יתרו דף ע"ר ע"ב ונגה לו סביב רא איהו סלכות יח דכתיב ולין נגה ולאו בחו נוגה רכתי' בהו סביב בנין ולית בכל סלכות ראינון קריכין לאור דמתימנותא בחתים שסחם יצאו פילוסופי' ורצו להכריח בסברתם אמונת אלהות וקצתם יצאו מן חדרך בקבר ורע מזויפות והוא אומרי אף הכא באינון קלים' לאו כאן וקריב למומא כתאי והאי סתרא ליה נגה ולאו כיח נגה נפקא סגו סוחא זנחיר סתור כחור ועל זה אמרו חז"ל ארור האדם הסלסר את בנו חכמת יונית ורש"י ל' סתרען הפילוסופים ואומר שהיא חכמה פרסיים ספני שרבו חכמים בחכמת הפילוסופיא והיה סחלוקת גדול ביניהו אומות ספר חכמה נכוכים כגורע בין חבסי צרם וספר' שנמשך זמן רב והיה תורתינו כשתי תודו' ער שהתרימו זה את זה ויש רשי' ל' שלומציעה' והפך נזכות אבל באמת אפי' הרם"ם קשין חרסח על ליסוד הפילוסופיא סוף יסיו כאשר יש בספר שיחן סורחה מפני שראה שנמקום חתנאים נזכרו בספריהם אנשי אל ער בחורתינו הקרושה לכן אל יעיין שום אדם בספריהם אעפ"י שהם בעצמם היו בכלל האמונה הקרושה אבל ראיתי כמה ובמה מהם ברורות והיו בעו"ת שנמו למינות אורות ספרי"ם וסברותם ומענותיהם ער שבעו"ת היו סלעיגים על התלמור ועל דברי תורתינו הקרושת אשר לבם היה רחב ופתחו כפתחו של אולם' זרסו בהם סורמה נפלאים והזהירו בספר הקנה מלאכי

תשכינה שלא ינשפו סאספרי ר"ל בספרות שנלח על ריחם עד שנוכר עון שלהם בסחיבתא ריקניא ויעין בספר הרב יוסף יעבץ ז"לתח חסיסד חגדול בסליעין עליהם בסאסר האחרות בלשון זה ומצותצה זרבי נבלעים בתוך דבריו שבתב על דברי הפילוסופים מה שססמיקים עצמם פלרי הנכרים ורוצים דברי נקיי הדעת תורתינו הקרושה להגשימם על דרך הסבע כמו הרלב"נ שכתב שהם נקמה ונגלר בכפור ונקרש ולכן עמדו כמו נר וכניא ראית פלשון קמאו תהומות בלב ים ונם ענין נם האחן נסים אחריכ שרצו לנשים אף על פי שהרסב"ם היה חביר נרול ונאמן עם הבירו על כל זאת אין לעיין בספרות אלו פלשון חלקלקות נופת חסופנה שפתי זרה בסענות וסברות סזויפי' והדבק עצמך בדברי אלהים חיים של האר' הקרשב' ע"ה ואז תנות וחשקתו לבסח וחנות

וחעסור לנוחלין לקץ חימין ג

פרק לו

זאת תורה אחרת כתני בסור עיבור אמא סו"א הנולדת חסר לו"א ונוקביה פלשון באשר נפלאו אפו בן להסחזיק בסניעה הצרק לא זו שסניעה הצרקה נוחם שלו להקב"ה בסנשבאירנו שב"או יחזיק בסעתי יעשה שלום לי והוא אוסרו והיה מעשה הצרקה שלום בין הקב"ה לחיצי הזה' אלא אף זו שוכרת להתעכר בו נשמח אחת מצדיקי חסירי ישרא אשר מעכר' נג"ע בהיכל חסיריו בשכינה וכזה אירע מעשה כיפי האר' ילה"ה פעם אחת ישב הרב ר"י לוריא ע"ת בכיתו ולמדיו ישבו לפניו ובכנם בסוחרר שמואל אחיהא שחבר ספר פרש שמואל על פרקי אבו' לרבר"ם הרב ז"ל שנכנס קם מלפניו פליא קוסחו וא"ל כריך חבא ולקחו בידו הסיבו לימינו וברב עמו כל צרכו ואח"כ יצא כמרר"ש מלפניו וכסהר"ר אים קליפירי ע"ת להיות שחיה חקרן נרול אסר להרב ארעי לא אוכל להחאסק כלשאול לסכ"ת למה קמה לפניו בחבחור פליא קוסתך ואסרת לו כריך הבא סה שלא נהבר כן פקומ ע"ל חייך לא מלפניו זה חבחור קמתי כלא קוסתי ולא לו אסרתי כריך הבא ' אלא לרבי פנחס בן יאיר כבתי שנכנס עמך למעלה סקל ראשו שנשמחו נתלבשה היום הזה בזה חבחור כמני שעשה היום הזה איזה מצוה שנהנו רמני לקייסה חעל בן נתינבר היום בו נשמחו להחזיקו ולעזרו בסצוה כאלו זהו סור הבא למח' מסיעין אותו מלמעלה כי חכף שיעלה במחשב אדם צריך לעשו איזה מצוה נרולה חבף באה נשמח של צריך אחר מאיזה היעלם שנהג כזמנו לדרוף אחר אותו מצוה ומחעכב בו ובזה יש כח ביד האדם לקייסה כחלכתה ולולי אות חצח"ר של אדם היה בחנבר עליו והיה מפתיעו שלא לקייסה וזהו שאומרו בנסרא רקיושיע אלמלא אלהים עזרו אינו יכול לו ובשפת מהר"ר חיים ז"להה את רבבי הרב קם ורדף אחרי רבי שמואל הנזכר לשאול לו אם צדקו רבבי הרב ע"ת ובשהשינו א"ל חייך ר"ש שתאבר לי מה מצו באה היום לירך שכך ובך א"ל הרב"א ל' חייך המצו שקיימתי היום הוא שהיום באשסורת הנקר קסתי ותלכתי לביח הכנסת להתפלל ובהליכתי בדרך עברתי על ביתי א' ושמעתי קול בכיית נרולה מבפנים ואסרתי אסורה נא וארחת על מה הם בוכי וראיתי אותם כולם ערומים שבאו נוגעי לילה ונענו כל אשר לחם ונם מלבושיהם הפשיטו כיציהם סיר נסטרו וחסכי עליהם ומשסרי את מלבושי סעלי ותלבשתים סעלי לבעל חכי' ואני חורתי לביתי ותלבשתי בנרי שבת והנך רואי בעיניך שאני לבוש בנרי שבת מיד נשקו ר"ח על פיו וחור לרבו וכיסר לו סמעשה א"ל האר"י ז"ל וראי כך היח ובעבור זאת הסצוה ובה שנתלבשה בו נשמח ר' פנחס בן יאיר אצלי כן חסיר נתנ' לילך לפריין שבוים ולנסול חסר עם האוסללים והרכאים על בן ירבך אדם עצמו בחסיר הנרול של דיוקא ר"ת שקוקא הנקרא סול א"א החופף על אבא ואמא ואנן צריכין לחסר כי ירושלי' על רינא קיימא ורינ"א היא כי רינ"א ר"מלכו תא רינ"א היפוכו אדנ"י ובגלו' החל הזה על פי הדוב יונקת סהרין כסו שאומ' בזוהר רות חזינא בספרא ראדם קדמאה כיום שחרב בי' המקדש לא חות שכינתא סחר כדוב שהוא הור הוא הכוכל צערינו ואין לך יום שאין קללתו מרובה מחבירו יענ"יני צער ותלאים מתחדשים לשונאי ישראל ונצירה הנלות ע"י אומו' העול' ואין מחזיק ומתעורר בחסדים ולכן ראוי ונכון לרבק בנמיל' ורחמים

חסרים להמשיך מחסר הנרתק הזה למפה הגדים והנ עליך ומסתם
ויבא רמלכותא ואיזו נעשית ציוה לשמע׳ החסר לכל ישראל
מאמרם ז״ל כל המתפלל על חבירו והוא צריך לאותו דבר הוא
נענה תחלה וכמו הראשון מחעשרת כפלים שבא ראשון לכ״ר
נופל שכר כלם הוא נתנה וחם אינכם חסרים כי הוא ציוה יסוד
המשפיע לכל ישראל והו׳ המקבלו׳ ועל ידו בא השפע דרך חכלי שלו
וכן הוא אצל אברהם אבינו שקבל עליו שכר כל הדורות מנח ועד
אברהם שעל ידי נצטוו ומחסרין יכין ז

פרק שלשים ושבעה

חובה עליגו לבאר למה המלכות׳ בעולם ומכר נכלית׳ כיסוד דיהיה · ונאל״ר שבמצב זה העולם הניקודים המלכות של יסוד איזה נראית כי היא רבוק׳ ביסוד כלוסר בלשון דבוק נקראת בלשון זכר כמו שנאמר ת״ח הרבר אשר מל יהושע ומילה היא נילוי תעטרת ושחתעטרת בכתר ואינה נראית אז היא נקראת בלשון נקיבה זאת ויכתיב ואחרי עירי נקמו זא״ת ומבשרי אחזה אליה שחסמוך נאמר על אברהם אחר שכל ימי חעקד הרבר׳ נרים ומלו עמן וכך פירו׳ המסוק אחרי שחתבחי חיניר שלי שהיא הנילה נם אומות חעולם נקמו את שהוא האבר שלהם בשהוא עם הנילה נקראת ואת בלוסר נקמו החבחוו ונלו חעפר׳ חרי לך בחריא כי חעטרת קעוד שחי׳ נלויה נקראת בלשון זכר וה ובשהיא סבוסה מחעולם נקראת בלשון נקב׳ אות בכוד זאת חקה חתוחרת בסוד פרה אדומה בסוד רינין של ר״חאר״ם והיא ת״ת׳ ונעשית בסוד פרה אדומ׳ ובחילכי סלכות היסופירו׳ על ה״כ בקר ושרות שהביאו האדון מארץ פלשתי״ם ניספריא׳ אלהיכ מחקליעות של נ״ן ראל חנו והיא נן של נחש ובשריפת חפר׳ ישלשו חרינין בחסומאת הסבסה את רחל רבריאה לקיים בפילי אלהיהם חשתחון באש ובריך שלא׳ יעשו בר׳ סעולם פלאכ׳ שהוא נא מחקליפות שבנוי מחסא א״ח שנא׳ בזיקח אפר חאכל לח״ם ומחקליפות באת חסלאבה ואחר שיחא אלפי חי עלמא לא יחיה פלאכה ויתבנר הסנוחה ושבת לחי עולמים · ונחזור לינינינו ובשיבא בשהיא לעצמה למפה מחיסוד דהיינו במקומה נקראת בלשון נקיבה ולהיות שזה עולם הניקודים נקרא זכר לכן אינה נוכרת כלל כי לעולם היא נכללת ביסוד של כל אחר מהם מיר אבא ואמא הבל בשאר לבל הוא נבלל בעולם הזכר ובר ובר בכלל ולהיות שחנקודות הם נשמות האותיות וסנהניה במפא לבנם ער כאן נקרא עולם הניקודים שמשם באים הנקודות לו״ן שאותיותיהם הם בליניקוד כמו שאנו רואים היום שחס״ת בלא ניקוד ובלא פעמים ואנו מסייכין בכוונתינו בהקריאת מארך ואבא ואמא החכרים שהם מסיב הנקודות והעטרת · והזהר שלא תשקה בשחראה כתוב יעלם הנקודות שהוא עולם התוהו כי היא נקודות ציורית של בעלי התנוסה ובעולם המתקלה הם העטרין היורדים בכל יום לתיר ונוקבי׳ם והם הנקודות של האותיות שנפלו הסקבלים תקון ודעתו :

פרק שלשים ושמנה

ארוך יש לו׳ר׳ עב׳ם ד״ע׳ב ס״ג מ״ה ב״ן עליה בהיב חשם עבים רכוכו והנה ע׳ב רס״ג ״וד ה״י וא״ו ה״י תישר
אותיות עולם ע״ג כי לעולם נשאר רשימו ד״א באבא ע״ב רמ״ח יו״ד ה״א וא״ו ה״א יהו״ה ע״א וא׳ חיתיר למעלה באבא הוא ע״ב ע״ב רב״ן ; ״ה יח״ו יהו״ה עולה ע״ב אשור פיעטרת שיש לו ע״ב ס״ג בעגם בגלוי הם גלויים בו ביותר כל אחד בפני עצמו רהיינו ע״ב בהוא ראש לכל חאצילות שאר חשמות שאריך יש לו ריאשא גם בן וס״ג גם כן גלוי בו לפי שהוא מנקודות׳ כינה אבל״ם ה״ וב״ן אינם מתגלים בו אלא ס״ה בעלכם בתוך של ס״ג וב״ן בתוך ת׳ בתרא · והנה אריך נחזן לאבא ואמא ע״ב פימים וס״ג משפאלם ד״ב הוא הוא של קטנות שאנו נותן לשניהם ואינו אלא ע״ב של ס״ג לפיבך הי״ב של אבא החר לשבא אבא וס״ג של אבא החר לימין אמא בסו הנסירה שנעשית פרצוף החו אחר חשלמת קומת שניהם שהוא נרלות שלחם · ודע כי סור קטנות הוא כדילון והיינו חחלבשו׳ בנחינה של הימים וסרולן הראש בחחלבשו׳ ואין הראש מחלכש כלל אלמא אין כאן מוחין מאירין ונרלות חוא בקו׳פנימי באויר פנים ואז המוחין מתרבין ומאירין בעצם והנה יש לאבא ואמא קטנות ראשון בהחלק שירי הנקודות אחר החלבשותם באחת לשני הפרצופין ונרלות ראשון שלהם הוא בחבנם פרקי דזעיר׳א של אריך להשלים קומתם כראמרן זהו קטנות ונרלות ראשון שאנו צריכין לדרוש בהם בסנ׳ב׳ראשי׳ : את״כ בשהוצרך אריך להתקטל נתרבה האור באבא ואמא ולא חיו יכולים לסובלו אפילו אחרי שנסטר האור סאריך לאבא וסאבא לאמא ונתעברה סזעיר ונוקבית הניא · ולפי שהאור סירי יוברו מאבא לאמא וסטנה לזעיר ונוקבית הניא רשיסו בכל סקום על בן חייב אדם תרשימו קומה קטנה מחני אבא ולמפה בולל זעיר ונוקבית היינו ס״ה מאלף של ס״ג וכ״ן סה׳ אחרונה בדלילי אמנם ס״ה באבא עיקר וב״ן ספל אליו יכלל בן · וכן באמא סהחזיה ולמפה כוללת זעיר ונוקבי׳ והיינו שם בן עיקר וסה נספל ליה בהחששות הנושא תחתחן שהיא חכוא׳ לפרצוף בפני עצמו והעליון בן הוא נרחק ונעש׳ נם הוא פרצוף לעצמו על ראש הפרצופין וזהו קטנות שני לאבא ואמא ששיעור קומתה אינה אלא ער סרמשא ולבא ויש להם נשיקין הבלים ודבורי וכשם ולמפה נקראים ישראל סבא וחבובה ראוים להנחות והלוליד וכשיבח׳ חזונם נבלל׳ת תבונת באמא וישראל סבא באבא · והו נרלות שני שלהם שהוא מחחדש בכל עת שיש בהם זוח ודע כי כרת׳ סימת זעיר ממות אבא לנצחים שלו נעשית קומת ישראל סבא וכהו סביר הפה תחלת לנקודות צין שבאימא או אוהה הסימה היא בסור נקודה ועשרת אותה בלי בסוד בריתה חברית של בינלת כצוה שאין ר״ש מתיברת בסנה וברהם׳ נעשה פרצוף של האדה שאינו זו באימא לינלת בסוד הרוה הבשאב סאיש לאשתו שפירש רב יבא בסרפת משפפים והוא פרצוף תבונה ויש בו כוד ואד יל״ת סן האויר להשקית את פני האדמד׳ הוא סדר סיין נוקבן בסוד ראש סליק וכו׳ ולא נאסר אר אלא ואר כי אד הוא ציין שהוא עול״ת ח׳ עילאה ו׳ של אד ריבה פרצוף זה של האדה שאב׳ הוא משפיע אותו ליה בדי שבבוחו חוכל להוריע תחילה בביאה שניה ילדת זכר בכח החסדים המושפעים אליה אחר כך · חה הפרצוף הזה סוד נשמתן דזעיר״א שוש׳בני זיעיר שהן מעודרין נוקבי׳ן ליחוד רהא אין דרכה של אשה לחזוד בסכוואר בזוהר ובעורו׳ ערי״ק יומיא וקב״ה ושכינתיה אורחיב הביאור בבנין זעיר ונוקבית כיד ה׳ המוזכה עלי אשרי׳צוה עלינו את הבר׳ חיים ער העולם אמן ז

פרק טל

ויצאלך בי סיסוד אריך אנפין פרישא דיליה יוצא הכל׳ ונהלק לשני ראשים כי פרצופיהם העליונים הם נעלמים מאוד וסזרוזנים בסוד חכל ונשיקין ובזה נעשה זעיר אנפין ונוקבית קצה חיולי לאור פנימי שזרע עיסת פנת נשבר שלהם אבל הוא נעלם מאוד ותא תאור שכאיר על ראש הולד בנבון אפו שאמרו חל׳ נר רולק על ראשו כן הוא בז״א ובאחרונ בסקופו בעורת עתיק יומיא · והנה אבא ואמא מניעים עד דקבא דאריך רבסולא אחבלילין ולכן אין האורות שלהם צריכין לחזור בסוד אור חחוור שסשה למעלה דרך השערות כמו בא״א אפנב כותנם לתת מוחין בי בניהם וזעיר ונוקבית מחסת השקם ואחכתם שלהם לבניהם בסוד ושס״ם לא זכו בעיניו כי ו״א נקרא שכים לא זכו בעיניהם בסוד של אבא ואמא · ותמיד נראה כי עדיין צריכין תיקן יותר ולכן מתקנין אותו תמיד ומנחילין אותו בעטרות תורנו בורא שמים וגופיהם והאור שהיה ראוי לעלו׳ ליבא דרך השערות כי כל חשערות נעשו בסוד אור חחר בעדיי אותו ואור יורד לשפה לחות מוחין לו״א ולבן אבא ואמא הם חלקים בלי שערות ואינם בסו אריך העיד כי השיערו׳ חכלתם הם לצורך אור הסקיף בעדיי וכיון דאתכלי״ן בסולא חמקף אותם. ואינם צריכים לאור מקף אחר א״ כ שערות׳ ולבן יורדים האורות׳ הסם להיות מוחין לו״א ונשארים הם חלקים בלי שיער וסור חשערות שהם לבחינות אור המקף הוא נקרא ואת סור הסבוק ואחרי עורי נקבו את ונקבו הוא לשון מקף פירוש כי השערות היוצאו׳ אחורי האור מכחוץ הם בחינות הסקיפים · ולכן אין לו׳ שערות הראש.

אבל

אבל זקן יש לאבא ובו ח"תיקוני זהו סוד זקן אחרן הר"ח עולה ח' תיקוני דיקנא דאבא ולכן כפלו בפסוק על הזקן זקן אחרן הראשון הוא אומרו הזקן הוא הת"א הידוע ר"ל זקן הידוע של א"א שיש לו י' תיקונים שביארנו ואח"כ זקן אחר הוא זקן דאבא אבל אפי' אין לה דיקנא שהוא נוקבא כי לא יכוה הזקן התחתון עד שיכוה הזקן העליון ויראת קצת מיניה והיינו השפה שעל הפה הוי אפשר לתולייר ולהורות אם לא יהיה הידוע פנים של הזקן וזה סוד הפסוק ויוסף הוה יפה תואר ויפה מראה הוי"ה סוד חברי' ויוסף עולה ציון וקבלה כי משיח בן יוסף שהוא יוסף בעצמו כמו דוד הוא משיח בן דוד והוא יקבא לציון קבאדי גרולה וישיב לירושלים ברחמים רבים בהרה בימינו אמן:

פרק מ

כבר בארנו כי הסריס אל אחר אין לו זקן כי הוא בחי' תולי' ואין לו הידוע פנים ולכן כל מי שאשתו יש לו שורש ניצוץ סרוקי' דאריך הוא סוליר בנים קודם זמנו כמו בצלאל ע"ה שאמרו חז"ל עליו שחולירו בן ח' שנים והרי זעיר אין חסרון שלו בגופו עי' ג' שנים ויום אחר כאשר נאבר במקומו אין דע כי בצלאל היה מעולם אבא ושרשו היה מתיקון חשמיני הנקרא נוצר חסד מזל העליון ומכנו קבל שפע לחולייר בן ח' שנים ולהיות שהיה מאבא לכן עשה הוא את המשכן שהוא סוד אמא כמו שבארנו למעלה' ולהיות שאשי"ת אלה"ה היה לו ניצוץ מאבא בסוד יחידה כי כבר חשלים נשמתו ולא בא לעולם אלא לגאול את הרור ולהקן את העולם ולחזירו בתשובה שלי"מ ולכן שפע הזהר והיין שהיה יוציא שבשבל אותם אויר אפיין נתנו לחם שעם בשמים כן המעשים הידועים אשר נלה אותם הם בשעם הנשמות לכן היה נצוצי מאור בזקן שלו שלא לגלות כלל העיקר לא בהיר ולא בסכלותים לא לפעלה ולא לפפה בשום מקום כלל העיקר שלא לגרע ולהשחית החסד' עלאה דיקנא דיקנין קדישא' ומי שעושה בחצי ימיו מרמה להעניש עצמו בפילי דחסידות ינהג זה וחכמתו גם כן רק השער שלו השפה היא מזוכו בספרי' כל מה שפעבב האביל ומי שיש לו עיניים בראשו ומה בקרקרו ולב לחבין יבן שאלו הם רזי עתיק יוציא בעליל אפומות נתנו מרועה אחד ויש לנו רמז גדול על פרי שאמרנו למעלה שבצלאל היה מעולם א"א שאומר המברש בצל של היין פ' בצל התיקון הראשון של י' תיקוני דיקנא הנקרא אל של א"א זבאין נקרא גם כן אל בפסוק מי אל כמוך' שהוא התיקון הראשון של אין:

פרק מא

דעני אומיך סוד גדול שלא השיגוהו הרבה מן הראשונים רע שנות הגו"ן נתקנת ביסוד ויקרה בבינה שהיא בלולה מי"ה נסתרא ול"ו הס"ג רע משתחשה הגן מן חחי כדוכר הוא נקבעת-ביסוד יסוד אבא נקבעת בו שפני אריך יסוד אבא הוא נכנם תוך יסוד אבא וכבר ידעת שיסוד אבא הוא אריך יסוד אמא הוא קצר שפני שהוא נקיבת יסוד אבא הוא אריך מיסוד אמא יותר שליש מעם משתלקקין לו' שלישים הב"ר גג"ה נה"י ולשים נ"קצרה ויש נו"ן ארוכה' נון ארוכה הוא ביסוד אבא נ' קצרה והוא ביסוד אבא שהוא קצר הפה ואשר אין אשפי שהנון ארוכה שהוא דין נמוך בסוד מנצפ"ך שתלוי באבא שהוא רחמים נמוכים משתתף בו שאבא הנון היא מל' כ' נתיבות חכמה שהם ל"כ' אלהים שבמעשה בראשית שבהבה אינם נראו אות' מעולם פעלה' שפני שהו' רחמי' משפי' וכשיורדי' ל"כ' אלהים ביסוד של אבא והיינו מ"ה העולמים שהוא בעת יהוד אבא ואמא נמצא שביחוד ל"כ אלהים הנ"ע הם העולמים עולים בין מ"ה אל"ב המשים בכספרי נבכה' וכשובבים יסוד אבא ליחוד יסוד אמא ומצא שם חנון כפום שהוא בביכול כנגד מקום התפוח באשוד' אז נעשה חל"ב יה"ו של אבא בסוד נ' בפרקל ושפני שיסוד של אבא הוא אריך נעשית גם כן הנון ארוכה בסתום ודע שיסוד אבא הוא בסוד או"ו וכשנכנס לתוך יסוד אמא שמתוא שם הנון כפופה הרי ו' הנו כפופה' סוף ב' מתפשטים ל"ב ח"י של יסוד אבא שהם נון פשוטה הרי נ"ן ולכן כשתרגמ' לכתוב ע"ן יש בין שתי נונין ו'אחת שהוא רמז ליסוד של אבא כנו' נגם נשיב תשובה אחרת שלחיות שכתב הרשב' באורא של נשא הוא לשונו כ"כ נתיבין דחכמה כך איתן באבא לא כתפתחין וכו' נתחין לועיר מחפרשין לל"ב שבליץ דחכמה ופרישא דמלתא שאלו הל"ב אלהים שאמרתי שירדו ליסוד אבא אותו הוי שאמרנו הוא מסתם הל"ב הנו' בהתחברותו עמם יהי הנעשית בסוד את אותת שהיא נ' הנו' אות' פי שהל"ב הם שורש הדין וגם הנון אריכה שהיא דין ם"מ אינם פועלים פעולתם שם שפני שיסוד אבא הם רחמים פשוטים וכשיורדים לזעיר שם פועלים פעולתם ומחפרשין לל"ב נתיכוה הם ל"ב אלהים עצמן הגן עצמה כשירדה למטה ביסוד זעיר שם לא היה כח בהל למחקה ושאר' הנו' מדת הדין נמורה' ודע שהגן הזאת בליבר משרשת למעלה מאבא ואימא משם נתצבו נשמות רב המנותא מבא ובנו נשפתו בסוד נ' אריכה' ובנו בסוד נ' קצרה ועל זה נקרא בחבר נחא רבא ונחא חזא ר"ג נהרא חזא סוד יסוד וכמו שחרב בחר חיים לעולם מתנועע' כן איסור לעולם מתנועע כרי להשפיע למלכות ושורש נשמתו שלי"מ רב המנוחא מבא היה יהודע ובנו היה בניהו כי"ה' והוא בכל זעיר זעיר שבמשרוחה וזי"ע שהוא שאריה השם של הידוע ר"ל ידע כמו וידע אדם את חוה אשתו והיינו יסוד של אבא שבו הידוע"ת בין איש לאשתו ובניהו הוא בי"ת' שהוא מיסוד זעיר של אמא שיש בו שם כ"ן ולזה אתקרי בניהו בן יהודע שכולל שם כ"ן ב"פ שהם שני שמות של חוה של מילוי דזין שעולה ב"ן כל אחד מהם שהם מיסוד בינה שהיא של אמא ולזה נה בקצרות שנים כשבא בניהו בינוקא שהיה בנו של רב חמנוחא מבא וחו' יחודע ונה מפני שהשלי"ם נשמתו באותו זמן וגם כן נה בקצרות שנים בזמן שהיה בניהו מפני הסיגופים שעשה חרו שאמר הכתוב וחשא חבה את האריי בתוך הבור ביום השלג ר"ל כי ביום השלג נמצל בשלג עצמו ושבר הקרה כנגד היצה"ר שהיה מסיתו ומדיחו שלא לעשותו והוא כבש את יצרו הזה החבאת שהבה את האריי שהאריי הוא היצה"ר והם התפוחים שפריה כתו קב"ת ח"ש בוחרים בלק עלזה הינוקא ודין אינן התפוחין דאריה בתו קב"ת וחכוזנה בעיי כי כמו שהאדם הפריה הריח נכנם לתוכו ובהיותו לתוכו נכלל בגופו כביכול אלו ועשמות קדושות ומהורות ובפרט הם אשר עוסקים במרכבה והם מעלמא דנוקבא' דהיינו אבא היא מריח בתם כביכול ברבק נשכחם בשביעתו וא"ת מריח אותם שהם מנוקבא אינם חיים כעה"ז חיים אריכים והשתנה היא להיותי שתנקיבה הנמצאים נרפה מיתה לעולם גם מלכות נקראת עץ החיים סוב ורע ודליה יורדות מוח פי' שרגלי המלכות שהנה' מתפשטות כעה"ז והוא עולם תחתון דהיינו וכל הנשמות הבאים מצדה חיין נלהם חיים אורכים' ודע שיצחק אבינו להיותו שהוא מדת הדין הקשה שמלכות הוא עקף' אחר מבחת' דהיינו מעקפין ולית כביכול בשם נקבי' שהיא דין כרבתי שוב אשוב איך כעת היה ולשבת בן הרי שבתכב' לשרה ועל זה נעקר' על גבי המוכח וכמעט שפת אלולי שחק"ה אמר את"כ לאברהם וגם נתתי לך ממרי בן יחלה אותן בו והא לעולם ומכר תעל בן נפלת היה' וגם כתיב והתר ואחלי שרה לאברהם בן המרי משרה וחלאו לאברהם וגם שמואל נתבונה לחצה רכזיב' ותת לאסתך ודע אנשים וגם כתוב ודי להקטיעת חיים מעבר הנה ועלך בן ועור כתיב אל הגער חזה התפללתי ויקן ח"לי את שאלתי ולכך כמעט שרעט עלי הפני שחיזה חלכה דשחיטה כשרה בורים ולילי שאסרה הנה בי אדוני אל הגער הזה התפללתי כלומר בי הקן ולא בו ועלי כחלל ועל כל ואת מת בקצרו' שנים בן ב' שנה וחבקוק חזא נתבונה לשונכי' דכתיב לפועד חזה בעת היה את חובקה בן ולמה מת ותחזק אחר כך אלישע לחמשיכו בעלמא דיכוריא והיינו שם של ע"ב דיקנא מן מסך ויבוא ויש שיש בהם ר"ו אותיות שהם כסנין חבקוק וגם כלי חבקוק רופא לתרין חבוקין תר ראסיה ותר ראלישע ויש שטרה חנה שונמית ותרפ"ית כלן חיו מגלגול הר"ה ואמו לחקן נדון מלת הדלקת הגר שהיה חקנה כלם עד שירת מנעת דהיינו כמו שאר' לו שהיתה ברכה מצויה בעיסה והיינו בשביל מצוה הלויה וגר דלוק מע"ש לע"ש תדה ורבוזב הרל לחיו לשרה ארח בנשים וכמני

וכפנו שרות. בתילת תתיקון. לא נתקנו בראשי לזה התגדל שאב שאין אלא בשלשה בשעת אחידות. לתקן כל אחת כתו. אחת מהן מצות מאכל השלש: . מהם תקנת בידכרכתיב. ומניהו לא תיזלת עוד: . שוקעין תקנה נני הכשיב ונשים שם בפתח. שלהן בקשא ובגורת: . וזרעיהן תקנה חלם. שנ' כה תקמנא. כלומר ומניהן. של אלו האכלכרה אנשים הכשנעים לנקים. לחזק. עליהן שמואל דן נקוק. ועה עין ח' השורה מהם יפתח. בתיב. בתהלים. ואנשים אין לעבד את האדמה מ' למה לא. עבדת שית השורה בתיב. ושרם אין כ' ת' קל שלה רוח תיקון. אורם אלעזר שעולה ח"ם כלומר. מהם באו אלעזר שעולה ח"ם. אלא. שהזכר עולם אורם. והגלל את הקניה. ולוה תיתה חות אחת. בעולין חו. שהוא. הבלולי הזה ובל ומן שלא נתקנה חות בארבעה. נשים אלה שתקנו. השלשה. כנגדם לא היה שם אברהם שלם שכן נתקנה מהו שנאמר התהלכי לפני והיה תמים. ואמרו ואתה אין לעגרם ואם. קן. נתבררו בין שהיקנו. ולי יהודו שיקנו בגרת בקנות שנם כלל. גלגולו ח"ם בתה הוא. מעלמא ההכוא אם כן מדוע כתב בקנינה אחים לא מפני שבאה בקנית בעולם הבריה. ועוד אברהם הוא נתחה. מהגלל מלכות ושם. בקנגם בראשי ואמא כן. בתה בלומר שאמרם. שקנאתא את בת שום מות שום תקן כמו שקום. כשמתם שמות. הנבואות למשן. נעשים בעולמם נמצא שקמקום את שקוא. עולם חברואה באמא. כן בתה. ובנזה. תיינו שקא. ואתה רבי. בנאה. בגלגול בא. אתה רבו. אליעזר. ותזה. בא כתיבו מיעא. על המנע אחד מהם היה מגלגל עצמו להלמדי הפשום ומנלה להם פתחי תורה נעקם. בראשית. על פנוק. באחד שבראתי השמות נעקן נעקן גמלא בפנוק. ובנזה כן יתירה. באחד שיהיו רבי

לויגליו של ג"א וכניכיול הוא בסול גמור ח"ו לבלילה שאינה יכולה
לסבול חשור הגדול הזה כמו שבאור במקומו ולכן נתרע להעלות
השור תהוה לסקומו ולחקן וזו אבא ואמא ולכן גם בניהו ח"ה לו
יכולה לעשות וזו ה' בחיים ומוסרין מהוא הכה את הארי' בתוך הכור
ביום השל"ג שהיה ני' ריו שהם אורות אבא ואמא וידוע כי אריה
הוא בראש נ'חלקים שלו תכ"ר גן"ח ה' ונכללים יש ע"ב אחר
דהיינו נ'עכ"ן עולים ר"ו וכמנין אריה כמנין השע חיות שבכל
ספיר שלו ישתוות אותה קס הכ' יסודי של אבא ואמא שנקראים
חי ח"י יודך כמני חיום • קן הכל דהיינו אריה זו"א ח"י עולים
כמנין חשע חיות • והוא הסוד שאמרו חז"ל בבית ראשון היה דכתי
אריה על גבי המזבח שהוא סוד זון אבא ואמא שנתעורר מהכרובי
של בית ראשון כי גם למעלה בקודש הקדשים דברי אבא ארך
ואבא ואמא נכללים כו כגורך ונקר'בית ראשון והוא חכה ובשש
אותם זה בזה ע"י סימנים והידיד האחרים וחכה את הארי' למשפח
בתיקוניו בתוך חבור ני'יתר קסה מנבורי של מיין נוקבין שתעלו
ניצוצי מהרה מן חבור שהוא בה עלמא נוקבא דתתוכא רבא
דהיינו שפין של שברי כלים ביום השלג ביום שגבר כח חרין
הקרא שלג בגמר פ'משפטים בסבא ו"ג דף פ"ר ע"א עלה ב
בסוד'אם לבנו יתרנה אמר תהוה סבא חבריא כי תחבון לחזוא
פנרא ועלמא מסתר עליה פי'הוא רשב"ע"ח צדיק יסוד עולם •
תיסתיין ליה דיבדר יסא דהלא דאמרינו פולק להסשין נתרין
נוקבין וכן בשעה סיתתו של כל אדם שהוא יום דינו צדיק לחעלו
מיין נוקבין והוא ישלים לכן אלו הסודות ואני אלך למנהגי עד
כאן בגמא שיום השלג הזה סני'ים הדין חקלה בן מיין נוקבין
מהם מתות אבא ואמא ואחיה את העלם ובמו יגון ואנחה מיהה"ר
עת דודים לחוזג על יד אבא ואמא הזה הבניהו בן יחידך ע"ה בא
לכלל הסור מובאה לו שהוא בן חע"ב בן חע"ב ר"ל ביהא נקראת ע"ב
הזה חבן שלה שעל ידו חסיד וזה הפנימי הכרידהם אות שמהו
בעשיו של נחש כי השלימו עצמם בזה הקלה • ויתבאר בסקומו
בסוד ג'לשונות שהנבירו הז"ל בסוד כל ישראל יש להם חלק לעה"ב
ושניה אסרם מהוא להי הקה"ב בה"ם וכ"ש לאחר סהוא ידידך שכל
דור ודור יש בו ניצוץ שמש אורו של משה ושלמנהיה בכל דור
לכן גם בניהו בן יהוידע היה ניצוץ משה רביט ע"ה של אהוא ושהוא
הסעלה בימי בית ראשון וכגרש בימי שלמה המלך ע"ה רקיא
פחידוא בשאלמשהו לכן גם הוא היה ניצוץ סעלה מסשה רביט
ע"ה בשלו הסוסדש יגל יעקב ישמח ישראל ויתברך • לעולם
אמן ואמן:

פרק מג

עוד נבאר בקיצור סופלו נשמתו של משה רביט ע"ה
אחיהם • ומהם נפשכים שלש סהנות עוכות שאמרו חז"ל שהנן
חע"בה לישראל בעוכות והם עוגג וחמן שהנן חע"בה לישראל
במדבר שנאמרים שהנו מתעבב בכוור של אחרן מתבאר של סרים •
והם ממש מנה"י של הבונה שהמיר כלי אבא בריתכם בגורל
כי אינן רעין דלא מתפרשין לעלמין מחסר הזה הוא נעשה
מפרצוף הבונה הסלביש נה"י של א"א והיה"ת שהו לפי שעתיד
אינו יכול להלביש אורך אף אם לא ע"י לבוש אבא ואמא מחדיהם פרצוף
הבונה שנעקרו נה"י ראמא אבא וכלי אבא בתוכ' דהיינו פרצוף ישראל
סבא וכסדר הזה מתפשטים נה"י של ועיר לתקן נוקבי' ותו שאמר
הכתוב ך'קדשים לבקריס ך'בה אשמתך שרחל נקרא אסותר
זה"ת נקרא אם"ת הזה נעשית רבה ונרחלה מן נה"י ועיר בסוד
שעיר בתגרל ע"י בה"ר והבונה ישראל סבא שברליים ג'שלשים
חב"ד נג"ת נה"י עם הפסוק הזה ר"ת רח"ל מהתקשטת ומתגרלי
מחידוש נה"י ועיר ולא זה הסדר מתגרלי' נק של חבונ' ושעיים
בה מהארת הכבסה של אבא חיוידוע אל הבונה שבו ומבינה שבו
אל הוד שבו ומהניצח של אבא אל היסוד שבו וכן באבא נמצא
שיש שני ניצוץ ביסוד שאמרו כי אל ניצוץ ידו"ד כי הסנתן של
נה"י של אבא מקיפין חיצוניות של נה"י דאבא שהם בתוכם • כי

באימא ד'שם יוהר גלוים וגראים לכן נראים כלי אבא מבחין
ומקיפים מבחוץ בסנא שמשת הזה מאחוריים של אבא ובהבנים
של אבא ולא מתפרשין לעלמין לפי שהוא מהם מזין של יסוד
אבא ומן מקיפין החיצוניות של יסוד אבא שהחיצוניות הוא הנקר'
אחוריים שהוא קפ"ר דאבא מחסרון של אמא דהיינו הפנים הוא
אחיה דיוקן וכן חסנא שעולה בשמת קפ"ד שהם אחוריים של ע"ב
וקס"א והוא אהיה של יוקן דאמא והו שאמר הכתוב וראית את
אחוריי ופניי לא יראו דהיינו האחוריים של אבא ופני לא יראו דהיינו שאומר
וידבר י' אל משה שהוא אבא ולפעמים ודבר אלהים אל משה
שהוא אמא ואמר אליו אני יר"ד שכלי אבא הקיד חם בתוכם
ובשאומר סהם וידבר ר) משה ולא נא' כי הוא הסדבר הוא בסוד
עקיק נשמעו של משה ובתיקון שביני שהוא רצון השולפה בבנה'
של שבת נסחלק בשביעה סן העולם לאחריא רי ברעיא אסתלק
רעיא סהסנא לכן נעלו הרעין דבי סדרשא בבנתה של שבת
כי בא והם הפעם נסחלק סן העול' השלים את נשמתו אך לצורך
תיקון מי סריבת שה' בעצמו סבה לזה שהיה סניר וקבל את הערב
רב גבר רצון חשי שהחשיאו אותנו לכן צריך הוא שיתגלגל בסוף
יומיא לתקן דורן של משה שהוא נבור תיקנו של ערב רב • כמו
שאומר רשב"ע"ח בתיקונים ויהוה הרש עף י"ו עמוד ב'בבבי
יבואו בבבי הלות של עניות אורייתא ובבואה ועניות סמן חסרון
כיס דהבי סליק חושבן בבב"י ר"ל ובנין דא דהוה רלוה לישראל
שהוא משיה ואיהו ניצוץ משה דפורקנא בית חלייא שנאם עני כי
יבוא שילה ג'משה אחסר בית והוא נער בוכה שבכיותו על עניי
התורה ובבואה ועניה חסרון כיס כמו שאמר הארי זלה"ה על
כל סור ומור שגלו לו סן השסי ושיתנו לו רשות לגלות להלמידיו
היה בוכה רסיון' בסבמר שעד וקנו ומיד אמר טהר בניה ותחסול
עליו בפורקנא ורוא רסלה ויתוקנו האנשים בידו ויוציאוהו דהבי
עתידין להתי בורא בתראה באינן מארי פרסם ועטורה ומיד
ויוציאוהו סן גלותא ויכתוהון סן מארי פוטנא הקב"ה יגדל חודה
ויאיר דיון דאורייתא ישאוב לנו בסעיניי חישועה • ויבוא הערי
שכולם יראו אותן סקסנם ועד גדולם וסלאה הארץ דעה את ה'
כמים לים מכסים:

פרק מד

נשמתו של משה עקרו בא סן נצח אבא ואהרן סן
חוד אמא בשנעשה פרצוף תבונה וישראל
סבא לצורך תיקון ועיר תוקבות • ואן כשבלל נה"י ראבא בתוך
נה"י של אבא פנים בפנים אז חוד של אבא בנגם בבנתה של אבא
ונצח של אבא כאור אבא כי הם עומדים זה סול זה וכמו שהאור'
הנשמי בניכול כשעומד בגור רעהו אז יסיגו בגור שבאלו ושבאלו
בגור יסיגו בן תעון כאן נמצא שאחוץ יצא סנצח אבא ושעיה
סהור אבא לבן ביגו הסקובלים משה לאחוד שאחוץ לחסר דהיינו
נצח אימא אבל מכל סקום משה שרשו סן אבא ואהרן סן אבא
אע"פי שיש להם חלק בשבחים שבני ראינן רעין רלא סתבררין
לעלמין וכל השעע מנשמתו הוא בא משביחם מכל סקום כל דבר
הוא הגור לשרשו ועקרו שיגא משם ומסני שאב הוא סלביש חסר
דא"א כל שעע שיצא מסנו נקרא חסרים אבא סלביש גבורה
דא"א לכן נקרא שמשה גבורות זה הוא משם שעם הגסירה חכן
כי בלאו הכי לא היה אפשר לא"א לחלביש חחסדים דק
עתה שכולל חסר שבני הבחיר יש לו כח זה הוא הזיך אבא נשארה
בולדים שבאלישבע לבן יש לה כח להלביש גבורה ואהרן חכן
נאשת נשיאים ויתעלדו ויתמנע לשמש רביט ע"ה בגלגול
שלישי שלו שהוא סור סחין שקבל בשאהרן הסעם
בסור עיבור ויקרא וסחין עמיים שלים עם נבר
ובחיריהם נתעלדו בחבל חביבות • וסקודש דהיה
כיסוד שנקרא אל שד"י ג'משה הזה אסרו בזוהר בראשית
פרח יו"ד בן שת שהוא יסוד בריח קדוש ששי לספירות סגדל'
ובחשא א"ה נקשת מכוסה בערל'שהוא עריה סערי' שהוא הרע
בין הא"ו לה"א ויהיינו ערל"ה ואח"כ נתעל'בסוד זוון אבא ואם'
עם אחיו אחרן ואחותו פרים ונעשה כתרי החסר של ע"א ותוקניה
ואם

והם העשרות שהוא האור הפנימי של נ"א שנמתק למעלה ואפילו
הם מגולים התשרוקות לבחים בכל יום ששישאל מסגולים מעשי'
מובים ועושים רצונו של מקום ב"ה וזכל זה נעשה מבפישת אבא
ואמא בפרצופיהם התחתונים שסכים ובושמים ואותיות זה עם זה
וטרוב התענוג של שפע אריך והשמחה והיחוד של חזון ויצאים
בבשיחתם ובהתנשקותם אותיות ויחיבות של שמות הנקראי' חרין
עפרין ומחין דאבא ואמא ושמם מזדווגי אבא ואמא העי' הנקביה
והענין הוא כי בישסוד אבא נכנס תוך ועיר אגמין עיר הת"ת שלו
כאשר אבאר בע"ה ובחניגו שם שהוא מקום מגולה כי שם נפסק
יסוד דאבא כי היא נקבה ויסודה קצר לכן נקראת יסוד שלי"ד
רחוב"ה תתאי ויסוד אבא חולך בג' שלישי מגולה על פני כולה"
של ועיר עיר רגליו שהם ג"ם כ"ר שהוא ע"ב דיסוד אבא שנאמר
עליו ושמחי כרכ"ר שכשהוא שהם ב' שלישי חסכוסים ורק שליש
אחר מגולה מפנו אותו ושליש אין לתלמה שפע מפנו כי
היא תחת רגלי זיעי בגלוח תחל חזה וכשעה הזיע הלולת לאחיזי
דחיזו בנה"י שלו כאשר אבאר בסקומו ואפי' חכר חזה כיסי חגלו'
הנקראים בקבלה יסי הרוח ואאמר חגיגו חיים שתאמר אין לי
חמץ בהם יקל זה נאמר ומשכר חכ"ר על המבו"ע מפני שהיסוד
דאבא הנקרא סבוע הוא על מלכו' הנקראת נאר מים חיים כשיש
לה שפע מהכסה דחזיזו אבא שנ והחכמה תתיה בעליה והחיוד
של נ"א ונקביה בא משם ולכן חרין אחזה חזיה אחת עולה חיים
והם חיי המלך של נ"א ונרבר מפנו בסקומו הראוי לו בעזר' קב"ה
ושכינתיה ואותיות זה נקראת בא"ת דתובע מים חיים מיסוד דאבא
וכשאינו נובע אינו נקראת באר מלא מין נוקבת ומשיג שפע
מין רבתי:

פרק מה

בחזור לעניניו יסוד אבא כשנכנס תוך זעיר עיר הת"ת
ובחניגו שם שהוא מקום מגולה בי שם נפסק יסוד
דאמא ואז הארה שבו מסת אל צד הימין דזעיר ואז"ב משם הארת החכמה
האור והכח אל צד השמאל דזעיר ואז"ב משם הארת החבונה
לאמצע דיורד דרך חיסוד זעיר והנה חסן חיה מצר משה רבינו ע"ה
בהכאה ראשונה וענני ככוד מצד אחרון בהכאת שניה והבאר מצר
מרים באמצע בהכאת ג' והתינוק הוא שנת"ו של הכאת יש בהוכסים
נח"י דאבא ובינה דאבא יורדת לנשה תבונה והכמה של אמא להחר
של ישראל סבא כי לא יכלה לקבל יותר מזה שיעור ת"ת שניהם
ביסוד שלהם כל א' מתחבר בחיבור ונדיעה כא בעיניה שהוא סוד
יום"ף הבל ביסוד אמא שב' כי אל דיעות ת' לשון רבים נמצא
שפעולה שלש אלה היו מכסים זה בשים למטה בזיעי שלש פעולי'
אלה דחיזו חסן והענני ככוד והבאר ולחיות שפעולה יסוד אבא
חיא קצר והיא בחינת נקיכה לכן הנראות כרמוזות זכ אלמה נקיבה
דחיזו מרים אותם תחו הסוד שלפעמים נוקא הזוהר לאחרן
משמאלא אע"פ שהוא כתן ומשה שהוא לוי לוקח אותו מימינא
ולפעמים אפבא ונראים רבריס אלו סותרין זה את זה אלא נדול
זכותו ואורו של משה רבינו ע"ה גר שכת חזן שהוא סגר חרין שב'
האלחים הרוצה אותי מצדדי הזה מימין לכן אחז"ל קשה סוזותיו
של אדם בקריעת ים סוף ומשה ע"ה בזכותו הזה מושך חסן
של מצעקן שחי נבורות תראשונות מן השני פולות האופפי' על
אבא ואמא ומהם מורוזים אבא ואמא בשיע ומזה חם יחוק וזה
מפרנס את ישראל כמדבר התרחן פולות היו מסתיק' שתי נבורות
ואותיות הראשונות של מנעקן שהם הת"נבורות וזהה מעלתו כל
כך נדולה עד שחסן חוא כח חזן בא מהימין מתוהם על ידי משה"
שבא נם כן מהימין ולחיו' שביעקן מרחיבי הוא נ"כ ניעוץ משה רבינו
ע"ה שלאותו הרוח כי רוח הלבו' צריך ניעוץ אור השכם לכן נקרא
איש ימיני כאשר נבאר בסקומו ולכן אמרו חז"ל מרחיבי מן התורה
מין שב' קה לך בשים סר דיוח ומתרנסין מיר"א וכותבת'
הוא מנין שמרחיבי הוא ניעוץ אור יסוד אבא תנקרא חזרה בסוד
נוכלו' חכמה של מעלה חזרה ושפיר דייק אמרו חכמה שלמעלה
שהוא אבא לאפוקי חכמה של זיעי או למטה הימנו ובביא ראיה
מן הפסוק ס"ר ורוח שהוא ביגה הנקרא צפור ורוח שהוא החיזוק
של היובל בסור חרות על הלוחות א"ח חרות אלא חירות מהלחות

אחר מספרותיו קבל אחר מקיף ומזר סוכות שלום וגם מלכות
מקבלה מהם ז' מקיפים רבר יום ביומו ער הושענא רבא שמקיפי'
המזבח ז"פ לחיות שבשתו העגם מקבלה כל ז' מקיפים ועגני כבוד
מז' ספירות יצירה ומוכרחים הקליפות לגוף מפנה ואז ניו השמיני
עצרת שלאחריו נפשקם הפרים מן האומות שהוא רין קשה
מנעם ע"ן העולה פ"ר ואז נאמר ביום השמיני עצרת תהיה לכם
ואומר הזהר לכם ולא לאשר עסק ואין לחם אחר אז יותר וכל זה
היה מאחיזתו של אחר כמו שבארנו ולכן נקראו ז' ענני כבוד כי
השכינה יש לה ז' מקיפים תקראת בבו"ד · והוא מפשוט הקפודי
של יחיזו כי יחיזו ולבנה מלוא הארא היא ואיא הרא והחכו אחיזת
הקליפות בהקפתם שבע מקפים ביום האחרון ובכל יום רק מקיף
אחת כמו בסוכות וכן היה לעתיד לבוא ולהיות שנוקבים רז"א
מתחלה תחת יסוד אמא הסלבשת ער סוף שליש העליון של ת"ת
רזיעד ומשם ותחלה נוקבים ומשם גילוי יסוד של אבא וכל בקיע'
הוא ביכול אור העליון הזה מכלא הבאר רסלבות בלא מים חיים
ואז היא בסבלה העליונה פנים בפנים אצל בעלה ובפרט כשהיא
כוללה מרצוף לאת ומלבשת אותו מראשו ועד רגליו אבל כשהיא
למטה וכשאין משה נקרבי ההוד מסמלה בא לעולם הזה בשביל
מעלה שראל אז אין האורות נפשכין מלמעלה מרוקבא דאויר
ועתיק יומיא ומלבו היא למטה לכן כשנסתלק הבאר ואחר את"כ
בוכות משה חזו אומרים שירה שאמרו אז ישיר ישראל עלה באר
ענו לה ר"ל שהיו מעלים בכוונתם למלכות שהיא נקיבה לשון ענו
לה' ואז זכתה למלאות באר' מהמעיין הזה שאמרנו · וכל התקונים
הוא לתעלית הבאר הזה אין הבאר עולה אלא בסוד מיין נוקבין
ולבן צריך כל אדם לחפקד נפשתו להבאר הזה בכל לילה ולילה
מדרמז על זה שצריך לכיון כו"ם של בירך אפקיד רוחי שהוא באר
נאותר בזהר היא להיות שאברהם יצחק ויעקב ושרה רבינו ע"ה
היו למעלה מהבאר הזה לבן נראה אליהם הבאר הזה בכל מקום
שהלכו והסים הלכו למעלה בעבר היוהא להקב"ל פני רבו והוא
סוד מיין נוקבין העולה לקבל מיין דרכין וכשרצה יעקב לקרות קרי
ונו מגע בו הבאר הזה להכשיהו על כן זנו גם אליעזר לקח לו
מיסן הבאר הזה אלא שקראו עין כי אברהם ששרשו מאבא הסלביש
חסר יצירה הגידר בפעולה נפילות חסר תארה מוב עין הוא יצרך
על רקנא דאויר בסוד תרין שפין מאל עליון ומזל התחתון הבלולים
בחיקון אחר · והנה סוד סרגליות שוכח היתה הלידה בציורו
של אברהם אבינו ע"ה בשכת הלאו בגלגל חכת שהוא יעקב ולא
כיצחק כי הוא אימו באמא שדינין מתערין מינה וסלבשה שם
גבורות בנבחות דז"א ולחיות שכלי אמא ואבא הם גם בתוך ז"
כשמזכיר אבא גם אמא בכלל ולכן אינו מזכיר כי אם יעקב אבל
אליהו בשבתו לא פגע כיון הוא בארי · כי אליהו לתתא מתאי
באר אימו שהוא בעולם הבריאה מתענין זכור אזכרנו עזר על כן
אקנר בו ובמקומו רחיינו בשער סוכ"ם של אבארנו דר' עזרבו
כעזרה עתיק יומיא וקב"ה ושבתיתי:

פרק מו

ואם תאמר והלא אוסר בזוהר יעקב ורחל אימו ויוקבו
דעמודא דאמצעיתא הוא משה חסן דרזוה אלא
רא מגנעא ורא מנשמתא ומזהרה שם ששה הוא מנשמה דעיר
ואין אנו אומרים שמלבישים יעקב ורחל אבא ואמא · אלא הוא מתורץ
בסוד דהתלבשות שמלבישים ישראל אבא ואמותו עד סוף
שליש העליון של ת"ת ויצר מלבר הראש של ועיר אנפין הוא
מנולה להשניא בתתונים אם יש זוג וזה הוא משה נשמת ועיר
דהיינו חסדין הבאים מאבא ואמא ועתיקא קדישא העשים את"כ
אבירי ועיר ומאירים להם בתסירות כשישתוקן וזה בתוכם וכלל
דבר נקרא על שם שרשו הוא האור של המלבוש העליון שנתעלף
כו הקב"ה וברא את העולם שירד על ידי חוט של א"ם תיובא
מיסוד של הני המלבושי העליון והוא האור הששם ששמש בז' ימי
בראשית שאומר הזהר הדש מדרש הנעלם פרשת בראשית דף
כ"ח עמוד כ' זה לשונן פתח רבי אלעזר ואמ' מעיין גנים באר מים
חיים ונזלים מן לבנון קראים מעיין שזהא אבא ואח"כ, באו"ר

שזהא יסוד דאבא ואמא בתוכו ומשעין ויורד למטה בהתלבשו' בינ'
ודעת שלו בפרצופו ותתתון בראשון והם על ראש נוקבי הנקרא
באר דחיינו שזהא מתחלת בסוף שליש העליון שלו ומשעין מסל'
באר החזא דכתיב ה' בחכמה יסד א"ארץ באינן סיים ת"ס שנאמר
מהכמה תחי"ה בעליית ואינן חיי הסלכה וגם אבא משוע
שמע ע"י ביראת עסיקא שהוא מלבוש ור"א והם ג"כ סיים ת"ם
ע"י חכמה אדם קדמון שמסתתרת בסלבוש רל"א שנאמר עליו
מהכמה מהחזה בעליית ואומר הזהר אות"כ גולין"ם של לבנון
שהוא סוד ארבע שמות היחוד שהם חוי"ה אה"ת הוי"ה ארנ"י
הגולי' לבנון וחק"ל המפתח קדישין שמשנת גם השפע הזה והוא
לבנון הוא ארץ שיש בראשו חום של א"ם אשר מלבן כל השערי'
ומשם נקבקים ג' שמות הזה ברישא הזהר הזהיר ועם חסקור
הוא ג' רחיינו כ' אוחיזתיהם והסקור של הגולים ההם ולהיותן
שמוכרח השפע להתלבשם דרך איבורי הראש וקרומי הסות והעין
לבן נקראו נחלי שהוא נחל לאם לאם מפני שהוא דק ביותר ואח"כ
מחפשש למטה ומחלה ונעשה סעיין ואח"כ באר וכל מה
שם מחפשש יותר מתרחב ומתגבר ומזלך ונעשה גדול הה הוא סוד
מי השלוח המהלכים לאם שלוקחים ממנו מים לשפחת בירת
תשואבה לגסך מים מי מחסר על נבי תמוכה ומפני שנקרא ראשא
הזהר ב זהר לבן נקראו לבנו"ן ומן חנ' חויות חנו' שיש לו בראש
כתפשפש מהם ג' חיקוי רקנא וכל תמפסר חי"נ מהם בא ולבן
אופר הזהר בדרא מבוקא איה לאמחבלא דהאי מעיין אתפשיך
מן בירא ובירא מן נחלים · ונזלים מן לבנון לנהרין רכלהו אהצלו
דא מן דא ודא מן כך הוא שמשא לאו בהידהוא דליה הוא
אלא אתפשך חד תופא דיומא דנחיר לשמשא דהא חנן בחנניהין
דילן אור שברא חכ"ח בתחילה שהוא עולם המלבוש אדם הידי
דזוהא בו צוצאה מראש העולם ועד סיפו הא הוי נהירותא דשמשא
הוא חד משתין אלפין ושכעין וחכש תולקין מההוא נהירותא
דאספקלריא דחהוא נהורא דאהנניו ואפ' בחאי נהירותא דשמש'
לית אינש יכיל לאסחבלא בית כל שכן בהחוא נהורא והא אמרן
דאינש יכהבל בית מריש עלמא ועד סיפי עלמא אלא הבי נהוה'
כתגינא דילן דבהחוא נהירותא יכיל אינש לסנרע ולמחסי
בנהירא דהכסחא כל מה דחזה וכל מאי דיהוי מריש דעלמא
ועד סיפי והחוא אתנגז לצדיקים לעתיד לבוא ומקשה וכאי
לעלמא דאתי ומתרץ בר יפוק נשמתא קדישא מהאי עלמא ויזל
כה לעלמא דאתי ר"ל חשכינה כשסוליכה הנשמה מן העה"ז
בנהירין שנקראת קץ חיכין שהיא לוקחת הנשמ' מן כל אדם למיין
נוקבין ומביאה עמה האור ורוץ לצדיק ולישרי לב שמחה' ובזה
הוא יורע חשך מקומו ואנת ילך דרך הר"כ אלף אלפים רבבות
נחיבות מוקשי מות למען סור משמאל ממה תא הזי כתיב והי
שם עם ח' ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא
שתה · מאי מעמא משום דאתחיבי מהחוא זווא ואע"ג דנהירין
מחמן והחוא נהירותא לא נחית עסיה לא חוו יכלין לאכחלבא
באפוי נהירין מחמת מחמ דאסחכל בקרסיתא כד הוה חמן ואשחארו
אנפוהי נהירין כהאי שמשא והוו כאמת אחרי של משה וגבוהיהו
שצמת באור שבעת הימים הוא אור המלבוש שהולך מסוף העולם
ועד סיפו ואחר בך נתקפל הניו בחניך וחרוש נשאר ע"י הרוש
הזה מתגלה האורות המלבוש למשה רבינו ע"ה ולסורי ורבי האר"י
זלה"ה ולמשיח ה' צבאות שב' עליו והריחו ביראת ה' ונאמר כרוח
משתיו ימיה רשע · וגם אל זה וכח רבי שמעון בר יוחאי ע"ה שהיה
ניצוץ משה רבינו ע"ה ולבן קראו בזוהר בתינ"א קרישא ניצוץ
קדוש משמשה רבינו ע"ה שנשמתו קדושה מקדוש הקדשים ·

וסוף העולם ועד סופו שנסרנו הוא שנברנו שכעל הרצון דרזה
מהרש לפניו ע"ה אחר הזה מלבוש אורו מיניה ובזה יתהלל
שנשאר באותו מקום שנסבב אותו בעל הרצון מקצתו עד קצה
שהחר להיות בעל הרצון מראשו ועד סופו הוא שאמרנו שקרא
אור שחולך מסוף העולם ועד סופו כי כחלל הזה נברא העולם ·
כמו שאמרו ל' על פסוק חנה מקום אחי הוא מקומו של עולם ואין
העולם מקומו כי הוא חופס הכל ובחוכו עומדים כל דעולמות
ואחו אסרם ל' רנלי' וישכינעת בארץ התחתונה של הז' ארצות

וגם

שער אבא ואמא

ונם האי אלה היה רוח הקודש שפעץ עליו מאור שבעת הימים
אור של עולם המלכות שהי' יודע שסנגו היה חוזה והיה רואינו מה
שהיה קודם שנברא העולם והוה מה שהוא עתה בין עולם התוהו
ועולם שהיה אחר התחיה וסוד שהיה אחר התחיה עד סוף הדור
הוא הסתיים הנובע רוח הקודש סלם עלה אבל תחלתו היה ע"י
אליהו וכוח לשוב ולהיות שרבי שמעון בר יוחאי היה ניצוץ משה
רבינו ע"ה לכן בא אליו הרעיא מהימנא ולמד עמו ונלה לו סודות
ונקרא ספר רעיא מהימנא שפעמיו משה רבינו שנקרא רועה
נאמן וניעשה על תפילת מנחה וכלו על שם יהוה שהוא סדרו של
משה רבינו ע"ה וזיר אפיך שהוא שם יודה"ו וכל פקודיא ופיקודא
והוא ורוש על שם יהוה שבראשית ברא וכל מצות ומצו'
שם יהוה וכן הוא היה בע"ע בא שלח לך אזל דור המרבר שרשא'
להם הקב"ה מרדיך רע"א שלספה בסרבראה לרבי שמעון בן יוחאי
ותלמידיו אורחה תיניקן שלו של משה רבינו ע"ה שנתגלה ליו
לחזדיינו ניצוץ פרעה שקרבו לשם נם להחזיק הבחם של דור
המרבר שיש להם חלק טוב בע"ע ויש להם חלק לע"ה הב ולכן אמר
הזוהר ע"שלח לך על ההוא דיהא כתיב אשרי התם שכב"ח לו ני'
משה אשרי התם שי' אלהיו עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה
לאלהיה לו' ורבי עקיבא ע"ה שאסר בנסרא רמסכת סנהדרין
פרק חלק במשנה רבי עקיבא אומר דור המרבר אין להם חל"ק
לעולם הבא' לכאורה היא נגר ואמת בנדון דיון ועל זה אסרו
בנסרא שבקית רבי עקיבא בהסידותיו ויש לשאול ומה תסידות
יש בדבר שאם הוא נגר חטאם הוא ועדור המשובה שראו אי"ר
הקב"ה על הים כבתור, בנגדיהו השקיע אי"ר שר סצרים ותמו
בתוך הים ועל הר סיני ראו אותו בזקן נאה ובבר הדוש בשיבת
לכל אחר השמיע קולו כמי שהוא וקבלו ה' פרצופי הנשמ' בשליסו'
בסודי הנבלו בני ישראל את ערים מצר הדוב על עץ הענל ודה
היה להם הירות סמלאך הסות ומשיבחו סלביו שר שאום הזוהר
לא הוה בדרא דסרבראה כיומא דאתברי עלמא עד דראו דיהיי
סלבא משיחא ולמה לא יהה להם חלק לעולם הבא הלילה'
סלהאמין יהשהיה בפשיטו והלא רבי עקיבא ע"ה היה נם כן אחד
סהם באשר בתבתי בדרוש עשרה תריובי סלבות אלא הענין הוא
שמשה רבינו ע"ה היה הוספות בבריאה שנתוסף ללדת בי די
היה לעולם בתולדות רקן אם לא היה הוסא א"ה ולא נבראי
העולם אלא בשביל שתקן משא א"ה עד קצהו בנודע שהוא היה
סבחר סין האנשי וחקן סה שהיה בידו לתקן אן ודק הסא הענל
ומי מריבה נרמז הנעני שחזר' הזוהסא לאיתנה ויצלה בדעתו לילך
עם ישראל עד שעדי ע"ג לחסדי משם להם החדב הם התסבה'
וחכרובים שהם סלאבי החבלה ולחשוף גבול ניהנם על שעדי
ג"ע שהיה שם מחול ושעשועי חצדיקים וגרולה היתה מעלדנו
בשביל מעלת ישראל יותר ממעלת ארץ ישראל עד שאסר אעברה
נא ואראה את הארץ הסובה ולא היה תלילה ארץ ישראל צורך לו
אלא ליקח לו דרך סיבת הסבסלילה שהוא משם סבואה ושער
לע"ג בנודע בזוהר חדש פ"נ באשר כיאחרי בשערים הקודמים
ואילולי החסא לא היה גלות מעולם ולא מיתה ומלאכ'ובל דבר
רע ולא היתה רעה בעולם והוה המעלה לישראל בסו שהיתה
קודם שחסא א"ה והיה העולם פתוחן אבל עתה אי אפשר לשום
אדם לחקן העולם כי אם משה רבינו ע"ה כאסרו בזוהר פ'
בראשית ובבסת מקומו' לאיסיר שבם סיהודה עד כי יבוא של"ה
בני' משה רבינו חלילה בחלק ובהוא יחזיר לעתיד לבוא הצפרדיה
ליישבה ויבוא עם דוד לחקן סה שחסר בעץ הענל ועל ידו יתוקנו
כל התולדות ואז יתוקנו ישראל ועדב רב השוב שבהם והרע והסות
שבהם יהיה בפל לנסרי ובאותו הזמן ישוררו ישראל ומשה רבינו
ע"ה שירת הים שנ'אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת
לי' ואמרו לאמור ואסרו חז"ל שר לא נאמר אלא ישיר סלמד
שישורר עם ישראל לעתיד איסחי בזמן שנת ה"ח שאוסר הזוהר
בשנה הא"ת תשובו איש אל אחתה שהוא ח' אלפים והא"ת לאלף
הששי הוא השירה הידועה שבל ישראל נתפים עליה ולכן אומר
כפל ב"פ שיר הזה ליה למיסר או ישיר משה ובני ישראל לי' ונם
דאמרו לאמור הוא כפל אלא פירושו הוא בכל מקום לי'אמור
להדדי סלמד שיאמרה משה ובני ישראל כ"פ ובאותו הזמן
ירדו במצולות הים שרי אדום אלי מואב ושרי כנען כמו אבן

וחם שרי האומות בשבי מרום שפלו מסלם הגיר שהוא על
נחר דינור שמה יכתבום מהחולם צעירי הצאן שהוא אפרים
הנקרא זיר בנני בתרנום ויהי והוא הצעיר שבשבטים ואז
לא יעלו לעולם ונם צעירי הצאן הוא מסמרין שנקרא נער חנוך
ואינו כל כך זקן בשנים כמו הסלאכים ונם רוד תקטן נקרא זעיר
בנני של ישי ובאותו הפע' יחזיר משה ע"ה בנלנו עם חיחד הסרב'
ויתוקנו עמהם כל התולסות ושם יקבלו הלע"ה שלהם כי אף על
פי שהם בנ"ע אינו הלקם הראוי ל"הם שנפנם אחר שחטאו
וירדו בל התולסות ופרחו חכתרים ואפי' משה רבינו אינו בסקומו
דהיינו שנוי סקו"ם ונגנו בכל"ע בנודע בדי שיחזיר בנלנול
לחקן ישראל ואז יבוא כבר פת ויכנר לשון בדי שלא
יאסרו אחר החוא ואז יבוא אליו מסמרין רבנו שהוא חסמרי
ששמש עמו ודאינו בשפות שלו כלימי היו והוא עץ הדעת
טוב ורע המתאחד מנחש למפת להכות האומות ומסמרי
לנחש ובידו לתקנו שהיה כולו טוב ואז סוד פדיונות פרעה
והאומרי שהראה משה רבינו ע"ה לפרעה שהניע ערש הגאולה
והוא סוד הפסוק ויראו סלאך ה' אליו בלבת אש מחוך הסנ"ה
ני' ק"ן אלהים שמסמרין מסתתר בו ואלהים אחרים הם שרי
האומות הם מכובו והם קץ ודדר והוא מהלק מזון בכל יום
לשרי האומות העומרים סביבו ולכן נק בן ח' מסמרין שר
הפנים שכו של משה מפני שהוא היה רבו והראה לו סוד הגלוי
הסבוהה להם"נת ובא מק"ן אלהים כי הסנת ני"ק אלהים
הראה לו נם כן בתר גילוח הקץ בסוד אחרה שלחני אליכם כי
כל פרוזף הוא עשר ר"פ אהיה עולה ירדו והוא בעצמו תיקן
תלת"ר ישין שנבנה כל אחר מז' כתרים ומז' הכמות ות' בינות
ויש בכל אחר עשר הוא נ"פ ע"עולת ירדו מאחר כך נתגלח
לו התקון רק בח בציורה הוא מסמרין מסוד נשמתו הישבת
בע"ע עם שאר צדיקי עולם ונופו הוא מסמרי"ן ובמתת אליהו
בגורל ואחר כך הלך מעלה מעלה עם מסמרין רבו שהשיב
נשמה"ת אדם הראשון שהיה לו קודם שחטא ועליה לא נגזרה
סיתה ולכן עלת תי לשמי מרום והוא מסא עץ הדעת מזב
ורע שעל"ה כדעתו לחקן אם לא היה חטא הענל
תה בנע מסנו חלק עה"ב שלו וחל"ק הניריו הם בני רוחו
ולכן אסר רבי עקיבא ע"ה שנתנלנל נם כן כמו
שיתנלנלו הם לעתיד ואסר אין להם חלקם של
עה"ב הראוי להם' ובודאי עה"ב יש להם באבל חלקם
אין ל"הם בדפיהשנו עד שיתנלנלו עם רבם שיאיר להם
מאור שם"ש סרמא בכתניה. עד שיחזרו בולם לתאיר בבהיהם
של שם המפורש בצאת השמש בנבורתו היא השמש
חסרות בשכל רוח הקודש היה הוה ויהיה ובודאי יכול
לראות להבים בו מסוף העולם ועד סופו כמו שביארנו
בשערים הקודמים ואע"פי שנדחה בגלגול אחרות חמאו שלא
יקבל הלקו עד אשר יקבל עתיד ס"ם אחר כך בקבל הלקו
וזה לא יהיה אלא בזמן התיקון ותו שאחז"ל שבקית רבי עקיבא
להסידותיה שאסר בסקום אחר אפי' רשעי בני ישראל יש להם
חלק לעה"ב לבלתי יהיה סמנו נדה בסור הגלגול אמנ"י שכונתו
כך שיחזרו ויקבלו חלקם והלוא אין רבינו אלא לנחם את הרשעי'
למה עקם את פיו לדבר בלשון אחר אין להם חלק לעה"ב ולסרו
דודקי הבריא סמנו פושעי ישראל אין להם חלק לעה"ב ואסרו דק
אי ספני סעלתם נתקרבו סמני שראו הקב"ה כמה פעמים ואסרו
בפרקי חיכלות כל סי שצפה בסרכבה ורואה המלך בסלסלו
ובכבודו שאין אומות העולם ומלאכי רוגו שולטין בו ושורה עליו
רוח הקודש ואין וכוחין ויתחשן שורקעליו ובאמת שכרתו
וסברת אנשי האספת שאפי' רשעי ישראל יש להם חלק לעה"ב והא
דקאמ' אין להם חלק לעה"ב לרבותא קאמר אע"פי שמעלת היתה
גדולה ונוראה מאוד בגודע על כל זאת לא הניעו אל הלקם
הראוי להם מאחר שכל התולסות ירדו ונתרוק מאור סמדרינם
הראשונה כמו שכ' והדר פלאים חיו כתריהם נגנו הנקרא פניכם
שלחם על הראשים אנו מצטערים ומכ"ש על האחרונים
שירדו מקו לקו ומצו לצו אבל על כל פנים כל צדיק יודד לניהם
להציל הזולת והחיינו פושעי ישראל הנצם צעים. בתשובה כמו
שאמרו חז"ל אצל אליהו אחר במרומה לי שמתוך

משנה ב

מי שהיה עומד בתפלה ונזכר שלא התפלל או שהתפלל ונזכר שלא עמד בתפלה, אם ספק אם יש בידו תפלה אם אין בידו תפלה, חוזר למקום שנזכר. **ואם** ספק אם התפלל אם לא התפלל, אם ספק אם יש בידו תפלה אם אין בידו תפלה, אינו חוזר למקום שנזכר. **ואם** ספק אם התפלל אם לא התפלל, אם ספק אם יש בידו תפלה אם אין בידו תפלה, חוזר למקום שנזכר. **ואם** ספק אם התפלל אם לא התפלל, אם ספק אם יש בידו תפלה אם אין בידו תפלה, אינו חוזר למקום שנזכר.

משנה ג

מי שהיה עומד בתפלה ונזכר שלא התפלל או שהתפלל ונזכר שלא עמד בתפלה, אם ספק אם יש בידו תפלה אם אין בידו תפלה, חוזר למקום שנזכר. **ואם** ספק אם התפלל אם לא התפלל, אם ספק אם יש בידו תפלה אם אין בידו תפלה, אינו חוזר למקום שנזכר. **ואם** ספק אם התפלל אם לא התפלל, אם ספק אם יש בידו תפלה אם אין בידו תפלה, חוזר למקום שנזכר. **ואם** ספק אם התפלל אם לא התפלל, אם ספק אם יש בידו תפלה אם אין בידו תפלה, אינו חוזר למקום שנזכר.

משנה ד

מי שהיה עומד בתפלה ונזכר שלא התפלל או שהתפלל ונזכר שלא עמד בתפלה, אם ספק אם יש בידו תפלה אם אין בידו תפלה, חוזר למקום שנזכר. **ואם** ספק אם התפלל אם לא התפלל, אם ספק אם יש בידו תפלה אם אין בידו תפלה, אינו חוזר למקום שנזכר. **ואם** ספק אם התפלל אם לא התפלל, אם ספק אם יש בידו תפלה אם אין בידו תפלה, חוזר למקום שנזכר. **ואם** ספק אם התפלל אם לא התפלל, אם ספק אם יש בידו תפלה אם אין בידו תפלה, אינו חוזר למקום שנזכר.

שער אבא ואמא

שערי המרכבה היה דיור המבול הידור המלגה וקבלו הלוחות של נצח הוד ראובא ואמא כי גובלות הכסה של מעלה תורה ויש בגבורה שם הוי"ה בס"ג יו"ד ה"א ו"ו ה"א עולה לו"ח ויש בהוד שם אהי"ה ברבותו העולה לזה שבי כתר א' א"ח אה"י אהי"ה. והם היו מאירים הידות ויוכל לישראל שנאמר הידות על הלוחות אל תקרי הידות אלא הירות. הירות משעבוד מלכיות הירות מסלאך המות הירות מסלאכות ועבודה קשה שנאמר עליה בדיבור אמך האכל לחם והיו לחם לכל אחד ואחד מישראל המשרה מרגוני הנשמה שהם נתנה"י בשלימות:

פרק מט

להות שרבינו מנשמה משה רבינו ע"ה ארון כל הנביאים ומובחר שבכל הכתרים של אדם הראשון הנקראים תלתו של עולם. כאשר אבאר במקומו ראוי שנביא מאמר של פרשה שלח לך ולית מאן דחסיף לון בר ההוא נהירו דנפיק מנו ההוא פסוקה בתר כל אינון ענין. משה אסר מלה כתם לאחרן ואחרן פריש לרבנא מהיבתי. במה פריש בכל אינון סבתיק ראסתיבו סיניה בר מפא ומנירא ריחוסץ. והשתא אית אינון מהרר לון בכמרין פליאין ומקורין ומבוהין ונהלין דנביץ מכל מלה ומלה. כל פלא הוא אור ארץ אנפין היודר למפא ומקורין הוא אור נהר תקרי שבוקן אהרן והם תרין סיפין וסרגליות שהם על זקנו ומדי סבוניק הוא אור אבא הנקרא סעיין ונהלים הוא אור אמא ובלם מאור יסוד שלהם. וברזי החורה מסשיכין אותן האותיות למפה. כל נשין ובין דההוא דרא. אתאן למרים אוף הבי בהני ומנק ובדין סלקן בלהו בתפרות עשן גו פרגרא דא. ההוא יומא אקרי יומא דהלולא. נשן בלילי שבחות ובלילי יומין מבן בלהו אתתן לנבי מרים ודיקן אשתרלוהא ביציעה דמאיר עלמא ובאת ורוח וא מכל דרין דעלמא נפקי. במחיבתא דמשה יפרחי לנבי מחיבתא דרקיעא יצירה ואינון דאתחזן פרחי לנבי מחיבתא עליאה על ההוא דרוח כתיב אשרי העם שככה לו אשרי העם שי' אלהיו ואור פני של משה הוא מסור כתנות אור שתקן מרבע"ה וכבוד הי"ע שבקלקולו של אדם נקרא בחנורת עו"ר הוא סור מרע הדעת טוב ור"ע היפוכו עו"ר ושנולד התחל לצמח תיקון הגאולה ובסלו קצת נזירותיו של פרעה. ונבר צד המוב של מפטרן רהמך בוכות משה מכתש למפה וכבש הרע עד שכמעט היה נשאר העולם בממשלות המוב ומסה הרע כן העולם אם לא היו הערב רב ובשראתה אמו הצדקת שהניע עת דודים לתקן צד הטוב שיתנבר מעלתה ותכניע מששלת הרע אמרה בלבה ותרא אותו כי טו"ב הוא וראתה גם כן זה בנבואה ולהיות שיזכור הצדקת היא היתה עיבור חוה שקלקלה העץ הדעת טוב ורע שג' בו ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעיניים ומסמי שק"ל שנה היה מוליד שרין וחזיק ולילין לכן שלחה עמרם אביהו ולקחה שנית לנוף ק"ל שנה מהולידה את משה רבינו ע"ה והדורות שבולדו בסצרים קדם לידת משה רבינו ע"ה הם עמסם ודן סור נשמת שרין וחזיק ולילין ואת"כ נפתחו אותיות החסרות של עתר רע וגיר ונפגע נשמות קרושתו וגבורתה הערלה המכסרת חבריה קודש מה שמקדים היתה מסך מבריל למנוע נשמות קדושות שלא ירדו מלמעלה אם לא צדיק אחר בעשרה דורות בסו מאדם עד נח ומנח עד אברה' אבינו ע"ה וכולם הינו מכעיסין לפניו עד שבא נמח צדיק וחניא נשמות קדושות ונתבטם העולם: מדרש הצדיקים. ואולולי לא קבל משה רבינו ע"ה התורה רב שנתערבו בישראל לא היה שום חטא ורע בעולם ולזה היה בנו תערובות הזוהמה החוא אשר לא נמחרנו ממנו עד היום הזה וזה בשכת חסר האמיתי שאמרו רז"ל שאין מקבלי' גרים ליומי המשיח לבוא בקהל בצירוף השעם כי פסקה הכירור של ניצוצי חפרות שבירי הקליפות בסו של להתם פשע ולכלות חטאת ואם יהיו גרים יהיו נבנעים מכח פוראי עשיהלה עליהם משה ע' רחמין ושדרין ולילין להבאים בשוש הרוח לקשי' רצונו וברוח שפתיו יסית רשע כאמרם ז"ל כותיים ניר אריות הן ועל ישראל נאמ' ע' כרד יתנו ואין עמואל נכר שהוא תערובות הזוהמא אלא בולו טוב לבר מפרוכתא דפרגודא הא וכל שאר לבר מאינן ענין. ר"ל כל שאר תלמידי דרישא מתיבתא לחוץ מז' ענינים. אבל הראשי ישיבות הם הוץ לפרוכת ולפנים מז' ענינים. וכפוס חדושי דרבותי דאוריית ראתנהרא. הכי סנהרא אינן ענין של אבא כי נובלות חכמה של מעלה תורה והוא האור שבנה"מ"ן דיקר אנפין ומלובש בו ואותן הענינים אתקלי"פו כרקיקי דתורא"ר ער ראתחזי החוא מסתה פירוש אותם הענינים נזדכבו לסקבלים דקות ובוקע האור של מסות רמשה רבינו ע"ה ואור מניו סא"דיקים ובוקעים ע"י הספות הענינים וע"י הידור התורה אותן הענינים שהם מקודם מסך מבריל ומרגוני מפסיק בינו לי"השאר ראשי ישיבו' ותלמידיהם של דור המרב' נעשו דקים כאור יני שנדכבכו תעשו כמו סראה מלסושה ומאירים אור המפסיק למוך תל"י ידי חספות ראוים פני משה ולכן אומר ומנו ההוא מסה חסאן נהורא דנחיר יתיר מכל נהירין דעלמא ואינן אנפי משה א"נמי ל"א אתחזן כלל ולית מאן דחסיף לון בר ההוא נהירו דנפיק מנו ההוא מסה בתר כל אינון ענין. משה אסר מלה כתם לאחרן ואחרן פריש לרבנא מהיבתי. במה פריש בכל אינון מבתיקו ראסתיבו סיניה בר מפא ומנירא ריחוסץ. והשתא אית אינון מהרר לון בכמרין פליאין ומקורין ומבוהין ונהלין דנביץ מכל מלה ומלה. כל פלא הוא אור ארץ אנפין היודר למפא ומקורין הוא אור נהר תקרי שבוקן אהרן והם תרין סיפין וסרגליות שהם על זקנו ומדי סבוניק הוא אור אבא הנקרא סעיין ונהלים הוא אור אמא ובלם מאור יסוד שלהם. וברזי החורה מסשיכין אותן האותיות למפה. כל נשין ובין דההוא דרא. אתאן למרים אוף הבי בהני ומנק ובדין סלקן בלהו בתפרות עשן גו פרגרא דא. ההוא יומא אקרי יומא דהלולא. נשן בלילי שבחות ובלילי יומין מבן בלהו אתתן לנבי מרים ודיקן אשתרלוהא ביציעה דמאיר עלמא ובאת ורוח וא מכל דרין דעלמא נפקי. במחיבתא דמשה יפרחי לנבי מחיבתא דרקיעא יצירה ואינון דאתחזן פרחי לנבי מחיבתא עליאה על ההוא דרוח כתיב אשרי העם שככה לו אשרי העם שי' אלהיו ואור פני של משה הוא מסור כתנות אור שתקן מרבע"ה וכבוד הי"ע שבקלקולו של אדם נקרא בחנורת עו"ר הוא סור מרע הדעת טוב ור"ע היפוכו עו"ר ושנולד התחל לצמח תיקון הגאולה ובסלו קצת נזירותיו של פרעה. ונבר צד המוב של מפטרן רהמך בוכות משה מכתש למפה וכבש הרע עד שכמעט היה נשאר העולם בממשלות המוב ומסה הרע כן העולם אם לא היו הערב רב ובשראתה אמו הצדקת שהניע עת דודים לתקן צד הטוב שיתנבר מעלתה ותכניע מששלת הרע אמרה בלבה ותרא אותו כי טו"ב הוא וראתה גם כן זה בנבואה ולהיות שיזכור הצדקת היא היתה עיבור חוה שקלקלה העץ הדעת טוב ורע שג' בו ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעיניים ומסמי שק"ל שנה היה מוליד שרין וחזיק ולילין לכן שלחה עמרם אביהו ולקחה שנית לנוף ק"ל שנה מהולידה את משה רבינו ע"ה והדורות שבולדו בסצרים קדם לידת משה רבינו ע"ה הם עמסם ודן סור נשמת שרין וחזיק ולילין ואת"כ נפתחו אותיות החסרות של עתר רע וגיר ונפגע נשמות קדושתו וגבורתה הערלה המכסרת חבריה קודש מה שמקדים היתה מסך מבריל למנוע נשמות קדושות שלא ירדו מלמעלה אם לא צדיק אחר בעשרה דורות בסו מאדם עד נח ומנח עד אברה' אבינו ע"ה וכולם הינו מכעיסין לפניו עד שבא נמח צדיק וחניא נשמות קדושות ונתבטם העולם: מדרש הצדיקים. ואולולי לא קבל משה רבינו ע"ה התורה רב שנתערבו בישראל לא היה שום חטא ורע בעולם ולזה היה בנו תערובות הזוהמה החוא אשר לא נמחרנו ממנו עד היום הזה וזה בשכת חסר האמיתי שאמרו רז"ל שאין מקבלי' גרים ליומי המשיח לבוא בקהל בצירוף השעם כי פסקה הכירור של ניצוצי חפרות שבירי הקליפות בסו של להתם פשע ולכלות חטאת ואם יהיו גרים יהיו נבנעים מכח פוראי עשיהלה עליהם משה ע' רחמין ושדרין ולילין להבאים בשוש הרוח לקשי' רצונו וברוח שפתיו יסית רשע כאמרם ז"ל כותיים ניר אריות הן ועל ישראל נאמ' ע' כרד יתנו ואין עמואל נכר שהוא תערובות הזוהמא אלא בולו טוב

שבת ומנוחה לחי עולמים יתברך ע' לעולם אמן ואמן:

פרק

פרק חמשים

אמרנו בפרקים הקודמים שביצוע רשב"י הוא ניצוץ משה רבינו ע"ה ובא לזכות הדור ולתיקונו שאירע בארץ לדורות הבאים על ידי אור ספר הזוהר שהיה סתום ונחתום עד עת בא אריזל"ו ז"ק ר"ק האר"י זלה"ה ונלחו להלמידיו ע"ה שנם הוא היה ניצוץ משה רבינו ע"ה ובוודאי תריסר דף ס"ז עמוד א' יש רמז לזה שביצוע רשב"י הוא ניצוץ משה רבינו ע"ה וזה לשונו אמר רבי יצחק ורא"י הכי איתו דהא יומא חד רשב"י קא אזיל עמיה באורחא ופתח פומיה באוריתא והכי אמינא עמודא דענגא נגיע סיגלא לתתא • והר ויהרא פהיר גו עמודא דהילולא דהילו כגוונא אסינא זכאה איהו כד נש דהכי אודמן ליה כדקאי עלמא מה כתיב בית כסאה וראה כל העם את עמוד הענן עומד פתח האוהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו יראת הוא למשה דאיהו נביאה מהימנא על כל בני עלמא והיא דכתיב דקביל אודייתא על סיני ויחמו כמה נסין וכמה נביאין בסנהדרין דקי יומא אכל חכא כדהא דא זכותא עלאה דר"ש קא עביר לאהחזאה נסין על ידי ועמד עמוד הענן הזה הוא ממש כמו תורה שבכתב אשר הלך לפני כתנה בני ישראל וכו' אור זהר הרקיע סוד נוטריקון חכמה של בעלה תורה שבכתב ודיקיון אומרו של בעלה לאפוקי חכמה דזעיר שהוא לפמה ומאירים הנזכלות נכראין החורת שבכתב שהוא זעיר אנפין דזה עמוד הענן הלך לפני בני ישראל יומם • ולילה בעמוד אש הוא תורה שבעל פה מה תרי עמודי דנורא הסלרים לאדם לנ"ע אחר פטירתו כנזכר בנסרא אצל יחידי סגולה לחד כדרא או לחדי כדרא • וספני שמלוים את חבריך אחר פטירתו כאמור ולא נחיים לכן אסר רבי יצחק זכאה איהו בר נש דהכי אודמן ליה בהאי עלמא • מה שאין כן לצדיק אחר מובחר שבדורו שאינו סלוהו אלא אחר פטירתו והבן • ולכן אסר רבי יוסי קודם זה הכאס באותו הרוח עצמו אסר רבי יוסי סילק ליקר"ל סוד מעשה חמשכן סיגין בריאת שמים וארץ • סליק לין לגו נחנא קדישא דאיהו כתקן חבשלין סתיקין כסה דאתקין לין עתיקא קדישא סחיפא רכל סחיפין הוא רישא דאין ועתיקא כולל כל הדלת רישין ואיהו אתקין חבשלין דלית בהו אתר לסיתי אחרא לסשרי בהו סלהא והו דיכיל בר נש לסיכל ולשתות ולאשלמא כריסיו מכל עדונין דעלמא ולאשתארא ובוי יתקיים ויקו לפניהם ויאכלו דיוהידו בריבי ו' ונו' דזרא רא רבי שמעון שריא בגוויה רעותא דקב"ה בגיהו רבי שמעון דיתגליין סילין סתיסין על ידי אנל תוהנא על חכיסי דרא היך שבקין אפילו דנקא תרא למלעי באוריתא כעור דרבי שמעון קאים בקלא • אנל בדרא דא לא יתנשי חכמה סעלמא • וי לדרא כר יסחלק אהו חכיסין יתסקעון ותכסתא יתגשי בעלמא עד זמן שיבוא סלכא משיחא האר"י זלה"ה הוא שמזכיר הרשב"י ע"ה בכמה סקומות ועל ידו וכינו לאור הזוהר ולרבריס אחרים שלא נגלו לשום אדם סיום שעמר משרי רבינו ע"ה על הר סיני ועליו ספורש בקבלה רוח אפינו משיח" נלכך בשחיתותם אשר אמרנו בצלו נהיה בגוים • ועל אשר לא שסינו בקולו נסחלק הוא עם ח' חבירים הלסידיו הגעימים בשנה אחת בע"ת ואנו נשארנו יחומים בלי אב בלי זקן סורח לנו ברכי רחי התורה • ער יערה עלינו רוח סברום לנחסנו שגיח על ידו אמן וחי בוח סה שביארנו בנשמת משה רבינו ע"ה הנם כי רבת היא ואם יזכי השי אציר לו שיער בפני עצמו ואפרש שאר סורות הנזנעים בנשסתו עם כל נלגוליו ועם איזה פרשיות התורה הסרבדים בן משה שת הבל ויקן קין שנתן לו ואסרתו שנול בפנו ואם רוי עתיק יוסיא לא נראה כמותם בכל הארץ סיסוד הרשב"י ע"ה ובזה נפיי השיער הזה שיש בו תסשים פרקים כנגד נ' שערי בינה ונכוא לשיער הי"ר שבו תיקון ז"א ונוקבי' כסוד שת"ם שהן אר"ע הם נשר ישראל ולאה ויעקב עם רחל ואקרא שסו קרי"ת ארכ"ע הי"א חבר"ן ופירושו כמו שנסערת הכסבלה שוכבים בה ארבע וזנות אדם ותחוה • אברהם ושרה • יצחק ורבקה יעקב ולאה • ולכן נקרא המקום קריית ארבע על שם ד' וזנות שוקברו שם וכולם נלגול א' סאדם וחוה שנחלק לתלסי' להפריד סבנו הזוהמא ונכנס נשסתו כולו שוב ביעקב ולכן אמר קריית ארבע היא חברון ר"ל הם חיבור אחד של נלגול אחר כך למעלה זעיר אנפין סמבודו ולמעלה נשר ישראל ולאה ומטנורו ולמטה יעקב עם רחל ויש עוד שני פרצופי האדה כאשלי"ר דסיהרא בגוף נשר ישראל יוצא ישראל שני זכה זוגו רדרך כגוף לאה וכגוף יעקב התחתון יוצא יעקב אחר וכגוף רחל • רחל אחרת הם ד' וזנורין גם כן הוא כולל האבות הן הסרכבה כי הא סדר ארם תקלין בסוד ד' רגלי הסרכבה דהיינו ארה"ו אבא ושור הא כאמא • ארם נזעיר ונשר בנוקבי' • ואין כאן סקומו לפרשם עם סקום יצא לנו סגרת דירן שפני אדם הוא זעיר ורוגם' א"ה וכו כל פרטי נלגוליו וכוללם אברת' שהוא פרקי הסר דזעיר חם סלובשים באור ישראל ככה שהוא אבא כסבודו ולמטה ויצחק כולל פרקי נבורה ומלובשים בשור ראמא ויעקב כמו כן באור יסור שלהם ומעשיהם העלו אותם עד שם אף על פי שהולידום הוא למטה דהיינו אברהם בסלכות נר צרק וסלכות אקרי צדק ויצחק ביסוד ויעקב בת"ת והנ"ה רוח הקדוש רוקא שוב ואין נהפכת לי שיהיה אברהם למטה מכלם בסלכות יצחק למעלת מסנו ביסוד ויעקב למעלת מכלם בת"ת שהוא מקומו הראשון ומשיב לעצמו סורי הנפן נכרית כיון שנולד מאברהם צמח צדיק ומסנו בחור שבאבות ומשתו שלימה • סרו אברהם ויצחק מהתיחס אחרי הרוח ונפיר להתהלל בנצוח אלא הכל הולך אחר החתום עד שיסוד המסולת מבני ישרי דהיו נשארים כולם טוב ואיהיה יום שכולו טוב שבת ומנוחה לחי העולמים י"לאו:

שער ארבע עשרה
והוא נקרא שער קרית ארבע
והוא שער זעיר ונוקביה

בו יתבאר בנין זעיר אנפין ונוקביה והוא שער ערך היקר מאוד וכללו קסנות ראשון קסנות שני גדלות ראשון גדלות שני ואחר כך עד זמן י"ח שנה לתיסח שיהיה ראוי זעיר אנפין להזדווג ולהוליד ואלו הקסנות והגדלות הנזכרים הם בכל יום ויתרה נבאר אותן על מתכונתם בעזרת קב"ה ושכינתית ובעזרת עתיק יומיא והכל על ידי אבא עלאה הנקראת ס' הכשפרת את הולד דהיינו בניה וחסיר נראה בעיניה כאלו צריך יותר תיקון ועל זה נאמר ס' יקום יעקב כי קמן הוא הקטן נדול יהיה ונקרא נער ישראל ולמטה בנגרו נער כשנתרע הבנה בית אחיו בכתר היכוס שהוא הנלות ועל ידי התפילותיהם של ישראל ועשיהם הטובים כתנדל זעיר אנפין על ידי סיין נוקבין המכיאים ומתעוררים סיין דכרין הסריקים שפע וברכה חיים לעולם:

פרק ראשון

אמרנו שהבינה של קולם ההוהו לקחר"ז כתרים • ח' חכסו' ו'בינות סז'אזרות של שכרי כלים ושלהה אותם למעלה ונישו כהם תלת דישין • והשאר נפל למטה ונתעלה על ידי קיסול אריך כאשר אנאר בע"ה ודע לך שאזוד הפנימי של ז' כסדרות האחרונות שהיו ע' רבוא אותיות כיון שנשבדו כליהם הלכו למעלה והיו הולכים ויעולים עד שנכנסו בסתי אמא • ואמא ביון שראתה שהיו עולים מרחיבה להם מקום בתוכה כדי שיוכלו לעלות אל הון אבא • וכיון שנכנסו אל הון אבא הרחיב להם נם הוא מקום שיוכלו לעלות אל תיך הכרתי מכתר לא רצה לקבלם בפני שכבר נחלקו וירדו ונכנסו פעם אחרת אל תיך אבא והוא חשב לקיימם כתוכו ולא יכול ונכתך ויצאו מסנה אלו הע' רבוא אותיות שאסרנו שהיה מסש רשפין הפנימי של ז' אורות של הכלים הנשברים שיצאו כפניסיות הכינה שהיא האם שחלקה חלקים מאור פנים שלה לו' בניה ומחלין של כריסה זו יוצאים אורות ככל יום תמיד ובאירים לכל העליסות שבל העולמות צריכין להם ונקראו אלו האורות נבילות כפני שכן הנזלות האלו הם דינסחם שבכל יום נושסים ויורדים ונזבלים בעם סעם כן האילן וכיון שיצאו מאבא נכנסו באמא והיא כיון שראתה

שער קדית ארבע

שראוה שיללו רותה לקיטם בתוכה ולא יכלה נסרקה גם היא
דראה ממנה ס"ם רבוא אחריה כשלו השכינים רבוא אחריה מהם
עצמית מיטת זעיר אנפין וזכ"א הנשמרים דמז לזכם הקב"ה
שחשלחם לבחר כדי שיעשו ג' פרצופין של ג' ראשים דהיינו הלח
רישין וזה ואחד נקרא אור פנימי של השפע היורד לו' כלים של
זעיר אנפין והוא אשר ירד למסרת התפילת על ידי ארץ אנפין:

פרק שני

אלו חס"ם רבוא אותיות הם עצמיות מיוחדות בזעיר אנפין ר"ל
של פנימיות ו' שברי כלים שנעשה מהם אח"ב בעולם
תחיקון פרצוף זעיר אנפין גא וחשוב ו"ם ו' ותמצא חשבון ס"ם
ומכאן כל השכינות כגון ו' רקיעים שכוכה כוכבי לכת שבעה ימי
השבוע ו' שני שמיטות ו' שמיטות של יובל ו' ארצות ו'
אילמים ו' ומיטתן שבע ושבע מחזקות לשתן ויזדקן אותם ולכן
אף על פי שאחר כך נתגדל זעיר אנפין באיבריו על כל זאת אינו
נראה באיבריו גדול כי אם מהאיזון ולמטה ולזה חיינו מחסר ונבזה
ו' מפרושיו אבל הצואר והראש אינו נראה בי אם כמו נער קטן
ולזה נקרא נער ישראל מפני שלעילא וזהו שנאמר כי נער
ישראל ואוהבתהו וכנגדן נער מפסרין שהוא חנוך שר תעולם ואם
יש להקב"ה חס ושלום רוגז על שנאי ישראל מביט בהגיע תזמן
ויחבה משכך רוגזו כמו האדם הנשמי בכיבול אף על פי שהוא
ברוגזו ובכעסו כיון שבא נער קטן אליו ומביט בו ושחק כנגדו
תבה מוכרח להניח רוגזו וכיעסו מלבי מעשים אחרים אשר נזכיר
בעולם תיצידיא למה נקרא חנוך נער · ומפני שהוא חנוך ובא
להם למעלה לגן קדן אכותו קיים ומעלת מיין נוקבין אף על פי
שאין צריקים בעולם ומניין על כל תעולם וכן אליהו זכור לטוב
תני"ר חרצן שיניפר כביה חמקדש ומקריב קרבנות בכל יום בי אי
אפשר לעולם בלא קרבנו ומבותו סנין על כל תעולם כיון שעזרנו
בחיים הוא נחשב מעולם מתחתון הוא אליהו הוא מנולפון
חקושר כתרים לרבו אתר נער תפארת ואתר כנער מלכות תדא
אומרו בזוהר רות רף ס"ם ע"ב חנוך עביד ליה קב"ה כזיסנא
דגניל ליה מאתריה בקשירו בריקיו דחיזו עשוראי רזה עלאה ·
שכל דזה הוא סוד יציר · וחקן המנעול שאסרו חנוך חשר מנעלי
היה ועל כל תפיחה ותפיחה היה מכוין לחקב"ה שהיא השבינה
שישה לה מנעלים שלא ידבק בה תצפר ה' דחיינו הקליפות
בחיל דבריאה ובותתן עשה פרי למעלה ושרש למטה ונימו זכה
למנעול חזה לבן הוא שר תעולם שנחלקן מזן לשרי תעולם ·
שהוא מלכם השבינה ועליו ועל אליהו ז"ל נאמר מה יפו פעמיך
בנעלי בת עמי נדיב ובמקומו נבארנו ביתר · ואומר הזה אח"כ
וקראו ליה נער ובנינית כל נער"ה כתיב נע"ר · וקיימא לבני
עילאת ותחאת · לבני עילאת בהתהוותיה עילאת · ולגבי תתאי
כתיב בלילו בליל מפסר' תחנוך לשטל מחתא' ועל דא שלמנא
דילילה בחרין ספרין אחיד לילי"א ואחיד לאתא כתיב חנוך לנער
על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנו' חנוך לנער דא הוא מפסרת
דמשיך ליה חקב"ה מתת' מנחיו ביה לגבי תתאי אם אינם ראויים
וכותו סנין על תעולם שנאמר על פי דרכו לפום אורח תתאת אם
זכאים הוא נער ומתחדש בחיי ושלבבות הגם חלבנת חיא סלבות
כיון שחיא נקראת נער ומתחדשת · גם הוא מתחדש ואם איבם
זכאים מיבם האילן בכיכול תנעשת זקן שנא' גם כי יזקין לא יסור
ממנו ואמ"י שנתיבש האילן מכח מעשים עולם התחתון חזינן
כי יזקין לא יסור ממנו מלחלעילא מיין ונקיין בובות עצמו כי לא
יסור מזה אלא חסיד חוא סנין ומעלת מיין ונקיין כיון שראינא
כתחתוני' וחזו אומרו לא יסור לא יעדי מתחזא אורח שמשליכין
מים על האילן בגין ראית לאתמשכא לתת' שלא יתרבו תעולמות
ח"ו כי אי אפשר לעולמות בלא שפע אפי' רגע עין חבו חצדיקים
הללו לעשות סנופם צורה עולמית לחיותם לבוא לשבע' רבריאת
אבל נשמתם ורוחם ונפשם ושבת בנ"ע עם שאר הצדיקים וכמו
נער הזה יש לו שלשנות ואחיזה למעלה ולמטה כן חנער ישרא'
דהיינו ל"א יש לו של מנות ואחיזה למעלה משש"ג מוחין מתלת
רישין וחם התפילין שמניח בכל יום ויש לו נ"ב אחיזה מלמטה ע"
תפילתן ק"ם של ישרא' אפ לאן ח"ו ואעיפה למעז שמ' הכתולי
כין הגוים והוא סוד שאומר הפסוק זה לעימם זה עשה אלהים כי

פרק שלישי

דע שאחר שבינה נתנה השבע כתרים וחשבע חבסורת וחז'
ביניה היא החזיקה בחם הניאה מסנה בל חז' אחרונות
בן כל חז' כלים חנשברים לעד מפה והיו מרחמים לכקש כלימם
ונחפשמו בעולם האצילות ר"ל מקום הראוי לחיות את"ב עולם
האצילות ולא מצאום וכן ירדו מעולם אל עולם ולא מצאום עד
שבקשו לירד בקצה גבול עולם תעשיה ואם ח"ו ירדו תוך עולם
תעשיה חיו כביכול רבוקים בשברי כלימם שכבר שלפו ברחם
דהיינו להנות מהם הקליפות וכביכול חיה צריך להפוך הנולם
לחזוב ובהו"ל לכן רמז לאריך שיתקבל כאשר נבאר ויש שתחנועה
תזאת שהיו מתנועעים פניניות חשבע אחרונות הנזכרים והא רמז
לגלות מצרים שהיה ראוי להיות ה' שנה · וכן אלמא ח"ו ירדו לא
חס"ם בת תר' ירידות של ר' עלמות אבי"ע כי כל עולם הוי מאת
שנה היינו תמשים סה' חסרים ז' מה' גבורות שכל א' בלול מי'
ונמצא שהם ק' הוי ח"י שולשים הקלימות לחזות מהם ועריין חיו
ח"ו נשקעים והיה צריך להפוך חכל לאחוזו ובהו וכהו וכן אלמא הניע
הגלו' לה' שנה עדיין אנו וכנינו ובני בנינו היינו בשוקבו' לפרקה
בסצרי' אבל מזה עשה חקב"ה בשרא' שהיו יורדי' ג"כ בתוך עול'
חצפיה רמז לאריך שיתקבל חציו שלמפה בחציו שלמעלה חיינו
השוקים בזרועות שהם נצה בחסר הוד בנבורה וכן יסוד וחצי
ת"ת שלמפה בחצי ת"ת שלמעלה ובשראנו אז הו' העליונה חקיפול
הנוכ' נרבקו באריך ברי ברי לעלות עמו למעלה' וחוא ג"כ קלמם היינו
שהשפה מהחסר עד חיסוד עד ועד בכלל קלמם בנגה שלו שהו'
נקרא שוק ימין ומלבות קלפת בחוד שלו שבקרא שוק שמאל חזהו
שאומר רשב"ל ע"ח באורות נשא איהו בנגה ואיהי בהוד והוו מפני
שהשפה הם מעלמא דבינה' ומפים בלימי חסר על כן נרבקו מצד
החסר חוא נחשב מעולם מתחתון חוא אליהו חוא מנולפון
חקושר כתרים לרבו אתר נער תפארת ואתר כנער מלכות תדא
אומרו בזוהר רות רף ס"ם ע"ב חנוך עביד ליה קב"ה כזיסנא
דגניל ליה מאתריה בקשירו בריקיו דחיזו עשוראי רזה עלאה ·
שכל דזה הוא סוד יציר · וחקן המנעול שאסרו חנוך חשר מנעלי
היה ועל כל תפיחה ותפיחה היה מכוין לחקב"ה שהיא השבינה
שישה לה מנעלים שלא ידבק בה תצפר ה' דחיינו הקליפות
בחיל דבריאה ובותתן עשה פרי למעלה ושרש למטה ונימו זכה
למנעול חזה לבן הוא שר תעולם שנחלקן מזן לשרי תעולם ·
שהוא מלכם השבינה ועליו ועל אליהו ז"ל נאמר מה יפו פעמיך
בנעלי בת עמי נדיב ובמקומו נבארנו ביתר · ואומר הזה אח"כ
וקראו ליה נער ובנינית כל נער"ה כתיב נע"ר · וקיימא לבני
עילאת ותחאת · לבני עילאת בהתהוותיה עילאת · ולגבי תתאי
כתיב בלילו בליל מפסר' תחנוך לשטל מחתא' ועל דא שלמנא
דילילה בחרין ספרין אחיד לילי"א ואחיד לאתא כתיב חנוך לנער
על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנו' חנוך לנער דא הוא מפסרת
דמשיך ליה חקב"ה מתת' מנחיו ביה לגבי תתאי אם אינם ראויים
וכותו סנין על תעולם שנאמר על פי דרכו לפום אורח תתאת אם
זכאים הוא נער ומתחדש בחיי ושלבבות הגם חלבנת חיא סלבות
כיון שחיא נקראת נער ומתחדשת · גם הוא מתחדש ואם איבם
זכאים מיבם האילן בכיכול תנעשת זקן שנא' גם כי יזקין לא יסור
ממנו ואמ"י שנתיבש האילן מכח מעשים עולם התחתון חזינן
כי יזקין לא יסור ממנו מלחלעילא מיין ונקיין בובות עצמו כי לא
יסור מזה אלא חסיד חוא סנין ומעלת מיין ונקיין כיון שראינא
כתחתוני' וחזו אומרו לא יסור לא יעדי מתחזא אורח שמשליכין
מים על האילן בגין ראית לאתמשכא לתת' שלא יתרבו תעולמות
ח"ו כי אי אפשר לעולמות בלא שפע אפי' רגע עין חבו חצדיקים
הללו לעשות סנופם צורה עולמית לחיותם לבוא לשבע' רבריאת
אבל נשמתם ורוחם ונפשם ושבת בנ"ע עם שאר הצדיקים וכמו
נער הזה יש לו שלשנות ואחיזה למעלה ולמטה כן חנער ישרא'
דהיינו ל"א יש לו של מנות ואחיזה למעלה משש"ג מוחין מתלת
רישין וחם התפילין שמניח בכל יום ויש לו נ"ב אחיזה מלמטה ע"
תפילתן ק"ם של ישרא' אפ לאן ח"ו ואעיפה למעז שמ' הכתולי
כין הגוים והוא סוד שאומר הפסוק זה לעימם זה עשה אלהים כי

תנך הוא רוגבת ו"א ובעולם היצירה נבראתו ריי צרכו בעה"ו:

דע שאחר שבינה נתנה השבע כתרים וחשבע חבסורת וחז'
ביניה היא החזיקה בחם הניאה מסנה בל חז' אחרונות
בן כל חז' כלים חנשברים לעד מפה והיו מרחמים לכקש כלימם
ונחפשמו בעולם האצילות ר"ל מקום הראוי לחיות את"ב עולם
האצילות ולא מצאום וכן ירדו מעולם אל עולם ולא מצאום עד
שבקשו לירד בקצה גבול עולם תעשיה ואם ח"ו ירדו תוך עולם
תעשיה חיו כביכול רבוקים בשברי כלימם שכבר שלפו ברחם
דהיינו להנות מהם הקליפות וכביכול חיה צריך להפוך הנולם
לחזוב ובהו"ל לכן רמז לאריך שיתקבל כאשר נבאר ויש שתחנועה
תזאת שהיו מתנועעים פניניות חשבע אחרונות הנזכרים והא רמז
לגלות מצרים שהיה ראוי להיות ה' שנה · וכן אלמא ח"ו ירדו לא
חס"ם בת תר' ירידות של ר' עלמות אבי"ע כי כל עולם הוי מאת
שנה היינו תמשים סה' חסרים ז' מה' גבורות שכל א' בלול מי'
ונמצא שהם ק' הוי ח"י שולשים הקלימות לחזות מהם ועריין חיו
ח"ו נשקעים והיה צריך להפוך חכל לאחוזו ובהו וכהו וכן יסוד וחצי
ת"ת שלמפה בחצי ת"ת שלמעלה ובשראנו אז הו' העליונה חקיפול
הנוכ' נרבקו באריך ברי ברי לעלות עמו למעלה' וחוא ג"כ קלמם היינו
שהשפה מהחסר עד חיסוד עד ועד בכלל קלמם בנגה שלו שהו'
נקרא שוק ימין ומלבות קלפת בחוד שלו שבקרא שוק שמאל חזהו
שאומר רשב"ל ע"ח באורות נשא איהו בנגה ואיהי בהוד והוו מפני
שהשפה הם מעלמא דבינה' ומפים בלימי חסר על כן נרבקו מצד
החסר חוא נחשב מעולם מתחתון חוא אליהו חוא מנולפון
חקושר כתרים לרבו אתר נער תפארת ואתר כנער מלכות תדא
אומרו בזוהר רות רף ס"ם ע"ב חנוך עביד ליה קב"ה כזיסנא
דגניל ליה מאתריה בקשירו בריקיו דחיזו עשוראי רזה עלאה ·
שכל דזה הוא סוד יציר · וחקן המנעול שאסרו חנוך חשר מנעלי
היה ועל כל תפיחה ותפיחה היה מכוין לחקב"ה שהיא השבינה
שישה לה מנעלים שלא ידבק בה תצפר ה' דחיינו הקליפות
בחיל דבריאה ובותתן עשה פרי למעלה ושרש למטה ונימו זכה
למנעול חזה לבן הוא שר תעולם שנחלקן מזן לשרי תעולם ·
שהוא מלכם השבינה ועליו ועל אליהו ז"ל נאמר מה יפו פעמיך
בנעלי בת עמי נדיב ובמקומו נבארנו ביתר · ואומר הזה אח"כ
וקראו ליה נער ובנינית כל נער"ה כתיב נע"ר · וקיימא לבני
עילאת ותחאת · לבני עילאת בהתהוותיה עילאת · ולגבי תתאי
כתיב בלילו בליל מפסר' תחנוך לשטל מחתא' ועל דא שלמנא
דילילה בחרין ספרין אחיד לילי"א ואחיד לאתא כתיב חנוך לנער
על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנו' חנוך לנער דא הוא מפסרת
דמשיך ליה חקב"ה מתת' מנחיו ביה לגבי תתאי אם אינם ראויים
וכותו סנין על תעולם שנאמר על פי דרכו לפום אורח תתאת אם
זכאים הוא נער ומתחדש בחיי ושלבבות הגם חלבנת חיא סלבות
כיון שחיא נקראת נער ומתחדשת · גם הוא מתחדש ואם איבם
זכאים מיבם האילן בכיכול תנעשת זקן שנא' גם כי יזקין לא יסור
ממנו ואמ"י שנתיבש האילן מכח מעשים עולם התחתון חזינן
כי יזקין לא יסור ממנו מלחלעילא מיין ונקיין בובות עצמו כי לא
יסור מזה אלא חסיד חוא סנין ומעלת מיין ונקיין כיון שראינא
כתחתוני' וחזו אומרו לא יסור לא יעדי מתחזא אורח שמשליכין
מים על האילן בגין ראית לאתמשכא לתת' שלא יתרבו תעולמות
ח"ו כי אי אפשר לעולמות בלא שפע אפי' רגע עין חבו חצדיקים
הללו לעשות סנופם צורה עולמית לחיותם לבוא לשבע' רבריאת
אבל נשמתם ורוחם ונפשם ושבת בנ"ע עם שאר הצדיקים וכמו
נער הזה יש לו שלשנות ואחיזה למעלה ולמטה כן חנער ישרא'
דהיינו ל"א יש לו של מנות ואחיזה למעלה משש"ג מוחין מתלת
רישין וחם התפילין שמניח בכל יום ויש לו נ"ב אחיזה מלמטה ע"
תפילתן ק"ם של ישרא' אפ לאן ח"ו ואעיפה למעז שמ' הכתולי
כין הגוים והוא סוד שאומר הפסוק זה לעימם זה עשה אלהים כי

שער קדית ארבע פב

כה"כ עצמם לא היו נשכרים ח"ו ולא נעשו מהם קליפות אכל סיתוקהיו צריכים שנעשו מאלהים דסלכות ארם קדמון ואח"כ יצא העיר מפניי אמנא בסור ר"ו פרצופין היינו שסלכות היתרת דבוקה לו מאוריו בין שתי כתפין דהיינו משליש תפארת הראשון ולמטה ועוסר תתת רגלי אמנא דהיינו מקום הצי תפארת של אריך וסתפשט עד סוף מקום שהיה ראוי להיות עולם האצילות שהוא שליש נה"י של אריך ומאר מהמשם למטה עם רגלי השכינה שנכנים עליה בין שלש עולמות אלה עד הנה פירשנו ענין העלאת זאורות פנימיו של שכרי כלים בקיצור סופלג כרי לחבר הדברי א"ו אחר שלא תמיצא בהם ח"ו לבן לקפחי בין הצפרים וצרפתי אל העליונה של ארץ קנת כה ששיך אחריו ובפרק שיבוא אבאר פעם אחרת מה ששייך לזה באריכות ומי' אשאל המחיל' שגליתי בכשהגו של עולם הזה יאיר עינינו בתורתו הקדושה יגיל יעקב וישמח ישראל:

פרק רביעי

ראוי שנתקור בפרק הזה שורש הרכרים איזה ענין נורם תתקפלות הזה בכוונת המכוין תעל ירי איזה שיר ושבח נתיקון לסעלה נה"י וחצי ח"ת דאריך ונאסר בכר ירקרי ששני פרצופין של אבא ואמא שלמים עם עשר כפירותיהם נעשו בגרון של אריך אנפין וסב' זרועותיו ימין ושמאל עם הת"ת. והשוקים של א"א פ"נה" שלו עם חצי ח"ת נשארו סגולים שתרי פרקין ער הכתף עם חצי הת"ת שבצד הימנית נכנס להאיר לכל הגרון נכנס להאיר לבחרים של אבא ואמא וחזרת ימין עם כל פרקין ער הכתף עם חצי הת"ת שבצד השמאלית נכנס להאיר לכל פרצופי אבא ואמא כל פרק ופרק לפי פרוטיו נמצא התאורה הגדולה מאירה ומזהירה שכתוכם היא מתפשטת בתוך אבא ואמא והראש של א"א צריך שיהא לעולם סגולה כרי להשגיח עליהאיר על כל עולם האצילות ואלו סבטורו ולמטה שהם השקים עם הגבית נשארו סגולים שאין סי שיכנסת אותם לכן אין להם מקום לכנס ולהאיר שם וזה מתירצים שכשם יתבטלו ח"ו פרוב אור גדול המסבבו מן האתירו שכתו כליו שהם פרצופו וקרוב האורות שלהם יצרע להם כמו שיצרע לראשונים שפרוב האור נשכרו לכן היו כוכים ומתגנים אל א"ם לעשות להם כימי ולבוש והו שאמרו רז"ל סים התתתונים היו כוכים ר"ל אריך נקרא סים שפני שכולו חסר והסים תעליונים הם מחצי פכודו ולמעלת והסים התתתונים הם מחצי פכודו ולפחת והיו כוכים על רוב הצרה שכתוכם שהיא סגולה שאין מקום לכנס ולהאיר ונמצא עתה האור שלהם יותר גדול מאור תזרדנית עם היות שהוא גדול משל שוקים אבל פפני שהם מכוסים ואור השוקים סגולה נקרא אור חשוקים גדול מאור תזרדנית כי שם מתפשט תאור ומשפיע סגולה וראייה לזה הת' הסרים שירדו מכוסים בל"א אח"כ כל פפירה שהיא מכוסה תופפת כל פפירה ופירד נ' שלים חסר ואח"כ שנעשי' סגולי כל סדרה וסדרה של יצירי נספלי לה שליש והצי הדיניות הצי של המכוסים. וכאן בגה"י דאריך שהם סגולים נשארו שם התאורה הגדולה ולא הלכה לסעלה לבנות סה שפנו בכו שיעלו לעשות תא"ר רוציר כאשר אבאר בעי"ק ה' ושכינתי לבן היו כוכים וכבוהה הם כין היה האור גדול כל כך לעשו' שפנו אח"כ פרצ"י ישראל אבא ואמנה שהם תפרצופים התתתונים של אבא ואמא הפכסים השוקים חללו ופרוב האור היו בוכ"ם:

פרק חמשי

מצינו בכפה מקומות בדברי חז"ל בפה שלוקה הקב"ה כו פרעה ודוגמתו בשרף' בית אלהינו של פפרום שלח א"ש ובאש הוא עתיר לבנותה בן בכאן מפש באותה הבכיית שלקו בפורא ופתר בה נתרפאו ונתן להם הק"בה רפואה ובזמן בפיהם העפריקון של בכי"ם שהיו אומרי' השיר והשבח הזה "בריך "בבוד"ו" פפקומו שהוא מפש בכי"ם דהיינו ראש תיבותיו של השיר והשבח הזה והיו אומרים הפפוק הזה בפיהם כרי שיתעלו למעלה פן אמירת השיר הזה כי אי אפשר לעלות למעלה כי אם בפור שירה בעור פשוררים מהלכים ופירושן של דברים הוא

שער קדית ארבע פב

כפו שהיו הדים בפרכבה צריכין לפפר שירות ופכה אותן השירות נפתחים להם שערי הפרכבה. והיו נכנפין להיכלות הם פראים התחתונות ושפות הפלאכים הפפונים על כל שער ושער שכיכר נפתחי התיכלות ופזכירי אותם וכבה אותן השירות שהם אומרים נפתחים להם השערים ונם ירדי הפרכבה עצמם ניהוסף להם כח בשיראתם שאומרים ויהיה להם כח ללכת ער למעלה שאם לא יהיו אומרים שירה לא היו יכולים ללכת כי בעודם פשוררים פהלכים ופשש בנבעית רום יוכיח שאם לא היה פשתקו ותשע לא היה יכול להתעודד ונמצא שבכה השירה הפשש פהלך בכל יום פפרה לפעיר ונם בראש פרקי היכלות לרבי ישפעאל כ"נ אפר כן ג'ול פה הם אלו השירות שהיו אומרים יורדי הפרכבה וכו' עיין שם והוא בכור וגדולה לפלך פ"ה שלא יכול לילך שום אדם לפעלה אלא בהבנקה ובכיפור שבהו הרי לך בפירוש שהשירה נותנ'כה לבל רבר והתני או נרם שפיפי להלוך כן בבאן פפש השוקיים של אריך היו פשוררים השיר הזה ופהלכים ופחקפלים בזוק והשכת בדברי לשון לפורם דהיינו ליפורי אצילו' ח"ל ובכיית הזאת היא שאומרים הפפוק הזה היינו השבח הזה בפיהם ואם בעל נפש אתה הוכל להבין הפפר הזה על פחכונתו ונם הפלאכים כשהולכים לפעלה בכל לילה ולילה בהיכלי בריא' זפעלים עפהם נשפות בני אדם הישנים בעה"ז להיות פיין נוקבין לצירך הירות נשפות ישנות ונם פחלקה זוין לחם שב' והחן פרף לכיתה שהם בני בית שלח והק לנפרתו' אלו הם התיכלות וכאותו פעם יש לחם לקליפות שליפה בע"הז שב' חרפוש כל היתו יע"ר של אילני פרק שאינם עושים פרי וכיעור שהם פשופפים בע"הז יוד הצי הלילה יש לפלאכים נייהא לעלות לפעלה שלא יעלו עפהם וברפאות עושים להקליפות שנרחו לנפרי לפפרי ופשופפים כתות התפור והש"ר והבור פבע"ת והכע"ר שפיפנם נתן שכם"ה וכלכים ופעקים והם כוכרים הע"שרתי פצאתי אן לי אבל העלו חרם בירם כין שפחגל' עת רצון בחצי הלילה שהק"בה הולך למיל עם הצריקים בג"ע נרדמי' לפקופם לנוקבא והתוסא רבה ושרי לחו לצדיקיא לפנוי ברפאות כיעקב פרח בגנר פרת כאשר עשתה הגשם כן שלם לה אלהים שב' עם נבר התבר וקם עקשי תתפל וכל זה פפני ששפעינו ארם וחוה להנש' ברפאות נתפתו וברפאות נתרפאו וע"י יעקב נתכרך הפלם ל"ם ברכות בנגר ל"ם קללות שנתקללו ביפי ארם וחוה נבצא שנפה המלאכי' פשוררים בע"לוחם להתהיכלות וכת הם אומרים לדוד פזכור ליי הארץ וכלואה ונו' יפי יעלה בחר י' וכי יקום בפקום קרשו והשלש ביהות הפלאכים הפזכרי בלילה נזכרים בפ' ויקהל בזהר ברבני פח קדוש בוציא קרישא וזהו סור התפילות פפש שאנו כתפללים שבל ירי הבהיה פעלים אנו העולפו'ל פקדם לשאול בפיהם היים פהפעיין שפפנו נוכנים פעייני הישועה בל עבן ברכתך פלה:

פרק ששי

מים התתתונים היו כבים יר שנתרפאו על ירי השיר והשבח שהיו אומרים 'ברוך 'כבוד 'א' 'פפקופו ועלו ע"י התקפלות אריך למבל"כ יא"פ רפו לאריך עצמו שיתקפל ויוכללו שוקיו בזרועותיו חלת נו חלת דהיינו נצה הוד יפוד וחצי תפארת שהתחתן בגרולה נגורה וחצי תפארת חעליון זהו האפור בפפר הזהר ואחקפלו חלה נו חלת וכה שלא ישש השליש העליון פריבי אורו כפו התתתונים שהוא פגולה כפהם פפני שהוא פעולה פאור יותר פשליש התתתון כאופן שלא היה יראה פאור תפהירו כלל ונם רישא דאין ול"א לא יראו פאור התהירו שהם כתפששים עד סוף התהירו לחיות שהם פכוסים פאריך ותראש צריך לחיות לעולם פגולה להאיר לתתתונים וגם אם היה אבא ואמא פלבישים ג"כ ראשו ח"ו היו פתבטלים כי הירי נכנם אור א"ם בהם כפו להעתיק שלא ע"י פפן ורק בשעלו רבני ראי"א לפעלה"ע שהם נח"י קלפו ונעלו עפהם הי אור ורי פניפיות פתכלים הנשברים שנפלו פפעי ביעה כנזכר לעיל והששה קצוות פהם נתקבצו כולם בפקום אחר דהיינו בנצח אריך ותפששו בכל העשר רנצח ראריך זה אפנם הפפירה השביעית

שער קרית ארבע

השביעית שהיא סלכות לפי שלא נשבתה רק נתמעכה זהה רעותה
עליה ולא רצתה לכנס עם השש קצוות בנצח וכנסת היא לבדה:
בתוך דאריך ועל זה אומר בספר תקוני איהו בנצח ואיהי בהוד
ר"ל איהו בנצח דהיינו זעיר נכנס בנצח · איהי בהוד שהיא סלכות
נכנסת בהוד דאריך מזה תהי"ת של אריך כתר לשניהם לו"א
וסלכות הנז' ספה התחתל הקפרונ של הלבנה שהיא הסלכות
שנפשה בהוד נקראת לבנה ו"ש קצוות שבנצח נקראו הסד"
וכשראתה הסלכות שחיתה לה קצות יותר מו"א כי כל הקצוות
של ז"א לא נהפשטו כי אם בנצח בלבד של א"א והיא השבינה
להיות פרצוף לעצמה לכן קפדנית ואסרת אי אפשר לשני סלכים
להשתמש בכתר אחד ואלו הסני סלכים הם ו"א וסלכות בנוכר
והיינו בקוטרת ת"ת שבת"ת שלו ונוכר לסלכות שתצא מהריהם
והעשה גב לכלו ומזו מה שרצו החכוה צאי לך בעקבי הצאן ולפי
שהשש קצוות הם סביבות ת"ת היו כלם כלולי' מעשר עולמים ששים
והם ששים סלאכים הסובבי' את הכסא דבריאה בנודע ועל זה
נאמר הנה מטתו שלשלמה ששים גבורי' סביב לה · ומת שנרבקו
האורות לנצח ואוזר ולא ליכות חוא לפי שרצלי נצח והוד הם יותר
מרכים ויותר מתפשטי' ויורדים למטה מיסוד כמו כביכול האדם
נפשתי הרגליים הם יותר ארוכים מחברית ומתפשטים למטה
לכן נרבקו בהם:

פרק שביעי

אחר שנתקבל א"א וכנסם נה"י וחצי ת"ת התחתון הסנולת
תוך גדולה נכור' וחצי ת"ת חיקלין חסכוסים של א"א
אשר שם סקו אבא ואמא מבחוץ רסו הקב"ה לארץ אנפין שיקח
הטפה הזאת אליו כדי לעשות מן טפה פרצוף שיתרבקו בסור
פרצוף אחר הינכור של אמא · וכן עשה א"א ומשש יד ימינו ולקח
הז"א הסעו"ב יתר עם נוקבית בסור טפה באסר · ועלתה טפה
זו לעל"ר ת"ת דאריך שהוא סכוין כנגד יסוד דדיש ר"ל א' כי יסוד
בל"א כולל הקו האמצעי דעת ת"ת ויסוד דאריך בנודע בתיקוני
דנולנלתא · ועלתה עמה כי לא ירד חשפע למעלה אלא דרך
היסור בסוד ורע בריח קודש · ולבך נקרא יסור שלום שמשים
שלום בין ישראל לאביהם שבשמים וסקרב אותם אליו בהשפעת
ומסחר אותם שנ' חרקתי עליכם מים מהורים ומהרתם מכל
מזמאותיכם הרי שנו לתיתי קרב אותם כי אין חשפעה אלא ע"י
סור בריח קודש בנורע וכשהגיע השיפה הזו לדעת ארץ שהוא
על ראש אבא שהוא ליסין נתן אותה השיפה לאבא דרך חללא
רכוחא דידית ומסס ירדת טפת זו דרך חוס חשרה של אבא ויח
הוליו' ורד ער למס' בנצח הוד של יסור אבא שהם בסור תרין ביני
ושם נתכשל טפת ואח חזובדלו חדרים סטפה זו ונתן מתכשלת
וסתיקרת בסור זר"ע וכתר ראתכשלת חזרה ועלתה למעלה ער
פי האסת ראבא ראיהו ת"ת דיסור אבא כי חוא סוכרת לחזור
למעלה כדי שיהיה יורה כתוך את תוך יסוד אמא להתעבר ואז
הטה אבא עצמו לצד אמא שהיא בשמאל ואמא לצד אבא שהוא
ביסין וקבל הזעיר כפרחדיר שלת שהיא יסוד דיסוד אמא הנקראת
ציון ולכל זה רמזו הכתוב באומרו סי סדר בשעלו' סים ר"ל סי
שהוא אורך בינה של כתר מדר בשעלו' באגריפו ימין שהוא כולו
חכר · סים שהוא הסיפה הזאת הנקראת פ"ם נתן אותה לאבא
כאמור ושם באבא נתן לת מדה היינו שקצב שם מרת הזעיר שהו'
עתיד להכנות מטפת זו בסוד מרת חלת ותאו אומרו ושמים בזרת
תכן ר"ל שמים שהוא זעיר תכן מזרת ר"ל בסרא זרת שהוא מרת
תיכ תהו אומרו וכל בשליש עפר הארץ · הארץ היינו מלכו' נמצ'
שהזעיר ונוקבי' הם בסדת שעל שהוא זרת · ושליש חיינו נ' מפתים:

פרק שמיני

ודע בשעה שעלו השוקים להכלל בזרועות באותה
העליה העלו עמהם האור של הכלים חנשברים הנזכרים
לעיל ופזרוחו שלא יבלו להתעלות כל ניצוצי סהרה לנסרי דאבא
כן היה הטעלם סחוקן לנסרי ולא היה צריך תיקון לתוציא ניצוצי
סהרה שכיד הקליפות ולא היה יהה"ר בעולם והיו זכחי סתים כפו
נכנסת בהוד דאריך מזה תהי"ת של אריך כתר לשניהם לו"א
ולסלכות הנז' ספה התחתל הקפרונ של הלבנה שהיא הסלכות
שנפשה בהוד נקראת לבנה ו"ש קצוות שבנצח נקראו הסד"
וכשראתה הסלכות שחיתה לה קצות יותר מו"א כי כל הקצוות
של ז"א לא נהפשטו כי אם בנצח בלבד של א"א והיא השבינה
להיות פרצוף לעצמה לכן קפדנית ואסרת אי אפשר לשני סלכים
להשתמש בכתר אחד ואלו הסני סלכים הם ו"א וסלכות בנוכר
והיינו בקוטרת ת"ת שבת"ת שלו ונוכר לסלכות שתצא מהריהם
והעשה גב לכלו ומזו מה שרצו החכוה צאי לך בעקבי הצאן ולפי
שהשש קצוות הם סביבות ת"ת היו כלם כלולי' מעשר עולמים ששים
והם ששים סלאכים הסובבי' את הכסא דבריאה בנודע ועל זה
נאמר הנה מטתו שלשלמה ששים גבורי' סביב לה · ומת שנרבקו
האורות לנצח והוד ולא ליכות חוא לפי שרצלי נצח והוד הם יותר
מרכים ויותר מתפשטי' ויורדים למטה מיסוד כמו כביכול האדם
נפשתי הרגליים הם יותר ארוכים מחברית ומתפשטים למטה
לכן נרבקו בהם:

פרק שביעי

אחר שנתקבל א"א וכנסם נה"י וחצי ת"ת התחתון הסנולת
תוך גדולה נכור' וחצי ת"ת חיקלין חסכוסים של א"א
אשר שם סקו אבא ואמא מבחוץ רסו הקב"ה לארץ אנפין שיקח
הטפה הזאת אליו כדי לעשות מן טפה פרצוף שיתרבקו בסור
פרצוף אחר הינכור של אמא · וכן עשה א"א ומשש יד ימינו ולקח
הז"א הסעו"ב יתר עם נוקבית בסור טפה באסר · ועלתה טפה
זו לעל"ר ת"ת דאריך שהוא סכוין כנגד יסוד דדיש ר"ל א' כי יסוד
בל"א כולל הקו האמצעי דעת ת"ת ויסוד דאריך בנודע בתיקוני
דנולנלתא · ועלתה עמה כי לא ירד חשפע למעלה אלא דרך
היסור בסוד ורע בריח קודש · ולבך נקרא יסור שלום שמשים
שלום בין ישראל לאביהם שבשמים וסקרב אותם אליו בהשפעת
ומסחר אותם שנ' חרקתי עליכם מים מהורים ומהרתם מכל
מזמאותיכם הרי שנו לתיתי קרב אותם כי אין חשפעה אלא ע"י
סור בריח קודש בנורע וכשהגיע השיפה הזו לדעת ארץ שהוא
על ראש אבא שהוא ליסין נתן אותה השיפה לאבא דרך חללא
רכוחא דידית ומסס ירדת טפת זו דרך חוס חשרה של אבא ויח
הוליו' ורד ער למס' בנצח הוד של יסור אבא שהם בסור תרין ביני
ושם נתכשל טפת ואח חזובדלו חדרים סטפה זו ונתן מתכשלת
וסתיקרת בסור זר"ע וכתר ראתכשלת חזרה ועלתה למעלה ער
פי האסת ראבא ראיהו ת"ת דיסור אבא כי חוא סוכרת לחזור
למעלה כדי שיהיה יורה כתוך את תוך יסוד אמא להתעבר ואז
הטה אבא עצמו לצד אמא שהיא בשמאל ואמא לצד אבא שהוא
ביסין וקבל הזעיר כפרחדיר שלת שהיא יסוד דיסוד אמא הנקראת
ציון ולכל זה רמזו הכתוב באומרו סי סדר בשעלו' סים ר"ל סי
שהוא אורך בינה של כתר מדר בשעלו' באגריפו ימין שהוא כולו
חכר · סים שהוא הסיפה הזאת הנקראת פ"ם נתן אותה לאבא
כאמור ושם באבא נתן לת מדה היינו שקצב שם מרת הזעיר שהו'
עתיד להכנות מטפת זו בסוד מרת חלת ותאו אומרו ושמים בזרת
תכן ר"ל שמים שהוא זעיר תכן מזרת ר"ל בסרא זרת שהוא מרת
תיכ תהו אומרו וכל בשליש עפר הארץ · הארץ היינו מלכו' נמצ'
שהזעיר ונוקבי' הם בסדת שעל שהוא זרת · ושליש חיינו נ' מפתים:

פרק שמיני

ודע בשעה שעלו השוקים להכלל בזרועות באותה
העליה העלו עמהם האור של הכלים חנשברים הנזכרים
לעיל ופזרוחו שלא יבלו להתעלות כל ניצוצי סהרה לנסרי דאבא
כן היה הטעלם סחוקן לנסרי ולא היה צריך תיקון לתוציא ניצוצי
סהרה שכיד הקליפות ולא היה יהה"ר בעולם והיו זכחי סתים כפו

שער קרית ארבע

שאתי שאכל אותם ח' נבורות שתיו ממותקים בח' חסדים חזוץ
לחקפה וכשכנסם הפרי בנפנו מיד נתרחה בו יתר"ר והיא האביל"
גם בן לבעל חי תפלו כלם בראשה חוץ סעוף אחד ששמו הזל"
דכתיב וכהל ארבה יסים והו התהלה יתה"ר בעולם בפועל ופה
נתהוו הקליפות וספרא אחרא כי עד עתה לא היו הדינין בפועל
והקליפות היו ככח דק מאוד שלא היו נראים כלל כשל משל"
כן בקלי תוכחת הקדמנים לתחילה השואבת מהשכן רשפיר
וכשרוצי' לכבותה שוקעין אותה באותו שכן שהיה שואב תו הא
אפיהה שלא היתה יכולה להאיר מבחוץ להעמיד תולדו' כדמותו
וכצלמו באסרם ז"ל אדם הראשון היה מוליר שרץ רוחין ולילין
ע"י תאבו נתינין דינין ודאו הקליפו' לפועל וקפרנו על הקדושה
כמו שאמר הפסוק הוא ישופך ראש ואת"ה תשופנו עקב פי' שלהיות
שנולדה קפסה בעולם ותקליפות דומים לינק מן הקדושה ואינה
שולמת כי אם בעקב הקדושה והקדושה רצונה להסיר ניצוצות
הקדושה הבלועות בראש"ם הקליפו' וסימנך ר"ע שהוא "ראש "עקב
כזה חסא ע"ר ככנר יהודי שהיה שמו ר"ר רחיינו עקב ראש לחורו'
שעקב הקדושה שולפה בראש"ם הקליפות להסיר בולעו בפיו
כדכתיב שברה ראשי תנינם על המים בלומר שכשבר ראשי
הקליפות על עקבי המים שהם סימן של חסר הבלועים בראש"ם
הקליפות שנקראו תנינם חסר להודות לראש"ם הקליפה הזא "שאם"
רשו"ע בא בזה המסוכן עצמו שאלו התנינם יש נקב בראש"ם
לרמוז ל כיח קיבול שיש להם בראש"ם לשאוב השפ"ע מעקב הקדוש'
ויר בבור יהודה לא עשה כן אלא שתת ארצה והגביר הקליפות'
בשפכו השפע של ברית קודש ארצה בירי הקליפות ועשה שראש
הקליפות שלם בעקב הקדושה ותתחתם שפכו רע"ה ויהיו שהמך
ע"ר לר"ע והמיתו ח' שהוא השלים אלנא דמותא ולזה נדבק
כמוח הרי לענין שכשכיל תמא א"ח נתחבו כל תרברים-הנו דע
כי"ת נבורות הם ח' תיוח בעקבי אלקים שעולים ק"ל ולפי שב
אדם בנהר ניחן עד צוארו ק"ל שנה בפנין אלו ח' נבורו' שקלקל
ופם כלות לא נתקנו כראוי כי לילית הרשעת בשראתה נהדל
קלקולו נתגברה בקלפותים והיתה כאת בעל כרחו של "אדם
ותתחסכה שפכנו ומוליד כמה שדין רוחין ולילין ולפה לא
נתקן אותה הק"ל כראוי וכנגר זה אנו אומרים ויה נתקן בכל
מוצאי שבת שיש כו ק"ל תיבות עם הפסוק שתחר חש"ן " ודע
שק"ל עולה ע"ן בפנין ח' נבורות שקלקל ויש נם כן ח' חוזות
תפרים שעולים נם כן ק"ל בפנין ע"ן שהם שתי עינים חזוא
שקלקל עד שתי עינים חפש בנגר חפש ולזה אמר הפסוק ר"ע
בעיני' רע בשתי עינים שהם חפש בנגר חפש רחיינו חפש
הוירת הנוי וכוחן תנאולה יהיו עיניו כיונים על אפיקי מים רחצות
בחלב שכולם תפרים הרי לענין איך נתהוה יצה"ר והקליפות ע"י
א"ח ותזו אופן אחר מעין שאמרה תורה זכן כתה כל האיברים
תנופניים תכתובים בתור' ורע אחובי תיכי אי"ה הם סודו' עפוקות
וכללים קצרים שרוי תחורה עופר ונבנה עליהם נחפרים מרוכב
ופפו"ר וסחוקים פרשב ונופת צופים :

פרק תשיעי

והנם שאפרנו שאריך היה בורר אוכל פתוך הפסול' נחלת
האוכל הפשוב למעל' על כל ואת לא היה כורר כשלם
עד אחר פלחמת רחפה של א"א שיצאו הפים עכורים בביכול עם
הולד כפו שיצא כפרקים חבאים כעה"ן וכולם מצאו נוף הנחש
פוכן לקבלם שאיה היתה בריאה מפש שב' וכורא ר"ע וכורם
בעלמא נוקבא דתהומא רבא וכל החיים נשלכים לשם ורוא
הנקרא פצולות יש תעכר ירדו כמצולו' כפו אבן ואם ה"ו יש להם
שלישה הוא בסיבה חשאינו יש להם רשות לעלו' מנוקב'דתהומא
רבא וכולם מפשלהם ויניקתם מרגונ"ת תחתת שב' עליה ונוגרת
לו סביב שב' סביב רשעים יתולכון והיא תתת משפרון הנקרא לו
תאור שרשים עשרים מפעל לו דמשפרון והיא תפקלא האפור'
בזוהר משפטים ועל יהה פתחה תנחש את חוה ועל יהה תיא
יונקת חפרים שב' מים נגונים יפתקו ותחפרים נקראו מ"ם .

יש קליפות כנר היכלי פלכות בריאה כי התחלתם טהירים.
שלח שב' שפפים נידים תתפש והיא בהיכלי פלך ובנגם כתות
הדינים אלף אלפין פאדי הרפין וספנה מתפשטים ה' היכלות
תחפירה והפוסאה וביצירה נ"ז אלפין פאדי ריבבא ובעשיי' כנגד
התפורה ע"י אלפין ורבון פאדי דללא' ובבריאה הקל"ם' פופעת
והקדושה פרוב' דהיינו פוב נובר על הרע וביצירה שיש אכל לא
פינרבים והיינו כל כך פחנות פובאה כפכפים כפו הייתה
הקדושה של מיכאל שר החסד ועפו שש שרים אחרים שתחתיו
הלחפים בחסת ה' עם פפאל פלך פלכים על כל שרי הכשחית
הכולל ו' שרי קנאה שנאה ואיבה וכשהלבנה כפילוה פתחד שרש
בפוד פפערון נער הפתחרש סוקן לנער אז הוא נותן כח למיכאל
והבירו לשרוף השעיר של ראש החדש באש והוא נתנו של עשיו
איש שעיר והכף פתים כל החיילות השואבים תיות פמנו וכך
השופאה היתה הולכת ודלה ופחותה והכיתה אם לא היו הרשעי'
כחפאם ונחנים כח והיות לבתים תאה שנית וכשהלבנה בחברתה
אז פפערון נם בן זקן והנהן פפפה לנחש והש כהו כניכול ער
שפחעורר זכותו עצמו ופתחרש בפוד נער שנאבר תתרחש
כנשר ניצורייכי כי הנשר תאוחו והשקו חפיר לקרב לשפ' ונשרף
נוצותיו ונופל לפפ' והחר ופתחרש כבראשונה ולבן נקרא 'השביל'
נשר בפני שהשקה חפיר להקרב לבעלה שנקרא שפים ה"א
זעיר ורי כזה " וכפו שיש היכלות פלכות של בריאה
כן יש כנגרם לצר שפאל היכלות התפורה החזק כפפחי קשר'
הפוב עופר לברו וחרע עופר לברו דחוק אפי' אפח ופחהיכלות
הללו פתפשטים ביצירה שכעה פרועים כקרושה וכפופאה ועליה
ר' קליפות רוח סערה ענן גרול אש פרלקחת וגונה לופכיב
שהם סוד ד' פלכיות הרשעה והכי איתא כזוהר הדש"ם' וישפע
יתרו דף ע"ר ע"ב ה"ל והחוא אש איהו דקא אחיר בגויה ר"הוא
נגה רכתיב ונגה לו סביב האי איהו לגו מן כולא והא איהו דקא
מאחר בפוחא הבא איהו רוא דאר"ע פלכות רכתן כולא רוח
סערה רא פלכות בכל ענן גרול רא איהו פלכות כרי ואש
מהלקחת רא איהו פלכות אדום ונגה לו סביב רא איהו פלכות
יון רכחר'לון נגה ולאו כהו נגה רכתיב כהו סביב בגין רלית בכל
פלכות דאינון קרינן לאורה פהיסנותא כוותה אוף הכא באינון
קלי"ן לאו פאן רקריב לפותא כראי האי כחרא ליה נוגה ולאו
ביה נגה נפקא פגו פותא ואהיר בחור ואלין ר' פלכות
פתחלפין כר שלפא האי על אינן אהירין אתרחיק כל אלין ועאל
ההוא רשלפא לקבלה כהאי נוגה וביה שלפא לפתוי קריב ' ודע
כי הכל נעשה זה לעופת זה וכפו שיש בקרושה עשר ספירות ואין
סוף עליהם לא שהוא אין סוף פסש ה' ואלא בפקום א"ם של
קדושה להיות כי ספירות הקדושה כח א"ם כתוך כולם לכן אין
צריך להזכיר אלא עשר ולא אחר עשר כהיות כי האין סוף בכולם
פכחתר כפו שאפרנו אבל הקליפות להיותם תוטריים לנבי
הקדושה כפו שאפר"ל שהם בקף כפני אדם הראייה שאין בהם
רעת ופ' זה תוא שכתר ירעת שפכה חכפה ובינה פתחונה רעת '
השפל כזת תוא כפו שאפרם האנשי שלום' חכפה ופבין רבר פתוך
דבר פכה הניפה ופתוך החכנה תואת פפכים לרבר אחר ואת
והפכפה תוא הדעת הגלר פחכפתו ובינתו וכן בספירות חכפה
ובינה כשפפכים' ניצוצותיהם יחר התבלית כללות היוצא פתיבור
האוא נקרא ר"ת ולזה לא נקרא ספירה פפני שהיא נקודה ואין
לו כלי שהוא נלר פחכפכת חכפה ובינה אבל כקליפות אין כרע
דעת שכבר נאפר שעופר והאברתי חכפים פאוזם ותבונה וגו'
ובחיב לו החכפו יסכילו זאת ככלל שיש ביניהם חכפה ותבונה
שהם פפפרא דשפאלא רק שאין בהם רע"כי החכפה הניא'שלה'
אינם פן הקרושה שיש כהם רעת 'והבי' איתא בחיקונים זה לעופ'
זה עשה האלהים כנוגרא דאית פלכות קרישא ' הכי איתי פלכות
חייבא הקראית לילית ' כנוגרא דאית יסוד דאיהו מי"לה הבי' איתי
עלה רחפן סופ"א ערל ובת זונו עלה נחש אשת זונים כי יסור
שכקרושה הוא עיבא פקיתא דלא נייס תעיר תעירא והערק בא
מן העיניים אבל כפוסאה הוא תנין עיר כי פרפו הקב"ה של
יונאו הולרות דפפששי עלפא ה"ן כנוגרא דאיהי רחרין יהכין

ד׳קשם וספר׳ דמסאבו תאומיו׳ תוסי׳ ולקבלייתו אתם׳ התהומות יבסיסו ירדו כמצולות כסו אבן׳ בנוגה רקמורא ראשמנעית אויה עוניא׳ל דמתמן ינק מלך הכשן שהיה כו ניצוץ שמקק בן נתנאל ר׳ת בשן והוא אל תי׳ראו אותו מסני שיש כו ניצוץ שמעון בן נתנא׳ יר׳א תחא שתחבר בפרקי אבות פרק שני׳ בנוגה ראתרין ררזיעין רקשוט איה אניאל יזהיאל ופרושם אניאל מחמן אגג וביה נאת נאת סוס ורוכבו רמה בים׳ יזהיאל סתמן עזאזו׳ וסתמן עזא ועזא׳ ואיהו חזריאל שׂ׳ עליו יברסמנה חזיר סיעיר ותלה אתסר תל תרבן תחיה ואיהו שעריאל ואיהו יעשו איש שעיר וסתמן שעריא׳ ביטא וסתמן שעיר באשה ציוח׳ כנוגה ורבינת ראית אלף ביה׳ איה אימי יעשיו׳ לקביל חכמה הנקר׳אר׳ם הנרו׳ל בעקים איה ארם בלייעל׳ לקביל כתר עליון לילא כרתיאל וסתכן נגרתיל כל אלין ריגרין על פתגמי אורייתא כל אלין קלימין לישר ספירתין ועשר כפירות הנקראים פוהאתם בגוויהו ואין קלימין אינון סתיתת בין ישראל לאביהם שבשמים ויתיר קב׳ה לאינברא להון מן עלם׳ ולאתחזאת לישראל בסמא תת׳ד ולא יכנף עור פוריך והיו עיניך ראות את מוריך׃

פרק עשירי

אשרי העם שכבה לו ני׳ משה רא׳ רריגיא כתיסנא ניצוץ שלו גם׳ ו ק׳ת תאר׳ יזל׳ת שהאיר עיניו בריי התורה מן עולם התיהו ואלמלא הוא לא בא לא זכינו לאור התור׳ מעולם כי אי אפשר להשיג השכליים הנבראי׳ רוי תתור׳ בשלימו׳ כיאם ע׳י ניצוץ משה רבינו ע׳ת שנ׳ שם חלקת מחוקק ספון וגנז׳ זכרו תורת משה עבדי ונפרש ברוי עולם התהו שכל אצילות׳ ומערכות פנימיים והיצוניים כולם נבראו מאצילות אחר של הז׳ כפירות של שכרי כלים והיינו מאור פנימי שלהם נבראו שבע בשבע מחתות ז׳ תיכלות רבי׳ע חקרושים ו׳ חיכלות הסמאים עם י׳א קלימין וכל ז׳ שרים הסמאים וכלם נבראו משכרי כל׳ם עצמן ואור פנימי וכלים שלהם כולם נאצלו מאצילות תחשוב׳ר והיינו הבינה של עולם תתהו ואצילו׳ חסומאה כולו מסך מבריל בין חמיצלות תקרושות ובשברא תקב׳ה את חז׳ ספירות שנשברו ותכסלו מן הבינה נאצלו מתחלת על תנאי שיתאצלו בסנה אצילות הן לשוב הן לרע הן לקיום ולהתעסרת נצחיית הן לשכחת ולזרעון עולמית כי א׳ם ברא עולם תתהו על תנאי שיחרב ויכנה כמליהם של ששת ספירות רע ואלמלא הארי׳ז׳ל שהאיר עיניו בסורותיו לא היה נבראי׳ם על וסמא שיצאנו סור העולמו׳ האלה ואם יש בדור העיונו חוזר מי שהנלה אליו סודות על ידי שלוחו יח׳ אם לא יהיה לו מקורם תקרמ׳ת סודות האר׳י זלה׳ה לא יוכה כי אם לסודי סחר׳ם קודרוואיר׳ו להיו׳ שנגור לחנלו׳ סודות הללו על ידי משה רבינו ע׳ה כי ניצוצו הוא בכל דור והדברים עתיקים אוצר יי׳ יבואו׃

פרק יא

אמרנו בעולם התחיה שתחלת נאצל מכל ספיר׳ וספיר׳ של שברי כלים כתות כתות נשמות זכות ושהודו׳ וסאותן הנשמות נאצלו כת תמלאכי׳ אותם שהיו סצר הסגר זולתי ארבע׳ם מחנות שכינת ואלו הנשמות שהן אצילות תמלאכים קמרו ככת גנה בתוך תיק האצילי׳ נעלם מכל וקור׳ צאת הנשמו׳ תמלאכי׳ מכת אל תפויל בעולם התיקון נאצלו עולמות של פשתי׳ם תמתאגרים אל תקרושה בתחשכתם לעלות ולקנין בנשיעות ת׳ו ולעקור האילן עם כל נשיעותיו ולמאנא מקרושא ת׳ו ואלו הם האוכלים שמזכיר רוח תמלך ע׳ת בשירותיו וכתשבחותיו וקורס בריאתם תיו נופלים שמות ואותיות של שברי כלים שכולם רעים קשים ביותר סורכים לא ראי זה בראי זה ויצאו מהם כרמותם וכצלמם קנאה שנאה פירוד וריבוי שלא בסדר שנתפוררו האותי׳ ולקח אות אחר מקום תכירו תהיינו נזל מקומו ותיינו נגיבה גזילה וכן דרך האומות עולם גוזלים ארצות זה מזה וגוזלים ומוסיפים מכון וכל זה בא ככה בונה עולמות ומחריבן כדי שיהיה מוב ורע בעולם וכנ״ל תאו נאצלו מהם שלש עולמות של רוחות משחיתים מסכים מברילים בנגר כי׳ע ועליהם הרעים עוסרים רחיעו דיני שברי כלים׳ בראש נאצל עולם אחד מצורות זרעת ומדמיונים משחיתים שם ראש האצילות שר על כל התיילים קמסיאל אלת הם האכזריים שהחזילו לקטרג ולכלכל האצילות וכיר יצא כרוח מאת שר התשוב׳ה שהיא בינה של עולם רר׳ת וזה הנקרא כרוזי׳א כי הכרוז יצא מאבא ואמא ליכר תבנים או לנזר נזירה הן לקיום עולם הן לשמטת ולרראון יובל׳ם וברו׳ת תוא אותיות זכר שהוא ע׳ב קס׳א ררזיעו תורת רימרין במילואו עולרת ע׳ב הוא באבא ואהיה בסילוי׳ו ביורץ עולר׳ת קס׳א הוא באמא ובסין שניהם יצא הכרוז ואח׳כ נתעבה יותר ונעשה קול ע׳י ועיר ודבור ע׳י נוקביה ויוזקו בעולם התיקון יש קול ודבור בעצם אבל שם נשכרו התבטלו׳ ולא ר׳ת שליטה אלא לאם הבנים שסמנה יצאו התיילות האלה וכל התעלות׳ ובאסרת בה תיו נגללים הו׳ קולות דעיר והדבור דנוקבית כי כלם יצאו מאבא חוזרי למיי אמא ורי בצד ונחזור לקיינינו סיד יצא ברוז סאת בת קול החשו׳בה שהיא אם תבני אמהת סבוני׳אל החרב סה שנראת אסוף אצילותיך אליך למי שאין רצון מלך סלכי תמלכים שיתקיימו בעולמו ונקרא סבוניאל שהוא ססך סברי׳ל בין ישראל לאביהם שבשמים שׂ׳ מבורית בענן לך מעבור תפלת והוא הנקרא ע׳נן נרו׳ל ואש סתלקחת הסות׳ שעדי תפיל׳ ותתיי רחם הלידה שלא יצאו צדיקים לעולם׳ והיא העלילת הסבסת בריית קודש ותליו אמרו חז׳ל סתיתת של ברזל היא סבסקת בין ישראל לאביהם שבשמים׳ ואותו האצילות של קמסיאל שנאצלו מתחילה חזרו בבתחילת ונמחו פיעון אצילותם תיתה אפיהם ברוע משל משלו בו בעלי חבסה זאת לפתילת השואב׳ סחשמן תמיר וחילקת ובשרוצין לכבותה שוקעין אותה באותו השמן שהי׳ שואב ורולק וסאיר ושם תוזרת וסתרבה ואינו מאיר לחוץ שאינו סיעיר תולדות משחיתים שששששו עלמא ח׳ו וו היא אפיסת׳ את׳ר זה נאצל עולם אחר סצורות משונות וכרסיונים ורם שם ראש אצילותם שר על כל התיילים בלי׳אל אלה הם ריעים סן הראשונים לקטרג ולכלכל כל סיני אצילות׳ עד שנגזרה גזירה ויצא מאמר ססלך מלכי הסלכים ותיתה אפיהם ברוע באפיסת הראשונים׃ ואחר זה נאצל עולם שלישי מצורות משונות מן הראשונות ומן השניות שם ראש אצילותם שר על כל התיילים עיתי׳אל שנאמר עליו כיר איש עתי המרכרה לקוואול ומצודף אל עתי אל אחר ונעשה עיתיאל עת ר׳ת אלה הם קשים מכולו׳ רצונם ומפגם להיות זה הראש לאלה ולהשתית ולקנין אילן עם כל נסיעותיו ער שיצא מאסר כפני הרצון לתיות אפיהם קרוכה כאפיסת הראשונים והאסצעי׳ ונגידת נזירה שאצילות בזה לא יסניף ער לצאת לאויר העולם ולא יכר ולא יפקר ולא יעלה על לב לעולם ועליהם אסר איוב ע׳ה אשר קם׳פו כל׳א ע׳ת נהר יצק ים׳ם פי׳ קסמו הוא קסמיאל בלא תוא בליאל ע׳ת הוא עתיאל ובולם באו מאצילות הבינה הנקראת נהר ומכח הצרת והרקת ריבוי שנץ משם יסורם כי נשברו תתעוזו חולידו ברסות׳ וכצלמם ועליהם אותו׳ל שחקב׳ה בנת עולמו׳ת והחריבן: אחרי חורבן ויעלוכות ברא עולם התיקון של אבי׳ע באשר אנו עתה בביאורם והיה מאסר חרצון לברוא נשמות הכלולות באדם הראשון והם נגללים בחלחו של עולם והם חכתרים שלו שסהם נאצלו כתות תמלאכים וכל מתגיהם שכינת ושמגם ארצ׳מן שם׳י כי אוריאל והגריאל תוא שם אחר והם ז׳ ראוי פני חסלך התישבים ראשונה במלכות כשישראל עושים רצונו של מקום אבל באסרת סלבר שם׳ הם שכינה כאשר אזכירם בעולם היצירה בזוהר קב׳ה ושכינתיה כי שלשה סלאפים הנרמזים בזה שם׳ לילם הם נעלמים מאור והם תב׳ר דיצירה ואלו השכינה ישלחם פלחסרת עריכת עם שכינת שרי הקנאה שראשם סמאל תרש׳ע וסמתם נאצלו׳ רקיעים ז׳ ככבי לכת ובסו שיש ז׳ שרי כלאכי׳ הקודש כן יש ז׳ שרי הסומאה ביצירה בסרעי׳ הסומאה וקראים שרי הקנאה והשנאה אסנם לא נתן להם רשות לעשות שום דבר כי אם ברצון הבל וכולם רצים לעבורתו כי רצונו בכך להיות רצונם בירו להלקות לתיסבא בסת סובה היא תרצדנרת אלסלא הרצינה לא

שער קריית ארבע פר

לא היה הצדיק וזכה אל הנ"ע וכמה טובות ישועה ונחמות נגזרו ולא היה פרה ורביה נמצא בעולם השר הראשון הסקפרנו ראש הקנאה הוא סמאל הרשע וכל בחיניו ולא נקרא רשע כיצר עצמו אלא כיצר שרוצה להרכיזלהתקרב הקרבה גדולה אל אצילות שאינו סיני לינק מן הקדושה והוא נסמות והתחברות בא להקלקל מעול' תחתון שהשש כלים נשברו ויסוד היום ששי נכון השבשל חשיבה למעבר ולהוציא נשמות רשעים ולהוציא ח"ו מחשבות שחיו מבמשמש עלמא אם היה להם בריאה סכלי של מלכו' שהוא ליל שביעי שבת בלה סלכתא היא תנקבה הכוניאה נשבו' לכיוונת הסכרא הזו לא נשברה גם לילית שהיא רונקבא היא אזונה המזרת עם בני אדם אליה זוג קב בעלה כי כירם את הבר ונזן את הנקבה והכפכה עצמה בזנות בני אדם נקרי זרי בזה תחזור אל לשון הזוהר אולא ובשבא בנכבה חיילין וכטרין דילה מחבארת כל אינן רקא ששמש קרסי חו בגליוא דנוסיהק לנהרא רבתינ' וכל אינון בנין דנפקין כהנין חוו נפקין דשרי עליהון וההוא כסרא אחרא ואינון רוחין קרנסלאין רחייביא דאקרון נשפחין ערסלאין ואו שריא בהו לילית וקטיל' לון כיון דאחקרש יוכא ושלם קרשה על עלכא ההו' כסרא אחרא אזעירת נרכח ואסטרת בולא לילית רשכחא ויוכא דשבחי ברא כיסין וכל כח לילית דאלי על שרנא בסטירו לכחסי על נלוייא רשפישא ולבחר אסכרון נו נוקבא דתהוסא רכא קד דסקך שכחא יכה שאוכד ושריאת כהו לילית וקטילת לון הוא כבני של לילית הזאת ראהכוא לצלן יש לה שלישה כילדים שיוצאים מהנוקבא לאור רגר או עם אשתו קרוכה או בזמן שהוא אסור בבעול כל אותם הילדים שיוצאים כאלו הנז' יכול לילית להרום בכל זמן שהיא רוצה כפני שנכרו בידה ודהו סור ששוחקים הילדים בשחם בפנים סלילית שהיא שוחקת עכרם ושסתבי כי שבשוחק הילד בשהוא קטן והוא ישן בליל שבת או בליל ראשי חדשים שאו שוחק לילית עכרם שמוב לאביו או לאמו או לבל סישראוא אותו כשחק יכה גת בכמו באצבעותיו כך לך כבאן אדוניה שאין לך כאן חגייה זה יאסר נ"פ ובכל פעם שיאסר הלחש יכה בחוסם והוא טוב כאור כפני שביר לילית להרום כשתרצה ובהיות שהרשות בירה להרגם לאלו הקטנים נקראו הנפשות הללו נפשות עשוקו' והו כיד פסוק עוש כשפם לעשוקים פי' שהקב"ת יעשה לתתיר לביא כשפם לעשוקים פי' לאלו הילדים העשוקים סלילית על שנהרגו הורם וכנם זהו כור רסינה העשוק' מהענין הוה וכור אוכרני עוד בענייני היצרה אצל המקלא רחייבו קליפת נוגה לכן עהה אחצר בו יראה נפלאות חכים רעים נרוך הוא בפסוק אדם עשק כרם נפש קר בו' רעים פי' יהסבו בו וארז"ל על זה על ראשפה אסטרן וכוף כסיפין יפותן בשיבר הקב"ה את הרוח הסוכא' רהיינו לילית וכחנוחת מן הארץ אכן:

פרק יג

אסיומן זה ריכב על נעמה ונעמה רוכב על אנר כה כחל' ואנרת זו רוכבת על כפה מינית נדדינן וחבילי מהירין וסשבאל יש צורה נהש רוכב על תנין עור והחנין זה רוכב על לילית חייבת שתעקר כסחרה ביסינו אכן והחנין התנור הזה עושה שושבינות בין כמאל ולילית כי החנין שכים אילו עיניים כן התנין חשוב שלסעלה כדמות צורה רוחניות כלי עיניים פי' כלי נתינים כח שאין כן יכוח כרית קודש שלסעלה שהוא סור הקשת ובוג' נותן נהירין לכן ארוס וירוק פצר האבות ולכן אסר חזוהר אלעקר כרי אם תראה הקשת בנוגה נהירין חצפה לרגלי רכשיהא כי כוראי באותו הסעם נכשכי' נוחני זכות אבות להכרי' קורש שנ' וזכרתי את בריתי אברהם ונו' ובכולם כתיב בריתי ואת"כ האדון רהיינו השביעה שהוא זכר ונקיבה כולל אותו הרוכב כבראשו' ואו יהיה ה' אחר ושמו אחד וסן הסרכבות הללו של סטרא רקרושה ושל סטרא אחרא יורדת נפש בעלי חיים נפש הבהמו' כמה השיר שבשתי הסרכבות אם טהורות סצר ימין ומקואות מצר שכא ונפש הארם מארם וכל יוררות מגר היכל עצם השפים ולבנה הכפיר ולפעמים נמצאת שם נשמת אדם רשע שבעוונותיו חייב לרחגלגל כבהמת חיה נכרת נפש חיה או בהמה זו מוכרי' לו וסעריבי עכה הנשמה החיא ולכן היא מתגלגלת בבהמה וחיה וכוי ירגלה

פור

ולאתתקפא אחבני בהאי ליליא כסר' רסוב אחחקף ואהכנין נופין ורוחץ קריישן בהאי ליליא ככסטרא דסוב ובנין כך עונתן של חלסידים חכמים דידעי רא כשבת לשכח רהא ברין חסאת רא כסרא אחרא ככא דאיהי להדכקלהתקרב הקרבה גדולה אל אצילות ר"ל להשהדל בעריה ורביה להוציא נשסות והחסרון בא להקלקל מעול' תחתון שהששש כלים נשברו ויסוד היום ששי נכון השבשל חשיבה למעבר ולהוציא נשמות רשעים ולהוציא ח"ו מחשבות שחיו מבמשמש עלמא אם היה להם בריאה סכלי של מלכו' שהוא ליל שביעי שבת בלה סלכתא היא תנקבה הכוניאה נשבו' לכיוונת הסכרא הזו לא נשברה גם לילית שהיא רונקבא היא אזונה המזרת עם בני אדם אליה זוג קב בעלה כי כירם את הבר ונזן את הנקבה והכפכה עצמה בזנות בני אדם נקרי זרי בזה תחזור אל לשון הזוהר אולא ובשבא בנכבה חיילין וכטרין דילה מחבארת כל אינן רקא ששמש קרסי חו בגליוא דנוסיהק לנהרא רבתינ' וכל אינון בנין דנפקין כהנין חוו נפקין דשרי עליהון וההוא כסרא אחרא ואינון רוחין קרנסלאין רחייביא דאקרון נשפחין ערסלאין ואו שריא בהו לילית וקטיל' לון כיון דאחקרש יוכא ושלם קרשה על עלכא ההו' כסרא אחרא אזעירת נרכח ואסטרת בולא לילית רשכחא ויוכא דשבחי ברא כיסין וכל כח לילית דאלי על שרנא בסטירו לכחסי על נלוייא רשפישא ולבחר אסכרון נו נוקבא דתהוסא רכא קד דסקך שכחא יכה שאוכד ושריאת כהו לילית וקטילת לון הוא כבני של לילית הזאת ראהכוא לצלן יש לה שלישה כילדים שיוצאים מהנוקבא לאור רגר או עם אשתו קרוכה או בזמן שהוא אסור בבעול כל אותם הילדים שיוצאים כאלו הנז' יכול לילית להרום בכל זמן שהיא רוצה כפני שנכרו בידה ודהו סור ששוחקים הילדים בשחם בפנים סלילית שהיא שוחקת עכרם ושסתבי כי שבשוחק הילד בשהוא קטן והוא ישן בליל שבת או בליל ראשי חדשים שאו שוחק לילית עכרם שמוב לאביו או לאמו או לבל סישראוא אותו כשחק יכה גת בכמו באצבעותיו כך לך כבאן אדוניה שאין לך כאן חגייה זה יאסר נ"פ ובכל פעם שיאסר הלחש יכה בחוסם והוא טוב כאור כפני שביר לילית להרום כשתרצה ובהיות שהרשות בירה להרגם לאלו הקטנים נקראו הנפשות הללו נפשות עשוקו' והו כיד פסוק עוש כשפם לעשוקים פי' שהקב"ת יעשה לתתיר לביא כשפם לעשוקים פי' לאלו הילדים העשוקים סלילית על שנהרגו הורם וכנם זהו כור רסינה העשוק' מהענין הוה וכור אוכרני עוד בענייני היצרה אצל המקלא רחייבו קליפת נוגה לכן עהה אחצר בו יראה נפלאות חכים רעים נרוך הוא בפסוק אדם עשק כרם נפש קר בו' רעים פי' יהסבו בו וארז"ל על זה על ראשפה אסטרן וכוף כסיפין יפותן בשיבר הקב"ה את הרוח הסוכא' רהיינו לילית וכחנוחת מן הארץ אכן:

פרק יב

זה לעוסה זה עשה אלהים לעוסה הקדושה חיבלי סלכוח' דבריאה משני ורוחות עול"ם עלמא תתאה יש סרכבה חיצונית לקליפת סזוהר' חיות סטמאות ונסאות אותה והיא כך נגזרה חיינו בקרן רחסי' סגרחיה יש צורה אר"ם ונח"ש וכסטרונית דרוסית ארי"ה וסו"ם וסשבאל חיינו צפונית דרוסית יש שו"ר וחסו"ר סהבחנות הסמאות יודעות משם כי כל הבחנות סחיצונית והעוסות יש להם נפש חיונית סלסעלה נשפעת עליהם סחיצונית הנשמאות את סרכבה אם סהרה נשפעת מסטרא דקדושה אם מסמאה נשפעת מסטרא אחרא וזהו סוד הבדיקות דרבנן שנחנו סינים של נבלת ושריפה הנשפעת מסטרא דסמאה כי יש כח בקליפה שהוא זכר ונקיבה כולל אותו הרוכב ושלש על הסרכבה היא וכשפיע בהם רוח חיים יחתה סרכבה חטמא הנז' בגר עלם היצירה יש לה סרכב' שניה היא כסין סחיצונית מרובע' ושלש עליה כח קליפה ואשסראי יוצא מסנו ותחת סחיצונית כלפי סזפה יש עקרב ושת צורות תחתונות ועליהן מסא"ל שנותן בהם רוח דוגמת הקרושה וכצר יסין יש אסיומן הנז' כוזהר ס' בראשית זהר גדול דף רא עמוד א' בפקודא אריביר לנטרא יוסא דשבתא וכו' ואומר שם ופח דחשיב סטרא אחרא לאהנבי בעלמא

שער קריית ארבע

סדר חקרן המקרב את הרחוקים ולפעמים יקרה מזונות חבחמה אשר כח נשמה חזקה להיו' נקרבת על נבי המזבח וכשעושים בה עבודת הגונה מתקרבת לשרשה ותתקנה ואף גם זאת אם אותה הבחמה תחקרבת אינה נשמה מגולגלת מכל מקו' כמ"ש חקרבן חוא מתקן אותה כנ"צוצות ששאוו עשוקים כשבירת הכלים הראשונים שנתערבו בארבע סיגים רומס איסה תי מרבר כנורע וכקרשכם תתקון תניצוץ אשר הוא עשוק ביד סיג החזו ואף גם זאת אם טרפה' והכשרות גם כן כי חבחמה אשר חיא נכללת בארם כשר נרבק בשרה בבשרו ונתקנת וחבחמה אשר ימצא בה טרפו' סיסנא פלתא היא אין בה ניצוץ קרוש וקרושה והמאכילו לישראל שלא לרעת מרביק כו כפרא אחר ח"ו ולכן נענש המאכיל פרה כנגר מרה לכלכ שליכין אותו כעוברא רהחוא פכח' אפנם בהבחמה אשר חיא פהורה ונשחפה בהכשר ומום אין בר' רואה לאכילה שאו ניצוץ הקרושה שכח מתקרב יתר' אל הקרש בשנאכלת לארם כשר וזהו סוד עם הארץ אפו' לאכול כשר שלא נתקן סוד ניצוץ הקרושה שכח כשנבנכח בו ה' בזה שישסין חכם ויוסיף לקח ונשא אזנך ואפרבכח לשסוע רברי אלחים חיים ומלך עולם רוי יתיק יומיא שלא נתגלו אפילו למלאכים הקרושים:

פרק יד

סנאל נקרא נחש כרית כמ"ש להבדיל-בין שבא למהור שיש למעלה כריח התכון כך כנאן כי זה לעומת זה עשה האלחים ולילית נקראת נחש עקלתון המפתח את כני ארם לילך כארחות עקלקלות ועליו נאמר ביום ההוא יפקוד יי' כתרבו הקשה על ליותן נחש ברית ועל ליותן נחש עקלתון והרג את התנין אשר כים והוא תנין עוך ואילו נברא שלם ח"ו כשלימות אצילתו היה מתריב העולם ברגע אחר ים את חאמר כאן הוא מגולות יש הוא עמוקו ומוף הים רחיינו הקצה חאחרון שלו שהיא לילית כמו להכריל בין ספא לפחור ובין קרש לחול מלכורא נקראת ים סוף רכל ררגין כן כנאן ולכן החנין מתוכר ותקון יש והוא הערלת שלת חחקוע כתוכה ונקשרה בו ככלכ ולהיות שהוא ארום וכליותיהו ורגלו ארומי' להיותו מסריחות חמות וארס ריח הקשה ביותר לכן אצל פרינה נתינור' תיר החזקה סרת הנכורה עליו שנאמר אעכיר אלהים היא פירוש ח' אעכיעות של יר שנאל כנגר ה' אותיות של אלהים ולכן אמרו חכמים ז"ל כל מכה ומכה היתה של חמש מכות וכו' שנאמר אעכיר אלהים היא ולכן נשכינו פריקה וחילו כלם ה"יינו במצולות ים ולכן נשפל פרינה לתחתין חנרול הרוכן כתוך יאוריו וכשיניו הריצן כארם כלך כלכי הסלכים כרוך הוא שיפעם ויחסר הויצולת הבא מצר כפאל וליליח כאפצינת השר הפופא כבליון נפור על יר נבריאל שר הנכורה המעורר מלחמה עהם כסיוע שר החסר אז יתקיים הפסוק ההיה כיום החוא יפקוד יי' כתרבו הקשה וגו' וראה כרת שאמרו חכמים ז"ל חבמי האמת בכ"ב פרקהמוכר את הספינה עתיר נבריאל לעשות קנינא עם ליותן הוא סמאל שנא' הכשיך ליותן כתכה וכתקראי רבא כפ"ו ה' כיום השמיני אסר שם ליותן קנינן של צריקים לעתיר לבוא וכל מי שלא ראה קנינן של אומות העולם בעה"ז זוכה לראותו לעתיר לבוא ועל שני התנינים אלו נאמר ויברא אלחים את התנינים חגרולים ואח"ל תנינם חטר כתיב ואסרו כאנה כי הנקיבה הרגה ופלחה לצריקים לעתיר לבוא לכיא ר"ע כי כהמאסר הזה רחקו ער מאוד הקרמונים לפרשה על דרך הסוד ומצאתי בספר השורש שחבר רבי יהודה החסיד מק"ק רינגשפא"ם ומספר הקנה זה לשינו ורעו בי בואת האגרת דהקו בעלי האגרת ער מאור ומצא ארם אחר בתוכם וחכיר גרול היה ופרוש היה כל ימיו ער יום פטירתו ונתינה בפרי ימים ער שבשרו הכלאך ואת נחלת עברי יי' וצרקתם מאת היא הקבלה המסורה לחנין המיעוף במליח של אור האש חגנה. והוא נחלת עברי יי' וצדקתם החכמים שברור להם אומרים הדברים בפשטן ומהם בביאור על גלוי ונסתר והם כבוונת ברורה בעלבה ואני בעזר כבור אלהי ישראל אשר שלחני אליך להגיר לך ולחלמירך דבר סתי הגני מוריעך קשום רברי אחת. ליותן האביר ליותן זה יצרת לשחק בו כמו שאמר בעים זמירות מלך ישראל כתן באומרו לרמת סוד זה בענין נסתר ולא אסר לשחוק בו שחוק כמשמע ושחוק כעלמא. רק השחוק האמור בכל מקום חוא שמחת ושחוק לצדיקים. על כן לא נאמר אלא לשחק בו ומה השחוק יהיה לעתיר לבא כשיתנבר נבריאל ויפל לארץ סמאל ומפשלתו וכל עוריו ושריו המקטרג עלינו ועליכם אשר הרית והפיר אותנו ואחכם סיום שחרב מקדשינו ומקרשכם ועריכם ועמיכם. ומאז ועד יום בא נקבתינו ונקמתם חאשה אינגח עם כעלה. ואצילותה סכוסה כרכבי רכבות שרי חכלם. וגרוי זעם קושלים בשפים הם רומסת. והש' אינה שוכקת. וכשיעלה הזו ויאחז באחי"ה יתנבאו שרי הגבורה ויתעוררו שרי מעלה לנקום נקמת החרונים על שמקטרגים נרגו הרגתם ושרי מעלה ישביעו בכבר הרג של מעל' בשתשוב והחיה המתים בתם והנקמה לפסח כארו' סג' ונתתי נקמתי בארו' כיר עמי ישרא"ל חאש' תחענג ענג שכת' ושפיו עם כעל' כבחלה והצדיקים שכלבור יתענגו בה שהיא כרית מלה עולם נגוחה לעתיר לבא. והאכילה והסעודה חיא השמנה שישיגו ידידי חשם חעליון והקרוש ושמחתו שכחה נרולה על אותה השעה והסעודה חיא נקראת בשמי כרוסם סעורת נן ערן זהו מה שאם' הכלאך להחסיד זאת נחלת עכרי יי'. ונם רעו לכם שנם בלילית תחרב. כי השוטרין אשר היה כינה וכין בעלה יאבל סם הסות לעתיר לבא ע"י שר הנכורה כי אז כשיעלה הוא ישתתף נבריאל עם מיכאל להכניעו ולהשפיל מכשלת הזדון אשר בשמים ובארץ ויתקיים מה שאמר כי נכר עליהו חסרו ואמת יי' לעולם הללויה. ודעו לכם כי כרית מלת עולם היא מל' נות לרית חן. וזהו סור מלחה לצדיקי' לעתיר לבא שתתחכר האש' הנקרא' מלת היא עולם על הכרית כי עולם וברית הם צדיקים צדיק וצדק והרג המלוחה היא כי' ובזמן התכור ישרעו בעלי התבכחה השנה אמתית היא הסיעדת הנכחרת. אסר לית בריך ס"ע ובריך אחה לי"י כי בשרחנו בשורות טובות הניחם והלך לו' מה טוב ומה נעים ויפה רבריו מתקו כמו צוף ומפוד הזה ניקוב יר התחתום ותחסרים מוחב ומפו רב ומתוקים מרבש וטפת צופים אכל יותר עמוק הוא כזוהר' בא ואזור שם חבריא יתיע כרחי רמ"ע בראשית אכל יצירך אינן רירין כרוא רתניא הגרול עין שכ שאיב ניצוץ מיכל מין ראחרבכו סור ניצוצי סהרת והיא האכילה של הרע החוא שיקחו חלק כחלק כאותם האורות חמסין ההם וכמקומו אכארבו כיר י"י אלהי הטובה עלי כעזרת קב"ה ושבינתיה יחברך שסו לעולם אכן ואמן:

פרק טו

כמאל הרשע שוכה"ש לו' כ"ב כתור' כהכלים תחתיו המקטרגים על כ' שבתי' ח' עליוני' ותחתוני' ואת שלהבת אש. השר הששי עפרירון נוטע כרמות הערב השר השביעי עכרירון נוטע כרמות ענבים והוא כל כחניהו מחלכשים בענבים המסבכים בעולם כל מיני נזיקין חשר השמיני נחשירון נוטע כ"ע נחושה השר התשיעי נחשירון נוטע כ"ע נחשים והוא כל כחניהו. השר העשירי ברגירון נוטע כ"ע רגים והנוטעים כ"ע צמחים השר הי"א בהשירון כל נוטעים שלו כרכורים בהמות אימות ונוראות והוא שר מושל על אלף שרים חזקים כהרים וכל שר ושר אין כחניהו. השר הי"ב נשמירון הוא וכל כחניהו צורר נשים רעות ומזיקות מכל הבחות המזיקות וכעלי חבבה ואורב הנקראים בשמות השמות אומרים שנ"ב שמו חתלירון שפעמים הוא וכל כחניהו נרמות חתולים גרולים ושמאים וכן יש שבע כתות אחרות מסונים על ז' ימי השבוע הנקראים בשלש"ן הרלי"מון

מתם · החלק השלישי מן האויר הן מזיקים נבראים וסחלבשים בכמה מיני צורות משונות וז מזיק מהם שצורתם צורה כלביים ואם נזדמן עון האדם הכלב הצעייר הזה מחולדה רזאזה יקרה שישך את האדם ואם נשך רפואתה קשה עד מאד להרפא ופעמים שמשתנה צורתו בצורת חלב הזה · ומתחלף בג׳ אופנים הצורה אין לו רפואה עולמית עד שיסות ומתגלגל ומתהלבש באויר בכח אותה הצורה · תה עתא אפיפתא ועל זה אמר דוד הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי מיד מתן בצורת שעירים ומאלה היו כת עזא ועזאל ושניהם לכרם צורת אדם ממש ומשתנים משתמשים שתיהם אחר מן האויר שוכרנו נתלבשו בכת זה האויר אשר עלינו ונתנשמו נשפיות בני אדם ממש ונתלבשו הבת העליוני וקבלו חכת התחתוני והתולדות שיצאו מהם היו נבורים וגבוהים בקומה יותר מכל בני אדם · ויש מהם בת אחת צורה אחרת בצורה בני אדם מכולם ומהם צורה אנשים מהם צורת נשים · נראים לבני אדם אין ביניהם רק השקר והכזב ויש להם קנאה מבני אדם וכוונתם לרמותם ולהכשיל׳ ובמעט היו מכלים ומשחיתים כל מה שנראה להם ללולא סדת המלכות שהאציל׳ ה׳ שר גדול וקדוש יודר חביב לפני השכינה ששמו יופ׳ש שר הפנים שלח המלאך של הכת האות המחבלת תחת רשותו ומסלתו ולולא שהמשפט כת אצילתו והשגחתו ואימתו עליהם לא היו סניגים שום כריח כעולם ונבראי מטה לא היו יכולים לעמוד מפניהם ושם השר המושל עליהם קפצנו׳ני ושם אשתו מהיפכת כת מסדר והתולדות היוצאים מביניהם מקפיצים בקניצה אחת מקצה האויר עד קצהו וניחן להם לפעמים להשיב ולהברית המזיקים מבני אדם וכשנראים להם נראים בצורה בני אדם ואין להם מסלה בשקרים ובכוזבים · והשואל מהם יפצא שאילתו כרצונו אם השואל ראוי ליענות עונין אותו ואם אינו ראוי מראים לו על כת השכינה אבל מ׳נ׳נשין אותו · ואיש אחר היה בארץ עוץ שהיה כך בקיבוץ השרים כל׳ מין ומין בפני עצמו ובעניינו ושל שאילתו מאה השר המסונים על בני אדם והשיב לו זה השר המסונה מי הוא זה הסטרית לנו כשאלה׳ שאין לי רשות להשיב הדל לך מאלהים אשר עמדי מן ישתיתך · ודקדקו חכמי הדור ההוא על ההשוכת ואמתת עליה ואמרו שמא יש לאלו הכתות אל נכר שהם עובדי׳ אותו ותקרו ודרשו אחרי תסיר אותו שהיה בדור תחוא זקן שופלע כחכמת וכפרישות והיה בקי עד מאוד בכל מיני מסורה החכמות אבל כל׳ יסיו היה נאור מהשחסש בכל מיני שיטוש אהה׳ נהלה והבריחוהו חכמי הדור ההוא למען אזון הכל יחברו שמו הזכרו ליעד ולנצח נצחים לשאול ולדרוש על החשובה הזאת ולהסיר שלבם מן חסטק והחזקה ס״ו יום בתפלה ובקרושה ובטהרה כתם ימים · וכתם ימים ולילות עמהם יום התענית תאחרון תשיב לו הסטרה על השאלה תלוא אנ אחר כלנו ואלוא אל אחר כראנו מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני י׳ הלא כתוב בתורת משה בן עמרם אשר קנל׳ כפי עון הנבואה בכמת מקומות חברת הסנהדרין והיינים כשם אלהים · אלהים לא תקלל · אשר ירשיעון אלהים · והכלך החביב בשמים מלך ישראל כתב בספר תהלותיו אך יש׳אלהים שופטים בארץ · ואנחנו קוראים לכל המושלים עלינו ועל כל יתר המסלות אלהים אמנם לא נתנה רשות והמסלה והמסלכת ולתי לארון הכל המושל על כולנו ואם המערכות נשתנו אלו מאלו הוא לא נשתנה ולא ישתנה לעולמי עד׳ וזו תוקף התשובה שתשיבו לאותו תסיר זכרינו לברכת זה תשר הנזכר למעלת המושל וכל תיילי נכם כן כולם תחת מסלת אשמראי אלכא רבא וכבי כת האציל׳ ה׳ תמניא אליו כן מסשלתם וכת מעולתם וכל תתחתונים תעליונים תשמאליים כלם תחת מסלת סמא׳ל מלך מלכון ואד׳ז מתפשט על כל תשרים ועל כל תחיילים כלם רצים למאמרו עד עת נוא רצון לגלות תעת ויום הנקמה אשר בלבו הכפוס ותחתום באותיותיו וישפיל ויכניע ממשלת האדום הזה שנא׳ ואשפיר את פריו ממקל ואת שרשו מתתר׳ למען ריקח כל עמי תארץ כי׳ י׳ תוא האלהים בשמים ממעל ועל תארץ מתחת אין עוד · כי ככל עת צוה שמיצר לישראל תכף נגזרה עליו גזירה׳ להקטן סטנו גזירות וצרות משונות זו מזו סדה כנגד סרת ובפרט בשחבע רין מאת

שער קריית ארבע

נאום הקב"ה על עשרה חיבי מלכות להפילם בחיה וגבב נפש מישראל ואכזרו מות יחמת תנ"ה ומשמידה לו נקמה לתקם ממנו בעת שיפקוד ה' על צבא המרום במרום שנאמר ואת ואכל' שרי מלכות במרום כגדיים וכבשים שליש הכיפורים וכן אמר רבי ישמעאל כ"ג בל התנאים תלוין בזה ותראותה הללו התורו בו ותחנו בסס"אל ואמר אמר קבלתי מרבי ויכתרו עשרת אבירים תללו'

ואמר רבי ישמעאל ז"ל סח עשה זחרי"אל ה' צבאות אלהי ישראל באותו שעה לא הסמיך ליזר למזער כחוב גדידה וכבוה גדולות ומבוהלות בגדידות מוחלות על גפ"ם הרשעה מפני חטאותיהם שנתמלאו על ספא"ל שקיבל עליו כל האומות הללו אלא סיד חטא עצמו נפל ותקלסום וכתב' וכן כתב ליום נקם שתעיד ושכור לגפ"ם הרשע' תעלה עון אחת ותקמור למעלה מגפ"ם וחוזיר שחין קלה שורו חרשים על האדם וחבחמה ומכסה וחוכב מזפירות ועל כל כלי חמדות ומגדולות בגדידות מוחלות על גפ"ם הרשעה מפני חטאותיהם בסקוטה שורו חרשים וחזירי נגע חצרעת וסמחת ובחרחת וכל מיני נגעים בולם על גפ"ם הרשעה ער שיגיע השעה שיאמר אדם לחבירו ואו לך נפשה שעה קיא וכלו אשר בה בפרוסה אתה ויאמר אליו אינגה מחכמתך לי וכן בכל תצות הלילה שהוא תצת שחקב"ה מסיל עצמו בג"ע עם הצדיקים ורחל מכבת על בניה מאל'להנח' כי איננו ריקנו ביומן קרמאן והיא אולה בחר ברה בשוקים וברחובות ולא יכאשים ליה אומו'הללם סיר המלך קם בחכמתו אל גנת הביחן ונחר לנקום נקמות לחלות את הסן על הקץ וחסן הוא דינמה מפאל ואפחר היא דינמה השכינה של' ותלבש אפחר מלכות ולא כתיב לבוש מלכות וכן הוא בזחר פ' חצות דף פ"א ומיכן אף לא הבינות אפחר המלכת קם המלך אל המשחת אשר עשתה כי אם אותי שהוא סור גורל לעזאזל שהוא שמח בחלקו וכתיב ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב בההוא חולקא דסמיל נחזיל ליה ולבחר בר אתי מלכא עלאה לבי סטריוחא סטרונית' חכנעת עלוחא ועל בנוא מן מלכא ואפילו בזמנא דישראל בגלות' וחלו צלוחין בכל יומא איחי מלקת ביומא דא לקמי מלכא עילאה וחבנעת על בנוא וברין אחנוחו כל אינון נוקמין דזמין קב"ה למעבד עם אדום ואחנוחי חין ומין דלמהוא דא לאחעבר מעלם' כמא דאת אמר בלע המות לנצח' וימסן כומנא דגלותא כי נסברנו אני ומקי להשמיד ונו' כי אין חנר שות בנוק המלך מאחי בנוק המלך בר"א והבריחו את שמינו מן הארץ וסח תנשה לשמך הגדול והא אמא עילאה לא אחקיים בקיומיה וראא איחו בנוק המלך' ובדין והמן נבעת פלפני המלך והמלכ' בדין נהידו ראמנין ובל חידו אשחבת' ישראל נפקי לחידו בההוא יומא ובל הצירות והנזירות באים על סמאל וגל עסו חעל אותו הזמן נאמר דרך בוכב מיעקב והאביך שריר מיגר נפ"ם הרשעה שחעקר כמחרת כימינו אמן וכן יחי רעון:

פרק יז

זעיר ונוקביה בשחוו כמה פנים' ולקח אותם ארץ אמנם כיד ימינו ותתן אותם לאמא דרך הסוח שלו ער שידדו לנצח והור של יסור של אמא בגוכר בפרק' הקודם' אח"כ עלו לראש היסור ונקודה יסוד של ריקח של יסוד אמא יצאו יניד ונוקביה וכנגד דרך יסוד אמא לחך מעיה כאשר נבאר וקודם שנבאר הרבריס הללו צריך אחח לרעת כי כשלקח הסיסח הארץ אמנם נחן בירו שיעור ליניד בוח האומן חיינו שנאמר שיחו' לניד ו'קצוו' רחיתו נג"ת נה"י שיר עחה היח סמה שלא היח לה שיעור ועכשיו נחן לו שחי שיעורים אחר ככח ואחר בפועל הוא נג"ת נה"י שחם בו דרך עיקר: ואותו שככח הוא הבסח ביום ודעת ופירושא רסלחא כך היא בבר ידעת שז"א הוא חיכור שש קצוות והוא נג"ת נה"י נקראים ניד אמנם הוא ו' קצוות כי כלי הכסוי ביסוד זסלבות יחד כי הוא בעולם הבר מלבוח נבלעים ביסוד דיניד' וכששם אבא לניד בחוך מיני אמא לא נחן אבא לניד מפלוי שלו כי אם הל"ו שאמרנו שחם כמנין הל"א ומיסנך הלא כחלב חחיכני ירע שבבו שמיחת הקיבה שמשמין אותם בחוך בחלב סבררת היחה מסנו ובקביא אותו והשא' סחב אותו נעשות קום החלב שהוא בסים שאינו שוח בלום במו בן חורע כשנכנס

שער קריית ארבע

שכחניר בכח בעשים בפועל סכח הסרירות שאמרתי שעשה אוחן אמנם כראי"ת אי"א זה נבנחה סב' מפרים וכו' ובזחות אחן נקבקיה בסקום הראוי לה לישב שם סור הרסה בסחק פ"י מדר בשערי"ם פים ושמים בחרת הכן חמן פירושה מי שחוא אויר אמנם חיינו בינ' פוד אותו בשערי שחוא אוירו של יסן כי דרך משל האוחם אינו עושה כי אם בימים וביסוד"ם ה'חסד' שחם בה' אמנעות חת"ר שבעבע חוא שם אחו"ח וסימנך את חשמים ואת האויר שחוא נושמנקא דחחים כ"ח שמיא ואויא שחוא סוד ל"א ונוקביה ושם זה סלא ביחרן כמה אלף ה"י יו"ר ה"י שעולה קס"ג כמנין אמנ"ע ודע שכשאמר אבבע עקרי חמא זה חשם' ודע ששם זה חוא שם גדול שבו נחתמו שמים ואויר ורחוחים ומגשמיים' ורחוחיים חם ו"א ונוקביה ות"כ קראו בזחר פ' בראשית נשמנקא דחחים בית שמיא ואויא ודע שאולו ח' אבבעות יש לבל אחר שם מאלו אחו"ח סלא ובאומם יש ח' חסרים שחם ה' חויה וישלבל אחר מהם חויה אחת והחויה גבוחה מדיר יש בהם פ"ם שבא בגנר פ' ספירות שבו שעולים ק"ף חויות של חסרים שבו חם מנוקדים קמץ יש בהם פ"ם קמץ בגנר חשיות ספירי שבו ובל ניקוד קמץ חוא י"ו ופ"ם קמץ עולים קס"ר ושורש הויה של חסרים חוא כ"ו ועוד שורש הויה של גבורות שחוא כ"ו שני נסבא שישק"ף קס"ר כ"ו כ"ו כך הכל עולה שנ"ו לו' שחוא ניד שנקר' וא"ו ספני שחוא עריין ו' קצוות וה'דיעות הדב' שאריך מדד בשלל' ועיר כמדד בים שחוא סמה בלי פרצוף ובשיו שפרש הסירות ואמר שששים כורה חכן רחמינו ניד ניורה שהוא מדת חיכר ובל כשלים עפר הארץ שהיא נוקביה שהחקין אותה ארץ שחחיה סרחה בשלים ועיר בלופר שעיר בשחוא פרצוף יש בו סי' סריס חכ"ר נג"ר נח' ושלבות סקום חניחת חוא אחורי חח"ת של ו"א בסוף שליש הניליון של ח"ח של ניד נסבא שבלבות חיא בסרה שלש ספירות של ניד שהם נח' ישני שלישי ח"ח נסבא שעיר חוא יוחר גדול סמנה שני שלישים שהם חכ"ר גדולה נבורה שליש ח"ח נסבא שבאריך ניחן שיעור לקבר האויר שהוא בלבות הנקראת עפ"ר הא"ח:

פרק יח

צריך אחה לרעת כי יש באבא שם החיה בסילוי יוחן כחו יו"ד ה"י ו"ו ה"י כי אורבע סילואים ראשי חראשים הם יוצאי בשם חויה ע"ב באבא ס"נ באם ס"ח בגויה ס"ן בנוקבי' ובאבא הוא שם ע"ב ניוחן באומן זה בראשו היינו בבצחו יש חיו"ר בסילואה"וחה' ראשונה בסילואה בצד ימינו חה' אחריחה בסילואה בשמאלו' חחיו בסילואה באמצעיחא ונרמזו אח בסבר חזוחר בשמאלו יוד פוסא ריחרבא חרין חחין שתי פיחת ואו נופא ריחרבא חחינן חוא כי ניר משב שפץ הנקרא חרב באבא וחוא החרב נוקסח נקב בריח לנרש חריגין וחקליפות סחבלי' שלו ונם חוא כחב אותו בסילוי ע"ב שלו באשר אבא בעזר' עתיק יומיא:

פרק יט

דא ונוקביה בשאבנמו בחוך פעי אבא בסוד שם"ה נחן להם אבא בסילואה חיוד של סילוי ה' אחריחה שבו ונם ריחוו של סילוי ויו שלו וא"יוד של סילוי ה' ראשונה שלו ונם ר' סיוך ראשונה שקולים ל"ו ופירושא רסלחא חכי הוא כי בחכמה ויחינו אבא יש בו שם ע"ב של יוחן כוח יו"ד ה"י ו"ו ה"י ואותו סחולק בו בוח האומן יוד בפרטות בחכמה שלו וא"ו של סילוי יוד ברשת שלו ר' של סילוי יוד בגינה שלו ח' של סילוי יוד ראשונה בגבורה ב"ח שלו ו' של סילוי ו' אחריחה שתי אותיוחיו ביסוד זסלבות יחד כי הוא בעולם הבר מלבוח נבלעים הבר ביסוד דיניד' וכששם אבא לניד בחוך סיני אמא לא נחן אבא לניד מפלוי שלו כי אם הל"ו שאמרנו שחם כמנין הל"א ומיסנך הלא כחלב חחיכני ירע שבבו שמיחת הקיבה שמשמין אותם בחוך בחלב סבררת היחה מסנו ובקביא אותו והשא' סחב אותו נעשות קום החלב שהוא בסים שאינו שוח בלום במו בן חורע כשנכנס

שער קריה ארבע פו

פרק נא

והנה ידוע כי אחרי הקפאת הגבינה נבדל הנפרש מסנת נסיובי דחלבא הם הנקראים מי הלב היינו שעצם הגבינה נשאר עומד לבדו ומצית שלו נבדל מסנו וכן כרמות זה כביכול נעשה לפעולת כי עצם הכללות הנו של זעיר נשא עומד בעצמו דהיינו מהתם החסרים שחשפ"ץ כנזכר ובחינת הנכורה הוא שנתפרש הנבדל ומזך תקנון הוא שנתרבך מסנו שם י"ה שרומז לאבא ואמא הנם קס חזה שיחיו לזעיר מ"ש שכתוב אלו ותיינו ז"ת והויה עולים פ"א וכשיסיר המסאר האי מסיפר הקשה שהיו כללים בסלכות מאסור נמצא שנשאר נ"פ שהוא במקצר ג"כ לפי שהסלכות נשאר אז בסוד זכר והוי קטר הקמון ראסר אבר היתה ולזה נמצא בסלילי שם אלקים הרומז בסלכות שיש בו ג"פ אותיות כסנין זנב מ"ר"ת אותיות אלקים ו"ג אותיות רסלילי ר"ת אותיות של סלילי המלילי הם בין תכלי ג"כ ו' כללים הם כסנין ג"כ מי' כללות שם אלהים הוא כולל א"ת כללית של סלילי אלהים וא' כללות של סלילי המלילי"ם ו' בללויות הנז' כזה כראש אלהים השפוט היא כולל אפי' קשה"ב סלילאו כזה אלף לסר ה"י יוד סס הם ח' כוללי' ואת"כ סלילי סלילאו כזה אלף לסר פא : לסר סכ דלת :הי' יוד ו' דלת סס הם תהא כולל א נמצ' שהם ו' כוללי':

פרק כב

ונחזור לענין יצירת הולד דהיינו יצילת ויצור זעיר אנפין כמצי אמו כי אחרי שראירת תרלת של סלילי חיור לתת קומה וקבלה אל סרת המלכות הנסיף עוד אבא ונתן לאמא הוי של סלילי חיור שלו לפתח לזעיר קל איברי זעיר באופן שיהי' ניבר כל אחר סהם בפני עצמו סי גדולה סי גבורה וכו' ועד נתן להברעת רח"י אחרונה שהי' נתן בפני אמא סקופל וסתת בפנים וחשלים בועיר כל איבריו בציורים ובתיקונים בסוד ע"ר ונשר ועצמות וגידים · וצריך אותה לדעת כי ע"ר שאמרנו אלו מסיף עד חלילה לאמסן שהוא בפשוטו אלא הוא תלוי בשם אלקי"ם סהוסיף שבועלה מאותיים כזה א"ל א"ל"ת אלה"י אלה"ם היינו ה' של מלה עור ושם של הויה בסלילי אלפין שבועלה מ"ה שביהם עולים ע"ן ס"ח כסנין ע"ר"ראבשר זה שאמרנו הוא שם אלי"ם בסילאו שבועלה ש"ן של כשר כזה אל"ף לס"ד ה"ז יוד ס"ם ושכ"ם אלהים סהוסיף הנזכר בועלה ר' הרי ש"ר סלה בשר וכ' כלילה משתי בתינות וסספרי אלהים הרי בש"ר וכבשר יש בו שורייק"ס סוסקי יש סהם תוורי היינו שהחוורי הם בשם ס"ו בסלילי זרין שיש תיוהו אחוריים בערך הבשום סכל סקו' לפי ערך שם סגרוכע הוא פנים ת"כ כיורק הוורי · וסרוכע סוסקי · עצם הלי כשכם ס"ו סרוכע לכך הוא קשה כי עצם עולה סאותיים · ערוקי' תלויים בשם א"ך שבועלה קס"א דהיינו כ"ם קס"א וב"ם כ"ן עולם כמו ערוק"ם ולכן יש בציורים סהם אדומים יותר זה סות נ' רחם תלויים בחסרים על כן הם לבנים ורכים ותלויים בשם ס"ו זוך ה"ן ו"ה ת"ח בסנין נ"רים · ומוסרח"ת הזאת אחרונה שבאחרה שהיא בסין דלת נתן אותה לנוקבית רזעיר רך אמא כדי להשלים"ת נמצא שהזעיר ונוקבית קבלו בשם של ע"ב נ' יורין של סלילי ה"ז ו"ן ה"ז ועד הויו של סלילי הויו ועור הויו והרלת של סלילי ה"ז זוך ועוד הה' אחרונה דהיינו כראה דוגי שלה וסנתר הה' שהיא דלת שבין שביהם הוא יצירת כי הה' היא ו"ר' עולה עשר הבל עולה נ"ן שבועלה כ"ם ר"ת ל"כ בחות א' דאבא וא' דאמ"ם בני' יום היינו דיכתיב ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד · דהיינו ערב סרת סלבורת זיהי בוקר שהוא סוד זעיר שביהם יהר תוא יום אחר נשאר עדיין לבאר סה נעשה סיוד שבראש וא"ו של בילואה הת"ז הי' פשומ"ד ימנית :

פרק בג

הנה בציורת חלר שהוא זעיר נשתתפ' גם כן אימא דהיינו שהיא גם היא עם הת' חסרים ת' גבורות שלה נתנה חלקה והת' חסרים שלה הם בה' שנות סהויה בסלילי אפין וסלילי הוו כלא אף שעולין כל א' סהם כסנין ר"ם וסם רמז לה' מיני סראו

שער קריית ארבע

דם מחר וחד' נבורות תן כה' שמות של אחיה כוה א"א ת"י אח"ת בריבועו שכל אחר מהם יעלה נם כן כסנין ר"ם והם רמז לסיני רם אחר שהתיכם וירידתם למטה נמשכים מהם ה' מראו' רמים של מטמאה ורע כי הת' הויות של חברים הנזכרים תלויים בה' אותיות של מלי תורה ישם ס"נ עולים הא"ו הוי"ה ואדנ"י ס"נ שהוא עולה בהשבתנו אם"א והיהיו השם ס"נ תא כוה יו"ד ה"ו ראשונה של הא"ו יעולים ס"ב וחזיו של מילוי יו"ד ואפ הא"ו ראשונה של הא"ו יעולים ס"ב וחזיו חלויים תח' הויות של הסדרים הנזכרים שעלה ס"ב שהוא כסנין אלו"ת שיהוא נשמנקא רנשפתא ר"ת' תיות חלויות בשם ס"נ זת כי לעשות שם בן ר' שיעלה רם טכל לעשותו נג' אופנים להסיר האל"ף מן תא ראשונה או מן ו' כנזכר למעלה או מן ר"ת אחריהם ולהסיר הנ' אלפין שאחרי ס"כ כנזכר לעיל ומן תר' ו"א ת"ת שיהן אותיות הנשארות משם ס"נ ש יעלים כסנין אחי"ר בהן חלויות ח' שמות של אחת הנזכרים נמצא שם ס"נ עולה ס"ב וא"ך יעולה נ"ב נ' פעמים אחי"ה שיש בשלשה שליש אמא כאמו' בוזהר באורייתא קדישא כמא דאתמקש קדישא אשלוכה כחלת כך כל שאר בונינין בחלת שתים נ' שלישי כל פרצוף:

פרק כ"ד

עוך תנה רבינו בתוכחת תשיית של ו"א ונוקבית מ' יוסף שיהוא מסטא יצירת תולי כתיב אנא ויתחזיתו מסור פמה לחלקים בסיני אמש' עתה צריך אתי לדעת תתעוררות לזווג מתיכן לקרא אבא ואמא שיהוא ויהא תרא דשביק נגודו שאוכר רב יהא סבא בש"משמים ותיא תכיאת ראשונה לעשותם כלי ותכיאת בינ"ה מזה הכתוב ותולת ואמא אינא צריכה לדת רק פעם אחת בו' יסי בראשית ברי לתתבר סו"א ונוקבית ולעשותו בב' תרשים איברים מחוברשים ומבוררים ונקיים מכל פסולת וכמו שאב ואם תשכיר כביכול צריכים להזיווג עצמם בהשפעת זכאה אדע שלהם כך בכיכול צריכים אבא ואמא להזווג לצורך יציר ונוקבית לעשותו גדול חכמו' כי סוד תיבור הזה הוא סוד הקמו' ראשון וצריכים אנו לחקור מאיזה תתעוררות נעשה זווג הראשון של אבא ואמא כי באותו זמן לא היו צריכים כיעלם המעלים מיך נוקבין לצורך זווג אבא ואמא ותיא הזיווג הזה כצורת חבר שנאמרתי עולם חסר יכנה ונאסר שיתעוררות חזה תיה באותו זמן בשבללו התלת תתתתונים נצח הוד יסוד בתלת העליונים של אריך אנפין דהיינו גדולה נבורה תפארת או היסוד של אריך הויא הבל סעיננו בתוך ת"ת ואותו החבל להיותו תוך ת"ת ות"ת יעיבר באמצע הודועות בתוך תוכרת אותו החבל שיצא מיסוד להסיר אנו ואנו בשתי הודועות גדולה וגבורה והנה זת החבל סער תנותן שהוא אריך יהיה סילוחו של שם ס"נ כוה ו"ה י"ה ו' תיעלת חכ"ל וסער השקבלים שתם אבא ואמא יפרש סלת חבל כך ח' אמא כל הוא כדפוך ל"נ נחיכות של אבא שבו ל"נ נחיכות תכסח וסער רביר הניתן יפרש סלה"ה חבל כך ההיינו ח' פעמים כל חוא בנ"ק סוד זיער ע"ן תים בשש"ע וסטפרו"ת נהוא חשבון אותיות תיות חסתרבות זו על זו והוא על זו שתים שתים וזנות בזה ת"ת עולה נ"חס' יעול' נ"ם ת עולה ל' הם"ו עולה ל' סך חבל עולה ס"ם נמצא שבזווג תנה אבא ואמא תיעיר נוקבית בולם פניעים פעלה ושבח סחתבכל חזה' והלוא ידעת שהמחתין של אבא ואמא מ"ם בלי הסות נעשה מהזיווגים ותתה מזה החבל שבבנם בתוך תתיעיות נעשו מסש מחין לאבא ואמא ותתה שש לחם סותם יש להם התעוררות לזווג וזה הזווג עתה של אבא ואמא חית בתור' חסר שנ'אסרתי עולם חסר יבנ"ח הוא אותיות ביגה ואבא ואמא בשתם סזיווגים חם רבוקים רוחא ברוחא בסוד הגישוק וסבשרי אחות אלות וש נשיקות שתן סלאמים כמו ושק יעקב לרחל שנקרא שרק בתרקוק סלאמו' וש נשיקות בסתכנת כמו שיקני נשיקות פיהו ישאתו' סנשיקות ולא כל נשיקות הראשונות קורסת לביעלת מצות שתן הכתר לאיומא עצמו ל"עזרת ל"י בלי"ו ושניות קורסת לביעלת קדושה שהוא להתכתר את הרסת לסיכך צריכת נשיקה בסקנת שלא יכלו התסרים על הולר ולא יהא סמוח כראוי

וכזה האופן לעולם נשקן אבא לאמא תחילה כי דיוקו של איש לחזור תחילה על אביהו ואמא סעלית חבל נגדו' ואח"כ נשק' אמא לאבא והוא סעלה חבל נגדה וכשאב'נתן הנשיקה בסקנת לאמא סצד ביהא שלו בלבר כמעם שקני נשיקות פיהו ולא כל נשיקות שאי אפשר לסבול האהה סחכמה שלו וזו אבא סקבל חבל סאימא סצד חכמה שבה כי חבל בינה שכת חיה סתבשל בהארות חבמת אבא אלו נבנם בתוכו וכשאמא סתכמה שבה נשקת לאבא סקבלות אמא חבל סמנו סצד בינה שכו שאין כח באמא לקבל יותר משיעור זה' ודע כי מעניות שני ורוקותיו של אריך נעשו חכמה וביגה לאבא ומן אחורי שניהם נעשו חכמה וביגה לאמא ונבורות אבא ותן חסרים לאמא חסרים ראשונים שהיו לאמא נעשו נבורות לאבא לכן אבא נתן חבל לאמא סצד שסאל ההיינו ביגה צד הנבורה שלו ואמא נתנה לו חבל סצד ימין שלה שהוא חכמה נמצא שנבורת חבל אבא סביגה הן חסרי' לאמא שקבלה חבל ביגה שלו בתכמה שבה וחסרים של אמא חבל חכמה שלה נעשו נבורות לאבא כי תוא סקבלו וסצד בינה שלו ההיינו צד שסאל שלו נמצא לפי זה שביגה שהם נבורותיו של אבא חם חסרים של אמא שסקבלה ההבל הזה בחכמה שלו שהוא חסר שלה וחכמה של אמא שהם חסרים נעשו נבורו' לאבא כי הוא קבל הבל שלה ע"י ביגה שבו ובל זה הוא סכת הנסירה יצא לנו סנגין דיוקן שאבא יש לו חבל תשיקה מאמא ואמא יש לה חבל נשיקה מאבא נמצא שיש לכל אחד שתי נשיקות ושני הבלים בעיקר סת שנותנים ומת שנקבלים ובנשיקות ובהבלים הם שוים בי בכל אחד נותן נשיקה ונותן חבל ונקבל הבל מאבא ואמא יש תוספות שישנו באבא ואינו באימא והוא הרבוה שצריך לסיסה אבל היא אין לה רבוי ויפה השתיקה לנשים בי נצאי הוא לה לחבוק בפח ובואת תקרסתה תכין למת סציננו בדברי תרשב"י פח קדוש ע"ח נשמת לנשמה ורוח לרוח שכן אופר בזוהר ס' וירא רף ק"נ ע"ב בקב"ת אחדיע ולא אחדיע בנין ראשו נשמת לנשמת ורוחא לרוחא ונפ ומשיר מכלא אבל נפש לנפש לא מזכיר וצריך אתה לדעת שסתנשיקות הם הנשמות ומהבלים הם הרוחות ובחיות שיש שיניקו אות של אבא ואות של אמא' יש נשמת ותשמה לנשמת שהם שתים ובחיות שיש שני הבלים אחר שלו אבל אבא לא שנאני לה לחבוק בפח ולכן בחיות שאין כאן לא ריבור אחר אין לנו אלא נפש אחת ולא נפש לנפש בעניני נשים מסולות' וצריך אתה לדעת שנשיקות אבא לאמא תם נחשבת לשתים בבחינת הפועל והמתפעל ומכין שניהם נעשה סציאת זיער אנפין באופן תה חזרועות של זיער אנפין נעשו כמעך אמא מהנשיקות של אבא ואמא ' והשוקיים של זיער אנפין נעשין מהבלים של אבא ואמא ובבר ירעת שאבא יש לו נשיקה והבל ' מהנשיק' שלו נתתו' ורע ימין של זיער אנפין דהיינו חסר ומהחבל שלו נתהתה שוק ימין של זיער אנפין דהיינו נבורה ומהבל של אמא נתהתה ורע שבאבל של זיער אנפין דהיינו גבורה ומהבל של אימא נתהתה שוק שבאבל של זיער אנפין דהיינו תוד ובבר ירעת שיש עוד נשיקה והבל לשניהם בלולות זו בזו כשיתקין זת אות זת מאותו הנישוק מהבלל משניהם נעשה ת"ת ומן תהבל תבלול משניהם נעשת יסוד וחמלכות של זיער אנפין נתהוה מן תרכובי של אבא ותה ו' בתכסח יסד אות פ' אבא יפר אות ש' אמא סלבו' ותרע שות תזווג של אבא ואמא היה רק מאוד ולא תיו נעשים ו"א ונוקבית כראוי אלא ספירותיו תיו רקים בקרני תנבי' כי באבא ואמא לסעלת תזווג תתו בפח שעומדים תחת תפח של אריך אנפין ולכן לא תיו ו"א נעשים בתיקנם עד שירדו תארותיהם בפרצופים תתתתונים שלהם ההיינו ישראל סבא ותבונה ואז נתגלמו ותעלנו כסו שאריך להיות יבוא באורך בפרק תבאי בעזר' קב"ת ושביעית:

פרק כ"ה

תצוחין של אבא ואמא שקבלו סאריך להיעלתם כי כוה בתיעודר להם זווג בתיעדי ואהבה ותתרבקות זת כוה להיות זווג כיניהם לעולם ולא יתפרשון רא מן רא ' ולא כסו מלכות

מלכות שאחר כל זמן ומזמן נעשית בתולה וכלה איש לה בתולים מרחש ומניך חיד של אמא לתוריך לתם ר' שמקבה כידית בתולי · ולכן אמא נקראת אשת איש ונוקביה ז"א נקראת נערה בתולה וכל"ה בשיר השירים ואמא נקראת רעיתי ואם יש צירקים על ידם נעשית זווג ונפתחו בהוד"ה ואם ח"ן אין צדיקים צריכי לעשיכה הגדה רבים לה ברחמה והרבי עתיקים אוצר ה' בבואו זווג זה של אבא ואמא שאכרנו להיותו זווג ראשון בעולם לא היה נעשה עם מין נוקבין כמו זווג ז"א ונוקבי' עשה שנניך מעשה הצדיקים רק עתה נעשה בתוספת חסר שכך עלה ברעונו הפשוט לעשות להם התעוררות אהבה זווג לעולם בתוספת חסר שכזה יש קיום והתעברה לעולמות עליונים והתחתונים שנאמרתי עליהם הבר יבנה בנמצא עתה שכללות השוקיים ברוחניות היתה סיבה לזווג אבא ואמא ולבריאת העולם · וזה הזווג היה סיבור השיקין ולהיות שפרנלא בפי המקובלים ופשטי אחת אלוה · כמו שאמרו חז"ל ברייתו של כעל אביניה להפש ולבקר אחר אביניתו וברכו של איש לחבור אחר האשה מזה הטעם עיקר התעוררות הזווג ולהראות האהבה הוא מצד הזכר לכן אבא נושק קודם לאמא ויש לו הנחה להתגועע אליה אבל היא אין לה תנועה ואינה מתגועעת אליו כי נאני הוא לה להתנועע ולהתגועע בפה · והשיקוק הוא משפוחהתרבקותה רוחא ברוחא · שהוא אהבה והתעוררו גדול של אינך רעין רלא מתפרשין לעלמין וגם תלמידי בועזא קרישא פה ק"ק רשב"י ע"ה היה לחם אהבה אחרבקותה רוחא ברוחא ממש וכן אומר בזוהר הרומה ביסודי דרשב"י באהנלייא הוה סה רוחה בנין דיחוד הבריא ברחימו רביקורי רוחא ברוחא אבל תלמידי האר"י ולה"ח נפלה קטפה ביניהם ע"י נשיהם נגזרה גזירה על שתאי ישראל גם אותם גם סלניכם עכשם חטפו וראה בקבלת שבת סמאל סרקר לפניו ואסר פסוק זת· יעליו נאסר אל תשמחי אויבתי כאשר נפלתי קמתי אבל כשיפיל הקדוש ברוך ה"א ושכינתיה ממשלת איש שעיר איש הזדון חזה צר ואויב משמים ומארץ לא יהיה לנפילתו תקומה ואם יבניה כנשר משם אורידנו נאם ה' ויקרים הפסוק ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את עשו מידיתה ליי' המלוכה ונאסר והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד:

פרק כז

סוד הנשיקין הוא להרכות את הצלם מרמנת שלו"א בסעי אמא והוא ממש יצירת ותחתונת הנשמה בסעי אמא ר"ל נשמת יעיר אנפין מזה זווג נעלם מאוד שנעשה מקום ראשון בעת הבריאה בתורת חסר ומשם באה לתחתא רחא דשכיק לה בנוחה כי לעולם מין נוקבין של הכיבה הוא לצורך זווג חנשמות שהוא פנימיות התעלמות הזו"ן ואם הם לא יעלו אין זווג נעלם מאוד נקראת אשת איש ונוקבי' הלא כעת בינלה ראשונה התחתן שביק כללה רחא דליה ותחתא רוחא אשתאר בה תדירו ולמה אין האשה מתעברת כביאה ראשונה כי תחילה צריך לעשותה כלי לקבל השפה העליונה ולכן בבינלה ראשונה עשה אותה כלי תחו אין האשה כוחות בריה אלא לפי שנעשאה כלי משום דשכיק התחא רוחא בה ומשם והלאה כל שאר הבעילות מצטיירות ע"י התחא רוחא שבה · אמנם כל הבעילות משם ואילך אם נעשים בכח התחא רוחא דאתי בה וכולם לוקחים מקום מתחא רוחא עד שנשלם וכשנשלם אין האשה מתעברת עוד ולכן תמצא כי האורח חיים בכתוב אחיו הגרול כמו שאמרו חז"ל ככר את אביך ואת אמך את לרמות אחיך הגדול והענין כי הלא אחיו הגדול לוקח תחלה עקריות התחא רוחא ותאח השני לוקח מה שנשאר ממנו ומצא שהוא מפל אליו וכן השח השלישי מפל לשני אחים הראשונים כי לוקח הנשאר מהם והשביר מכון אמנם יעיר הוקביה הם אחים הגדולים וכל הנשמות הפחותות היוצאות מחזווג עליון של אבא ואמא בגדרם הם אחים לו"א וחזו סוד למען אוהי ורעי קראן השי"ת ליישי אל אחיו ורעיו ולכך אל תחמה מסעלת הצדיקים כמה היא גדולה עד שקב"ח נחר ומדיק כמגל נזרוחיו ואמנם זו"ן הם אחים הגדולי וכולם חייבים בכבוד כשיצאו זו"ן נשארה שורש אל התחא רוחא דשכן אבא באמא ואמא לחזרוה לצורך הפניסיות שהם הנשמות אין זווג רק על ידי עליית זו"ן שם בסוד מין נוקבין ולכך זו היא עיקר כוונתינו בסוד התפילות ובסוד המצוות כדי לחקן לזו"ן שיוכלו לעלות באבא ואמא ולפרש עתה אחר הדרכן שנקראו גופלים ואנו צריכים להקימם ולהעלותם ע"י מעשינו ואשר אסרנו שזווג אבא ואמא הזווג הדדי תדירי הוא רוקא הזווג של אבא ואמא שמדוברים בליה' להחיות העולמות ולקיימם קיום הכרחי וזווג זה הוא תדירי ואינו נפסק לעולם שאם יתבטלו רגע אחת יתבטלו כל העולמות אבל הזווג השני הוא לתת מחין לזו"ן כדי להוליד נשמות בעולי שהוא פנימיות העולם: כנודע שלאח אנעגו צריכים להעלות פניסיות העולמו' בתפילתינו וזה הזווג אינו תדירי ולכן תמצי בזו' שלפעמי' התדוד מפי כביכול עד אבא ואם דוגם כה שאתה' ל נשבע הקבה שלא יכנס לירושלים של מעלה עד שיכנס בירושלים של מפה כי בירושלים אלו הם סוד אבא ומלכות ומעטים סצינו פסוק ונחר יוצא מערן ולא פסיק תריר עיין בארוא וזהא ברברי רב המנוחא אבא ע"ה ומקשין אחדדי והרבר פתוהן עם הנזכר ואמנם המין נוקבין של בינה לצורך זווג הנשמות שהוא פנימיות העלמו' הנזו' ואם הם לא יעלו אין זווג לעילא כי הלא כבר חודעתיך מציאות מין נוקבין כי הלא בינה בעילה ראשונה התחן שביק בה בעל' האוא שם כ"ן רמלי הזן ומה שאמרנו בפרק כ"ר שנבורות אבא הן הכרים לאמא ואמרים ראשונים שהיו לאמא נעשו גבורות לאבא לכאורת נראה שתליתי תגיא בדלא תגיא ואסיכה הוא לאין סכין קתוסות ודורשי חסרונות פעמים תיסוקים עפהם ולא ניחן לסכור רק ראשי פרקים כמו שאמרו"ל בסכסת תניגה בפרק אין דורשין ואין מוכרין לו אלא ראשי פיקים וצריך לחיות חכם וסכין סרעתו אך בעו"ה הדור נתמעם עד מאוד וצריך לגלות ח"ט כדי שלא ימצה הסין כי הוא מצות עשה שהזכן נרמא סיום שבא ס"ו הארו"זלה"ח נסב"ל והאיר עינינו בכוונותיו ית' כדי שנכוכותיו יפקק כן גלוחא דאחסר ביה שכתם איש אל אחותו כה דברי הרשב"י זלה"ח לכן אנל"ה נפלאות רחסים רעים כי כבר ידעת סור התיבון תוא סיבור הנסירה שהכרנו בשער אבא ואמא ועל ידי הנסירה נעשה אבא כולו הפרים ואמא כולה גבורות והחכרים של אבא נעשו ע"י הנסירה גבורות באבא והוא הדין הנבורות של אמא הם נעשו חסרים באמא וחפעם הוא לגרים אחבת ואחוה ביניהם שלא יפרדו רגע אחר ויהיה לא יבוא ביניהם תנו ממש פעם על כחוא נפקין כחדא שריין ולא פרשין לעלמין וחוא הפעם שנשיקות אבא והכל שלו נעשה קו יסין של יעיר שכולו חפרים שנשכר בו חבריו וחפרי אבא אורות הנסירה והוא הדין אמא נשיקה והכל שלה כולה רינים ספני שכחה הנסירה יש בו דיני אבא שהם וחפרים שלה ורינים שלה יעשה ספנה קו שמאל דזעיר אנפין והפעם הזה ספני שאבא נרין לאמא הכל מצר שמאל ביער שלו שהיה קודם הנסירה חכמה שלה ואחר הנסירה נקבע באבא בצר שמאל הנסירה בינה שלו וכן חכמה של ביער שפפנה מקבל אבא הכל מה שקודם הנסירה בינה של אבא והנשקות היו מצר החיבוק והנסירה וכלולים משניהם שרשי פעמים כי הנסירה נותנת שתי פעמים כלילות כדי שבינה זאת גם כן תקבל האמצעי

ר"תמארת דמור של זעיר

שער קריית אדבע

אנפין ואם ביעל נפש אחה תבין כוונת היכור הדברים רזין דיעתיק יומיא ואשאלה מ"מעגה לשון להרהיב שכלי ולהדרים רגלי בריר ושורי פעשה בראשית ורוי עתיק יומיא ת' אלהי גל עיני ואביט' נפלאות מתורתך:

פרק כז

ועתה צריך שתדע עיבור ראשון הוא קטנות ראשון שכל מה שאמרנו באלו שש קבוצ"ת של נ"א הוא"ו בסוד העיבורי בהיותו כמעי כיצה כשמיתה הוא מקבלת הארה להתעבר מסנו והוא עיבור ראשון וקטנות ראשון עתה צריך אתה לדקדק מהו סוד העיבור למעלה ואל ישלאון לבך שלמעלה יש נשקוצ"ת והכלים ודבור הנשמר ועיבור ה"ן כי אין שם לא צלם ודמות נשמי אלא הכל האורות גרולות של שכות נוראים כמו שפירשנו אצל"ע ן"ן ואו"ח ואצ"ע שכולם שמות נוראים שהם פילים ברחניות מה שפולים האיברים הנשמיים אבל הוא רק מאור ואין אדם העיבור מחומר הגוף אינו יכול לדייק זה כמחשבתנו כי אם כראותו למעלה בצפ"יתו במרכבה אשר כל הראיות מתחכמים על אחת כמה וכמה השותים שפי החכמה עצמו"ת: וכל זה מה שאנו מרכרים הוא דרך השאלה ושאל לשכן השוכן שורבות תורה"ת בלשון בני אדם כן אנו מרברים בכאן בלשון בני אדם לשכך האזן ולהכין מחרי תורה שבכשיר אחנה אלוה ועתה שניתן לנו רשות לעשות של צריך לירע מהוסוד עיבור שלמעל' שנתעבר' אמא מוציר ואיתא הארה של שכות המרוכזת בכלת עיבור ומכוונת כלת עבו"ר לחלק אותו לשתי תיבות: ואמר ע"כ רי' ופירושו ע"כ הוא מיסיון כזה י"ר ה"י ו"ה ה"י: ורי"ו הוא משכאל הוא שם אהי"ה בשלוי יורע שעולה קס"א ונם שם של היות בשלוי חוי"ן שעול"כ כזה י"ר ה"ת ו"ו ה"ת הנה כ"ן וקס"א עולים ת"ג וחסרי עור שלשה למספר ר"ז קח אתה שם אלהים וחלק אותו לשלש' חלקים: א"ל מיסיון כיצה מ"י משכאל ה' באמצע בין שני רדים כי היא עצמה החלב תמריקה לפי בניה כימי נדלו' ראשון כאשר תרע בקומתו בסוד היניקה בפעייתא רק"בה ושכינתיז: ועתה אין הקח לפרש סוד החלב של הה"י הוות בשני אופנים יסן ושכאל של שני דדים דאמא עילאה כי כל זמן שתעיבור ראשון קיים עודנו בסוד קטנות הרי שם אלהים נחלק לשלשה חלקים: ורי"ן שיש לנו משני שמות קס"א ונ"ן הרי ר"ן ונכוי רק שאלו השלשה שמות הנזכרים אהי"ה הוי"ה ואלהים הם מצר הביצה שנתעברה מזיגר אנפין הרי למנין פירוש מלה עיבור שהוא ע"ב ר"ו ופירושו שאותו הזכן שנתחמז"ז א היתה ביצת מקבלת הארת מאלו השמות זכראחרים נעשת ונתחמה ז"א בתוך מעי הביצה:

פרק כח

ודע שיש שלשה מיני עיבורים מבשרי אחזה אלוה כמו שיש שלשה זמני עיבור באשה: יש אשה אשר החזיק עוברה כמעיה ו'הרשים מקופיז'לבר ואח"ב תלד: ויש אשה שלא תלד עד ס' הרשים ויש אשה שלא תלד עד ל' הרשים: וידוע כי כל מכוכב למספר לא יכוכב על אופניו אם לא ירדיף מכוונים פרטי המכוכב עם המבה כי כל מה שיש למעל' בהיותי ישנו למטה בנשמתי כי מפנו נבראו ואין המשפלה זולתי לארץ הכל לעשות כרצונו כי פרטי בראשית לא נשתנו: כך אם לא היה למעלה באמא נ'זמני עיבור אצל"א לא היו למטה באשת הנשמי"ג זמני עיבור וצריכים אנו לחקור מבחו למעלה באצילו' איך בעבור הראשון נמצא בו כל אלו הפרטים ז"ש' ל' וכבר אמרתי לך כי אמא שיש ביצה נתעבר' מזיגר אנפין ותוא מקופל בכמות תלת גו תלת פי"ת בגב"ת: והיינו נצח בחסר הוד בגבורה יסוד והיי ת"ת ותחתון בחיי ת"ת תעליון ונאל"ר שכל אחר בלול בשלשתן נצח בלול בשלשתן והיינו מחג"ת וכן הוד בלול גם כן מחג"ת וכן יסוד נמצא"ו ערוך. ששלש פעמים שלש הם רשעה הנה מבוא"ר לפניך עיבור תשעת: ועיבור שכעת הוא שבבר אמרנו למעלה כיהיי תפארת התחתון נכלל בהיי העליון ולהיותה מרה א"תפאר"ת נכללת הצדיק בחיה לא האצי"לות להכלל פאחרים ודי לת בכלילה הצדיק שנכללת הציה בחציה: אבל נצח והוד כל אחד כלול משלשה ספירות הג"ת הם ששה: והשכיעי הוא בלילת הפאורת חציה בחציה נתחשבת כמספר לחודש אחד נמצא יש לך ז'חדשים: והוי שאמרו משה נולד לשבעה לחיותו מלמנו שמרת תפארת חציה בחציה ויעקב מלבר שמרת יסוד והוי בחינת הרשב"י ע"ת שאמר משה מלמנו יעקב מלבר הוי עיבורי שני של ל' חדשים: עיבור שלישי שהוא מ"ב חדש הוא בבחינת חמלבנת בסוד הפסוק ואחר ילדת בת ואמרו רז"ל שבשהחתה י"ב חודש ונם רינה רומז' למלכות שהיא מלת חדין הרפה ונם דינ"א באלף הוא סוד ריצא דמלכו"תא ריצא ובהשובו הוא אדנ"י שהוא שם המלכות כנודע נמצא שהם ארבעה נצח הוד יסוד מלכות ונחלל מרת המלבנת משלשה ספירות שהם חג"ת כמו שבללנו הי"ו כל אחד משלשתן דהיינו חג"ת הנ' ואלו הארבעה ספירות נתי"ם כל אחד כלול משלשת חדי שנים עשר חגדש והוי עיבור שלישי:

פרק כט

וז' יאיר עיניכו בדרי תורתו הקדושה בה צריך יש לשלשה זמני עיבור של נ"ם' י"ב כי הוא מלתא בלי מעכא ואיתה שמות מאירים על יו באותו זמן שהשנה עיבור ונאמר כי העיבור תראשון הוא של נ'חדשים שהציץ לזיר חידוש אור מהו' אורות של נה"י חזי ת"ת התחתון דאירך שנתקפלו בחצי ת"ת העליון ובאותו זמן יונק ציר שם קס"ג שהוא שם אהי"ה בכלילי אלפין כזה א"ף ה"א יו"ד ה"א ועמו שם מה כזה יו"ד ה"א וא"ו ה"א ועוד מספר אותיות של שם בן ד' עם כ'כללים של שם ס"ת ושם ב"ן הרי י"ו הצל עליהם שם של בב כנזכר הרי ויעבור שהוא אותיות עיבו"ר ומזר עיבור של ת"ת השניה הרשים הוא בעבור ראשון של קטנות ראשון של נ"א שאנו מרבר' עתה בו הוא שיתק דציר מאמא מאלו השמות שהיינו שם קס"א שהוא שם אהי"ה בכלילי יורין כזה אל"ף ה"י י"ר ה"י ועמו שם בן בזה י"ד ה"ת ו"ן ה"ה ושני שמות אלו עולים כמנין יגר' עם בללות שם אלהים מחלק לשלשה חלקים והיינו א"ל ה"י ם הרי ספר רי"ו הפל עליהם שם ע"ב דאמא שהוא הזרע של הזכר שמציץ לזון הוא ע"ב כמנין חס"ד הרי מנין ויעבור שהוא אותיות עיבור: ומזר העיבור של נ'חדשים הוא שיתק דציר מאמא מאלו השמות היינו שם קנ"א שהוא שם אהיה בכלילי החי"ן בזה אלף ה"א יו"ד ה"ת ועמו שם ארב"ע שעולה ס"ת הרי שניהם עולים רי"ו הפל עליהם שם ע"ב דאבא הרי ויעבור שהם אותיות עיבור חוא מפש סוד עיבור שני שהזכרת אמא תתעברת מזיגר אנפין ונתקניא פעם שנית אחר נרלו"ת ראשון דהיינו דהציקה אותו העיבור הוא בשביל המלבוש שלא היתה נ'יברת בעיבור הראשון שהיתה אז כמוך ונב לסבת ההתקפלות לא היה נראה אלא צור הזדגן של ההתקפלות שהוא נה"י שהיה מכסה שלישי תאמצעי שהוא נג"ת והשלישי הדיבון תהוא בלול באופן זה תהיינו שכל א' מהנ' היתה כלולה מהביריות הספוכות לה נצח כלול מיסוד הוד וכן כלם נמצא שכן שלשתם הם תשעה הדשים כי נה"י רמזים סוד החדשים ורמז לה הדשים לבקרים שהם נה"י הם החדשים ונם כן כל אחד מאלו הי"נ כלול מעשר ונ"ם עשר הרי ל' ומזה נמשך העיבור ם' הדשים בקצור ראשון אמנם בקצור שני שהיו"ם לבות נראית נמצא שצד החזק של התקפלות היינו של ארבע שכלבות נכללת עם כל א'אחד ואחד מהם היתה מפילה לכל"א אחד מהם בסוד נקיבת הסוכב נכר דהיינו נהי"ם ובהיות כל אחד מהם כלולה מארבע דהיינו מלבות עם השלש ספירות הנזכרים נמצא שהם ארבעה ושלשה פעמי ארבע"הם י"ב הדשי לבן נמשך זמן העיבור השני ב' חודש:

פרק ל

כלל הדברים שאמרנו שהעל אריך בקיצולו תלת נו תלת ניצוצי האור שהיו בתוך הסאגן תבירן ואמרנו כשיסוד נכלל למעלה בתוך ת"ת חוציא הכל מתוכו ואותו ההכל נתפשט דרך ציורי הדיוקנות האריך לאמא ואמא תעשו את לחכ מוחין וכהם תשינו התעדירות לזווג ואז בפעי אמא נכלל הייתה זך וכרוך ונקי מהאורה

פתחוה שתעלו עמהם חשוקים סתו"כלים שנשברו ונתבטלו
ואור היותר קל וברוח שכתם נעשה: דעיר אנפין תפסולת בשל"
למטה וכצאנו הנוף של הנחש כוכן לקבלם וברוך שתרע שכל"
נקודה מהאצין תבירין תיחת כלולה מעשר קפירות כח"כ נג"ת
נהים נפוא שכל נקוד"ים לו כתר חכמה בינה ושאר העשר וכבר
ידעת שנקודה כח"כ נתעשתו לאריך אנפין תכולל הלח רשין
ושירי תקדרוה שמסבו נבנה אבא ואמא ועתיקא לחם פרצוף באשר
אמרנו למעלה מזו עלה האור חיותר גדול וך. מהמאצין תבירין
למעלה משיך לבנין כח"כ של ואחלת רשין שכללים בו חכמה"
ובינה העיקריים מעתיקו רשום למטה ועל כל פנים אורם של כח"כ
הוא יותר טוב ויותר וך מאור ז' כלים הנשארים כי אע"פי שעלה"
אור כח"כ מהז' כלים של חזו למעלה נשארה למטה מהחלק
האור של ו' כלים עצמם עם הצל ותרשיטו של כח"כ הוא האור
היותר עב שלהן וכן כשהעלה אריך ברגלין השבע תחתונות של
המאציל תבירין תרשיטן של שלש ראשונות נשאר למטה הצל של
ו' תחתונות תל הצל של שלש ראשונות ותחת בעת ותחתונה זעיר
אנפין ונוקבא בתוך אמא תנה התלקים ושלח שתעל' ארך כרגלין
נספרו מאמא לאמא כמוך נקודות וברבורי אוכל מתוך המסולרין
ומתאוכל והוא נהתוח זעיר בכמי אמא ונעשה כן תרשיטו של"
כתר חכמה בינה שככל אותת מהם כתר חכמה ובינה של ראש
זעיר אנפין כי תעתר בכמי אמא גם כן יש לו ראש אלא שהוא
תלוש מאור באמת ז"ל שראשו פתוח לו בינקרביו וכו' ואינו יכול
להיות ראש כי הוא נעשה מהצל תחרשיטו לבד עד שמגיעו לסוף
אמא בדרך יציאתו בעיבור שני יפתח על כן יהים ראש:

פרק ל"א

צאלך שגם כתר חכמה ובינה מזעיר נתמו בסוד
נשיקין ומהחלקים האחרים שאמנם נקראים חכמה ובינה נבנים
מחכמה ובינה של תשיקין מפני שהם קו ימין וקו שמאל מכל שכן
חכמה ובינה של זעיר עצמם שבנו מהם ומפני מה ל"א נזכרו
בנשיקין מפני שהם דקים מאוד בפוד תילי וכמעט לא היו נכרי'
מפני רוב דקותם כי לא נתנו בפועל נפוד כלים שלהם ובהיות
שכתר חכמה ובינה ודעת שבתוכה לזעיר ונוקבא הנ"ז היו הילים
וכסיך נקודים לכן עתה לעשותם בכתר כלים נא"לד כי כשעלו
למעל' בכתר שבכתר הז' כתרי' הז' חכמו' וח' בינות מעולו תנקודות
ירדו עריין למטה לזה הדיינים שם בכתר סים עכורים וכליכול
דומנה זה חמים שבשילוא שיתאים קודם תולד. ודע כי פתוך
יסוד של אמא יש ג' מדריגות שם תראשון ממטה למעל"ה
מרחדור תשני חדר תשלישי עליית. ומירושם מרחדור הוא
נה"י שליש התתתון שביסוד אמא. חדר הוא שליש האמצעי
שביסוד אמא עליית הוא הב"ה ויסוד אמא והנה כשזעיר הוא
בנה"י זה שהוא בחינת תרגים של אמא והם סוד ג' תרשים
תראשונים לזה אחו"ל ג' תרשים תראשונים רע"ל אלא ורע"
לולד מפני שאם יריק אמא לזעיר תאורה ביותר בפנים תרגים
האלו יהיה רע לכלים תאלו דאמא"ת ח"ו מפני שאינן יכולין
לסבול תחסדים ואזורות תגדולים של אבא"א וח"ו ישברו ויהיו
רע לאשה רע לולד מירושלפי שכשהוא באותו מצב ראינו
בפרחדור זה תגדור גליו הם קפנים ולח אור"ל תמשמש כפחו
ביום תשעים כאלו שופך דם פירוש מפני שאפשר שכחת תאורה
שתתן לו אבא ישברו כלית חינו ביסוד דידת תנוכר גם זעיר
לא יהיה לו יכולת לסבול וישברו כליו גם כן ולזה הוא כאלו
שופך דמים זה רע לאשה ורע לולד ורע שוף על פי שאמרנו לך
שאם"א רע ל"א"ש"ו ורע לולד בכל מקום בלילי שכתוב"
יכולים להשוזב שכחת תאורה של שבת ניזולים אפ"א זעיר
מפני שהאור"ת שבת. שהוא סתתיקו קדישא נתתן כח תחסרה
לאור אבא כדי שלא יזיק ומפני מה הוא בסוד סתום מחיק אור"ת
חברובה ודינו דאמר אבי משמש ורחלך ואינו תושש ושומר
פתאים יי' פירוש משמש תאלך בלילי שבתות שכן עתתן של
תלמידי חכמים בלילי שבת בלילה שנת"ר והאחרים זעיר דאי"ק
ותאים ניזולים בכתות תלמידי חכמים מפני שכשבא ליהם
תאורה דתינו משם תזוהר דתעיקא קדישא גם אלו תפתאים תם
נשמרים ותינזר בתיכוך שומר פתאים יי' כלומר פאורה שכם
הזו"ת דתעיקא קדישא תמאיר לתלמידי חכמים
נשמרים גם כן תפתאים וגו' תרשים אמצעיים
שעולי"ה זעיר מן תסרוך

התתתון

שער קריה ארבע פח

כתר חכמה כינה תנו' שנתתו מתחבלים של אבא ואמא נשיקתם
כזוהר וכפעם שלא היו מיכרים לתכ' דקותם וכעין זה העובר
בסעי אמו נראה שאין לו ראש לתני"ת. ראשו בין ברכיו כמאמר
ו"ל ואת"כ בעת הלידה כשניתן לו הרשיטו הזה אז עבר ראשו
ותזו רסו סנהל בדרך ישתה על כן יהים ראש וכלל זה יהיה בידך
שכבל מקום שנאמר נת"ל הוא יסוד ושם יכ"ק מיינו שאמר. הפסוק ויעבור
יעקב את מעבר יבק ר"ל יעקב שהוא ריוקניה דזעיר עבר מעבר
זה דהיינו יסוד זה היוצא לחוץ ושם ב"ן שבמלכות אינו בסוד חוץ
כי אם בסוד ירק. שבתחין כי כל ת"ת הוא י"ד דהיינו ילד בתוך
הדלת בגה"כ"ג ביחוד ק"ש שתעין מהדליה נגדלה והוא"
עבים שאחר מהם שם בן ודרך לבוץ שתעין הוא גדולה כשיעור
שתי עיניך לתסח לשם ב"ן תעולה עין שתי פקסים וכשבאה לסוד
יהוד ק"ש נפגש בסעייתה ושמייא הגרך לעין זה:

פרק ל"ב

וכבר אמרנו שתנקודיו של ורשם כלי תמוח של זעיר שהם

שער קרית ארבע

פרק לה

המלכות כשגילתה למעלה בקיסול אריך בתור של"י רצתה לבלות חמים המלוחים חסובניכם אותה כי היא כמו תארץ שסובב עליה סביבה ים אוקיינוס כך הדינים תללו היו סובבים את המלכות מכל צדדיה קורם עלייתה ורצתה לבלות חמים ואלה כרי לסתק' וכך חיה רצונו ר"ת לסרס את התנין הזכר שכים ולהרוג את תנקיבה למלחה לצדיק' לעתיד לבוא ר"ל בעליית מלכו' נסתקה ונעשי' ר' מאת עלמין רכיסופין ותענין הוא שכבר ידעת סוד שברי כלים היה לתקן תעולם שיהיה כו סוב ורע סוב לסוב דהיינו לצדיק ורע לרע דהיינו לרשע ופירוש של רבריס הא שעץ חרעת סוב ורע שאומר חרשב"ע ע"ה היא המלכות בכמה מקומות היינו שכשנברו חכלי' ומלכות אחכמלת זסן אותו חביסול היה בסוד רע בעוד הדינים שנתחזה אחר כך מהן חקליפות והיו מובבים חמלכות מכל צדדי' בסוד יש אוקיאנוס חסובב האוחץ וזה חים אוקיאנוס הוא מה שנרמז בזוהר רבו את קדוש בספורא בערבי פ' קולמרא חמזומרות ר"ל שחרוצים כולם סך בצים כמו צרור אחר קשח: בקומרא פ' קשר אחר ב: סנסירא ר"ל שאחר שנתפשט סיום מן חצרור חקשח יהיה בסוד סנסיר שהוא מחפשש ואינו קשה כל כך ר"ל שהיו הדינין מוכנין ומקיפין חמלכות ולא היו יכולין לינע בת מפני שלא נשברה לא מקיפין אותה מבחינ ואחר שהיה אריך מחפשש וירגלין מניעין עור חבלים מנשברים שהוא קרקע מחחירו וסיננין מקום אשר אסירי המלך אסורים שם עד תחיית המתים ואסר חקב"ה לאורך שיתקפל כאשר כתבתי בסוד סיום נכים אז נרבקה מלכות בחוד של אריך ורצתה לבלוע אלא חסים ברי למתק' ולא אסתיי"ע מלתא בשביל חקשרוג אבל מכל מקום נשבר כחם והיינו ראשר קרא שברת ראשי תנינים על חסים כלומר שברת ראשי אל הדינים שהם בסוד תנים: על חמים כלומר קורם שתנברו ולא היה לחם נוף אלא בעורם סים כשהיו מקיפין את המלכות שברת כחם וסרירותם בסוד לעשת וראש שאלו ח"ו היה לחם בנין ונוף היו מפשפשי עלמא אכל מכל מקו' באותו שבירה של חכת שלהם נתסתקו קצת והיינו סוד הנקיבה שהיא כנגד מלכות ר"ל נקודות מלכות נסתקה מכל וכל אבל מכל מקום שרשת מן חמים המלוחים שהם דינים והיא הנקיבה שבמלחה לצדיק' לעתיד לבוא אבל הזכר היה קשת ואי אפש למתקו ומכל מקום נסתרס כלומר כבר ידעת שחדנים יש לחם כמו זרע בוכם וכשיגיא סהם הזרע תנין נקרא סנסי כמו כמת נשים רנים לית סרסו רבי שלא יצאו ביצי צפעוני לעלם ודע שהה הזכר להיות שנסתרס נסתקה סעם קושי חרנים שבו ובעשת כמוך סנסי"ר והיינו דקאמ' חרשב"ע ת' סנסיר בערבי ותיבת סנסיר עולה ר' מאות כנגדם ארבע מאות שקל בסף של אברהם שהיו כדי לסתק את הסנסיר של הזכר הנזכר ונקרא לו בו הסערה ולות כל סערת חצדיקים יש להם זרת עכבא שהוא צורת נחש ויהיה אבוו בפיו כנגבר לשם בספרא דצניעותא כדי לסתק את נחש וזה חסנסיר שאסרנו שנסתק בעליית עם חמלכות בתוך הור של אריך סתם יצאו אותם ארבע מאות עלמין רכיסופין חבזומנים להצדיקים כנגבר בזוהר דהיינו שחמלכות נתפשטה בתור ראריך ותתפשטת לעשר ספירות ולהיות שהתור הזה הוא בכלל בארך וכבר ירע' שתחכמת חנקראת רישא ראין בכללת בתוך אריך בסוד עשרה הכף וכנגד ורבק באשתו והיו לבשר א' ואין חסתפשפ' בתוך אריך הוא בסוד שם ע"ב שיש בו ר' יודין ואור' יורין חם כתר' מאת עלמין רכסופין שאסרנו ונקרא רכסופין לחיות שבכאן כלומר במצב הזה רצרוך חנקטרוג שבכפפת חמלכות שהיא יזות לה כתר לברה והיא חית' סכת מיעושה ולכן נקראים עלמין רבסופין. וגם נקראים כיסופין מלשון נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות בית אלהי והיא תאוות ותשקת חצדיקים שכוספים לחנות ולהיות ניחנים סדי חאריבע מאות עלמין חללו לתיחנם באים מלמטה ונתקנו ע"י אריך הוא רבר תפשתית אל רוחניות נפשת בני אדם ואינו כל כך דק שחוא צער לנשמת לחנות מאור רק אכל נת אינן בן וזהו פיסם שאמרו"ל לעתיד

פרק לה

המלכות כשגילתה למעלה בקיסול אריך בתור של"י רצתה לבלות חמים המלוחים חסובניכם אותה כי היא כמו תארץ שסובב עליה סביבה ים אוקיינוס כך הדינים תללו היו סובבים את המלכות מכל צדדיה קורם עלייתה ורצתה לבלות חמים ואלה כרי לסתק' וכך חיה רצונו ר"ת לסרס את התנין הזכר שכים ולהרוג את תנקיבה למלחה לצדיק' לעתיד לבוא ר"ל בעליית מלכו' נסתקה ונעשי' ר' מאת עלמין רכיסופין ותענין הוא שכבר ידעת סוד שברי כלים היה לתקן תעולם שיהיה כו סוב ורע סוב לסוב דהיינו לצדיק ורע לרע דהיינו לרשע ופירוש של רבריס הא שעץ חרעת סוב ורע שאומר חרשב"ע ע"ה היא המלכות בכמה מקומות היינו שכשנברו חכלי' ומלכות אחכמלת זסן אותו חביסול היה בסוד רע בעוד הדינים שנתחזה אחר כך מהן חקליפות והיו מובבים חמלכות מכל צדדי' בסוד יש אוקיאנוס חסובב האוחץ וזה חים אוקיאנוס הוא מה שנרמז בזוהר רבו את קדוש בספורא בערבי פ' קולמרא חמזומרות ר"ל שחרוצים כולם סך בצים כמו צרור אחר קשח: בקומרא פ' קשר אחר ב: סנסירא ר"ל שאחר שנתפשט סיום מן חצרור חקשח יהיה בסוד סנסיר שהוא מחפשש ואינו קשה כל כך ר"ל שהיו הדינין מוכנין ומקיפין חמלכות ולא היו יכולין לינע בת מפני שלא נשברה לא מקיפין אותה מבחינ ואחר שהיה אריך מחפשש וירגלין מניעין עור חבלים מנשברים שהוא קרקע מחחירו וסיננין מקום אשר אסירי המלך אסורים שם עד תחיית המתים ואסר חקב"ה לאורך שיתקפל כאשר כתבתי בסוד סיום נכים אז נרבקה מלכות בחוד של אריך ורצתה לבלוע אלא חסים ברי למתק' ולא אסתיי"ע מלתא בשביל חקשרוג אבל מכל מקום נשבר כחם והיינו ראשר קרא שברת ראשי תנינים על חסים כלומר שברת ראשי אל הדינים שהם בסוד תנים: על חמים כלומר קורם שתנברו ולא היה לחם נוף אלא בעורם סים כשהיו מקיפין את המלכות שברת כחם וסרירותם בסוד לעשת וראש שאלו ח"ו היה לחם בנין ונוף היו מפשפשי עלמא אכל מכל מקו' באותו שבירה של חכת שלהם נתסתקו קצת והיינו סוד הנקיבה שהיא כנגד מלכות ר"ל נקודות מלכות נסתקה מכל וכל אבל מכל מקום שרשת מן חמים המלוחים שהם דינים והיא הנקיבה שבמלחה לצדיק' לעתיד לבוא אבל הזכר היה קשת ואי אפש למתק' ומכל מקום נסתרס כלומר כבר ידעת שחדנים יש לחם כמו זרע בוכם וכשיגיא סהם הזרע תנין נקרא סנסי כמו כמת נשים רנים לית סרסו רבי שלא יצאו ביצי צפעוני לעלם ודע שהה הזכר להיות שנסתרס נסתקה סעם קושי חרנים שבו ובעשת כמוך סנסי"ר והיינו דקאמ' חרשב"ע ת' סנסיר בערבי ותיבת סנסיר עולה ר' מאות כנגדם ארבע מאות שקל בסף של אברהם שהיו כדי לסתק את הסנסיר של הזכר הנזכר ונקרא לו בו הסערה ולות כל סערת חצדיקים יש להם זרת עכבא שהוא צורת נחש ויהיה אבוו בפיו כנגבר לשם בספרא דצניעותא כדי לסתק את נחש וזה חסנסיר שאסרנו שנסתק בעליית עם חמלכות בתוך הור של אריך סתם יצאו אותם ארבע מאות עלמין רכיסופין חבזומנים להצדיקים כנגבר בזוהר דהיינו שחמלכות נתפשטה בתור ראריך ותתפשטת לעשר ספירות ולהיות שהתור הזה הוא בכלל בארך וכבר ירע' שתחכמת חנקראת רישא ראין בכללת בתוך אריך בסוד עשרה הכף וכנגד ורבק באשתו והיו לבשר א' ואין חסתפשפ' בתוך אריך הוא בסוד שם ע"ב שיש בו ר' יודין ואור' יורין חם כתר' מאת עלמין רכסופין שאסרנו ונקרא רכסופין לחיות שבכאן כלומר במצב הזה רצרוך חנקטרוג שבכפפת חמלכות שהיא יזות לה כתר לברה והיא חית' סכת מיעושה ולכן נקראים עלמין רבסופין. וגם נקראים כיסופין מלשון נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות בית אלהי והיא תאוות וחשקת חצדיקים שכוספים לחנות ולהיות ניחנים סדי חאריבע מאות עלמין חללו לתיחנם באים מלמטה ונתקנו ע"י אריך הוא רבר תפשתית אל רוחניות נפשת בני אדם ואינו כל כך דק שחוא צער לנשמת לחנות מאור רק אכל נת אינן בן וזהו פיסם שאמרו"ל לעתיד

ליתיר לבוא צדיקי׳ ישבים ועטרותיהם בראשיהם שהם חנכורות
המפוזקים שאין פחר ליתיד לבוא לחנות ספנו כי חנה חרשים
יאברו כאותו זמן לכן האיב הוא דין והוא יותר יקר חערך מכסף
שיכולים הצדיקים בכל אות נפשם לחנות ספנו כי הוא יותר ע
מכסף שהוא סיד החכר ובאותו הזמן יאברו חרשים ויתפרדו כל
פועלי און ואתה פרום לעולם יהו"ה ואמרו ועלו מושיעים בהר
ציון לשפוט את הר עשו והיתה ליי׳ המלוכה יתברך י״ לעולם
אמן ואמן:

פרק להה

אחד התשעה חרשים שהם אחרי אבות הראשון של השער
חרשים של קשקות ראשון תכף יצא ז״א עם רחל
רבוקים בנב אחר לכך ולא בפו שבאו אל סעי אפא בסור בנ
אלא בסוד ר״ן פרצופין ועתה שאחז״ל באדם הראשון שהוא סוד
ז״א ר״ופרצופין כראו ורבוקים בגב אחר לכך וכתיב א״ לשניהם
ורחל יצאת עם זעיר ביציאת ראשונה ספלבורו ולסטא ותתחלת
מאחוריו סבין הרחיני רחיניו ספוף חשליש העליון של ח״ת ולסט
מלבשת עד הרגלים וישב שם נקב כסוד תשבור סבוץ נגד נקב
שיש בראשה בקרקפת וסמנה תשפעתיה ותיתה לעולם וכשיש
זוזו תיא נגשרת וכאה ליי מגים כפגים ורע כי רחל אינה כוללת
אלא נקבי ותצי חנ״ת ואינה אלא תצי נקודת הנוב ותצי תוכב ותיינו
החלק העליון חב״ר ותצי חנ״ת התליון היא לאה לא יצאתה עם
זעיר ביציאת ראשונה לתיות הדיינין תקיפין כי זעיר נוקבית בכסף
אסוהובררו סעם סהדינים ושם נחלקה ספת סלבורו לשתים
ספראה סתניו ולספה רחל וספראה סתניו ולסעלת היא לאדם
ולהיותה שיש בה דיינין תקיפין יותר סרחל לכן לא יצאת עם זעיר
ביציאת ראשון ונשתתתה שם שנים עשר חרשי ויצאה עסו ביציאת
שניה וכן כן נפתקו דינית ולולי חנ״ה של אפא שמאירים בה
בסוד האורכות שסתאורכת בדי להכניסם בתוך זעיר אח״כ בסור
חניקה וספתיקים דינית לא היה לה בסעם סיחזק כי הס מאירים
על ירי זעיר ללאה ונעשו לה עיניו מיינו דכתיב ועיני לאה רכות
ופירוש רכי אברהם אבן עזרא שם בספוק ארוכות וגיבא ולא ירע
סה גיבא והוא מסש כוונת המוד שסתאורכות ב״ח ראפא ונעשו
ללאה עיניו וסמתקים אותה והיא לוקחת תניד מראשו של זעיר
כובר חרים ולהיות שאפא מתפשפת עד שכנורו של זעיר
ובהרכנתה סניעת עד הוד גם היא נפתקת על ירי האורכת בנה
וסיסנץ ושם הגדולה לאה שלאחז״ל חסיד היא עם בינה ושם
נתגדלה אבל רחל להיותה סתחלת ספבורו של זעיר אנפין ושם
אינה סניעת האורכות האלה אין לה עינים לכן נקראת
עלמיתא שעיניה דלית לה עיניו ובהארת חניצי׳ שפשים כנגד
הלב בפרשת ציצית גאומרו סצותה י״ ואיאיהם אותו תוא צריך
לבנין בשם חוץ דעיניו כי חציצית הם סתחילים בסוף חפליה
וסחפשים לספה כ״ר וחשה כאשר אכאר בעזה השער כיד י״
אלהי תפובה עלי:

פרק לו

לאה לחיי׳ שחי׳ רינין תקיפין ותצרכ אפא להניח אות בסעית
אחר יציאת זעי׳ ורחל בבטן שלה דהיינו אחר חניקה כ״ר חרשים
שהוא גדלות ראשון שהחזרת אפא ותעכרת סחם שניה שהרכינה
עצמה והוא לו יהא את זעיר עם רחל ותתקבלו זעיר ורחל תלת
גו תלת וחחזירת אותם לסעיה תה חניציה שני תאה קפנות שני וחחז
שאומר הרשב״ע בתר דאוליאה להון הדדת שהתעכרת סניחו
ואשתחי להון סריטר ירתי ואחר כך ילדה אותם בסוד בסיעה
והיינו דאמר רשב״י ע״ה ואשתלו באחר אותרא מחשתלת האת
יצאת לאה דבוקה עם זעיר והיינו דאמרו בראשונה בראשו היא סור קשר
של תפילין שבתחלת בשם להתלבש ואחו סור שאחז״ל בשם נכח
לכינה היינו לאה היא קשר של תפילין ולבסה נקראת הפרצוף הזה
לאה ולא בינה הסעם חוא לשחי סכנות תאחת בשכיל שנחלקה
נקודות סלבות ולאה היא חבור של תקודה ולחיות שהיא נקיבה
נקראת בתר שלת וחבירו בלשון נקיבה והיא בולדת חצי הפרצוף
של סלבות שהוא תב״ר מחצי הנ״ת לכן לאה לא יקראו בינה ובסה
שניה לחיות ששחתה כ״ר חדשים יותר מזעיר כמעי אפא ולחיות

יושבת בכלבות של בינה ושם נתגדלה וסיסנץ ושם הגדולה לאה
אם כן לעולם לאה היא סלבות ותיינו חב״ר וחצי חנ״ת ולזה יעקב
אביגו ע״ה שהיה כולל זעיר סראשון ויקר סיגו ר״ל השני פרצופין
ספראה סתניו ולסיעלת נקרא נער ישרא׳ וספראה סתניו ולסטח
יעקב לקח את שתיהן לאה ורחל כלומר כנגד פרצוף ישרא׳ הוא
לאה ובנגד פרצוף יעקב תוא רחל והראיה כשנקראו ישראל סיר
כתה רחל והיינו דקאמר יעקב סהרת עלי רחל כלומר נסרתי
שאני נקרא ישראל סתח רחל:

פרק לז

וירע שהספה האחת היינו זעיר ונוקבית כשנכנסת בתוך סעי
אמא זעיר היה בסור חכל ״ונוקבי׳ בסור שתי תאומות
של חבל ונקי הוא בסוד אחור של זעיר שהוא״ת רינים של זעיר
ותאומות שלו גדולה כשיניר תשתי תאומות של חבל להיותה
סקבלת כל דינים של שתי תאומות ושתי תאומות אלו הם סוד
רחל ולאה ורע שרחל ולאה שתיהן במלבות אלא כשיצא זעיר
מסעי אמא החלק הראשון שבמלבות שהיא רחל יוצאת עם זעיר
דבוקה לאחוריו מחצי חוש חשברה לספה: והחלק השני
סרחל״ת שהיא לאה נשארה בסעי אמא וגרבקה במלבות אמא
תתגדלה שם וכשיצא זעיר בסוד עבור שני יצאתה עמו החלק חב״
שבמלבות שהיא לאה רבוקה עם זעיר מכפום קשר של תפילין
עד סקום חציחוש חשברת וביציאה האחת היה בסוד חבל ושתי
תאומותיו והנערך תעבור חשני כמו שאמרנו בפעי בעיל שאומר
בזוהר כתר דאולידת לן הרדת ואתעברת סניחו והסעם הוא
שלקחה אותם פעם שניה כדי להגדילם ולחזקם כדי שיוכלו
לקבל הסתין ולא ישתברו להנהיג חעולסות וסיסנץ תוא שהנגו
עלסות ורע לך שתבור ראשון נקרא קטנו ראשון והעבור ב נקרא
קטנות שני וביציאה ראשונה עד כ״ר חדשים שהוא זכן חניקה הוא
גדלות ראשון ביציאה שניה עד וכן״ח שנה שהוא הסעם
הוא גדלות שני ויש לעורר פה קשיא אחרת שסקשים אותם
הקדמונים תאיל״ ועקב תוא זעיר ורחל סלבות ולאה בינה איך
נשא את שתיהן שלאה תיתה אסו והנ״ן אינו מן הראוי שיקח אסו
לאשה וחם תרצו שתבר ביתה עם בתה ועשו חקשיא חירוץ אבל
לפי דרכינו יהורץ חיסב כי לאה ורחל שתיהן בסלבות לא שורחל
יצאתה עם זעיר ביציאה ראשונה כמו שאמרנו לסעלה ולא
נשארה דבוקה בסלבות בינה ויצאת גם היא עם זעיר ביציאה
שניה נמצא שלאה תיתה חסיד עם סלבות ושם נתגדלה וסיסנץ
ושם חגדלה לאה ולזה בינו לאה בשם בינה אמנם היא לעולם
בסלבות ורע שבלילה התוא זוזו לאה ובנקבה הוא זוזו רחל שנאמר
ויהי בבוקר והנה היא לאה סזה ירע שבלילה חיתת לאה סזוזותה
עסונאמר בערב היא באה אל חמלך ובבוקר היא שבה ולאה
תיא נועם י״ הנזכר בזוה״ת חדש״ בלק שכסנה משתעשע תקב״ת
עם הצדיקים בג״ע בחצות הלילה ורע בני בשחזוזו תיא של
לאה ורחל סוסר׳ כיסניה ללאה ולאח מתפשפת עד לסס׳ ונכללת
עם רחל ונגשרת סאחוריו של זעיר בלולה עם רחל בכח וסובכת
פניה לפנים של זעיר וזזרוזתה עסו בסור נקיבה חסובב נבר
ובשחזוזו תוא של רחל אסא אותיות לברתא סנחא בלו׳ שסוסרת
בליה לרחל ואז חלת סתגדלה ובכולה בפרצוף לאה ונגשרת לפני
של זעיר לזוזו ואחר חזוזו תחדרת ומחדבקת לאחוריו של זעיר בסו
שתיתה לפנים ומפני זה תיה יכול יעקב להזדוג עם לאה ורחל
שהיו שתי תאומות של חבל שהוא יעקב סלבר שפשה שחו׳ גלגול
שלישי היו לו סחי גדלות והיה סלבאו וזאו שאומר בזוהר יעקב
סלבר ופשה כלבאו ודע לך שפשה׳ עק׳ היה סכלי של זעיר ופשה
היה נשמתו מספניסתו של זעי׳ וכנ״ל חדעת של פשה דור חסרבר
נקראו דור רעה ועל זאת אומר בזוהר פ׳ נלך דף צ״ח ע״ב
וזהר תרש וקב״ת תיאובתיה בהתוא חדישי אוריית׳ ותדרשו בר
צדיק״ לסוד סיין נוקבין ואשתעשע באינון סליל וכן בכל צדיקא
וצדיקא לבתר כלהו סתחקנין דבר ונוקבא לזוזו לחוציא נשמות
לגרי׳ וקב״ת בת״ראזה בהו ואשתעשע בהו בכל אינון דיין דחכבת׳
דלהון בזוזוו הקדוש לחרשנשכות חישנות אתגלי עלייהו ואינון
חמאן בהתוא נועם י״ כרין כלהו תוראן בהדוה סניא של זוזוהם
עד שהתפשפא

שער קריית ארבע

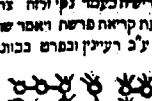

פרק ארבעים

ולפי ששערות ראשה דיציר הנוכר מצרעות עד תאור התוכן שיעורן ת"ל שיעור תפליה שהוא כדי שיכסה ראשו ורוכו של קטן רחיינו עד החור הנזכר שתחת החוזה וכשם נראים שיעורות רחל שהם תציצית נוקבים בשערות אריך ובשערות שניתם נתנו כמין גבר חפלות: ונזרקו רבני כעל העטרה שאמר שדרך שהיו תציצית נוסף על המבנין מצד אחד לבד ולא לשני צדדים הזיינו שיעבור תציצית בשני נקבים בצד אחד לבד וכמו שבדיציר נגנסים בו ח' מחיץ דחיינו ך' מאבא ואי' מאמא כאשר יתבאר בסייעתא דקב"ה ושבינתיה בסדר התגרלה וכסדר תתפלין דרחיינו ו' בניני תפלין לרשת ש"י ו"ה כתים לרשת רבינו תם כן במלכות רחל יצאו מתוך השערות שלה כרמות ת' שערות שחורה ומקולעת כל אחת מת' תוקין שהם ס"ר בגבר ס"ר בנשי' שכבל היה מארבע חיות הקודש-שהם בין כולם ת"ו וסימנך רת"ו לייעקב שמתרת וסדר השערות הוא שהשערות נכנסים בתוך ויצי או בתוך נוקבות מאבא ואמא או כשנכנסים בארך מרישא דל"א ואינם מוציאים מקום לתתפשם אנא ואנא-לסכה שיהבאר בתגרלה בסייעתא דשמיא התרים דרך אור החר כרי לשוב לעלות לשרשם ויוציאים דרך המחזוקים גלגולה הראש ויוצאים לחוץ: לפי כשורה השפע דרך המות הכך נפתם תגלגולה כרי להחזיק השפע ולכן כשאחד למעלה אחר ונוקב חמת וסקורם אינו אחר עור לקבלם לפי שאנו עבו ולזה מתפשטים למטה דרך חוץ ומחשעם הזה חכסדר רין כאשר כבר בארנו לפי שנעשו בסדר אור תחר וכל אור תוור הוא רין אמנם שערות ראריך הם לבנים לפי שאינם בסדר רין ממש כי אינם נחשבים רין רק לנוכי החסרים שהם שם בארין שהם חסרים גרולים:

פרק מא

נחזור לעניינינו למור עיבור ראשון וקטנות ראשון שמן הראשונו של הכתרים נעשה כלים לחב"ר של יציר כמו חילר אקפ"י שיש לו ראש הוא חלוש מאוד ונם אין בו רעדה עד אחר שנים שנים סדר אור פניכי שבא אליהם כמו שיתבאר כס"ר ומשאר חבתינות של גרולה נבור"ת ת"ת עד נצח והצח ככלל נעשה שאר חנוף של ו"א על חרוך הנזכר למעל' שנברר היות"ך וברוך

כרי ללבנם בסדר החסים כמו שנעשה ארוך בשערות ויש שהכם סמכנם שהשרים כרכתיב קדמוצתי תלחלים שהשרות כתיב שהלבנו משערות ארוך שהם לבנים ורכתיב והחיק יסחק לבושיה כתלג חיזר ושיער ראשה כצמר נקי ולזה צריך והדם ליתן עיניו גבר חציצית בשערות קריאת פרשת ויאמר שהיא שבעים ושתים תיבות בגבר שם של ע"ב רעיינין ובפרט בבוחת רהפסוק וראיתם אותו וזכרתם את כל מצו' ירי"ו כוזרו בכוונ'קריא' שכנ"ע של לילה כרי להמשיך שמע האורת עיניכם אל רחל לפי שהיא מילמתא שפירא ולילה לה עיינין הנזכר בספר חזוהר ורמז לזה תיעי לאחר רבות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה ולא נזכר עיינין: ולכן צריך לכוין להמשיך אליה האורת עינים דהיינו שיאיר אור לרחל מנצח מחר רחבתה אשר הם בזיעי מאירים בשעת רצון נגר הכפה ובערת שלה נעשית לה עיינין ויש להשם הזה ע"ב תנין בגבר ע"ב היכוהיה שבפרשת תצא במנין הס"ג שהוא סוד ליבון השערות וצו"ר וש בו כ"ר עיגולים בסוד ורבקה שם כ"הה על שכמה בסוד כ"הת ה' תתאה הוא למעלה משכמה כי יסוד אמא אינה מלבשת ומכסרת אלא שליש העליון של ע"ב ראבא והוא כ"ר הראשון ושני כרים האחרונים הם מגולים בסוד ברית קודש של הזכר שהוא ארוך נמצא שהב"ר הצילין מאמא הם על שכם רחל תפתחלת סוף שליש העליון של ת"ת ויציר חבן פירושו בסוף השער הת"ת ב"ב בעזרת קב"ה ושכינתיה יתברך"י לעולם אמן ואמן:

פרק ארבעים

ולפי ששערות ראשה דיציר הנוכר מצרעות עד תאור התוכן שיעורן ת"ל שיעור תפליה שהוא כדי שיכסה ראשו ורוכו של קטן רחיינו עד החור הנזכר שתחת החוזה וכשם נראים שיעורות רחל שהם תציצית נוקבים בשערות אריך ובשערות שניתם נתנו כמין גבר חפלות: ונזרקו רבני כעל העטרה שאמר שדרך שהיו תציצית נוסף על המבנין מצד אחד לבד ולא לשני צדדים הזיינו שיעבור תציצית בשני נקבים בצד אחד לבד וכמו שבדיציר נגנסים בו ח' מחיץ דחיינו ך' מאבא ואי' מאמא כאשר יתבאר בסייעתא דקב"ה ושבינתיה בסדר התגרלה וכסדר תתפלין דרחיינו ו' בניני תפלין לרשת ש"י ו"ה כתים לרשת רבינו תם כן במלכות רחל יצאו מתוך השערות שלה כרמות ת' שערות שחורה ומקולעת כל אחת מת' תוקין שהם ס"ר בגבר ס"ר בנשי' שכבל היה מארבע חיות הקודש-שהם בין כולם ת"ו וסימנך רת"ו לייעקב שמתרת וסדר השערות הוא שהשערות נכנסים בתוך ויצי או בתוך נוקבות מאבא ואמא או כשנכנסים בארך מרישא דל"א ואינם מוציאים מקום לתתפשם אנא ואנא-לסכה שיהבאר בתגרלה בסייעתא דשמיא התרים דרך אור החר כרי לשוב לעלות לשרשם ויוציאים דרך המחזוקים גלגולה הראש ויוצאים לחוץ: לפי כשורה השפע דרך המות הכך נפתם תגלגולה כרי להחזיק השפע ולכן כשאחד למעלה אחר ונוקב חמת וסקורם אינו אחר עור לקבלם לפי שאנו עבו ולזה מתפשטים למטה דרך חוץ ומחשעם הזה חכסדר רין כאשר כבר בארנו לפי שנעשו בסדר אור תחר וכל אור תוור הוא רין אמנם שערות ראריך הם לבנים לפי שאינם בסדר רין ממש כי אינם נחשבים רין רק לנוכי החסרים שהם שם בארין שהם חסרים גרולים:

פרק מא

נחזור לעניינינו למור עיבור ראשון וקטנות ראשון שמן הראשונו של הכתרים נעשה כלים לחב"ר של יציר כמו חילר אקפ"י שיש לו ראש הוא חלוש מאוד ונם אין בו רעדה עד אחר שנים שנים סדר אור פניכי שבא אליהם כמו שיתבאר כס"ר ומשאר חבתינות של גרולה נבור"ת ת"ת עד נצח והצח ככלל נעשה שאר חנוף של ו"א על חרוך הנזכר למעל' שנברר היות"ך וברוך

שער קריית ארבע

זהו שהורה נשם את הגולרים מהם ומהמנו משיכו דמזה שהורה דאתי דלהלן ק"ש פרק ראיבן לעלם דא נשמו לגרי"שהם בקה"ו דהוה אברא על הדמה בדבר דשכינתא. עד אמא ראספרך שגולד הגר בקה"ו דהו שמסרה רוח ואחי משכחתך שליחת מקם ה' אלהי ישראל תחת אשר באה לחפות תחת בנפיו תחו שארי"ל תחת כנפי השכינה ובזה אקרי בר צר"ק ולא יחיר דהיינו מלכות הקראוה צר"ק של היכל לבנת הספיר שם ישבים הגר"אם חוכה תבן רבני הרשב"י כוהר שלח לך בעניין זה כי משפ וכאן תמתיים כלתא מהו סוד ותחי שרי עקר"אין לת הר וקשה פשיטא אם היתה עק"ת פשיטא דאין לת ולד לכאורה נראה שהוא פיותר אלא ביון לנו התפוסק לגלות לנו סוד שהיו אברהם ושרה מזדווגים כעיקר שכוח של הנ"ע המוציאים נשמות לגרים ולא גופים כן אברהם ושרה היו מוציאים וזה רחוני נשמות לגרים של עקרים דורות שהיו לפניו ואשר יהיו לאחריו מהכינו את אשר יביאו ומזה אחו"ל כשהיכי אכוה"ר שבא אברהם אביכנו ע"ה וקבל עליו שכר כולם ר"ם יסוד שמקבל שפ"ע בגבר כולם ונתן אותו להפרצתו שתחתיו והוא איבו חסר כלום כי מפני שיצא השפע דרך ש' לא זז משם עד שישה ראשם ושורש הכן הראשון שבא לכיל' ונמצא מקבל שכר כגבר כולם בסוד יסוד שנקרא צדיק וא אברהם ע"ש צדיק זה הזוזן להוציאם סכור תבריל שלמעלה ולהמציא להם נשמות והו ואת הנפש אשר עשו בחרן ולזה הין עקר מעקר"א כותב הפסוק הזה כך על פי הזהר לייעין זה היתה עקרה שלא היה לה ולד ולר ביה"ו כי לא היו מולידים להוציא גוף אבל להוציא נשמות היו מזדווגים בעין עה"ב והוא צמח צדיק שעשה פרי למעל"ת ושורש למטה כל יפוס לעולם כוכותו יגל יעקב ישמח ישראל"ל יתבו ן" לעולם אמן ואמן:

פרק לח

נחזור לפח שאמרנו כשעברת השיפוף שהיתה באב' בנוב' דרך אמא או מלכות של הכתרת הצדיקה ולקדת לעצמה חצי הנקדה מנקודת החב של השיפה באופן זה שבשע' ויער מבנין אסא לא היה רבוק עמו אלא נקודת החב שלי' השפה והוא שהיא-בסוד רחל הדבוקה בזעיר מאחוריי מבין חרוחי-ואה"כ כשהשפיעה אמא בזעיר אחר הציקה בהשפעת והוא השפיעה לו גם כן הצי-נקודות הגב הנזכר שהיא סוד לאדם ולפי שהנקודה הזיא לא מצאת מקום לצאת מבן חרני להיותה שם מקום רחל ונם לא מצאת מקום לצאת מלמעלה דרך חללי חמות לסבת שערות הדיריך המכסים על שערות הזעיר לכן יצאה דרך חעורף שהוא נקודת תלי"ו שהוא סרכו ומנה עמה הזעיר ושם נשארה רבוקה עם זעיר הנשחה בסוד פרצוף ורגליה סניעה על ראשה של רחל נמצא שהתפשטות פרצוף ל"א-ת הנזכרה הדה עד סוף השליש העליון של ת"ת דזעיר ולבן קובעים המוזנה שהיא בסוד לאה בשליש התליון של מוזנה-מפתח כי מזה ני"ם ח כמבן ארב"י הרומו למלכות ולפי שמקום תחלת התפשטותה שהוא מקום חלת רחום מהקיקר בסה לבן צריך שהוא נקבת החוק מהמשקוף מפה שהוא סוד שליש העליון של ת"ת דזעיר והוא סוד לה שהיא תפתח שמשם מתחלה לתלבש זעיר בפרצוף שלה ומסיים בסוף שליש התליון של ת"ת על ראש רחל שמתחלת לתלבש שם מהצי מכוין עד סופו והוא סוד שאחו"ל אין מלכות נוגעת בחברתה אפילו כמלא נימא שכל אחר יש לו גבול בפני עצמו:

פרק לט

אמרנו כי מאחוריי דזעיר במקום תביוקו שלהם רחיינו של רחל זעיר יש דמות נקב בזעיר ולעוסתו נם כן בקרקר נוקבית ולפי זת נקרא נקיבת פי' נקב ת' דחיינו ה' שהיא רת"ל תיותה בא מן הנקב שבקרקדה. פי' שזעיר נופית משפיע בה והחור הזה שבזעיר הוא מפולש עובר עד לפניו ולזה צריך לשים חציצית לפניו בגבר תחזור הזה כרי להמשיך דרך אחוז הזה ת"ת השפע מזעיר לשערות רחל שהם חציצית הגוברו"כי לפי ששערות רחל מסבבים הם אדומים לכן צריכים הם לחשפע הזה של זעיר

וברוך אשאחתי"ם שלא נכנרו ער זמן הניקה ועל כן נאסר בחורת אשה כי תריע ולירה וכר ומסאה שביעת ימים כי בערת הלידה שיצא ל"א מסניי אסא להקין לאיר הקול יצאו שרי הדינים והסוערות שלהם שהם הפכולת מסרת שנשאר שאינו מקבל תיקון ומיתוק מסה שנשאר בכולכו שכבל אחת מנקודותיו והוא סור רם נידות מז' נקודות כגר שבע נקודות ראשונות שנשברו כשנשוש נקודות יסוד לשהם כרלקיל בסוד השביעית תציו הקליון והציו והתחתון ועל כן תפסא שביעת ימים והנקיבה הפסא י"ר ימים לפי שלצורך הההות פרציף סלכות הוצרך לכרר סזה סלכיות שיש באלו השביעית הים שבע התחתונות שנקוד' האחרונ' שהיא עצמה כולה סל בינה הם י"ר אבל בראשונות דירה אין שום סומאה ולכן הסומאה י"ר יום ואח"כ בזמן הניקה שכבר נדחרה והפסולת הכלתי מקבל תיקון כסו שהמניקה הרם שהיה ראוי לחזי' נרות שלה שהתקן להלב כך הדינין של הוד יסוד וסלכו' נתברדו ביניקה הטחקן עשאו חלב והכל היה אחר יציאת ברא וברחא מן אסא עלאה כי בפחיזת הרחם יצאו זיני הוקיפה ויצאו ונפלו סים עכורין והדינין שאינם מקבלים תיקון והסוערות נפל לספסה בנוקבא ריתוסא רבא בשאר הסוב לברו הרע לברו עד כאן

הוא עיבור ראשון וקטנות ראשון:

פרק מב נקרא גדלות ראשון

כל זמן שהיה זיני בסיני אסו ביניקור ראשון נקרא קטן שהיה קטנות האיברים ונם נוקביה היתה קסנו' האיבר' סאור לפי שנתלקה סלכות ביה רור לשנים בסוד לאור ורהל ובניקה שנתלבנה ונשתרה לאת מן הדינין השניקה לזעיר נם את לאה אבל סעבור ראשון לא יצאת לאה עמו יער אח"כ וכל זמן הקטנות אסא ואסא סאירים עליהם בשם אלהים בסילוסם של הדין יודין ואלפין שלו ומילה של יודין תוא מזה הכמות של הדין סזה ביבה ישל אלפין הוא מזה רעה שהוא חסר ונבוד' כמו שבגדלות יש ר' מדגין של הדיה בעשו ג' שרשת בולל חסר ונכוזה כן בקטנות לפיכך הסילה של אלף הוא חסר שהם שבים שהלף צורה שני יודין הוי כזה א' אך ביור אחר שרשה גדלה כזה א' בנין שישרא' עושים רצונו ית בארץ לא שלשתיהם אסמתיים אלו נ' אלקים וחכתוב' הויות ונ' אלהים עולים נ"פ יכ"ק שעולי' של"ו וזהו שאסר הפסוק שלו היהיו ויפרפרני הוא סוד פרפר בפל הדיניו וכגלות אינו מקבל האורה מאלו החיות ההו עתר נחינו נהר עולה נ"פ אלהים ומזה בגרון ועדן עולה נ"פ אלהים עם חכולל והכוונה שאתם באים חנ' החיות סלסעלה ונשארו רשנ' אלהים כי בגלות אין לו האורה מן החיות כי בקוטנותיו אפילו אלהים אינו שלם כי חסר ספנו שם י"ה ונשאר אל"ם ושה נ"ספתי רומית פי' שרי"ם י"ה ובקביש שאנו אומרים אסן יהא שפי"ה רבא הוא אותיות ש"ם י"ה רבה בנ' סלאיני יודין אלפין החין ג' אסן שיחסלא שם י"ה ויעשו שם אלהים שלם ודע כי בקטנות חכ ג' אלהים סביבה ונ' מתכסה כלולים בבינה וזהו שאנו אומרי' בקדיש יתגדל שם אלהים שבבינה ויתקדש שם אלהים שבתכסה שניתי רבא בי' שם י"ה שיחסלא ויעשו שם אלהים שלם וזהו שאנו אומרי' חסב' בם' משפטים כל אחינן דיוקין דוהו כמא דיוקין דלעילא וכנין דהוו כדיין מסש בהאי עלמא אתקטנת בהו שכינתא באלין תרים פרקין תרסר מתיזין דישראל אלה אקרין לאתסחא שסא רמ"ס סור שנים עשר מהיזין דישראל אלה אקרין לאתסחא שסא רמ"ס סור אסא לסהרה בניינא כרקא אות לסחי ישראל בכללא דשסא אלהים אלה איהו ישראל בכלל פי' אלה הוא ג' קצוות כי ו"ם ג' אלה ווין נקרא ישראל לכן אומר אלה אתו ישראל בכלל כי הוא כולל כל ישראל דהיינו הו' קצוות: מ"ברא אלה חבר אלה בהריה וזהו בניינא על תיקונה שסא תרא סס"ה אתהו ראש ליה לישראל שניאו לעלם ולעלמי עלמין וה"ו אלסלא יתתיאו ' שסא ראי לא הוי רכתיב והכריתו את שמינו מן האדין וסת תעשה לישנך

הנרול שסא נדול ראי בניינא קרסאה שסא קרסא אלהים והשתא דישראל אינן בגלותא בכיכול כל בניינא נפל ולוסנא ראחי כר שראקקב"ה לבנני סגלותא ויחבר פ' ואלת והוי בתו פירורי בגלותא ' ויחבירון כחרא ושסא ראלהים יהא שלים על תקנ"ד עם שם לח סה שהיה סקודם אלם מיניו סור יונת אלם סור השכינה הנקראת אלהים אל רמי לך כלום שירה ולעלות לסעלה ולעורר רחמים ולוכור חרבן בית המקדש באסרה זכור ה' לבני ארום את יום ירושלים ונו': ועלמא יתכנס הח"ר פי אלה כתב תעתנה וכינים אל ארבעיהים לעלות העונה לסעלה סה שסקוד' לא סצאת סנה לכף רנלה ואי אפש לה לעלו' אם לא ע"י הרבור של השיר וסוכרח לעשות כאלם אלהים ' ובנין ראיתו שסא חרא לא כחיב פ': ואלה בוא"ו שהיה חסקק אלא פי אילה שסא חרא כלא פירוא דהשתא אבלוחא אסתלק פ' לעילא כביכול אסא סעל בנין ואינו שלבשת אותו עד חשיבות של ו"א בסו שהוא בעת רצון ובנין נפלו ושסא דהוה שלים החוא שסא עילא קרסאה נפל ועל רא אנן סמלאן זסקרשן בכתי כניסיות על שסא רא ריחני בסה דהוה' יתנדל ויתקדש שפי' רבא אנן יהא שניה רבא כמוך סאין שניה דהוא רבא החוא קרסאה רכלא בנין רליה ליה בניינא אלא כתר ם' לא יהבני לעולם אלא באלה ועל רא בהחוא וסנא פ' אלה כעב העפיניה יחסון כל עלסא דהא שסא עילא' אתתקן על חקוניה ואי שסית רבא רא אתתקן ואחבני על חקוניה דהא ישראל שליסין על כלא וכל שאר שסהן יתרירן על חקוניהו וישראל שלסין על כלא דהא כלחו חליין בשסית רבא קרסאה לבל בניינין כי סקודם היה קטנות האלהים ואח"כ גדלות של הויה דוק ותבין בסנא לסה אסר יתנדל ויתקדש שסיה רבא וסצרף עסו אנן יהא שסיה אלא לכוין על שם יח חכוונ' שהקרמנו בנוכר לעיל ובנדלות יש ע"כ ס"נ ס"ח ב"ן זהו הסובחר שבגדלו"ת

חוא חסמתיק רני זיני שקבל בקטנותו:

פרק מג

אחר התשיעה חדשים של הקטנות ראשון דהיינו עיבור ראשון ראסא נפתחת רחסח של אסא עלאה ויצאו חמים עבודים מהשליא בביכול והם הדינים אשר נפלו לספרי והלך יצאו זיני הוקיפה רבוקים מצד אחר לבד ויצאו בסוד ר"ו פרצופין ונכנסיו מתגדלים ע"י יניקתם החלב מחבינת שבינה"ת יש לה דרים הנקראים אל שד' לשון שדים ואל הוא חסד שנ' חסד אל כל היום וחוא בא סן שהיקא לאסא מהפאות וסחי"נ חיקונים כי חיקון ראשון נקרא אל הה התיקון יתיב ל"אכפיה דינין למחקם ולחסכם לחלב שחוא חסר וחיינו החלב שבשבי דדי חבינה כסו שאמר"ל שנשה לה דרים בסקום בינה ואלו הדרים חם בסוד אלהי"ם וחוא סור אלו"ר וסי"דר אל דר אחר סים ומי דר אחר ם שמאל והוא השארת מאלהים הוא החלב כאש"נאמר בסייעתא דשמיא ואם תאסר למח לא נחסך אותיות ם' ל"אותו"ם כאשר חוא בשם אלהי"ם מפני שחוא סור סי חסם הוא דין ותי ור חיא דחמים וחיא חיתר הסינוה בתוך שלא יתהנו ד"דינין ולא יזנברו ותיקה חיא י"ה תרשים לפי סטרת ר' יוחא חהיינו ס' תרשים של בינה והתשיעה תרשים של תבונה ותשעה של חכולל מחשעה שלישים שלימים של בינה ושל חבונה בכל אחר חב"ר נג"ח נח"י סך חכל כ"ר תרשים לפי סברת רבנן וסור חהלב חוא משם אחיח פשוט כפול משלש סרובע בזה א"ח אח"י אחי"ח זהוא עולה ד"ם ותוא חסיר ר' אותיות תאחרונים שנתתקן נשאר כפנין חלב הרי שחרם נתפך להלב ותנה הח"י של אלקים יש לחזי שתי צורות חסינוך דור"י ר"ל ו"צורה אחת כזה ח' ר' על ו"צורה ח' שניה כזה ח' עולים שניה' כ"ר חיינו כ"ר לצר יסן לאלדרוכ"ר שניה לצר שמאל לפי ר"ר ועלה' החלב סציוף הח"י חוא לכלילה שחיתן ושני כרי"ם חם שני שרים שבהם החלב נסנא כי שני פ עמים כ"ר עולים ס"ח חסיר שכוזה הוא דר השורש חכולל יסן ישמאל חיינו ב' דלחין סן שי פעמים רור' ויאשר החלב ר"ל בסין חל"ב:

שער קרית ארבע

פרק מד

זעיר אנפין היה קטן האיברים וכלים שלו צריכים גדלות ויסוד סתרם' החלב של אסא ונם נוקבי' היתה קטנות והאיברים שהרי לא היתה סנעה אלא כין תרוי דזעיר ולאה עדיין לא יצאה מאסא עילאה ביציאתה מפני אסא לכן כתי למתק ולגדל איברה' השפיע אסא עלאה סחלבה בסוד שני דדים שהם אלדד ומידד ח' באסנע כוא א"ל ח' מ"ו ודדיה הם נצח והוד של חבוג' תחבנסים בסוד זעיר ומניקים עד נצח והוד דזעיר בראורת' וברד אחד של חבוג' דחיינו נצח כתוב א"ל וברד השני של חבוגה רחיינו הוד כתוב מ"ו והד"ח וחיא בצורת רחלי באסנע רחיינו שנוי והד"י נעשה כב' אופנים בד' וכוה ח'וכר"ו כתה"ו וחזו רחלי שעולה כ"ר ות' סלואים של הת"י רחיינו יחא עולים פ"ו שהם כין הכל פ"ם כמנין חל"ב ותוה חלב נקיבה שהיא קל"ר ל' חלב אסא היא קל כחשבוכו למצוא חשבון חל"ב ואינו צריך לצמצם בבלילת חסנסאי אבל חלב הזכר של אבא הוא יותר כבר בספני שהוא שיני מעשה בראשית וצריך צמצום ובלילות בחשבון חל"ב והוא כאופן זה כי ה"א ה"ה ר' שעולים ל"א ושמה אותיות נ"ב מילואים הרי חלב בספרות החשבון הזה הוא צמצום בכלילות האותיות והמילואים לכן הוא כבר ובאלו הדרים והחלב הנ"ה היתה אסא מנקת לזעיר ונוקבי' זה נקרא גדלות ראשון לזעיר ונוקבי':

פרק מה

גדלות ראשון היא חיניקה שנמשכת כ"ר חדשים והשפע הוא שסרת החוד צריכה למיתוק ח'חדשים פירוש סה' ספירות שעליה המחדשים אותה בסוד מיתוק לכן נקראו חדשים. כי היא כלולה מהשבע שלמעלה שכבר הזדווגו בסנסנה רק ה"ם לא נזדווגו עדיין וצריכים בירור ומיתוק כמו הילד שאינו יכול לילך ברגליו עד אחר חיניקה כן נצח הוד הם השוקים לא היה להם כח לפעול פיעולתם ולחשיג מיתוק ומאחר שהוד כלולה מהי שלמעלה מסנו שנזדווגו רחיינו כשאחה סתה סכתר עד יסוד הם שבעה ועם הוד הם שמונה וכן סוד שבעה של מעלה הם שמונה וכן בלכוה ושבעה שלמעל' חיסנה הם שמנה וכשסנסל' יסוד תרלג הוד כי ערכיה דוד ערביא' צריך כראי הוא לו לאסתא לעצמו התידוש של החדשים האלה כי בפעם א' נזדווגו הנ' אלה והגיע להם מיתוק מהו' של מעלה מהם. נמצא שיש כאן אצל ה"ם נ"ם ח' שעולים כ"ר חדשים לפי סבורה רבנן האומרים שחיניקה היא כ"ר חדשים אבל לרבי יהודה רסובר שאין היניקה אלא ח"י חדשי דו לזעיר המחוק להוד יסוד סלבוה סבינה שלהם ולפמה שהן חמשה לפי שבינה היא המנקת ל"כן סובר ר' יהודה שהמשכון מחדיל מבינה ולפמה. וכל אחת מהי"ם צריכה מיתוק וברוח חידוש מהחמש' שעליה לכן הוד וחמש'הם שעליה ששה ויסוד וחמש' שעליה חם ששה ונלכו' חמשה שעליה הם ששה נמצא שהם נ"ם ששה עולי' ח' חדשי לבן סובר שחיניק' היא ח"יחדשי עם היניקה נתמששו התלה שהיו תלת נו' ר"ל' ואע"פ שאנו אומרים שהוד יסוד וסלכות נשארו בסניקה הכוונה הוא שחידוש הבורר שלהם. נשאר בסניקה ולא נחפשטו ונתבררו עד זמן היניקה שהיינו כהבו נפתקו ונעשו חלב שחניק' אותם התמששו כל אחד ואחד בפני עצמו ומומיפים כח לגדל האיברים ולעשו' פלאכתם ונם בהגדל' מוסיפים כח כנו' ומבשרי אהוה אלוה כשם שבשעה שנולד חולד אע"פ שיש לו שוקיים וירגלים אינו יכול ללחוך עד שמניקים אות' ואחר זמן חיניק' חולך על רגליו מכח החלב כן למעלה נצח הוד שהם השוקים לא נבררו עד זמן היניקה ואע"פ שכבר נצח נתברר על כל אופן עדיין לא נתפשט מאחר שהוד הוא שוק שמאל עדיין לא נתברר בסני אסא גם נצח אין לו כח. להתפשט ולפעול פיעולתו פיאי אפשר לילך על רגל אחד לבן גם נצח אינו פועל כלום בלי הוד:

פרק מו

אעתי שאסרנו בפרקים הקודמים מספר חלב ונעינו על כל ואת נאסר אותו באופן שלישי ואלו ואלו דברי אלהים חיים כי גם אלו השמות היו סאירים על זעיר אנפין בסור החלב כיון שנמחקו הדמים ונעשו חלב רחיינו שם אלהים שהוא דין גם המילואים שלהם נמחקו עם שם אחיה בסילואו העולה דם כמו שאסרנו בפרקים שלמעלה סה שהפרק הנרצה לדעת סור החלב לסעלה סחו דע כי שם אחיה עולה כמנין חלב בזה האופן קדים תמנה אותיות השם עצמו כזה אחיה יזעיר ונוקבו של חיה כזה אלף ח"ת יוד ח"ת ח"ת ומילוי המילוי כזה אף למד פא. ח"ת ח"ת יו"ד וא"ו ולה. ח"ת ח"ה סגין כל האותיות המלה עם הסלה של אחיה דחיינו ם'אותיות עולה במנין חל"ב ומירמוז הוא שזה השם של אחיה שבניו כשפיע ומאיר לז' אותן לו החיות וכח לזעיר ולתקנו ולברוא אוכל סחוך הפסולת כמו שנעשה לחולד ואל האסר שסספר הזה הוא שכל אנשי זאין בהם מספיק ח' ולילה סלהאסין זה אלא מפני השמות האלו כאירים בסוד חלב והוא מאיר בסוד מספר כמו שבארנו בסוד ניצוצי פחתה סוד אור והמספר עיין שם לכן גם כן כאן אע"פ שמנינו כלילות על כל זאת גם הכלילות יש לו אור ומדרינה בפני עצמו. או באופן זה הוכל למצוא שזה השם של אחיה עולה במנין חל"ב כזה א"ח"ת אח"י אחי"ה עולה מספר האותיות ר"ם חסר ר' אותיו' אחיה שהם חשורש שכבר סנית אוהם לפי חני שלח' נכשיו תסיר הכולל שלהם בלבר שהם ר' שאר חל"ב שהוא המילוי לבד הרי שזה השם אחיה עולה ר"ם ותסיר ר' במנין אותיות אחיה ישאר חלב הרי לך בפי שסהרים נעשה חלב והכתוב כי שם אחי"ה. שבאסא משפיע ומאיר לזעיר ונותן לו חיות וכח להגדילו ולתקנו ולברר אוכל סחוך הפסולת כמו החלב לולד:

פרק מז

סוד השדיים שמניקות החלב ומהם יוצא החלב לזעיר ונוקבי' שהם הנגים וכבר אסרתי לך שלם עלי' אין שום ברבר נשפיר ח'ו חלילה סלהאסין זה ולא הם שמות נתועלי' ונוראים חפועלים רוגעת האיברים הנשפעים ברחניות על דרך משל וצריך לדעת ולחקור מזה אלו השמות הנקראים שדיים והם בסוד ויקבור ידו"ר שהוא אותיות ע"ב ר"ו' וע"ב היא ימימ"ן של בינה ור"ן הוא בשמאל בינ"ה רחיינו בשני שדים של ימין ושמאל של בינה שהיא האם המנקת חנגים ידו"ר היא באסנע שהיא החלב יצמה שעולה חכל כמנין שד"י לשון שדים נמצא ש"ע ו"ן כ"ו עולה שדי כמו שהשדיים הם נקראים ימין ושמאל אל"ד"ך וסידר כמו כן נקראים אל שד"י וכן קס"א קס"ג עם עשר אותיות שהוא השורש שלהם עולה שד"י וקמא הוא מילוי אהיה ביוהי כזה אלף ח"י יו"ד ח'. וקמ"ג הוא סלוי אהיה באלפין כזה אלף ח"א א"ו ח"י תורש די לו לזעיר המחוק להוד יסוד סלבוה סבינה שלהם וחמשה שהן חמשה לפי שבינה היא המנקת ל"כן סובר ר' יהודה שהמשכון מחדיל מבינה ולפמה. וכל אחת מהי"ם צריכה מיתוק וברוח חידוש מהחמש' שעליה לכן הוד וחמש'הם שעליה ששה ויסוד וחמש' שעליה חם ששה ונלכו' חמשה שעליה הם ששה נמצא שהם נ"ם ששה עולי' ח' חדשי לבן סובר שחיניק' היא ח"יחדשי עם היניקה נתמששו התלה שהיו תלת נו' ר"ל' ואע"פ שאנו אומרים שהוד יסוד וסלכות נשארו בסניקה הכוונה הוא שחידוש הבורר שלהם. נשאר בסניקה ולא נחפשטו ונתבררו עד זמן היניקה שהיינו כהבו נפתקו ונעשו חלב שחניק' אותם התמששו כל אחד ואחד בפני עצמו ומומיפים כח לגדל האיברים ולעשו' פלאכתם ונם בהגדל' מוסיפים כח כנו' ומבשרי אהוה אלוה כשם שבשעה שנולד חולד אע"פ שיש לו שוקיים וירגלים אינו יכול ללחוך עד שמניקים אות' ואחר זמן חיניק' חולך על רגליו מכח החלב כן למעלה נצח הוד שהם השוקים לא נבררו עד זמן היניקה ואע"פ שכבר נצח נתברר על כל אופן עדיין לא נתפשט מאחר שהוד הוא שוק שמאל עדיין לא נתברר בסני אסא גם נצח אין לו כח. להתפשט ולפעול פיעולתו פיאי אפשר לילך על רגל אחד לבן גם נצח אינו פועל כלום בלי הוד:

עולה שם אחיה שבבינה קס"ו כזה אלף ת' י"ר ח"י עם ר' אותיות והנולל קס"ו בסנין עליון כי עתה שאינה מנקת אמא לבניכם נקראת אל עליון גומל בערך זה השם שכה שעלה עליון ונוסל הוא סלשון כאשר נסלתו אסוחתי נסלתו שאין לת חלב עור · וכשמנקת נקראת אל שר"י לשון שרים כאשר כתבתי ובסוף הינוקא השפיעה גם כן את לאה לו"א שהיא סור חצי הגב והיא סלבשת מאחוריו מסקים הלזו ער השבור שהוא ראש רחל · כאשר כתבתי בערך ל"ח כשעיר הזה :

פרק מח

צריך אתה לדעת השפיעה אשרת בחשבון א"ל עליון נוסל ויש כונ' יורין ואלף אחת שעולה אל ובספר סרוכין עולה שכה זה קס"ו בסנין עליון כזה י"ר ת' י"ר ח' י"ר ח' וא"ו י"ר ח' וא"ו י"ר ה' וא"ו ה' עולה קס"ו בסנין עליון והו סור א"ל עליון באופן אחר כי לפעלה בארנו ראשר עליון לברו בשם אחיה בסלוי יורין עכשיו זה ואת בשם ס"ג רחיינו כספר ע' וספר עליון שנתם כנ"ג שהוא כאמא ואז נקראת אל עליון נוסל חכרים · בשעם כאשר נסלתו אמא כאמור וכות חבין מאמר הזוהר בתר דינקא לחו הדרת ואתערבת מיניהו ופ' כדי לשכך האוזן כמו שהנער אחר שנולד יש ס' שנים אין קיאתו ביאה לפי שאין בו דעת ונכל אחר כך אין כו דעת שליטת יש ר"ג שנה יום אחר כך בן ג' אחר שיתק ונחנה כאותו האור של שם אהיה כמור אל עליון יש שנתם שכון בל העשרה שהם ס' שנים יום אחר חור ונכלל בתוך חכינה לתת לו פתוך דהיינו האור התניני שלו חור ונכלל בתוך חכינה לא הכלים של"ו והו עיכור שני שהוא נקרא קטנות שני שהורה אמא וקלמח בשעת היינו כיסור שלת זעיר ונוקבא כדי לעשות לו נזרול שני לתוק איבריו וכדי לכללו בשש קצוות דיזרה ובשש קצוות דאמא לכן נתקפל זעיר הלת נו תלת מצר פניכם דהיינו נה"י דיזרא ליעוסת הנ"ת דיריה ונם כפנידת ת"ת נתקפלה אמצעיה התחתון כנגד אמצעי חעליון כאופן שנמצא יעקב מכוין כנגד נער ישראל וכן נתקפלה נ"כ מצד אחוריו דהיינו רחל כנגד לאה נמצא לפי זה שלאה מסוכה ליעקב יותר מרחל ולפיכך נשא יעקב לאה קודם רחל והתקפלו' אז נקרא קטנות שני לפי שכהיותו בשם הראשון בשני אמא נקרא אז קטנות ראשון ואת"כ נתגדל כאמו' ועתה שהור והקטן עצמו כדי לכנס שנית בשני אמא נקר' קטנות שני ונסתר זה העיכור י"ב הרשים שהם שלשה תרשים יותר מהעכור הראשון והיה זה לפי שבעיכור הראשון נקוד סלכות לא היתה ניכרת שהיתה אז בסור ונה כנוכר לעיל ולסבר התהקפלות לא היתה נראה אלא צר התצון של התקפלות שהוא נח"י שהי' מכסה שליש האמצעי שהוא נב"ת והשל"ש התצון ההוא כלול באופן זה היינו שכל אחר מהנ' היתה כללות מתברת הסטוכו'לת נצת בלול מיסוד והור וכן כלם נמצ'שבין שלשה'הם תשעה והם תרשים כינו' רומזים סור התרשים ורמז לת תרשים לבקרים שהם נה"י הם תרשים המחרשים פעירותיהם וגם כן כל אחר מאלו חנ' כלול מעשר ושלשים עמים עשר הרי שלשים וכזה נמשך העיכור ם' תרשים אמנם בעיכור השני שהיתה מלכות נראית נמצא שנר החזון של התהקפלות היה של ארבע ספירות נח"ם שמלכות נבללה עם כל אחר ואחר שהם והיתה ספירה לכל א' ואחר שהם בסוד נקבת תסוכב נבר רחיינו נתי"ם וכהיות כל אחר שהן כללה מארבע דהיינו מלכות עם תשלשה הנוכרים מזה אינה מן חמנין שלא למנות ר' של תלקה לבר' רחיינו סן הכל ר' פעמים ר' זהה ם' זולפי שהיא נקיבה זהפעילה בחשבון לשלש האחרות לכן אינם אלא נ"ם ר' שהם ב' תרשים לכן נמשך זכן העיכור השני ב' תרשים והוא בסוד ואחר ילדה בת שנשתתרת ב' חורש סיד חמלכות הצריבה התקן בעיכור הזה וסור העיכור הזה שיתוק ועיז משם קבא שהוא שם אהיה בסלוי התי"ן כזה א"ף ח"ח יו"ד ח"ת עם שם ארנ"י שהוא מספר ס"ח הרי שהשם עולים רי"ן השל עליהם שם ע"ב ראמא הרי ויעבור שהם אותיות עיבור מהו סור עיבור שני ואחרי היותו בסבון אמא בעבור שני ב' תרשי כאמור יצא משם ונוקבא עמו בצביונם ובקומתם באופן שלא הוצרך בשעם הזאת בשעם הראשון לגידול תאיברים לפי שהיה כביכול שלם באיברים ודמז לזה מאמרם ז"ל כל מה שנברא בששת ימי בראשית בקומתם נבראו ובצורתם נבראו :

פרק מט

כוך הרבר הוא כמו שכל הנשמות אשר בחיים נבללות כל אחר ואחר בסלבית בבל לילה כשאנו ישנים שהיא מתעברות סהם וכל בוקר מתחדשות הנשמות בעולם כל אחר ואחר בניסו אשר היה כו מתחל' שנ' חרשים לבקרים רבת אמונתיך ר"ת רחל שנעשית רבה וגדולה מנשמות של ישראל כיציר ירושלים שלאה נשמות הררים בה והיא נקראת אמונה כנגר זיעיר שנקרא אמת והוא כור אמת ואמונה ולכן אנו אומרים בירך אמיר רוחי בכל לילה לדמה על השכינה שתקדמה הנשמת אליה בסור סיון נוקבין לזווג בך היא בינה נבללת מזיעיר אנפין ונוקבית ומתעברת סהם ונעשו שניהן מיין נוקבין לזווג אבא ואמא כדי שיתנו להם סוחין והוא כור בתר דינקא לחו הדרת ואתעבר' מיניהו כמו שפירשנו והכל כדי לשכך האוזן וכותם אבא ואמא לתתעבר סהם למוחם ולתאותם והנה זיעיר הוא בסוד הקטנות ער היניקה של החלב ושתה נעשה נדול כמו שאמר לך הנדולתו בסיינתא רק"ת ושכינתי' וכבר ידעת שלמפל לא שייך לא עיבור ולא חלב ולא שום דבר נשמי וכל מה שאנו אומרי' הוא לשכך האוזן וכרברה הורה כלשון בני אדם בך אנו פרברי' באן אם כן צריך אתה לדעת סדר הנדלתו כיצר נעשה והכתוב היא שצריך שתהיע קורם הקרסת אתת והיא זאת רע בשניצר הוא בסני אמא הוא בסור 'אשר היא בתוך חת"י כזה ה'יסוף קרן הוא"י שבתוך הה"י היא פסיעה לבר כזה ה' שהבריל נראת כמו תי"ו הוא נמת שאסרנו פסיעה לבר שאוסר הזוהר בסעם זנב היתה והכוונה הוא שהוא"ו עצמה כוללה שש קצוות דזיעיר שנתקפל תלת נו תלת בסני אמא בסעם מקופל ומבוא בפנים" ועיין הפסיעה של הה"י לבר הוא רמז לנוקבית שיצאה מאחוריו והיא פסיעה לבר על שם העתיד שתצא מאחוריו בסו שתבין זה במקומו בע"ח ובשיצא ו"א לחוץ אז הוא בסור הוא"ו סהשם ראש ו"ן רומזלן עליונות ואמצעי'תו' רומז לשש קצות שהיא בסו'קטנה והחלק של מטה הרק הנקרא פסיעה לבר הימה לסלכות וראש הוא"ו שאסרנו הוא בסור קטנות שעדיין הוא בסור שש קצות של בלבר ואז הם איבריו של זיעיר אנפין בקרני חנבים קמנים וחקים וזל ידי החלב שינוק נתנדלו איבריו ונעשה פרצוף שלם שאז נקרא זיעיר אנפין אמנם לא נתנדל כראוי בסהיתת איבריו אלא ע"י נה"י ראמא הנבנסים בתוכו ופותחים בחזק אצבעי לארכו ולרחבו ולבן עיקר הגידול הוא על ידי הפרקים של נה"י של בינה הנבנסים ואבירים בתוכו ואותת התאהבה היא עיקר הנדלתו ונקרא גם כן גדלות ראשון :

פרק חמשים

סוך הנדלתו של זעיר אנפין היה בשלשה פרקים רנת"י של חכונה הנבנסים לתוך ו"א וסבלאים אותו שיהיה לכל פרח נ' שלישים כמו שביארנו ואז אמרים ז"ל האי גוונא תלתא הוא · וכרי שחכין העגין הות תיסיב שלא תשנה עצירלך תצורתו כרמותה וכצלמה כמו שנרין לחיות שסיע חכם ויוסיף לקח מוצות הצורה

שער קרית ארבע

נצח של תכונה

חבד נוקבא דאשמעא הוא הפרק הסמוך להלל"י הנוף הנקרא השלישי האחרון:

גג"ת הוא השלישי השני הנקרא מקום צומת הנידין:

נהי הוא השלי' הראשון מקום הפרסה דאצבעות:

פרצוף נער ישראל

עד הסבור

חכמה דזעיר

חב"ד
גג"א
נה"י

חסר דזעיר

חב"ד
גג"ת
נה"י

פרצוף יעקב

פתחיל מסבורו ולמטה

נצח דזעיר

חב"ד
גג"ת
נה"י

יסוד תכונה

חפ"ר עליה
גג"ת תדר
נה"י פרודוד

פרצוף זעיר אנפין

כתר זעיר

חב"ד
גג"ת
נה"י

רעת זעיר

חפ"י
נג"ת
נה"י

ת"ת

חב"ד
גרולה
נבורה

ת"ת חצי השבור
נה"י

יסוד דזעיר

חב"ד
גג"ת
נה"י

הוד של תכונה

חבד נוקבא דאשמעא הוא הפרק הסמוך להלל"י הנוף הנקרא השלישי האחרון:

גג"ת הוא השלישי השני הנקרא מקום צומת הנידין:

נהי הוא השלי' הראשון מקום הפרסה דאצבעות:

פרצוף לאה

מתחלה ממקום קשר תפילין דאחוריי שהוא מקום חלת עד חני הסבור הוא ראש רחל:

בינה דזעיר

חב"ר
גג"ת
נה"י

נבורה דזעיר

חב"ר
גג"ת
נה"י

פרצוף רחל

בת זוגו של יעקב

הוד דזעיר

חב"ר
גג"ת
נה"י

כתר
בינה
דעת
נבורה
ת"ת
חוד
יסוד
מלכות

חכמה
גרולה
נצח

כתר
בינה
רעת
נבורה
ת"ת
חוד
יסוד
מלכות

חכמה
גרולה
נצח

פרק נא

ועתה צריך שתדע סדר הציור הזה הוא מציאות הנידוך של זעיר אנפין והוא בצד האופן ששלשה פרקים הראשונים של נה"י דתכונה מתפשטים בתוך זעיר בראשונה מפני שאנו לוקחים ראשון התחתון דקרוב אל זעיר אנפין כי אנו מדברי מפסקה למעלה בחפרק' של נה"י דתכונה וחפרק הראשון הוא כביכול דרך משל מקום הפרסה דאצבעות דהיינו פרסות תרגל עם אצבעותיו כי נצח והוד הם תשוקים ויש להם ג' פרקים כמו לחבריל אצל"י חבן אדם הנשמי גם הם נחלקים לשלשה חלקים והפרק השני הוא מקום צומת הנידין והפרק האחרון הוא בוקא דאסמא הוא הפרק הסמוך להלל"י הנוף ומפני שנה"י דתכונה הם מסובים לזעיר הם נכנסים ראשונה בזעיר הנקראים ראשונים בערך שהם מסובים ומתחלה נכנס פרק הראשון של נצח דהיינו נה"י בתכונת זעיר שהוא תכף התחתון הוא ענף התחטר כנודע אז ענף שני שלישי חסר ז"א המסובים לתכונה לפי שעה ומתגרלת תכונה דזעיר שלימה משלשה שלישים שלישי א' של נצח בינה דהיינו נה"י וב' שלישי חסר ז"א דהיינו חב"ר נג"ת שלה שעלו לתכונה שלו להגדילה ומאלו נעשית חכמה שלימה סג' שלישים והוא שאומר הזוהר חסר חסרים פירוש נצח דבינה נקרא חסר כי הוא ענף התחטר ומפני שכנגם נה"י דנצח בחכמה דזעיר נקרא כן חסר כזוהר בלשון יחיד שהוא א' שלישי ושני שלישי חסר שלו. שעלו לתכונת זעיר מפני שהם חסרים והם שני שלישים נקראו בלשון רבים חסרים ובחכמה יש חסר וחסרים כן כותבת הזוהר גם כן אבל גבורה גבורות כאשר אבאר. כי כל הקו ימין הוא כמו קו אחד הנקרא חסד וכן בקו שמאל גם כן כולם נקראים גבורה. וכן פרק חוד של בינה יחד לתוך בינה ז"א כמקום הב"ר שלה וב' שלישי גבור' מושלים אליה לפי שעה שעלו למקום בינה ז"א נעשית בינה שלימה סג' שלישים נמצא יש בת נבורה לשון יחיד הוא נה"י דחוד דחבונה ונבורות הוא לשון רבים הם ב' שלישי גבורה שעלו נקראו בלשון רבים בזוהר בגדולה ועל דרך זה יתפרש נצח נצחים הוד הדדות ואלו יסוד יסודות לא קאמר מפני שיסוד אמא קצר כביכול מפני שהוא של אשה כביכול הנקרא דחוד"ת הנה"ר ואינו סניף לזעיר כלומר פישוט בינה כירידה הפרקים הראשונים מפני שאנו סניף לזעיר מה הפעם שכתבנו וכאשר אבאר תחזור לענייננו שני שלישי תפארת זעיר עולים למקום דעת להנדילו ועשרה רעת משני שלישים אלו כלבר ל"פי שעתו שהרי יסוד אמא קצר ועדיין אינו סניף

פניך לראש ויצר בפרקים הראשונים עד שיורדים הפרקים השניים של נצח והוד ויאמר ואתה"כ ירד פרק שני של נצח אמא לחכמה ויצר רחמיהו נג"ת של נצח אמא ואותו בפרק הראשון שהיה קורם בחכמה ויצר יורד עתה בחסר ויצר ומצא בו ברק שליש אחר שנשאר בו בי שני שלישי הסר עלו לחכמה ויצר להגריל"ו ולישות לו שלשה שלישים כאשר בארתי לפעל ומצא שיש עתה בחסר ויצר ב' שלישים אחר שירד מנצח אמא שהיה קור בחכמה ויצר וחשלי שהשני הזה שנשאר בחסר שהשבים הראשונים שליו עלו לחכמה. ויצר והשליש השלישי עולה מנצח ויצר מושאל לפי שעה ומצא חסר ויצר שליכה כשלשה שלישי, והוו סור אחו"ל כמצוה עד שליש ברמיגו כל כך צריך להדר אחר המצור. עד שיוסף שליש רחיניו שליש מלמטה מנצח ויצר שנעשת ע"י חסר ויצר שלם והחומר נצח נצחים ר"ל שליש נצח שנשאר בו רחמיו לשון יחיד נג"ת וכ' שלישים שבאי מסקוס אחר כאשר אבאר כמקומו וכן הור הודות. ואת"ב ירד פרק השתחוו לחסר כדי להגריל"ו ירד אז שליש האמצעי של נצח ביחד בתוך חכמת ויצר ואינו הסר כלום וכן פרק שני של חור אמא רחיניו נג"ת ירד לכיר ויצר בפרק הראשון שהיה שם סהור אמא ירד לגבורת ויצר ומוצא שם שליש אחר לבד שנשאר שם כי שני שלישים הראשונים של גבורות ויצר עלו להגריל ביחד בתוך ויצר נמצא שיש עתה בגבורת ויצר ב' שלישים רחיניו שליש אחר של חור אמא שהיה קודם בבינה ושליש שני שנשאר בגבורה עצמו ושליש אחר עולה בחזר ויצר ומושאל לפי שעה לגבורת ויצר נמצא גבורת ויצר שליסרי משלשה שלישים ורע שיסרי בינה אע"י שיש לו שלשה פרקים רחיניסרוג"ר הר"ר עליי"ת על כל זאת מפני שהוא יסוד שלי נקיבה אינו אורך כי אם רחב כביכול ואינם בשיעור ג' פרקים דנצח והוד ראמא שהם ארוכים. ואינם נחשבים בערך פרקי נ"ח דאמא כי אם שליש חצי מפני שהוא קצר בסוד של אחי"ת אם כן בקטנים רחיניו כפעם הראשון שלא ירד מג' פרקי נצח כי אם השליש הראשון אז לא נכנס מיסוד שום רבר כתוך ז"א אבל עתה שנכנסו ב' שלישי נצח אמא מצד ימין לגבל להכמת ולחסר דויצר כאשר ירעת ושני שלישי חור אמא מצד שמאל לגבל לבינה ולגבורת רנ"א אז נכנס השליש של יסוד בינה בתוך דעת ו"א ונשאר חצי שליש של יסוד מבתוך ונם שני שלישי של נצח והוד שנשארו עדיין בתוך ובריח חיה שלא יכנס בדעת אלא חצי שליש מנגם הרכינה אמא את עצמה להכנים בו שליש אחר שלם כי השליש שלם של יסוד אמא העליון שוה לסרק האחרון של נצח הור אמא ולא היה ראוי להכנים בתוך דעת אלא בירידת הפרקים האחרונים דחיניו חכ"ר שלה' מסעלרי למפ אם לא היה ההרכנה כאשר ידעת ומצא דעת ויצר שליכה כשלש' שלישי' החיינו שליש אחר מיסוד אמא שיהי לדעת ושני שלישים של ת"ת ויצר שעליו לדעת ויצר נעשה דעת ויצר שליכה כשלשה שלישי אבל תפארת ויצר לא נשאר בו כי אם שליש אחר לבד כי חשני שלישים שליו עלו לדעת עם השליש אחר שעולה אליו מיסוד ויצר נשאר ת"ת ויצר לפי שעה כשני שלישים הנזכרים בלבר כי יסוד אמא קצר כאשר אמרנו ונשאר יסוד שהוא יוסף יהום מאם לכן לא נכנס שום חלק ממנו בירידת הפרקים הראשונים של נצח והוד ראמא בתוך ויצר. את"כ יורד הפרק האחרון של נצח אמא דרחיניו חב"ד של נצח בתוך חכמת ויצר והשליש חשני שהיה בתוך חכמת יורד לחסר ויצר והשליש הראשון של נצח אמא שהיה קודם בחסר ויצר יורד לנצח ויצר ושני שלישים שמצא בו נצטר כי רק שליש א' ממנו עלה לחסר ויצר נעשו שלש שלישי ובזה נעשה סרת נצח ויצר שליסה כשלשה שלישים וכן בצר שמאל יורד פרק ראשון של חור אימא לתוך בינה ויצר והפרק חשני שבבינה ויצר מנצח אמא נרחה לגבורת ויצר והשליש הראשון שהיה בגבורת יורד לחור וחנוא שם שני שלישים בסקוטו כי רק שליש אחר עלה לגבורת ויצר נמצא שהם שלשה שלישים בחור ויצר אחר שירד שיו ושנים שמצא בגעשת הור ויצר סרת שליסה כשלשה שלישים וכעשו כשיורדים הפרקים האחרונים של אמא בתוך חכמת ובינה של ויצר אז יורד החצי שליש מיסוד אמא לרעת ויצר והשליש הראשון של יסוד אמא שהיה קודם בדעת ויצר עתה יורד תפרקים האמצעיים של נצח הוד אמא ולראש ויצר עתה יורד לת"ת ויצר ונמצא ת"ת שלם כשלשה שלישים רחיניו שליש אחר שנשאר בת"ת כי חשני שלישים שלו עלו לגדל לדעת ויצר ושליש אחר של יסוד אמא שהיה מקודם בדעת ויצר יורד עתה אליו ושליש אחר שעולה אליו מיסוד ויצר הי' נ' שלישים וחנה דעת אין לו רק שני שלישים חצי דהיינו ב' שלישי ת"ת ויצר שיעלה חצי שליש של יסוד אמא שירד בחוכו ונמצא שחסר לדעת ויצר חצי שליש אלא שרוש' חשליש יורד אל ת"ת הנה ברעת האהבה קצת בכוח רשיהו כאמרם ז"ל לא זוה שכינה אך שישתה רושם ואותו השליש אע"פ שהלך מדעת לת"ת הנה רשיהו בסקוטו כי גרול כהו של יסוד אמא בזה סכחן של נצח והוד שסשם יוצא השפע לדעת ונוקביה בי כל ההשפעות הם על ידי יסוד. ולא די לדעת ויצר בזה הרשיהו אלא סרוב האהבה החסרים והבזורות היינו ת"ת וחסרים וח' נבזורות חתקרים להתקבץ בתוך חרעת בסוד הקב"ה מניח תפילין כראלקים ישלם חסרונו לנסרי: ויסוד ויצר אין לו שליש מלסעלה לפי שיסוד אמא קצר ואין לו אלא שליש חצי שאם הינו והנה שליש של יסוד אמא יורד לת"ת סרעת ויצר והחצי של יסוד אמא נשאר בדעת נמצא לפי זה שאין ליסוד ויצר אלא שני שלישים ונשאר יתום מאמו והוו סוד הפסוק שאומ' ביוסף הצדיק שהוא מיסוד ויצר "יפה" חואר "יפה מראה שהוא ראשי תיבות יתו"ם שיסוד הוא יתום מאמא עליאה ואין לו גידול מאמא עליאה כי הוא קצר ואינה מגעת לשם. וסרי שאומר הפסוק יפה תואר ויפת מראה כוונו כי חסרים אל אחר אין לו זכן כי תרות בנים הוא הזכן כמו שנ' והרדת פני זקן והוא הידור כל הנוף ורומז על פרי ורביו ובומן שאין לו הזקן נם החתחתן אין לו הא בהא תליא ואומר הפסוק אע"פ שהוא יתום מיסוד אמא ואין לו האורה על כל זאת האורת זקן והדור הנוף תיתה לו מסקום אחר כמו שאנאר וחזו סור ששמה אותו הפסוק יפה תואר ויפת מראה. נמצא שיש לנו מרציף ויצר שלם אף שיסור אינו רק שני שלישים ואם תאמר מחיכן נחגדל ויש ליוסר שתגדל בחסרים ובחילוק האורות של התרין עשרין של רחרין כולין נוצר ונקח אבאר את הגדלת יסור שתיה נם כלם סנ שלישים באור החסרים שהיו בו ונם כתר ויצר אע"פ שאנו צריכין אותו באילן עין התיים ואין אנו מזכירים את הגרלתו עתה על כל זאת כיון שאינו אלא מקוף כנורע אין אנו מדברים בו עתה אלא יבוא בניגו בידידת תרין מוחין וחדין עשרין כאשר נבאר:

פרק נ"ב

הנה לך בפירוש הגדלת הוריעות היה ע"י השלישים עם כל שאר הסרצוף של ז"א והשגם שבל הגידול דידיה ע"י שלישים משום דכתיב וכל בשליש' עפר הארץ זפי' שעפר הוא התפארת וארץ היא השכינה והוו שאחז"ל הכל היה מן העפר אפילו נלגל חסה חנה כפירוש כתיב שת"ת הוא עפ"ר. ושכינה כולי עלמא ידעי שנקראת ארץ וארץ מעפר היא אם כן מאחר שת"ת ושכינה נקראים ארץ ויעפר יגלי קרא וקאמר וכל בשליש עפר הארץ תוא ראוי להודיענו שת"ת ומלכות שנקראים ארץ ויעפר בללותם והוויתם הוא על ידי שלישים כאשר פירשתי ואסרס ז"ל הכל היה מן העפר אפילו נלגל חסה כי חסרת דהוא ת"ת ולבנה היא שכינה ולא ת"ת הוא עפר שחרי חתמ' באה משם כאמרם שנלגל חסה נעשה מן העפר אלא עפר נקרא כמציאותו בבינה ושכינה נקראת ארץ הנה ויצר נקרא עפר וארץ הוא מלכו' והפסוק אומר וכולל עפר הארץ שניהם כאחד פי' ת"ת בהצטרפו למלכות נלי קרא על שניהם שכללותם וחויותם על ידי שלישים וכיון שאתא הפסוק לירן ניסא ביה מלה' ופירושו מי סרר בשעלו סים שיש הפרש בין סרה לורת שהסרה להיותה בית קיבול אחר שהוא מליא' ומחזקת סה שראוי לה להחזיק ואינם יכולים לסרות עוד עמה עד שיריקו אנתה ואז יכולים לסרור עמת שנית וכן הוא כל זמן שהוא מליאה אינם יכולים לסרור עמה סרה שנית עד שיריקו אותה וכן הוא עד שכוודדים עמה כל הצורך לסרור אבל הורת להיות שאינו בית קיבול הוא סרת חיבש ואינה סרת הלח מודדים והולכים וסורדים בסעם אחת ואינו צריך להריק אותם כשרוצים

שער קריה ארבע

בשרוצים למדוד פעם אחת מאחר שאינה מדת הלה ועתה תכוון בפסוק מי מדד בשעלו מים ושמים כזרת תכן. וכל בשליש עפר הארץ והגה כך פירושו מ"ש שהיא הבינה מדד בשעלו מים ר"ל חבינה לקוה באגודה רהיינו שע"י לו יצויר ונוקביה שהיו כפוף מפח הוא סוד מים שאינו ניכר כל מפח ומפח ואותיות חיבורה של שמה כסדרם ומים כולל כיצירוף כמה מיעות ואינו ניכר שום א' לבדו וחבינה הברילה הפרשת כפרידתיה יצויר לבדו ונוקבידה לבדה והסדידה היא מדת הלח משמשת ליסוד סו"ם חשכונו מלך שהוא ז"א ועם הכלה חו"ח וארנו"ח צ"א שהוא יצויר ונוקבית. והו סוד ויהי מבדיל בין מים למים שהברילה והפרישו בין מים שלו"א למים של נוקבית שהיו מקומים מעורבים בסוד שפה אחת לכדו עור מדת ס' עצמה שני' שהוא סוד יצויר כזרת חכן שהוא מדת היכש הממשלת לסוד רקי"ע בסוד רקיע השמים שלא נתקרש עד יקוו"ה הוו ואחקרישו בהר דא ונקשה שמים אש ומים בסוד חזזו כנודע והכל הכן בזרת אחד השני שמדקדק את עצמו מקצה השמים עד קצה השמים ותמן לו נבוא כמחזק ובזרועות וכשוקיים רז"א ואומרו וכל כשליש עפר הארץ ר"ל ע"י כל בסוף השליש תלעיין של ת"ח ז"א. עפר הארץ שהיא נוקבית התניא מן השליש העליון של ת"ת שלו רזיינו בסוף השליש חדש יש מקום המיכור וחרך הנקב יצאה מאחוריי בנגר וחזזו וזה סוד מאמר הרשב"י מבין תרין רזיקין נפקת לאחוד מבין תרוחין נמצא לפי זה הפסוק שמפרש ואויל פירוי עפ"ר הארץ שהם ת"ת ומלכות איך נעשו שניהם על ידי ביטה בלילותם והיותם ונירול' החת על' שלישי' כמו שפירשנו לעיל איך נתתנו שוקי הרזיני ובחוזי יצויר אנפין:

פרק נג

אמרנן למעלה שחכמה חסר נצח הם קו ימין וחם נקראו' החסרים כיתענפים נקראים על שם הענף בנודע וכן בצר שמאל ביטה גבורה חוד חם קו שמאל וכל חעגפים נקראים גבורה על שם הענף ועד"ז יתפרש נצח נמצים שאמרנו פ' נצח דיצויר יש בו נצח אחר ראשא ואלו יסוד יסורות לא קאמר שהרי יסוד אמא קאי ואינו מניע כל כך להתפשט לממה. ואינו מתפשט אלא עד חוך ת"ת בשליש שלם שלו בפרקים האחרונים ומנערך על ראש רחל בסוף חשבור ששם סוף שליש העליון ד"ת ויצויר אשר שם שליש יסוד ראשא חיורך מדעתו"א אל חוך ת"ת שלו ומסלא שליש העליון שלו ומה שלא השניעו חורידו נהי ראשא השלשה פרקים שלה הכל בבת אחת ולפה הוריעו השלשה פרקי שלהם רק פרק אחר כפעם אחת לבדו כאמור הוא כדי שלא ישחבר כלי חכמה ויצויר ת"ו מרוב האור וגלוי וידוע למניו שכל"ו ויצויר היו הלשים ולא יעצרו כח ת"ו להכיל האורות כפעם אחת וכן בתחלת הבנין של הפחין וכלי' דיצויר שהעלה השליש העליון והשני של חסר להשלים חכמה ויצויר לשלשה שלישים וכן נצח כדי שלא יהיה חסר ויצויר חסר ברדת השליש האמצעי דנצח אמא עלה חכ"ר דנצח יצויר לחיות נה"י לחסר יצויר ותלעיות וירידות ולא נעשו כדי שיחסונו ויחעדנו יחר האורות שלהם דהיינו אורות דנצח אמא עם האורות דחסר קו ימין של יצויר וכן על זה הדרך כשאר חקנים ולות שם להם שיכנות חארת מאמא וזה נקרא נרלות ראשון ומחיחת אינרי כלי יצויר של' ויסתחם כאותל לשבח אותה כל יצוין כל יסי יחיוחיו לנצח ה' יסליון לעולם אמן ואמן:

פרק נד

זעיר אנפין נקשה ע"י הנידול הזה בן חשע מדות ומאותרין החשמעת שהיתה סעליית החסרים למעלה ומחזירים חאיריך אחריהם לנוקבית יצויר לה שש מדות אמנם מחזין ליה לה ולות נהמשפטו נה"י של אמא ותאירנו עד נה"י של יצויר נמצא שבלי ג"כ חאדת של יצויר יש בחוכם ג"כ חאדת נה"י מאמא ויסור לא חניע לשם מפני שהוא קצר כמו שנאמרנו ומ אותה החאדת חיתירה שהיתה בנצח הור דיצויר נכנס ביסודו וחיסור שלה אותה ה' אחד'ך חתור שבוע' לראש נוקבי' דרך אור חחר חכללנו לראש

שער קריאת ארבע

יתחנן על האלמנה ועל יתום וחסה בשמאלו עלי אשר שכנו אדבי וחזקני
לשלום כתם ובשנן הזה ושלשו וחסה כשנאמרים כי ריקם לא
יהיה בדיוקו של מקום אתחש אות תולעת מתמשמש ע"ר והכניל
וחזק את כשרו עצמו שב נפשו חשיגני עליו את כל עוונותיכם
וחבי הוא בוחר תרש ם בלק על פסק ואתן ארם תחתיך א"ת
ארם אלא ארום נמצא שכל הדינים יבואו על רחוקין יה והו
סוד השופר של דיני אלהים שיתקע אליהו הנביא זכור לפוב הוא
סנהדלין ני מנפף וני פ"ר והם ימין ושמאל נני פר פר ותכם
הסיתוך שבכלל כמלת פוכרתיינו פר פר פו"ב נ עמוריי רחת
שנמחקו כל הדינין ככה כוחן החוא ודיני אלהים של השופר תוא
כך אלהיהם בסילואו עולה ש כוח אלף לסר תי יד ם ' ואתי
כפשוטו ו ואלהים ברכיתו עולה ר בוה א ע אלה אלהי אלהים
דהיינו שופר שיתקע בסקוטו ויכלל באסא ששם נמתקים הדינים
וזכרתי שחור של זיר אנפין הוא הסוזל צרר חסא של ישרא בעד ח
של והזדי נחמך עלי למשחיה תאסר כל היום ויה הוא אהיוריי
תד ר נאסר והרו"ח בגר"תת סוד גלות שכינת כל היום יסו של
דקב"ה אף שנת שאומר הזו לא ישלמו עסמין בישרא יתיר מאף
שנין הוא חדי פרי ם ר"ש של הדינין והעין סתוק ל"בן כתות בני
אלהים ריציר שהם בנגר מפר"הוד וסקבלים מסנו מהם משחיתים
דו"כם ועשים מפטרנים ומהם מישרים ' דדבם והם סליחי ישר
מלאכי רחמים של ויהי היום ויבואו בני אלהים להתיצב על יד"ר
ויבוא גם השטן בתוכם ולתיהר לבוא כלם יחזות למשלח ישרא
בשיסתח הוד שיהיה כולו סחוק וזהו סוד וחקו וחקק כף יד יעקב
בהאבקנו עסו ועוד תיי סכבקש עליל ל תירך בסוד תני ברכי ורבנן
דמשלחי מיי"הו הוה וגם סרדבי היה סראה להמן תירך בגורל
בחרנו ' מגלח אסתר ובסקומו נ"מא בית סלחא ' ונחזור לעיינינו
אל זה תסאמר וקב"ה אשתעשע ביה בנ"ע ומוד השעשוע הוא
תכלית כדוגו שפעלה סיי נוקבין זהו אומרם מזומן לחי השל
ויבוא גם זוגו תרירי שבעלה סיי נוקבין ל זוג אבא ואמא בסוד
נשמתו ' ואחסין תרין עלמין עלמא דא ועלמא דאתי ' תכסתא
ויאעפריך ליה לברנש למגרע ולאחכלא גרוין דסאריה הר
למגרע לאסתבלא גרוא דסאריה לקיים פסוק וידעת היום
שהתהלנו בסוזי בראשית וסרבנה ' והר למגרע ליה לגופיה
דלאשתמודע מאן איהו ס שיביר גופו ע"י שאלת הלום ל המלאך
הממנה על גלגולים של בני אדם שמוכרח לגלות לו הגלגול שלו
אם הוא גלגול ראשון או שני ומאיהיי ניצוץ הוא ואיך אתבריי
ובאיזה אופן נכרא לתקן תסא פלתי שמא נתעקר מאתריה מעץ
חיים אל עץ הדעת טוב ורע ותיישינן שמא את ' חוא ומאן אתי
מאיזה אבר אל אדם הראשון שכלם חיו הלויים בא"ח באסרכב
ל' זה היה הלוי בשעריו וכו' ובן יש בו בנגרו אוהו אבר הסא
של אדם בל"ע וצריך לחסירו משם הסוחר סנוקח היכוש הקבר
אז גם בן הוא מאבר ההוא שבסרכב ום וכרחה לתקן אות תצירופים
של הסרגיף תתוא ' ולאן יחך שמוכרח ללכת דרך הניחתם תסקדף
הנ"ע בגורע או יראת שלא יהיה בו חסא שהסעבוד לעלות שנאסר
ובכרתת הנפש ההיא פלפני שלא יעלת סיי נוקבין לפסוק עד
שיקבל עונשו וגם אסרו ולאן יחך מרסו אל עלייתו מסרי"ת ל
פרדיעה אף אחר בסח שני בנ"ע ודיני אותו סתעבידות קלות
דהיינו בהסה דעת של תפילין או שהתפלל שלא בכוונה לפעמים
ותיקונא דנוסא היאך אתלקן נוף תפרצופין תיאך סתקנים תיקוני
דנוסא ד"א ונוקבים קישופי התחתן וחכלה וסור העלייה שלהם ת"א
ונוקבי"הם תרי פלגי דנוסא בסור כל סי שאין לו אשת אינו נקרא
אדם שנ' וכר ונקיב"בראם ויקרא את שמם אדם כי שם חוח עצמו
עולה אר"ם בזה יו"ד ה"א וא"ו ה"א ואם וסיולאו גלי אותיות חשורש
עולה חו"ח וזהו סור תפסוק ויבן ה' אלהים את הצלע אשר לקח
מן האר' דחיינו הסילוי הזה דדוע נ"ב פסוד פסוק דיי"ת ניחה אשת
לי' שהוא סור אדבע עלמות אב"ג פי יש נאכל לאישים וזוא
סור אשת סלכות תפקנות כשיהיה אש ת' תתאה ואלתים בסילוי
יורין עולה אש עם הסלה ויש ריח וזהו סור יצירת סוד הרי"ת
הגבלל בקרבו אינון תסוחץ ראורת בהו קב"ה ויש ניח"ח שהוא סוד
בריאה ויש לי' שהוא סוד אצילות והו סוד הקרבן שמקריב כל
יהעולמו"ך שבסעלים הניצוצי סחרוח לסקומם לתלת רישין בגורע

בן הנשמות של בני אדם וכשאין לו אלא נשכה ריה נשם ריעשיש
כי גם קשיהיה ישאר עלסוח נכללים כל אחד כחביריו בסוד ה
פרצופין ארך אבא ואמא תיצר ונקבות הם בעצם נרעי
כי סהם באים בגורל מארך באת חזידה שאין לו כחינה נקיבות
מאבא באת ריח מאמא נשמה סזיצר הרוח וסנוקביה בא הנפש
ואם אין לו הסערבות האלה אלא סקשייה לא ישיג ברוח ריצירה
אלא בגלגול אחר ועל דרך זה אפילו לחקן בעולם אחר יבוא
לתתגלגל כמה פעמים אם ינרום ואחסא ודיינו בריא אפילו כאלף
לא כמיל כי כך נשבע הקב"ה לאברהם לכלתי ירה סכנו נרה
וסוכרה להפסל שלא יאבדו ת"ו שנ"לך ולזרעך את הארץ חזא
דהיינו ארץ תחיים ומרץ הקדושה תא בתא תליא ר"ל נרעך ככלל
ובפרט הן צדיקים הן רשעים רק שיהיה בו איזת ניצוץ קדושת
כנגן נרים וכיוצא בהם ירשו ארץ החיים דחיינו הג"ע לאחר שיצאו
מכור תברזל דהיינו אסרו ולאן יחך אכ יחזור אל מקורו או יעלה
עוד סעלת אחרת להשיג ניצוץ סעולת שלמעלה מסנו ועל ואמרו
יתפלל אליך כל חסיד לעת מצוא אשת שיהיו לו בנים זרע ברך
ת' שהוא סוד אצילות הנקרא הוה ולא יהיו לו בני נלגול כי סן
הגלגול אל הסכלים והם נקראים עוברי כוסק הכבא שצריכים
למות כמה פעמים ועל זה שסרח חורח את סניו קצידך לא
תקצוד והסחייב גלגול נקרא ספיח הגופל מן ורע הרגן הראשון
ובע"ה מפני שלא שפרו ישראל את השמיסות אין לנו נשמות
חדשות עתה בעולם סעש סזיצר רק כתרי הדור כגן רשב"ע ד"ה
והאר"י וחביריו ומור זה הוא בי הנקבה תעליונ' סזריעה בהתחתונ'
הספיחים והם נחשמות שחשאו בזמן בית המקדש קיים או לאחר
בן ואין בן רוד בא עד שיצאו אלו וקבלו עונשים ואז נשמו הרחץ
עתידין לסיחי ואז ישמחו כל חר וחר בכח וזניה סה שנעלם עתה
מסנו שבסעם אחר מאלף אוכה לבת וזגו הנגזרה לו מששת ימי
בראשית אדוזה נרם החסא בגודע ולעתיד לבוא יחזקנו כל
הפנסים אחר מהם לא נעדר ואפילו הינברים וחשפחות יהוקנו
לעתיד לבוא שנ' על העברים וחשפחות אשפוך את רוחי נאם ת'
ונאמר כי כולם יודעים אותי מקטנם ועד גדולם ונאמר ומלאה
הארץ דעה את ת' במים לים מכסים וגם אסרו ולאן יחך דוסו אם
הוא סעיינין דסרכבה סביש בו סהראל וסעיין בו איזה מקומו
ומוליבו לעיינין דסרכבה ואם מסאדי ראובנין יובילוהו למאדי
ראובנין ואם מסאדי דצאר יובילוהו ל"מאדי צואר ואם הוא
מסאדי דדגלין יובילוהו למאדי דדגלין בי כל אחד חולך אחל
מקומו ונחלתו וכן וחזניין של הי"ב שערים דשערין ערך הי"ב שבטי'
עומדים על הי"ב פתחים של הירכתים וקורא כל אחד לבני שבטו
שהולכים מזה התולם מסני ומשבטי אתת כואו אלי דרך השער
הזא ששמו כשסי ובן הוא בסרדש הגעלם לך לך דף ס"ח ואהר
הדש וחז לשונו הת"ר ירחשלים תבנוית ו ירושלים של מעלה ששם
עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל בורי לחניני על כל צדיק
וצדיק מישראל ולסה להיות כולם מזדים וסברים לשסו הת"ר
עדות לישראל להודות לשם י" וכל אחד ואחר סביר ארץ שלו
ומשכח ואומרים כמו של עולם ראת מה הנתת בארץ מזה להודות
לשם י" והיינו דתנן כל צדיק וצדיק יש לו סדור לפי כבודו ולפי
הראוי לו פאן ראתי סראוכן יש סדורי עם צדיקים מן ראוכן וכן
כל שבט ושבט ומאן דחוא גר מאומות העולם ונתנייר מרוצי
בסדור של גרים והשבטים עומדים לעדות לבל צדיק וצדיק הת"ר
ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם י" אסר
רבי יהונתן נשמתו של כל צדיק יודעת ומכרת לעולם חבא מרת
שאינו יודע מל"אך חשרת הת"ר אסרי צדיק כי טוב כי טוב
סמלאכי חשרת ומביב אתר זרוע לצדיק ולישרי לב שכתוב ס"ת
ר' עקיבה ' וחזו אור וזרוע של גן ערן להסתיק הנבוזות סרת
בגנר סדה מפני ששלם בו סרת הדין שהיה מהרוני מלבו בגודע
ונחזור לעיינינו אז הסאסר תיאך איהו זקין להיעל ברינו
קמי מלכא רכולא וצדיק שיחשוב בליהם שיגנוא שיטעון בדין סלך
ס"ת בעסודרי לפני אתר סותו ישל אותו תקנת בזה תעול' סה שהי'
לך לתקן וצדיק ג"כ שיתקן כפרסו כל סה שיש לו לתקן בגלגול זה
סה שהעזה סקודם בגלגול ראשון או בפעם הראשון שהיית

בזה

בוה העולם וצריך לעשות השבע אותה הירוש לנו שינלה לו חק"בה
ע"י יעבדוי שר תינלם בעליותו כלילת לראות את פני האדון ח'
אלהי ישרא' פת שיש לו לחקן ואם הוא מנלנל או לא יסה שצריך
לבחינת הבוש והשומאה הסוגר את נשמתו מכח תפא ארם הראשון
שהו' סור תיצח"ר שכבל ארם ואדם עיר שכמעם אין אחר שניצול
מזה תינון שיש לו נפש ספטרא דקדושה סעורב בו רע אבל יש
אנשים שהשלימו חקם בזה העול' ונירו את הצנם כארם הצנער
את שליהו' נשאר' כולם פוב' ואינם צריכי' להכוש הקבר כנודע
ויש ענין נדול הקרוב ל' השכל שיבול הבן אדם להכין איזה פומא'
היא כו ויכול לחקור ולדרוש בעצמו איזה שומאה היא כקרבו
אורות שיצטו לכו יותר לראות עביכה אחת יותר סבל תקכירורת
שכעלם ואע"פי שיכואו אל ידי עבירות אחרות יצמור בכולם
ולא ישנו לבו אליהם רק העבירה שהיא מאותו אבר הסמא של
ארם כליעל שנפל כתוכו מכח תפא ארם הראשון שנשיו מסנו
איברים שהיו כולל קודם תפאו כל נשמות ישראל כאמרו
ז"ל בספסכת סנהדרין פרק חלק זה היה תלוי כשיניו וכו' על פסוק
איפה היית כיסרי ארץ ותציון כספר תורים שסעסיר התרי"ג
מצות כל מצוה ומצוה באיבריו הראוי לו שיעל ידי האבר הקדוש
ההוא נפעל המצוה ההיא כזה לעומת זה עשה אלהים וש
כנגדו אבר הסמא המשל כזה נשמות שהיו תלויות כיר ארם
הראשון ויר ארם העליון היו נופלים כוסן תחסא כיר ארם כליעל
ואנו מיעלים אותם כל יום ויום בתפילתינו בסור סיין נוקבין וכפו
שכוונתינו היא כך אנו סעלי' ניצוצי נשמות והתעוררותם אל חזוק
העליון ונשאר כהם זוהמת יר הארם כליעל ובריכת מצות התלויות
ביר לחסיר התורה ההיא והזוהמא ההיא . וכן כל האיברים
ישמע חכם ויוסיף לקח ועל זה אמרו ח"ל בספסכת ערובין נסנו
ונמרו סוב לו לארם שלא נברא משנברא ובשיו
שנברא ישפש בסעשיו ואמרי לה ישפש בסעשיו . ונקשה
למה נתלטו ברוזו של הק"בה שהיתה לשוכה שברא את הארם
וכל העולם לא נברא אלא בשביל הארם ובכל יום ויום
נאמר ויראה אלהים כי סוב והיאך נתלקו בית שמאי ובית הלל
בזה העניו וסנים רצונו של הק"בה ח"ו . לצדיקים כאלו לנמרי
רצונו של א"ם ב"ח והמע" שסעשעה ידו יצלה ולזכות את הכן
ארם כרוב חסרו והיאך סוב לו לארם שלא נברא אלא כחוירתא
שכאן אי אפשר להרע על דרך פשוטו אלא דרך הנסתר וכך הוא
פירוש סוב לו לארם שלא נברא משנברא פעם אחת קודם ואת
הבריאה שהוא עתה בו ב"ל שהיה קודם בריאתו זאת נם כן בעולם
ונתנלנל אורות חסאו שעשה באותו הסעם ויותר סוב היה שלא
יברא פעם אחרת וישלים חקו כאותו פעם ולא יבוא לידי נלנול
העוש ציור נופו הראשון כמו שאנאר בסיעתא דשמיא בשיבר
הנלנול אבל על כל פנים סובה היא בריאתו חארם בריאתו
הקדוש ברוך הוא בסעם הראשון ' וכריאתו שנית וכאן ולהלאה
הוא כדובחסרו יתלטלטי ירת סמנו נרת . ואמרו ועכשיו שנברא
ישפסש בסעשיו פ' ועכשיו שנברא פעם אחרת וסלת עכשיו
דייקא ר"ל בריאותו עכשיו פעם אחרת שלא עשה רצונו של
הק"בה ישפסש בסעשיו שיעשה בראשונה שנתחייב נלנול אחרות
זה וזה לא יהיה אלא על ידי נכיא כענן הארי ולה"ח שאסר נרחה
הקדוש בל הסורות של הנלנולים אחר סהנלנה נעדר סמנו אבל
עתה שאין לנו לא נכיא ולא חוזה ידי לנו כשאלת חלום שזכרנו
שהמלאך סנידר לו סי הוא באיזה נלנול הוא וסה שיש לו לחקן
ועל איזה ענין נחנלנל ואמרי לה ישפסש בסעשיו חינה מאן דרגל
בשאלת חלום וססנולב בכך אבל סי שאינו יודע פעולת השאלה
חלום ואינו ססנולב לכך כי יש סי שאינו ראוי לענות אותו סדי
יעשה שידע על איזה עבירת נחנלנל יעשה זה התינון ישפסש
בסעשיו רצה לוסר ישפסש זה בשכלו על איזה עבירה חשקו נוכר
יותר מכל שאר העבירות כירוע הוא שזיה קודם זה הסעם נם כן
בעולם והיה בשעה בעצמו היצה"ר כאוחה העבירה וכשכילד
נחנלנל לחקן העבירה ובנלנול זה קריין היא מלפפתו וסבקשה
ליסורו הראשון ותחסקו אותה הסומאה בקרבו וקנחה שכיחה
אצלו ועל זה אוז"ל כל העוכר עביכת ושנה כה כאלו הותרח לו
שאין לו סנוחה סנירוי היצה"ר ולא זו בלבד אלא אף זו אפילו

בסעם הראשון שנברא יכול לסשפש בסעשיו איזה קליפת היא
אצלו בסיעתא דשמיא הנזכר ועל כל פנים סי שנוחן להיצה"ר
כת ונבורה ושפשה אותו בנירוי עונות וחוק הוא סחוק תסומאת
ומרכך אותה בו כל כך עד שקשה לו להסריחה סמנו דוידוי שיש
ח' חושם לנשפה כפו שיש ח' חושים להניף בנודע שישחוש
המישוש נם כן לנשפה ומאלח הסודות ישמע חכם יוסיף לקח
להתחכם בוזומה סוב וסה נעים ויסחוק הסור חזה לחיך הסעיון
בסודות הלילו ועיניו הבליעה כהסחוק נשאר וכור
אחרונו עוד בסקומו בשער הנלנול על כן אקצר כו ועל זה צריך
ליתן רין וחשבון לפני סלך סלכי המלכים הקדוש ברוך הוא אם
היה ססחר עצמו מזהסת הנחש שבאה על חו"ה והטילה נדי
וחסמא ואם חקן בנלנולו סה שהיה לו לחקן ואם חס ושלום לא
יחית לו סה להשיב ומצת להריס ראש רחסנא ליצלן אוי ואבוי לו
על אותו הרפה בושה וכליסה שנרחת מכל השיעים ולא יוכרה
לחעלות סיין נוקבין ועל זה נאבר הנכרחה הנפש ההיא מלפני'
שלא יזכה לזווג זיוני ונוקבית וסב"ש אל הביעה עצמה ששם
חלק עולם חבא שלו לא יזכה להעלות סיין נוקבין בנשסתו והנן
אמרו והיאך איהו זמין למיעל כרינא קמי מלכא דכולא שיכול
להשיב על כל דבר ששואלים אותו ליעתיד ולכן הי' צופים
בסרבכת ושם נצרף עיסתם והלבנה לה תנוהבא ניין ששפיעין קול
תיות הקודש נדרסו ינפלו סה ער שתחיה אותם חקרוש כרוך
הוא כראיתא בפרקי היכלות דרבי ישסעאל והשיעם הוא שילבה
לה הזוהמא ואומרו וחר למנרע ולאסחבלא נרזין דשסתין כמו
שאומר וזהר דות הריוצה להחכים יעסוק בעלמא דשסתין כסור
הזדיעי נא את דרכיך שאתה נוהג עם כשר ורם בראשית ועד
אחרית חן שכר ועונש של ניהנ"ע ונלנולי'ז"ל זה החסכל משה
רבינו ע"ה לידע תינון הזה . מאי היא חאי נפש רבים סח סיבה
מאיזה קולם היא של אב"ע וכמה מעלות יש לה עור לילך
בנלנול שחוכת אל סנחתה וסאיזה ספיחה היא שצריך רנהוג
בסיחותיה להשפיע לה על ידו ועם זה יחזקן נ"ב נשסתו או אם
הוא נלנול ראשון או שני או שלישי בכל הפרטי וסאן אתיא כאיי
אבר שכסרכבת וסאיזה אבר של ארם הראשה שנתרבק בו אותו
אבר של ארם בליעל בננרו להתסיאו בכו שכתבתי למעלה
וזהו סירושו שלמעלה שהזוהר עצמו בפרש רבריו שבתב למעלה
מצה ואומרו ועל סח אתיא בחאי נוסא שפה כרוזה דחיים כאן
ומתר בקבר מה יש לו לארם וחר לאסתבלא בהאי עלמא
ראיהו בית שתוא רונסת עולם שלמעלה בל ענייניו הם משל
ורומנא לעולם שלמעלה שנ' ומבשרי אחזה אלוה ר"ל ובבשרי
שהוא הנשמי אחזה במשל אלוה שהיא עולם הבליה הקדוש
וגם יתקוד לתקן בסיעתא בסיו שתקן ר"ש בי בארבע הקדושה אריא
רבא שתיקן ו"א ונוקבית בתרין סמבין לפי שעה פנים בפנים בפו
שאומר רשב"י בתחילת האדרא ער איסת ניתיב בקיומא דתר
סמבא ויעלם חזה על סח אתתקן ר"ל בפה סתקנים אותו בכוונת
רזי סעמי הסצוות תיקוני האר"י ואם יעשה בל זה קורם שילמוד
סורות תתורה המפרשים סתרי הפרישות או יצליח יי' ברכיו ואז
ישבל לקיים הפסוק ויראת חיום ובשבות אל לבבך כי ה' הוא
תאלהים ונו'ביריעה תליא מלתא שצריך לרעת אלו הסורות
על בוריים ואח"ב ילמורסורי הפרישות של התורה
וזהו אומרו ולברתי ברוין עלמא להילילא
לאשתמודעא לאחרא ואם תשאל תין יבוא
לירע אלו הסודות לכן אומר ובל ירא אסתבל
כר נש מנו רזין דאורייתא תין דהשבעתא כי בל
השמות תיצאים מפסוקי תתורה תין מוסרים תחכמים
ורז לדוד רא תזי בל מאן דאויל מהוא עלמא
בלא ירישו של הסורות הלילו אתר סירתיו
יופיאל שר תחכמה שואל אורזו אם ישלו ירישה
ברזין דאורייתא ומי שלא עסק בתכמה זו בשעת מיתתו
אף על פי שיש בירו בסח רזוה ומעשים טובים יופיאל
זה ירוה אורזו לחזון ותשרפים שתחתיו שהם בולם בעלי שש
בנפים שורפים אורזו בהבלי בנפיהם ותוזר וסרחרש
תתרים ושורפים אותו ער שתנלנל רחמיו של חק"בה
וברחו

שער קרית ארבע

ובראו פעם אחרים מהם ונשמות הרשקות בחבמה זו ולכבם
ירוקו אחר החכמה הזו שפני שלקו מקודם מהו אומרו כאן אפילו
אית ביה עובדין סגין מניאן מפקין ליה מכל תרעי דהחמא עלמא
פוק חמי מאי כת"כ הבא הגירה לי אימא לי רזין דהכמתא עלאה
אין אנא רעי ואגיהנא בהההא עלמא עלאה פי' רזי עולם העליון
אהולף לי רזין דהכמתא דלא ידיעא ולא אוליפנא עד הבא בגין
דלא אהדה בביתופא פ' בהרתה בנו אינון דרגין עילאין דאנא
אעיל בגיהו דהא עד הבא לא אסתכלנא בהו ואהדה נדהה סכל
השערים של נ"ע ח"מ מאי כשיבים לו אם לא תדעי לך היפה
בנשים אם אנת אתא בלא ידיעה ולא אסתכלית בהכמתא עד
דלא תיעול הבא ולא ירעית בהדין דעלמא עילאה צאי לך לידך
אנת כרי למיעל הכא בלא ידיעה והוי ידעית צאי לך בעקבי הצאן
אלין אנון רבני נשא דשין לך בעקב ידיעין רזין עלאין דמאריהון
ובהו הגדע לאסתכלא ולמגדע את כל זה נתתי אל לבי לחקור
ולתור בהכמה בגין דלא אייעול בגיהופא קמי פלפידין דסלבא
קדישא ועליהם נאסר סתי' ליראיו וברימו להודיעם כי גדול
סייעתא דשמיא ואף על פי שאסרנו שגרחה מכל השערים אם
אינו יודע רזין דאוריימא תיבו דיוקא כמו שאומר הקורא בפרשת
ויקהל ויכול לאדרבא דלא אדבין בדיקא אות אבל אם אין שכלו
סובלו זה מה תעני הזה אם לא נתן לו הקדוש ברוך הוא לב
ושכל על זה ובזה יובן מה שאמרו"ל כשנפטר האדם מזה העולם
שיאלים אותו מה שלמד ואומרים לו צפירת בפרכבה צפירת
בשיעור קטנה ואם לא למד משליכין אותו לגהנם והלא מצינו
למעלה בגן ערן מאדי מקרא ומאדי משנה בראיתא בזוהר פירוש
שלה לך אבל הוא כמו שפירשנו שאם היה כח בנשמתו לחשיג
ולא השיג מהיכין ומיסרין אותו על זה הוא מה שאמרו"ל משלך
למלך שלקח שני עבדים שיעלאו לו חביות מים לאחר נתן רלי
שלם ולאחר נתן רלי שכור ושכר שניהם שוה ובזה יובן גם כן מה
ששנינו אחר הסרכה אחר הסמים כלבר שיכוין לבו לשמים
דלא אפשר למיסר שאם ארם אחר ירבה בתורה ובמצות ואחר
לא כל כך שיהיו שקולים לפי שכיון לבו לשמים אלא העניין הוא
יש אחר שנשמתו מעלה ביותר ואם יקרא בתורה ישנ לאין
תכלית ויש אחר שנשמתו למטה ואף אם יעמול בתורה לא ישיג
כל כך לוה אמר אחר הסרכה ואחר הסמים אחר שאין בידו
ספק לעלות יותר לכן ירבה בתורה לאפוקי שלא יהיה לי"לומר
כלל מאחר שאין לו הבנה אלא על כל פנים ילמוד אותו הסעם
מה ששכלו יכול לחקור שנאמר כל אשר בנתך עשה תחו
אומרי ולבבר שיכוין לבו לשמים לעשות מה שנעמל עליו ואני
הצעיר המחבר הסגר הזה גמחלי בן הפחני שחר"ה יעקב אלחגן
ולה"ת בראותי חשוקת החבירים אל ח' לשמוע רבריו רברי אהים
חיים רזין דעתיק יוסיא חברתי להם ספר זה שילמרו סמנו קורת
מרחי מקשה בראשית ומקשה סרכבה ורזין מעמי התורה בגין
רלא להוו בביהמא לעלמא דאתי אמרי קמי תרעי דעלמיהא רסלקא
אנ"י תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו כי אפילו הקדוש ברוך
הוא ושכינתיה יוצאים לקראת כל צדיק וצדיק שיורד בדי התורה
כמו שתראה בארוכה ומשה תהו כוונתו שאסר שם הרשב"י הפסוק
תזה כי' תתהלל נפשי שלקחים אותו למיין נוקבין וכנגר אלו
תצדיקים תיצאו לקראתו ללוותו ולשמת תורה ספיו אומר הפסו'
ישמעו רבני תורה ענוים וישמחו כאולפן תרתין דאורייתא
ולעולם לבוא לא יצמרך שום ארם ללמוד זה את זה שנאמר
ולא ילמרו עוד איש את רעהו כי כולם יורעים אותי מקטנם ועד
גרולם ונאמר ומלאה הארץ רעה את ה' כמים לים
מכסים:

פרק נז

בן יתבאר עיבור שני וגדלות שני:

להבין מה הצ"ם ונם מאמר הרב פת קודש קרישים
בוצינא קריש הרשב"י ע"ה על חרן עשרין
ריירחין אבא ואמא לועיל אנפין ונם מה שאמר הרשב"י ע"ה בתר
ויקבא להו חדרית ואת עברת פיעיהו ותרוך אני לחקרים הקרמת
אחת ואחר ההקרמה הואת נפרש רבריו בסייעתא דקדישא ברוך
הוא ושבינתיה חבור הרברים מיוסרים על אדני פו הנחמרים
מזהב וספן רב ותמוכים מרכש ונותת צופים אסרנו בשרשאנא
ואמא כתר של אריך היא הנלונלת ובה מוחא סתימאה שהוא
חכמה שלה המתפשפת עד חגרון ועשית החיך על חגרון והם זו
למעלה מזו ובה שהוא בראש נכלל בשם מוחא סתימאה נמצא
שאין בראש רק מבחר שני תיקונים העליונים שליסים ורהיינו
נולנלתא כתר ושלא רבולחא שהוא חכמה ראין ואריך חנקרא
מוחא סתימאה אם כן נשאירו ארבע ספירות של מלכות רישא
רלא אתידע שהוא מלכות ארם קרסן מהם ארבע ספירות שלה
שהם מהששים בגופו של אריך הם מח"ת עד תיכור עד ועד
בכלל כי עתיקא אין לו מלבו בפני עצמו רק תעשר' של יסוד תיא
תבחינה של מלכו שבו ומלכו'ד"א ותיינו חל מלבשה את"כ
מלבו'של אריך ע"י מלכו'אמא ותיינו חבא 'מלבו'של אבא - ואב'
ואמא מלבישי'לאריך עד חגרון הראש שלו מגלה להאיר לעולל
האצילות ולכן נקרא בזוהר רישא חוירא שכולו חסר ואין לו שום
לבוש שהכסה אותו כי לעולם הראש מגולה כמו שהוא בביכול
אצל כל פרצוף ופרצוף שבכל עולם ועולם יש"ס פרצופים אריך
אבא ואמא ויעיר ונוקבא הראש שלהם מגולה ואין תוא
בבגריותו של אריך בראש ובנתו כאשר נ'אירנו במקומו ולפרש
הראש של אריך אנפין מגולה הפעם הוא חזותהברל שבין אמא
ואמא לעתיק הוא שעתיק מקבל האחד אין סוף כעצמו כלי לבוש
ומכך ואבא ואמא מקבלים האור על ידי עתיק יומיא תוא רישא
עתיקא קדישא ואם היו אבא ואמא מלבישים הראש של עתיק
היה אור אין סוף נגנוב בם דרך הראש בדרך שבנגנב בראש
עתיק לזה נשאר הראש מגולה ואבא ואמא שביהם משתעשעים
בכתר אחר שהארוך של אריך הוא כתר לשניהם ויש בו שני
פיתנים אחר לאבא ואחר לאמא והו שאומר הכתוב קנה חכמת
קנת בינת שהם שני קבים אולא שהאחר לבן והאחר אדום קנה
אחר לחכמה וקנה אחר לבינה הם קנ"ח ושש"ם וקנה שהוא לבן
תוא כתר לאבא לפי שהוא המזיא התכל שהיא חחורה ונובלות
חכמה של מעלת תורה גם ושש לאמא שהוא אדום ובן תמצא
ושש עם חבא של אמא עולה ש"ך שהם ש"ך רינים הנזכרים בכל
מקום ואמא היא המלבשת הנבורות כלם כמו שפירשנו ונאמר
בהם אכלו רעים לפי שהשפע בא להם מהעון העליון של אריך
הנעשה בפח ויונא השפע מזון החיך והגרון בראש אבא ואמא
כאשר בארנו ואיתא' שבאריך אין בו בחינת נקבות סוף סוף
עיבור זון בפח בשני שפתים העליון הוא בחי' כתר וחשני
הוא כמו נקיבה ספת ואבא ואמא מלבישים תלמחות מרחות
הזקן והקן חופף עליהם מראשם ועד רגלם כי הם מלבישים
לאריך עד התחלת הריקבא מבפנים והשני מולרות ונוצר ונקח
חוספים עליהם עד המיבור שלו ועד שם מניעים אבא ואמא
ולחיות אשר מקבלים מהפח תקרות של אריך אנפין על ידי
החיך וחגרון לכן נקרא הזון שלהם בלשון אכילה ובחינת
נשיקן ושם בזוהר החבלים כי כל חבל יוצא מן חפה
כנודע ושם בא סוד תיבור כי אין ריבור בלא חבל והו
כוונת חברכות שאסרו חז"ל כל' דנרכות כל"א
ברכה בלא נחל אביו ואבו:

פרק נז

ויצא לנו נמי מגרון רזין שמוא סתימאה של
אריך אנפין הוא התחלת מציאות האצילות
ומהה הזה נרמז בקנקנו של יו"ר של חודו ושם יסתיך
שפע אל החיך מגרון דאריך אנפין ויעשה שם זון ביניהם
על ידי חלישן דאריך זה הזיון מכנגד בלשון אכילה
וזה לשורך חוספות מוחין של שני המצלות הנזכרים
במקומם ורהיינו מזל עליון שהוא תיקן שמיני הנקרא
נוג"ה ומזל שתיתאין שהוא תיקן שלש עשרה הנקרא הק"ת
ופזל שמיני רהוא זכר ומזל הי"נ רהוא נקיבה תא"לר

כי אלו השני סלולה הם כללים בשיבולת הזקן התולה מן הסנסר ולפסח זהם שכוכים זה על זה כעין רבד ונוקבא דהיינו כל השיבולת הראשה חפצים כלפי חוץ נקרא סוד השמיני ונקרא נוצ"ח הם"ד וכל שיבולת הזקן שהוא כלפי פנים כלפי הנרן והחוזה · נקרא סוד ה"נ ונקרא זקן"ח ומן החוזן של החוץ והנרן והשני סלולה ומחופפים על פרצופי אבא ואמא עד ראש ישראל סבא והבחה שהוא השיכור נמשך ומסתיים סותר לאבא ואמא כי הקנה דאריך אנפין הוא הכתר דאבא ואמא וקונתם דאבא ואמא הוא מן התחלת הקנה דאריך אנפין ורגליהם מסיימין בחזה דאריך דהיינו אבא סלביש כל הכתף הימין דאריך פנים ואחור ואמא סלבשת כל כתף השמאלי דאריך פנים ואחור ועל נבי אבא ואמא התפין וסכסין עליהם השני סלולה הנזכרים שריקבא דאריך מעיין עד סבורא ולבא דליה וסצד התיפוף דאריך סכסים על נכי אבא ואמא · ה"נ קוצין דשערי חזורא התולין מן רישא דאריך וסכסיסין כגבר החזה כעיפה לצורך בסישה הפליק דיזיר שבאבר בסקומו נמצא שתוספת הארה שנעשה מן חוזן החוץ והנרן בולטת ובוקעת מן הנרן ולחוץ תבנם בתוך רישא דאבא ואמא וכן דשוספת הארה הנעשה מן חוזן השני כלולה בוקעת ונבנסת תוך רישא דאבא ואמא ונעשה להם כמו סחוץ חרשים בין באור סקף כך באור פניסי שוף על פי שהם סלבישים בסקומם את אריך אנפין דהיינו מן הנרן ער תחזה דאריך אנפין יש כת בהם לעלות לסעלה סמחיצתם על ידי התפילה ושבחות וימים פוגים וכן על ידי מצות אחת או כתיבת חשם על מזוזתנו ע"י אדם אחר צריך כמו שנכאר בסקומו סומיעין כח בזיר אנפין שיכול לעלות עד סקום אבא ואמא ויורש סקום אבא ואמא ומלכשין בו המוחין דאבא ואמא כעצמם כיון שהם בסקומם ממש ואבא ואמא עולים ויורשים סקום אריך ואריך עולה ויורש סקום עתיק יומין ועתיק יומין עולה למעלה מששה קצוות דאדם קדמאה הנזכר בהיקון ע"דף קל"ב ע"א ובבחינת היותו שני אל האין סוף נקרא אדם דבריאה עם שהוא קודם האצילות גם נרמז כסוף פרשת פקודי אשר ברבי שמעון אריכה ידי בללו וכו' זה האדם קדמון נחלק ל"ת אלפים רבבות עולמות ולפעמים עולה זיר אנפין עד פוזל"א ה"נ שבעתיקא קדישא ולפעמים אפילו עד המולא השמיני דריקבא דעתיקא קדישא הנקרא נוצר חסד זה נעשה כבחינת הזדרת העטירה דכתרת שבת וחכל חולך אחר חכמת התעודרות התחתונים ואין יכולת ביד אבא ואמא להעלות לזיר אנפין ונוקבא אל סקום אבא ואמא ולהורישן המוחין הנבוהים אם לא שנם לאבא ואמא יתוסף להם מוחין ונבוהה סלם עלה סרים דהיינו סהפה הקדוש של אריך על ידי החיך והנרן והשני סלולות הנזכרים ובעלייה סלליא סלתא כי כה שהוא יותר קרוב אל סקורו דהיינו אל בעל הנרן הסוכ נוכר על הרע · והרע דהיינו הרעים נסתקן ואהבתין:

פרק נח

התרין עשרין דיתין אבא ואמא הוא על ידי חיקון שמיני דריקבא דאריך שהוא נזיר חסד וחקון

ה"נ שהוא זקן"ח סוד התחתון וכבר פירשנו בפרק ששת עשר של השער הזקן הקדוש והנזרא של עתיקא קדישא הוא שער התשיעי בו נתבאר חיקון שמיני דרישא דאין ששמו יכבוש עונותינו וח התיקון הזה בכינה שבעתיקא ויש בחוכה יסוד דרישא ולא אחידע פחכמה דבוק בחכמה כמו הנשמה בתוך חנוף כי בינה הוא קרום הסמח דהיינו קרומא דאוירא וכנגדו מוציאים לחוץ הארה דנקבא דקיא ונם הסלבוה נעלמה בתוך היסוד הזה כי התוספם הוא קצת יותר עולה למעלה סחעליון עצמם והסלבוה דבוק ביסוד כעולם הסכר לבן החוספם נקבעה בין הארה התיניים שהם רחמי נו רחמי והוא סוד חיקון ז' חוספם דאיהו פרדשקא · והנ' נחשבים לכפירה אחת ונקראו סול השמיני דצוי לוסר הארחם בוקעת בחוכת חיקון דזה שהוא הסוף הכולל כל שיבולת הזקן הנראה הפנים כלפי חוץ נקרא סול השמיני ריכבוש עונחינו והחיקון השמיני דאריך סלביש

מבחוץ ונקרא נ"צר הס"ר ובזיער הוא כחלוף את כש פפ"ה סח"ק והסזל השני שהוא סול התחתן נקרא יסי קרם הוא חיקון ה"ג של חיקוני דקנא הסבואר בפרק כ"א בשיר הנוכר · ואין התיקון האחרון שלו נקרא יסי קרם ואריך סלביש סבחוץ ונקרא ונקח והוא החסד הכולל כל שיבולת הזקן שהוא כלפי פנים צד הצואר כלפי הנרן והחזה היותר קרוב אל אבא ואמא וסמוך לחם לחחילם סחזן ואלו השנים הם חופים על אבא ואמא עד סבורו דאריך והו אומרו בזוהר דקנא דרישא החדא חליא עד סבורא דלבא · ומה שנקראים בספרא דצניעותא ובאדרא קדישא באדרה נשא החסא דבחזה בלא הוא מפני שעיקר השערות של סול התליון שהוא סבחוץ וסול התחתון שהוא סבפנים הוא החוס הסובב אותם השערות סביב ססמה למעלה ואין ריוח בין הסיבוב הזה כדי שלא יתערבו יותר בו לסמה אחר סחביאו ויחקן והוא החוס הוא עיקר התיקון ההוא הכולל אליו שערות ערדי חביריו ונמצא שהסזלות הם שכוכים זה על זה כעין דבר ונקבא ואף על פי שהם הרבה שערות נבללים בשני חוסין הבוללים הכל לעשות זוג סחוץ חרשים בעת רצון ונקבה דהיינו סול התחתן הוא שכפנים סאחר שהוא קרוב יותר אל אבא ואמא ונקרא סול התחתן ונקראים סזלות שכתם נחול שפע הסוחין סלשון יול בפל אסרה' דלא סעצר:

פרק נט

אדרי שהראה ה' אותנו כל אלה הסדרות הנעימים נאפף כלל הדברים וחבץ בל אלה התקדסות אשר הקדסתי לפנין בשני הפרקים אשר לסעלה סזה הסרק ואסתר שצריך אתה לדעת שסזל עליון הוא חיקון שמיני דריקבא דאריך שהוא נוצר חסד וחיקון ה"נ שהוא זקן"ח סזל התחתון וסקוס אבא ואמא סתחיל תחת דקנא דאריך וסקבלים האחת סמנו דהיינו תוספות המוחין שהזכרנו סחיך הנרתן שהם כור הבסח ובינה דאין ואריך דיך ראש של אבא ואמא נשפע השפע הזה ונם מקבלים הארת מ"נ חיקוני הנבללים בשני סזלות האלה סזל עליון וסזל תחתון שהם נאצר ונקח ועל ידם מזדווגים אבא ואמא כי הם החופים עליהם סבחוץ ער ראש ישראל סבא וחבונה ובכר אסרנו שזוגג אבא ואמא בפרצופיהם העליונים הם נעלמים מאוד וכשיגיע הסוחין החגלות בפרצופים התחתונים של ישראל סבא וחבונה שעליהם הנרתן סזלות ותעה בדי לחת לאבא ואמא והחעוררות להזדווג לעוזר ז"א ונוקביה בפיש סזל עליון בסזל תחתן בפישה אחת ונצפנגו הגבורות בגדל חסרו של ונקח וסכה אותה חבפישה סאותם האורות אחרת · העליון נותן לאבא חפש חסרים וסכניסם בדעת שלו כי הוא סחחלק לאחרים שנ' ובדעת הדרים יפלאו וה' חסרים נעשו טפה אחת סעולה סאור וסזזל התחתן נותן וה' גבורות לאסא דרך דעת שלה וגם הה' גבורות נעשים טפה אחת דהיינו קשר חיבור אחד והבפישה האחת שנתחזה סהם וה' חסרים וה' גבורות הוא סור בפישת אבר חזכר בנקבות הנקיבה כבכול וסכשרי אחזה אלת ולא שייך שם שם הבפישה אלהם בסעלה עליונה כי לא שייך נקיבה שם בפועל כ"כ והוא סור שסתת ותרחת האורות שסכים ה' על זה ומתוצעים אותיות ושמות בסור הסלי סאותיות השורש יורדים למטה וסמלאים איברי זיר ואח"כ חוזרים למעלה אל ראש זיר בסור התפילין דמעה לחו קכ"ח אם באמח · ה' צירופי הויה בנקבה הסתמלאים סהשורש של הויה עצמה שנ' ויעבוד ה' על פניו דקרא י"ו ש"ש שם נ' הויות כ' סנד הפנים וא' סאתוריים והם · ב אותיות הם הכולל נתפשם סהם · ג חיקוני דקנא וכשסכים ומתוצעים זה סזה ומתרגים בסילואיהם ומולידי' ברכוחם וכעלסם נעשו ל"ב צירופים כי"ת חסרים לה' גבורות הקראים תרין עטרין הם עולים עשר ועוד טיפת סוד אבא ועוד פפח סוד אבא הם שנים כללם ה"כ צירופי הויה כמו שיתבא אח"כ בעניני התפילין וסהם בראש ורבראה טרטפפת ה' נהרי אפרסנא רבאה ועם ריסקור דזוא י' וביצירה ל' נבולים ובעשיה כ' רתומים שרשם חזדווגם והסרכבה ובנגדם ג' שערי

שער קרית ארבע

נן יהוי"ב שניהי ירושלים העליונה וההשפעה זו מעזורת תאוחס וכזרועות יחד אעפ"י שהם תמיד יחד מרובקים בסוד רעיוני כאסור בזוהר כחרא שריין כחרא נפקין וכו' תיינו דוקא תוגן הראשון שזכרנו בסה פעמים שהוא קיום העולמות לבדו ול"א להוליד ולהתעבר נשמות ולתקן בניין ו"א ונקביה על השליכות בסו שצריך להיות לזה צריך זווג יותר מעולה וכיוהן חדשים יותר מעולים בנורין ורעוה ראובא מחלק הי' חסרים מגוברים באופן זה א' לנרולה וא' לנבורה וא' לת"ת ואחר לנצח ואחר להוד ' ומשפעים יחד כולם לסוד ראובא ' וצל דרך זה רעת אבא מחלקתה' נבורות שנתן לה מזל תחתון ואח"כ נשפעי כול' ליסוד רירה ובהורוגים יחד אבא ואמא נכנסו הי' חסרים מיסוד אבא ל תוך יסוד אמא '

פרק ששים

הנה בפיש מזל עליון בסזל התחתן לקיים מה שאומר תזהר בתר דינקא להו הדרת איסא ואחיצברת מיניהו וחזו סור עיבור שני סמש כל זמן שחשלישים של החברים חם סכוסים בזעיר בהרבנ"ו אבא כמו שיבוא ואחר שהלבה אמא תסתלקה למעלה שהחסרים סנולי סנקרא נרלות שני וחשמר וחזהר של"א תשכח כלל זה כי צל ידי בשישה המזלות מקבלים אבא ואמא ח' חברים זה' נבורות ועם אלו הח' חסרים זה' נבורות מזרועו' אבא ואמא וכת"ע ברת מו"א ונקביה לחכנים להם מוחין חרשים ודוגו בחר רינקא להו הדרת ואחיצברת מיניהו צל ידי זווג אבא ואמא יוצאים שני טיפין הנקראים חרין מוחין דהיינו ספת אבא מוריע לוכן הם ח' חברים וספת אמא מוריעה אורם הם ח' נבורו' ובארר' זוטא קראם ע"ם אחת חרין חולקין הם חרין מוחין קישור וחבור אחד וההרין צ"ע גם בשם אחר היינו הסוחין והעטרות ברעת זיעי ולפ"ע סים חלת חולקין בנה"י של אמא ואומר שם שהבל הוא אחד דהיינו ח' חסרים הם קשר אחד זה' נבורות קשר אחד הם שני חלקים ומה אבא ואמא הם תיבור אחר כמו שחיבאר בעזרת קב"ה ושכינתית ותחזור לענייננו באותו תספת שיוצאות מאבא עם ח' חסרים שקבל ממזל העליון וחספת של אמא עם ת' נבורות שקבלה ממזל התחתון חם ח"כ היינו מה חכמה ובינה הם שנים זח' חסרים זת' נבורות הם עשר עולים ח"כ וכשיוצאין מבינה הסר' מוחין חכמה ובינה נדולה נבורה והיינו ם' של צלם מפני שכל אחד בלול מעשר הם מ' ואלו הר' אורות אין ז"א יכול לסבלם מרוב האור הגדל ער שאמא מרכנה עצמה ומשפלת ובוללה אותם האורות בנה"י שלה ואז יכול ו"א לסבלם מפני שהוא מקבלם על ידי ספך אמא כי בראשונה אי אפשר לו לקבל כי אם ע"י ספך ער שנתעבו ואז נסחלקה אמא למעל' ואז מקבלם זיעי מנולת כסור אור מקוף והארבעת מוחין ת"כ נ' נסור חם של צלם הנזכרת נעשית עתה שלישת כות האחון מות של אבא נכלל אותה תאדת בנצח אמא ומה אמא פי' תאדת מות אמא נכלל בהיר שלה: וחסר ונבורה פי' הח' חסרים והח' נבורו' נכנסי ביסוד שלה וכן נכנסים בראש זיעי סלובשים בנצח חוד יסוד שלה בחכמה ובינה ודעת שלי כות האחון האדת נצח בחכמה של ז"א והארת תור יורדת לבינת ו"א והאר יסוד ברעת של ז"א שהוא הכנור שהוא פי שנים בכל אשר יפנא לאביו לאמו דהיינו דרין מוחין וחרץ צ"ע ואומר חספוק בבריא"ארם הראשון שהוא סור ז"א שנ' נעשה ארם בצלמנו ונאסר בצלם אלהים נרא אותו חיינו אלהים חיים אמא עלאה והוא סור פנימי' נשמתו של זיעי אבא"ן וירוע בי חנשמה תיא סבפני' וסקפ"מ בתוך נם בן ואותו החלק נקרא צלם אלהים וזחו חסצם שסתחיל"ת נותנת לו תאורו"סכוס"ונותו"ל נשמה אור פנימי' סבפני' וכחזרת של אמא למעלה משיג בגלוי אור מקוף מבחוץ ואם תוכה להבין רבור אלא חשבה בהם כי הם ס"עים נכונים ואסתיים ואינו"ם סלתא כלי ס"עים דבור חכמים כדבכוונות וכמסמרות נפוץ' נתנו מרוצה אחר ' והנו פירוש מלת צלם דהיינו ם' בתחלת בי אנו תושבין מסמה לסיעלה והוא סור עבירת אות צריך של צל"ם ראשונה שהם ם' סרות זיעי אח"כ ל' של צלם הוא סור נה"י של אמא בלול מעש' ואח"כ מ' של צלם שהם ארבעה חכמה ובי' גדול' נבורה שכך נמצא עתה בסקומו בינה רצין אבל לפי הפירוש אשר אנו מפרשים הוא סל"ן שהוא כלמיקלה למפח סרר הבריאה זכך מיד ורו הסם היא סור ארבעה מוחין כל היה בלול מעש' ואח"כ הלבר שהוא סור נה"י דאמא הנו' ואח"כ הצ' של צלם נעשית בסוחין ורוצין הרבן של ז"א פ' תחלה בסוחין שהם חב"ד ואח"כ הרוצין שהם חנ"ת ואח"כ הירכין של נה"י דצ"ר נסצא כי מן חשש קצוות נעשים חשיעה והוא שלם בחיקבו"ש שיר עה"ה היה בסור וא"ושבשם שאין הסוחין שלו כאירין והראש שלו חלוש מאוד בסור רקות חואו והיינו ראש של הוי וראשו דיוקא לילה וצ"ר קטן רק חשש קצוות היו כרסות איבר אדם גדול אבל ראשו לא חיה אלא במו אצל נער קטן נמצא חצלם שלם בוצ"ר וכן באופן אחר הרגיש הצריך של מלת צלם שהוא סוד חשע"ת וקיומי ורקנא דצ"ר אנפין באשר אבאר בארת חשב כיר"ת אלה הסוכחת על יסיתיי לשאוב סים מסעיני הישועה אולסף תרחץ ראוי"ת לת' חישועה על עם"ך ברכתין סלה :

פרק סא

מה שאומר הרשב"י חרץ מוחין וחרץ קטרין דיתיך אבא ואמא לזעיר אנפין הנה חרץ מוחין של אבא ואמא כבר פירשנו זעיה ברינים אנו לבאר מהו חרץ עטרין וכבר ידעת שאלו השני מוחין דהיינו חסר מן אבא ונבורה מאמא שהם בתוך הסוד שכבל אחד מהם והבונה שיסוד של חבכה נקרא חסר על שם שהוא מיסיגא וחיסוד של אמא נקרא נבורה על שם שהוא מצד שאמא אסנם אין שום פעולה כעולם ליסוד אלא ע"י סלכות וכשאנו אומרים סלכות של אבא הוא נלוי הסוד"ח של יסוד ושניהם יחד הם סוד סילה ופרי"ע שהוא זכר וביסוד של אמא דלא שיך למיסר בה סילה ופרי"ע שהיא נקיבה צריך שתדע שיש בה נקודה אחת שהיא נקודת צי"ן שהוא בנ' יוסף יני' קנאה וזהו סור אין אדם מקנא לאשתו אלא נכנם בו רוח סהרת פאמא בי קדוש הוא אבא ושחור הוא אמא ואהבה הוא ועיר ויראה הוא נוקביה ואיך על נביהן קודש קדשים בעדך אבא שנקרא קודש לבד ' והשני שמרות דיתיך לית תמא ברי לתת ליה תתעוררו"ת לזווגו עם נוקבית והו שאסר הפסוק צאנה וראנה בנות ציון הכ לאה ורחל שהרוחם ע"י ציון ריסור אמא כסלך שלמ"ח שהוא ועיר אנפין בעטרה שעטרה לו אמו אמא עלאה ביום חתונתו וביוכ שסחת לבו שכנגם לתוסה עם הבלה והיינו נוקביה וכלי תבוונ הם עליון כמו הסוכה וחתוסה ונקראו שלם"ח כי אמא עושה שלום בסריסין דהיינו שסים בין אש ובין סו"ם כי היא מסתקת את הנבורות ומה שאסר בעטרה לשון יחיד ולא אסר ביעטרות לשון רבים מאחר שהם שנים תמר מאמא ונבורה מאמא לפי שהם חוזין והעטרין בשיוצאים מאמא שיולדות אות' הם ארבעה וכשיכללו כנה"י דהיינו פרצוף תבונה שבנסן בזעיר אנפין דהיינו בחכמה ובינה ודעת שלו שלשה כי מחם נעשו חכמה בינה ודעת של זעיר אנפין דהיינו מנה"י דחבונה בנוגע ואח"כ כשהארעת דזעיר בחקפו נכנסו בחתרין בעטרין בדעת זעיר ושם נעשים עשרה אחת שדעת בולל כלם ובערך זה אומר בעטר לשון יחיד ולא בעטרות לשון רבים וחתו ענין הגדלה הדעת שאסר לו חצי שליש שאסרו למעלה מיסוד אמא חקצר ואינו רק שליש אחר וחצי וכצירוף החסרים והנבורות דהיינו עתה העטרה הואת נתגדל סרוב האדת החסרים והנבורות בראסרן וזהו חסוד שאסר הזוהר על דע"ת רבלי הוריית פי' שהוא בולל הח' חסרים והח' נבורות דהיינו תתרין בעטרין וח"ה כולל נם כן אליו תרין מוחין דהיינו עשר תו"ת מאבא תעולים ס"ר שנאמר על הם ויראו ירו"ר בי ס"ר לראו' בסור השנת פרע"ה וכולל נם כן עשר אחיה סצר מות אמא תעולי"ם רר' ושסה נלות סצרים לחקן אורות אמא עילאה בגלוי ו"א להוריר אוצות אמא עליו ועשר הוצות ועשר אחיה עולי' ע"ת סור הפסוק עת לעשות לה' לז"א חפרו זווג תורתיך ועם אדנ"ץ אותיות תשורש הן שם הויה הן שם אחיה אינם רק ארכ"ע האובנ"י

רע"ת אז נעשים אח' וכולל בלם ובזה הפור

הוא בולל חרוייהו:

פרק ס״ב

ובזאת התקרכה תבין למה בתפילת שין של ארבע ראשין מצר אחד׳ ומצר השני שין של ג׳ ראשין׳ ושתיהם מתוכרות בכיה אחר ׳ אחר מצד ימין ואחד מצד שמאל׳ אבל הכוונה היא שסעיקרא היו המוחין ארבעה תרין מוחין ותרין עטרין חוא׳ סוד חשין של ר׳ ענפים וראשי׳ שהם כתרי זעי׳ואת״כ נכללו כשלשה שהם נח״ של בינה עליהם זהו סוד חשין של ג׳ ראשין שהם ס״ב נכללו בינה ז׳ ושם חוא כולל שניהם מזה הכירת תסתכל למין אינו רק בית אחר לשני שינין אלו מזה אחד ומזרת אחר ובזה יובן סח שאמרו חז״ל הקב״ה מניח תפילין בכל יום הכוונה חוא כי זעיר שהוא הקב״ה מניח בראשו אלו הד׳ אותיות שאמרנו שהם רחמין חכמה ובינה וגרולי וגבורה שהם התרין עטרין שבתחלת הס ארבעה ובשבנסים בראשו הם שלשה ובולם רבר אחר נכללים בדעה זעיר זאם בן רחקב״ה מניח תפילין בכל יום והוא כוונת המאמר של חזוהר אשר אמרנו אבא ואמא אינן רעין ולא מתפרשן לעלמין אינו אלא לתת חיות לסרת זעיר ונוקבית לתחיי׳ התעלמות אבל לתת עטרין לזעיר להזדווג עם נוקבית אינו כי אם במעשינו הטובים ויחוד של ק״ש כאשר נבאר במקומו בסייעתא דקב״ה ושכינתית אז מתעברת אמא מחמשת חסרים וחמשת גבורות וילדה אותם ובאלו האותות מתעטר זעיר מארבע מוחין שאמרנו והוא סוד הקב״ה מניח תפילין׃

פרק ס״ג

ועתה אמשיך לקח לבאר ענין התפילין וענין הבתישי שאמרנו למעלה אפרש קודם ומתוכו יתבאר ענין התפילין

ועשה אונך בארמכתא לשמוע רברי אלהים חיים רזין שכסרא אוחן עתיק יומי״א ׳ הבתישה שאמרנו למעל׳ שנעש׳מן מזל עליון יכול מהתעון הזיינו נזער נקח כרי להשפיע עמהם תרין מוחין הבאים מאבא כן ואעפ״י שאמרנו למעלה ענין סוד תרין מוחין הבאים מאבא ואמא על ידי חורונותם אין הכוונה לומר שלא היתה להם אור תרין מוחין מלמעלה מהזיר והנרון שזכרנו הוא ממש התעוררו׳ תכמה ובינה שהם החיך והנרון שפירשנו במקומם תלילה״ר פלהאמן כזאת שלא היתה מלמעל׳ ח״ו אלא הכוונה היא שהאורו׳ של התרין מוחין באים ממש מסמוא מהימנא אשר קצתו בתחיין למעה ומהבינה אשר התזיקה אין סוף למעה בהגרון באש׳ בתכתי במקומו והם על ראש אבא ואמא ומשפיעים בו המוחין תלילי׳ רהיינו מזה תכמה ומזה בינה אבל אינו דק׳ מאור כשירצו מלמעל׳ ועשו ענים ומגולים כשירצו לאבא ואמא והיה להם גילוי וכן לעולם כל האורות הנזרדים מלמעלה מוכרחים לצאת לעולם על ידי זוג אבא ואמא ועזיר תוקבית בדי שיתקבו ויצאו לפועל׳ וכדי שיהיו מתש״כה קו״ל ורבו״ר ובל׳ פרצוף צריך שיהיו לו ר׳ חלקים נרנח״י שפורו אורך אבא ואמא ועזיר תוקבית והנפש עב מאוד לעיל מהחלקים העליונים וכל פרצוף כלול מכלם כן נכון שפני שהם תכמה ובינה עליונים מצא סין את סינו באבא ואמא ותוסיף להם כח וגבורה באבא ואמא והוסיפו עליהם אור ויצאו בגלוי ונעשו בעזיר שהעזיר יכול לקבלם והנה נקודה תכמה של מוחא מתיאמת ומהזיך הגוכר עם ת״ חסרים של נעזר ירדו לאבא ונקודה בינה עם ות״ גבורות ירדו לאמא זפרוב אהבה שהוא ביניהם נשפע ע״י השפע הזה עם מוזג שלהם מזנה נקודה תכמה זו שהיא בהחמש החסרים הנזכרים וכן נקודה בינה שהיא בתוך הרח׳ גבורות הנזכרים למעלה שתי נקודה אלו׳ן נקראים תרין מוחין הת״ חסרים וה״ גבורות עצמם נקראים תר״ן עפר״ן והיזו סוד תרין מוחין תרין עטרין ריהיתין אבא ואמא לו״א הנזכרים בספר הזוהר וכאן הוא שורש חמם של צלם שאמר תכתוב אך בצלם יתהלך איש שהוא ״א וסוד תענין זה אמרנו למעלה בי׳ בחיצוניות שהם תרין מוחין ותרין עטרין הם כלולים מעשר אם כן חם ס״ של צלם ואות״ב הסרירגות הללו בשתן באמא נכנסת בנה״י ריהיזו נקודה תכמה עם הת״ חסרים נכנסים בנצח נקודה בינה עם הת״ גבורות נכנסים בתוך כי הם כלולים מעשר ואת״כ תרי״ג

תסרים והה״ גבורות שהם ההרין עטרין נכללים ביסוד אבא יחד כי הוא הרוך לכל השפע היורד לזעיר בנזכר אמנם החרן מוחין תנוכרים נשארו בנצח והוד של תבונה ונעם התרין עטרין אשר ביסוד הנתשכים לאחת הם שלשה חלקים והיינו ראה חסר בכפר הבזיר תכמה בנצח בינה בהוד והם נחלקים לח״ח ושמלכה פ״ שהם יורדים את״כ ונחלקים לזעיר ונוקבית ולפי שהספירו נחלקו לינשרה בנוסף אם כן הרי לך בחינת שלשים והיא ל׳ סמלה צלם את״כ יורדים חסרירגות האלו בחשע ספירות ונעשי׳ מהם חיקוני רדקב״ש של זעיר שהם חשעה באש׳ אבאר בס״ייעתא דקב״ח ושכ״נ׳ וכל אחר מהם כלול מעשר הרי לך ב׳ כמלה צלם ני׳ סל״ך שהוא ו״א החר סוד אין בצלם יתהלך איש רהיינו שם א״ך הוא אחדי׳ רההן שהוא שם קצא עם סספר צלם עול׳בני׳ איש ולמה נקראים הת׳ חסרים והה׳ נבורות עטרין לפי שהם באים ויוצאים מן סוד העטרה רהיינו שהת׳ חסרים יצאו מאבא דרך המלכות של יסוד שלו שהוא נקרא עטרה של בריח קודש וכן הה׳ נבורות יצאו מאמא דרך חסלכות של יסוד דירה שנקראת גם כן עטרה וזרת חכלל כל מלכות נקראת עטרת וכל וכר נקרא כתר כנודע׳ ואם תאמר כיון שכל השפע היוצא מאבא ואמא עובר דרך שם אם כן כל השפע העובר משם ראוי היה להקרא בשם עטרין אמנם עקר חרברים הוא לפי שעקור השפע הזה של ת׳ חסרים זת׳ נבורו׳ בולם יצאו מסלכות של כתר עליון ששם ריישא דל״א בנודע׳ והוא חמקור והנה מסלכות הנה כשעבר השפע הזה דרך מלכות של יסוד ראבא בנזכר מצא מין את מינו וגרבק עמו ולית נקרא עטר׳ בלשון ושאל ואנשיו עוטרים את רוד׳ל סביב הה׳ שהיא מלכות סביב היסוד שהוא בסוד מילה והמלכות הוא סוד פריעה׳ ולכן חיבר הרב ע״ה בוסיפות שלו בשבעין עפורין דעל נבי חמשין חיינו ה׳ תיקונים דגולגלתא דעתיקא שהם ע׳ ונקראים עפורים מפני שכלם חם מאירים בכל האצילות בסוד עפרח ׳ הרא שכתר מלכות הוא גלוי תיקרתה בכל מקום ושניה שהיא ראש עתיקא והראש הוא עגול לכן האורות שלה באים עגולים והשמות שלה חם עומדים בעגולים ואלו חז׳ בלולים מי הם ע׳ מאירים באבא ונכנסין בחמשה של תכונה דהיינו ת״ח נצח הוד יסוד מלכו׳ שהם ת׳ הם נקראים חמשין שקרי בינה בלולים מעשר וכשיורדים אלו השבעים אורות שהם סוד י״ן קידוש של שבת בפרצוף תבונה נעשים חמשה חסרים בללם עשר הם חכשים שניני בינה ׳ ואלו השבעים חם בנגד ע׳ תיכות שבקרוש של שבת׃

פרק ס״ג

הנה התרין מוחין דהיינו נקודה תכמה זת׳ חסרים ונקודה בינה חמש נבורות הקדן ו״כ צירופי׳ היוה והה סידור יחו״ר פשוט בנקודות פתח הוא שורש הצירוף בסוד נקודה תכמה עצמה שהיא בסוד מוח חמש חסריה הנמשכים ממנה חם אלו הצירופים יהה״ו יוה״ח הי״והה״ו הוי״ח נקודם פתח סוד תכמה ונקודו׳בינה חנן שהיא נ״ב בסוד מוח בוכר והו׳ צירופיה של י״ב צירופי׳ תנוכר לעיל שהוא יהה נקוד צירי החמש נבורות חן בנקודות צירי הי״ח והה״ הוח״ והה״יו נקודם בצירי נסג׳ שנקודת תכמה שהיא מוח עם הת׳ חסרים הם ג׳ צירופי חיוה והנ׳ צירופים של הת״ ראשונה ונקודת בינה הת׳ נבורות חם שלשת צירופי הוי״ונ׳ צירופי׳ חח׳ אחרונה ׳ וכאן חוא סוד תחפילין רמנת קפ״ח בכל יום רהיינו זעיר אנפין כי פרשת קדש ריא׳ נקודת תכמה ורהיינו הצירוף הראשון שהוא הוי״ת בפשוטו כורס יהו״ת ופרשת ורזיה כי יביאך הם הקהסירים שהם ת׳ צירופים הראחרים הנ״ נקודת בינה היא שכאל רהיינו שין שורקה דנוכרת בס״ שהוא סוד ביניה כאשר יחבאר והצירוף הנ״ע נקודה לח תוא מתחיל מאות ו׳ולפי שה׳ נבורות שלח באים מצר יסוד דרישא ולא אחיזע אל מקום חנרון וסוד הוא כסור וי״ן זת׳ נבורות חן ח׳ צירופים האחרים חנוכרים וכן בפרשת והיה אם שמוע ובזה יראבאר סקם סחלוקה רש׳ ורביני תם כי לפי דעת רש׳ הוא חסרר האמור בלומר הכמה הוא קדש וסמיך להת׳ חסרים שלח שהם פרשת והיה כי יביאך וכן נקודת בינה

שער קרית ארבע

בינה אמ"כ שהוא שפע ה' נבדלות שנתחדו מן נקודת בינה ולהכי קרי להו הויות שהם מתערבים יחד בנקודו' יסוד של אמא כנזכר ליעיל ולכן סביבותיה לית שערין שיהיו פרישין ומסוכות זה לזה ואולו דברי אלהים חיים הם אלא סור אחר תראנו וסר אחר תראנו ולא פליגי כי דבריהם הם שמות ושפע שני סידורי תפילין כשם ויגיד כל היום ורשי' רמז לבניהם ה' חסרים ח' נבדלות ויגיד שהחסרים נמדרים מהנבדלות כי החסרים נשארו בגיד ואומן הנזכר והנבדלות הולכות לנקביה אלא שקנודה בינה שהוא שורש שלהם היא נשארה בת"ח דגיד בשליש העליון שלו שהוא כמדר ארנות דהיינו שם של ס"ה הנקודות חכמה שהיא שורשה' חסרים כנגדר נשארה בתיא דגיד והוא שם ס"ה ושביהם יהר עליים מנין ג"ם חד צריך לבוץ בגוהה חקץ בשופר גדול לחירותינו באומרו סומך ושא גם לקבץ גליותינו שהם ו"א ונוקבי' שהם אינם מחוברים חסיד בעת חגלות ושניהם נקראים נופלים ואנו צריכים להתעסים בכוח עמידה שהיא תפלת י"ח דעליה' אנו מתפללים סומך ונפלים ויעל זה כיון רוב המלך ע"ה בסומכו חחלת לדוד באומרו סומך ה' לכל הנופלי' שנפל כבריא' ואנו צריכי' להעמידם בכוח התעמידה ואומרו חוקף לכל הכפופים הוא סור אחר הכתרים של ו"א החסרים בזמן הגלות ו"א הוא סור אחר מראשין שנפף הקב"ה קומריו והתעמידו על מאה אמה' שנאמר והשא עלי כפכח והורידני ע"ז ואנו מתפללים בא' אמ"ה זקף כפופים ומכאן תראה מי שטרלג הברכות בנוהה הוא יתיר ליתן עליו את חדין ונם ברכת נותן ליעף כח הם מרלים והשומים אינם יודעים שכל התפלות נתקנו ברוח הקודש ברוח ומדות שבוקות מאור והאוחיו' והחיבות הם בספר נגר שמות ופסוקים יודעים ושעם ברכת נותן ליעף בח וסור ברכת מלביש ערומים הוא בי הלא הארם בעה"ז הוא חופש בהברה ואז משמשין מעליו לבוש תקדוש ונותנין עליו לבוש הקליפה המתלבשת בו ורונסה ויתנצלו בני ישרא' את ערים ונמשך עליהם ונהמה הנחש וכן כן אין אידע לארם ונחוץ בשתאנו ואמנם כני יניך התמ' כן חעוג' שאם חטא הרב' אשר שיתלק הלבוש כולו נאם לא חטא הרבה אין הלבוש כולו מסתלק רק שיסלק מעם ויחלש כמו שנאמ' ער ילדך תשי וכנגר כ' בתינות או נתקנו השני ברכות הנזכרים אמנם בליבה בשהוא מפקיר נשפרא ביד המלכות היא מחרש אותם בסוד חרשים לנקרים ומי שאין לו לבושי כלל נותן לו לבוש ומי שיש לו אלא שהוא חלושהיא נותנת לו כח וכל זה אם הוא בינה בוקר בראסר קרא חדשים לבקרים ולבך נשמה חידוש זה על ירי שם אל שהוא חסר מתעורר בבוקר של חסר א' כל היום והוא שאנו אומרים ובמוהו מתחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית כי סוכו הוא סור האחר כמו שאמר קרא אך סוב ואחר ירדפוני ועל ידי האחר הנקרא טוב מחירש בכל יום חמיד נשמה בראשית בסור חדשים לבקרים ואמנם ה' אמ"ה שהוא שם אורפ"אל שהוא סור אל והוא בינמסריא בל"ג והוא בניסטריא שע"ח נחורין שבעניים הינינים כסבואר אצלינו בעניין לבישת הסלבושים והמנעלים והוא בניסטריא חשם ל' לבוש הבינה הסלבשת לעיור ונוקבית ונוח חבין באומרך מלביש ערומים למר הסלבוש הנזכר והכל נמשך משם אל כי שני אל במילואיהם הם בניסטריא שע"ח עם אותיות האלו שורש ומילוי בזה א"ל אלף למר הם ח' אותיות חצרף אל חשבון ש"ע של ב' אל במילואיהם הרי שע"ח כסנין סלבוש וחנה מי שנמשם הסלבוש הוא ברכה סלביש ערומים שהוא לבוש חלוש אנו אומרים הנותן ליעף כח והנרך אומר הזהה בסבא פרשה משפטים כי לבוש הנשמה הוא משם אלוה שפ' א"ל ו"ה על סור פסוק בבנרו בח בי הלבוש נמשך משם אל אל זיער אנפין ונוקבי' שהוא ז"ח חתו סי' סלה אלוה אל זה ועל זה אסר ס"ק ס"ק הארי' ולה"ח ונכון לומר ברכת הנותן ליעף בח עם אי הברכה אתפי שלא נבדו בנבר וכשאנו לבאר סדר ההסיכות הוא הנקרא סעיף נגים אפרש באר השב על דרך אחרת עמוקה מואת ברכת הנותן ליעף כח בסייעתא דשמיא כי בכר כחבתי ראשי פרקים על הספר הזה וקב"ה ושבינתיה יסייעני להשלימו יגריל' חודה' ויאדיר אותי ליעיין בדרי התורה ויזילוני משגיאות לכן אני ואבני על אנחם החזקים המשנים בסופנ

ומטנו שחקנו חכמים וקרמנינו שקבלו המסורה מיד התורה ויסרו התפלה על אותן המדות וכל המשנה ירו על התחתונה ובפרט אותם שאומרים באל המגלך בכבודו חסיד יסלך עלינו ומזכיר' שם מלך בתפלתינו הקדושה על שם המלך מהודו ועד כוש שמלך מעמנו ובאמת הוא גזל חסלוכת בכח ולי' יאדיר החלוכת כי הוא ברא הכל ובפרט אם יכוא ח"ו בכחשבנו על של מלך כי ירות שחמחשב של הבן ארם אי' ברצונו גם המפות עצמו מלך י' מלך י' יסלך לעולם מוכיח שע"ן נחקן המלך בכבודו שהוא מלך עתה בזמן שהעולם קיים חוא יסלוך לעולמי אחר שיחרוב העולם באלף השביעי וכן חוא נוסח אחה הוא ער שלא בראת העולם ' וכן נוסח קומה בעזרה: ישראל הם ששנים ואומרים קומה לעזרת ישראל. חוא להם הרימוני נדול ומלים בוח שהרי"ש במה מדרשים שהקב"ה כביכול עצמו בגלות שנא' עמו אנכי בצרה ואת"ה כפסוק ושב י' אלהיך ושיב לא נא' אלא ושב שחו' עצמו ישוב שהשלחבבבינינו שהוא לו שעונה ובפרט בזוהר על פסוק צדק ונושע דיקא וכזוהר נזכר הענין הזה בכח פעמים ומפני אחכח הקיצור לא אעיננו בבאן ופרושו קומה י' בעזרתי ישראל חוא ומשוחיה להם ישועה כאחד' ומי יחן והיה לבב אנשי נדולי הדור שיש בידם למחות לנעור בם עד שיאמרו הנוסח שהוא ישן נוסן בדפוס ולא חרשים מקדוב: כאן לא שמעתם אבוחיכם ובוראי יסי שהוא פוחח ונועד בם ראוי לו לבא בסחיצת הקלייר ור"ש הנדול זלה"ה. רצם אוחם שיפרו החפלות דהיינו אבשי בכתת הנרולה ונם הקולות יהדלון ויקחו להם כוחה נכוחה בסודי התפילו' ככו שראוי להיות ועל זה נאמר נתנה עלי בקלת על כן שנאחיה יום נביאי הבעל קראו בקול נדול לכן יהיה חעיף הכוונה ולא הכיל וחניניך ונפרש בעזרת קושי הענות החלו חזה שמחירה של כרול בפנקה כין ישראל לאביהם שבשמים לבן צריך כוונה נדולה להעלות העלוסות שהם כוד שם חספורש דיוקו מחפילתו של משת רבינו ע"ה שהיתה מעין שם הספורש כראיתא בסרש פרשה חילך וחתניך הזה זכור אזכרנו עוד בסיעתי החפילות על כן אקצר בו:

פרק סד

נחזור לעיקן סוד אדנות שהוא שורש נקודת בינה ושם ס"ח שהוא סוד חלכמה הנקראי אדם הנדול בעקים לעיל זיעי שנקראי אדם חקטן כי ס"ח נימסריא אדם דיש אדם נדול וקטן בסוד מי יקום יעקב כי קטן חוא ושני שמוחיו אלו יעליים כסנין נ"ם וכוח יוכן מח שאחז"ל ס"ם וסם"ך שכלחוזה כנ"ם ברזיו עומדים והענין חוא כי ס"ם וסם"ך רומזים לזיעי ונוקבי' לימי שזיעי חוא בסוד ו' קנאה בלולים בעשר חרי"ם ומחין דיניה שהם אדבקה כחב"ד בלולים בעשר הרי"ם וכללם פאה ברכה בכל יום לזיעי ונוקבי' שיש להם נם כן ס"ם וסם"ך ושים לבך לזח שלילי ס"ם הוא ס' אחרת לרמוז על מוחין דנוקבי' שהם נם כן ארבעה ומילוי כסם"ך חוא ס' ך' ניסמריא ס' והוא ס' אחרת שהם רופים לנוקבי' שנם חיא בלולה בעשר חם שש קנוות בידיה כלולים בעשר ' עוד ביו בי נצח חוד של אמא הם בסוד ליחוח חה מעיד עליו כי לוח עולה רם ונבנצח יש שם היות עם ו"ן בלא אלף שעולה בסנין לוח בוח יו"ד ח"א ו"ו ה"א ונכם כן בהוד יש שם של אחי"ה מרוכב בוא א' ח"א אח"ה אח"ה שעולים נם הם כסנין לוח ודמו לזח והלחות מעשה אלהים חסה דהיינו נצח והוד שהם הלחות מעשה אלהים חסה שהיא אמא הנקראת אלהים חיים והמכתב מכתב אלהים חוא בירוש טלת מכתב עולה כסנין נחי"ב לא ידעינו שם שהוא שער החששים מנ' שניני בינה דומה שבלולחות חיו בלולים כל החששים שעדי בינה ' וכבר ידעה כי זיעי ונוקבי' שהם ס' וסם"ך באמור הם מקבלים המוחין שלחם על ירי נצח והוד אלו הנקראים ליחוד"ם אם כן צדק לומר שזיעי ונוקבי' חם בנצח והוד בבחינת המוחין האלו שקבלו חארח על ידם כאשר באנו למעלה שעל ירי המוחין האלו נעשו זיעי ונוקבי' בסוד ' דהיינו כל אחד ואחד עשר ספירות כי בלערם לא יחיו זיעי ונוקבי' שלימים אא זיעי בסוד שם קצוות ונוקבי בסוד נקודה ועל ידי קרבנו של אדם הראשון שהוא הדי' ראשון שהזיעי

שאינו מין נוקבין לתחא חצריכים להתעוררות מין רכרין דלעילא שהוא מה שאמרו רז"ל שור שהקריב אדם הראשון קרן אחת היתה לו במצחו כמו שיתבאר שיעל ירי זה חקרבן ירדו לזעיר ונוקבא שהחזיק וגישו במוד עשר כאסור ובשחטא או נתקלקלו על ידו חציורות ועל ידי מעשה דור אנוש ודור המבול עד שבא נח ותקן בקרבנו כמו שיה כאר ואחר שחטאו העשרת דורות מנח עד אברהם ובל השאר דורות עד שעת מתן תורה שאז בנתינת התורה נתרככו ישראל כמו שאתה"ל ישראל שיעמדו על הר סיני מסקרי זהמתן ואז אחר שנתן התורה הכל חזר לאיתנו הראשון לדאויר בזעיר ונוקבא: ובין זמן חטא א"ח לזמן מתן תורה אעפ"י שעלו המוחין הנזכרים למעלה בבחא עדיין נשאר בזעיר ונוקבא איזה שארה כרסות מהיין ההיה עד לאחי משני נקודות של הכפה ובינה התנזכרים למעלה שבהם שני שפתי האמורים היינו שם ארנות ושם ס"ח שעולים שבהם כמנין נ"ם כנזכר הוא בזוהר שאפרו חכמים ז"ל ס"ם וסס"ך שהם זעיר ונוקבא שבלא חורי שהם נצח והוד דאבא הנקראים להזה בחא ואם כמו לאחורי לזעיר ונוקבא מפתן תורה אילך שנתקן הכל ובכתה"ז עשרים קדם מתן תורה בזמן הקלקול שכיון שהלזמות לא ירדו מאבא לזעיר ונוקבא שהם המוחין בבחא יתפרנסו מאיזה שפע בין שאין זכות להחזיר מין נוקבין ומיירן המאסר בגם בלבר באותו זמן היו עומדים פרודים בשביל האורת דשיהו שנשארו מנקודת הכפה בינה שהם שם של ס"ח ושל ס"ח שעולים נ"ם בגם היו עומדים היה להם קיום והתעוררה. ועוד רמז אחר בפלה בגם שהם נ' אותיות שלפני אותיות בנ"ם שהם א' ס' נ' לרמז לשורש של שם ס"ח ושורש של שם ס"ח עולה אס"ן במנין יאהדונה"י ופלרי נ"ם עולה ק' כמנין שם ס"ח ושם אי"י פירוש שהיו עומדים בכח מאורת אלו השמות ותחה המעיין יחקור שורש המוחין של זעיר ונוקבא שהם עיקר החיות ושמוא זעיר ונוקבית הנכתבים בתורה בבל מקום והם ס"ח הוא ז"א ושם אורנות הוא נוקבא בגודע שעולה כמנין תרע"א בפילאנו והוא שער ופתח לחכנם מלפנה למעלה שנאמ' פתחו לי שערי צדק מלכות שנקראת צדק אבוא בם אודה יה זאת השער לי' צדיקים יבואו בו שפני צדיק יסור עולם הוא ברית קודש הנכנס ברית בסוד הזוהר לכן האומר בתפלת נח שאם נח שהוא סוד יסוד ששמר בריתו בדור המבול שהיו שטופי זכה לא שמר ת"ן בריתו לא היה נכנס בהיכל שהוא סוד מלכות מעולם לא יזכה אל ארץ החיים שהוא נן ערך למעלה בז' היכלות מלכות אלא מי שהוא צדיק ששמר בריתו והוא רביעיה ותסך כולם צדיקים לעולם ירשו ארץ והיינו ארץ החיים נצר מטעי מעשה ידי להתפאר:

פרק סה

סוד מין נוקבין הוא זכות תפילתינו תכות יהוד ק"ש ותפילת אפ"ם ושאר מעשים טובים ונם נשמת הצדיקים העולות למעלה שכל התרבים והאלה מתעוררים מין נכרין הללו בלומר המוחין הללו הנזכרים של זעיר ונוקבא שאנו מעוררים אותו בתפלתינו ואחרי שהתעוררים מין נכרין אלו של זעיר נקראים נם הם מין נכרין אחרים יתר מעולים מפה שלמעלה מהם ומור הנרבר הוא הלא זעיר אנפין ונוקבא נקראים נגים של אבא ואמא ואנחנו כני אדם היושבים בעה"ז נקראים נגים ליי' אלהינו שהם זעיר אנפין ונוקבא ותכה המיין נוקבין שמעלה המלבשים לזעיר הוא סוד נשמות הצדיקים שהם הכנים שלהם ומיירן נוקבין שמעלה אבא לאבא הם ז' ההינו המוחין שלהם שהם הנשמה הפנימיית דזעיר ונוקבא שהם הכנים שלהם ותנה דק כי הלא בארם יש ד' בחינות שהם נשמה לנשמה מצד אבא נשמה מצד אמא ורוח מה"ת ונפש מהלכו' שהוא נוקבא ואמנם רוחין ונפשין של הצדיקים הם מין נוקבין ורבוריו של זעיר אנפין ונוקבא אך נשמה לנשמה נשמה הם מין נוקבין ורבוריו של אבא כי משם נחוצו הנה כוונתינו להעלות ז' בסוד מין נוקבין רק שאין בהם בח לעלות מהסח הנלות אנו צריכים לתת להם תחילה איזו הארה מלמעלה כרי שיוכלו אחר כך לעלות ואחר כך יורונו אבא ואמא ותנה אותה הארה הם מקבלים מיוחד התמידי שהוא להחזיק תיקוסה ואינו להוליד נשמות בי איך תובל לקבלו מלמעלה אם לא יש תחלת זוג אבא ואמא כי עדיין לא עלו מין נוקבין אלא סוכה מלחא שהוא מחזוג התמידי שאינו צריך מין נוקבין ותוא זוג התיחוד של אבא ואמא רלא פסיק להתיחד העולמות שנאסר ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ושא לא נאמ' אלא יוצא ולא פסיק לעלמין ונאסר כמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו ונאסר ושאבתם מים בששון ממעיני תישועה לי"י תישועה על עמך ברכתך סלה:

פרק סז

ואחרי אשר בארנו מעם תלוק הרעות שבין רשי ורבינו תם בסרר הנחת פרשיות בכתי תפילין של ראש נבאר מעם תילוק הרעות בזה שבין סברת בעל שמושא רבא והראב"ד לסברת רש"י ורבינו תם: ונם יתבאר בסאי קא סיפלני תהו בכר נודע שרש"י ורבינו תם סוברים וסורים שביתה כי סדר תפרשיות בתפילין מן שמאלו של חסניח דתיינו קדש סיסיין ר"ל שמושא רבא והראב"ד סוברים להתפילין מיסין חיסניח דתיינו קדש סיסין אך בעל שמושא רבא והראב"ד חלוקים ביניהם בזה כי בעל שמושא רבא סובר שסדר הפרשיות והנחתן בבתים הוא בסדר שכתובו בתורה דתיינו קדש והיה כי יביאך שמע והיה אם שמוע: והראב"ד סובר שצריך שהיו חיות סבוכות להדדי ושורש ושקם מלזקרת רש"י ורבינו תם עם בעל שמושא רבא והראב"ד רומז למצב הזה' נבוריות והה' חסרים קודם שנתחנו מבחשות מזל עליון והתחתן הנוכרים היו חח' חסרים תקודת חכמה בחסר דר"ישראל"א שהיא הנולנלתא נקו יסיין כי סרוב השכחת החליפו ביניהם בסור וזוג והתנוצצות חבאיר ובבח באור השמש המתנוצץ וכבה סרוב יהר ואינו עוסד בסקום אחר לכן חכמה ובינה הלי"ת מקומם בהתנוצצם בעין זוג סרוב אהבה ודביקות שיש ביניהם ואינו דבר זה מאחר שכל הראש הוא חבור וחלק אחר אם כן סברי שנקודת חכמה שהיא פרשת קדש תהא סתחת בימין אליבא רכולי עלמא יש להתחיל בספרשת קדש שהיא כתובה בפרשה ראשונה:

פרק סז

אמנם סרר רש"י ורבינו תם ריחו אל מצב הר' סרדינות האלו הנזכרים אחר שמזל עליון ומזל התחתון קבלו זה סזה בנזכר לעיל אחרי שהכר דלא אתידע נתנה ליסוד דל"א נקודת חכמה זה' חסרים שקבלו אבא ואמא ויכור נתן לחסר שבו חכם' בתתנוצצותה נקודת בינה וה' נבורות שלח לפי שאז במצב התוא היתה נקודת חכמה בימיר שהתכמה היא פרשת קדש ויסוד תוא צר שבל כנודע שהוא אחר מן הה' נבורות על בן סברי רש"י ורבינו תם שצריך להתחיל סדר תפרשיות מצד שבל שהיא פרשת קדש ומעם סתלוקת שבין שמושא רבא והראב"ד תוא השעם עצמו של רש"י ושל רבינו תם כי בעל שמושא רבא סובר כרש"י בענין סדר תפרשיות שפיסיה דרש"י בנוכר לעיל והראב"ד סובר כרבינו תם בענין שצריך שיהיו חיות סבוכות להדדי מפסיה דרבינו תם הנזכר לעיל:

פרק סח

התפילין שפניח תקב"ה תם כפו תנשסה בתוך תנוף של תבן אדם וסקפה אותו סבתוין בך להעלות התפילין תם המוחין תנכנסים בראשו ויוצאים לחוץ זסזעיר עד אריך יש ג' בתינות של תפילין שכניה אחת של אבא ותם של רש"י ולת"ח שהם הארבעה סוחין של אבא תנכנסים בו אחת של אבא היות להדדי תם של רבינו תם שהוא שם של תכמה יה"ו והוה"ו "יתהלל "תסתהלל "תשבל "ירוש ופירוש תשם תוא לפי שאבא נקבא ברתא ואמא ברא. והוא שאומר הכתוב י' בתכמה יסר ארץ שהיא סלכות בנין שפים שהוא ת"ת בתבונה ולוח הב' הת"ן רומזים תראשונה אל בינה שבתכמה' שניה סלכות ואחר כך הוא"ו שהוא זעיר ול"ת כאן בתיור הזאר ענין בונן שפים בתבונה שבלת בתכמה. והתפילין השלישית הם תפילין של ארץ שבשיג זעיר אנפין תהו סברת בעל שמושא רבא ואלו

שער קריאת ארבע

להבין

פרק ס״ט

תענין חזה של הסותן שאינם תדירין נזיר ונקבי׳ צריך אתה לדעת החילוק בין סדר הגלגול לסדר העבור כי הסגולגל אינו יכול לזה מסקומו אבל הבא בסדר העבו׳ כיון שלא בא מתחלת היצירה הוא נקל להחזיר למקום מחשבת׳ ודע שיש גלגול של עבירה שאז תתגלגל הנפש בגוף אחר לבר לא בשיתוף ובשלא עשתה מצות עשה תתגלגל חציה או אותו החלק שלא עשתה מצות בגוף יחידי לא בשיתוף אבל בשלא עשתה׳ מצות לא תעשה אז הבא משותפות עם אחרות בסותה או קרובת לה שאין לה זוג וכל אלו השלשה מתגלגלים ואינם זזים ממקומם מים שנולד חאדם עד שימות׳ אבל עיבור הוא שנכנסה איזה חטא בכנסה בתוך תנוף אחר בתים׳ וכשנתקן חצא מיד ואם יבוא לצורף מי שנכנסת בו על ידי מצת נדולה שעשה שאמרו עליו חז״ל לשלא לא אלהים עזרו אינו יכול לו נכנסה לו בתיב בשיתוף נשפתו ואם יארע לו שום נזק אינו מרגיש ברבר כלל ואם יחסא מיד תלך הנשמה בתיב׳ וחזו עקב ואביהוא שנכנסו בתיב׳ בפנחם לפי שעשה מצות נדולה בפנשה זמרי שקנא לה׳ וזה להם וכשחסא שלא רצת לילך ליפתח חלכו להם וזהו שאמר לפנים ״ עקו ולא עניעיו זהו שאמר הכתוב באליהו ילך אל נפשו הלך לבקש נרב ואביהוא שהם נפשו כמה׳ראה אפר אנחנו שמאים לנפש אדם שהם חיו שני ניציצי קין כנודע מהשוב שבו

זהוא מפשפש אדם בהחלה בזוהר תפילין דמארי עלמא כתר ומאי ניהו מארי עלמא ידו״ד ראיתו ׳ הכפה ח׳ ניצה וכו׳ ואמנית תפילין אלו קדש ליסין חסנית ולזה כללות האומה הישראלית סניתין תפילין של אמא שהיא המנהנת התולמות כלם ותריין ש סמך לאדם לעלות ולהוריד המוחין משם ולזה אדל״ל קפן תירדע לנענע פירוש להוריד הסוחין בלובר עולה חיים שעולה״ב אחי״ה וחזי״א אחת כללם פ״ה בסניף חיים והם תי המלך שהוא ז״א המקבל משפע התפילין הבאה מאחיה שמחדת בינה ומחזיר שפחה תבסה ומפיחם הוא התולמות שתחתיו נסנו חיים וקיים נמי שרוצה לבין יותר סניח תפילין של אבא והם של ר״ת ל״פי שעריין יכול לעלות על ידי נשמתו אבל משם ולמעלה דהיינו בארץ אין יכולה ביר שום אדם לעלות ולזה אין מי שיוכל להניח אותם התפילין של ארץ כסדת כעל שמושא רבא ולכן יש תסרים ואנשי מעשה שמניחין תפילין של רש״י עבר חצי היום ומשם ואילך תפילין של רבינו תם אבל תחפילין של ארץ אי אפשר לשום אדם לחניחם דוקא אבל זיגר מניחם כשעולת למקום אבא ואמא ותנחת התפילין הוא ענין שמע ישראל שאנו אומרי׳ ופירושו שזיגר תוא קמן בעל שש קצוות לבר וזה״א ע״ן שבשמע הוא עץ קטנה פי׳ שזיגר הוא שש קצוות ונלכות נגללת באות ואת ובשגלל״ם ש״ם משפע שהוא אמא שעלית נאמר ומח תעשה לשמן תנדול נעשית עין רבתי והולך וגדל עד שהשש קצוו׳ נכללות בשש׳ תיבות של פסוק שמע ישרא׳ ואז נכנסין בו ר׳ מחין זו״ן הוא הר׳ של אחד ואז יש לו׳ פסירות ובשהוא בעל ששה קצוות מלכות היא נקודה אחת שהיא הצין פירוש בשהוא בן עשר אז היא בעלת שש קצוות תהו אחד א״ת ר׳ בשניני שנקרא א״ת הוא בן עשר אות הוא בסוד ה׳ בארבע קצוות שלו שהם חצי תת״ת והו׳ ואז היא בעלת שש קצוות וזהו ברוך שם בבור מלבותו לעולם ועד שהוא שיר בסרעי לילה כמו שפירש הרשב״י ולה״ת ועתה זיגר הוא יור עם הראש שלו עם המוחין שהם ׳ אבל סוף סוף הוא ו׳ שהם ו׳ קצוות והם עיקר בו בי המוחין אינם תדיריו בו כי לאחר התפילת רחם החדרים למעלת נזמן הגלות ובלילת בזמן שב״ה קיים שאז הנבור׳ תדיניו ומן ישלמו החיצונים בהמוחין ריליה בסבת חטא התחתונים עזיה צריך להזור תכל לתחזו ובזהו ה״ולכן עשה א״ם בזמן דהנו׳ שהמוחין מתלקים מזיגר ונוקבית לצורך קיום תנלומות רק בזמן תתפילה הם באים ואין׳ פעשים טובי׳ לפי שעה ואח״כ מסתלק׳ אבל לעתיר לבוא יהיה ת׳ אחר ושמו אתר ופ׳ מלת יהי״ת שרצי פעמים י״ת ופירושו בשלם שאבא הוא ׳ למעלת שלם בעשר ספירותיו עם נוקבית כך יהיה ז״א יהי עם נוקבית וכל הפרצופין יהיה להם שליפות אחר שב׳ ויהיה ביום ההוא יהיה ת׳ אחר ושמו א׳ יחברך ״ לעולם אמן ואמן׃

פרק ס״ט

להבין תענין חזה של הסותן שאינם תדירין נזיר ונקבי׳ צריך אתה לדעת החילוק בין סדר הגלגול לסדר העבור כי הסגולגל אינו יכול לזה מסקומו אבל הבא בסדר העבו׳ כיון שלא בא מתחלת היצירה הוא נקל להחזיר למקום מחשבת׳ ודע שיש גלגול של עבירה שאז תתגלגל הנפש בגוף אחר לבר לא בשיתוף ובשלא עשתה מצות עשה תתגלגל חציה או אותו החלק שלא עשתה מצות בגוף יחידי לא בשיתוף אבל בשלא עשתה׳ מצות לא תעשה אז הבא משותפות עם אחרות בסותה או קרובת לה שאין לה זוג וכל אלו השלשה מתגלגלים ואינם זזים ממקומם מים שנולד חאדם עד שימות׳ אבל עיבור הוא שנכנסה איזה חטא בכנסה בתוך תנוף אחר בתים׳ וכשנתקן חצא מיד ואם יבוא לצורף מי שנכנסת בו על ידי מצת נדולה שעשה שאמרו עליו חז״ל לשלא לא אלהים עזרו אינו יכול לו נכנסה לו בתיב בשיתוף נשפתו ואם יארע לו שום נזק אינו מרגיש ברבר כלל ואם יחסא מיד תלך הנשמה בתיב׳ וחזו עקב ואביהוא שנכנסו בתיב׳ בפנחם לפי שעשה מצות נדולה בפנשה זמרי שקנא לה׳ וזה להם וכשחסא שלא רצת לילך ליפתח חלכו להם וזהו שאמר לפנים ״ עקו ולא עניעיו זהו שאמר בחתוב באליהו ילך אל נפשו הלך לבקש נרב ואביהוא שהם נפשו כמה׳ראה אפר אנחנו שמאים לנפש אדם שהם חיו שני ניציצי קין כנודע מהשוב שבו

זהוא מפשפש אדם בהחלה בזוהר תפילין דמארי עלמא כתר ומאי ניהו מארי עלמא ידו״ד ראיתו ׳ הכפה ח׳ ניצה וכו׳ ואמנית תפילין אלו קדש ליסין חסנית ולזה כללות האומה הישראלית סניתין תפילין של אמא שהיא המנהנת התולמות כלם ותריין ש סמך לאדם לעלות ולהוריד המוחין משם ולזה אדל״ל קפן תירדע לנענע פירוש להוריד הסוחין בלובר עולה חיים שעולה״ב אחי״ה וחזי״א אחת כללם פ״ה בסניף חיים והם תי המלך שהוא ז״א המקבל משפע התפילין הבאה מאחיה שמחדת בינה ומחזיר שפחה תבסה ומפיחם הוא התולמות שתחתיו נסנו חיים וקיים נמי שרוצה לבין יותר סניח תפילין של אמא והם של ר״ת ל״פי שעריין יכול לעלות על ידי נשמתו אבל משם ולמעלה דהיינו בארץ אין יכולה ביר שום אדם לעלות ולזה אין מי שיוכל להניח אותם התפילין של ארץ כסדת כעל שמושא רבא ולכן יש תסרים ואנשי מעשה שמניחין תפילין של רש״י עבר חצי היום ומשם ואילך תפילין של רבינו תם אבל תחפילין של ארץ אי אפשר לשום אדם לחניחם דוקא אבל זיגר מניחם כשעולת למקום אבא ואמא ותנחת התפילין הוא ענין שמע ישראל שאנו אומרי׳ ופירושו שזיגר תוא קמן בעל שש קצוות לבר וזה״א ע״ן שבשמע הוא עץ קטנה פי׳ שזיגר הוא שש קצוות ונלכות נגללת באות ואת ובשגלל״ם ש״ם משפע שהוא אמא שעלית נאמר ומח תעשה לשמן תנדול נעשית עין רבתי והולך וגדל עד שהשש קצוו׳ נכללות בשש׳ תיבות של פסוק שמע ישרא׳ ואז נכנסין בו ר׳ מחין זו״ן הוא הר׳ של אחד ואז יש לו׳ פסירות ובשהוא בעל ששה קצוות נלכות היא נקודה אחת שהיא הצין פירוש בשהוא בן עשר אז היא בעלת שש קצוות תהו אחד א״ת ר׳ בשניני שנקרא א״ת הוא בן עשר אות הוא בסוד ה׳ בארבע קצוות שלו שהם חצי תת״ת והו׳ ואז היא בעלת שש קצוות וזהו ברוך שם בבור מלבותו לעולם ועד שהוא שיר בסרעי לילה כמו שפירש הרשב״י ולה״ת ועתה זיגר הוא יור עם הראש שלו עם המוחין שהם ׳ אבל סוף סוף הוא ו׳ שהם ו׳ קצוות והם עיקר בו בי המוחין אינם תדיריו בו כי לאחר התפילת רחם החדרים למעלת נזמן הגלות ובלילת בזמן שב״ה קיים שאז הנבור׳ תדיניו ומן ישלמו החיצונים בהמוחין ריליה בסבת חטא התחתונים עזיה צריך להזור תכל לתחזו ובזהו ה״ולכן עשה א״ם בזמן דהנו׳ שהמוחין מתלקים מזיגר ונוקבית לצורך קיום תנלומות רק בזמן תתפילת רחם באים ואין׳ פעשים טובי׳ לפי שעה ואח״כ מסתלק׳ אבל לעתיר לבוא יהיה ת׳ אחר ושמו אתר ופ׳ מלת יהי״ת שרצי פעמים י״ת ופירושו בשלם שאבא הוא ׳ למעלת שלם בעשר ספירותיו עם נוקבית כך יהיה ז״א יהי עם נוקבית וכל הפרצופין יהיה להם שליפות אחר שב׳ ויהיה ביום ההוא יהיה ת׳ אחר ושמו א׳ יחברך ״ לעולם אמן ואמן׃

אבא ואמא זיגר ונוקבית או הם ת׳ אותיות אלפים

אלהים בסוד קל אלהים יספירות שיש מאחריים של חמשה פרצופים ארך אנא ואמא וזעיר תוקבית בנוקבא בכוד ר' כתרין שאינם רואים פני שכינה ונם הם נסתרים בסוד הי"ה פרצופין בנוקבא כי קצושל"ה א ארך חציו באמא"ע עם הקיץ התחתון שהוא תיר עצמה תוא אבא ה' ראשונה היא אמא שניה הוא זיר אנפין דהיינו קצוות שהם עיקר בו אהי"ה אחריתה דזיא כלכות נוקבית דזיר אנפין ן ונם הוא מציין סן התרכים שתוא סוד ה' תרכים פלשון קסיבא וארך שקי תם מסש ת' אלהים ימיים העולים ה"ל כי יש ת' אלהים ימיים ושכאליים ושניתם עילים תל"תל ועם חמשים אותיותיהם עולים תלתל"ם אכל השמאלים הם בכל יראה וככל יפצא כי אם הם כלולים בשל הסרים ואז יש נצחון לישראל על האומות ותוא סוד קומותיו ותלתלים שהם סוד הדרים של עשרה אלהים הנסרים והם השעריות לכן הם שתורות כיעיר ושב כר"ת ש"ך רעיי' שנם הל"כ אלהים הנבללים בכלילות ' עולים ש"ך מהחרים עמהם ועל ידי תיווג נסתקים אכל בקליפת הם כוד פלשת"ם תעול ם עשרה אלהים וכולם שמאליים אלכן ם-ורו מאד מלהים קרוש ם שנאמר אוי לנו מי יצילנו מיד האלהים האדירים האלה הם המכים את מצרים בכל מכת במדבר ששם שמ בכצרים שנקראת מדבר קלינה קשה ותוקה יותר מכל שאר האומות עולם שלא שעבדו בישראל עבודת פרך ואין להם בישוף גדול כמוה' והוא סוד שא"תול בסח לקו באצבע עשר מכו' אמור מ"ת בכצרים לקו עשר מכות ועל הים לקו חמשים מכות ' וכיצרים שעשר איתיות השורש של אלהים יסיניים ושמאליים שישו בכצרים אכל על הים שמשו כל אותיות של עשר אלהים כללם הששים יהו סוד אוכרו בסח לקי באצבע עשר מכות של' אצבע אלהים היא ר"ל עשר אצבעות הם כנגר עשר מכות וכל מכה היא כנגר אצבע אחר ואות אחת מן אלהים ותו שאמר רבי עקיבא מניין שכל מכה ומכה שהביא הקב"ה על המצריים היתר של חמש מכות שאמר אצבע אלהים היא ורמ"ח אלהים יסיניים והם עשר מכות בסוד הצטרפותם עהם ת' שמאליים רק שאנם נוכרים והם בכל יראה וכל יסצא ועל הים לקו חמשים ומאתים מכות ר"ל חמשים אותיות של עשר אלהים ומאתיהם כנגר אלהים שיהיו עולה מאתים בוה א"ל אל"ף אלה"ף אלהי"ם ומסרם בסדרי בשיבא שהיו יודעים כצרות המכות של מצרים נ"כ אלא שהיו תכהים התיר שיהוה כנגר ידי תוזק הכישוף והסומאת של הסרכר וכל זאת לא הו ניל כנגר הגסים שאמרו שם אלהים נתפך עליהם לחריף אכזרי או גם כצרים נקרא אצלם סרכ"ר כפני כחוה הסומאה כולם ששלטו במצרים אוזרוע הרשעים והכשפים שהרו מכשיבי שם בכישוף שלהם כל כחות הסומאה כנודע בשיבור ישראל שהיו מקשרין אותם בכישוף שלהם שלא יצא עבר מכצרים לעולם בסו שהוא כזוהר בכמה מקומות וכפרם נפרשת כא ובזוהר הנאות נאמר כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות יתברך יי' לעולם אמן ואמן:

פרק ע

וזע כי המלכות היתת עמו וכמן אמא כסוד ה' ר' על' וזיו פני הדל"ת כנגר אחור היו"ד וכשתצא לחוץ נהפכת אחור כאחור כתרי ואחר כך נתפנים כפנים ופנים הדכר כי כשהיתה בבנין לא היתה להכי אם ששקוות עם העצמות אכל הראש לא היה לה כי אם כלים וכשתגדיל מעם ויצאות לחוץ ודבקו אחד באחור כי כשבא לה האור על יד זעיר יורד עד סבורי תקיב ואתעבר ובא לה בראשה ולפיכך נקראת נקיבת ר"ל נקב ת' שיל יד תנקב נעשית ת' דהיינו התלכות ואז נשאר תאור כאחור כשהיה לה תיבור עד שיגדל לפי שהוא קטן ואם לא יתקשרה עם זעיר יזיקו לו התיצונים וכשיגדל הוא נשר פירוש נפל כמו הפרי כשוציגו צריך לעקץ הוא נופל אם כן התיצונים כל שליטתן היא באחוריים לפיכך תוא מתבר אחור כנגר אחור שלא ישלטו בו עד שתגדיל אכל כנפנים אין פתר כי אין להם לשלוט בפנים וכשתגדיל ותתחזק ולא תהיה צריכה לאמא אז תהיה פנים כפנים ותו אחר כאחר ינשו ורות לא יבואו ביניתם עד הנה סברנו לך הכללים הנרכים לך קודם שתרצ סוד עיבור שני וסתין ונללות שלו וכלם מיוסרים על ארבי פו דכרי עתיק יומיא סתוקים סרבים ונסות צופים:

פרק עא

עתה נתחזר לסוד הצלם שאסרנו הם סוד תרין סחין ותרין עסרין דירתין אבא ואמא לזעיר אנפין אסרנו לסעלת ת"חסרים נתנם ארוך לרעת אבא שהוא המסלק לאחרים כבוד וברעת תרדים יסלאו הם האכסדרין שאומר הזהר שרעת סבלא אותם ה"דר תוא אותיות נוסריקון חסר דין רחמים שלשת קוים שסבלא תרעת הזה לג' שלישי כל סדה וכן החמשה נכורות נתנם ארוך לרעת אמא וסהשפעת זו ראריך לאבא ואמא סתערדות תאותם וסזדווגים יחר כי אף על פי שהם תסיר יחד כרוכים בסיר רציתי שהוא חזוג ההיצון לצורך קיום התעלסת כולם אכל להוליד הנשמות ארך זוג פנים ביתר ובעילה סאור וארעת דאבא סהלך ת' חסרים הזכרים שקבל באותן ער אחר לנרולה' אחר לנבורה' אחר לת"ת אחר לנצח אחר להוד וסשם נשמעים כלם יחר ליסור דאבא' ועל דרך זה דעת דאמא סהלך ת' נכורות שנתנו לה סארוך ואחר כך נשמעים יחר ליסוד דיוה וכחגדוגם יחר אבא ואמא נכנסו ה' חסרים דיסוד אבא ביסוד דאמא' נמצא שה' חסרים וה' נכורות כולם יחר ביסוד אמא ועתה נבאר כיר חלוק האותות של החסרים והנכורות הללו בקיצור סופלג שהוא סוב לזכרון ולהפוס איתו בקיץ שכלו כאסרו ז"ל לעולם ילמוד אדם לתלמידו בדרך קצרה שאי אפשר להבין התלוק אותה בארוכות ואחרי תקיצור נבאר אותם בארוכות עם כמה סוידות היוצאים סהם אל "יאיר עיני ובניתה נפלאות סתורתו יתברך "ל לעולם אמן ואמן:

פרק עב

הנה בחיות התסרים והנכורות הללו ביסוד אמא השפיעת אותם לזעיר ונוקבית כדי לתת לחם התעדרות ותאות להזדווגם יחר ובאופן זה תינו שהיא סדבוק עצמה ביסוד שלה' וסכסה זעיר בכתיבת פנים זות של כלי דיוה עד שליש העליון של ת"ת דזעיר כי עד שם פניני היסוד הדר ככה ולא יותר והוא בסם על ראש נוקבית השפע הזה הוא לזעיר כדי לגדלו ולהזקיו עד שיהא ראוי לביאה ולווגג ככביכל ומתוך כן יזדווגו יחד וזהו אסרם ז"ל קטן סתוח סבן תשע שנים ויום אחד אין ביאתו ביאה לפי שאין לו סתין' והדע כא סהסוד זה יחיה בידך כי כל השפע הבא סצד התסרים תוא דרך יסוד תן כאמא תן באמא כי יסוד דאמא הוא כור יורה כתן ויסוד דאמא בסוד אשת כי תזדיע ואמא סהלכת ונותנת לזעיר תשפת התסרים ותשפה נכורות כנזכר יכסדר הזה דהיינו שתנת תהלת אותם והנבורות וההסדים יחר לרעת של זעיר כי תוא סהלך באסור ורמז לי"ס שהוא יסוד תוא המשביר ונוסר כי אף על פי שיוסף הוא סוד יכור סכל סקו' הוא נם כן בסוד דעת לפי שרעת זעיר תוא הסכוון כנגר יסוד דארך שהוא ארוך וסניץ עד כנגר הדעת הזה זעיר וכסו שתבארכ"ל את"כ נותן הדעת תשפה נכורות לכרם ליסוד בכור סמה בתורה פקדון ורכז לזה תזדיע תאוכל לסקדון לארץ הזה דרך ת"ת אסנם הת"ת לא תזדיע סהם כלים לפי שהיא בסוד רחמים לכן לא רצה נם תוא להזדיע תנבורות הללו אצלו ואחר ושלח אותם לסעלה כדי שכנסו בראש רחל ונהניעם לאחר רכין תדדי זעיר נכנסו כאחר בראשה ומשם נכנסו בראש רחל כדי לתקן לה כלי הראש שלה וכל סחה כי עד עתה תיו קטנים בבסות ובאיכיה ובסוד העבורה הללו נתחזקו כליה ונתגדלו ולכן רוב הנשים שיצדיקות אחרים ונם סניחם אחרים סחסת שפע הנבורות הללו וכל שפע פעולות הנבורות תוא על ידי אור תוזר לכן עלו סיסוד לסעלת דרך החוזר הנזכר:

פרק עג

קודם שתרצ איך נתחלקו התסרים הללו אגלה לך ארבע כללים קצרים תצריכים מאוד להזילוק אותות התסרים

שער קריית ארבע

החפרים הוי הכלל הראשון חוא שצריך אתח לרעת כי זח טבעו
של רעת יציר כי כשחוא כשפיע לוולתו החפרים הנשפעים עליו
חוא מחלק ונשפיע אוח על יד על יד יציר שם ע' כמר'וכמשקל
וכבשורח כיהם חבינים עליו ואינו נותן אוחם בעצם אתת מידו
כמו הנכורות וכמו אתח וכבלעם כך פולסם · וחכלל השני צריך אתח
לרעת כמו שכל הנפעל הנשפע מאמא ליציר חוא דרך יסוד
דירח · אלא שחראשון חוא כסור אור מחמשם וחוא כסיר באור
חזור כנודע שחחפרים החפרים לעלות לפעלח בסוד אוד חזר
להיות אור סקוף לו כגלוי חכלל השלישי צריך אתר לרעת כי
עכצ"ח חפרים חללו שנתחזו במבשית רנוצר ונקח ראריך כנזכר
ליעיל חוא סיעולח כאור כאופן שכל אחר מחמשם חפרים אלו
ראריך פי שנים להם על כל אחר מפרוח כלי יציר רהיינו שחציי
אחר של חפר ראריך שהוא שלש חצי מפלא מרחה אתח שלימח
מפרוח ויציר וכבר אמרנו שכל שפע חוא נרדש בשלשח שלישים
כפו כל חכלים של יציר וספירותיו נרדשים פנ' שלישים כן כאן
כל חפר סנ' שלישים וכן כל חח' חפרים הנזכרים · חכלל חרביעי
צאל"ר אעפ"י שאמרנו שכל החפרים חללו זח דרכם שחצי אחר
של חפר ראריך מפלא מרחה א' שלימח מפרוח ויציר באמור פ"ם
אותם החפרים שהם מכוסים תחת כנפי יסור של תבונח שהוא
מניע ומכסח ער השליש חעליון של ח"ת רציר כנזכר ליעיל הנח
חם מקטנים עצמם בחיתום של סכוסים פיסוד כרדך חנר הקטן
אצל אור חשמש הגדול שאז שלבבת הנר מקטן עצמו ולבן אותם
החפרים מסכוסים פיסוד הנזכ' חם שהם בגודל לסדת ויציר אכל
אותם החפרים המגולים שאינם תחת רשות יסוד אפא תעוכר חם
מחגרלים כפנים באופן שמחצית כל א' חא' מחם ריו למלאוכת
מרח אחת שליחח פספרת יציר והמשם חוא לפי שיתחה חם
מגולים ויחוקים מחאור הנרול של יסוד הנז' הרי פירשתי לך ר'
כללים קצרים המיוסדים על ארבעה אדני פו הצוריכי' מאוד לעיון
חלוק החפרים סתוקים סדוקים וגופת צופים ·.

פרק עד

ועתה אחרי תוריע לי' אותך כל זאת נבאור דרך חלוקח של
חח' חפרים שפחלק בעלת רעת רציר ליציר נופית ·
וחוא כזח האופן בתחלת נותן רעת רציר חפר אחר שלם לנרולת
דירח · וחפר אחר שלם לנכורת דירח וחנרך חפר א' לנרולת
דירח · וחפר אחר שלם לנכורת דירח לפי שיעור שפני שאז"ל
החפרים חם מכוסים פסור אפא כנזכר וכל זמן שהם מכוסים
יש להם חפר אחר שלם וכיון שמחגלים חפר ונכורח מכיפוי
אפא אינם יכולים לפכלם ויציר נותן חפר אחר שלם לח"ת והנח
השלישי חעליון של ח"ת קבל והחזק השלישי אחר של חפר לפי
ששלישי האחר של חפר חוא נם כן מכוסר מאמא מהרכנתא כי
ער כאן מניע חשרח יסוד של אמא כנזכר ויעל כן שליש אחר של
ח"ת חיח מכיל שליש אחר מפם של חפר נח תיורר בו אכנם הכ'
שלישים חאחרים של ח"ת לא יכלו להכיל חכ' שלישים האחרים
של חפר חיורד ונשפע לו כן חרעת לפי שיעתח בחיות חלקי החפר
החזוח מגולים חיו מחגלים ומתרחבים ומתרבים כאוד ולכן שני
שלישי ח"ת חמגולים חנזכרים לא יכלו להכיל רק שליש אחר
משני שלישי חפר חללו נפצא פת שנשאר חוץ לפרת ח"ת אינו
כי אם שליש אחר ומח יעשה בו יחבאר בפי"עתא ויציר
ונוקביה חוא קב"ח ושכינתיה יחברך יי' לעולם אמן ואמן:

פרק עה

אחר כך נותן רעת חפר אחר שלם לנצח זכן לחוד · ולפי
שאלו החפרים נם כן חיו מגולים כנזכר · לכן לא
יכלו נצח חוד להכיל פהם רק חצי חפר לכל אחר פהם ·
נמצא כאן נם כן צורפים על פרת נצח חצי חפר א' שהם שליש
אחר וחצי ועל פרת הוד נשאר עוריף נ"כ החצי חפר שהוא שליש
אחר וחצי ויסוד קבל אלו חכ' מחצית חצורפים שהם חפר אחר
שלם ונם הוא לא יכול לפכלם לחיותם מגולים ואז חוד ושלח
שותם לפעלח דרך חור חת"ח בסוד אור חתר נשלחם כולם ולא
החזיק לעצמו פחם כלום לפי שבבר היו בו אור רשיכו של אלף
כ' חצאי חפרים שקבל פנצח והוד כאפור ובחזרהם לפעלה סב'
חצאי חפרים חללו פחיפוד דרך חד נחקנו פזה רחל כי חצורף
פנצח בעלמח לכעלת יצא דרך חד ונחקן פזה חכפה של רחל
וחצורף פהוד בעלותו ובצאתו דרך חר נחקן פזה בינה דרחל
ורשיפו של שני חצאי חפר הללו בנצח וחוד שנתערבו יחד ביסוד
כאמו' כפין נץ חוצא פתחת הפפיש רשיפו זת חאיר ברעת דרחל
וחזקונים זה חקרקפתא דירח שחיא חכתר · נפצא עתה שחלקו
השיני בפרר חלוקה חקדפת ר' חפרים שלימים ושני שלישים
ולא נשאר בידינו לחלק רק שליש אחר של חפר א' הנותר כח"ת
דציר אחרי שכו השפע שליש אחר לשליש עליון רח"ת הנזכר
ושליש אחר לשני שלישים חמגולים כאפור ומתה השליש חנותר
הח"ת נתחלק לשני חלקים אפנם חלק אחר מהם יורד
מרחה בחבירו כי לא נחלק שזה בשזה כמו שיחבאר וכרי לבוין
חשכון חמעם יחר הצורף על הבירו ולרעת אין נם הם נכלל
בכתר של יציר נאל"ר כי חלוקת בספרי האותות של התיוות אינו
לחצאין שוח בשוח רק חוא חצי הזה פצר זה וחצי חיה כצר זת
וכשחחלוק השם חנוי פוכרח אתה לחלקו בנחינה באותיו' רהיינו
י"ת שתי אותיות ונם ו"ה שחי אותי' וכאופן אחר אי אפשר נמצא
בספר אחהא ארבע יחר בספפרו"ת הה חוא חמעם יחר שאמרנו
וכל חלוק חחויות בכל חספירות הוא בכרר הזה וכששלח היסוד
החתית בחחסד באפור לציר ונוקביה שלחה לפעלה היותר נרול
שהוא י"ה לבחר יציר כי כל הנותן כעין יפה נותן נמצא שיורד
בחצי הגיח וו שנתן ליציר שתים יותר ממחצית השוה הכניע לו
שהוא בספרי' נ' כי ב"פ י"ג הם כ' בספר שם חויה · וכשתחלוק
שנים חעגרים הללו כין יציר ונוקבי' בסדר ודרך החלוקה כאשר
יחבאר בניע ליציר סן חשנים הי'חרים הללו' שלישים ולנוקבית
כ' שלישים נמצא א"כ עתה ליציר ר' שלישים הלל"ו ועם השני
שלישים מחסעם יותר האפור מהעודף על שליש הי"ח א' כנזכר
הם כין הכל שש שלישים שהם כ' שלישים חוסיף ב' על פנין בחר
ויעלה מכוון כב'חר שהוא כמנין כ"פ אישרמז לב' פרצופין דציר
שהא' נקרא יעקב והא' נקרא ניר ישראל ונקרא פיעתה תפארת
ישרא' החו שסקוזן והכ' ידסיהו ע"ח השליך בשפים ארץ תפארת
ישראל כנראה שהוא כפל שפים הה ציר והפארת ישראל הוא
נ"כ ז"א אלא שפים בולל ז"א בשני פרצופיו פארץ רחיינו פלכות
פרצוף רחל פחוברת בתפארת ישראל כפבורו ולפטה והקב"ח
השליך בשפים · רחיינו אר"ץ פתפארת ישראל בי בשם התי"ל
הפירוד ולעתיד יעלו שניהם ויחורו לפקומם ויאירו בכחריחם
כבראשונה ועולה עפו ואינה יוררת חזחו שאומרת פלבות ביצ"ע
חגלות אל חשכחי לי ארובתי כי נפלתי קמתי ונאמר כיום ההוא
אקים את סוכות דוד הנופלת לרבי לכוין חמעם יהר צדק את
לרעת כשתחלוק פספר היות אחת והיינו כ"ו לנ' שלישים כי כן
כל חדברים פתחלקי לשלשה חלקים לפי שהכל היא נקודה וכל
נקודה שחיא שורש כל חדברים פתחלקת לשלשה פח"ר רהיינו
כוף תוך ראש ורפוז לצח וכל בשלש קצר חארץ וכן ושלישים על
כלו וכן אר"ל האי נוסחא חלחא חוא נפצא בשיעת חלוק הויר"
אחת לנ' חלקים בספפרח יעלה בידך שפתחלק לכל שלישי חשלשה
שלישים הם כ"ר והשנים הנותרים פספפר כ"ו של הויה אי אפשר
לחלקם לנ' חלקים שהם שנים הם חמעם חנזוף וחכיניהו כרי
שלא אצטרך לפרשנו פעם אחרת:

פרק שי

חלק אחר כשלישי זה תנחלק לפנים הנותר בח"ת שאמרנו
לפעלה עלח ויצא דרך תחור ונכנם ברעת רחל רהיינו
בשיעת שעלח לפעלת חצי של נצח ושל חוד אחר שהיו ביפוד
ובהיי רקא אולי ויעילו קלפו עצמם חלק חפר זה שהיו יורד
פח"ת זה ויצא עכהם דרך החור יאז כנזכר לפעלה נכנס ברעת
רחל והחזיק הקרקפתא דירח שבבר נתיזון יפ:

פרק עז

והנה אחרי כן אפא נתיעלתה פהרכבתא ווהאפורח ושבה
לבקומה

לסקוסה הראשון כאופן שסיצחה נשאר סעלים גם כן גרוע"ד
הגבורה שהיו מכוסים סיהודי"ד כנגכר לסעלה וקאותו סעם
החזקה סרת • סרה כפונחה כאמור ותחה סרה אחת לא יכלו"ד
עוד הצפינו כת החסר האחר שלם • שאופם שהלך להם רעו"ד
רזיער כאמור וכן שליש של ת"ח המכוסה שהחזיק שליש כמורו"ו
לא היה יכול להכיל חשליש של חסר החזה הראשון שהיו"ד כו
באופן שיצא סגדולה סיחתה אחרי סילוק אסא"ו חצי חסר א"ואחר
שהיה כי ואז עלה לסעלה להכסה זעיר ויצא גם כן חצי חסר א'
סגבורה ועלה לסעלה לביצה זעיר אסגם חכסה וביצה אלו ל"א
החזיקו לעצסם חצי חסר זה שלם רק שלחו פסגו לרע"ו וכה"ר
כפו שיתבאר בפסוק • ויצא חצי שליש של שליש חסר שהיו"ד
בת"ח כאמור ועלה דרך תרעה לסעלה חכף והחזיק הקרקפתא
רזיער • ובעת החזא עלה גם כן חחלק חסרוכה כשליש חסר
שכבר נחלק לשנים כאסור שנחר כת"ח חגנולה ועלה גם הוא"ו
דרך תרעה רזיער והחזיק גם הוא קרקפתא ד"ריד"ו בחווק יורד"ר
גרול ועצום:

פרק עח

הנה חכסת זעיר א"ם • שהיתה רבות האיכות היתה כיצ
חכסוה ולכן חפסיק לה שליש חסר כלבר מחשל"ש
וחצי שקבלה סגדולה בתחלותה כאמור מחצי הגחר לחשלים
שליש וחצי שקבלה שלחה אותו לרעה רזיער ודעה לכתר שהוא"ו
קרקפתא כאסור וכן קשתה בינה שחספיק לה חשליש א' כלבר
סן השליש וחצי שקבלה סנגורה בתחלותה וחצי תעורף שלחה
לרעה • ורעה לכתר רזיער שהוא קרקפתא נסצא כתר רזיער
שלם והיינו סהצי שליש של שליש חסר זה שנכנס בנוקביה וסיצ
יותר באסור • גם חצי שליש חשליש א' שיש בת"ח סכוחה עתה
שנשאר סנולה בסילוק אסא חספיק לזה חשליש חצי שליש וחצי
השליש הב' חלך לו אל כתר הרי שליש שלם לכתר וסיצ יורד"ר
וגם סנה' • אסא שהכנסו בתוך זעיר להגדילו נסצא כי קתרה חצי
ת"ח התחתון של אסא יבוא על גלגלת ראש זעיר ונעשה לו נ"כ
שליש א' ססנו זעיר הכ' חצאי שליש שחלא לו עתה חכסה וביצה
גן חשליש וחצי שהיה בהם שחספיקו"ק לזה חשליש שכלי החסר
כאסור הרי כאן שלשה שלישים שלימים •

פרק עט

הנה צאל"ר כי א"ם שאסרנו לסעל' הרכה פעסי' שיצאתה
רחל בצביונה ובקוסתה אין כוחנינו ל"ו סר בצביונ"ה
ככפ כי לא היו עריין א"כיה יכולים להתפשם ולעשות פעלתם
פ' בנין חסר שיעשה פעלה חסר וגבורה פעלה גבורה וכו' רק
היו כסו קרני חגבים ורסו לות ירחה אסורות פ' כוחותיה וגם ירחה
רוסזים על גבולה גבורה הנקראים ירחים ין ושסאל"ל שלא היה
יכולת בהם לפעול באופה כי לא היו ספירותיה נבראות בתוכת רק
כפין נקודה וכהיות סלכות בסצב הזה בפין נקוד' הוא כי נחשוב
ארך עם חלת ריישין א' לפי שאלו הנ' יצאו סכתר עליון ושני ל"י
אבא ושלישי לו אבא הרי נ' ספירות של עולם התוהו וזעיר שהוא
כלול סו' קצוות הרי ט' ונקודה זו שהיא רחל היא העשירית סוד
הסעשר והזיסוד העשירי היה קודש פ' כי ערוף אבא ס"ם נקד'
קודש וכבר אסרנו לסעלה שרחל נבחת סאבא שנ' ו' בחכסה
יכר ארץ לכן אומר חסטוק העשירי שהיא רחל היה קודש בסצב
הזה והיינו שיש לה חיות וסציאת סקודש שהוא אבא כנ' ולחיה
שרחל הזא לזעיר עזר סן הדינים והקליפות סאחורו' נאסר עליה
ישלח ערוך סקודש שהו' אבא וסציון שהו' סוד יסור אבא יסרך
יהיה לו סיר וסכף לעלות ולשאוב חיות וכה לפעול פעולותיו
ובפצב הזה היתה רחל כסין נקודת רליח לה סברסת כלום:

פרק שמונים

ועתה כרי לכבות כליח כרי שתהיה היא נ"כ בת י' כסהוינצח
הור יכור רזיער פיצחנו והויאנו אור סאחוריהם ססש
לא כרוך כרת נצח והוי אוכרו וגם נצח ישראל לא ישקר כולו כי
השוקים פועלים יחר להשפיע נבואה בעולם ולקנין נרתים ואם
זה אינו פועל פעולתו גם ריהור אינו פועל כאוכה כפו הבן ארם
שאינו יכול לילך על רגל אחר אלא בשני רגליו הפועלים

סורה א' שליסת נרחל בנרת סנ' שליסים כי סהאירורי"ו שיצאו
סחשליש חעליון רצצת רזיער נכנת חכסת רחל ומאשרי"יצאו
סחשליש האסצעי נכנה נרוחה ברחל • ומאשר יצאו סהשליש
התחתון רזיער נכנה נצח ברחל ואלו האורות רצצה הם נבורי"ו
ריד"ו לפי שנותן אותם סאחוריו וכל אחוריים הוא דין כגורע
אסנם הם נחשבים לגבי רחל חסרים ביערך הגבורות ריד"ו ולכך
אחוריו רצצת בנו קו יסין רגוקביה רזיער שהוא קו החסר ריד"ו
וכן אחוריו של יסוד רזיער בנו קו אסצעי של רחל ואחוריו של
הור רזיער בנו קו שכאל שלח ואפ"י שאחוריים של נצח נחשב
חסר לגבי רחל כפני שהוא על כל פנים אחוריים של חכרים ס"ם
אחוריים של הוד חן נבורות רנבורות לכן כנו נבורות ברחל:

פרק פא

ראוי לדעת ולחקור אחוריים של נה"י רזיער שאסרנו שסהם
נבנה רחל סח הן אלו החשמות הנקראים אח ריי"ם כי
לסעלה אין שום רבר אלא אוחיות של אור שהם חיים וקיימים ליער
ולעולמי עולמים ושסעיתים חיים לחסקבלים סהם וצריך אתר"ו
לרעת להיו' שזיער נבנה ששמו'חארה ראחי"ה ראם' לכן האחורי"ו
של נצח רזיער הוא אחור של קס"א כי שם קס"א יעצמו הוא בפנים
של חסר והוא כאה אלף ת"י יו"ר ח"י והאחוריים הוא כזה אלף אלף
ח' אלף ת' יור אלף ח' יו"ר ח' ואחוריים של חוד רזיער הוא אחוריים
של שם קנ"א כי שם קנ"א עצמו הוא בפנים של הור והוא אלף חת
יור הה' ואחוריים שלו חוא אלף אלף ת"ח אלף ח"ח יור אלף ח"ח יור
ח"ח • ואחוריים של יסוד הוא שם קס"ו שהוא אחור של שם ס"ג
סרובץ בי שם ס"ג הוא בפנים שלו כוח יו"ר ה"י וא"ו ה"י • ואחוד
רס"ג הסרובץ הוא וה יו"ר ה"י יו"ר ה"י וא"ו ה"י וא"ו ה"י •
וסכאן חבין כוד פנים של כל סרצוף וסרצוף ואחוריים שלו כדרך
שכחכתי לך ותבינו על בחכונתו והסילוא' האחרי' אכחוב בפרק
ושער בפני עצמו בעזרת קנ"א ושכינתיה • והיינו סלואי היות
ואהיה ואלהים וכל השמות הי"ן סוצאם וקסוכם והוא בותרת
המאסר בזמן' תרש סרוש הגעלם ס' לך לך רף נ' ע"א בסופו ר"א
ישרא' נמשלו ליתת והכנפים למצות בשינה שהם שלימים בסצות
לא יש ככל העול' סי שיכול להם בכו שכחו' בם' בלע' כח אקוב
לא קבה ל וכח אותם לא ועסים"ח ואת"כ חנו אחרי אלהיהם ויהר
אף י"י בהם • ופ' כיץ טרציתו של הקב"ה לעשות רץ ברשעים
מסכיסים בל הספירות בדין ההוא דהיינו שנותן הנבורת לנבורה
שבהסר נמצ' בל הנבורו' בסכיסין אוחות השפע שסקבלת וכצא
סין את סינו וניער וכן יוצא סות בינה קודם לכוח חכם' בן א"ב ביוב
הרץ של ר"ח בגורף והוה התעוררו הרב ילהכלשן יברא בבראי'
וכן בספיר' חסר סושלת בפכח ע"ו הרהך והוה כור לא זעם י"שהיא
הסכים עב"ן מקצת אותיותיה רומות לרץ שברחכים כי רחסים
כלול סחסר ורץ כגורע וכיון שכפירת גבורה שבחסר של הוד"ת
אינה מסכסת וסקבלת הנבורת לא זו שלא סניחה הרץ לפעול
בעולם ולא יריר שפע כח הרינים לסטה אלא ארבת החסר יוצא
כנגרו בסקוסו ושחלישוסקרוע עד שכל האשות סקרוי' ונסתקי'
וה"ת לחסף והוא אוסרו ויחר אף י"י בהם וסכל שכן שנו אחרי
אלהיהם שנחנו תנבורת לאחורים של אלהים קרושים שנקרא אלהיהם
של ישראל לאסוקי אלהים אחרים וכלח באחרי דייקא היינו שהיו
נותנים תנבורת בסעשיהם הרינים לאלו אלהים קרושים והיינו או
חאחורי"ים היו מסרשי' עליהם סח שהיתה סקורם כנהנים הפנים
של השטוח הללו ונחזור להסאסר הזר"ו ל' ועל רא ולא התורו
אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם וונים אחריהם וסרו אחרי
לבבכם ואחרי עיניכם זהו רק רין כל היום הסכין יבין האחוריים
נקרא רין בערך הפנים כגורע וסזה נתקלקל יום חמשי שהוא הור
שהוא לא נסחק עריין ער לעתיר והזו הסוק שקלקל ספא שרו של
עשו בהאכקו עם יעקב ולא יכול לו לתת לבחוותיו וקלקוחיו
למיעל' אחי' ונרש אותו בחבסתו ככל האחינו של שאר הספירות
וויחסת עשו שהוו' שהכת הנחש שנאת על חזה והסילה בה זוהכא
היא נרסה להיו' לו אחיה בחוך הזח ובין שהור נתקלקל נהקלקל
נ"כ קצת סרת נצח והוי אוכרו וגם נצח ישראל לא ישקר כולו כי
השוקים פועלים יחר להשפיע נבואה בעולם ולקנין נרתים ואם
זה אינו פועל פעולתו גם ריהור אינו פועל כאוכה כפו הבן ארם
שאינו יכול לילך על רגל אחר אלא בשני רגליו הפועלים

שער קדית ארבע

שער קריית ארבע ק

חויה עולה מ"ח כסנין ארס· ירד"ר ולתתא ארס חקטן מסמרק שרתנים שאוסר בטרקי תיכולות שקרא חק"כח שכוו" הקטן שבקליו כי שמי בקרבו תהו אומרו איה ירד"ר ולתתא ראיתו תליתאה עולם השלישי יצירה והוא אומרו תליתאה ראקרי אחור לנבי שסא תניינא ושמא תניינא של בריאה איהי פנים לנבי תיית רא ורא הוא הסבדיל בין קורש לחול ובין קרש חקרשים ער כאן תסאסר לחיות שהסאסר הזה הוא חזקלה נרול לצירופים תאלה ויוצאים ממנו כמה חירושים לכן הצעתיו לפניך הנה ולהיות שאלו האותיות של נה"י רוזיר שמהם נבנו קף רחל כנו"הם עצמם נבנו סנה"י ראמא לכן נבנו משמות אמא שהם קס"א וקנ"א ום"נ הם בולם שמות ראמא והם ראשי תצירופי שמהם נולרו בחיריהם הסמלא"ם איברי השוקיים כולם ומהנו תבין סוד צירופים האותיים תסתלאים וסתנוצצים על יתרי הכירה ישתרנו וישולבו אשה אי אותותה וסהם תולרה שמות הנולרי סהזווג של תתנוצצות תהוא והם שמות משונים זו מזו ויוצאים מתולרות אלו כסרי פלאכים וכמה סרות כאשר אבאר בעולם תבריאה אי"ה יתברך י"ו לעולם אמן ואמן:

פרק פ"ב

עתה נחזור לעניינו לאלו תחכמות של נה"י שאמרנו צריך לכוין בתפילת י"ה כי באופרו אל עליך נוסל הפרים טובים צריך לכוין כי אי' של סלת אל שהיא אראה"ת ביחוד שהוא שם קס"א והלסר שהיא רין שהיא רומות לשם קכ"א ורהיינו הלסר שבאלף של אהיה רקכ"א הנו"כמו שיתבאר עם שם קס"ו הנוכר שהוא אותיות של שם ס"ג שהוא אהותיות יסוד דיצירה שיעלה בני עלה"ן נוסל תוא לשון כאשר נסלתו אמו· נוסל תסר ותאיזו הפרים טובים לרחל שהם כלי תסותין ריחזדה"ינו תסר ותו לשון נוסל שכנרל וסאר לחסרים טובים לרחל כי שלש ראשונות נקראו חסרים טובים וסלת נוסל תוזרה לציר כי סלה נוסל ריסות ל"ב ת"ת עצמויש בו שם יה"ו סלא אין שקולה ס"ל כזת י"ר ת"א וא"ו וגותנו ליסו'וסאי'ליסוד ג"כ משם יה"ו שיש לעצמו ששיהם עולים נוסל עם תכללות כלוסר שסכח שני תסאותיות תללו מכצבנים ה"י לרחל כנו' כי יסוד סחלק תאחרת שני שמות תללו לשכינתי ושלשתם נסלו חסרים טובים כנוכר וקחת תכל ר"ל שכיתוח של זיר יש שם קס"א כסנין קנה כשקבל החסרים הבאים ריך אמא וחו קנה תכל פ' יש לו שם קנה כנו בשכיל ס"כ ל"פ· בשביל ה' חפרים שבאים ליסור שנקרא כ"ל תוא יורש שם זה של קנה· זל"ך תוא חיסוך אותיות כ"ל בסוד תתחסך בתוסר תותם נסצא ל"ך היא אמא עולת תסשים שיניים סוד ה' חפרים כלולים סיעשר ר"ל תוא יסוד סלסמח לסעלת שהרי' חפרים כשיהיו לו סיסוד ראמא ירשו שם של קס"א זה וגם וקנה תוא אותיות נקבה הוא סול תתתן שקבל מסול סעליון ה'חפרים והוא עצמו נתן ת'נבורות וכולם קבלם כ"ל זה שהוא יסוד זה· ונזכר חסרי אבות זוכ"ר עולת רנ"ל שהוא שם קס"א ושם ע"ב ר"ל ששבי שפות אלו שהם אחר מאבא ואחר מאמא פוקר מוכר זיר ושלים חפרי אבות דיחל שהם נג"ת דירח וסביא נוצ"ך לבני בניהם וכו'ל"ל שבניא חפרים ותאחרת לבני בניא'שהם נה"י דרחל שהם נבנים מאלו האורות מאם של תבונה דהיינו נוצ"ך כלוסר אמא תיא תבונה זו נותן לחם נאולת תצלה מן חקליפות שנה"י דירח שהם רגליח יורדות סות ולוח בבח תארת זו הם רוחצים רגליח שכ'רחצתי את רגלי פ' שרוחצת אותם סרביקוד תרינים וחקליפות שהם רבקים וסתככים בח ונקראים נה"י בני בניהם· לפי שהכמח ובינה נקראים אבות· ונג"ת נקראים בנים ונה"י בני בניהם של אבות חקדמונים וחז עושה זיר לתיעלת עצמו שלא יתניר עם אוחו כשבא להזדווג עמה שום קליפת ושהיו רגליה מרוחצים ואחו לסען שכו שם ו'שהוא בויר תסאיר בחיל' בכוח וזוכ' שם תניה עולה כסנין שכו בשתבה· כל אחר משב' תצאין שלו על עצמו הרהיינו ה"פעמים ת"ה פעמים ל"ה עולה בסנין שכו וחז אותו למלכות והו לסען שכו ונם באהבה פ' בשכל אהב"ת שתשתרי נקראים אחב"ה כי כ"פ אהב' ג'שם הויה וכל נקודה מאהב"ה הנו עושים אותה כסנין ארנ"ר ר"ל ה'פעמים אהבת ני'שם ארנ'י סכח אלו האורות מתגרלו'רחל

כסוד נפירת ובאה פנים ל'פנים רויזיר וסרוזונת עמו כמו שנבאר בעורת קכ"ח ושכינתיה· ובשביל זה נם בן כביא נאולת ושפירה לה כבן'נם פ' תרומה שכשסרוזונ זיר עם נוקבית יורש שם זה:

פרק פ"ג

מלך עזר וכושיע ומנוף'תעזן כי בשבאו תנבורות כאפ' ליסור דזיר ומסנו לרעת רחל ראשותה סחלק רעת רחל חלק נבורה אחר לנרולה ואחר לנבורה אחר לנצח וא'לתור דירה ואח"כ כלם יחד נכללו וכנכסו ביכור דירה ורסנ לעת ויבואו ער חר'ן לפי שנ' קרים הללו של רחל בזמן הזה נבנו מנבור'שהם שם אלהים ונ"פ פ"ו עולה חרן ולכן יסור דירה בסצב הזה נקרא חר'ן ובהיות כי נבורות אלה שרשם היה בדעת רחל לכן אח"ל ותען של נשים קל"ח ר"ל ק"ל ח'לפי שה"פ כ"ו עולים ק"ל ורוסז כי הח' נבורות הם ח'הויות כאסור· ולפי שהויות אלו נקודות נבקוד אלהים לכן הם סכתים בשם אלקים כי הנקודות הם הסניעים ובזה יובן פוד סה שאסרו בספר הזוהר דיעין דרבורא קשין בריש'ויהיתן בסיפא· ודיעין דנוקבא ניהיין בריש'א וקשין בסיפא ופי' הרבר כי ת'נבורות אלה באשר היו בראש זיר בדעת שלו כאסור היו קשין ולא סצאו מקום לנוח בו כרי לסתק נבורות הללו כי ירדו מסנו תכף וסיר ליסור זה דזיר ותחו קשין בריש'א וסח שאסר ויהיתן בסיפא דהיינו ביסור זיר כי הם אצלו בפקרון שנ'והיה האוכל לפקרון לארץ שהוא כלכות ולא יצאו תכף וסיר לדעת רחל לא הם סמתינים על התפרים שבאים נם הם שם ושם נייחין נבורות הללו שהם דיעין דרבורא כשהם ביסור זה· ואומרו דיעין דנוקבא ניהיין בריש'א היינו כשזיר שולח אותם לדעת רחל הם בניהם לפי שמוצאים שם בדעת שלח התציי חסר שנותר כנצח ושהתתקין פחם ולכן הם נוחין שם אבל בדרתם למטה מן חדעת רחל הם קשין בסיפא· כי לא מצאו שום חסר שיסתקם את"ב כשבאים כח החפרים שבדעת רחל ואחרים וכשסיעים ביסור דרחל וחם סמתיקים סעם תנבורות הללו זה סלך שהוא סלכות יש לה עת"ר שהוא אור זרו"ע הם כח החפרים שבאים לנצח דירח ושתי"ן הם החפרים לחור דירח הוא שצריך ישויעה יותר מכולם כנורע שבו ססתבנים תקליפות כאשר יתבאר וזהו רכתי"ב תזרי נהפך עלי למשחיה ולא היה לו תקנדבו אם ע"י בני תשמנאי ולא נסתקו כי אם נ'נבורות ושליש אחר פחות סעם כאשר אבאר בסקומו בעזרת קכ"ח ושכינתיה וסנן הם החפרים חבאים ליסור דירח שכולל נג' שליסי נ'אל שעולים סנן כי שם יסור הוא ל' חי כנהי"ן שלא יהיה דיבוק אל תקליפות שמחקרבים ומסתבבים ברגלית כי זה רומז תכתוב סצאוני השומרים הסובבים בעיר הכוני פצעוני נשאו את דידי' מעלי שומרי התומות וסת שאבר נשאו את דידי' שהוא התבלת שיש לה על רגליה והוא התבלת שהיו פורסין על המשכן ותוא סוד תו'סרגלאין הנזכרים בספר הזוהר פ'תרו עמוד קס"ו זוהר קטן כאשר כאסר בספר תתוספתא של יתרו בחלק שני של הספר תזה בעזרת קכ"ח ושכינתיה תוא הנקרא נ'ן הסלך ובחלק זה בסקומו תראוי לו בשער הסרגלא וזה'שמות עולים כסנין תכלת שהם עצמם חסרגלא הנו'חשמנת הללו נקראים שופרי התומות שהם שופרים באויר סקום יכנסו וירככו עמה נם תמלאכי'שבמשכן נקראי'שופרי סבואו הסרכב'לבל יקרבו אליהם הקליפות תהו שאסר הפסו'על תופותיך ירושלי'תהקדתי שופרי:

פרק פ"ד

צריך אתה לרעת שבל הח'חפרים וה' נבורות מתחברים יחר תכנסים בתוך יסור זיר תנוכר ומתתקים נ'נבורות ושליש פחות סעם והמיעט הוא להיותם נ'נבורו'סמותק' ושליש אחר פחות כי הבינה נמתקה ע"י הכתר ונבורה ע"י החכ' ויסור ע"י תחסר אסנם תור ש'א תגיע ל'ו תארת לא נסתק כי אם השליש ותענין הוא כי תור לא נסתק ויסור נסתק סנני שהרגלים הם יותר ארוכים לכמה סיטור שהוא תברית והוא צר שמא שנ'והודי נחלן על לסשתיח זוהו'ע"י הח'ת ושלש נבורו'הנמתקו' הם נ'תויות שיעלים ע"ת והשליש

שער קרית ארבע

הפחות מעט עולה ג' כי שליש היוה הוא ח' כאשר אסתו למעלה כפרקים הקדמים ומעט וה הוא חלק אחד מה' ונשאר ו' כי הוא היתר פחות מעט שחוכל ליקח הוא אחד מה' חלקים ובשחצרף המנין ז' עם ה"ע ח' יעלה טיל' ובשהמוהל יכון בינין המילה שהוא מגלח הערלה וסחמחקן השלש' נבורות ושליש פחות מעט כמו שאמרנו אז מתמלא שם אלהים סלא ביורקן כוה אלף למ"ר ה"י יוד ה"ה הוא ש"ן יעלה בספר ה' והח' של ערלה היא כנגד ה אותיות של שם אלהים ואז יכון בשחוך הערלה אז נתרפך הרין של שם אלהים להיות רחמים כמ"ש יודין והיינו הנבורות שהוו בסור אלהים שעולה כמנין מילה נהפכו ונעשו כמנין מילת והיינו שם של מצמ"ק ר"ל של אלהים מלא ביורין בנ' ברחמים וכמנין מצמ"ק שהוא רחמים נבורים וכבר ירעת שכלת פרערה הוא אותיות פרעה ואותיות הערף שפרעה לקח הנ' רינים שהם נ' ווריריך שבעיוך שכל אחד מהם הוא כנגד אלהים אחר ונ"ם אלהים עולה כמנין נרון והאחד יתיר הוא כנגד מצר הנרון שהוא קשה יותר כפולן והוו רמז נח"ר נרו"ני בספר שורה ולכן מי שעשה הבריח מילה על ואת הכוונה קים לן שלא בסהרה יחפא הילד ויהיה יראת אלהים לנגד עיניו ויעסיר בנפשין כמו יוסף הצדיק וסור הפריעה שאמרנו שהוא פור גלוי הערלה הוא שמתגלים החסדים מכח מתוק הנבורות הללו ביעשות הפריעה ונרמזו זה בכלה פריעה היינו פרי"עה הוא אותיות פ"ר הם הה' נבורות של אותיות מצמ"ק והם כמו' ה'הויות נכוך אלהים ומה'הויות הללו נ'נבורו' ושליש פחות מעט נמתק בפריעה זאת יותר מסה שכבר נמתקות ועם ז"עה ני' מילה והיינו סוד פריעה בי למעלה באצילות בעשיתינו זאת הפריעה נ' נבורות ושליש מתמחקים וסביאים שפע לעולם ונמרס בכוונת המוהל שישפת בעוברא דהיינו כל צרכי המילה והכרכה שהיא מילולא והכוונה היא המחשבה בורה וראי יעשה רושם למעלה ובוראי אותו הילד לא בסהרה יחפא ובוראי הרם הוא נרשם למעלה בהיכל עצם השמים כאותו הפורעי' באופן שמתמחקים נבורת ביגה ונבורות נצורה ונבורת יסוד ושליש נבורות הוד כי כל אחיות הקליפות הוא בהור בסו שנאמר והורי נתפר עלי למשחית ושליש והור זה לא נמתק רק מעט כיסי מתתיהו שהוא בסור הוד הזה ולא נמתק לנמרי אעפ"י שהיה מן הראוי שלא יקבעו בו כי אם' ימים בלבר במספר הז' שהיא השליש פחות מעט אף על פי כן עשו אותם ח' ימים כרי לדמות שנם החלק הה' יש בו קצת מיהוק דהיינו שבהו' ימים היות הנם שלם אבל ביום האחרון לא היה כל כך שלם ותדע לך שאף על פי שאמרנו שהנ' נבורות ושליש נמחקות לא היו כלך ממותקים קורם חמילה כי בשירדו הה' חסרים והת' נבורות ראבא ואב' לחוך היסור דיניר דאצילות לא נמתקו כ"א כ'בלבר שהם נבורת ביגה ונבורת נבורה שהשלשה הם עתידים למתק ליסות המשיח אבל בשעת הפריעה שנגלית העסרה או לפי שעה מתמתקו' נם נבורות יסוד ושליש נבורת הור דהוה אחרת נמצא נ' הויות ושליש פחות מעט ספותקת באותו שער של פריעה שעולים במנין מילה ונבורות יסוד נמתקו' או מן החסרים שכתוך זעיר שאז נזכות מילה יורדי' ביסוד דיניה וספתק הכל ווה השליש פחות מעט הוא נמתק בשעת פריעה זו מחשלישפחות מעט של מסד שנעשה כתר למלכות והיינו עסרה שהיא רומות להם והשליש פחות מעט הנזכר בלבר הוא סוד העסרה ולפיכך צריך שיעברו על הילד ז' ימים וביום השמיני יסול בשר ערלתו ולרמוז שבאותו שעה מתמתקין חסר שלם של נבורת יסוד זת זו' שהוא שליש פחות מעט הנזכר שהוא עקר המתוק הוה שהוא נלי הערל' כאמו' ולפיכך יום א' בלבד רומו לחסר א' שלם ו' הימים לשליש פחות מעט שהוא ז' לפי שעקר המצוה הוא השליש שהוא הפריעה וביום השמיני בתיכות הערלת מתמתק החסר שלם של נבורת יסוד ובגלוי העסרה שהיא הפריעה או מתמתק השליש של נבורת הור כאמור שהוא לבדר סוד העסרה והו מעט של מל ולא פרע כאלו לא מל ולזה צריך לבוין המוהל בשהוא חותך הערלה לסור היכל בינה שהוא היכל הור שבצד עצם השמים ובשמאלו והמלאכים שבו ויכון בפרש למלאך יהרני' אל שהוא כולל האחרים שבהיכל זה ובגלוי הפריעה יבוין שמתגלות לו

הנ' נבורות עם השליש פחות מעט הנזכר ומיתוקן ואם המוהל הוא כר אכהן ובר אוריין ויהא לו מעט נלוי עינים בהתכוה הואת יראה בחוש בעיניו כיצד הפריעה כרמות אותיות של אשנעצמו על העסרה כהרף עין נראים וכהרף עין מכוסים ונם המשכיל יראה ויכיר בנוונים שלהם פה יהיה משפט הניעי ובעשהו שאם האוחיות ידמו לו באש ירוקה סיכן שיהיה הילד ואם הירוק נוטה ללבן יהא נברא רבא ואם הירוק נוטה לנוון הזהב יהיה איש בינוני ואם כרמוז אש אדומה ביותר יסות כאותו שנת ׃ ואם נוסף לחכלת ולארגמן יצא לתרכות ריעה ת"ו ושלום על כל ישראל יח' יי' לעולם אמן ואמן ׃

פרק פה

זעיר אנפין תחילה הוא בסור שש קצוות לבר ואח"כ נתגדל על ידי מוחין רגדלות ונוצץ כי יש לו מוחין דאבא וראיכה ובאים מלובשים בנה"י דאמא וראבא כי תחלה נכנסין שית פרקין תחאין דנה"י דאמא בזיער אנפין ואז עריין נקרא זעיר אנפין בחינת שש קצוות לבר ואז מחגלים הארת הנבורות ומתפשטין בזיער אנפין בנוצץ אף על פי שלא נכנסו תלת פרקין קרמאין דאבא במקומם מאירים יותרים תוך ז"א בסוד הארה והנה תחלה נכנסין הנבורות ומתפשטין בז"א בנוצץ וכבר ידעת כי לאה ורחל הם מן החמשה נבורות שהם עשרה דנבורת נעשה פרצופיהן ולכן כתחלת יריחה וכניסה הה' נבורו' חוץ זיעיר אנפין בראשו אז נעשה פרצוף לאה בפקום המכוסה ואחר כך יוררים הנבורות יותר למטה ער מקום רחל במקום הגלוי וכחקנים ועושים פרצוף רחל ולהיות כי עריין לא נכנסו מוחין דאבא אשר הם הסבטלים הקליפות בסור החשבה הסכרת וזוקרך השלך ניצוצין בנוצץ ולכן אז הקליפות אוחזים באותם הנבורות שירדו על הסרך תחלה כלאה ואח"כ כרחל והנה החסרים עריין לא נכנסו תוך ז"א ונשאר לפיעלה על ראשו כי כיון שעריין לא נכנסו מוחין דאבא הסבטלין ומשביחין וכורחים את הקליפות לנסוך הנה הקליפות חיו אוחזים נם בחסרים והיו פנם נרול מאוד לכן הנבורות יורדים תחלה כאשר לא ירדו רק בחינת מוחין דאמא של שש קצוות דז"א כי אינם' שיתאחזו בהם החיצונים אינו כלכך פנם כמו אם ת"ו יתאחזו בחסרים ובפרט כי אדרבא כוללת יתברך לתת חיות אל הקליפות מהנבורות אשר בהם שורש הקי'יפות מה שאין כן בחסרים ולכן הנבורות לבדם יורדים ז"א בהיותו בן שש קצוות מה שאין כן בנדלות החסרים אפנם אח"כ נכנסים נ' פרקים ראשונים של אבא ובבר ביארנו כי שלש פרקין קרמאין דאמא יורדים ביחד עם תלת פרקין תחאין דאבא בסך אחת והטעם עם הנזכר כי בדי שלא יהיה אחיזה לחיצונים בשלש ראשונות דאבא ובפרט בחסרים בנזכר יכן יורדין עמהן שלש תחתונות דאבא להכרית הקליפות אך בשש תחאין דאמא אין השש אם יתאחזו בהם החיצונים ואדרבה צרך לתת להם חיות בנזכר ואז ברדת שלש תחאין דאבא יורדין נ' ראשונות והחסדים בתוך הדעת על ידי יסוד דאמא אשר שם בשאר בתכתי ואין עתה פחר סן החיצונים הדי איך הנבורות נכנסין ומתפשטין תחלה כזיער אנפין קודם החסדים והנה החסדים יורדים ומתפשטים בז"א לצורך בנין פרצופו כנודע והנה הארת הנבורות הוא נכנס תחלה קודם החסדים אך הנבורות עצמן אשר בדעת בנ' ראשונות דאמא שצריכין לירד בראל לצורכת כנודע עריין לא ירדו ומסוד שירד הוא התפשטות הנבורות לבד ולא שרשם והנה נבורות אלו אינם יורדים למטה כייש פחד מהקליפות שלא יאחזו בהם כי הם נבורות חקיפין כנודע אעפ"י שנכנסו תלת תחאין דאבא על כל זאת לא יספיקו למנוע ולבררות יניקת החיצוני ואחיחם כנבורות החקיפין כי משם שרשם ואפנם לצורך חיוחם כבר הסניק להם כהתפשטות הנבורות לבן נשארו עריין למעלה ואינם יורדים והנה יתה כהבנה נ' פרקים תחאין דאבא שכנס קצת בן הסוד שלו כי הוא דכורא והוא ארוך ואינו כמו יסור אבא שהוא קצר ואו כורת אחיזת הקליפות בנוכר ואז בחינת עסו"ן העליונה אשר כלאה נפסקה ונתכללה אפנם בחינת מוצא התהוה לא נתכלל כי שלש פרקים תחאין דאבא לבד נכנסו ונשארה למעלה

בריש

כרישא רו"א ולכן לא נתכפל רק בחתן עכוח"ש הוא בסקו הכוחין
רו"א אבל מואב שהוא לכפה לא נהכפל וזהו חסדים גם כן שלא
יררו והנבורות לספה ברחל כי אין בה חנ' פרקים דאבא הנשארי'
למעלה בראש ו"א לכפל הקליפות מהם לכפות בסקום רחל ולכן
בין שאינם יכולים לירד בסקומם נשארים למעלה ברישא רו"א
עליו ולא נכנסו מסש ונשארו עם הפרקים קרבאין דאבא והנרי
צריכין לירד אלו הנבורות בהכרח להקון רחל כנורע ויש להם
פחד לירד ולכן סה הם עושים חורים אלו הח' נבורות של יסוד
אסא וסיעהרסים עם ת' דיסוד אבא כנורע כי ת' חסדי וח' נבורות
ביסוד אבא וכנגדם ה' חכרים וח' נבורות כיסוד אבא ועולים אלו
הששה הי' דאבא הי' נשארו כי מין נוקבין עד סקום אבא ואבא
ועסים זוון שני דאבא ואסא ויוצאים ח' חכרים דאבא ח' נבורות
דאבא • שחם עשרה אחרים והחסרים אלו דאבא הם נבורות כי
סכח מין נוקבין הנבורות לכרם נעשו כנזכר אין נקראים חכרים
כיערך אותם של יסא ונם זה נכור ה"חסרים דאבא כי הם נבורות
דאבא כלכד הם שנם הנו' לסעלה כפרק כ"ד בשער הנדידו'
שנקרושה המיר נשאר רישיו והקרושה הראשות' אתם' שנכחלקה
ואם כן הם ל' נבורות כי מקור' היו עשרה והם ח' דאבא וח' דאסא
ונשאר רישיו שלהם לסספ סרס עלותם וא"כ יעלו נכסד מין
נוקבין חו"ל נבורות וכלכ לצורך רחל וסור וזון שני עת נרכז
אצלינו כבריכת אכות בסור וקו"ח חכל שהוא סולא עילא'חסזון
לאבא ואסא ונקרא נוק"ב אותיות וקנה והוא אותר אה הזון תשני
שכאו עשרה אחרות נתערבו עם הראשונים וסחקו' ונתכנסו יחד
ואין פחר עתה שיחפחתו כהם הקליפו' ואז נכנסין וסחסשין ויורדין
בו"א יר רחל ונבנה פרצוף שלה' ועתה פחר קליפו' עסוק לקדושת
ברדת הנבורות העו"א בסקום לאח וסח שנתכשל הפלה חור
לסקומו ולכן נקרא כן עסי פ' בן עסוק הראשון שנתכשל כנזכר
סח שאין כן כסואב שהוא כנגר רחל וזו אסרו בזוהר פ' בשל"ח
וזה לשוני הות הנלים ארבון נהליא ראשתאבן ואתנירו כההו'
אתר יצלאה ראהקרי ארבון סאי ארבון וזוגא עילאה דלא סתפרשן
לעלסין כסוח דאסתר ונהר יוצא סערן וסוד הענין כי נכול סואב
פי' אצילותיה ופרצופה כשנגבלת ונתחכסת על ידי אחן היה
וזהו שאסר כי ארבון נכול סואב פידוש כי על ידי זוג עלא'עצפת
השני של אבא ושל אסא כנזכר למעלה הנקרא ארבון על ידי זוג
נגבלה סואב שהיא סלכות כי כל נבולה וסרצופה ע"י הנבורות
היה ואלו ירדו סזה הזוון דאבא ואסא כנזכר ובזה תבין כי שם
בזוהר כל כוונתם בפסוק הזה רסזו על כח הנבורות כסו שנ' שם
את והב כפיסה כסו ראת אבר לעלוקה שתי בנות הב הנב • פי'
בסוסה והיא רחל אשר שם הנבורות וכסו שאסר הזוהר אח"כ שם
אחר אכרו סאי ארבון זוגא עילאין וברא ואסא כשתרשין שרשוי וכן
לאושפא קרבין וכו' ולאושפא חיילין וכנורין וכו' ועין שם ותעין
הוא כי על ידי נחלים אלו הי עשר נבורות ח' דאבא וח' דאסא
סה הנחלים שבשתי הסדרות הנקראים נם הם נחלים ואלו יוצאין
תנדר סזוגא עלאה הנקרא ארבון כנזכר הזוון תשני ועל ידי אל"ף
נתקן סואב וירדו כח הנבורות שהם ל' נבורות סחו סד אות ורבב
בכוסה הם הנבורות הירודת שם ואסנם שם ארבון תוא כי ארבון
חבר כלא וא"והוא בני' ש' והם סוד ל' נבורות הנמכרים למעלה
כל אחד בלולת מעשר הם ס' ולכן נקרא זוון עליון זה ארבון שתוא
בני' ש' על שם חנבורות תירודות אל סלכות ככח זוון זה ואלו הם
הנחלים תירודים סארבון עלאה אל סואב וזהו סוד על כן יאסרו
המושלים הם אבא ואסא המושלים והשלישי עליהן בנאו חשבון
פי' אוכרות לאותן חנבורות אשר לא תי יכולין לרד' לסואב עיר
סיתן כעבר הקליפות כנזכר ולכן באו חשבון פי' כסו ועלו כסוד
מין נוקבין אל אבא ואסא ויאסה עליהן אל אבא ואסא והעלו מין נוקבין
אל אבא סחשבה עילאה וזהו סוד באו חשבון ועל ידי כן חבנה
וחכונן עיר סיחן היא סואב רחל תתאה כי על ידי זוג ירדו
הנבורות לרחל וכללו אותה בסוד כניין נוסף אשר
סחשפיעים הנבורות בערעו שלה עד הור שכה וזהו שנקרא כנין
נם כללותם ביכוד שבה לצורך זוון לעשותם כלי כי מין נוקבין
נקרא חנבות בסוד סקרש"ת נתנו ירך הם הירים סוד חנבורות
חבאים ליסוד דרחל לסוף ביד כתסד כדי שהב'אה הראשון' לא
יהיה לבטלה והירים הם סוד ת' אותיות אלהים וה' אותיו' מנצ"ך
הם הירים של אסא עלאה חירודים לכוף בתולי דחל ועת' אחר
הזוון הכוחין סחחלין סחחלקים נם הירים עליונים כסחלקים שהם יורד
נבות סהם וחן של ישראל סבא וחכונה והענין הוא כי זוון ק"ש של
לילה נורם כוננת ותקון כלי של היסוד רנוקבא שתוכל את"כ
בזוון הזם להתעלות סין נוקבין וסור ההכוננות זה תוא כי הלא
עליית הנשמות בלילה חוא בראם של המלכות שחוא חיסוד שלת
והוא נקרא "ר אשר הוא סוד כוזנת פסוק בירך אפקיר רוחי שאנו
אופרי בלילה והלא הענין הוא כי ח' נבורות שהם ח'אוהיר
א'הים וח' אותיות מנצ"ך ושרשם הם למעל' נח' כקומו'בחוסב'
בסוסא בררוצין כ'רין באצבעין ובכל אחר כהכקוסות או כלול'
כל הה' נבורות רק נשאינו ניכרת שם רק נבורה את'לבר בחוסכה
בה כלולין וניעלסין כל הח' נבורות וכן הוא כפוכא אכנם בפוף
הה' מקוסות שחוא סוד האצבעות שם נתנלו כל תא' נבורו' ולכן
היו כנגרם ת' אצבעות שהם סוד היד הנ'ורד זו תיא כין הבינר'
אסא יצלאה ומשם נמשכות לככה ער יסוד הכלכות ותקנר'
ויצלאה כחינות כלי הענין כי הלוא אין האשה כתקנרות כביאת
ראיתה נם אכרו חז"ל אין האשה כורתה ברית אלא לסי שעשאה
כלי פירוש כי סקבואת הראשונה נותן הזכר בנוקבא ת' נבורו'
ואלו הן נשארת בה תמיד בסוד שם כ"ן דהוא רוחא רשרי כנזכר
ובכהם פעלה סין נוקבין תמיר כשאר הב'או' יש שם הכל לקבל
השפע ולציירה בצורת ולר ואם לא היתה אותה הכלי היו כל
הטפע ולציירה בצורת ולר ואם לא היתה אותה הכלי היו כל
הטפות ת"ה לכה לכלכלה ולכן אין האשה כתקנר' וסקיא' ראשונה
כי אות' המפה יעש'אות' כלי ואין ולר כעצי'עה שיחיה שם תחלת
כתינה כלי ואסנם בזוכן הראשונים חיו כוציאים הכחלים כאצבע
והיו כסתעבץ ביד והענין כי כדי שביאה ראשונה לא תהיה לבעולה
לכן הן כסתעבץ באצבע כדי שתחיה בה ניכר כלי שכה כסוקן ואז
תוכל להתעבר כסיאה ראשונה והנה גם בחינה זו היתה בנוקבא
העליונה סלכות כי ירדה היד העליונה של אבא כיכור שלה ושם
מיעבה ביד ונשארה שם אותם הת' אצבעות לצורך כלי המלכו'ת
וזהו שאסר הפסוק מקר"ש ארנ"י כוננו ירך פי' הפקרש הנקרא
ארנ"י כוננו אותו ירך העליונים ואסנם כאשר המוחין סהלקים
בכל יום כנורע שהם נה"י ראסא מכל שכן שגם חיתי שלה שהם
יותר נבוה הם כסחלקים כשם ולכן בלילה אנו צריכים להכשיך
אותם הירים ולחקלה בחינה כלי לצורך זוון הזום ולכן אין זוון ת
סרגיל לנשמות תרשות רק לחרש נשמות השניות רוכנת כרך
שגם חכלי שלה נחחרש בלילה נק"ש ובשכמ"ל כאשר יחבאר
בסקומו ואחר שאמ"ק"ש ונעשה כה בחינות חכלי אז אנו אומרים
"בידך "אפקיר "ויחי באותו היר שחקנות עתה שם אפקיר רוחי
כדי שתחזרנה ואח"כ בזוון היום בכר סוציא חכלי פחוקן ויעשרו
נשמות תרשות רק שהוא בסור אתיר באחור כנזכר וכן הוא באמ'
ואסא כי בסחלה שכת ישראל אז סודעון אבא ואסא ואז נסור זכרת
אותן המוחין נותנת גם כן למלכות ביחוד בשכם"ל להוציא נשמו'
חרשות כנזכר וכן נזכר בתיקונים כי שכת כנגר גינה ובשבמל"ו
כנגר מלכות והנה לפי שבאצבעות יד שמאל נתלו הה' נבורו'
כי'ת חסרים נתלו באצבעות יד ימין לכן הוצרכו למסוך אותה
הסלכות בכל יום בתפילת של יד לקשרה בזרוע שמאל שהיא
כנגר נבורה הור דאדר אנפין שהיא שורש הדינין כולם ועל ידו
יסתקן כל הדינין שכת כנודע כי אין פתוק תדין לא בשרשו ואמנם
כבר ידעת כי חסלכות נקראת אסת"ר אשר רחם צר וחביבה על
בעלת כי היא תסיד בתולה ופעינה פתו' ולכן בכל יום אנו צריכין
לחדש בה בחינת כלי שכת וחנה ראיתה סה שבאתנו בעליר'
תנשמות בעת שינתם בלילה כן הוא סוד השינה והדורמים ד"א
כי נשסתו עולה לסעלה אל תביאה לחיו' שם בסוד מין נוקבין כדי
לזונ את אבא ואסא שישפעו באותו זוון סחין לצורך הסלכו'ת כדי
לבנותה ולהגדילה כמותו ואסנם אם גם שגיהם ול"ן היו עולים
בסוד מין נוקבין הנה היתה צריכה לקבל הכוחין על ידו ובזה לא
היתה נגדלת בשיעור סרתי כיון שהאדחת כאה על ידי אחר
שחיתה שוה אליו ולכן חוא לבדו עולה בסוד מין נוקבין ואח"כ
נותנין המוחין לה לעסה שלא על ידו ותנת נשמות שלנו אנו ראוי'
בסוד השנה שיעולים של הזכרים ושל הנקיבות ואסנם כי כיון

שער קרית ארבע

שצריך מין נוקבין אלו הנשמות הוא לצורך ההתרשית הנשמות של הזכרים של הנקיבות לכן צריכין לעלות בין זכרים בין נקיבות כי מין נוקבין של חזכרים מתעלים לצורך הנקיבות ומין יוקבין של הנקבות מתעלים לצורך הזכרים כי לעולם אין מין נוקבין עולים אלא לצורך עילוי וכן כשצריכים ת"ן מזחין אז יעלו שניהם בכור מין נוקבין ת"א מעלת מין נוקבין לצורך נוקבי"ם מילת לצורך י"א ואז כין שבא חשפיל לשניהם א"כ מזכרת הוא שהזיה הנקיבה מפלה לזכר אך בשחפיל לצורך הנקיבה לבד או עולה זעיר לכרסו בסוד מין נוקבין לצורך נוקבה ואז היא נופל מזחין שלח בעצמה שלא על ירכי אלא בשים מעיניכי יחד מזחין שלו ושלה כדי שיטלם הוא תחלה חכל הנה ביארנו שני רישין אלו יחד כסדרן זה באר חיסד דהיינו רישי ניקח חקליפו"ת הארו הנהורות קדם שיכנסו כתיר ודרוש כתנות היד וכלי של מלכות ויעשה אותך כאפרכסת לשמוע רברי אלהים חיים ויין שכח אותם עיניכם יום יא חכור מל תשכח הכללים הללו כי כולם צריכים לך אז תניל באלהי ישראל ובקרוב ישראל תתהלל יחברך י"י לעולם אמן ואמן:

פרק פז

יגען החשפיע היתה באופן זת שאמא האירה וחשפיע דרך היסוד שלה בפנימיותו של זעיר הת' חסרים הנו שהיו כה תור הרביעי בסוד כלי יסוד דיוקן ונכסף נוקבי רזיעי עד סוף שלישי העליון של ת"ת כי עד שם פנימיות האורות היסוד של אמא אל הראש של זעיר נשאר פנולה כי אין דרך השלבוש לכסדרי הפנים וכלל זת יהיה כירך כי כל סוד שלבוש שהוא בתחון תסיד הראש פנולה והלבשת זו שבתחון היא בסוד דין והו סור ויעשה אלהים לארם ולאשתו כתנות עור ולבישם ואסרו חכמים ל' כבפסרו של ר"ם היה כתוב כתנות אור שהוא בסוד אור פנימי ואלו הם בסוד עור שהוא דין כאשר יתבאר והוא רמז להלבש זו שאמרו שעשתה אמא לזעיר בכלי שלה שהם בסוד דין להיותם כאמא דרינן מתעלין סיבת והיינו שהזכיר תכתוב ה' אלהי לרמוז לאבי ואמא וכלל זה יהיה בירך כי לעולם כשסתם שפים כלי אמא תכיר כלי אבא הם בתוכם ולכן נקראו כתנות אור זעיר אור מצר אבא ועור מצר בתינות כלי אמא:

פרק פז

בקטנות שני היינו עבור שני נתקבלו איבריה שבבור נתגדלו והיו יכולין להתקבל את"כ ובתוך מעי אמא קבלו בליהם תארה בתוך מאו מעי אמא ואותו אור לעולם דבוק בהם נמצא שבליהם יש להם אור פנימי מאור תינן בסוד כוס של ברכת שצריך שפיפה מכסנים תדחה בתוך ואחר התארה הוא בראר שני שמבררת חכלים מן הרעים את"כ ילדת אותם בצביונם ובקומתם אחר כך צריך לתת לת' מוחין כי הקטן הנמשיש לו ראש אין לו דעת ואצריך לתת לו מוחין שהם בסיס הדעת דהיינו תכסה ביתדעת שהם תתרין מוחין ותתרין שעריו בשאר נבאר וכלל הדברים שמפגימיות הת"ם הנשברים הנו נעשו הכלי של פרצוף ז"א ונוקבה הנזכרים נגדלות אמא ונחנים לו הארת ונעשים אור פנימי לו ולנוקבה תאת היא הזיאה הראשו' מעבור ראשון ואחר כך אמא אחר שיצאו לחוץ היא משפיעה להם חסרים כמו דיניקת משם אחיה שלח בסוד אלדד ומידד ות"ל היניקת נתגדל ז"א ואת"כ חזרה אמא ואתרכינת עליה ויניקת מיניהו היינו שנתקבל זעיר חלת גו חלת כמו שנשה אריך וכן גם כן עשתה נוקביה איבריה כבר יצאו בפועל בגדולת ה' הגו' ואת"כ בקטנות שני היינו כעבור שני קבלו כליהם הארה מבתוך מאור אמא ואותו אור לעולם רבוק בהם וכליהם יש להם אור פנימי ואו' חצון ואחרה חוצה מבררת אותם הכלי מהרעים ורע כי כל הכלים שנכנל היולמות יש להם אור פנימי ואור חצון וכל החיצוניות הוא אתוריים תיבות של רעים כי כל אחוריים הוא דין תבתוך הרעים של השברי כלים כנגר ב"ץ ותהים מרחוק כאור החיצוניות הזה והם נהנים הקליפית והוא רוזקא בבריאה שרזי עומדים מרחוק אבל כיצירה הם שוים אבל לא פעירבים ובעשיה הם פעירבים מרע עבור והעליה הוא התיקון וכל כוחותיו בתחתונות לעלות תעלתו ולעשות מאור חיצון אור פנימי כאשר אבחול בבחות התחילות בצורה קכ"ה ושבעתיה ובין שבעשרה מאורותיים ההיצונות שלא יהנו ויעלו הקליפות עמהם וזה לא יתיר אם לא"ר השפיעה עליהם מאור אבא ואמא דרך גרם הסעלות דו בזה הכלל הנרול שבתבנו את"כ צריך ליתן להם מוחין כי הקטן הנם שיש לו ראש אין לו דעת וצריך לתת לו מוחין שהם בסיס הדעת בהיינו תכסה ביתדעת שהם תתרין מוחין ותתרין שעריו בשאר נבאר וכלל הדברים שמפגימיות הת"ם הנשברים הנו נעשו הכלי של פרצוף ז"א ונוקבה הנזכרים נגדלות אמא ונחנים לו הארת ונעשים אור פנימי לו ולנוקבה תאת היא הזיאה הראשו' מעבור ראשון ואחר כך אמא אחר שיצאו לחוץ היא משפיעה להם חסרים כמו דיניקת משם אחיה שלח בסוד אלדד ומידד ות"ל היניקת נתגדל ז"א ואת"כ חזרה אמא ואתרכינת עליה ויניקת מיניהו היינו שנתקבל זעיר חלת גו חלת כמו שנשה אריך וכן גם כן עשתה נוקביה איבריה כבר יצאו בפועל בגדולת ה' הגו' ואת"כ בקטנות שני היינו כעבור שני קבלו כליהם הארה מבתוך מאור אמא ואותו אור לעולם רבוק בהם וכליהם יש להם אור פנימי ואו' חצון ואחרה חוצה מבררת אותם הכלי מהרעים ורע כי כל הכלים שנכנל היולמות יש להם אור פנימי ואור חצון וכל החיצוניות הוא אתוריים תיבות של רעים כי כל אחוריים הוא דין תבתוך הרעים של השברי כלים כנגר ב"ץ ותהים מרחוק כאור החיצוניות הזה והם נהנים הקליפית והוא רוזקא בבריאה שרזי עומדים מרחוק אבל כיצירה הם שוים אבל לא פעירבים ובעשיה הם פעירבים מרע עבור והעליה הוא התיקון וכל כוחותיו בתחתונות לעלות תעלתו ולעשות מאור חיצון אור פנימי כאשר אבחול בבחות התחילות בצורה קכ"ה ושבעתיה ובין שבעשרה מאורותיים ההיצונות שלא יהנו ויעלו הקליפות עמהם וזה לא יתיר אם לא"ר השפיעה עליהם מאור אבא ואמא דרך גרם הסעלות דו בזה הכלל הנרול שבתבנו את"כ צריך ליתן להם מוחין כי הקטן הנם שיש לו ראש אין לו דעת וצריך לתת לו מוחין שהם בסיס הדעת ד

שער קריה ארבע קב

לחם חיוה וחמש חבורו׳ הם כפרקין ס׳ זעיר ותו מיה האוכל לפרקין לארץ כדי לגדל לנוקביה שתחלתה חויתה מגב לפרצוף הוא משדי החסדים וגדולה מן תבונות כאשר נבאר בעורה קכ״ח ושכינתיה וחילוק החסדים בזעיר הוא בשי״ן האופן חסד אחד שלם לגדולה של זעיר חסד א׳ שלם לגבורה של זעיר וחסד אחר שלם ל״ח של זעיר אלא שצריך אמה לדעת כי השני חסדים שנכנסו בזרועות נבנסו מכוסים כולם כי הם מפאת א נא ומכוסים ס׳יסוד אמא ועמה הכפי נכנסים בדעת זעיר ושי״ן החסד שיורד ל״ח לא היה כי אם השליש לבר מכוסה בשליש ח״ח זעיר והשני שלישים סגולים ומפעם להיות יסוד אמא הנכנס בדעת זעיר קצר ושלם בזה השליש המכוסה של ת״ח ולכן חשני שלישים של החסד יוצאים סגולים לשני שלישים של ת״ח והחסד׳ נ״כ של נצח והוד הם סגולים מפני שכל החסדים יוצאים מיסוד אמא ונצור יסוד אמא לחיותו קצר שתמו של אשה ומבשרי אחזה אלוה נשלם בשליש ח״ח ואפי׳ עד שם לא היה סגיע ולולא שחרכיב׳ והשפילה קצמה ובזה חגיע עד שם נכנסו שני שלישים של חסר שש שם שני שלישי׳ של חסר שנכנסו בת״ח סגולים וגם השני חסדים של נצח והוד סגולים נכנסו שש שני שלישים חסר חשני חסדים סגולים כבור אור חיצון ושני חסדים ושליש מכוסים בסוד אור פנימי ונאל״ר כי חזרינן לחיצרנו כל א׳ מדה חסר שלם להיו׳ כי נכנסו מכוסים אבל בת״ח להיות ששני שלישים הנכוסים נו נכנסו סגולים מכפיק לאלו השני שלישים שבו שליש אחר ל״בר מהחסר מפני שצריך אותה לדעת וה הבלל ששליש חסר א׳ אחר סגולה מכפיק לשני שלישי הכרח נכנסו לפני זה שהחסר הנכנס בת״ח זעיר שליש אחר מהחסר נשאר מכוסה עם השליש של ת״ח ושני שלישים שנשארו סגולים שליש האחר לקחו השני שלישים של ת״ח לעצמם והאחר ככה האור חגדול בלם לאחוריו ונעשו׳ מפנו ראש נוקביה שער עתה היתה בסוד אב ותו מאמר תרשב״ג ונפקת מכץ תרוחי כאשר נכאר בסקומו ולזה הסוד׳ שעולה בשם ארב״ שצריך לשים אותה בשליש חעליון כמו שהמלכות יוצאו׳ מהשליש העליון תזו והיה שו׳ בצריך שיש שם אחיזה לצרי לכן יצאתה לאחור לחגן על הקליפה כאשר נבאר בעורת קכ״ח ושכינתיה ומהשני חסדים סגולים שנכנסו מחוד זעיר נעשו מהזין לנוקביה כאשר תדע בעורת קכ״ח ושכינתיה:

פרק פט

נחזור לחסר אשר ירד ל״ח ל׳ היות השני שלישים שלי״ו סגולים וכן השני חסדים שירדו לנצח והוד חנו״ח אותן התאורות החזקות הסשיכו אורייתן את החמש גבורות שי״ן בדעת הוא השני חסדים ושליש שהיו מכוסים בזרועות ושליש העליון של ת״ח וכל החסדים ומגבורות יהיו יוצרים עד היסוד והארחם מספקת לחשלמה חשליש שהי׳ נערך מפנו וגם לחגדילו ולהחיותו והנה תחמש נבורות נשוורו שם מפקת לעתיד המלכות כמעם והיה האוכל לפרקין לארץ והחסדים חנוצרים נכח החארה הגדולה באור חזר לעלות סגולים ואחת החארה עצמה חכפיק להשלמה הדעת בקברים דרך עליו אלא לפי גדולתו חתרכ׳ חאור כולם להשלמת חני שליש וכאן הספיקת התארה של ת׳ החסדים וה׳ נבחרו להשלמה חני שליש אחר ועוד שרתי הגבורו׳ משתנו׳ כאן אצל יסוד אמנם הה׳ חסדים אשר אמרנו שהם נפשכי׳ כולם יוצרים עד היסוד הנה הם תחזים בכח החארה הגדולה כ״על״ע סגולים שמקפתם באו קצתם באור פנימי וקצתם באור חיצון וכ״ן עתה חוזרין באור מפקף ואור החסדים חחזר ומתעל״ם ומ׳ול״ע הוא סוד חסר דנ״ק כפום אמה האפור כזחר ולהיות שאמרנו כלל למעלה שליש אחר סגולה מהחסר מפפיק לשני שלישי׳ חסר׳ זיש ראיה מה״ת שאמרנו שלשי שלישיו מפפיק שליש מהחסר הסגולה כי השליש האחר בלם לעשות ראש נוקביה דזעיר אם כן עתה באור מפקף מספיק לכל מדה של זעיר שליש ואני מהחסר שיורד אחר כך לגמרי מספיק שליש ואני לעצמה מהחסר אשר יורד מדע׳ זעיר נשא שליש ואני נם להוד מספיק לו שליש ואני לעצמו נשאר שליש ואני מאלו חשלשה שלישים משליש אני של נצח יוצאת תכסה של נוקביה דזעיר מהשליש ואני של הוד יוצאת

שער קריה ארבע קב

בינה של נוקביה דזעיר מהשליש ואני של הוד יוצאת בינה של נוקביה דזעיר והמפע שצריך שליש ואני מפני שמדת הכבוד היא שלשת שלישים ולכל שני שלישים של המדה מספיק שליש אחד מגולה מהחסר נמצא שמאלו השלישים של החסדים שמנצח וחוד נעשו חמוחין של נוקביה:

פרק צ

עתה אשר חארו חאורות באור מפקף נמצא שהחסדי׳ שירדו מכוסים בגבורות של זעיר שהם גדולה נבורה ת״ת באור חתר חארו לחיות סגולי׳ אם כן יש יחוד בכל מדה של זרועות זעיר גדולה נבורה שליש ואני מהחסד׳ של דעת שירד בו ונצרך אותה לדעת מה נעשה מפנו בשלמא מאותן של נצח והוד נעשו מהזין לנוקביה מהוצרכו לשם אבל אלו מה נעשה מהם מזה השליש ואני שיש מיותר בכל אחר אבל צריך ליסד כי שליש אח׳ לבר מהמיותר בגדולה זעיר עלה להכסה זעיר ונשאר ואני בסקומו ושליש אחר מנבורה המיותר עלה לבינה של זעיר ואני נשאר בסקומו ואל״ין השני חצאי של גדולה נבורה עלו לדעת של זעיר ואם תאמר למה כאן למחין של זעיר שהם חכמה ובינה ודעת מספיק לחם שליש אחר לבר לבל חיותר ולזרועות ולשוקיים צריך שליש ואני והבון׳ להיות ששם בדעת זעיר נכללו מעיקרא החכשח חסדים ונם החמשה נבורות ויש לנו כלל שכל דבר של קדושה ורוחניות אף על פי שכתמצא מפנו ומסתרד אנו ואנו ונאור ההארה בסקום׳ ואינה נעקרת לנמרי אם כן לחיו׳ שהי מעיקרא בחוץ דעת חמשה חסדים וחמשה נבורות היתה בל בך ההארה אשר הספיק לדעת׳ וחתמשם לשכניו חכמה ובינה ומספיק להם שליש אחר לבר ובמקום החצי שליש יש להן אותה התאורת:

פרק צא

ועתה צריך לדעת כתר של זעיר מהיכן נעשה הכוונ״ת שכבר בת״ת שלו יש שני שלישים מגולים ונם אמרנו שחשליש אחר מספיק לעצמו וחשליש אחר יעשה מפנו ראש נוקבי׳ מכח חכלילית אשר בוקע חאיר לאחוריו מזה השליש עמו שבוקע לאחוריו ולקח קצתו לכתר זעיר כי לא חוצרך כל השליש הזה של החסד׳ מגולח לראש נוקביה אלא מהציו נעשה ראש כתר נוקביה ומהציו נעשה ראש כתר זעיר ולא חציו מפפ אלא יוצרך מעם ולקח ראש כתר זעיר מראש כתר נוקביה נם יודעת ששני״ש אחר יש בת״ת מכוכח למיכך היה יכול לכבול שליש אחר שיורד ברוזכו מן החסדים ששם נשלם יסור אמנא עתה כשחתר הראור מגולח בסוד אור מקף נם זה חשליש המכוכח חזר לחיו׳ מגולת׳ ואינו צריך כולו לזה השליש של ת״ח הנשארת מכוכח לא נשאר חצי שליש מזה מחכח נם כן כמו שנשאר בנצח הוד גדולה נבורת שליש מהצי אם כן מזה חצי שליש שהיה מכוכח עתה חיא מגולח שנעשה מפנו ראש נוקביה וספנחם נעשה כתר של זעיר וכחזיר׳ שאמרנו לם עלה שנת״ י אמא נכנסו כחון זעיר לחגדילו נמצא כי עתה חצי ת״ח תתחתון של אמא יכוא על ראש הגלגולת של זעיר ונעשה כתר זעיר מכל אלו הפרשים מזה חצי תחתון של ת״ת אמא ומהחצי שליש המכוכח הנעשה מגולח ומרוכז של אותן שליש חמבולח אשר בקע ונעשה מסיעותו כתר נוקביה מאחוריו ולכן אומר תרשב״י ע״ה מכין חדדתי לאחוריו וכאן היתה קצרת קפרוס שאמר״א לשני מלכי״ם ג״א ונוקבי׳ להשתמש בכתר אח׳ להיות שני כתרים שלהם מזה חשליש חאמור ותמעטת נוקביה שלא לקחה חצי אלא מיעותו זעיר לקח רובו ועיקר סוד המיעוט שאמר לה צאי לך בעקבי חצאן יחבאר בעזרת קכ״ח ושכינתיה:

בסקומו בתחנית חמלכות מתנוחה שהם כ״ץ
הנקראים מחנות שכינה:

פרק צב

ואם תשאל למה כתר נוקביה יוצאה מבין חדחזי של זעיר ולמטה

שער קריית ארבע

וְהֵם גּוֹלְדִים שְׁרִין וְחֵין וְלִילִין וְהֵם נִקְרָאִים בְּנֵי אָדָם שֶׁנֶּאֱמַר וְנֶגַע
לֹא יִקָּרֵב בְּאֹהֶלְיךָ וְכִבֵּר כִּי יֵדַעְתָּ כִּי תִזְכֹּר שֶׁל הַקְלִיפָּת נִקְרָא
לְיִחוּד נֶחֱשׁ בְּרִיחַ עַל שֵׁם חֲבֵרַת הַתְּכוּן וְהַנְקֵבַת נִקְרָאת נָחָשׁ
עֶקְלָתוֹן עַל שֵׁם אֲשֶׁר סִעֲקָלַת לְפְנֵי אָדָם וְהַהֵכוּ לְכַמָּה יְקוֹלִים
עֵר אֵין הַבְּלִיָּה · וְהַנְּקֵבָה כַּאֲשֶׁר הִיא עוֹשָׂה זְוּוּ הוּא לְהַת לְהַ כַּת
וְלִקְבֹּל שִׁפְעַ לְהַשְׁפִּיעַ אֶל הַתַּחְתּוֹנִים · וְהַנָּחָשׁ קָדוֹם שֶׁחִבֵּא אֶ"ח
הִיא לוֹ יָדַיִם וְרַגְלַיִם וְהִיא עֲשָׂת וְתָנָה עַל יְדֵי חִבּוּק וְרִבּוּקוֹת זֹת
בְּזֹאת יֵדַע לוֹ ר' יָדַיִם וְרַגְלַיִם לְפְנֵי אָדָם וְהַהֵכוּ לְכַמָּה יְקוֹלִים · אֲחוֹר שֶׁחִטְּא
יְרוּדוֹ הַמַּלְאָכִים וְאוֹ קְצָתוֹ יְרִיעָה וְרַגְלֵיהֶם וּפְרוּשׁ קְצָתוֹ הוּא אֲשֶׁר
נִסְתַּכֵּן אוֹתָם ר' קְלִיפוֹת מְחוֹרִי לְהַטְהָרָה לְמִקְוֶה לְהִיוֹתָם כְּחוֹרִי
קְדוֹשִׁים כְּרֵי שֶׁלֹּא יְהֵא חִבּוּק וְרִבּוּקוֹ לְהַנֵּקִיב עִם הַחֹבֵר כְּמוֹ שֶׁהָיָה
מְקוֹמוֹ וְנִמְצָא יִסְתַּחֵק הַקְּלִפָּה מִקֹּם שֶׁלֹּא יַעַמְדוּ תּוֹלְדוֹת וְהִשְׁפַּע
שֶׁלְּהֶם הָיָה לְהַעֲכִּיר תּוֹלְדוֹת קְדֹם הַמַּ"ח לְטָרַ פְּרִיָּה וְרִבְיָה
שֶׁל אָדָם כִּי לֹא הָיְתָה הָאוֹת בָּעוֹלָם אִם לֹא הַהַשְׁפָּעָה וְבֵן יִהְיֶה
לְעָתִיד לָבוֹא שֶׁיִּתְפַּלְּלוּ הַצַּדִּיקִים לְתֵת לָהֶם הָאוֹת לְהוֹלִיד בֵּן צַדִּיק
בְּדוֹרוֹתָיו בַּת תּוֹלְדוֹת כְּמוֹ שֶׁרָשׁ הַנַּעֲלָם בְּסִפּוּק וְיִעְתַּר יִצְחָק לַיְ"
לְנוֹכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עֲקָרָ"ת הִיא וַיִּן הָאוֹת נִמְצָא וְרִי בַּת סָה שֶׁבְּאוֹתוֹ
הַמְּדִינָה בְּקְלִיפָּה וּבְקְרוֹשָׁה כִּי נַה לְעֻמַּת זֹאת עָשָׂה אֱלֹהִים וְכֵה
שֶׁאוֹכֵר הַסִּפּוּק אֲצֶל בְּעֻלַּת אוֹב אוֹ שֶׁל אֹכֵר רְאִיתִי אֱלֹהִים עוֹלִים
מִן הָאָרֶץ יוֹבֵן אַחֲרֵי שֶׁבְּרֵע בְּחִינוֹת שֶׁכּוֹל שִׁקּוּל בְּמֹאזְנַיִם וְאַחֲרֵן הַיֵּאוֹ
הוּא אֲשֶׁר לְעֻלָּתוֹ עַל יְדֵי אוֹב אֲבָל מַה שְׁעֻלַּת הִיא אוֹתָהּ הַבְּחִינָ'
שֶׁהִיא בְּקֹבֶר וְעוֹמֶדֶת עַל הָעֲצוֹת הִיא שֵׁנָה עַר תְּחִיַּת הַמֵּתִים לְפִי
שִׁיּוּ"ת בְּחִינַת אֱלֹהִי"ם בְּנַפְשׁ שֶׁל כָּל אָדָם יִשְׂרְאֵלִי כְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ
חֲמִשָּׁה שְׁמוֹת לְנֶפֶשׁ וְכֵן נֶפֶשׁ עֻלָּה הִ"אֱלֹהִים וְהַחֲמִשִּׁי הִיא הַסְּדִרִ"ג
הַתְּחִתּוֹנָה הַנִּקְרָא הַבֵּל"א דְּנֶפֶ"שׁ לְפִי שֶׁחֵלֶק הַנֶּפֶשׁ עֶצְמַת שׁוֹמֵר
עַל הַקֶּבֶר עַר שֶׁנִּתְעַכֵּל תִּבְשֵׁר שֶׁנֶּאֱךְ בְּשָׂרוֹ עָלָיו כֹּאֵב וְנַפְשׁוֹ עָלָיו
הָאֹבֵל שֶׁאֵין לָהּ מְנוּחָה וְאֵין מְקַבְּלִים אוֹתָהּ לֹא בְּגֵיהִנֹּם וְלֹא בְּגַ"עַ
רַק הִיא מְנַדֶּדֶת מִדּוֹר לְדוֹר עַל הַקֶּבֶר וְאֵינָהּ נִכְנֶסֶת בְּתוֹךְ הַקֶּבֶר
וְאֵלּוּ הַנִּכְנָסִים בְּתוֹךְ הַקֶּבֶר הֵם סוֹד אֱלֹהִים רְקָפְנוּת וְזֹאת מַה שֶּׁעָלָה
עַל יְדֵי הָאוֹב וְכִשְׁעֹר הַנֶּפֶשׁ נֶהֱפָּךְ נִימָא בִּית פַּלְטָא סְסוֹדֵי חֲרֵשׁ
מַתְבְּתָא דְּ"שְׁלַח לָךְ וְהוּא סוֹד עָמֹק חֵיאוֹן יַעֲלָה עַל דַּעַת לַ"ב
הָאָנוּשִׁי לְהַעֲלוֹת רוּחַ דְּקְדוֹשָׁה וּמִי מְעוֹרֵר אוֹתוֹ וּמִפְּנֵי שְׁצַדִּיקִים
אֲנַחְנוּ לְבָאֵר עִנְיַן הַלָּץ שֶׁהוּא הַצֵּל אֲשֶׁר יְרֵא מִלְּפָנֵי אֱלֹהִים לְצוֹרֵךְ
בִּיאוּר פְּרָקִים אֲחֵרִים נִבְאֵר עִמּוֹ כְּעֹם וְנֹאוֹת שֶׁאוֹתוֹ תּוֹלְדוֹת הִלְּצָנוּ'
לְהִיוֹת בְּצִלִּים בִּיאוּר כְּכֵן כְּתִיב וַד יְהִיד לֵץ שְׁמוֹ וְהִנֵּה עִנְיַן הוּא
שִׁישׁ בְּאָדָם כ' בְּחִינוֹת מֵהֶם הַכְּעֹם וְהַנְּאוֹת וְהָאֱמֶת הוּא שֶׁשִּׁיעוּר
בְּאִים מִצַּד הַנְּאוֹת שֶׁאֵם הָאָדָם לֹא יַחְשׁוֹב עַצְמוֹ לִכְלוֹם לֹא יִכְעֹס
אֲבָל כּוֹף טוּף הַנְּאוֹת הוּא עִיקַּר שֶׁהִסְתַּגְּלוּת הוּא בְּעַצְמוֹ עַ' וְשׁ"ת
כִּי תּוֹעֶבֶת ה' כָּל גְּבַהּ לֵ"ב וּל"ג אֲלוּ הֵם לֵ"ב אֱלֹהִים שֶׁהִתְכַּבְּרוּ
זְבָחִים י' סִלּוּ נְאוֹת לִבְּךָ וְבִשְׁהוּא מִתְנַאֶה בְּכִיכּוּל אֵין אֲנִי
הוּא יְכוֹלִים לְהַרְבּוֹת בְּעֹל' שֶׁהוּא שִׁשָּׁה קְצָוֹת לְפִי שֶׁהִסְתַּגְּלוּת נוֹרָם
לְאֵלּוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים שֶׁעוֹלִים לְמַעְלָה לְאַחַת כַּצַּל תַּעֲלִיק שֶׁהוּא
בְּשֵׁשׁ קְצָוֹת וְאוֹ מִסְתַּלֵּק אֶבָא לְמַעְלָה וְאוֹ כְּאֵלּוּ רְחִיק רְגְלֵי הַשְּׁכִי'
וְמִסְתַּלֵּק י"ת מֵאֱלֹהִי"ם וְלֹא תּוֹא בְּחִינַת אֱלֹהִי"ם כִּי יוֹ"ד פְּעָמִי"ם יִ'
הוּא שֶׁהוּא אֱלֹהִים דִּינִין וְיוֹ"ד פְּעָמִים ה"א תּוֹא עוֹלֶה ר' הוּא
אֲחֵרִים אֱלֹהִים וְיוֹ"ד פְּעָמִים ה"א עוֹלִים ק"ן צִירוּפֵי אֱלֹהִים
וְמִסְתַּלֵּק י"ת מֵאֱלֹהִים וְשָׁאֵר אֱלֹם וְחוֹ שֶׁאוֹכֵר הַסִּפּוּק עַל יוֹנֵךְ
אֱלֹם רְחוֹקִים וְשָׁאֵר נִקְרָאת יוֹנָה שֶׁ יוֹנִי בְּחִנּוּי סֵלַע שֶׁהוּא
הַנְּשָׁמָה שֶׁל הַת"ה בְּעֹה"ז וְהִשְׁמִיעֵנִי אֶת קוֹלֵךְ בְּתוֹר' וְנָאוֹר' הַנְּשָׁמָה
אֱלֹם לְפִי שֶׁבְּתוֹרָה מְמַנֶּה ת"ה וְחוֹ שֶׁאוֹכֵר הַכְּתוּב וְלֹא יֵאוֹרֵךְ יָמִים
כְּאֵל אֲשֶׁר אֵינוֹ יְרֵא מִלְּפְנֵי אֱלֹהִי"ם פִּי הַרְשָׁע הַזֶּה לֹא יַאֲרִיךְ יָמִים
קְצֵל הַחִיצוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר אֵינוֹ יְרֵא מִפְּנֵי אֱלֹהִים וְנִשְׁמָה מְתַנְאֶרֶ
מַתְעֶלֶה לְמַעְלָה וְכֵמוֹ שֶׁהָאֵל הַזֶּה אֵינוֹ מַאֲרִיךְ יָמִים כֵּן הָרְשָׁע
הַזֶּה לֹא יַאֲרִיךְ יָמִים וְשִׁ"ת זֹ"ר יְהִי לֵץ שְׁמוֹ שֶׁכְּשֶׁהַצַּדִּיק הַזֶּה הוּא
יְהִי פְּעָמוֹ מְצֵר הַנְּאוֹת אֵין לֵץ שְׁמוֹ הוּא בְּעַצְמוֹ עַ' אֲבָל הַבּוּשָׁה
אֵינוֹ עַ' אֶלָּא כְּאִלּוּ עֹבֵר עַ'· וְלִפְי שֶׁהוּא אוֹתוֹ בְּנְאוֹת גַּם כֵּן
בְּמוֹ שֶׁפֵּרַשְׁנוּ מְצֵא הוּא פְּתַם נִשְׁמוֹת אֱלֹהִים וְאַרְצוֹת לְפִיכָךְ
קָרֵם עִם הַכּוֹלֵל עוֹלָה אֱלֹהִים אַתְּי לְפִי שֶׁפּוֹנֵם בְּשֵׁנִים אֲבָל
עִיקַּר פְּנִימִיּוּת כְּאוֹבֵ"ע נִתְנוּ שֶׁאוֹכֵר הַסִּפּוּק כּוֹבֵר הָאֵכֶן וְגַבֵּל הַחוֹל
וְכֵעַם אֲוִיל כְּבֵר מִשְׁנֵיהֶם · פֵּרוּשׁ בְּכֵרֵם הֵם הָרִינִים שֶׁהֵם מְצֵר
הַמְּלֵכוּת שֶׁנִּקְרָא אֵכֶן וְגַבֵּל תַּחוֹל פֵּרוּשׁ נַפֵּל מֹשֶׁה וְהֵם הָרִינִים

מְאֹמָא שִׁשָּׁה אֶחִי"ח הָעֻלָּת ד"ם בְּחֶשְׁבּוֹן אֲחוֹרַיִם שֶׁהוּא נִי הוֹ"ל
וְכֵעַם אֲוִיל כְּכֵר מִשְׁנֵיהֶם לְפִי שֶׁהוּא אֶחָז וְזֹאת בְּשָׁנִים וְכֵיהוּא
שֵׁב בְּתְשׁוּבָה וְסִתְּקַ כְּנִיעָה חָשׁוּב וְתִכּוֹן בְּסִלָּת יִ"א שֶׁהוּא סְלִי
שֵׁם י"ת שֶׁנִּסְתַּלְּקוּ בְּעֵת וְסִתְּיר אוֹתָם לְמִקּוֹם הַהוּ שֶׁאוֹכֵר
הַכְּתוּב סְכָתָם לְרֹאשׁ כְּשֶׁאֵרם חוֹא סָך וּמִשְׁפָּל הוּא עַצְמוֹ סְרֵ
שֶׁהִיא ס"ת סְקוֹדֵם בְּאוֹתוֹ הַכֹּחַ בְּקְלִיפָה אֲשֶׁר שָׁם הִסְתַּיְּמָה נַעֲשֶׂה
בְּחִשׁוּבָתוֹ ת"ם זֶהוּ סוֹד סְכָתָם כְּרֹאשׁ שֶׁהוּא חִיבַת ס"ך ת"ם וְכֵה
נִתְבָּאֵר הַכְּתוּב לְמַנּוֹתָם עַל יְדֵי אֵלֹם רְחוֹקִים לְרֹאשׁ סְכָתָם וְהַצֵּלֶם
הַזֶּה אֵין לְכַתֹּבֶת חֵלֶק בַּת אֲבָל בְּנֵי אָדָם הֵן נוֹיִם הֵן יִשְׂרְאֵלִים יֵשׁ
לָהֶם שׁוּתָפוּת כְּאֵלּוּ וְחֵלֶ"ך אֱלֹהִים רַק שֶׁיִּשְׂרְאֵלִי יֵשׁ לוֹ ק"ן אֱלֹהִים
קְדוֹשִׁים וְהֵנִי"ם לוֹ הַצֵּל אֲשֶׁר אֵינָנוּ יָרֵא מִפְּנֵי אֱלֹהִים סְסוֹד
עֲבוֹדַת אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִסְתַּפְּחוּ וְזֹאת שֶׁנֶּ"סֶר צֵל"ם מַעֲלִיהֶם וְיִרֵ"ר
אֹתָנוּ אֵל תִּירָאוּ · וְאִם תּוֹכִיחַ תּכִיחַ פֶּן שֶׁאֵם שֶׁיִּרְשְׁתִּי לְךָ בְּזֹה הַסֵּפֶר
סוֹר מֵעֲלֵךְ הָעוֹלֶה כְּסִנַּיְנ"ם ר' מְסוֹת שֶׁאוֹכֵר אָנֹכִי אֵכֶן סְנ"ם ר'
חְסוֹת חִוֹה וְהוּא סוֹד ב"ם ק"ן אֱלֹהִים עוֹלִים ם"ר וְהַעֲשֵׂר הַיָּוֹת
הָעֻלִּים ס"ר הִיוּ מְכַבְּדִים אִשׁ שֶׁל נִיתְּם הַזֶּה וְחוֹא הָיָה צוֹעֵךְ שֶׁכֹּר
הַסְּרִירוּת מֵהַשּׁוּק שֶׁל הוֹד שֶׁקִּלְקֵל כְּמַאל שֶׁ'וְחֵקְ כַּף יֶרֶ יַעֲקֹב
וְנִסְתַּחֵק הַשּׁוּק עַל יְדֵי הַהִיוּת תְּלוּלוֹ וְהֵם הָיוּ מְסִירִים הַסְּרִירוּת הַזֹּה
שֶׁהַמַּת הַיִּינוּ כַּה הַקְּלִפָּה שֶׁל אֲנִי לֹא הָיָה אַחִיזָה כַּהַשּׁוּק הַזֹּה
וְנִתְבַּטֵּל וְהוּא שֶׁאוֹכֵר הַסִּפּוּק אֲצֶל עֻלָּת עַל יִשְׂרְאֵל וְאַתָּה עֵיף
וְיֵגַע וְלֹא יָרֵא אֱלֹהִי"ם ר' ל' שֶׁלֹּא הָיְתָה מְתִירָא כְּפְנֵי אֱלֹהִים הָרֵ
הָעֻלָּה בְּסִילוּאוֹק"ן כ"ם הָעֻלַּת עַל לְפִי שֶׁכִּדְרוּשַׁת הַסִּילֵ
דְּהַיְנוּ חִיסּוּר כְּנוּסָה סְנַעַת הַזּוּר שֶׁהֵם הַשּׁוּקִים וְהֵם יוֹתֵר אֲרוּכִים
וְהִתְפַּשְּׁטִים לְמַטָּה מֵהַבְּרִית קוֹדֶשׁ לְבֵן הַשֶּׁלֵךְ זְמוֹרוֹת לְמַעְלָה
לְהַתּוֹם הַשֶּׁפַע שֶׁל צִנּוֹר הַיְסוֹד ת"ו נָם כֵּן שֶׁלֹּא יֵצֵא הַשֶּׁפַע לְזָרִ
לְיִשְׂרָאֵל · וְיֵשׁ נִקְרוֹשָׁה כ"ם ק"ן אֱלֹהִים כְּסִנַּיְן כְּמֹא ר"ם וְנִשָּׂא
וְכְמוֹאָה וְסוֹאוּ אֲנִי ס"ר סְמוֹת אֶת הָאִשָּׁה וְחִסְנָא לְצֵלֶן שֶׁל'
וְאִתְרִיתָא סְרָה כְּלַיְנָה · וְנֵאסֹר אֲשֶׁבְלוֹת סְרוּרוֹת לְמוֹ וְהוּא סוֹד
נָם תְּנִיַּן חֵלְצוֹ שֶׁר הַנִּיקוֹ נוֹרְהֵן וְהַחֵלֶב שֶׁבַּאֲשֶׁבְלוֹת הָאֵלֶּה הֵם
חֵסֶת תְּנִיַּנִים וְחִסְנָא לְיִצֶלֶן וְעַל זֶה נֵאסֹר וְהֵם טָעִים עֶקְלְקָלוֹתָם
יוֹלִיכֵם ח' אֶת פּוֹעֲלֵי אֹ"ן שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל וְהוּא יִפְרֹה אֶת יִשְׂרָאֵל
מִכֹּל צָרוֹתָיו יְחַבֵּךְ יי' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

פרק צג

נחזור לְעִנְיָנֵינוּ שֶׁאָמַרְנוּ שֶׁהַמַּלְכוּת יִצְאָה מֵאוֹתוֹרִי
מִכֵּן וְהַרְחִיקוּ לְהַצִּילוֹ מֵאוֹתוֹרִי הַחִיצוֹנִים
וְהַקְּלִיפוֹת וְאִם הָאָסֹר שֶׁהִיא רָאוּי לְזֹה הַשֵּׁם לְצֵאת סְרֵאשׁ זְעִיר
כִּי שָׁלֵא יִהְיֶה לָהֶם אֲחִיזָה בְּרֵאשׁוֹ וְלֹא מִכֵּן וְהַרְחִיקוּ לְבַר אֲלֵא
מֵרֵאשׁוֹ וְיֵשׁ לוֹמַר אַף עַל פִּי שֶׁיֵּשׁ לְהַחִיצוֹנִים אֲחִיזָה לְיֵקָה רְפוּיָה
מֵאוֹר סְרַחוֹק סְהַשְׁרוּרִים שֶׁהֵם שְׁחוֹרוֹת כְּעוֹרֵב כְּנוּרִי בְּסֹחַ
קְוּוּטוֹתָיו תְּלַת לֵ"ם וְהֵם "אֱלֹהִים יְמִיִּים שֶׁמַּאֲלִיִּים עַל כָּל וְאוֹת
אֲחִיזָה רְפוּיָה מֵאוֹר סְהַשְׁרוּרִים הַלְּלוּ אוֹ מֵהִיעוּף בְּסִנְרֵ
חְפָא יִשְׂרָאֵל לִהְיוֹת שְׁרֵאשׁוֹ הוּא לְמַעְלָה סְרֵהַרְכָּה סְחוֹרְעוֹת וְאַחֲתָם
שָׁם רְפוּיָה מֵאוֹר וְאֵין לָהּ שׁוּרֶשׁ אֲחִיזָה לְקְלִיפוֹת רַק מְזוֹעָה זְעִיר
וְלִפְנֵי כִּי מָשָׁם וְלִפְנֵי הָיְתָה הַהַשְׁכָּרָה בְּעוֹלָם הַתְּחִנָּה כְּסוֹד מֵאָנֵן
תְּבִירַן שֶׁמָּשָׁם אֲחִיזַת הַקְּלִיפוֹת וּמָשָׁם יֵצֵא נוּקְבֵי סְכֵּן תְּרוּמֵי מֵאוֹתוֹרִי
לְהַגֵּן בְּעַדְנוּ סְהֵם וְעוֹר לֵאת סְגֵן בְּעַדְנוּ סֵן הָרֹאשׁ עַר הַהֵנָה שֶׁהוּא
עַר סְבוּרוֹ שֶׁהוּא פְּרִיעַת הָעֶלְיוֹן שֶׁל מַלְכוּת אַף עַל פִּי שֶׁאֵינָהּ לֹא
הָאוֹרָה בְּעֹלְמָא וּמְכִירַת מְמַנֶּה ת"ח וְחוֹ שֶׁאוֹכֵר הַכְּתוּב וְלֹא יַאֲרִיךְ יָמִים
כִּי אֶחָיו שָׁם הוּא כְּמוֹ כֵּן דִּיחִיב נִרְסֵן לְכֹלֵל' הַכֹּלְכִי' עִוֵּן נֶפֶשׁ לֹא
יִרְעִי שֶׁבִּיקָה וְהֵם עֲכִירִים לְהַקְּרוֹשָׁה מֹאוֹת הָאֶחִיזָה שֶׁהִיא לְמַעְלָה
סְחוֹרְעוֹת הָרֵכָה אֲבָל לְמַטָּה אֵם ת"ו אֶחִיזָתָם שָׁם סְרוּבָה הוּא
בְּסוֹד הַסִּפּוּק תַּחַת נ' אֶלֹה דְּנוּה אֶרֶץ תַּחַת עֲכִירִ כִּי יִסְלַךְ וְתַחַרֵ
גַּבֵּל כִּי יֵשֵׁב לָהֶם וְשִׁפְתֵּה כִּי תִיש נְבִיחַתְּ וְאֵם בְּעֵל נֶפֶשׁ
אֲרוּרַת הֵבֵן הָרֹמֵז אֵם אֶחִיזָתָם רְחוֹרֵ נ' אֱלֹ"ה שֶׁהֵם הַכּ'
דְּהַיְנוּ מְדְּרוּעוֹת וְלֹ"מַה דְּוֹא פּוֹעֵל שֶׁעֲבֵר יִסְלַךְ
תַּ"ו וְגַם יִרְמֹת רְחוֹרֵ נ' רִאשׁוֹנוֹת שֶׁרֵשׁ שֶׁם קְצוֹרוֹת
שֶׁיּוֹמְרִים וְהַחְרִישִׁים כִּי אֱלֹה דְּוֹא נִי' וְם"ו וְ
קְצוֹרוֹת כֹּל אַחַר כְּלִיל כְּשֶׁרֵשׁ אֵם אֶחִיזָתָם שָׁם
הָיָה נוֹרְמֹת ת"ו כֹּל אֱלֹה:

שער קדית ארבע

פרק ציר

להבין אחיזת הדיוים והקליפות האמור למעלה צריך אחה לדעת כי בראש ויצר שם שורש הקליפות תנאחזים בשערות השחורות שלו אך מראש נוקבית ויצר שם שורש תרעים לבר מהם ואדומות מהנה הסטרא נגון שהיה לחיצל כי תרעים עומדים ראשונה ואח"כ נולדים מהם שמות אחריכ שמהם יצאו הקליפות כנודע אינם אחר אחיבם כל כך עב כמו קליפה קצפם שהם עבים וגסים עד שאחה יכול לראות השפב אפילו מבחר שלהם אם כן היה מן הראוי אפבא שתרעים יהיו לחם שורש בראש ויצר והקליפות יהיה שרשם בראש נוקבא אבל הסעם כי ראת המאציל עליון שורש תרעים ואם יהיו ברישא ויצר היו ויבי קשים מאוד כי דיבן דרכורא קשים ותקצף ברישא כי הם מוחץ מבחינת נת"י רחבנת נוקבא והיו תרעים קשים מתגברים מאוד ונאחזים שם תרבה וכן אם שורש הקליפו למטה בראש הנוקבא אשר בכל הקליפות סובבים אותה בסוד כשושנה בין החדודים הרי נאחזים בה תמיד ונחרב העולם לכן רשא א"ם כ"ן בחכמתו לשבש הסטרא הזו ועשה שורשי הקליפות יהיו יונקים מראש הדכורא ויצר אשר האור בא להם מרחוק ואין להם יכול להתאחז שם יותר מדאי כמו אם היו למטה בראש ונוקבית וכן עשה א"ם כ"א שורשי הדיבן למטה בראש ונוקבית ויצר אשר מוחץ ריליח הם מנה"י ויצרי הם נהיים ובזה יהיו תרעים ממוחקין וחבין לשון הכובשי יתה שאום' נפרק כ"ב בסופו שבראש ויצר אין להם כלל אחיזת לחיות שהוא למעלה מרבה ואין לקליפות שורש רק מהמאוין הבירית שהם מחסר ולמטה יהיינו ויצרין ויצר ומשם יוצאות נוקבית מאחרית להגן בעדו מהם כי שם הוא ראשה ושורש הקליפות הוא משעריות הראש וצריך לגרום במקום תיבנת הקליפות תיבת הדיעים ואולא יהיה עיקוב לחמשיך להבין הטעם על מהכתוב רבר רבור על אופלי ואיש על מקומו יכתא בשלום כי כן דרך האדרא ותזהר בתרקין ברבני אלה לחבין הדברים על אמתם ולשים בעוכסה חמים ואורים ואלה כי שרים רבבי יוד"ר צדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם יתברך לעולם אמן ואמן:

פרק שה

תעולה מה שמשבול שלא יהיה כח ואחיזה לקליפות בועיר עצמו מפאורו ולמטה לכן יאחזת נוקבית מאוריו ותהו המע' שאנו משיעים בסוף שליש חצליק של התחת לרמה כי למטה מן השליש חצליק של התחת הוא סוד התחלת ראש נוקבית ושם הוא חשיבור מהוא סוף ושליש חצליק של ח"ת ויצר התחל האור להתגלות ומשם כלם לאחוריו לשהיה כריבר נוקבית ואז סוד מיה שרי בצריך פ' שם שר"י שהוא תמונה צריך לחיות בסוף שליש חצליק של פחת לרמה אל סוף השליש חסבוכה של ח"ת ששם התהיל האור להתגלו בשכל צריך שהם חקליפות ואחזתים לחגן מהם וכרי שאמרידך על סוד חמוז"ת אציע לפניך הקדמה אחת ומסנה חבין פרי עץ פרח חמזהיר בבאן עם פורות אחרים חשיבים לזה חעץ והוא זה שצריך אחת לדעת סוד שם הויה הוא חיקון הפרצופין של עולם האצילות כי כתיר לעת עתה נקרא אריך אנפין כולל חלת רישין והוא קתו יו"ד לריש חעלמו ומכחה ובינה חם אבא ואמא כל אחר כולל מי' בפרצופיהם חעליונים ותחתחתים הוא כפשוטו הוא י"ר של שכ הויה והיינו הגיו שכאמצע מקצץ התחתון ח' עילאה היא אמא שהיא' ספירות ואיר של זו נזרה ה'מא רליה הא"ו העולים עשר ולפי שיוצאים ממנה בן ובה שהם בכוד ר' ו' ח'צור' הנזכר לחיות שבאמא הגבורות נוברים שכ כגורע שהיא מכחה יד חשמאלי של אריך אנפין שאפרנו אליה כל הגבורות לכן נת"י שלה דלת נוברת על חמ"ן לפיכך לעתיד לבוא שקיא אמא מוד חעה"כ צדיקים יושבים בכוד הוא"ועטרותיהם בראשיהם שהם חגבורות בכוד הו' מלבנת ועל שם שיצאו ממנה אלו חב' בחינו' נקראת היא בעצמה ח"א והנה מסוד ע"בור אמא יוצא חלת הוא"ו שהוא ויצר משש קצותה לפי מת שבכנם ראשן יוצא אחרון ולזה יוצא ויצר שהוא ו' קצוות סוד הוא"ו וקוברי סקוטו שהוא עלמה דדכורא לכן יש לו מקום בפני עצמו אבל מלכות אינה

אותיות שר"י שיהא היסוד שלה והה"ח ת' נגודות הכעלים מין ניקבין הוו סוד שערות בית הרחם כביכול אי"ה אינו בשמי שיהא יצירה כי"א נקר' כל הכוחות שם ונקר' על שמו א"א כמרומים שיהא עשייה ויש בעיה הכולל עמהם כי ביצירה אפשר לעשות חוב אינם שאינו חשוב כ"כ אחר שקליפה מקפה אותן סוף סוף אפשר להזדווג הקדושה כבפנים אבל בעשיה הקליפה נוברת ומעורבת עם הקדוש' ולזה כל הכוחות שם הן עמה לפי שהרע הוא מעורב בטוב והזוג שם בעין הנשים המסוללת זו בזו כי אין שם אל"ף מלכות שבו ומלבורי"ת שכה ושתיהן בחינת נשים לפיכך תמר"ה האשה הצדיקת על אליהו בשאמר לה קחי נא לי פת לחם בידך כאלו בא לחקור אותה על עסקי פומאה היתא מנוחה לשלב אצלה להיות עכת בראיתא כפרקי רבי אליעזר והיא השרה אותו במת שאין כי ונקנשת ע"ז שכה לת בנה וכל אי השכות והאותיות צריכין אנו להעלות בתפילתינו להזדווג למעלה באצילות ובלי' בעולך האצילות אין לנו אלא נקודה לבי ואע"פ שהעלת אי אפשר להזדווג לכן אנו צריכין להגדיל בחינת שבעול' הקשיות ולהעלות ביצירי' ובריך שאמר הו' לחגדל בחינת' שבעול' תבריא' לפי כורוי הספרדים ולפי כורוי שלנו הוא ישתבח ולהעלות לאצילות ואחר כך מזדווגים בשם שלום ולזה היא נקראה דלי"ת שהיא בלילה אי המארבע עלמו' אב"ע הוא הדלת של יהו"ה לפי שחשלש אותיות של י"ה הם סוד אבא ואמא היצירה הוא הוי' ובשלש שני' נעשית הדלת שהיא בלבו' יש לה נ' בחינו' תחילתה ו' והוא תקוק שבאמצע הי"ר ורחינו חנינו שבאמצע ואחר כך בהשפות לכאן ולכאן נעשית דלת ואח"כ נעשית דל"ת בלי אות הי"ה בתחלתה היא נקודה אחת בראשון ובשתיא מתגלי' בעיר יצאות בחות מאחוריי חיסוד של אמא משתלם בעיר בחות שלו נמצא שיצאת מלכות בסקום מלכות של אמא שהיא הדלת ולזה נקרא ר' משתלמת בנה"ן ואז יש לה למד שתתשפת כאלו השלשה כל אחד בלול מעשר הם ל' של מלוי דלת והת"ו של מלוי דלת הוא מה שאחזה כתה"ת שני שלישים ואז היא דלת בלי אה ואז רואיה לביאה שיש לה שלש שנים שהיא מתפשטת בנה"ן וכפירוש נ' שנה ו"ן כפיוות הם שלש שנים ויהם אחר סדר שלוקחת כתה"ת ואז תיא רל"ת שהיא לשון שיער לפי שמחסרת פתח תה"ת שכתבנו יצאות ולזה אנו אומרים אדני שפתי תפרה שיפתח אותו השיער שהיא סוגרת אותו ואז יש לה ג' דלתות הר' שתתפשטות להם והי' של אמא ואלו הם ג' צירי"ם נקוד השני' ירין שתחלת כל דלת היא יוד לפי שהרי כתבתי וגם ב' דלתות וכשכתרכנים שני דלתות יהי נעשו שם שתוקה כזה ל"ל והיא תכס של לפרכת הפשרת והו החותם שלה ולחיות שהיא כדמות דלת ושיער חסותמת הפתח והפתח עצמה הוא סוד הנקב של תכבור לכן ראוי לקבוע בה מזוזה הרוסמת לנוקביה כי מזוזה היא עולה אדנ"י שהוא מלכות וצריך להגיהה בשלש העליון כי שם הוא סוד הפתח וצריך שם נוקביה לחתן מאחורים מהצרים שלא יאחזו שם כי הוא נקב מפולש סעבר אל עבר אבל צריך להגיהה לפתוח שפה מלמעלה והוא מקומה של לאת והיא סוד הפתח הוא צורת הפתורת כי ת"ת הוא המשקוף ונצח הוד הם שתי המזוזו"ת ונרעל העקום של התפארת הוא הדי לכן פניהם אר"ת המזוזו"ת באלכסון ובעקמומיות הוא נשייתה לי והיצונים וצריך להגיה מצד שכל הוא שהוא יסוד הנכנס ולבן צריך שהוא כסוד השיב יסיבו אחור שפני אריך פרוסדן ולפי שכשהוא יצאות היא נוסף אל השכאל ולזה נאמרין בה שם שד' בנגד פרשת והיה אם שמוע שהם ת' נגודות ושד"י. הוא יסוד המעלה בסוד מין נוקבין והוא הטעם גם לסה שצריך להגיהו בציצית בק"ש לפי שהיא עולה בתיאת שפיתוא דליה לה עיינין שהיא סמקום הנעיינים שהיא יוצאת סהזזות סבכורו ולסטה אבל העיני' סכיסים בחזה וסשם יוצא האור לה ונעשה לה עיניים וזה סוד שאמרו הז"ל סר אסר אב היתה הסר אשר פרצוף היתה ולא פליני כי האומר פרצוף הוא סרבר על לאת שהוא בראש סאחריו למעלה בסקום הפרצוף האומר גב סדבר על רחל שהיא יצאת בסקום הגב גם סתלה היתה גב ואח"כ בעשיה פרצוף ולזה צריך להגיה הציצית בעיניים להשיך לה עיניים בנגד החזה זהו סוד התשין מזאשר שהתושן

שער קרית ארבע קד

היה כפנים ער תחזה זרח לכר' והאשור סאחוריו פירוש החשין הוא היסוד של אמא הנכנס בעזיר ער תחזה ששם החסרים לעיר והם הנקראים אורים והנקיבה היא האשור ונקראת תומים והרסו ויעקב איש תם כעלה של תם בעלה רסטרוניתא הנקראת ת"ם כראיתא כתהר פרשה שלח לך על פסוק תמי"ם תהיה עם יי' והי' שהו"א ת"ם כן עיין שם ולזה התחשן הוא זרח ארבו כנגד היסוד של אמא הנבנס בעזיר וכנגד התחשן הזה יצאות לאה סאחוריי והאשור היא רחל שחי' יוצאת סאחוריי סהחזה ולסטה ולזה לא יזה התחשן סעל האשור דלא לאפרשא לן והנה אפו"ר עולה צ"א סורה על יהוד שביום כאחר שהיא כני' יאהדוניה"י ולפעמים עולה רח"ל ביסוד של אמא בסקום לאה' ועל זה נאסר בסקום הזה ותענוב רחל את תחרפים שהוא סלשון בית התורף שהוא היסוד ותרפים תרי משפעתיסוד של אבא של אמא והוי ותקנ' רחל באחותה לפיכך אסרו חז"ל סה שעשתה יראה עסרה לראשה עשתה עגה עקב למליותה כי יראה היא רחל היא למסה סחיסוד של אמא נמצא יסוד אמא עשרה לראשה ועגה היא לארי שהיא למעלה ויסוד אמא עקב למוליתה כי חסן אסתיימה ומשה חיה סבחינת לארי למעלה והו חפילה "למשה" "האלהים ר"ת לאה והוי שאסר הכתוב והאיש משה עניו סאר ורחל היא למסה סחיסוד של אמא נמצא בסוד האפוד סתששות בכל חר' אז היא צריכה חפירים ותקן לפיכך אין האשה כורחת בריח אלא לפי שעשאה כלי והוי שאסר תבחוב באר חפרוה שרים שהם ראשי"ם הכ"ר והאבות נם הם נקראים ראשית שאסר סראש צורים ארא"ן שהם נ"ן והם שרים כנגד נה"י כריח נריכי חעש הם יסיבא ושסאלא נ"ת וכל זה על ידי סמתוקק שהוא יסוד והוא שאסר בסחוקק כמשעננוהם שהם נצח והוד ולזה אין תאשה סתעברת סביאה ראשונה לוקחות נבוראות לפי שאין לה פיין נוקבין להעלות אלא בביאה ראשונה לוקחות התשמה נבוראות ומשם והלאה היא סעלה"ה פיין נוקבין סתגבורה"ת ומתעברות זרי בות:

פרק צו

אף על פי שאמרנו כי יניקה הקליפות סנוקבי"ה הרי"ם סראש יצירה היינו רוזקא כמו שזכרנו לסעלה בפרק הקורמים באלהים רקסנות הסאיר כראש ו"א והגבורה קורם סאוירים לי"א ותחסרים רגדלות כאים את"כ הם התהוות עצמם כי יש גדלו' ראלהים ג"כ בגודע יחם ג"כ תחסרים לעיר ואמא סרכנת ביסוד אבל תהוות שבא' סתרע עטרין לעיר ואמא סרכנת ביסוד שלה עד סוף שליש העליון של ת"ת ועיר או דאי השערי"ם של ועיל אנפין נסתקים ותרי"ם אינם יכולים לאחוז שם וכזסן שתכיבה פלהבשת בעיר אין שום צר ואויב יכול ליגע כהם ולאחוז סם אפילו סרהוק רק בקסנות יהבי גרסין לכלבא ועל מ"ת נאסר אני יי' הוא שמי וכבודי לאחר ירחינו אל אחר לא אתן אני יי' ולא אחר ולעציך לבוא (ר"ל לעיתיד לבוא יהיו כולו גדלות שבי שהוא סוד הי"ה שנאסר והיה ביום ההוא יהיה יי' אחר ושמו אחר ולא יהיה קסנות לא ראשון ולא שני ולא גדלות של אלהים אלא כולו גדלות של הוי"ה ודי לסבין!) נאסר יי' ברוך יתנו מן עסו אל נבר ר"ל נזסן גדלות השני של חיות עצמה יתנו האור להגדיל את ישראל ואין עסו אל נגד רחיינו אחיות הקליפו"ת ותרגו סוד ענין עץ הדעת טוב ורע הוא יצירי ונוקבי"ת אף שעקרו ביצירי"ם בפל סקום שרשו הוא בזעיר ונוקבי"ת ושם חניץ הפגם של חט"א ת"ם וסמכורו דל"א ולסמה הוא סו"ב דר"ע והוא סמקום שנאל"ם יסוד בינה שער סקום שפגיע שם יסוד בינה אין שם אחיזה ויניקה לקליפות אם כן סקום יניקת הקלי"פות דהוא רע למעלה סמנו הרחינו סמכורו ולמעלה הוא טוב נמצא שנצר סוף שליש העליון ולמטה נקרא רע בערך יניקת הקליפות ולזה אנו משיסק הסוזזה בסוף שליש העליון מפני שהוא סקום הטוב ותהו סוד הרע שר"י בצריך פירוש בסקום שסטחילים תצרים שהם הקליפות ליקב שר"י פנין ובאחיזה שיש להם אז עליו כן אחריו של הנקב תהוא אין להם אחיזה ולפי זה תקן המאציל שתהיה מלכות לאחוריי"א שלא יאחזו בה הקליפות ותהו סוד קשי כנגדו פירוש עור כן המתנגדים לו ולא תתיה להם אחיזה אל"א בה אבל העתידה

שער קרית ארבע

תואה היא באת במקום הראש שלה לפי שהוא ענגל ואינה נרבקת עמו תיכף ונמ במקום הזרועות והרגלים באותו חלק להיות שאינם רבוקים תיכף יש להם אחיזה ומואת הבהמה נקראת רע שנאחזים ויתנקם משם הקליפות ולא ח"ו שיתלים עד שם אלא ששורש יניקתם ואחיזה משם כי האור המתפשט מעיר לנוקבית ואינו נרבק בה תיכף בתחלת הוא נשפך עליהם ודע כי שם של מ"ה שהוא במילוי אלפין הוא ב"א וכשהכרס היוד סליאות בה"א הוא ר"ת ה"א ותאמר כך יו"ד רחיינו עשרים פעמים ה"א שהוא ששה פעמים עשרים ויניקה הקליפות מפה שהיה קודם הסא"ת בחנוך אז"ר מקוף ראשו ואבא של היות חברים גרולים ולא הזה החיצונים יבולים לאחה שם בלל ואצל"ר שכל שם שבא בתיאות הוא להפיר השני ונקרא סו"ב לפי שכבר ירדו לשני אלפין הללו למחק נקודה נוקבית אבל אלף ראשותה שבשם ס"ה היא מאחזת ואין מנם מניע בה א"ב תפיר שנים מ"ם שהוא המילוי דשם ס"ת ישאר שוב פירוש מנין טוב שהוא י"ו נוקבית של ו"א גם כן נקרא עין הדעת טוב ורע טוב בבר ידעת כי המחיק שלה הם הספירות נחי של ו"א פירוש מן החסרים שיורדים בהם ותוזרים וכולפין לה הנבורות מיסוד ו"א באים לרעיה דירה והשלש נבורו' של ורעיתה דירה נ"ת נמחקים עם הנ' חסרים שיורדים לת"ת נצ"ח ו"ת ו"א שהרי דרעין דירה בכוחים לירכין דירה בכוח הנשים ואמוראים והשני נבורות נעה חוד שלת נשארים בלי פתוק הרעים רנוקבית הם נחים נרשא וחקיפין בסיפא עם בל זה באור חוזר נמחק טעם אחר שנחקבנו כל חבבורות ביטור שלה ום שם חוזרת למעלה בסור מיין נוקבין לצורך הזוג:

פרק צז

דע שאין להיצונים יניקה בה עמה ביאם בהסבור ולסופיה לפי שיסוד ו"א מניע עד סבור דירה זה שלא כנגרות שהרי הם רבוקים אחר באחור וסוב הם הנ' חברים הכפתיקים הנ' נבורות שהם נ' חיות שהם י"ב אותיות ונ' נבורות הנסחקים הרי חמשה עשר ושני נבורות הנסחקים קצת הרי שבעה עשר כמנין סוב והר"ע הוא משלשה אלהים העולים חרן ונ' אלחים חם מ"ואותי"ו נ"שמות הם ת' הרי ת' חר"ן עולים ור"ע וסח שאמרנו שאין אחיזה לחיצונים כ"א מן הסבור ולמטה וכבר אמרנו שאפי' בו"א אין להם אחיזה מאחוריו יש לחרון שנ"כ בקליפות יש וכר ונקיבה נתעבר הוא ראשי יותר מהנקיבה והישורש שלו לפעלי"ה בפנורו מ"א מאחוריו נוקיבה השורש שלה מסבור רחל ואינה יכולה לאחז לפעלה שום זת לעומה אז עשה האלהים:

פרק צח

למה קודם הזוג הם רבוקים אחור באחור כדי שאלהים אחרים לא יתאחזו בהם אין להם אחיזה אלא במקום הראש שלה לפי שהוא עגול גם במקום הזרועות והרגלים מקום העגול שאינה נרבקת בסוב באותו חלל ואל תתמה ותפשפש לומר שהקליפות ח"ו עולים עד שם והלא אופר כותב על שכינתא דאצילות אחמר אני י"י אני הוא ולא אחר וכבודי לאחר לא אתן שהוא נקראת כבוד שהוא מלבאו לעיל ורבו' ואין קרא למאציל מכבודתיה' אבל שכינתא דבריאה סביב רשעים יתהלכון אלא העניין הוא שפורש יניקתם ואחיזתם הוא באותו המקום החלל כי האור שהולך מזיעי לנוקבית על שאלו המקומות אינם רבוקים ממש אפני שהם עגול נשפך לקליפות מרחוק ודעניך הוא כי האחוריים הם סור אלחים והם ק"ך צירופי אלהים קדושים ובוא הזיעוניות של עולמות כי"ת ואלו הק"ך אלהים הם עיר קוף הזיעיה ושם אחריהם באים הקליפות והמזלים אחורי ההיכלות

ונוקבית דבריאה בנוף עד שאשר עמהם בירים מהפש השפע בהילי סלק ונמשכים משם בסוף בל"ע ונשיהם נהם בקרבם אלהים אחרים בעיקר אל נקר"ן אלהים שהם אלביסמיים דקרוקה והנה בשש חסא דחיניו שיש ח"ו חטאים בעולם נבללים אלו האלהים אחרים בשרשם בסור מאלהים הקדושים שבאחוריים ועי' בלליותם בשרשם הם יונקים מן השבינה וזהו סוד בל אחיזה החיצונים בקרושה כי אינם אוחזים רק ע"י כלליותם בשרשם ולא ח"ו שהם נבנסין עצמם אלא סוד ערוה ערוה סיסורבה כי אלא בשבת עצמן שרשם מיין נוקבין שביסור דנוקבא כי הם ח' נבורות ה' אוחיות אלהים ובאשר רשהמלבות להיעלות מין נוקבין בבלים בל האלהים של הקדושה שם ביסור שכה בשיש ח"ו פנים או אחוים אלהים אחרים בשרשם הבללים עמהן שאינם אינן נבוסין ח"ו על כל זאת יונקין בסוד הכללי' הוא שאמר הכתוב ושפחה בי תירש נברתה כי דרוק העליון מודוג עם השפחה כביכול בכוח הנוכר אחוא שאבר הכחוב ערוה ערוה אל תיסור בה בנוקבא כי יש שם בניע חנגם בביכול והוא שאמר אלהים באו נגש בגלחתך ה' כי החיצונים הנקראים אלהים אחרים הם נאחזים באלהים הקדושה ועל ידי כן באו תוך נחלת הקדוש ולא אמר אלהי' ולא אמר יה"ו והנה היוסם אחוד באחור פפני יהם רעים ויוצאים מסנאלים ההיא הארח שאמרתים ח"ו ונוקבית אז נרבקים בי הענף נשאר רבוק בשורש האילן אשר משם יצא הגילוי הם האלהים אחריים שהם פים בעוני' שנאלו ונדחו מן השליה ולא יכלו להתסחק בזוון הקליפה ו' אזרו פרי סר שורש הרע ועיד יש להם דביקה באלהים קדושים ונמחקים אשר הם בכל אחוריים מרצוף ונבצוף אחד יש בה' פרצופין של בל העילות והנה בהיותם את"ב פנים בפנים היה ראוי שיחזרו להרבק בסוד הפנים הנהנים פמנו אליה אך הטעם הוא בי אבא ואמא שקטנו"ן שיה פנים בפנים לכן הם מתדבקים בחרא שריין ולא מתפרשין רא בן דא ולכן זוננם תדירי אבל יצירי אעפ"י ונוקבית שאין קומתן שוה אינם רבוקים זה בזה א"א בהיותם פנים בפנים נבללת לאחה ברחל או רחל בלאה וקוקחם שיהיו ומפני שלאה היא פרצוף האחרת בכוח הכוונה יכולה היא להתחבל בהחל שהיא הנרתה:

פרק צט

נחזור למה שאמרנו שהחיצונים יונקים מראש נוקבית אבל היא בבחם שלא יאחזו החיצונים בו אלא בה ועם זה יכון סוד החילוק שבין בדד לשבותה ולבדה שנתחנשבע ל"שקר חמור הוא תדיר והלא אמרנו בלתברא כי השבועות הם בסלבות בכולן יעמוד שהוא לבבדה והגדרים הם לסקלה בבינה בחיי המלך והוא בכסור שני אחי"ם שבבינה והיה אחת שקולים בסניין היים והם חיי המלך מפרנסתו הבאת בהבינת בסוד ד' פרשיות שהבד' אוחיות הוי"ה ה' בתים הם ד' אוחיות שם אחי"ם ו"ב אוכריות בהפרשיות ואלה הם מבסר שם אחי"ת כמו שהבאר בסוד ההפלין נעזרת בל"ב ח"שבינה ח"י אם בן שהנרה היא בבינה לסקלה והבבועה היא לבבדה בסלבות לבדה חסור עוש ר"שבועת מתגדר לשוא י"אבל בסה שאמרנו הוא סובן שהקליפו' החיצונים סביב הסלבות הם שנא' סביב רשעים יתהלכון ובשבועת לשקר נתנן בה לקליפות לחיות להם אחיזה בסלבות ולכן עשו גדול אבל הנדר אף שהוא לבעלה בבינה בחיי המלך אין להם אחיזה שם' ואעפ"י שאמרנו שחסור עוש הבשבע מהנדר לשוא על בל זאת יש נבי שבועה שאין עושה ברובה מעוש הנדר לשוא וזה היא השבועה להבא בסו הנדר שאין נדר לשבר בלל בנא לפי זה שאין הנדר ולא השבועה להבא יוצאי לעולם בפני לשקר חוץ על פי שכחל לעונם אחר בך שניהם בסעשיהו אין בה בל בך מן חנואי בפו אותה השבועה שהיא עצמה שקר בשעה שיתאת בפיו והשעם שהחמירה התורה בשבועה ההיהית עליה אפילו לשבר יכון עם פה שאמרנו לבעלה שחקליפות החיצונים הם בסיב להלכות שנ' סביב רשעים יתהלכון וכשנשבע לשקר נותן בת לקליפות חיי אחיזה בבלכות ולכן עשתו גדול אבל הנדר אף כי הוא לפעל' בבינה בחיי המלך אין להם אחיזה שם' אעפ"י בעשה שבמלכים חיי המלך שלא ירדו הסותן ת' והוא הדין נשבועה להבא

פרק מאח

ובזה יובן מה שאמרו חז"ל מה מסכת ע"ב בפרש משפטים זהר פרשת דף ק"ב שכתוב לאיש חלה אלא על רבי שיש בו ממש. נדר חל אמ' על דבר שאין בו ממש וזה אומרו בתמיהה ולא שר אלא יתיר אמרו נדרים ע"ל ובישבותין עלין וכל הנשבע כאלו נשבע בחלך שעמדו כל הנדרי כאלו נדר בחי הגלך עד כאן לשונו והנה מתוך באור פרק שלמעלה מזה יתבאר אל הבבא בתרא ואומרה נדרים על נבי שבועות עלין וכו' אכל על הנבא קבא ואומרה שבועת לא חלה אלא על דבר שיש בו ממש נדר חל אפלו על דבר שאין בו ממש וזה אומרה בתמיהה והיא נופא קשיא דהא אפקבא תנן בפרק שני דתמרים אד תמרי בשבועות כבדרים ואריכא קאי דקתני קונם אני יפרי"ה כלא יחל פירוש מדרבנן ואין זה נדר שלתורה ויתבאר אין בה ממש. שבאמת שיעיי ישן אמר פירוש קן בתמיה מאי אמרת בי כשבועת תורין לפי משמע של הברית וחיכה כחיר אסר ומצי כתני שיש בו ממש אנפשיה הנשבע אסר אסר אנפשיה אפילו לרבי שאין בו ממש כגן אישן אכל כשנבחין תגר והשבועה עמדן ויתיתן בעלמים מגוסה שלהם נלמוד כי השבועה חלה על איש אשר עצמו שיש בו ממש ואוכר אני זמנין ועתה באותה השבועה וכל אני יש בו ממש אכל הנדר אינו אלא חזא כאומר הרי עלי. ועלי זה אין בו ממש שאינו נתפס כמו הנדר בחלך עצמו אלא הוא חייב לחלל חלל על השבוע' כמו על הבטוח שהרי כל אדם משבע מרר מיני על קייב הבטות והנדר חל עלי או עלי או כפי הקרא. ויתיתו במקום שאין בו ממש והמדקדק בלוגיות זה הספר של הרמינא מהימנא שם באורך יכתוב בפשיטות המכתן בזה כפי מה שנראו והביאה היא סוד העקב. וזהו רבר שאין בה ממש שאין בו לא אכילה ולא שתייה לא צריכים ישבון ושתיחין בראשיות ותגין מזיזה ולכן כ"ה אין בו לא אכילה ולא שתייה. אבל השבועה להיותה בכלים השכיבה שהיא סוד העקב"ו הוא דבר שיש בו ממש אכילה ושתייה וכל הנדרים החלוש' בה הם כולם אכילה ושתייה של שבת ובפרט עתה שבת והיעין מבואר למבין ויאורו ממנו עיני חכמים והמשכילים בהזהר הרקיע יבינו לשמקר חזוי וסוד עתיו אחר מהם לא נידע יתברך ית' לעולם אכן אמן:

פרק קא

נחזור לענייננו ככו שצייר נתנרל בספרי סה' של בית עליונות שנכנסו בולתות לו חיות הארות לנדולי.

בבא נוקביה נקש ת ובנגיח מפרקי נצח והוד ויסור של יציר שיש בכל אחר מהם נ' פרקיכם ומנה נעשרת לו נ' קיימין חכמת חסר נצח ומחר קושאל בינה בורה הוד ויסוד דעת ת"ם. ויסוד דיוקן בא האומן כי נצח דציר יש לו נ' פרקיכם חב"ד נג"נהי מחפרק ראשון שלו חכמת דיוקן וכן הפרק חשני שלו גרולה דיוקן וכן חפרק שלישי שלו נצח דיוקן נמצא שבנצח נעשה כל קיימין זכן בחא האומן נעשה קו שאל דיוקן מן הפרק הקליין של דיוקן דיוקן נעשה בינה דיוקן וכן הפרק חשני של הוד נעשרת נבחי דיוקן וכן הפרק חשלישי של היור נעשה חור דיוקן נמצא שכל קו שאול של רחל נעשה מן חוד ר"א ומהשלושה פרקים של יסוד דיוקן שהם חב"ר נג"ת נה' נבנה גם כן הקו האכציני של נוקביה בחא חאיתן מהפרק הראשון של יסוד נעשה דעת דיוקן ומהפרק חשני של יסוד נעשה ת"ם דיוקן והפרק חשלישי של יסוד דיוקן נעשה ת"ם דיוקן ומהפרק חשלישי של יסוד דיוקן נעשה ת"ם דיוקן והפרק חשני של יסוד נעשה ת"ם דיוקן והפרק חשלישי של יסוד דיוקן

שער קדית ארבע

פרק קג

פרק קה

פרק קד

מהשלשי נקודות מת שאין כן בתקונה ולאת שתם בהארה ולכן נבללין ויש ב' וחנים אלו עליון אחר יותר סתבירו כשבללים הכל לפי שעתו ועת רצון של שבת והמועדים כמו שאנחנו קו"ת ושכינתיה ורעיא שתוב לאת תהא בלילת תתו שאפר הפסוק ויתי בנוקר ותנה היא לאת והלך הכף להשתרל לחזוב עצמו רחל תכף וכמנר כעיב תיא באת ובנוקר תיא שבת ל' כית תנשם ׳ אכל וחזב יעקב עם רחל אינו כי אם ביום ויתבאר בסוד התפירה בעיר קכ"ת ושכינתיה אפרנו שפרצוף לאת אינה מתפשם"ך שר תחזה ומזדוב זיער עמה למתק הדינין שלה ויש להקשות אם לאת אינה מתפשמת כי אם ער המיכוך אין זיער לעשות חזב עמה כי יסוד זיער הוא לספה ולאת אינה מתפשמת ער שם ויש ליסר עם ותקדסת שאפרנו למעלה שבתגבל תעלה שליש יסור ער ת"ת ולאת מתפשמת ער שם או נעשת חזב ומתני תלילת ואילך מתפשמת לאת ער לספה מהזב הוא בבוקר כשם שחיב השחר בסוד אילת השחר ורחל שיא כסוד נקודת יורדת בבריאה ורעיא שאפר תכתוב ותקם ביוד לילת ותתן פרף לביתה חק לנעריתי' פ' שיורדת לבריאה לתת מזון ליעלמות שהם נערותיה שאותו זמן דהיינו בחצות הלילה הוא עת רצון שמהבלית היתה רצון של נותם ה' הוא לאת ויבוא באזני בתקיף הצות כעירת קכ"ת ושכינתית:

פרק קן

וצריך אתה לדעת כי כלף היה מקומו למספה כן רבלי לאת לראש רחל מקום עזא ויעאל הוא מקום

הנדרים שאינו מרובק יפה אבל כלפם הרשע מקומו למעלה כאבא מקום בית הבליעל' של הגרון ולכן תמצא שאם' כתה"י יחות "נופל ר"ת שן כי מקום שן הפלים אשר הוא מקום מות אבא ותקן את"כ בגירע אתר שני גלגלי רומם בסור לכן כלפם נגל ואת"כ היה שנית לאבן רומם שנ' רסת לבו בקרבו והוא היה לאבן ועזה ויעאל שאפרנו רת"א של יפת בשנתשב אותה כנ' סלואים יורין הת"ן יאלפין יעלים א"ל כזה ת' ה"א ה"ת כנגר ל' של יעאל ולומר כי עזה ועזו שניהם סאורש אחת סכן רגלי לאת לראש רחל עזה סצר רגל' ימין שהאיר יותר תוק ואין כל כך כח לקליפה ויעאל סצר שבאל יש יותר כח הקליפה וצריך שם אל להכניעם וכל הנוים הם כצר בלעם שהוא בלאוסים פ' מכירת לסר שהוא הרע של הבל והוא גם כן סוד זירא סלאך ת"א"ין כלבת אש פ' כארבע מאות שנה שישבו בני ישראל בסצרים נתקנ"ל"כ של הבל והוא כלבת אש פ' הב"ל ניקוב נקודות של משה ובשרו תכין פירוש הפסוק והוא ישפוש תבל בצדק פ' ישפטו לאותם של בית לסר שפשעברו את ישראל ת"שבה ובהיות שנתקן חבית לסר של הבל ולא נשאר אלא הת' של משה הניא משה את בני ישראל מא יק מצרים ׳ ולא אהרן אפילו שאהרן היה הגדול ולשונו צח והוא היה כהן לאל עליון מפני שמשה היה מצד השוב של חכל כמו שאמר ונוא היה סוכרת להוציאם והו הוא כור ותרא אותו כי טוב הוא פ' בתיה בת פרעה ראתה בנבואה והכוונה שבשרת ארונינו הוא מצד השוב ׳ תניך אתה לדעת כי משה והבל הם היו משורש אחת בות תכין למה כתב משה ספר בלעם ונם תכין כה שאחז"ל ראוי' היו הברכות אשר נתן בלעם ליסראל שיהיו על משה אלא כדי שהפלאתן רע ביעל כראוי יעבה אפן גם תכין מאסר רז"ל על פסוק ולא קם נביא עוד בישרא' כמשה ׳ בישרא' לא קם אבל באומות העולם קם ומנו בלעם ונם זה תכין למה זכה בלעם לנבואה באומות כמו בישראל אבל הכוונה כמו שאמרנו להיות שניהם והיינו משה ובלעם משורש הבל ׳ משה מהשוב ובלעם מהרע של הבל לכן כתב ספרו של בלעם ולכן קם בא"ת נביא כמשה כמופאה אבל לא כקרושה שהיה מציץ מצנע א"ם של הסופאה ריצרה שהוא פנימיות שלהם הסוכרת סהם זה גם כן פירושו שהסלאן רע יעבה אפן בעל כרחו פ' תאר הרע של בלעם יכנע ובזה תכין מה שאסר כתוב שר' יתות שפ' מלהת שר' כארץ כש כקם בסנין בלעם ולכן אשר סתוה פ' שרי היה רואה על ירי סמך הוא ולא שרי עצמו ופירושו הוא כי שר הוא נ' מסטרון שר העולם הנקרא שר' ויורע כי מסטרון הוא נגיל ומלכיש השכינה רכריאה וגונה מלכיש למסטרון מבחוץ כנגר הקליפות והיא סוד התרגום תיעלת ויורד עם ישראל בגרות

שער קריאת ארבע

סוף תיבות של מילוי קרבן וחזינו קו"ף ר"ש בית נו"ן חי"ת פשוט
ותו פרי האדמה ומסני שחוא סופי תיבות של קרבן ומזו לקוץ כל
לתקלמות של מעלה שחביא ואחריו נבורות קשת וחמטא ליעקב
מאשת זונה וחזונ ונעשה קץ חודע נפש. ג"כ קץ היכ' וקץ כל
בשר להכל אחרי כי שורש וחקותו יבא צמצם ופרי שרף מעופף
יצא לנו מנדון דיין שחבל כשראה קלקולו פסר נפשו בקרבנו על
קדושה בשם לחקן קלקולו לחקן קנאת ב"כ אמא א"ח וזיל את ב'
בזה אל חבינה כי אי אפשר לעלות אל חוב אבא ואמא עילא אם
לא ע"י הרינה ממש כי כיון שחמא חבלאה יצא הברה מלמעי אמא
עילאה שיתחייב מיתה חוץ וכל זרעיותיו רחויין עיקר שורש נשכחו
לאם לא יהיה מיתת על כל פנים יתחלק קדם אמנו ותו סוד חמסוק
שאומר ואם יהיה את נהולך ויספת עוד שלש עריס ונו' חנרא
קשה אחר שבאנו משחנו אשר ראה שלא יהיו רוצחים כמו שאנו
חמסוק לא ישא נר אל נר חרב איך אמר ויספת עוד שלש עריס
מלבר הראשונות אף כי כל ערעו של הבל כלם נתחייבו מיתה
ולכך הרינו קץ לחבל ואמנם משה חרג את חנסנרי קדם ומנו
להיעלותו על ידי שם ס"ב חסמ"ך בזה ונחחזיב גלות שנלה למרחן
ונזו ושמחי לך קץ מקום אשר עוס שכחה ואחזיות שמח חם אוחיות
נפ"ח ונם סלת לך ריקא ריקע שחרנו בשם ס"ב שע' חלחרנני
אחה אומר כאשר חרנת את אחי חנסנרי ואח"ל שחרנו בשם חסנורש
הזה שחוא להניניס שחוא ואחה שכעתם יק"ס קץ נופריק ון
יחרו קרח מנוי שכולם נפלו בידי משה רוח ומקנין
נפשחו של קץ לקח יחרו וחכנינ את עמונחן לו את. החאומות
היתירה שכשכלו הרנ. קץ לחבל ואמנם בזעורה בחונחקן בורת
שחשליך חקנאת של חחאומה יחיחה וקרחה לעולם חזה מקנא עד
שבא לידי כי חיח בו אחאו חחעירובות של קץ מקח רע לעצמו ורעו
ריקה קריקה לקח מחעמרת של קץ קנא דמסאבחא ויחור סוב
שבשבתו של קץ לקח אחרון נמה חיה אחיו של משה שחוא חכל
ונרבר מזה. במסומן הראשון לו בשיר גלגול חנשם ונחזור לעניינו
לפי שחשא חבל בפחשבה ראשא כאלף יחד כן אנר"י שחוא. סף
אח"ח בסור א' חבל אחיך שיחם חזכרים שחוא חכמח נפ"ח שבח
כנדין שכל פרעוף כלול מיבוריו ולכן נחחזיב חוא וכל זרעיותיו
מיחה והוסר קול רמי אחיך רמו חים ארעיחזו וחנח חקון חבל
ע"י שורש חוא מחילה לניעח לחכמים שקרים שלח חלכן סוד
הקליפח של הבל שחיא בלעם חנסנרח מסמשה חנח כשנחרג זכחה
אותו ניצוץ חקדושה שכנו ועלחה בסוד חכינה אחר בירקי עקשו
ולכן הבל ובבל חם אוחיו שוות רק שהח"א של מלח חבל סחחלע
בנך של נבל לישמ כי חחחיל לחקן סוד חכ"ע אשר חשא בת חזו
סוד חכמו' נבל יסות אכזר כי נם אכזר מסוד חבל ונהרג לחחעלו'
בניצה ריגנה נבל חי' לסנין זכן בשורי חנחרגים של הבל חנרג
חם שני קנים וכו אחרישנה לא זכו כעחח וחנח חם יגא חקץ בעמו
או ראוי שנחקנו בל ורעיוחיו אך אם זכו ויקרים חקץ או עריין לא
נשלם חקון חבל חזו אם יחחיב וגו' כי. חשמור את כל חמצו' כלחם'
כי יהיה מחסת יבות חיקרי' אז ויספת עוד שלש עריס כרי לחשליך'
ורעיוחיו של חבל רק לא יסותו כמדוד רק בשונג כי אז רחת
המוכחח אשבור מן חאוריך אך יזרענו על ידי אנם בשונג ואז
יחחיבו חהורגים גלות צריך לחוסיף עוד שלש עריס כדי
לחשליש זרעיוחיו בבחי"ת נבחי"ת נרול:

פרק קז

בזה חבין סוד נפלא שאומר הרשיא סחימנא ראשת קבלר'
לעיר רב ונייחת לון קבילות לקדום וסנם לאבכייא
על עירייח אכוך ואינון החשיטו לישראל חאנב אזדחא חבין סוד
פסוק נפלא שאומר מרבע"ה נפ' שלח לך חאם בכח את ערשה לי'
ורגלי בח חידע ואל אדאה בריחתי וחכבוסים ו'ל מקשים על זרע
ברעתם מכניע ליח חם מחרגים על דרך חמשפט סר כראים ליר'
חמר כראים ליר' ואחרח אחי בקח עינך וראה על דרך סוד חאמר'
רבוי אלחים חיים וחכוונה שצריך שנחיה שכשה רבינו ע"ח חיר'
גלגל חבל ומסנין סש"ת גושריקן "משה "שח "חבל נמצא אכ'
חרקיק חמצא בית למד של חבל בנצמם חלמד כי"ח של'
בלעם מחא של משה חיא חא של חבל: כי משה רבינו ע"ח

וחלעם חיו שניהם מלמדי וגזע אחר אלא שצריך שנחיה שכשה של
חנחש חחחמא בזוח חחה חיחה אם כל חי לכן מאז וחלאח כל
חנולדים הבאים ליע"ז חיו מורכבים משר"ב וד"ן ומשה חיה מצר
חשוב של חבל ובלעם חיה מצר חרע של חבל ובבר יריעו מאסר
חרש"ע ע"ח שאומר שראשי חעיר רב חיו בני בלעם חרשיע יונים
ומבריחם ומשה רבינו ע"ח חיה נם חחא "מנלנל חשוב של חבל
ובלע" ובניו עם חעיר רב חיו מצר חרע של חבל ל"כן משה רבינו
חיה משחרל על"ח אם אשר לעלות אל חוב אבא ואמא עילא
חשאו אינו אלא שחיה לו לעכלם עד יחומו פיחח חניעא זאח חפירשם
פיחחו על"י ערב רב חשאה בכל חמא כחוב בחם אלא אומ"ח
שרבים מישראל חיו משחחפין עם חעיר רב בלביחו ולכן אמר
לו חקב"ח שלא חיח לו לעכלם עד יחומו פיחח חניעא זאח חפירשם
ח' בישראל ויחיה אחר משה רבינו ע"ח ומחפלל עליהם למר"י
יחיה אפן בעם"ך וחכ"ל היה על חעיר רב שהיה משחחיל עליהם
על חיחם מחלקו וחכוונה להחזיק חרע מהבל ולעשותו כולו טוב
ואמר משה כשראחה שחאם סחפסוף אשר בקרבם חחאוח חאמר
משח אם ישראל חחפאים ולא חשא חמאחם יחר טוב שחחרנני
מפני שחעיר רב יבבו וכהחנברות חעיר רב נמצא אשר נזכרות
צר חרע של הבל וצר חשוב יהיה סמנו חח שאומר אם בכה את
עושה לי שלא חיחה לו חמחול לישראל אלא שניבירו חעיר רב יחר טוב
שחחרנו אוחי ואל חראות ברעחי פי שינבור עלי צר חרע נצדי
פי חרע של חבל וחו מור כלע חכוח לנצח ר"ח חבל פי בשיבלע
חמח שחיא בד חרע של חבל או נחחח יהיה סמנו חח יי אלהים ויסלע סע"ל כל
פנים בניבול מחפנים חעליונים חבכח ובינה ונם מחיל חמבבר
על בניח ובח יריעח שכשה ובלעם חיו כשורש אחר כזה חכין מח
שאסרנו בישראל לא קם אבל בא"ח קם ומנו בלעם על חיוח ד' שניח'
מנחץ אח' מחנב אחר זכה לבנאה כמשה כמבואר בילוח ד' קדושות
כך חוא בפומאה לחנבייל בין קמא למחוד ובין קדוש לחול:

פרק קח

חערב רב המנברים חיו אומם חנקראים עם בבל מקום
וחם אומם שניח מלות אומם פריעה שאם חפורש
על מסוק ויחי בשלח פרעה את חעם אין שילוח אלא לשון לויח.
אומר חמפרש שם שניח זת בעל כרחו חיה לו זה שברוך לב שחם
חיו מספא מצרים ועלו חם חארץ בעל כרחו ולא אומם וזה חיה נם
נרול ועל זה נאסר פנורח רשע חבואנו שב' ויאסר אל עמו חנרע
עם בני ישראל רב חעמם וגו' ונוסף נם חוא על שנאנו ועלה
מן חארץ ועלה על ידי לויחו נם בן חם חיו שאסר פרע"ה לחם לכו
אל יוסף אשר אמר לכם חעשו אם נפר על חחבואח ויקריבה וכו'
וארע"ל כי יוסף סהיל אומם וסור נשכחו חעיר רב חם אומם ניצוצי
שכבת זרע של קרי של ארם הראשון באומם ק"ל שנח שפירש
מחחח וכנגדם ישבו ישראל כמצרים ק"ל שנח קדום לירד' משפרש
רבינו ע"ח שחחילו חמחוק של נשמות חדשות ושוכות לעם של'
הנצנים נראו בארץ אלו משה ואחרן עת חזמיר חניע לזמר ולברו'
חקליפות וחרע מן חסוב ויסנוק נשמות חרעים ויוכבר חיחה ברו'
ק"ל שנח כשילדח משה רבינו ע"ח וחזר' כימי נעוריח לרם נידוחח
כאשר נבאר בשער הנשמות וחק"ל שנח שישבו ישראל כמצרים
קדום לירח משה רבינו ע"ח חיו להביא ולחציל אומם ניצוצות של
קרי של ארם הראשון כק"ל שנח אשר לקסם ערות מצרים בנוחע
ולכן נרחו כעבודח קשח לצרעם וללבן אבל חודיעתיך כבר בשער
עלם חחוהו כי ניצוצות אלו נאו חחל' ברור הסבול וברור חפלנה
נם הם חמאו בעון ארם הראשון וחיו משפיחים זרעם כנדע והנה
אומם הניצוצות שהיו בני בניהם של ארם וחנה אומם אשר יצאו
ברור הסבול חנה אלח חיו חם סור אלו המצריים. שסל יוסף
ומחזיר אל מקדושה בסוד ברית העליון לפי שפרעה משם כפור
קרי ומזו אות חעבירה אומם שסל ומלפלם לצרעם ולולבנם שלו חכ
חערב רב חהו חסוד ויאמר סל עמו חנה עם בני ישראל כי רחלה
אמר חנה עם בני ישראל ואח"כ ויקחנו מפני בני ישראל וכוי
חענין כי חלוח עבריים חיו אומם שנימולו והיו נוחנים בעריח"מנהג
ישראל

שער קריית ארבע קו

ישראל מאמם ראת פרעה אלו הנקראים עם בני ישראל ואינם
ישראל מכש עצמם והו תנה עם בני ישראל ונ' תחו ואסר אל
עמו הנה פ' כי תנח גם אלו היו מצריים דק שלא היו עמו
פרעה רק עם בני ישראל ולכן ויאסר אל עמו אל המצריים שלא
היו עם בני ישראל ואז כשהגיעו בני ישראל שם ותו ויאסר משה אל
העם שהם הקרב רב ואומר כי בתוכ יד ונ' פ' כי לי בני ישראל
לא היה צריך כל כך ויחזק כי במענה גרולה בא משה אל פרעה
שלח את בני ישראל ויעבדוני אך אלו שהיו מצריים בפועם לולי
חוזק יד והנסים והכותם לא היה משלחם פרעה והו כי בחוזק
יד הוציאם ונ' ולכן גם אתם בלא יאכל חמץ כי גורשו העם
ולא יכלו להתמהמה והענין בכבר הודעתיך שקרב רב הם נכור
הרעה הצליון רביגה וסור סלבות של הביגה הוא סוד הביצה
שסודה הצליונה והיא הר' דאחר רבתי נכו שנבאר בהם והענין
ולכן נצטוו ישראל במצת מצוה ראשונה לצאתם מארץ מצרים
ותנה גם שם הוא סוד ויעקן של נשים ק"ל כי מצ"ה נ' קלה שהם
סוד הגבורות והייט ה' היות גבורות עליים ק"ל הם ה' היות
הזה הרחק אם ישראל לסברי תורה בהקלות וכאכזריות
נושאים בעול ואומרים דכובד הסם עלייהו כמו שהוא ברגיא
מהסנא רס"ג בהקלותך עד שיבוא משיח ה' ויצרה יעלינו רוח
סמרום לנחמנו ויקרים בהם ויחיבנו בתחיות הזר ויכפה עליהם
הר כגיגית ואסר אם הקבלו ח"ם עליכ' כשוב לעול וכחמו לכשני
מוסב ואם ולא שם בגלות תהא קבורתכם ויקרים בהם ולארכרת
ישראל לא יבואו ולא יתיאם משיח בקיבוץ גלייתינו וכל המחזיק
לסברי תורה נאסר עליו עץ חיים היא למחזיקים בה ולא יכורת
בגלותא ועליו אומר כל העוסק בתורה אפי בלסברי תורה של
תורה סחייהו וכל שאינו עוסק בתורה אין כל תורה כתייהו והנביא
קורא אותם רת"י האו"ל ' ולעתיד לבוא ישפוט ה' עם הרועים
האלה שהיו מתנאים על הציבור כתוכם וכטפם נתנו בנשך ורבים
אשר אכלו את ישראל בכל פת ומי שיש בידו למחות ואינו מחה
עתיד ליתן עליו את הדין ואוי להם מהבת קול האומרת בכל יום
אוי לבם מעלבונה של תורה ולעתיד לבוא כשה רבינו ע"ה יבוא
ויחבע עלבונה של תורה מכל אחד אחד לברו ולהם אוי להם
הבא : כנאות השכש בנבורתו יתברך " לעולם אמן ואמן :

פרק קט

כלל הדברים שאמרנו למעלה כי שורש נשמת משה רבינו
ע"ה היתה מצד השוב והוא שאמר הכתוב והראה אותו
כי סו"כ הוא פ' בין שראשה שכינה עמו תבף ידעה שהוא מצד
הסוב של הכל והנה יכבר היתה בה עבור נשמת יתה כשלקרה
שנית נשמת יתה נתעברה בה מזרש ובזה תורה לנערותה ותיהו
סוד ותהר האשה לטה לא אמר יכבר אלא במוד האשה אשר
נתת עמדי ולכן כמו שאמר' פירש מאשתו ק"ל שפה עד שהליד את
שהוא גלגל משה רבינו ע"ה גם עמדם פירש מאשתו ק"ל שנה
עד לשטה רבינו ע"ה הלכן נקראת ב"ה לי בסור ויקח את בת לוי
ולא אשתו בת לוי אלא רמז שתורה לנערותה ומכאן התחילה צד
השוב להבראות אבל בלעם וינים ומכרתם בניו עם הערב רב היו
צד תרע של הבל ומש' רבינו ע"ה תרג המצרי כשם המפורש אבל
לבלעם לא רצה להזכירו בשם המפורש רק בתרב המפא שנתקקה
עליה נחש כדאיתא בזוהר פ' בלק ולזה אסר תמות נפשי מות
ישרים ולא אסר אמות מות ישרים רק תמות נפשי שהוא נשכחיו
פתה כות ישרים בגלגל נבל שב' ותהי אחריתי כמוהו שיורש גן
ערן אך נפשו לא בת רק מיתת שמאים כנודע וכמו שאנא בשיבר
הגלגל של הנפשות אכתוב באורכה ענין זה ואשמשך את הם
החכמה לארבו ולרחבו ביבור' קב"ה ושביבתו' לפי שתגלגל ברוח'
ותתקן בגבל אום' ותחבר בפרש בלק ולבסוף עביר בית קב"ה בהה א
תי"ביא כת דעבר אבל באם בל נתפו ועצמותיו נפלו במנר' תקיפא
של נוקבא ותתחום רכה בנתשראל שהוא בנגר חור דקדוש ולכן
הנתשים

שער קריית ארבע

הנשים חזקיו יותר באלף החמישי מבאלף השני שמת בן
כ' האלף החמשי חזה כנגד חוד ובאלתים שבא היה' צריכה לאותם
הנחשים אבל לא ידיעה להשמידם ואלילה שלמה המלך ע"ה
ויאלילה הסלו את כל אשר. עם לבב' להפעיל שכבת אדם בשלמות
תרש לכוונת המיתה אותשמדו חשבים וכין שבשליכים עליהם
המלבושים חזות תלך הם נתפסים כמזבר כמזבר ומשם מקבלים
ע"א ועל"א שחם חזקניהם של שד"י ראותעגשו וגפלו בהרי חשך
ועל זה נאמר ראיו בני אלהים את בנות האדם כי טובות הנה וחיו
מכתות בני אלהים שהם מקבלים מהר ובעבור קטיגוריא שלהם
על אדם הראשון חדרים רכתיב בהו ויקח להם נשים מכל אשר
בחרו ובלם מערע קן רכתיב ביה קניתי איש את ה' שהיה ר"ל
חדינו חקיימן ובריאין מיין דנטמת בריחת של מעלה מארבי שחמאו
בחלמו כיון שהמלאך הוא ו' ימים בארץ נעשה עב כמו נוף שלנו
ואי אפשר לכל עשרת כתות המלאכים להתגלות ולהתעכות כל
כך כמו כתות האישים ובני אלהים מארבי שבחלמו באותו ששלם
בהם יצר הרע אחרי שבעת הימים שפרחו מן השמים על הארץ
ולא היו עוד כמלאכים וכשבקשו לחזור למקומן חברו שם
המפורש בדרך כל המלאכים שעשים נשים בסחר לבני אדם
שעולים למעלה על ידי שם המפורש ל"א יכלו לעלות כי נתנו
מכח גזירה דמעלה שהם כתות חדין ק"ן אלהים המלובשים בתוך
הקליפות שיצאו ומחצו ראשם והפילו אותם לארץ בתרי חשך
המשורשים באותרי אחדים חלילים ודחיום קכ"א צירותי אלהים
אחרים ואחר מהם שהוא עזא עיו אחת מתומה שהיא חימנית
ועינו השמאלית פתוחה והוא סדר שהם חעין רבלעם והוא לשעלם
גשמל ואחר שנפל ואחז מגיע לארץ ל"א ג' פתחים למעלה מסגה
כרי שגם שם לא יכלה לו אפילדאקא ולא נשארה עינו פתוחה ל"א
כרי שיראה בגם יולתו תמיד ויסתפר בבגדים ועזאל הוא כי לו
עינים חלוי ושתר בעפעפי עיניו סדה בגבר סדה שהלך. ואחרי
עזיו וכל גבורתו של בלעם לא היתה אלא מהם ונקרא בגו בעבר
כי אביו הוא בגו וחלק לשנים שהם יחדי ויסכרהם רכתיב נאם
שתם הסתם אל זה עזאל דיורע רעה עליו חלילי תעסר לא נחמל
בחבירו אלא עליון עליו לפיכך לא היה שומע קולו אלא על ידי
אחרי עזאל היה יודע רעת עזא וחבור בלעם היה שם סיום יציאה מצרים עד יום
מתן תורה חמשים יום היה סגור עמהם בתרי חשך חללו ויהיה
רוצה לקטרג לחם ולחתוך למצרים וחקב"ה ברוב חכמתו בלבל
ולקלקל כל חכמות המכשפים ומלמדיהם שלא יכלו להם לקרב
אצלם כח עשה הקב"ה היה מסתכן כל אחד בגבורות בדרכים לרעת
ועיר חכף היה גדולה תחפרים משם הי"ח ואז נפתחים הגבורות
בהליכתם למסה ובחורתם למעלה מיסוד ההו אחר מיד אלא כעסתי
ביסי בלעם תרשע לא נשתייר ה' כשהיו אחם של ישראל שריר
ופלים באותו זמן חזה תרגע שכוחם הקב"ה בכל יום בשעת
שיצאים הגבורות אל יסוד אמא ואבירים מרחוק כשהם יוקדין
חלקיות עמהן ומואב לבן נתחבר בלק מלך מואב אליו שנם חזא
היה יודע חבישוף חזאה מזה סכוך בחשרת"ת זרעו שלך לחוץ
בלי זוזו אור ילך הרץ לחיצונים לקבל הגבורה ה"ו והיה יודע לכוון
הרגע הזה וכין שהקב"ה נתן לשבוי ביום להבחין הרגע הזה כנגד
בנסרא דברכות והוא כנגד נבריאל שהוא שר הגבורה וקס"ד
המוסר בחתניו הוא ב' פעמים ס"ר שלקח נבריאל מנפ"ן מן
חביזה וכן המלבוח ב"פ ס"ר שלח"ק ס"ח המפורר בחכתב שמהם
חעולים בלילה לכן לומרים חתיבה לקראת של הכשוף
הזה וכין שראה בלעם שהוא ושלילה חבכתו היה נותן עצה לבלק
שנפלו ב"ר אלף מישראל ' שאסור וכן תנה היו לבני ישראל ברבר
בלעם שנתן לו עצה להתפקר נשיהם בנות תפעי ממנו שמשיבי
עלית נמשאחר שרואה לפרחח אל עזא ועזאל חשליכו למטה
שפרח אחריו בראו יחזא בחזר בלק ואמ"כ נתגלגל בדומם שהוא
סתגגר בנגר הדיבור שקלקל ואז שאסר חזחר בלעם בבלעם
ובלק בעזבורא ואח"כ נתגלגל בגבל ולא שבוי פיו ולשונו ברברו
על

לארצם יהרי האדה ולא בחש וכפר בע"ז ואסר עתה ידעתי כי גדול
י' מכל האלהים - כי בשם חי"ה היה כופר פרעה אסור לא ידעתי
את יה"ה וכן יועצים שיעצו לחם כל אלה אל"א ידעו משמשרת
אלהים אחרים ומסתלת אלהים קדושים לכן אסר שמאמין בגרולות
שם חי"ה על מדיניות אלהים וכן איוב ששתק נידון ביסורין וסר
מרע אבל בלעם חרשע עסר בסדרו מתחלתו ועד סופו מקבלים
אחרי ברחו מסנורים נלחם עם משה רבינו ע"ה בכתב ואחרי
שבלבדה חציר חלך לארצו לארם ובשראה נחלת ישראל בסדבר
אחרי צאתם נתקנא בהם שלא חיו מתילים כל הכישוף והקסמים
שחיה עושה בגבר ישראל - ואתיאל לסרוס שערות ראשו ולהתגודד
ולעשות קרחה בראשו ובזקנו על שלא חתילו עצתו מה בשרש
רשלך ומרה בכישופיו לחרי חשך והניע לאוחם שלשלאורת של
בהול שהם על רגלי עזא ועזאל וכך חוא הסדר לכל איש שנורה
שם כיון שחולך אל חוך הרי חשך עצמם ראוה אותו עזאל שהוא
גלי עינים סיר ואסר לעזא סיר הם קורא' בקול גדול ומתאספים
אליהם נחשים גדולים חשרפים ומסבבים להם בעקבל ומכשף
חרוצת לילך אליהם מסתין על חפתח בחרי חושך עד ששולחים
לו רוח אחד שמשתמש מה קטנה בגדי מכשפות בגדים מחוך
אך נרע הראש שלה הוא כמו שראשו של שחיטה עבות יש לרע
ירידה הרגלית קטנות כיון שראוה אותה מכשף מוא מכסח מניו
ומכשף קטור בידו סוכן ומזמן משרשות חרגנו לבן חוא משלך
אותה בבגדה של חחיה קטנה הנזכר' וחי' חולכת עמו ומלחיד עד
מקום ראש השלשלאו' של עזא ועזאל ואותה ראש השלשלת נעוץ
בארץ ומגיע עד חתהום ומחחתון מי חוא נקוב מתהום חלילין עד
חתהום ומחחתון ובראש חתהו' חעלין נקשר הראש של שלשלאות
ושלו וכיון שמגיע מכשף לאותה ראש השלשלאות שאמרתי הוא
בועם ברגליו בה שלש פעמים רצופים והם קוראים לו מכסף הוא
משתחוי להם וכורע על ברכיו ומולך ומעמם פיניו קר ובאו אליהם
ואז ישמים מכשפים למניהם וכל אותם שאסרנו מסבבים אותו
סיסין ומשמאל פותח פיניו וראשה עזא ועזאל למניו נמלי עליו
פחר ואימה ונדחקין ונפל על פניו ומשתחוים כנגדם לאחר זה
שעבר ע"ז בקטיגוריא כי אין מעשה שדים בלא קטורת וכל
שהוא כעין קסוחין הזה אסור וזה משתחוה לאלוחי נכר חלילו
חם מלמדים את מכשף חזה בישופים וקסמים וישב אצלם
חמשים יום וכיון שמגיע חעת לילך לדרכו להשח"ו אותה חחיה
הקטנה עם כל חנחשים השרפים חחלכי' למניו עד שיוצא מן אותו
חחושך חחזק לכן עשה בלעם חיה שם סיום יציאה מצרים עד יום
מתן תורה חמשים יום חיה סגור עמהם בתרי חושך חללו ויהיה
רוצה לקטרג לחם ולחחזיר' למצרים וחקב"ה ברוב חכמתו בלבל
וקלקל כל חכמות המכשפים ומלמדיהם שלא יכלו להם לקרב
אצלם כח עשה הקב"ה היה מסתכן כל אח' בגבורות בדרכים לרעת
ועיר חכף היה גדולה תחפרים משם הי"ח ואז נפתחים הגבורות
בהליכתם למסה ובחורתם למעלה מיסוד ההו אחר אלא כעסתי
ביסי בלעם תרשע לא נשתייר ה' כשהיו אחם של ישראל שריר
ופלים באותו זמן חזא חרגע שכוחם הקב"ה בכל יום בשעת
שיצאים הגבורות אל יסוד אמא ואבירים מרחוק כשהם יוקדין
חלקיות עמהן ומואב לבן נתחבר בלק מלך מואב אליו שנם חזא
היה יודע חבישוף חזאה מזה סכוך בחשרת"ת זרעו שלך לחוץ
בלי זוזו אור ילך הרץ לחיצונים לקבל הגבורה ה"ו והיה יודע לכוון
הרגע הזה וכין שהקב"ה נתן לשבוי ביום להבחין הרגע הזה כנגד
בנסרא דברכות והוא כנגד נבריאל שהוא שר הגבורה וקס"ד
המוסר בחתניו הוא ב' פעמים ס"ר שלקח נבריאל מנפ"ן מן
חביזה וכן המלבוח ב"פ ס"ר שלח"ק ס"ח המפורר בחכתב שמהם
חעולים בלילה לכן לומרים חתיבה לקראת של הכשוף
הזה וכין שראה בלעם שהוא ושלילה חבכתו היה נותן עצה לבלק
שנפלו ב"ר אלף מישראל ' שאסור וכן תנה היו לבני ישראל ברבר
בלעם שנתן לו עצה להתפקר נשיהם בנות תפעי ממנו שמשיבי
עלית נמשאחר שרואה לפרחח אל עזא ועזאל שהלבו למטה
שפרח אחריו בראו יחזא בחזר בלק ואמ"כ נתגלגל בדומם שהוא
סתגגר בנגר הדיבור שקלקל ואז שאסר חזחר בלעם בבלעם
ובלק בעזבורא ואח"כ נתגלגל בגבל ולא שבוי פיו ולשונו ברברו
על

פרק מאות ועשר

שלשה היו יצאי פרעה בלעם איוב יתרו וכולם היו
מכשפים גרולים איוב חיה נגלגל תריח ודרשה
לקב"ה כ"ע ועשה חשובה שאסור יהא אלדיפים וסר מרע לחיותו
סר מרשיעו חראשונה שעשה קשרים בכישופיו עם חבריו ולא
יצא עבד מפורים ובכה לא יצאו ישראל שאסור חבה נחתכמרה
לו ונסבר חזה עם כני ישראל רב ועצום מסנוולחם בגו ועלה מן
הארץ שיעלה מן חארץ בכל כחותיו וכל עצחם לא היתה אלא
על ישראל חקב"ה ברוב נסיו התניא את ששים רבוא ישראל
עבריהם לעני בלם בשאר אבאר באריכות בסקומו ולא בחנכם
היה משבח הקב"ה יציאת מצרים כמה פעמים בחורה וחכל סחוך
שחתיר את קשיחם בכישופיהם עד שראו שאבותיו עצחם ברחו

על דוד רכיבהיום עברים המתעברים איש פפני ארוניהם וקראו
פלכות בית דוד עבר תתתייב מיתה אחו שאסר תפסוק ותי
בעשרת תיפי שתם עשרת ימי תשובה ותאח "י שלא עשה תשובה
דיגוף "י את נבל ויפת לבו בקרבו ותא תיו באתן ונקשת שהיה לו
לומר היה לאבן אך הבאונה כי כל תיאשה בתשובה
ובלעם תפא כפיו ונתגלגל תחלה באתן ותפס ונגל תפא בלעם
כיאר התכוח תפעם שכת לבו בקרבו ולא דבר פרה אלא נגר
דוד תוא כי זכרה נפשו פה שהיא ואוד ליה תהוא נשיא תוה פסתלק לרום
ענין זת ואבל אתר דאיהו עבר תה שאתחשך נהורא תכיסי דיהוו
כיהוא אתר דאתחשך נהורא של יום תוי ידעי ותוי אכרי שלמה
כלבא תוה אזיל ואעבר הבא ולא ידעי לאן אתר תוה אזיל שפשין
דהוו תכן תוי אכרי ענגן תוי אינן דקא אזלי וחשיך עלבא נברי
נשרא כהריה ופרה ארבע פאה פרכין תוא סוד פהלך ד' קליפות
רוח סערה ענן גדול אש פתלקחת ופוצה לו סביב ובנגדו ארבע
פאות איש של בני יעשו והוא בעשייה כתו"ם רב"ה הנקרא
בזוהר עלמא נוקבא דתהומא רבא ותם נקראים הרי תשך שגא'
וחשך על פני תהום שהוא אותיות תם"ו ובקרושה הרלית של
מלכות תיא שער ותיצון אשר בברואים פכנה ר' שורות אופנים
בעלם העשייה תחת יד סנדל"פון אליהו וכוד לפוד • תהו
אומרי ופרה ארבע פאות פרכה עך רפסי לפורי תשוך ותפן אילו
תרפוד בפדבר בהרים ואילו נתיה תכן זקף רישיה וחפי פורא
תשוך ותה ידע תפן כל פה דאפשרך ותה ידע דתפן יעל הורא
רכיב על נשרא בפלקדפון ופאס ונאל לגו פורף עך תהוא אתר
דיתיא תפן שהם תד יפים של ק"ך אלהים הפרועים כזית וכרו"ר
עלה פות שהיא כה כשרא אחרא קרא בתלא יחו"ה רפה יך
בל יחזיק שהיה קורא להיך רפה שהיא בגער ת"ת ויש בשם פ"ב
שלשה פעמים י"ך דהייגו יך הגדולה יכיך יך התוקף ופיך
קו הפפצע שלשה פעמים יך עלים פ"ב ואלו הי"ך שפורי
הא־אתרגים של פ"ב תם לא־הפר ולהבריה שרין ופזיקין שלא יזקו
ויתפדפו כל פועלי אין להפסרם עדי עך האוחזים באחוזי
אחורים העליונים שאל תפן עך דקריב להתהא אתר שוי עוקא
קמיה דקריבו לצביהו תפן תה ידע כל פה דבעי פאינון הכבדיק
נהראין דבעי למגדע הן פעשה שרים ובישוף כל פין ופן בפני
עצמו בי הפסדרין היו פתעיבים לידע בישוף בדי שהיו יודעים
אימה פעם ואיתו אחיתא עינים וגם היה יודע כפה פוד הישוקים
של לילית ובדריה ופל כל העונשים שפפונים לעגש בני אדפם
ולהזיק אותם שיש להם עלילה ואיתה תפא להתפוה בני אדפם
בפחדרה שלהם כאשר אני יודע הרבה פהם כדבר הזה ופדברי
האר"י ז"ל ואינה אותם בפני עצפם בפקופם הראוי להם ואין
כאן פקופם וגם היה יודע פהם ניצוצי טהרה שידדו בנפשות
הגוים עובדי ע"ז והיה רוצה לכלות פשע ולהתם תטאה בגשאו
נשים נכריות שהיה יודע ניצוצי טהרה שבהם והם היפים או אינו
את"כ עך שלא היה לו לב ללעלו לפעלה אחר שהשליכו אשכוראי
פלכא דשרי לפטה ואפילו פפתרא שלשלמה ששים נבורים פכיב
ליה פנבחרי ישראל שהיה פוכיר ששים צירופים קודם הליכתו
לישן ונתתר אל המאסר כיון דהוה אפרין ליה כל פה דבינו בדין
הוה רכיב על דתי נשרא ותב לאתריה כיון דהוה יתיב על כורסיה
אלישיב בדעתיה הוה פסליל ברעתיה פלין דהבכתבא יקיראי
בהוא שעתא אפר שבתי אני ואראת דפעת הישוקים אין להם
פנוחא אלא פירושו בפקום אתר וכן נפרש"ת פנחם דף ק"ו ע"ב
עלה א' אפר רבי חייא זה דשלטה פלכא תהוא היא דרענין
נשרא רבובא הזה אתי לגבי שלטה פלכא בכל יפא ויפא והוה
שלפה פלכא רכיב על נדתיה ואוכל ליה ר' פאה פרסי בשיעתא
חדא אובל ליה לתרפוד בפדבר בהרי' אתר תר איהו לגבי טורא
דחשוכא דאקרי תרפ"ור בפדבר ולאו איהו אתר דתרפודאי
(שאפרו ז"ל אין פקבלים נריס פן דתרפודאים לא פכוון בנדם
היה כלה וזהפה ואין בו ניצוץ קדושה) אלא תרפור דאיהי
בפדבר בהרים ותפן כתב נשיך כל דתיך וכפרך אתרין ודהפה
נשרא דהה שאם לתפן בשעתא חדא בין דקאפ על הדהא
רוכתא אובה נשרא ושלפה בריב פתקא ואפרי תפן ואשתזיב
פאינך דתיך ונשרא הזה פסתכל גו דשוכא דפפרין לאתר דתפן

עזא

ויפפודא ראשא והזוא נשרא עליתו ונגדין לקפי שלפה פלכא
אתא נשרא ופאין לקביה ויתיב ליה אינך פרפין נפיל לן שלפה
פלכא והה פריה בהו והה ידע בהו סיכן אפר רא איהו דנפל
ורא איהו דגלי עינים בשעת' דתרין פרפין הוו הוה ידע דהרוייהו
נפל וגלי עינים בעין לאודעא ליה פלין פה עביר תתים ברפיא
בגשפוקא דהה תקין ביה שכא קדישא ואיהו נפיל קוקא דהה
תקין עליה שפא קדישא פלין לאנרא שלא יראו אותו בני אדם
ורכיב על תוזא נשרא ואזל ליה תהוא נשרא הזה פסתלק לרום
ענין ובכל אתר דאיהו עבר תה שאתחשך נהורא תכיסי דיהוו
כיהוא אתר דאתחשך נהורא של יום תוי ידעי ותוי אכרי שלפה
כלבא תוה אזיל ואעבר הבא ולא ידעי לאן אתר תוה אזיל שפשין
דהוו תכן תוי אכרי ענגן תוי אינן דקא אזלי וחשיך עלבא נברי
נשרא כהריה ופרה ארבע פאה פרכין תוא סוד פהלך ד' קליפות
רוח סערה ענן גדול אש פתלקחת ופוצה לו סביב ובנגדו ארבע
פאות איש של בני יעשו והוא בעשייה כתו"ם רב"ה הנקרא
בזוהר עלמא נוקבא דתהומא רבא ותם נקראים הרי תשך שגא'
וחשך על פני תהום שהוא אותיות תם"ו ובקרושה הרלית של
מלכות תיא שער ותיצון אשר בברואים פכנה ר' שורות אופנים
בעלם העשייה תחת יד סנדל"פון אליהו וכוד לפוד • תהו
אומרי ופרה ארבע פאות פרכה עך רפסי לפורי תשוך ותפן אילו
תרפוד בפדבר בהרים ואילו נתיה תכן זקף רישיה וחפי פורא
תשוך ותה ידע תפן כל פה דאפשרך ותה ידע דתפן יעל הורא
רכיב על נשרא בפלקדפון ופאס ונאל לגו פורף עך תהוא אתר
דיתיא תפן שהם תד יפים של ק"ך אלהים הפרועים כזית וכרו"ר
עלה פות שהיא כה כשרא אחרא קרא בתלא יחו"ה רפה יך
בל יחזיק שהיה קורא להיך רפה שהיא בגער ת"ת ויש בשם פ"ב
שלשה פעמים י"ך דהייגו יך הגדולה יכיך יך התוקף ופיך
קו הפפצע שלשה פעמים יך עלים פ"ב ואלו הי"ך שפורי
הא־אתרגים של פ"ב תם לא־הפר ולהבריה שרין ופזיקין שלא יזקו
ויתפדפו כל פועלי אין להפסרם עדי עך האוחזים באחוזי
אחורים העליונים שאל תפן עך דקריב להתהא אתר שוי עוקא
קמיה דקריבו לצביהו תפן תה ידע כל פה דבעי פאינון הכבדיק
נהראין דבעי למגדע הן פעשה שרים ובישוף כל פין ופן בפני
עצמו בי הפסדרין היו פתעיבים לידע בישוף בדי שהיו יודעים
אימה פעם ואיתו אחיתא עינים וגם היה יודע כפה פוד הישוקים
של לילית ובדריה ופל כל העונשים שפפונים לעגש בני אדפם
ולהזיק אותם שיש להם עלילה ואיתה תפא להתפוה בני אדפם
בפחדרה שלהם כאשר אני יודע הרבה פהם כדבר הזה ופדברי
האר"י ז"ל ואינה אותם בפני עצפם בפקופם הראוי להם ואין
כאן פקופם וגם היה יודע פהם ניצוצי טהרה שידדו בנפשות
הגוים עובדי ע"ז והיה רוצה לכלות פשע ולהתם תטאה בגשאו
נשים נכריות שהיה יודע ניצוצי טהרה שבהם והם היפים או אינו
את"כ עך שלא היה לו לב ללעלו לפעלה אחר שהשליכו אשכוראי
פלכא דשרי לפטה ואפילו פפתרא שלשלמה ששים נבורים פכיב
ליה פנבחרי ישראל שהיה פוכיר ששים צירופים קודם הליכתו
לישן ונתתר אל המאסר כיון דהוה אפרין ליה כל פה דבינו בדין
הוה רכיב על דתי נשרא ותב לאתריה כיון דהוה יתיב על כורסיה
אלישיב בדעתיה הוה פסליל ברעתיה פלין דהבכתבא יקיראי
בהוא שעתא אפר שבתי אני ואראת דפעת הישוקים אין להם
פנוחא אלא פירושו בפקום אתר וכן נפרש"ת פנחם דף ק"ו ע"ב
עלה א' אפר רבי חייא זה דשלטה פלכא תהוא היא דרענין
נשרא רבובא הזה אתי לגבי שלטה פלכא בכל יפא ויפא והוה
שלפה פלכא רכיב על נדתיה ואוכל ליה ר' פאה פרסי בשיעתא
חדא אובל ליה לתרפוד בפדבר בהרי' אתר תר איהו לגבי טורא
דחשוכא דאקרי תרפ"ור בפדבר ולאו איהו אתר דתרפודאי
(שאפרו ז"ל אין פקבלים נריס פן דתרפודאים לא פכוון בנדם
היה כלה וזהפה ואין בו ניצוץ קדושה) אלא תרפור דאיהי
בפדבר בהרים ותפן כתב נשיך כל דתיך וכפרך אתרין ודהפה
נשרא דהה שאם לתפן בשעתא חדא בין דקאפ על הדהא
רוכתא אובה נשרא ושלפה בריב פתקא ואפרי תפן ואשתזיב
פאינך דתיך ונשרא הזה פסתכל גו דשוכא דפפרין לאתר דתפן

עזא

הכתוב פרק קיא

שלום נקוא תרפ"ור בפדבר בהרים שפקבב
הפוסאה נקוא פדבר הגדול והנורא פקום נחש שרף
ועקרב צפאן אין בו פים של שפע פתיפוי הוא אותיות פור"ת
היאלילית פורפית וחיבת הפורפית על בעלה ופזנה עם התתנים
עם בני אדם שפוציאים קרי והא האפור אל שלשה המלך ע"ה
וכן שלפה המלך את הרפור לפדבר בהרים וכי בגין הה לורא
צורים לא פהו וכן שהיה פפחכל בהבפתו ההיה יודע אותו פקום
להיות יודע בו הכבוה עליונה ולשון וכן נעור פלשון וביבים בפקרא
דעקיא וכן הוא אופר בפכא פרשת פשפשים כתיב ושבתי אני
פראהה את כל הישוקים אשר נעשו תחת השפש והנה דפעת
הנשוקים אין להם פקופ ופיר עשקים כה אין להם פנוחא •
ואי קשא אדפיכא בית הוא אתרי בפקופ אתר שיבול שבתי וכי
פאן אתר תב שלפה • אי נימא לבתר פלה דא כפלקדפון ואפר
פלה אחרא יאת • אבל שבתי ואראה לא יתכן לופר לא שקדפ
שאפר ענין הנשוקים דאה ואיתם בפקופ א' פתר לפקופו ואפר ענין
זה תכן תנינן בכל יופא הנה אקדים שלפה פצפרא והוא שבתי
לפפר פזפרא הפי פה דאפי בשעתיהון כידוע לנו בהשגעת
חזאת שגריך לימור נגד בני פזרא ולהכזיב צירופים שיבואו
בעגבר אהבפה על אשתו פפני חית תגשר הנשואות הכפה ולבתר
הב לפפר בפוף וקאים תפן (פפני שגריך פשם להוריד בת הגשר
כי ישלחון הוא בפקופ סוד תגשר והא שלשה ישלים על ארשן)
פאיך עיניי ולקף רישיה בראי שעקא הא שבורא ראשא (הוא
פפחר שם פ"ב דעקביה דו פרורין ביניהו ופפורא רעגגא הפא
שם ע"ב ויזיר דבריאה הפ שפיית גרולה ללפת יופא ולילה
אפילו דרך הגילגל כעודע בפבואו ונפיבי ללא אתחוי עפודא
דורפורא אלא לתר או לתרי לדרפא • אבל בשלפה כתיב וישב
שלשה על כסא ' למלך שפלך על העליונים ועל התתתונים .
ותה פצות עליהם שיבואו לעבודתו פפני שבפזו הוה קריאת
פיהוא באשלפותא וידית פורא באשלפותא' טובים ורעי' ותפוב
היה נזבר על הדין ונעשו בתות הרעים עברים תה הפקף שאין
דשות להשתפש בשפותא עלה שורש נהר על הפוב בגלות הפר
הזה ואין לך יפ שאין קללתו פרובה פהביות) ונתזור להפאסר
ופפורא רעגגי הזו אתיין ועל הזוא יפפורא הזה אתי נשרא הרא
ותהוא נשרא הזה ברכובא ותקף וכן הזה אתי • נדפא יפינא על
נבי עפודא דאשא ותפא נדפא שבאלא על נבי עפודא רעגגא
(ותעבור ענן היה פיקן דהייגו פפורא ופפור האש היה פצפן וכן
היה פשביע לאל השני צדדים פורה ופפור תפוך האפורים לפעלה הפ
ולו הולכים לפני ישראל בשיעאו פפדבר) על גבי עפודא רעגגא

שער קריית ארבע

תמאורע שאותו האר'כשל' ועתה לעבדיו שיקראו אותו ובא לפני
המלך ואמר לו אם רוצה אתה להיות לי סלגר ואסר הן ושלח את
המלגר מלפניו ושם אותו בסקוסו ושכש לו ובשל לו כל מאכליו
ויהי אחר הדברים האלה ראתת אותו בת מלך עסק שמה נעמר
ואמרת לאמה שרצונה לקרות את האיש הזה הסלגר לבעל ואמת
נערה בת ואסר לת יש כמלכות אביך שרים רבים ונכבדים שתקח
אחר מהם השוב בעיניך ואמרה אינני רוצה אלא את הסלגר
והפצירה בה הרבה ולא היציל שאמרה על כל פנים אין רצוני
באיש אחר אלא זה יר שהוכרחה אמת לגלות תענין לבעלת
להמלך שרצון בתו היא ליקח את הסלגר לאיש וכששמע זת הדבר
הרה לו זה יר מאד ויצא להריע בתו ויעניך שים עליו והנה בקש
ריר להחליש בתו לא להאכירו כי בו יכיפר עון יעקב שהוא האריה
החצוני שהכת דוד המלך ע"ה שנ'גב את האריו ואת הדוב הכרת
עכרך ולפי גדולתו בסלגלתו כי בתחל'הוכ'ולא מת וכסופו והכרתי
לכבל את ושאר ונין ונכר וספת שהוכה האריו ולא מת יקר כיפת
וראיה היא נפלא'בעינינו למוסר יר סיהו שאסר כי אם הכיתם כל
חיל כשרים הנלחמים אתכם ונשארו כם אנשים מרוקר"ם ריקא
סכת החבא'איש באהלו יקוסו ושרפו את העיר חוא'באש ולכסוף
נתקיימה בת נבואת ישעיהו שנתפכה כסהפכת סרום ועמורה '
יצא לנו מגרון דירן כי שלטה המלך היה חייב גלות לאסוף ארת
נעמה העמונית לא בשלותו כפו נעמי אשת אלימלך אספה ארת
את רות המואביה בשעת ענית וסרורית ואו כתיב ורות רבקה כה
רוקא לא בשליחה כי חסר לת שרי מאד וכן מאלף נשים שנייר
שלמה לא נתקבלה כבלן להעמיד ממנה מסלכת ישראל אלא
נעמת העמונית שנאמה לו בשתו כרלי דלות לקיים מה שהורו
תז"ל בפסק' יבמות על פסו' סיני את בעיניהן הוא ועליך יפול '
וכשם שנלחה נעמי לאסוף את רות כך גלח שלמת לאסוף ארת
נעמת היא נעמ'ת עלאת אשר שם רחיבות הנהר כאשר אבאר
לפיכך נקרא בנה רחבעם כי בקש הקב"ה לרשותו כשת וריבעים
יחיה לו לבשנה שבנגדו בסרים ריר עליהם ממטרון
רק הבסא רבריא'ונרל בסבו האסר בר אין ישיבה בעזרה רבריא'
אשר שם ירושלים שלמקלה אלא למלכי בית ריר בלבר וראיתי
היה שריהיב ת'לבו של רחב"ם בשביל עם הקורש שהית סרית
וראין יהריח ביראת אלסלא וביגו ובשעבה בו ריר בריה קרוש
אסר עליו ויעל עצמו רכות נשיח אחה ה'אלהי נפלאותיך
וכחשבותיך אלינו שאסרי עמון וסואב והחיר בנותיהם ובו כיב
גדולה אמו של רחבעם ואוהה עירסה נעמה לריר בריה הקרוש
ואסר שריה עליה ותכהה יותר סרות שנקראת אם הסלך כהם
כראיתא בם'הסוכר את הספינה על פנוף ויש בכאי לאם המלך
ונעמת היא אם הכשיח לריעת תז'ל ושכח יריר על נניס ת'אלהינו
כשם שנקראת רות על שם שיצא ממנה ריר שריוה להקרא
בשירות ותשבחות ' וכשרצה לתקן כל ישראל בימי ס'ק"ק
תאר'זלה"ת אחר שהלך ירמיהו נגלו' שכינה בכל מקום ומרחיש
קינות בכל יום על ירושלים עיר הקרש ועל קכ"ח ושכעיתה בא
כאחר מתלמיריו ושמו סורינו ורבינו תרב רבי אברהם הלוי זלה"ת
שהיה חסיר קרש ופרוש כל ימי חייתו בארסת עיר הקרש בק"ק
צפת תוב"כ וחוא חית כל ימיו אפטרופוס גרול לשכת סנרין
ומחזיר את ישראל חסיר אנשים ונשים על שעירתו וכה שסשפטו
כל ימי חייו מירי שכת בשבתו לבתת רנליו בשוקים וכתחוברי
בכתים ובחצירות לילה ויום מחצות ליל ששי לורו את חקב
שיכינו את אשר יביאו ושתהא אשה משכבת ואומה ושיהיו נוללין
החנויות סמוך למנחה כרי שתהא פנאי כיום להתקדש לקראת
שבת כלת פלכתא בשכילה וכרחי"צ פניו ירין ורגליו בחמין ולחוף
שסלותיו בקריאת הפרשה שנים מקרא ואחר תרגום וירוע
שירסיהו חסיר חית מוכיח את ישרא'שיחזרו בתשובה ולא יחרב
בית המקרש אע"פי שיעשו לו ענינים והשיבו אותו בתוך הכור
בסיס על כל זאת לא הניח מלהוכיח את ישרא' ' וכן חיקוק שכת
היא סביאה הגאולה כרכתי ת'ל שאמלא שברו ישראל שני שבתו'
בחלכתן סיר נגאלין כגורל בתיקון שבת כי בעלייה חלי"א מלאה
ואם יחיה עת רצון שיעלו העולמו מעלה שיחיה כימי ריור ושלכח
או יגבר הרע על השוב כי המקום גורס עהרינם והקליפו' יכתקו
לא ירעו ולא ישחיתו בכל גבול הר קרשי וכגורל נ"כ שרצה האר'
ולה"ח

מלכי'אכל נבוכר נצר נחנבא על ירוסיהו שהסליכתו מן השמים
על כל תגים ויגל כל המסלכות גוים רבים ומלכי'צפוים וכתיב
וגם חית השרה נתתי לו לעברו והרכיו הזה נתתיעו שבעה ערנין
בשני רכיין הללו כי באו למקום בנירי הנחינה שלא הירה לינבוד
כל אותן השנים וריבה בנחינה אפי'אותן השנ ט לשכרו מן הנקיון
והסיתה שנרסה לכל מין שהוא סינו ונשכר מזה שלא הזיקוהו עד
שחזר ליקר מלכותו הרגו.ויה כל סלך נאוכות לא רמה עליו
בגדלו אמנם מלוו נתן לו הקב"ה לנכובר נצר זהבת של ירושלים
שרבה ממנו נתנה אבו בבבל לסלך שלמה ולא נכסר בעונו של
שלמה אלא בירו מלוה.מר לתם מרבה על ירסיהו כרסורוש
בכתוב שנות עליו רב מכתים קחני ויניך שים עליו והנה בקש
ריר להחליש בתו לא להאכירו כי בו יכיפר עון יעקב שהוא האריה
החצוני שהכת דוד המלך ע"ה שנ'גב את האריו ואת הדוב הכרת
עכרך ולפי גדולתו בסלתו כי בתחל'הוכ'ולא מת וכסופו והכרתי
לכבל את ושאר ונין ונכר וספת שהוכה האריו ולא מת יקר כיפת
וראיה היא נפלא'בעינינו למוסר יר סיהו שאסר כי אם הכיתם כל
חיל כשרים הנלחמים אתכם ונשארו כם אנשים מרוקר"ם ריקא
סכת החבא'איש באהלו יקוסו ושרפו את העיר חוא'באש ולכסוף
נתקיימה בת נבואת ישעיהו שנתפכה כסהפכת סרום ועמורה '
יצא לנו מגרון דירן כי שלטה המלך היה חייב גלות לאסוף ארת
נעמה העמונית לא בשלותו כפו נעמי אשת אלימלך אספה ארת
את רות המואביה בשעת ענית וסרורית ואו כתיב ורות רבקה כה
רוקא לא בשליחה כי חסר לת שרי מאד וכן מאלף נשים שנייר
שלמה לא נתקבלה כבלן להעמיד ממנה מסלכת ישראל אלא
נעמת העמונית שנאמה לו בשתו כרלי דלות לקיים מה שהורו
תז"ל בפסק' יבמות על פסו' סיני את בעיניהן הוא ועליך יפול '
וכשם שנלחה נעמי לאסוף את רות כך גלח שלמת לאסוף ארת
נעמת היא נעמ'ת עלאת אשר שם רחיבות הנהר כאשר אבאר
לפיכך נקרא בנה רחבעם כי בקש הקב"ה לרשותו כשת וריבעים
יחיה לו לבשנה שבנגדו בסרים ריר עליהם ממטרון
רק הבסא רבריא'ונרל בסבו האסר בר אין ישיבה בעזרה רבריא'
אשר שם ירושלים שלמקלה אלא למלכי בית ריר בלבר וראיתי
היה שריהיב ת'לבו של רחב"ם בשביל עם הקורש שהית סרית
וראין יהריח ביראת אלסלא וביגו ובשעבה בו ריר בריה הקרוש
אסר עליו ויעל עצמו רכות נשיח אחה ה'אלהי נפלאותיך
וכחשבותיך אלינו שאסרי עמון וסואב והחיר בנותיהם ובו כיב
גדולה אמו של רחבעם ואוהה עירסה נעמה לריר בריה הקרוש
ואסר שריה עליה ותכהה יותר סרות שנקראת אם הסלך כהם
כראיתא בם'הסוכר את הספינה על פנוף ויש בכאי לאם המלך
ונעמת היא אם הכשיח לריעת תז'ל ושכח יריר על נניס ת'אלהינו
כשם שנקראת רות על שם שיצא ממנה ריר שריוה להקרא
בשירות ותשבחות ' וכשרצה לתקן כל ישראל בימי ס'ק"ק
תאר'זלה"ת אחר שהלך ירמיהו נגלו' שכינה בכל מקום ומרחיש
קינות בכל יום על ירושלים עיר הקרש ועל קכ"ח ושכעיתה בא
כאחר מתלמיריו ושמו סורינו ורבינו תרב רבי אברהם הלוי זלה"ת
שהיה חסיר קרש ופרוש כל ימי חייתו בארסת עיר הקרש בק"ק
צפת תוב"כ וחוא חית כל ימיו אפטרופוס גרול לשכת סנרין
ומחזיר את ישראל חסיר אנשים ונשים על שעירתו וכה שסשפטו
כל ימי חייו מירי שכת בשבתו לבתת רנליו בשוקים וכתחוברי
בכתים ובחצירות לילה ויום מחצות ליל ששי לורו את חקב
שיכינו את אשר יביאו ושתהא אשה משכבת ואומה ושיהיו נוללין
החנויות סמוך למנחה כרי שתהא פנאי כיום להתקדש לקראת
שבת כלת פלכתא בשכילה וכרחי"צ פניו ירין ורגליו בחמין ולחוף
שסלותיו בקריאת הפרשה שנים מקרא ואחר תרגום וירוע
שירסיהו חסיר חית מוכיח את ישרא'שיחזרו בתשובה ולא יחרב
בית המקרש אע"פי שיעשו לו ענינים והשיבו אותו בתוך הכור
בסיס על כל זאת לא הניח מלהוכיח את ישרא' ' וכן חיקוק שכת
היא סביאה הגאולה כרכתי ת'ל שאמלא שברו ישראל שני שבתו'
בחלכתן סיר נגאלין כגורל בתיקון שבת כי בעלייה חלי"א מלאה
ואם יחיה עת רצון שיעלו העולמו מעלה שיחיה כימי ריור ושלכח
או יגבר הרע על השוב כי המקום גורס עהרינם והקליפו' יכתקו
לא ירעו ולא ישחיתו בכל גבול הר קרשי וכגורל נ"כ שרצה האר'
ולה"ח

תמאורע שאותו האר'כשל' ועתה לעבדיו שיקראו אותו ובא לפני
המלך ואמר לו אם רוצה אתה להיות לי סלגר ואסר הן ושלח את
המלגר מלפניו ושם אותו בסקוסו ושכש לו ובשל לו כל מאכליו
ויהי אחר הדברים האלה ראתת אותו בת מלך עסק שמה נעמר
ואמרת לאמה שרצונה לקרות את האיש הזה הסלגר לבעל ואמת
נערה בת ואסר לת יש כמלכות אביך שרים רבים ונכבדים שתקח
אחר מהם השוב בעיניך ואמרה אינני רוצה אלא את הסלגר
והפצירה בה הרבה ולא היציל שאמרה על כל פנים אין רצוני
באיש אחר אלא זה יר שהוכרחה אמת לגלות תענין לבעלת
להמלך שרצון בתו היא ליקח את הסלגר לאיש וכששמע זת הדבר
הרה לו זה יר מאד ויצא להריע בתו ויעניך שים עליו והנה בקש
ריר להחליש בתו לא להאכירו כי בו יכיפר עון יעקב שהוא האריה
החצוני שהכת דוד המלך ע"ה שנ'גב את האריו ואת הדוב הכרת
עכרך ולפי גדולתו בסלגלתו כי בתחל'הוכ'ולא מת וכסופו והכרתי
לכבל את ושאר ונין ונכר וספת שהוכה האריו ולא מת יקר כיפת
וראיה היא נפלא'בעינינו למוסר יר סיהו שאסר כי אם הכיתם כל
חיל כשרים הנלחמים אתכם ונשארו כם אנשים מרוקר"ם ריקא
סכת החבא'איש באהלו יקוסו ושרפו את העיר חוא'באש ולכסוף
נתקיימה בת נבואת ישעיהו שנתפכה כסהפכת סרום ועמורה '
יצא לנו מגרון דירן כי שלטה המלך היה חייב גלות לאסוף ארת
נעמה העמונית לא בשלותו כפו נעמי אשת אלימלך אספה ארת
את רות המואביה בשעת ענית וסרורית ואו כתיב ורות רבקה כה
רוקא לא בשליחה כי חסר לת שרי מאד וכן מאלף נשים שנייר
שלמה לא נתקבלה כבלן להעמיד ממנה מסלכת ישראל אלא
נעמת העמונית שנאמה לו בשתו כרלי דלות לקיים מה שהורו
תז"ל בפסק' יבמות על פסו' סיני את בעיניהן הוא ועליך יפול '
וכשם שנלחה נעמי לאסוף את רות כך גלח שלמת לאסוף ארת
נעמת היא נעמ'ת עלאת אשר שם רחיבות הנהר כאשר אבאר
לפיכך נקרא בנה רחבעם כי בקש הקב"ה לרשותו כשת וריבעים
יחיה לו לבשנה שבנגדו בסרים ריר עליהם ממטרון
רק הבסא רבריא'ונרל בסבו האסר בר אין ישיבה בעזרה רבריא'
אשר שם ירושלים שלמקלה אלא למלכי בית ריר בלבר וראיתי
היה שריהיב ת'לבו של רחב"ם בשביל עם הקורש שהית סרית
וראין יהריח ביראת אלסלא וביגו ובשעבה בו ריר בריה הקרוש
אסר עליו ויעל עצמו רכות נשיח אחה ה'אלהי נפלאותיך
וכחשבותיך אלינו שאסרי עמון וסואב והחיר בנותיהם ובו כיב
גדולה אמו של רחבעם ואוהה עירסה נעמה לריר בריה הקרוש
ואסר שריה עליה ותכהה יותר סרות שנקראת אם הסלך כהם
כראיתא בם'הסוכר את הספינה על פנוף ויש בכאי לאם המלך
ונעמת היא אם הכשיח לריעת תז'ל ושכח יריר על נניס ת'אלהינו
כשם שנקראת רות על שם שיצא ממנה ריר שריוה להקרא
בשירות ותשבחות ' וכשרצה לתקן כל ישראל בימי ס'ק"ק
תאר'זלה"ת אחר שהלך ירמיהו נגלו' שכינה בכל מקום ומרחיש
קינות בכל יום על ירושלים עיר הקרש ועל קכ"ח ושכעיתה בא
כאחר מתלמיריו ושמו סורינו ורבינו תרב רבי אברהם הלוי זלה"ת
שהיה חסיר קרש ופרוש כל ימי חייתו בארסת עיר הקרש בק"ק
צפת תוב"כ וחוא חית כל ימיו אפטרופוס גרול לשכת סנרין
ומחזיר את ישראל חסיר אנשים ונשים על שעירתו וכה שסשפטו
כל ימי חייו מירי שכת בשבתו לבתת רנליו בשוקים וכתחוברי
בכתים ובחצירות לילה ויום מחצות ליל ששי לורו את חקב
שיכינו את אשר יביאו ושתהא אשה משכבת ואומה ושיהיו נוללין
החנויות סמוך למנחה כרי שתהא פנאי כיום להתקדש לקראת
שבת כלת פלכתא בשכילה וכרחי"צ פניו ירין ורגליו בחמין ולחוף
שסלותיו בקריאת הפרשה שנים מקרא ואחר תרגום וירוע
שירסיהו חסיר חית מוכיח את ישרא'שיחזרו בתשובה ולא יחרב
בית המקרש אע"פי שיעשו לו ענינים והשיבו אותו בתוך הכור
בסיס על כל זאת לא הניח מלהוכיח את ישרא' ' וכן חיקוק שכת
היא סביאה הגאולה כרכתי ת'ל שאמלא שברו ישראל שני שבתו'
בחלכתן סיר נגאלין כגורל בתיקון שבת כי בעלייה חלי"א מלאה
ואם יחיה עת רצון שיעלו העולמו מעלה שיחיה כימי ריור ושלכח
או יגבר הרע על השוב כי המקום גורס עהרינם והקליפו' יכתקו
לא ירעו ולא ישחיתו בכל גבול הר קרשי וכגורל נ"כ שרצה האר'
ולה"ח

שער קריאת ארבע

בקשת קב"ה ושכינתיה יהכון ק' לעלם אמן ואמן ׃

פרק קיג

הנה כיון דאתרע לחם מן אשכחתם גם כן נפתרו קלקולו עמהן ומאחר מן קדושת מלכות ראשונה ׳ויתעלם הוא כי כל קלים שנפתרו מן הקדושה לוקחת עמה על כל פנים ניצוץ קדושה מה שאפשר לה לתפוס ודוקא החיות שלה ובלא זה אי אפשר לה להפרד וקלים׳ עמהן תפסה ניצוץ לאה שאורות בא מן מלכות אמא ע"י לאה בנותיו וקליפות סואב תפסה ניצוץ קדושה מן מלכות עצמה והתפשטה מלכותם בכבודה וגדולה עד שהוציא הקב"ה שתי פרידות טובות ואז נכבה נחלתם ולא יזכרו ולא ׳יפקדו עוד והמעט שרוי המלך ע"ה יצא מרוח שהוא מלכות והחזקם יצא מעמקה שהוא בינ׳ נימים ח"א עלאה והיה ראוי שיחיה להמן כי רוח המלך ע"ה היה ׳ויאור לאוא מבינה מלמעלה מספקה האור והחזקם היה ראוי לצורת מלכות אבל הכוונה תיא שהבינה יש לה האורות ניצלמת לפי שלא יש שם אחיזה לקליפות בסקוטה לבן אינה ברוכה להתגלגל׳ התאור שם ולא הוציאה אלא מעט האורות שם שהוא סוד רחמים אבל בסלכות יש שם יותר אחיזה לקליפות וספני זה צריך שיחיה שם כל כח התאורה הסגולה וכביר מצאה ידה של קליפת סואב להוציא כח הניצוץ גדול לכן יצא מאותה האירה המהוזה רוח המלך ע"ה פ' אוכל מתוך הסגולת ואלו הקליפות נוברים בזוהר פ' בראשית דף עשרה ע"ב עלה ב' פקודא ת"ש אתאה למרחם על דעל למגזר נרסיא ולעצלא תחות גרפי דשכינתא ׃ סוד תחת כנפי השכינ׳ הוא נבורה דסרחין המקראים כנפים וכו' ואחות נרפא שכאלא דהיינו נקודה דסדורין דאחיזו אוכל חדצון אית תרין אכסדרין אוחרינין ומתפרשאין לתרין אומין אחרנין דאינון קמון ומואב ובלהו אקרון נפש חית בסוד יצירה ובכח אדרין סתימין אחרינין ואיכלין אחרינין בכל נרמא ונרמא ומיניהו נפקו רחין לפרשא לכל אינון ניורין דסתעירים ואקרון נפש חיה אבל למינת שהם ניצוץ קדושת ולהו קאלץ תחות גרפי דשכינתא ולא יחיד אוכל נשמתא דישראל נפקא מנו נפשא להחוא אילנא ומתמן פרחין נשמתין לנו ואי ארץ גו פומא לנו לנו חוך ואוכל אלתי ישראל ולא רוצך לבנת הספיר מבחוץ וראו ראו כי תניו אתם ארץ חמץ ועל כן ישראל בן יקיר החמו פומא עליהו ואקרו העמוסים מני בטן ולא נרמשץ ניורין לית לחון באלגא עלאה חולק ומכ"ש בנפשא דלית אכל חולקא דלהון בגרמץ אחו ולא יתיר נרי הגר"ק אינון דחמן שאין ר"ל צדק היא לבנת הספיר מבחוץ וראו ראו כי תניו אתם ארץ חמץ ועל כן ישראל בן יקיר החמו פומא עליהו ואקרו העמוסים מני בטן ולא נרמשץ ניורין לית לחון באלגא עלאה חולק ומכ"ש בנפשא דלית אכל חולקא דלהון בגרמץ אחו ולא יתיר נרי הגר"ק אינון דחמן שאין ר"ל צדק היא לבנת הספיר מלכות הנקראת צדק לין בה וסתרות סדור חדצון כנגר צר שמאל יש קליפות לוט הנקראים עמון ומואב דיקני כמו שיש בקדושה בינה כן יש בקליפה עמון והנוגעה כי בבר יחידת שבלבות בינה היא לאה והוא סוד קליפת עמון וקליפת סואב היא כנגר מלכות בחינו ראחל בסואב לפעלה מהוא בזה האופן בשיורים ת"חסרים זה׳ גבורות כתוך ו"א אית תלת נאלים בשיורים שם עמן בפומא׳ נוע"ם בסתרה הנוקם הוא שם אחיה ביחין שקולה קס"א בזה אלף"י י"ר ה"י ובואו עולה קס"ו מפני כי יש בתור׳ נתים סלא הוא עם ר׳ אותיות אהיה והכולל עול"קס"ו ונקם חסר בלא ו"ו קס חסלה קס"א הנוכר או ם"נ נשוש בפול משולש מרובע עולה נ"כ קס"ו העולה מזה שנתים הוא נקרושה כאחד ויהי נועם ידור אלהינו עלינו ועמון בפומאה וסח שרשפם עמון מהקדושה יצאו נעמה תעמוני ׳תירוש נעמ׳ נועם ת"א עילא׳ שזורה להקדושה נמצא שנעמה יצאה מסת שתפם מקדושה נועם ומסמ שתפם קליפת סואב מהקדושת יצאה רו"ח וחזרה לקדושת ודע כי שם אדנ"י סלא כזה אלף רלת גן יור עולה תרנא שהוא תרנגולו של ע"ה הרומות אל מלכות שהיא תרנא ושקר להכנס למקום סלעותם גם להתפלל והוא שכ' זה השקר לי׳ צדיקים יבואו בו ונאסר פתחו לי שעיר צד"ק אבוא בם אודה י"ה ויש בה ו' חיבלות וז' שערים ׃ כאשר אבאר בשער עולם הכרוא כעורת קב"ה ושכינתיה יצא לנו מגרון רירין כי ארני עלה תרנא שהיא רזסדי׳ בסלכות וכשתסיר השורש משם אדנ"י העולה תרנא שהוא ס"ה בסנין אדנ"י ישאר כיוך הסלי לבר עולה רו"ח כזה ל"ף ל"ד ו"ן ר"ך וזה חסלילי לקחת קליפת סואב כשנפרדה מקדושה ׃

ותמון לקחה הריבוע תנזכר למעל׳ וחכוזה בהיות שם בראל אחיזת הקליפות אין החסרים יורדים ולוא בזה האופן כשנכנסים ר"שני פרקי ׃

ונה"ה רהמ"ל הנאמל בסגן קבל שבת כי יש לנו קבל אמתי שבאמת והיה רצון מהיה הגאולה בחברה ביסיבו וכן היה בפועל פתם א' בע"ש בסוף לתכונת כלה יצא עם תלמידיו ואין לי׳ צאת לבוש ר"בר׳ [illegible] והחתה וכבנים כרי לקבל השב׳ והתהלל מסמר לדוד הכו לי׳ כי אליה׳ אמנת מחיה בסוף למעלת תשבת ומזמור שיר ליום תשבת ומזמור י׳ מלך בגיזון שלח לסבב חיגר בסוד ירחו ומוד תקפת המזבה כיום הערבת שהוא להכרית פיגר ירושלים שלמעלה האורה׳ שב׳ סביב רשעים יתהלכון ואמר יהמו בכלב ויסובבו עיר ומח נברת כל אחית הקליפות מהשכינה כגורע וכן תרנ"ח והיה מסבב עיר צפת תל׳בב בסוד לסבב נפש ׃ בשרים נאים ׃ ובתוך שהיו משוררים אמר הרב ע"ה לתלמידיו חבירים ראיתם שלנך לירושלים קודם תשבת ותעשה שבת בירושלים וירושלים היא רחוקה מצפת ורואי מכ"ח פרסאות תשיבו קצה מן התלמידים אנו שומעין׳ בכך רצוננו בלילך לשם וקצתם השיבו ואמרו נלך מקודם וגודיע את הלבר לנשינו כיון שאמרו נלך מקודם לכיתינו נתחדד הרב תורה נרול׳ והכה כף אל כף ואמר אוי לנו שלא היה לנו זכות לחנא שלמל׳ היתם בולכם משיבים בפת אחר שרצונכם לילך בשמחת גדולה תכף היו נגאלים כל ישראל ששמחת חיתה השעה עסרת לחנאל ׃

ומחוך שמאנתם בדבר חוד הגלות לאיתנו בקו"ת וידוע שבמני אותה העת רצון בא תאר"י גלה"ח לילות הוא נשמת משיח בן יוסף בניהו בב׳ אור כשער נלגול נשמו נמצא שתיקון שבת תיא מביא הגאולה גם היה הזקן מהר"ר אברהם הלוי ע"ה אשכנזי דורש ומזהיר על התשובה בתעשים התעוררים בני אדם להתשובה כאשר אמר בשני׳ התשובה יהיה שובב עצמו בסמת של תרולים קרוב ואמר שפי׳ מרוצה להנעל מעגש שריתה יעשה כך תנה לתלמידיו שיחוקו עליו אבנים ואמר כך עזל הבן ארם מעונש סקיל׳ וכן כלם ריבוחו והדרדר יגיעל יחיר שנמר כוד׳ מיחות כ"ר על דרך תסוד כאשר אבחבנו בשער הנ׳ ועשית התעוררות נדול על ידו עד שנצאו לפני בית הכנסת חגדולה של האשלי אני אדם אחר יושב בשק ג' יסים וג' לילות בבכייה רבה וכן היה מקרים חלך בבל חצות לילה ודפק על פתח הבתים של ק"ק צפת וקורא עליה׳ עמדו לחיקוץ חצות ללמוד בעיא רצון חצות ולא היה מאסק שיקומור עד ששמע אותו שלמר מה ששכלו נותן חן בקרא ומשנה וחלמוד ולא היה חצות לילה עד שמשמע קול לומדי תורה עד בלתי חוקן וכרחוק כך חלה אותו הצריק וחניע עד שעיני משה ובכם אצלו רבו ראשו׳ ולה"ח לבקרו ואמר לו רצונך שתלך לירושל׳ וחתפלל בגגר כותל מערבי תחרטא מחליך מיד נדר ללך לירושל׳ עיר הקודש ותכף נתרפא מחליו ואז מכר מחלמלי חבית לחורך התאות הדרך כי היה עני גדול והלך לירושלים ובחניצו בגגר כותל מערבי ר"ח קורק כרך תראות בית מקדש בחרבנו ותכף נתגלתה עליו שכינה שראוי אותה בכיכול כמו שראה אותה ירמיהו הנביא תולכ׳ בבית קדשי הקדשים ראשה פרוצת בראיתו במרחש איכה וגם על ז׳ נתקנה קינה אז בחלאת הסף ומה טוב ומה נעים שיאמר אותה נדול ורב שבעיר וכיון שראה אותה בבי אברהם זלה"ח בעצר נדול בזה או הרים קולו בבכי תעק צעקה נדולה ומרה ויהי רץ מכח לוב הציר בראשו בגגר בית אחר אשר שם חבת ראשו בכותלי חבית ותתלף מרוב צער הפל לארץ ואז ראה שהשכינה לקחת ראשו בין ברכיה ותקח את דמעות עיניו ואמרה לו אברהם בני התנחם כי יש תקוה לאחריתך ושבו בנים לגבולם לאחר זה שב ל ראיתו בבראשונה והוד לעצת הוב"ב ותכף שאל אותו רבו ראיתי כזה וכזה והיה אומר הן ואמר לו את כל זה ראית בוכות התשובה שתעוררה על ידך ובוכות זה הוסיפו לך מן השמים כ"ב שנה בעבור שהכינה היא תורה שבע"פ הגבוית מכ"ב אותיות ובעבור נשמת רמיחו חנביא ע"ה אשר היא יסוד רק חזק ואמץ ביראת ה' להוסיף בהתעוררות התשובה לבני חיניר ובוכות הרא כנישתא יבנש גלוחתא ונשמתו היא תועילה לך לעורך ולמיעך בא׳ המצות וחו טוב אשרנו ל׳ אלהלא אלהים יעזרו אינו יכוללו עוד נרבר בענין סוד רית הסואביה ונעמה תעמנית מה ענין ניצוצים ושם יהכאתו לך סיד ניקח חקליפות עם כמה סוריות של פסוק זה אמרו הסושלים בואו חשבון תכונה ותבונו יגיד סיתון עם פסוק דשפ"א ש שלהבה י"ה ות"י יתבאר לך כמה מאמרים של הזוהר

פרקי נ"א כלבר וכשנכנסים כל השלשה פרקים של נצח חור בינה העליונים כתוך ז"א כפו"ל שכתבתי למעלה בחילוק הנרליות ההוא"ו כאר היסב ואז נכנס יסוד הכסה בת' נבורות וכה' תפארים נאז סתכטל עמון בצאת התאוה של יסוד הכסה ואז ת' תפרי"ם של בינה יורדין לז"א לצדקו ואם היו יורדין הנבורות לא היה כח לנוקבי לקבל' מריב כתם סת שתם תקיעין ולכן התרין ונעשים סיין נוקבין תורת האורות שתחרב למעלה או תור ינשה וזוג שני כן ישראל כבא ותבונה ויונאים ת' חבדים ות' נבורות אחרים ומסתיקים לאלה' נבורות ראשונות נמצא שיש קורם הכל ת' נבורות בינה וה' תפרים של הכסה ועולים או ועשיר זוון ומוצאים ה' נבורות אחרים סביבה וה' חבדים אחרים סתבסה ובכר יהדר"ת הכלל שיש לנו שכל רבר ורוחני אף אף עולה וסמחלק בסקומו נשא' הרושם בסקומו הרי שלשים ן' סאוחם שנשארו עם הרושם באור ועשרה שהנציאו מזוג שני הרי שלשים וכבר יהדת שכל אח' כולל פעשר הרי שלש באות והוה כוונת פסוק רשפי אש שלהב' יה אלו הם לחיות סחיין לנוקבים של ז"א והה רשפי אש של חבת יה ר"ת ראשי יפ' מלת שלהבת הוא שתי חיבות ש"ל חבת פי' ראש חבת וכל זה בשם י"ה יור תכסה הא בינה אבא ואמא ולכן ארנן הי"ת נבול סואב וארנן עולה א"ש ויכן עם זה סאם' הזהר שאם ארנ"ן חיבורא ראבא ואימא והה שאסר הכתוב אש יצאה סחשכן פי' כמחשבה שהוא הכסה והה בואי חשכן פי' בואי הנבורי' וחשכן שהיא המחשבה הכסה וכות תבנה וחכוץ עיר פיחץ פי' יח"ת בנין וכוגגות לעיר שהיא נוקבית וסכה שאסרנו לפעלה שבניאת יסוד אבא בתוך ז"א ונחבטל עמון בשהזרו הנבורות לפקומן חור עכן להיות לו אחיה ולכן נקרא בן עמון תראשון ולא אסר בן סואב הראשון שפני שמואב לא היה אלא א"שלא נחכטל ורע כי שלהב' עולה יה כי צר נ'חשבונות יה עולים כת"ר בות האומן יד עול' כ' והא' בפלאות עולה פ"ו תכה ותאסר ך' פעמים פ"ו עולי' ש' עוד תבלא הת' בת' אחרת בוות ה"ת עולה י' תבה ותאסר יוד פעמים ו' הם ר' עיר הבלא וה כאלף בות הא עולה ששה תבה ותאסר ך' פעמים ו' הם ק"ך הרי סך הכל תר"ך כמנין כת"ר מחשבון י"ד שעולה אס"ן בות יור ה' יוד ה"ה יוד וא ורי צ"א עולה סך הכל תשי"א כמנין אשת' שהיא הבת הנו' וחשבון ל"ת שעולה כ"ו כשם יוד ת"א שהוא השורש הרי פ"ו וכ"ו עולים ש"ל בת"ת או באופן אחר תפצא תכ"ו ורהיינו הנ"ל סלואי"כתה' שהם יהוא יוד ו"ר מהיוד של י"ת בלתי אות השורש הרי כ"ו ותש"א עולים שלהב"ת שהו פי' של תבת י"ה ושהלהבת האות שלאות שהיתרשת היא השלהבת המנוצר בזוגר פ' כלק בתחלתו רף ת"ת עמוד ב' עלת ב' תה לשאנו ת"ת בשיעתא דתריסו ישראל אוריא רסיתח כרתא אתעב' כפלבו דשביא את כנשו נגרך שלפנין על שאר עסין ותחסין פלבו דאסורא היך אתריב בהתוא שיעתא כל אינון שולפנין דרשוו סנגן על שכע עסמין אתכנשו ובניו לאחוריא פלבו ליישראל כיון דתסו תוקפא רשעא אתרדי לאחוריא ות"ר על כן יאסרו הפושלים כואו חשבון אינון שלפנין סנגן עליהו ראתכנשו והוו אסרי כואו חשבון סאן הוא דין דתריב לת' תכנה ותכונן כרקדסיתא ותתרך פלבו ליישראל כר חבו נבורותיה רפשה ושל חובא דפלבו פי' אש השלהבת"ת ש"ל הכ"ת דפלבו"ת שיצאה סראשת התחריב ונפל אתיתה הקליפות כי היתה פקורם ארץ סואב הפרים של הז' אוכות שבא' אפרוני אש יצאה סחשבון ולהבת בקריית סיחן כיון דבתיב מחשבון אמאי קריית סיחן הוא כפל דהא קריית סיחן חשבון הות דבתיב כי חשבון יוד סיחן מלך האסורי אלא של הוב"א דפלבו שביא נפק ויצאלת ושלהבת הזה היה שורף כל אתיתה וחרב וחרס כל בניינים והיא דוגמת השלהבתיכתא ראשא היוצאים סתחת בסא הכבור היוצאות כרגלי סטטרון הנרסורי בריחיצת הרגלים בתחין הכבור"ת כין הקליפות וכן קליפת נוגרי העולה עם העשנת לפיעלה והה כור בפרות רשעים כפו עשב ויציצו כל פועלי אוון להשפרט עדי עד והשלהבתיכתא הוא כשליכם לנוקבא דתתיכא רבא כי הנה אויבך יאבדו יהפרדו כל פועלי און והרם כראם קרנ"י כפראי דקדושה ואז צדיק כתמר יפרח ל"ווגן ותפר עולה זכר ונקיבה כנוגרי ואז עולים כל העולמות להכל"ל בכריאה ועל אותו תעת רצון כיון האור"י זלה"ה להביא הגאולה שהיא עת וסיר עריצים מן הארץ התיים שנשלכים האובי' לתהום רבתי והשלהוביתא הנוכרת היא מזופנת להכריע ולתתריע סלכות ישסעאל ואדום בעת תקץ והיא השלהוביתא התליות כין שפיא ארעא ויעמוד ג"כ כתקיע ס"יום כצר צפון ויעשה סלחמה עם הכוכב שב' עלידרך כוכב סיעקב והאביר שריר סעיר זפ"ם ע' השלהבת הזאת זות לשונו נפ' שפות דף ג' עבור ב' עלת ב' כ' כפופו כרק יתעך תר כוכבא באמצע תרקיע כגתן ארנונא להים ונעיך כיפם לעיניהן רכלי עלמא ויקום תר שלהובא ראשא בקפרא רצפון גו רקיעא ויקום וא לקביל רא ארבעין יופין ויתבלון כל בני עלמא לסיף ארבעין יופין יניחון קרבא כוכבא ושלהובא לעיניהון רכלא ויתפשט האוא שלהובא כיקרינו ראשא ססבראה רצפון גו רקיעא ויחשוב לסכלף האוא ככבא וכפ שליטין ואופיא ויפסי יתבלון סראי כרין יסלף ההוא כוכב לסדר דרום וישלוט על האוא שלהובא של הנבורות ויסתקו סצד דרום תסכר ויתכלף ויניר תיר כרקיעא סקפי האו' כוכבא עד ולא יתחי כלל והו שב' והיה כיה יעקבא ש"ב ויכו יוכ"ף להב"ה ובית עשו לקש ורלקו בהם ואכלום ולא יהיה שריד לבית עשו כי ת' רבר יתכרך י' לעולם אמן ואמן:

פרק קיד

כדי לבאר לך ענין קליפות עמון וסואב ואחיותם כאר ריסיב עם הפסוקים משייכים לזה תענין נקרים לך תקרסה והיא זאת שצריך אתה לרעת סוד עמון וסואב הנ שתי קליפות האחזות כשתי חזיק כי עמון הוא ת' עלאת בינה וסואב ת' תחאת סלכות כנוכר בשהר הא"כ קשת אין סואב יצא ראשונה ואחריו נולד עמון וחעך מזה הוא לסעלה בב' תחין כנוכר אך האמת הוא כי עמון הוא אותיות נועם כי ת' עילאת נקרא' נועם שב' ויהי נועם ה' אלהינו עליגו אלמא זאת נקראת נועם והקליפות תאחזות בזה סתהפכת פנועם לעמון כי נעם כולא אחית ריידין עולה קס"א ויהא בבינה נם נועם בפילוי או' הוא בני קס"ו אותריים של שם ס"נ רבינה אסנת קליפות עמון זת אינו באמא עילאת עצמת רק בסלבו של תבנה שבעשיות סמנת בתינה לאה קשר של תפילין ובתיבת לארז תנקראת תמיד בינה בגורל כי בסלכות תבינה שורשם כגורל והיא שאנו קורין אותה עתה נתן"ם וה' עילאה וסמנ' יצא עמון ומן רחל ה' תחאה יצא סואב ולפי שלאה את ריים של בינה שם ס"נ נקרא' היא נועם בוא"ו שהוא קס"ו אחורי' בס"נ חבית' וכנגדי עמון סלא כואו ג"כ והנה נודע כי לעולם הקליפה לוקחות ניצוצות הקדושה מעורבי' עמה ולכן הם שלקה קליפות עמון היא סוד נקס התפוגין כי היא בני' נעם הקדושה סמש וכן סת שלוקחות קליפת סואב היא רות הסואביה ותהא כי שם ארגי' הוא ברחל וסלואו תרנ"א תפיר שם ארנ"י ישאר סילוי רי"ת הסואבית וכן סואבי' עם הפלת והכולל יעלה סואבית כסנין ארנ"י שהוא השורש ועתת נבאר סוד הקדושיה הראשונה כי אין הקרא הכבירה סואב ותצעירה עמון והתיפוך הוא כי עמון הוא ת' עלאה בכירה וסואב ת' תחא' צעירה אך התנין הוא כי עמון שלו כ' בחינות כי בתחלה הוא קדם והוא הכבור קדם סואב כי הוא בסוד ת' עלאה ואחריו יצא סואב ר"ת תחאת שניהם אך את"כ נחבטל אותו עמון תראשון ואת"כ חור ונחלת פעם שניה וכערך פעם שניה זו נקרא סואב בן הכבירה ועמון בן הצעירה אך בפעם הראשון יראי הוא שעמון יצא ראשונה ובזה תבין ענין נאה למה בן הכבירה נקרא סואב ולא נקרא בן אבי כפו בן הצעירה תנקרא בן עמי ולא נקרא עמון אך הענין יפן פת שבארנו כי הראשון נקרא עמון אך אחר שנתבטל וחזר להתכלית פעם שניה נקרא בן עמי פי' בן עמון תראשון כי סכת בן עמון הראשון יצא זה ואם כן נחשב כאי הוא בנו לכן נקרא בן עמי פי' בן עמון הראשון וא"כ בערך זה נקרא אפו צעירה כי לרתו אחרי סואב ואולי שהו ריבוי נם כאסרו והצעירה נם היא להורות כי שני פעמים יולרתו בנוכר אמנ' לא נחבטל סואב שהוא סואב תראשון לכן לא נקרא בן אבי כמו שנקרא עמון בן עמי' וכיאר ענין זה בס יובן כ"כ לסת סואב נקרא על שם האב סת שאין כן בעמון ותענין הוא כי הלא ז"א תחילה הוא כסור ששה קצוו' לבר ואח"כ נתגדל ע' סותן דגדלו' נוגע כי יש לו סותן ראב' וראמא וכאי' סלוכשים בנה' ראמא וראבא כאשר כארתי לך בבר בסקומו וכפר' כאשר אבאר בסדר התפילות וק"ש והעתידה כי רחחל"ת נגנסן

שית פרקין תתיין רתי׳ ראמא ואז עריין נקריא ז׳א בחינת שש קצוות לבר ואז מתגלים האורות הגבורות והמתפשטים בז׳א בגודע אינש׳ שלא נכנסו תלת פרקין קדמאין דאמא ומסקומם מאירים לזרדים תוך ז׳א ואתת תתלת׳ נכנסין הגבורות והמתפשטין בזעיר אנפין בגודע ובכור ידיעת כי לאה ותתל בן רחמים עבורי׳ הנקיאות שמראו דגבורה נעשה פרצופין ולכן בתחלת יהידות ובכינת החמש גבורות תוך ז׳א בראשו אז נעשה פרצוף לאה בסקום המכוסר׳ אחר כך יהידים הגבורות יהור לספיר עיר מקום רחלי בסקום הגולי ואסקנים תושם פרצוף רחל ולזהה אמא תקריא תק״ח שהם אותיות קי״נ ע״ש בפרקים הקודמים מה שכתבתי ואז אחר זוג זה השני שבאו ׳ אחרונה נתעריבו יקם הראשונים ותקנו ותרכבסו יחד ואין פחר עתה שיתאחדו בהם הקליפות ואז נכנסין והמתפשטין זוזרין בז׳א עיר רחל ומחם נכנה פרצוף שלה ועתה התורת קליפת עמון לקרסותה ברית הגבורות תוך ז׳א בסקום לאה ומה שנתבטל תחלה הוזר לסקומו ולכן נקריא בן עמי פירוש בן עמון הוא שנתבטל בגודר סה שאין בן בסואב ובינרך זה עמון הוא הצועי ושואב הוא הסבנה תעתה נאור הספוקים ובו יתבאר למה נקרא סואב ואתה תכתוב אומר כי אש יצאת מחשבון ותיצין כי חלוקלק סלך למואב הוא שהוא כנגד קיבו׳ רחל וחשכן ציר סיחון מנכולו למואב הוא תזו סור על בן יאמרו המושלים בואו חשבון ונם ארנון נבול סואב תקנין כי יתבאר סה שאומר בזאהר בראשת שלשה הה לשתו ואת הנחלים ואדנן נחליא דאשתא אתנבירו סתחוא אחר עלאה דאחקרי ארנון סאי ארנן זוגא עלאה ולא סתפרשין לעלמין בסה דאת אסר ותר יצאו סערן זוגא עלאה כי בתר נבול סואב סירוש אציל והיה ותרצופה כשנבללה ותתהה על ידי אבהן תה והו שאסר כי ארנן נבול סואב פירוש כי על ידי זוגא עצמה עלאה משני זוגא אבא ואמא כנ״ל תקרא ארנן על ידי זוג זה נגבלה סואב שזהא סלכות כי כל נבולה ופרצופה על ידי הגבורות הם אלו ידרו סזה חזוק ראבא ואסא כנ״ל בת

ואחת והנה אש זו יצאה מהשכון ונבנסה בהיכל הנקראי עיר פיחון כאשר כארתי לסיקלה בסוד כוזא חשכון ושפם תבנת ותבונן עיר פיחון היא והלל ואחר כך שנכנסו הנבורות בהיכל עיר פיחון אז יצאה אחת מקריה פיחון כי האחת שרשה מן האש הנזכר ושפם יצאה להבה זו ואכלה עד מאוב כל הקליפות הנאחזים בהנבורות הימנים כארנון עלאות תהזור לעניינינו כי המלכו׳ נתקרב על ידי השכון אבא עלאה שהוריד ה׳ נבורות מפשה רליה ספורקסרק׳ ונתקו את הנבורות הראשונות ועל ידי כך נבנית המלכות החל ולכן נקראת מואב כי שורש תקונת מן אבא עלאה שנאמר י׳ בחכם׳ סר ארץ ותבן ושמר בידך כלל מן בכל פקי שנטר בחינת הארה סיטור אבא אל דהל בסוד התצב אתותו פרתוק ודי למבין ומזו סוד רשפיה רשפי אש שלהבת י״ה כי הנבורות של נקבי הנקראים רשפים ונהלים הם רשפי אש פירו׳ בתינת לשון נבורות שהם בניספריא א״ש עם חבלל כנוכר וביאר מהיכן יצא אש זה ואכור שזו׳ שלהבת יה ר׳ל של הבת היוצא מן י״ה היינו י׳ אבא ה׳ אמא שהוא סוד נוג אבא ואמא ונקראו ארנן א״שר גם הוא בני אש כנ׳ והנה נבורו׳ או נכנסין בראש רחל בריאת שבה ועל ידם נבנית ולכן רשפיה רשפי אש שלהבת יה ר״ת ראשי פירוש כי נבורות אלו הם לכנין ראשי הנקרא בסוד שמאלי תהת לראשי דהיינו למוזך. שבה הזו אחיזות שלהבת של הבת פירוש ראשי של הבת שהי׳ נקראת כ״ה כנודע ותהת נבאר איך יצאת שלהבת זו מן י״ה חזעקן הוא כי י״ה יש בו נ׳ פלואים יו״ד ה׳ יו״ד ה״א יו״ד ה״ח הם בניספריא צ״א כמנין אסן כנודע והנה סזרונים אבא ואמא הנקראים י״ה כנודע בסוד נ׳ פילואים הנוברים ואז נפש יו״ד פליאה בה״ פליאה ונעשים ש׳ וכן סכה יו״ד בה״א הם ק״ן וכן סכה יו״ד בה״ה הרי ד׳ סך הכל בניספריא כה״ד כי כתיבת אלו נישים כתר אל הנוקבא דהל וסזרונים עם יזיר אנפין בסוד שם יאהדונה״ יאהוה בניספריא צ״א בנגר חשבון שלשת פילואים י״ה חנוכרים הפשחים בלתי הבאה רק שהם פליאים בפילוי שלהם וכשחוזר צ״א עם כה״ר בניספריא אשת״ כי אז נעשית אשתו של ז״א חוסיף על החשבון הזה אחיזת הפלאי של הפלואים הנ׳ שהם ו״ר סן יו״ד יא״ה סן ה״י ה״ח הם בניספריא כ״ו תחבר פנין כ״ו עם פנין אשת״ חם בניספריא שלהבת הרי לפנין אינך יגאה שלהבת פשם י״ה ושלהבת עם הכולל הם בניספרי׳ תשל״ת וזהו שאמר הפסוק שלה נא ביד השלח תחזור לענין סוד מואב כי פואב בניספריא פ״ם הוא שם חו״ה תעלה פ״ם כזה יו״ר יא״ה וא״ו ה״ח והוא שם פלא בשפין תנין סן ח״אשחיזה פלואה בה״ת והיא סוד רחל ה׳ תתאה הנקראת מואב בנוכר למעלה אשר נעשית סה׳ נבורות שחזרה ועלתה בסוד סיון נסבין ובבלה״ת ועתה אחי ורעי תראו נפלאות הסים רעים כי אין דבר בתורה שאינה מרמזה סודות נפלאים אפלו שסות האומות כנראה בהנהגת שכל החסון איש ישראל שאין שום סוד יוצא מכוונו פלילה סלהאסין בה״ן אלא כולם סודות נרולות ונוראות ואפלו עד אחר התחיית שנאברה חנשמיות כל יוכר ובל יפקד לעולם התורה לא תשבלה ועתה הי וקים לעד ולעולמי עולמים וראה מה שכתבתי אצל פרשת ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום ובפרט נבראו רבא דקא מסדיד עלי דברי חזוהר בבחמה מקוטות ובפרט ארנן וזוהא עלאה וסביאו נם כן הספר בריח סנוחה כללו של דברים ואלו שמותיה: בולה. שקמנתי של מקבה׳ה זמרת נוראים״ יראנו נפלאו׳ מתורתו חקדושה הסתוקה מרכיב תולת נושפים ונלה נלנו ויזן ספרין שנכח אותם עתיק יומיא ונזכרה לילך מחיל אל חיל נראה אל אלהים בציון נאסר תנרה אלהינו זה קוינו לו ונגילה ונשמחה בישועתו בהרחה בימינו יהנרך י׳ לעולם אכין ואמן:

פרק קצו

סוד הנעודות הוא הלוי בהחברים זכנראופי עליונים וצריך אתה לדעת כי כל נקודה היא י״ר וכל י״ר היא חכמה ובאריך יש בו סוד קטן נסוד וקטן חכהן שכלול חסר וכמו שת״ח הוא ו׳ גם חכמה שהוא ריישא דאין הנסתרה נסוד אריך נמימי כאריך הוא כמו זעיר דריישא דלא אתידע שהרי ז׳ הקצוים נלולים בריישא דאין ואריך וכל זעיר הוא ו׳ סוד הא׳ו של הקטן והיו״ד שתחת נקוד הוי״ו של הקטן היא נבחר חסר דאריך הסתרה באבא ואין לך חסר נדול בסו חסר דאריך אלא ראסרו נזהה אתון בבינה נקודות בחבמה שפים בכתר פירושו אתון בזעיר רביעה והיינו חבונה ונקודות בחלכות דחכמה פעמים בבינה שבכתר ואתיים בכתר עצמו לפי שאריך עקרו ושם בינה בנודע אלא שהוא רבון בריאה דאין נקי אחר עם חבמה ולפי נרסינו נקודת אריך בינ״ר שתחת הו״י של הקטן ונסוד אבא שיש לו נקודה פתח הוא לפי שזעיר שלו הנקרא ישראל סבא הוא בסוד ו׳ בדרך כל אור שהוא כלול ששש קצוות דחזקה ישראל זה יש לו נקודת פתח אבל אבא עצמו יש לו פעם הביע כמו י״ל לסעלה סהאות לרמה שהוא רחמים פשוטים וסוף בא כסוד פעם שהוא ארוס ואינו חסר נסוד כי שם הל״ב אלהים דבראשית והצי״ר היא תרין יודין הוא סוד דינין סתערין סתבונה שהן סמוסקין בסוד חסר אבל כיון עצמה סמבונה ולמעל׳ הוא בסוד זקוי קטן על הזאוה לרמה על תרין אמא ותבונה וכששולטת י״ר על יוד אחרה היא דין אבל סתבונה ולפסח הוא יודין אחר כך לכנס בהסר דינין הם סמוסקין וכחסר זה אין דין וסנפערים שם תרין נקודות אלו בהוזה דחסר דזעיר שהוא סורזה תירק להיותה סנוצה של תבונה וגם היא י״ר לרמה שהיא עוף חכמת הוקוקת בראש׳שתי נקודו׳ של זעיר הרי סגול ובריעה זעיר שהוא הארה בסוד סוחין ברצוא ושוב סתהפך למגולתא בסוד שעסי״ם ונרסו כתר זעיר בנקודה העליונה שבה שהוא חפר נסוד וחכמה ובינה של זעיר כשתי נקודו׳ שוות הבל דרך הארה כאמור:

פרק קיו

בשורך החסר השני סן החמשה חסרים הנקבעים כרעת וזעיר לכנוס בנבורות וזעיר נעשית כסוד שבא בסו זקף קמן חעליון בסוד דין וכשזיר החסר השלישי לחסאר׳ זעיר שהוא סוד ו׳ לוקחת הנקודה של כת״ר שלו שהיתה כמנולתא עכשיו נעשית עיקריות בת״ת כמו חלם ואם ואסר השיל ובא בסוד ו׳ לסח לא לקח גם הוא נקודה פתח בסו שאסרנו באבא תשובה כל דבר ספורש שאינו צריך דבר אחר שיוסה משפעד׳ תענין והוא עצמו צריך להלביש צורת אחרת כן הבא והוציל׳ והוא סוד חזיה עצמה לכן לקח דבר סתם שאינו נראה סתחלה וכו יתחלל ויהפאר לכן לקח נקודות חולם והנעה יש לו נקודת חזיק לרמה שהוא ענף החסר למיכך באו בסוף יו״ר נמורה וההוד נקוד שיש לו קיבוץ כי ניקוד שבא הבא סנבורה רצה להסרנ״ק סם עם נקוד חזיק דציחון שלש נקודות כלסכון לרמה פסיקה לבר בנקודה התחתונה׳ שנתחברה לה סן חנד סנמה כן זהו חשנים הראשונים סנבורה שעל ראשונות ולחוק דינו הוא סתמרק׳ וסתמזג עם חזיק שלא יגברו בו החיצונים וחיסוד לחיות שהוא ענף החסר שסקבל חחסד דנסוק סמזם אמה למיכך באה נקודתו כמין י״ר נמורה וחאחר ניקוד שלו זעיר ולוקח עצם סעצמיו לוקח חפתח בגדיו נקוד חחלום של זעיר לוקח אות׳ באסצ׳ת הוא ו׳ והוא שורק ואלו היה לו לנקוד ניקוד חולם לא היה חפרש כינו לכן זעיר עכשיו יש שורק הוא כמו קמץ שהוא וקף נמר חאר׳ק לא תרתיח ולא עליה שהיא חוספות חבה נסוד סלשפוח וישק יעקב לרחל הוא סלא פוס ומלכות אין לה נקודה בערכה אבל יש לה נקודה בערך חשפעת דזינו חש״ק וסינקין כי חשק י״ אאוכוחך וחו׳ סוד חלם שבא קמץ כי היא חקל חפתוח קרישין ולזה לוקחת סן חחברים קטן ׳ ומן חנבורות שבא ׳ ומן חרחמים שהוא זעיר חולם ׳ וספני שניקרת דין לזה היא פשיסת נקודת שבא בראשה שהוא בת חנבורות חסקבלה דעת שלח בסוד קל״ה חארוכה קטן ואחיזתה שכנולם חולם כפשפס וסזה יתא שם צבאות כי הם נקוד חשק סמש ואהו סוד רק באבוחיך חשק האסור בתיקונים והנה היל״ד פסתקת חשבא ה׳ נקוד קטן בבינה שלה שהיא ה׳ ראשונה של שם חויה דיזה כרי לסחקה החולם בסקומו

עלי חוי״ לכפול

חרחמים:

שער קריית ארבע

פרק קיו

אנב אומרים יש לשאול מאי פעמא אנו עושין תנין בס"ת ואין אנו עושין נקודות ולא טעמים והנקודות והטעמים סניגיים האות והתיבה. והתם אינו עושה כלום והוא כי חס ת חוא דיוקן אל השבץ בלים שנפלו למפה מהתם חוא האור התופף עליהם להעמידם לבד תוא האור היוד סלמעלה להתלבש בהם וחוא כמות רו"א אלהים מרחפת על פני תמים חזירונים וחז הרוח לא נכנס בתוכם כשירדו למפה ונשברו כי. לא יוד עמהם כי אם חכלא דגרמי שהוא הנפש אבל הרוח נשאר למעלה התופף עליהם שלא יאברו בתוך עומק הקליפות חתו שאמר הכתו' ורוח אלהים מרחפת וסוכבים עליהם שלא יאברו לגמרי ופ' מרחפת ס"ח רפ"ה והם הרפ"ח ניצוצין שירדו ולא אינו עושה כו הניצוצ' ואת"כ אנו מעלים אותן מהתם בו נקודות וטעמים שהן מצד החכמה ובחר כמו שמצינו כותב כתר איהו טעמים בחכמ' איהו נקודות בכינה איהו אותין וכי' זעיר בכתר איהו כמה טעמים ומצד החכמה חוא בסוד נקודות ובבינה חוא בסוד אותין כי שם נגשו מרוחף ולזה אנו עוסקים בו אלו הסני בזוגות על קליפות אלו הן מניעין אותו וכן תמצא שהאותיות שהן צריכין ת"ג הכ"ז שיעמדו נץ והם ו'כנגד ו' נקודות שירדו ופירושם ששן על נץ ת"ו הוא י' אדנ"י וי"ב אותיותיו של המלוי ושמן חזה דבוק שם שלא הכחירו בחיבור הדינים שהי כאותם הכלים שבאירנו בסקום שבחי כלים בשוכר עולם התחתו ואם תאמר שנאברו לגמרי אינו כן אם הנץ היתא מתחת ידי הפפיש ולזה אלו הן אותיות הם צריכין ת"ג שהיא הנשמה הזוספות עליה לפי שהיא עיקר הנקודו' שירדו אבל השאר הם בחינות אכרים אלית ואינן צריכין תנין והתנים הן שלשה לרמז אל ג סחין שסחקנים בזוג האותיות והנקודות והטעמים וסמחיקים אותם על הסרר ליעשות סרחם תיבות ואותיות של שטות שנתבטלו בזוג כראוי שאנו מסגלים מצות ומעשים טובים ונפרס כשלש תפילות אנו מזוגים אבא ואמא ויוד הנוקבה ומיצלים סיין נוקבין מאלו הניצוצי סחרי שהם ממש אותיות של דינין ונחתים ונכשלים כראוי קונים אותיות כעבור אמא ונקודות ע"י אבא ומעשים כארץ וכן הוא בכל יום ויום עד שליעזיר לבוא יהיו הקליפות סתים כקליפת מצרים שסחה ואין בת נצוצי סחרה שנ' וינצלו את מצרים עשאוהו כמצילה שאין בה דגים ולכן נאסרה ביאת מצרים מאחר שאין שום קרושה שם למה יובילו שם גלות שכינה מאחר שאינו חוקל' כי הלא אדרבה יחזיק מחרש ח"ו ונכה יעבר הק"בה כל נצוצי סחרת מן הקליפות ואח"כ המאגין תכיהן שהם סתים עם שאר המתים יקומו ויבואלהם צלמן הדשים ואז כיום ההוא יהיה ח' א' ושמו אחר שיחגלת סלבושו ולא יראה שום קליפה עוד ולכן אין בס"ת לא נקודות ולא טעמים שאנו מעלים הניצוצים הללו מהקליפות ונעשים להם ע"י קריאתינו כה נקודות וטעמים ואתון מחרש מבוררים והסה נוספים על בנין זעיר תוריך להחזיק ירח בשני עין חיים שלח ולא יסיר אותם ממנה כי הם מכוחים אל נצח והוד רחכוחה העשים וזוג ומפחילים מחיין לבניהם שהם הטעמים והאותיות והנקודות האלה וחכל נעשה ע"י שחי הברכות ראשונה ואחרונה והיא אשר בחר בנו מכל חעמים שהם הקליפות הנזיא מבחירת הזאת שהיה כורר אוכל מתוך הפסורת מתוך הזוג נתנון הברכה הזאת ואותם הניצוצים עזרים ע"י קריאת התורה ותנן לנו את תורתו ודוד כי מבחירה מניע על ישראל גם כן כי כין ששליט ניצוצים מתחרבים כשמות זעיר בתוספת אור אהבה וחבה כן מתחדשים בכל העולמות נשמות ומלאכים ושרפים ואופנים ושמות בגדרן נמצא שהבחירה חזאת מניעת גם כן אלינו כי כמו שאנחנו מתפללין כן מזיא נשמות לבניו ולבנותיו כעזע שבכל יום נולא כלולא וכקריאת התור אנו מעלים את הניצוצים של חיות הקליפות וכתפילה אנו מזיאים נשמות הנעשים מזוג מקודש ע"י קריאת התורה ונאמר כלה ערב אמת וכן אנו אומרים תורת אמת ועל ידי הזיון נקרבנו הניצוצים אל הזיורה אמת מבה שהיו מקודם בעולם רשקרא וכן טוב והיי עולם נפע

פרק קיז

וזע כי כשם שנכנס בראש ו"א הלמד מהצלם של תבונה דהיינו נת"י שלה והמחזיק והמסרין נחלקים לשלשה חלקים כאשר כיארתי כמקומו כן הלמד מהצלם של הכמה שהם נת"י נבנסים בתוך ביגן וזיע גם כן כי כמו שבמלכות של תבונה נעשה פרצוף שלם של לאה בן שמלבות הכמה ניעשה צעירה וכל זה הוא בסוד גדלו' שהם הסותן של הפרים כי הסיס מגדילים האילן וכיון שהם בסוד חסרים לכן הם טובים ונסחקים ואשרי הסתלבר בהם כי זוהם עולה יפה. אבל היוצאים מהאורת הקטנות בשיתאים חדיגים כגון חסנע וכושיח ופופרינאי להם ולשבניהם חסחבר' עצמם בוזוגם כי אין זהם עולה יפה כי כולם פרי מ"ר ואין שום פחיקות יוצאה סהם לכן כחמנין בא עמלק אשר נשבע הק"בה לקעקע כיצחו סן העזים ואשרי אוחם הרחי אותם בכל מיני הדיה שלא לזוג ולהתחבר בהם ומזי הענין הזה כי כמו שמלכות בינה כשהיא בגדלות יוצאות לאה כן כשהיא בקטנות יוצאות חמנע גם יש בקטנות כמו שהמלכות חכמה כשהיא בגדלות יוצאות צעזירה רק כשהי בקטנות יוצאות כושית ובזה חבין סה שאומר"ל ששמה נלקח את החלב המשמש לו לאשה כשמלך בכוש בראיתא כפרש וכשלקחה נעץ חרב כינו לבינה ולא נגע בהמלא קטן שלא עד מלקח את צפורה והי"ו לו לאשה גם חבין בזאת החקרמה סה שאמרו רז"ל שהסנע באה וחלח פני יעקב ששאנה ולא רצה תבא לו הסיבה. גם חבן למה יוסף הצדיק לא לקח את פוסיפרע לאשה אלא את אסנת בתה ולהבין כל זה צריך שתדע שכל אחר יעקב משה יוסף הצדיק דקו אבל הדיגים והיו בורחים סהם שלא רצו להדבק בהם ורוחים אוחם ולחבין כל זה בפרשות צריך שתדע שבקטנות יש שלשה אלהים מאבא ושלשה מאמא. וזע שסלת אלהים עולה ב"ן בוהאופן דהיינו ח' אותיות אלהים וג' אותיות במילוי כזה אלף למד ה"א י"ד ם"ם וסלוי המלוי ל"ד כזה האופן אלף למד מא. למד ם"ם בלת הא אלף י"ד מא"ו דלת ם"ם ס"ם הרי ר"ל ו"ת עולים ב"ן וזהו ויבואו בני ישלהים ולהבין זה יוחר בפרשות צריך שתדע כי שלשה אלהים אלו יורדים אל הנרון ו"א כי שם מיצר הצואר וכולו נבנים מהדינים כי שם סוכירה להתקטן השפע ולהתכנס בעצמו ואינו מתפשט כמו בהלל הגוף שהוא רחב ואלו הם סור נת"ר גרת"י ופירושו ששלש אלהים עולים בסנין נרו"ן גם הכולל ובסנין גת"ר והוא הרן שסחרו הרון אף של מקום יגל שנאי' ישראל ושם היתה אחיזתו של פרעה כאשר אבאר ויצא נלות ושיעבור על ישראל מהאחיזה הזאת כי חיה נדלה לו"א יוד יעבור זיע הר"ו שנה שבא משה רבינו ע"ה והוריד הגרלות לו"א ולנוקבה הרגו סוד ילך הרגה ששלשו בו הדינים על שהיה הולך יעקב חוצה לארץ ואלו הנ"אלהים הם בסוד קטנות ודע כי ש"ך דינים באים סל"כ נתיבות חכמה כל אחר כלול מעשר והם כסנין ת"פ דין בני ש"ך וזעד נוסף עליהם ה' דינים רמזים בה' שבסוף חיבור הרת"ה חם משלימים ת' נגזרות ראיגן ה"פ דין לחמשה שמיה ארז"ל אשר בחמש תפילות בכל יום עם חזרת שחרית ומנחה שהם בגימטריא שב"ה וחו סוד נע"ר נער"ת תרוצחו בסקומו לפיכך רחה משה את הכושית מליעה אותה דהיינו לשבב אצלה כי שב"ה דינין עם הזכול"ל עולים כמנין כו"ש ומשרת

רבינו ל"ר יוחנן יונק מיסוד חכמה שרשיה מן החסדים

ההכרים נעקן חברנו כינו לכינה ויקבה גם כן דחה את תרגין והיה כורה סהם להיותו סיסור קליץ כלכר וסשה סלנאו באשר ידעת בסקומו כי הסנע עולה כסנין כ"פ מנצפ"ך שהם הרגים הקשים לכן לא לקחה יעקב והנה פ"פעפרע עולה כסנין תנ"ה שהם נ' סילומי שם אהיה ודוגן כי סלוי כניספריא אלהים שהוא רן לפיכך הדתיקה יוסף הצדיק ולקח את אסנת שהיא התפשטות לארץ למטה כשהי' נכללת כרחל בסקום יוסף הצדיק שהוא יסור ועיר בסור הרכבת אסנא וגם פופ"פרע היא כור הדינים שהם אחוריים של ע"כ ס"ה כ"ן שהם פק"ר קס"ר ק"ל כזה יו"ד יו"ד ה"א יו"ד יו"ד ה' יו"ד ה' יו"ד ה' יו"ד ה' יו"ד ה' עולה פק"ר שהוא אחוריים של ע"כ.

ואחוריים של ס"ה עולה ק"ל כזה יו"ד יו"ד ה"א יו"ד ה"א ואו"ו יו"ד ה"א ואו"ו יו"ד ה"א ואחוריים של בן עולה קס"ר כזה יו"ד יו"ד ה' ואחוריים של יו"ד ה"ה ו' יו"ד ה"ה ו"ו יו"ד ה"ה ועם ר' אחוריים רשם והכולל הם כניספריא מגן פופ"פרע ולא רצה להרבק באחוריים שהם דינים וברבק באסנת שהיא כפנים ר"ל של ג' שכות אלו והיינו הוי"ה כשהשתו שהוא פנים והשני הוא כעס"ן שהוא פנים והנ' הוי"ה ברינו עו שהוא פניה גם כן שלא נשתנה ל' פילוי עריין ויעד חוזה לידתך העולה ע"כ כזה יו"ד יו"ד ה' יו"ד ה' ועם הוי"ה דאלפין העולה ס"ה כזה יו"ד ה"א ואו"ו ה"א עולה תקי"ה עם הסלה עולה סך הכל כסנין אסנת עם ד' אותיותיה ויהם זה יוכן גם כן מאסר הזוהר דפרשת בראשית דף כ"ה עמוד ב' יעקב ומשה ויוסף כתיב אולין שכלם שורשם סך גדלות יצירה הסלובש בחסרי אבא ואמא כאשר נבאר בכורי יעקב יכקר שנאסר אך יצוה יוצא יעקב בכקיעת יסוד אבא כאשר הרע בסקומו לכן כתיב אולין שהם כשורש אור אחר אלא שאהר יותר פניס מחבירו ובפרס משה רבינו ע"ה כולל כלל יצירה בסקומות הסכוסה סאבא עלאה והוא משם שהוא כשם ס"ה שפשם של אלהים האהר הוא באריכות אינלו לה בארמית קדישא יוסף מיה נופיה לאי אתקבר בארעא קדישא אלא נחסוי משה לא ראי ולא ראי אסאי וסור הרבר הוא הנה יוסף לא נקבר נופו בארץ רק עצסותיו כי הוציא ממנו שכבה זרע בקרי על רבר אוהה הסצריה ורהה בזרע ארץ השכינה הנקראה ארץ ישראל שלא יצאו אלית הקדשה סמין של עשרה הדיבות סלבו' אלא קבלוס התיצונ' ולכן שלמו אה"כ עליהם היצונים ויצולי"ן כיהם כאשר ביארתי בשער עולם התוהו ולזה אוריות היסום נאמו שהיצוא קרי לא אתקבר נאמו בארץ ישראל אך לפי שלא נזכר הם עשה נקברו עצסותיו שנאסר והעליתם את עצסותי כזה אתכם. אפנם משה רבינו ע"ה אקע"י שלא יצאה כמנו טפת של כל זאת לקח אותה האשה הכהשית הנזכר' בדברי הימים של משה ולקחה כבעל עם אשתו ס' שנה ולכן לא נאמו ולא עצסותיו נקברו בארץ ישראל הנקראת אשה יראת יי' תחו סור לשון הרע של כרים שאוסר הפסוק על אוריות אשה הכהשית אשר לקח ונתפס בזה התק שלא יביא את ישראל לארץ ישראל שהיא השכינה ויעקב יקבר למי שלא לקח תמנע פלגש עשו לכן נקברו עצסותיו וגאמו כי לא עשה כה ליקוחין וגם לא התניא שכבת זרע לכן לא נעשע ועל הענין הזה נאסר בתשיתי ונבניא אל תרעו וכתיב אשר ביהו נפש כל חי ניתה כל בשר איש בכבשין סתימאין ביליה ליה לכשסע כלל ראה ככאן רביריה ראיון ונשפתיך דצרקיא וסלין כתימאין ראיהו עביד ליה לאילא בחן וכלל שכן לכבוד אוהם לאחרים ולדרוש אותם ת"ו ברכים גדול עמו מנשוא וכלל הדברים שהקדוש ברוך הוא לא נתן עניש לפי שלא עשה רע בשביל ההוא שעשה רע שנאסר לא יוכתו אבות על בנים ובנים לא יוכתו על אבות איש בחטאו יסות סור" לירסיה. ומי' אשאל בתחילה שאליתי בכשתו של עולם רק לסען שלא יהיו ראשי הפרקי' נעדרים סן הספר הזה "חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר בלכי כמקץ המת נבר ונתץ חכמת ורעה מאת" כבים לים כבסים יהברך ית' לעולם אסן ואסן:

פרק קיט

הבנה השלושה אלהים שאסרנו שיורדים בקסנות סנצפה הוד יסוד ראנא ולכן הם שלושה העולם תרן ומתפשטים לסטה בנרן דזקי"ר אנפין והם סוד סוחין דקסנות של ז"א ותהו

סור אחיות פרעה סלך בצרים כי קליפתו היתה אוחזת ער הנרון למעלה באלו תנ' אלהים רקסנות הם בניספריא נרון עם הכולל והנה סילואי השפות של שם י"ה שבשפות אלהים שבגרון שם אחיות פרעה וסצרים. ושריו הם שר האופים שר הכשקים ושר המבחים הם סוד תנ' חרדין שבצואר הנרון דזקיר אנפין והם סור נ' אלהים רקסנות ופרעה סלכם עליהם יונק בן התור שבזקיר זקיר אנפין והוא כור פרעה שהוא אוחיות הערף שהוא אחוריים של הנרון והקליפות כשיונקים כן זה התור נקראים עם קשה עורף. ויניקתם בסקום חזה הוא רוקבא בזכן הגלות הכר הרה שהאוסות סצרים לישראל והקב"ה אינו שופע תפילתם כפני שהשעריות סכסים האונים והעורף סגולה סשה כי סנו אלי עורף ולא פנים ונאסר חטה אלהי אוניך ושטע וכשסניע הערף רגין שישראל כסגלים סעשים סוכים או השעריות החרים לכבוד הערף ונגלים האזנים לשסוע תפילה ונגלות כצרים היה הענורף הזה סגולה והאזני' סכוסה לכן היה השעבוד כוד כך על ידי פרעה כלך סצרים שהוא אוחז שם בגודל נאותו ויקייהו שם ולסוד סצר הנרון נקראו סצרים סיצרים כי לא יש כצר צר ככל הגוף יותר סן תנרון ולכן כולו רינין ונאחזים בו התיצונים ולכן סתעריבים שם שלשה סותין דקסנות שהם נ' שסות אלהים הגוזר ואינם יורדים בגוף לפסה והנה נם תיסם סלך צור נתנאה כסו פרעה ושרשו גם כן בנרון דזקיר אנפין כי תיסם בניספריא נרון עם הכולה נם צור הוא לשון סיצרים כי צר חטר כתיב והוא סור כצר הנרון בסור סצר צר וכרי שתבין ענין הנאה ותיקונה תכוין כשם י"ה כי נאוה בניספריא יה והוא שם י"ה סן אלהים גם פילוי של יה בההוי כזה יו"ד ה"א הנה אותיות סהילוי הם וה"ה הם נם כן בניספריא נאו"ה אשיריה ליה"ה כי נאה נאה הם כ' פעסים נאוה הגזרים אחר שהוא כשם י"ה פשופ של אלהים האהר הוא באריכות סהילוי דהחי' הכל בשם אלהים כי כל הנאוה שיורשה בשם י"ה העליונים סתנהגים כי שם י' סלך נאוה לבש וכשארם סתנארת נורס שהקליפות שאין להם אחיות רק כשש קצוות סן החויה לכך כתוב ועל ירי נאות הארם כתנאים נם כן הקליפית ח"ו ויונקים כן שתי אחיות ראשונות ת"ת כנוכר והנו סור והו"ה כנרתה כי אחיות התיצונים הוא כשני אחיות י"ה כן והרו"ת ויעה אוחזים נם כסילוי שם י"ה דחהי"ן שהם אחיות ור"ת הם אחיות דו"ד כסנין נאו"ה ויהו והרו"ה כי בו נרסז כ' אחיות י"ה כלוי שם י"ה שהוא ריוה נם כן והוא סור אני כליאה הלכתי וריקם השיבני" כי שם אלהים אחיות סלי"אה תנוכר כהיקנים ודע כי בהסלק שם י"ה סן האלהים נשאר אלם כסוד נאלסתי רוס יה החשיתי פירוש נאלסתי ונשאירתי אלם סן האלהים בעבור רוסיה רהיינו רוס י"ה שנשאירתי רוסם וריקניות משם י"ה שבאלהים שהוא התיצ' הגורם הדבור ובהיותו רוס כן הוא שהוא רוסיה או נשתי ונשאירתי אלם כנוכר והוא ענין סליאה הלכתי שהוא שם י"ה וכבר ידיעת כי אליסלך ונעכי הם סוד י"ה שבשם כנוכר בפרשת רות של הזוהר ובפרשת הנעלם ספר בראשית פרשת לך לך והנה אסרתי נעכי אני כליאה הלכתי כי שם י"ה סלא בהחי"ן ויעדה ריקם השיבני" כי היתהתני' שלשו בסלוי שהוא רו"ה כנוכ' כסנין נאוה ונשאירתי שם י"ה משופ לבד וריקם סן הסילוי הנוכר והוא סור נאות פרעה כנודע שתנאוה יותר כשאר סלכים בעשותו עצמו אלוה כאסרו לי יאורי ואני עשיתני והענין כי הנאוה הוא אחיזה התיצונים למעלה סן הסקום ועלים עד שם י"ה שבשלש אלהים הנזכרים שהם סתחין של קסנות ושם אחיזת פרעה וסצרים.

והקליפות בהיותם נאחזות בסבר הרהתחן שהוא הנרון כולו רינין לכן הם נוכרים. והוא סור סלכות ושליפת סצרים וכשרצה הקב"ה להכניע את סלכות סצרי' סה כתיב כיה וסכסכתי סצרים בסצרים פירוש כי הלא נודע שכל הרינין אינן נכפין ונשבתין אלא על ידי שורש של סצרים זה הרהתחן שהוא הנרון התלוי בשורש התליונים שהוא סיצרים העליונים שהוא סור סן הסצר קראתי י"ה כי הם שתי סיאות העליונים חיקן הראשון של י"נ סדות חיקונא דזיקנא הנקרא אל סן אל רחום וחנון ונוסר באשר כיארתי בסקומו בשיר הזקן הקדוש כי הוא א"ן סן אלהים שהוא בניסטריא נא"ה דהיינו פ"ו בסנין אלהים עיין שם בסקומו בשני צירי הפנים.

הם

שער קרית ארבע

הם י"ה יהוה הקטן ראשון הנקרא אל כמבואר באגלינו ושם
נתבאר כי שלשה אלו נבללים באותו אל והם אל שדי · ל יהו"ה
אל ארני נמצא אם כן כי שני שכות י"ה שהם בשני צדדי הפאות
הנוכרים בסוד מן המצר קראתי י"ה כנזכר כל אחד מהם כולל
נ' שכות אל והנה הם שתי שמות י"ה ובוללים ששה פעמים אל
בששי המיצרים הנוכרים בסוד מלת האל הגדול הנזכר בברכת
אבות ועיין שם היטב כל כוונתינו באיך נעשה מן אל נ' מלואי
הה"י של אל שהם יה"א שהוא מספ שלשה מילואים של ת' עצמה
ביחדיו"ן והבה"ן ובאלפין דהיינו ה"י ה"א ה"ת עולים אל הרי שהם
ששה אל וכלם כפול י"ה וכלם הם בסוד תיקון הראשון של י"ג
תיקוני דיקנא · וכך אתגלייא דיקנא יעלאה אתבפיין כל הדינים
כנזכר באדרא רבא ואז כל האלהים שבצדן שהם דינים והם
מצדים התחתונים שהם ששה אלהים דהיינו ששה מחדין דל"א ש'
מאבא ושלשה כאמא וכלם דקסנות ונקראו מיצרים התחתונים
ממתקים במיצרים העליונים דיקנא דכשאזדים אורות הדיקנא
קדישא ראריך שם בגרתן דזעיר אנפין שהוא סוד וסכסכתי מצרים
במצרים כי יסתכנו מיצרים התחתונים במיצרים שהם העליונים
ואז יתבטלו הקליפו' הנאחזות במיצרים התחתונים וקם זה ואשר
ותתכסל כלילות מצרים ומריבה מלכת הנאחזים שם ונמצא כי ששה
שמות ל הם במיצרים העליונים וז הוא חסר ולכן ממתיקים ששת
אלהים שבמיצרים התחתונים כי כל אלהים הוא הדינין · וכבר
כיארנו כי אל עליון שברקינא שורשו הוא אל מן אלהים ולכן הוא
נוהג להשפיע הקליפות כי הדינים ממותקים בשרשם כי שורש
אלהים הוא שם של ל הנוכר גם תבין כי שני שכות אל הנזכרים
הם שני שכות של י"ה כנזכר על ידי אלו שכות י"ה ראריך
ממתקים שם י"ה מן האלהים לכפות כנזכר אמנם בסוד אמן ת"א
שמה רבא דהיינו שם י"ה רבא במילואו דהיינו יה"א נעשית
גדול ורבא ככמבואר בסוד הקדוש והלא סוד י"ה מן אלהים לכן כנזכר
וזהו סוד הפסוק במסתרים תבבה נפשי מפני נוה · ואחו"ל מקום
יש לו להקב"ה ונקרא מסתרים מפני נוה מפני נאותם של ישראל
שנגאלה מהם וביאור הענין כי מסתרי הוא יעלמא דאתכסיי שהם
שם י"ה אבא ואמא כי חרבן בית ראשון שעליו נאמר פסוק זה
היה בסוד ה יעלאה יעלמא דאתכסיא והנה מלוי של שם י"ה
דהה"ן נקרא מסתרי"ם והוא סוד שאין החיצונים שולטים בכללי
י"ה של הה"ן שהוא תחתון יותר משאר המילואים דאלפין ויודי"ן
והנה המלוי הזה נקרא מסתרים היא בניכסדריא נ"ה עם הכולל
כי הגאולה של ישראל נרמזה שכל הקליפות יש להם נאוה זו מהם
הנקרא בסתרים נכוכר זהו שאמרו חז"ל מפני נאותן של ישראל
שנגאלה מהם ואמר בסתרים בגימטריא שאחזו החיצונים בסתרים
העליונים וראתה אכוריות שישראל נלו לאומות העולם את סתריה
לכן תכבה נפשי והוא סוד מקום יש לו להקב"ה ונקרא מסתרים
פירוש כי כבר ביארנו לעיללה כי מלוי שם י"ה זה שרשו התיקון
הראשון הנקרא אל וביארנו כי ששה שמות ל כוללות כל שמות
י"ה שבתיקון זה נמצא כי שם י"ה שורשו ששה אל היתרים ממנו
והנה ששה פעמים אל הם בניכסדריא מקום והוא סוד מקום יש לו
להקב"ה וספרים שכו נזהוו לקנייננו כי תיקון הנאוה הזאת
לבוץ בשם י"ה מהוי"ה כמ"ש ד"ה ה"א שכו סוד הנאוה כנזכר
בשתי בתינות · הפשום והמלוי כנזכר ותבין להסיר הנאוה זו
מן הקליפות ולהחזירה אל הש' בקל הנאוה האמיתיות כי לי
יאוה כי"י כלך נאות לכש ותכוין להחזירה על ידי שתמלא שם
זה בעלוי הה"ן כנזכר ותכוין כי שם י"ה פשוט העולה בניסכדריא
נאו"ה הוא לאריך אנפין בתיקוני קדמאה של הדיקנא דלית
ומילוי שם י"ה הנוכר בהה"ן שגם הוא בניסכדריא נאוה לזעיר
אנפין בתיקון של הדיקנא דליה ואז הדינין אתבפיין והחיצונים
אינם שולטים שם ועל ידי זה נחלש פרעה חירם מלך צור שהוא
היה נס כן חכם נרול כי שלמה המלך ע"ה שלח שר אחר והוריד
לחירם לשבירה סיוועין של ניהנם ואחר כך העלוהו והיה שולח לו
פתקין מה שראה סוד והו כוד יהי שלום בין שלמה ובין חירם
והיה מסיים לבנין בית המקדש ורצה הקב"ה ליתן לו חי הגלם
הבא ולא כתר יא כתי הגלם הזה והיה חי ער כימי נכוכר נער הרשע ולא
ואזהרו שעשה עצמו עבורת נרה נפל בידי נבוכר נער הרשע ולא

זכר לו נפילות חסר שנפל לאבי אביו שלמה חמלך ע"ה והיה ער
מאת הקב"ה לשלם לו כפעלו כי על הבל הקב"ה מזהיר ואיעצו
מחזל על כבוד שכו ובשם שנערץ מיעוביה כך נערץ כאחיה של
כל אומה ואומה שנאמר ובאלהי מצרים אעשה שפטים אני יי :

פרק קך

אחרי אשר כיארנו צואר ז"א והעורף שלו עם שאר סודות
ראוי שנחזור לעניינינו כדי לבאר שאר פרטי ז"א
אנפין ואת"כ נבאר ראשו עם י"ג תיקוני דקנא שלו שיורש מאריך,
שלא נמצא את"כ ענין הבור ראשו שנפסיק בענין אחר וקודם
ראוי לדע' כוונת מה שאמרנו חכמים למה הנעשות פי' הקפנים
משש שנים ויום אחד מקטן מקח במשלמין ולא בקרקעות ולמה
כן תשע ויום אחד ראוי לביאה ולא פחות מזה ולמה כן י"ג שנים
ויום אחד נקרא גדול אלא צריך אתה לדעת שכל זה הוא כוזיר
אנפין מתחלה היה שש קצוות לבר ואחר כך נעשה בן תשע שנים
כי שנה נימפריא ספירה ואז ראוי לביאה כי נכנם מאמא מעט
רעת מיסוד שלה ואחר כך נעשה בן י"ג כתיקוני דקנא ונעשה
גדול כפו שצריך להיות וכרי שנבאר ענין זה באר היטב וראוי
אתה לדעת מה שאמרנו למעלה בפרקים הקודמים בחילוק
החמרי' שנצח הוד יסוד של אמא נבללים כתוך כתר חכמה בינה
דזעיר גדולה נבורה ושלש ת"ת שיורדים החסרים בסופים עד שם
נמצא שהם ו' שנים מהששה שפירו' שכל מדה היא שנה והעד ע"ז
ספירה ני שנה וכל ספירה היא כשנה פעולתה מחבירתה לכן
הספירות מקום מקח במשלמים לבר שמשלמין אורחי מרין
לרחמים ומשלמין האוכל מתוך הפטולת ונם מרחמים לדין כדי
להיות מזג כראוי מ' חדשים משלש ת"ת המכוסה שצריך לנו
להשבון ת"ג שנים כפו שביאר ותתה אנו לוקחים אותו כעבור ימים
אחר מפני שלולא שהרביזה אמא אפילו ער שלש ת"ח לא היתת
מנעת היהנו שש שנים ימים אחד ואחר זה הרכיזה אמא נמצא לנו
להשבון ת"ג שנים ר' חדשים כדי שיהיו לו מזוין ויקרא גדול ואת"כ
כשיעלים כלפוי אור חוזר ועשה לו מקוף כי כקודם לא היה ז"א
יכול לקבל אלו החסרים כ"א ע"י כפן אמא על יד על ואת"כ
יכול לקבל אותם מנולה כשנסתלקה אמא עולים החסרים עד
הבתר מלמטה למעלה דהיינו משריש ת"ת ער הבתר נמצא שהם
ב' שנים ת' חדשים הסמוים שאנו סתים הששת שנים מכתר
והחסרים לא נתפשטו אלא מרוצת ולמטה הוא מפני שכמשרשת
המלות הוא על ראש נרמה שכל הקליפות יש להם נאוה זו מהם
הנקרא בסתרים כנזכר זהו שאמרו חז"ל מפני נאותן של ישראל
שנגאלה מהם ואמר בסתרים בגימטריא שאחזו החיצונים בסתרים
העליונים וראתה אכוריות שישראל נלו לאומות העולם את סתריה
לכן תכבה נפשי והוא סוד מקום יש לו להקב"ה ונקרא מסתרים
פירוש כי כבר ביארנו לעיללה כי מלוי שם י"ה זה שרשו התיקון
הראשון הנקרא אל וביארנו כי ששה שמות ל כוללות כל שמות
י"ה שבתיקון זה נמצא כי שם י"ה שורשו ששה אל היתרים ממנו
והנה ששה פעמים אל הם בניכסדריא מקום והוא סוד מקום יש לו
להקב"ה וספרים שכו נזהוו לקנייננו כי תיקון הנאוה הזאת
לבוץ בשם י"ה מהוי"ה כמ"ש ד"ה ה"א שכו סוד הנאוה כנזכר
בשתי בתינות · הפשום והמלוי כנזכר ותבין להסיר הנאוה זו
מן הקליפות ולהחזירה אל הש' בקל הנאוה האמיתיות כי לי
יאוה כי"י כלך נאות לכש ותכוין להחזירה על ידי שתמלא שם
זה בעלוי הה"ן כנזכר ותכוין כי שם י"ה פשוט העולה בניסכדריא
נאו"ה הוא לאריך אנפין בתיקוני קדמאה של הדיקנא דלית
ומילוי שם י"ה הנוכר בהה"ן שגם הוא בניסכדריא נאוה לזעיר
אנפין בתיקון של הדיקנא דליה ואז הדינין אתבפיין והחיצונים
אינם שולטים שם ועל ידי זה נחלש פרעה חירם מלך צור שהוא
היה נס כן חכם נרול כי שלמה המלך ע"ה שלח שר אחר והוריד
לחירם לשבירה סיוועין של ניהנם ואחר כך העלוהו והיה שולח לו
פתקין מה שראה סוד והו כוד יהי שלום בין שלמה ובין חירם
והיה מסיים לבנין בית המקדש ורצה הקב"ה ליתן לו חי הגלם
הבא ולא כתר יא כתי הגלם הזה והיה חי ער כימי נכוכר נער הרשע ולא
ואזהרו שעשה עצמו עבורת נרה נפל בידי נבוכר נער הרשע ולא

שתן כיון מסך כרי שיהיה לו כח לסבול האורות שיורדים לתוכו
תבון סוד יקר אור ונברא ותשך פי' יצר אור גלוי וברי שיהיה כח
לזעיר לקבלו כורא חושך כיון מסך סברי ולכן יריד עד שליש ת"ת
מכוכה ואף שם לא היה מתגלה כהראנטא אבא בכדי שתבוננ"ה
החצי שליש עליון של יסוד דיוקנא בת"ת זעיר · אלא שהתערך הגלוי
בהוה"ואנא ונקביה סבין חדותי מאחוריו נבנא ששם כתגלה
האור לצורך עצמה ואחר שנתגלה החפרים חזרו בסוד אור סקיף
להאיר לו כגלוי בלי מסך נמצא שיש לנו י"ב שנים ושמונה חדשים
חצים סדר הירידה חצים סדר העלייה חסר עתה לחשלום ה"נ
שנים יום אחד מארבע חדשים ויום א' וישלמו עם חשליש המטולה
עלקתו שני שלישים ת"ת לעצמם ביחידה ויום א' הוא מה שבין
הצי ת"ת ביטה הדיוט אבא לנלגלת זעיר או יהה אחותו המעקם
ממה שלקח כתר ויצי יתר כמה שנשאר לנקבים דהיינו לכתר
נקביה כראמרן הרי י"ב שנים יום אחד ושיום רשמ לקח אני
לששה שנים יום אחד גם לחשע גם לי"ב שנים :

פרק קכ"א

ועתה צריך אתת לדעת י"ב שנים אחרים יום א' לנוקביה
שאז האשה בשהיא בת י"ב שנים יום א' נקראת

כוערת והיא ברשות עצמה שכבר היא אשה ואל תתמה אם שני
האופנים הם כזעיר עצמו אם כן כיצד אתה אומר שאלו הי"ב שנים
הם לנוקבים אות אינה קושיא אחר שתדע בסקומו בעזרת קב"ת
ושכיתתיה אין זעיר ונקביה אינם כי אם רמ"ח איברים וכחל א'
לשביה' ואשתו כבנסו וכה שיש לו הוא גם כן לה נמצא שהוא שנים
יום אחר אשר נבאר מוציאים ב"ב לה והוא כוה האופן כבר ידעת
שבחיבת הזיבן היא כ"ר חדשים הם שני שנים וידעת גם כן שאחר
הזיבה כחכמה בינה ודעת של ז"א כחלבשים נה"ו של אמא בזה
האופן קודם נכנסים כ"פרקים לכר ואז אינו נכנס שום דכר מיכוד
אמא להיותו קצר כשלים אחר והצי ל"כר אלא ער שיכנסו בו
השני פרקים האמצעיים שאז נכנס שליש יסוד ביה בדעת ז"א
כמו שאמרנו בפרמיזה לסיעלה נבנא כשנכנס השליש של יסוד
תבונ' כדעת ז"א היא ששה שנים ביסוד שתי שנים מהנקבה · ושתי
שנים מהפרקים הראשונים של נצח הוד והדי ששה שנים נמצא שבששה שנים
יש לו מעת דעת אל שנכנס השליש של יסוד תבונה בדעת זעיר
שסמנו נעשה דעת שלו כבוער ולכן כששרש שנים מקח מקח
ומכהרו ככהר בפולשלין ונקרא כפולפלין על שם שפפולפלים
וכתנועים הששה קצוו מרץ לרחמי וסרחמים לדין כפי פעולתינו
ונעשינו · ולפ כפולשלין לכד כקחו כקח שרושו לשש קצוות
באשר אמרנו שאז נכנס יסוד ביה עליונה בדעת ז"א ויש לו מעט
דיעת ולכן כקחו כקח כראשית · והשים שכן חשע שנים ויום
אחד ביאה בפני שבשש יצר תשע הוא שבשלש שנים
אחרונים נכנס הפרק השלישי מנצח אבא ותפרק השלישי מהוד
דיוקה והיסוד שלה כלו בדעת ז"א וכבר ידעת שנצח הוא מנ'
פרקים והוד ב"כ יש לו נ"פרק' וכל פרק הוא שנה אחת הרי ששה
פרקים עשים ששה שנים ושני שנים מהנקבה הרי שכוחה שנים
ויצר שנה אחת כשלים יסוד הבונה שאז נכנס כולו בדעת ז"א
יום אחד לחצי שלים ואז ביאתו ביאה אבל לא נתפשטה האורת
ההוחין כתחבו כהחכרים שירדו יעתה בדקתו ולבן אין אשרי
בתיבת בפנו יצר שהארת החסדים מתפשטים ברעת שלו שאם
אין אור בקף מאין יבוא הצדיק ל' חשוקה הנתר אבל יבואו האורת
החסדים בדעתו או יהיה ראוי להתעבר אשה כפנו כי הזרע בא
כן הבטה אבל בן ק"ם אינו ראוי רק לביאה ול"א להתעבר ובדי
לעשותו בן י"ג שנים יום אחד בדי להתעבר אשה כפנו לזה חסר
עתה ד' שנים ויום אחד הם השלישים המיותרים כהחסרים שירדו
בתוך דעת זעיר הם הפרסים שהיו כורועות בשחורו כסוד אור
חזר נמצא בגדולת כיהר שליש וחצי · ושליש וחצי מיהר בנבר'
ועלה שליש אחד מגדולה לחכמה ושליש אחד מגבורה לבינה
ישארו שני חצאי שליש בגבורה ונבורת שעלו לדעת זעיר בדי נ'
שלישים הם נ"שים · חסר שנה אחת דום אחר לחשלום ה"נ
שנים יום א' · דע שהשנה הזאת הוא אותו השליש שהיה בת"ת

מכוסה שעתה חזר מגולה והיום אחד הוא בעיבור אותו הסעיף
שנטל כתר ויצי יותר מכתר נקביה הוא השליש שכלם לעשות
כתריהם ' הרי בפירוש י"ג שנים ויום אחד · בשני אופנים הראשון
בעיבור זעיר עצמו שיש בו כוח הגירול אשר אכרתי לדק הפעם · ת
ומתי יהיה ראוי לביאה ומתי יכול להוליד והדרך הזה הוא בעיבור
נוקביה כי אשתו כפנו דמי הוא מכה שנמצרה בת ונו עמו שאין
בו קצת התילוקים האלו כראמרן ז

פרק קכ"ב

עתה מה פעלה משנת נוקביה בעיבור ראשון דחלק
בלילן בחלת ונם בעיבור ובעיבור שני שנתנין ל'
מחין מה יתרון מסוגת נוקביה בכל אלו הבחינות שהרי היא עולת
עכו וראוי לדעת אין ומה אבל כבר ידעת שאריך הוא נשם לכל
האילן והמשפט בכל המדות בוה האופן סורמין יסין ויצי הצי ת"ת
נער החזה נכנס כחוך אבא ואמיר בולהחזיתו ולהנדילו · וכורת
שמאל ויצי הצי ת"ת כנגר החזה נכנס באמא לחאיר בת ולגדלו
ונם ידעת שנה' של אריך אנפין נכלל בגרולה נבורה והצי ת"ת
העליון נמצ'שנ' סדות והצי נכללו בב'סדות והצי ת"ת לבר הנה לפניך
בפירוש שלשה והצי בשני והצי האת ויתה הסיבה לעיבור ראשון
של אבא ואמא להוציא ו"א כאשר בארתי בהתחלת השיעור הזה
ואו נוקביה ד"א בעיבור ראשון נעשית נכון יסוד שיסוד פהלת
הוא רוכיע ישראל ומלבות רביע סכרת היסוד פי' יסוד הוא רביעי
מכדת הת"ת שהוא ישראל כי בשיעה שירד האור בעולם התוהו
מחלוק של ביהה על נקודות ת"ת היה השפע בו גדול בד' ארבע
נקודות תנה"י בכוחות הסכרון שיהיה אח"כ פרצוף אחד מסכורו
ולמטה והזל תוספת שיעור מקום ארבע נקודות הללו לבן היא
רביעית בעשרות הדברות שנת בלה מלכהא ואין בהקשות והלא
קודם שבא האור לת"ת מוכרח האור לירד על נדולה ונבורה ·
כי אין אנו דורשין כאן האור שנתרבה תחילה על נדולה ונבורה
לפי שהן מתעלות על ת"ת הרבה בסוד נשיאת כפים ואנן קיימין
הכא בעיקר קיסתו של ועיר שהוא ת"ת הכולל הכל האור של
נקידת מלכות שנם הוא עכר על ת"ת קודם אין אנו עוסקים בו
עתה אלא בכלל אורו של יסוד של עולם התחתו כיון דלית לה
מגרמה בלום אלא מחלק היסוד לפיכך ארעא אתפשלת בסוד
פעולתם כפעיים הא לשון נחעלף אצל האיש הירא ורך הלב
שאמור לו לשחוט ביין שאינו יכול לראות דם בגבר'חולין ובזורה
דיעה בהלבות שחיטות כן הענין בכאן נתחלשה ונתבטלה מאור
גדול של ספירות לשון ספירים חוא אור של יסוד ר'חלקי אורה
של ספירות כדפירשנו למדנו'סה שיסוד של נקודות הוא רביעי
האור שעבר על נקודת ת"ת ושבראה והנה נקידות יסיר נחלקה
לשתים חלקים חצי של הנעץ שהיו בו בחצי כלי שלי לדירה
שאין לאחרים שותפות בו וחצי לצורך הכלכות שה.א והיא
שותפים בה אלכא שכל ניציץ הנקודה שהיתה חחלה ביסוד זה
נוסל שלשה חלקים לצורך עצמו וזה נוסל רביעי ובשתה עלו ועלו
יסוד ומלכות למעלה בחצי ת"ת ביעבור ראשון אז יסוד השיע כה בדי אריך
רביעי כסרת ת"ת שנקראת ישראל בסוד רוכיע ישראל נעשה
ממש כסדת ת"ת בי כל הבח והחלקים שה"ת לכל אחר ביעלם
התוהו לא נעדר אף בהתקן וסה הרשיכו יש בו מכש ככל שכן
באור שעכו שיש לו כח הר ביעי הה ואם יסוד השיע כה בדי אריך
ספירות וכשכלה הכלכות מכנו קבלו נם היא הבח הוה ואז
מלכות עלתה מריש'שנתגלה בסדת היסוד ת"ח ככתו ומלבשת
שיחם כאחורים שלא בשיעה הזיון ובשיעת הזיון מלבשת אותם
פנים בפנים יצא לנו מנרון דיון היאן קנהה מרכו' מקומה בעולם
התיקון כנגר אריך בספירות אלו תנת"י בסוד רוכיע ישרא' מיכור
דיעלם התהו שקבל כח שפע תנה"י ות"ת קבל הוא שפע נה"י
ויסוד נחלק לשנים הרי נ"כ ארבע לכן ת"ת רוא יצירי ככר מקום
וכולל האור חבריאי והרוכיע הוה הוא נם כן ניסוד שנחלק לשנים
לבן הוא קבל הרוכיע הזה מחפארת הזה שיצא עליו בסוד
נה"י והוא עצמו שנים ואו כלל כורת הירחה כקב"ה ושפע הזה
ואו וחח דערה עליה ונקערה על בעלה ומכל מקום קערה
שביתה

שביתה אצלו סה"ת ולמטה נכה זה ומעלה זאת השיטה בציבור ראשון וכהנבטת המחזיק קמיטה לו"א או נעשית נוקביה פרצוף שלם מעשר ספירות כדפירשנו פי' מהחלתיה כו וכהה כח התלבשות והתקנץ הזה אבל לא נפיק לה חדושן בסוד נקודה ועתה בבניתה המחזיק יצאת מסוד נקודה שהיתה מתחלה עכשיו נעשית בעלת עשר נקודות וצריך אתה לדעת שמחציו ת"ת ולמטה מאריך אנפין היא נשכת של זעיר אנפין קראוש ועד סוף שנותן בו תורת והארה לנרליומתעשרת דיסור של א"א מקבלת שפע נוקבי דזעיר והיא נשמת אליה נמצא מרדעות א"א חיות אבא ואמא ומחציו ת"ת ולמטה חיות ז"א ומהתעשרה נוקבית דז"א נמצא שאריך אנפין הוא חיות ונשמה לאבא ואמא ת"א ונוקבית ואריך כלול כתוכם מראש ועד סוף ואור מאציל כתוכו נמצ' שהוא מחיה את עולם ואת כל הנעלמות והוא השלם מחזיק שמאירו למעלה למ' שאם כל מ' אלפין עולמות מלמעלה למטה באמור:

פרק קכג

וצריך אתה לדעת אימ"י שאמרנו שמחסר ונברו של אריך ער חצי ת"ת נעשו פרצופין של אבא ואימא על כל זאת הם מתפשטים ער הרגלים שלו צריך שתרע שאלו תשני פרצופין שהם אבא ואמא כל אחר מהם נחלק לשנים וכל אחר נעשה פרצוף שלם של עשר ספירות ואבא מסיבורו ולמטה נקר' ישראל סבא יש לו עשר ספירות ומפני שיש כלי אם מסבורו ולמעלה ישראל אחר דחיינו ניר ישראל שנ' נקר' ישראל ואוהבתו ונק' ישראל כנגר וה נקרא ישראל שנק' רחיינו ישראל סבא ואימא נ"כ מהחזה ולמטה נעשה פרצוף שלם של עשר נקראו תבונ"ה כנגר נעה שהוא נ"ב לשון תבונ"ת ומפני שהוא כולל באותיותיו תיבת בי"ן ול"ת ת"ת עליאת לו"ת שבת ניבוי בן ו וכת ונולרו על ירך בצביונים ונקומתם לכן נקראת תבונ"ת ולוקחים באבא ואימא ער סוף הרגלים שלהם שהם בחינת נחי"ם שלהם וכ' שליחי הת"ת מכל אחר מהם והנה אף שאמרנו שאבא ואימא אינן לוקחין קץ תצי ת"ת דאריך לבר ואנו אומרים שנעשה באבא פרצוף אחר בן עשר מזכרת הוא לומר שיתפשט למטה מחצי שבת"ת של אריך הרבה למ' שהוא לוקח מהחזה דאריך שלשם מסתיים היסור דיניקה ואין משם ער תצי הת"ת אלא רבר מועט ואם תאמר שיקח מנצח והוד דאריך עצמו זה אי אפשר לפי שזה הוא סוף וזעיר ונוקביה אשר אמרנו לבן צריך אתה לומר שהמשפט ער הרגלים של אריך בלם ומלבישים אותם באופן שהתנין הוא שאלו הם זאני פרצופין שאחר נקרא ישראל סבא ואחר תכונת אלו הם לפי שורש ולפי ערך הסדרינות אי אפשר לזעיר לקבל שפע אריך אם לא ע"י ישראל סבא ותבונה שהם פרצופי האורה שניהו מחוברת מים בוכים והמשפטות של אבא ואימא בפרצופיהם התחתונ' לפי ערך הרגלים של אריך ולפעמים מתפשטים פרצופי האורה למעלה כנגן כוחן תנלו ואז אין לזעיר מיתן ואנו אם אריך מקבל את רגליו כאשר אבאר ובשזעיר בן' מפירות פרצוף שלם נכנסין בו המוחין של אריך ע"י אבא ואמא ער שנאסר שלבא ואמא ומזלא הן ריחן מיתן לזעיר וכרי שיוכל זעיר לקבלם או מלבישים זעיר אנפין ונוקביה לאריך המלבש בתוך אבא ואמא ולפעמים זעיר דוקא בעל שש קצוות ואריך מקבל את רגליו כמו בזמן תוהו שהעלה מ"ה אור של' שכרי כלים כמבואר במקומו כן ביוצא בו בזמן הגלות ובזמן שזעיר בעל שש קצוות ואריך מקבל את רגליו ונסאר זעיר במקומו שזה הם מחשפ אריך הוא חי סן חרושם שלו' והחיות ההוא חיות הנעלמות אלא יכולים להיות בלי שפע מאתו י"ה אפילו רגע אחד כמו חזות החיצון של אבא ואמא ולא אפס רק לעולם אבל כזעיר ונוקבי' אין חזון כאותו פרצוף רק חיות סן חרוש שאסרנו ואז נשאיר בו שש קצוות לבר ואבא ואמא אינם מלבישים לאריך כי אם שר המיבור:

פרק קכד

ולהבין תיאן אפשר שיהיה זעיר בעל שש קצוות לד"ם שמקולם לא מצינו תינוק בלי ראש נ"ב אלא שאיברי הראש לעולם הוא בעל שש קצוות ויש לו ראש נ"ב אלא שאיברי הראש קטנים ושיעורן בפני אדם גדול לא יהיה אלא כתכתפים ולמטה, ולא נקרא זעיר שאינו עשוי כדרך בפני אדם גדול כי אם כתורתנו' ולמטה שהם בחינת שש קצוות ולכן נקרא גם כן נ"ר ישראל' ולמטה נעד מספרון אחיו בסו' והיום כאשר אנא' בכקומו בעזר' קב"ה ושכינתיה נקרא גם כן נער כי ברא מקבן ביציריו והרעיונות והלב מהרגלים שנכנסים בזעיר כשהוא בעל שש קצוות הם שהם אורות הם אותם שנמלו כשעשרו הכלים והשלשה מוחין נשארו למעלה וש"ה ואהיה אצלו אמון פי' הו"ל אמן מגדל אמן פועלן אמן פרנסן ואלו הם השלש מוחין שנשארו למעלה לפי שאם רדו זעיר ולא היה לו תקומה"ו יתה כשהאדם חוטא אינו פוגע בהם אחר שאינם קבועים בו אלא הם מסתלקים ואפילו כששה קצוות שכו כיון שאין להם ראש כשהאדם חוטא באחר מהם פוגם בו בלבר לא בכולן וחוא יותר נקל להתכפר ובשהאדם שב בתשובה והחזרן המוחין למקומן יש כו כח לאחי' כל הפרצוף ולתקנו כי בין שהשלש ראשונות שבו חן תוספות הרי הוא לעיתים מסתלק וחולך וחזר והוא פוגם כל פחות משלשה בלבוד רמיא אלא הכלי של המוחין קשארים והוא ההילוי שלהם בדי שבעת רצון יקבלו מחין ובשמסתלקים חמוחין הוא באלו יסן כביכול כשהוא עיר למה תישן תוחלת ישראל כמו חבן ארם כביכול כשהוא ישן הנשם' כמסתלק למעלה כך המוחין שלו מסתלקין למיני בינה והוא שאומר התרנים של סגולת אסתר כד הוחילי שלהם בדי שבעת רצון יקבלו מחין ובשמקרין כישנהו כביכול שומע הפילתן של ישראל ניעוליהם סן הצרה שהם בה אף בגלות הסר הזה שנ' בלילה ההוא נדרה שנת חמלך ואסרו חז"ל שינת מלכו של עולם ונאמר ברגיל והכשלם יעוררו עור כיצם מפני שיש בזעיר שערות עפעפים שהם נורמים השינה שהם דינים אבל בזעיר של אריך דומה לדג שכמים שאין לו עפעפים ואינו ישן לעולם והו שאומר בארורא רבא בזעיר נקיבא רלא נאים ונפיר תרירא כנוני יפא שנ' הנה לא ינום ולא ישן שומר ישרא' ונאם הנה עין יראיהו למיהלי' לאסרו כי אין שם רק עין אחר דהיינו אף"ם שיש שני עינים הם את כי הא' הוא רחמי והשני רחמי נו רחמי כי בספר שני יחייב יסן ושפאל חסר דין מה שאין כן באריך שהא' היא רחמי והשני היא רחמי גו רחמי והעינים של זעיר יש בהם יסין ושמאל ונחקלקלו בחסא א"ת ובחסא שאור הרורות שנ' רחי עך בבור יהורח ר"ע בזעיר' ירו"ד ולעדד ל"כוא יחזקנו זעיר ע' ששים בן דוד שיהיה גלגול אדם הראשון שיתחרש או כבראשונה בסוף שהיה יציר כפיו של הקב"ה ויחזור לו הקב"ה ההיהרא עליהם שהלך מכבנו ונאם' עליו אדמתי עם יפת עינים בסור אר"ם שהוא אדם דור משיח ובזמן הגאולי נאמר עריך רוחצו' בחל"ב ישבו' על סלאת וגם מותי זעיר יתחרשו כבראשונה ע"י עיבור אבא ואמא מתרש שלא היה עיבור בוה אפי' בששת ימי המעשה כי לא יהיה דק וזוג אור פניהי בסוד עולם הנשמה שיהיה אחר תרכן תעה"ן ואז גם אבא ואם' יתחרשו ע"י אריך וכן יתחרשו הפרצופין זה לפעלה מזה ער הסבה הראשונה ביחוד חזק ולא ישארו דק ח' חלקי נשמה חבלולת מנפש רות נשמ' היא יחירה שנשמה קצמה ואז ביום ההוא יהיה ת' א' ושמו א' כי יחסו חמאי מן הארץ ורשעים ער אנם ולא יפנמו עור ולא יהיה עיר ער ארץ בעולם ואז ה"א ונוקבית יהיו כיבור א' ולא יחפרדו כמו אבא ואמא ראנן דיגן ולא מתפרשן לעלמין של' והרבינים ולא יוסיפו כמו עתה שהולכים הסוחרין אחר התפילת ובנוקבית הנקיר העליונ' בתר בלבר קבועה בה והיא כוללת עשר דירה ואין הפגם מגיע שם אלא בזמן החרבן ותשתין להגן בזעיר בברכה הנוספת שתקנו בינתי והיא סוד ברכת המינים כ' ברגע יאבדו ולא יהיה להם תקוה והשפעת אחיזת בסלכות הקרושה אלא מלכו"ת ורו"ן מהר"ת ותבונים ובריך ת' השובר אויבים מאחיות' שנ' שברת ראשי תנינים על המים על עסקי חשיפת הקבליים כם ויבינ' אלו הסרים ולולא שהתערבה כתר דסלבות לצורך בנין וקיום העולם גם היא הירדה נענוה אמנם תשקה סרוה אחרות של התפשטות קוקחה בולה כח תוספות שאינם בה אלא בשעת הזונ שבאי' לה מזחיה תחני שאסר הכתוב בשם זעיר ואהיה אצלו אמון שם תיתי מתגדל ומי היה שם חכמת ובינה ורעת שהם מופלא ומוזנע מפרנון התכמה נקר' אומן

פשלא בסוף הבתר כי כתר עצמו הוא אור מקף ולבן מתחילים סוף חכמת בסופם כתר וקבלה סקופה ושפת ואמון מתנגע דניאל כיצה כי שער החכמים לא נגלה אפי' לבר"נעה ואומן פרנגן חוא חרישת חמנחש החכמים והגבורות כי חוא חמחלק שמע לכל שמא ובערת חרעים ימלאו ותרד הוא ומריקין חסר דין ונחמים י' ול"בן נקרא מדנין פירוש: מנחיג י' א אף אלון ולבתא שהיא לשון נקיבה: והיה חכתר שבמלכות שנשאר ג"כ לפעלת כניכור ראשון למינה

שאמרנו:

פרק קכה

אעפ"י שמסתלקין המחזין מז"א נשאר לו הארה חכוחזן לו ולנוקביה מכוחזן שבאולו שתרית וכשמסתלקים המחזין נשארו לו על ראשי לבחינת מקף ואז סור תחלת חלילן כל חיום שישארו אלו המחזין האחרונים כל חיום ואחו סור המחזירים הראשונים שהיו שוחין שינה אחת אחר התפילי כדי שישארו חמחזין עצמן של הלילה שתא אחת אחר התחילה ושארת אלו המחזין שבאים לו בבוקר מאין באים מאחר שבלילה מסתלקים ומכוחזן מזיניר אנפין ונוקביה מכל וכל ועור מן חראוי שקוד שיניחו תפילין של ראש ואז"כ של יד כאשר יחבאר בעזרת קב"ח ומכ"ש בזמן שיניחם בסוף התפילין מסור חרב"ח אחר חצי לילה שאז חקב"ה נכנס להשתעשע עם הצדיקים בגן עדן כי יער קריא"נבר של חצות חלילה וקליפות סשיששה בעולם ניחן להם רשות לשוטם ולחזיק באותו חמעשם אותו שלא מבריא עליו ברקיע חשרוי בפלוני ובתורתו או במעשיו הטובים ומפני זה ניתן להם לקוטם בעת"נבי שיוכלו חמלאכים חנשטות לכנס להיכלות חמכ"ח מיניחה לבריאת וראית ששירתם חוא מ' יעלה בחר" ומי יקום במקום קדשו נקי כפים ובר ל"ב אשר לא נשא לשוא נפשו וגו' ואם ח"ו חיו אומזים בחם חקליפות לא חיו יכולים להכנס אל חקודש שניש' שב' ואחר הקרב יוסח ולבן נותנים להם חעת"ו לשוטם ולהבזיל האיש ואשתו בלילה בחיך? ואז כתות חשור ומסתר בשמשים בעולם וסור החסתר חוא כי כמו שמסרה חחכם היא ראשונת לבנין חעולם חמסתר כך חוא בעולם מסבא שהחסתר חוא ראשון בעולם חמסבא למוצאת חשור שחיא ראש לארבע אבות נזיקין וחכצא שלא נזכר חסתר קדם אברהם שנאבר בו וישכם אברהם בבוקר ויחבוש את חמריו ולכך אמרה התורה ומסר חסתר חפרת בשה שהוא מצד חשחרת אם לא תפרה וערפתו כדי להחליש כח חמיומאת וכתה חבן אברהם אבינו ע"ה עם שאר צדיקים רכבו על החסתר ונם רב חבנונא סבא וכנו שיראו עצמכם אתר מתם לפני החכמים כדרסת מייצא רוכב על החסתר וכן רב יוסף סבא אחרי למוחו וכן חמשיח שבעני ורוכב על חסתר אלא כדי להכניע הקלי"פה אקשה מצד חכבר הנקרא חסתר כי מצד חנקיבה נקרא אחת מארבא כמנחש חנא ר"א אומר שלשת משמרות חוי חלילה ועל כל משמר ומשמר ישב חקב"ה ושואג כאריה שנאמר י' ממרום ישאג ממעון קדשו יתן קולו שאוג ישאג על נויהו ויסיון לדבר משכחת ראשונה חסתר נוער שניים בלבים צוקים שליטיה חעוק יותר משרי אפו ואשה מסתרת עם בעלת חגיו ארכיע רחזיה נבראו בעולי ריח פנת חסתרה ריח פנת חסיערב דוח מערב צפון רוח פנת דרום ולארבע פנות חללו ברא חקב"ח ד' מלאכים שיסובבים עליהם כיום וכלילה כמיכאל שר חחסר דשואל מסובה על ריח מזרחית עד חצי היום ומחצי היום עד חלילה ונאל חוא מסובה על רוח מערבית והוא ב"ב מצד חמסר לעיל מכיריע שאחריו חמשמשים בלילה ועליהם כתיב חסר אל כל חיום וכתיב יוסם יצחה" חכבו בתחלת נבריאל שר חגבורות ורביע חוא מסובה עד חצי חלילה עם ריח צפונית ולכן עד חצות חלילה בני חלמוש כל חימי יער שמקבלים חנבורות ואז חרשעי נרוני בניחנם אין מי שיתפלל עליהם בין שהוא זמן שבני אדם ישנים ואינם עוסקים בתורה או חרץ אינו נסתק ולחיכת חשור חנחשת בריחש אש של חגיהנם ומפני ובמבנו כיוצר אשו בתוכך ושתי בחות של דין יש בעולם וכשמתחברים פעלים דין חזק וחם נקראים שור וחמור ועליהם רמזה התורה באוסרה לא תחרוש בשור וחמור יחדיו וסר השור שלפת כיום חוא כלבאה תחת סדה חתכוך השולש כי"ו חוא כחו של עשו חכא בישא ובללי' שהוא זמן סדה חדרן סדה חחמור שלפה ומקטרגת ובמשכחה הזה חראשון' חחמור חזה נתן ואומר חב חב וכשחחמורים השפלים חמזוריים וחגבריים מסנו שומעים

קולו צוקים ונוקדים נם חם וכאותו שעה שוטעים כל חמקיף' קול החמור ובאים עם זו חסדרה ואלו חם נקראים קשב מריבי וחז' שאסר חכתוב סרב' באופל יהלוך מקשב יעור צחיים משסר שניח בלבים צוקים והוא זה כשכתוב חקב"ה חצדם נתן לו ב' סלאבי' א' של רחבים וא' של דין כדי לשסרו כרכתיב כי סלאביו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך וכבל ללילה לילי' אות' חסלאבים מעלין חנפש לפני חקב"ה ושואבת חיים לנוף ואוכרת לפני חקב"ה רבש"ע חנוף שהכנסתני בו כך וכך עשה כך וכך כבר חסלאבים שעולים עמדת מיידים שנ' ואחם ערי נאם י' ואני אל וכשארם נפסר חסלאבים חולכים עם חשמה עד סחלך ש' שנה שכך תנו רבותינו כוחשמי' וער חארץ ח"ק שנה ומש"ה עולים לשבי מרום אם יש וכו' לנשם חיא חעלה וקורם שיעלו כניחים אותה בספר' שיש שם ל"ב אל"ף רכבות נתיבות סחם ישרים סחם עקלקלות וכלם נקראו בוקשי טוח דרכי שאול וכבל נתיב ונתיב אש אוכלה ורם אוכרים א' א' אם תראה שום נשמה שתכנס כשום דרך מהדרכים חללו אמו' לי יש שם דרך א' ובאותו דרך כדח א' נמו כלפ' וכוחן שתנשמה בשום נתיב מניחיות אלו חכלב רואה אות' ומיד צועק ובשיניים חמזיקין ומלאכי חכלה את קולו יורעים שיש שם נשמה מיד' הם באים וחופסה אותה וקולעין אות' רכתיב ואת נפש אויבך יקלענה בתוך כף יקלעין ער שסשליכים אותה לגיהנם ועל ואחתפלל רוח חתילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי מן חמדה חאת חנקרא בלב ועל זה נא ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשונו וכך חנתיבות שהדרכים חם ש דרך שנקרא אורח חיים ויש"י כתיב אורח חיים למעלה למשכיל למען סור משאול מסה אותו חיים שור סוסר ועתה חוכחת פתיחה פי' כתיבה בנתיבות שאסרנו מאותו הנתיב שנקרא אורח חיים יש בו כלחלל נ' ימים חשך ואש ומשם ואילך כלו אויר וכל שאר חנתיבות כלם אש וחשך ואפל' מנחה ונקרא' עפקי שאול ואותו מקום של חשך ואש לילה באורח חיים נקרא בי צלמות לא אירא רע כי אתה עברי והקוראים ק"ש על ספתם בהקונ' כשעוברים דרך אורח חיים ארץ בריח' י' נוסע לפניהם דרך נ' ימי' לתור להם מנוחה וכתנים לפניהם אותו האש כמאמר רז"ל כל חקורא ק"ש על מפתו מענגן לו ניהנם שנ' כפרש שדי כלבי בח חשלג בצלמן א"ח בצלמן אש בצלמו' וניצול מרין נבריל חשולש קר ואי חלילה שהיא חוקף אומח הסר' כתב הלילי מפש שהקב"ה משחשיע עם הצדיקים בג"ע ואותו שעה כתיעורר הסלאך נבריאל עם רוח דרוסית חאום' עורי צפון ובואי חימן וב' עורי צפון זה נבריא' עם רוח צפונית שחוא סמונה עליה ובואי תימן זה רוח דרומית עם נוריא' הממונ' עליו חפיתי ניזילו בשמיו לערן בחם הנפש. שבג"ע יבואו רודי לגנו זה הקב"ה ויאכל פרי מגדיו אלו מעשיהן של צדיקים ורוד הסמ"א שהי' יורע קוד זה היה קם בחצי הלילי' כרכתיב חצו לילי' אקום להודות לך בנוך היה חלילי למעלה פראשון וכשהיה רוח צפונית מנשבת בו היה הבנור מנגן מאליו ע"י נבריאל המסות על רוח צפוני' ון"ג נא' סח רב סובך אשר צפנת לירחיון ע"ב חמאסר ותנין השרשרת חוא סור הזוהו של יעקב ולאחר ולאה היא לוקחת כל אורך ל"א ויהודאת נקודת רחל שבאי' להיה כמור חסופות כגודע ולאחר לוקחת אותם כחלוא' כל ל' הם' ובהם מתגדלת ומתגברה כל אורך ל"א ויהודאת נקודת רחל שהיא סור נכתר בראש חבראשי חוא מחצי חלילי' ועוקץ וקורא לחקב"ה כמור אלהים ל רמי לך ותנא היא כוכח על חרכן הבית כל חנו שנ' קול כרכה נשמע בתי כבי חסרורי רחל מבכה על בני באש באחר בפרק שיכוא אחרי"ת בעור' קב"ח ושכינתי מחזור לעיניכם שלאחר כתעבל' מחנות חלי' ואילך ער נכון חיי' והנה הוא בעת שמשחיר חשחר בסוף איילת השחר ואז רחל סוסר' כיסנה ללאה שהם הנ' כפירות שלה שהם כסוד חוסכות כדי בסוף שלאה כתגדל רחל חיא נקודה ובזמן שירחל נתגדלת ללאה חגדת לקסנותה ובחצי חלילה לוקחת ללאה סיסנה של רחל ומתגדלי' בהם כדי לעשות אות מחצי חלילה ואילך ובשיאיר חיי' אז הם' שלח יורדים ליה ולאה חתירץ לקטנותה אחרית נער ישראל ואז אותה נקוד' של בת"ר רחל עולה לאחילות מצד פני' בצד שפא' כי יכול' חיא לעמוד מצד פני בחיות נקוד' הכתר אבל כח שאמרנו שאינ' יכול' לעמוד בצד פני' הם כפירו' שלח ובשיאיא נבני' מהם כפירות נ"ב אינ' יכול' לעמוד פנים בפנים עמו אבל בחיותה נקודה יכולה לעמוד בצד פנים והולכת בצד

סדר שכאל נשים מקבל האורח מחזין לתהלים בשבתות דע כי בלילה מסתלק המחזיר מ"א ונוקבות שכל וכל נאו היא מתעברת בסוד תלת נו מלת המלכו' תתורת לחיות נקודות בסו בתחלת האצילות ומחזיר שלו קולות לסתלה תורבה וקלא אחר מאמצעית נגתא דרקיעא סוד יצירה ר"ל מז' מרוחין ואמצעיתו חזא סוד מרוח אחד"ם וקורא בקל הקדוש ואומר וכור י' לבני אדום את יום ירושלים האומרי ערו ערו עד היסוד בת כרוז צדקתי וקדקודא ורישא וכל דרקיעא רחמן אתערו בבניה וקלא אחר מאמצעיתא נגתא דרקיע' שהוא סוד אהבה שהוא כנגד ת"ת מזא הזכר הנחם את לחל שנ' מנעי קולך מבכי כי יש תקוה לאחריתך ושבו בני לגבולו ואותו חקל תקוע שבתעזיד מאמצעיתא נגתא דרקיע שאחמץ בש"ץ רקיעין (בסתן שבת"ם בסתריגיה יש ש"ץ רקיעים בתיכל אהבה שכה ומתפשפי' מן ש"ץ נימין דעיר כאשר יאומר בסוד שיגרת ו"א ותקנא רקנא רילית) בנין ולידת הרחם ושצופיא לקב"ה אם בשעיר' תקיימא בחרי צדקיא רחמן ובנך האומרי אמר אם אשבחך ירושלים תשכח ימיני אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי לחה אסר על ראש שמחתי כרי שלא תאמר רוקמא בתוכת תלילת אלא בכל אתר דאית תרוזה לקב"ת קלא ויא נפיק וקאריי כרין נפיק מתחן וסליק ובשם ברקיעין לקבל שאגון יהי דכל חילי שביא כלהו בקרובויא ולשון ערבוביא הוא ערוב השכח' בכבייה חי למכן כרין נשכא ריח' וכשם כפרפין והחזה אלנא רבריבא וכל ענפין לילית כמפין ויא ברא וקלא אתער מנו נפיא ראלנא וקרא וכי לעולם בריחו רבר צוה לאלף דור אשר כרת את אברהם ואשבועתו ליצחק כיון וקלא ויא אתער שפע אברהם סנא ואתער כרין איחו דיצוא למלכא ואתנחם בהדיה כתהיא שעתא אתער רחמא תרא מספרא דירחם וכל רעין תרחמין ואסחרא אתער בקלסא וכרין צפריא ורקוא אשתבח בהיכא איהו לכל אסרי מלכא ראיגן בבי סריגיהו וכאה עמא דיכלין למנדע מרזין מסתרין סתימין דמלכ' קדיש' ותעת בני אהבי תנעמר כלהו דברי אלהים חיים קח מפר דברי הזוהר ואמר ריו לעבר לחזק כרכו שכבל שבחה ושבחת של הקב"ה בא למניו קול בכיית רחל עד שהקב"ה מנח' לה וכן יזיח בכל שבח' של חבן אוי שידאו על תרבן הבי' אז לא יהיה שבחה שלימה אללו ורעיה מן ין לן דמיתין דברכות האילו בגין לא יהיה בשלימות כי חשוב שירושלים בית תמקדש בחרבנו וחרע נאמנה שאם לא יכוד ראונו תרבן הבית לבניו או יהיה קטרוג עליו ולא יצאת השבחה שלא בערבוביא שיגיע עליו עונש ועל זה נתן רבי יצחאק חסך לבני מנוח שלא יבנו ארם בית של אבנים מפני שישות מזרחה של עץ מפק וכך יצאת מאיזה בבנין אחרת תרבן ביתו וכבר זכו בני יגרב בן רכב שלא ישלוט עליהם צר ואוב מפני שבטרו אבותם ואיהם ושבנו באוהלים ראאו על תרבן ביה המקדש ולכן בכל מצוה מצוה אומרים רבני חוזרו על השלחן ומפייס מרכשה בגמרא קשות ובנין ירושלם בלי שלא יהיה קטרוג על שבחת חמשרח הזאת ולמרום למאגן תבירן דיליה תלקו שיושב הקדוש בריך הוא ובוכה עליו ואז יוצאים המסתרים ונקסים נקמתו יתברך ממנו שנאמר אני י' אשבון את ירכא ושפל ריח לחציות ל"ב נקבים כי בבל צהם לו צר בסור יסורין של אהבה ושא אשר היא בגלות ואינה בוחה עם בעלת כימי קדם ולעתיד לבוא נאמר ותרבה לי' מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות וכל המצוה עצמו ראוא על תרבן הבית וגלות השכינה בכל מצוה ליל"ך ולפרש בימי הרן שחם שני ותמשי סור של בגוחה וחור שנאמר עליהם ביום רעת ראת שלא יתנום אותך הקפקרת אשבאשיריש לו"ראשות לקפרן בשני וקשלשי [illegible] לצון שנרך לו"ה בתורה בטליה תתעלין כל היום ויפרש חשמיר חשכון צדק עם קנו ניעמוק בתורת כל היום כשני מאריש שהיו ישלכו בסערת שני ימים בבל שבוע שהיו קורש לי' אשר' לאותם שנגע יראת אלהים בלבם לחשוב אחרית ויבכת על עוונותיו כי שעורי רשמים לא נגלו ונגזר אחרות רשעת עשו שלא יגלו ישרי לבבו כי אם בעשרה שנאמ' בבכי יבואו ובתחנונים אובילם ובפרט דיו לענד לחדש כרכו בסוד בכיית רחל תבוכה על תרבן תבית ומת תכן אורם קרקע מתוסר שלא ישוב מבוקשיו כי אם בבכי תלילים נאמ' נדמיו דשפיניהא עד אנא ראוקפריך שיזנא ונשמת תנר בלילדינו לאורר העולם ותהו תחת בנבי השכינה וכן משתעשע בכל צדיק ונרקע בסור מיין נוקבא לזוזא ואמר זכאה פלגא דבנך אלין אתבררו להולקה ועריבה וקלא אחר מאמצעית נגתא דרקיעא סוד יצירה ר"ל מז' מרוחין ואמצעיתו חזא סוד מרוח אחד"ם וקורא בקל הקדוש ואומר וכור י' לבני אדום את יום ירושלים האומרי ערו ערו עד היסוד בת כרוז צדקתי וקדקודא ורישא וכל דרקיעא רחמן ואתערו בבניה וקלא אחר מאמצעיתא נגתא דרקיע' שהוא סוד אהבה שהוא כנגד ת"ת מזא הזכר הנחם את לחל שנ' מנעי קולך מבכי כי יש תקוה לאחריתך ושבו בני לגבולו ואותו חקל תקוע שבתעזיד מאמצעיתא נגתא דרקיע שאחמץ בש"ץ רקיעין (בסתן שבת"ם בסתריגיה יש ש"ץ רקיעים בתיכל אהבה שכה ומתפשפי' מן ש"ץ נימין דעיר כאשר יאומר בסוד שיגרת ו"א ותקנא רקנא רילית) בנין ולידת הרחם ושצופיא לקב"ה אם בשעיר' תקיימא בחרי צדקיא רחמן ובנך האומרי אמר אם אשבחך ירושלים תשכח ימיני אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי לחה אסר על ראש שמחתי כרי שלא תאמר רוקמא בתוכת תלילת אלא בכל אתר דאית תרוזה לקב"ת קלא ויא נפיק וקאריי כרין נפיק מתחן וסליק ובשם ברקיעין לקבל שאגון יהי דכל חילי שביא כלהו בקרובויא ולשון ערבוביא הוא ערוב השכח' בכבייה חי למכן כרין נשכא ריח' וכשם כפרפין והחזה אלנא רבריבא וכל ענפין לילית כמפין ויא ברא וקלא אתער מנו נפיא ראלנא וקרא וכי לעולם בריחו רבר צוה לאלף דור אשר כרת את אברהם ואשבועתו ליצחק כיון וקלא ויא אתער שפע אברהם סנא ואתער כרין איחו דיצוא למלכא ואתנחם בהדיה כתהיא שעתא אתער רחמא תרא מספרא דירחם וכל רעין תרחמין ואסחרא אתער בקלסא וכרין צפריא ורקוא אשתבח בהיכא איהו לכל אסרי מלכא ראיגן בבי סריגיהו וכאה עמא דיכלין למנדע מרזין מסתרין סתימין דמלכ' קדיש' ותעת בני אהבי תנעמר כלהו דברי אלהים חיים קח מפר דברי הזוהר ואמר ריו לעבר לחזק כרכו שכבל שבחה ושבחת של הקב"ה בא למניו קול בכיית רחל עד שהקב"ה מנח' לה וכן יזיח בכל שבח' של חבן אוי שידאו על תרבן הבי' אז לא יהיה שבחה שלימה אללו ורעיה מן ין לן דמיתין דברכות האילו בגין לא יהיה בשלימות כי חשוב שירושלים בית תמקדש בחרבנו וחרע נאמנה שאם לא יכוד ראונו תרבן הבית לבניו או יהיה קטרוג עליו ולא יצאת השבחה שלא בערבוביא שיגיע עליו עונש ועל זה נתן רבי יצחאק חסך לבני מנוח שלא יבנו ארם בית של אבנים מפני שישות מזרחה של עץ מפק וכך יצאת מאיזה בבנין אחרת תרבן ביתו וכבר זכו בני יגרב בן רכב שלא ישלוט עליהם צר ואוב מפני שבטרו אבותם ואיהם ושבנו באוהלים ראאו על תרבן ביה המקדש ולכן בכל מצוה מצוה אומרים רבני חוזרו על השלחן ומפייס מרכשה בגמרא קשות ובנין ירושלם בלי שלא יהיה קטרוג על שבחת חמשרח הזאת ולמרום למאגן תבירן דיליה תלקו שיושב הקדוש בריך הוא ובוכה עליו ואז יוצאים המסתרים ונקסים נקמתו יתברך ממנו שנאמר אני י' אשבון את ירכא ושפל ריח לחציות ל"ב נקבים כי בבל צהם לו צר בסור יסורין של אהבה ושא אשר היא בגלות ואינה בוחה עם בעלת כימי קדם ולעתיד לבוא נאמר ותרבה לי' מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות וכל המצוה עצמו ראוא על תרבן הבית וגלות השכינה בכל מצוה ליל"ך ולפרש בימי הרן שחם שני ותמשי סור של בגוחה וחור שנאמר עליהם ביום רעת ראת שלא יתנום אותך הקפקרת אשבאשיריש לו"ראשות לקפרן בשני וקשלשי [illegible] לצון שנרך לו"ה בתורה בטליה תתעלין כל היום ויפרש חשמיר חשכון צדק עם קנו ניעמוק בתורת כל היום כשני מאריש שהיו ישלכו בסערת שני ימים בבל שבוע שהיו קורש לי' אשר' לאותם שנגע יראת אלהים בלבם לחשוב אחרית ויבכת על עוונותיו כי שעורי רשמים לא נגלו ונגזר אחרות רשעת עשו שלא יגלו ישרי לבבו כי אם בעשרה שנאמ' בבכי יבואו ובתחנונים אובילם ובפרט דיו לענד לחדש כרכו בסוד בכיית רחל תבוכה על תרבן תבית ומת תכן אורם קרקע מתוסר שלא ישוב מבוקשיו כי אם בבכי תלילים נאמ' נדמיו דשפיניהא עד אנא ראוקפריך שיזנא ונשמת תנר בלילדינו לאורר העולם ותהו תחת בנבי השכינה וכן משתעשע בכל צדיק ונרקע בסור מיין נוקבא לזוזא ואמר זכאה פלגא דבנך אלין אתבררו להולקה ועריבה וקלא אחר מאמצעית נגתא דרקיעא סוד יצירה ר"ל מז' מרוחין ואמצעיתו חזא סוד מרוח אחד"ם וקורא בקל הקדוש ואומר וכור י' לבני אדום את יום ירושלים האומרי ערו ערו עד היסוד בת כרוז צדקתי וקדקודא ורישא וכל דרקיעא רחמן ואתערו בבניה וקלא אחר מאמצעיתא נגתא דרקיע' שהוא סוד אהבה שהוא כנגד ת"ת מזא הזכר הנחם את לחל שנ' מנעי קולך מבכי כי יש תקוה לאחריתך ושבו בני לגבולו ואותו חקל תקוע שבתעזיד מאמצעיתא נגתא דרקיע שאחמץ בש"ץ רקיעין (בסתן שבת"ם בסתריגיה יש ש"ץ רקיעים בתיכל אהבה שכה ומתפשפי' מן ש"ץ נימין דעיר כאשר יאומר בסוד שיגרת ו"א ותקנא רקנא רילית) בנין ולידת הרחם ושצופיא לקב"ה אם בשעיר' תקיימא בחרי צדקיא רחמן ובנך האומרי אמר אם אשבחך ירושלים תשכח ימיני אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי לחה אסר על ראש שמחתי כרי שלא תאמר רוקמא בתוכת תלילת אלא בכל אתר דאית תרוזה לקב"ת קלא ויא נפיק וקאריי כרין נפיק מתחן וסליק ובשם ברקיעין לקבל שאגון יהי דכל חילי שביא כלהו בקרובויא ולשון ערבוביא הוא ערוב השכח' בכבייה חי למכן כרין נשכא ריח' וכשם כפרפין והחזה אלנא רבריבא וכל ענפין לילית כמפין ויא ברא וקלא אתער מנו נפיא ראלנא וקרא וכי לעולם בריחו רבר צוה לאלף דור אשר כרת את אברהם ואשבועתו ליצחק כיון וקלא ויא אתער שפע אברהם סנא ואתער כרין איחו דיצוא למלכא ואתנחם בהדיה כתהיא שעתא אתער רחמא תרא מספרא דירחם וכל רעין תרחמין ואסחרא אתער בקלסא וכרין צפריא ורקוא אשתבח בהיכא איהו לכל אסרי מלכא ראיגן בבי סריגיהו וכאה עמא דיכלין למנדע מרזין מסתרין סתימין דמלכ' קדיש' ותעת בני אהבי תנעמר כלהו דברי אלהים חיים קח מפר דברי הזוהר ואמר ריו לעבר לחזק כרכו שכבל שבחה ושבחת של הקב"ה בא למניו קול בכיית רחל עד שהקב"ה מנח' לה וכן יזיח בכל שבח' של חבן אוי שידאו על תרבן הבי' אז לא יהיה שבחה שלימה אללו ורעיה מן ין לן דמיתין דברכות האילו בגין לא יהיה בשלימות כי חשוב שירושלים בית תמקדש בחרבנו וחרע נאמנה שאם לא יכוד ראונו תרבן הבית לבניו או יהיה קטרוג עליו ולא יצאת השבחה שלא בערבוביא שיגיע עליו עונש ועל זה נתן רבי יצחאק חסך לבני מנוח שלא יבנו ארם בית של אבנים מפני שישות מזרחה של עץ מפק וכך יצאת מאיזה בבנין אחרת תרבן ביתו וכבר זכו בני יגרב בן רכב שלא ישלוט עליהם צר ואוב מפני שבטרו אבותם ואיהם ושבנו באוהלים ראאו על תרבן ביה המקדש ולכן בכל מצוה מצוה אומרים רבני חוזרו על השלחן ומפייס מרכשה בגמרא קשות ובנין ירושלם בלי שלא יהיה קטרוג על שבחת חמשרח הזאת ולמרום למאגן תבירן דיליה תלקו שיושב הקדוש בריך הוא ובוכה עליו ואז יוצאים המסתרים ונקסים נקמתו יתברך ממנו שנאמר אני י' אשבון את ירכא ושפל ריח לחציות ל"ב נקבים כי בבל צהם לו צר בסור יסורין של אהבה ושא אשר היא בגלות ואינה בוחה עם בעלת כימי קדם ולעתיד לבוא נאמר ותרבה לי' מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות וכל המצוה עצמו ראוא על תרבן הבית וגלות השכינה בכל מצוה ליל"ך ולפרש בימי הרן שחם שני ותמשי סור של בגוחה וחור שנאמר עליהם ביום רעת ראת שלא יתנום אותך הקפקרת אשבאשיריש לו"ראשות לקפרן בשני וקשלשי [illegible] לצון שנרך לו"ה בתורה בטליה תתעלין כל היום ויפרש חשמיר חשכון צדק עם קנו ניעמוק בתורת כל היום כשני מאריש שהיו ישלכו בסערת שני ימים בבל שבוע שהיו קורש לי' אשר' לאותם שנגע יראת אלהים בלבם לחשוב אחרית ויבכת על עוונותיו כי שעורי רשמים לא נגלו ונגזר אחרות רשעת עשו שלא יגלו ישרי לבבו כי אם בעשרה שנאמ' בבכי יבואו ובתחנונים אובילם ובפרט דיו לענד לחדש כרכו בסוד בכיית רחל תבוכה על תרבן תבית ומת תכן אורם קרקע מתוסר שלא ישוב מבוקשיו כי אם בבכי תלילים נאמ'

פרק קבוץ

ששעשע של הקב"ה בחצות הלילה כשהוא יל וזוג לאר"י עם יעקב הנקראים נתים יה"ת אות ויגשמתיק מדוזנים כמה זכר ונקיבה לחרש נשמות וישמות אות מולירים נפשות לגרים כראיתא בזוהר שלח לך וכזוהר תרש פרשת בלק ואברה' אברהו ע"ה ושרה אמנו קודם לידת יצחק שהיו עקר ועקרה מנוף המוליד בנים ביקר על כל אות תיו מולירים נשמות לגרים הנקראים תרן שהם במקום החיצונים תקראים חרן שאמר ואת הנפש אשר עשו בחרן וזה לחם לצדיקים חללו ורוגמיה סיגון הקב"ה בהיולותם של הגרים ולא וזה שלחם לחנם ושאר לימי שבתיגידה אז הזוג בחצות הליל' ומקומן על תרבן חביה בומן בניית בית האי אות נעשים נשמות הצדיקים בג"ע מביאים לי' שנאמר חבירים מקשיבים לקולך השמיעני את קולך קול ערב ומראיך נאוה זה נם ורשע' יש לחם ניחוח קטנה בניהם ואין כ"כ דין חזק שמעיר אותם הקב"ה משך עליהם חוט של חסר ביום שלא יכלו לו כל בעלי דין חביה זוכה אות"כ לראות בחסאת ניון וכן חנא בחדר תרש פ' בלק ח"ל והיינו שכתוב וחסדי קדשאי כד פתעי בפלגו' לילי' ולבתר מסרי שכחיהו ולעתן באוריתא שנשקוא דקב"ה מאי היא אלא כל צדיקיא וקדישין בריקבייהו מתלבשין בנשמה דעדן בכל יומא ויומ' ואתחזן בשלא דוסין קב"ה לאתיאה מיתיא עאלין כלהו לגבי משרת עאלין מת דשאלין והא אתערו תבריי לכתר מתכלשן ומשתלין כלהו בריעותא עלאה דבלהו מחיבתי ורחמן ועליהו כתה מפנין ואתחדשי תכן בסדרי חידושין באוריתא לבתר נפקי כלהו מחמתן כד אייתו אתי לגבי אבתן איהו נפיק ואיתו עאלין וקיימין קמי אבתן מדרו בהו בכתפת בנין קדישין די בהתחיזהו ואתרון כלהו וקיימין מתתקנין בהקבא יאות וכל אשתתלתא דאשתרלו כל האוא יומא בחידושי אוריתא וקב"ה תיאובתיה בהאוא אתריי"א דצדיקיא תדשה בת מלין כי הוא סוד סיון נפקין לחוץ יעקב ולאת בחצות הלילה ולחוץ הצדיקים אשר בג"ע אשתעשעין בסוד תצות הזוזו באלין סלין וכן בכל צדיקא לבתר כלהו מתתקנין רכר ונוקבא וקב"ה ברתר ראשה בהו ואשתעשע בהו בכל אלין רזין דאכמתא דלהון ואתגלי עלייהו ואיזן הסאן בהאוא נתנם יי' סוד לשה בריך כלהו ואראן בהדאה והדורא והדורת דלהון עבדוך איבין לעלמא ויא סוד נשמות גרים והתהא אינא על תחות

פרק קכז

ונחזור לענין זיר הוקבה לסוד הצדיק שהם סוד מוחין דיליה וצריך אתה לדעת כי כסו שיש למעל' סו"א כיצה עלייתה והיינו הכונה שיצאין ממנה ל"ר ס"ם סוד הצלם שהכרנו אשר מהם נעשים הצרעים של צלם שהם ס' ספירות ו"א ונם השפה היקונידקנא דיליה כך יש בחיבת ל' ס' מאבא דהיינו ישראל סבא ובבלים באמא כסו שבארתי לך במקומו שבכל מקום שהולכים כלי אמא תמיד כלי אבא נבללים בתוכם וכשם שאמרנו למעלה שהל"מר ס"ם שיש למעלה"ר מז"א שהם ס"א היא סוד חבמה והיא יסודי סחלין שהם תחלת בנינה כיצה"ר כהוד ב' עפרין ביסוד כל אלו מאמא כדי שיכול להמלך ו'א ומנצא שהתלבשת חמ"ם בלם"ר בן הלם"ר ס"ם של אבא מתלכש הסם בלמד כדי שתוכל אמא להמלך בדי ליתן אותו התאור' לז"א והוא כוה האופן חכמה ובינה נ"נ של אבא עצמו מתלבשים בנצח הוד יסוד שלו והוא סוד הסם פ"ר' סרוח בל א' מהם כלומר' מי הרי סם מתלבשים בנה"י כל א' כלילה מי תרי ל' וה"י של אבא נבללים בנה"י של אמא ביסוד חזונ ודע שהארה השפעה בשיעורית מאבא עכורת סה' צעזוחה שלו עד שסניע ליסוד שהם ג"ר ל"ה נבורי"ת ח"ת נצח הוד לכן כוללת השפעת של אבא ה' חסדים והפה של אמא גם היא עכורת דרך ח' צעזוחה שלה וכוללת ה' נבורי"ת ואעפ"י שעכורת השפעה של אבא דרך צינורי השפ"י שלו נבור' א"ח לא נקראו א"א חסדי' ואעפ"י שעכורת השפעה של אמא דרך צינורי חיסן שלה נדולה נצה לא נקראת הארת שפעתה אלא ה' נבורות:

פרק קכח

ומה שאמרתי לך למעלה בהקדמת הנשיקות שאבא נקבל הבל מאימא ואמא נקבלת הבל מאבא צריך שתדע עתה שאימא אינה נקבלת אלא הארת הבל אבא אשר מצד ביצה שבו שאין בה בח לקבלו מצד חכמה שבו ואבא אשר בשנקבל הארת הבל מאמא אינו נקבל אלא אותו שמצד חכמה כי אותו שמצד בינה שבא אם נבנם בו מתבטל מרוב האור נמצא לפי זה שביצה של אבא שהם נבורותיו הם חסדים של אמא וחכמה של אמא שהם חסדים הם חנבורו' של אבא והחסדים של אבא הם מהאחד דיר"ת הבלול בחכמה הרי לאבא שתי חכמות ולאמא שתי בינות על הראשונים נאמר חכמות בהוץ תרנגה ועל אלו נאמר כי אלא עם ביצות הוא וכן בשעה שנבללים אבא באמא בסוד חזונ הנ"ר הוד אבא נבלל בנצח אמא ונצח אמא נבלל בהוד אבא וסיומות שניה' הבלולי'ת בנה נעשה דעת לזיר שבא אבא ואמ'סעורבים בו ועליו נאמר כי אל דעות י"י ודע כי יסוד אבא יחמא מתוך יסוד אמא שני שלישים ויורדים ברינוך ז"א לח"ר ויסוד שלו כי אחד שלשלת יסוד אמא בשלישראשון של אבא הנכנס בדר"ת וזיר ובשליש ח"ת שלו נשא' יסוד אבא בלי סנך ופולם שם בחוך ח"ת זיר האורה נדולה ובוקע שם יסוד אבא בקיעה אחר"ת נחכך תחר ומחכמה בחוך זיר עצמו ואח"כ בוקע ובולם האורה שניה בחוך יסוד דיר ובסיומו זיר יחא להזון ואז סוד אך יצוא יחא יעקב פי' שיסוד אבא בוקע שתי בקיעות בחוך זיר דחיינו בקיעה אחר"ת כאשר נשלם יסוד אמא בשלישראשון של ח"ת ובקיעה אחר"ת בחוך יסוד ו"א והוא סוד הבל הבלי פ"ב הבלי אשר בוקע ופולם א"בחוך נוף ו"א וא"בחוך יסודו ומאו הבקיעות שבוקעים ופולשים מיסוד אבא מהאור הנדול סה' חסדים שבו נעשה יעקב וחזו איך יצוא יצא יעקב פי' מכח השתי בקיעות יצאות מאחדות יסוד אבא משם יצא יעקב והנה שמו נגזר מלשון יבקע שהם אותיות שוות:

פרק קכט

וזיע שמציאות יעקב נעשה בזה האופן יסוד אבא בקע בתוך נוף זיר בב' שלישי ח"ת בקיעה ראשונ' ובקיעה שניה בתוך יסוד ו"א ויסוד זיר יצא האור הנדול שקבל מיסוד אבא ונעשת פרצוף שלם סיעקב לפני ו"א בזה האופן אתוריו של יעקב נגד פניו של זיר ונעשה פרצוף מהחזה ולמטה של ו"א וכנגד פרצוף של יעקב יצאת נוקבי' שהיא רח"ל מאחוד ו"א מבין הדחיי מבין תרין דרזין כסו שירעת נמצא לפי זה שבמקום אשר נשלם יסוד

שעד

קריית ארבע

כמו אמא שהוא בסוף שניש ראשון של ל"ת ו"א פלפניו יהא מרצוף יעקב מראשו שיגא דרך יהודו ואחוריו יהא נוקביה של יעקב שהיא רחל מראשי של אמא במקום שכלה יסודה.

פרק קל

ועתה רע שחכמיהם שבששת פשליש ראשון של ת"ת ועיקר לעשותך מקביה היא בהארת שם אהיה כבלי הזין ועם הסולל עולה בסגין נק"ב והם הנקב שיהיאת נוקביה מאחוריו וגם צריך שתרע"א מחבר שלו עיקר מקום שנשלם יסוד אמא נקרא ישרא"ל וסבוף שליש ראשון של ת"ת ולפסה נקרא יעקב כמו שאמרתי למעלה וגם הוא מחבר ו"א עיר מקום שליש ת"ת מאחור ו"א כמו שתרע"ב בעור' קכ"ח ושביעית ומרוצף מקביה של יעקב נקראת רחל היחידות סבין תרין חרוזי כגודיה:

פרק קלא

כלל הרבריים שאמרנו למעלה למען תדעו הסדרו חללו באר היטב נחזור למה שאמרנו כמו שלמעל' סו"א יש לם"ד ס"ם מאמא סוד הצלם שהזכרנו למעלה יש לם"ד ס"ם מאמא ונכללים באמא וכשם שאלו חו"ה הם ס"ם דחיריו חכמה ובינה זהרין עטרין בתלבשין חכמה בגצח בינה בתור תרין עטרין ביסוד כל אלו מאמא כדי שיוכל ז"א לחבקם כך הל' סאמא ח"ב נ"ג ס"ם מאמא סוד הצלם שהזכרנו למעלה יש לם"ד ס"ם מאמא ונכללים באמא וכשם שאלו חו"ה הם ס"ם דחיריו חכמה ובינה זהרין עטרין בתלבשין חכמה בגצח בינה בתור תרין עטרין ביסוד כל אלו מאמא כדי שיוכל ז"א לחבקם כך הל' סאמא ח"ב נ"ג שהם בתלבשים כגוה"ע שלו עלו אותו ואותך עצמו שאמרנו למעלה באמא ודיינו ס' בדי שאלו ואל אמא לסוכל' ואות"כ סתלבשים גוה של אמא בגצח חוד יסוד של אמא בסוד הפרצופים תתחתונים שהן ישראל סבא ותבונה ואצ"ל כוח האמון חכינה של נצח אמא סתלבשה בכינה דעה של אמא בנצח שיש שתי בחינות ורוחו אומרו כי לא עם ביחוד חו"ה והחכמה של חוד סתלבשת בחכמה דנצח דידה חס"ש חכמות בחוץ תרוצה והחסרים של אמא הם נעשים בגבורות של אמא כי ח' גבורות דידה עם ח' גבורות שלו אמא הם חסרים וגבורות של אמא והחסרים של אמא הם מחסר דידית וגבורות שלו הן מחסר דידה ומה שאמר כי ל' דעת כי דעת ל"א חוא סב' רש"י דעת אמא ודעת אמא כי הם נכללים והחסרים עם חגבורות וכשנכנסים אלו המוזן בראש ו"א שהן סלובשין בנוי של אמא מוג' מרקים של נצח נעשית חכמ' וחסר וגצח של ו"א הקו יסין ומהג' מרקים של חוד נעשית בינה וגבורות והוד ו"א קו שמאל ומהג' מרקים של יסוד נעשית בעת ת"ת יסוד קו האמצעי של ו"א כמו שאמרנו למעלה ואות"כ הל' ס' של אמא שאמרנו סתלבשה"ר סחיץ שלו מנה' שלו אות"כ נכנסים סלובשים בגוה' של אמא ונכנסים כתוך ו"א הנצח של אמא עד אשר מגיע לנצח של אמא מאמור שהסדר הראשון חוא הכסה סו"א והסדר חב' הוא חסר חסרים"ה חוא נצח וכן צד שמאל חרצית שהם ת' תמרים ת' גבורות שהתלבשו בסיסי של אמא ונכנסו בתוך יסוד אמא והו' שליש ואחי בעיר סרת יצר כרליעל וכן ב' שלישי יסוד אבא כשלימות שני שלישי ת"ת יצר שנשאר חאור מגולח בחכ ועד מעבר יסוד אבא יעל יסוד יצר על פני כולו אמא שני שלישי יסוד אבא עדהסך חרכה של שני שלישי ת"ת ויצר חחו חבל הכלים חבל אחר לעצמו ואות"כ שני חבלי' וכל חבל חוא מיסוד שבתוכיא חבל בתוך ו"א יש ליסוד של אמא עד שליש ת"ת חוא חבל אחר מיסוד של ת"ת ליסוד שלו סהם שנים לפסרת סיסוד אמא שני הכלים יחר כי אמנם יסוד אבא אחר שנשלם יסוד אמא נשאר בלי מסך ונתפשט בשני שלישי לתוך שני שלישים ותתחתונים של ת"ת ויצר ומשם ליסוד יצר על פני כולו:

פרק קלב

בן חאור חנדול שיאחז בחוץ חיסודים שהם בתוך ליסוד אבא אחרי שנשאר בלי מסך בוקע בתוך יצר בקישא ראשונה בחזה שלו ומגלה שם חאורה מרובה ותוכף חאור לתחבסרו בתוך יצר עצמו ובוקע את"כ בקישא שני בבטן רחיניו סבור ו"א ונשארת יעקב חהוא ואחרי אך יהיא יעקב ויעקב נגוד סלשון יבקע בקישא רחיניו שיהי בקישא חאחת חוא חאור שתחי בתוך תיסוד של אמא כליא מסך חשאר בתוך בטן של ו"א ויבא אחר כך

בעולם וכה היה עשה היה מחלק השפיע אלקים מן השפע האחרים ברי שלא יתגברו אלו עם אלו ואותם השפיע היה מטלא אותה האורה בק"ש שהיא אומר על משתו והיה ככוין להפריד הרכיבים שיש בק"ש שם ששם והיה מחתיך לאלו השפיע אלקים שהם נגורים וקשים ברעם והיה מסונם ומכחיכים בק"ש שהיה אומר על משתו שהיה ככוין להפריד אלו הרכיבים לתת ריחה ניחוח ואסנם הרכיבים של ק"ש הם בשכונה תיכה שאות כיף התיכה היא עצמה האות כמו שבראש התיכה שאחריה ואלו הם בכל לבבך על לבבך ובכל לבבכם עשב בשרף ואבדתם מהרה על לבבכם הנפץ פתיל אתכם מארץ אלו האותיות רמ"ם ל"ל ל"ל ל"ל ב"כ ס"ם ל"ל פ"ם ס"ם עולים בכפפר קטן ששים ואל תתכה על חשבון בכפפר קטן זה ואלא סעולם לא רצה הרב האי זלה"ה ק"ק לכעוז בספר קטן כי הכותב בכפפר קטן הזה לא להתא בכפפרון וכותבתו ליעלות לאצילות שהוא סוד מכפר גדול ונתיה בציץ על תלמידו החשוב כתר ר חיים קלפיריזי זלה"ה על שדיה מצה בכפפר קטן לפיעמים והיה אוכר לו מי שאין נפשו מתזקות בא לדעתו ותסיר בספר קטן אבל כאן צריך להיות דווקא בכפר קטן כרי לסיים כה ותכונות הרינין ' וכפרש הרינין של ק"ן אלהים המניעים ביצירה ושם מתנגרים כי שם טוב ורע סבוכים זה לתה וזה סוד הערב שביד כפטרון שהתפך הזה קורא לנחש ומכחש לפטה ושם הוא סוד הבפפר קטן והערב הזה קורא הזוהר הרא שנא בדיה ויעוד חלף בו ש"ך רינין בכנין נע"ר מטטרון ויש להם שתה זונות בכנין אוחיות אהרוהה"י שהא סור זונ ויעור תוקיה שפטנו סנ"ו אור הנסיר לשם תת"ך התוחך את שני הערצופין האלו בכוחל אחר שיש לשניהם וחכונה הזאת צריך הסכוין לכוין בקריאת שפע ואז כוראי מצנגים לו ניתנם ואף על פי שהפוסקי סכיאים בספר ששים רביקי כמשפעו ולא בפפפ הורי אינם אלו את הזוהר וכותה חו"ל אלא כאשר ביארנו שו הם שפביאים הכפר כאר מים חיים בקרי שפע בחלף חשני הנקר מקור חיים ואלו הם הששים רביקים הנזכרי בתיקוי הזוהר תיקון ר"ח לשיגו וכליק בעשרה שיה זמנין עשר עשר דכליק לששים ואגן אחוק הרביקים בק"ש רבנייהו אחבר כל הפשים ריעה בן הרביקים מצנגן לו ניתנם ושלמה עליהו אמר בעפרו חנה בפרעו שלשלמה ששים נגורים כביכלת ואינון נשרן עריפיה ולקבלייהו ששים חבה מלכות אלין דכורי ואלין נוקבין אלין דקריה שפע הכורי אלין דחקק שאלין בחקק שלהם נוקבין ואלין בירת קיבול ואין רינין דשלטרי אינן בית קיבול לדרכן רפשה וכר מחתכר בלא חר שלם"ה אתהפך למשה עד כאן ' פירוש כי אותיות שלמה הם אותיות למשה ושל"ת היה כוולל אותם ס' פעלות של נקי"ם ומשה היה כולל אותם של הנכר ובשתם מתחברי בסיר ק"ן אלהים הם כולו אחר בשתם באחור ולא היה מפרש דרבינו ע"ה ק"ן שנה למחק ק"ן אלהים הללו ונם לחקן חנ"ם ס' יום ראשוני ' ואפציעים שהיו בבקם ואחרונים שביום האחרוניה יום כיפור יד מן ההר וחק"ב היה מוחל לישראל עון חעגל וצריך הארם לכוין לתת ריחה בין הרביקי' למפקי אלו הק"ן אלקים ומזו סוד הנה מפחו שלשלמה ששים נגורים מכיב לת ואכר מביהודי ישראל ופירוש מתנגרת הרינין שעונים האוכה ישראלית בששתה הרעים ולא שום אוכה אחרת נמצא משה שהיה עושה שלמה המלך ע"ה שהיה מכוין בק"ש שעל משתו להפריד אלו הרביקים כרי למחק ס' צירופים אלהים בהק"ן אלהים ונואת חכוונה היה מכניס הארז"ל בין הרביקים שביניהו ובין נוקביה ואז אין לקליפות כה לגנוב ולשלוט בעולם כלל ועיקר ובמצא בק"ש הכוונה מחלק הק"ן אלהים לשנים ובכוסת הארז יצר אנפין בשני החלקים פ' כששים ששים ובמחקם ' וכאה חבין כוונת מאמרו"ל כל הקורא ק"ש ונותן ריחו בין הרביקים מצנגים לו ניתנם וכי כה שיכות ק"ש אצל ניתנם אבל ד"ת שמור הניתנם הוא כה הקליפות והרינים אשר נוכרים שם אם בן זה שקרא ק"ש בכל דקדוקיו מפחקשים נגורים פ' הק"ן אלהים מכוחקים הששים בכל צד אם בן הוא הוא שיצנגו לו ניתנם מרה כנגר מרה בסו שתה נרם שלא ישלטו באחורים של ז"א גם בו ולא ישלוט ניתנם כלל מפני שתה עשה שלא יכנסו הרינין שם בין הרביקים של ז"א ונזקקין בק"ש שקרא בדקדוקין גם כן מצנגים לו ניתנם שלא יהיה כה מזיק לקליפות והשלמה לק"ן אלקים לשלום ' ואלו הם הנזרין לפרוטא הדנמים את סי שאינו ראוי ליעלות כגון ערוה וטומאל דם נדתו כאחרוים אחרים והם נתלו ברבלי הרינים:

פרק קלד

כל בר ישראל הן צדיקים הן רשעים מוכרחים לבגם לגיהנ' קודם עליהם לו ע' כנותע שהרשעים מוכרחים לעסוק בסרור הניהנם עד חכסם חנגע כהם ואפילו הצדיקים כי כל אדם לא ניצול מהרהורי עבירה שנ'אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא יקשה טוב רייקא שהעשה חוא טוב אבל כהרהור עבירה יהמא הק"כה רן סדה בנגר סדה הרהור בנגר הרהור פחד ואיפה אשר שם כסלאכיב חכלת ודובים וארזית של אש ומהרהר ברעתו שחכף לקתו אותו לדין וזה הפחר בכפר על הרהור עבירה וחכף טוכל עצמו בנחר רינור ועדיאל הסלאך עתר לו ומציאו מהניהנם ואנב אחא שהק"כה מודיעו שאול ועל עסו נשמת רשע של ישראל שהיה כעצמו השוב בם רמומי סיתה דהיינו בהרכוכה של נפש שנ חשב אנוש עד רכא יב' דכרוכה של נפש ורעותא הואה חבר ונדין דפרגלא ונעלה מהניהנם והו הסוד הכסוא בזוהר חדש כדרש העלם פרשת לך לך אומר שם הענוני פדוין ריצידה לאותם שק"ן אם ק"ם כדקא יאות בכוונתיה עם השכות הכבוארים שם ונהין ריחו בן הרביק' ואז ואומרו ברקא יאות חזק כן כוונת השמו שצריך לדקדק באותיותיה ליתן ריחה הרביקים כראבתן זה לשונו ברף ם"ח ע"א על בריאת הנשמה קורם שיבוא לאויר העה"ז לבנם כניף המזומן לו בראי לו ג"ע וניתנם בדפפרש ואזיל שם בזה הלשון אמר להן פלאכא אם ומיתת דחיפוק וקב"ה אכר די חפקין סיאן בסוד זכר ונקיבה חוחו ואמרו ברקא יאות חזק כן כוונת השמו שצריך לדקדק באותיותיה ליתן ריחה הרביקים כראבתן זה לשונו ברף ם"ח ע"א על בריאת הנשמה קורם שיבוא לאויר העה"ז לבנם כניף המזומן לו בראי לו ג"ע וניתנם בדפפרש ואזיל שם בזה הלשון אמר להן פלאכא אם ומיתת דחיפוק וקב"ה אכר די חפקין סיאן בסוד זכר ונקיבה חוחו ואמרו ראנא ואנא אולף אמרו ליה חרין פלאכיב שנברואים עם כל נשמה ונשמה ושמרים אותו אחר סיסין אחר משפאל קב"ה אמר לך לך פארצן וממולדתך וסביה אביך אל הארץ אשר אראך פארצן ראנא ריעין דלהתא ריצי' וכחוכת כתים וחיכלות רעשיה לפארי כקרא כי אין כקרא יוצא פירי פשוטו וסביה אביך ראנא ריעין דלעילא דבריאה והו פפש ביה אביך שחק"בת משתעשין בו עם הצדיקים בחצות הלילה בא הארץ אשר אראך

שער קריית ארבע

העולם פ"ל לך לך עאל"ה להלן אחזי ליה שבעין ותרין סורוין אוריין פרקמין ככסה טונים אסר למאן אינון אסר ליה לכל בר נש דקורא ק"ש שמא ד"ק תיבין דאית בפרשה דביעאה אסר להון ובמה אנא אירוסי להו אסרו ליה בעצמן תאכלנה אסר להון וסח העצמן אסרו ליה נעשה נשמע עשיה כעובדין מכין ושיעיה באוריתא אפיקו ליה מנגחא דעדן ואזלו עמיה לגיהנם ועמורא דענגא לסיתר כהנא כיסמא על ריסיה חוא שם ע"ב תורה שבכתב המלובשת באור אנא דהיינו ישראל סבא שסודו ע"ב כי עטלות חכמה שלמעל'תורת שבכתב ועמורא דאשתא לסיתר בהו כלליא כ"ד תורה שב"עם שם ס"ב לאשכוח משרי נזיב'ויתנשיו אסרו ליה חא חזי אתרא דא אימו חשוכא ביממ' וכלילא אחזיאו ליה כל סדורין דנהום ואחזיאו ליה לה"ם הורב התחפכת סוד קליפת נוגה הכלכשת מסטרין לפעמים נבללת כסומא ולפעמים מתחפכת ונכללת בקדושה כפי כיעשה התחתונים והוא סוד כסת אשר נתמך לנחש ומנחש למס' • ויחזאר גם זה הסמוך'על מסטרין שבקרא מסה והא הון לשרי עולם שתתעי ולחש עולה ד"ם ונ"ב ותל בסוד רבוע של אתי'בסוד תול שמתי גבול לים שלשלמ' היא כלכו'ואומרי שם ואחזאו ליה הכלכי'יתי נפש לא ירעו שביע'ן הם מסדת הכלב תעמד על אם הדרך לזנב ולהכשיל לכל הנחשלים א ארץ שלא יכלו למצו'הנתיבו'והלכי ברוך חיים ואין להם מעשי' טובים לכן אינם עכים שיצוה הק'בה על המלאכי'המצוני'על הלי' שב'כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך ואמר ואתה עיף ויגע ר'ל למצוא הנתיבות ולא ירא אלהים לפי שאין בן מעשים טובים וירא אלהים לכן אתה מרגיה בהנתיבות וכשו שקליפות עמלק למעל'עשור על פרשת דרכים ומזנב כל הנחשל'ים שהוא אותיות נחש מלת שרק כלפי מיעל'אות ריית קורש שאינו נכנם לגיהנם כן קליפת עמלק למטה עמדו על פרשת דרכים למנע אותכם שלא יבנסו לארץ ישראל המכונין בגבי ארץ החיים שלמעלה שנם שם עבוד קליפת עמלק על פרשת דרכים למנוע כניסת הנשמות לארץ החיים • ואמר הסדרש הנ'על'שם את"כ אסר'לן מאן אינון אסרו ליה איכ"ד עברעין ותרין הכלל'ין חשוכין וכסרין ענדין כשלשלאין בצוארונו ואסורין מן ידיהון ורגליהן כאותו אבר שהם גו ובפרס בבצות השייכות ונוגעות לאותו אבר כמאמר חז"ל בגדרים רס"ח איכרים ושס"ח נידין יש באדם העולים תרי"ג כנגד תרי"ג מצות דהיינו רס"ח מצו'עשה ושס"ה מצות לא תעשה ואותם הרשעים שבגיהנם אינן צוחק ואפרין ויו ו לגא דאזלינ' בהבלי עלמא ולא אחליא לבתי כניסיו'ולא קרינא שמא דאדכעין ותרין שטרן חלאי אינון ליה ו לגא ו לנפשוא וכעל האסורין ממונה עליהם לשרדם ולעשות להם עינויים ושאר של ניהם שמו ערפ'שאל שערכו של נחש הוא נותן להם לשתות כו"ם תתרעל' • כנגד הנדרים שאין כאן תנוחמין וכוס ני'אהים חיים והוא כוס ישוע'ה שמחין כדי שהיה כהם כח שיוכלו לקבל פוכחן כדי שלא יהי נכון כחותפן או משפע שלהם • וכוס התרעלה הוא ני' אלהים אחרים והוא נותן להם כח לקבל פורענותן כי לפי שכל דינת האנושי ישרוף אותו העוגש סיד מינו כן רצונו של הקב"ה שכראוי דבר ומפוכח וסור מרשע'החלודין שקבל כאשר אנו'אין בעונש הרשעים כיקורת קב"ה שכתיב'תיא ואומר אח"כ יעאלו לירד להלן אחזיאו ליה שבעין ותרין חלונין חשוכין וכהון הוו יאלין השלשלאין מן צוארהון עאלו ליה להלן ואחזיאו ליה חמשין שערין וכלהו נעקבין כי לחברול כין סמא לשחור נם בקדושה יש חמשים שערים הם בחבונה שהיא סוד נקבה נקב ה'עלאה • ורגליהון מן תייביא הוו יאלין באינין נוקבין ואינן אחזין ואסרין יו לו נלגא דאזלו בחבלי עולם ולא אלינא לבתי • כניסת ולא לסדנא שמא דחמשין תיכין מן ק"ש יאלו ליה להלן ע"ב סדורין וידיהון אסרין בנוקבאין מן כחוץ מן ביתא כי זה לעומת עשרת אלהים כמו הירושה מהה שהיא סוד נוקבא דז"א שהיא נכסף' ונעקב • ותחלת פשיבה ז"א ואינן אסרין יו לגא ו לידי'א ולא אתקשרו תפילין כיד'הם השוך של מלכו'שבה סוד תפילין של יד שמאל שבראשה יאלו ליה להלן ואחזיאו להו כל כדווי ניהם אסר כל כר נש דיעלכא יעל באתרא דין ואפילמאן דאיהו חפשי הרא הוא דרבי'ם קמן ונחל שם הוא ונעבר הפשי כאדוניו שצריך לעלות דרך נתנם אחדות תרהור עביהה כדאסרן אלא כל נבר דידע שמא דק"בה כדקא יאות ניצל מכולי'סרי'קין הרא הוא רכתי'אשנביהו כי ידע שמי יקראני ואענהו ח"ח כל נבראי עיכיד עכיך דאיהו עשיה כל מצוה וכצו' דייעביד דיכתלק לעילא וקיימא קמי קב"ה ואסר אנא כפלניא דיעבר לי יהיב ליה סלאף א' דיעזרינ'ה באתרא חשוכא דניהם דאיהו כאתרא הדין דכל פתגמא דאוריי'תא דשמ'ע כל סלה וכלה יהיב ליה ק'ב"ה כלאף א' לכל סלה ומלת דיעזרונ'ה ועל דא ו ניח כו יוכם ולילה למען תשמור לעשו'ככל הכתוב כו כי אז תצליח את דרכיך ואז תשכל ואם את תעביר דא ק"בה מקדך דתתינסק כאוריי"ת יסמא ולילא ותעביר כל סה דאית בה לא תדחל מאתר'רא הה"ר הלא ציויתיך חזק ואמץ אל תערוץ ו' תתה ק"ת יהא עמך בשיעא דתתסק באוריי"תא ביממא ולילא וקב"ה יהא עמך בשיעא דתתפיר מעלמא ותיעול הכא עד כאן המאמר וכן הוא אומר כוהר חרש פ'כלך דף ע"ו ע"א כד כר נש נפ'ק כהאי עלמא כלהו בין חפ'צ'ין אתחפ'צ'ין אתחפ'צ'ין בדהדעבדין בחדוותא דא להחלמד ליה לאדם קדמאה כל כני עלמא • וכתמן נפיל ארחא אגלו"ע או לניהום כל אינון דאוחייהו לנ"ע כתקרבין לנו חוכמה דלבר מאינון חלה חוכמה דחמון בדין נפיק הר מסנא ואתער קמיי'ן וקארי ואמר זכאין אתון צדיקי'כעלמין כלהו דהמה מסנא עזרי'ל שכח אוליף לן ארחא ואזל קמיה עד חרקא תרא דניהום ועבר מסנא קרא בתילא צנף תנגא צנף יקדיתא כמה כל דנתון רוח בין הדביקי'מצני' ניהום בשיעל'אחר פפיאתו בהיא שעתא בבהלו כצנצן ליה ועאלין בלהו ומבלין ועברין • כלהו תייביא אחסברון בידא דרומה ויצאלין בניהום וכל אינן זכאין לא אתסברון בידי אלא בעי'ה'האי סמנא בין דמבלין ועברין • והוא מסנא אזל קמייהו עד דמטו לשור חומה דענגא דעדן ההוא מסנא קארי לפתחא ואמר פתחו שיערים ויכא גוי צדיק שומר אמונים • כדין פתחין פתחא • ואעיל לין לגאו וכן לכל פתחא ופתחא ואעיל לין לגאו וכן לכל פתחא ופתחא כי ז' פתחים שם כז' היכלות ביון דעלו לגו אתר הצדיקיא אתרין קיימין כמה חדוה ובחה הרין על צדיקיא וכל בני מתיבתא הראין לסוף תלת יומין דאתסברון בהיכלין דיעין נפקין ואוירין נשבין ומפיירין כלהו כריוקייהו ומכאן ותלאה ירתי אחסנת יורתא כדקא חזי לכל חד וחד חיזוהא דאתחזי כגן ערן סתיו יקרא קדישא ואתחזי תכין ואתחזין כל"ה צדיקיא כאן תאסי חדוה דא ויכיומא דא דהה"ו עיים ו' ער כאן המאמר ואומרו תאלין כניהם וכל אינן זכאין לא אתסברון בידי ר"ל אינם נסברים בידי דומה להיותם נידונים שם וישארו שם ח"ו אלא על כל עניני'הלכו'ת דיר'ת בהם בשלמ'ת לבעלו'הבית ונדול שם הוא ועבד הפשי כאדוניו וכל זה בזכות שנתן ב"ה ו' רוח בין הרבקים מאנשים לו ניהם והו אומרו קרא בתילא צנף תנגא צנף יקדית'והוא אוליף לן ארבא שלא יבואו לידי הבלב שהוא קלי'ם עמלף ועל זה נאמר כי ישרים דרכי ה' צדיקים ילכו ב"ם כשור שם ס"ב הפעולה הראוי לעלות ופשעים יבשלו'ם באינון ב"ב מרורי נידם ונדיקים יבואו לם"ב פרורין דנ"ן ואומרים לכלא"ך משבני אחריך נרוצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך כי אין סנחין ללסור בכל חישיבות אלא תורחו של הנפטר ונא יבוא שלום חולך נכחו יבואו על משכבותם:

פרק קלה

כל מי שקורא ק"ש בתקנ'ואין בו שמין דופי של חטא ניממהו עולה בשיעה שלמעל'בלי מיניק ובפרס אם יש בו אירוע מצות מסוגל'להיות יש חכמה תנאים אחד שבאותו יום יכוין היכב בתפלתו ער שיהיה נורס ווו עליון בעת נפיל אפים והוי סוד מי יעלה בהר י' מי'מי הוא הא"ש שיכול ליעלו'נשכחו כלילי' כהר י' שתוא נ"ע של מינל'השיב הפסו'מאחר נקי כפים ונו'אשר לא נשא לשוא נפשו מי' בשעש'באותי'ום נשיאתו נפשו באומרו אליך י'נפשי אשא שבאשר נשא נפש באותו חיום לא היתה לשוא ניעל חנם רק שהי'כח בידו לנרום זוג עליון ע"י נפילת אפים שלו ונמצ'שלא היה לשוא נשיאת נפשו רצה איש צות תיעלה נשיברצו למיעלה בליה באור י' ובמקום קרשו ולישעות ווו עליון שנעשיה אחתו חצות הלילה בנורע"ן מיין נוקבין שעושה נשפתו השניה צריך שיחן ביום ההוא צדקה כהקנה שהוא לא ירע למי נורא"ה וגם

שער קריית ארבע

פרק קלו

כלל

ונשבב ה' לברו כיום ההוא והכוונה שכלכות נקראה אפוטה וה"ת נקרא אמת ולהיות שכמעט נרם ה"נ ביטול לשכינת אכל לעתיד לבוא לא יעשרך להקדושים להרות על קידוש השם שיתקנו סרס שעונתו להם ולהכלל כרי שיתגדל ו"א בגדולתו וישיג כת ויאזר חי"ל ולעתיד יהיה נשבב לברו ולא ע"י קדושים ויהיה פרצוף שלם תמיד ולהיות שכשתת חנא נלנו הבל ושה ולכן כשראה מרא' ארי' אז ויסתר משה פניו כי ירא מהבים ל תאה' וכיון שראה הכל שחם' נתפרסר על זה והסכי' בהרינתו שנ' והכל חכיא ג"ם חו"א לברורים את עצמו לקרבן אשה ריח ניחוח לה':

פרק קלז

כלל הרברים הת שאסרנו למעלה שיעקב נעשה מאו' החכם' שכתוב ו"א שכוקע כחוכו ומשם לחוץ מאותו האור כמו שירעת יצא יעקב חוצי מאסר הרשב"י משה מלנאו ויעקב מל"כר ומימנו יעקב מלכר שהוא לשון (אותיות יבקע שפי' בוקע האור לחוץ ממת שיוא מתאוה לחוץ ומשה מלנאו מהתאוה שברינך ז"א מהחכמה ואהיתת של משה הוא בחמשה מקומות הראשון ברעה ו"א והשי כשבא תאור של יסור אבא בין הזרועות שמחרחב שם האור מהוא יותר גדול והזו סור ויסתר משה פניו כי ירא מהבים והשלישי כשיצא מיסור אמא ולמה נבואות מרבע"ה סרכוזא יצאה מיסור של אבא שהוא חוץ ו"א ושאר הנביאים נבואתם סנוקבית פי' כהיסוד של אמא שבתוך ו"א והרביעי נסור שת שהוא ביסוד של ו"א כי קר שם סניע יסור אבא מהמשי כסור העשרה והו' הכל והזו אומרי ותשופי שת כי בשבע"ן חיוד היא המילה וסטירין תעולה' משם או מתעלה האור והוא שה וצריך שתרע"ע שחמא הכל היה במה שהציץ בשכינה ' ופי' האור היוצא מיסוד ובוקע ליקבץ היה רוצה שיבך ראיר לשכינה ולא יעשה פרצופו של יעקב והזו הציץ בשכינה ואינו טוב שילך אותו אור הנדול לשכינה שאם כן היתה מתכפלת לנסרי שהוא אור נדול וחקף נמצא שפי' חשופי שת הוא נלרי יסוד אבא ביתוך ו"א שמתעלה לעשות פרצופו של יעקב ויסוד של אבא עצמו יש בו ג' פרקים מהשרש העליון שהוא ו"א כדעת וציר נעשה משה וסרפרק האומצעי נעשה שרת ומהשרשה נעשה הכל ותהו סור משה שת הבל:

פרק קלח

להבין כל פרסי ו"א בחלוק הפרצופין של חארת שבו נאסר אעפ"י שבארנו שז"א מסבורו ולמעלה נקרא ישי אל דהיינו נע"ר ישראל והוא סראש ו"א יצ סוף העליון של ח"ת של ו"א ומסבורו ולמטה יצרנלי יקרא יעקב ונוקבי של ישרא' נקראה לא"ת ומציאת פרצופה הוא כנגד דעתזיר ופניה כנגד אחוריו זיר' מתחלת מקומם קשר של תפיליןנגעת עד המבו' ומסבורו ולמטה רחל ויש להם כוחל לשניהם אבל כשנדקדק בפרטי' הארת בעת רצון שיסור אבא הוא כתוך ו"א והוא נכנס תוך יסור אמא ויסור אמא אינה מכסה יסוד אבא ' כי אם יצ שליש של ח"ת דהיינו יצ סוף שליש העליון של ח"ת זיר ומשם ויצא יסוד אבא שהוא זכר שהוא ארוך יותר מיסוד אמא שהיא כנגר מקום התפות כאש' שהוא קצר ומבשרי אחתה אלי' ולכן יצא יסור אבא כנלי מהחל' השליש השני של ח"ת זיר עד סוף יסור ו"א וכבר אסרנו למעלה שסיסו' אבא נכתב שתי בקיעות ונעשה יעקב שהוא פרצוף הארת אחוריו נגד פניו של זיר מכוון כנגר מקום רחל שהיא מאחוריי זיר רהיינו מסבורו ולמטה עד רגלי ו"א וכשם שיעקב זה הוא מסבורו ולמט' מכח ריבוי האורות של בילי יסור אבא מקומם שכלה יסוד אבא כך יש יעקב אחר בקום רישת זיר ישאר זה הפרצוף עצמו בקו' חפילין מבא אור אבא העיבר עליו עושה רושם שם בפרצוף הארה של יעקב אחר המניע על ראש יעקב התחתון שהוא מסבורו ולמט' וכשם שלאה היא נ"נשה מכלכו' אבא מרוב הארה שפולטת שם בדרת הפרקים הראשונים אל מקום הלת של ו"א שהוא מקו' הרע' כך יעקב הוא מעצרת של אבא הבוקעת מידי עברה בכלא קומתו של זיר הו' לא יכול להכיל נורל האורו' ונבקע יסור אבא להוציא לאה בסקום קשר של הפילין פני' שלה לאחור זיר וכך בוקע יסור אבא להוצי' יעקב בסקום חפילין חוץ סוף יסור אבא מכוסה בכאן כיעקב התליון שהוא בפנים מסס בתוך ו"א לפיכך אין יעקב ורי צריך ללאה אחרת ונם לאה רוציר לא רוציר לא ליעקב זה לי קח האורות העיונים' חיוצאי' סיכור ראמא אל סלכוחה שלא ישכבו למטה אל מקום הרינים והקליפות ואחוריו של יעקב נגר פני' של זיר עצמו ופני לאה לאחוריי שניהם וכמו שכנגד יעקב התחתון יוצאה רחל זוג של זיר דבוקה בה' כך יצאה נ"כ לאה אחר כנגד מקום חלוז של יעקב התחתון שהו' סור הדעת ולאה זאת התחתונה יוצאה סריכוי הארת של אבא שאין ראשו של יעקב התחתון סוכלו ולאה זאת היא בת זוגו אחות שלה למני זיר ופניה לאחו' של יעקב התחתון וספני שהוא יוצא סנילוי יסוד אבא שאינו סבוס שם סיסו' אמא לכן צריך ללאה אחר' שלא יצאו לאיבוד ח"ו האורו' העורפי' שאין ראשו של יעקב התחתון סוכלם ולכן מזה נעשה פרצוף לאת התחתונה ולזה לקח יעקב לאה קורם שנשא רחל כי היא סבוכרת אליו מה שא"כ רחל שהוא מאחוריי זיר והיא מספיק כיניה' אכל יעקב העליון שהוא יוצא מאור אבא הסבוסה באור יסור אמא אין כאן יראה להאורות העורפים כי הם יוצאי' סבוסים ררך צנור ולכן אינו צריך ללאה אחרת ויעקב העליון עם לאת התיונה הם יוצי' שופיניות לישראל סבא והבונה שעל ידיהם סזרווגים אמנ' בשעת שישראל סבא והבונה עולים ונכללים בפרצופיהם העליונים שהם אבא ואמ"ואז גם יעקב של ספה נגר התזה בתו יפה ובולל בעצמו האורות העורפים ומחפשפים ללאה שלו שהיא התחתונה ונכלל ביעקב של מעלה ורחל בלאה ואז נשלם הזיו לזיר ובוקב ולשכך האוזן נאמר בשם שיש סור הרעת המיחר למעלה באבא ואמא בשעת הזווג בן למטה בסור הבחינת התחתונה של הבונה עכ הבחינ' התחתונ' של אבא לזווג יש דיעת א' ובשם שנתלקן הפרצופין של אבא ואמא כל א' סהם לשנים באמור כן למטה בשביל' תתא' יש אלו השני פרצופין הסרת הראשונה כהתזה ולסעלה הסשניה' סתחזה ולמטה אבל יעקב הקטן סביבורו ולמטה ולאה בת זוגו אינו ענין לכאן אלא למיוחס של מלכות שנתסעטה תנהנתה בפנים שונים סת שאין כן בינה נתלקת בפרצופה עצמה דהיינו בנוסה וכירה שוכה ומשפעתה ואין להם פרצופי האר' מכתוץ לא בנוסם סס כורם ולמטה כרם חבא אין קיים כאשלמתא רפהרא כשהיא קומה שלימה בסור הזווג וכשם שכעולם של מעלה נכלל הא' בחבירו כך בעולם של מטה שכינה ההו סור ל ריעות ' כי יש שתי רעו' בזווגי אבא ואמא ובכנדן זיר בזווגו ובנם זה יובן הפסוק והיו האומרי' מלמטה הכתי' על פרצוף רחל עם יעקב ולאה דאחורה שהם נ"כ מהחה ולמט' ויחדיו יהיו המי' על ראשו דזיר ל המבעו' האחת היא פרצוף לאה הסוחאסה עם יעקב אחר שהוא שוה לרח למעלה בנגר פניו וכל או פרצופי הארת שנעשים מיסוד אבא כשמסחלק למעלה גם הם מתלקסים ומסחלקי' אכל זיר כולן מתחלה וזיר סוף הוא קבוע בסקומו ונקרא ישראל נזכן שיורדים ל האורות של שני יעקב הנוכרים נלליים אותו מכחין כלו' יעקב נמצא הוא עצמו בחינה נעלמת כולה ישראל - אכל כשלא נרבר כבחינת פרצופי הארת חבסתלקים כי אם כרוך פשוטו נמצ' זיר אנפין יעצמו חקבוע בסקומו בראשו זיר חציו ח"ת שלו נקרא ישרא' ומחצי ת"ת שלו ולמטה נקרא יעקב ועל חדרך חזה נאמ' כי יעקב סזדווג עם רחל וישרא' נכלל עם יעקב דהארה ומחיחר עם לאת כשיורדים פרצופי הארה וזהו סור סתרי חורה ם' ויאמ על פסוק וישכב עמה בלילה הוא ולא אמר יעקב עיין שם שכותבתו ישראל ונ"כ תעיין בכוף חי שרה נמצא שפרצוף יעקב ישלו נוחל בחני עצמו ורחל יש לו נוחל בחני עצמו עם זיר אבל זיר ונוקבי נוחל א לשניהם ומיד אני עלי שמים וארץ כי פרחא יחידה פרחר' ופחד ואימה היה עלי כשכרחיו סור פרק זה על מחכונת כי הוא חומרא נרולה ושום ספר לא יספיק פירושו על נכון ואם כעל נפש אתה חוכל אתה להבין כמה הגיע מסירת נפשי על רוץ ראוריי ואחן אל לכן להבין דברי אלהים חיים רוץ עחיק יומיא אתת שאחי מאה ' אותה אבקש נל עיני וא כיפה נפלאות מחורחיק לאדם מערכי לב ומי' מענת לשון ל'ענ'חברך ' לעולם אמן ואמן:

פרק קלט

הנה אסרנו למעלה שזיר יש בוחל א' לשניהם והם רביקי'

שער קריאת ארבע

ה בזה: בזה תבין פסוק ואתם הדבקים בי' אלהיכם חיים כולכם
היום תחא ת"ח ומלכות הנקראים י' אלהיכם שרביקים זה בזה
וזה אמר משה לאותם שכבשנו לארץ ישראל אבל דור דעה ששמ'
היה רוצה שלהם מתן כלם בסרבי והשמע למה מתו דור דעה
ולמה נאמ' היום כלכם היום תבין עם תבנת בכה קשיות אשר ראוי
להקשות כרי להבין העניין ומלו הם הקושיות ראשונה לאיזו פעם
נקראו דור דעה שנית למה היה משה רבינו ע"ת רצ' שלה שלישית
למה נתנה תורה על ידו ולא על ידי אחר רביעית למה נתנה תורה
לחם חמישית למה ישבו במדבר ארבעים שנה ששית למה משה
רבינו שבקש אנשי ת"ל לדון את ישר' מצא ומלו נבזים לא מצא
כמו שאר"ל בפרקי רבי אלעזר למעלה בפרק הקודם אז זה
יהיה הכל פתורץ והוא בזה האופן כי להיות שיסו אבא נמצ' תוך
יסוד אמא ויסו אמא אינה מכסה יסוד אבא כי אם עד שליש ת"ת
ויצי לבר ומשם ואילך יסא יסוד אבא בתוך נ"א עד סוף יסודו והו
סוד יוסף שהוא יסוד דיצי הוא יתוס מאם אבל לא מאבא שנ' כו
יפת תואר ויפה מראה ר"ת יתום ר"ל שיאשר יתים מאם בנו
למעלה בפרקים הקודמים תואר לעיניכו כבר ידינו שיסוד אבא
בוקע שתי בקיעות ומלו בקיעות שבא יעקב בראשון שיעקב הוא
אותיות יבק"ע ובבור חשני בקיעות אחר הכתוב אך יצא יצא שרצי
יצאות של בקיעות האור ומלה יצא פרצתי יעקב כלשונו ולמעלה
באחר כתבתי בפרק קל"ח וכן שבדיני אבא בבור ולמעלה
יתאות לאה מאחורי ראשי בבור מקום הדעה שלו כסבורו רז"א ולמטה לאחר
מאחורי ראשי בבור מקום הדעה שלו כסבורו רז"א ולמטה לאחר
אחרת בקריאת רבי"ת הגזברת בפסוקי מלכים שנ' ויחבא שלמה
בכלכל והימן וידרע"ן שהוא נעשה מעריכת אותיות חכם' שהוא
אבא לבן בכל אלו הפרשים השיג שלמה המלך ע"ה חבמת
מרשש נחם עליו ויזדרע זאת שנתנה מלב זת יעקב זה ויהיינו נוקבי'
ובת זונו יצאו דור דעה והיא מאחורי יעקב בבור מקום הדעה שלו
כמו שכתבתי ז"א יתאות מאחוריו נמצא שכל אותו הדור הדעה
בבחי' לאה זו ושורש בולם מיסוד אבא שהוא משה ומאת שיניעת
זאת הקדמה שרד"ע יצא מיעקב ושורש יעקב היה מחבקיעות
שבקע יסוד אבא שהוא תשורש שלו שבסמ"ג נבנה יעקב ודור דעה
שהוא נקביה ובהתלקת יסוד אבא שהוא משה שהוא חשורש
נתלק גם בן דור דעה יכיו תבין גם בן משה לסה היה דעה של
דור דעה כי להיות משה בסוד אבא ושורש דור דעה גם בן משם
והוא החיות והשורש שלהם המאיר להם ומסמו נעשו לבן מוכרת
הוא להיות דעה שלהם שנם הם באבא כמו שאסרו משה מלנאו
ויעקב מלבר ובזה תבין גם בן לסה נתנו להם התורה בי שרשם
מחכמה ובסוף שבבקע אור יסוד אבא וירדה מאיתו תאור סמש
התורה וגם תבין לסה נתנה התורה על ידי משה רבינו ע"ת בי כול'
משורש אחר ולבן נקראת על שמו זכרו תורת משה עבדי ועל זה
אמרו ז"ל גדלות חכמה של מעלת תורה לאפוקי חכמה דז"א
ותעיושו מאותו האור שנובל מחכמה נעשה ממנו תורה והיא אור
התורה סמש שנובלת ממנו ובזה תבין גם בן מת שאמר מרבינו ז"ל
לישראל תבבנים לארץ ישראל ואתם הדבקים בי' אלהיכ' שהוא
ת"ת חיים בולכם היום לפי שת"ת אינו מתחלק האורות ליעולם
ולבן אתם קיימים לעולם אבל אנו אנשי דור דעה להיות
שמתחלק משה הוא דעה שלנו שהוא ואנו נכנם לארץ ישראל גם
אנחנו לא נוכל לכנס לארץ ישראל כי אם נתחלק תאות תכמת
אנו מחבבלים מאילנו גם בזה תבין למה ישבו במדבר ארבעים
שנה מפני ששם ע"ב תוא בחכמה ויוד בו ר' יוד"ן יולים ארבעים
שנה ובהיות שארת דור דעה מחכמה שיש בתר' יודין של שם ע"ב
לזת ישבו שם ארבעים שנה ברי שיקבלו האורת משורש היודין של
שם ע"ב ושאר חשבון שם ע"ב הנשא כארבעים שנה שלו שהוא ל"ב
נתיבות תכמה שהתיניו על כשה רבינו ועל דורו גם נכללים ברוב
כנין זרוב מנין של שם ע"ב שהם בנין הארבע יודי"ן הנז' וזרוך תיודין
הפיניו יעליהם הל"ב נתיבות תכמה ולהיות שהם תסר גדול יזדעזר
כשאר אותיות שלו לבן הם יצאו מהבנין להחליש בת הסומאה של
ברבר העכים להסהיר אור תלמה להיו' נוסף על הקדושה בי בולו
חלול ואיזר אין סוף שהוא מקומו של עולם וכולם עיבדים בתוכ'

ולבן צריך שהרוח ומחר לסתם בתהנבורות והרינו לחסיר ל"ה
הדבר המסתבכת ואה הבחינים לסבור דרך ענין החיים שלא יצא
הנבואה ושפע דרי התורה לעולם ובחנת משה רבינו ע"ת היה
להסדים כנן ענין לבקור דרך ארץ ישראל לילך בחיים אל הנן ענין
ולחחזיר שליטת אדם הראשון לאיתנו בדהרא עלאה ואל המעלת
הראשונה שהיה נוסף על שלימותו אם לא היה חוטא אבל בענ"ת
ענן התבל נרם הגליות שנ' ויסירו את בבדים בתבנית שור וישא
ידו לתם להפיל אותם במדבר ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם
בארצות ונחזור לעניינינו וכתה הבין נ"ב למה מצא משה אחונינו
אנשי חיל ובבנים לא מצא המעם הזה בי מלת תיל עולה ס"ת
תחלק ס"ת לשני חצאין עולה כ"ר כ"ר לכל צד שנ' ושמתי בדבר
שמשותיך ואלו הם בנגד ב' שלישי יסוד תכמת המגולה' שפני שכל
שליש ע"ב תוא ב"ר והב"ר כ"ר הנ' הם ב' שלישי יסוד אבא
שיצאי מיסוד בגלוי בי שם ע"ב היא בינו אבא ונחלק לג' שלישים
והיינו ג"פ ב"ר עולה ע"ב ובנגר אלו תשני כ"ר התולים תיל
המגולים אנשי חיל יצאו אבל בנגים לא מצא מפני שהם
באים מצד השלישי המבוסה ביסוד אמא ומפני שבררו דעת
שהוא מסבורו ולמטה אינו משמש בלל יסוד אמא אלא יסוד אבא
לבן בנגים לא מצא והמעם היא שבררוף יעקב נעשה שלם בפני
עצמו עם נוקבי דרד"ע מפני שבא מיסוד תכמה אבל יזיר ונוקבי'
שבאים מיסוד בית הם שניהם מחוברים הם בבחול אחר החיינו
גב יזיר וגב נוקביה מחוברים ובחול אחר משמש לשניהם אל
י' יאר לנו להודיע לבבינו ושבליטו מליאת דעה ותבמה את י'
בסים לים מבסים יתברך י'
לעולם אמן ואמן:

פרק קמ

ודע שיש רלת רבתי ולת זעירא ובלם בשביע'
בשתי בחינות זה שיש בה הרלת הגדולת בבחינ'
קליונה ולת זעיר' בבחינת תחתונה תחו סוד לאת ורחל בי
לאת היא הבחינה חיצוניה ברלת נדולה ולחל בבחינה התחתונת
רל"ת זעירא בשם שיש למעלת בבינה שני דלתות רבבא תעירא
רלת רבתי בחינת עליונה ביתי ולת זעירא בחינה התחתונה בסוד
תבונה ובל אותת בגלולה מעשר ונם צרך שתרע שאמא עלאה עד
ת"ת שלת תיא סוד הרלת רבתי אשר נקראת בינה ות"ת שלת
למטה היא בסוד הרלת זעירא הנקראת תבונ"ה ונם צרך ארבת
לרעת בי בסו שיש באמא ב' בחינות אות עד ת"ת שבח ובחינת
אחרת מת"ת ולמטה בסוד בינה ותבונה בן יש בז"א משש ב'
בחינות והם נולדים מאלו השני תצאין שבאמא א' עד ת"ת שבח
ובחינה אחרת מת"ת ולמטה בסוד בינה ותבונה ואלו החלקים
מולידים נם בן תילוק אתי בזה בוזיר עצמו בב' בחינותיו אחר עד
ת"ת שלו ואחר מת"ת ולמטה הם בסוד ישראל ויעקב והוא נולד
בזה האופן אמיא עצמה בי בבר ידינו שז"א הוא מחזה שלת
ולמטה שהוא ת"ת שלה ובשרי אחזה אלות הרוגא באשה
שיתעבר אין הולד יעלת בן תא ומכבא שהוא סקום ת"ת שלה
והוא ראש התבר שלו שנמנו נעשה הנלגלת והשרק ם של נה"
של בינה נכנסו בסרוחיו של יזיר בי המוחין הם סדרקים הראשונים
והזרועות מחדרקים השנים והשוקים נעשו מהדרקים השלשיים
וכן פרצף שבינת שיהא נבנית מהדרקים של נה' רדיך הגולגל'
שלת מהחוזה שלו בי בס' פרקי נצח נעשה קו ימין וסנ' פרקי הור
נעשה קו שמאל וסנ' פרקי יסור נעשה קו האמצעי ובתר שלת
נעשה מחדוחי מבן דרדיך ובשם שנעשה יעקב מבקיעת אחרי של
אבא מבוין לשבינה בבחינת התחתונה בך במקום רעת יזיר יאשר
זה הפרצוף עמדו והוא יעקב התליון ונעשית סבינה אחר אבא התובר
דרך עליו ובשם שלאה היא מסלבות אז אמא כך יעקב הוא מהעשרה
של אבא הבקעת מידי עברה בסלא קומתו של יזיר והוא לא
יבול למבול גודל האורות שבקע יסוד אמא להתיא לאה במקום
קשר של המליון פנים שלה לאחורי רעת יזיר בך בוקע יסור אמא
להתיא יעקב במקום תפליון והוא יעקב אחר ובסו שבנגר יעקב
יתא רחל מסבורו ולמטה בך למעלה יצא יעקב אחר זבנגרו לאה

הם עושים סושביניות לישראל סבא ומנחה אכזם כשיטה שישראל סבא ומנוחה עולים ונכללים באבא ואמא גם יעקב גם שפה כנגד אותה עם לאה שלו עולה וכלל בעקב של מעלת ירחל בלאה ואז נשלם הזווג לזעיר ונוקבית וכשם שיתחי הדעת למעל' באבא ואמא כשיש זווג שם הוא על ידי הדעת בבחינת עליונה אשר נקרא ביצ"ד בן למטה בסוד הבחינה התחתונה שהיא מת"ת אמא למטה עכ"פ תבחינה התחתונה • ודע כשיש זווג אז והוא נעשה בסוד הדעת כי יש שם דעת אחר נמצ"ש שיש דעות למעלה באבא מדריך שגם כן כזעיר למטה יש כמו אלו השגים עצמם דהיינו ב' דעות למעל"ל באבא חשנים עצמם שני דעות אחר לבחינת עליונה כשיש זווג עם לאה ואחר לבחינה התחתונה כשיש זווג עם רחל וזהו סוד כי אל דעות יי' וזש"ה הדרוש תבין פסוק והיו תומים סלמטה והיו יהיו חסים על ראשו פי' תאומי ר"ל אחוו יעקב שהוא סהדות' ולמטה ויהיו יהיו תמים על ראשו הוא בערך אותו יעקב אחר אשר יצא מבנגד פניו שוה בשוה • וזל הסרדוף תתחתן נאמר תאומים כנ"ל ועל הקרייתן נאמר חסים כלא אלף גם ידעת כי ז"א יש ת"ת שלו נקרא ישראל וסת"ת שלמטה נקרא יעקב וזווג ישראל הוא עם לאה חזווג יעקב עם רחל אשם תבקש בסתרי תורה פנ"ו ויצא תמצא סמך לזה על פסוק וישכב עמה בלילה הזה ולא אחר • והיינו הנ"א סוד עלמא דאתכסיא סאמא עלאה תסכסיא עד חסיבור לכן הוא לשון נסתר רוזו על ישראל לאה ומלת אותה הוא לשון נוכח עלמא דאתגליא יעקב ורחל ומעש"ה ישכאמר וישכב יעקב עמה הוא יצ"ק הקרייתן נמצא סורה שכלת יעקב הוא לישראל אשם תקיים בסוף ס' חי' שרה תמצא איך הכוונה לישראל נמצא עתה שיעקב וזווג עם ישראל וישראל וזווג עם לאה:

פרק קמא

וצאלך כי כינה עליונה הנקראת אמא יש לה ג' בחינות אחת בשורא כיתה עם אבא כשהוא עולה לסקי אבא לזווג או נקראת כינה לערך חכמה שהוא אבא נקראת בינה כנודע שבינה היא סרדיעת שבה לחכמה כי חכם הוא שכל עקר לערך שאורו סתום וסכוחיה שאינם יכולים להגות מאורו אם לא שיש ערוך כעולם כפשה רבינו עם דורו הראוי לכך אבל כינה היא שכל מולידה מסבין דבר מתוך דבר נמצא היא סרדיעה שבת ל"ו כשהיא ביחוד עם חכמה ואי אפשר לעולם בלא אורות ושפע חיצונית דאמא שהוא הדדי ואינו פוסק ומבחינה השביה כשהיא במקומה בלא יחוד אבא אלא היא לבדה ואז קבלת לה שם אחר זנקראת הבו"ת והבחינה השלישית כשיורדה בזעיר אנפין נקראת גם בן הבו"ת וכשעולה ז"א לסעלה לסקים בינה תעליונה וכשבא עולה עם אמא למקום אבא בסו שהרע בסוד תעלאת שבת בשער שבת קודש תקרא ז"א או כאותה תסקים איש תבונ"ת והוא סוד חפסוק איש חבונות ידלנה ופי' חפסוק הזה תאמרת שנקראת איש לבינת הנקראת הבונ"ת בשני בחינותיה אחת כשהיא בסקומה כלי יחוד ואחר כשהיא בתוך זעיר אנפין י' ידלנה פי' ידלה אותה לסעלה למקום אבא ולקבל האורחת וזהו על ידי ז"א כשהוא עולה למקום אבא וסעלה עמו לבינה נקרא ז"א איש תבונות בערך השני בחיות שלה גם ערך שהרע כי כשעלוה ז"א למעלה במקום אבא ויעלה עמו לבינה הנקראת תבונה • אז כשתחיר בינה עם אבא נקראת תחבונות בינת עתה שעלו בסרדיע, ועל כי שלא זכה לבן נאמר עליו כי לא עם בינות הזה ע"ז לא קבלו מסעלת בינ"ה אלא פוארת תבונה דעשה אוזן כאשרבסת לשמוע דברי אלהי' חיים וסלך רבי עתיק יומים יתברך"ש' לעולם אמן נאמן:

פרק קמב

עוד כלל: ער ערך אחת לרעת שהבינה יש לה שני שמות שהם סם וסמך כי לפעמים קורא לבינה עליונה בשהר סמ"ך ופעמים קורא אותה בזוהר ס"ם ומשניהם כי הזיר של שם הוי' היא בחכמה וקיבו של יוד כ"ף והזיר של חכמה יש לה ג' אותיות יוד וי"ו דלת חכה ותאמרו"ם ' עולה חכה ותאמר ד"ם ' עולה ס' והכוונה בזמן שהיא ביחוד עם אבא או נקראת ס' פי' כתונה שמקבלת כל האורות מאבא ומתחת אותם האורו' לעצמה וזמת הדע סוד הו"ו לפת ראשה נמוך לדלת • שלפניה להמשיך השפע סיוד שהיא אבא לדלת שהיא אימא אם כן כותנת נמי"ר הראש הוא שמשפיע אבא לאימא ולכן אז נקרא סמ"ך תאת הוא"ו סתרכבת וסתלאר"ת סכח הזיר וגעשה סמ"ך כתוסה וכשהיא כלי זווג ואינה אלא רביעה על בנין או נקראת אמא ס' פתוחה ולכן היא פתוחה סלמעלה לומר שכל סה שמקבלת נותנת אליהם אבל כשיש זווג נקראת או ס' ואין שום פתח שחבל מקבלת לעצמה ואינה משפיעת הדע כי בזמן שהאשה בזווג עם בעלה אינה יכולה להשגיח על היחוד והו סוד ס' האספרי בתורי על הבית שפתחים נקראת ס' ולפעמים ס' והרונמא באשה עקרת הבית שבזמן שהיא בזווג עם בעלה אין לה פנאי לאותה שיחה להשגיח על בניה ובריו סוד הפסוק מושבי עקר' הבית אם הבנים שמחה הללוי"ה • פי' דוד משבח להקב"ה אודות אמא שמקבלת שפע סאבא כסוד ס' בחיבת עקרת הבית כי קודם ראוי לאמא שתקבלה שפע סאבא הוא"כ משפיע על בנין ופי' הפסוק והוא שמשיב אימא סבחיבת עקרת הבית לבחיבת אם הבנים שמחה שהיא סוד ס' פתוחה ולכן הללוי"ה שהוא סוד אבא ואמא כי סראשונות בא השפע לבנים ועין כסוד אפרין ואפרסמן כמבאר:

פרק קמג

ועתה צאל"ר כי ה"א ראשונה של שם רמסת לבינה שהיא דלה ואו כנה ה' תחתת הה"י שנעשית וא"ו דלת כאמור שרשה סחיזר שכתכסת סלעלת כמ"ש יו"ד שהיא ג' אותיות וכ' אותיות אתרתות שלה דהיינו ו"י נמשים ח' נמצא שכתכסת הוא"ו קודם לדלית שהם בסוד זווג פנימי דעלין של אבא ואמא באשר אכתוב בסוד כתיבת שם הזיה וכשהם בבינה הדלת קודם לאו"ו נכנה ה' כי הואו נכנסת תחת הדלית נעשית ת' ונכה רבנן גם כן לסת הוא"ו שכיזר יש לה ראש וכאשר נכנסת בדלת לעשות ה' אין לה ראש מחשים כמו שאמרנו בשהיא ביחוד מקבלת אמא אורות סאבא ומשפיע בה לכן יש לאו"ו ראש להזדות שמקבלת אמא מסנו אבל כשהואו היא בתוך הדלית נעשית ה' רמזו שאמא אז כלא יחוד ויושבת בסקומה ואינה מקבלת שפע • ואומרת נשארו לסעלת בסקומם ולכן הואו היא בלא ראש ודע כי יש להדליק של ת' זווגים בלחת לאחריה להבריל כן דלת לריש והיא בסקום ראש שהיה לאו"ו למעלה בסקומו ועתה נשאר שם הראש לדם"ה שראוזות נשארו למעלה בסקומו ודע שאת הוא"ו שכתוך הת"א של בינה מתפשטת ומשפעת בכל ו"א עד הימר שלו אותיי שנעשה בלי פרצוף של ו"א ומרצוף נוקבית סכח האורות שלו אמא תבכונת בתוכו גם אז שהואו של יו"ד שבה בסה שכבוטרת בדלת נעשית ת"א זאת היא שמתפשטת בכל זעיר וכבר ידעת למעלת כי בינה יש לה שני שכות ס' גם ידעת כשהיא כוזג עם אבא היא סמך וכשהיא רביעה על בנין היא ס' ועתה דע שסא רבינו ע"ת וכה לבינה בחיזה בסוד סמך פי' כשהוא בזווג עכ"פ אבא סאוזה ואוזה וכה משה לקבל מסנה ומשקע כי משה הוא סיסו' אבא סלנאו למיכך זכה גם כן לקבל האורות מיזיד מאבא עם אמא שאז בינה היא בסוד סמך • אבל יעקב להיות מקשרו סלבר אינו מקבל האורות אלא בסוד ס' רביעה על בנין ובאות התקדמות תבין מאמר נפלא מאמורי הז"ל וזה לשונו מם וסמך שבלוזהר"ם בגם הוי עמודים כי אימא יש לה שתי שכות כשהי בחינה"ת סראשה עד ת"ת שלה היא נקראת בינה ומת"ת ולמטה נקראת תבונה • ואלו הבחינות עצמם הם בחבינות של ס"ם וסמ"ך ופ' כי בתכ"ר גת"ת נקראים בינה והיינו סמ"ך שהם ששת סרות כל אחר בלולה מעשר עול"ה ששים • ותמ"אורות נצח הוד יסוד של אמא נקראת רזכנגד הנקראת ס"ם על שהם ר' סרות בל"ו"ל"ה מעשר עלה ארבעים • גם צריך שתדע שכן תרבר מסש כז"א כי יש לו ג' בחינות אלו השש סרות עליונות שלו כתר חכמה בינה גדולה גבורת נקראים ג' כל"ו"ל"ה סו' הם ששים • וצריך האורכץ סרות הנשארות ת"ת נה"י נקראת דלת תל"א ידעת שהגם של בינה הנקראת תבונה שהוא

שער קדית ארבע

שהוא ת"ה נה"י של אמא נבנים בתוך זיר אנפין ומשם נעשית פרצוף שלם ואז חצי ת"ה התחתון של אמא נכנס תוך כתר זיר אנפין נמצא שאמא יש לה ב' פרצופין פרצוף אחר של ו' כרות שלם נקרא בינה והוא העליון ופרצוף אחר תחתי של ארכע פרות התחתונות שלה נקראה חכמה וכן מפש כ"א השפה פרצוף העליונות שלו כתב"ר נ"ב נקראים בינה פרישו ב"ן י"ת שפורו בן אבא ואמא שנתפרסם בתלכשות ה"ת והו בערך שש כפירות עליונות שלו ובערך הדליה שלו פרוש ארבע כפירות התחתונות שלו ת"ת נה"י נקראים חכמה גם כן שצירופו ב"ן וב"ת והלחות הם נצח הוד של אמא שכנסו תוך זיר ונעשית פרצוף שלם מעשר פרות זכו גם כן חשש עליונות נקרא ס' האדבעה תחתונות שלו נקרא ס"ם בערך שכל אחד כלולה מעשר · אם כן והו פירוש המאמר היות ס"ם וסם"ך דהיינו פרצוף שלם של זיר מלולות פירוש אחד של בינה עליונה א"ב גם נרול הוא · ולדקדק יתר נוכל לומר שתנרת היא סר' פרות לבר שהם ת"ת נה"י נעשו פרצוף שלם ונקרא חכמה מ"א הוא משפה קצוות בסוד הזיבור שאינו רק משפה קצוות חלת כלולין בחלת ונעשה גם הוא פרצוף שלם מעשר זהו סוד ס"ם וסם"ך דהיינו סם בערך חכמה שהיא סאדבע פרות ושש קצוות של ז"א שהם נעשו אחר בך פרצוף שלם בסוד ס"ך והו נעשה על ידי הלחות פירוש נצח והוד של אמא עליונה · א"כ גם נרול הוא זה שהס"ם תעשה פרצוף שלם וסם"ך ג"כ כפני עצמה תעשה פרצוף שלם והו הגם נרול שנעשה על ידי הלחות ובודאי ג"כ נרול הוא עוד נוכל לדקדק ולומר שאמא יעלאה נקראת בינה ותבונה · ונקרא ס"ם סם"ך ונקרא וא"ו דל"ת גם תבונה יש לה אלו הפרסים הסרות התלויות שלה נקראות בינה ותתחתונות נקראות תבונה ונקראים ס"ם וסם"ך ונקראים גם וא"ו דל"ת ח"א יש לו גם כן כל אלו הסרסים נקרא בינה בערך שהוא ב"ן ת"ה נקרא חבו"ר בערך שהוא ב"ן ובת ונקרא וא"ו דל"ת וכבר ידיעת ששן נכנס תוך זיר אנפין והוא נה"י סבינה לבר · ודאי שהוא גם נרול · ודע כי ספי בינה יצאו הבל אחר שממנו האורה נכפה לבל ז"א שהיא רביקא על נגין ובזה יש לו"א קיום לו"א ולכן נקר' בינה פום סללל דרבין ויתה יש להקשות בזמן שחביבה יעלת לסיללה עם אבא לחתיהר לזווג יהיה או זיר אנפין בלי האירה של אמא א"כ ביצר יהיה לו קיום · ודע כי יש בת"ת של ז"א שם אחר של הזה שיזולת כ"ה ובסלכות שם אחר שהוא ארנ"י יעלי ירי שני שסות אלו מתקיים זיר אנפין בשקול בינה לזווג עם אבא והם ס"ה ואורות שעולים ס"ם ובזה חבין פירוש המאמר ס"ם וסם"ך שבלחוזה בגם חיו עומדים שפירושו זיר אנפין ונוקבית שנקראו ס"ם וסם"ך הנה בשקולה בינה לזווג אל אבא או נשאר זיר בלי שפע אימא ואז מתקיים זיר אנפין ונוקבית בס"ם שהם השני שמות הנוכרים שם ס"ת ואדנות שמאירים בז:

פרק קמר

בזמן שאימא רביקא על בנין בבור אם חבנים שמחה כי נחלי אבא הולכים בשפע רב להשקות את בניה ז"א ונוקבית שנאמר חן שפים לא זכו בעיניו והסיר נראה בעיניה בלו הם צריכין תיקון יותר לבן היא הסיר מקשטת את בניה ומוציאה הבל מפיה שמפנו הארה מקפה לבל ז"א בשהיא רביקא על בניה וזה ההבל הוא עיקר חיות ויקום ז"א ולבן היא נקראת פום סללל דרבין כי מכינת אותן דרבין וזה ההבל בא מרבוי דרבוא כנוצץ שאותיות יעלא ראשי היא בינה הם אותיות נדולות השולטות בשבת שהוא מעין עולם תבא כי הוא יום שבולו שבת ומנוחה לחי עולמים ולכן אומרים אל ארוך וכו' ובתול תוא סוד עולם הזה שולטים אותיות זעיר שהם אל בתך נדול בינה יובן זה במקומו והאור המקיף הזה הוא סוד חשמ"ל וסודו הוא שבעת מקיפים הם על ראש זיר אנפין מאיבא יעלאה הם ל"ם בן צל"ם והנה בארנו בהקיבו בסוד הלכה שהמוחין היו מקומם ארבעה ונעשו ג' אחר כך בללם ז' והם כיד ז' מקיפים ובאשר זיר אנפין מקבל מז' מקיפים אלו אז נמשך לו חיות נדול ועליו מתקיים ובזה יתיה האר"ם העליון הוא ו"א כי שם ס"ת ניכר ראה"ם הנוכרים

נמצא כי שבעת מקיפין שאמרנו הם שני אותיות כ"ל של השם"ל שפירוש דבור כמו שאמרנו חז"ל עתים חשות עתים כמללות כי אז מקבל זיר אנפין הארת ז' מקיפין הנזכרים שהם ס"ל אז כמלל ודבר ויוצא כל מקיף כפיו והו שאמר הפסוק כי לא יגל הלחם לכדי יתית האדם שהוא זיר אנפין שכו שם ס"ת כמנין אר"ם כי על פנאא פי י' שהוא סוד שבע' מקפים הנזכרים שמקבלת זיר אנפין ומכתם יש לו ו' בוד שהוא נקרא פנאא פי י' ובאותם יתיה האדם שהוא זיר אנפין וכו תלוי תיוהו והו סוד הבל הנכים הנזכר בקהלת כי כל ההויות תלויים בהבל הזה הנמשך מן המקיפים ולתיות שהמקיפים הם ז' שהבל ס"ם מן צל"ם בנרם נזכרים ז' הבלים בקהלת חם סוד שבעת ענני כבוד ז' הקפיות הסובה ז' הקפות זיר יריחו כי הדבור הוא חותך כל הקליפות בכור מל שמל התרלת ומנלה חבירת קודש ובשהוא פרבר שלום לכל זרע ישראל הוא פרהם כל המכנים ותמחיצות של נרול שביניהם לאביהם שבשמים ואז נשלבים ל נוקבא דתהומא רבא ויש עתים שהן תשות כשאין הדבור יוצא מפי הקב"ה אז שורק והקליפות שהם בעבת התרלות הם סכך סבריל בין ישראל לאביהם שבשמים ולעתיד לבוא נאכד ולא יכנף עוד כנרך הזה

עיין רואות את מוריך יחכוך י' ליעולם אמן ואמן:

פרק קמה

סוד התקף שאמרנו הוא סוד פסוק בלו ס"ג יתיריו נא לחו אין עושה טוב אין גם אחד הנה שם אל בסיליאו ניסטריא קמה שהוא אותיות חק"ף שהוא בתיבת הבל המקיף וכל מקיף ראשו סבינה שהיא קו ירוק המקיף את כל היולת יעלא"ה ראתבלייא עד שנעשה פרוכת ומסך בין אצילות לבריאה וקנעת בבריאה ומכ"ש עלמא דאתכסיא שמקפת אותו והנה שם אל זת הוא באהיה שהיא ביגר כי צר א' של אל צורת י"ר בניסטריא עשרים ושם האלף קצמה הרי כ"א כמנין אהי"ה גם בשם ס' של תביבה יש בה שם י"אי והוא בניסטריא אל ושם ס"ג הנ"ל ושלוש הב"ל שהוא ל"ו ותתו לרמוז על הבל אור המקיף של בינה היוצא משם מקיף לו' התחתונות דזיר ואלו הם סוד ז' הבלים שאמר קהלת והם יוצאים מפה הבינה ולכן הם ז' הבלים בנגר חמשה סוגאות שבאה של הבינה והם נרו"ן וחי"ך ולשו"ן ושנ"ים ושפה"ם והחמשה סוגאות הם כנגר נרולה נבורה ת"ת נצח הוד יסוד כ' כוללים בפה עליון אשר כוללים בל החמשה סוגאות והם יסוד ומלכות כי יסוד כולל ה' נבורות בתוכו וכן המלכות נ"כ כוללת ה' נבורות פעם אחת כי ת"ת נקרא כ"ל מאת נקראת ת"ת כנוזע ותרי"ההן בתרא אלין שנאמר ויתרח אר"ץ בכ"ל הוא וכל צריך וצריך שאינו שופר בריתו אינו זוכה לכנס לארץ החיים שהם ז' ארצות ז' היכלות דמלכות והם ז' הבלים הנזכרים וסוד הדבר כי נרון ושניים יחיך הם חנ"ת והשפתים הם נ"ה והפה הם השני כוללים שהם יסוד ומלכות שהם כ"ל ובל"ת וגם הם סוד הפסוק חבל ס"נ פירוש בבל ה' תתחתונות כל הסנאיות מחקימת על ידי הבינה שבה סוד שם ס"נ ואמר הבל לבלול השני כוללים של הפה כנוכר שהם יסוד ומלכות סוד ב' וכל"ת וגם הם מחקיימים משם ס"נ נוזאתאסנו כל"ת' תתחתונות ויחקיימו בהבל שם ס"נ והו שאמר הפסוק יחריו נאלחו פירוש כי כשהשניים כוללים שהם יסוד ומלכות הנרמזים בדכי סלרת הב"ל וכאשר שניהם ביחד הבל ס"נ והו שאמר הבל ס"נ יתריו אין עושה טו"ב פירוש שיצל ידי נרם המלכות סוד היצלין שהוא היסוד כשאין בו כוללה החפש או אין נם א' כי גם המלכות מתבטלת מהיסוד הנקרא טוב או אצלו אחד לבד שהיא המלכות לא יש בו נם היא המתבטלת והו אומרו הבל סר יתריו נאלחו כי היצר חסרים ונבורו' הכללים ביסוד ומלכות בנוכר למעלה כ"ם באים מיסוד הבינה בנודע והנה ת' חסרים וה' נבורות הנזכרים הם ה' הויות סנוקדים כגול והם חסרים שנאמר והיתם לי סגולה מכל העמים בי ישראל הם יתנקים סניקור סגול מה שאין כן האומות שנאמר עליהם ויסינם יסין שקר שהוא יסין של שסאל קליפת ישמעאל ות' פויות נבורות סנוקרים בניקור אלהים והנה עשר הויות הנוכרים

המצרים הם גרשפריא"ם כי הי' חיות הם בגרשפריא"ם פעמים הב' עם הכולל והענין הוא כי הי' הבלים הילמאים שם ס"ג הם גרשפריא"ם כדפי' אמרו הרי כי המטוח הכל ס"ד שטוק חבל ס"ג ענין א' הם וכוונה אחת להם וכלל היתה סדה כיפה דארך אנפין אפא' שנקרא פום סמלל דרכין על כל זאורת אינו יתיא מסנו אור סקיף אל הי' תחתיוניה אובל חכינדא הם אם הבריכם פרחסת עליהם כאם על בניה ונותנת להם אור סקיף כוך אף להקיפם ולשטרם מאחיות הקליפות בסוד כלשון יגיד קנו על נחליו ידוף פרוש עליו כעופו ובסוד ושפתי לא יאכזבו בעיני כי שפים שהוא יקר אנפין לא זכו בעיני הביה והיא אסו ומסך נראה אליה כאי הוא צרך הקם יתר ועודנו צריך שפירה סעולה פראשונה ולכן נשפעת עליו בסוד אור לכקף הנסך לקשפו ולעפרו כי אחיזתם הם בהרגלים של' רחזתי את תלי איכבה אמנם בסוד פים חסין של עיב שבת והיא השלהובית ראשא היוצאת פרגלי כספרין להבי' בין הקליפות הנרבקים עם קליפה נוגה ההולכת אל הקדש פניכת בנתן הוספת מן התולי אל הקדש בסוד שכתוב שהוא' והנן היא הוספת בלשון יון האומות בקליפת נוגה ההוא ואומרי בהורב הדש פרשת יתרו ולידת דקריב למוחא כתאי והיודע החילוק שבין איש לאישון נדע עין יודע גם כן החילוק שבין שבת לשבתו' נמצא שכל האורח אריך אנפין אי אפשר לעיר לקבל כי אם ע"י אמא המקשפו ומשפרו בסוד הקפתה אותו בשמוחה הקדושים שלא' יאחזו ויגעו בסמא הקליפות שנאמר אני י' הוא שמי בסוד חביבי שנאמר עלי' ועבר הלוי הו"א וכבודי לאחר שהוא אל אחר לא אתן והו למעלה בשמים לא אתן בתמנת בתוני הקדושה לאחר חלש וארבה נגזר עליו להחזיק ל' הקדושה ולחזיקה בלעו בפיו תל הע"ז תתמונת שנעשה בשמת של ביתף כגון ע"ז של ירבעם והענל שהיו אומרים אלה אלהיך ישראל הם הפסילים אף על פי שיהנו לא יהנו בגרתם עצמם כי אם בכח שמות הנזכרים ואלמו של נכוכר נצר יוביה שהוא בפיו כלי שמקוק עליו שם ד"ה נפטרוש ונתיאל הנביא את בלעו בפיו ועל"ה נאמר ותהלחי לא אתן לפסילי' כי סופם מוכיח על התילתם שלא היה להם קיום ונשמרו מהרה מן העולם כי המוכאה היא פותח וחולך והקדושה רחוקה מהרה ועל' פעלה פעלה ער זמן שיהנברר אוכל כתעך העפולת על אותו וזמן נאמר וחיה י' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה י' אחד ושמו אחד:

פרק קמי

כלל הרבה שאמרנו לפעלה פלת ל' בפלוגתו עלה הקף ואל עלת גם כן אחי"ה פירוש כזה האלף של אל"ף כצורתה זאת א ו' ו' עלה עשרים ושם הכלל עולה אחת אול הוא גם כן סוד שם של ס"ג על שם שיש כו ג' יודין העולים ל' ואלף אחת שבאמצע הוא' של ס"ג עלה אל גם צריך שתדע כי שם ס"ג הכלי שלו הוא ל' כמנין חב"ל ונמצא שהחלל היוצא מבחינה אחי סקיף לכל הסדרים שלו הם חז' הבלים שאמר קראת בפסוק זה חבל הבלים חבל הבל' וכשאומר הבלים הם שנים כי סיפוק רבים הם שנים הרי ו' הבלים שירוש שבכל הז' סדרות יש בו סלוי שם ס"ג שהוא ל' כמנין הכ"ל ולזה הי' הבלים הם כנגד ז' סדרות גי"ת נ"ם נמצא לפי זה שבכל הז' סדרות יש בהם סלוי ס"ג העולה ל' זה גם בן כנגד החמשה חומשות וב' כוללים שהם הלה והחופם הם כנגד הי' סדרות הנזכרים גל"ת עה"ם ונמצה הבן פירוש הפסוק כולו ס"ג יהרי נעלה אל עשרים שוב אין גם אחר ' ופירושו הוא כולו ס"ג פירוש בכל הסדרות יש כהם שם ס"ג שהוא הסלוי שעולה ל' כמנין חב"ל והסדרות הם ז' בנגד ו' הבלים ונהו כולו ס"ג ובערך הכוללים השנים שהם יסוד וכלכות סמני שכ"ר יודעת שיסוד כולל הוי' הסודים הה' נבודות המלכות ע"כ כוללם כשיש וזו אם כן בערך א' הב' כוללים יסוד ומלכות נקראו יהרי ובשאין עשה סוב פירו' שיסוד בפל כשאין עשה וזו אין גם אחר פירוש גם מלכות מתבטלת שאין לה סנרטה כלום אלא כה שהקבלה תערה אין משפיע בה יסוד שהוא שו"ב שהוא יסוד לכן אין גם אחר ' וכה שאמר בסקום אחר הבל

שער קריה ארבע

הם ש"ץ ושכות אלו של ל' תם שרשם משם ס"נ ושם ס"נ האחורי'
שלו קס"ן כסנין יונ"ק תחו ושעשע יונק על חור פתן הם הקליפות
כי כאשר יש ש"ץ נחורין או נעשה תשם"ל שהוא בני מלכו"ש
המלבישים נקודה אל הקדושה שלא ישלטו החיצונים וזה רזו"ת
הכיסוי לכל אחר מארבע עולמות אבי"ע כל אחר כפי מדריגתו
לך הוא יותר עב מהכירו עשיה יותר יצ מבולם כי שם עיקר
אחיזת החיצונים ולכן אחר תפילת י"ח שהמשכנו האיר הקדוש'
ואז כרי שלא ישלטו החיצונים בזאת ההארה שהמשכנו אז אנו
מסיימין התפדרה במלת כשל"ם המכרך את עמו ישראל בשלום
שהוא אותיות מלכו"ש דהיינו תשם"ל והכוונה כי בזמן הארת
הקדושה אז הוא נקרא מל שד"ה תרבה אשר ס"ל יהושע ותורתך
הערל' מן חמילה כי אז הוא פתח גמור בשלל רבים והיכר שלום לכל
גרעין ובהריכור הוא פתיל נפלאות שנ' וכרות שפתיו יסות רשע
וכשח"ו יש שליטה לחיצונו' אז הוא נקרא ח"ש ושותק ואינו חותך
הערלה הסכמה את ברית קודש והחשמל"ים המקבלים את הקדם
ממליצים בעד ישראל תחו אותרו בספרת חניכה בפתיחתא
תנא עתים תשות עתים ממללות ותמכין יבין והנה כמו שיש
הארת ש"ץ אלו קדושה כן הם בחיצונים בהיפוך פעולתו והוא
סוד והארמה לא תש"ם כני' שתי פעמים ש"ץ וכן כנגדו בקדושה
כי"ת הפסוק פפני' שיבה תקום ר"ת משת אודות שבמעמקים
דאריך והדרת פני זקן כנגד יזיר וירא מאלהיך כנגד המלכות
שהוא סוד תירא' וכמו שיש בקדושה ש"ץ כן יש בקליפה ע"ש שנ'
ע"ש יאכלם ולכן רבי אחאי בר יאשיה לא חיו עצמותיו מרקיבין
לפי שלא היתה לו קנאה כמלי דעלמא שהיא הקנאה המתפשטת
מן החיצונים כי אז עצמות הם מתרקבין ותעש יאכלם שהם הש"ן
שבקדושה נעשים ע"ש בקליפת הסת סוד ע"ש יאכלם וכן יאכל
נשרו של סת והרסה שבכשר הסת נקרא ע"ש לכן כשאין לו
קנאה כמלי דעלמא אז הוא טוב לו שלא ישלוט בו רסת ותולע'
שנאמר עליהם ורקב עצמות קנאת לאפוקי מי שיש לו קנאה
כמלי דשמיא בנון פנחס בשמים נאמר עליו חנני נותן לו ברית
שלום מרמז ותולעת שנאמר עליהם אף כשרי ישכן לבטח
ושלום מלאך הסות כי פנחס הוא אליהו הנביא וכור למוב הוא
סנדלפו"ן חנקר' מלאך הברית שעושה הק"בה נישים על ידו כעין
הנלות הסר" יהי רצון לפני הק"בה שיבוא עתה הזמן שיקויים
הפסוק שאמר הנביא מלאכי ע"ה הנה אנכי שולח לכם את אליהו
הנביא לפני בוא יום ה' הגדול והנורא והשיב לב אבות על בנים
ולב בנים על אבותם יתברך" לעולם אמן ואמן:

פרק קמח

אמרנו שהן' חותמיות דיזיר הם משינים הקף כאמא
עילא' בן הם ו' שכים עילאי דיצלאין הם פכים
כמו גלגל המקדף יסוד בריח התיכת הסברית הקצה אל הקצה
דהיינו מקצה השמים עד קצת השמי' וג"ם ארנ"י שהוא ימין ושמאל
ואמצע עולה קנ"ה שמלכות היא מלכשת יזיר הן תחתוניות שלו
מכקום שכלה יסוד אמא וידע כי חיריס הם ארוכים ומתפשטים
למסה בנ' פרקים ומחבקים הכלה שאמר שאולי תחת לראשי
וימינו תחבקני' סה שאין כן בא"א שנ' בחם וישא אחרן את ידיו
על העם ויברכם וגאמר שאו ידיכם קודש שהוא כור אבא שבתוכו
יר ימין ראא"א וברכו את ידי"ך שהוא ו' שהריקו ברכה עליו
ככוונותיכם וכמו שהמקדף יוצא מפי אמא ע"י א"א לו' תחתוניות
דיזיר כן יוצא לו' תחתוניות דעוקבין ע"י דזיר בסוד ו' הקפודת
עיתו"ן הקפות והוא עגא רבא לשבר אחיזת הקליפות האוחזים
בת שב"ע לאהוא בבגדות הארץ וינערו רשעים ממנה וכן יש
תיקון בשלש עולמות ל"ת כי"ע להצילם משליטת ואחיזת הקליפות
כזמן שישראל עושים רצונו של מקום וכן בכל אדם ואדם ישלו
אור מקדף הכזיל אותו כפנינים רעים של הכזיקים וקורם
שלשים יום שלפני הסיתת סר צלם מעליהם ומאותו הזמן
עריום המיהה הולך כיגון ואנחת ואין שמחה לפניו כי הלב יודע
מרת נפשו ויעליו נאמר א"ך בצלם יתהלך איש אוכף שוא יעליו
בלאין הכמות כאשר נבאר בשער הצלם של הנשמת' על פסוק

שער קריה ארבע

ער שיהם היום וגמו חצללים תרי של רוח וגשפ אבל הצלם של
הנשמה תהא הולך למעלה ע"י מספרון כליל החותם שהוא א"ך
לחודש תשרי שנאמר א"ך בצלם יתהלך איש ואמר על כספרון
עבר סוב' בעבר ישאף צ"ל ומראו לפני הק"בה אם תקן כל יום
ויום תנתקק בוסח שתי"לו לחקן ובליל החותם שהיא קדם פיתתו
אינו קבוע בפקומו אלא תולך ושב ומראים לו פקומו כנ"ע אבל
שלשים יום קודם פיתתו תולך וספתלק ואינו תוזר עור כבוו שהוא
בזוהר ויחי זע"א אמור ועליו נאמר ימים יוצרו ונאמר ויקרבו ימי
ישראל למות ויהוא בסמ"ם גבראו מימיו ושנותיו רבר נש וראוי כל
בן אדם שלא יפגם שום יום מימי השנה כי כלם עיברים לפני
הק"בה ואם נפגמו מעניינין אותו כי המלבוש הוא החוסא שנאמר
וידיש כי ערומים הם ויכלו להם חסדיקים ונתן להם תש"י לבושי'
התחתונים כנזכר בזוהר שיר השירים בסוד לבושי אדם הראשון
ואם הם מקבלים והחמא צריך לכבסם בניתנם ער שיצא כתם
הנגע שנאמר וכבס את בגדיו ושהר אחר יכבס את הנגע ושהר
וכן אצל יהושע בן יהוצדק הכ"נ נאמר בזכריה ויהושע היה לבוש
בגדים צואים ועומד לפני המלאך ויען ויאמר אל התיעומדים לפניו
לאמר הסירו הבגדים הצואים מעליו ויאמר אליו ראה העברתי
מעליך עונך והלבש אותך מחלצות ויאמו מהצניף הטהור שיכו על ראשו
וישימו הצניף הטהור על ראשו וילבשוהו בגדים וגו' והצה"כ יש
לארם לבוש אחר מזיו אור עליון ולא היה בעה"ז חלק כסנט רק
אצל מרדכי ואסתר שנ' והלבש אסתר מלכות ולא אמר בגדי
כלכות אלא כאותה שעה זכותה לכסירת מלכות שהמלבושים
מלבוש בזה ולא לבוש הנשמי וכן מרדכי שנ' ומרדכי יצא בלבוש
מלכות ולמרנו פתום מן המפורש כי אשה וכעלת שניהם היו
שומרים בלבוש הזה ותקונו כי נקיבה תסובב נכר בעה"כ להחזיא
נשמות לגרים בגודע בזוהר שלח לך מהריש פתיחתא של גן ערן
דדור חברבר" ורי בזה לדיוות דבאון הסוד הזה אבל בפקומו
יפורש זה הענין כיאור רחב בסייעתא דשמיא יהי רצון שלפני
אכינו שכשמים להשיב לנו הבלבושים של הר סיני שנ' על ההר
ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב ואם פשה יחזיר האוהל
לישרא' שהוא עתה בחוץ לפחנה והוא אור בקף בכל שכן יחזיר
לנו האור פנימי והוא משל לבלי שמסלאין אותו פים מה שיכול
להביל נגנם בתוכו ותשאר נופל סביבותיו ונעשה אור בקף' וגא'
עליו" כרר יצחנו ואין עמו אל נכריתברך" לעולם אמן ואמן:

פרק קמט

ואתה שיש ה' חסרים זת' נבורות העולם ס"ר כאשר
פירשנו בפסוק הבל ס"ר תבין אין שם הוי"ה
הוא כנ"א משני פנים הראשון הוא בפשוטו כזה **יהו"ה** בורת
תיאון היו"ד היא עשרה רוממות על הה' חסרים זת' נבורות היוד"י
באבא ואמא ואות ה' רוממות על חמשה חסרים שהמשפים כנ"א
ואות ו' של"חדה הוא היסוד של יזיר אנפין הה"א אחרונה
היא בערך הה' נבורות שלקח אותם יסוד ו"א בפקדין לנקבי"ת
שנ' הדיה האוכל לנקדין על לארץ שהיא מלכות הנה לפניך כותבת
הוה אותי" וסמני שמצאנו חזיה אחרת כזה "ה ת"ו היסוד"א
סר"ת הפסוק יתהלל "המתהלל "השכל "ויזיע" והוא כנ"א עצמו
אסרתי לתניר לך איך התפשטות' בזיזיר והכוונ' היא כמו שאמרנו
כי"ר שהיה בפ"ש שהיה בערך הה' חסרים זת' נבורות "הרומזת
על ה'חסרים המתפשטים בנ"א וה' אחרונה רומזת על
ה'נבורות שלקח בפיקדין יסוד לנקביה והוא"ו הוא יסוד עצמו
נמצא שהחסרים שבין השם הראשון להשני חוא שלמות יסוד
למקום הדעת ליקח ות'נבורו'או כשרדדו הנבורות ליסוד ושניה'
אמת ויציב בערך השלישי העליון שעליה להשלים לדיזיר נקרא
עליית יסוד ובערך השלישי שנשאר בפקומו נקרא ירידת היסוד:

פרק קנ

אמרנו למעלה אותו השם היוצא מפסו' יהלל המתהלל
השכל וידוע אותי דהיינו הי"ר רוממות על ה'
חסרים"

שער קריית ארבע קנא

פרק קנא

פרק קנב

שער קריית ארבע

ותיהי לבני ותחת ומשה רבינו ע"ה שהיה כבחר מן האנושי עלה בדעתו לתקן עזן את עד קצתו לשהר האויר הדיוק הזה שמואל מתפלל ל"ע ובשם הזה שאמרנו התפלה מקום ובשם א"ל ה' הדיוק מכוון היות מקוף להר כיני ותקדש המקום של הר סיני על ידו בהבדר השקום שלו תתקדש כיון קדושה א' בכוונת חשם הנדר שהוא בא משמות אמא דהיינו משם ס' ג שלה והוא מי הכקורות המטהר מסאים ניתוני עולם התהו כי על ידה נעשה ס"ם פנים טמא וס"ם פנים מחוץ בסור שברי כלים כנדרש ברדוש עול"ם התחתו וכיוצא לתקן הכלי ברצון המאציל הכל ומכוונת קדושת הר סיני משך כוונתו לשהר את המדבר הגדול והנורא. מקום נחש זשרף ועקרב ממאן אשר אין בו מים לשהר מקומו להתליש כח צבא הטומאה והיה השר של המדבר חולך המוס בכללי ברול לפלאי ואלמלא זכיני לכנום מן המדבר הזה לא"י הדיינו שלא היו פתים ברשותו הדור המדבר תכף היה משתחר תאוי התינוק ומקודש בשהרת המדבר הזה כי היא נקראת מדבר העכים והיא גבול עם ורבים כגן אדם ומאב ויפיתוך ומזג יעפלק ויזכו בכולו אבל בעת העגל משכו שני כחות הטומאה של שוד והמוד כתוך אויר המדבר הזה ונתקלקל שם אלהים כל בניניא בפל מי גשהלק בשה מי' אמא מיל בנין של ונמשיכים שלוחי אשכם כמו שאומר הסבא בפר' משפטים ולכן אמרו עשה לנו אלהים הדיינו אלהים אחרים אשר ילכו לפנינו שלא יחזיר להם מקרמה רגא שום כת והליכה שכחו ותלשו מכת ליוב קדושת מר"ע וקרוש' רוד דעה השיגו תיות וכח ורשות לשוטם בהמדבר הזאת כמאז ומקדם והו שאמר דוד הע"ה בספר תילים ויסירו את בבדים בתבנית שור אוכל עשב שכחו אל מושיעם עשה גדולות במצרים שהוא סור שם אל הגלות בפיל ואן הק"ב עגני בבוד להחזיקם במוסר ולקדש המקום של המדבר חזה שכן אל עלה בקום עם הכולל כרפ"ישנו ונאמר שם וישא ידו להם להפיל אותם במדבר ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות נפוצה לפי את שרצונו של הק"ב חי"ת עלי משה רבינו ע"ה להעביר השוב מן הרע ולהיות השוב לבני אחרי לעזרו ויהלש כח הרע שיחזור כולו טוב. מנוחת ושבת לחי עולמים אהל. עין ויעגל גרם בש"ה. עיבוב טוב ברע שגירת וגבור עליו גלות שהוא עיבוב טוב ברע דהיינו עיבוב ישראל שהם מצד השוב ברע שהם האפו' הם מצד הרע. וזהו אומרו השבועה שנשבע הק"ב להפיל ורעם בגוים ולזרותם בארצות לתקן שבית אויר התיקון של אויר העפים. מאחר שלא זכינו לתקן אותה ע"י המדבר בגלים הנפלאות מחויבים אנו לתקן אותה בעיכוך הגלות המר הזה עד יחזקנו קושינו ועל כל זאת מחויבים אנחנו להיות בהדבר ניסוח המשיח ס' יום לתקן אותן ס' שנה מחרש מכת יראה האומות והמדבר הגדול והנורא אלקה אלה משיח ויורד להם הגון ושם ויפיחם. על פנם שעורו מקדם ושם עגלת. על יהם תוך אשא ע"י משה רבינו ע"ה שנים בחמדבר הגדול תקולח ע"ב ובו ארבע ירחן הם אות ס' אות ס' שם המפרש' אות כ' יכבוש קשקשנו כל העולם לתקן הגבר ואות התיקון עבד בשם את כל הגוים לעבדו ואו אחר יכות המשיח יחדש הק' בנו שלמנו ובנו מקום תניחם שמחר יחקדש והיה נוסף על גבולי הגן עדן עם הרשעים פושעי ישראל שכתוכה שעבו אשן על קדש יונתן בן עזיאל אחר אובלת לויתן חשאר הבר ויבן ללכת מחיל אל חיל יראו אלהים בציון נמצאו עם בתוך הגרקים ובם מן תפיזי אומות העולם שהיו מעמדים ביפות המשיח שהלא הי עוברים הש' מקודם כיבא משיח ויקראהו על קהעמים עם כתם יבו אל התפלה הגדולה בו לא בלה הקם יו על בל תיאוד ועל זה נאמר שוב ' לבל ותחת על כל מעשיו והוא כמשן ראבר בפרק חלק בסנהדרין ישובו רשעים לשאולה כל גוים שכחי אלהים אבל הסידי אומות העולם אינם בבלל שכחי אלהים ומהל שכן. פושעי ישראל שהיה להם תקות ק"ו ממפות החוב אחרי פוחרת מאחרי חכבה הנוע מת' יהיה להם תקות כי חני כלים והם אינם כלים דהיינו חני הקיתנם כלים והחורב בקדושת הגן עדיה שם מחול הקב"ת עם הנדיקים נביאו שמקום' עמהם בקושר ויחקדש ברוב רקעת הבניה שלהם בניחם כעיקים בוכים ורמעת הנדיקים עליהם והולכים דרך ניחנפרוקיים כהם פסוק עוברי בעמק הבכא מעין ישתוחו מורוב

פרק קנב

ואחר שהודיעתך שם הזה ופרשיהו עתה אני רוצה לגלות לך שם ק"ו המדרש שאומר מזמור לתני שיש מבריות

בניימם של חמחר המבחר עיונותיהם של הרהורי עבירי גם ברכו' יעשהו מפ"ת לנידמם הזה הגיכר עם ק"ק הכב"א שהם בוכים מחשבי ישראל על עונותיהם ומבריקים הרץ עליהם ומתודים אין לך תמנא שלא יכפיף הנירוי הזה וזה יוציל להם לעתיד לבוא וזו גם בארץ העפים יתקדש כקדושת בארץ ישראל בכיכוב רבים שיכם רבוא מישראל בגנר צבא העליונים שהם ס"רבוא וכנגר ס"רבוא כאוי מחניהן וכנגר ס"רבוא אחוי בחור וכנגר ס"ויבוא כוכבים וכנגר ס"רבוא שמות שיש לו לסנדלפון כשכתו על לכתפל והנגר ס' רבוא שמות שיש לו להק"בה בנדרש בפרקי היכלות של ר"כנ ולכן המספר ששים רבוא פכוון למיל ולמטה וקיים - חת המספר פרמיז נבול אלפנה ומכפל רשות המומאה עין זוהר ס"ויקפל על סוד הפסוק ויקם משה את האוהל בסור הרחיבי מקום אהלך ויחדותיך תוקי בכיכוב רבים משיח ישראל שילבו לקבץ נליות ולשהר ארץ העפים ולכן ארז"ל שא' יהיה ליעדיד לבוא כל כך גרולה כמו כל תקלם. בולו בפהרתו ואז יורד הק"בה הבדית חסקדש משפי ששים העליונים אשר כולו אש מעשה ירוי של הקב"ה וששמו כו ישראל כמלאכי הקודש המשרתים בשפי מרום וזהו תסקדש שעלה ברצונו של הקב"ה להורידו משפי מרוממים אחר יציאת מצרים ולכן הביר אותו משה רבינו ע"ה בשירתו הים שתן אל מקדשי" בתנו ירדך ולא ישלטו בו ידי אדם פעולם וזהו פמיכתו " מלוך לעולם ועד שראה ברוח הקודש שלא יורידו עד לעתיד אורות עין מיכת שנ'ועבר בים צרה ונו' ולעתיד לבוא יורידו הק"בה בתוכן שימלוך " לעול' ועד שהוא אחר ביאת משיח ולכן לא אמר י' מלך ו' מלך רק ימלוך חמבדך יכן וכמו שמלכותו קיים לעולם ועד ולנצח נצחים בך בנין בית המקדש שלו קיים לעולמי עד ולעולמי עולמים ומקשי יהיו חיים וקיימים לעולם ונשמורים שבראש הם הים וקיימים לעולם ועד מפני ששם ניצוץ מעצמותו ברוך תוא שאחר ויפח באפיו נשמת חיים וכל הנותה מעצמותו תוא נותה ועל הבנין הזה אומר המפסוק אם " לא יבנה בית קוא עמלי בוניו בו אום תרצת לדעת גדולת בנין בית המקדש תרע אותו מתוכרים ירושלים שנאמר שיבי אחיזת לילה חוטת אש כביכ ולכבוד אחזיה בתוכה נאום ירו"ד ומת חומותיה כך בית המקדש על אחזיה כמה וכמה תעל"ה נאמר גדול יהיה כבוד הבית האחרון מן הראשון כי מאחר ששיבי ברוך מקדשים היו בנין מעשה ידי אדם נקרא ראשון וכולל אותם בשם אחר ובית המקדש שיורד הק"ב משמי מרומם לישיבוד לבוא נקרא אחרון שכולו ויהיו ואינו מן הדאבי שיכלל אחרון בכלל בית ראשון ושני שהיו מעשה ידי אדם ואחר כלל ואחרת יעמוד העולמות לשני מנחת ראשונה בשם אחר הכתוב בש ואת יהיה עולם הנשמה וביום ההוא נאמר מזמור שיר ליום השבת שכולו טוב ומנוחת לחי עולמים ונאמר ביום ההוא יהיה ידו' אחד ושמו אחד תשא ורוח יובלעו בעולם הנשמה במקום תכמא ותכמא עצמו ליהם מעלה אל מעלה אחרת גדולה ורוממה לעולם נשמת אחרת שלמעלה תימנו כי הכמא עצמו הוא בנער הנשמה ראשונה רגילה כמו רוח לכן כולם יובלעו בכמה הראשונה ובעליה רגילה כלילה ולבן יהי במקום הוא חשוב אחר שעלה אל קודם שנברא העולם חיה הוא ושמו בלבד והוא עולם המלבוש שיחפוו בשלמים וכן בתן מרגן הגדרה נאמר " עת לעמו יתן " יברך את עמו בשלום וכן חשבון שם אדנ"י אל המלבוש

חשמל המלבוש נאה משפע אור המלבוש
ונקרא עריס של מר חדרב יתברך
" לעולם אמן ואמן ונאמר יהי
כבוד " לעולם הבא ישמח
" במעשיו:

שער רישא דזעיר אנפין

ותרתין רשין תאומין הפי׳ ועל זה נאמר והיה תמשכן אחר שפירושו שלם ותמים כלי־חסרון כך יהיה ביום ההוא ה׳ אחד ושמו אחד רהיינו נקבה משם הנקראת שם משמע העולה ר׳ עכים וכ׳ א׳ ותהיה זו בבנה משם הנרגל שהיא בינה הנקראת שם הנרגל שנאמר ומה תשאל לשכך הנרגל כי היא הסנדלת את אבירהם ויקפצים ומהשיכת נקראת שם הקטן אבל ליעתיד לבוא יהיו באבירהם וכצביונם ובקומתם ובצלמיהם שלם ותמים וזה גם בזה כמו שצמוחו וחכמתו הוא שאין לו תכונה כי יחודו כיחודו אלפסם ישוב שלימותו רהיינו ה׳ פרצופי נשמתו נתנה ולכן קדוש יאמר לו שם כל הצבוא לחיים בירושלים עם כל ה׳ פרצופי נשמתא יתברך ה׳ לעולם אמן ואמן׃

פרק שני

כלל גדול נקום בידך שתדע אנפין אפילו בזיקוקין לא היה לו כתר אלא אב״ד אלפי מאלפי אב״ד לא היה לו אלא כמוך אור חזיון וכלי כי אותה שהשלישות של אמא לזעיר לא היה אלא כסוד כתונת עור שהשפיל הוא עץ׃ הדיעדמוב ור״ש שהוא אלא כסוד כתונת עור שהשפיל הוא עץ׃ הדיעדמוב ור״ש שהוא׃ ודין אבל לפי כפר התיעדשל ר״ם שכתוב בתורה בתורה א״ה תהא סוד החזיון שבתוך האוזן החיצון ובכלי וכולו מסריס וכולו מהשאטר ויראו אלהים את האלדי כי טוב׳ ב׳ ולכן כתיב את שתי שמות ורע כן בכלים אלין שבתוכם׃ החזיון והזה נה כן ר״ע עיין לפי שלא שמחק עדיין כראוי עד שבאו אדרי החזיון ראו אלו שבכל הקיבוצים והחצר דהיינו שלשת ראשונות שכה בחשבון שלימות שבו דהיינו שבל״ת בב״ת נה״י׃ הדיר על זה שיהיו חכמתיים של זעיר וכל פרצופי׃ ובשוף הם חכמה ובינה שהם תוך להראש׃ כאשר בידעתי בקיקוי דקנא דאריך אנפין זה הקיקוני עין שני שנעשה הקיקוני שבתי אריך אנפין משבתי׳ רמלכות אדם קדמאה ראש הסלכות והחצר דהיינו שלשת ראשונות שכה נשארו בסקומם רק זה׳ והתשבחות שלה הם שבעה ימי בראשית הם נהלל בשרבעשר ספירות דאצילות והבחינה נקראת עתיק יומין שהם זה׳ ימים התעתיקים מסלכות אדם קדמון׃ אלה׳ ימים הללו נחלקים אל׳ מפירות כי הנהלנלתה כלולה משלשה שבעלה תתקבלים בהוכחה׃ והוספים עליהם באורם על׃ דרך היכל קודש קדש שבשבעה שלשה וכה שאירע לאכזת אריך לכנים ״ מיה כל מדברי לקשר אדם קדמון בעולם מאצילות שהי׳ אשר לעולם בלאו רבי ואור האין סוף ומאז תוך העתיק והכמתו׳ בינה׳ ראצילי׳ שהם אבא ואמא מלבישין את ארך אנפין הנקראת עתיק קדישא זה׳ ותתגלית שלו לבר על הדרך הנזכר למעלה הנקראים אבא ואמ״א שהוא ו׳ קצוות דאצילות שהם ו׳ ספירות מלבישים את אבא ואמא הו׳ התחתיות שלהם וכל קצה הוא צורת ו׳ הם ו׳ קצוות ״ם ו׳ הם ג׳ אל״ף הנה מתלבשת הבינה הנקראת מ׳ הנעשה אלו״ם דהיינו מ׳ ברוש אל״ף הנקבי דבו׳ אריך מלכים ראצילות שלבשה את זעיר הו׳ התחתיות שלו בסוד נקבה הסובב גבר והיינו חוזק וחורת איש פנים בפני׳ הנה דת׳ פרצופין דאצילות שהם עתיקא קדישא אבא ואמא זכ״ל לכל אחד הוא ישלנו פרצוף בפני עצמו כולן אותיות של אחד מאיר נותן חיים לכל העולמות שלמטה מפני נוהא׃ מציור בסוד פרצוף השמות הכתוב׳ אדם הכולל רם״ח איברים ושס״ה גידין ושם הוי׳ כמלל׳ אותם בסוד שאמרו בזוהר שמי עם ה׳ הוא שם״ה זכרי עם ו״ה תחורם״ה אכל בעל הרצון עצמו שהוא למעלה מעולם המלבוש ולפסרה שמנו ובתוכו וכביכול מה שהוא חסוכב כל עיגול הנעלמו׳ בסוד שנ׳ תנה זה עוסר אחר בחלינו משגית מן החלונות מציץ מן החרכים עליו גא׳ ומה דסות תעכרו לו אפילו השם לא יוצרך בו עצמו אלא ע״י התלוותו קצת בעולם המלבוש עם פירושיו שעליו אמרו חז״ל קורם שנברא העולד היה תוא ראינו בעל הרצון בלשון נוכח ושמו׳ ראיני עולם המלבוש שתחלת בו רצונו כ״ה שכן רצון עולה במנין שם״ו וסרי שאסרי הבחוב אצל הר סיני כי לא ראיתם כל תמונה זולתי קול דברים אתם שומעים מתוך האש אין תכונה שכתחשת ח׳ תמונת האזהרות של כל פרצוף ופרצוף אלא על היות קב״ה בעולם הנשמי הזה על הר סיני זמן רב ולא נשתנה ונתיבה תמונתו כמו המלאך בין שהיה למשה ו׳ ימים ראשונים שוב אינו יכול לעלות כי נתיבה נתגשם עד שכל אחר יכול לראותו כמו שאמרו בזוהר רות׃ וחדורדה הוא להראות אלהותו ורוב דיקוקו על כל המלאכים שפעמים נראת ופעמים אינו נראה ונישמה שליחותו על כל זאת אינו יכול לדור תיכ בבנה משם הנרגל ׳ יכים ראומים ונתר על זה שנא׳ פנים בפנים דבר ״ עם משה וכוראי ראתו כראיני כראי עמו כאשר ידבר איש אל ריעהו כפראה ולא בחידות והכן כת שנאמר וכל העם ראומים את הקולות עין ח״י בוטעם להיך והחלק טבעו כמו עצמותו וחכמתו הוא שאין לו תכונה כיחודו כיחודו אלפסם ישוב שלימותו רהיינו ה׳ פרצופי נשמתו נתנה ולכן קדוש יאמר לו עם כל הצבוא לחיים בירושלים עם כל ה׳ פרצופי נשמתא יתברך ה׳ לעולם אמן ואמן׃

פרק שני

כלל גדול נקום בידך שתדע אנפין אפילו בזיקוקין לא היה לו כתר אלא אב״ד אלפי מאלפי אב״ד לא היה לו אלא כסוד אור חזיון וכלי כי אותה שהשלישות של אמא לזעיר לא היה אלא כסוד כתונת עור שהשפיל הוא עץ׃ הדיעדמוב ור״ש שהוא׃ ודין אבל לפי כפר התיעדשל ר״ם שכתוב בתורה בתורה א״ה תהא סוד החזיון שבתוך האוזן החיצון ובכלי וכולו מסריס וכולו מהשאטר ויראו אלהים את האלדי כי טוב׳ ב׳ ולכן כתיב את שתי שמות ורע כן בכלים אלין שבתוכם׃ החזיון והזה נה כן ר״ע עיין לפי שלא שמחק עדיין כראוי עד שבאו אדרי החזיון ראו אלו שבכל הקיבוצים והחצר דהיינו שלשת ראשונות שכה בחשבון שלימות שבו דהיינו שבל״ת בב״ת נה״י׃ הדיר על זה שיהיו חכמתיים של זעיר וכל פרצופי׃ ובשוף הם חכמה ובינה שהם תוך להראש׃ כאשר בידעתי בקיקוי דקנא דאריך אנפין זה הקיקוני עין שני שנעשה הקיקוני שבתי אריך אנפין משבתי׳ רמלכות אדם קדמאה ראש הסלכות והחצר דהיינו שלשת ראשונות שכה נשארו בסקומם רק זה׳ והתשבחות שלה הם שבעה ימי בראשית הם נהלל בשרבעשר ספירות דאצילות והבחינה נקראת עתיק יומין שהם זה׳ ימים התעתיקים מסלכות אדם קדמון׃ אלה׳ ימים הללו נחלקים אל׳ מפירות כי הנהלנלתה כלולה משלשה שבעלה תתקבלים בהוכחה׃ והוספים עליהם באורם על׃ דרך היכל קודש קדש שבשבעה שלשה וכה שאירע לאכזת אריך לכנים ״ מיה כל מדברי לקשר אדם קדמון בעולם מאצילות שהי׳ אשר לעולם בלאו רבי ואור האין סוף ומאז תוך העתיק והכמתו׳ בינה׳ ראצילי׳ שהם אבא ואמא מלבישין את ארך אנפין הנקראת עתיק קדישא זה׳ ותתגלית שלו לבר על הדרך הנזכר למעלה הנקראים אבא ואמ״א שהוא ו׳ קצוות דאצילות שהם ו׳ ספירות מלבישים את אבא ואמא הו׳ התחתיות שלהם וכל קצה הוא צורת ו׳ הם ו׳ קצוות ״ם ו׳ הם ג׳ אל״ף הנה מתלבשת הבינה הנקראת מ׳ הנעשה אלו״ם דהיינו מ׳ ברוש אל״ף הנקבי דבו׳ אריך מלכים ראצילות שלבשה את זעיר הו׳ התחתיות שלו בסוד נקבה הסובב גבר והיינו חוזק וחורת איש פנים בפני׳ הנה דת׳ פרצופין דאצילות שהם עתיקא קדישא אבא ואמא זכ״ל לכל אחד הוא ישלנו פרצוף בפני עצמו כולן אותיות של אחד מאיר נותן חיים לכל העולמות שלמטה מפני נוהא׃ מציור בסוד פרצוף השמות הכתוב׳ אדם הכולל רם״ח איברים ושס״ה גידין ושם הוי׳ כמלל׳ אותם בסוד שאמרו בזוהר שמי עם ה׳ הוא שם״ה זכרי עם ו״ה תחורם״ה אכל בעל הרצון עצמו שהוא למעלה מעולם המלבוש ולפסרה שמנו ובתוכו וכביכול מה שהוא חסוכב כל עיגול הנעלמו׳ בסוד שנ׳ תנה זה עוסר אחר בחלינו משגית מן החלונות מציץ מן החרכים עליו גא׳ ומה דסות תעכרו לו אפילו השם לא יוצרך בו עצמו אלא ע״י התלוותו קצת בעולם המלבוש עם פירושיו שעליו אמרו חז״ל קורם שנברא העולד היה תוא ראינו בעל הרצון בלשון נוכח ושמו׳ ראיני עולם המלבוש שתחלת בו רצונו כ״ה שכן רצון עולה במנין שם״ו וסרי שאסרי הבחוב אצל הר סיני כי לא ראיתם כל תמונה זולתי קול דברים אתם שומעים מתוך האש אין תכונה שכתחשת ח׳ תמונת האזהרות של כל פרצוף ופרצוף אלא על היות קב״ה בעולם הנשמי הזה על הר סיני זמן רב ולא נשתנה ונתיבה תמונתו כמו המלאך בין שהיה למשה ו׳ ימים ראשונים שוב אינו יכול לעלות כי נתיבה נתגשם עד שכל אחר יכול לראותו כמו שאמרו בזוהר רות׃ וחדורדה הוא להראות אלהותו ורוב דיקוקו על כל המלאכים שפעמים נראת ופעמים אינו נראה ונישמה שליחותו על כל זאת אינו יכול לדור תיכ בבנה משם הנרגל ׳ יכים ראומים ונתר על זה שנא׳ פנים בפנים דבר ״ עם משה וכוראי ראתו כראיני כראי עמו כאשר ידבר איש אל ריעהו כפראה ולא בחידות והכן כת שנאמר וכל העם ראומים את הקולות עין ח״י בוטעם להיך והחלק טבעו כמו עצמותו וחכמתו הוא שאין לו תכונה כיחודו כיחודו אלפסם ישוב שלימותו רהיינו ה׳ פרצופי נשמתו נתנה ולכן קדוש יאמר לו עם כל הצבוא לחיים בירושלים עם כל ה׳ פרצופי נשמתא יתברך ה׳ לעולם אמן ואמן׃

פרק שלישי

ואלו המחין שאמרנו שנעשה מבנו ראשון של א״א אינם בתמידיות אלו והענין הוא כשנמנה ז״א על א״א שקולות אותו המסה ברגליו וכנה אותו ע״י אבא ואמא נתן שתור לזעיר שיהיו לו ששה קצוות דהיינו נה״י נת״ה איברים נרולים בקטנת איש ותתן למסירותיו דזעיר שתי שיעורים אחר בבחי׳ בפנימיו שהפנימי הוא נה״י שהם בו דרך עיקר ואותו שבבחי׳ הוא תבחי כינה ודעת וסכ״ש כתר עמהו ופירושו דמילתא כך היא כבר ידעת שו״א הוא תבור שש קצוות והוא נה״י מיבור אלו השש קצוות נקראים ז״א פירושו פנים קטן כמו נער כי ראשו קטן נמצא שנעשה ז״א הוא תבור שש קצוות כי כלי תכמה בינה ודעת אין בו אלא שאריך אנפין עשה לו בית קיבול כדי שיכול לקבל תכמה כינה ודעת והם בו.בסו דהולי בית קיבול הוא נפלוי סעם סנולתא והענין הוא שו״א להיות שאין לו מחין שהם תכמה כינה ודעת שהרי נער קטן אין בו דעת ואחר יניקתו הנדלתו ע״י פרקי נה״י ראמא נכנס לו הדעת מעם סעם והוסף בי נער אין לו זקן ואינו יכול להזדווג בו הקן התחתון בעליהן הליא שהכריחי אין לו זקן׃ כן זעיר אנפין כביכול נהיית שאין בו א״א המחין כמעשינו המובים אנו מסשיבים מאמא תבותין שהם סוד התפילין שנכתבים בפקום בעזרת קדושא בריך הוא ושכינתיה תהו סוד התפלין מ״ יקום יעקב כי קטן הוא ׳ כי אמא נקראת מ׳ מספר תשפח שערת

שעירית מיא דקיימא לשאלת' ויעקב הוא ו"א ו"ו אלהים אמרת וסלק עול' אור לי סוד נשס"ה רזת אפיט אריך אנפין הוא שמו הגדול יד"י נהוא סוד רזה הקדוש היוצא משתי נקודי הזוסם דאיהו פרדשקא היורד בא"ד שמו הגדול של עולם הפלכיתו דרך רזה אויר קדמון לקיים כי סה שנ' והשבית בצחצחות נפשך ועצמותיך יחלץ ותיית בגן רות וכסוג' כים אשר לא יכזבו מימיו והוא סוד אינן רעין דלא מתברשין לעלמין ולכזל תחזסם אני כתפלל אשר עליו נאסר ותהלתי אחפוס לך יגיל יעקב ישמח ישראל יתברך י' לעולם אמן ואמן:

פרק ר

ולהבין תיאך אפש' שהזיה זעיר בעל ששה קנוי לפי שעולם לא כצינו תינק כלא ראש רק כי זעיר לעולם הוא ביעל ששה קצוות ויש לו ראש גם כן אלא שאיברין קטני' ושעורו כפני ארם גדול יהיה מהכתפים ולמטה ולזה נקרא זעיר שאינן עשוי מדה כפני ארם גדול כי אם מהחזיות ולמטה שהם בחזיון קצוות ואורות הם אותם שנאמרו כשאכרו הכלים והשלש נשאכרו למעלה והזו שאמר הכתוב ואחיה אצלו אמן פי' חז"ל אומן מופלא אומן מוציע אמן מרגוע ואלו הם השלשה שנשאכרו למעלה נעשה כהם חלה דישן ושאר למס' חגל שאינו כל כך מסש שבנות מכנו ראש של זעיר ולכן אינו כל כך קטוע וגדול ואפ תיו השלש ראשונות קבועים בזעיר היה האורם בעינו פנים בהם אחר שאינם מקבלים תיקון אם היו אותיות כהם התיונים ולא היה לזעיר ח"ו תקום עתם כשהאורם חוסא אינו פנים בהם אחר שאינם קבועים בו אלא רשם מתלקים ואפילו בשש קצוות שבו כלכים אחוריו ואינו פנים כל פחו' בשלש כלבוד דמיא' וכנוקבא הנקודה התליתאי בחר רירת כלבר קבועה כה והיא כוללת י' רירה אין התנם מגיע שם אלא שבזמן התיכון היו חושפין חלטארין להזן בעדה בברכה הנוספת שתקנו כיבורי דהיינו ברכות המינים לפי שיעקר סוד כחר שלה היא מאחר כי באמא כן כתת היכנה הוא אותיות ביה וגם סלת ביבא שלת שם ארני השכון ס"ה שנאמר וה' בהיכ"ל קדשו"ס ספנו כל הארץ ואמרו חז"ל כל מקום שג' ו"ה הוא וכית רינו סוד זעיר נוקבא כי הזכר הוא יחסים והנקבה הוא רין ומלת היכ"ל ומלת ה"ס כל אחר יוצא אדני יוסר חיכל קדשו של ז"א ונוקבי' הוא שלכוש אבא ואמא ונעשה תוצת התנים וסוד סוד"ת ני' שם יהוריות" שיושבים שם ומסלילים שם תהן וכלח ז"א ונוקבי ומלת ארץ היא סוד שכינת שכה שם אלהים מלא באלפין עולם ארץ החיים שהוא אלהים חיים זסלק עולם ורי בעזי תנתזור לעיניניו אמנם פ' מרות אחרות של התפשטות קטת כלתון תוספות בה הזו שאמר הכתוב בשם זעיר ואהיה אצלו אמן שם היתי מתגדל ומי היה שם חנכת וכינה ודעת שהם מוסלא ומתגע ומדגנ ו"א אף אמן רבתא שהם פ' ספירות דכלולות שנשאוצ"ל בלעולה לסכה שאמרנו ולכן אכר רבתא שהם רוב התפשטות וגדלות קטנה ולינעיר לכוא לא יתעלמו לא ג' ראשונות דזעיר ולא ם' ספירות דכלולות לא כולם ישארו לספת בקישוטן דנצוצא מני כי באותו והזקלא יהיה סוזא מהקליפות של' ותרה ורוב הרעה יהר ויצרית בבקר יאכל עבן ושעשע יונק על חור פתן לא ירעו ולא ישחיתו בכל גבול תר קדשי ומלאה הארץ דעה את י' כמים לים מכסים יתברך י' לעולם אמן ואמן:

פרק ח

עתה יש לנו לכאר מה שאמרנו בשיר קריית אריכין כרשני זעיר דהיינו ראשו כהיכין נעשה צריך אתה לדעת סה שאמרנו שבתפארת זעיר יש שני שלישי הכר מגולים וגם אמרנו ששליש אחר כמסיק לעצמו והשלישי השני נעשה ממנו ראש נוקבא מכח הכליסה אשר בוקע האור לאחוריו סה חשליש עצמו שבוקע נאחוריו לקח קצתו כתר זעיר כי לא הוצרך כל השליש הזה של

הכר המגולה לראש נקבה אלא כחציו נעשה ראש בתר הקל וכחציו נעשה ראש כתר נוקבה ואינם' שאכרנו שכחציו נעשה ראש כתר זעיר אין הכוונה על חצי מכוון ממש אלא יתר מעט דהיינו ת"ת הוא יתר' מאותיות ה"א ואותו התלק הגדול לקח ראש כתר זעיר יתר מראש כתר נוקבה גם יתרת ששליש את' יש בת"ת זעיר מכוסה לפיכך חזה יכול לכנול שליש אחר שירד בהוכו בן החסרים ששם נשלם יסוד אמא שתה כשתמר האור סגולה בסוד אור סקוף גם זה חשליש הכסוי חזר מגולה ואינו צריך בולו לעיל השליש של ת"ת הנשאר מכוסה ונשאר חצי שליש סוד ההכר נ"כ כמו ששאר בגדולה וגבורה וכנצח והוד שליש וחצי אם כן סוד החצי שליש שהיה מכוסה עתה ששב כגולם עלה עם הזקני שליש המגולה שנעשה ממנו ראש נוקבא וכשניהם נעשה כתר של זעיר ובהיות שאמרנו למעלה שנה"ראמא נכנסו בתוך זעיר להגדיל נמצא כי עתה חצי ת"ת התחתון של אמא יכוא על הגלגלת ראש זעיר ונעשה גם כן ממנו כתר זעיר וסכל אלו הפרסי' שאמרנו נעשה ראשו והיינו סוה החצי התחתון של ת"ח אמא וסחחצי שליש הסכוסה הנעשה סגולה וסרוכו של אותו שליש המגולה אשר בקע שם ונעשה ממיקומו כתר נוקבא מאחוריו ולכן באה הסלכות בסוד אותה פסיעה שכסוף וא"ו שבתוך אותת ח' כמכואר בשער קרי ארנע בסוד אושים פסיעה לבר חוא מפני שאות"כ בהגדלה היתה צריכה לבנוא ולהיות באחורי זעיר בגודל כי שם ביתה ולכן נשארה שכה בחצים הזאו מזורה שם אל האחור של הזאו ובאשר נתארכו ג' אחרונות של הוא"ו ע"י הגדלה שהם נה"י דזעיר בגודל אז נשארה היא באחוריים שלחם. והטעם שיצאה נוקבא מאחוריו ולא מלפניו פנים כפנים מפני שהאחוריים הוא רין ובדינים יש אחיזת מהתיונים והקליפות לכן יצאת מאחוריים כדי שלא יהיה אחיזת להם מתקו"ך צירופי אלהים אשר הם באחוריים של זעיר ונוקבא ובאחוריים של כל פרצוף עד סוף העשיה ואלו נקראים אלהים קדושים שג' כי אלהים קדושים הוא והם כתוב הקדושה בכל מקום ויצאו שמות של חול משברי כלים היינו נקב"א צירופי אלהים אחרים בסוד כל המוסקף גורע מהם הנקראים גוירן דמרולא החזקים את מי שאינו ראוי לעלות והם נקראים דינים אשר מהם יצאו שמות הכישוף והקליפות והם כפש אחריהם כגוי הכילות של כי"ת שכא והם מחחלים מחיכלי נוקבא דבריאה ובאחוזי אחורים הללו נחלו עוא ויעזאל לכן נקראים אחורים ורעי חושך ולא אור כי הקב"ה ברא טוב וברא רע אוי"ר וחוש"ך ועל זה אמרו משבחים בכל יום יצר אור וכורא חשך ועושה שלום ויעזאל הם כתרי כותות הטומאה ואם הם יזכתקו עם נקבוביהי הם השרי נשי וזנות שבאו ל שסח"ע ונפלו תחת רגליו ונכנעו שנאמר אז תבואנה שתים זונות ל הכלך ולא יקומו לכן והם נשחיתים של שנים אנשים כרגלי הר"ש שחיו נקיאין בכשיף וחרשין והם רזיו סנבורו שא ועוו כאשר נבא בסקומו בסייעת דקב"ה ושביעתיה:

פרק ו

למח חשני פרצופין זעיר ונוקבא הם דבוקים אחור באחור כדים הזוזו כרי שאולקם אחרים לא יהאחזו בהם ויתעוין כי האחוריים אסרנו הם סוד אלהים והם ק"ך צירופי אלהים והם ער סוף העשיה כבמאור בסקומו ושם אחריהם כאים הקליפות ונמשכים משם בסוף כל העשיה והם נקראים אלקים אחרי בערך אלו הקך אלהים שהם אלהים חיים דקדושה והנה כשיש ת"ו חוטאי נבללים אלו האלהים אחרים כשרשם בסוד האלהים הקדושים שבאחוריים ועל ידי כללוחם בשרשם הם יונקים מן השכינה וזהו סוד כל אחיזת החיצונים בקדושה כי אינם אוחזי' רק על ידי כללות בשרשם ולא שהם ח"ו נבנסין בעצם וזהו סוד הפסוק קרו ערו ער חיסוד בה כי אלו האלהים שרשם מיין נוקבין שכיסוד תנוקבא כי הם ת' גבורות ה' אותיות אלהים ובאשר רוצה הסלכות להגדיל כיין נוקבין נכללים כל האלהים של הקדוש שם כיסוד שכה ובשיש פנם ח"ו אז אחזין אלהים אחרים בשרשם ונכללים עסהם ואע"פ שהם אינם נבנסין ח"ו על כל זאת יונקין בסוד הכללות והוא שאמר הכתוב ושפחה כי תירש גבירתה כי צריך העליון מזוג עם רשפחתו כביכול בסוד הנזכר ומזה תבין סוד תפא הבועל ארמית קנאין מונעין

שער רישא דזעיר אנפין

סעודתן כו' להבריח ואל הנדריך עם. השפחה כי על זה נאמר השפחה כי תירש גבירתה והוא שאומר הכתוב יצרו יצר היסוד נאמר שם סניגר הפגם בבי"כול וחזו שאפור הכתוב אלהים באו גדים בגולתיך פי' כי החיצונים הנקראים אלהים אחרים ' . הם נאחזים באלהים דקדושה ועל ידי כן באו תוך נהלה הקודש ולזה אמר אלהים ולא אמר " והנה היוחס אחור באחור ספני שהם רגי' ויהיצאי ממנו אליה ואז נרבקים בי הינקה נשאר רבוק באילן ואשר משם יצא וחזה בחיותם את"כ במוד חוזק פנים בפנים היה ראוי שיהיו לחרבק בפור החפרים התלוים ממנו אליה אך הסיבה הזאת שהם מלובשים מאורות אבא ואמא ואז הרגין נבנינים בי אורחות' נקראים חירות היובל חירות משעבוד מלכיות ובזהרים משם הוא של גרלות שנ' כו אני"ת אני הוא ולא אחר אין עור מלבדו כתיב ואמתי אני" הוא שמי וכלהי לאת"ל לא אתן תוא לאחר וארבא בו בנבנים תקליפות ולעתיד לבוא אורות החירות ויובל ראשא יבניעו את כל עבא המזמאה עד קמתו אשר לא יוסיפו עוד בני עולה לינצח את ישראל בכראשונה שנ' בשנת היובל הזה"ת תשובו איש אל אחוזתו ואיש אל משפחתו תשובו שכל אחד בישראל יריע משפחתו ושכמו וכל הסורות לא יתעלמו מהם ומהד הגרלת יחזרו ולא יסורו עוד משקומם שהם שם חירת עצמו משם ולא נחזי הקטנות שהם שם אלהים שנ' היות כיום ההוא יהיה ידי"ת את' ושמו אחר והבנים ומהמכים יסורו מסבואות הקרושה והסרכבה שנאמ' ולא יכנף עוד מוריך והיו עיניך רואות את מוריך ואזנר תגל' כמר י' וראו כל בשר יחדיו ונאמר הנה אלהינו זה קיתו לו ונגל ונשמחה: בישועתו ויתברך ' לעולם אמן ואמן:

פרק ז

אכרנו שיגאה נוקבא מאחוריו כנגר סבורו של זעיר להגן מן האויב שנ' חשיב "אחור "יסיגו "פני

אויב ר"א אימא והיא נוקבא של זעיר אימא תהאת וראי שהיא יסיגו רבתיב נעבה שגל לימינך בכתם אופיר ונקראת פוכת וכרכ' ושפחה למי שיש לו אשה ראי"ד ואפרו חז"ל שפי שאין לו אשה שורה בלא חום"ח וכו' ובוראי היא לוחשבה נשנבה להצילו מאחיז' הקליפות הרצים לאחוז בהאלהים ירושים לפ"כן הוצרך הכאצי"ל ב"ה להשיבה אחיר כאציל"ות. ספני האויב להגן מכסנו ונתן כוח שאחז"ל מיגול' לא היתה חטה פניכה שר לבית כיון שחי באחריים אין זעיר יכול להציל בת יבית התפילה וכ"ם היא יוצאה מאחוריו ובאה בפ"ו ואז זעיר בכ בא ומליאה ומיושיה מאיר זעיר הנקרא חטה ואם תאמר היה ראוי לזה הסיבה לצא' ביהיושיע ברי שלא יהיה להה אחיזה בראשו ולא מכין תרתי לבר אלא בראשו ול' שפרוזק לאת בגן בעדו מן העיולך תחת החור שבעורף עד תחה אחת" שאינה אלא תאת ושבירתה מיעטת שכן ראשו של זעיר סני ליה בחכי אבל מכל מקום יש להם קצת יניקה ואין הארה מרחוק מחשערות של זעיר של הראש שהוא ענול ומחעורף מן החור שבעורף בסיבה תפאינו כאשר נבאר בעזרת קב"ה ושבינתי ומחשערות דנוקבא וגם ראשה הזה ענול גם אחא' שהם רבוקים אחור באחור ובוחל א' לשניהם אך אינם ממש בחבוק אחור באחו' מכל וכל כי כין חזרותן וכין השוקים שם יש חלל ושם יש אחיזת להיצונים שהם הקליפות וגם בין החבחיים ובעורף של נוקבא ואם אתה מתלמד נרים שיניך להם למפח איזה תאוה ואחיזה להזיקן התקסים או להקליפות ואם יקראך ק"ש כתקנו אז נותן רשות בין הרבוקים ומסלא אותו החלל שהם עליון משמות של גדלות שאין להחיצונים אחיזה כו ' ואם תאמר הית ראוי להיות שיהיה זעיר מכוסה מכל צדדיו ותראש שלהם לא יהיה ענול ברי שלא יהיו להחיצונים אחיזה ויש לומר שכך היה ביונת הבאציל הכל כ"ה ליהן לחם להיה בבני נש ויהיכן גרסין לכלבא משלחנו של מם"ה כ"ה ולכן כראש זעיר שם שורש הקליפו' תנאחדים בשניה' השחורים עלו אך מראשו ונקבא שם שורש חרעים לבר משערותיה שהם ארוסות והנה הסבראה הוא להיפך · כי היה מן הראוי שהרגינים שהם יותר דקים מהקליפו' שהם עבים יהיה שרש מן ראש נוקבא שהיא אינה רקה כל כך בכו זעיר אבל הסיבה הוא כי ראות הכאציל עליון שורש הרעים שהם בראשו ולזעיר היו רעים קשים מאוד כי רעין דזכורא קשיים ותקיפים ברישא כי הם מוחין מכחינות נה"י ותבונה שהיא נוקבא והיו הרעים קשים מתגברים ונאחזים מאור בזכן מוחי קטנות וכן אם שורש הקליפות למטה בראש הנוקבא אשר בכל הקליפות מוכפים אותה בהסוסק בשושנה כן הוחזיק בן זעיר בין הבנין היו נאחזים הסיר ח"ו והיה משם נתרב התועם ולכן רצת הסאצי"ל זעיר"ן בתכסתו לשכש הסבראה הזו ושורש הקליפות יהיו ינוקבי שם יחד ' דכורא אשר האור בא להם מרחוק ואין להם יכול להתאחז לבסה בראש"ן בכוח אם היו למטה בראש הנוקבא כן שרש הרעין דאבסה ברישא ונבא יהיו הרעין מסוחקין ומשוח אחיז באפרכסת לשמוע רברי רחי עתיק ומציא כי בלם הקרסות נכחות לכבן וישרים למתאי רעת ומציכים לך באור לתיקוני הראש של זעיר אריך' שסקצתם ביאורתי לך בשערים שכתבתי על כל ואת באן מקומם ממש ובות תרע ומחלוקן מת שבין ראשו של זעיר לראשו של אריך אנפין ואני נמחלי זעיראי רמן חבריא בן לא' החסיר מהר' יעקב אלחנן זלה"ה אחזלה פני המעין לבל יסבר כבראי מת שקשה להולמו כי הסבראה בהם אולת מתעה החזיקה ורבה · הנזקים אלא ילך למארי סרן ורזין ראוריתא ויבארם על אמתם ולא יסמך על שכלו כי אלו המחות הם מתוכים ומתוסים כאלף עקבן כי יש כות הפרק בסת חילוקים עם שאר מספרים של תלמידי האר"י זלה"ה למי שאינו בקי בהם אדעת הנמנעים אבל למי שבקי בהם ידעין אותם על אמתחם ברוך שבחר בהם ובמשנתם לא יקשה לו שום קושיא כ"שלא אלא רבני ם"ו האר"י זלה"ה הם למסברות נאות מבעלי אמ"פות אתן נתנו מרע"ח נאמן אחר ואני המילתי לך " עזר רצון אלהים ברוב מחרוץ ענני באמת ישעך על עיני ואזים פלאות מתורתיך ואשאב מים אולפן חרחץ האוריתא בששון ממעיני הישועה ונאמר ובלאות הארץ דעת את " כמים לים מכסים יחברך יי לעולם אמן ואמן:

פרק ח

קודם שנאבר תראש של זעיר אנפין נז' תיקוניו וט' תיקוניו של הזקן תקרוש וחשערות של ראשו זעיר אריתא לרעת שראשו נעשה מרעין תקעין כוסן הקטנות והנה ראוי שיהיה כי כל אחיזת החיצונים הם ממר חמוחין של קטנות שהם מוד אלהי"ם ששת מוחין והם ששה אלהים רחיצו שלשה אלהים מאבא ושלשה אלהים מאימא בסוד שבעולות אות ה' מחין ונעשה נ"מחין בנה"י שלהם בן הוא בקטנות · והנה המוחין חללו סחם יונקים היצונים ולכן ראוי לתקן אלו המוחין ולחפשיך המוחין דנולו ברי שיסורו וישבתו החיצונים שהוא סור ' תרוויהו ' חסרים זה' נסורות שהם נכרתים מאחיזתם וכוצים הקליפות · וכן גם כן מוחין דנוקבא הם גם כן ממוד שם אלהים ולעתים בשהקליפות אוחזים בו אפילו שם אלהים אינו שלם כי שתי אותיות "ה הם מתכסים בעלמים משם אלהים ונשאר אלם שאינו מדברכלל כביכול ואינו משורר ואינו עולת שיר כי בעתים משוררים מהלכים וכל רבדוני הוא סוד מין נוקבא של לפור התחתונים באומרו פלוני בני אומר כך והוא סוד שאומ"ל במכסת ערוכין אלו ואלו דברי אלהים חיים דברי האומרים מחמירין מחמירין אומר הש"י יונתן בני כך הוא אומר לעזר בני כך הוא אומר אבא ש"מ הלכה כבית הלל כין שכתב בית שמאי לשם שמי' כמו בית הלל ראוי להקב"ת להזיאו מן השמוק להזית מ"מ נוקבין תחו סוד רבור ושרחה והוא בחנת הפסוק נאלמתי דומיה מי באשר הוא דומיה שהוא דו"מ י"ת שאותיות י"ת מאלהים דומם ואינו מתגלים בשביל החיצונים אז נאלמתי ושאר מאלהים אלם ובפרט עתה בגלותינו שאנו בו נאמר נאלמתי דומיה וחזר הזעיר לקטנותו והענין הוא שבל עיקר הכוח חשורשו הוא שם י"ת שבאלהי' שהם יסוד ישראל סבא ויסוד תבונה שהם סוף שם י"ת והזיהו יוד אבא ה' אמא וכשיוכר ושרשי תבונין ישאר אלם באשר יבואו שורש המוחין שהם י"ת באלהים אז יתוקן שם אלהים קטנות ואז היא הגרלה הראשונה של אלהים בשוש ואת"כ צריך לגדל שנית והוא להלאות שם אלהים בתילואין שהם בחילי יוסין שהוא מוח חכמה דזעיר בקטנות ואלהים דלהלן בכינה שלו ואלהים בשלמין בסות

נפתוי הרעת הלפי שכרעה דוגיר כלולים ה' חמרים וה' נבורות לכן מלוי אלפין שלו האלף יש לה שני צירים הראשון יו"ד למעלה ויו"ד למטה וא"ו באמצע כזה אֵ כנגד ה' חמרים שבו משם אלהים עצמו שהאלף הנשגב יו"ד למעלה וא"ו באמצע ולה למטה כזה אֵ שהיא כנגד הנבורה סור תרלת שהיא דל"ת ויציה בסור נלחת יהו"ה ע"ח מעני לפי שתרלת נתנה כמלה יחודה כין שם הוית לא לשכח ולא מרמז על הנבורות ה' מיוחס וחסרון הלבנה והיא עלה ויורדת עם ישראל · וכן קב"ה שלעמו אנכי בצרה · וכן כתר תפוחין כי גרים מתוכים אתם עמרי ואמור ואמר אמר כוכים כתוך הגולה ותחזר לעיניכם כרעי חזה שאמרנו יש אחיזת הקליפו' סוד חמץ ושאור של פסח שהם כסוד העבור כי שם אלהים עולה שאור רחיצו במלוי יוחיל עולה ש וכריבוען ר' והלף היא כנגד שם אלהים עצמו ושאר הוא בתורה חסר וא"ו ולזה נפסח אנו מזהירין שלא לאכול לא שאור ולא חמץ כדי שלא ישלטו החיצונים מפני שהיניקה היא במוחין של קטנות תניך להשמר גם כן מהרגים שלא יהיה להם שם אחיזה לכן פרעה הרשע לא היה יודע כלום משם היה כל ימי גלות מצרים שלא באו מוחי נרלות ואפילו שם אלהים הקדוש היה צריך תיקון בסוד ד"ו ס"ת של אלהים ולכן היתה הנבורות הדינין ונלחת קושי השעבור ולזה אמר מי ה' אשר אשמע בקולו לא ידעתי את ה' כי זה השם הדין מחזק את לבו שלא ישלח את בני אלהים ולוקחת עמה פנים של אחיה דהיינו כוכ"ו ולא אהיה עצמה וצריך שתדע כי הגדלה והרחמים נר נין תגרכים אנו להתפלל עליהם והוא רחום יכפר עון ולא ישחית ונו ולא יעיר כל חמתו ומשני טיפין דינין הם פר מנצפ"ך עם שכ"ח ר נין של נער נערי"ה ואר לו למי הפוע בהם ולזה הקן · הק מנתר ויעקב ערכית ובזמן שליפת תרעין יכתיב כל צדיקא עצמו ידאג על הגלות נכפרס כיום שני שה"א כנגד מדת הנבו ה של ועיר שבו מקטרג אשמראי וסיתתו רש לו רשות לחבל · ונאני ישראל על מי שכהרידן עליו ברקיע וכיי חמשי שהוא בנגד הור שבו מקטרג שרו של עשו ובהם ישביץ בכשפים ביה דין עליון ותחתון להחמיד התקידה שנ' ואתקדשו לרגעים ונחזור לעיניניו כיום שני וחמשי ישכון במשפט כיום דין עליון ותחתון להחמיד התקידה והבחינה שנ' ואתקדנו לבקריס ולרגעים תבחנונו ואשר יש שעות כיום שהם דין ויש שעות של רחמים לכן תימים וסלאכים מסתנים עליהם רעים וטובים וכן תחרשים ובמקומם אבארים והוא צריך מאוד לאוחם המתלים בשמות לירע איזה שעה ואיזה זם ואיזה תורש הן לפעלה טובה הן לפעלה רעה דהיינו לצלן והו שאמר שלמה המלך ע"ה לכל יש עת ומעמן עמן ועת חפשם שהוא נקב ה' ר"א ולא למעלה מהשמש ובן אמר עת לדבר ועת למות ר' עתים טובים ר' עתים רעים ר' ימים שהלבנה כמלואה ר' ימים שהלבנה בחסרונה וכן הדין של הפקידה וחבחינה ואדם נדון ככל יום · אם אינו חוזר בתשובה בי הקב"ה מחכה אם יחזור בתשובה לנסל הנזידה שנגזרה עליו בראש השנה שעבר שאירו בזעיר אנפין נ"ן מדורי רחמים של ארך אנפין שיהיו לו בם כן נ"ן כאשר אבאר ונם השערות של ארך שהם לבנים הם סלבנים השחרוה של שערות ר"א ואז נא"אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג · לבינו ואם יאריכו כתולע כצמר יהיו ואז בודאי הרשעים המצירים לישראל נמחקים ונעשים פוטה לישראל ואם חטא חקיד גדול כל צורריו יתגיירו כנגד ר' יחורה חסיד ז"ל כל מי שהיה מצערו היה מתגייר מהנקף ותמחי קדושתו הכסחתן את כל הדינים · כי יהוא היה מכתרי אותו הדור והעולם עמד כוכותו ונמר בתענית כל ימיו ואם' ביום שבת קודש לפי שהאבילה התנה מצינרת אותו והתענית חיה לו ענג גדול ונק"פ הדין נשלם בפועלי און עמו של כמאל שהוא נופל לנחלין עליה ועל עמיה בכור קח אשר שברו איבי היחודים לשלוח בהם ונהפוך הוא ושלשו היחודים באויביהם כרצונם · כי סמאל דהוא הנחש הקדמוני אינו נפרד מקטרונו אלא ער שנשלם המיתה דחסנא לצלן ובכתשובתו של בר ישראל הוא נורם שנשלם

נאסר וילך הת"ה שנתן עצמו כיד גלות מצרים נל"כתו חוזר לארץ שכלם ר"ו דוגיר יד מצרים שכלכה בכיתה והו אומרו מתוכוכת ברסך ופי' מתוך הקליפות שנקראים ס"ת כוס"ת ברסך רם נירות ודם מוהר · וכאשר יצאו ישראל מכצרים נפסק חרם והתחילו החסרים והנבורות לירד מהרגון למטה · וכשבאו שני אוירות מקיפין מוריד הה' חסרים מיסור של כיות שהוא שליש ה"ת ו"א ונם להוריד הנבורות ד' צרף אור מקף נמצא שהחסרים מנבורות לכל אחר יש לו שני אוחות מקיפין דהיינו ל' חסרים מקיף אחר ולה' נבורות מקיף אחר שהם שכיעה לחסרים ושבעה לנבורות הם י"ד ונם י"ר אחרים ללאה ולרחל ו"ר ליעקב ת' נבורות שמקבלת רחל הם נין הכי מ"פ יום שהם ז' שבועות כלל העולה מזה שראשו של זוגיר ושערותיו והנרון שלו נבנו מרעים רכים כאשר אבאר ולא כמו חפרי ראשו של ארך אנפין ולבן נקרא מצח של זוגיר אנפין מצחא תקיפא מארי נחת קרבין שנאמר ה' כנבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה ריע אף יצרית על אויביו יתנבר · ואלמלא המוחי נרלות של הוא"ו אי אפשר לעלם להתקיים וכיון שכאו שלשרי שמות הוה אל השלשה אלהים דאמא הם בני של"ו או זוגיר ישב בשלום ובשלוה בי מספני ריוב הדינין תקיכן כל העולמות ת"ו כינתו ואמו' זאת מקונן זוגיר אנפין ואוכר שלו ת' חי ויפרעה"י שהוא מנצפ"ך עולה מנפר א"מנרוי רמשק והא כפל הדינין רחמנא לצלן והדינין אינן נמתקים אלא בשרשם · כי כל זמן שהם מתפשטין ת"ו נאחזים בהם החיצוני' הם רעים וכשחשרשם ואיר בהם י"נ מכלין ואר ך אוהם מתבטלים ונמתקים ונפרם בשבוע ומן שליפתם הדיני לעת ערב בו תרפש כל חיתו יער רחיינו מנחה ועיניה נופלי שתי מפי דינין למפה המרליקים אש הנדנה והרשעים נר נין תגרכים אנו להתפלל עליהם והוא רחום יכפר עון ולא ישחית ונו ולא יעיר כל חמתו ומשני טיפין דינין הם פר מנצפ"ך עם שכ"ח ר נין של נער נערי"ה ואר לו למי הפוע בהם ולזה הקן · הק מנתר ויעקב ערכית ובזמן שליפת תרעין יכתיב כל צדיקא עצמו ידאג על הגלות נכפרס כיום שני שה"א כנגד מדת הנבו ה של ועיר שבו מקטרג אשמראי וסיתתו רש לו רשות לחבל · ונאני ישראל על מי שכהרידן עליו ברקיע וכיי חמשי שהוא בנגד הור שבו מקטרג שרו של עשו ובהם ישביץ בכשפים ביה דין עליון ותחתון להחמיד התקידה שנ' ואתקדשו לרגעים ונחזור לעיניניו כיום שני וחמשי ישכון במשפט כיום דין עליון ותחתון להחמיד התקידה והבחינה שנ' ואתקדנו לבקריס ולרגעים תבחנונו ואשר יש שעות כיום שהם דין ויש שעות של רחמים לכן תימים וסלאכים מסתנים עליהם רעים וטובים וכן תחרשים ובמקומם אבארים והוא צריך מאוד לאוחם המתלים בשמות לירע איזה שעה ואיזה זם ואיזה תורש הן לפעלה טובה הן לפעלה רעה דהיינו לצלן והו שאמר שלמה המלך ע"ה לכל יש עת ומעמן עמן ועת חפשם שהוא נקב ה' ר"א ולא למעלה מהשמש ובן אמר עת לדבר ועת למות ר' עתים טובים ר' עתים רעים ר' ימים שהלבנה כמלואה ר' ימים שהלבנה בחסרונה וכן הדין של הפקידה וחבחינה ואדם נדון ככל יום · אם אינו חוזר בתשובה בי הקב"ה מחכה אם יחזור בתשובה לנסל הנזידה שנגזרה עליו בראש השנה שעבר שאירו בזעיר אנפין נ"ן מדורי רחמים של ארך אנפין שיהיו לו בם כן נ"ן כאשר אבאר ונם השערות של ארך שהם לבנים הם סלבנים השחרוה של שערות ר"א ואז נא"אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג · לבינו ואם יאריכו כתולע כצמר יהיו ואז בודאי הרשעים המצירים לישראל נמחקים ונעשים פוטה לישראל ואם חטא חקיד גדול כל צורריו יתגיירו כנגד ר' יחורה חסיד ז"ל כל מי שהיה מצערו היה מתגייר מהנקף ותמחי קדושתו הכסחתן את כל הדינים · כי יהוא היה מכתרי אותו הדור והעולם עמד כוכותו ונמר בתענית כל ימיו ואם' ביום שבת קודש לפי שהאבילה התנה מצינרת אותו והתענית חיה לו ענג גדול ונק"פ הדין נשלם בפועלי און עמו של כמאל שהוא נופל לנחלין עליה ועל עמיה בכור קח אשר שברו איבי היחודים לשלוח בהם ונהפוך הוא ושלשו היחודים באויביהם כרצונם · כי סמאל דהוא הנחש הקדמוני אינו נפרד מקטרונו אלא ער שנשלם המיתה דחסנא לצלן ובכתשובתו של בר ישראל הוא נורם שנשלם

תרין

בלא קטיגא כלל והשתא תבריישא קב"ה יהיב לי אמוותא תשקל לי ויהיב לי עד כאן המאמר וכה שאמר והשתא תבריישא קב"ה יהיב לי אמוותא ותשקל לי ויהיב לי חיננין הוא כתוב על מה שאמר בזוהר ישקני בלקו"נ דף ת"ת ח"ל עד דהוה אמלי ואיהו תר מטא לנבי רבי אליעזר שרא"ת וקא כצצמצא קמיה אמר רבי אליעזר יהא כשרה היה תדיר בשל"ת וזל ואיט"ל היה הא חבריי אתאן לגבך ואנא עמכון ניכוא יתרחיש לית לתלת' יסתי ולא יגעיל עליה ודאי ולא ירהוט אזן אזלן לגבה אחיב וכבא אחריא ואמר לא דרישא מביא וכאיש בעיני כני על תר רמוזא סליא דאתחיב תתחיב ויסתי שבתי' פי' הנרין שתחן תתח תמיי של רבי אליעזר הוא רמוז מלא תחיה ורבי יסי דקיקיון שמו שאכר ומסבר המעשה אחר זה עיר שבנ רבי אליעזר עם חבריו הלכו שם ונתגלו אותו בסימנים תר נדיא בנו של רבי יסי דקיקיון שבבת ש"ן רמעין ונם הרבי יסי התגיבול סיר מלאך המות שרצה לישקר אותו קח תגולם ותק"ב"ה נתן תחיתו לנרין הליטר בני נשמ וכ"כ שנה וחסיפו לו כן הספרים ללכר ממנו נדיא רלית הורה שבתוב כב"כ אותיות מוא הערבית שעשה קב"ה שיבוא אחר כ"כ שנים כלי איהוד ויכוב כי המלאך המות ל"א ארצה לפצר אותו טן חרון כמו שאמרנו למעלה שהמית צריכה להיותה נשלמת כי חבי ארחוי דרשע עלאה ותתא שיט הלך טן הרחוק עיר שנתן לו הק"ב"ה בתוך תתחתונאה שהיה ר' יסי אדם חשוב נתן הקב"ה בי אדם תותיו תמוחה וכל זה רומז שיין בת"ח הבעביר על מידותיו מושך המחזיק מריקב דארך לו"א עיר שנעשה נס הוא ע"י מרוח בקרבנה דיקי' נכוח הוא ורב חסר מפח כלפי חסר ופעביר נס כן על כרותיו ועושה עמו לפני משורות הדין ותהו סוד פאות"ל בסבכת יכמות משה רבן אפר את כפר יכיך אסלא ואת אסרת הגני יוסיף על יסך חמש עשרה שנה אכל איזן חכיפין רכליין עיניך עיני חשכל דיחקק כלפי האריאיתא בפור עין לא ראתה אלהים זולתיך יעשה לפחכה לו כר"א ואיהו חכת את איוב בדברים הם מדוייקים בפסוק כפלת יוסיף שהוא נפחר וסלח היקבי הוא נוכח דהוה ליה למים' אוסיף שפרפו על ז"א שאמר הנני על עצמו שאוסיף לו ימים אכל אי אינו ברשעלי אלא כיד ארך אנפין שהוא יוסיף על ימיך ושנו דוקא שגם לי יתוספו ימים" קב"ם ע"ג כבילתין דרחמי בפור יומו של הקב"ה אלף שנה שהוי ו"א כשסקבל מא"א היסי קדם ואז נקרא ורב חסר מפח כלפי חסר ואלו תנדקי' זכו שלא ניתן דינם ופשפסם ביד ע"א מנהדרין הישפים בחיכל זכות וספפרון אב"ד שלהם כמאמר רשב"י כליקי דיינאי לאתר ולא ידעינא לאן אתר זכו דהוו ידעינא דדיינאי לא אתפסר למלאכי עילאה אלא קב"ה דין דיינאי דהנין מכבלתי רמלכא עילאה נמי לזכותא תדיר שב' ורב חסר מפח כלפי חסר ומסתי הוא ומסתי אריכות ימים הוא חלוי באריך שהוא עצמו לשון אריכות השניים בפור ביום אכלך ממנו ממות ואצל המלאכי' היום הוא כ"ר שנות ואצל אריך הוא אלף שנה תיניר מקבל אותם כאריך" עיין בשער התשיעי הנקרא שער הלה דישן פרק ב"ח ותראה נפלאות בעניין תשובת אדם הראשון ומחצא ניאורו על נכון מה ששייך לנאין ישסע תנם ויוסיף לקח" ועל אותו הפריין אומר שם בזוהר ס"בלק אמר רבי אבא לר' אליעזר מאי הני תוחנא סני כמה דחסינא אם ליח יהוה ראי אתאת כשלאותיה דרבי יסי חסי ראיתו בבי מרעיה דרעי' כוחאי יונק דאשתזב וחלופא אתיהב עליה ואחסי פי' פריין אתייהב עלוי ונחרפא ועל זה אומר הפסוק ותאנני א' ואחרפא ויכות הפסקנכון רבי יוסי חסיו שנה והודאה לקב"ה על' שעשק אורחו פירי פלאך המות ועיבא לו שנתן לו משבנות אחרים בעדיו' נכן אצל בני יעקב ע"ה שנעשה ערב בעדו רשב"י ע"ה עיין שער ב' ויקו ומר הפריין סבאר גם כן בזוהר בראשית בפ"ד ש"ב אותיות של רב המנחא סבא ע"ה כאות חפ"א שעלתה לפני קב"ה ואברה ליה ניחא קמך דיתבר בי עלמא כי אני פרו' ובי"אנו לסברי עלמא אמר להיאת אות ר"ל הפריין תוא סוב אכל אם לא תירי עין מתעלה אינוצריך פריין ולכן אמר לה תקב"ה אכל בך אתרשי' פשע בפסיריו בנוונא דתויא דמתי ואיעל רישית בין נטיפה הכי מאן דחב כפוף רישיה ואפיק ידי עב"ל בפ' בראשית ב"נ דף ה' עכור ב' על ה' וסיי ושי הוא כי כוונת חפ"א בעליית לפני הקב"ה עיקר סיעתה היה כפני חיותה פדות לשון פריין הוא קיום הגילם שיפרה

את החוטאים סרדה שחת ולכן בי יברא העולם ' והשיב ל"ר הקב"ה טיעותך הוא על קיוחך פריין אם אמרת בשלמא שאתה חפדה לנסרי בלי תמורה היה ראוי ראתברי העול' כך אבל אין אתה בלי תמורה אלא פריין בתמורה פפש כמו שכר אחר שנותן פיעה ליסרפין היא ומשכיו או שנותן אחר בעבורו שיקבוה כו ואין זה נקרא פריין שלם ותו שאמר לה הקב"ה אני נקראתי ישועה שפשפין ישועה לנסרי ולא פרוה זה התה זה כמו הפעש שהזכרתי הסובא כאור ס' כלק על ר' יוסי דקיקיון אשר נשה למות ובא בנו ינוקא בן ח' שנים וכבה עליו ש"ע רמעין ואז עלו אותן הש"ע רמעין לעניי יחברך ואז נפנו ונפרו ב"ר שלם עלה ותראוהו טן חפרה והמלאך המות לא רצה להניח ולפטרו לילך מאצלו עד כי לקח כעדו בתפורתו' ג' אנשים ואלו שאכר הכתוב פרעה כרדה שחת כמאחי כופר פי' אם פרוה אותו שלא מת רבי יוסי ופפני שכנאחי כופר בעדו' ג' אנשים ולכן אמר לה הקב"ה להפא אדאה אינך פורה כי אם בתפורתה כנחש תנחש ותחר לכוקמו כך אתה כפופה הראש שלך בפנים כוח פ' שראשה פסיר וגנח ואהו פכש כמו הנחש תנוחך ופסס את עצמו בדרך כין חורי גוש עפר ופפער עצמו בפרעתו ואחר כך אתה פראה סיפני פוחרה שאתה פריין ונפרה ואת לקחת את חפורתו עיין פרק ס"א של שער שש הקר' שער עולם התחתונה ומבאכה ששייך עוד לעניין חזה ושם תרחה ארץ צמאונך וזהו הסוד שאמר רזר הסע"ה במזמו"ל ס"א כי עמך הפלית ולא עם כ"ד ע"א כנהדרין של המלאכים למען תודה שחסיר יחיה יראתו על פניכ' להקביר על מידותיך ואז גם הוא יעבור על פרוחיו ואומר כתוב על כל פנים יחל ישראל אל ' חא הכלך תעיין כי עם " החסר כי' מכילין דרחמי ואם איבכם דאוי' שהקב"ה כעצמו ירין דיניכם הנקרא כשם יחו"ר תיעשו תשובה ואעפ"י שנגנר עליכ' ת"ם פת ישלכם רקוה בפריין וזהו שאמר הכתוב והרבת עפו פרו"ח ונאמר ואתן ארצ"ם תחחיך בכוונת האל תקרי אדם לא אדי' ולכן אמר והוא יפד"ם את ישראל מכל עוונותיו כלומר בזה האופן תוא פודת את ישראל מכל המקטרגים העומדים לפניו י"ת לקטרג כי מכל עבירה נעשה מקטרג אחר' ותוא כאלו נאמר והוא יפדה את ישראל מבל המקטרגים והמשחיתים שאינם רוצים בילך מן הדין עד שיתתרצו ישלם על שנאי ישראל ע"י פריין שבארצנו ולכן אמר קו"ח ל"קותה נפשי ולרבני החלתי שהוא ירין דיניי ולא המלאכים ואני סיהל להמסק שלו שנ' ולדברו הוחלתי והחסר הוא נרול מאור עד שאתו"ל אצל ישראל כתשבה כפיעש' דמי והוא שאומר המסוק לך ת' החסר כי אתה תשלם לאיש כפיעשי"ה ר"ייקא ולא מיעשה מסש אעפ"י שאינו אלא כתשבה חחושב לו כאלו עיאותו אין לך חסר גרול כזה שאיני רבר היכוכו מת שאין בן בתשבה רעה חוץ כיני' שבתשבתה צריך השובה גרולה כי על הכל הקב"ה כוחל ואינו מוחל על כעור שמו אלא בתשובה גרולה ראמר ר"ש על שלש עבירות עלי ע' ועל נילוי עריות ועל שפיכות דמים והקב"ה מכל רשעונותיו נוחר כי עשה התשובה חפורה ונקשה פאור שעמר בעתר ניתן ועשה חעניה ק"ל פעם ' בענר ח' נכורות שהם עיני ועיר שקלקל כאשר אפרש בפקומו כפעיית' דשמיא ' יצא לנו פנרון ריין כומן הנלות ז"א עביר נרמיה כמאן דרמכן כביכול כמבואר בתרנים מגילת אסתר על פסוק בלילה ההוא נדרה שנת המלך וסור שינת הוא שהמחוא מפחלקים כראשי ולהשניה בתחתונים שנ' אסר בלילה ההוא נדרה שנת המלך ואח"ל שנת כלכו של עולם והיינן תקיעין פחלחמים כלחם החרב תסתפכה בפרוץ שכאחתי למעלת כפור תפוך הוא הדיבו ז"א ע"י אמא שנקראת ת"א שנ' ועבר הלוי תוא וע"י אורך שנקרא נ"כ הוא פתלבנים ריבו ומסתקים אותו ואח"כ תקב"ה ישב מכסא דין על כסא רחמי שנמתק' דיבו כמו שכאחתי בשערי' חקורים ואז כל הדיבי' נרפבו על צוואי שנאיבו כומן שפלת חסן פיבן לשמחת ומאכל ליום טוב ויהיבו עת אשר שלי"ם ארם באים לריע לו וראי ועל זה נא' עת אשר סברו אויבי היהודים לשלוט בהם ונתפוך הוא ושלטו ה'הודים בשונאיהם ברצונם אבל קודם שפלת חמן נסתלקו המוחין שחזרו את"כ בימי הישועה והנם הנזכרים בכתוב ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר וא"ל אחרה זו תורה ושכחתה זה י"ט וששון זו מילה ויקר אלו

תפילין ויש לשאול מרוע קשר אלו האורכין כצורת שכנגד חכמים כאן והבזהה כי הזרה כאבא שכן נקבלת הכתרת של לעילא · זו תורה שם סוד באבא מלה מהיסוד ולך אל תפילין שהם המוחין וכל אלו הבחינות נכנסים בשכינה עתה כיון וכבל שכן ב"א של עזרה למה תיקן תיקונא ישראל שיש לעיניים שלו נכניע דעקא הנורמים שינה כה שאין בן לארץ אנפין שאין לי עפעפים ולא שיך בו שינה שנקרא עקא פקיחא ולא נים נעשה תדירא · שנא' הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל" אל יראיו למחלים לחסדו עין דיוקא ולא כתיב עיני שאין בו בחינה שמא] בנדרש בפקיחו שביארתיו דו צדקו יגיל יעקב ישכח ישרא] ובשכחתגל' האורת אריך אנפין למסה אז הדינין דעיר הקדושים נעשים תרב להאומות העולם שהם שוב לישראל" ודע להאומות שאמר הנה תרבי על אדום תרב שנאמר ובאו האלות האלה על אויבך ועל שאביך אשר ירפוך והוא סוד אמרם ל' אין בן דוד בא עד שיהיה הדור כולו זכאי או כולו חייב כמו אתל כרובי ותתייבו כלייה" וירנורו על שונאי ישרא] שכתו' ובוכרתם לעשות התשובה ואז יבאו כל הדינין כולם ויתחפצו לכור לירצה האדום הכתכאה מנחש לסטה להבות את האומות אז יקויים פסוק רותה בשמים תרבי ונ

רישא דועיר אנפין קכו

חכמו אנחה שאלתי מאת י' לשאוב לנו אלפין תרתין דאורייתא
פאותן רזין של עתיק יומין • אשר יחגלו על ידי משיח הנמשח
בשמן משחת קודש שיבוא בקרוב שכינתו אמן כען אזי זה נא ושאבתם
מים בששון ממעיני הישועה ואין מים אלא תורה שנאמר כל צמא
לכו למים ואין מעיני הישועה אלא תורתו של משיח הם הרזין
שכתוב אותם עתיק יומין וגזר עליהם שלא יתגלו עד בואו
הגאל והוא יהודי הישועה לישראל ואותן הרזין נקראים
מעיני הישועה כי הם הישועה ואותנו מסכנות חושך העתיק מחסכני
המבדילי' אשר עלינו כרזין דאורייתא ובאותן השמות יסייע
וידושע את ישראל • וכן תרגם יונתן על פסוק ושאבתם מים ונו'
אלפין חכמין דאורייתא דיקי וסגיעי תרגום של התורה שלא
שמע אזן אדם מעולם ואזי תפלתי לך י' עת רצון אלהים ברוב
חסדך ענני באמת ישעך שהם מעיני הישועה שהוא אמת ושורש
ישעך וכיון שיהו גלו סודותיו ואריך נם הארתיו יתגלו לספרי
בזמן הגאולה ותהו השעם שנגזר שלא לגלות הסודות ולא יתגלו
חשלמות קודם זמן חעת רצון בסוד השבעתי אתכם שלא יגלו
את חסוד • ובזה תעוררו את האחבה קודם שתתעוררו מצדכם תרצון
ועל זה הבני מחיר את בשרכם כצבאות או כאילות השדה • ועל
זה נעשו רבים ומחוץ לזה שולטים חסדות בגאוה ובזה ולא
בחשוקה וחסדת חשוק גדול בבני ותעניה יראה גדולה ושאהה
בגבוא את רבים כמו שפגינו אצל ס"ן חרב סחר"ה חיים ויסל
ע"ה תלמידו של נסבי"ם סורינו ורבינו אור שבעת חימים האר"י
זלה"ה שאמר"ל לא ראה לגלות לו רזין דאורייתא ואסרלי שך
כאן חתים שבאתו לא • אוך ראוי לגלות לך יותר מיד נתפלש
בשק באפר כל חלילת ובכה בכייה גדולה כל חלילה לפני קב"ה
ושבועתיה שיחנו לו רחמים וחן וחסר בעיני האר"י זלה"ה רבו
פישובו אליו בבקר שאל ירחה אותו יתר חשעה הם"בה חפילתו
ויאה בת קול שאל יבוע ממנו שום סור מכל מה שישאל • ולא
מפו חחכמים שברור הוא חסקרבים עצמם ל מחכמתו חזאת
בגאוה גדולה מאוד יתר כי הגדילו לחשוב שום ישמע מרבו חקדוש
הספר או מדף ועמוד הראשון הוא יתפאר כעצמו שיש לו תבנה
ושכל ודיעה בספר יותר מרבו ואינו צריך לשמוע יותר מלבקל
מרבו ויהוא בעיניו חלמיד ורבו צריך לו ויפער פיו לבלי חקלדן
בשכלו כה שלא שמע אזן מעולם ומה שעלה פרוחו וחכל
אוזות קנאת איש מרעות חמשיל עליו משל חקרפתי כמו יחוא
בן נפשי שנכתר בכתר חכלוכה על נרם על חסעלת ונא עליו
כי בשנתן יתנו קדחבמעי שמעדיהיה אינם מחים אל לבם ליתן
ולחלק סילות לבעל מעלות ולחקטין עצמם כרבר חכם וסעל
שאין כהם ומה שלא חלק ל"בה לחם סתר סיני ועליהם נא'מר
חכמים בעיניהם • וראוי למנוע מהם רזין דאורייתא אם לא יכיר
בו שהוא שותה בצמא את מרחוניו ובכבייה וחשק גדול ואיע"פ
שיהיה מן חגדולים אשר בארץ כי אין אנו יודעים לחלק מעלות
בני עליה אשר הם מוסתרים כי חעליונים בקש"ו הם חתעלומים
כיקה"ב תחו שארע"ל עולם חשק ראיתי ואסר לו אביו חיין כני
עולם כרור ראית שכן צריך להזות ובכר פשוט הוא שאין לו חלק
בעולם חבוי שהסה"ר של שם הזה ואפילו בת של חזה אין
לו שהיא הנשמה עצמה דאמא ת' עילאה דיוקי כי כשאשיג רבי
אליעזר בנו של רשב"י ע"ה הנשמה חקדושה עשת רשב"י ע"ה
סעורה גדולה ועל ידי"ה נשמה שכאה בארבע נפלין ונשר חדה
יורק מה שלא ידע אדם מעולם וחיה מניר עתידות ואפילו ועיה
דיקיר שהוא ישל שם הזה אין לו נבה כן ולא זו אלא אף זו ואפילו
ח' של אלא תעלת אין לו כי עולם האצילי כולו יקראו ח"פרעופין
של הנשמה עלמה שהוא כולו עולם הסוד וראוי לזכר שאין לו
נשמה אלא מעשיה שהוא עולם חמשה וכל עולם כליל מת'
פרעופין נמצא שיחידה ורוח ונשמה ורוח ונפש הם בעשיה עצמה
וכל אחר כולל מכלם • לכן אין נשמה רומה לחבירתה ומה גם
עוה שמתרחקים מחכמת קבלת משה כמו שאומר חזהר תרע
ס' תרו דף ס"ה ע"ב ח"ל וכחמ' דיית מלבא משיחא בסוף גלוחא
כיתראה דאחסר ביה הן עוד היום גדול (בסוד יומו של הקב"ה
אלף שנה הם אלף של שנת גלות אלף החמשי שהוא כנגד הוד שב'
והודי נהלן עלי לכשחזות הואסר בל חיום רמז וכן הוא כמ"שקודי
לא ישלטו עמסין בישראל יחיר מאלף שנין נסוד האלף לך שלמה
שהוא חול שהם האלף שנין של גלות ארום) ונחזור לספר הזוהר
ולא יכלה יעוד הנפינו וחקח לו חיבת נומא • כנוזר'דאיתן דספר
תורה • אוריימא יהיה נניהו רילית ברדא בתראה • וכח אכתסר
כגוונא דנה בתיבה ההה אזיל על סייא חבי האי ר"ל משה רבינו
ע"ה אזיל בין ערב רב דאינון סים חזידוני ונניהו שלו הוא בין אותן
הרשעים שברגלו של משה כשהוא בין החותים ובסוף גלוחא
בתראה שוי ליה הקב"ה למשה בתאי תיבה דאזיל בגלוחא ומנא
לן דבסוף גלוחא אייתי ליה הה"ר ותשם אותו בסוף ר"ל ל חקרי
סוף אלא סוף פי'בסוף הגלות ועל ההוא סוף כתיב והיה באחרית
חימים ושבח עד י' אלחיך (ושכיתא אתקריאת אחרית חימים
בסוד שבעה ימי השבוע) והיא השביעי משבעת חימים הנ'בתוכו
לך ח'חגדולה והגבורה ונו'בגוזר ותשם אותו בסוף • דהיינו בסוף
ס'שנין בתראין דגלוחא לקבליהו עלו ישראל למוף ס'שנין דאולו
ישראל בסרבריא לארעא דישראל בתחוא זכנא כי רם י' ושמל
יראה ותתצב אותותו סרחוק דא חכמת רליה שב'אסור לחכמים
אחותו את (חזא סור חכמה תתאה שב'ואיש כי יקח את אחותו
חסר חיא של א"א המזווג)ואחצב • ביה וירא י' ויחיצב • סרחוק
ספרחוק חביא לחכה • ועוד חתעב אחותו דא חכמ'שהיא חכמת
הקבלה סודי'התורה סרחוק. (שהם מסש רזין דאוריימא)סרחוק
בהחוא זמנא סתרחקים ישראל מחכמת קבלת משה ואחרחקא
איהי מיניהו(כאשר אבאר בסאסר שני מחיקונים שאביא אור
זה חמבאר מבאר שם ולית מאן דיתקר לה באלין מרות לגבי
בעלה)ובהחוא זמנא ותרר בת פרעה לרחיץ על חיאור נתחא
פרת חרין לקפרנא על ישראל ואיתרחיצה בדמא דישרא' דאינון
דמים סיצה דלהך דאינון חייתן ומולא על סב"א ויתהוה אור
דאינון ערב רב כן כל אותן דעלמא סחייעין עליהו דישראל
לאשקאה לון מן עלמא ובולא על סבא דהחוא אור ר"ל לפי
שאינם עוסקין בחכמת קבלת משה לזווג אשת י' לבעלה •
כי הוא זווג סביאי מאור • ועוד בתקוני'זוהר חדש דף ו' ע"ב פתח
ואסר ובו'דוא בת פרעה הות בגלוחא ולית בכו מאן דיתיער לגבה
לרצאה לה לגבי בעלה ולא עוד אלא כמה מאריי מ דרשות דאינו
חברין לגבייכו צוחין בכל יומא ולילא באוריימא בע"ם בתורה
בלמה קאמרין ואמחין בה בבלכין דאסרין הב חב כגוונא דניחוב
דצחה הב חב הה'ר לעלוקין שהן בנה'ם הב חב (בלה חישבל
בפרשת דרכים אזה הב הב לחשוף נשמות וניחום צוח בעצמו
חב הב חזו סוד שתי בנות ופירשתי ענין חכלב בסקום אחר) חכ
לן שנחרא בעלמא רין חב לן עוחרא בעלמא ראתי כמא דאוקמו
למוד חזהר חרכה ניחנו לך שכר חרכה • ולית מאן דישרשל
באוריימא למלקא שבינתא בה מן גלוחא ולחברא לה עם בעלה
דאינן אפיסין ענין סתיסין לבא ובגן רא קלא נפיק בכל לילא
כר נפק ק"ם בנ"ע רסלקן נשפחין קמיה וההוא קלא. אסרי סא
אקרא זל ואיתא לן דישראל באוריימא לחברא שבינתא עם
קב"ה כגוונא דזוג דאמר אמן אחן שיגה לעיני ולעפעפי חנומת
עד אמצא מקום לי'למשכנות לאביר יעקב • ואיתו חנו משפחרל
באוריימא לחברא אמא דאסתר בה חל חפוש חורת אסן עם
בעלה דיא שבינתא מסטרא דחסר אתקריאת נטלות חסרים
לישראל וכסטרא דגבורה אתקריאת עקידת קרבנא • וכסטרא
דעמודא דאמצעיתא אתקריאת תורה ולית מאן דיתער לה כלין
מרות לגבי בעל'הת"ר אין מנחל לה מכל אחבי כל דעיה בנדו בה
חיו לה לאחרים בתיובתא וקושיא ומחלוקת בתורה שבע"פ וכו'
ואחסר בחן ויסרוח את חיחם בעבודה קשה דא קושיא בחוסר
דא ק"ו ובלבנים בליבן חהלכות וכו'ומדו זוא שא"א להגיע אל
עסק חתורה אלא ע"י קשיות בדוחק גדול כי חקליפה מעבבתן
חסובב'ואור של תורה שבע"פ לא יצאו אלא בסבין קשין ולבן בשחה חקב"ה
ברחא דמלכא חורה שבע"פ לא יצאו אלא בסבין קשין ולבן ויסרוח
את חיחם בקושיות עד שיצאו חסים דאוריימא רבים בשם יבדו
אחת

שער רישא דזעיר אנפין

אחת בלי הפסק ואז יצאו הרצון דאוריירתא משעתי תורה שבעל פה
אין צורך להסדושא גדולה של הקדושה אלא כל פשוטו חבף
מדי עליו מבואר כי הרצון הם עיקר לכסה הפסק הלכה והא כך וכה
שפונם למעלת אם לא יעשה כרברי הכמים מה תלוי בעיקר סור
הרצון התורה ומכל יהיה כמאחרי ע' משיח ח' הנפשה בשמן משחת
קודש ובפרם שיהגלו עמו עולמות היתר של הוידה תנסתרים
מאתנו עד עתה דאמתר כיה הסתר אסתיר פני מהם אראה מה
אפריהם ' וידוע כי כל פרשה ותרשה סדרותיה אין להם סוף כי
כל אור רוחני אין לו גבול רק הנסתר בפרום ע' רוח הקדש' שנם
לו אין שיעור ונכלל כמו שאמר האריל' אלו הדיתי דודש
שמוני' רמזני' בלי נתם' לא יכולתי לסיים מת שליפרתי עתה ברגע
הזה בפ' בלע' ובאתתן ובפרם מה שהוכ' לעלו' בלי סעקר אחרי פותנו
למקומו הראוי לו אם לומר רזי התורה כי מי שלא עסק בחכמת
זו בשעת מיתתו אע"פ שיש בידו תורה ומעשים טובים יפויבי ראש
השרפים רמה אותו להוץ מהשרפים שהם תחתיו כלום יש להכם
שש כנפים שורפים אותו כהבלי בנפיהם ותחר זסתחרפש ותחרים
ושורפים אותו וכן נידון עד שסתגלגל רחמיו של הקב"ה עליו
וכוראו מעם אחרת והם הנשמו' החושקות בחכם' זו שלקו מקדמת
דנא ' וכל זה אי יכול לאדבקה ולא אדביק הוא נידון על זה כי
פנם בהל"ר של השם ואת זה צריך להקן כאשר אבאר כעגן
הנשמה בהיכלי בריאה בסייעתא דשמייא ואני נפתלי בן לא"א
הסיגר מוהר"ר יעקב אלתגן זלה"ה אחיל לתשוותא ' להאיר אותי
ע' מאריחניך הרצין ברצין דאוריירתא ינ"ל יעקב ישמח ישראל
יתברך ' לעולם אמן ואמן :

פרק עשירי

עתח נ'אר הז'תיקוני' שבגולגלתא ד"א ותראה התילוק והבדל
שיש בין תיקוני גולגלתא ד"א לתיקוני דגולגלתא דא"א :
התיקון הראשון של זעיר אנפין נקרא :

גולגלתא תקיפא

אמר ר' שמעון לחבריא השתא אתתקנו ואתבתנו דעתא
(ביחודים ושפות ובונו' שמסר להם) לאתתקן תיקוני
דא"א הך יתלבש ההין יתלבש בתיקוני מתיקוני עתיק יומין קדיש'
דקדישין שסירא דסמירין מסיר' מכלא (ואומר חפה קדוש קדיש'
דקדישין בגנר חכמת אדם קדמון הנסתרת בכלכות דלית שב' ' '
בחכמה יסר ארץ ' במשל האדם הכותב ביד והתיבה שותפם
כשכלי מצדיך לכתוב בי הכתיבה באת מן הסות כן כאן החכמה
היא נותנת פעולה ומיצור למלכות א"ק לפעול כאשר בארנו
בשער אדם קדמון סתם בפרק תשיעי ואומרו מסירא דמסירין
בגנר א"ק סתימאת שיהור שלו נסתר בחכמת א"ק סתם ואומרו
שסירא דכלא הוא הוא אין קוף הבא מן יסור של המלבוש בגוונ'
במקומו) ותחזר לאדרא קדישא דהשתא הוכתא עלייכו למגזר
דינא קשסא"ת יאה ושפירא ולאתתקנא כל תיקוני' על בוריהם'
בי ראשו של זעיר נתקן מרינן של אמת כי אוזלת הוא באמת
ואהוה פעמים אחיה עולה אמת לאמיתי הדינין של ספרא אחרא
ונקראו עוות הדין שב' בהם והתעותו אנשי חיל דקאי על עשרת
תרוני מלוכת שבעשה להם עוות גדול כמשפט הקליפו' של דמת' נ
נפ"ש שגרמו אורות העשרת שבפים שכברו את יוסף אף על פי
שגרינו של הק"ב היה דין אם לא ידעו מות שום דבר שהם '
ניצוצות של קרי שיצאו מן יוסף הצדיק ע"ה וקבלום החיצוני' ויצאו
אחר החזקן בכתר עיבור עשרת השבטים שכברו את יוסף בזמן
ששכ ש וירה קרוו בינן הדור ונהרגו להעלות מין נוקבין ואמרו
יאה ושקיבא על שיש בו דין ורחמים שהוא לבן ואדום אין אדם
נתפר לפרא' דק אם שניני לבנים ואדומים כן בזעיר יש בו רחמים
לכרחו ודין לברי נראה בו שב' רחל' צ"ה ואדום רגול מרכבה מרי
שאין כן בא"א שהוא לבן לבר נוכר בו ועליו נא' מעין גנים כאר
מים חיים ונולים מן לבנון' ונא' הנה הסוק הזה חלבנון' שהרינ'
מחלבנים ומחקים שם ' ונם הגולגלתא שלו נעשית מרינים קשים
עד שהוא קשה כי גולגלתא דא"א נעשית מחזורות רבות שבארנו
בפרק י"ג של שער דזלרא דרישין ונם מכח הבקיעי'

יקרא לקריה ר"ל לכנוש ללבושין כי רבי יוחנן קרא למאניה
סכברוחיה שהלבוש נורס כיפי שלא יהלולו בו בני אדם והגילוי
נודם ויליהא • ואסברו למעבד יקרא ליקרי'תוא זעיר שהוא סלבוש
שני • תקין ומכין ואפיק מבנינא דקרדינותא חד ניצוצא נשב ביה
ואתתקן ואסלק רעותי' ואתפשט לתלת מאה ושבעין עיבר וניצוצא
קאים ושארי נפיק אוירא רביא ומתגלגלא ואתפשט ונפיק חד
גולגלת'תקינא לארבע כסדרן וכו' אוירא רביא אשתאיב ניצוצ'
ואתאחד ואתכליל בית ס"ר א"א אתפסר כיה ובנין האי גולגלת'
אתפשט כסדרי ואשי אוירא והוא פניי דמסתיין ופשיא
ברוחא דנגיז בהאי גולגלת'אתפשטו אשא מספר תר ואוד'רביא
קאים עליה מהאי ספר ואשא רביא קאים מהאי ספר מאי אשא
הכא א"א לאו הוא אשא אבל כתינא רא דאתכליל באוירא רביא
נהיר למאתן ושבעין עלמין ודינא מסתרי אשתכח ובגין כך האי
גולגלתא אתקרי גולגלתא תקינא ופידושו הוא כל התיקונים של
ז"א נקשו מרישא תורה הוה שהוא אריך הנקרא רישא תורה
ובשרצ'לתקן תיקוני ראשו כדי לקשו'כיסוי ולבוש לכיסוי הראשין
וללבשו כיסוי שני' היה כתקן ומניה ניצוץ אחר מכרוך הגבורו'
אנקרא בנינא דקרדינותא והוא הניצוץ אל שא אשר גולד סמנו
השתירות כשולי הסרחשת • כן הוא לסגלה יורד כנצ"ץ אך שהוא
ניצוץ הגבורות אשר מהכשה אותיותיו גולדים ויוצאים שם אלהים
והוא הניצוץ אשר סמנה גולד השתירות של שערות הגלגלתא
דז"א מה"ב אלהים שבתוך הגלגלת' ופ"ך דינים כאשר אבאר וכל
שמות אלהים סכאן יוצאים והוא התוהך האלף של אין לשני' כדי
שיהיו שני י"ו לצורתן לספסר אלהים וכעתקיא כמתקים אכל
כשיורדים לכפה פועלים פעולתם בז"א אכל יורד עמהם שם
אל סימן ושמ"ם של תפסח דא"א שפלואיהם עולים ש"ע נהורין
הוא הספסר תנ'כהמאסר שלפנינו וכן יורדים עמהם סלוי שם
ס"ג ורכינה שהוא אריך עצמה וכל רבי חיזרד סלמעל' תמ"ב כסוד
עשר כדא"ת ברקיע מהימנ' אבנא למשקל בת דא ' חדיזו עשר
ועשר פעמים ל"ו שהוא פלוי ס"ג הנ'עלה כמנין ש"ע נהורין
לאכפיה דינין כשישראל עושים רצונו של מקום ושם ס"ג הוא
בינה דינין סתעדין מיניה ואלו השמו סתצוו מן את סינם ונעשו
הדינין וסתתו הגלגלתא לארבע ספסרין ושם אוסרו הניצוץ אשר
ירד כסוד הקפנות נתפשט ל"ש עיבר ונימוא עפר חדת ספתין
שינא עמו אוירא רביא חיזרד מן האוירא שכתוך המוח אשר
נעשה סמנו השל והמוח דז"א כרי שהוא בתוך הגלגלתא וסנר
בתוכו אכל לא אתכליל כתוכו כי אוירא רביא עזר לנר ימין
נהא"ש תות עזר לנר שמאל אשר סילאו אלהים ביחדין קם
הכולל עולה כמנין א"ש וגם שם מצפ"ץ תילוף שם הוה של י"נ
מרות שנ' ידו"ד ידו"ד אל רחום וחנון ארך נ"כ עם הכולל כמנין
אש ויש נ'שמות הוה הילולויהם ברישא דז"א חיזרדים סלמעלה
כי ה'נ מרות הם נ"א כהילוף א"ת ב"ש כנודע כי ה'נ סדו של י"
י"אל רחום וגו' חם נ"א ד"נ מרוא של מי ל' כמוך שאסר סיכה
ע"ת חם ברית' ראין דהיינו בריקנ'יליה ה'נ מרות של א"ק אינם
נעסרים לא בתורה ולא בנביאים כמו שאסר הרשב"ג בפרק שני
דסבועה דצניעותא דיקנא דסתימנות'לא אריכו וכבר כיארתי זה
בסקומנו ושם כ"ת'ו התולת של חיזרד סלמעל' פשלא דברולתא
אל סלא ד"א חמא פנים של חיזרד אבל אינם סתערכין חלונן
נהאומרים שהם רחשים ערך הנקראים אוירא רביא שביסין ואשא
רביא שבשמאל שאינו כמו נבואת א"א שנאמר הוד יסוד פועלים
בלילה ואינו שאין שם בהיות שמש א"א בולו הסר ורחסי' ולכן
אומר אתכליל סלילה רעתך ואבל כאן משם נהלך ליסין ולשמאל
השתירות ואבל של המוח אשר הוא ז"ת ולכן נאמרים וכל א"לכרו
ולכן כשחיתת הקב"ה את הסתר לעתיד לבוא ובטל של זעיר יהיה
בשני אופנים לא ראי זה כראי זה אלת לחיי עולם. והיינו כתורת
הצדיקים ואלת ליראתן ולראות עולם לכתות ארשעים כאשר
אכאר בתיקון שני שלו הנקרא ס"ל אוד"ם הנקרא צח ואדום
בהיר כספיר יסין ושכל ואינו כמו סלא ביכולתה של אריך שהוא
כמו סראה הכרולה בצמצום עין אדם ראוה ומכים בו ציחצוחי
אודם אבל כאן הוא כמשי אודם ולכן כשני צדדים יסין ושכא
ואומרו כאותן ושבקין עלמין • הוא פוד מנצפ"ך שעולה פ"ר הכר

מהם יסין ושכאל והיינו כ"ם מנצפ"ך שהם עשר אותיות ישאר
כמנין ר"ע שהם הכאתן ושבעין עלכין הנז'והשורש נשאר למעל'
סוב היינו הסרים שכו והוא סור ז"א הנקרא עץ הדעת טוב ורע
היינו הגבורות שבו שמשמו כיארתי לך בכר מכח הדיני'הענקים
משעתותיו ומערמו ומסקומות החלולים כאשר כיארנו בסקומו
הנקרא ר"ע כערך שיונקים ממנו התיצונים משכות של קמנות •
ולכן התנמנ"ך קראו כתינא רא דאתכליל באוירא רביא חיזרד
כקרוסא דאוירא נהיר למאתן ושבעין עלמין תיצאים מגלגלתא
דז"א ומתפשטים כעולם הבריאה ושם נעשי"ע ר"ע עלמין הנמתקים
מעשר הותות תעלים ס"ר ועם הכולל של כל' הויה בפני עצמה
עולים למנין ע"ר בסוד אני שינה סכח הרעים ולכי ע"ר סן ולכי
ער וגא עוד"ה לסת תישן תוחלת ישרא' סור ע"ר ל"ת וז"ן לחורות
שהעקן היא קדמת להריש ועק"ב הקדוש שולפת כראש הקליפו'
שנ'הא יהושפ ראש והוא סוד הפסוק של ע"ר בכור יהודא היה
רע בעיני י"י ומסנו נפשכים האורה שתי עינים של זעיר יסין ושמא
כי שתי פעמים עין עולים כלק"ל והיינו תשכון ס"ד של עשר הות'
הכיתוק הזה ראה משרין שנאמר וירא יהו' כי ס"ד
לראות ובאן יפת אצל כת הרין רמנצפך להחליפו לנרות כספר
עשר שהוא השורש שנשאר בסקומו למעל' ולהוסיף כח על כוחת
הרחסי'כספר עשר להחזיקו על הדין שיכתיקו תתו של"ו' הספיר
על כרום ונו'ואסרו תו'ל כבראשית רבה כל מקום שנ' וי' הוא
וכית דינו פ'שהפילוק עמו בכל מקום כי בולא זאת לא היתרפ
פליטה ללוט ואשתו ובנותיו תהו בוהו בכאן שאבר אבל
בנינא דאתכליל כאוירא רביא שהוא סוד העשר הויות הנז'
היורד כלול עם הניצוץ שהניצא הבנינא דקרדינותא של מנצפך
אשר ירדו יסין ושכאל נהיר למאתן ושבעין עלמין בספסרו דינא
מכפרי אשתכח כנודע שהוא הניצוץ אשר גולד סמנו השתירות
כל כתות בני אלהים' ולכן אוסרו וכנין האי גולגלתא אתקרי
גולגלתא תקיפא ומקבלים פנולגלתא הזאת כתה וכתה א"אלפי
אלפים וריכוא רבבות מאורו' והילולת וכתה הדינים ימאים את"כ
אורות עודפים וכוקעים דרך הגולגלת ועוכרים למעלה ממנו •
וגלגולת תזאת תיא עגולת וכשבאה האורת התיקונים ראוין עליו
מיר נעשת א"א פ'פנין ארוכים שנ'ארך אפים להאיר לספה'ק
ולכן רעין דיזדיה ורנוקביה העולים כמנין תסר שהם ש"ך דיזדיה
ש"ך רנוקביה ועלים נ"כ שסש כשנכתקים כיפוד הנקרא שסש
התשסש עם נוקביה ובאותו הפעם סקורים השתי יסודות זת עם
זה כמ"ש איש ולישה • ואין לזעיר פנים ארוכים אלא כשכאירת
הגולגלתא דעתיקא לספה'ק בהגולגלתא שלו בסוד אריכות אנפי
דעתיקא ראתפשט לתלת מאה ושבעין רבוא עלכין ואורינו
התפשטות נקרא ארך אפים שהוא הפנים נעשה מבנו ההיגו סן
פרצוף אל של יסין ושכאל של שני צדדי המצח • אשר תשכונם
עולה ש"ע נהורין התפשטים אל זעיר אנפין וכאריכים פניו אכל
אינו משינו כי אם רכ"א נהורין מחש"ע נהורין הנו'כמנין ארך
אפים שנשאר מן ש"ע נהורין דהיינו ק"ן נהורין כאירים למלכות
ומתקנים פניה • ותהו סוד הפסוק גם צפר מצאת בית ר"ל צפר
עולה ש"ע נהורין מצאה בית להאיר לזעיר ונוקבה אכל ודר"ו
שהיא מלכות ק"ן לה כלבד ופלכות דאצילות נקראת צפור דרור
מזירות מן החיצונים שאין שלפנים בה ת"ו ואינם כסיבוותיה כמו
שהם סביבות מלכות כבריאה שאפשר סביב רשעים יתהלכון ועל
מלכות דאצילות אתמר אנ"י תוא שמי וכמדי לאת"ר לא אתן
והולילתי למסילים ומלכות נקראת אנ"י בנודע בסוד אני ראשון
שהוא מלכות דארס קדמאה שהיא ראש האצילות ואנ"י אחרון
שהיא מלכות דאצילות שהיא סוף האצילות ומקנן באחרון
שבעולמות דהיינו עשיה והיא עתיק לבראה ואלו נ' עולמות
כי"ס תם נ' מחנות שכינה הנבנים על פרקיה וקנין שלה דהיא
בעשיה עולם האחרון שנככל העולמות שלמעלה כאשר נבאר
בסיעתא דק"בה ושכינתיה נמצא בשתסיר ק"ן נהורין דמלכות
מספסר ש"ע נהורין דאריך ישאר ארך נהורין לזעיר פתש"ע
נהורין ונהו אומרו באורא כר אסתכלאין אנפי דאריך באנפי
רזעיר כרין סתארכין אנפי רזעיר ואקרי ארך אפים הרילך
בפירוש כי זעיר אתקרי ארך אפים על שם ארך נהורין שיש לו

שער רישא דזעיר אנפין

פתח"ע ותו"ח פוד הפסוק של י"ג מדות רחמים שנאמר ה' וגו' ד"ו שהוא זעיר מקבל שם א"ל יסוד ושמואל שהוא רחום וחנון כי שם כארץ כולו רחמים ואין כו בחינת שם אל שהוא דין ואפילו בשכלו הם רחמים גמורים · ואומר הפסוק י' שהוא זעיר אר"ך אפא דעור תמנא אם תרקדק שסלת אר"ך אפים עם מילוי האותיות עולה ש"ע והוא ביצד תמנא מנין ארך אפים עולה שם ב' להשקים פרחה הבשן שהם הא"ח הקראים כן וסלתי של אלוהשבי תיבות ארך אפים עולה ה' אותיות מנין האותיות ולא המספר בזה אלף י"ש כ"פ פ"א יו"ד ס"ם תרי"ג אותיו' · סך הכל ש"ע נהורין חנה לך בפירוש שיש לו"א בכח ש"ע נהורין והם מתפשטים לזעיר לעשות פנין ארוכים · אבל לא בכל עת כי אם בעת רצון ועתיקא קדישא פנין ארוכים בכל זמן תדיר ואין בו שינוי שישתנה לרחמים או לדין כמו שנאמר ורע"ר לא שנתי וסלת אבי מרחמו למלכות א"ק שבראשו אבל זעיר שיש לו לעתים פנים של דעם ופנים שחקות בשיש לו אוד מתניו מזלין דאריך שהם לסקלרי מראשו יש לו פנים שחקות וארוכות ונקרא ארך אפים ונאמר ישוא ר"ר פנין אליך וישם לך שלום ושכחה ושלום שסחלקין התאחדות של הגולגלתא דאריך ואינה נוגעת שפע על ראשו של זעיר ע"י אבא ואמא אז יש לו פנים של זעם שנאמר ויחר אף י' בם וילך ואמר כי רוח עברה בו ואינגו · ובזה תאשון תמא קדרי שינוי מאמר פנין ותשלחהו בניהשלוח מן חעול' הזה ולא נרגוש זה חפסוק לשובה אלא אזל חנך ואינגו שכלקו מן חשלם וחזק משמה פנין מבשר ללפניי אש ותשלחיהו מן חעו"ן לחיות מלאך מסטרון שר וגיבי על חתבי שלחנת א"ש לחיותו שר חפנים של השכינה · ואע"פי שנדרש זה חפסוק פשנה מנין על מי שהולך בגלגול אז צריך הק"ב לשנות פנין ותשלחהו מן הקטרוג שלא יכירו בו ואמרו זהו שחמא עכיהה מלחית כשרי' קדים זה הפעם בעולם ואינם יכולי' מן הכיה דין ער שנשלם מדין כאשר ביארתי אצל מאמר וו' דעי' בלק באופרו דחכי אורחוי לחויא עלא אתא וכו' על כל פנים כוונתו של הקב"ה שנקרא ר"ח חכר למה' ברי שלא יביהוהו המקטרגים אבל היה יותר טוב שהה משלים עצמו בפעם הראשון ולא היה צריך לחזור לזה תעלם לתקן כדי שלקלל תחו שאחז"ל טוב היה לו לאדם שלא נברא משנברא קדם זה הפעם ר"ל מאחר שהיה כזה העולם בגלגול ראשון אי בבראשונה ראשונה יעתה שנברא פעם אחרת או אין טוב לו בידאי אחרונה כמה מיני צער שנדע לנו ולידעי חן נגני סדינה האר"י זלה"ה ובפרט אורות צער נפש הראשון וכמ שנעקר מפקומו ויורד בעולם של משת פסנו ומסבו נברא תחו סוד שיני סקוב כמו שתמצא בכתב פרשת משפטים אבל דחמגוחו של הק"בר"ש שלא בלה על כל היצור לבלתי ירדה ממנו נרה וכפעם הפשרש המסכה סנהדרין פרק חלק כל ישראל יש להם חלק לעולם חבא שנאמר ועמך כולם צדיקים לעולם ירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר פ"כי על כל פנים ישחלק לעולם חבא אבל יש אשר יזכה אל החלק הזה חבף ומיר ויש מי שלא יזכה אל החלק שלו אלאאחר כמת רוחה ועל כל פנים מבע חשוב להשיב ולקושמא דסלתא נא' אין לך דבר נאוי לא בסרת חשוב היא השמחה שהיא חלק אלוה ממעל כי ממה שנ'ויפח באפיו נשמת חיים ואח"ל כל הנוחה מעשותה הוא נופח לכן מוכרת הוא שילכו כולם סדרתי אל רחי על ידי כוד חברול ער אשר יחשוב ויהלכן וזקרא ויקרא בסוד שנאמר ועמך כולם סוחם לחיותם צדיק' לעולם ירשו ארץ החיים כי צדיק הוא יסור ברית קודש מאחר שחעידלה נשרפת לא יצליחו לכל וחזחפצו נאלך בסרוד התחתון של ניתכ הנקרא נוחה דוחות שנא' עליו נא תאכל לו ובהם נידק סכ"ף וסיעתו ובדמם' לו הסלעים ער דברי חז"ל נמצא ראוי' הא לכנס לאורץ החיים שהם היכלי השביו שהוא הנ"ע כמו נה ששכר בריחו מזוזה ולזה נקרא איש צדיק חתמים ובנעים וכתיב אל יסור בריחיך קושי ולא השחית דרכו על חארץ כמו דכתי שהוא רוב הסבול ראוי היה לכנס לחיכה שהיא סלכות כנ"ב כמ"ש בזוהר עלת ראשון ולמה לא כך להק"ב להסדל בהרשע הזה לצערו וללגנו והשיב הקב"ה לפי שהוא נצר מטעי שורש מניצוץ אלוהי מכיעל שנפל בנו ערן שנאמר ויפע י' אלהים גן בעדן מקדם ונו' ואומרי מעשה ידי להתפאר בי' ר"ל שמעשה ידיו של הקדוש ברוך הוא יש להם התפארות ויתרון פאר על מעשה ידי כשר ורם המכלין אותו הם עצמם כלים הפסרים אבל הק"בה ומעשה ידיו של עצמותו הם חיים וקיימים לעד ולעולמי עולמים והשינוי הזה של זעיר אנפין נתם כמה שינויים מרע לפוב ומטוב לרע כאשר ביארנו בשער קרית ארבע שזעיר ונוקבין נקראו שניהם עץ הרעת פוב ורע בסוד ניקה ואחיות תחיצנים סרחוק ועץ החיים הוא ביצה ביחודה עם אבא העטרים החרי דקא"ד דאריך הכלולים בחרין מזלין ולכן קרא הכפר הנחכר ברית כנוחה ה"ת ורהיינו זעיר אנפין ענף קשורה בעץ החיים שביצה מלבשת אותו עד סבוחו ונקשר בה ולפני חחטא היתה עמידת זעיר אנפין ונוקבית באבא ואמא עמהם בפרצופיהם העליונים וחבוהר וישראל סבא נכללים בהם חיו סכוסים מן התרין מוחין של ריקוא דאריך עד שחיו ישבים בצל עץ החיים שזעיר חוא מלך עולם לוקח לו חיים מסנו ולא דין ומיתה הבא מסוד חרע"ר סטות בפל חק"ן דיקין עולים ס"ר כי הבל היה נמחק ואפילו בריאה היתה עטרת באצילות בגודע כמו שהוא עתה בעליית שברי וכנר בפל חדינין בחמא אדם חראשון שנתברר כאור נישפיע בפל המרירות ונעשתה מנ"ם מרי"ר דיקולקל בסנין מו"ת ואפילה סות בחלוחינו שנתקלקל במאזל דאיהו חר סחלוני שמיא וכל זה סבה שנתגרשו זעיר ונוקבית בביבול פסקום חפיתוק במקומם שהם עתרת שנאמר וירש אדם דאדה"ם זה זעיר שהוא סוד האדם חעליון שיש בו ש"ם בסנין אדה"ם ומילואו עולות חזה שהיא שכינתו דקדושת המרומות בסילת א"ת שרי"א נם כן בעו"ת נרוחה בשלימתי שנאמר וכשעיכם שלותה אמכם עין בזוחר איהו על פסוק וירש אדם דאדה"ם רממצא שורש זה חענין וגם משה רבינו ע"ה רצה להמתיק אלו חק"ן אלוהים סוד המרירות של הכו"ת דסטרא אחרא שנאמר הסר בוער בא"ש חרעץ הסנה ניספרים ק"ן בסנין ק"ן בריס שכנה שם אלוהים וכוונת משה רבינו ע"ה בירידתו להמתיק את אלו הק"ן אלוחים כדי שיהיו נאולת עולם וגרסו התעוות שלא נסחקו ער לעתיד לבוא ולכן חסר ה' שהיא לו לוסר בלחבר אש ואסר כלבת אש חסרה' לרמז שלא יתוקנו ויוסתקו הק"ן אלוהים ער שיכוונו ת' רבבות שחסרו בבירה שני ואז יתוקני בפל חדינין וחמרירות קליפו' ארע עפל"ק וארע אר"ם בסנין ב"פ ק"ן אלוהים ימין ושמאל אשר הם נכנל וכותל וקדש הקדושה בכל מקום סביב ארע ישראל ואחת חנוכסה במלת ארם היא תמיר בחיצוניים בסוד כל המוסיף גורע ואחריהם אלוהים החיצוניים הנקראים אלוחים אחרים ולכן ניצ' ירושלים ער דשפך של אר"ם מכלין בקדושת ארע ישראל שנאמר ער דשפך עיסי משבנותיך הי' לזה ולכן משה רבינו ע"ה השיב להחת ראשונות מאבא ואמא עמהם ספרצופיהם העליונים והיינו סנצח והוד שלחם הנקראים ליחות שחשפיע שלחם הוא בלשון אבילה ונשיקן סרחת ארץ עמהו חחת החרין מזלין וזה חשיב הירחי משיקוד סלכות ומכלי המות כי שבו לעלות תחת גל עץ החיים כבראשונה ואם לא חמאו בעגל היה משה רבינו ע"ה מתקן פנים וחפא א"ח עד קדהו כי ברא מאבי אבא ולו ניתן לחל' הזה לתקן ואחר שחמאו נאבדו הפנים פלאין ונסתלקו חנצח והוד של אבא ואימא בפרצופיהם העליונים והשיג את לוחות שניות מנצח והוד דתבונה שהם הפנים חתאין ובסבת החפא נגנזו נצח והוד דחבת' נ"כ את"ב כנודע שנם לומות שניות נגנזו עדי יעמוד הכתן לאורי' ותומים וחזו סוד הפסוק כי גר אובר עמו"ת הבה ואין בהם תבונה וסוד הדבר הוא כיהלוחות הראשונים היו מנצח והוד דאבא עלאה וחזה קודם חפא חקבל היו מסדי זעיר כאמא עלאה עצמה בנו אבל אחר חנעל נסתלק אמא עלאה לפי שעמנו בפני הש"ר ראיתו מסטרא דאמא עלאה כי אדת הוא אמא יסור אמא ואדם זעיר חשר נקביה כאשר ביארתי בשערי הקדמים ונשאר פרטיף תבונה לתת סוחין לזעיר וסרב"ח היה סוביה אה ישר' באופנו כי גר אובר עלות תסה אובר בצידי לא נא' אלא בפתח להודיע שבכר אברו הקצות האסיחיה דאיתון מאבא ואמא עילאין ובספר יצירה מאמר רבבו"ת ויצורת שהם נצח והוד ונם עתת לחכוו גלות שיאבדו מהם נם הקצות התחתונים

דתתנוים שאפילו נגה הוד יסור של חכמה אין כתם ואין לא
זכר לשון אבידה כי לא נאמרו לחזות שניות לא נגנו וזהו שאמר
ואין כתם תכונה וכל את היה משום שלא כתרו לישב בצל אילן
ירחאי סוד יחידת דאריך החוסף על אבא ואמא שאין כו שינוי
מרחמים לדין וכמוכ לרע וכתרו לישב בצל עץ הדעת טוב ורע
בסו שהוא מהר אסור כוף הכוררא ונאל רף נ"ב ע"ב עלרת
א' חת לשון ותא הזי דהא כני נשא לא ירעין ולא כפחבלין ולא
בשנתיק בשעתא דברא קב"ה לאדם ואוקיר ליה ניקירו עילאה
בצא מינה לאתרבקא ביה בגין דישחכח יחידאי ובלבא יחידאי
ובאתר דרביקות' יחידא דלא אתקשר בעשר ספירוחיה בעשר
קשורא דמהימנותא' רכל ביה אוקשר דמהימנותא רבלא כידע
אתקשר ואיהא היתה ישבת תחת גרונו ומקושר עם הפה דילה'
ומכלם חיה יונק אדם הראשון ולכן המוחין דאמא עילאה נקראים
עץ חיים בקשורה בסקום בנה בנה וכן נאסר ה"יעוד לעחיד לבא
על הר נבוה עלי לך בשבחה ציון מקום הר"מה מקום המעמד
שהיא תהיה בתוך איסא עלאה שמשם יונקו שברין של צדיקים
בגן עדן ומשם מצמים חצדיקים שבו העולם הבא ומה שנקרא
מקום הרסה גם כן נרמזות על אמא בסוד ה"ר ס"ח שהיא הרחי
וכתעברת כן זיעי אנפין שבו ס"ה בסנין ארם שכן נקרא
ונוקבית נבלל בו בסוד ארם והוח סלואו נעלם בתוך ספפרו
עולה בסנין חזה אבל הזכר שהוא זיעי בולל הנקיב' והופס אותה
בשם ס"ה כלו' נימצריא ארם חהו כוך הפסוק ויכן י" אלהים את
הצלע אשר לקח סארם לחיינו הסלוי הזה שנאסר זכר וקיבה
בראם ויקרא את שסם ארם ואסר רבי אליעזר עלה כל סי שאין
לו אשה אינו נקרא ארם והסניך יכן לבתר רסאסו מאורתא
דכהיסנותא ושנכי אילנא יחידאה עילאה סכל אילנין ואתו
לאתרבקא באתר דשסתני ופתחסך סנוונא לנוונא ונסב לביש
ובביש לסב ונחתין סעילא לחתא ואתרבקו לחתא בשינוי
סניאין ושכון עילאה דבלא דחזה חר ולא אשתני לעלמין הס"ר
אשר עשה את האדם ישר ואסה בקשו חשבונו' רבים יהסה בקשו
חשבונו' רבי' וראי כדין אתחפיף לבייחו ולא עברו את בורא' בלב
של' בהה' ספר' ספפ נתחבו' ופנין לסב ופנין לביש ופנין לרחסי
וחימנין לרינא בתהו' סלא ואתרבקו בת ודאי חבה בקשו חשבונות
רבים ואתרבקו בהו אסר ליה קב"ה שבקה חי ואתרבקה בהוחא
חיי דכתיב ועץ החיים אשר בתוך הגן עץ' ואחקה' חיים סאן
דאחיר כיח לא פעים סעמא דסאתא לעלמין ואתרבקה באילנא
אחרא הא ודאי סותא תוא לקבלך הס"ר רגליה ירדה טוח "
וכתיב פוצא אנכי ס"ר פסוח את האשה ס' שכתוצא אני סר סטות
שוכן את האשה שנתקללקלו דיצוי נרמיה נעשו דם נדות' פסת
שהיו פקודים השני פעמים ק"ן' אלהים ים' ושפאל היעולים ס"ר
נסתקים והיו חיים ויקיסים בסוד הפסוק ואראה את יי' יושב על
כסא ר"ם ונשא לאבסיית ויכן יהיב על כורסייה דגוב ות"ר' הפא
אדם תראשון נתחפך ונעשה סר סטות ונדחה השכינה מסקומה
עד אשר רגליה יורדות סטת דחיינו נה"י שלה ונשבה היא אוסרת
לפני הקב"ה רחצתי את רגלי לעלות עליים שלא אסרה' ואיכבר
אפנים ביסי תחול שניה ונקשתה שתהא עולה עמו ואיסה יוררת
ולכן אסר הזהר דהיי קאתר ד"ם ותאא אתרבק ושסק אתר חיי
בגין כך אתעבי עליה ועל כל עלמא מתא" ובגין אשתני אדם
לבסה נוונין ונסנין לסב חסנין לביש חנין רוגא ונסנין ביסא ונסנין
דינא ופנין חחסי וסנין חיי חסנין בנוא ולא קאים בקיומיה תריי
כתר סיניהו בנין וחשו' אתר נוכא ליה ועל דא אקרי להם הזרע
חסתפכת סן קריאה דא לסטרא דא סן שך לביש ומן רחסי
לרינא סן שלום לקרבא אתתפיכת הוא לבלא סאקריבו ורע
דכתיב ומעץ הרעת סוב ורע עלא' תאכל ממנו וכו' אינין חמא
א"ה אפרשנו ית צרכו בסיימיה ק"ב ושפינתה ת"ח לעלמא
דאתי כתיב כי כימי חעץ ימי עמי ובימי חעץ ההוא עץ נאשחמודע
הנקרא עץ החיים הנושב חיי מחוסבא דאריך אנפין מנוקבא

אחת חיי ומנוקב' שנית חיי דחיי כיח זסנא כתיב כלע המות לנצח
ומחח י' אלהים דמעות מעל כל פנים נסנא שזיעי אנפין חוזר
מתוקן קודם חסא אדם הראשון מתיקוני גולגלתא דאריך אנפין
ובן קצת על ידי משה רבינו ע"ה וחיה נקרא ארך אפים כאסור
לסעלה אבל לחסנין נקרא זיעי אנפין שאין לו פנים ארוכים וכן
הוא אומר בצערה נשוא רף ס"ד ע"ב עלה ד' חאי ולולרא
אהיה בתרי נחזי לחאי ספר ולחאי ספר יסין רחמי ושמאל החיינו
יין אשא ואורא רביא ומחאי אוירא רביא אחפשם מגולגלתא
לאנפוי ק"ן רבו' עלמין ובגין כך אחקרי זיעי אנפין מכח שם אחת
חיעולה ק"א בסור אל ק"א הוא ובגם נקראה הוא שנאס' ועפר
חלוי הוא חח האל הוא אל מאלחים כמו שסחלק אותו הרשב"
בסוד אל חים וגאבר אותו כסקום אחר רשם יא"י הוא שם נוהג
יחא מן שם ס"ג של איסא שיש בו ג' יורן ואלף אחת חעולים אל
ושם אח סמחיק את שם אל האלהים וספגו יוצאים ק"ן רבוא
עלמין כי דיינין מחעדין מיניה ולכן נקרא ז"א ואין פנין ארוכים
עד שאחר כך באים הק"ן אורות סהש"ע נחורן לזיעי
לחרחם לנוקבית' ואז נחקנו הק"ן רבוא עלמין חחו
אומרו שם ובשעתא דאשעריך אחפשפו אנפוי ואריכ
בהוא זמנא בגין דישבח באנפוי דעתיקא דעתיקין חיים על
עלמא אבל באריך הש"ע נחורן אינם מתחלקים ליסין ולשסאל
לארך אפים ק"ן דרחו"ר כי אין שם דין וכשיורדים לדוכ'
מתחלקים ליסין ולשסאל ק"ן לשסאל דיזיר וארך אפים ליסינו
ולימיך לבוא אחר סעורת חליחין אמר דוד שהוא סור סלבוש
בית דוד לי נאה לברך ולוקח כוסו רוי"ה ביד ימינו ובכוחת וארת
הברכה חמלבוש נעשית קוסה שליסה עם בעלה ואז נשר"ת
סראשו הארת האוך אמים כי רוי"ה נימצריא חביהו ואז נמצי"ה
כנגר פניו ונקראת מנורת בסוד ו' קני המנורה של שבעה ספיוות
אבא עלאה המאירים בראשה ובראשו מכח שבע אורות דעתיק
יומיא המאירים בחמולות שעליה' וסחפשפש עד ראש זעיר
אנפין שנאמר כי נרול סעל שמים סחרך ונאמר ותחפלל חנה על
יי' ונאמר חשלך על יי' יחבך והוא יכלכלך ונאמר חנני יוסיף על
ימך חמש עשרה שנה ' ועל זה אסרו רז"ל בנ' חי' וסוזן' לאו
כוכותא חלי"א מילתא אלא בסולא שבניע על ראש זעיר אנפין
הנקרא שמים כאשר אנאר באריכוח העין הזה בפרק בנני עיבמו
ובפרש בתענוג שבת בלח סלבתא חירוד סראש עתיקא שמזכות
בכל סזעורה וסעורה עמה בעלה ועתיקא קריאה בסוד ע"נ שב'
וקראת לשבת ענג שהוא נופריקין עד"ן נה"ר נ' וסוד שורשו הוא
עתיקא קריאה וזעיר ונוקבית ועל זה נאמר או תחענג על יי' כי
הוה סחם הוא זעיר אנפין ולסעלה מראשו חם הסולות המניעים
על ראשו ועל זאת החאורה התפלל דוד הסלך ע"ה בסזמור
הסתרגם שנאסר יי' דוזני לא אחסר ונו' על מי מנוחות ינהלני חחא
השפע חקדוש של חש"ע נהרין היורד סרישא דאריך אל חסולות
על זעיר נוקבית נקרא ס' סנוחות כי אין פתר מסרת הרין ולזה
נקרא חסר מילאה זאין שם מחלוקת בסרת הרין אשר הוא מתנגד
אל סדת חחסר אלא חרין נמחק שם חקף ואינו מתפשם ומחחלק
להלקים של"כ אלחים אלא בסוד תרי"ן י"ו חעולים ל"כ כדי
שיהפשפו להחתחונים חל"כ אלחים כאשר אבאר בסקומו ומן
הש"ע נחורן חללו דאריך יורדת כת החנוך וסורו שם אל
דאלהים ושם אל של שם ס"ג שאסרנו אשר שניהם בסילואים
עולים ש"ע נהורן שנאסר יי' רויני ל"א אחסר וסלת ל"א חיפוכו
אל שנאסר האל הרועה אותי סקודי עד היום הזה וזה אסר יעקב
ת"ח שהוא סור ז"א ועליו הוא סור המולא עילאה כי הוא בולל
ז"א כשני פרצופין ישראל ויעקב בנודע ולזה צריך לכתן במלת ל'
שבבריכת הסזן בתחלת הברכת ראשונה שנסתח ברוך אתה יי'
מלך חעולם האל הנ"ן את סתולם אעפ"י שיש חולקים בזה שלא
לאומרו על כל זאת לא משנה חסידים היא וגם סוד אל הרי"ה
דיציריה ניסצריא ז"ן שצריך לכתן ביוסם שני בנודע ויש בנוסחאו
ובנה עוד שני פעמים אל מלבר הראשון הנזכר דהיינו הא' אניגו
מלבנו אירידו וגם אחר זה אל שבבל יום ויום האחרון סביב
יסיב לנו כי אין סרת השוב בסו של עתיקא שהוא חסר עלאר
ושוב מאור לרעים ולפובים שנאסר סה תתהלל רשע בהסר
חסר

שער רישא דזעיר אנפין

חסר אל כל חיס׳ ואלו השלשה פעמים אל הם כנגד שלשה עולמות בריאה יצירה עשיה שהם אל שד׳ רבריאה ואל חיה דיצירה ול אדני דעשיה׳ המקבלים כח הוי מוציד אנפין וטוקיה על ידי השם אל דעתיקא חיורד מראשו והם סדנפש רוח נשמה של עשיה יצירה ובריאה המקבלים תארת וכח והזנה של חנשמת כעין הצדיקים שבג״ע תניזונים מזיו שכינה שנאמר ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו ואחר כך מתרשים מהדה תתורה׳ ונאמר והשכיני בתוכתות נשמך ונאמר והתענגת מזיו כבודה׳ דחזינו מזיו שכינה הנקראת כבוד עילאה ונאמר כל כבודה בת מלך פנימה ובשבת כל העולמות׳ עולים למעלה׳ כאצילות׳ וכפרס בשעת מנחה שלו עולה ועיר ער התיקון השמיני למעשים ותואי הנקרא נוצ״ח תפר מזוה חכול חעליות והעולמות כלולים ברזון והלולו שנניח בסקומו והבעל נפש שיש לו עיניים בראשו ומוח בקדקדו ולב להכיר יראת ניכר מה שאמרו המקובלים שכל ששת ימי החול יונקים מיום השבת וניזונים ממנו בסוד שש קצוות שלו שיתברכו מהמוח הרעיון ויחזוקו אבל באבא ואמא אינו כן כי ב׳ הפרצופין יתר נתקנו מן תבונה העקרית׳ שנעשת ממנו אחר כך ארץ אנפין באשר אמרנו בשער תלת ריישין והבינה דיצין מתערין סינה׳ והוא מת שהיא שם בעתיקא שקנו שלוה לא נראה כלל והיינו כמו ישן ומן הבינה והלאה מקריבים אותם הרינים ומתערבים וכשיורדים לזעיר ונוקבא אז הם בסוד נחלי שמן רחיבי הסמוחות שניהם בי היסוד של אבא סלובש בתוך יסוד של אמא שהיסוד נקרא נחל והוא סוד נחל ברית שהוא הכורה ונכנס בתוך סני אמא ומשם להזיע ומזיעי לנוקבית ואותו הנחל נכנס־לתוך יסוד של נוקבית ומפני זה אליהו היה שותה מות הנחל רכתיב ומן הנחל ישתה ואומר מנחל בדרך ישתה על כן ירים ראש על ל״א אחבר ועל כן ישקה בן יוסף שיהרג בשערי ירושלים שהרוץ עובר משם לעיר והם השפע יורם ראשו שנוסל לארץ ויחי׳ מיד והיה על זה הר״ת של ״מנחל ״בדרך ״ישתה״ הוא נומריקון משה בן יוסף ובן תמיר כיהושע ו״א מפיני אמו שלם באיבריו שותה מן הנחל הזה וחכף פרס ראשו כי בו נכנסים ה׳חסרים ה׳ נבורות שיוצאים מעתיקא הנקראים תרין עטרין ואז מקבל התרין עטרין הנזכרים ותרין מוחין בסו שנישנו בשער קריית ארבע ובן היה בסעשה בראשית וכן אנו אומרים בכל יום בתפילת יוצר אור המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית ובפרס בשבת שורש בחוספות האורה שאמרנו והם נגרים אל מלכות בית דור למלאות הכוס דיה חזאת מי מנחות ונמשכי׳ כל התלים עצמם בהאורחם והם סוד י״ג נהרי אפרסמתא רביא אחר שהיה שמן זיו־ נעשה שכן אפרסמון וכל התלים הם נכנסים בתוך פלטות בית דור כלי א מציני ואז שאמר דוד המלך ע״ה דשבת בשמן ראשי כוסי רויה נמצא א״ך טוב וחס״ר ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בקביעות בבית י״ להיותה בית לבניה שנאמר תפארת א־ר״ם לשבת ב״ת וגמירו דאין שיבה בעזהאלא למלכי בית דור לבר כמו שהוא אצל שיבת משטרו״ן בטעמא ושעורי אחר בסכרת תנינת בפרק אין דורשין׳ ומי נורם שיבתו זה ארץ אנפין תקרא אוד״ן יסי״ם כי ממנו בא אריכות הימים׳ וארך ימים בלא ו״ו הוא סוד ר״א בהזדין דזעיר וסוד בוסי רזי״ת גימטריא ר״א נהורין אשר ממנו מקבלת מלכות בית דוד ותא״ו סרמות על זעיר אנפין שהוא סוד וא״ו של שם הוה שיש לו ארך נהורין סארין אנפין אשר ממנו בא אריכות ימים תתו ממש ה׳כוונת שפיר׳ שנתן בפסוק ושבתי בבית י״ לאורך ימים׳ ואני תפילתי שאלתי מאת י״ שבתי בבית י״ להיות בארך בתחתו לאורך ימים שזיו משמשי קודם דוד המכול שהיו מאריכים ימים ממש שעתה יסי שנותינו שבעים שנה שסובע שניהוזו דזעיר אנפין שהוא ארך־ ויאסר לקוצרים י״ עמכם והוא. צעיר לימים הראשונים אשר למעלת ממנו הנקראים ימי קדם ושנים קדמוניות ועל זה נאמר

השיבנו י״ אליך ונשובה חדש ימינו כקדם רעתי

לומר ברוחות הראשונים שהיו מאריכים
ימים מארך אנפין יתברך י״.
לעולם אמן
ואמן:

תרץ

פרק יא

הנקרא שלא ראוהו עין בעוה"ז הוא הנקרא ס"ל ע"ח ואו"ם

סל זה אדום של זעיר שהוא המוחין בתוך הגולגלת דזעיר, ואינו כמו השל של עתיק קדישא הנקר שלא ידעו ולהא כי הוא הנרשם מהשערים הנעוצרות הנושבי' בכל יום למטה ומצ' החסר הוא צח ולכן ' ומצד חבנוירות העומדים לשמאל נעשה אדום וכו והחסר לבוש והנבוירות לבדם כמו שאין כן בעתיקא הוא הכל רחמים אע"פ שבנוירות דמלכות אדם קדמון נכנס בחכמתו דאין ואורך אין כמו רק בכוקם חזה וכולה רחמים כמו למטה וברולה שנופו לכן אלא כשתיבים כו תראה כמו אדום ואין בו כן הגבורה דמלכות א"ק תדעין שבה אין בהם ממש אבל כשנומשים למטה בגולגלתא דזעיר או הם מתפשטים לימין ושמאל בסוד המסוק שאומר דודי צח ואדום דגול מרבבה יומאם מהם כמה רבבות עולמות וכבל יום זיום נוסף הסל מגולגלתא דרישא חוורא של עתיקא לתוך גולגלתא של רישא דזעיר אנפין למלאו סל ומחי"ת כל העלמות כולם ' ומזו אומרו כחור אדרת נשא דף ע"א עמ' כ' עלה ר' תת לשונו בגולגלתא ר"ל בגולגלתא דאריך יתבין בכל יומא תליסר אלפי רכוא עלמין דנפלין עלוי וסכסין עלוי' שהם מקבלים ממנו נהרי אפרסמונא דכיא שבעולם הבריאה הם מתפשטים פאלו חשלוחה הזעיר שברישא חוורא תזה ומחסוף שלו הוא י"נ אותיות וכאלו מתפשטים הי"נ תיקוני דקנא דילה אלו האותיות הם אותיות עתיקים שאינם יכולים להיות בחכמה ומתפשטים לשקוציהו של הזקן שלו וכן בגולגלתא דזעיר אנפין אומר הזמר באדרת נשא דף ס"ו עלה ד' עמוד ב' בגולגלתא דא יתכן תשעה אלפי רבוא עלמין דנפלין עלוי וסכסין עלוי' שהם מקבלים ממנו ומוסכסים על הספעתו להחיותם ולהיות שיש לו תשעה תיקונים לכן יתאים מתגולגלתא ס' אלף רבוא עלמות אותיות עומדים על כרחיו וכל זה הוא בעלם הבריאה שמתרחבים בסוד עלמות וספני שהחלקים כזעיר אנפין לימין ולשמאל שהם שני חלקים לכן הם פועלים פעולות הלוקות לעתיד לבוא כשיניע זמן תחיית המתים אלא לחיי עלם ויחיינו כתות הצדיקים ואל"ח לחרפות ולדראון עולם לכמות שהתחלנו ומהאי גולגלתא של רישא חוורא נפיק גולא ראיהו דלבר ר"ל לזעיר אנפין שהוא לתוך תחת התיקוני דקנא העומד תחת המוחות ומהחסה שלא ראוהו מרישיה והוא ראיהו לבר יתקרי מהיא לעלמא דאתי כתיב שראשי נמלא ס"ל מלאתי לא כתיב שמשמע נתמלא מעצמו ולא כאותה שלמעלה דהיינו מסל דיתקא ושהו אומרו אלא נמלא מאורזנו חרישא חוורא נתמלא ס"ל וכתיב כי ס"ל אותה סליך ר"ל שתסל של זעיר אנפין הוא תיכוי שתי אותות דהיינו סל של עתיקא ושל זעיר ויש בו תרי"ג אותות כמנין אורו"ת ולכן אומר מי שעוסק בתורה סל תורה מתייהו וכו' וכן הוא בזוהר חדש בתיקונים ' ושהו אומרו אותה נהורא חורתא דעתיקא ומהחוא שלא מתקיימין קדישי עלייהו חוא מנא דשתין לצדקייא לעלמא דאתי כאשר נבאר אחר זה המאמר בעזרת השם שלא לחלקא דחסונחין קדישין הוא רחל דבריאה הח"ר מהעל שכבת הסל והנה על פני המדבר דף כתוספס כבפור על הארץ שהיא מלכות הנקראת אר"ץ ונהא מלכות דבריאה השפע הזה היה מתחר מוסאה המדבר הגדול מהגורא וכמנו הוי משכילים ומבינים רני ופורי התורה ולא הוי מצויאים רעי כי הכל היה עתיקא מפתר וכולו שוב וכבכה מעין מים שאם לא השמו בעול חיי חיים וקיימים לעולמים והיו דומהוא שלא חוור כשני נוונא דאבנאדכרגלתא דאתייא כל נוונין כ נגיה תת"ר הינו כעין הכרוזל"ת וכן הוא בארוא וופא דף קס"ב עמוד ב' עלה נ' כהאי גולגלתא נפיק שלא מרישא חוורא והוהא שלא אתחוי כתרי נוניי ' וסיניה אתן חקלא דתפוחין קדישין ומהחוא שלא הוי גולגלתא דא פחוין סנא לצדקייא לעלמא דאתי וכידי ומינין ביתייא לאתייא שלא אומהן סנא דעפל מהחוא שלא בר הוהוא זמנא כמנא דאלו ישראל בסדרבא מן להו עתיקא דכלא מהאי אחר כמה דלא אשתכח לכתר הא"ר חנני מכסיר לכם להם מן הסוסי"ם של זעיר אנפין הנקרא שמי' וגם הוא חקוק בת"ח דלא

אתידע הנקרא גם כן טעמים כד"א ויתן לך האלהים מט"ל השמים והל"ב אלוהים דבראשית הכלולים כשני"ו של השלם דא"ן סם הז' תיקונים כללם ל"ם אורות והוא הסל היורד למטה שאומר האדרא שהסל יורד לזעיר שאומר לנוקבי' פתחי לי אחותי רעייתי יראשי נמלא ס"ל רמיסי לילה שהיא מלכות הנקראת לילה שהיא גם היא ניזונות מהסל הזה עד שנעש' מסגו לה ע"כ ס"נ ס"ה כ' שהם סל אותיות והוא הסל של מלכות וביותר בזמן כותת שמע ישראל כאשר שם משמע וכבוד כותת ארבע פרשיות של ק"ש כנגד ד' שכות ע"כ ס"נ ס"ה כ' והיא מקבלת אותם כמו שאבאר בשער תיקון ק"ש והסל הראשון המכ' היה יורד מן השמי' לקיר"ש כבדיר' רק אותו הפעם ושוב לא ירד אך בזמן תחיית המתים יהגלה רט"ל כבראשונ' ואז אומרו האי בהה"ו וסנא וכו' לזמנא אחר' תניין קשין כוונותיו של אדם קמי קב"ה שהוא ויניר אנפין ומפני שלא אכוף קשין מכוונותיו של אדם לקב"ה אלא לפני קב"ה דהיינו ההוא רקא' קטיר קב"ה ושמש קבילה והוא מפטרון שר העולם המחלק מזון בצוויקב"ה לכל באי עול' והו' ראש ואב' ר' לע"א מנהדרין הושבים בהיכל זכות ולבן אומר ועל כן בני חיי וזמזוני לאו בוכעתא תליא מלתא אלא בסולא תליא מלתא וכלא תלין בהאי סולא דכת ראוקמנא אבל הנן שידר לישראל בסדרבר כמולא תליא מלתא בסולא דאי' והוו מד הפסיק נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסד' ' עולה כמנין סולא וכן הוא מנין סלת לח"ם והוא התכר הגדול של הסל העליון היורד דרך המזלות שיגל ראש זעיר אנפין והסן הזה שיורד לישראל וכן היורד כל יום לצדיקים הוא סוד הם"ן של מנצ"פך והם סוד תשתי נבוחות חקשי ביותר והם צריכים פתוק גדול למ' שהם היותר חזקים כי'הם סכש של כן הוא סכש הסם של מות וחנן של מן היא הנון של נח"ש והיא עצמה צורת נחש לנן הם קשים ביותר וכתוכם נא הם"ן וניתוסף בו הההא לרמז שהיו כלולים כו כל הה' קוסרין נוכראין כי זה לעסת זה עשת אלהי"ם ריקא דהיינו אלהים קדושים ואלהים אחרים עוסרים את כעור זה וחשלשה נבוחות האחרות יפתקו כשלם עפהם לעתיד לבוא וחשתקים הם בהיכל אהבה אשר שם הוא הרחי"ח שנתקים ם"ן לצדיקים ע"י חיכל נדולה ונבוחה שעליה כי היכל אהב' הוא ת"ת איש הכיניים בריח ההיכון המכוון ומכתף הרין עם חסרים ומכריעו למדת הרחמים לעשות נקמת בנ"א וסרים ורחמים לישראל ומי הם השוחקים מן הן אותן רמכ"א יסורין כשביל קב"ה ושכינתיה דאתתרכ' כאותה כי כשצועקים הרינים הם צועקים מכתוץ מסקום הסדודות נגר הת"ת הם צועקים הב הב ומלשינים העבר אל אחיהו והם כפעפועים שם מחזי מקץ כל כשר שהם סור הקליפות צעקתם בא לפני והם מבחוץ כאשר אמרנו כי מבפנים אי אפשר שנ' לא לפני חוף יבוא ומאותה הצעקה בשים היסורים על הצדיק ואותם היסורים נורמים אחבה נדולת בין קב"ה ושכינתיה ספני שבאותה השעה אשר הרינים שולפים בצדיק ונוחנים לו יסורין אינם צועקי לפני ' וזהו סור הסו' שהתקינה לנדותה תהו פירושו כמו שהבוך הוא להחרת כך תדרקים הם כמו הבוך שפסהרים אותה מהקליפות והו סור הפסוק נשפטו בידי סלע שופטים בנוף הצדיקים אשר הם כמו כלע שופפיהם שהם הקליפות ואחרה שבינה והם שכינו אחרי כי נעקו שסינו אחרי שיהיו בין הקליפות שיעשו כהם נקב' כי נעמו פ' כפני שהם טובים ונעימים והו סור הפסוק כמו פולת ונבוקע כארץ פיהושו כמו הנשם אשר הוא פולת ובוקע לעולה לקטרוג כן כמש נפורו עצמינו הכותות הקדושים לפי שאול פ' לפה של שאול אשר אינר הב הב ולכן נדב ואביהוא לקחו איש מחתתו וישימו אש עליה פ' שפרסו הקליפות בסלבות והו עלי' לשון נקיבה והו הענין שעשו ולכן ותצא א"ש מלפני ' פ' כסלבות אשר היא לפני ' שהוא ו"א כנזכר וכשכסלקים אותן רמכ"י יסודין מן העולם הזה הם באים להיכל אהב"ח ושוחקים שם כין לצדיקים כרה כנגר כרה ספני שכרת הרין שלם כהם כתי"ה לכן בזוהם הם שולמים על הרין וכמתיקים אותם ועשים נקמה בהקליפות ושוכח לישראל כפני שהיו מקיימים פסוק ואהבת את ' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך שהיו כוללים יסורים כאהבת קב"ח ושכינתיה וגם הנהרגים על קידוש השם כרה כנגר מדר שהם

שער רישא דזעיר אנפין

שהם זכתו את יצרם והראו נכוחים ומבלי פסוקין לשם שמים
מאהבת קב"ה ושכינתיה אין עומד לנגדם בעלותם להראות לפני
הארון יי אלהי ישראל והם מחריבים כל בניני הקליפות והוא סוד
המפוק שאמר עת אשר שלם אדם בארם לרע לו וראי וכן הוא
בסנא פ' משפטים דף פ"ג עמוד א' עלה ב' בסופה ורב לשונו
וחו וראי הוא ריא עלאה יתירא מכלא · בעודא רקיעא
לטקלץ נו אוירא ורשכא את פקלא תרא בהאי סטרא ואדא
טקלא אחרא בהאי סטרא · בהאי סטרא מאזני צדק · ובהאי
סטרא מאזני מרמה · ואי טקלא לא שכיך לעלמין ונשמתין
כלקץ קאלץ וחבץ פירוש שיעלות נשמות לסעלה מהעולם הזה
להיות מין נוקבין לקב"ה ושכינתיה ונם נשמות אחרות יורדות
למטה להבראות בעולם הזה בכור מיץ רכרין ומוכרחים כולם
לילך דרך קליפות נוגה שהיא עקב הקרושה ואמר עלית ואתרת
תשופנו עקב פירוש הקב"ה אסר ליעקב יושוף ראש ואיתנו
הבן אדם שיעשה רצונו של מקום יגרום שיעקב הקרושה ישלים
בראש הקליפות שנאמר שברת ראשי תנינים על המים ר"ל
בשביל המים הם הניצוצות של הקרושה הבלועה בראשם ועלות
העקב להוציא ניצוצות הבלועים בראשם הנעשקים שם והשבתים
שם ואם לא יעשה רצונו של מקום נקראת מאזני מרמה וראש
הקליפות שלשות בעקב הקרושה וכל הנשמות הבאות שם הם
ניעשקות שנאמר כנען בידו מאזני מרמה לעשוק אהב ואא ראיתי
רמיות העושקים ואין להם סנחם ופורו יעבאר במקומו בשער
קליפת נוגה בסייעתא דקב"ה ושכינתיה והכי פירוש הפסוק ואחה
תשופנו עקב ר"ל ואחה קאי על הנחש תשופנו עקב תשוך ראש
הנשמות בזמן שהולכים דרך עקב הקרושה בזמן שהיא שולטת
בעקב הקרושה כי אי אפשר בלאו הכי כי שם שער הנשמות שנא'
אין זה כי אם בית אלהים מקום הרן שרשים שם לתשוף נשמות
ביום רעת ת"ו וזה שער השמים כי קליפת נוגה היא ביצירה ויצר
הנקרא שמים מקנן שם וכן חוץ כוותר הרש פרשת וישמע יתרו
מחיבתא דרקיעא רא כתיבתא דהחוא נער מסטרון ר' רצידה והא
אחרי כפסרון תכף ואותיותיה נגנים כאותיו' התרגום של הזוהר
לכן יש תרגום בתורת בנין יר שהרוחא וכרופרז לו שהיא אור
קרוש והיא כתנות אור שפנם ופרץ אדם הראשון ורצונה להנעל
בקרושה ולעשות חסד עם ישראל או יהיה פירוש הפסוק אפא
הוא ישופך ראש פירוש הנחש תשוך את הקליפות נוגה שהיתה
ראש מקודם החטא ויהיה ברשותה בסור מאזני מרמה ומלת הנ"א
כירמו לנחש הרוסנת על אדום שנאמר עשו הוא אדום הוא כרשעו
פתחלתו ועד סופו כלומר הידיע המהפך ראש ליעקב וגם מרדי
כנגד מרה בעת הנקמה אין לנחש הריעה אלא בראש אף על פי
שיחתוך ויכעע אותה לכסת תתיכות הם נדבקים · אבל כשפתע
הראש לחתיכו' אינו סתחבר כן הוא לסעלה אצל הנחש הקרמני
ואוכרו ואחה תשופנו עקב ר"ל אחה הכן אדם תשופנו פי' נשיכת
שלך יהיה מיעקב הקרושה שתהיה עקב הקרושה שלסרת בראש
הקליפות וחי בזה ויצרך אחה לדעת כוח קליפת נוגה תיא שולסרת
כל ששת ימי החול על כל העולם כולו וכל השניין היורד
מלמעלה יורד על יהדה כי היא סביב הקרושה רכתיב סביב רשעים
יתהלכון זכאותו עמן הוא בריום גלות לבני אדם ר"ל הוא גילוחא
גרולה לנשמות בני אדם העשוקים שם וכתיב ונגח לו סביב והיא
השקלא הנ' שלפעמים תיא בכללת בקרושה ולפעמים בסטרא
ובכוונה אפרשנו בסייעתא דשמיא ויצרך אחה לדעת כי בספסרון
שר הפנים הוא שולט בכל ששת ימי החול וגלוי המלבות
בחלבשים בו והוא נ"ל של השכינה והוא ק"לת כי נעל עולה
ק"ן כסו שנאמר וירור ק"ן לה יש לה ק"ן אורות מש"ע בהתרן
דאריך והוא טור ושעשע יונק על חור פתן יו"נק הוא בספסרון נער
המקבל משתי פעמי' ש"ע אשר בספרים נעשה מכ' שמות שתכרנו
בפרקים ובשיעורים הקודמים מכח הארת שתי ש"ע אלו אין לפחן
כת להזיק אלא ארבעא נחבטל תכף ואין להם כח ויכולת להזיק
ראש ולהבים בהחארה הואת אלא הם נסים לאחריהם כדי שלא
יהיו זוכחי מתים ועל זה הנעל נאמר מת יפו פעמיך בנעלים בת
נדיב דהיינו בספסרו"ן וסנרלפו"ן חנוך וא"הו זכור לטוב המה נעלי
השכינה שהכה חוצנים שלא ידבק הינער כרגלי חשכינ' הנקראת
כת נדיב אבל השכינה עיקר החלבשותה הוא בנעל זה שהוא
בספסרון ששמו בשם רבו יחו"ה חקסן והוא סוד נעלי דהליצרה
כאשר נאבר במקומו והבי סדר השפעה שכינה בחלבשיה
בספסרון ושפעתן בקליפת נוגה כדי להשפיע למטה לישראל
על ידה ואי אפשר בלאו הכי ספי שהיא לבשה בסכנת הקדושה
והיא תאיבה לעשות חסד עם ישראל כדי שתוכל להנצל בקדושה
אלא שהחטא גורם חנת שכינה כחלבשה בכחסרון בזה האופן
ששה קצוות דידה בששה קצוות דידית דחבר בחסר נבורה
ובן כולם ובכל יום. סיסי השכינה היא נותנת לו אות בפלילי
שם בן דידה והוא סוד ההחששות ובכל יום בסיי חשכינ' נותנת
לו כח להתלבש בקליפות נוגה להופיע ולהשפיע לעולם בשביל
ישראל שנאמר שמוני נוסרה את הכרסים ברסי שלי לא נסרו כי
כאשר אבאר בשער תיקון קליפת נוגה · בסייעתא דקדושא בריך
הוא ושכינתיה · ואם יכוין כל כח שאבאר בו אז ינתן כח
למסטרון וסיתוק לקליפת נוגה וכולה בקדושה ובזה יהיה לו
שפע גדול בכל סת שירצה הן בהחכמה הואת · הן סדבר אחר
ותפילתו אין לה סעיק כי קליפת נוגה שהיא סלך על כל העיבים
קליפת אומות העולם אשר תחתיה בבר היא סציצה כפנו ואין
אינה סנחת שום קליפה וסטרא אחרא לקטרג עליו ובסטרון נוחן
לו שפע סאותו תאות עצמו שקבל סחשכינה ואשרי לו ואשרי
חלקו אם יכוין בו בראוי · וצריך אתה לדעת שבכל יום לעת ערב
סתעוררים חבעלי דינין והבקרגים והבלי סריקן כדי לפגל
פעולתם הרעה בכתי בו חרסוש כל תיחו יע"ר עולה"ם ר' כמנין
מנצפ"ך וכמנין סנרלפ"ן שר הינר דשישה שבו אילני סרס לעת
ערב כשעת סנחה · והם ששה הלילות של ששת ימי התל דיצירה
בגודע ובשעת סנחה נופלים לסטה שני פיסרי דין החיננו"ר
ש"ך עולים ת"ר בסנין וקר"ק כל בניש והיח אדום ירשה וגו'
כי לעתיד בל הדינים יכחקו לישרא ויהיו סר לאומות להשפידם
סחערדים חבעלי דינין והבקרגים והבלי סריקן כדי לפגל
פעולתם הרעה בכתי בו חרסוש כל תיחו יע"ר עולה"ם ר' כמנין
מנצפ"ך וכמנין סנרלפ"ן שר הינר דשישה שבו אילני סרס לעת
ערב כשעת סנחה · והם ששה הלילות של ששת ימי התל דיצירה
בגודע ובשעת סנחה נופלים לסטה שני פיסרי דין החיננו"ר
ש"ך עולים ת"ר בסנין וקר"ק כל בניש והיח אדום ירשה וגו'
כי לעתיד בל הדינים יכחקו לישרא ויהיו סר לאומות להשפידם
מהרה מן חעולם כלו בסור נגוף לאומות ורפוא לישראל והחשני
פיסות הלילו נעשה החושך של הלילה ואו כח דת הטיסאת שור
וחמור ששוסטות בעולם עד חצות הלילה שהקדוש בריך הוא
מסיל ומשתעשע עם הצדיקים בגן עדן ובבף ומיר הם בוריחים
לנוקבא דהחוטא רבא בעת קריאת הגבר שהוא כלאך נבר' אל
אשר קסת הסופר בסתניו לכתוב בספר החבירים העסרים
בחצות הלילה ללסוד תורה והוא קורא בקול נרול לעכוד ולעסוק
בתורה כנזהר בזוהר פרשת בראשי"ת החאין רכיכך דשינרא
בתוריכן אחתרו וכו' ונא' קיל אוכר קרא והוא משיב כה אקרא
כל הנשר חציר כלומר בחנם אני קורא והאנם ססנשחי' כי כאשר
אבאר במקומו בכוח תיקון חצות והחרנגול שחור דוקא סכוון
בנגרו לכמה לירע כמנו סיכין לעמור חצות לילה וכן דור המלך
ע"ת אמר חצות לילה אקום להודות לך על כשפטי צדקך ואז וחג
לאוה עם ישראל הנקראת נוקבא י' שהיא מסב נגינת רוב טובו
הצפון לצדיקים בעד העליון כנזכר בזוהר פרשת כלק אשר
בבל חצות לילה יתא אור מנוקבא י' ועל ידי מזרועים הצדיקים
בעולם הבא זבר ונקיבה ומזיאים נשמות לגרים ודי בזה ונתוור
לענייננו כל ששת ימי החול היא נכללת בסומאה אבל ביום ששי
בעת הבסיחה בעת שהקליפת נוגה עולה להכלל לחדבק בקדושה
עולים גם הם להכלל עמה · ובזה יתבאות השלחוביחא ראשא
מתחת כסא הכבוד ומברלת ביניהם וכפלא אותם בנוקבא
דהחוטא רבא · וחו שאסר הפסוק בפרחה רשעים כסו עשב
והרשיעים אלו הקליפות כסו עשב הוא הקליפה של נוגה כיון
שעשב הוא סאכל בהם"ה וקליפות נינת היא משפעת להקליפות
הנקראים כהסה שאין להם שכל וחבונה בסור אברו חכמים
סארו' וחבונת סחר עשו ואם חוכה להבין סוד הפסוק אדוע אתה
מכל הבהמות שאסר הקב"ה לנחש יניע לך שכל להבין אסרי נחש
סה ששייך לכאן כי הנחש וחילחוחיו נתסדרו לפי קידשא בריך
הוא ושכינתיה שאי אפשר להם להראות לא בניחנם ולא בעולם
הזה אלא כרמות בהמות והיה והיה ככלל בהכה הוא כראי"ת
בכסכת חלין ואף על פי שאיחה יחידים מראים עצבם לפי שעת
כדמות אדם בנן אדם בליעל חבירו שהיא בכא יחילחותיו אבל
על כל פנים חם סנחש כלי שיעור ראש והנך הראשו הנקראות

מאוד בקצת גבות ושפוע ואינו עגול ושתי העין יוכיח בסוף עמא
ועגל והנמשלו כלעם כן בעיר בעולם הזה עם הרגילים הם בעטים
לא ככני אדם כתבני התיר או בבני מרתגנל ומי שהוא בקי
בעניינים אלו ובריחי יקידתן שהוא אמת כאשר בתכתי ועל
כל פנים יש להם טוב אחר ועל זה נאכר בנשל"ב כנהמדה נרמז
והראיה מכל נראה בשאר למקל או כתויר וכפרס כשעת המניפה
כ"ם נראה לבני אדם כשור שחוד ובאמת לא יצאל האישהדראות
אותו וגם "שור" "חמור" "כלב" יוקח שהוא קלים אדום ושמעאל
ונקלב שהוא בהמה ועל זה נאמר ורשעים בחשך ידמו ואל בסגל
בחושך הלך ובחושך שמו יכוסה ומהם כסיל היא ורשע ומוכר
בקהלת וברברי נביאים נרף בחשך שמשתנה מחר סוד
שרשיהם בכוונה אינם ישראל שמם חבא הציון שלו הנקרא בוצין קרישא וגם בוצינא
דמהימנותא של אור חשמש של משה זכל מצה וכצוה דהיינו פקודא
דא וכו' הוא מפרש על שם של חויה שהוא מסם מרחו ומרדינתו
וגם משה עולה בכמני דע"ק וקס"א והוא אחוריים של ע"ב דיורין
דאבא ופנים של אהיה דאמא דיודין העולה קס"א ודי בזה ונחזור
לינינינו אל המאמר של חסבא דפרפרא משפטים שהחתלנו בו
איה נשמתין עשקין כך שלמא אדם באדם דכתיב עת אשר שלם
אדם באדם לרע לו' לרע לו וראי' אבל האי נשמחא דהות
לסטרא אחרא איש יר ואתקשר מינה' דא איהו לרע לו להאי
איש ר' ואיהי בתרוסת הקדשים לא תאכל ער רעביר בה קב"ה
מה דעביד' אתא קרא ואוכח ואמר ובא בתך כי תהיה לא"ש ור
הכי תוא' הבא את רוא תיך מתעשקין נשמתין אלא האי עלמא
אתגבר בלא באילך דרעית טוב ורע והוא כמו נתינה פנים באומרי
אל למה מתעשקין נשמתין ומחרין מפני שהניעל' הוח שתנהג עחת
על ידי עין תרעה טוב ורע ר"ל מסתרין דיצירה בהלכשורת
בקליפת נוגה' כאמור נמצא כך אתגחנן בני עלמא בסטרא
רסוב' פיקלא קיימא ואכרע לסטרא רסוב' זכר אתגחנן
בסטרא רדע אכרע לתהא סטר' וכל נשמתין דהוו בתחוא
שעתא בפיקלא שהוא נוגה עשיק לון מכאל ולילית ב"ם ונפיל לון
ומתים כ"ם. כשהם קטני אכל אין לו השגת עליהם שמורחים תכן
פירוי כמו שאומר הסבא על פסוק כנגדו נה ודי למבין אכל לרע
לו ראינן נשמתין בפיק לבל מה ראשכחין מסטרא בישא ושיצא"ן
בלא וכיסנא לרא אדוגה קריישא ראתעשק נופלשתים ושליטו
ביה לרע לון' אוף הכי הני נשמתין אתעשקין מסטרא אחרא לרע
לו' ואם השופה הזה ראוה שגהרם כל בניגינו למה הוא מקטרג
את"ב כיון שלא עלתה בידו כלום ונגוח לו להזק לכן קראו שלמת
הסלך ע"ה כסיל באומרו טוב ילד מסכן וחכם כסלך זקן וכסיל
אשר לא ידע להזהר עוד להזהיר לא נאמר שכשטיע להזהיר
לאחרים אלא להזהר בהזהיר היא אשר לא ידע להזהר את עצמו
זהו חיצר הרע כפני שכבר הוא ראוה אשר מפתר בן אדם אחר
לעבור עבירה ואינו מאיל לו וכפתה את חשני ואינו מועיל לי
והודע את השלישי ואינו מועיל לו למה הוא חוזר וכפתה אחריהם
והוא כבלב שב על קיאו אלא זאת היא כאנחו כשהודע לצדיקים
אולי ירבק בנפשו וילה עמת ואחר שוראה בסה צדיק' נהרגים
על ידו וכן כמה ילדים הנעשקים ואינו מועיל לו בי פוחדים מידו
ולוא נזדמה היה לו להזהר זה אינו נזהר אכ כן זקן וכסיל היא
שהכסיל הזה הוא זקן כשישה שני בראשית וגורם בשפותו כמה
רעות ואינו מועיל לו ומור העשוקים שאמרתו בהמאמר דכבא פ'
משפטים' הוא כך מפני שלילית יש לה שליטה לילדים שיוצאים
מהחיצ"ל לאוני' הגר או עם אשתו קליטה או בזכן שאמור לקעוב
כל אותם הלדים שיוצאים מאלו הנזכרים יש יכולת ללילית
לחרגם בכל זכן שהיא רוצה מפני שנמסרו בידה' והו פוג
ששוחקים הילדים כשהם קפנים מלילית ששוחקת עמהם ובזכן
שלילה הוא קפן ושן לו להזהר ואשר חרשים שאי שוחקת לילית
עמהם שאו טוב לאביו או לאמו או לכל כי שראוה אוחו ששחק
להבות בהשמש באצבע ובשיכה בהוסם הלד אכר כן לך מכאן
ארוחה שאין לך באן חניה וכ' פקדים צריך להכות בהוסם הלד
ובכלי פקם אמר כן כנגדר והוא טוב מאוד מפני שבה לילית
לחרגם כרצונה ובהיות שנתנו לה רשות לחרגם לאלו הקטנים
נקראו נפשות הללו עשוקים והו סוד הפסוק עשרת משפם

כמו אצל יעיר לכן נקראים בשם עין אחת ויעיר מקבל האורה
גדולה בשערי האה ומאיר האורה גדולה וכשהוא מהלקיפות
מרחוק התאורה הזאת ורחים להסתבל נבחים עיניהם כמו שאירע
לארם כשסבים בשמש והם בורחים ומיחרי' למקומם ובאותו שעה
כל העולם בנחת ולנה אנו אומרים ואני תפלתי לך ה' עת רצון
קדם חזנאת ספר תורה בסנהה כדי לעורר הרצון באותו האחרת
לזעיר אנפין האיהו ספר תורה ובשעה הזאת מת משה רבינו ע"ה
ראיהו רחיצנו נשמתו מן יעיר ובשעה הזאת מת משה רבינו ע"ה
ונסתלק ברעוא דהאי רצון שעולה משה עם חבוזלל ועולה גם בן
כסנין שם"ו כי כשם חויה היה לו רכיקת גרול בנראה כדיא
סהיכנא שהוא החיבור שלו שישת אותו אחר ספר ההזהר ונחגלת
להרשב"י ע"ה מכח הציון שלו הנקרא בוצין' קדישא וגם בוצינא
דמהימנותא של אור חשמש של משה זכל מצה וכצוה דהיינו פקודא
דא וכו' הוא מפרש על שם של חויה שהוא מסם מרחו ומרדינתו
וגם משה עולה בכמני דע"ק וקס"א והוא אחוריים של ע"ב דיורין
דאבא ופנים של אהיה דאמא דיודין העולה קס"א ודי בזה ונחזור
לינינינו אל המאמר של חסבא דפרפרא משפטים שהחתלנו בו
איה נשמתין עשקין כך שלמא אדם באדם דכתיב עת אשר שלם
אדם באדם לרע לו' לרע לו וראי' אבל האי נשמחא דהות
לסטרא אחרא איש יר ואתקשר מינה' דא איהו לרע לו להאי
איש ר' ואיהי בתרוסת הקדשים לא תאכל ער רעביר בה קב"ה
מה דעביד' אתא קרא ואוכח ואמר ובא בתך כי תהיה לא"ש ור
הכי תוא' הבא את רוא תיך מתעשקין נשמתין אלא האי עלמא
אתגבר בלא באילך דרעית טוב ורע והוא כמו נתינה פנים באומרי
אל למה מתעשקין נשמתין ומחרין מפני שהניעל' הוח שתנהג עחת
על ידי עין תרעה טוב ורע ר"ל מסתרין דיצירה בהלכשורת
בקליפת נוגה' כאמור נמצא כך אתגחנן בני עלמא בסטרא
רסוב' פיקלא קיימא ואכרע לסטרא רסוב' זכר אתגחנן
בסטרא רדע אכרע לתהא סטר' וכל נשמתין דהוו בתחוא
שעתא בפיקלא שהוא נוגה עשיק לון מכאל ולילית ב"ם ונפיל לון
ומתים כ"ם. כשהם קטני אכל אין לו השגת עליהם שמורחים תכן
פירוי כמו שאומר הסבא על פסוק כנגדו נה ודי למבין אכל לרע
לו ראינן נשמתין בפיק לבל מה ראשכחין מסטרא בישא ושיצא"ן
בלא וכיסנא לרא אדוגה קריישא ראתעשק נופלשתים ושליטו
ביה לרע לון' אוף הכי הני נשמתין אתעשקין מסטרא אחרא לרע
לו' ואם השופה הזה ראוה שגהרם כל בניגינו למה הוא מקטרג
את"ב כיון שלא עלתה בידו כלום ונגוח לו להזק לכן קראו שלמת
הסלך ע"ה כסיל באומרו טוב ילד מסכן וחכם כסלך זקן וכסיל
אשר לא ידע להזהר עוד להזהיר לא נאמר שכשטיע להזהיר
לאחרים אלא להזהר בהזהיר היא אשר לא ידע להזהר את עצמו
זהו חיצר הרע כפני שכבר הוא ראוה אשר מפתר בן אדם אחר
לעבור עבירה ואינו מאיל לו וכפתה את חשני ואינו מועיל לי
והודע את השלישי ואינו מועיל לו למה הוא חוזר וכפתה אחריהם
והוא כבלב שב על קיאו אלא זאת היא כאנחו כשהודע לצדיקים
אולי ירבק בנפשו וילה עמת ואחר שוראה בסה צדיק' נהרגים
על ידו וכן כמה ילדים הנעשקים ואינו מועיל לו בי פוחדים מידו
ולוא נזדמה היה לו להזהר זה אינו נזהר אכ כן זקן וכסיל היא
שהכסיל הזה הוא זקן כשישה שני בראשית וגורם בשפותו כמה
רעות ואינו מועיל לו ומור העשוקים שאמרתו בהמאמר דכבא פ'
משפטים' הוא כך מפני שלילית יש לה שליטה לילדים שיוצאים
מהחיצ"ל לאוני' הגר או עם אשתו קליטה או בזכן שאמור לקעוב
כל אותם הלדים שיוצאים מאלו הנזכרים יש יכולת ללילית
לחרגם בכל זכן שהיא רוצה מפני שנמסרו בידה' והו פוג
ששוחקים הילדים כשהם קפנים מלילית ששוחקת עמהם ובזכן
שלילה הוא קפן ושן לו להזהר ואשר חרשים שאי שוחקת לילית
עמהם שאו טוב לאביו או לאמו או לכל כי שראוה אוחו ששחק
להבות בהשמש באצבע ובשיכה בהוסם הלד אכר כן לך מכאן
ארוחה שאין לך באן חניה וכ' פקדים צריך להכות בהוסם הלד
ובכלי פקם אמר כן כנגדר והוא טוב מאוד מפני שבה לילית
לחרגם כרצונה ובהיות שנתנו לה רשות לחרגם לאלו הקטנים
נקראו נפשות הללו עשוקים והו סוד הפסוק עשרת משפם

שער רישא

לעשוקים פירוש שהקב"ה יעשה לו׳ שיחיד לבוא משפט לו׳ הילדים העשוקים מליליח על שהרגוה אותם קדם זמנם · והוא מדי חפשוק שאשר שלמה חכלך ע"ח ראיתי רמעת העשוקים ואין להם מנחם לסת נחרגו · כר נס רחוד יוסא רצין ליח בינא · לסח יסוחו בנים קטנים בעון אבותם אבל ל׳ אלחי הרחמות לבל בשר בעל המשפט אל אמונה ואין עול · וסדרו הוא בנסרא רבריכות ורמיבחו קראי אחדדי כתיב פוקר עון אבות על בנים וכתיב לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבותם לא קשיא כאן בשאוחזים מעשה אבותיהם בידיהם וכאן כשאין אוחזין מעשה אבותיהם בידיהם · חביסף רסליך עיניך וראו פירוש על סה שאמר כשאוחזין מעשה אבותיה׳ בידיהם ר"ל שמחשבה רעה שאדם חושב על אשה אחרת בשעת הזנוח או על גזלה יש בידה לעשות הנשמה ולהזליחה וראוי הוץ"בה אם יקיץ מחשבה רעה יחדוף לעשות כחשב שוחב וכאי וז יסות חייב· חזו אומרו בסנא פ׳ משפטים וקכ"ח חסא אי אחקיים בעלמא יחסוך וחסבוך יכין מעוא שאמרו ושאלו הסבא רבי אחנחא ורבינא רסיירא בביקתא בחי נפקא רוחיה · חשיב להם רבי יהושע בחי ראשל וכי יעלה על לב שכל האנושי שכחבו בנסרא רבני חבל ושאוח שלחם אלא הכל מרמז על מדות נפלאו׳ חוא מרמז על עניש הילדים חחו פירוש ורבינא שחוא חילד חקטן רמייר בביקתא והיינו בילדוחו וחוא באפרחה שלא נפחחו עיניו שאיחו יודע על בירו מיב הינ"ן בח"נפקא רוחיי ר"ל באיהדין ומשפט נפקא חחיה חשפחיה · חשיב רבי יהושע בחי ראשל שחוא אביו וחוא חבניס חזרע בשליחה ראשית שהיא כמו בינא חפחרח כי בבר קבלו חפילוסופים שמציעים רבם מוחגלגל ומר חעונש כאשר יירע לחניגל בספרו וכספר חיכל ״ ואנחנו נקדים מאמר א׳ מחחזר חדש מדרש חעלם רף ס"ם ע"א וזח לשונו רבר אחר דוד״ד ״ לגנו לעריחת הנושם לריעת בנגים וללקוח שושנים · גא וחי כל השירים קודש ושר השירים קודש קודשים וככולת ישרא׳ משבחח ליח לקב"ה ואומרח רוחי ח"ר רוחי צח וארוס רגול׳ מרכבה רבכות אלף ואמר קומו כל אינון רשעת׳ בחאיחתו הא שעתא בשעתא ריחא פלגות לילי׳א אחתר שלחובא חרא אחתר ואחתר ואיל׳ חחות גרפי רחרגלא וקאמי ובחחיא שעתא קב"ה ירד לגנו דאיהו גן ערן ולאמרח ראשית ליח לקב"ה ובחחיא שעתא אימר חרגלא רלילא ואמר קומו כל אינון רשעת׳ בחאיחתו הא שעתא איחי לאחתבחא אלחא בבילה ובאה איחו כל בר נש רקומו בפלגות לילי׳א לאחעסקא באוריי׳חא · רקב"ח וכל צריקיא אציחו לקליח ה"ר חבריס מקשיבים לקולך חשמיעני ובחאי שעתא דאקרי חעס"ג וחעח"ב ולילקוח שאיגון שושנים אלין צריקיא דאת עסקו באוריי׳חא ואינון כרחשן אוריי׳חא כשבחויחיה ה"ר ששנים א"ח שושנים אלא ששנים שאפילו נקבר ריחשות חורח · א"ל וכי לאילן דאת עסקו כאוריי׳חא קשיל לון קודם וקבם ואינון צריקים דלא חאבו ח"א יריבם ינוקא חוח · וחוח זכאי ולא חזה ליח חובא · אפר קב"ה לפלאך חמות זיל ואייחי לירבעם בן נבם בחחיא שעתא אמרו מלאכי חשרת י אדוניו מח אדיר שמך בכל חארץ מת ראיחו שמך איחו אריר כיח וחו׳ צריק ויעל וכוחיח יחי לנא שמע אמר לון קב"ה יחא רעוא דלכון חמת לי׳ ולי׳ה ראשביק לי׳ח אנא שביק ליח ובחר בן נפיק לחרבות רעוא עביר חרי עגלא ורחמנא וחמחיא את ישרא׳ אמר לחון קב"ה חרי כל שפץ ורחה יהיב לכון אחתהך לבן בוחמא חוח סב לכן ראייחי ליח חכא בשעתא ורחה וכאיחחו אולף ליח בספרי׳ואוריי׳חא בשעת׳ חזיא פחחו כולה ואמרו צריק אחה י׳ ויסר כשפיך וקל ראש קב"ח ירד לגנים וללקוח שושנים ולכן אקרי מסמרת נער שלומר לשורים ולנקבה חורת י׳ חסיסה כי הוא רבי שלמה וכבן נקרא רבן של חינוקות זכוחיר אומר מחיבחא ריחחא נער מספרון רחינוקות ד׳ של חינוקות והיא מחיבחא ריחחא כי מחיבחא ריליא היא מחיבחא רקב"ח והיא ישיבת ג"ע שיקב"ה הוא ר"מ ריליל׳ · ונחזור לינינינו אבל עב"ם חילדים שבחים ע׳ לילח ב"מ פוריחים מיד חלילי׳ חעשקים בידה פחאום ולכן נפרש׳ ראשונה רמשפטים יש קרי וכחיב לא

רועיר אנפין

יעלה ולא יעריה וקב"ה והפרה לקם נבר׳ לא יכשול לכבכה כביה ראת אשר ויכלכם ״ ביר יבין סלך בנינן בנבנרו בח הוא שם ל׳׳ח שהוא מליליח על שהרגוה רנשפחא ולבושו ונסיריו רליה והוא טור חָמְסוֹן פוקר עון אבות על בנים ועל בני בנים עד שלשים ועל רבעים ואומר חסבא שם חיך חות עשיק שלמה סלבא צוח ואמר קרב"ה ונגורי פיקודי אוריי׳חא לסיחך בחן רכתיב כי ישמים בדכן י׳׳ צריקים ילבו בם ואינם משפטים עוסים אוסלא בוחבם בשיש עה רע חחת השבש אבל פושעי׳ יכשלו בם וכתיב ואחם הדביק׳ בי׳ אלחיכם חיים כולכם היום וכתיב והתקרשחם ויחיחם קרושים כי קרוש אני י׳ רחוא קב"ה בינא לקרשא לישראל בכלא ולא יחא לון בספר מסאבא כלום וחעניין כי שנת ברעב בא כר שלמץ אין שסחק שם ל׳׳חים ברעוץ וש"ן חוח ברבוחץ עולי רע"ב קוח א"ל ל׳׳ה ל׳׳ח·ל׳׳ם עולח סאחים ושם הית עולה ע"ב ברבוחץ בחח״ לח זח ו׳׳ח ס"ח עולה רע"ב ובוסנין חשובץ שולמים וסאירים או חשמות שם ל׳׳חים בסלילי יורץ עולח ש׳ כוח אי"ח למר ח׳ יוד ס"ם עולה בחסים ובסנין שם כנ"ן שהוא סיולם הבריאה וסלבות רואצילו׳ שולחו חאחרוחים ביעלמו׳ בי׳ע להעלם סיבעה חקליפות ושם חוא חרחים וסם ע"כ דיוקן כוח׳ י׳ה ו׳ה עמו עולה כין הכל בסנין שבע חם שולמים בימי השובע אבל בחן חסוכות צריכים אנחנו לבוץ בשם את בניקודן שיעלה שבע פוח יהוה ויהוה ר"ל חנקודות הם עולים ש׳ כי בל נקוחות הוא׳ ״ ״ חלא׳ שהוא בחסר ואסר עליח פחיחם לי פגולה סכל חעמי׳ שאין אור א"ם מחגלח לחקרי׳ראצילו׳ אא בחחלבשו חחלה בסרח חסר כי ב׳ חנאי חברים חכבוסים עולים בקשם כחר לנו י׳ וחני חסר חסבוס׳ נחסר נקר עולה ראשונה ונקר חנ עה לחנא שובע בעולם בסנין שם הנוסר סם נקודו אבל עיקר הם הוא בבחר וכאמת נקר הוא כחר של שבעה ימי חבנין וכמקומו אפרשנו יהודר דרבינו בשער חנ המיכנר׳ אבאריך׳ ני צרבך נסיעתא

שער רישא דועיר אנפין

סבעייתא דקב"ה ושכינתיה · מי זה יצא לנו מגרון דיקן חמאסף שהתחלנו עה אשר שלם אדם בארם לרע לו ודאי ומסגך אריוכה דאת עשק גו פלשתים לרע ליך וראי כן. אותם הנהגדים על קדוש השם אחר שפלטו הקליפות עליהם ונעשה בהם מדה חדש כהצונו וכאות נפשו סדה כנגד מדה נתן השי"ת בידם אחרי סאתם הבדדת חדין ולהתקו ולהתקו בהיכל אדב"ה לחכות בתם האומות לעשות פובה עם ישראל ובפרט אותיות מן של בנצנ"ך שהם קשי ביותר כדפרישנו ושהוקים אתנו לכל עדיק ועדיק ועד אומרו בזהר"ם בראשית מאן סגכיך דמסאך שעשה מדיוא לסתקו והשוב לאחור" כדוגא דא נפוק בכל פלגה לליא וכן אלואחר שזכרא את יעדב תעמדו כנבדותם ובכלו יסדיך סבת אהבת קב"ה ושכינתיה אין עוכר לנגדם אחרי מאם עולם להיכל אהבה הזה לשאוק ס"ן לעדיקים לעלמא דאתי מזוא סזן להצדיקים אשר הם ניזונים משעע עולם הבא והיינו שסקומו דאצילו לעולם הבריאה ונקרא סקום הרכת סקום המצאה שסקים שמעשים הצדיקים שכר עולם הבא · וגם לצדיקים הם צד"ק ועד"ק שהם יסוד ושלכות דהיינו ביהל עצם השכים והיכל לבנת הספיר הקראים צדיקים בנדרש סאבא ואמא וכדי להעמיד על עיקר כוונה הם"ל הזה דלא נתע" וגוסף לסמוא חסיד גאמר בבי ידעה בפרק תשעה של שער רישא דר"א שלקחה ביאה הסרוקה מאוחם השכעים דבא אותיות כ"א דבוא כמנין שם אה"ת דאדיך שהוא בינה וכו' נ"פ ו' למדרעיה נ"פ ו' כלולים עשר והיינו שלשה פעמים ע' לתלת דישין תקולים דר"ו כמנין ' אחיה וכמנין שני גלגל"ת סצדים אשר הוי תיקון ראשו של ו"א מאדיך אנפין ולכן חוקלה נבואתו של משה דבע"ה התחיל בשם אחיה שלהני אליכם להודעות שהתיקון חלה בוולכן לקח כ"א דבוא אותיות לכנין חלת דישין ונשאוכו מאותן דיקן. דבוא ס"ם דבוא אותיות שלא יכלה בינה העיקריות לקיים כתובה בבוחת המכתן כדי שיבנה סהם פרצוף ז"א שהוא עצמו נ' ספירות ח"פ ז' הם ס"ם והם ס"ם שעדי בינה שהנגלו למשה רבינו ע"ה והוא שאומר הכתוב ואתסריהו מעם מאלהים חיים שהא הבינה והיא שעד החמשי עצמו דהסבין יבין וחסר מעם מאלהי' הוא מספר א' שהוא שעד אחר דיקן וחבין וזהו פירוש מלה מעם"ם בפסוק הזה והם מאורות הבנעת המלבישים את זעיר עד פבויו ואחר סיובב פרצוף בינה עצמה שהוא למעל' מזעיר הם שעדי תבונה שהם ח' כפירות עיקריות כלולים בעשר עולם חמשים · לכן נקראו שעדי בינה כי השעדי' הם סוף הבינה עצמו והם בחלא תניא רבתי דזעיר דסתפתח לנ' חדקן וכו' כאשר אבאר בסעייתא דקב"ה ושכינתיה · והם ס"ם שעדי בינה שנתגלו למשה רבינו ע"ה כי ז"א יצא מבינה שנאסר מבפן ס"י יצא הקרוי וכן היא סלבשת אותו עד השיכור ומלה ס"י עולד"ם חמשים שעדי בינה וכן יש בפרצוף תבונה נ' אחיה דיוהן ואלפ"ן והחזן שיש בהם ח' יודך העולים חמשים והם כפשר נ' שעדי בינה כי הפוך מלה שעד ואמנא עשר והיינו' עולה מניינה עשר · ויש ס"ם פנים שמא שנבדלו מסוסקה דזעיר אנפין בסור ברור אוכל מתוך הפסולת בעבור אמא שהובדלו הדינין מזעיר ונעד היום הם ענפים מהסוסקא דלילה ובפרם בהשעדות תחלקים ליסין ושמאל ואחור הרשב"י בארדא רבא פ' . נשא שהשעדות תאלה סקבלים רכיון וכסאבין מהאי סהאי בשרא ואמאי בשרא שיש לחם שיכות שבדבול ספנו אחז בו קדוש הבירור לכן עור היום ענפים סזה חסקום וכן יש בזעיר ס"ם פנים פחור ום"ם פני' סמא נבדלו סמנו שחיו דינים קשים ולא הניע להם סיחוק עד ל"עזיר לבוא שיברא הקב"ה בריאה חדשה וכשל עתר ונפל עזור דר"יגינו השומאה וסחגאה ושני פעמים ס"ם עולה ת"ח וארום ורוא סמם השל חזה שהוא ת"ח וארום של זעיר הנקרא דוקי עה וארום ונו' אבל שעיר החמשים שהיא כוללת כל השעדים וכל חסזרוע הנעלמות לא חשיג ונוכל לוסר שלא השיג משה רבינו ע"ה חבונה עצמה אלא אורח הסתגלת מסבורו של זעיר ולסיגלת דר"יגינו בזעיר עצמו אבל שעיר החמשים שהיא חבונה עצמה הכולל כל שעדיות עצמה לא היה משיג כל כך והעד על זה כי ז' ספעיותיו של זעיר הם ז"פ ז' עולים ס"ם והם ס"ם אורה של חבונה הסתגל"ר בזעיר עצמו ורק בת לא חשיג בעצמותה וכל השגת של משה רבינו

סלא ראתכליל בתרי נוני ספסר דרישא חיור חור בנדיה דכליל כל חזורי אבה אתישבא בהאי רישא דועיר אפין אתחזי בידיך סוסקא בהאי ברהלחא דאיהו חזור ואתחזיא בוונא סוסקא בנוונא תוורא והנוך סוסקא יש בו ספק בזעיר לכן אומר ואתחזיא בוונא סוסקא בנוונא תוורא ופועל פעולתו בתחיית הסתים לחד"ת רחקה ערקים לחיי עולם · והוא אומרו שם כאורא וכנין כך כת"ב ורבים סישיני אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לדר"ת לחרפות ולדראון עולם · הצדיקים לחיי עולם כנין דאתחזיא להזוא תוורא דאתי דאתי בסבור דעתך יבין אריכו דאנפין דהרשעים לחרפות ולדראון עולם כנין דאתחזיא להזוא סוסקא דזעיר אנפין וכלא כליל בהזוא של"א תת"ד כי של אדר"ח סלי"ך תרי של של לכן הוא סלובן סאוד ופל של אותם וכן יש שנים א'כצר ארך אנפין דישני מצד זעיר ההזוא פלא דנפיק נפיק כל יוכא לחלקא דתסתיך שהיא סלי"כות כגונא חוורא וסוסקא דאתי נהלנלחא אחזיר בתרי נוני להזי ססך ולהזי סבר וכן השעדות שלו באשר אבאר וכן ידידים החסרים והבדורות סרישא תוורא לזעיר אנפין ע"י נת"י דאבא ואמא והם חרץ עפרץ דיריה ז"א מעצ"ם ואמא וכדי להעמיד על עיקר כוונה הם"ל הזה דלא נתע" וגוסף לסמוא חסיד גאמר בבי ידעה בפרק תשעה של שער רישא דר"א שלקחה ביאה הסרוקה מאוחם השכעים דבא אותיות כ"א דבוא כמנין שם אה"ת דאדיך שהוא בינה וכו נ"פ ו' למדרעיה נ"פ ו' כלולים עשר והיינו שלשה פעמים ע' לתלת דישין תקולים דר"ו כמנין ' אחיה וכמנין שני גלגל"ת סצדים אשר הוי תיקון ראשו של ו"א מאדיך אנפין ולכן חוקלה נבואתו של משה דבע"ה התחיל בשם אחיה שלהני אליכם להודעות שהתיקון חלה בוולכן לקח כ"א דבוא אותיות לכנין חלת דישין ונשאוכו מאותן דיקן. דבוא ס"ם דבוא אותיות שלא יכלה בינה העיקריות לקיים כתובה בבוחת המכתן כדי שיבנה סהם פרצוף ז"א שהוא עצמו נ' ספירות ח"פ ז' הם ס"ם והם ס"ם שעדי בינה שנתגלו למשה רבינו ע"ה והוא שאומר הכתוב ואתסריהו מעם מאלהים חיים שהא הבינה והיא שעד החמשי עצמו דהסבין יבין וחסר מעם מאלהי' הוא מספר א' שהוא שעד אחר דיקן וחבין וזהו פירוש מלה מעם"ם בפסוק הזה והם מאורות הבנעת המלבישים את זעיר עד פבויו ואחר סיובב פרצוף בינה עצמה שהוא למעל' מזעיר הם שעדי תבונה שהם ח' כפירות עיקריות כלולים בעשר עולם חמשים · לכן נקראו שעדי בינה כי השעדי' הם סוף הבינה עצמו והם בחלא תניא רבתי דזעיר דסתפתח לנ' חדקן וכו' כאשר אבאר בסעייתא דקב"ה ושכינתיה · והם ס"ם שעדי בינה שנתגלו למשה רבינו ע"ה כי ז"א יצא מבינה שנאסר מבפן ס"י יצא הקרוי וכן היא סלבשת אותו עד השיכור ומלה ס"י עולד"ם חמשים שעדי בינה וכן יש בפרצוף תבונה נ' אחיה דיוהן ואלפ"ן והחזן שיש בהם ח' יודך העולים חמשים והם כפשר נ' שעדי בינה כי הפוך מלה שעד ואמנא עשר והיינו' עולה מניינה עשר · ויש ס"ם פנים שמא שנבדלו מסוסקא דזעיר אנפין בסור ברור אוכל מתוך הפסולת בעבור אמא שהובדלו הדינין מזעיר ונעד היום הם ענפים מהסוסקא דלילה ובפרם בהשעדות תחלקים ליסין ושמאל ואחור הרשב"י בארדא רבא פ' . נשא שהשעדות תאלה סקבלים רכיון וכסאבין מהאי סהאי בשרא ואמאי בשרא שיש לחם שיכות שבדבול ספנו אחז בו קדוש הבירור לכן עור היום ענפים סזה חסקום וכן יש בזעיר ס"ם פנים פחור ום"ם פני' סמא נבדלו סמנו שחיו דינים קשים ולא הניע להם סיחוק עד ל"עזיר לבוא שיברא הקב"ה בריאה חדשה וכשל עתר ונפל עזור דר"יגינו השומאה וסחגאה ושני פעמים ס"ם עולה ת"ח וארום ורוא סמם השל חזה שהוא ת"ח וארום של זעיר הנקרא דוקי עה וארום ונו' אבל שעיר החמשים שהיא כוללת כל השעדים וכל חסזרוע הנעלמות לא חשיג ונוכל לוסר שלא השיג משה רבינו ע"ה חבונה עצמה אלא אורח הסתגלת מסבורו של זעיר ולסיגלת דר"יגינו בזעיר עצמו אבל שעיר החמשים שהיא חבונה עצמה הכולל כל שעדיות עצמה לא היה משיג כל כך והעד על זה כי ז' ספעיותיו של זעיר הם ז"פ ז' עולים ס"ם והם ס"ם אורה של חבונה הסתגל"ר בזעיר עצמו ורק בת לא חשיג בעצמותה וכל השגת של משה רבינו

שער רישא

סבעייתא דקב"ה ושכינתיה · מי זה יצא לנו מגרון דיקן חמאסף שהתחלנו עה אשר שלם אדם בארם לרע לו ודאי ומסגך אריוכה דאת עשק גו פלשתים לרע ליך וראי כן. אותם הנהגדים על קדוש השם אחר שפלטו הקליפות עליהם ונעשה בהם מדה חדש כהצונו וכאות נפשו סדה כנגד מדה נתן השי"ת בידם אחרי סאתם הבדדת חדין ולהתקו ולהתקו בהיכל אדב"ה לחכות בתם האומות לעשות פובה עם ישראל ובפרט אותיות מן של בנצנ"ך שהם קשי ביותר כדפרישנו ושהוקים אתנו לכל עדיק ועדיק ועד אומרו בזהר"ם בראשית מאן סגכיך דמסאך שעשה מדיוא לסתקו והשוב לאחור" כדוגא דא נפוק בכל פלגה לליא וכן אלואחר שזכרא את יעדב תעמדו כנבדותם ובכלו יסדיך סבת אהבת קב"ה ושכינתיה אין עוכר לנגדם אחרי מאם עולם להיכל אהבה הזה לשאוק ס"ן לעדיקים לעלמא דאתי מזוא סזן להצדיקים אשר הם ניזונים משעע עולם הבא והיינו סקומו דאצילו לעולם הבריאה ונקרא סקום הרכת סקום המצאה שסקים שמעשים הצדיקים שכר עולם הבא · וגם לצדיקים הם צד"ק ועד"ק שהם יסוד ושלכות דהיינו ביהל עצם השכים והיכל לבנת הספיר הקראים צדיקים בנדרש סאבא ואמא וכדי להעמיד על עיקר כוונה הם"ל הזה דלא נתע" וגוסף לסמוא חסיד גאמר בבי ידעה בפרק תשעה של שער רישא דר"א שלקחה ביאה הסרוקה מאוחם השכעים דבא אותיות כ"א דבוא כמנין שם אה"ת דאדיך שהוא בינה וכו נ"פ ו' למדרעיה נ"פ ו' כלולים עשר והיינו שלשה פעמים ע' לתלת דישין תקולים דר"ו כמנין ' אחיה וכמנין שני גלגל"ת סצדים אשר הוי תיקון ראשו של ו"א מאדיך אנפין ולכן חוקלה נבואתו של משה דבע"ה התחיל בשם אחיה שלהני אליכם להודעות שהתיקון חלה בוולכן לקח כ"א דבוא אותיות לכנין חלת דישין ונשאוכו מאותן דיקן. דבוא ס"ם דבוא אותיות שלא יכלה בינה העיקריות לקיים כתובה בבוחת המכתן כדי שיבנה סהם פרצוף ז"א שהוא עצמו נ' ספירות ח"פ ז' הם ס"ם והם ס"ם שעדי בינה שנתגלו למשה רבינו ע"ה והוא שאומר הכתוב ואתסריהו מעם מאלהים חיים שהא הבינה והיא שעד החמשי עצמו דהסבין יבין וחסר מעם מאלהי' הוא מספר א' שהוא שעד אחר דיקן וחבין וזהו פירוש מלה מעם"ם בפסוק הזה והם מאורות הבנעת המלבישים את זעיר עד פבויו ואחר סיובב פרצוף בינה עצמה שהוא למעל' מזעיר הם שעדי תבונה שהם ח' כפירות עיקריות כלולים בעשר עולם חמשים · לכן נקראו שעדי בינה כי השעדי' הם סוף הבינה עצמו והם בחלא תניא רבתי דזעיר דסתפתח לנ' חדקן וכו' כאשר אבאר בסעייתא דקב"ה ושכינתיה · והם ס"ם שעדי בינה שנתגלו למשה רבינו ע"ה כי ז"א יצא מבינה שנאסר מבפן ס"י יצא הקרוי וכן היא סלבשת אותו עד השיכור ומלה ס"י עולד"ם חמשים שעדי בינה וכן יש בפרצוף תבונה נ' אחיה דיוהן ואלפ"ן והחזן שיש בהם ח' יודך העולים חמשים והם כפשר נ' שעדי בינה כי הפוך מלה שעד ואמנא עשר והיינו' עולה מניינה עשר · ויש ס"ם פנים שמא שנבדלו מסוסקא דזעיר אנפין בסור ברור אוכל מתוך הפסולת בעבור אמא שהובדלו הדינין מזעיר ונעד היום הם ענפים מהסוסקא דלילה ובפרם בהשעדות תחלקים ליסין ושמאל ואחור הרשב"י בארדא רבא פ' . נשא שהשעדות תאלה סקבלים רכיון וכסאבין מהאי סהאי בשרא ואמאי בשרא שיש לחם שיכות שבדבול ספנו אחז בו קדוש הבירור לכן עור היום ענפים סזה חסקום וכן יש בזעיר ס"ם פנים פחור ום"ם פני' סמא נבדלו סמנו שחיו דינים קשים ולא הניע להם סיחוק עד ל"עזיר לבוא שיברא הקב"ה בריאה חדשה וכשל עתר ונפל עזור דר"יגינו השומאה וסחגאה ושני פעמים ס"ם עולה ת"ח וארום ורוא סמם השל חזה שהוא ת"ח וארום של זעיר הנקרא דוקי עה וארום ונו' אבל שעיר החמשים שהיא כוללת כל השעדים וכל חסזרוע הנעלמות לא חשיג ונוכל לוסר שלא השיג משה רבינו ע"ה חבונה עצמה אלא אורח הסתגלת מסבורו של זעיר ולסיגלת דר"יגינו בזעיר עצמו אבל שעיר החמשים שהיא חבונה עצמה הכולל כל שעדיות עצמה לא היה משיג כל כך והעד על זה כי ז' ספעיותיו של זעיר הם ז"פ ז' עולים ס"ם והם ס"ם אורה של חבונה הסתגל"ר בזעיר עצמו ורק בת לא חשיג בעצמותה וכל השגת של משה רבינו

פרק יב

אנרנו שהתשל הזה שברישא דאריך אנפין הנקרא רישא הזוהא שבו של"א דבדולה"א שהוא חיקון יוני של שביעה דקומים ג"פ קו"ע פ"ח סמנו נוסף תמיד בגולגל"ת דזעיר אנפין שיש בו חלת חללין בסו' שין של ג' ראשין של תפלין כי בנצח הוד יסוד ואמא נעשים שלשה חלקים ובן נבנסים בדעת זעיר כאשר בארנו בסקומו והפל הזה תסיד נוסף מאריך לגולגלתא דזעיר אנפין וסמלא אותם וג' חללי דגולגלתא דק שבזעיר הזה בחלק לשני חלקים חסר דק והיינו יסין ושמאל לוב"ן ואחר"ם בסוד התסוק דוד"י ע"ח הארי"ם וזימי נאמר על זעיר כיארכים הם אבא ואמא בבדיל בפסוק אכלו דעי"ם שתו ושכרו דוד"י כשעיר שלם והנחת והשכינה משבחת לזעיר שהוא נקרא קב"ה וקוראה אותו דעי"י שיחן לה משפע של זה עילאת אמא עילאה" שיש בה שתי מדדות ד' ו' ד' ' כסוד יוד"י כבדיל בקר"י ארבע שיש בה שתי יודין ושבאם גם כן שדא ת"ת ואז באו לה אלו השתי צדדות חללו בסוד הניקה · כפי שאלו דק שהיא סקבלת אותם על יד"י , ובן תבונה הזה נתחלק לשני חלקים ימין ושמאל והיא סקבלת גם בהסול הזה סמנו בי הסול הזה אתנו נעבר לעולם כאשר אסרו חז"ל בססכת הנעני' פרק ראשון לבן תמיד הוא נוסף לגולגלתא דזעיר וכסלא אותו וכן הוא כאדר' נשא דף פ"ז עמוד ב' יעלה ד' זה לשוני בראי גולגלתא נפוף סלא פרישא תוורא האחסל"כ ניזיה הדיר ומתאי סלא יסיקן מיתיא לאחייאת מחוא

שער רישא דזעיר אנפין

רבינו ע"ה בהם היה שחשיב אותיותיה ושמותיה המתגלים פעולות
נוראות ופעל בהם כל ימי חייו כי בבר ניתן לו רשות מן השמים
מה שלא ניתן לשום אדם של עליו בכל ביתי נאמן הוא שכל
ספתחות החכמה היו מסורין בידו ומסגו היה נעבעסיק הכפרת
והמתוקים אשר כלי רזיהם מתמכשים ומכלי שכין חשוקים מהם
אבל ז"א השיג על מחבותו ואעפ"י שהיו לו הלחות מאם עלאה
קדם המאה העגל הם ע"י אורות נצח הוד של הכוונה וישראל
פכא והאירו ע"י התלכשות הכוונה שהם המוחין המתגלים בז"א
מלבושי' על ידה ולא יותר ומכל היה ע"ז"א והוא היה מסגיריותו
ונשכתו ונחזור לעניינינו מאלו הכ"א רבוא נגבו חלה רישין כי
ג"ם ז' הוא ב"א רבוא הנז' כי כולם ז"ם עשר סוד שבעים פנים
לתורה שהיא ז"א ובעשיית חלה רישין נכללו ת"ח אלף רבוא עם
הכ"א רבוא כי כשלגו הכ"א רבוא בנוף הכתר שהיו בצורה
כרוד נכללו הכ"א עם ת"ח ונעשו ס"ל רבוא וזה היה תואר פניהי
שלו גם כי כ"א רבוא הנז' יש האלפין רוגמת זעיר אנפין שיש
בו שם יה"ו במילוי אלפין בזה ר"ת א"א וא"ו העולה פל ופפני רועם
זאת הכתר נקרא זעיר לגבי פהירו בזה האומן הפהירו נקרא בינה
ארם קדמון נקרא חכמה · אויר קדמון כתר באופן שבתר הוא
במקום זעיר הנם שיש רוגמה אחרית יותר נכוח מזה בגמ' שנפמא
בזוהר ע"ם תרומה שאומר שפתוך דברי משפע למבינים שאויר
קדמון עם כל מה שיש בתוכו הוא בערך מלכות לגבי הנליפו
והמלבוש לערך זעיר ואין לנו רשות לדבר למעלה מזה וכבר
של זעיר הקוק בו שם בה"ו על פל ונם בעול' התיקון הוא הקוק
בחלת רישין אבל עקרו בת"ת של רישא דלא אחדיע רחיינו היקוק
שלישי הנקרא קרוסא דאורא כי חפל הזה הוא הסות מונה בחוץ
הקרום והפל הזה שאמרנו הוא היותר על אבא ועל ראשו של זעיר
שנאמר פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא ס"ל
והפל הזה הוא שהחייהו במתן תורה כשמתנו בשמיעת קול
אלהים חיים מדבר מתוך האש והוא הפל שעתיד להחיות המתים
דכתיב כי פל אורות פליך שהם כ' פללים רחיינו פל של זעיר
ופל של עתיקא ונעשים ג' טיפין כי הפל של עתיקא הוא משלש
בסוד חלת רישין כל אחד נתן חלקו בהפל הזה ולכן נם בן בזעיר
יש חלת חללי רמוחא רגלגלתא מוחא בהו כאשר אבאר בסיעתי'
דשמיא והם חכמה ובינה ודעת בחלם החלה תולקין שיוצאים
סנה"ראמא אל תוך גולגלתא דזעיר עושי' בו ג' חללי' רגולגלתא
בחכמה שבו שהוא תר חללא יש בול"ב נתיכות חכמה שהם ל"ב
אלהים דבראשית היוצאים ממנו ש"ך רישים כנודע וסהחלל השני
יש בו ג' שעיי בינה ג' יוסף ראובן דייקא ג' אלף דרין ג' תרעין
דרחיינא הוא סור בינה וחחלל השלישי הוא סור הדעת שהוא
המחלק לכל גופו של זעיר החסדים והנבודות ויש לו אוררין
ואבהדראין של אור חד"ר הוא "חסד "רין "רחמים דרחיינו חד"ר
הפלך חפלא שהכמה ובינה שפלעילה ממנו ונקבל מהם ורחם
מוגחים בחוך חדעת הזה ואבאר כל זה באר היטב בשיעי זרא
בסייעתא דקב"ה ושבינתיה ואלו הנ' טיפין הם בתוך ג' חלל'
הגולגלתא וסימנם "מלך "מלך "מלוך ליעולם ועד ויש בו ג'
היות לרמוז על ג' טיפין של פל הנזכר וצל זה צריך לעמוד על
דרליו באומרו "מלך ונו' להעיד שעתיד הקב"ה להחיות המתים
בג' חיות הנזכרים שעולים ב"פ ס"ל לרמוז על ב' פללי' שאמרנו
אחד על אויך ואחד על פל של זעיר ועולה ב"כ יחו"ד את"ר
ומאחר שכל הדור שהיית בזמן ההוא צריכים לעשים פעם דמות'
בניין דוד המדבר שאמנו על הר סיני אנכי ולא יהיה לך ומרגו
להסיר והמחן ואם לא היו חופאים היו נשארים כך בלא והחסדו
עב' אני אפרתי אלהים אחם וכני עליך בלבם שלא תעשרבו
לפיתה אבן בארם הראשון המזוחן ונו' ואם לא היו חופאים לא
היו צריכים עור לפרוק וציוויף המיתה כן יהיה באותו הדור שיהיה
בזמן התחייה שצריך להסיר זוהמתן ואפילו רב אחאי בר יאשיהו
שלא היה לו קנאה בפילי דעלמא וגופו שלם עריין על כל זאת
שקה אותה קודם התחיית המתים יכלו וירקבו כרמתרץ בגמרא ·
ואי"ב יהיהם הקב"ה ויעשה גופם כבראשונה כי אין מלך בלא
עבדה נזכר ב"פ בפסוק הזה הפלוכה של השם יתברך ונ"פ הוי'
לרמוז על תלת רישין הבלולים בו ועולים בפנין חס"ו וזה"ו
שאמר נוחן לחם לכל בשר כי לעולם חס"ו ובני' מזל"א כי הטל
יורד דרך המזל הזה המגיע עד ראש זעיר אנפין שנ' כי נרול מעל
השמים חסד"ך ועד שחקים אמתך פי' שחקים ששם שוחקים מ"ן
לצדיקים בב"ח הטל הזה הוא בשרת אם ת"ת שהוא הכלל אהבת
בסוד תתן אמ"ח ליעקב וחוא אחיה פעמים אחיה העולה אל"ף
ר"ל משם אחיה שבאבא הסקנות בבורסיא יוצא הטלי חוזה
ועליו נאמר בשמן הטוב הירד על הזקן זקן אהרן שיורד על פי
מדוחיו בפל הרמון שיורד על הררי ציון שהוא סור יוסף הצריק
שזכה לאשתוחוחא דיעקא מבא של אריך אנפין שנ' כן פורת יוסף
עלי עין ולא בתיב עינים והסבין יבין שם מאירה יסוד אבא ושם
מסתייסה התאחדה הנרולה העליונה של הפל הזה וביסודה הזה יש
בו החסדים והנבורות עד"ם יסוד אבא והם החדים חנכהוצבא
הנקראים הררי ציון בי שם צוה ה' את חברכת חיים עד העולם
הבא שיהיה מן הפל הזה שה"כ את כל המחים ובהדביו דבוק
נפלחק מ"ו אור שבעה הימים בזעינא קדישא חרשב"י ע"ה כאומרו
בארדא וזפא לא הספיק לפיסר עד העולם עד ראשתבהו מילוי
ונחזור לעניינינו ונדרך כל אדם לומר הפסוק הזה י' מלך ונופ'
כ"ם מעומר אמד כנגד הרחם ואחר כנגר הנשמה שהניף בנגד
מארבע רוחות הנשמות בעצמות בשיפתחים קבריהם בנגר נפש
רוח נשמ"ה חי"ה שהם ד' רוחות אבל יהיה אי אפשר להיו"בעה"ן
אלא בגן ערן בנודע נגם כשה רבינו ע"ה לא היה לו יהיה אלא
בוכן היותו בסרום אבל אחר כך נתפשטה קוטת נשמתו כמו אדם
הראשון וכל הפרצופין נחמ"ן ואין לנו אלא ה' חלקי הנפש כולו
האי ואולי ההו סור אנחנו סמאים לנפ"ש אר"ם שבו חלמים בכל
הנשמות וגדרפים ע"י בור חברזל עד שנשתלם אדם הראשון ובזה
תהיה הגאולה ואומרו נפש לרמוז שלא נשתייר בו אלא הנפ"ש
רחיינו ה' תלקו כי כל אחת בלולה מכל' וכל צריך משלים אמת
אחת בארם הראשון ונחזור לעניינינו בשעת תחיית המתים יוד"
שם בן"ו שהוא הפנים של שם יהו"ד ופותח את קבריהם ומקם שני
הוא שאומרים אחת כ"פ להראות כי ג' היותה אלו הם משני פללי'
שהם פל של אריך ופל של זעיר ולבנין בן צריך לומר כ"פ י"מלך
ושם כוי"ו סלא אלפין כזה כ"ף וא"ו וי"ן וא"ו עולה פפטפיא והוא
אחד משמות של סנדלפון כי ששים רבוא שמות יש לו בשמתלת
וכ"ו"ו הוא התרב שבימינו וקל ידי חשם בת"ו פותח את קבריהם
וסור הארבע רוחות הם זה רוצ כי פלבות כתחלת פת"ת של זעיר
ומתפארת עד יסוד זעיר הוא שעור קומתה · וכבר אמרנו לעיל
כי זעיר נקרא ר"ת הנעם הוא כי בסו שסבע הרוח הוא חכ
ולח · כן זעיר יש בו רין ורחמים ופל בן בל אחת מכפריות זעיר
נקרא ר"ת והוא נותן הארת למלכות ובבוחו הוא בותה את הנוף
ומתוה אותו בנפש הבשר שניתנת בו והו שאומר הנביא יחזקאל
ע"ה מארבע הרוחות ובו' והוו סור שאומר בפרקי היכלות אפר
רבי עקיבא בבל יום ויום פלאך אחר עומר בקרקע ואומ' י' מלך י'
מלך י' יפליך לעול' ועד בל יבל בעלה עונין אחריו זה המלאך
הוא אל"ה"ו הנביא הוא סנדלפ"ן שהוא סמונה על החפילו' שקוש'
מהם בתרים לרבו והוא עתיד לעמור להזכיר הנעים והקמים בעול'
התחייה בג' שמות הניה המנוברים שהם ב' פללים שאמרנו והם
עולם בסנין ע"ה שהוא ב"פ פ"ל בסנין חסדו וכסנין מוא"ם ל"ר"ת
הוא אומר י' מלך ונו' ברי לעזרר התחייה מפני שבהתעוררות
שלו פלסר זכות על ישראל בסו שאומר הרשב"י ע"ה על פסוק
כי יקרא קן צפור לפניך שבשארם לוקח הבנים ומשלח האם האם
צותקת לפני הקב"ה ומנדלפון זה הסמונה על העופות הוא מעורר
לפני כמא כבודו רחמי' על ישרא' באומרו הנה הציפו' הוא שלקחו
בניה וחיא נודד' מן קינ' ומבכרת עליהן ונניך ישראל שהם בנולת
והשבינ' מבכה בכיכול רבתיב קול מבכה בבני' ואת"א בתחלת
רחמיך עליה' באות שעה הקב"ת בועם בשלש מאו' רקיעי' ומזועזע
העולם כולו · והליתן נודד ממקומו · ומעיר שני רמעות לים
הנרול ומתעורר תשעת ממקומו ותזר ואומר סגדלפון הרעד
התר יתר בראשית ואז יוצאים שני קרני החור מתחת כנפי
הכבוד ואומרים אשריכם מלטרי זכות בני ואז נשבע הקב"ה
שינים דכתיב נשבע י' בחיינו זעיר אנפין כימינו חוזה וכזרוע
עזו אז תפליקם אתן עוד את דנגן למאבל ונו' ובנגר סגדלפ"ן

נאמר

נאמר ד"ם החסלאך שספורות בידו כל הנפשו'ת הנקבו'ת
וכשהק"בה יהיה החתים מבקש אותם מידו והוא נותן אותם על
פי פנקסו לחסלאך סגרלפון והוא מתה אותם בפל הנזכר נא
פתעודר משפרש וסכסנין שפו ישראל כי שמו כשם רבו זעיר
אנפין המקנן בו הנקרא נע"י ישראל משכורו נלמעלה ועולה
למרומים אדיר ומעורר תנועות לתקון בשופר שהוא אותר סקרני
החור הגמ'בי תרנים של חור הוא שופ"א ותהו סור תקע בשופר
גדול לחירותינו שכל תריגן יבואו באותו וחזון לנחוקי יתברך
וכאותו השופר הוא תוקע ובאותה התקיעת עומדים על רגליהם
אותם שהיתה סגרלפון ואתר שהם עומדים על רגליהם אומר
מכפרון המזמר שכו ישראל ברכו את י' המכתרך וכל נדודי סלעה
וסכה גם האנשים יגנו אחריו כרוך י' המכתרך לעולם ועד. וכן
מפטרת זה כנל יום קודם הגן החסה עומד באמצע הרקיע נשוד
ה"ה נתקוק על מצחו ישראל ואומר בקול רם ברכו את י' המבורך
וכל נדודי סלעה עונין אותריו ניהל"ו. מיניו ראמר ר' ש בשכנינ
לברכו יש יחה אחת ששפה ישראל וחקוק על מצחה ישראל ועומד
באמצע הרקיע ואומר ברכו את י' המבורך וכל נדודי סלעה עונין
אחריו ניהל ועד שהוא משפחרן שר הפנים של השכינה
והוא הגן'ן שבלקו הק"בה מן האויר לשמי שמים העליונים של
יצירה כאשר אבאר בפיוטי הק"ח ושבחתי בעיל הציור. נפסו
הגן'ן לנער על פי ברכו נם כי יוקק לא יסור ממנה והוא אשר
נהפך בשרו ללפידי א"ש והוא חבש ציניר כאשר אבאר במקומו
ואזה הפל יהיו החתי לעתיד לבוא ויש נם מן סיפ'ן אורות עודפין
על כדי חיי של כתר בעלה התחתו דהיינו נובלות הבתר שהיו
סיף נוקבין של החיות החתים חהו שאמר בפרקי היכלות שיש
למעלה מאזרות של חחיית החתי' ומחסל חות שהקב"ה מ'ן לצדיק'
שהוא מן של מגמתך בשתקים שהם בהיכל' אהבה ויש להם אינן
רחימין שנסרו נפשם על קדושת השם שקיימו פסוק ואהבת את
י' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך אפילו הוא נוטל את נפשך.
ועכשיו אינם יכולים לשחוק את הדין כראוי לכלות את האומות
עולם ושחוקתם אינו אלא לפי שעה כדי שיחיה קיום ליעלם כפגי
פרת הדין אבל בזמן הגאולה יתוקנו על ידם הפנים כולם
ויעבדו את מרת הרחמי' על כדת הדין ועל אותו הזמן נאמר וברחמים
גדולים אקבצך ורחמי רישא חוורא נקראים רחמים גדולים ורחמי
זעיר אנפין נקראים רחמים סתם ושם אלהים כמילוי יודין עולה
ברחמים כזה אל"ף למ"ד ה"י יו"ד ם"ם וכנ'מעלין ויעל ידי אינן
רחמיני יתוקן שם אלהים נהיחיה רחמים גדולים סמה שהיה
מסלקן קודם השם אל"ה מן ם' אמא סעל בנין אסתלקא שכינה
דא נפל ולא יתוקן אלא לעתיד לבוא. וגם למשה רבינו ע"ה
בעת גאולה כצרה תראה לו השם הזה לתקנו שנאמר וירא אליו
מלאך י' בלבת א"ש שהוא אחים ביורד העלה א"ש עם אהבולל.
וכן ראה אותו סתוך הסנה נ'ק'ן צירופי אלהים וכזה יהיה נאולת
עולם אם לא נרמז החסאי' ועל זה היה מעשיב הרבה משה רבינו
ע"ה שלא עלתה בידו כמו שעלה בחשבונו וגם ס"ו אור שבעת
הימים האחי' זלה"ח היה מצער עצמו מאור שהיה סניה אדיר
התלמידים בלי שליטות תיקונם כדי שיאירו את כל העולם כולו
כנבואתם והיה בדעתו להביא הגאולה בימיו לזמן שנאמר כדניאל
אלף שלש מאות ושלשים ותשפה וכואיי היה נדעתו לגאול את
ישראל ולזה נראו הק"ב לזכות את ישראל ומצד עצמו לארוחת
צדיק להנראות וזעל זה אמר אלמלא היתי קיים ת' שנים בארץ
ישראל היתי כחזיר את כל העולם בתשובת שלימה והיתי מביא
את הגאולה ונשנא שנ' אלא משה בלבד רוח אפינו
משיח י' בפחידתהם אשר אמרנו בזלו נחתך נגעים ונסלק
בישיבה שלמעלה אחרן ב' שיהיה בארץ ישראל קודם מותו
שלמד עם תלמידיו תורה כמדת נפצא שארהחבישה שנים שנאמר
לנאול את ישראל היו כלים לזמן אלף של"ה וכימנין סלכות בית
דוד הנא מיהודא שאמר שבי אלמנה בית אבין עד יגדל של"ה
כי והוא אלף שלה ואין לנו מי שיתן לנו שם מרוחיקן לנשפתינו
ואין לנומי שיחזיר לנו יונר חי התורה עד יערה עלינו רוח ממרו'
לנחמנו ויברא אותו הק"בה פעם שניית לנסוד תיקוננו מרע
שהתחיל לתקן ועל כל פנים לא יאחר יותר משנת ת'ת לאלף

השישי. ועל זה חקק נא' ואעשה למעין שמי המחולל בין חנוים.
וסה נם חיום עד שהראשונה פקודה שניה סטהרת לבוא ובע"ת
אין דורש ואין מפניע לעשות השובה בלב שלם בכל תיקוני
האר"י זלה"ה על חבלי משיח שיהי ניצול ממנו וברי שיקיל מעלינו
מעט על הגלות כי כל הצרות הבאות היום על שונאי ישראל הוא
כדי להזהיר את ישראל בתשובה שלימה שכן נשבע הקב"ה שלא
ינאל אותנו עד שנחזיר בתשובה ואי אפשי אתה כתיובתא כמלא
עינא דכתיב אנא אסתה לה תרעין דבדבין חם תמשין דרחמין
רחירותא. לכן כל בעל נפש ישוב בתשובה שלימה ויקבה כל
התשובה המבוארת בכתיבי החשובה של האר"י זלה"ה ואז ילמוד
התורה בקדושה ובטהרה. בנבילה ותפילין כל חיום ובדרכי יהיה
ניצול מהלכי משיח ואם יהיה כר אבוץ וכר אוריין יהיה לו מעט
גילוי עיניים יראה במעט כל הקדוש בעיניו ויצחצה שכלו מדמיון
הנבואה. ועל זה נאמר הלוא עותותיכם סברילים ביניכם ובן
אלחיכם וכשסטירים בתשובה תסטכים תכבדילים אז יפתח עין
הראות של הנשמה. ויהיו לו עיני הנשמה ולא יזקה לו עיני בשר
ויאירו הלוטותיו כדמיון הגבואה ממש אשר אין בה פסולת כי
הוא יעלה בלילה לישיבת של חנ"ע עליהי מספר"ח שר הפנים
הסליבו למעל' אם הוא ראוי לכך והשכחה אומרת משבני אחריך
נרוצה הביאני המלך חדרי נגילה ונשמחה בו בשעשועין ריבידי
שהק"בה משתעשע עם הצדיקי' כנ"ע ויש צידוי' וסצות סבונלות
לזאת תעלייה להיות סין נוקבין להשכינה להרש נשמת הישנות
ואו יהיה אחוב לסעל' ונחסר למשח ויהיה נכתב בספר המשכילי'
אשר יניבו יהיה בחברת כל הכתוב לחיים בספר ויליו נאמר
והיה הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו כל הכתוב
ציון תהיה פליטה והר קודש וכל זחיחיה בקבוצת ח' לאלף ששי
ואותו הדור נקראים כני ת"ת לפי שינאל אותם הק"ב לאלף
ח' ויבוא משיח ויהוד התפרה לישב ויקח הכלוב' סכני ישמעל
הרחוים אותנו סמלכותינו כנזכר בזהר ס'אמור על פסוק ששת
ימים תעשה סלאכה בכתי שתא אפא הי עלמא ויומי של הק"בה
אלף שנה ויום הששי הוא ערב שבת וסחצי היום ואילך סתנוצצות
קדושת שבת כנזכר בזהר ס' חולדות ואם כן הוא מן הראוי
להוסיף סחול על חקודש שיהיה חגאולה קודם תצות והיינו קודם
חצי האלף. ששי כי מרת פוטה מרוסה מסדת סדרתנות וקיבון
גליות סוכרח להיות קודם המנחה כדי שיוכו כולם אל מנוחת
השבת המא נתצות סתחצות ואילך ובאת משיח צריך להיות
קודם קיבון גליות ובנין בית המקדש ובנין ירושלים עיר הקודש
שיורידם הק"בה מן משמי מרום הוא קודם לקיבון גליות. וקבון
גליות הוא קודם לתחיית המתים. ותחיית המתים הוא האחרון
שכבולם ירכיבם בונה ירושלים י' נדחי ישראל יכנס. הרופא
לשבורי לב. ומחבש לעצבותם בונה ירושלים תחלה ואחריו
נדחי ישראל יכנס. ותחיית המתים שהוא סוד תרומא לשבחי ל"ב
ומחבש לעצבותם הוא אחרון שבכולם ומזמן קיבון גליות עד
תחיית המתים יהיה ס' שנה וכל הצרות וכל המלחמו' יתעוררו על
שונאיהם של ישראל ואשרי הנגלם מהם רצחיב בעת ההי' כולם
עמך כל הנמצא כתוב בספר ואותם היסים יהו ימים אשר תאם'
אין לי בהם תפץ נזה יהיה ארבעים שנה ואלו השנים נקראו חבלי
משיח וכל אחר קדם לחבירו ס' שנה לכן תהיה הגאולה קודם
חצות בע"ש ותיהיו אלף ששי לכן יה'ה חגאול' בשנת ת"ת לאלף
ששי ואז סוד בשנת היובל ת'ואז ה'היגו הא לעים זא"ת שהוא
ת'ה לאלף ששי תשובו איש אל אחוחתו ואיש אל משפחתו ושובו
וגם דור המלך ע"ה אמר זא"ת אמר זה סנותני עדי עד פה אשב כי
אויתיה פירוש כל הצאתו וחשקתו היה שהראה בהפלתו כדי
לעשות משיח ולא להתגלגל פעם אחרת בסור אד"ם
אלמלא לא סמא בנת שבע ואתו אמרם ז"ל בסוק ושרד
שני חכלים להמית ואבל השלישי להחזיר רצה דור המלך
ע"ה להמית גם את השלישי אמר לו הקב"ה ששאיר
ותניחם להיות דשמיה ואמר לו בעה שלא עלה
לו כוונתו בידו להחזיר משיח אלא יהיה
דוד ויבואו הק"בה פעם שלישית בסור אד"ם
שהוא נפוקין אד"ם

שער רישא דזעיר אנפין

'רוד משיח והוא משם משיח בן דוד והוא שאמ"ל במסכת סנהדרין פרקחלק אי מן חי הוא דוד שפיר אי מן מתיא הוא דוד שמיר לקים מה שאמר הנביא יחזקאל בשם ה' ודוד עבדי יהיה נשיא עליהם לעולם ואמר ודעה אחר יהיה לכולם וסלק א' יהיה לכול' ודע"ז היקון הפיסן בסדר התשעונות והשקיעה רבא צמח איש צמח שמו · הוא דוד בעצמו · והוא מדה כנגד מדה אדם הראשון הביא מיתה לעולם וכל הפנמים שנבראו חלק ר"ע על חלק השוב ואמר נברו האומות שהם מספרא דרקע על ישראל שהם חלק השוב ומשיח שהוא נשמתו משם יתקן כל הפנמים ועל ידו יגבר חלק חשוב שהם ישראל על חלק הרע של עץ הדעת טוב ורע שרוב האומות וכיוצא הוזה עליהם המחבלים וכתוה מכשפיה אם אחר מהם יסרוב בו באשר עשה שלמה המלך ע"ה שב' ושב שלמה על כסא ה' למלך ואומ"ל שמלך על התחתונים ועל העליונים אפי' על השרי' מדרחוה והעופות ועניות ועניו אשמרני מלכא רשדי יכיה ועניו מלכא שבא יכיה שלחו את הדוכיפת באגרת אחריה קם בל העופות והיה שם על כפא של אור למעלה בשיבה של סלעה וגם למקום עוא ועוגל ללפר מהם חבסתן נכראין כראיה בבבא ס' משפטים בזוהר ומי שיש לו חכמה יראה גדולתו בתרגום שני של מגלת אסתר באגרת שכתב שלמה המלך ע"ה למלכות שבא הפרשים שלו הפרחוה ומסוסיקי שיחרשו אותך האל ברוך הוא ועמיך על סוסותיהם וכו' וכן כאלף פרשים יותר יהיה לימות המשיח מלוכת המלך המשיח ברוח פיו ימית רשע ואם אומה אחת ישרד בו ימיה אותה תבוך רק חכל ימו שאם אחד לינבוד את ה' אלהי ישראל בלבב שלם ובראת ואתר · ומשיח עבד ה' יהיה למלך עליהם כמו שב' ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי ואו יתגלי לנו רזין תדחין דאוריית אתרי בראשית שלא נתגלו עדיין שנ' ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה ויתנתרגם ואתפתחון ואולפן חדתין דאוריית ואספני שיתחדשו על ידי המשיח לכן נקרא מציני וישוע"ה וגם דוד המלך ע"ה התפלל על זה שיהיה משיח ויתגלו על ידו אולפן חדתין דאוריית וקראים אם"ח ישע"ך כי התורה נקראת חדת אם"ה ואמר התן אמת ליעקב שהוא זעיר וחסד מור התורה ואספני שיתגלו על ידי הישועה ובזמן הישועה ליכן קראם אם"ת ישע"ך והו סור תפסוק ואני תפילתי לך" עת רצון שיהיו בו נוצרחכור שהוא תיקון שכיני ומקום מדתו של דוד ע"ה נקראת אג"ש ראשון שהיא סוד המלכו' של אדם קדמון שהיא ראש האצילות ונקראת ע"ת סו"ב ואנ' אחרו"ן שהיא מלכות נוקבי' דזעיר אנפין שהיא פוף האצילות והיא מקנת בעשיי"ה ונב' רגלי השכינה בתארץ התחתונה ותזוהו של ר"ד המלך היה להעלות מדתו לראש האצילות שהם ו' תיקוני מלכות אדם קדמון בי שם היתה מקומה בעולם התחתו אם כן במקדשנו הטובים יכולים אנו להעלות המלכות עד ראש אריך כי שם היתה מקומה בתחלה כאשר באותו במקומו בסייעתא דקב"ה ושכינתיה ואז אלה"ם ברוב הסרך ואפילו אלהים מלא נידיך תעולה ברחמים מהם יהי' רחמים נהולים בנודע שמך שם בראש ארך דינים אלא תדינים ממותקים והם תסר ועל כן ענני באמת ישעך בי בכר חמדה הדין הוא מרוצה מסני ונסתר מהרישא הוזרא ואוי לי לנאול אי ישראל נאולה עולמית ואתה תגלה על ידי הרזין דאוריית שהם שמחים לאותו הזמן משמת ימי בראשית והם הנקראים אם"ת ישע"ך · ואני נפחלי ועיירא רמן חבריא תפילתי תסיד לרישא חוורא דעתיקא קדישא יעיר לי אוזן בלימודי' וזכני באולפן חדתין דאוריית א בכל יום ויום ואוללה שכו לעולם ועד חשיבה לי ששון וישע"ך ורוח קדשיך ל' תקח ממני יגיל יעקב ישמח ישראל יתברך י' לעולם אמן ואמן :

פרק יג

חשם של כתו התילה ס"ל הוא לעולם נדע"ת זעיר שהוא הסיה שבהלל השלישי של תלת חללי דנולגלתא באשר אבאר בסייעתא דקב"ה ושכינתיה · ולכן נקוד החולם האבזיר לרמוז לרעיא שהוא בראש חשם כתו זה הוא נחסף לבס' לרעיא דמלא דרבולהא שהוא התיקון השני של ז' תיקוני נ"ם קר"ע פ"ח דרישא חוורא ולעולם הוא נוסף לכסה ולזה רמזו חכמים ז"ל באסרם פל אינו נעדר שהוא רמז כמלא דבולהא זה ושם בתו זה עלי" בא"ח ב"ש בכבוד עשר הוזהות והוא לפע"ה הצולה ס"ר בכבוד עשר הזיות · לרמוז שהוא כולל הכל דהיינו ה' הזיות הסרים ה' הזות נבורות וכבר ביארנו בסקומו בי דער' זעיר אנפין הוא הסחלק לכל איברי הנוף והוא כלול תרויהו דרזינו ח' הסרים וה' נבורות וחכמא זה בשער קרית ארבע באר השב ושם זה הוא גם כן בהיכל עמם חשמים שהוא על היכל אלהי ישראל של הזכרים שהוא בסוד מלכות של יסוד זעיר דבריא"ה הנקרא עמם השמים ר"ל כח שיש בהיכל אהבה שהוא תפארה יש כיסוד שלו כי נוף הבריה השביעי חר ולבן נקרא עמם השבים ר"ל עממיות מסש של זעיר דכריאה הנקרא שמי"ם · וצריך אתה לדעת כי בהיכל וה יש בו נ' פחתים בפור שלש אותיות של שם יהוה בסילואו העל"ף של הפהה יסף היא בסו' ר' והא מצינו היא " בסוד הא" חפתח השכלי הוא בסוד אהו ועיקר נקודה של שם יהוה כך הוד היא בחירק ואוה"ן בקמ"ץ ואו"ן · · ·

שרומזים לל"ב א"הים או הם לבנים אע"ג שהם קשים שהם דינים אכל הם בסוד יחיד להיותם פנים מרישא דאין ההיגו' שהוא סוד רישא דאין שכולו חסד ול"ב פעמים ' עולה ש"ך והוא פסתק ג"כ השי"ן דיש דזעיר כי כזעיר יש שם גם כן ש"ך דיקלפי של"ב נתיבות חכמה סאירות בחלול הראשון דנולדלתא ' וגם כזעיר יש כו סוד הל"ב שינים שנכשכים באותם שלמעלה מסנו שהם ראבא אכל אינם באים לו אלא אחרי הניקה והגדלה שאילולי כן לא היה לו כח לסבול אותם לזה הולד אין לו שינים כ"א אחרי הניקה זמן רב כמש כתיב כרי שיוכל לסבול ולהגדל כסדר הגדלות ומכאשר אחזה אלות בפו שהוא אצל תינוק היתק לשדי אמו אין לו שינים לא אחרי הניקה וכזמן שמזמח' השנים התינוק בזעיר כמו האש והאש כבר עליו ונפל עליו חולי אדמת זה האש כן בכיכול לחבדיל כמה הבדלות לסעלה כזעיר צוחמים השינים כמש כמש אחר הניק' והשנים הם דין שנקרא אש כי א"הים עולה אש עם מכולל ולכן נם כן כתיב כו האש וסזה האש שהאש דין גולדים וצוחמים השנים כזעיר וחסכן יכין וכזעיר הם נחלקים חציים שהם כמנין ש"ן בתפארת דזעיר ישראל חצים כמנין ש"ן בתפארת דיעקב כי כמו שהשרשים הם נחלקים לסעלה כך הם נחלקים לממה וכפני זה הם נחלקים כמת שהם לממה ' פוחנות ה' ככל צר ושני חניכים שהם ממכוכות למוחנות אחת ליסח ואחת לשממל וארבעה שינים שהם ש"ו וכן למעלה וכלם יורדים מזעיר זה ליסוד זה דבראשי ' הנקרא עמם השמים ושם כו"ז זה הוא ממחקם ושני פעמים ש"ך אחר דאבא עצמו ואחר דזעיר עולים ששש לכן כולם נשפכים ביסוד זה שהוא ששש צדקה' ול"ב נתיבות חכמה כמנם שכים כאות אלף של אלהים לשניים כזו ﬡ הוא סוד הל"ב שינים והוא הל"ב א"הים דמעשה בראשית ולעתיד לבוא מתיא הקב"ה השמש והאת סנחתיך' ורהיטו התרי ש"ך דינין דזעיר והנוקביה והרשעים נירונין כת והצדיקים מתרפאין ממנה והיא ממרוקת' להם ולרשעים הלהם אותם היום הבא הכתוב כתנור כסוד נגוף ורפוא כאשר פירשתי זה כמת פעמים ' אל ' ויאר לנו בתורתו הקדושה להשיג סודותיה הנפלאות ופמנות בת כמל הרמזן שיורד על הדרי עיון כי כם צוה ' את הברכה היים עד העולם יהברך ' לעולם אמן ואמן:

פרק יה

נוקביה דזעיר אנפין יש לה גם כן הל"ב אלהים דאבא שהם הל"ב נתיבות חכמה וסוד הדבר הוא מה שאומר הזוהר בארדת נשא דיקן דרבנאי הם ש"ך ושל נוקבי' הם שב"ח הרי שלנקיבה חמשה דינין יחידים שבאים שהם חשורש מוחשכשה נגורות שהיא נבניה סהם והוא סוד אשת החיינו א"ש ת' מק"ת אותיות סנעמ"ך שהיא היא סוד ה' אחרונה ' כי מלכות עבנית מן חמשה נגורות הללו הרי שיש לה אותם הל"ב של אבא בעצמם אנם האשה יש לה שינים אכל ליתיהם מאבא ליה הם יותר קטנים מעם משל איש שהם דינים קמנים אבל לו הם גדולים כי הוא השכיר לכל ככל אשרנו שריק דנוקבא ניחיך ברישא וקשים בסיפא כלומר שברישא הם סוד השינים שהם קמנים ואחר כך יש לה ח' מיני דמים של פומאה שהם קשים בסיפא שהם יומאים בסוסה פירוש סיפור שלה ולכן כרי למנע דין שם חתים לחייבו כמו שאמר הרשב"י בשש שכנסתן הוא קר ויותר שהוא רואי להיות רחמים הבא יסוד השש שהוא דין ותתייסר בו כרי למנע קריחת והייגו שרשו צמח התפלל נשם כלומר שכמו שבשמים חזה אנו רואים שנקרשים המים בעבים מאים יכולים להחיל מטר ער שבא א"הים ויפה אחר שהוא הם פנים והם נחלי' מים ולפנים נגולים של"ג ואף על פי שאין אנו רואין אותו הרוח הזה אף על פי כן תראה בחוש שכומן שיורד השלג נשבר כח הקור וכן המטר לפי שבא מכח רצמן אף על פי שאינו מורגש לנו כך לפעלה"ת מכל מקום לאות כשפוך הוא מכונה הרין כדי למתק קרישתו שהוא כמוד רחמים ולכן גם כן אלו המלאכים שהם כצד רחם כהיכל קנם השנים התחתון של היכלי מלכות כמונים לקבל צעקת יולדת נקיבות אע"פי שהם דין כרי למנע דין ברחמים והוא הנסח שהספרדים מהפלילים בכל יום נא ל' יחסר המזג וספני זה הראה שהנקיבות הן קורח כמבנין שהיה ראוי יותר לנפות מבנם לחמימות להיותם דינים אלא שבא כח דרוש ומפה"ם וברוב התוהן לאדה"ש עד שכקרום ורי גבה " חנץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר כלכי ובלב כל המכתיבים בצל קוראי כי שם זוה " את הברכה חיים עד העולם אמן יהברך " לעולם אמן ואמן:

פרק טו

עתה צריך אתה לדעת שאלו הל"ב נתיבות חכמה הם בכל פרצוף כי אין פרצוף בלא חכמה שבפנים הוא הנותן שכל והכמה ושיעור להשפע היורד למפה שלא יהיה יותר מדאי ולא יהיו יכולים לכבול ומשער שפע המלאכים ושבלם לבדם ושכל ושפע התחתונים לברם לבן יש ל"ב קרומים המפסיקים שלא יצא השפע יותר מדאי שאי אפשר לעולכורל לכבול בעין אשריל לכלים הנשברים ח"ו וכמו הגיע שהוא נהגך בגרונו אם באה לו התלב ברינוני לבן הם ל"ב א"הים של מעשה בראשית ולכן הם ככל פרצוף ראצילות בתכמה שלו כדי שיצאה התכמה בשיעורה שנוכח חכמתו יחכך שהעולם יוכל לסבול והוא מקבץ כל הלקי השכל בפרטיותיה ושולחות אותה להיל"ה לכל א' ואחר כפי הראוי לו ולחצדיק' אשר בנ"ע חלק יותר חשובהנעים להשיג כוחות נהבדות ודרק דעתיק יומיא וסתרי פעשה בראשית לכל דיבי מתיבתן כמעלותיהם וכרינותיהם אשר זוכים כל א' לכדו כנוכר בפרש שלח לך בזוהר אצל רשי' מתיבתן של דור חמרכר ונם אותם הל"ב א"הים הם הממין הראויים להלדת שפולידי' זעיר ונקביה ואותה הלדה היא שפולידים נשפרת צדיקים וחסידים וגם רוחות הרשעים לנו סזן' רכתיב ורוח הרשה אתן בקרבכם כלום' שבאותו הרוח הנוקב על הצדיק הכבוך כותת האר' ולה"ה כתרשש כהבנתו ובשכלו וישיג כו יותר מסה שדניל להשיג בכל דבר הן בדתיני הן בנגעי הנשמו' הרוחות הרשות נעשים מהל"ב נתיבו' שכתשפשים מאבא ל' חוץ אמא ונוברין בתוך נה' של אמא ונבנסין בוץ' בלולין בכוחין שלו דהיינו בתכם' שלו אע"ג שבתכם' שלו הם כתפתחין לל"ב א"הי דעובר' דבראשי' כמו שאומר הרשב"ה ולה"ה בארב"ח ל' האי הכפתא כר נחתא למות' דזעיר אהפתחיה לל"ב אלהים דעובדא דבראשית כלומר שאלו הל"ב אלהים הם נכנסים באבא ואינם נראים כלל אכל בשיורים לבסה בו"א שם יצאים ובאים לחוץ והם ל"ב אלהים אכל בשבת אלו הל"ב א"הים הם נכתקן' בשלש' עלי הרס שחיה תהוא סבא נושא בירושבאים לביתו לכבור שבת כראי"ת בסכבת שבת אצל רשב"י ע"ה כשיצא מהמערה ואו חנ' עלי הרס רומזים בנ' ענפים של חשין של אבא שהם נה' שכוללם בתוכ'נה' של אבא וניתוקף אורה להם מהוספו' שבת ומסתיקן הל"ב אלהים ונעשו כולם בסור חברים קם חדוה של נכורה ונישים ל"ה דהיינו נ'ענפין של ש"ן הרוכות על שלשה ענפי נה' והל"ב א"הים הם הל"ה חיכות שבקירוש של שבת ובכח חמתקה זאת בחדוה הזאת אז הזוג נהקב"ה ושבינתיה מולידין הנשמות שאסרנו למעלה ועל כן חיבר ס"ו אזור שבעת הימים האר"י ז"ל"ת בזוהרות שבת שלו לכעבר נשמתין ורוחין חרתין בתרתין ותלתין ' ובהלוא שבשי"ן שהם הנ' ענפין של ש"ן של נ' רשין הפלילין הנזכרים בלעלה ' וכוונתו לתת פעם לתיקוניו של תכלת כרי שלא תאסר מה תועלת יש בהתיקונים לכן אסר למעבר נשמתין ובן בכל זוג וזוג יורדים הל"ב אלהים הללו שהם כלל תעלומת כלום ותכלי זוג קב"ת ושכינתיה ואני הפילתי לך " עת רצון גל עיני ואביט' נפלאו' מתורתך יגל יעקב יששת ישרי אמן:

פרק טז

בחלול הנלולה יש נ' חלוליהוא נחלקת לנ' חלקים והסם הוא כי בכר ידעת מה שכתבתי באר היטיב בשער קרית ארבע בכוד מה שאמר הרשב"י ע"ה כזוהר תרין ממין אתרין עפרין דירתין אבא ואמא לדיבר אנפין והסחיק הם שנים דהיינו סמה מה אבא הוא הסר ומפת סוה נביר כאמא והסוחין ותעטרין בשיתאין באמא שפולידות אותם הם ארבעה שחנקיבות הן קורח כמבנין שהיה ראוי יותר לנפות מבנם לחמימות להיותם דינים אלא שבא כח דרוש ומפה"ם וברוב התוהן לאדה"ש עד שכקרום ורי גבה " חנץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר כלכי ובלב כל המכתיבים בצל קוראי כי שם זוה " את הברכה חיים עד העולם אמן יהברך " לעולם אמן ואמן:

פרק יז

עתיק הנה כתבתי בפרק הקודם שהנקודות הן הנקראות עתיק יומין ואריך אנפין ואמנם הנה בכל מקום שנזכר עתיק יומין הוא בחינת הכתר ואריך אנפין הוא בחינת חכמה

שער רישא זעיר אנפין

שלשה חכמה ובינה ודעת ואחר כך בריעת זיקין שאמרו עליו בזוהר רכלל תרייהו פי שהוא כולל התרין עפרין שהם ד"ה ד"ס חסדים וה' גבורות דהיינו עשר המות ה' הויות חסדים ה' הויות גבורות ויסוד כולל אליו התרין מוחין של חכמה ובינה והוא כולל אליו עשר הויות ועשר אותיות הראשון בני' ע"ה לעשות לי' ועם ארבע אותיות השורש תרי דיעת אז נעשים אחר כולל את כולם והוו סוד שין של הפיליו של ארך' ראשי' ויש ג"כ שין משלש' ראשי' ועקים שסתחלה היו ארבעה פנות אבא ומוח אמא ה' חסדים עשרה ימינא וה' גבורות עקרא שבאלא שהן ארבעה אות"כ נעשי' שלשה פנימיות של אבא בנצח אמא לימין ומוח אמא לשמאלה בחוד שלה והחדרין עפרין שהם הה' חסדי' וה' גבורות יחד נכנסי' ביסוד של אמא • ובזה נעשים שלשה ענפין של השין וכן נכנסי' בראש זיעיר מלובשים בגוף הור יסוד רדיה בחכמה בינה ודעת של זיעיר באופן זה של נצח בחכמה רזיעיר ושל חוד ראמא בבינה של זיעיר והתרין עפרין שביסוד שלה נכנסים בדעת של זיעיר הלוקח שני חלקים כמו כן בכוח היורש מא ביו ואמו פי שנים בכל אשר יכנא לו ולא הכת שהיא ניותית מהבן בפי • שבאו המוחין מאבא ואמא לזיעיר אנפין והוא ליקח חסדים דהיינו הל"ר של הצלם וזהו שאומרי בראיא ומא דף קס"ב עמוד ב' עלה א' הר"ם לשונו בהללא רנולנלחא נהירין הלח נהורין ואיתימא הלח אורנץ אינון דהיינו הרין מוחין ותרין עפרין וזהו אומרי כמה ראמינא אחכמתא ראבינה ואסיית ירית הוא ירושת אבין ואמו שהם אבא ואמא שכוללים אלו האותות אח"כ בנה' שלח' וכן נכנסי' בראשו של זיעיר ואתחלקים לשלשה חלקים לחב"ר של זיעיר כאשר ביארנו למעלה רי צרכו ומכה היו נעשים הלח הללי גולגלת' דזיעיר אנפין ולכן אומר המהר הלח ותרין נגידין דלחן דסתעפרין כלהו ברישיה שסתחלקים המוחין לשלשה חלקים והם חכמה ובינה ודעת ואח"כ נעשים פי שנים בראש הבור דהיינו כדעת שלו נעשים שנים החסדים לבדם והגבורות לבדם וכן דעת ני' עשר הויות שהם חסדים ועשר אותיות שהם גבורות ראמא עם אותיות השורש שלהם ודעת הוא בית א' כוללם והראי' שנחלקים לשנים כשיורדים למטה לאיבי נתן רזיעיר אינם נחלקים אלא לשנים הדיינו חסדים והגבורות כשחחדרים החסדים באור מקף ונשארים הגבורות לבדם שם לפקדון ביסוד דיה • ואינון תפילין דרישא ממש התולים בסור אור חוזר ונעשים כמין רוק ובינונית קב"ה ושכינתיה אבאר סוד התפילין כאר היסיב בשיעור בפני עצמו ואומר שם כאורא ולכאר כתחברין בעפרי ותרין דאלין בחלה הללי רנולנלחא אשר שם חכמה ובינה ודעת נפקין כל חד בספרוי זה לימין וזה לשמאל וזה לצד האכעבי בסוד נה"י שלהם כאש' כיארנו בירידתם לקבי זיעיר לחב"ר וגנ"ת ונה"י וזהו איכרו בספרוי ומחפשפין בכל נופא ואלין מחחברין בתרין מוחי וזוחא הליחאה בליל לך הוא סוד הדעת בליל לך אותן האותות שהם בהחרי מוחי חכמה ובינה דזיעיר הדעת כולל אותן שהוא בן בכור ובפרט מה שהוא כולל אלו האותות מיסור אמא שבו בפרקים הראשונים ובדעת נעשה ערוה כיהוסף שכו ואין ערוה פחות משנים שאע"פ שני שנים עדים יקום רבר ונם הדעת הוא ברא כיוברא היוצא סדע פי האמת של יסור אמא וזה לו לעדות שיורש את אביו ואת אמו ולא ברתא ולכן על דעת דזיעיר אופר שם ואחיר בהאי קפרא של חסדים ובהאי קפרא צר שמאל של גבורות וחחפשפש בכל נופא ואחעביר מיניה חרי נוזני כליל כחדא ונהיר אנפוי בלונן האודם ואחהיר באנא ואמא שהוא כן שלהם אחר שלוקח הירושה פי שנים שלהם והם אביו ואמו אמחיים שלו וכן אצל אלה הולרות יעקב יוסף שהיה זיו איקונין שלו רומה לשל אביו וכל הרואה אותו אומר וזו בנו של יעקב וזהו ערות כרורה ביהוסף שמו של אביו שכל הרואה אותו פותח בו וסובר שהוא אביו וקורא אותו בשם אביו וכן אצל יצחק כן אברה' אברה' הוליר את יצחק ואחז"ל כרי שלא יאמרו מאביטלך נתיעברה שרה היה זו איקונין שלו לו לזיעדות ולראיה רוס' לשל אביו שכל הרואה אותו אומ' וזו בן אברהם וכן כאן אצל ז"א הרע' לקחה התרי נוזני שלו לוכן וזואם חסדים וגבורות וסהם מאירים בניו בסור הדעת דזיעיר אלו התרין הולקין החסדים דזגבורות וחכמת אדם תאיר בניו התחרין תפותי הפנים שלו והם דישני נאנים של אביו המאירים בניו נם זה לו לזיעיר לזיעית שיו הפותי פניו הם רמות דיוקנו הם רוכין לשל אביו ואמו והם ממש נוזני שלהם לוכן ואומר החסדים והגבורות בכור הפותי אדם כמשכיות כסף הם לוכן הם תפותי הפנים ימין ושמאל ואדזיעיר מיניה תרי נוזני כלילן כחרא נהיר אנפוי ואסהיר באנא ואמא נוזני דאנפוי וזוא אקרי דעת בזעדות שהוא יסוד שנ' עדות ביהוסף שמו וכתיב כי אל דעות ה' התך דעות ותמצא ערוה וזהו לשון רכים שכו יסוד אבא ויסוד אמא ויש בו חסדים וגבורות ויש נם כן שני דעות באבא ר"ל שיש שני מיני דעת באבא דעה אחר בישראל סבא דעת אחר וכן באמא ותבונה וכן בנעך ישראל ויעקב שני מיני דעת ותיכו כי אל דעות ה' לשון רבים • ומאחר שיש בדעת דזיעיר תרי נוזני חסר ודין לזה אחר שם בנין ראיהו בתרי נוזני לו נתבנו עלילות להשפאל או להיסף לישעות חסר או רק אכל לתעיקא קדישא לא נתכנו עלילות כי אם בעתיקא כולו חסר ורחמים ואין כו רין מאי פעמא נתכנו להאי• בנין דיריית תרין חולקין וכתיב עם חסיד תתחסר ועם נבר תתבר ועם עקש תתפל והא בקשום אוקימו חבריא רכתיב ויגר יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ולא כתיב בן יצחק ובלא רמיזא בתקבתא • ועל האי אקרי שלים לבלא בסוד שנ' וימא יעקב שלם שיש בו שני חלקים רין ורחמים סה שאין בן בעתיקא שיש בו חסר לבר • וכזה אתחזי סהיכונתא אם חבן אדם יש בו טוב ורע פי' שיש בו שכל ודעת להבחין בין טוב לרע ומחויב בסוב מוכרח הוא להיות שיסתר אפונתו כלכו שנאמר שוכר מצות לא ידיע רע שאינו עולה בחשבתו שום רע כה שאין כן בעתיקא שכולו טוב ומבינו טוב לכן הוא מסיב לוזולת אבל אינו בא מבה אהבה ואפונה לכן זיעיר נקרא האל הנאמן הבוחן כך בתיב ויעב יעקב שהוא לשון רמיזה ולא כתיב ויאמר הני נוזני מהמשפיע בכל נופא של זיעיר אנפין יכין ושמאל בסור הצר"י של מלת צלם ע"י יסין ושכאל של אמא וקו האמצעי ונופא אחאחיד בהום• כי החסדים והגבורות הם עצמיות ניפו של זיעיר אנפין וזהו חיותו ועצמותו וקיומו כי הם מסס איברין שנעשים מהחסדים והגבורות כאשר בארתי בסקוכו בסוד החיות הפרקים ראשונים ושנים ושלישים • באמור בכוח הצר"י של מלת צלם • אבל לתעיקא קדישא כחימא רכל פתיס לא נתכנו ולא ייאין ליה ר"ל אותן הנותים ורהא כלא אשתכח בחר כי כולו חסר חיים לכלא לא חלייא כיה ריש כלל • אבל בהאי ר"ל בזיעיר אנפין לו נתכנו ורא• עלילות שאמור נרול חתנה ורב העלילות אשר עיניו מקוחרת על כל ריכי בני אדם • ר"ל להרע או להיטיב להם כפי ריכם אבל עתיקא קדישא חוא סוב ומבע הסוב להיטיב לרעים ולסובים וכל השנחזחו לסובה חוא • יהי רצון שישגיח עלינו עתיקא קדישא בעינא סבא ללקן עיניו של זיעיר שנאסר בו סוב ע"ן חוא יבורך כי שם צוה ה' את הברכה חיים ער העולם יחברך ה' לעולם

אסן ואסן :

פרק יז

אמרנ בפרק שלמעלה הקורם אל זה שיש בזעיר חרין נוזיון חוור וסוסק וירוק היא נוזן תליתאה והכל כא מכח שלשה סוחין של הל"ר רצל"ם אשר נעשה ממנו חכמה ובינה ודעת בזיעיר אנפין ולכן נם בהנולנלחא הזאת עשו חלת הללי רסחא סוגה בחו ולכן אומר בארות נשא רף נ"ט עמוד ב' עלה כ' וזה לשונו בהללין רנולנלחא הלח הללין אשחכחו"ל שריא בהו סוחא וקרוסא רקיע חפיא עלייהו שסוכרה רשל הזרם ש"א יהיה סרוסם כמו בקרוא ראיא הזקן שלו עתיק יומין וחזק כאיור וסובר אורחו שלא יצא המוח הזרם למפרי כי אם ברחיקו סיפין זיעיר והקרום הזרם הוא קשה כוקן שחיה שנים רבים לכן הוא סובר הסכ את השל הזה שלא יצא חוצה כי אם ברחיקו

שלמי אפשר ליעלם כלא פ"ל לכן אינו נעצר אכל השל של זעיר
אנפין הנקרא נער ישראל מוחז בקרסוא רק כמו הקרוס של
נער קטן ובקל ונקף ומשפיע למטה ואינו מתעם כמו של ארך
אנפין ואינו קשה לכן אומר שם בארזא ונקרמא דקיק חסיא
עליהו אבכל לילא קרוסא קשישא מתיפא דעתיק יומין כי
כלכות דאדם קדמון שבעה תיקונים שלה נקראו ערטיק יומין
ובגין כך האי מוחא אחפשם תהיד לתלתין ותרין שבילין פי'
ובגין כך כאתר שלא נסגר הקרוס של זעיר אנפין לבן יוצאים
הל"ב אלהים שהם דינים ומתפשטים ל"ך דינין ולשכ"ח דינין
דנוקבא ובכוונה המכוון הוא דקיק ופתוח הקרוס
דזעיר אנפין לפעול ולהתפשט פעולת הדין אכל הקרוס של
עתיק יומיא הוא כהים ואינו מתפשט בל"ב אלהים הנז' רק
לשני"ו של האלף ראין והמספר של הל"ב נמצא שם בכלילות
שתי"ו של האלף הנזכרות וידוע כי שביל הוא מאבא בכור הל"ב
נתיבות חכמה כי שביל תריסר הוא רבר אתר יסוד של אבא
נקרא שביל"ל ואתר שאינו כתוב לכן הוא מתפשט לל"ב
אלהים הה"ר ונהר יוצא מעדן שהוא אבא (ר"ל נהר
הוא השכל יסוד אבא שהוא נקרא עדן בכל מקום אבל בינה
עצמה נקרא נהר דחיינו יסוד אמא דזונא מעדן שהוא חכמה
דהיינו אבא עמו דרך יסוד שלו שהוא השכל שלו ואינן רעין
דלא מתפרשין לעלמין בזוהר תרתי יסוד אבא ויסוד אמא
מעורים זה כזה תמיד כביר איש ולויה ואר"ל כמעיר איש עם
הלויה של"ה דנקיבה ולכן אומר מעדן ר"ל נהר
יוצא עם עדן ע"ש שהוכר כל"ל הנקיבה באחרות חוק ואומרו
להשקות את הגן הוא זעיר אנפין שהשפעתם של הל"ב אלהים
על ידי הנהר שהוא הבינה והוה לארבע ראשים של
חפלין שאמרנו ואה"כ נעשה סמנו שלשה עיטאנא
בתלת הלילין דגולגלתא מוחא שריא מחללא חד
מוחא אחבקתר תר מבוקא לאוירא פפרין ונפיק מוחהא מתפשט
דשריא בתאי חללא תלתן ותרין שבילין לרוחין דחכמתא והז
מוח חכמה של זעיר אנפין שבתוך הגולגלתא דילה מחלקא
תניינא מתבקעא ומתפשט תר מבוקא אוירא ואתפתחן תפשך
תרעין באלו תפשך תרעין אתאחדן תפשך יומין דאוירא תפשך
שניין דיבלא נ' אלף דרין דזומן קט"ן לאחבא רוחיה ליה
ולשרייא ביה כד אלי נפשכים מן הבינה דזעיר אנפין שבתוך
חגולגלתא דאלין הנשמות חדרים שעתידין להבראות
בזמן החידוש ועולם הנפטרים שיבואו מבינה והם תגורת
רוח שלו שדיקוק קודם הנשמות דהשנדר וכלין תרדיקין. ערדיקין
לפיתי כדכתי והתא מכא כמאי נרולי ם' בראשדר ולחיות
שזיר אנפין הוא ונבנה מז' כפיתות דזעיר אנפין היא שיער החמשים
משבינה זו"ם ז' עול' ס"ם מהבינה דזעיר אנפין היא שיער החמשים
לכן חזי החמשים יום מיציאת מצרים עד יום שקבלו את ישראל
התורה מהר סיני זכו ונתערו ונתלבנו מן מ"ם יומין שם"א ודבקו
עצמם בם"ם פנים פחות ער הניקס אל שיער החמשים של בינה
עצמה שכולו פחות אין שום פנים מכאן כנגדה כמו אצל המ"ם
פנים רא"ם ז' ואז נפרה להם תרעין דחזרתא ופסקה זוהרתן
סכל וכל כמו זעיר אנפין שבתברי אוכל פתוך הפסולת סכל
הז' ספירות שלו הנזכרו לתרעין הזמורות מן כלי זעיר בעול"ם
חזיקה ואז אמא עלאה השפיעה עליו רחמים ונתמתקו ספירותיה
עלי ידי תיקוק ותגרלות כן ח"י ישראל ביציאת מצרים שהוכערכו
לבירור כי נפמאו בכל ס"ם פנים פמא שהן גלולי מצריים לכן
הזהרה לבירור בזה וחזור ספירת העומר כמו אצל זבה ונדה
שנאמר וספרה לה ומצה למחני יומי ושבועי כי בכל יום תיו
מסלקים עצמם משומאת פנים אחר של פמא חזיו עלים הטהרה
חגרולה של שער החמשים עמהה ואז כו לחזרה שהן הכוחין שזכ'
בהם ל"א אחר שנתברר אוכל פתוך הפסול' ואז פשיטא חזה להם
חירות מכל וכל כיון שמלקו עצמם מכל טומאת גלולי מצרים
שהם ס"ם פנים פמא ולא אות כלכר אלא עלו למדרינת אשתרזה
המולפת שאין בה פומאה כי החיצונים אינם יוכלים פתכיל כלל
וכראי בדין חזה להם חירות מכלאך חמות חירות משעבור
מלבית לבן בתפא העגל ודוגמתו נשארו אותן תחמשים יום עזר

היום שאין להם ברור שלם אלא על ידי הגואל האחרון והם היסי'
שלא בטהרה אשה לבעלה והם יסי דין והם הימים שתאבר אין
לי בהם חפץ וצריך הבן אדם לוחר בהם שלא יעגא לילך במקום
סכנה כנודע ליוריעי כוחם על אפותהם ובפרט תלמידי רבי עקיב'
בן יוסף ע"ה שהיו כ"ר אלף כולם מתו מפפה ויר עצרת דחמנא
ליצלן וקל זה נאבר ביום טוכה היה כפוב וביום רעה ראה שלא
יחפוש אותך המקטרג כי הרשת והם צודה פריסה על כל החיים
ואין סכין ואין איש שם על לב כי מפני יסי הרעה נאסף הצדיק
ויותר טוב שלא לך ברוך באותן הימים כי כל הרוכים בחזקת
סכנה הם והשמן מקטרג בשעת סכנה ובפרט מי שניזוק בהם
בגלגול ראשון או שני ודינמתו או אבותיו מתו באותן הימי' ואותו
השעה ואותו היום צריך לשמור את עצמו כי אינו כוחזק והמוציא
חבירו מחזקתו עליו הראיה להביא ראיי' של זכות להגעל ובקושי
מוציא את המקטרג מחזקתו דהיינו חזקת סכנה ולכן גם כן אנו
מתנצלים עם שהם בראשי את אמא שמשקקים אותו
יום ואחרע מזליה דזרעיה ככל שנה ושנה עד על באותו יום ולכן
יסי הרעה כנגד ס' באב וי"ו בתמוז נשארים כלי פיתוח והם יסי דין
וכן עשרה בטבת עד יבוא פורה צרק לנחמנו ולחקן אותם שנא'
צום הרביעי וצום החמשי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון
ולשמחה יכון יסי הטובה כגון פסח שהיה כו גאולת מצרי' וגאולת
עתידים צריך לשמח כחם עד קולם ונשארים כמתיקותם ושובדרם
ואנחנו מחזקים בהצלחת ואומות העול' אתריע מכלם כלי יסי'
לכן אין לך יום רוטה להכירו ואין שעה רוטת להבירתה כי על
כולם יש כלאך ממונה עליון לפעול פעולה או פעולת החבר או
פעולת הרין לכן כל הרוצה לפעול בשמותיו הקדושים של הקב"ה
צריך שידע לכל פעולה איזה שעה הטמונה לכן ויצליח בכל
פעולותיו פאור מאוד ודי כזה ותחזור אל המאמר של הזוהר שם
באדרא של נשא אומר מחללא חליתאה נפקין אלף אלפין אדרין
ואכרראין דרדעתא שריא עליהו ודרי בהו ופירשו שמוי הרעים
דזעיר אנפין הוא שורה בחלל השלישי מן הגולגלתא הזאת ומפני
שרעת הוא המשביר לכל האויר והוא בסוד יוסף כי יסוד אמא
מניע שם ונבנה ממנו רעת כנודע בסוד הדיה הפרקים שפירשנו
לכן הוא המספיק שפע לכל אינרי ו"א והוא המחלק החפרים
והגבורות לזה אומר אדרין ואכרראין שהם תרי"ג רמ"ח שבולים
אלהים השפע הנרול הזה שנ' ובדעת תדרים שלאו זעיר הוא
נפרישקן חסר רין רחמים ואומר אלף אלפים שהם שלשה אלפים
כנגד שלשה אלהים בכלאם נריבועיהם עולים אלף כזה א"ף א"ף
לם"ד אל"ף לם"ד ח"ח אל"ף לם"ד ח"ח יו"ד אל"ף לם"ד ה"ה יו"ד
ם"ם עולה אל"ף ויש שלשה אלהים אלו כנגד הב' דעין החבונות
בתוך הגולגולת ודעת זעיר כולל כולם אליו ונמצא שהם שלשה
אלפים ורחיינו אלף אלפין ואחי האלא שני פרורים בין האי האלא
ובין האי האלא פ' דעת שנוספת בין חכמה ובינה באמצע שניהם
בין ימין ושמאל ולכן אומלא מחרין קטרין פימין דה"ח חנפח
ומשמאל רחיינו בינה הסרוקים שפע לכל אינון אדרין של דעת
זעיר שנאמר ודעת חדרים יסלאו נאלף חלתא מתפשפים לכל
נוקבא להאי כאוירא ולהאי ספירא ובאינון אחיזר כל נוקבא ואחיזר בהו
נוקבא מכל סטרוי ומכל נוקבא ואתפשטון ואשתכחון ר"ל כל אינרי
הנוף של זעיר אנפין הם מתפשטים מן החפרים מנבורות היורדי'
מלמעלה כאויר ביאורהי לך באר היטב בסקומו ואני תפילתי
לך ה' עת רצון יהיה מצאוני מהר מלין תנקראים ברי"ר ה"ה
ושבינע בתחזוה"ת נפשי מן התרין מלין תנקראים ברי"ר ה"ה דאצילות
וברבריאה כי שם צוה ה' את הברכה חיים עד
חעולם יתברך ה' לעולם
אמן ואמן:

פרק יח

נקרא קרוסא דאתפתח והוא תיקון שלישי מז' תיקוני
דזעיר אנפין.

התיקון השלישי משבעת תיקוני דר"א הוא נקרא קרוסא
דפסח

שער רישא דזעיר אנפין

שרבא לארבע ספרי דעלמא בתרי משה ראשתו עליהו ותמה יבוא הגיבור שרית משבטו דן שיעשת נקמות באומות העולם בנבורה שהיא בלתי שיעור והיו תוך להשבע והוא הגיבור הגדול ב' מר' בלק אחר בדהל דף צ' עמוד א' עלה כ' · מכאן שם שלשה גיבורים שהיו מסורה הדור שהיו השירה מיתתן בימים והם קורח ויואב נ' גיבורים אלו מסיתנן אמא לחוקע לישראל והם בעבר הלה פרק דור · אחרא שלשה שבועות אחרי כלים הרשע בציוי מנחם בתגלה לו האמורה שעברה בו בלעם ואמלילה · עליה למשה לפני פנחס ואחרעתו ולכן נקרא גלית שמשיון עלי אמרה עלי ההוא אורח ועבירי ותא ראשע רבתי יהי דן נחש עלי דרך ראשמשון שמשון עלי אורח ראה גלית · הנושך עקבי סוס ראה עיראי היאירי רחת בהדיה ודוד שהה אחי מרן וכבירה הליא נבהיתה בדור רבתי ויעקר דוד את כל הרכב כמא דאת אמר הנושך עקבי סוס וסמני שלא נמר נבהיתה בכסף שמואל ומחים כלו לדוד לכן לא נזכר בג' גיבורים אלו אלא שמות הקדושים לפר לדוד איזן יגנה אריבו בשקולת נראות אכל הוא עצמו לא עשה כלום ושמות הוא היו ספעלתו ומרירת נשמתו ספרת הוד ויסוד רוכבו אחר ראה שריה דאמן למיתי בהדיה משיחא דאפרים ואיהו רהיא משמא דון ויוסף איהו למיעבר נקמין וקרבן בשאר עמין וכר ראה יקום כרוך הוי מחנא לפולקנא דישראל רכתיב בתריה לישועתך קויתי ה' והוא ישית נקמות בגוים ומוכחות בלאומים לאסור מלכיהם בזקים ונכבדיהם בכבלי כחל ורזיו אומרו בזוהר פרשת שמות וקדושא בריך הוא לבישי קטנא לחר שותר ויקרא הוא הסלך המשיח שיכוא מצעירי השבטים שהוא משבט אפרים בכו שתרגם יונתן בן אחי על פסוק ואולם אחיו הקטן יגדל מסבו זעיר בני שהוא שבט אפרים מסבו יכוא משיח בן יוסף ויגאלנו בכו שנ' ה' אם לא יחמבו צעירי הצאן וכתוב הפסוק על אדום שיחמב וישלך את שר אדום מסולם מגער מספרין שיפול בגבר דיגור דיסר מסשלתו מסבו ומי יעשה זה צעירי הצאן שהם שבט אפרים שהוא נגלד אחרון שכשנכפים יהוא הצעיר וישראל נקראו צאן שנ' ואתם צאני אדם מרעיתי · אדם אתם קם המשיח דאמשהו עליהו שהוא יהיה משיח בן יוסף משבט אפרים והוא משבט נשמת אדבם שפרשה מסבו קדם שהשא בשעה שעלת במחשבתו לחשוב כבו אצל חשא אדם הראשון שפרשת נשמתו מסבו וחשיבה הנך מספרין ולכן לא מת כי בשעת החשא נגזר מיתה על אדם הראשון ועל הנשמה שקדשה שלו לא נגזרת כי היא מסחלקת בנקיות מן החושא ואין לה חלק בחשא כי הנפש הוא החומא של ונפש כי תחשא ונאסר הנפש חשומאת חיא חמאת כי הנשמה היא כא מן שם חיה עצמה כרכתיב כי הלקח עמו חת השם לא אחזך לאחרן לא ל"א אלא לישראל לברו אלא לע' שרים שלמעלה · כי מלת נפשה עלה ל"ש וקא עם נשקרי כיוצא וכן שם פ"ה שיעלה אד"ם בנקוד סגול עם ג' שקרי בירת " עולת נשם"ה · אבל רו"ת חוא שור מלי שם אלהים בשרש העלה ברחמים · וכן נפ"ש ני"ת"ל עולה ה"פ שם אלהים שכן כל אחר מן נתרת · כלול מכלם לכן יש בנפש ה'אלקים דחיינו ה"פ אלהים כנזכר אלהיות שהנשמה באה מכינה דחיינו אמא · לכן כלול שם אחרא עם שית וגם וגם חמשי שקרי בינה כי הנפש באה מנוקבא דז"א פ"ה מז"א ונשמה מאמא חית מאמא חיזדת מארך אנפין ודי בזה ותחזר לעניננו לפעיר לבוא יהקן משמ · חמרירות של חזר כי הרגים של הזר הוא שתרגם לכן נקר הזר זעיר שתר זעירא כי ספרתיהו הם קצבי בעקב אמא שפסג אחוק דרכיהן ל' ארוך על כל המשים על כל אות מאלא ביתא לא תיכה אחת אחת שמן שמן מן בחל שמן לכל אות מאלפא ביתא לא תיכה אחת אחת דחיינו ל' ברוך גדול רעה וכו' ולכן נקרא ז"א פוא מתוק מהור דאמא שבאחוכ הזר ראבא ואמא אחורי כחזר אחרין דכתיב בבעבור · וכל החגבים יעוקבו ע' · א"א ועליו אנו מחבללים השיבוא ה' אליך בשמחה חרש יסינו בקוים שכא ז חיות ים' קי"ם ולא נמו דכתיב יסי עולם שבעים שנה ונא חערבה לה' מנחת יהודא וירושלים · כימי עולם וכשנים קדמוניות כי החיות שלנו שתה מהם הוא מז"א שיש לו ז' ספירות ומיצלות כלולים עשר הם ע"אבל יסו של הק"בה הוא אלף שנה נגבית סביבו שנקרא הק"בה הוא אלף שנה כי שנה ג'

שער רישא

ארבא לארבע ספרי דעלמא בתרי משה ראשתו עליהו ותמה יבוא הגיבור שרית משבטו דן שיעשת נקמות באומות העולם בנבורה שהיא בלתי שיעור והיו תוך להשבע והוא הגיבור הגדול ב' מר' בלק אחר בדהל דף צ' עמוד א' עלה כ' · מכאן שם שלשה גיבורים שהיו מסורה הדור שהיו השירה מיתתן בימים והם קורח ויואב נ' גיבורים אלו מסיתנן אמא לחוקע לישראל והם בעבר הלה פרק דור · אחרא שלשה שבועות אחרי כלים הרשע בציוי מנחם בתגלה לו האמורה שעברה בו בלעם ואמלילה · עליה למשה לפני פנחס ואחרעתו ולכן נקרא גלית שמשיון עלי אמרה עלי ההוא אורח ועבירי ותא ראשע רבתי יהי דן נחש עלי דרך ראשמשון שמשון עלי אורח ראה גלית · הנושך עקבי סוס ראה עיראי היאירי רחת בהדיה ודוד שהה אחי מרן וכבירה הליא נבהיתה בדור רבתי ויעקר דוד את כל הרכב כמא דאת אמר הנושך עקבי סוס וסמני שלא נמר נבהיתה בכסף שמואל ומחים כלו לדוד לכן לא נזכר בג' גיבורים אלו אלא שמות הקדושים לפר לדוד איזן יגנה אריבו בשקולת נראות אכל הוא עצמו לא עשה כלום ושמות הוא היו ספעלתו ומרירת נשמתו ספרת הוד ויסוד רוכבו אחר ראה שריה דאמן למיתי בהדיה משיחא דאפרים ואיהו רהיא משמא דון ויוסף איהו למיעבר נקמין וקרבן בשאר עמין וכר ראה יקום כרוך הוי מחנא לפולקנא דישראל רכתיב בתריה לישועתך קויתי ה' והוא ישית נקמות בגוים ומוכחות בלאומים לאסור מלכיהם בזקים ונכבדיהם בכבלי כחל ורזיו אומרו בזוהר פרשת שמות וקדושא בריך הוא לבישי קטנא לחר שותר ויקרא הוא הסלך המשיח שיכוא מצעירי השבטים שהוא משבט אפרים בכו שתרגם יונתן בן אחי על פסוק ואולם אחיו הקטן יגדל מסבו זעיר בני שהוא שבט אפרים מסבו יכוא משיח בן יוסף ויגאלנו בכו שנ' ה' אם לא יחמבו צעירי הצאן וכתוב הפסוק על אדום שיחמב וישלך את שר אדום מסולם מגער מספרין שיפול בגבר דיגור דיסר מסשלתו מסבו ומי יעשה זה צעירי הצאן שהם שבט אפרים שהוא נגלד אחרון שכשנכפים יהוא הצעיר וישראל נקראו צאן שנ' ואתם צאני אדם מרעיתי · אדם אתם קם המשיח דאמשהו עליהו שהוא יהיה משיח בן יוסף משבט אפרים והוא משבט נשמת אדבם שפרשה מסבו קדם שהשא בשעה שעלת במחשבתו לחשוב כבו אצל חשא אדם הראשון שפרשת נשמתו מסבו וחשיבה הנך מספרין ולכן לא מת כי בשעת החשא נגזר מיתה על אדם הראשון ועל הנשמה שקדשה שלו לא נגזרת כי היא מסחלקת בנקיות מן החושא ואין לה חלק בחשא כי הנפש הוא החומא של ונפש כי תחשא ונאסר הנפש חשומאת חיא חמאת כי הנשמה היא כא מן שם חיה עצמה כרכתיב כי הלקח עמו חת השם לא אחזך לאחרן לא ל"א אלא לישראל לברו אלא לע' שרים שלמעלה · כי מלת נפשה עלה ל"ש וקא עם נשקרי כיוצא וכן שם פ"ה שיעלה אד"ם בנקוד סגול עם ג' שקרי בירת " עולת נשם"ה · אבל רו"ת חוא שור מלי שם אלהים בשרש העלה ברחמים · וכן נפ"ש ני"ת"ל עולה ה"פ שם אלהים שכן כל אחר מן נתרת · כלול מכלם לכן יש בנפש ה'אלקים דחיינו ה"פ אלהים כנזכר אלהיות שהנשמה באה מכינה דחיינו אמא · לכן כלול שם אחרא עם שית וגם וגם חמשי שקרי בינה כי הנפש באה מנוקבא דז"א פ"ה מז"א ונשמה מאמא חית מאמא חיזדת מארך אנפין ודי בזה ותחזר לעניננו לפעיר לבוא יהקן משמ · חמרירות של חזר כי הרגים של הזר הוא שתרגם לכן נקר הזר זעיר שתר זעירא כי ספרתיהו הם קצבי בעקב אמא שפסג אחוק דרכיהן ל' ארוך על כל המשים על כל אות מאלא ביתא לא תיכה אחת אחת שמן שמן מן בחל שמן לכל אות מאלפא ביתא לא תיכה אחת אחת דחיינו ל' ברוך גדול רעה וכו' ולכן נקרא ז"א פוא מתוק מהור דאמא שבאחוכ הזר ראבא ואמא אחורי כחזר אחרין דכתיב בבעבור · וכל החגבים יעוקבו ע' · א"א ועליו אנו מחבללים השיבוא ה' אליך בשמחה חרש יסינו בקוים שכא ז חיות ים' קי"ם ולא נמו דכתיב יסי עולם שבעים שנה ונא חערבה לה' מנחת יהודא וירושלים · כימי עולם וכשנים קדמוניות כי החיות שלנו שתה מהם הוא מז"א שיש לו ז' ספירות ומיצלות כלולים עשר הם ע"אבל יסו של הק"בה הוא אלף שנה נגבית סביבו שנקרא הק"בה הוא אלף שנה כי שנה ג'

שער דועיד אנפין קלה

פפיחה ולכן מזכרת האורא אצל כל אור דנא מן א"א אל ועיר אנפין תנקבות אלף אלפין כי כל אור וכפירה שלו כלולה מאלף שנה צ' ספירה עולה עד אלף רחיינו אחר שתחז"ל ולפני אחר מה אחת מתר בכור א"ק עולה אלף חחו שפור אלף שנה אחיי כימי עץ השדה כן שלא חיה שום חטא בעולם קודם שחפא א"ח והיה לו חיות מא"א כי שם צוה ה' את הברכה חיים עד חעלם ית' ·

פרק ויט

התיקון הרביעי משבעה תיקוני דיוקנא דאנפין דיקנא חשעירא התקראים שהזדוג בעוד :

השערות של זעיר אנפין הם כאים מן הכחדן של קפוד רפור אבא יש בו ג' אלהים שהם ארבעה וכן ביכוד בינה ב' אלהים שהם ארבעה ובגנדן יצאו שמונה המפין של חציצות והם ארבעה פותין כצד אבא כנגד חוד יסוד ושלשתן שבו וכן הם באמא ארבעה פותין אחרי כצד נגד הוד יסוד סלכות שלה והגדל אבאר אותם בפרק בפני עצמו בסוד הציצית ציך רכתיב ציצית נוקבא וכל שער ושער יש לו בעולם הבריאה עולם בפני עצמו כי יש לו פרצוף שער והמוך שער ומשמא שפר והוא סוד חק"ת מסדקים עם הצדיקי כחוש השערה ובעין השערה שבזעיר אנפין יש בהם שלשה בחינות ונחלקים לשלשה חלקים והם קדמין שיצאו מסוד הרעת שבגלגלתא ונזה סוד קוצותת תלתלים כי הקוצין הם המשא אלחים דחסדים וחמשה דגבורה וחם של קפוד וחם כנ' תלתל וקם חכמים אותיותם הרי הכל בני'תלחלים ועשרה אלו חם בדעת זעיר הקראים קוצותיו חהו סוד קוצותיו תלתלים ונחיצץ ממח חביבה השערות הם ממסה חכמה ר"א וכלם חם אורות עוברים על כרי חיי של אותן הכלים של ז"א רחיינו כליהמוחין של ת"ב ר"ו א"א שלא חיה יכול כליהם של חמוחין להביל האורו הללו ויצאו חוצה נמד אור חחר ועשו כסוד שיערות וגיזין וקוצץ חלחים ממחין של ראש וכולם אותיות ושמות של אלחים כאמר חתלתים באורך ממח שערות הגבורים והם פועלים נפלאות והלויים כרפות שערות ואל חתמן שיש ח"ן למעלה שערות ממש אלא אותיות אלו עומדים כוללות שערות ממש חנו שנאמר כי בגלח לחם שערות האים כרמות אדם העליון וצלמות עליונים ממש ראש אדם העליון קדוש ומחר בנו מאותיות שנחתים חיים חיכפה ומחו"שמע"ברכה והגלחה לעולם ונקמה לארבי ח' וישנ"ב אדם המפא · המפא לכל הדיקים בו הבני מאותיות של כיוץ אבל הוא עמום וכתוב שאבו שולף אין לו רגלים ומקרא תנן עור כמו שאמ"ל בלעם חית סוכא חשני בשתי רגלי לפי שאין לחנה אחד ורקושה עם יסוד שאין לחם יסוד וקים שכך פיעולה היורד"ת מסרעה משפחותי הקדוש ב"ה שלח קיים ועמדה רגלים יסוד תוך עלי יר' נא' שאיתה מתפכל עולמות ואין יש לפעולתם קיום ויסוד עד עולם ואכלל אדם המפא והכיל אין לו רגלי כי שקר אין לו רגלי כי נתקצצו רגלי נחש לכן לא מצינו של המפשף והמכשים אבל מצינו על זמן שבני אדם חוטאים אז פחית סוד אין יתר כזה בני אדם של כל אחר ואחר ואז ואחר כך ילך לאבדון וראה סכליהם ראה המכשפים שנחרב בחציו וכן כולם אוי לו לפי ואבוי לו המרגן עצמו כמשמא דזוהר מפני חאות לבו כנתי שהלכו רבים לאברן איזורה ראורה הכסוף חנחיל בנף לכן וכל"ם שחיו נותנים עליהם ברזאורה הכסף ומזהר לכן הם חלם דיו של כל"ם ויושלך ויורדים לבאר שוחת אבל אשר לו לפי דמרגן עצמו כאדם הקליון דקדוש דיקנא ראבא ואמא אחורי כחזר אחרין דכתיב בבעבור · וכל החגבים יעוקבו ע' · א"א ועליו אנו מחבללים השיבוא ה' אליך בשמחה חרש יסינו בקוים שכא ז חיות ים' קי"ם ולא נמו דכתיב יסי עולם שבעים שנה ונא חערבה לה' מנחת יהודא וירושלים · כימי עולם וכשנים קדמוניות כי החיות שלנו שתה מהם הוא מז"א שיש לו ז' ספירות ומיצלות כלולים עשר הם ע"אבל יסו של הק"בה הוא אלף שנה נגבית סביבו שנקרא הק"בה הוא אלף שנה כי שנה ג'

שער רישא

דועיר אנפין

שער רישא דזעיר אנפין קלו

פרק ד׳

השערות הם אורות נרולים וסבוניי של אורה כנודע והמזיקים אין להם שיער כראש או נזקן אבל כל נופם מלא שיער להורות שאין להם שורש להעלה והם נרתים מכל קדושה כשאוות הסרבנה׳ אבל נופם כורה לדין חוק הם בעלי רוגז ככל״ב המתחדר ריב וכורן ומנל״ת שניו לנשוך את הבריות כן הם סוריס על רוע פעולתם וכוונם וסבכם רק דעכל חיום ואין להם חלק כסוב כי סאש דין תנ״הו יצאו האש של הרינו תאכלם והוא הטבע שלהם וחכסינו ז״ל שאלו קושיא אחח ירכו קראני אחרתי כתיב שער רישיה כעטר נקי וכתיב קוטוותיו תלתלים שחורות כעורב לא קשיא כאן בישיבה כאן במלחמה׳ ראסר סר אין נאה בישיבה נזקן ואין נאה במלחמה בבחור וכזר הרבר הוא כי נם כתניתא הנקרא זקן יש בו שערות שהם שלשי הרינין רק ששם הם מישבים על מקומם לאפוא׳ רינין כאחר על דוריי׳ שקיש ושכין באתריה אבל הרינין בנ״א הם בכלחמת כי הם מתעוררים שם ואינם מכופפים ומישבים ולכן שערות של עתיק יוסין הם כיעטר נקי ושערות רנ״א שהורות ״כיעורב״ ר׳ ש״ן רינים וסור הרבר הוא הציצית עם הטלית הכת רמוזים לשערות האלה׳ וסור הרבר הוא כי ציצית הוא לשון שיער שנאסר ויקחני בציצית ראשי ונם כן הוא לשון הכסה והסתלות כמו מציץ מן החרכים׳ וזאת היא תאורה וכבר ידעת שלמעלת מראש ו״א היא הלסר של צלם והוא אור מקיף לזעיר אנפין וכבר ידיעת רקוקי רשיעי מא״א יוררין עד רישא דזעיר אנפין וקוקי דשיעי כזעיר אנפין יוררין עד רישא דנוקבא להאיר לה שהשערות הם בראש כנגר הכוח והם מכפנים והם יוצאין לחוץ והם כבוזין ראוזה שיוצאת סהן הארה נדולה ובה בוזת הרשב״י באומרו ציין רבזרא ציצית נוקבא׳

לרמז לסת שאסרנו שהשערות של אריך אנפין יוררים לראש זעיר אנפין פירו׳ ציץ חוא סה שיבוא כצלם תכסה ציצית הוא סה שיבוא כצלם בינה פירוש סיסודות של שניהם׳ שנוניהם הם כתיך וזעיר וסה שיקף זעיר לעצמו נקרא ציץ וסה שיקף לנוקבית נקרא ציצית אם כן הפלית שאנו כתעטפים בו הוא רמז לראור הסקיף של זעיר אנפין והוא ששלשה סקיפין סן כחר שהוא אריך יוצא דרך השערות וסקיף וכצלם חכמה וכצלם בינה וכחר וחכמה הם הסקיפים להם לבר בחשבי׳ אבל בינה נקראת פוס בסלל רבריכן הסקופת לזעיר כהלל הזעי׳ סקיפה נסבא שסקיף זעיר הוא הפלית שהוא אריכ ככל׳ הסקיפין כלם והזי שאוכר הכאסר שהבאתי למעלה׳ וכלהו אחיזין ביה ומכחבבין בשערי רילית היוצא מאבא סטהורא עליאה שהוא של כחר ונם אבא נחנת סוהיה עיין שם בארוכה וזסא וסה טיבים ונעימים רבריו ואם האסר אם כן נדולה כצות ציצית מכצות הטלית רק״ל שירי השמישי מצוה נזרקין ושירי חשמישי קדושה נגנזים ו״ל כי מצוה נקראת שכינה ואפילו הטלית יקרו לצורך הציצית שהוא השכיח לשכינה בכור תלת מחשבה היא כוף הכשנה לפיכך כשאנו כתעטפים ומניחין כל הציצית לצר שבאל ששם השכינה שמאירים לה ותשמישי קדושה הם הסילת שכאירי׳ לזעיר אנפין וכבר ידיעת שהשערות של אריך אנפין הם כיעטר נקי לכן ומזעיר אנפין חשערות הם שחורות כמו שאסר הפסוק קוטוותיו תלתלים שחורות כעורב ושל נוקבית השערות הם אדומים כארנמן וסימן שלהם אש״ל שהוא ניסריקין״ אדומים ״שחורים ״לבנים וזהו סור ויסע אברהם אשל בכאר שבע כי מדת אנדהם הוא התכר הסנתצות והסלכנות השניירה׳ והציצית הם רמוזים לשיעורי זעיר א״נ הנה ראוי לריעת לכח הם שמוצת חוטין ולא יותר מאתר שהם רמז לשיעורת נם כן למה הם הציצית בקצוה הטלית בכנף הכנר למסה והה ראוי שיהיה בראש אבל בכר ידעת שהבוחין של זעיר אנפין הם כאים לו מאבא ואמא והסוחין של אנא״ם ארבעה׳ ושל אמא הם נם כן ארבעה הרי שמונה מוחין של אמא הם ארבעת הויות שנים של יוריך ואחר של אלפין ואחד של ההין ארבע יה״ו לבר כהויה ושל בינה הם מארבע שכות אחי״ה ואלו השערות נכללים בטלית ולמסה הם כתלבנים לפי שלבעל״ה הסטרים הם מכוסים וכשהם סתגלים למסה נסתקים הדינין רוינין

פרק ד׳

השערות הם אורות נרולים וסבוניי של אורה כנודע והמזיקים אין להם שיער כראש או נזקן אבל כל נופם מלא שיער להורות שאין להם שורש להעלה והם נרתים מכל קדושה כשאוות הסרבנה׳ אבל נופם כורה לדין חוק הם בעלי רוגז ככל״ב המתחדר ריב וכורן ומנל״ת שניו לנשוך את הבריות כן הם סוריס על רוע פעולתם וכוונם וסבכם רק דעכל חיום ואין להם חלק כסוב כי סאש דין תנ״הו יצאו האש של הרינו תאכלם והוא הטבע שלהם וחכסינו ז״ל שאלו קושיא אחח ירכו קראני אחרתי כתיב שער רישיה כעטר נקי וכתיב קוטוותיו תלתלים שחורות כעורב לא קשיא כאן בישיבה כאן במלחמה׳ ראסר סר אין נאה בישיבה נזקן ואין נאה במלחמה בבחור וכזר הרבר הוא כי נם כתניתא הנקרא זקן יש בו שערות שהם שלשי הרינין רק ששם הם מישבים על מקומם לאפוא׳ רינין כאחר על דוריי׳ שקיש ושכין באתריה אבל הרינין בנ״א הם בכלחמת כי הם מתעוררים שם ואינם מכופפים ומישבים ולכן שערות של עתיק יוסין הם כיעטר נקי ושערות רנ״א שהורות ״כיעורב״ ר׳ ש״ן רינים וסור הרבר הוא הציצית עם הטלית הכת רמוזים לשערות האלה׳ וסור הרבר הוא כי ציצית הוא לשון שיער שנאסר ויקחני בציצית ראשי ונם כן הוא לשון הכסה והסתלות כמו מציץ מן החרכים׳ וזאת היא תאורה וכבר ידעת שלמעלת מראש ו״א היא הלסר של צלם והוא אור מקיף לזעיר אנפין וכבר ידיעת רקוקי רשיעי מא״א יוררין עד רישא דזעיר אנפין וקוקי דשיעי כזעיר אנפין יוררין עד רישא דנוקבא להאיר לה שהשערות הם בראש כנגר הכוח והם מכפנים והם יוצאין לחוץ והם כבוזין ראוזה שיוצאת סהן הארה נדולה ובה בוזת הרשב״י באומרו ציין רבזרא ציצית נוקבא׳

לרמז לסת שאסרנו שהשערות של אריך אנפין יוררים לראש זעיר אנפין פירו׳ ציץ חוא סה שיבוא כצלם תכסה ציצית הוא סה שיבוא כצלם בינה פירוש סיסודות של שניהם׳ שנוניהם הם כתיך וזעיר וסה שיקף זעיר לעצמו נקרא ציץ וסה שיקף לנוקבית נקרא ציצית אם כן הפלית שאנו כתעטפים בו הוא רמז לראור הסקיף של זעיר אנפין והוא ששלשה סקיפין סן כחר שהוא אריך יוצא דרך השערות וסקיף וכצלם חכמה וכצלם בינה וכחר וחכמה הם הסקיפים להם לבר בחשבי׳ אבל בינה נקראת פוס בסלל רבריכן הסקופת לזעיר כהלל הזעי׳ סקיפה נסבא שסקיף זעיר הוא הפלית שהוא אריכ ככל׳ הסקיפין כלם והזי שאוכר הכאסר שהבאתי למעלה׳ וכלהו אחיזין ביה ומכחבבין בשערי רילית היוצא מאבא סטהורא עליאה שהוא של כחר ונם אבא נחנת סוהיה עיין שם בארוכה וזסא וסה טיבים ונעימים רבריו ואם האסר אם כן נדולה כצות ציצית מכצות הטלית רק״ל שירי השמישי מצוה נזרקין ושירי חשמישי קדושה נגנזים ו״ל כי מצוה נקראת שכינה ואפילו הטלית יקרו לצורך הציצית שהוא השכיח לשכינה בכור תלת מחשבה היא כוף הכשנה לפיכך כשאנו כתעטפים ומניחין כל הציצית לצר שבאל ששם השכינה שמאירים לה ותשמישי קדושה הם הסילת שכאירי׳ לזעיר אנפין וכבר ידיעת שהשערות של אריך אנפין הם כיעטר נקי לכן ומזעיר אנפין חשערות הם שחורות כמו שאסר הפסוק קוטוותיו תלתלים שחורות כעורב ושל נוקבית השערות הם אדומים כארנמן וסימן שלהם אש״ל שהוא ניסריקין״ אדומים ״שחורים ״לבנים וזהו סור ויסע אברהם אשל בכאר שבע כי מדת אנדהם הוא התכר הסנתצות והסלכנות השניירה׳ והציצית הם רמוזים לשיעורי זעיר א״נ הנה ראוי לריעת לכח הם שמוצת חוטין ולא יותר מאתר שהם רמז לשיעורת נם כן למה הם הציצית בקצוה הטלית בכנף הכנר למסה והה ראוי שיהיה בראש אבל בכר ידעת שהבוחין של זעיר אנפין הם כאים לו מאבא ואמא והסוחין של אנא״ם ארבעה׳ ושל אמא הם נם כן ארבעה הרי שמונה מוחין של אמא הם ארבעת הויות שנים של יוריך ואחר של אלפין ואחד של ההין ארבע יה״ו לבר כהויה ושל בינה הם מארבע שכות אחי״ה ואלו השערות נכללים בטלית ולמסה הם כתלבנים לפי שלבעל״ה הסטרים הם מכוסים וכשהם סתגלים למסה נסתקים הדינין רוינין

שער רישא דזעיר אנפין

פרק כב

אכרנו שבקפנות זעיר אנפין משינה ד' אלהים מאבא וה' אלהים מאמא ונכח אלו הנבורות ונעשו השעיות של זעיר אנפין והם שחורות בעורב בכח הרין ככו שאמרו רז"ל חאי שחור אדום הוא אלא שלקח שהוא בח הרין ואלו כח הרינין הם עשר אלהים מאמא וכלי אבא כתוכת וחוזרים אחר שיררו למעלה בסוד אור חוזר וכל אור חוזר הוא רין אם בן הוא שהוא רין עצמו בל שכן שהוא רין קשה כ"ב עד שהארוך נהפך לשחור וזהו שאמר חכתוב קוזוחיו שהם השערות הם ת"ל ת"ל שעולה בכוון עשר אלהים ואותיות ים היחידים שכסוף כלת חלחל"ם הם בסבר האותיות שיש בעשר אלהים שהם חמשים אותיות ולזה סיים חפסוק שחורות בעורב · ובאלו הו אחרים קליפות פלשת"ם שעולה בכוון עשר אלהים וראה מאור מאלהים קרושים הסינים של אבא שהם חכמה מצרו שהם בידי ימין ר"א ויורדים אין בסוד החהלכות ולבן אמרו מי יצילנו סיר האלהים האדירים האל"ה הלא המה חסכים את מצרים בכל סבא במדבר והו שאמרו רז"ל שבל סבת וסכת שהיתה בכצרים חיתה של חכי סכי"ת שנאמר ישלח בם חרון אפו עברה וזעם וצרה משלחת מלאכי רעים וחמח רומזים לה' אלהים חסינים ויש בם גם בן ה' אותיות בכל אחר סהם ובל אחיזתם הוא מהקפנות והרשעים כיה נגרש בשבא הגבלות של תיה שהם המחזק מזג פנימי נתכפלה אחיתם שנא' אני י' אני הוא ולא אחר וחבף נשקיעים בתוך עולם תחום רבא · וזה חסעם שליפת אחיזתם בסוד הקפנות הוא בדי לפרנס אותם ברגע אחד וחכף בורחים מן חגרלה וסובדחים להחבא חרד בתוך חרד · בעלמא נוקבא דתהומא רבא · ודיך אתה לרעת שבשתיך ישראל יוצאים למלחמה היו נכללים חמש ה' חים יכיונים עם חמש שמאליים כדי להנקם מחאויבים ולא היה נראה מאל"ו חיעשר אלהים כי אם חיכיונים שאלו היו נראים חשכאליים חיו נאחזים בהם חקליפו' ולזה תרציונות שהם שחורות בנגר השערות הנוברים חיכין יחד אי וכה משל שמאל ולזה רומז חפסוק של כ' חצא למלחמה על אויבין ונחנו י' אלהיך בידיך ושבית שביו וכלת כ"י ואי' ושל כלת תצ"א יוצים בסנין ת"ל כנגר ה' אלהים היכיונים הנראים עם שם חמיוחר שהוא הוי"ה וארנו"ח שיוצלים צ"א כסנין אס"ן שהוא נם בן צ"א שהיא שארית כלח חצא וכך הוא משפעות חפסוק כ' חצא סורו בנוכר לכלחכה על אויבין ושפיטא שיחנם י' אלהיך שהוא חיה"ו עם חאלהים בידיך באלו החמטח שהם בנגר ח' אבנעות שביניים · אבל שערות נוקביות הם ארוסים ופגידם של רוב נשים ארוסות כפני הנבורות האלח ורוב פרצ"פה בנית מהנבורות הלא · כאשר ביארתי בספוקמו השערות אינם נסחקים ער שבאים עשר הויות חגדלות ואז נם בן נמחקים שערות זעיר וסחלבנים בשערות ארין ומסחכבים שערות ארין עם שערות זעיר ושחהכתם בעין בנר שהוא סוד חפלית · ובארין השערות הם אחד תכל רחמים ואינם נחלקים לימין ולשכא"ל כמו בזעיר אבל בזעיר נחלקים לימין ושכאל ויש בניהם אורח חיים אחר הנקרא אורח צדיקים שנא' ואורח צדיקים כאור נוגה חולך ואור עד נכון היום שהוא מכוון כתוך ושלח נכון הוא כמו מכוון באמצע תום שהוא זעיר אנפין הנקרא פרד"ס יום ונחלק חשפרד"ס ער הגוא בראשו והיא סוד האורח צדיק' זה שהוא באמצע הראש חסאיר מארין אנפין ואני נפתלתי חפילתי ל"י אל אמת חי העולמים יאיר לי על ידי ראש ארין אנפין הנקרא עתיק יומי"א כאורח צדיקים הזה אשר בראש זעיר אנפין להבין שכל ולהיצרת דברי חנאים חכסים חידוחם רוחשי חכוונ' בדיון רעתיק יומי"א וחמשה פרצופין חנבלל"ים בשם "יחודי "חגדול" "וקדוש" "הוא" לשחוח כים חיים מהסתיין חכמה חנלים מן לבנ"ן שהם ארבעה שמות היחוד חעולים לבנק על יעקב ישבת ישראל יחברך י' לעולם אכן ואכן :

פרק כג

השערות של זעיר אנפין בוסן חנרלות של חמוחין נעשים מחששת חויות של ת' נבורות דהיינו בנקוד

שער רישא דזעיר אנפין

פרק כב

אכרנו שבקפנות זעיר אנפין משינה ד' אלהים מאבא וה' אלהים מאמא ונכח אלו הנבורות ונעשו השעיות של זעיר אנפין והם שחורות בעורב בכח הרין ככו שאמרו רז"ל חאי שחור אדום הוא אלא שלקח שהוא בח הרין ואלו כח הרינין הם עשר אלהים מאמא וכלי אבא כתוכת וחוזרים אחר שיררו למעלה בסוד אור חוזר וכל אור חוזר הוא רין אם בן הוא שהוא רין עצמו בל שכן שהוא רין קשה כ"ב עד שהארוך נהפך לשחור וזהו שאמר חכתוב קוזוחיו שהם השערות הם ת"ל ת"ל שעולה בכוון עשר אלהים ואותיות ים היחידים שכסוף כלת חלחל"ם הם בסבר האותיות שיש בעשר אלהים שהם חמשים אותיות ולזה סיים חפסוק שחורות בעורב · ובאלו הו אחרים קליפות פלשת"ם שעולה בכוון עשר אלהים וראה מאור מאלהים קרושים הסינים של אבא שהם חכמה מצרו שהם בידי ימין ר"א ויורדים אין בסוד החהלכות ולבן אמרו מי יצילנו סיר האלהים האדירים האל"ה הלא המה חסכים את מצרים בכל סבא במדבר והו שאמרו רז"ל שבל סבת וסכת שהיתה בכצרים חיתה של חכי סכי"ת שנאמר ישלח בם חרון אפו עברה וזעם וצרה משלחת מלאכי רעים וחמח רומזים לה' אלהים חסינים ויש בם גם בן ה' אותיות בכל אחר סהם ובל אחיזתם הוא מהקפנות והרשעים כיה נגרש בשבא הגבלות של תיה שהם המחזק מזג פנימי נתכפלה אחיתם שנא' אני י' אני הוא ולא אחר וחבף נשקיעים בתוך עולם תחום רבא · וזה חסעם שליפת אחיזתם בסוד הקפנות הוא בדי לפרנס אותם ברגע אחד וחכף בורחים מן חגרלה וסובדחים להחבא חרד בתוך חרד · בעלמא נוקבא דתהומא רבא · ודיך אתה לרעת שבשתיך ישראל יוצאים למלחמה היו נכללים חמש ה' חים יכיונים עם חמש שמאליים כדי להנקם מחאויבים ולא היה נראה מאל"ו חיעשר אלהים כי אם חיכיונים שאלו היו נראים חשכאליים חיו נאחזים בהם חקליפו' ולזה תרציונות שהם שחורות בנגר השערות הנוברים חיכין יחד אי וכה משל שמאל ולזה רומז חפסוק של כ' חצא למלחמה על אויבין ונחנו י' אלהיך בידיך ושבית שביו וכלת כ"י ואי' ושל כלת תצ"א יוצים בסנין ת"ל כנגר ה' אלהים היכיונים הנראים עם שם חמיוחר שהוא הוי"ה וארנו"ח שיוצלים צ"א כסנין אס"ן שהוא נם בן צ"א שהיא שארית כלח חצא וכך הוא משפעות חפסוק כ' חצא סורו בנוכר לכלחכה על אויבין ושפיטא שיחנם י' אלהיך שהוא חיה"ו עם חאלהים בידיך באלו החמטח שהם בנגר ח' אבנעות שביניים · אבל שערות נוקביות הם ארוסים ופגידם של רוב נשים ארוסות כפני הנבורות האלח ורוב פרצ"פה בנית מהנבורות הלא · כאשר ביארתי בספוקמו השערות אינם נסחקים ער שבאים עשר הויות חגדלות ואז נם בן נמחקים שערות זעיר וסחלבנים בשערות ארין ומסחכבים שערות ארין עם שערות זעיר ושחהכתם בעין בנר שהוא סוד חפלית · ובארין השערות הם אחד תכל רחמים ואינם נחלקים לימין ולשכא"ל כמו בזעיר אבל בזעיר נחלקים לימין ושכאל ויש בניהם אורח חיים אחר הנקרא אורח צדיקים שנא' ואורח צדיקים כאור נוגה חולך ואור עד נכון היום שהוא מכוון כתוך ושלח נכון הוא כמו מכוון באמצע תום שהוא זעיר אנפין הנקרא פרד"ס יום ונחלק חשפרד"ס ער הגוא בראשו והיא סוד האורח צדיק' זה שהוא באמצע הראש חסאיר מארין אנפין ואני נפתלתי חפילתי ל"י אל אמת חי העולמים יאיר לי על ידי ראש ארין אנפין הנקרא עתיק יומי"א כאורח צדיקים הזה אשר בראש זעיר אנפין להבין שכל ולהיצרת דברי חנאים חכסים חידוחם רוחשי חכוונ' בדיון רעתיק יומי"א וחמשה פרצופין חנבלל"ים בשם "יחודי "חגדול" "וקדוש" "הוא" לשחוח כים חיים מהסתיין חכמה חנלים מן לבנ"ן שהם ארבעה שמות היחוד חעולים לבנק על יעקב ישבת ישראל יחברך י' לעולם אכן ואכן :

פרק כג

השערות של זעיר אנפין בוסן חנרלות של חמוחין נעשים מחששת חויות של ת' נבורות דהיינו בנקוד

פרק כא

עוד נשאר לך ענין אחר לדעת כח שאמרנו בפרק הקודם אל וח שהמוחין הם ארבעה ובאמת אין לנו אלא נצח הוד יסוד אבא שיוצא מהם המוחין בסוד לם"ד של הצלם והיאך אנו אומרים שהם ארבעה אלא שעריך אתה לדעת הקרמה קשנת הזאת שקודי דשערי דארך אנפין בשם באחודיו רז"א ומאורות הבפישה נהלק בראשו יסוד אבא לשנים והיינו חתרים לחזר זבורות לחזר ואז יוצאים הכתי הפילן בנגר פניו בסצחו וחזרים להיות ארבעה מחין באותו הארה של קודי דשערי דארך אנפין ועל כן יש בחפילין ארבעה בתים שבכסים לפרשיות לפי שבאים חמוחין בנוסים וארבע פרשיות הם בנגר ארבע מוחין ועל כן הם ארבעה ועוד מקום אחר יש על זה שאמרנו שחלית נו חלת של זעיר אנפין שהוא נצח הוד יסוד שלו בגדולה נבורה ת"ת אז כאשר נכללים מלכות תוא בסוד תפארה וכשחוזרים וחפשפים אז מלכות חחזרת לחקומה ולכן הם ארבעה בערך מלכות שהיא כהפשפת ואחה חמעיין תעסק בשכלך בכל חרמזי' אשר בחבתי לך בזה הפרק ואפס קצחו תראה של רזי חחפילין וכלו לא תראה ער אחר כלות ביאור חענין של חמלך הקרוש והנורא ברוך הוא אשר נעלם מאתנו כזמן הזה ולעתיד לבוא נזכה לראות אותו שנאמר ואכר ביום ההוא הנה אלהינו זה קיוינו לו ונגילה ונשמחה בישועתו בבחירה בכינו אכן יגל יעקב ישבת ישראל יחברך י' לעולם אכן ואכן :

שער רישא דזעיר אנפין

כנקוד אלהים שאותיותיהם עם הנקודות עולין כמנין תלמוד ה' שכלו דינים הרי"ו המחלוקת שיש ברין כגון אסור סותר מסא שהו כשר פסול ואלו החמשה הויות נותנת אסא לזעיר והם יוברים · כוזיר עד יסוד שלו וכשכניעית לסוף יסוד אינם מצאים מקום לצאת ויעילים לסיעלה ויוצאים דרך אחד שבין כתיפין ובנסים למלכות וכאירים כה ומסלאים כלילה והם מתקנים תקון כעידות המלכות ושערותיה כשאר באותיות נקוטו הנעלמות אחזרים באחר שתקנו במלכות פה שהיה להמלחקת אחדו ויצאו דרך התוך שבראשה ונכנסו דרך האור של זעיר דהיינו אל תוך זעיר ומשם עלו למעלה לראש זעיר ונעשה פהם תפילין כאשר תדע במקומו בע"ה ונתזור להאזרות שבאשרו בתוך זעיר ונוקביה שהרם נעשו השערות רע כי האזרות שבאשרו כתוך נוקביה עלו למעלה דרך הראש של נוקבין ובקעו הגלגלת ויצאו לחוץ וכצאו רגלי לאדם ולא יכלו לעלות למעלה לכעילה אז ירדו לכמה בסתר אזר תיזין ונעשו מהם שערות של נוקבין · ומפני שהם חמשה הויות נגזרות כימין וכשמאל ונתחלקו שלא יהו הדינים יהר דוק כדיוי לאמרי כאויך שכולם ויחכי נו ויחמי לזה אומר הרשב"י כאמרא רבא ז"ל כפלגות' רשיעי אויל הר אזרהא רנחיר למאתן ושבעין עלמין ואותן הע"ר עלמין הם סוד האזרה המחלק השערו והם חמשה הרות לימין עם כלילת חספסר שהוא ה' והוא עולה קל"ה כסור שאוי"ל רעתן של נשים קל"ה ר"ל רעת נוקביה שהי' אשה יראת ה' רעת שלה ק"ל ח' פ' שבעתן רק סה' הויות נגזרו ולכן כמו כן רעת זעיר שיש בו"ח' הויות חחברים זה' הויות נגזרות ונבניית מהם כמו שאומר הזוהר כפ' שלח לך יצא לנו מנרוך דיוין שיש כאורת צדיקים זה חמש הויות חמרים ליסיי עם מספר רמ' חמרים יעמנו עלות קל"ה והוא ליסיי וקל"ת לשמאל עליים שניהם מאתן ושבעין עלמין והאותיות צדיקי' זה כאיר באלו חשמות ליעול' חבריאה ונעשים ממנו מאתן ושבעין עלמין כי כל שיעי בעולם הבריאה נעשה ממנו עולם אחר לאותן הנשמות התלויות בשערת של אדם הראשון הפוך שיער ותמצא עש"ר וכל יעשר הוא פרצוף יעלם בפני עצמו שיורדים מתניסין זה שערות חללו ששים רבוא נשמות לעולם הבריאה ונחזור לינינינו ואם תאמר מרוע לא יצאו דרך התור של זעיר כמו שעשו ה' הויות אלא כשבנמו הויות פעם שנית כזעיר נתפלא כלי זעיר מהם לכן כל אותם החאזרות שהיו בתוך נוקביה לא יכלו לכנום בתוך זעיר ממני שהי' כתחם החזור שבזעיר מפני ריוב הזאזרות ולזה עלו למעלה דרך הראש כמו שאמרנו מהחאזרות שבאשרה בתוך זעיר פהויות עלתה נם תיא למעלה דרך הראש ורצתה לצאת מהקום שיצאו נם החזרות הינינו מקום תפילין ולא יכלה מפני שהחויות עכשו הין דבוקים באותם הנקבים שנקבו דרך יציאתם דהינו בקום תנחת תפילין ולכן לא יכלו לצאת וחזרו ועלו דרך הראש ונקבו הגלגלת ולא יכלו לעלות למעלה מפני ששיעיות אויך כושבים על ראש זעיר וירדו למטה על ראש זעיר ונעשת מהם שיעות שיעיות ותאזרות תאלו של ח' נבזרות שאמרנו שיעלו למעלה שעשו שיערת של נוקביה להיות שנוקביה נכנה מן הנבזרות שכם נתחזקו ביותר ולזה השערות שלה הן ארוכות ואזוקות וחזו אמרם ז"ל תאי שחור ארוס חוא אלא שלן חגיע לו מיתוק יותר מנוקבי' שהן נשארו אדומות וחכן ויש קושא אותו לשאול סדרוש אלו החאזרות לא ירדו למטה מן המלכות כשרציעו לכוף יהר שלה ובדרוש השיעיות נעשו ככתר אור חתר · התשובה היא שצריך אתה לדעת כלל אחד שאמר חרשב"י ע"ת בפרשת בשלח ונם בפרש' שמות שחתפרש שיש בין שם ס"ב ובין שם ע"ב ששם ס"ב עולה לסעלה ושם ע"ב מתפשט למטה"א סלי"ק וד"א נהי"ת שפני שהרין נפשל לאש והאש עולה מכיר בן כל החאזרות והשפורי הבאות מכח הרין הזמה עולים לסעלה כמנין חאש ואינם יכדים למטה כי"אם על ידי כח ששולה אותם בחזקה ולזה כשבניעים לסוף שליחתם מיר חתרים לסעלה ולכן שם בן ס"ב שהוא מכח הרין שמתכשיל בו כל יכדי מרכבת שמעלין נשכתן למעלה ונשא הגוף שלהם כמו מת ובבת נשכתן ובכח אותן החתפורים שהיו מעלין נם נשכתן למעלה כדי להראות לכל כמונה שבכל היכלי תיכל תחתם שלו ובשחיה ראשה חותמו היה סניה אותה הנשמה לכנום לפנים ולירד לעוסק בעניית המרכבה ולזה היו צריכין טהרה גדולה שפני שכח הדין צריך טהרה גדולה והראיה רבי נחוניא בן הקנה שהיה צופה בסרכבה והיה העולם צריכין לו ובקשו תלמידיו אשה שהיתה מפק נדה וספרה ז' ימים נקיים ובכל היתה מפק בסבילת אם חיתה בהערב שיש או לא והביאו טלית הדש שלאו אותו הדם ואפרו לאשה נגיני בסלית באצבעך הקטן מפק נגעה מפק לא נגעה והביאו חסלית עם הדם רפני דיי נחוניא בן הקנה נגעתו כהדם על כרכיו בעור שהיה כחוך הטלית והכף פטרוהו בן הסרכבה ואלו שם ע"ב אינו כן אלא שמחפשט והולך שנמשל לסים הנטרים בסורד זאינו צריך כל כך טהרה למשתמשי בו שהוא מן תולדות הויה שנ' חרקתי עליכם סים טהורים מכי התמד וטהרתי אתכם מכל טומאותיכם ומכל נילולילכם אטהר אתכם והוא הנהר החוצא מקודש הקדשי' הוא הנהן החוצב נשבו' זעל זה נאמר אני"י השוכן אתם נתון טומאותם והטהרה היא על ידי אסא עלאה הנקראת מי מקו"ה הינלה קנ"א והוא שם אה"ה דאסא שליש האמצעי שלה ונם הכלה עולה קנ"כ אוהיוה נק"כ שהוא סור החור של סבור זעיר שהוא כדרך כפולש מעב' ע"ב עד מאחורי סבור זעיר אשר שם נוקביה הנקראת ה' תחאת ונם כלת נקב נעשיה נקבה ונאבר ס' הינינו אסא יהן סהור כמטבא לא אחר שהוא ארוך וסר המקוה אבאר בי ארבו כמקומו הראוי לו כסיינתא דקד"ה ושכינתיה יהי רצון שיטהר אותנו הקב"ה כמי המקוה רלעילא ניעדה עלינו רות הקודש כסרוים לנחסינו ובעל כנסיו יכתירנו · ונזכה לחחת שכינה כמיינינו ועל זה נאמר ונגלה כבוד י' עלינו וראו כל כשר יחדיו כי פי י' דבר יתברך י' לעולם אכן ואכן :

פרק כר

סוד אור"ח צריכי"ם חנזכר כזוהר באדרא רבא ם נשא הוא כן כשבניעים שיערות ארוך על ראש זעיר הם עושים שם כראשו של זעיר ארבע פיעולות · הפעולה הראשונה היא שנקראת פלגות רשיעי' דהינו שסחלק שערותיו של זעיר באמצע הראש פלגא ימין סצד אחר ופלגא דשסאלך בצד אחר וקו פלגות' רא שקורין שאטיל בל"א שהוא נעשה כמין שביל בין השיעיות הנעכרים ונקר"אורת צריכי' ועליו נא' ואורה היים כאור נוגה ואית בספר הזוהר כי באורת הוא ישׁ שם ארבע מאה בעלמין ושתים ושבעים מלשון נכספה אף אביך וכוי ארבע מאה עלמין אלה הוא כי בארץ יש שם חיות בפלוי יחדין ואיא ארבע"יורין אלו כללים מעשר ועשר מעשר הם ארבע מאו' שקל בכף עובר לכוחר הוא הצריך הכהויר לעלות סהיכל אל היכל בכוחרא הות עם הכחזרא שלו ההולכין בסקום אל סקום · כך הצריך עם המעשים טובים שלו וכפף הוא לשון כיסופין ושם היוה ביריעין חקן הארבעה אלפים רבוא אותיות שבנפש אל כל בליה ואח"כ נעשה ארך אנפין בנוזע שבינה הסרוקח נעשה סמנה ארוך נכצא שהשינה לכל אחר ככפיותיה ארבע מאות רבוא ואלו הארבעה כאות רבואהם מאירים נרוניך כלי ארוך ואחר כך יצאו האור הגוכר דרך שכוזרו של ארוך וכאיר כפלגותא דשעיר דרישי דזעיר אנפין דהינו בן הסצת עיר הקרקר דהינו דרך אמצעיות הראש ששם סתחלקים השערות חצי ליסין וחצים לשכאל מפני שהשערות הם רעים ובהארה הזאת הם סמותקים ועל כן סתחלקים לשנים כדי שלא יהו הרעים יחר ומ"ו הארבע מאו' רבוא אותן הם ארבע מאה עלמין דכיסופין שאמרנו הם המאירים כפלגותא דשעיר דר"א ושם יש האורת צריכים ועיל זה נאמר כאדרא רבא וזה לשונו כפלגות' דשעיר אויל חר אחא דנהיר למאתן ושבעין עלמין שפירשתי למעלה פורם וכיניע נהיר אחא דנהירין כית צריכיא לעלם' דאתי והא סוד דרך תי"ו לאותן העולמות כשיוצא מן העולם הזה אל העולם הבא מאיר עליו האור הזה למצוא הדרך הזה הרא הוא דכתיב האורת צריכים כאור נוגה כנה תולך ואור עך נכון היום פי' שהאור הזה מאיר לצדיקי כשני דרכים חדרך האחר הולך ואור כלומר מאיר ואינו פוסק ואומרי עך נכון היום שהוא זעיר הנקרא יום כי הוא כורת יום ושתי' מצות שנקרא נכון היום פי' נכון מכוון כאמצע וכדרך השני מאי לצדיק

נם

גם כן שהולך מעולם הזה ואור לו כמו שאומר רבי אליעזר בזוהר
הרש מדרש הנעלם פרשת בראשית אצל אות שבראו הקב"ה
ביום ראשון הזה מאיר מסוף עולם ועד סופו והוא גנוז לצדיקים
לעתיד לבוא ועדיין בו רבי אליעזר כך תיסון נשמתא דצדיקא
יעול בה לעלמא דאתי כי לצד האור ירע הדרא חזי והיה עד סוף
העולם לחכימא ברמיזא ואומר הא רבא ומיניה אתחזי
אתתרשא לשית מאה ותליסר אתחזן דפליג בזעיר אנפין דרביב
בית כל אתחזא י"ו חסר אחת והוא סוד שאמרנו למעלה שאותיות
המשמה הויות עם נקודותיהם עולים כמנין תלמו"ד וכמנין פ"ת של
שחרית וכמנין לילית וכמנין שם עשע"י חסבטל כח לילית היונה
מכוסה שד המעלה"ס מאין יבוא עוף ושער השמות אפרש
מתאוי באר היטב וכה פעלתיו והוא אומר והזהר גם משפטים
י"ה עם שמי הוא של"ה ו"ה עם זכרי תהא רמ"ח כי שם הויה כולל
כל התורה כולה והוא על דרך סוד זה כי שם הויה כנזכר עיל"ה
כמנין תלמו"ד שהוא כל התורה כולה רמ"ח מצות עשה ושס"ה
מצות לא תעשה כללם תרי"ג מצות ולכל מצוה דרך לחיכל
מיוחד ולכל פרוש ופרוש רמ"ח איברים ושס"ה גידין כלים
אותיות השמות הקדושים והלז אומרו במזהר שם ע"ה רזהוא
שס"ה ו"ה עם זכרי הוא רמ"ח אשרי למי שזוכה לאותן עלמין
ליכוסופין האות היא ממש האורת התרי"ג אותיות בזעיר אנפין הוא
אומרו באורות נשא דף ס"ב ע"א והרי גדול בפלנותא דשערי
אויר הר אורתא דנהיר למאתן ושבעין עלמין שהכם סוד עשר
היות עם עשר כלליותיהם העולים ע"ר במוד אני ישנה ולבי ער
ומיניה נהיר אורתא דנהירין ביה צדיקיא לעלמא דאתי: הדא
הוא דכתיב ואורתא צדיקים כאור נוגה הולך ואור עד נכון היום:
ומיניה אתחזי אתתרשא לשית מאה ותליסר אתחזן דפליג בזעיר
אנפין דרביב בית כל אתחזי י' חסר אחת והכי שראל"י עושים
רושמו של מקום הם יודיעם עם הפל למספה ומתתרשין רזין
דאורייתא שנאמר כי כל אורו"ת פלך אותם נימסו"ת תרי"ג וכל
האורזות הללו הם תלר הידוד מא"ח על ידי שתרות שלו ליעקב
שהוא זעיר שהאמת שלו שנאמר תתן אמת ליעקב: והתורה
שבה רמ"ח ושס"ה נקראת אמת שנאמר אמת קנה ואל תמכור
כנגדם במדרש איכה על פסוק ותשלך אמרי ארצה ועשרה
והצליחה אימתי המלכות נתרת ומצלחת בנזירותה בזכן שישראל
משלימין דברי תורה לארץ ולעתיד לאמר מארץ תצמח פרה
שתהה כזמן הארבן השליך ששים ארץ תפארת ישראל ואין באין
ליבן השערות ולכן נקראו נופלים ומשה נקרא גם כן בר נפלי
והשכינה גם כן שנאמר בים התה אפים את כוכב רוד הנופלת
ומי שיש לו לב להבין יבון בברבר סו"מך נופלי"ם להקימם
מבריאה לאצילות שהוא סוד העמידה ומברכת אהרן נזכר נזכר
גם כן בן מוסך נופלים ולוחא חולים שנאמר בקשתי את שאהבת
נפשי ונומר כי חולת אהבה אני סוד אהבה רבה ותתיר אסורים
כי הרודים אסורים עתה פלהזדון ככל עת ובפרש בזכן שנאמר
ואל אשה נגדת טומאתה לא תקרב לנלות ערוחה שלא ליראן
מקום לר"ע ב"ן וא"ז לה' שהוא ויצר תוקבות ונם נכרן באומרינו
ותתיר אסורים לעשרת השבטים האסורים אחורי הרי תופך של
לאסור לאסירים אמו אתנאולת תהיה על ירחים עם אחד בשחוא
ראשהוא עליהו בזוהר בזוהר חרש פרשת בלק דף ק' וזה לשונו
בהרהוא יומא יתעדר עשר שבעתן לאתנא קרבין לאורבע פסרין
רעלמא בהרי משיחא ראשהוא עליהו ויקבל משה שכן משרת
קורש על יד רבון צרק ושבעים רועים מהימנין עמיה: ומשיחא
דא משבטא ראפרים הוא ומורעא דידבים בן נפש הי סבריד
ראביה ויעלימא מת מהתה יולא רמית אתחיליה ליה בר ואתנטיל
מבי ירבעם לקדברא ואסן נטלו באה ושבעין נבדין כלהו זכאין
בשבטא ראפרים רלא אשתכחו בתובא דירבעם ובאו חיים לג"ע
ומהאי בריה ראביה נפיק אחי משיחא ועל דא כתיב ופדו עליו
כל בית ישראל וקברו אותו סתם חאי נבואה לשעתא ונבואה
לעיתיד בה הוא לברו יביא לירבעם א קבר יתן נפשא בו דבר טוב
אל י' אלהי ישראל בבית ירבעם דא ראי כשיח ראהורבר טוב א
י' ולהכיכה ברמיזא דבר טוב אל י' כי המשיח הזה יהיה בן פיב
אל י' שע' י' אפר א' בני אתה אני הים לירתיך מהו סוד אר"ל

דזעיר אנפין

שבקש הקב"ה לעשות רחבעם משיח וירבעם יהיה לו לכשנברא
שכנגדם במהם דור עלאה ושר תעולם רק הכבא יגדל כמנו
האמר סר אין ישיבה בעזרה אלא לכלכות בית דוד לבר הכשיח
לקח נשמת ירבעם שהלכה ממנו קודם שהבא ועליה לא נגזר
התעש המיוחד לבית ירבעם כמו שפרוחה נשכת א"ה ממנו נזפן
מחשבת המשפא וחיא זחראה עלאה חכה בה מסטרון הוא תנ"ך
ולכן לא נגזר עליו הכיתה בימו על א"ה ובניו ואלו השני מלכים
א"א להם להשתפש בבחר אחר רק המשכח יבא ויגוא על פי בן
דוד כמו שמפורש בתקראע"ה הקפן והוא את חיבוק בביבול
בסוד תגלות וכל זה בא מיסוד עולם התחתו נפוד מלכות בירד
דוד פליני שבחלקה שמע המלכו' בית דוד ומי שיש לו לב לחבין יכין המוד
של הדאזות הללו על מחבותם: ישמע חבם ויוסף לקח יגל יעקב
ישמח ישראל יתחבר י' לעולם אכן ואכן:

פרק כח

אמרנן למעלה בי יהל ע' המל למספה ואזהות "שהם הסר
ואסת וסרם הוא ע' תנ' שמות הללו נאים בל
האורזות של הר"ש והוא שם ע"ב כוח יו"ד הי' ו"ה יהעולה הסר
ע' שם אחזה כי אחזה פעמים אחזה עולה אסת ובל זה הוא ע"י
שערות אריך חסניעים על ראש זעיר שהם עושים בראשו של
זעיר ר' פעולות המעולה הראשונה היא שנקראת פלנותא דסערי
והיינו שמחלק שערותיו של זעיר באמצע הראש פלגא א' דימן
מצד אחר ופלגא דשמאל מצד אחר וקו פלגותא דא שקורין בל"א
שאפ"ל שהוא נעשה במין שבל בין השערות הנזכרים ונקרא
או"ה צדיק"ם ועליו נאמר ואזהה צדיקים כאור נוגה הולך ואור
עד נכון היום הוא ז"א הנקר'נכון היום פ' טכון בתציו יזה האזרת
צדיקי' הוא בא"א ירדי ומחפשש למטה כז"א ועושה לו נ"ב שבל
זה באמצעיתו שבחלק השערות ליסין ולשבאל ואזהה זה מתפשש
לאסור ואתר שפא ואהור כי כולם אחחים בשעיזרד זעיר אנ"ל
השמא אינו רק נאחזים בשעיר' חללו בזכן הקפנות והוא אומרו
כל אזהות י' רוזקא שהוא ז"א ונקרא י' סתם ויש בו חסר כימין
ואנא שהם ריגין רקשים משפא' ע"ב ואהות ראבא ואפא אכל
בא"א אין בו צד שפא והיינו בעקם דין שכולו פנים ורחמים מ' זה
נאהזו שראל' שב' הש' י' בקרבינו אם אין ב"ן א"א שנקרא י' כתם
כאמור וכן עתיקא כתיב את ראקרי אין על פה אתעניא בשים
רלא עברו בחביבותא אלא בנסיוני דכתיב ועל נפותם את י' צא
לנו מגרן ריגן שהולך השערות בזעיר אנפין הם פסס ימין ושמל
ושהזהות בקורב שהיא סוד הקליפה לכן אומר כקורב ולא עורב
מפא כי קליפה היא עזה הרין אבל פ"פ יש בו דינים הקיבן וא'
היה י' כאהב ולא אוהב ממש ובא"א יש בו רחמים גדולים שנא'
ובחמים גדולים אקבצך רבקא לאוכיר רקניח ביום החזא שנא'
יום אחר היא יודע לי' לא יום של כרת דיבר אנפין ולא לילה של
כרת לילה דנוקבא אלא רקנא דליה סכא ולמה נקרא אחרא זה
אורח צדיקים לפי שכל צדיק וצדיק בין שהולך בעולם הזה אינו
יורע דרך הגן ערן אלא על ידי האור הזה המאיר למטה ובזה אינו
מכיס ורואה בשכלו על ידי האור הדחוי הקודש הוצאה סתומטא
קדישא יורע היה הוה יהיה ורואה בו מסוף עולם ועד סופו
כראיתא בזוהר חדש פרשת בראשית דף כ"ה ע"ב: והוא תנן
בסתיתין דילן אור שבראו הקדוש ברוך הוא בתחלה אדם הראשון
ראות בו נצוחה מראש העולם ועד סופו ואת חוי נהיר ואת ושכשא
הוא חר משתין אלפין ושבעין וחפש חולקן כוסהוא נהירהוא
ראספקלריא דחזהו נהירא ראתנניו ואפילו בתאי נהירוהוא
ושכשא ליה איש יכיל לאסתבלא ביה כל שכן ב. אהוא נהורא
והא אמרן ראתיניש יסתכל בירה מדישא דעלמא ועד סיפא
רעל"מ אלא בזכי נהורא בפרניתא דילן דבהוהוא
נהירותא יכיל אניש למנדע ולסחי בנהירו דחכמתא
כל מרי דהזרן וכל פתי דיחוי פרישדן דעל"מ ועד
סיפי

סיפיה והוא אתגניז לצדיקים לעלמא דאתי מאי לעלמא דאתי כדיפוק נשמתא קדישא מהאי עלמא ועיל בה לעלמא דאתי ׳ תא חזי כתיב ויהי שם עם ׳׳ ארבעים יום וארבעים לילה ׳ לחם לא אכל ומים לא שתה מאי טעמא משום דאתתאי מההוא זוהמא ואף על גב דרחיש מתמן והוא נהדותא לא נחית עמיה לאתוי ולא יכלין לאכלבא באנפי רכשה ׳ סמה דאכתכל בקרמיתא כך הוה חסן ואשתארו אנפוהי נהירין כהאי שכשא דאספקלריא המאירה המקבלת מהו׳ זהא ותהורא ולכן נקרא משה רבינו ע׳׳ה נביא שלם בשליחותו מן האור הזה שנאמר עליו ונהורא עמיה ׳ שרי והוא דאתגניז לצדיקיא לעלמא דאתי ׳ שנאמר אור זרוע לצדיק ולישרי לב שכתוב והיו רפואה לצדיקים סנ׳ שמש צדקה וסרפא בכנפיה ונאמר ואהביו כצאת השמש בגבורתו ולרשעים היא ציר שרותין כת שנאמר ולהם אותם היום הבא ׳ כמו כן הקליפות הרוחים לעלות עם קליפת נוגה בפעלי שבתא כיון דהוספת מהול אל הקודש רוצא השלהוביתא ראשא פתחת בסא הכבוד ומשליכים לנוקבא דתהומא רבא ׳ שנא׳ כפרוח רשעים כסו עשב דהיינו קליפת נוגה וציצו כל פועלי און ואורבא תעליה היא להשמדת ערי ער מזיא כבת עסק נפילתן למפת יותר למפת תחת למרירותם וכן בסנהה של שבת שרוחים לעלות מנוקבא דתהומא רבא שתיא הית של שליחתם ביסי תחול שנ׳ כו תרמוש כל חיתו יער ואותתגלה הית רצון של המצה דרעיקא הנקרא רעוא דרעין ואויר במצת דזעיר אנפין ואורח גרולת למפרע ומהאהרוה הזאת הם נופלים למפרע כמו שאירע לאדם הסנים בשמש ואפילו תראייה הראשונה אין לו ׳ כך היא סכת בפל נפילתן למפה ואז היא שעת רצון של רעוא דרעין ולכן אנו אומרי׳ ואני תפילתי לך ׳׳ עת רצון ׳׳ש לאומרו בעשיית המלית ׃

פרק נו

הפעולה הראשונה היא שנקראת פלגותא דשעה שאמרנו נעשית מסוד אריך שסש אשר יש בו ארבע מאות עלמין דכמופין פירוש נכסופה ונם כלתה נפשי לחצרות אלהי והוא לשון חמדה נגוזה ואמר נכספה לבלית אביך ומור ארבע מאות עלמין אלה הוא כי באריך יש שם הוד׳ בחילי יור״ן ור״ן יוד״ן ו׳ כוללים מעשר ועשר מעשר הם ארבע מאות שקל בקף עובר לפותר הוא הסדיק המחזיר לעלות מהיכל אל היכל כמותר הזה המחזיר עם המחזורות שלו מעיד לעיד כך הצדיק הזה על ידי המעשים טובים שלו ובקף הזה לשון רכסופין ושם היות ריחין הקן הארבע אלפים רבוא אותיות שבגבהו אל כל כליה ואחר כך נעשית אריך אנפין בגוף שכינה הסרוקה נעשרה בסנה אריך נבוא שהשיגה לכל אחר מספרתיה ארבע מאות רבוא ואלו הארבע מאות רבוא הם מאירים בתוך כלי אריך ואח״כ יוצא האור הגוכר רוך בסורו של אריך ומאיר בפלגותא דשערי רישא דזעיר אנפין דהיינו סן המצה ער הקרקר דהיינו דרך אפציעית הראש ששם מתחלקים השערות הצים ליסין וחצים לשמאל ׳ ספני שהשערות הם דינים ובהארה הזאת הם מסותקים ויעל כן הם מתחלקים לשנים כדי שלא יהיו הדינין יחר ואלו הארבע מאות רבוא אותיות הם ר׳ מאות עלמין דכסופין שאמרנו שהם מאירים בפלגותא דשערי דזעיר אנפין משערות הם חמשה הזיות של חמש חיוות נבורות שהם בנקוד אלהי״ם כזת **דקדה** שאותיותיהם עם הנקורות עולים בסנין תלסו״ר שכולי ״ דינים ומתלוקה שיש בדינים בגן אפור מזהר שסא שהוא בשר פסול לחבדיל בין הקמא והמסור ובין הקודש והחול ׃

פרק נז

הפעולה השנית היא ששערות אלה דאריך חמה מסתבכים ומתערבים יחר עם שערותיו דזעיר ומעורב שיעריות אלה נעשו בגר כרישא דזעיר ללכן שערותיו כמו הסליות שהוא לכן ׳ והוא סמך סוד הסליות ומפני שערות דאריך המסתבכים בשערות דזעיר לא מצאה פרצוף לאה מקום לצאת מכך חדרי להיות שם מקום רחל ולא מצאה מקום לצאת לפעלה דרך הללי המוח לסבת שערות דאריך המכסים על שערות דזעיר לכן יצאה דרך העורף שהוא נקורת ר׳׳ת שהוא סרכו ופנת עסת תפרוזף דזעיר ורגליה סניעות על ראש רחל ושערות רישיה דזעיר הנוכר סניעו׳ יער החור ההוא שהוא בכקום הדיכוק שלהם רחיינו של רחל דזעיר ושם תיוהה מקום הסבור לכן שיעיו ה׳׳ל שיעור הסליות שהוא כדי שיכסה כו ראשו ורוכו של קטן דהיינו זעיר הנקרא קטן שנאסר ס״ יקום יעק״ב כי קטן הוא ׳ דהיינו יער החור הנוכר שתחת החזה ושסם נראים שיעורות רחל שהם אדומים והם הציצית הנוקבים בשערות זעיר שהם כרמות טליה לפי שהם מסתבכים בשערות אריך ובשערות שניהם נעשה כסין בגר ׳ ותרקו רבתי כיעל תעטור שאסר שהיו הציצית נופפים על הכנף סצד אחד לבר ולא לשני צדדים ׳ דהיינו שיעבור הציצית בשני נקבים בצד אחד לבד ׳ זכהו שבזעיר נבנים בו ה׳ מיתין דהיינו׳ דאבא ור׳ דאמא כאשר נתבאר בסיד ההבדלה וכסור התפילין דהיינו ר׳ בתי תפילן לדעת רש״ זלה״ה ור׳ בתים לדעת רבינו הם ולה״ה בן בסלכות דהיינו רחל יוצאים מתוך השערות האלה כרסות שסנה שערות שוורות ומקולעות כל אחת כשבנה הוסף שהם ס״ר כנגד ס״ר כנפים שבכל חיה סארבע חיות הקודש שהם בין כולם רע״ו ומיכך רע״ו ליעקב שכתוב וסור שיערות הזה סור אב תחור של אותן האוורות של אבא ואמא הבנגפים בזעיר סאריך אנפין סתוך רישא דלא אתידע ואינם מוצאים מקום להתפשט אנא ואנה לסבה שנתבאר בההבדלה ובאשר יתבאר בסוד התפילין בפ״יתא רשמ״א תחרים דרך אור חוזר בדי לשוב לעולת לשרשם ויוצאי דרך המות ונוקבים גלגולת הראש ויוצאים לתוך לפי בשיורד השפע דרך המוח נסהם הגלגולת בדי להחזיק השפע ולכן כשתחור למעלת חוזר ונוקב המות ׳ ומקורם אינו חזר עוד לקבלם לפי שנחקבו ולוח סתפשטים למפרע דרך חזן ומהסעם הזה שנעשו בסור אור חוזר הם בסוד דין אמנם שערות דאריך הם לבנים לפי שאינם בסור רין פמש כי אינם נחשבים רק לבני הסחרים שהם שם באריך שהם הסרים גרולים ׃

פרק נח

אמרנו כי שערות זעיר מניעות עד החור של סיבורו דזעיר ושסם מאחוריו דזעיר בנקבו הדיבוק שלהם דהיינו של רחל זעיר יש דמות נקב כזעיר ולעומתו בקדקד נוקביה ׳ ולפי זה נקראת נקיבה פירוש נקב ת׳ שהיא רחל הנקראת ת׳ תחאה אשר חיוחה בא לה מן הנקב שבקדקד ׳ כי זעיר מניח משפיע בה דרך החור הנוכר והחור הזה שבאריך הוא סמלוש עובר עד לפניו ולות צריך לשים הציצית לפניו כנגד החור הזה כדי להמשיך דרך אותו החור השפע בזעיר לשיעורה ר״ל שהם הציצית הנוכרים אשר הם לצד שמאל דזעיר ואי אפשר לו להשפיע בזכן היותה באחור כי אם דרך החור הנוכר ותעלה השפע של האור הזה הוא כדי ללכן גם כן שערות רחל שהם מסבבים ארוסים לכן הם צריכים לשפע הזה של זעיר כדי ללבנם בסור רחמים כמו שעשה אריך בשערו׳ זעיר שהם מסבבם שחורים כרכיב קוצותיו תלתלים שחורות כעורב וערבלבנו משערות אריך שהם לבנים רכתיב ויתיק יוסף ׳׳ויב ונו׳ לנושא כתלג חיור ושער רישיה כעמר נקי ולות צריך הארם ליתן עינו בגר הציצית בשעת קריאת פרשת ויאסר שהיא פרשה של שבעים ושנים תיבות כגוד שם של ע״כ דעיינין כות כאשר אפרש בכוונת ק״ש של לילה וסקומות אתרים והוא כדי להמשיך שפע הארת עינים אל רחל לפי שהיא עולסתא שפירתא דליה לה עיינין הנוכר׳ בספר הזהר בסבא ס׳ ששפעים ורסז לזה ועיני לאת רכות ורחל היתה יפת תואר ופרט סראה ולא נזכר עיינין לפיכך צריך לבנין להמשיך אלירה הארת עינים דהיינו שאירו נצת והור רתכונת בזעיר גר חכמת ובינה דרך החור הנזכר יצא לנו בנדין ר׳׳ת כי השערות דאריך הם לבנים ׳ ושערות דזעיר הם שחורות ארנוקיה ארסופיות בסוד פרה אדומה והם ר״ת אש״ל סתתא לעילא ״ארוסים ׳׳שחורים ׳׳לבנים

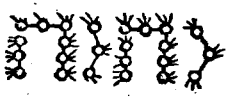

שער דישא דועיר אנפין

לבנות והוו סור ישתי אשר בבאר שבע כי סדת אבהת שתיא מרת החכר ראריך אנפין היא הסאחזות וסלבנות השערות כולם והתעוררות הליבון כתחיל סאריך וסלבן זעיר שערותיו ואז נ"כ זעיר אנפין סלבן שערותיו של נוקבא ולפי שאריך היא כולה רחמים לכן אין בה בחינת שכאל בעצם שהיא נקיבה ואינ"ם ש"ש שערות יסיר שכאל הם בולם לחסים יוכן העינים הם תרין רחמ רחמי נו רחמי ואינם נחשבים אלא בבחינת עין אחת לפי שבולו רחמים נמורים וגם נקראת יחיד"ה לפי שבארך ולמפת יש נקיבה אבל בארך אין בו נקיבה כי אם רכורא לבר והמשם לפי שהנקיבה היא מאבא ולמפה כי שם יש דינין ולזה למפה שיש שם דינין יש שם נקיבה ואינו יחיד אבל למעלה חוא כולו רחמים ואין שם דינים כלל לא אדרבה יחיד על כורחיה דשכיכין דינור לאכפיא לון ולפי שאריך הוא בולל בל האצילות מלבעל למפה ער הכסא שהוא בריאה לזה יש עיקר הדינים בבריאה ובאצילות אין כל בך דינים כמו בבי"ע כסור מארי ריבבא ומארי דילילה והבורא דבריאה נקראים עברי יח"ק ועל ארך אומר המפוק חנה עין יראיו לפחדי לחסדו כי בזעיר שת עיני ובאריך הם רחמי נו רחמי ובאלו אין שם לא בחינת עין אחד ולזה נקראת יחידה כי אין שם נקיבה לא זכר ולזה אנו אומרים בברוך שאמר שתוא סוד העתיק קדישא דעשיית יחד תי העילמים יוענא פקיחא נעשה מיסוד הנקרא חי העולמים לאחר סאריך אנפין להעתיק הזה ויוסף הצדי ע"ה שתוא יסוד ל"א זכה להארת השנחת העין של ענא פקיחא שתוא יסור דיל"א ותוא סור ל תקרי עלי עין אלא עולי עין שנתעלה על הארת עין דזעיר אנפין תבה לחארת עינ של ארך אנפין שאין שם רע דהיינו דינים ולבן לא ישלים בו ובזעיו עין הרע של הקליפ"ש ישיש בו דינים ואתיזת מזעיר סרעי שבו באשר אסרנו וגל זה נאמר וירגו לרוב בקרב הארץ כי זה העין הוא רומא כרעי חים שאין להם נביון דהיינו יתעלם תנרסים שינת דהיינו רין הסתלקות ההשגחה תעליות והסתלקות התמלין שהוא אצל עיני זעיר אנפין ותוא סור תפוסן בן פור"ת יוסף בן פורת עלי עין פורת הוא לשון תן ופירושו שנתן לו הקב"ה תן שנתעלה להשגחת ענא פקיחא ואת שנא עליה סו"כ עין הוא יכורך אותי ויחזקני כעישר ובכמר לנסור התיבור הנורא חזה אשר התלחלי עם שאר ספרים שהתלחלי ישסק תכם ויוסף לקח יגל יעקב ששת ישראל וי' חפץ לעין צדקו יגדיל תורה ויאדיר בפיוט ובפיוט כל עסך בירת ישראל עד עולם ברוך ה' לעולם אמן ואמן:

פרק כ"ט

דתעולה השלישית כי כוס השבת בשעת הכנחה יוצא אור מן רצוא ורעין נסור שערותיו של אריך

אשר המת מבועים ומעיינות נובעים על המצח הנקר' רצוא דרעין ובאיר ונשפיע אור תרש ונלחה על ריסיה דזעיר והוא עת רצון ועל כן אנו אומרים ואני תפילתי לך ה' עת רצון ולפיכך בסנחה של שבת צריך לכוין ללבוש תפלת בשתע אבירות התפוס ואני תפילתי לפני לכוין אל כוח האדה של דינא דרעין בריסיה דזעיר והנקרא הוא כי צריך אחה לרעת שנכלל יש לעת ערב סתעוררים וזכעלי רינין ומקפרנים וחבלי פריקין לפי לפעל פעולתם הרעת בסור בה הרמוש כל חיתו יער לעת ערב בשעת סנחה וביום שני בעת הסנחה שעת הוספת בתחלת על הקורס שהוא בעת הכנחת סוקין שנעשלים עד אשר שנכללו עשים חץ לעיניהם ואז יכובש הנגע סתם בניהם עצמו י"ב חרש ומקנים ברזם עד אשבור ומי שיסובר שם עד אשר דורתיו דיד ואז בן דוד דוא דוד בעצמו יעבור שם לחזעלם ועל זרז קאי אנכי בסור מפוק אנכי אשר עמך מצריסרן ואגזלך גם עלרת פירוש להשתרגף לרעוני בעדתם

ויתגו לחם שהוא להשכרם עברי עד ואודיבא העליות הוא"ר יש להם שהוא ככת נפילתן לנוקבא דתחומא רבא בנזבר לסעלה וזהו שאומר קהלת עת אשר שלט האדם באדם לרע לו כלשון הארס של נ' קלילות בארם שהוא קלילת נונה לרע לו כנ"ל למעל זבעת המנוחה של שבת כתעוררים גם בן ככו שעיניהם בבל יוש אל שבתנלה הרצון הנוכר דהיינו נוק"ב והוא יסוד חנ"ך והוא עינא פקיחא שאין בו שערות עפעפים שהם רינים לפי שבולו חבר ואין בו רין בלל: וחעיר מקבל האדה גדולה בשעת הזאת ומאיר האדה גדולה למעלה ובשרואים ומקליפות כרחוק ההארת האורות ורוצים להסתכל בנהים עיניהם: כמו שאירע לארם הסביט בשמש והם בורדים מחורים למקסם ובאותו שעת כל תעולם בעתה ולזה אנו אומרים ואני תפילתי לך ה' ע"ת רצ"ן קורם הוצאת ס"ת כמנחה כדי לעורר הרצון באותו ההארת לזעיר אנפין דאיתו בספר תורת: ובשעה הזאת מה משה רבינו ע"ה שנשסתו כתוך זעיר אנפין: ואריך אחת לרעת שיש גלולים קשים בכינים מסאים ושרורים ודופס בצמחת ובעלי חיים ועופות סמאים וסחורים ולות אסר רבי אליעזר לא בתנם הלך הורור אצל הצרוב אלא מפני שהוא מינו: וכל אלו חגלגלות הם כדי שיקבלו הרשעים שופע תראוי להם שישאר במקו אחת וזהבא על כל פנים עד שילך אחר כל הגלגלים כל הזחמא ממנו כאשר אבאר אית"ב בשעה הגלגל ושכר ותעוב וכן אירע מעשה אחרו בימי האר"י ולה"ק ן"ק וכן הזיע מהר"ר משה נלאנסי אב"ד רצפת שכתחלת ביאתו של האר"י זלה"ת לארץ הקרושה הלך לעין זתים ונשתטח על קבר רבי יהורא בר אליעי כיון שהגיע אצל אליעי זיע וראניס השומרים לסם סמוך לקברו ראה על אחו כהאילנות ערוב אחד עומד אקורא קר"ק קר"ק הרבה פעמים עד אין מכפר אסר הארון להכר"ר משה נלאנסי שהולך עסו הברת פנים של אדם אחר שהיה שמו שבתי גוזי מסים בצפת אסר לי הברתיו והיה ארם רע אכזר גרול אסר בזהאר"י ול נשסתו היא מנולגלת בזאת תעוב: ויעת אומר מי שהוא פלוני ובעבור אכזריותיו שנהג עם הנעים בשעת נסיית המסים שפשם הגלגא מעל כתפיהם והמשכבות מתחת גופיהם לכן הניעו אותו הקדוש ברוך הוא בזה הזעיר שיתגלגל בעורב ויעתה הוא מבקש שיתגלל עליו אזי אסר לו האר"י זלה"ת השען לך לדרכך אבי אנגלגל עליך מיר פרח לו העורב והתפ"ת תיה מועילת על כל פנים לקבלו בנעימה כזולה האי אזלי דחמנן ליעלן וכן פעם אחת עברי בספריא לפני בית המררש תגרול של רבי יחנן שהוא עריין קים האחת לחלפירין אבן אחר בתוך חקר ואסר בזה האומן שבו סגולגל"ת נשסה אתת ותיא צוקפת שאתפלל עליה ותחו סור כאבן מקיר תוקף ויש עור מעשים נוראים באלו שאירעו בומן הפה קרוש נוכיע מעין חכמת מראים על גילגולים קשים כאלה ויוצאים מהם בעה פרטי סודות נוראים שאין כאן מקומם אצנע בשער הגלגל בעזרת קרוש ברוך הוא ושכינתיה: ואף על פי שאסרנו כא עתה חרשעים בגלגול חיות בחסות ועופות היינו שאינם בני תורה ולא עברי חעניות החמורות של תתורה שסיסנם ד"א ונוסף עליהם פסו"ר שאומר מסנו ונפשו של ישראל כיר אומות תעולם תנבול מערת ישראל וקהל ה' בעה"ז ועה"ב עד חזמן שאשרש בסור יפלו בסכמוריו ישרעים יתר אנכי עד אשובור (רצוני לוסר שחצדיק מוכרח לילך בדרך בחמה להציל לרשע בסור סודיך שאני עשה) ויהי פירוש התפוס כך יפלו רשעים בסכמוריו של עד ניהנם או בסכמורי ניהנם עצמו עד אשובור אשר מתאחרך שם ואני אצילם על ידי גזירת בעל דחזקים וזמן זרז רמא דוקא לרשע סרגם אבל לרשע כזרז מוכרח לילכת סדחי אל דתי בסור בעור נע ונר ונשפרון של רשעים חן הן תעשים סוקין שנעלם עד אשר שנכללו עשים חץ לעיניהם ואז יכובש הנגע סתם בניהם עצמו י"ב חרש ומקנים ברזם עד אשבור ומי שיסובר שם עד אשר דורתיו דיד ואז בן דוד דוא דוד בעצמו יעבור שם לחזעלם ועל זרז קאי אנכי בסור מפוק אנכי אשר עמך מצריסרן ואגזלך גם עלרת פירוש להשתרגף לרעוני בעדתם

כשהם חלילה לו מן הגפילה עמהם אלא ער אעבור על דרך שפרישתי על פסוק עיקרי בעקב הכבא סעיף שיתחזו גם ברכות יעשה סורה וסור הפסוק ויעקחם רשעים כי יהיו אפר תחת פני רגליכם הרי זה ינד נפלא אשר יש נו הסד ואמת אל הבא האחרה שנכנית המיסיה בשער תחיית המתים והנה האפר חזרה לא ירדוהו כנעלים כי סופו להיות ארמת קודש וכר נגזל הוא כשערי רביעה שלא נגעלו אן זאת כי אם כצות עשה לצדיקים שיהיו עוברים כעקב הבבא זה ניהום להחיות האובדים האלה כמו שעשה יחזקאל שהחיה את המתים · וכתיב והעבירני עליהם כביב אף צדיקים יראי שמו יתברך שזכר מלאכי בסוף נבואתו יעברו בעקב הבבא ויכפיק לכללות הכוונה בפסוק הזה לפרשו כפשוטו שהכה כובים שם בתפילה ובתחנונים ומרוב רציונם ורכיונם ההבאים בנפשותם שיתעוררו לבבות עמהם ענין שהתולאותו היכק כיון הבים שפבים שזכר יחזקאל הנביא ע"ה שהם עד רים לנצח כתחת מפתן התיכל · כרתנן בשקלים ובדורש והיא שהדרתו של ניהום אשר אסרנו ויבם התעוררות הזה נשם נרבות ענין אלהים וחרון עליהם סים שוחרים מן הסים הצליונים החלוים בסאבר ליודעים כורם ענין בשער יולם החזה בסוד גובלות הכתר שהם לצורך סיון נוקבין של התיית המת' ומשם אותרו סל של תחיית המתים וזו נם סלא האומרים ברכות יעשה מורה הם ילכו מחיל אל חיל ער הנ"עם אחר זמן רב להסנות עם הערים הוא החיל הגבור אשר יראה אל אלהים בציון · ומלה גם באה להורות על מה שאמר צפניה בשם י"י עתרי בת פוני יובילון מנחתי ר"ל עתרי בבית תפלתי שיכבדו רחמי את בעלי ושאר תפלות חפה יובילון כת פוני כי יהיו אפר נפות נפיץ להיות אחרי בן ארץ חפץ נחת רוח לפני והו מנחתי לפיכך אם ר' יהד אנבי ער אעבור רך ענין החיים בהסכל שמירת הבריבי' ולהם החרב המתהפכת משערי ג"ע כי אז רוח הסוכאה יעביר מן הארץ הטיאה והתחתונה שהוא הסמ"ך הפראשה שכינה בתחתונים וחרמז בפסוקה אעבור ג' פלאים תר בהפטרת שמיני ואמכר לא אעבור כי על כל נבעה בתיב ברלית וקרי בריש הרי עבודה נבריה סעבבה ולא נתפלאת צור אלא בתורבנה של ירושלים בינת ארחי נדר ולא אעבור כי כל ימי המרוק הוא נזב כן אל בסתתר · שלישית כאן יחד אנבי ער אעבור הוא התקן שאתנו סקים בזמן שבכנד"י יהיה סלא את המשכן כי סקורם בריאותו של עולם היה הוא ית' בכלא בעצמו וחו כל חלול העולם כולו שהיה משרע את"כ בעצמותו ע"ג אחר שעומדים בתוכו כל העולמות עד אחר השבע ארצות כמו שאמרו חבמים ז"ל על פסוק הנה מקום אתי חזה מקומו של עולם ואין העולם מקומו וכולו היה קדוש קודם חטא אדם הראשון והקליפות היו פסותקים ואחר שחטא אדם הראשון נתקלקלו בצירוף אור העולם למטה ולמעלה ולכן נרש והקב"ה את אדם הראשון חוץ לגן ערך לסיון יתק תאוה תיצון בהבל פיו של אתוזה והתפילה ומניעת חמצות ריכן כמא בכוד לחשראת השכינה בכל מקום וחו שעם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא להתקדש על ידי דוד המלך ע"ה שהורישו גת לישראל ולא היה מחקדש מרבר הענים ובבר בקשו ישראל מרי ערבם לקדש ולהשלים ארץ אדום עמן ומואב אשר חורישו קיני וקניזי וקדמוני וישבו אתם ולו חכמו שלש אומות הללו דקריבן ניזוקא לישראל לא הוערך לקנקע בירתם כמו שאירע לסיחון ועוג שלא רצו להניח את ישראל לעבור דרך ארצם ונשתלם לחם גמול כמעשה ירחם ע"י דוד המלך ע"ה וימאב שר הצבא · תדרן לגליות ישראל לפי שנלות שומרון אינם בני הורה ר' להם לקרש מאה אחת מן העולם להלה וחבור נחר נתן ועדי סרי אבל נלוה ירושלים יתוה ובניהן עם קצת משאר שבטים שבתוכם משם נפוצו לארבע רוחות השלם משם יפוצו מעיינותם חוצה להזיל אל הכלל · לתקן חבל העולם · ולפתח אותו חחו שבקש משה רבינו ע"ה בתפילתו אעברה נא ארץ הירדן תזה ואקח הנבעת הרך שם פעודד הסכפלת שבחברון הסמוכה לשרי נן ענק אשר שכא הזהר הגדר ולפי פשוטו אין כאן ראיה הגר בהפלגתו רק להכם ויהכם עד ואראה קרוש ברוך לקרש ארץ והנוחת כמעם ויוד ח' על הר סיני וכן השראת שכינה בבתי כנסיות נורמת לעיהיי שיהיו בזרע ישראל כראיתא בסכתת סגילה · ועם זה נתה שקפה תסיהת רבי יוחנן ססכי האיכא בנבל בסכסרת ברכורת רבין דמקדסי ובהשכילבי בנשתא הוא הדבר שנאמר למען יזכו יסיכם על האדמה כתיב ונכון הוא · הדרן לנלנולים קשים שאסרנו הם דווקא לרשעים כפי רשעתם אבל צדיקים בני הורה הצדיקים ברוק כה רגם ברגם שבים סיכן לדבר ויגע ויאכף ובתיב אם כל רגי הים יאכף להם לפיכך כצות כן הכותבה לאבול רג בשבת וכפרט בסעודה שלישית שהיא סוד יום רצון דווקא וינוא פקחא דלילא כשבתה בעלם דוביא רעיון הרג דלידה ליה נכיון ואפשר שיורמן לו רג שנפש פהודה ננהה בה זכרת להשיב אותה בקדושה ולתלולתה באותו שעה בסוד נשמה יתירה אבל בעמי הארץ כתיב הצאן ובקר ישחט להם שהם צריבים שחיטה כפורינה והו כמש סור הרעיא כהיכנא שהיא בסוף פרשת שמיני וזה לשונו רגים וחנבים אין מעונים שחיטה אלא אסיסתם היא הכתרת אהם הכי כארי מחיבא אין צריבין שחיטה אלא ראחמר בהן וינוע ויאכף אל עמיו כה נוני יכא תיוהן ביסא אף תלסידי חבסים מארי כתניתין תיוהיהו באורייתא זכו דזיל ידי הסוד שאכדנו חבין הכל אם ביל נפש אהה ואני נפחלי ועידה דמן חבדייא כחבר הכפר הזה הצנתי וערבתי לפניך הרגיע כהיסנא להעיר עלי שלא תפצא שום רבר ורסו וסוד בכפרי זה שלא נרמז בספר הזהר ונלמוד סהום מן הכפירוש בסקומות שלא חצתי לפניך הזהר ככת אריכות וכשחזכה לחלק השני הנקרא בתלך אשר הוא פרוש ענין הזהר שם חבין ויראת י"י בשכלו הרחבה של פה קדוש הרשבי"ו זלה"ה · וראוי לקרותו סים בלוע"ם שכולים כל הרזין והסודות שבעולם · כן הזהר כולל כל הסודות כולם ברמז חידות וסודות וסיעם מועיד הוא סה שלא נגלה בו ותסבה הוא שאין לנו בקבר של הנזבר בשלימו' רק חלק סעם קם סמנו בנודע שאפילו קצת כרדות חברים סמנו ותסם מגלות ונביאים ראשונים ואחרונים וכחובים · ונם חסרדש הנגלה ולא יחנלו ער דייתי משיחא ובכפר בריח מנחה אופר כי כסחנות הסים נמצאו שלש סיני סים · סים כלונים סים שוסקים סם של ברכה והנחה שכך ראוי להתבטים כהם ועל אחה כתה ובסך השנתים סהם וכו' ושם השני סיכיהו והוא המושל על חמש חבולונים וכא להודיע שכל כחות הסים מי תחבכה באויל ולבולם בבליע ואשרי מי שזכה לבודות האר' זלה"ה בוצינא קדישא של רעיא מהימנא כי בכלל באחיים נמנה י"י יאיר עינינו בתורתו תקדושה יצילנו משניאות ויתכים אותנו מקרני החכמה הנעלמה סעין בל חי וכיניף השמים נפתרה ויקויים בנו ומלאת הארץ רעה את י"י כמים לים ככסים יכרבך י"י לינלות אכן ואכן:

פרק ל

הפעולה

הרביעית היא כי לו השיערות האריך בוסשים בראשית דזעיר כרי לפנות השיערות דזעיר תנופלים על אוניו כרי שלא יסתכו אותן כשמיע תפילתינו סם ושלום ומינו ראסר בארדת נשא רשעיי לאחורי אורנין רלא צריך להסתיר על אזניך · והו שאומר דוד סם אוזך ושמע להיות כי בנגר עורף של זעיר יש רינים סאוהן הכלים הנשכרים ואלולי השיערות של זעיר שהם הוספים העורף חיו הרינים לוקחים הארת סן העורף של זעיר לבן צריך חש שערות האלו להיותם שחורות שכרעבנרן בתוקף דינדרסם כרי לנרש הנרעיני סהיתן שלא יזנו סאור עורף של זעיר ונרעיני סרינין דם בכוכבים של שברי כלים והם אוריות של"ם שנפרדו איש סעל רעיהו ונפלו שורות שורות ולכן דם רינים של ק"ן אלרים נזרק רפרולא ופרם נברארת דקקאות ברשטאת ופירור ויבוי שנרתברו אדריות אחת אל אחרת כרם שהיו קודם נפרדם נרתברו שלא בסינם ידלדו כרסויים בצלסם בנורע שכרם נעשו הקליפות וכיעקובויהו דתריב כשישראל הם

שער רישא דזעיר אנפין

וחפאים נפנה הינוקא והוא היינו השערות פוזים על אזני. זעיר כרי שכביכול לא ישכיח להפילתן של ישראל ונשאר העזרה מגולה והדינין נתנין מזיו אורו ולכן אמר הבא"ז כשם זעיר כי פנו אלי יעזרף ולא פנים א"ת כי פנו אלא כי פנו כלומר שכם עשיתם הרעים הזו עושים הפך רצון יעזר שהזה ראוי להם שיעשו מעשים טובים כרי שיפנו הפנים ויתגל"ו האוזים כרי שישפע תפילתם והיינו סה שאמר הפסוק חטה אלהי אזניך ושמע. ובזה יתיישו שגם תיעזרף שלי יהיה מכוסה כרי שלא יתצו מעזרף שלי הקליפות הם עשו להפך שפנו עורף של יזעיר ואך מהרעם יזעיר שהקליפות נהגים מעבדו בשהוא פנוי ועזר אך שאשר עזר שהשערות של יזעיר מכסי' לעולם פנים של לאת שהיא כרוכבת ביעזר' והחשובה היא שהשערות של יזעיר נעשו חבץ אחר שיצא מסיני אמא אשה גדולות שני אף על פי שפרשם מקפנות על כל זאת לא היה להם להתפשט וכבר אפרתי לך שאם עזעיר' המזגה של יזעיר יגר מקום קשר של התפילין שהיא לאת עפאה יש אותה הנקראת אחרא צדיקים והיינו פלגותא דשעיר ד"א נפצא שהשערות של יזעיר הם מכסים צדדי העזרף שלו ואחר כך דכם מתערבים עם שערות לאת באופן שבאותו המקום שהכ נצידי העזרף הוא בין הרביקים מלאת לזעיר ושם אשפר לריעים ליגך ולהנות מאור עזרף יזעיר. ודע שבאותן חשני צדדין של עזרף זעיר יש שני שבות של מילה ס"ג כוח **יוד הוין יהך** והינו ה"ח ראשונה בה' וה' אחרונה בי"ו וכלם פפותים כמני שנתבלר"ת חכמה הם פניעים שם ובזעזרף לאת יש לת שני שבות פרוצים של אחת"ת בזה א"ר אר"נ אחר"כ כנגר אלו שני שבות של ס"ג שעולים אלו שני שבות של ס"ג כמנין קר"ל והינו אל"ף קר"ל דרב"י מא"ר הב' שבות של אחרנות הנו עולים ת"ב הפר מהם אחר שהוא המקום הרבוק בסוף זאוד זעיר שהוא שוה לראשית של טתים נשארו ת"א במנין מאיר שרבי מאיר היה כרביקות לאת בזעזרף זעיר ורבינו הקדוש שהיה כפוד יעקב"ב נתהוו מאלו הארבעה שבות הנזכרים שהוא מקרל' רר' מאיר ולפי שאור הנובלות הם פניעים שם לזה אותו השפע היה משפיע הכבה לרבינו הקדוש ולבן אפר רשאי דעריפנא מהבחיי דחזינא לרבי מאיר מאתורי ואלו היה רואה אותו כפני פירוש שהיה לו ניצוץ נשמה משם הוינא מהדרי פפי וגם זהו באפת הפעם שלא נקביה הלכרת כפוזה כפני שהבינו לא ירדו לסוף דעיקרו ר"ל של היו מניעין הדינין שהיא הלה סרכו ופיעת זעיר וזהו שאפרו חז"ל לסוף דעקרו מאתורי הנרקבת עם זעיר לאה והינו אפרם ל"ל לסוף דעקרו והינו אתורי דינין שניהם יגל אנפיניהם ורבינו הקדוש נאמ' שני נאים בבפעך שהם היו נלגל"י יעקב ועשו ותתקנו שניהם כל אותו הקיסר שנות ונער שיהר על שותפי ישראל שלא יסולו בניהם ונמהר אביו ומל את כנו שהוא היה רבינו הקדוש ועשה קדוש השם וחנמון אחר אשר היה שם שלחה אם עם הילר להקיסר נפ"מ שחיק טפיא ובדרך באופפיזא של לילת לילה שהיתה שם אפו של אנפיניהם עשתה תילוף ולקחה בנה דהיינו רבינו הקדוש ותלגר"ת לאפו של רבינו הקדוש בנת מיעיל לתראות לקיסר שלא יבחר על פניה מירותיו וכאה ניעלו האם והילר והתנפין נידון למות ותתבטל"ת הנזירות כראיתא בפרש וכזה זכתה אפו של אנפיניהם שתגיד בנרי ובנפם לבן יצרן והוא היה ראש הנביים לעתיד לבוא. והוא מהכת הראשונה תישבת בהיכל לבנת הספיר להם נשמות הגרים אשר עזבו פפלם ובקו בחורת"י ונפשם היתה בפפרא"ם אחרא.

חבחה לירבקו בקדושה לסיכת זכות אבי או אם תנר. על מנשת שבא לירם כגון שהצל נפש יהודי ונתנו לו שכרו שנזרפה לבנו נפש שיש בה צד קדושה שהיא בחקליפה העליונה הקרובה אל הקודש ונתגיירו ונדבקו בקדושה והוא אחר בשלשה כתות נתים חישבים שם בהיכל לבנת הספיר והוא אומרו בזוהר פרשת ויקרא במפנו תא חזי מה כין ישראל לשאר עכ"ם עובדי ע"ז: ישראל אף על גב דלא זכי כר נש אלא בנפש כדרגא קאים. פירוש על כל פנים בגרריגה ובפ"ק גרולה יעמר לקבל רוח ונשמה אם יזכה לתקן על ידי מעשיו והוא מוכן ומזומן לקבל הפעלה האחרת ויש בידו כח להשיג מעלת פוטה בלהוד פרד"ם שהוא אבי"ע או בבחילות שהם בכל פרצוף ובכל עולם ועולם ואם אינו עושה זה הוא נענש כראומר אחר זה הוא הכור שיחבע סרבע"ת עלבונא ראוריי"תא לעתיר לבוא בראשו"ל אורות חסרון נשכר"ו שברון עליה ויש לכל אחר דרך פרד"ם על כל התורה כפני עצמו וזה לא נפל חלקו להי עתשיה סני ולכן הוא מוכן לקבל חלקו והו אומרו איהו כיי לסקני רוח ואיהו ביי לסקני הנשמה. אכל עובדי ע"ז לא קניין לעלמא. כר אי אתנר דקני נפש תחת נפש נפש כאחר אחרא לא מספרא דסטרא אלא מחיבל לבנת הכסיר מספרא דקדושה תנקרא תחת כנפי השכינה. וזהו אם הציל נפש יהודי אחר נותן הקב"ה לבן הניי הזה נפש של קדושה תעשה בר צר"ק ומלת צדק דייקא כי מלכות דמלכות דהיינו לבנת הספיר נקרא צד"ק כנודע באריא זוסא צדק וכשפט הוא זעיר ונוקבית. ויש נפפח בלא משפט אי אתרחק מצדק הפכין יבין. אבל ישראל דקיימי כדרגא יתיר איהו לא ניי לפוסי יתיר עתשית סגאא ו להחוא חייבא דאנשי פיקודי דאורייתא ולא אשתרגל באורייתא אנשי למאריה עליה כתיב יחמו חטאים מן הארץ שלמעלה תנקראת ארץ החיים הוא הגן ערן שלמעלה וכמנני שכל זה תלוי בלימוד התורה אומר בתחלת המאמר הזה אמר רבי שמעון ובאי אינון מאריי דנשמתא כאריי דאורייתא בני פולחנא דמלכא קדישא ו לאינון חייביא דלא זכאן לאדבקא בסאריהן ולא זכאן באורייתא רכל מאן דלא זכי באורייתא לא זכי לא ברוח ולא בנשמה ואתרבקותא דלהן נהוא כפוא דינין בישין ואתי ליה ליה הולקא בסלבא קדיש ליה ליה הולקא דקדישא ו ליה כר יפוק מהאי עלמא דהוא אשתכוזיב מנה לגבי אינון בישין מאריי חציפותא תקיפי ככלבא שליחא דגיהנם דלא מרחמי עלייהו וכדי להבין המאמר הזה על מתכוונו צריך אני להקריט לך הקדמה קטנה היא זאת שצריך אתה לרעת בי כללות כל הנשמות הם ששים הנה. וכל נשכה יש לה כיסוי אילן של שבע ספפות של אור והם כוך הארבע יסודות אש רוח סים עפר והם ארבע אותיות של שם הויה עצמה בסוד יחידת היה נשמה רוח נפש שנכללת בהשם הויה עצמה בגודע עם קוצו של י"ר שהיא יחי"ד והיי"ד עצמה היא אנא. וספנו באה סוד תיר שנאמר והחכמת תחי הביצליה והו"א והוא יצר ממנו בא רוח"ת תחאה היא נפשה הנוקבא וכל פרצוף הוא כלול"ל מכלם ובכל עולם יתולם כן אבי"ע יש לו אלו החפשה פרצופים בני מדרגות הנשמות הראשונים בראוריי"ת של"א הם מלכל אחר מהם יש לו פרד"ם בסוד שם יהו"ה בנודע לבן יש הרבה סעלות וסדרינות בהנשמות ואלו הארבע יסודות הם הארבע אותיות של היה עזכן כנזכר בפרשת ואיא בזוהר. והם נתהוו כל הברואים כל אחר כפי היסור שנוכר בכל א' מהם ושם תוקף יש לה שנים עשר צירופים שהם שורש נשמות שבטי יה שהם שנים עשר. ואחר כך עולה השם תוקף אל ששים רבוא צירופים וכללם יש בתיבות היסודות כפי הצירופים שהם התפשטו שהם מארבע יסודו' בכל איברים יש בכל אחר הארבע יסודות וכך בכל הצירופים. ועל כן הנשמות מתחלקות לכמה חלקים ובכל חלק יש פרצוף שלם על אין סוף והם סוד הנגלה. אכל בללות כל הנשמות הם ששים רבוא והתורה היא שורש הנשמות דישראל ולכן יש בפפרא שפעת רבוא נוקבאן אשר כפי כל פירוש מן הששים רבוא משם נתחזה שורש נשמה אחת מישראל ולעתיד לבוא כל א' וא' יקרא וידע את התורה כפי הפירוש המניע לשרשו אשר עלי"ו נברא וכן הוא בגן עדן יש נשמה שכוללת בכמה פירושים ומשם הביט ע"ת תתת בלילת מלי השמים ויבא משם ולכן בלילה אחר זאת הנשמה בית השינה הנה מי שוהכ. לעלה כללה לעלה. אחר זאת הנשמה בית השינה הוא קורא שם אותו העזרוש הנמצע אל שרשו אבן יש בחינת הלקוח כי בלילה זה כאיי יתר פסוק זה בנשמה ובלילה. אחרי פסוק אחר והכל כפי מעשיו ומחשבותיו ורבינו הקדוש ר' יצחק ז"ל אמר אשר כיכיו אנו שתיין הוה ראוה באדם איזה פסוק ומזה בא שיעור בו שיעור ואנחנו אבחר מלכתוב גרולה יעתר לקבל רוח ונשמה אם יזכה לתקן על ידי מעשיו והוא מוכן ומזומן לקבל הפעלה האחרת נשמתו.

נשמתו לכשעלה לארץ קץ ויתגלו רבדים אחרים גם שהחופר לא
ירגיש בהם וששים רבוא מישראל אלו הם כפי הפשט ובגמרא
באגרת ובנגדם בקבלה׳ וכן ביתצא בזה אין לך נשמה שאינה
כלולה מכלם ׳ יצא לנו פנרון ריוק שכל נשמה היא מסם חלק
אחד מרמ"ח התורה שזכרנו והוא מסם אותיות רוך התורה ולכן
אומר מרחשב"י עליך השלום מארי רעכשהא מארי ראוריתא
כל מי דלא זבה לאוריתא לא זכי לא ברחמי ולא בנשמתא ולית
ליה חולקא דקדושא הזכיכין יכין ׳ ובל מי שאינו עוסק בהשה יש
לו נפש חיה ובהמה היורדים לקשות צורכם בפולי רעלמא ולא
בפולי רשמיא ועל זה נאמר תוצא הארץ נפש חיה לפינה ׳ ועל
זה אמר רבי אליעזר בשהר חרש בפרדס הנעלם דף ס"ו ע"א
אמר רבי אליעזר ו היא הכת שניתן להחמות ולתורת ולרנים
שנזכרו מן הארמה שנאמר ותוצא הארץ נפש חיה ובהמה ורמש
ונו' אמר רבי יהמן אמר הקדוש בריך הוא אדם אני נראתי אותך
עליון על בל בריותי וגפתחתי בך נשמה הנוהרת חיים לבעליה
הנזורה מכבאי ואהה חורת לאותו נפש חיה שבראתי מן האדמה
להמשיך חיך כבאן ואילך בל הנוסק בתורתי וישסור אותה
אתן לו אותה הנשמה הנזורה ככולאי שהיא עתידת חיים לבעליה ׳
וכל אותם שלא יזכו בתורתי יהיה חלקם באותו נפש חיה אשר
בתרי לסינן יכלו עכת וכו׳ אמר רבי חייא אם בן אין להם נשמה
לגרם לא אותה הנפש החיה והו אומרו בסאמר ויקרא שהבאתי
ואתר בקהא יהלהן באונך ספרין רזיון בישין ואמר רבי יוחנן
שם בזוהר תרש דבראשית בן הוא פירוש שאין להם לגוים אלא
אותו נפש החיה ׳ ולישראל באן יהבת ׳ תיוח רבי חייא אמר רבי
אליעזר תא חזי רהנן נא לסהר בסיעין אורח׳ סאי סיוע יהבין
ליה אלא והיא נשמתא קדישא לסהר ליה סניין ריהבין ליה
לסייעא ליה בעלמא דין ובעלמא דאתי ׳ אמר רבי אליעזר ער
תליסר שנין ולתתא אשתרלתיה רבר נש בההוא נפש חיותא
סחליסר שנין ולעילא אי כני לסהוי זכאה יהבין ליה היא
נשמתא קדישא עילאה האחוזרה בכורסא יקרא רמלכא אמר
רבי יהודה חיינו טעמא רתנינן בתלת עשר בכלין ורחבי
נסתניתא רבי אליעזר רבי שסעון בר יהודה חות זמין לסארי
סתניתא לסיכל בסעורתא רבא רעבר לחו והפה כל ביתא בסאני
ריקר ואומיב לרבנן בתאי ניכא אחוא ובריה באידך ניכא ׳ והה
קא בדה סובא ׳ אמר ליה מאי בריהותא רמר בתאי יסא דין
משאר יוסף אמר להו ביסא דין נתחין נשפתא קדישא עילאה
באורצא נפין רחיוחא לרבי אליעזר בדי ׳ ובחילולא רא יהא לי
בדרחוחא שלימתא ׳ אותבית לרבי אליעזר בריה לגביה אמר תיב
בריה דיסא דין את קדישא ובריה רקדישין אמר רבי שמעון
סלא תרפירוש הכתי שם הניחוד חביחד לסעולה תואה להוריד
הנשמה ואסור אשא בביתא נפקו רבנן חכו קיסורא דהוה כליך
סביתא כל ההוא יומא ׳ אתא רבי יוסי ברבי שכעת בן לקוניא
אשבה לרבנן דהוו תותי יקימי בשוקא אסר להו סאי הא סבתרין יומא דין
ליה תכו האי קישורא סאיעליא הוא רהא סכתרין יומא דין
נכתיא קדישא לרבי אליעזר וחכו רבנן ארכע נרבין רשר
דנתנו באשא ׳ ראסתר ליה ולרבי שבעון אבוהי וכל ארם
סעוסק בשיעור הקיסה תהא וזכה לפרצוף תי"ח ואם יזכה יהיה
יזכה גם ביחידה אסגם אפילו משה רבינו עליו השלום לא יזכה
בה כי אם אותן היסים שהיה בפרום וחכף אחר שחטאו ישראל
אדרה ופרחה סבנו וגרסת שבירת חלותות והה לחיות שיחידה
סיעסים הם חזוקים בה ׳ והיינו דאסר בנסרא
דאיתי בבי עלייה הם סעשים ר"ל בני שם י"ח הוא כולל תי"ה
נשמ"ח לפי שהי"ה היא באבא ׳ והיינו ׳ סרשפחה היא באסא
דחיינו"ה ולחיה היא באריך שהיא עליי"ה ספני שאריך רמז
בקצו של י"ד הקליון וחם סעשים הזוכים לכך ואפילו הנשמה
שהיא מן הגבורות הספוחקת לא הרבה זוכים ליה ׳ שאפילו רבי
אליעזר ורבי שמעון בר יוחאי זלה"ה בשזכה לנשמה עשת
קדוקה כמו שאומר בזוהר פרשת בראשית וברזרזו זה בסעם אין
גם אחר סהם עשי לוגשמה מאסא עלאה דאצילות רק סעולות
אחרים של כי"ע ׳ והסכין יבין וכזה נשלמו הארבע פעולות
נזוהות של השיניות ובכל שער ושער יש שלם אחד כי הסוף

שער וחמצא עשר ׳ וגם ערש רוי הבאה סהריגים וגם רגש שן
ואשמע סאחרי קול רגש נרול כי השערות הם נעשים כאור
חוזר הנקרא אחוריים וזו בור אין סלכו׳ נוגעת בהבדהה אפילו
כסלא ניסא וגם אסרו חכמינו ז"ל הקרוש ברוך הוא בהקדק עם
הצדיקים בחוס השיניה להביא אל סוד השערות שה"א יוליד ם
כלא סי שנשסתו סהם בניגיד ׳ אבל התיקונים של השערות הם
במקום שצריכים להיות והיינו בראש לבסיה העוף ולנרש
הגרידי סהירין והזן ההתחתון היא גם כן סור ה' הויות נבורות
הצריכים לתיסום הזנות והם נזרים התעוררות וזקן העליון הקדוי
זה בוח כי הסרים אין לו זקן וחוא התנין עור שהוא בין בכא ובילית
תרשיעה ׳ רוגמת יסור דקדושה אבל הוא עור בראש לו נזנים ואינו
עושה שושבינות ביתהם כי אם בשעה המניפה דהסגא לצלן וכן
תוא בסורם שלא יצאו ביצי צפעוני לעולם שנאמר ורגי רשיעים
נכרת ׳ שאולי זאת היו בשששערן עלבא וכל הצדיק והחוי ילילך
שנבראו בערב שבת בין השמשות היו כן הסנפן של אדם הראשון
ששמש כיסי התהל שנעשו כתן שדין ואלו הניצו הטיפין לארץ היו
חזורים את העולם לתוהו ובוהו ת"ו ובאם ביוכך שהוא יסור ברית
קודש יפה תואר ויפה סראה שהוא בסש הזקן שבו הדרת פנים
לאפוקי הסריס אין לו הדרת פנים לא התנין ולא עליון והוהה
הכתה הנקראת לילית הם בלאים שיניות כראשם ועד רגליהם
אבל על הראש אין להם שער וכל נופם וסניהם בלא כתם ויש
להלילית הזאת ארבע עשרה עתים רעים ושבירת רעים וכתירת
רעים אשר אלה הם שסותם לילי"ן על שם לילירת אבי"ס רבי"ם
אסור"ם הק"ס אור"ם איקם"רו אי"ל מסרו"סה אבני"קרת
שטר"נת קלוסם"ה הילי"הי פירם"שה וכל אלו הם מכוני' להמית
הילדים בר סינן ובפרס על ירי הכשפיות שקוראין בלשון אשכנז
קינדר בצענמי"גס ׳ ובשהם מכביעים את הרוחות האלה
מהלבשים בדם ומזכירים בהשביעוחם שתבואי בנוף שיער ואז
מתלבש הרוח בת ואינה נראית כי אם התינה שיניות ושיבת
באשה ערוה שמהרבקים בה כחות הרעים הללו ואלילי שהוא
נגזר בשפים לא היו יכולים להניניש לילדים הללו אלא בעבור
שנרם החסא של חובי ראנחון כנזכר בסכא פרשת משפטים
וכאשר אפרש בסור תיקון ליל שבת כל הסרסים של ההבאים
הנוראים קשיבת הילדים ולא בפו השופים האומרים שהוא
בקרת לילה ׳ ואף על פי שאומר הפסוק ראיתי רמעת העשוקים
ואין להם בנחם פירוש הוא לדה יסותו בחובי ראבותון נאומרו
בסבא בר נש בתר יומא דנין ליה רינא סארי רעלבא אין הוא
רחסנותך והא בתיב איש בתסאו יוכח לא יוכהו בנים על אבותי
ונאמר פוקד עון אבות על בנים ורבינן קראי אהדדי וכתרצינן
לא קשיא הא בראוחזו בקשה אבותיהם בידיהם הא בשאין
אוחזו בקשה אבותיהם בידיהם ׳ וסוד הדבר הוא שרואה הקדוש
ברוך הוא שמתשבת בני תמורה וחביריהם הנזכרים בקצם נרברי
רבונהינו ז"ל יעשו פרי מר ויהכצין בה לבחר לקיס לין כר יהבין
ריתין וכל זה הוא רחמנות גדול שנאמר דורי ירד לגנו ללקוט
שושנים ׳ וכל זה בא על ראשפת אפפון וסוף כסיסיך יסופון ׳
שנאמר ארם יעשוק ברם נפש ער בור ינוס אל יתמכו בו ואין
מיגיל לו וכות שיהיה תולה שיעשו אלא ער רור שליסי ורביעי
וזו יסות פיתת עשיקה שנאמר פוקד עון אבות על בנים ר"ל
אותות שנורם שיעשוק בליל הבנים על שלישים ועל רביעים וכל
זה הוא לשונאי ר"ל כשאוחזין בקשה אבותיהם בידיהם וכל זרע
צופה הקרוש ברוך הוא הזרע עתידות שיהיו רעים וחסאים ביסת
כחשבות אבותיהם וכל התירוץ של אותן סעשה אבותיהם
בידיהם ולא אוחזין בדבריך התנא בהשני פסוקים של פוקד עון
אבות הר בפרשת יתרו סוסיף בו לשונאי הינו כשאוחזין סעשת
אבותיהם בידיהם ומרחת בי תשא אינו סוסיף בו לשונאי וכבלל
הן אתה סושפ לאו אם לא אוחזין אינו פוקר וסקיים בו פסוק לא
יוסתו בנים על אבות ׳ ויצוי נוכל לוכר לשונאי קאי על
אותו אדם הגורם לרשקוק ולרית הוא בנולנל עצמו בעונש
הנזכר פרה בנגר פרה ובואי ראוי לדה שיקראו אחזו
הפסוק שוא הסקום אחזו שנאמר ילדיו ונם
התשיבה בתרים בבני הפרקנורה להנין סעונש זה לכן

שער רישא

אצל ר"נ בכולן אומר תקח אם יעשה תשובה לא ינקה אט ר"א יעשה תשוב ואוחוקר עץ אכו' על כני'ומו סדר הסמוק של תילים כומור ל"ו אק יחשוב על משכבו יתיצב על דרך לא טוב ריע לא ימאס ירצת בזה אק יחשוב על משכבו ר"ל בהזדווגו עם אשתו שנייה בזיוף נמפלא כלו זיף סהם לכן אוחם ההארות שרייו בתוך נקבתא לא יכלו לבנס בתוך זיף פפני שהיה נסתם התור שבזיוף פפני רוב ההארה של חויה ולזה עלו לסעלה דרך הראש כמו שאמרנו וההארות שנשארה בתוך זיף מההויות עלתה נם וזה לסעלה דרך תראש ורצתה לצאת מסקום שיצאו נם ההיורד רהיינו מקום תפילין ולא יכלה מפני שההויות עצמם היו רבוקים באותם הנקבים שנקבו דרך יציאתם רהיינו מקום הנחת תפילין ולכן לא יכלו לצאת חזרו ועלו דרך הראש ונקבו הגלגולת ולא יכלו לילנלת לסעלה מפני משערות של ארץ כופשים על ראש זיף וירדו לסמה על ראש זיף ונעשה כהם שיערות זיף ·

ואם תאמר מדוע אלו ההארות לא ירדו לסמ"ן הכלכו' בשהגיעו לסוף יסוד שלת · התשובה היא שצריך אותה לדעת כלל אחר שאמר הרבי שמעון בר יוחאי ע"ה בפרשת בשלח נם בפרשת שמות הסדרש שיש בן שם ס"ב ובן שם ע"ב שששם ס"ב עולה לסעלה ושם ע"ב מחששם לסמה ראש כליק וראש נחדש פפני שחרין נפשל לאש והאש עולה תסיד כן כל ההארות וחשכו'הבאו' מכח הרין הם עולים לסעלה ואינם יורדים לסמה כי אם על ידי כח שעולה אותם בחוקה ולזה נשמעינים לסוף שליחותם סיד תוזרים לסעלה ולכך שם בן ס"ב ובן שהוא מכח הדין משתששין בו כל יורדי מרכבה שמעלין נשכחן לסעלה ונשאר הנוף שלהם כמו מ"ת וככה נשמתן ובאותן החזוקות שהיו מעלים סיעלים נשמתן לסעלה כדי להראות לכל מסתה שככל היכל והיכל התות' שלו וכשהיה רואה תותחנו היה כניח אותה הנשמה לכנס לפנים ולירד לינוקק מעניית הכרכבת ולזה היו צריכין שהרה נדולה · כפני שכח הרין צריך מהרה נדולה והראייה רבי נחמיא בן תקנה שהיה אישה כסדר כה ותית העולם צריכין לו כי בקשו רלמיחיל אשרי שהיתה ספק נדה וכפרה ז' ימים נקיים וספירה ז' ימים כפק כפלגלת אם היתה בהיעיב שמא או לא והביאו טלית חרש ומלאו אותו רמים ואמרו לאשה נעני כטלית באצבעך הקטנה ספק נגעה ספק לא נגעה והביאו הטלית עם הרמים לפני רבי נחוניא בן הקנה ונענו ב'זרם על ברכיו בעוד שהיה בתוך הטלית והבך פטרוהו מן הסרכבה ואלו שם ע"ב אינו כן אלא שכהמשש והולך שנמשל לסים שהם נגרם ואין צריך כל כך מהירה למשהמשש בו לינין השערות שהאורות של ה' נכורות עלו למעלה כאש אמרנו בשיעשו שערות של נוקבתא להיות שנוקבתא נבנית מן הנבוהרם שם נתהוקו כיותר ולזה השערות שלת הן ארוכו' יותר מן הסכור · וצריך אתה לדעת כי לחיות שהנבורות היו בזיעד קודם שירדו לתוכה לזה כשנכנסו לתוכה היה להם קצת מחוק כפני שהיו בתוך זיעד ולא תוזרו להקפם עד שירדו לסוף יסוד של סלכות לזה אומר הרבי שמעון בר יוחאי ע"ה דיוין דנוקבא נייחין בריאשא וקשין בסיפא · כפני שכשנבנסו בריאשא היו מחוקין קצת כפני שהיו בזיעד ובסיפא היו יותר קשין כפני שירדו לסוף יסוד של נוקבתא אבל כזיעד היו קשין בריאשא ביחין בסיפא לבן השערות של נוקבת יקרין הרבק בראש יש הפרש בנוין מעקרו לסוסו כי בעקרו הוא אדום רכתיב דלת ראשך כארגמן כפני שהיא דינים · אכנם בזיעד הם שחורות רכתיב קוצותיו תלתלים שחורו'בעורב ואם תאמר אחר שאמרנו שהנקבה היא דין הנבורות בה יעלה הזקם ולזה השערות שלה הם יותר ארוכים כשל זיעד אם כן איך שיערות של זיעד שהם יותר קצרות וכורים שאין בהם כל כך דין אין הם שחורות שכורים דין נמור חשובה לשתי סבות הם שהיות הראשון להיות שהם משתי תזרות האחת בשעלו מיסוד של זיעד ויצאו הדין תתור ונכנבו לנוקבתא והשניה בשעלו נוקבת' וחזרו לחוך זיעד ועלו לראשו וכח האומן הן ב' חיות וכל הזדרת היא דין נמצא שבשיערות זיעד יש בהם שני כחות דינין ולזה הם שחורות והסבה השניה להיות כי בנגר צורף של זיעד יש רינים כאותן הכלים הנשברים ואלולי שיערות זיעד שהם התפים על העוקף היו הרינים לוקחים תאוה כן האור שבעורף של זיעד וכם

דוזיר אנפין

לחוץ ומצאו רגלי לאה ולא יכלו ליגלות לסעלה לזה ירדו לסמה בסור אור תיצין ונעשו כהם שיערות של נוקבת · ואם תאמר שורוץ לא יצאו דרך התור של זיעד שכבר שיעשו הה'חויות נבורות שנעשו כהם התפילין כאשר נבאר אלא שבשחויה נכנסו בתוך נוקבא בזיעד נאפלא כלו זיעד סהם לכן אוחם ההארות שרייו בתוך נוקבתא לא יכלו לבנס בתוך זיעד פפני שהיה נסתם התור שבזיעד פפני רוב ההארה של חויה ולזה עלו לסעלה דרך הראש כמו שאמרנו וההארה שנשארה בתוך זיעד מההויות עלתה נם וזה לסעלה דרך תראש ורצתה לצאת מסקום שיצאו נם ההיורד רהיינו מקום תפילין ולא יכלה מפני שההויות עצמם היו רבוקים באותם הנקבים שנקבו דרך יציאתם רהיינו מקום הנחת תפילין ולכן לא יכלו לצאת חזרו ועלו דרך הראש ונקבו הגלגולת ולא יכלו לילנלת לסעלה מפני משערות של ארץ כופשים על ראש זיעד וירדו לסמה על ראש זיעד ונעשה כהם שיערות זיעד ·

ואם תאמר מדוע אלו ההארות לא ירדו לסמ"ן הכלכו' בשהגיעו לסוף יסוד שלת · התשובה היא שצריך אותה לדעת כלל אחר שאמר הרבי שמעון בר יוחאי ע"ה בפרשת בשלח נם בפרשת שמות הסדרש שיש בן שם ס"ב ובן שם ע"ב שששם ס"ב עולה לסעלה ושם ע"ב מחששם לסמה ראש כליק וראש נחדש פפני שחרין נפשל לאש והאש עולה תסיד כן כל ההארות וחשכו'הבאו' מכח הרין הם עולים לסעלה ואינם יורדים לסמה כי אם על ידי כח שעולה אותם בחוקה ולזה נשמעינים לסוף שליחותם סיד תוזרים לסעלה ולכך שם בן ס"ב ובן שהוא מכח הדין משתששין בו כל יורדי מרכבה שמעלין נשכחן לסעלה ונשאר הנוף שלהם כמו מ"ת וככה נשמתן ובאותן החזוקות שהיו מעלים סיעלים נשמתן לסעלה כדי להראות לכל מסתה שככל היכל והיכל התות' שלו וכשהיה רואה תותחנו היה כניח אותה הנשמה לכנס לפנים ולירד לינוקק מעניית הכרכבת ולזה היו צריכין שהרה נדולה · כפני שכח הרין צריך מהרה נדולה והראייה רבי נחמיא בן תקנה שהיה אישה כסדר כה ותית העולם צריכין לו כי בקשו רלמיחיל אשרי שהיתה ספק נדה וכפרה ז' ימים נקיים וספירה ז' ימים כפק כפלגלת אם היתה בהיעיב שמא או לא והביאו טלית חרש ומלאו אותו רמים ואמרו לאשה נעני כטלית באצבעך הקטנה ספק נגעה ספק לא נגעה והביאו הטלית עם הרמים לפני רבי נחוניא בן הקנה ונענו ב'זרם על ברכיו בעוד שהיה בתוך הטלית והבך פטרוהו מן הסרכבה ואלו שם ע"ב אינו כן אלא שכהמשש והולך שנמשל לסים שהם נגרם ואין צריך כל כך מהירה למשהמשש בו לינין השערות שהאורות של ה' נכורות עלו למעלה כאש אמרנו בשיעשו שערות של נוקבתא להיות שנוקבתא נבנית מן הנבוהרם שם נתהוקו כיותר ולזה השערות שלת הן ארוכו' יותר מן הסכור · וצריך אתה לדעת כי לחיות שהנבורות היו בזיעד קודם שירדו לתוכה לזה כשנכנסו לתוכה היה להם קצת מחוק כפני שהיו בתוך זיעד ולא תוזרו להקפם עד שירדו לסוף יסוד של סלכות לזה אומר הרבי שמעון בר יוחאי ע"ה דיוין דנוקבא נייחין בריאשא וקשין בסיפא · כפני שכשנבנסו בריאשא היו מחוקין קצת כפני שהיו בזיעד ובסיפא היו יותר קשין כפני שירדו לסוף יסוד של נוקבתא אבל כזיעד היו קשין בריאשא ביחין בסיפא לבן השערות של נוקבת יקרין הרבק בראש יש הפרש בנוין מעקרו לסוסו כי בעקרו הוא אדום רכתיב דלת ראשך כארגמן כפני שהיא דיוין · אכנם בזיעד הם שחורות רכתיב קוצותיו תלתלים שחורו'בעורב ואם תאמר אחר שאמרנו שהנקבה היא דין הנבורות בה יעלה הזקם ולזה השערות שלה הם יותר ארוכים כשל זיעד אם כן איך שיערות של זיעד שהם יותר קצרות וכורים שאין בהם כל כך דין אין הם שחורות שכורים דין נמור חשובה לשתי סבות הם שהיות הראשון להיות שהם משתי תזרות האחת בשעלו מיסוד של זיעד ויצאו הדין תתור ונכנבו לנוקבתא והשניה בשעלו נוקבת' וחזרו לחוך זיעד ועלו לראשו וכח האומן הן ב' חיות וכל הזדרת היא דין נמצא שבשיערות זיעד יש בהם שני כחות דינין ולזה הם שחורות והסבה השניה להיות כי בנגר צורף של זיעד יש רינים כאותן הכלים הנשברים ואלולי שיערות זיעד שהם התפים על העוקף היו הרינים לוקחים תאוה כן האור שבעורף של זיעד וכם

פרק לא

שיערותיו של זיעד הן שחורו' כדכתיב קוצותיו תלתלים "שחורות "בזיעד והם שחורות כפור דין כפני שיערותיו לא נתתו בכוח אור תתר שהוא דין וחיינו שאמרו חז"ל האי שחור אד הו תא אלא שלקה כלומר ששיערות אלה נתהוו בתוהות האור שהוא דין וצריך אתה לדעת שכן ההארות שנשארו בהיך זיעד ונוקבתא סהם נישתו השיערות ודע כי הח' הויות נבורו' היה פנימים אוריהם כתכת רהיינו ח' הארות נדולות אות'ההארו' עלו למעלה דרך הראש של נוקבת · ובקצו הגלגולת ויצאו

יש הוד ויש ליראי שלא יחנת קליפת פרעה כי תערוך ורכוז לורד
הפוך מלת פרעה והכוונה הנ"ף ובמדבר הגרון לקבן נימא בירד
כלומא וי"ו חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר בלבי ובלב
הלמידים יראי ה' אשר חנן אותי ה' עד עולם אשר כאחל ה'
להאיר בתורתו הקדושה לפני קב"ה ושכינתיה לחזות בנועם ה'
ולבקר בהיכלו יתברך ה'. לעולם אמן ואמן:

פרק לב

ואתה החכם המעיין בספרי זה תרע למה היה מבאר
הרשב"ע"ה האורות רבא בפרשת נשא רווקא
בסדר הגדר תצרך אתה לדעת שיש שלשה מיני שערות הפין
הראשון הם השערות של נזיר שהם מסמא רומזים לשערות של
ארץ אנפין שהם רחמים נסתרים והם קדושים שנאמר קדוש יהיה
לאלהיו וחול סדר האמור בנזיר נזיר אלהים פי' שמורה הוא
וסובל סמרות הדין ותקדא בשם אלהים. והמין השני רומזים
שערות של הלוים אשר הם דינים ורומזים לזעיר כי אמא אין לה
שערות ועל כל פנים דינין סתימין סתימה והם מהוד ומתפשטת
בזעיר אנפין שנאמר ותבר חלי הוא, ומפני שהם דינים לכן עזרה
ה' על הלוים להעביר הער על כל כשרם. והמין השלישי הם
שערות הנשים אשר הם דינים קשים ורומזים לנוקבין ולכן שער
באשה ערוה כי נסתר החסא ת"ר נכנס רע בין וא"ו לחי ויתקים
פרשערות שלה ובזה יובן מאמר אחר נוראה מאור אשר הוא
בפרשה ויתי וזהר גדול רעק"ו עמוד ב' עלה ב' בראשו הוא
אמר רבי יוסי מיומא דאסתליק רבי שמעון מן מערתא טלין לא
אתכסיין מן תבריי' ודין צילאן תוי מתגליין בזיעוי כו' אתיתיבו
הוא שעתא בשראה רמיני. בתר דשכיב כתיב ויסגרו מעיות
תהום ונומר והוו תבריא מרחשין טלי ולא מתקיימא בהו: דיומא
תר תנח יתיב רבי יהודה אפתחא דשבריא. ותמא תרי נטלי
דסלקי קפסירא מלאי רכתמין ואתו צפרי ועוף ולא פסו מלישא
אתברו. נפל סמולא ורקפסירא לבתר אתו כמה ציפרין אזלי
עלייהו ושריאו לון בפרשא ולא הוו מתברו ואתו צחוק לן ולא
הוו מתפרשין שמעו הר קלא דאמר עמרא רעשרין בקורין שריא
למרי לבר. עד דאתה יתיב אעבר הר נברא אשתא בתו אס לא קיים
דא וירד תעש על המגרים וישב אותם אברם אמר רבי יהודה
והא עבירנא ולא מתפרש ההוא דישיה דהוא נברא אפר עד לא
מרש דא רישיה דמרים ועד לא גלישו לסטרוהי אתא רחם אבתריה
תלת פלין ולא אפר להו תלישו רעתיה דרבי יהודה. יומא חד
אדמוך תחות אילנא הר חמא בתלמא ארבע נפרין מתתקנין
וסלקין רבי שמעון עלייהו וספר תורה עמיה ולא שביק כל ספרי
דין ואגדתא דלא סליק בהדי' וסליק ליה לרקיעא ואמא רמתכסי'
סגיעא ולא אתגלייא. בר אתקף אמר ודאי מרשביב רבי שמעון
חכמה אסתלקת ה' לדרא דאתי אנא שכא דסתאתרין מיניה
סמכין עלאין ותתאין אתאכיד מניהו. אתא לגבי דרבי יוסי
מה ליה סליק רבי אבא ידוי על רישה ובכה ואמר רבי שמעון
ריחייא דסתנין מיניה סגיא שבא כל יומא ולקמין כמא דכתיב
המסגים אסף עשרה חסרים ויהשא ריחייא ומגא אסתלקו ולא
אשתאר בעלמא בר כמא דכתיב קח צנענא אותו ואן שמת טלוא
העומר מן נחנה אינו למני ה' למשכרת ואלו כאחגלייא לא כתיב
לא למשכרת לאצנינותא השתא מאן יכיל לנלאה רזין ומאן יגיע
לן לאיש ליה לדבי יהודה בלחישו אמר ליה ודאי הוא נברא
רחמנא אליהו הוה. ולא בעא לנשאן בגין הדגרע שבחא דר"ש
רהוה ביזכוי ורכוך דרא ילוי אמר ליה דו לסבבי לכביה דרבי
יהודה רבבי כל יומא עלוי דהוא אתגלי עמיה באוראא קדיש' דרבי
שמעון ושאר חבריא. אמר ליה דו ודלא אסתלקנא ההוא יומא
עם אינון תלתא דאסתלקו ולא ליתבי דרא והא מתחפך. כי כל
זמן שהיה רבי ש"ן ת"ח היה עמור צריך יסור עולם
שלא ישלמו הקליפות כשתירות השכינה מם התעופות אשר הראה
בהתגלו הרמיון למשל מדורה אליהו הנביא ע"ה לדבי יהודה שכל
זמן שהיה רבי שמעון חי מיתה הסלבות על נצח והוד נזונו עכם
ז"א ונהיתה שמאלו תחת לראשי דיסינו תחבקני ואז לא היו

יכולים העופות לבוא בכנופיא על השעוה שהיא מלכות לינק
ממנה ומוד הרבר הוא כי תרי נטלי היה עליהם משא שעות דהיינו
על כתפיהם וקדם שהיו העופות מניעות שם אחברו וכאשר
לקח את השעות והשליכה ארצה אז לא אהכרו העופות אלא
באו בכנופיא אחת והיו אוכלים שם והיו משליכים אותם באבנים
ולא היו רוצים להפרד מהם ולילך ופירוש החזיק הזה של הרמוי
נטלי הם נצח והוד והשעות אשר עליהם הם מלכות בסוד"ו
פרצופין פ' כאשר יצאתה מאחור זעיר אשר תיה מלבו מאורותיו
או היא על נצח והוד והעופות אשר עליה פירושו חקליפות אשר
היו רוצים לשלוט בה. ומזו סוד הפסוק סביב רשעים יתהלכון
וכאשר היא למעלה עם הת"ת אז משפיע הפארה עליה וקורים
שהקליפות יניעו שם למקומה ת"ת מכניעים וכפגר אותם בסוד
וירד הינים על המגרים וישב אותם אברם" והמבין יבין אנכי
כשהמלכות היא למטה בסוד הנלות או הקליפות אוחזין בה והיינו
חזיון שלקח השעות והשליכה ארצה בסוד שנאמר השליך משמים
ארץ תפארת ישראל דהיינו בת זונו של ישראל הוא זעיר אנפין
ואו הקליפות דהיינו העופות לא היו נפרדים מסטה והיו אוכלים
שם. וכל זה אורות צריך יסוד עולם שנכתלך בעו"ה מן העולם
ואז עמרא דשתרין דמלכות נקראת עמרה של כל העשרות כי
עמרה הוא לשון נקיבה וכתר הוא לשון זכר והיא שריא למדרי
לבר. וכיון"ת אינה בסוד ר"ת פרצופין והיא אינה בפנים עכם
המלך בתרוי בסוד חס"ר דין"ן דחסי"ם ראשי תיבות חרב המלך
שהוא עצמו תכר נגורת תפארת שלשה קוין של השי"ן ראבהן
אנהתם יצחק ויעקב והיא שין דשיר השירים ושין של שבת כלה
מלכתא בסוד ש"ב"ת דחיינו בת יחידת שהיא מלכות בתיאחר
בעלייהה לסור השין דאבהן כאמור בזוהר ואז היא עולה עמו
ואינה יורדת ואינו רוסה שבת של הנלות כשבת של ימי שלמה כי
נת"י עצמן כלולים בקשר וכן כיוצא בו בחינת שבתות"ר ונסדרי
ביסי הנלות בכיכול הוא סור ימי חינניו' שאסרו חז"ל עשת שבתך
חול של ימי שלמה ואל תצטרך לבריות לאחקרותא דתתאי בי יש
שני מיני זונים האחר אינו פוסק להחיות העולמות מאחר שפסקו
אנשי מעשה העושים באחקרותא דתתאי שנשבינות לה ולבעלה
להנלות אותם בסלקת עליונה ואז היא עולה עמו ואינה יורדת
ואשריו מי שזוכה לעשות תיקון שבת כראוי עד שיבוא השושבין
המאמיו ויכון בקבלת שבת להעלות אותה אל מקומה הראוי לה
בין תרין רדיקין דסלכא. כי יש לנו קבלת אסיתיה שתהיה
הנאולה בזמן קבלת שבת. ובזה שתעלה קליפות גבוה עכם
השכינה למעלה. ועליו נאמר וארו אינש ונו' עד זכא רייה.
והוא בר נש דיתיר לימסי לעננא שמיא כאלף שתיתאי ולא
באלפוסתיא כר נתקוף בתשובה כבו שהוא בזוהר תרש מרש
הנעלם פרשה בראשית דף ל"א עמור ב' עיין שם. וכן היה ערש
ויצץ אותה ביסי האר"י זלה"ה ולא שנרם החטא שלא רצו לילך עמו
זכן היה הסעשה שסעתם אותה בעיר שבה כמוך להכנסת כלה ויצא
האר"י זלה"ה עם תלמידיו חוץ לעיר צפת לבוש ר"בגדי לבן
הילראן ושופיצא ומכנסים כדי לקבל השבת בסור לבה רודי נצא
השרה פתחיל מזמור לדוד הבו לי' בני אלים. ופומן סיפור
לקבלת השבת. ומזמור ליום השבת ומזמור "מלך בגיון נאה.
ובריוך שהיו משוררים אסר הרב לתלמידים תבדים רצונכם
שנלך לירושלים קדם השבת ונעשה שבת בירושלים. וירושלים
היא רחוקה מצפת יותר מיעשרים ומשש פרסאות השיבו קצרי
מן התלמידים אנו שומעים בכך וקצתם השיבו ואסרו נלך מקודם
שנסיים אותו לנשינו כיון שאסרו נלך מקודם לכיתינו נתחדד הרב
תרדה גרולה. והכה כף לכף ואסר אוי לנו שלא היה בנו זכות
להנאל. שאלולא היהם כולכם משיבים בפה אחר שאתם
רוצים ללך בשסחה גדולה תבוא היו נאלים כל ישראל. שעריה
היתה השעה עומדת להנאל ואתון שכא נתם כדבר תזר הגולת
לאמתנו בעו"ה. ולכן יבוין כל אדם בראוי בסודי ורזי תיקוני שבת
כלה מלכתא אחר שאחיר ה' עיניני בדזי סודות הרב רשב"ע
ורזי סדרות האר"י זלה"ה והם עינוני התכבה ושפע מעין גובע רזי
התורה עד היום הוה'. לכן אומר בהסאמר הוה וזכת ואמר ר"ש
דשתנן מיניה סגא סבא בל יומא ולקמין בכה רבתי הסמיע אסף

שער רישא

עשרה חסרים והשם' ריחיה ומנא אכתלקו ולא אשתאר בעלמא
מינה בר בכתה רכתיב קה צנענת אתה וחן שמה פלא העוכר סן
והנח אותו לפני י' למשכרת ואולו באתגלייא לא כתיב אלא
למשכרת לאתגלייתה אפילו בדורו השתא מאן יכיל לגלאות
רזין מה שאינו נכתב בשום ספר וראוי לכפות נם כן על פשיטות
תואר' ולה"ה והלכידוע ומי שיש לו לב להבין יודע שקודם ביאת
האר' ולה"ה לעולם היו גדודות ושמרות על שותפי ישראל ולא
חשבלום קמה אפילו ואחר שבא לעולם חכף נסתקרה הקליפה
עליו על ידי והיה שלום ויעשה וכבוד בישראל' ואחר פשיטות
נתפשטה מעט עד אחר ספירת הרב ר' חיים קליפה"ז ע"ה מאז
וחלחמה של מלין לעולם ובפרט ביצ"ה הכלבולים של ניצוצי
עשרת הרוני מלוכה שהם בארץ פולין שנתגלה בעולם ואחרי
פשיטות זמן מועט להיות שהוא חיה צדיק יסוד עולם ומתקן יחוד
חונן השכינה עם בעלה על נפת החר בכור ר' פרצופין כי"א
לעולם בלא עליות מין נוקבין לצורך רצונה ע' חצדיקים ואחר
פשיטתו שפא ירה קדרו בעת הדוד ובפרט שנתחלא הקב"ה
וחסד על שותפי ישראל שראו האר' הרב' עתיה ולא שבו בתשובה
בעוד שהשמש זורח לפניהם שהוא אור תורתו של האר'
ולה"ה ולא שבו בתשובה ולא היה מין נוקבין בנמצא בעולם. כי
מהיכה של כורול היא הסמיכה בין ישראל לאביהם שבשמים לכן
צריכים ניצוצות הקדושים הבאה להסתר נפשם על קדושת השכינה
להסיר הכתיב של כורול שלא יפסיק בן ישראל לאביהם שבשמים
יהוה"ו מין ונוקבין בעולם לעשות חוט עלי"ד ידי נוסכה ושפחתם
באהבתם השי' להסתר נפשם על קדושת שמו וכן בארץ אשכנז
היא ארץ מולדתי בעו"ה הן אשר סמו והסתרכתילות קדושת
בחלחמות הרעות תלה בחרב דבר ורעב הן להסתיר אותן ראשה
נפשינו מחוץ תשכל הרב ומחדדים אימה תוך בה עשרי"ה ושנה
וחיתה לבערי' ואין רוש"ו אין מבקש וכפניני אין לעשות תיקונים
ניחוה לשכינה בליסוד המורה וחקדוש תתי' תסברית וכוונת את
הקליפות כאשר אחריכ את כיסודי אחר הסרק הערב בסיעתא
דקב"ה שכינתי' וסחרים תיקוני האר' ולה"ה ותיקוני חתשמה
אשרי לסי תמיניין וסמקף בכל עיב ר"ה בתכונדיות בשק ואשר
ניחוה לשכינה בליסוד המורה וחקדוש תתי' תסברית וכוונת את
הקליפות כאשר אחריכ את כיסודי אחר הסרק הערב בסיעתא
דקב"ה שכינתי' וסחרים תיקוני האר' ולה"ה ותיקוני חתשמה
אשרי לסי תמיניין וסמקף בכל עיב ר"ה בתכונדיות בשק ואשר
לבקש על עלמן השכינה וכוכר הגלות הנוהם לילל השם ולכן
נקרא יסי כסמרקמין כמו שהוא הסם בארץ ישראל ואין להם מוחה
כורך הסור כראוי אזי לנו על שבחינו אשר ראינו צורך נפשינו
איכלך יום שאין קלקלה מרובה מהבירו זמי שיש לי' פנאי יעיין
בתיקוני הזהר שני וחמשי שהם בכורה הדר יסיתין ומאמר
בין' מוכה תיה בשוב וכיום רעה ראה שלא יחפוס אותן הסקטרני
בגוף שמדת הדין שהרה על שותפי ישראל' דכפרים בחיקון חצורך
היא העת לבכות על הרחן הבית שעזוב נבראל חסלאך דמכריז
ואומר יעלאין ספירין קחיפי קחי עינא אינך רמשפפין בכל'
אומר אסתכלו וחמו תתאין דמיכי סתימין בחוריכון אתיבו מאן
מנכרי חשיבא מחפכן לנהרא ושקמא מדידא לסתקא עד לא
ייתך הבא מאן מנכרי דמחאבן בכל יומא לנהרא ורחיב בשיתא
דסלכא סקיר לאילנא ואחקר סלבא מכל מלכין דעלמא' מאן
דלא כצפה רא בכל יומא בהאוא עלמא לית ליה חולקא הבא'
כמו שאומר בזוהר בלק דף צ"ב וזהר חדש וזרע לשונו ותימנו
שכחא דחסרי קרמאי כר מתערי בפלגות לילא לאבחר מסחרי
שבחייהו ולעאן באוריייתא שעשועא דקב"ה מאי היא אלא כל
צדיקייא דקיימין בר"ו קיימיהו מהלכאין בגנתא דעדן בכל' יומא
ויומא ואיתמחין בשלא דנסין קודשא בריך הוא לאתיאה מעתיד
שאלין בלהו לגבי משיה דשאלין מה דשאלין והא אתערו חבריא
לבחר מהכתיבין ומסתרלין כלהו ברעותא עילאה דכלהו מתיבתי
דתכין יקריהו כמה סמנין ומתחדשין חסן כמה חירחי כאורייתא
לבחר נפקו כלהו וחכאין כד אתי אליהו לגבי אבהן איהו נפקין
ואינהו נשלין וקיימין קמי יאבהן וחרו בהו בכמה בנין קדישין די
בכתרייהו וחרוץ כלהו וקיימין מתתקנין בדקא יאות ובכל
אשחדלותא דשמדלין כל החוא יומא והא בתדושי אוריי"תא
וקב"ה תי אונבתיה בהאוא חידושא דאוריי"תא דעתיקייא תדשו בדי
סילין ואשתעשעא בכל אינון סלין וכן בכל צדיקא לבחר כלהו
מתתקנין דכר ונוקבא לסוד מיין נוקבין שהו' לזוון קב"ה ושכינתי

דרעיר אנפין

אשר בחנות הלילה ולזווג הנדיקים אשר בנ"ע לחדש הנשמות
הישנו' ולהוציא נשמו' לנרים וקב"ה בחר דאדה בהו ואשתעשע
בהו בכל אלין דיון דחכמתא דלהון אתגלי עליהו ואינן חסידין
בהחו' נעים י' בדין כלהו חראין כחדוות סניא עד דנתפשטי וזוא
ונהוא ומהוא משיבו דוזוא ונהודא דחדוה דלהון עבדין פדין
ואינן לעלמא דא והחוא איבא עאל תחות נדפוי דשכינתא יצר
ומנא דאצטריך ומאו תתא בנפי חשכינ' העומדים בלבנת הספיר
וכן משתעשע בכל צדיק וצדיק ואפר וכאה מלכא רבנין בחלין
איתברו לחולקיה ועדביה ובלא איתער מאמצעיתא נינת' דרקיעא
ויקורא בקל תקף ואמר וכבוד י' לבני אדום את יושבי ירושלים
והאומרים ערו ערו עד היסוד כה ואיזה השכינה הקוראת בקול
גדול ומקונגת אין השפחה אחזה ביסוד שבח' זרוזים לאחזו
בבללו' מין נוקבין וחזו סוד חשבחה כי תירש נביהה וכן אבחוב
בה אמר י' קול בוכה נשמע נחי בכי תחנוחים רחל מבכה על
בניה כי אינו בחיבור חזוג עמה' בדין עיקולו דקיקוא דילה
ובל צדיקיא רחמן אחריו בנביה ובלא אחתר מאמצעיתא נינתא
דרקיעא דאשתמע בחלת מאה וחשין דקיקין בכנין שמים שהוא
ז"א והוא כיצירה הקרא מחיכתא דקיקיא ומסיבתא דחזוא נער
מספרו"ן כי מה רבוחא הוא אם נשמע מלמטה למעלה אבל לא
מלמעלה למטה בנין דליה חרוח ושיעשוע לקב"ה אלא בשתא
דקיטא בחוי צדיקיא דחכן ובנין דאומי ואמרי אם אשכחך
ירושלים חשכת יניני היא השכינה הנקראת קן הסיפ בנודע אם
לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי דכל אחר דאיתי חרוח
לקב"ח קלא נפיק וקורי כרין נפיק מחנן ומלי"ך ובפש נוקמין
ושאיל שאנן עד רכל חילי שסיא פלוה בעריבויא וזה סוד
חפסוק י' בסרני' ישאו ומסעין קדשו יחן קולו שאנן ישאו על נחו
כרין נשבא רוחא ובפש בפדעין דהחזה אילנא רבראשא ובל עננין
דליה בשפין דא ברא ובלא איתער מנו נפא דאילנא וקרא זכר
לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור אשר כרת את אברהם ושבועתו
ליצחק כיין דכלא דא אתער שפץ אברהם בנא ואתעי כרין אינו
רעוא לסלובא ואחנחם בחדיה בחדיה שעתא אחעי בעלמא חראא
מסמרא דדהום וכל רעו והדיחה ואמחיה אילנא בעלמא' כרין
צפרא ורעוא אשחכח חיחיא אילנא לכל אסוף מלכא דאינון כפי
פרעיהו ואנה עמא דיכלין למנדע מדין שמיין סתימין דמלכא
קדישא' דחיק אומרו שאין לך חדיה לפני הקב"ה נפו בשעה
דאשתעשע עם אדיקיא' ואתפ"ל חברה יהא אומנה לבוי' את
יום ירושלים לגרים התקבנות חבבריה על חיבן הבית הנלות
חשכינה' לקיים מה שנאמר חי י' אם לא אזכרכי את ירושלים
אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי' ולכן מראה בינ"ה
שאין שמחה לפני המקום ברוך הוא אין ישמח יולד אשה הגורם
בחטאו גלות השכינה ברואי המקטרג נוזם קמוזו עד שנעקש
ולכן גורו על הבבין להשאיר אמה על אמה שלא יסיר ויכיר בבר
להרבן הבית. זמה זם עתה שקרבה עת לרחים ועת לחמיר חניץ
ליסר עריצי כן האיר ושבת נאולה הבא בחה אין מוכיח וכפניץ
לעשות חיקוני חשובה של האר' ולה"ה עד אשר ינץ עת רצון
אשר יחנו חמאים מן האויר וישעים יוד אינם ברכי נפשי את י'
הללויה יברך י' לעולם אמן ואמן:

פרק לג

עניוון נשמר עלינו חובה לבאר סיף המאמר הנזכר חזה של
מרשת וחי בסיף החזון של אליהו הנביא ז"ל באומרו
עצמו חח לשונו עד לא פרים רא רישיה רמאיר ויער לא גליש
לספרתיאה' פי' בשראוה אותם עיצות שהיו מבקשים השערות
בשעריהה והוא רמז לאותיות שהיו מעיירים לישראל' בכמה מיני
צרות ואין מי שיין עליהו כי נסחלק צדיק יסוד עולם כי יזוע
שהרגים נאחוים בעוקבות דחיינו בשעד ראשה חקליפות בשעד
ראשו בגון הקשט' ומי שלומר בחכם' זו כראוי חזה חולש אותם
בי חם על ראש השכינה כמו משפ"ח לכך על ראשה לכן נם חכם
נקראים שעד כדכתיב מקיר שעד מחלך באשטיו וסוד שעד א'
לעזאזל ונם עשו יכיה חנקרא איש שעד נאום' כלו כאורות שעד
לות אסר רישא רבשרתיה כלומר סי שלא היה עיקר חגלי"ם
להקליפות

לחקליפות האומות כי"ת רכבוותיה לכן לא אתברירו תיעופות או הבין רבי יהודה ב"ל שהוא חזיון של חיה לחבין משל ומליצה רבני חכמים חידותם בשכשול חטא עון הדור שהורידו את השכינה למטה מעשרה ס' מפירות של נ"ה דזעיר שהם אריכי' יותר למטה מיסוד ברית קודש בסוד חמיקי ירכיך ואז העיפורת דרהיטו הקליפות אומות בת ונוכרים גלות שכינה ועון הדור וכל זמן שרבי שמעון בן יוחאי ע"ת תת קיים תיה סוגיא לאור תעלומי חכמה הקבלת האמת והיה מזהר את הצדיקים בן האדם והעלה השכינה למעלה מנחת והור ואז לא יכלו העיפות לבקוע השעיה כי כל הלומד בחכמה האמת כראוי מזהר צדיקים ועקר אותם משרשיהם אלבן נקראו בלשון הזהר נלישת באוסרו ועד לא נליש רישא דמארוכתא • והבן ועדיין צדיך אתה לדעת המחלוק שיש בין סריסה לנלישא באופרו ער לא סריס וכו' ועד לא נליש והוא זה כי הסריסה היא עקירה לגמרי שאפילו השורש לא נשאר שם והוא קליפת הזכר כי בקליפות יש זכר ונקיבה זכר תיא יורד רוחני והשורש שלו בשערות דזעיר הידועים ער הסיכור שלו נמצא השורש של קליפת הזכר תוא איה לפעלת בן חשבור ולזה צדיך סריסה שלא יהיה נשאר שם אחיזה לנכרי וצדיך לעקור אותם עם שרשיהם • ער שלא נשאר שם שום זכרון כענין סחייה יסלק שנ' כו מתה אכחה את זכר יעקב אפילו מחחת השמים שהוא זעיר מסבורו ולמטה מב"ש מסבורו ולמעלה • והענין הוא שאינו עובד ה' לפעלה אלא מתחת השמים למטה הרגר בגוראת ואתיתו מרחוק ההו אופרו וזנב כך כל הנחשלים אחרך כל הניצוצות התלושות סכין חרכים מן השערות הנקראים אחרך הנעשי בסוד אור תחר תנקר אחוריי • אבל הנקיב של הקליפו שאינכר זה לעומת זה עשה אלהים • והו אוסרו ועד לא נליש רישא דסטרוניתא פירושו כמו ונלת שנשאר השורש כדי אחיזת במוסי שכשכר ראשו שנשאר שם השורש כי אפשר בזמן הנלות לעקור אותם משרשיהם מסלכות היא השכינה כי א"א לכלות פעמים ולהחם השאת אפ' בזמן שכינת הקדש קיים עד הזמן שיכוא משיח צדקינו וירוכב על החכור להחליש כת השובאת ולהמתיק זכות הכן כור המשיח למה יכוא רוכב על החמור כדי להכניע הקלים' הקשה סעד הזכר הנקרא תמור כי פצר הנקיבה נקרא אתן ונם כוח הבן סור חפסוק ושעשע יונק על חור פתן כי פירושו הוא ושעשע יונק שהוא מסטרא' הנקבא נער על חור פתן שהיא הקליפה פפני שכבר נהתקו ויעל האראה צפעוני שהיא הנקיבה שנקראת ליליח בהורה שכבר נהתק נמול ידו הרח : ואז סור שנים אנשים סרנלים שאלת יהושע בשכבש את הארץ שהם היו סנבורות עו"א ועוא"ל שנהתקו בכנישת האדץ ולכן כשאלתם תלכו בית אשה ונה שהיא הקליפה הנרולה ונקשה למתקה ובהיו כי תכף כשנבנסו שם נסתקה לכן אסרה נפלה איסתם עליהו כפני כי היו באים הנבורות בביתוק ולכן לא קם עוד רוח באיש ואסרו רבותינו ז"ל כי באו שרי ירחו לשכב עם רחב ולא קם אותם לשכב עכה כפני שכבר נסתק צר חנבורות • והסיפור הוא כי רינין דסטרא רקיע והכף הם נסתקים ולכן לא קם עוד רוח באיש דיקא • אבל רינין דנוקבא בחיתת שהם קשים סאר לא היו נסתקים עד זמן שלמה והו סוד את תבואנה שתי נשים זונות אל הסלך פי' או נסתקו ולא עד עתה ובהיות כי עדיין לא תניח הוכן לנסרי נשיו חפו את לבבו ולא יוסתקו כשלום עד כיאתי הנואל בכהרה כיכינו אוכ"ד וכמה תכן סורות נדולות עד אין חקר ונוראות מאוד וכמ' אשאל המחלדת שנליתי בכשיונו של עולם • ועשה אתנך באפרכסת לשמוע רני עדיק יוסיא שלא נהנלו לשים שרם סיסות רשב"ל ואילך עד יום בוא סורינו ורבינו האר"י ז"ל ונראו לבבות ולקונן על התרחי תתת אשר העי' לסות נפשו ואם יחיינו ויזכנו הקב"ה לבוא שנת על קברו אשר בצפת תוב"ב אחרוש עליו הסטוחות רוח אפינו משיח י"י נלכד בשחיתות' אשר אכרתו בצילוחיה כנדם הנפל"ת עשר"ת ראשל"ו הוא ר"ת נ"ר שמת בקערות שנים אורות שהיה מנלה ותרנה סודות שלא היה העולם כראוי יהיין והכל היה על ידי הצערה רביהים תלמידו שהוכרח לנלות לו בציווי הבת קול שנגרה עליו לנלות לו מה

שער רישא דזעיר אנפין קמב

שישל ממנו והיה לו לר' חיים זלה"ה ליעצו רותו באותן השתי כוחו' שבקש כמנו שיניחו מלהפציר בו כ"ו השתי פ"מ' ולא רצה להת אל לבו להבינו א' אסריהו ועל ידו נלקח כל העולם ונסתלק מכנו אורק ח' אור שכינת היסים ואין לנו כי שיחן לנו שם יד בהתבונת הזאת ער יערת סברוחות שלנו אפינו משיח י" לנחמנו שנית והוא יחזיר העטרה לישנה • כנל' חכרתי ופריו כחוק לחכי ומסל תרסק היורד על הרעי ציון כרך אותי פו"ב עין כי שם צוה י" את הברכה חיים ער העולם • ותברך י' לעולם אמן ואמן :

פרק לד

ואתה החכם הסיעין בספרי זה תעפין לישרים להבין הכור של כיתוק נבורו' עוא ועזא אשר נחלו באחורי אחוריי' תלינים • אשר יונא בתחום והוא למעלת ככנו נם כן הבינין שהם נחלים בקב"א אלהים אחרים ומ' תהי הסור הזה קלה כעינך להוציאו מהר כי הוא אחר מענני כוחותיו של רבי שמעון בר יוחאי ע"ת שהנניו בספר סמרא דצניעותא שהבחיר ונגו בתוכו כל נגוני ורזין רזילת ולכן קראו בספרא דצניעותא כי הוא מורה על צניעות וענינת רזין רזילת הנגוניים בכתר הזה • וזה לשונו בספרא דצניעותא • בפרקא דביניאתי • ויראו בני האלהים את בנורת האדם היינו רכתיב שני אנשים כרנלים תרש לאמור בנות האדם ורכתיב אז תבואנה שתים זונות אל המלך בניהין כתיב כי ראו בני חכמת אלהים בקרבו (ונמחקו הנקיבות על ידו) אז תבוא בת ולא כקרמיתא • והוא מוכן מעצמו על ידי פירושי שפירשתי בפרק הקודם אל תת כי בני האלהים הם היו מנעורות עזא ועזאל דהיינו הקליפה של תזכר הנפתקת בכנישת האדץ ובזמן שלמה תמלך ע"ה דקיימא בישראל מהות' והיו כל הרוחות משוטבדים לו ואפי' הנקיבות לכן נאסר אז תבואנה ולא בקדמת רגא שלא היה זונ פנים בפנים זיר אנפין בנוקבית שנאסר כי ארץ י" צדקות אהב הם נצח והור ישר חזה פניכו להזדווגא אנפין ונאנפין על ידי צדיק י" פירוש יסוד של זיר אנפין' אבל על כל פנים לא הית הסיתוק לנסרי שלא היו כל כך כשונברים לית אתר התפא כנראה מפניעה אשכרתי כלבא רשדי בניסין בפרק מי שאחזו שעבר על נ לאיוק שבחורה לפיכך נשיו הפו את לבבו ולא היו נכנעים כראוי ליבורה הכפוים ולענוותו של שלמה המלך ע"ה ולזה נשיו הפו אתת לבבו ולא ביתה בהם ותחלקל יען הרעת סוב ורע בכאו יפקרם • ולא הניין מרחוק לר"ת שישעה סוב ער יפות הכשיה והעיד הרפב"ן ע"ה על רבי יהורא החכיר זלה"ה שהיה יורע יען הרעת סוב ורע על סתבותו ר"ל שהיה יורע כל פעולי עולם היצר מה שהתת יר הגער בסטרוק פעולת הטוב הם כוחר ופעולת הרע שהם אסור כנודע ולהוא אפילו פעולת הטוב הם אסור לעת עתה רווקא לבי שלא ניתן לו רשות בין השפים אבל לרשב"י ורבי יוחא החכיר והאר"י זלה"ה תביריהם להם ניתן רשות על ידי אליהו זלת"ה ויש להם יכולת לפעול כסוב ההוא • וגם שלמה המלך היה לו יר ושם בשכורת ופעולת נוראות מה שלא מרכזו שום אדם וזולתי כשה רבינו עליו השלום ער שחכרית את כולם לעבורתו ואם לא היה תוכא היה נשאר תעולם בכיתוק והיתה כפעם כרבין נאולה שליכת וצדיך אתה לדעת כי נשסתמתקו כל כת הקליפה אז בת השהרה נוכר ונראית כמקום הקליפה באלו היא טהרה וזכה הבין מאמר נפלא שאסרו חל לעתיד לבוא הק"בת מביא ליצר הרע ושחטו בפני הצדיקים נראה להם כהר נבוה סנ' שאינם רואים אלא סהררה ואין קליפת סודת טהרה • והם נוביים כרוב השסחה ולדעתים נראה להם בחוט השערה מפני שאינם רואים אלא קליפה פיבוש רואים איך נתכניסה הקליפה ואינם רואים צל הקדושת שכה כמו הצדיקים אלא צר הקליפה שכה כלבר • ולכן רואים אותה כחוט השערה כפני שבנר נמחקה ולכן נוכים איך לא יכלו לנבור עליה כי כל כוחות שנדרך הארם לכוין ולקשות במ"ש הוא להבניע הקלים' ונת תכין לכת שלכה הכרך עליו השלו' לקח את בת פרעה לו לאשה אבל כוחתו היתה לניף הקליפה הקשת כי היא בת סלך ובהיות כי יצריו לא הניע הכוין לא יכלת עמו אלא

לי וכו' ושמע קול ראשר אבדהם ויצחק היו וכל העולם כולו מתוא מוכא בזוהר פרשת מצורע אבל יותר היא כשלימות בזוהר תרש מרש תצלם פרשת נח רף ל"ו עמוד ב' ואריכות יותר בני ראת שם פרשת מצורע היא מוסיפה מאור אשר ליה האר"י ז"ל ד"ה כתייך רבי חיים שתניח אותי כבאן שלא אפרשנה לך ויאמנם לי"י וכך ולכל העולם שכוח גדול הוא כבאן נאמים רבים שאגלה אותו אשר ליה כזכרה אחה שתגליהו לי על כל פנים חזר אשר ליה האר"י ז"ל ראה שאם אגלה לך אותו הסוד כמוך שתתרעם עליו הרשה גדולה ואני מתרחה בן אבל אני מזכרת ומעומה שלא לכנות מסך כל סה שתשאלני על כן אני מזהיר שתניחני מלפרש לך זה המיסמחא הזר וחרב רבי חיים צ"ן ואשר אני רוצה שתפרש לי אותה התוספתא על כל פנים שני פירושי התוספתא גלוי לך בפרש עתיד האחר שבילה אותה אשר שכבר יצאת הצדיקה שיש את האר"י כאותו שנה מחמת עצם שגליתי לך את הסוד ואתה בעצמך נרמת לך זה התיקון שאם לא היית מסגיר כי כל כך לא היתי מגלה לך אלא חזי בעיניים אותי כן השפיכה אבר המזבח לך בפרש עמים ואתה לא רצית ליתן לבך לדברי ואכן אין חש עליי ולא על בני ביתי אלא עליכם אני מצטער איך אנוח אחכם בלי שלימות תקוניכם אני נתעצבתי והחלמידים אל לבם ואמרו חלושי לא היינו שואלים רבי אותי כן עשה האר"י ולה"ת המסגר אחר להלו הקשרת הצדיק ותקן הדרים להנשים והקף בפני עצמו באותו אחצר של בית התפסר עצמו. ולסוף הפשה הרשים נפלה קשה אחת בין הנשים בירה שבת אחנשים הגידו אחרים לביעליהן ונפשך מזה עד שגם האנשים נתקוממו ואחרב עליי חשלו תמיד היה מגזר אותם על השתהבה ושאחות שיהיה בינהם תמיד שלום אחבת אחוחה ואכאמנו היום עבדו על דבריו כעונותינו הרבים. ולעת ערב יצא עם מחצרים לקבל שבת ואחר לבית הכנסת סר ונזף וישב כל ומן התפילה באנינות ומחר"ה תים עליו השלום כשראה אותו באותו סגנון נבהל מאוד כי לא כן היה מנהגו לישאת לאחר שסיים התקהל אחתפילה. חלך רבי חים אצלו ואמר לו רבינו למה אחזיק כל זמן התפילה תפרת באנינות ובמר נפש. אז האר"י ז"ל חפני שראיתי בקבלת שבת מסאל הרשע ואכר זה המסוק גם אתם גם מלכם ושפטו סטאן נראה שבבר נחתם גזר דין בעתותינו מרבים ולא נחתם אלא בעקבר קפסה שנעשה היום בין החבירים שכל זמן שחיו שלום ביניהם לא היה לו בית כניסה לקטרג וכן היה בעתנות מרבים באותו שנה נמבקש בישיבה של מעלה מגיענו ורבינו עטרת ראשינו עם הנשמה חלמידיו ועליו נשבר רוח אפינו משיח י' גלבר בשחיחתם אשר אמרנו בצדיק נחיה בנים. עד יצרה רוח ממרים לחסינו על ידי המשיח בן יוסף הנקרא מנחם משיב נפשי. ושוא יזהיר העשרה לידעה חוא סוד מיתת משיח בן יוסף שיתגלגל עד שיחזן מה שחציה ירבעם בן נבט כי הקדוש בריך הוא אינו כיריעין בשר ודם כי ידיעתו שלי הקדוש בריך הוא אלא כשלם ובסשקל ואמנכי צרק של יצר הבל ואין לארם יכולת לחקן מה שעשה הבירו ואן מלכות נוצחת בחברחת כמלא נימא שיין ארם יכול לכנוס בתחום שאינו עולו ובן דוד חמלך עליו השלום חוא נשמת ארם הראשון במוד אר"ם שנאו נופרקין "ארם "דוד "ס"ת חוא בעצמו יתקן חמא ארם הראשון עד קצחו מוא שחטה ופיתקן עמה איש עמה שמו חוא דוד בעצמו ואז בלע המות לנצח שחמיר". אלמים רמעה מעל כל פנים כי השכינתי החזר למקומה של כעלם שנאמר עליה ס"ו ואר"ש עולה מן המדבר היא הקליפה נגלית דמשמות עולם ואז אין מוך לבכירית על הרבן ביבו יתברך מבדורי כל מי ששמע קול נכיית השכינה והוא נוטה מי ששמע אלא ידמע חלא למשמע אחן ראשה נפשינו. בכל שכאשתיין בעצמו ואחרו שיהפוך רמעה סיעל כל פנים ואז יקויים בהמתאבלים על הרבן ביבו יתברך פסוק זה שנאמר שישו אותה ששו בל המתאבלים עליה ושליו שניער עצמו בצרות הניבור זכה לראות בנחמות ציבור ואז חרחת עקבו יפיד מן הארץ שנאמר ורקחת עמו וכן חנו אומר אל השמחי לי אויבתי היא ללית ויאמת שחעקר בעתותינו כיכינו עם בינלה.

כאשר נפלתי קמתי שנאמר כיום ההוא אקים את סוכת דוד הנופלת ולכן יקרא משית בר נפלי יכשחפול מלכות הרשעת עם כחה לפעלה לא יהיה להם הקומה עילמית שנאמר ביום ההוא יפקד ' על צבא המרום במרום ועל מלכי האדמה באדמה ואומר ביום ההוא יפקד ' בחרבו חקשה על לויתן נחש בריח ועל לויתן נחש עקלתון הם כמאל ולילית הרג את התנין אשר בים הוא התנין זוך חקראה תנינים אשר היא שושכין בינהם בינים וכל אלה. סקם המא יחקדש והפוסאה תהיה נשרפת בולה מטור שלהבי"א ראשה דמעלי שכחא חסכרלת בין קלישות נוצה ובין שאר חקלישות כן יהיה ארץ אדום שרופה למעלה ולמטה כמו שבא עלידים עוכריהו חנביא וכמו שהיה אצל ארץ פיחון שנאמר רצא אש בחשבון ולהבה מקרית סיחון שיבלה ערשחי מיצמו בסקופוס. ואז ארץ ישראל תהיה בסלוא כל היעולם כולו. כי יחקדש מקום החלל של עצמותו ראשו כמו סופו שנאמר אני ראשון ואני אחרון וכבלעדי אין אלהים באמצע. ואחרו חכמינו ז"ל שחלוקה של גיהנם נברא קודם שנברא העולם וקשה לן מרה לן אצל חלוקה של גיהנם יותר מכגן ערן וכיהיא חביבה יותר בגן ערן רינא חכי אלא מחורת"א כמו שאמרו חכמינו ז"ל גיהנם כלי"ת הם איזם כלים על דרך חני אבלה בם חיני כלים הם אזם כלים כי נשמותיהם הם נאחי בצרור החיים. והוא אשר אברהם בקש מאלהיו ויעתר לו שנאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנת נפלה קשה אחת בין חנשים ביבר שבת אנשים חגידו אדני יהוה ואלהים שמורים עליו חנקודות ובבר נודע לכל חורה בנקודות אלהים הם סרותיה של אימא חם חנקודות המסתקות הם חמשתוים בעביות הם של הבן אדם והוא יותר מוכן לקבל חנאחיה מן החבירים שהוא שכור יהיר. ואבא היא הנקראת עולם חבא ושם הוא סוד יחוים" שנאמר לחזות בנועם יי' ולבקר בהיכלו של קודש הקדשים ובקשת אברהם היה שיהן לו הקדוש ברוך הוא ורע נאחי לי ולבניו עד סוף כל הדורות לבלתי ירח סמנו נרח באומרו כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא חשיב לו הקדוש בריך הוא לך ולורעך אחן ארץ הארץ האחיה שהיא ארץ החיים והראה לו על סלכירית דהיינו ארבע נלי"ת וניהם כמו שאמרו חכמינו ז"ל על ידי אלו העונשים יתכובם חגוף מהם ואז יהיה מהור לכנס לגן ערן וכל ישראל כופם להיות צדיקים על ידי בור הברל ועל ידי גלגולים וחלק גן ערן שלרשם מסתר עליהם באיסתי יחבשרו לקבלו ואז יזכו ללכת סתיכ אל חיל ויראו אל אלהים בציון שאמר ונסן כולם צדיקים פירוש כולם מוכנים להיות סופם צדיקים כי ידיעתו של הקדוש בריך הוא אינו כיריעין בשר ודם כי ידיעתו שלי הקדוש בריך הוא בקצה כסיר הכל צפוי לקצה האחרון וכופו להיות צדיק בכלי"ת הזהכא מהם ואז אשמרו חכמינו ז"ל בנשמות"ם שלי צדיקים נמלך ובראש את חעולם ראה בידיעתו הסקצה שכופם להיות צדיקים וילך ההזהכא מהם הגלוה אליהם בן הרע של עולם התחזה וחזה נרם בשקר של הבחיר העולה על בחשבת בני ארם וירעיהו של הקדוש בריך הוא היא הרפואה לזה שנאמר אני מחצתי ואני מחחייב לרפאות ושונים הם הבני ארם הסקשים הירידת מבחשה חבחזקה וכי כח לבחירה שמניה של הבן ארם חחלוט אצל הירידה של הקדוש בריך הוא שאינו מניה אלא בקדוש ובקדושים אצל הירידה של עצמותו ראשו כמו סופו שנאמר אני ראשון ואני אחרון וכבלעדי אין אלהים באמצע. ואחרו חכמינו ז"ל שחלוקה של גיהנם נברא קודם שנברא העולם וקשה לן מרה לן אצל חל

שער רישא דזעיר אנפין

שער רישא דזעיר אנפין

הכא קרא רישא כלא שיצא • והכא מתקשי בקשוטי מלכין אחזלו בעיניה וקנא לאחרן • אפר ליה קב"ה אנא עבירית לך כנווגא דלעילא לא בעית לאיגאה בעילאן • כתיר דסדר רישיה וכנהיאל שהוא ראש המשוררים למעלה הוא לתתא והוי בתתאין שהם הרועים אחיות החיונים הנעקרים משרשיהם ותפול אחת שכתוב בעקירתם ע"י אחיך חלוים יספי וליויא • כנווגא דהייבא מתתסתן בנוראי דיצר הרע לסעבר על פתנמי אוריתא בכל חימוסי וחימוסי ראינן מתתסתן ביצר הרע חכי אתוקר ניהנם • וסנא תרא לא אשתכח יצר הרע בעלמא ראיעלו ליה נו נשפנקא דפרוזלא בנוקבא דתהומא רבא • וכל דהוא וסנא ככה נורא דניהם ולא אתוקר כלל אחרני יצר הרע לאתרי שארו חייבי עלמא לאתחסם כיה שארי נורא דניהם לאתוקדא והא ניהנם לא אתוקר אלא בתתיסי דיתקבא מיצר הרע דחייבי • ובהחוא חמימי ניהנם אתוקר • ימסי ולילי ולא שכיך • שכינה מתתן אינון לניהנם שבעה פרודין אינון תמן • שבעה זיני חייבין אינן • ר"ע בלי"על • תוסא רש"ע משתית לון יחיד וכלהו לקבלייהו אית פרודין לניהנם כל חד וחד כדקא חזי ליה • וכפום החוא דרגא דתסא כיה ההוא חייבא דיכיל ליה פרודא בניהנם • ובכל פרודא ופרודא אית מלאך ממנה על החוא אתר דעתיד יהא דדומ"ח וכמה אלף ורבוא עמיה • דדיינין לון לחייבא כל חד וחד כפא דאתחזי ליה בההוא פרודא ראיחו תמן • אשא דניהנם מפי לתתא מגן אשא דניהנם דלעילא ומפי להאי ניהנם דלתתא ואתוקר בההוא אתעביד דתסימו דחייבא • דקא מתפסי נרפייהו גו יצר הרע וכל אינון פרודין דליקין תמן • ודוקא אוכדו הניהנם נעשה ותפשך אשו פחימים חיצר הרע של הרשעים • ומה שאמר זכמה תרא לא אשתכח יצר הרע בעלמא ראיעלו ליה נו נשפנקא דפרוזלא וכל דהוא זכמא ככה נורא דניהנם וכו' זהו מסש הפור שאמר רבי יוחנן בגמרא דיומא בי"א הינו דאתעביד דחשבינן אותו כשם הפורש ותפסחו בנוקבא דתהומא רבאוכדי דהוצית יצר הרע"ז ותראה אותם שגם יצר הרע הוא לקיום העולם כי תלתא יומי לא היתה תאות יצר הרע בעולם לכלי חפשנל ולא היה חימום היצר הרע ולא תזנו ברואים אלא לשבת יצירה נמצא שהרע הוא צורך גדול בעולם כנודע כשער עולם התחיו יצא לנו מגרון דדין כי כתפסק העולם הזה לא יהיה ניהנם עוד ולא חימום היצר הרע אפילו ביסות המשיח שנ' והסירותי לב האבן מקרבכ' ונתתי לכם לב בשר ולא תשליך עוד עפר אל פיה להגדיל החופר שלא ירבה הכישוף לפרסך כקב"ה כפי דור המלטה וכימות המשיח כי יסיר הקב"ה על ידי רוחא נאמן חברובי' ולחם והזרב החתהפך מן דדך עץ חיים ואז יקויים הפסוק ולא למדו עוד איש את רעהו כי מלאה יהדעים אותי מקטנם ועד גדולים ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים יתברך ש' לשלם אמן ואמן:

פרק לז

הדרן למה שתחלנו אהל סדר הפרים"ה שאמרנו בסדר הפרשן שראוה אליהו הנביא זכור למוב לרבי יהודה תלמידו של רבי שמעון בר יוחאי זלה"ה באומרו עד לא פרש דא רישא דפרי'תר לא גליש רישא דמפרשיה שבארנו סודו בפרקים הקודמים ואמרנו כי הפרשה היא שאמרו השורש לא נשאר שם • והנלישא הוא כמו וגלח שפירושו שסספר ראשו כמספרים ונשאר שם השורש של השערות אבל הפרישה היא בתער שלא נשאר שם שורש והוא אשר קב"ה צוה ללוים להזגיבר תיער על כל כשרם ובזה תכין סוד המילה והפריעה כי הסיר"ה היא הקליפה הקשה והערילה היא סוד אש כהלקרת היא קליפה אחרת והמציצה היא הקליפה הרחוקה בסוד הפרישה ולכן אם היו שני מוהלים אחר מוצץ ואחר שאינו יודע למוץ לוקחים המוהל היודע למוץ שיטול ולא מי שאינו יודע למוץ והמפה כמני שכתוב' הקליפה אשר מרחוק ובזה תבין סוד הפסוק כי הנה הסתיו עבר כי פירושו שיש שני קליפות האחת היא קשה עד מאוד והשנית היא יותר קלה ואינה קשה כל כך והקליפה הקשה נקראת ערלה ופירושו כמו הסתיו אשר הוא קשה כיום סגריר דלף עובר בן היא זאת הקליפה קשה עד מאוד יש קליפה אחרת שהיא יותר קלה

הי"צ שישתם אותו הקב"ה בראשית בזוהר ס' הרוסרי אדיר נורול דף ס"ן עמוד ב' עלה כ' וזה לשונו אפר רבי יהודה ריש רעושני דניהם הא אוליפנא ראשון לסידן תמן להייביא • על סה אתרנו בנורא דניהם • ד"ל לסה באש ניהם נידוץ הוא סוכרת שהרשעים עשים בהסאם הנידנם סמש ולכן תירץ אלא ניהם איהו נור דלוק יספי וליליא • כנווגא דהייבא מתתסתן בנוראי דיצר הרע לסעבר על פתנמי אוריהא בכל חימוסי וחימוסי ראינן מתתסתן ביצר הרע חכי אתוקר ניהנם • וסנא תרא לא אשתכח יצר הרע בעלמא ראיעלו ליה נו נשפנקא דפרוזלא בנוקבא דתהומא רבא • וכל דהוא וסנא ככה נורא דניהם ולא אתוקר כלל אחרני יצר הרע לאתרי שארו חייבי עלמא לאתחסם כיה שארי נורא דניהם לאתוקדא והא ניהנם לא אתוקר אלא בתתיסי דיתקבא מיצר הרע דחייבי • ובהחוא חמימי ניהנם אתוקר • ימסי ולילי ולא שכיך • שכינה מתתן אינון לניהנם שבעה פרודין אינון תמן • שבעה זיני חייבין אינן • ר"ע בלי"על • תוסא רש"ע משתית לון יחיד וכלהו לקבלייהו אית פרודין לניהנם כל חד וחד כדקא חזי ליה • וכפום החוא דרגא דתסא כיה ההוא חייבא דיכיל ליה פרודא בניהנם • ובכל פרודא ופרודא אית מלאך ממנה על החוא אתר דעתיד יהא דדומ"ח וכמה אלף ורבוא עמיה • דדיינין לון לחייבא כל חד וחד כפא דאתחזי ליה בההוא פרודא ראיחו תמן • אשא דניהנם מפי לתתא מגן אשא דניהנם דלעילא ומפי להאי ניהנם דלתתא ואתוקר בההוא אתעביד דתסימו דחייבא • דקא מתפסי נרפייהו גו יצר הרע וכל אינון פרודין דליקין תמן • ודוקא אוכדו הניהנם נעשה ותפשך אשו פחימים חיצר הרע של הרשעים • ומה שאמר זכמה תרא לא אשתכח יצר הרע בעלמא ראיעלו ליה נו נשפנקא דפרוזלא וכל דהוא זכמא ככה נורא דניהנם וכו' זהו מסש הפור שאמר רבי יוחנן בגמרא דיומא בי"א הינו דאתעביד דחשבינן אותו כשם הפורש ותפסחו בנוקבא דתהומא רבאוכדי דהוצית יצר הרע"ז ותראה אותם שגם יצר הרע הוא לקיום העולם כי תלתא יומי לא היתה תאות יצר הרע בעולם לכלי חפשנל ולא היה חימום היצר הרע ולא תזנו ברואים אלא לשבת יצירה נמצא שהרע הוא צורך גדול בעולם כנודע כשער עולם התחיו יצא לנו מגרון דדין כי כתפסק העולם הזה לא יהיה ניהנם עוד ולא חימום היצר הרע אפילו ביסות המשיח שנ' והסירותי לב האבן מקרבכ' ונתתי לכם לב בשר ולא תשליך עוד עפר אל פיה להגדיל החופר שלא ירבה הכישוף לפרסך כקב"ה כפי דור המלטה וכימות המשיח כי יסיר הקב"ה על ידי רוחא נאמן חברובי' ולחם והזרב החתהפך מן דדך עץ חיים ואז יקויים הפסוק ולא למדו עוד איש את רעהו כי מלאה יהדעים אותי מקטנם ועד גדולים ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים יתברך ש' לשלם אמן ואמן:

פרק לז

הדרן למה שתחלנו אהל סדר הפרים"ה שאמרנו בסדר הפרשן שראוה אליהו הנביא זכור למוב לרבי יהודה תלמידו של רבי שמעון בר יוחאי זלה"ה באומרו עד לא פרש דא רישא דפרי'תר לא גליש רישא דמפרשיה שבארנו סודו בפרקים הקודמים ואמרנו כי הפרשה היא שאמרו השורש לא נשאר שם • והנלישא הוא כמו וגלח שפירושו שסספר ראשו כמספרים ונשאר שם השורש של השערות אבל הפרישה היא בתער שלא נשאר שם שורש והוא אשר קב"ה צוה ללוים להזגיבר תיער על כל כשרם ובזה תכין סוד המילה והפריעה כי הסיר"ה היא הקליפה הקשה והערילה היא סוד אש כהלקרת היא קליפה אחרת והמציצה היא הקליפה הרחוקה בסוד הפרישה ולכן אם היו שני מוהלים אחר מוצץ ואחר שאינו יודע למוץ לוקחים המוהל היודע למוץ שיטול ולא מי שאינו יודע למוץ והמפה כמני שכתוב' הקליפה אשר מרחוק ובזה תבין סוד הפסוק כי הנה הסתיו עבר כי פירושו שיש שני קליפות האחת היא קשה עד מאוד והשנית היא יותר קלה ואינה קשה כל כך והקליפה הקשה נקראת ערלה ופירושו כמו הסתיו אשר הוא קשה כיום סגריר דלף עובר בן היא זאת הקליפה קשה עד מאוד יש קליפה אחרת שהיא יותר קלה

קלה והיא בבחי' הנשמה שהיתר קל מהסתיו כן היא זאת הקליפה
היא יותר קלה מחאחרת לכן אסר עתה הקליפה הקשה הנקראת
סתיו עבר לנסרי שנ' כי הנה הסתיו עבר החליפה שהיא יותר
קלה הנקראת נשם תלף חלך לו סי' חורף אין כמתוק כמר תפסוק
האוכר דירה י' את דיה הגיחה פירושו כמו האר הסריח בחושמו
הוא שהוא אליו הריח ונכנס בגופו בן זאת הקליפה נסתלקה וחולה
אליו הנה למנוע סור הקליפות כי יש קליפות שנסתקת לינסרי
בנין קליפת גוגל וחביריה כמו קליפת הקנה היא שובה מאוד על
כל זאת היא קליפה והשיבה מיתוק יבוא ביאורו במקומו בסוד
תיקון קליפות נוגה בקדושת קב"ח ושכינתיה יגל יעקב ישמח ישרא'
ישמחת חכם ויסוף לקח • יתברך שי' לעולם אמן ואמן:

פרק לז

הרמון של אליהו הנביא זכור לטוב היה לטובה ברי
שיראו ציר השכינה שאינה עכ בעל"ת ד"ו
מרצופין למזר אותם הקנוסות האחזים בשערותיה אחר שנסתלק
דשב"י שהיה צריך יסוד עולם ועל ידי למודו בחכמה זו שרויה
עוסק בה בראשיתה מזוג ז"א עם נוקבית ובפרס בשעשת תאורי
קדישא היה מתקן תיקון גדול באשר נבאר את ת"א תסור לבל
אותם מהברי פרעים ברוך חסד לתקן עול העשיה בסור הבת ב'
של הסוללות לבניו והסוד עצמותו מפש לזונו"א עם נוקבית
בזווג פניהי ביחר לתבין התעוך הזה על מהבתותו אציג לפניך
כאמר אחר מתחלת האדרא והשמו שתרך לכון בלמדו החכם
הזאת ואו יכולת קדקף שעי מתלך באשמי האוחים בשערות
של זעיר ונוקבית ואם תעשה זאת או תצליח ברכיך ואז תשכיל
למעלה למטה רק חזק ואמץ בתורתי"א ונוקבית • וזה לשון
באדרת נשא בהתחלת תניא אמר רבי שמעון לחבריא ער אימת
ניתב בקיומא רחר סבבא בתיב עת לעשות לי' הפרו תורתיך
יומין וניתין • ומארי רחיבא דחיק. כרוזא קרי בל יומא ומחצרי
חקלא זעירין אינון ואינהו בשולי כרמא לא אשנחן ולא ידעין לאן
הוא אתר כרקא אזות • אתכנשו חבריא לבי אדרא מלובשין שרין
ורוחין אוחרין בתיקוניכון בעיבא בחוכמתא בסוכלתנו ברעותא
בחיזו בירין וברגלין אפלבו עליכון למאן דברשותיה חי ומותא •
לכנו' רינין רקשוט מלין דקדושי עליונין צייתי להך תראן למשם
להו ולמנרע להו יתיב רבי שמעון ובכה ואמ' ויי אי גלינא ויי אי לא
גלינא • חבריא החוח תמן אשתיקו קם רבי אבא ואמר ליה אי
ניחא קמיה דמר הא כתיב סור י' ליריאיו והא חבריא אלין דחלן
רקב"ח אינון ובכר יראלו באדרא דבי משכנא ובחך עלו ונטנחן
נפקו • ובו' שמעון קלא וארבובחן דא לדא נקשן והעניך הזאת
שעשה פעולה נוראה שכל אחר ואחר ראה התיקון בעיני' שעשה
כמו שאומר רבי חזקיה ואורו חמית ובו' ונתחיל לבאר תפ"אסר
ומחוכו יתבאר הכל בפי' בזוהרנו שהתחלנו • ולחבין האי
לשנא ער איכת נתיב בקיומא דתר מסכא צריך אני להקדים שתי
הקדמות והם אלו בכר יראת שהזוז באלו הסכנים הוא בנצח תוך
יסוד אבל יש הפרש משית תוכן בית המקדש ער רבי שמעון בר
יוחאי ע"ה בלומר שהתפרש בין הזוז שהוא קודם שעשה האדר ובין
חזוג הנעשה אחר האדרא וצריך אתה לדע חזוג שתי' בזוג שתיו
ישראל בפרבר היו ז"א ונוקבית פנים בנגר אחור ער שבנה שלם
המלך את בית המקדש ואחר שבנה בית המקדש היה הזוג בפנים
בפנים ולא זה נעשה שיר השירים על אחבת אשר בין אינון דרדים
לילילא על ידי דעיתי שהיא אמא עלאה ונם בות הזוג נתקים
כמו באדרא קדישא שאומר שם בבחורו יסורנה ובצעירייציב
ולבתיה שתהו שלשה תלמידים לצורך עליית מין נוקבין להזוג
הזה שנעשה על ידידעל אתת בפה ובמה בימי שלמה שפתחו כל
הדור ההוא שיעסקו בבנין בית המקדש ונעשה להם נס שכל אחר
ואחר מצא אשתו מהורה ונת ענרו כולן בלילה אחת וילדו כל
אחת ואחת בן זכר שלא יבואו לידי הליכה ויכול יסי שרואה שם
דברי חז"ל ואינו יודע שמהו כולם למהרת, אחר שנתברו לצורך
מין נוקבין של חזוג הדרש הנעשה מבנין ב"ת וחמאסר הזה הוא
כשותה מאד מאוד וכי מאי ובת היה זה להם עבשיו בלילה
הראשונה או מאי ענין הבת קל שאמרת כולהם תזיי מזופניב

להיי היתה ב"ב אין צורך להאריך בקושיות בענין זה למי שיש לו
מוח בקדקדו ועינים בראשו וכן רחל כשנשלמה ל"ב שבטים על
ירח סתה להזיון שם עקרת הבית להעלה וכן בועד מרע
להכותו אחר שקיים מצות יבום להקים מלכות בית דוד על
מתנותנו אשר מוריעו יצא וכן באן אוצל רשב"י מתו שלש תלמידי
ואוסר בארדא שזה היה החלק שלקח הקב"ח מאדרא דר' שמעון
כך יהאי ע"ה לעורך מין נוקבית של הזוג הארש • ותחזור
לעניננו אמרנו למעלת חזוג שהיה בזמן שישראל היו בסדבר
פנים בנגר אחור ער שבנה שלמה ע"ה את בית המקדש ואחר
שנבנה בית המקדש היה הזוג בפנים בפנים אעפ"י שרבריים אלו
במקומם הם עתיקים וצריכים פירוש ארוך ונפני שדברנו סוד
בשיר עולם התהוו ובמקומות אחרות נקצר עתה בזה רזמור
תריך אתה לדעת שאדם קדמאה כתם חטא הטהר שכבתר אחר
תתיקון והיינו לאחר שנגמר התיקון של אדך בחלת רישין שאחרנו
באר חימב במקומו בשיר תלת רישין וכבר ירע' שאדך מתחלתו
ויר סופו הוא סמלכות של כתר שכבתר והתשקה העליונה, לתיות
שהם צריכים אל התיקון מעצמותו של אין סוף דהיינו חתשקה
של כתר שכבתר שהם למעלה סמלכות שנ' על תחתיכי סקום
אהלך ולהיות שהתשקה העליונה' שלו הם צריכות תיקון מעצמותו
יתברך של אין סוף ואין סוף הוא מוריחום של חכר ר"ל מעצמותו
שתוא חלקממנו והוא יוצר בכל הבפעילות של כתר שבכתר הזה
בלומר מפתורידך פישור ער למפטן • וכבר ירעת שהתשקה
אלין הבפעילות שהם מכתר והם מעולם חאין סוף הם נעשים כלם
בצורת ענולים והחום של אין סוף עובר באמצע ונותן נשמ' לאדם
קדמון זה ד"ל נותן לו פרצוף ולתיות שהתשם הזה הוא מקו הכ"א
אלמא ביתות שבכל פרצוף שהם בין כלם ר"א פנים ור"א
אחוריים כללם נתיב וכן יש בכל פרצוף נת"ב אחיות אשר נעשו
סן השקעות של אין סוף הסתקף ונתקנו בכלבו' התנקוד תראשונה
שסמנו נולרה הכ"ב אחיות היא צורת' שהיא נקודה והואיל
והיור היא ענולה לזה כל חב"ב אחיות כשתרצה לכתוב אאורזם
מוכרח אתה קודם לעשית נקורה כי בשתשים הקולמוס על הנייר
לכתוב איזה אות נעשית נקורת • התנקודה היא בדוריית ל"זה
בסקום הזה שהאותיות עריין לא נתגלו ה"ו כולם בצורת נקורות
דהיינו ענולות והיו בלולים בתוך החום הזה ולזה כלת חום עולה
כ"ג לרחת על הנקודה אשר כלולה היא מכ"ב אותיות התורת •
או על אלמא ביתא רא"ל ב"ם אשר כתוכו ולהיות שהחום הזה
נותן צורה לאדם קדמון הזה ואעפ"י שהחזק וקים אבריו של אדם
קדמון הזה מהאדות ובחיקות שמבחיק ומאיר את אבדי האורזם
קדמאה סתימאה אשר הוא על המהארו מכל סקום החום הזה
הוא הנשמה נותן בו קיום וחקמדת תריה ולא סטיק ולהזיר
שכ"ב אותיות הנו הם בענולות לזה כל אבריו של אדם קדמון
הם בענולים והחום מבריח מן הקצה אל הקצה וצריך אתה לרעת
שכל בענולת ובענולת תוא עולם בפני עצמו ונמצא שהם רשעה
ענולות ושעה אבירים שהם ל"ת אלפים רבבות עולמות הם ל"ת
אלפים רבבות עולמות שסמייל בהם הקב"ת כמו שאומר המרוש
בריך תרמז השני אלפים הם הענולה של מלכות והאויר שבתוכ'
אשר עתיר לחקרא אוירא סתימאה בזוהר תריך אתה לדעת
שנת' של אדם קדמון זה היו כולם בסור ענולה • ואה"כ נעשו
בסור קו שלשתן יחד עם אותיותיהם הדקים ואח"כ באכציעיה
חחום הזה שהאיר בתוכם נבקעו ויצאו לאור בצורת שלשה
ורן הם השלשה בחי' הרמחים בתחלת השם בשכות ע"ב הי ואו
משלשה פסוקים ויסע ויבא ויט ר"ל השלשה פסוקים כסדרן שהם
ג' ויק ואחריהן ג' יזרק בי באדם קדמון אין באן הפסוק של
ויבא שהוא למפה סדת הרין בסור אור תחר מחר יצחק: בי
כאן הוא הכר הפשום ויהכים גרולים לכן לא נתחפן למפה הכ
ג' יחר אחרי תנ' ח"י לוסר לך שאלו הנ' ורן תחילתם תיו ג' יחדן
בסור תענולים אשר אמרנו ואחר כך בשיצאו אלו הנ' ורן שאמרנו
נשארו הנ' יחדן בנשמה לתוכן ומאירים גם בן למפה ובתפשטים
וכאלו השלשה דהיינו נת' נבנה זעיר אנפין אבל עדיין הזא בסוד
נקודות רצוני לוסר ע"כ שהוא בירתו ולהיות שתיוד שרשו תוא
שם מ"ה חפן ב"ח עם כ"ו מספר של שם חויה עולה ע"א ול"ורת
חשם

השם השלישי הוא טב"ם שעולה ע"א ונתחזר לעניינינו צריך אתה לדעת שכל העניינים שלמטה מארץ ואילך ומארץ ככלל הם נעשים על ידי אלו השלשה ו"ק שאחר כך נתלקים לכמה חלקים כאשר תרגיעו בסייעתא דקודשא בריך הוא ושכינתיה. וצריך אתה לדעת שכשהיה בית המקדש קיים היו משניתין אנפין באנפין היו כל אלו הג' מ"ן מאירות ומתרוממות ומזדווגות זעיר ונוקביה פנים בפנים ואחר שנחרב בית המקדש ונחסיעו כנפי התיזה וחסרו שנים השני וין נתחלקו כלומר נתחלק אורם ולא נשאר כי אם מעט הארה מהוא"ו של הויה לדעת שחשליה יוד"ן גם הם ראו שנתרבו בית המקדש גם הם נתחלקו לצד התור ולא נתעלו שאלו ה"ו הוי מתעלים נתרב העולם אבל נשארו מן חצר נתרחקו יותר והיו"ד עם גזה קו חסר יותר ויותר ממה לצד השמאל וכח גבר האויב שאכזר תשיב אחור ימינו ספני אויב וזו הדרי נתבך עלי למשחיתם כלי היום רזה הוא אותיות תור וגרבר סזה בסוף הפרק הזה תלישה הדרו של זעיר אנפין ונוקבית ומסגי שתמו עצמם תשלשה יורין באלכסון לכן תנקור של התור באופן שלש נקודות והם באלכסון והם כמו שלשה יורי"ן נמצא שבשעת תרבן בית המקדש לא היה שום וווו כלל פנים בפנים כי אם מצד אחור וגם מצד אחור לא היה שלם כי אם מצד חור בלבד תדריך אתה לדעת שרבדי אלו הם בתוך יסוד עצמו רצוני לומר מצד הור שלו ויסוד נקרא בריח קיימא כי והו קיומא דיקן שאמר וצריך יכוד עולם ולזה ער אותה שינה שנלה רבי שמעון בר יוחאי עליו השלום האורא לא היו העולמות מתישבים רק על ירי קיומא שהוא ביקור וחר ססכא שהוא התהר'. וכבר ידעת שתחור הוא מצד אמא ואמא יש בה שם אה"ת שיעלה כ"א ואימא יש בה שני פרצופים הפרצוף שלמעלה הוא במור סס"ך שהוא נקרא ביעה וסתרגים ולסטה הוא נקרא ס"ם והוא הבונה בריעותי במקומו ואמא יך חור אתפשטות לזה נקרא דיור סמכ"א. ובל זה הוא בנה"י כלא בשבא מצד אמא נקרא כסכא הוץ מן היסוד דאקרי סיכתא. ונחזור לעניינינו שלהויות שתרב רבי שמעון בר יוחאי עליו השלום ראה העולם מרומם שאפילו מאתור לא חיה יושב אלא כקיומא דתר סססא. לזה תיקן במלכות חבמה כדי שיהיה הווון מצד השלשה קיים כסוד וי"ן והם נקצת סה שכתוב בספר הגלגל כי עתה השם ע"ב כולו הוא בסוד ע"גולם ובל ע"גול הוא ר"ת אותיות וכן עולה אירר"א למנין ר"ת וגם הוא ענגל שהרגומו של גורן הוא ארגא. ואסר בוודאי שם בתיב עת לרשות לי' הפרו התרתך בלומר שעת היא המלכות שנקראת עת כי בה תליא עת והן של מוערים בעליית אל בעלת ובאיה ספירה שלו נרבקת אם לדין בראש השנה אם לחסד בפסח וגם היא תראש לכל סנין וחשבון ועיבור שנים שנאמר ומכבי ישמחו בריכה לעתים לרשת סה יקשו ישראלי. ורחל נקראת עת סוב וליליה היא עת רע וע"ה נופריקון ע"ערירי' תסארת וגם קרקע נספריא ע"ם ועל זה אמרו רבותינו ז"ל אסתר קרקע עולם היתה וגם רמז הריבי שמעון בן יחאי עליו השלום בפסוק ותיה אסתר ע"ת ך וכוונתו לומר לעשות תכבה כיצד האשת שהיא המלכות כדי שתחזיר ראויה ליוסב זעיר והיינו לי' ומלה לישות זה הוא מלשון זיעא דור שם משמע שפירושו תיקון ירצה בזה לבוזרה ולקשתה כדי שתחזיר ראויה לזעיר מפני שהפרו התרתך שהיו חקליפות מתחנים התור והיו מפירים התורה שהיא התורה שבעל פה והיא תורה של זעיר והיינו דאמר תתרתך ותעה אתי שפיר פשפוש דיקרא דאמר עת שהיא מלכות לעשות לה' מלמד התשיה כדי שתחזיר ראויה לי' שהוא זעיר וכוונו שהיה כית המקדש קיים לא היו צריכין לתקן עולם העשיה כלל מפני שהיו מאירים כו כל אחד. אבל עתה בחורבן בית המקדש שעשיה ירדה למטה כמו שרמז הכתוב ותרד פלאים כאשר אנאר בספר דקב"ה משכינתיה לכן צריך התקון בעולם העשיה דהיינו הכתיבה בקולמוס ולזה כל הלמיד וחיק ובעל תשובה או אפילו צריך נמור צריך לכריזה בקולמוס אירב רבר סיפורי התורה וכזה מתוקן עולם העשיה ויתקנו המיין ונקנין כדי שיתוקנו מיין דיוקין וחיינו דשפיר אמר קרא עת לעשות להוויות הן לעשות תיקן תעה שהיא המלכות הן לעשות לי' שהוא זעיר

שיתקרב עם בת זוגו דהוה פרישא. ואומרו יומן זעירין כלומר היסים של היות האורם הם כוונתן כדי שיובל להקן קשוטי הכלה לעשות לה נייחא בגלות זה וגם להיות שאותו תוכן התעה השכינה בגלות היותר קשה ובקרן דתוהא ולזה חיסים עצמן אינן ראויין להנצל להם ואינם כראים להגלות עם תקונא. ולזה סלה זעירין התרה על ימי האורם שהם מתעסים וגם על חיסים עצמן אילם כראים להנצל קשוטי הבלה בהם ואומרו ומאירו לחוכא דחיק הוא היצר הרע והוא סמאל ודחיק את האויר לעשות נייחא לשכינתא. הן בנופש הן בבמוש כדי שהרוב הצדיק לא יהיה לו פנוי לעסוק בהכמה וז שכל זמן שהאורם עוסק בחכמה זו כראוי הוא האוחז כל הקליפות שלא יגבו מן השכינה ולזה נקראו בעלי חכמה זו כתצדי הקלא שכמו שהשרה צריך לקצר מסנו הקשתים כדי שנקה החשת לברה בן מי שלומד בחכמה זו הוא האוחך הקליפה מליגך מן השכינ' ותחיה ההשפעה לישראל לברה וכמו שקבידה תקשתים דוהא טוב לבעלים הוא טוב לשדה כך כי שלומד חכמה זו מזמר העריצים ועוקר אותם משרשיהם. ולזה גם בן נקראו בלשון נלשא כמו שבראנו בסאמר של פרשת ויחי בפרקים הקודמים באומרו שם וער לא מריט רא רישא דסאריא ועד לא נלים רישא דסמרוניתא כשראה אותם העזות שהיו מבקשים השעות רמז לשעודיה דסמרוניתא שהיו עושים בם הפצם והם רמז למלכות ארום חרשיתה שהיו מצירים לישראל בבמה צרות ומי שלומד בחכמה זו כראוי הוא תולש אותם מאחיותם בהשרעורית האלה והיינו תלישה נלישא כי הם על ראש השכינה כמו משא בבר על ראשת דהיינו אחיות אחיתם בהשרעות שלה לבן נם הם נקראים שער כרכתיב קרקר שער מתחלך באשפיו ועשו זכות שנקראו איש שעיר ואסר בו בלו כאדרה שיער לזה אסר רישא דסמרוניתא. ונחזור לעניינינו שהלומדים בחכמה זו נקראים בהצדי הקלא משום הגוכר ועזר יש סוד אחר נפרוף בעין מתצדי הקלא כאשר יראת הסעיין בבקומו ויאמן אמונת אומן כי כל דברי הרבי שמעון בן יחאי הם דברי רזין הקודש ותגדים בסוד אחר בכח סודות כמו שהתעין הוא בפסוק אחר יש בו פשט רמז רמז סוד בן הענין בגניזה לשונו הענים אשר מסב נפשו של אדם יוצאת בגבורו בריבוי דיקוד ויזהא בוחה בסוד ישקני מנשיקות פיהו מנשיקות ולא כל נשיקות בן לא נשאר מרוץ דיליה בעולמא הבהכים בספר הזוהר לא מלא עצמה אחת לשמרה לאצעיקרא ואלו בארבעליא לא כתיב עליו נאמר מיירי בגן רוח וכסחבא מים אשר לא יבזבו מיסיו הוא מזם מסלל דברבן שנאמר ונהר יוצא מעדן יחא ואינו פוסק. ומשכיל בצחצחות נפשך ואת עצמותיך יחלין שיהיה תעבסיר של נשמתיך גדול ורם בפרצוף שלם בבחר עד סלכות בסוד חמשה חלקי הנשמה והזהבה הלך מסנו ונשאר כולו קדושה אשרי למי שזוכה לזה לשאוב מים מתורתינו של רבי שמעון בן יחאי בוצינא קדישא בעולם חבא מן תכתרים שבעלעלה. ובוראי יזדרה שלנו היא בסמקם אינו בערוך נפשו ומסכין יבין. ונחזור לעניינינו שהלומדים בחכמה זו נקראים מהצדי חקלא. ומאחר דחזינא דחיק שהוא היצר הרע שאסרנו שתיקן החלסידים הכסים וסעבב עליהם לבן צריך להרחנבר בנגדו ולעסוק בחכמה זו כדי לחנוך אותם חקליפות ואל ירחשוב שהוא כלרבי ציוי שאם יצדיל ילמר אם לא ילמר שהרי כרתיב כרוא כראי כל יוסא כמו על דרך שאסרנו בכולם דקב"ה שכבל יום ויום כרת קול יוצאיה סהר תורב וסכרתיה ואומרו אי להם לבריות סעלבוה של תורה וחכמתו הזה הוא חכרת שאסר הרב רבי שמעון בר יוחאי ע"ה בסקום אחר בתיקונים כמו שאומר שם אתכנשו חבריא למעבד קרבא עם חויא דהיינו יצר הרע שצריך לעשות עמו סלחמה כדי להוציא בולעו מפיו דהיינו הקניכה דהיינו חכרת שסכרתי ואומר הרחנסן כרתורה הזאת כדי שהעשו נייחא לשכינתא. ולכן תיצבו סמנה בשולי כרסא שהם אותם הקונים והברקים שנקראים בשולי כרסא שמבשלים הכרס כי כמו שמבשלים הכרס על ידי רבר אחר כך חכרס שרוא ישראל ואומם הרשעים.

שער רישא

רועיר אנפין

בסקופו בעולם תחתון וכאשר נבאר שם בעלמות בריאה יצירה עשיה • וכמו שיש חוה בה' פרצופין של עולם האצילות כן יש ה' פרצופין בכל עולם ועולם כי מה שאירע לאבות אירע לבנים וכן נתלם שם חוה בארבע עלמות כי ה' תתאה חיא יחוה של נוקבא דזעיר אנפין דמסקנת בעשיה ואהב"ת היא מ"ו של שם חוה של זעיר אנפין דמסקנת ביצירה על ידי אמא שהיא סמך לו ושהרה חוא ה' עלאה של שם חוה דמסקנת בבריאה נקודש חוא עולם האצילו' שהפרסא חשת היא סבורלת בין בריא' לאצילות ה"א הסרירה שבין קב"ו שבי בנה אלף ה"ה יו"ד ה"י והיעשרה אהיה עם ר' אותיות השורש נקראת סהרה וכן כולם והוא סוכרת שמסיים כאן סדרינה אחת וסתחילה אחרת מאחר שיש הבדל אחשרש ביניהם • וקל הוא להבין • יעולם האין סוף הוא עולם קודש קדשים • כי באצילות אינו והיתי אור אינו ונרמיה הר בהן כאשר פירשתי בעולם התוהו • ועוד אבאר את הענין בסקופו כשהר הסרגלא לקיים מה שנאס' מהברילה הפרוכת הזאת לכם בין הקודש ובין קודש הקדשי' והזור לעניינו שבין העולם האצילות ובין עולם הבריאה יש פרסא אחת ואותה הפרסה היא נקראת סרגלא כלשון חזוהר של הוספתא דפרשת יתרו שהר נדול דף ס"א עמוד ב' על פסוק וכור את יום השבת לקדשו והיא הסרסא נדולת כאר בסקופו אפרשנ' בסיינתא דשפייא ושמה נם בספר נן הסלך אשר הוא פירוש על הזוהר בפרשת יתרו אשר שם פקופו • ונתת הפיסת הסאצית הנקראת סרגלא היא ראש הבריאה ושם סבר אמא הסקבוצת בבריאה יש שם אחיה פשוט ונם השעה שמות אחרים של אחיה שהם בהכפה בינה דעת והסר נבורה סאצית ונצח הוד יסוד •

שעל כל עולם הבריאה ואלו העשרה אחיה הסקדשים עליו לסנין דר"ו אלה ישבו אבותיו בסצרים דר"ו להיות שהנלות היה בסצי תיקון הנפשית שהוליד אדם הראשון כר חזה בחירקל ער צואר ולהסאירנן לשורש הדברים הואל ואתא לירן בבר ירעת שבהלת רישין נעשה משביקה בהרים ובהר שבכתוב ושבעה חכפות של חכמה שבכתר ושבעה בינות סבינה שבכתר שאלו הם הנקראים תלת רישין שנתקנו אחר כך בעולם התיקון נם צא כרי לעשות תיקון הזעיר כל אחר מהשלשה ראשונות של כתר לקנדל תיקון ולחזיה שכל אחר מאלו הנ' ראשונות של ספירות וכן כולם כולאים מעצר נמצאו שהם שבעים לכל אחר כי לכל אחר היו שבעים סדרינות הנללות ושלשה פעמים שבעים עולם ד"ו וכמו שהתרץ בכיכול אלו השלשה ד"ו ספירות כרי לחתקן כי שנת בי ספירה נלמה חיו ד"ו שנה כסצרים כי נלות סצרי הוא בראש בנורת בסור סצרים חוא סור סצרים העליונים וכן פרעה הוא אוחיות חעורף וסור פנה של אל יכיה וכן נלות בבל שאורת רישא דרהבא • ואז כשחקן אין קוף השלשה ספירות שבהר בסור תלת רישין הנתקן חעולם על סכהו סהוחם המאיון חבירון נתקנו בסקופם • כאשר ידעת נם ישראל שהם נפשנים סצרים הראשון היו צריכים לתקן אותן חנפשות והם הנפשות של דור' הפלנה דיוד הסבול והוצרכו דר"ו שנה ער שנתקנו כמו שהתיקון של תלת רישין נרם תיקון זעיר ונוקבא כן ישראל כאלו הדר"ו שנים נרמו תיקון תורה שבכתב וחורה שבע"פ שהם תיקון זעיר ונוקבא בנודע ותזהר לעניינו ותאיל שאיפא היא רונמת אורך לזה נם כשקנמת כעולם הבריאה לקרא אלו העשרה אחי"ה והם בסנין דר"ו אותיות דלר' תלך ודל' בא הם כן אצילות לבריאה להיחם מעק"ה לעולם הבריאה ומסעק"ה הנאת היא דברת הפרסא חזא עשוי לשני סעמים הטעם הראשון כדי שלא ירד חשפע לחיצונים שלא יפול הנופל סמנו ומגופל היינו חשפע בלוסר שלא יפול הנוסר בהסבולים ונם הנבולים אשר לעולם יורדים סאבא ואמא ולילי דסעקרא דשרי רחו דקליפת נרנים פאזהרו חשפע לילדו בו הסעקרא דשרי שם ודשני שאינו מגיה לקליפות כיצד בבריאת שלולי זרע רחו סקיבין אל הבריאת וסספר הסעקרא דשרי אשר אסרתי אליהם דוקא אשר אסרתי שהם עשרת הדברות כלל והסעקרא חזה אשר אסרתי שהם עשרת אסרת והשעת סהם מלאש אפיהם שסם נחכבדת

ביצה דעת הנ"ח נצח הוד יסוד והם קס"א קס"ב קנ"ב קס"ו קנ"ו וכתר יש שם אחיה פשוט כזה אהי"ה ובחכמה קס"א כזה אל"ף ה"י ו"ו ה"י וכבינה קנ"א כזה אל"ף ה"ח יו"ד ה"ה כדרך קמ"נ כזה אלף ה"א יו"ד ה"א • ובחסר יש שם העולה קס"ו כזה אלף ה"א יו"ד ה"ח ונבנורה יש שם אחיה העולה קנ"ב כזה אל"ף ה"י יו"ד ה"א ובח"ת יש שם אחיה העולה קס"ו וחזה קס"ו שני כזה אל"ף ה"ת יו"ד ה"א ובנצח יש שם אחיה העולה קנ"ו שני כזה אלף ת"י יו"ד ה"ח ובחוד יש שם אחיה העולה קנ"ב כזה אלף ה"א וביסוד יש קנ"ו שני כזה אלף ה"י יו"ד ה" והיעשרה אהיה עם ר' אותיות השורש והכולל הרי חוא כסנין סעק"ה וכבר אסרתי לך בדרושיפל' עולם בוצח הוד יסוד של חלכות דאצילות יש שני אלקים העולים עק"ב וכשסתשמשים לספה בעולם הבריאה הם נעשים פלאיים הראשון פלא ביודין העולה שלש מאות ושני אחרים עולה ר' וכבר אסרתי שיש בבריאת חנו עשרה אחיה שהם כדרך אלו השני פילוחים של שם אלקים· כלומר הספפר כלבר כי הם עצמם הם על ראש הבריא' בלבר בסוד סעק"ה שהוא סקף חנ"נ של הבריא' לאותם הכפות שאסרנו למעלה לנת חיו"ר של שריק היא בתוך כלומר בין חשין של אלקים שהוא פנים ובין הריש של אלקים שהוא אחור וכבר ידעת שאמא חשם שלה של חזיה הוא שם ס"נ הוא סקף כל עולם הבריאה • ובסקום זה בלומר בנו הזה אל עולם הבריאה חוא י' ר"ל הספפר של האותיות בלבד שאותיות עצמם הם נרשמים באחרי הבריאה אבל בסקום הזה שהוא בין פלבא למלבא הוא סקום חכנה לניצוצין הקדושה שלא ירדו בהקליפות ולת צריך הסספר הזה של אחותיות שם ס"נ למנע הקליפות לבל ינעו בבריאה ונם כן אימא להיות השורש שלהי היא אוח"ה של שם הזה ובהשפעת ער חוד ונעשית נ' שניה בינה וכשהרזה לספה בבריאה סהשפעת סך' שם כרי להנין על עולם הבריאה הזה שאלו היתה יהרזה הנן כפופה לבסה היו חלקיות נהנין ח"ו סבינה שהיא הנו' של אל תנ"ו היא הנו"ן שהיא תחת הריש ונעשית ח"ו כסו שסבורש בוחר פ' חקה אבל כן לזה הן' היא אריכה והיא יסוד אבא נמצא שנשלמו עתרת אותיות שרי"ן ואז הה' נבורות כללם ן'כתנברים היינו שהפן האות תוא כרי לשבר הקליפות והפן השני הוא כרי להתחזק סנפנים כרי שיהיה להם כח להלחם סבהון ובאותו חכות נולד סמנו שקתים בה כנגד הקליפו' והיינו שרין שנזרין האדם שיכנס בהסב' וז לפני ולפנים אם יאכל פה ונרוך קודם שיכנס נשרין דזעיר שאסרנו שהוא סחלבש כחוכו והיינו ער כתיפיו שהם כנגד עולם הבריאה ואחר כך צריך ללבוש את נופו ולהיות סרכבה לעולם היצירה ששם הוא חיקון זעיר זעיר הוא צורות ו' זנוזרה ו' הוא צורה רוסת והרסה הזה הוא רס"ח כנגר רס"ח איברי הארס ולחיות שרס"ח איברי הארס הם נעשים ששם אלקים ושסם צסרכ"ר שכל אחר סהם יש לון"ך צירופים ארבע אותיות הזהת שהוא השורש הם קב"ר נם צא קב"ר ששם צסר"כר שהוא סוקל לאחבה ולכלי זין כנודע לי שהוא סכוזל נם כן ללכסים והוא יוצא סטוקי פסוקי פרשה ראשונה רבראשית יש קב"ר צירופים ששם אלה"ים עולים כסנין רס"ח ולזה ששם הזה צסרכ"ר הוא נעשה לאחבה ליזעיני סקורו המשמשים בשמות אם כן לזה רס"ח להיות שאחוריים של זעיר שהוא שם ס"ח נרנת בזעיר עצמו הוא ס"ל ש יש בעולם היצירה נם כן שם העולה ס"ל שהוא אחוריים של ס"ל ורס"ח עולים כסנין תשס"ל שהוא הסלבוש של עולם היצירה ועולם היצירה שהוא עולם חנוך הוא דיוקנו של זעיר וא"ו והיינו רס"ח והוא הסלבוש של השכל אם כן צריך לבעל נפש העוסק בהחכנה הזאת שיהיה בזוהר הנוף שלו חשרס"ח איבריו הם סרכבה לסלבוש חשס"ל שכן השכל עולה בסנין כלבו"ש וכצאתי כתוב שיש בסלבוש הזה שע"ת נותנים וכן הוא בנשסטרא סיני צבנ"ש ואחריך שרין אחר שצריך חיזרד בסרכבה ובשעור קוסת להזדרך בו שהוא צריך לכתן שצ"ש השרין והיינו חשין שהוא אלהים דיוקן כמו שאסרנו והרי"ש שהוא אל"הים סרובץ והם חסבה אותיות שלי שם אלהים ואלו תחבשה אאזרינה סדים נולדון החסשרת דאזרינה

סנעמן

שער רישא דזעיר אנפין

דא קב"ה אסלי לה ואשקי לה בשקיו דנשיקא עמיקא · הוא יסוד אמא עלאה המשיב שפע כיסוד עינא פקיחא וחם הרין סותין וחדין עטרין היורדים בכל יום לו ולה בספר תפילין של יד הם מאירים לה בספור שמאול ותתא לראשי ותפלין דרישא הם דילידה כאשר ביארתי בסקופו ולכן אחור שם ואשתלים סכל סמרין מאורזן המותן ובנה קומתה כגודע כפרקי הקודקים קרין בא יבוא ברעה כגן ההוא שליפו וברכאן וקדושין דאשת מסקופו בקרביהא הלך לך ובכה על חוכיהון דישראל נדחה מסקופו העליון למשפ בסקופו הרע נוטר על חסוך או שוח בשוה ומסוכים כד תב בא יבוא ברוה וזהו פור נובר משא של נשוא הסבור על חיוך הקודש ריציחה בשעה שמשא הכבוד מכניד עליהם בעת רעוה שגזורה למפשה בפור וחרד פלאים בעין הרור · לפיכך נחר דינור הנמשך מזיעתן של חיות הקודש מכת נובר משא יחול על ראש רשעים תנורים לתן כן אמנם בעת רצון הוא נחשא את נחשאיו ואין לחיות עמל וניעה והוא פתוק ברכש לפירוש דברי המאמר של חז"ל בפסכת חגיגה פרק אין דורשין משמע חכם ויוסף לקח · ואומר שם בקוף המאמר דזוהר שיר השירים שבח של יסי שלמה המלך ע"ה ו"ל בשעתא דבני שלמה בי מקדשא ואשתלים עלמא תחאה בגוונא דעלמא עילאה ר"ל זוון ג"א ובוקיה היו אנפין באנפין כמו זוון אבא ואמא תירדי ולא פסק ישראל כלתו דהוו זכאין ואפתלקו בכסת דדינין עילאין סוד החיכל שפכנו נתנב בשמותם בדין אפתלק בהדיי דיקרא בהדווה בכסת תדוק בכסה עילויי וכדין שיר השירים אשר לשלמה סליקו בחדווא ונהירו בחדווא עלמין כלהו בחדווה וחכוראא שיר לקב"ה השירי' לעילאין נתתאין אשר לשלמא חכוראא הדא דעלמין כולהו בחדוה לסלכא דשלכא כלא דיליה וכל זה הוא בסור חזוזג שחקן שלמה המלך ע"ה לזעיר ונוקבא שהיו פנים בפנים בצביונם ובקומתם וקיומא סידרא באשלמותא ולחיות כי היא נקראת עץ הדעת טוב ורע בבכסת סקומות כי היא כוללת י"ד עתים טובים ורעים שהם י"ד יסים שהלבנה במילואה י"ד יסים בחסרונה והיא פושלת על כלם וק לחם שאנס' ומלכותו בקל פשלה לכן שלמה המלך ע"ה פשל גם כן ברעים וטובי כמו שזרשו רז"ל על פסוק וישב שלמה על כסא י' למלך פת הקב"ה פולך על העליונים והתחתונים אף שלמה המלך ע"ה כלך על העליונים וגל התחתונים ואפילו שדים ורוחין ולילין היו פשועבדים לו כי כשנו היתה הסיבה קיימא באשלמותה והסוב נכר על הרע ונסתקן ואפילו האבנים נדולות חביאו הרוחות לבנין ב"ה וגם הם היו מסיעים בכנייני כאשר הוא בסדר שיר השירי' רבה אבל אחר חטאו שריא סיהר לאתפנסא שאנכר וישע שלמה הרע בעיני י' ונפלטו פתחא ידו ולא עברוהו כגראה מסעשה דאשפרזי סלבא דשידי · ואדרבא הוא היה מתירא מהם פאור שנאכר הנה פפתו שלשלכה ששים נבורים סבי כ לה סנבורי ישראל כפתי כלילות ועוד נרבר מכנו בסקופו כסייעתא דשמיא קב"ה ושכינתיה יתברך י' לעולם אמן ואמן :

פרק לח

עוד נרבר בענין השערות של זעיר שנזכרים בפסוק קומתיו תלתלים שחורות כעורב נאבר על זעיר שבאים לו מכח עשר אלהים כ' פעמים יסין. ושבאל עולה תל"תל והם באים מאיסא מהם משים שערי בינה כיהם חמש אותיות של עשר שמות אלהים מסורי"ם הקדושני כללם תלתלי"ם והם הנבנסים מאבא בזעיר וזעזרים אחר שירדו לעלמא דתק הראש תורי זה רינא כריא שכבר היו מתתלתן וער סופן דין בסור הקמנות ועוד שהן עתה בסור אור תחר והריא שהאדום נעשה שחור וזהו כפל דשינין של אדום ושחור חרין נוזנין וכתיב כית כי תצא למלחמה על אויביך תתנו י' אלחיך בידך והכוונה הוא שבאדמו שיהיו חת' אלהים יסיניים כוללים חמשה אלהים שמאלים לבטל הנבורות נגד האויב וישלטו כו כל הדינים : והרי סלה כי ואות ת"ו של תצ"א עולה ח"ל בגימטריא חמשה אלהים · וצ"א הוא שאורית כלה תצא בגימטריא יאהדונה"י ועולה גם כן בסנין י' אלהיך שבסוסף הוה סם הכולל שהוא שם היחוד של ז"ן לשמור מחנות ישראל מן הקליפות לפיכך בהיכלל היסיניים עם חשמאליים :

והשמאליים לא היו נראים ועולים בשם אלא היסיניים או מחנות הרחמים נובר דהיינו דין סמותק להבות האויב דהיינו הקליפות והוה סור הפסוק יסינך י' נאדירי בבח יסינך י' חדעך אויב והוה סור שאחז"ל בל סכה ומבה היתה של חמש סכות של אבינו אלהים היא משם נמשך מכות פרעה במצרי' ועל הים לקו חמשי' ומאתים מכות כי חמשים הוא סור עשר אלהים הנזכרים יסיניים ושמאליים אשר יש בהם חמשים ומאתים אותיות ומאתים הוא שם אלהים ברבוען העולה מאתים בזה א' ל"א ל"ה אל"ף אי אלהי"ם וכן כל החשבונות אשר שם הם משם אלהים שהיה יעשה בהם נקמה כאשר אנאר בפסוקו בס"ייעתא דקב"ה ושכינת"ה יצא לנו סנדון דיוק שאלהים השמאליים הם בכל יראה רק הימיניים וראיה לזה רשומת של תפילין של ראש שהן שחורות ביעורב וחסיבית היא יותר ארוכה מן השמאלית :

פרק לט

עוד נדרש בפסוק קומתיו תלתלים שחורות כעורב כתענבר על זעיר עשר שמות אלהים שהכתוב לסמלה סיחדים שער ראשו בסור הדין סתלי לכן הנתים של תפילין ונם השי"ן שחורה · ואומר שחורות כעורב דיוסה לעורב שהיא קליפה שחורה דהם כעורב אכזרי אבל אינה קליפה מפש ח"ן וכן כתיב היה י' כאוב ולא אויב מפש וכל שכן שישחיתו שערותיו בקרורתא דעפרא שאו היא שיעת דין נסור כרתי כפר ברית סנוחה והוא בפעם כל דבר סתנבר כנגד הרוצה לכפלו כי בהאי חיום בפש שקר ארוך על ראשו דזעיר וסמתיק דיניו ומלבן ראשו תרע שכן בני עורב אשר יקראו אל לבנים והוא רמז לסיתוק הדינין הקשין · והעורב עצמו רומז לוקני סארץ שב"ן שמזקינים מטפשים ושחורים כי השכחה הטפשות באה מצד הדין וסתנבר מאור בעת וקרתו אבל הת"ח מתנאים דזעיר אנפין הוא הנקרא רצונה שעליין נאסר נעיר הייתי נם וקנתי לשבח שלא נזקו וריכי שפע סרחם בו כי סחם באת הזבידה בסוד מרעו שבקש לחם חוא ני' תכדו נ' הויה וכל זמן דיתם נעפא בחם כי שפע אויך סתרבה בהם ·

וכשלו יל"ינו סמור שערות ארך הסלבנים שערות זעיר אנפין' וזהו סוד הידוע להעוסקים בחכמה האת שאין השחורות בקוצוותיו של זעיר קושי הדין אלא לקות הדין כאסרס ז"ל ראשי שהוי חוא אלא שלקה ואין בו כח הדין הראשון בהיותו אדום שהדי הדינים הקשים אדומים הם אלא לקו ונחלקו ליסין ולשמאל על ידי שערות אויך אבל שיער נוקבא חוא אדום מפש ואדומים יותר משערות זעיר שהיא מחוקה בנבורות הרבה ורמז לאותך שיערה בסור הציצית שאין לחם שיעור לסעלה לוקחין נם בן חוש אויך לכריכה הציצית שאחרי נמר תיקונו עיקר יעיקר באחד על חביריו לרמוז להתפשטות שיערה אלא שאינו כל כך עשוי תלתלים כרבוי עיקר השער כמו של זעיר וחנה זעיר להיות שאויך דוזא קרוב אצלו ושערותיו סניעי' אל שערות זעיר סלכן את שערותיו אבל שערו של אויך אינו סניע לראש נוקבא אלא שהוא רחוק סיניקו ואין זה לקות השער כבחי שישחירו שערותיו אלא נעשים כעוף התכלת שחוא כסלת חכל החסנא לצלן ולכן כל הנועים הם סוכים לחלום חוין סתכלת שהוא רמז שנאח לו סדת הדין לבלותו ולשרשו מן העולם או סמנו או נבין לחכיא כרמיזא אבל יש תכלת אחר שהוא סוד שמות סתרנלא שיש על רגליה והוא התכלת שחיו פורסין על חמשכן והוא סוד השבעה סרנלאין הנזכרים בספר חזוהר פרשת יתרו וכנגדם שופרי החוסות שהם שופרים באיזה סקום יבנסו ויזדבקו עסה חקליפות והוא התכלת שבציצית שהם נים עיניהם מפנו ויראים ליגע בו והסלאבים שבמשכן נקראים שוכרי סכאוות הסרכב' לבל יקרבו אליהם הקליפות שנאסר על חוסותיך ירושלים העקרתי שופרים והשם שעופרים התבל"ת על רגליה כי ברגליה פתבכים הקליפות יותר שב' רגליה יורדות סות ונאסר וחצתי ארת רגלי איכבה אפנעם וכ' ישיעו"ה הם כגלו' שכינת עכהם שב' עפו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו אורך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי והוא בעצמו הסעם של הפסוק שישו אתת פשוש כל הסתאבלים עליה ירצות בוא כאחר שחוא עפי בצרה ומצער

וכציר עמהן על זה ומזכה על הרבן ביתו ועל נלות שכינה בזוהרי
אראשו כישועתי כי פלתני שדיבר עמנו בצורות ציבור יזכה לראות
בנחמת ציבור ׃ ולעתיד לבוא יקוים הפסוק והתגדלתי
והתקדשתי והודעתי לעיני עמים רבים שהם שלשה מוחי ועיר
יזוז למקומם כי עין בעין יראו בשוב ה׳ ציון וראו כל בשר יחדיו
כי פי ה׳ דבר יהבדך ה׳ לעולם אמן ואמן ׃

פרק מ

כוך השערות הם רחבים לסור הצינית שש טפח ח׳ תופח
כי הם באים מן מוחין של קפנות שהם שמות אלהים
כי כיסוד אבא יש בו ב׳ אלהים שהם ר׳ וכן ביסוד ביעה יש בו ד
שהם אלהים שון ארבע וכנגדם יהוה שמונה תושפ״ח וזן ארבע
פותין מבד אבא ויש כשערות זעיר אנפין שלש
בחינות הם קדנים ססדות הדעת והן קדושתיו תלתלים כי קדוש
הם ת׳ אלהים יש״ים וה׳ שמאליים ח׳ דחסדים זה׳ דגבורה והם
דקפנות מהם בוכסדריא חל״ה וקם חמשים אותיותיהם הכל
כאשר לכל בינסדריא תלתל״ם ברם ידשאו זה בסוד פעמים והנה
עשרה אלו הם ברעת ונקראים קדושתיו תלתלים והם קדנין דשערי
דזעיר אנפין והביטים הם מסדות הבינה והשערות ססדות והחכמה
דילה מהשערות ואביטין וקדנין שאמרנו חבי פירושם שערות הם
קדנים שבתוי האוד לדידיה ניסן הם יותר ארוכים ומציניהם שד
רישא דנקודא מכח הכפישה יצאות האורה מהמוחין דילה חיינו
תפילין של יד ובל קדן שהוא חבילות חבילות של ניסן יש בו ש״ן
ניסן מקושרים בכל קדן וקדן ד״א בפנין שפים כי יזעיר נקרא
שמים ומציעל עד תשבוה שהוא שד ראש נוקביה להאיר לה ובבר
אמרנו בשעך ארך אנפין שאורך יש לו שערות ניסן וקדנין כי
פצר האגים יש בשעך הקדקד תליסר ניסן דמציחיו מתפשפים
תליסר תקוני דקנא ואלו הניסן של צד תפנים נקראים שציירו
מהם ומחדתך דגלגלתא מצד אחור יש מספר רב של קוני
דשערי מציעין עד דישי כתפין דזעיר לכפות תעדף דזעיר
כדפרישנו וכל קדן וקדן יש בו ח״י ניסן בפנין קדוש ואלו תניסן
נמשכין עד מקום ראש זעיר אנפין בפנין תופים ארוכים וכשזעיר
אותו האוד הגדול מכח מאוריו של זעיר אנפין בראשו שהוא
מלביש את ארך ספבורו ולבשה ומציא הארבעה גדילים של
תפילין להוץ בנגד הפנים מן האורה המוחין והכל מבה הכאורה
השערות שמכה מאוריו בפוחין מאותו האורה פ״ז מאורות הכתיבים
ואלו קוני דשערי דארך אנפין שאמרנו הזורדין עד ראש זעיר
אנפין וקוני דשערי דזעיר אנפין יורדין עד ראש נוקבי׳ להאיר לה
כי השערות שהם בראש בנגד הסות והן מבפנים והן יוצאים לחוץ
והן מבוץ דאורה שיוצאים מהם האורה גדולה חוצ בינוה הרשבי
באומרו ציץ רכזהא ציצית נוקבא לרכה למת שאמרנו דשערי
דארך אנפין יורדים לזעיר אנפין וציצית הוא לשון שיר שנאמר
ויקחני בציצית ראשי ׃ והם מסם השערות זכר תקוביה ונץ הוא
מה שיבוא מגלם תכסת ׃ ציצית הוא מה שיבוא מגלם בינה
מהשערות של תכסת ובינה הם שניהם בתוך זעיר ומה שיקח זעיר
לעצמו נקרא ציץ כי משם ניעשים שערות ראשו ׃ ומה שיקח
לנוקבא נקרא ציצית אם כן תפלת שאנו מתפללים בו הוא רמז
לזעיר דהיינו לאור התקוף שלו שהוא סוד המלת ובא משלשת
מקפין מן ארך אנפין יצא דרך השערות ומקף ומגלם תכסת
ומגלם בינה נמצא שמקף זעיר אנפין הוא סוד המלת שהוא
ארון מכל ומסקיפין כולם ונזעיר על זה כי פלי״ת ניכפרי״א ואו״ר
מק״ף לפיכך כשאנו מתפללים בפלית ומניחים בו הציצית לצד
שבאל פשם תשכינה שמאירים לה והוא אור השערות והציניהם
שלה וכבר ידעת שהשערות של ארך הם ביעבר נקי לבן ומבלי
שכן תשלשה עשר תיקוני דקנא והוו שאכר חבתוב ויתיק יוסף
יתיב לבושה כתלג חיור ושער ראשה כעמר נקי ואומר בארי״א
רבא תאנא כלהו שערי בין דרישא בין דריקנא בלהו חורי״א
כתלגא ודזעיר אנפין השערות שלו שחורות בסו שאומר הכתוב
קוצותיו תלתלים שחורות כעורב וכשיצאני׳ יורדים שערות אריך
ומתיעבים ומסתבכים בשערי דזעיר ניעשה כעין כנר ותליר״ת
ומליבנים אותם ונקבית דזעיר אנפין השערות שלה אדומים
כארמון כסור פרח אדומה והם אורוכים יותר משל זעיר אנפין
כמו באשה בביכול השערות שלה הם יותר ארוכות משל הזכר
ובבר ניתן רשות לעשות כשל שנאמר ומכשרי אחנה אות ומסגם
אש״ל ״אדומים שהורים ״לבנים והו שאומר תפסוק ויפע אשל
בבאר שבע כי סדת אברהם היא מדת החסד תמצחנחורה ארז
תשערות ואברהם אבינו עליו השלום הדה נופע תמיתוק הזה ער
באר שבע שהיא מל״כות המקבלת משבע ספירותיה שלו זעיר
אנפין וארך אנפין הוא והמלבן השערות כי הוא וסרותיו הם תסר
גדול ועליו נאמר כי גדול מעל עכי״ם תסרך כי זעיר תנקבא
שהם עליו הוא החסר תגדל של התרין סולין תלתליהם ומניניהם
על ראשו מספפ וכן הוא אומר בזוהר חדש פרשת וישבע יהוה דף
ע״א עמוד ב׳ וזה לשונו בנין רכל יהוה וארסלה׳ קיימין בסקרוניה
דמסטרון דקיטנא לדיוקא באינון שבעין מנהדרין בהיכל׳ דזכותא
דיינין דדינין דעלמא בר מהלת דאינון בני חי ומזוני יעל זע״ה
אמרו דבוחינו ד׳ל בני חי ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא אלא
כמולא תליא מלתא הם המניעים על ראש ויעי אנפין וכלתו
בקראי כתיב בני בניו ותתפלל תנת על ה׳ על דייקו לעלא לעילא
אתרא דמזלא עלאת של אריך אנפין וכן הוא בפרשת שמות ואהר
גדול דף כ׳ עמוד ב׳ עלה כ׳ כתופה הת לשינו אשוריכם ישראל
דרעי על כל מים כפפרא דרב״ם יבא מבא הכי אמר כתיב בגזירת
עירין מת נמיא וכמאמר קדישין שאלתא כלל דינין דהאי עלמא
ובל גזירין וכל שאלתין כלהו קימי בתר חיכלא ורחמן ב״ם וה׳
סנהדרין מציעין בדינין דעלמא והנה נשיא עליהו שכללם ע״כ
בנגר שם ע״ב כפתי כי מוהים דוידך מין והחוה היכלא איקרי
היכלא דזכותא בנין דכר דיינין דינא כהמפין בוכותא דבר נש
בקדפ׳תא דלאו הכי בההוא דרגא דההוא ספרא אחרא דחסן
איהו אחר דאקרי חובת בנין דכל עוברוי דההוא אתר דתשא אשת
זנונים לאו איהו אלא למהמכא בהובה לסלשן קבורא מהאי
אינן דהיכלא דזכותא אקרון מ״ם מחוקים מים צלולים הוא סור
מים זכים שהוא כשר בבדיקת תבהמה אבל אינן דהיכלא דחובת
אקרון מי״ן כריירין בסור ולא יכלו לשחות מים מסחת כי מרכם
הסה על בן ה״ז אלא ספר״ת שפה ניספרא ב׳ פעמים ק״ך אלהים
יסין דשמאל ב״ם ס״ר שנאמר ומציא אני פ״ר מסחת את האשת
ויקם חכשה אותיות״ אלהים עולים סר״ת טאלו הם בדי סרדין
תלתלים בינקבד שבניהם ואותם המים נקראים גם כן מים
המארי״ם של הסוחה לצבות בפן ולנגול ידך והכנא לי לשתי
בההוא היכלא דזכותא לא קיימין אלין תלת בני חי ומזוני ולאחן
בההוא אתר דאקרי חובת לאו בסים סחיקין ותלילין ולאו בסים
סרירין תלילין ולאו בסים כרירין מלסמין ויעל דא ישראל ודעי על
כל סים ׃ ודאא קדישא דאולידו על כל סים איהו תליא לי״א
נבון ודאא דבלהו אלא לעילא ׃ במזלא קדישא תליא מלתא
על כל סים איהו משלחי דנל השר והחמור דלא איה לחן בההוא
בסרא בישא ואינם סתיאים חולדות מאלו השנים הם ושלוה
כמו האומות עולם ׃ ומשדדין מיניהו כל תולקן בישין ומתדבקין
בההוא ספרא סבא ׃ דכל קדושן עילאין שנאמר התקדשתם
והייתם קדושים כי קדוש אני והו סוד ויהנם של תלמידי חכמים
מליל שבת לליל שבת שנאמר כו אז תתענג על ה׳ ויהן לך
משאלות לכך שתזכה לבנים חנונים והחו על ה׳ במזלא קדישא
אשר הוא על ה׳ שהוא זעיר אנפין והכי איהו בפרשת יתרו דף
ס׳ עמוד א׳ עלה א׳ תת לשונו אמר רבי אלייעזר לאבוי אלין
סעודתי הך מתחקנן אמר ליה לילא רשבתא כתיב והרכבתיך
בבמותי ארץ בסור התוכ המבוחה כלשון רביבה על במותי ארץ ד״ל
כי כשבת הם עולים אל סקרא קדוש והם במקום אבא ואמא
ואבא נקרא קדוש והאבות הם קוראים ומזניהם הבנים לאבות
עמהם ואחיו זכן ארץ החיים היא חשכינה הקדושה על
במותיהן ותליהיי גדולה יש לה במקום קדוש זכל
דהמחוזק באחיהו פעם מתיא בנין דמעלי כי באחיהו
זכן אין מקלא כמאבי מרמה רק מאזני צדק יהי למכין ולכן
נאמר ומרכבתיך על במתי ארץ ׃ אבל על כל פנים צדק
כתנה גדולה להתיא נשמות קרוח והו אומרו ביה בלילי״א
כתברכא בסרוניתא ׃ זבלהו חקל הפותן וחכתברכא פתוחה

טבתותי וכחרו כאשר חפצתי ומתזיקים בכריתי זנתתי להם בביתי
ובחומותי יד ושם טוב שם מבנים ומבנות אתן לו אשר לא יכרת
כאי קא סיידי׳ אכר ליה קפוסקאה בהדרך בטיפסא ר׳ל אותו
רבי יוראי היה סיעד קפוסקא ורכב על החומר והיה מנהינו
כרחן ובכה אותו ולילך כרצונו והוא לכון אזנו לשמוע כוורות
מרבי שבעון בן יוחי כאשה בטבטת הגיעה פרק אין רודשין ירד
רבי יהונן בן זכאי ע״ה סעל החמור ורדש במעשה מרכבת ל״כן
אמר ליאתה עוסק ושרור בחסדך ורצית לעסוק ברזין דאוריית׳
לכן קשור חמורך בתגריה שלך ותהית מן החמור וילך אחריך ׳
רסלה דאורייתא כעי׳ צותוא לבן אסר ליה או אפני לאתורך חיל
אנתראי ותבוך לבך או תקשרנו בעניך האילן ׳ אסר ליה כניעית
רסר עבירנא אוחא ובתריה רסר אסתבל בשכינתא א״ל סלרז
דא הא אוקמו׳ חבריא ולא פרשו סלה כה אסר ר׳ לכריסים סאן
פריסים אליו אינן חבריא רמשתרלי באורייתא וסמרסי גרסייתו
כל שיתא ימים רשבתא ׳ ולעאן באורייתא ׳ וכלילה רשבתא
מזרני נרסייתו כוונא דלהון משום ריריני ראי עלאה בש״ע״א
רמסרוניתא אזרוניות למלכא ׳ ואינן חבריא ריריני ראי א׳
סכוונין לבא לסתכזנותא רסאריהן וסתברכאן באיבא רסניריהן
בההוא לילא וראי והוא רכתיב אשר ישמרו כמא ראת אסר ואביו
שמרא הרבר ׳ והו סור הפסוק ושמרו בני ישראל את השבת
לישות את השב׳ לדורות״ם דייקא כי אות היא ביני וביך בני ישרא׳
ויכור ברית קודש תוא נקרא אות בעבא ריליה ראמריהן ולא
ר׳ דות בני ישראל הקרושים ׳ ואקרון קריס״ם וראי בנין לתכאת
לשבתא לאשבתא ריעא רמאריהן ׳ רכתיב וכחרו באשר
תפצתי סתם ׳ סאי באשר תפצתי זוונא רסברוניתא וסחזיקם
בבריתי ׳ כל אחר בבריתי סתם ׳ זכאה חולקיה מאן דאתקרש
בקרושה ראי וירע ורא ראי ׳ תא חזי כתיב ששת ימים תעבוד
ועשית כל מלאכתיך ויום השביעי שבת ליי׳ אלהיך כל מלאכתיך
באיכון שיתא יומי ׳ עכירתיהו רבני נשא ; ובכין כך תאי סלה
דלא סדזוני תבריא כר נוסבא ולא ישתכח סעכיר תיתו דבני
נשא אלא עכירתיה דקב״ה וכתי עכירתיה זוונא רסברוניתא ׳
ובכין כך תבריי סתקדש בקרושה דסאריהן וסכוונ׳ לבייהו כירוץ
לבו וכאשר נבאר בסקומו בסור תיקון זוהר לילי שבת בסיעורא
רקב״ת ושפיכתית ׳ ואם יבוקו לביהון נפקי מגייתו בני רסבלי
בני דלא סטאן לימינא ולשמאלא בנין רסלכא ומסרוניתא ׳
ובכין כך ראה דסלא כתיב בנים אתם ליי׳ אלהיכם ׳ ליי׳ אלהיכם
וראי ׳ בנין אלין דאקרון בנין ליה ׳ בנין למלכא ולמסרוניתא
והא רעתיהו דחבריא ריעין ראי ברא מתרבקין ובכין כך
אקרון בנין לקב״ה ׳ והני אינון רעלמא מתקיימא בניניהו וכך
סלין עלמא בדינא ׳ אסתבל קב״ה באלין בנוי ורחים עלמא
ועל ראי כתיב כלת ירושלם ׳ ורא אמת ודאי ׳ מהו אמת עזקא
קדישא שלמתא בסא ואת אסף תתן אמת ליעקב ׳ אמת ראי
קב״ה ובלא הר ובנין כן ירין אמת ודאי ׳ אסר ליה רבי
יוראי כריך רחמנא רשדרני הבא ׳ כריך רחמנא ראי סלה ראי
שמינא סמוכך בכת רבי יוראי אסר ליה ר״ש אסאי קאמרית
אסר ליה אסינא דוד לאילן כני עלמא ראוחרוהו בקיריי ׳ ולא
ירעי ולא ססתכלי רשב לון ולא אסתבריאו יי לעלמא כר יסוף
סר סניא רסאן יכיל לגלאות הדין יסא ינדע ליכון וסאין יסתכל
באוחרי דאורייתא ׳ אסר ליה תייך ליה עלמא אלא אינון חבריא
רמשתדלי באורייתא ודידהו סתיסו דאורייתא וראי יקשוט נזוו
חבריא על יקא ראריא דסתכלין אוחרייתא ׳ ולא ירעין כין סינא
ושמא ולא אינון בכעריי ראות לסעבד בהו דינא אפילו ביום
הכיפורים ועל בנייהו כתוב בני זונים תסה בני ננים ממש אסר
ליה רבי אסי קרא בעי לאחושב׳ באוחרוי כתיב ונתתי להם בביתי
ובחומותי יד ושם ׳ טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן לו אתן
להם מבעי ליה סהו אתן לו אסר ליה תא חזי ונתתי להם בביתי
סהו ביתי בסא ראת אסר בכל ביתי נאמן הוא ׳ שמא רקב״ה
אקרי בית שע תפארת אנם לשבת בית רהינו היכל ובית לדירת
הנשמה ובחומותי כסה ראת אכר על חומותיך ירושלים הפקרתי
שומרים ׳ ירושלים כלוסר דישלמון נשמתין קדישין סרוסרא
רא רהינו ירושלים שלם עלת שפליאה דירת הנשמות קדושו׳
וההוא י״ר ר״ל חולק כאשלמיתא סב כליא מבנין ומבנן שהם
בנות שם עולם אתן לו להההוא חולק שלים אשר לא יכרת לדרי
דרין מההוא קליפה וגוה הנקרא שקלא שלא ימותו קמנים על
ידי לילית רתכנא לעלין ותיכות לא יבר״ת הוא שם אכתריא ל׳
השלם בעקרו רכריאה רתיינו כתר הבריאה הנקראת קודש
הקדשים תהו שראה רבי ישמעאל בן אלישע בהן גדול הנזכר
במסכת ברכות ראיתי אכתריאל יה ידו״ר צבאות ישב על כסא
רם ונשא והיא הספה של לילה שסוורונים בו קב״ת ושבינתיה
וסמנה יוצאים נשמות קדושים וסלת אש״ר לא יבר״ת דייקא בי
אש״ר נאסר עליה מאש״ר שסנ״א לה״ם והוא יהן מערתי סל״ך
זעיר אנפין כי מיערנין דילה כאים סמזלא קרישא חנקא אהיה
אש״ר אהיה והיסוכו רא״ש האצילות אשר אהיה זמין אנא לאולר׳
והם אותן המזלות היוצא מהם נשמות שג׳ ותתפלל תנה על יהור
רהיינו על זעיר אנפין רבר אחר אתן לו לההוא דירין רוא רסלת
ויחבונין בההוא רבעי לבוונא ובל אלו תבוונות אבאר בסקומו
בס״יעתא דקב״ה ושבינתיה בשיער תיקון שבת ׳ וכן ישעיהו הנביא
ע״ה ראה בני ירוו שתיה דור פרוץ בנין דלא סעלי ביע״ה דבל
מכת זה שלא ירעו לכין בהזוון לקרש עצמם בכוונת הראוי לכן
למר אותם הכוונות הראויה לזה הענין והולידו כנים קדושים ׳
וקראם על שסו כראיתא בזוהר פרש׳ וילך דף קל״ת רבי שבעון
פתח סכנף הארץ זמירות שמיענו צבי לצדיק ו לן לבני נשא
לאינון דלא משגיחין ולא משתדלין ביקרא דמאריהן ולא
מסתכלין בקרושה יעלאה לאתקרשא בהאי יעלמא לסתי קריסין
בעלמא ראתי סכנף הארץ ראסוחא עלא קרישא בסור נקיבה
הסוכב נגר ויסוד שלה מלבשת יסוד ריליה וסזה יוצא לבוש לכל
צדיק ודדיק והוא לבוש ונסירו לנשמתא שג׳ בכנרו בה והוא שם
אלו״ה והוא בכוונא קרישא עולת ס״ב בגגר השם ס״ב שרהוא
בו קרוץ הנקראים בנפי השכינה והם נפלים ביצירה ויש חדר
לבעלת הנקרא גם בן נוף וסבכין יכין וזמירות שמענו בכא ראת
אסר נותן זמירות בלילת זמירות תושבחין דבנסת ישראל קמי
קב״ה בלילת בנלוסא בזמנא ראיתי אזוזונא ושבחא לשבח׳ לית
לקב״ת בלילה בנלוסא בלילה בזמנא ראיתי אזרוניות ושתעשע
עם קב״ת בגן ערן ואיסתי סמלונת בלילי ואילך וכרין זמירות
בלילת תושבחין וזמירות בר״א לא תאמור ובתיב זסיר עריצים
ינשא׳ אעקרוהא מאחריהו בל אינון תקיפין דהא בר ענייל בלילא
בכמה צריצים גרירי גיסוסין שביתין בעלמא אולין ושפיין בעלמא
לקפרנא ׳ סמלונת בלילא ואילך אתער רוחא הרא מסטרא
רצפון על ידי נבריאל הסקבל סיהוק מאמא עלאה הנקראת עפון
שג׳ סת דבר סובך אשר עפון לישראל והם אותיו סנעפר הנסתקים
נגקראים סישרים אשבוך לאסוקי יעות הרץ וגם הרין שהוא למס׳
מאמא עלאה הסקבלנו בכמא הנשפוך ונקראת עלה הבא ואותם
הרינין שהם למסתן אינם אותבים לישראל רק אם נסתקים ע״י
אורות אסא עלאה בראיתא בזוהר שיר השירים על פסוק פישרים
אחנוך ובמסכת סנהלין שבתות ותורו ויסרס פי׳ אם יש דור צריק
אז סאיר הסיתוק למסת ואז ישראל ובל העולמות הם בסנוהר
בין שעל ידיה הם פשינים אור ארץ אנפין והיסתוקהוה נקרא
כלי נוסת צופים שג׳ סתוקים סנסבא ונוסת צופ״ם וזהו כור אסרם
ז״ל ששהרב בית הסקרש נגלת נוסת צופי הם ינו דאסרינן בנסר׳
שם סנעשך צופי״ם אסרום והם סחיתרים קירוש השם בכל יום
בכח ובסוגל העומרי׳ בהיבל אהב״ה ותראה אחה סטיעין בסוד
יפה רברי הכסיגו ז״ל בכל מקום רק שאין אנו יכולים ליחד
לסוף רעתם אם לא על ידי הופעת רוה הקודש ספרום שבאם׳ ער
ישרת עליגו רוח מסרום כי מרום הוא סור אליהו תנביא זכור
לשום הוא מרלפון דעשית הנקראת קרו״ם ויצירת נקרא שם׳ם
בסוד זעיר הסקטן שם כי כל הופעת רוח הקודש עתה הוא על
ירו אליהו בהנא רבא ותהו אסרו בתנא רבי אליהו על פסוק ורוח
אלהים מרחפת על פני המים על הראשיים אליו תנא רבי אליהו
לא נסנע רוח אלהים חיים פישראל על ידי אליהו זכור לטוב
אף אחר תורבן הבית לא פסקה שכך נגזרה גזירה סלמעלה ואם
אינו בסדינה זו תוא במדינה אחרת בהכתיר והעלם שפעזהו שלא
יהנלח רזיו וזוהרותיו ׳ אבל האר״י זל״ח הזה מגלה טורותיו בצוני
הלך

שער רישא דועיר אנפין

פאר על מרת דינו של הקב"ה באופטרו המוב לך כי תעשוק ובו' והמת דברים כלפי מעלה ואמר המוב לך העשק שתעשה לי אכי ואמי עשו הנוף ואתה התחברת עמהם בשותפות ונתת בי נפש ונשפה: והנפש שלך אמרת אך את נפשו שמור והנוף שיעשו לי אני ואמי אמרת לשמן עשה כו כל מה שתרצה ואז פוב לך העושק שתעשה ואז שלח הקב"ה אליו אליהו הוא סנדלפ"ק שהיה מקומים לכן בשמי כרמו סלאמן והודיעו סור הגלגל באופטרו דיין כל אלה יעקל אל פעמים שלש עם נב"ר דייקא האח"כ בגלגולי של דמה"פ בגוף נשים רעבים ואסידי אומות העולם ואז המרגלים רוחו מעלין והצדיק סרת רשע עליו ואז הוי' ברך את אחרית איוב מראשיתו עמהו מהו שאמרו"ל שהצדוקים נעשו כשבנות והשבועות אח"כ נעשו נזכיות אצל בעלי השובה בעניין אילן צלף שמעמו היתה פרנסתו ופרנסת אנשי ביתו והיא תיתת מקומים קל"קול"ל דעניותו וכיון שסר פרנסן אותאן כאפו' והוא היה בן יכמה שנתגלגל ונתתקן: והכי הוא סור צדיק ושוב לו צדיק ורע לו: ובסוזו צדיק שאינו נסור הדיק בעוד ורשע נסור ורשע שאינו נסור

דיש פירוש אסר אחר בעת כסו שאמרנו מקרבת רעה צדיק ושוב לו כשיעשה כשלקה בזכין מסשלת המוב והיינו בשבת: הדיק ורע לו בוסן ממשלת ורע: של יסי הזהל והמשקלא היא ת"ז נקראת מאזני סרמה ומכי איתא דף ס' עכור כ' עלת א' בראשי הה לשונו יוסא רא אחרדין סלין הדתין קסי רב סתיבוא על דיק עתיקך צדיק ושוב לו צדיק ורע לו דכלתו סלקין נו מתקלא דאלנא ער לא יתקן לעלמא והם נשקלים בכשקל של עץ הרעדע פוב ורע כי מראני סמרא האי מאזני צדק הוי הסוב נובר ומראני סטרא נקראת מאזני סרמה צר הרע נוכר ח"ו וחכל כפי דיוב פרשה בני אדם: וכפים שקלא דמתקלא הכי אית לתו בראני עלמא ובשבת היא ניצולת בקדושה סבת שלתוכית' דאשא היוצאות סתחת כמא הכבוד ולעניות דעתי נראה שהמאמר הוד"ז רכרכות של אמ' סר שבאריתי עם סה שלפניו בפרקים הקודמים הוא סתוק סרבש וגופה צופים והוא סולת נקיות: סור " לירושין: ואשתי סי הנוכה לכון לאתקדש כזאנא ר"ל כדי שיצאו סיהם בני דמעלי בני הוראה ומעשי שובים בפו שאומר הזהיר הרשב"ן בראשי' דף י"ז עמוד ב' ומכאן למדנו כל השהכון לשם שמים כאוהו שעה נפיק מיניה בר דמעלי מגא לן משמואל שנתכוונה אפו עליו תביר לשום שמים שנאמר ותתעלל הנה על יהו"ה היא הנשמה הקדושה היוצאת מצרור החיים הוא סוד תרין פוליז קדישין דהם סור"ג נהרי אפרסכונא דביא וכן אמרה הגר"א אל הנער הזה התפללתי תמיד קודם עת תזוזם וסביא שם ראיה מסמעשה אחר שעשו תפילת איש ואשתו קודם עת הזוזם: ודרז לשונו הגו רבנן אמר רבי יוסי בן מתי זכנא חזיא דיוסיא אזיל באורייתא ותרקא בהדוא פורא ביבר קרדו והוו נזרי בריהי בהולקיהן ובאית הבדן ל' והייתי לן חמן לימ לילא תד דשבתא ונפק שבתא ואכיתי לאושפיזאי דהוה בעי למשכב עם דבירה"ז הוה קאי האי סוכן ניסא תלי וקסת היא כאידך ניסא ועלית אמר' להך כאי שבתכן בשעתא רא אמרו לי עידנא דיכן לוזוב משבת לשבת ובצלינא צלותנא קמי קב"ה דרחא לנא בר ריפתי פולחנית בר הזהל המוזה בר דייקיה פיקודהי ולא עסי מאורייתא ליסיניא ולשכאלא אמרית לחו יהי רעוא דיהוא לכון בעוכרן דהא לשוב שמים קא עברתון אמר רבי יוסי אחוי שכינתא דלבתר יוסן עריעת חמן ושנית והוא בריא ואתילית להו והות בר שבע שנין חמי לי בביתא ולא בעי למללא עמי אמר ליה אבוה זיל לקמיה דנברא דבא והא אמר סהכופיא לאשתיי סהוה ואלתקרבא עמיה אי לאו' דבבי אליף לי מדי יומא דין מאן דלית לים נשמתא קדישא אפור לאשתעי בהדיה ולאתקרבא עמיה: אמר ליה ת"ו דנברא דבא תוא חביבא דדיא הוא קריב נבאי ולא סמיך למללא עמי אמר לי אנא הכי בך דנשמתא הדהא אית בך סימנין דעיין ולא אתגריקת בך בשעתא דנפקת לעלמא אסדית כך הוא דיוזוק הוד' כדלעיל באורייתא ואחיתיבת כי נשמתא כדאיתא בזוהר קמן ס' לך לך דף ס"ח שלמד כשכיל שהנו לו כלי עז ואח"כ החזיר אותו הכלי לאליהו ומביא ז"ל מלא רעה לקבל הלקו כעה"ז והילד

חזה היה נקרא אחב"ה מהיה לו בן דהיינו רב אדא בר אהבא כראיתא שם בקוף הסאמ' אבל עתה עזא"ל הוא הדוב של הקו"ה תנוכ' כזוהר הדש דף י' עקוב ב' וזה לשונו ד לדוב שיו יו צבאים סבך אסר ליה אל תאסר כך אלא יו לדוב שיהיו יתומים כלי אב כלי חכם סוזה ולא הלכיר חזה ידים יבואו שכל הדוב יהו הצופים ויהי פנים ושחכת הוב' ואין דורש ואין מבקש ומבתע דר לבו בתורת יהיה נבוה וחרל אישים: ויאתוה ברא בר יריחי תרוא דרא אסר ליה לית דרא ההוא סתקיים אלא בהבל פיהם של תינוקות של בית רבן בר אשקרביבן בלבר יבר אינון קש שן אורייתא משכחנית סנהן ובאים לדרוף אתר הפרוסת ואז הוא משוכח ומשלוך דברי תורה לארץ יו להו מעלבוא דאורייתא בר ריחי משיר רבע"ה ויחבץ עלבן אורייתא: ואהו חבת קול היתא סהר הורם בכל יום על ידי אליהו זכור לשוב אוי להם לבריות סעלבונה של תורה שכל מי שאינו עוסק בהלכות דשורה נקרא נוף ולכן הפלל כל אדם בזמנו שיהן לו הקב"ה בן מפולא דעתיקא קדישא בסור ואתפלל הנה על דוד שהוא סולא דעתיק קדישא ונתהור לפרש סהבירו הנכרים בסאמר שהתהלנו של והר חרש דפרשת יתרו ז"ל חי הגי יוסיף על ימיך ס"ו שנה עוסף דיקא שלא בתיב אוסיף לרסות בסולא קדישא רביה תליין חי דבר נש כמו בסור אדם הראשון שעשה תשוב' נתן לו הקב"ה מעתיקא קדישא סור אלף שנת שהם הימים קדמוניות ואחוכים סטור ארץ אנפין בוזני רבנים השלך על יהוד יהבך והוא יכלבלך על דייקא שהוא אחרא דסולא עילאת: וכן הוא אומר והרכותיך על בסוזי ארץ פ' בסקום שעלתה מלכות בעליית שברך הוא הנקרא בסוזי ארץ דחיים: ועל שאול והינחן הוא סתקנן ואומר על בסוזך חלל כי אתה בעלייה והיאך יחבן חיים על בסוזך תל"ל - אלא סוכרח לתבין תוא יסו בסה למלכו בית דוד ויצא לנו מגדן דיין שכל תיקון דזעיר אנפין שבתסתקים שניהוי ובסה תיקוני דישא דזעיר אנפין ודיקנא דלית כל תלוי בתיקוני אריך אנפין שכתלבנים שערות דזעיר אנפין על ידו: ואז גם אחה"ב הקלסות נכרתה כי אין עוד סלכדו כתיב: ונאמר אני ידו"ר אני הוא ולא סמא"ל א"ל אחר: ונאמר והי"ה ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד יתברך ש' לעולם אכן ואמן

פרק מא

השערות של דעיר אנפין נזכרים באדרא קדישא של פרשת נשא זוהר נדול דף ס"ה עה לשונו:

תאנא בגולגלתא דרישא תליין אלף אלפי רבוא ורבוא דבבן קמי דשעי אובטין כי שערותיו של דעיר הם שתורות וסתכתכין דא ברא וסתערבן דא ברא ברכי לישתא' ע"י כנר סלי' כאשר פירשתי בסקומו ולית תושבנא לניסן דכל קוצא וקוצא דאתידין ביה דבין וסכאבן בסור ס"ם פנים כדור וס"ם מני' סמא סה שתוכרך והוכרך אובל סתוך הפסול בעיבור אמא ועוד היום יש להם אחיזה שם וסכאן מתאחדין בעפי אורייתא בדביא וכסאמ"א בכל אינן סמרי דאינון דבין ובכל אינן טמרין מבאבן יתבין קוזי סהתכבין ותקיפין מנהן שניעין וכנהן תקיפין ובכל קוצא וקוצא יתבין ניסן תלין על תלין תלין סתלסמין ותלין בניבור תקף סאדי נתקן קרבן בין הנבורות שם הם כמו ניבור בכלחסה ואינם עקפים ונהים כמו בארץ אנפין: ותתעוררו תם שם דעיר אנפין מבאבן יתבין קוזי סהתכבין ותקיפין מנהן שניעין וכנהן תקיפין ובכל קוצא וקוצא יתבין ניסן תלין על

שער רישא דועיר אנפין

אחר לכל פסיעות מכללות כללותיה יש לו אלף אותיות נפש
שלכל פסיעה ופסיעה מאותן הנשא שהכתיר הנ הכח אל
הפועל היו לו ל' אלפים אותיות הנה שאמרו חז"ל שהא אלפא
שנין חוי עלמא וחר חרוט כלומר שאותו הבח של תו' הנזכרים
שבאו מן התרבה נרמז לתיות העולם חרב באלף תשביעי דרי
שהוא מכלליות של הפרצוף הנו' הוא לו ז' מאות אותיות וסימנך כי
ש"ח לי אלהים זרע אחר ש"ח עולה ז' מאות ר"ל כי אדם הראשון
שהוא רומז לעולם הנקודות לא מצא מרגוע כי אם בשת שהוא
עולם החיקון הוא שאומר הכתוב ויולד בדמותו כצלמו והיה לו
כל הכוללים והוא זרע אחר של עולם התיקון תחת הבל
שהוא עולם התוהו שנתרחב שהיה הבל ותוהו ביצמו אכל על
כל פנים יצא ממנו בריאת הר"ע וחלקים נפרדי' של עולם התיקון
ולפי שלא היה לו קיום נקרא הבל לפי שנם הבל לא היה לו קיום
בעולם הזה כי דשרנו קי"ן ודיני הנקראים רודי"ם העולה יש הפלגי
נ' דיני"א ונשמשיכו מיחוק בסוד הנדלות אז הוא נאת נל"בן
ואורם וכן נראה על מים בכתוב בשקדות אחורות להשקיע פרצוף
החילותו ים ולהציל את ישראל להצכירם דרך הים בתרב' בסוד
ענין הדמוא בסוד הקנא זאת של לבן ואודם דהיינו דהמים הין
שנ' חז' חבה כל בסוד בארץ מצרים ובכורי בני ישראל הנזל וכן
אר"ל כל כלקום שנ' חז' הוא וכית דינו ר"ל הוא עצמו חסר וכית
דינו הוא סוד דינא דמלוחא דינ"א ואומרו מארי נצחין
קרבינן עלי"ת בחיב שקר רשעה כיעבר נקר וכחיב
קוחותיו חלחלים שהורות בעורב לא קשיא כאן בשיבה כאן
במלחמה דאמר סר אין נאת בישיבה בזקן ואין נאת במלחמה
בכחור החנוך הוא בבר ביארחי לך במקומו כי נם ביתקשא יש
שיערות שלם שרשי הדיוקרק ששם הם מיושבים על המוקם
לאומ"א דינין כחסר סב דיחיב על רודריא אבל הדינין נז"א
הם במלחמה כי הם כתיעודים שם ואינם מבוקמים ומישבים
ולכן שיערות דינ"ק יופין הם כיעבר נקי' ושיערות דינ"ר אנפין
הם שחורות ביעוב ונראה בכתוב בשיערות שחורות ולא לנ"ר
כוקן שהוא עתיקא הדורש בישיבה ולבן אר"ל שעל הים נראה
בכתוב דהיינו בשיניות שחורות כי מן השיניות ניבר כל אדם
אם הוא זקן או כחור' ואז עשה סלחה בפרעה ועכרוי ובחר
כיני נדמה בזקן הדורש בישיבה ושיערותיו לבנות כי זכו לברדוי
יחידה הנאה מארך אנפין ותיה הבאה בחכמה דהיינו אבא
והכלאבים קשרו להם השני כחרים הללו ראלו נשמה ראבא
יכול האדם לזכות בו בזמן הזה בקנן רבי אליעזר בשב"ע
שזכינו בפרקים הקדמים ותבריו בזמן הזה כיצא בו ולמעלה
מכנה דהיינו השני כרחים אי אפשר לקבל בזמן הזה בבא
שהחילוק שהוא בין כחור לזקן הלוי בהשיניות לכן אומר רשב"
ע"ה בהיקון השערות דא"א מארי נצחין קרבין בהקון יאת כבהיקון
האר"י אשר כלבנין בתקונא תקיפא שנ' נדול ארתינו ה"ב כ"ת
בדיר בארדי ברבנין ותקיפין שנאמר בחו"ר בא"רים ושלח בחור
עולה כבנין נבור"ת ובמנין יראה"ה שמרת הדין נקרא יראה"ה ולבן
החכמים הראשונים היו מסיחים כראה"ה נ' הכי היו ענם עולה
כבנין רוני"ו חמנא לצלן ומיד כשנבחתך מאור אר"י דאריך אנפין
עלה כמנין נ' פעמים חס"ר הכולל הלת קי הבחו"ר הזה ובמנין
ארי"ה אשר הוא הא"ש שהיה יוכין על נבי הסוברה בבית ראשון
לדמות על חס"ר חסד"ם שהיו מתחקים שם אלהים העולל"כמנין
א"ש עם הכולל כוה אל"ף לפר ה'יו"ד ס"ם יעלה נ"כ כרחמי"ם
ותחלוף שם הוי"ה ב"ש ב"ש דהיינו מצפ"ץ ולבן אומרת האידרא
מתחקין קונין בחלוי מחאי ספרא להאי ספרא על נולנלתא
ואנא יהבין תלין תלין ויש שיערות חרבה משו' רמשיכן ממבועין
כניאין דהלת דהשי מוחא שהם חכמה ביגה ורעה בסוד קתין
שיערין וגימן כאשר כארנו בבקומו ספבוקא דהלילא חר
דעולנלתא דהיינו תבמה של מות דדיר אנפין ממנה באי' השערו'
ולבן אומר אחשפכין שיערי בכשיבוחא למפה ארוכי' למפשים
ומתעברין תלין דתלין סככא מבוחין דאחמשכן מהאי הלילא
בחלילא תניעא שהוא מוח ביגה דועיר אנפין שכמנה נשפכים
הניסין הם יותר ארוכים ונשפכים למפה ולהידרו
שהם במוח ביגה דלילה אומר נפקי חמשי"ן פבו"ע בזה בחמשה
שיערי

שערי בינה תרעין דחיבורא · ואתם שכן שערי מאגן סביבין בשכינתא למסה ואתקבידו תילין דתילין · ומתערבן קוצין אחרנין של חצב ומרגנית · מהללא דליתהא שהוא סוד דעת דזעיר הוא המחלק שפע אמא לכל שאר איברי זעיר אנפין ומקבילין ומשפיע לשלשה קוים שלו שהיסוד הוי"ד תמלך והיינו "חסר "רין "רחמים ימין ושמאל וקו האמצעי ויש בו הדרי"ת גרולי וקטנים להיינו אכסדרא תחא סלא חלונות ואור גדול ושפע רב וחדר קטן פתוח ואין לו ריבוי הלונות כמו אכסדראין וגל שאמר בזריעת הדרים ימלאו כי תוא המחלק מזן ושפע לכל הפירודין של ז"א ולכן אומר שם מארבא סחללא דליתהא נפקי אלף אפין אדרין ואכסדראין ומכח ריבוי אור אתמשכין שערי בשפיכותא מכלהו ומתערבין תלין על תלין ומתערבן בקוצין אחרנין וכנין כך אינן קוצין תלין תלין על תילין וכלהו בשיבי דאתמשכין משלשה הללי רמוזה רעולגלתא ולמעלה שלשה מוחין אלו שהם חב"ד באריך אנפין הם באחרנ' נמור ואינם נחלקים לחלקים אבל כאן בזעיר נחלקים לחלה חללי רמוזה ומשנים מיתוק מעתיקא קדישא ומחלבנים גם חלל ני' חיים וגם הכ"ם דחיבורא המחיין · וידוע כי קדושה שבת מאיר למטה מקודש"ש דחיבורא תכם כמד מקר"א קוד"ש ונשאר למטה בישיתא הלל שם חיים ואם תוא מחלל ת"ק קדושה שבת אז אור דחיבורא מות נכנס בנו ת"ל רילית וכן בשיעת התרבן של' חלל מלכות ושריא ואז נאמר מחללית מות יוסת ובלי ספק הוא שיסי החול של וכן בית המקדש קיים אית לתם יותר מעלה גבוה מקדושה שבת של ימי הגלות כי תו אנפין באנפין דנוכרים במעלה עליונה כדפירשנו מקודם בסקומו ונחזור לענייננו לתמאסר דאורחין וכן כך כתיב תסה אלתי אונף ושפע שיפוע השערות מן תאונים דשפע התפלה ויתלקן לכמות תיריך אלא נקו מסנו הקליפות ובתאי ת"ל תלין שיהא ושמאל דהיינו ב"פ ת"ל דגו' כמלת תלת"לים תם עשר שלתים ת"יסיבים וה שבאלים דקסנות וה"פ אלתים עולה כמנין ת"ל נחור"א ותשו"בא דהיינו יום של ששה יסי החול של עולם חיצרת תנקרא עולם החול שנ' להבריל בין חקודש של בריאה ובין החול של יציר"ה · ותשוכא הוא סדת לילה הם ששת לילות של ששת יסי החול שהם בעשייה היא סור הלילה ושם תוא החושך ובכתוב החושך תזה הוא בא מגבורת השערות הללו רחמ"י ודי"נים סן תיסיניים בא הרחמים וסן תשבאל בא הדין כי ממנו בא איסוד אחור ודי"ן דדיני · כי בוסן הגדלות גם תם משיגים ביתוק מאריך אנפין ושכל שכן תימין שבעשיית רחמ"ם ובפרט בסור תקריש של ששה אלתים דסוד תגדלות של אלתים עצמו תעלים יוס"ד ה"ת של יתגדל ויתקדש שמיה רבא שנאמר ותוא עשרת אלתים תארם ימ"ד ובתרבי תחורה תמלא אעפ"י שאין לו · ולכן מקריש תבר נזיך דפרולא לסלק דין ניתום מאביו אשר שם · וכל יסינא ושמאלא תלי בתאי פ' כו"א ולא כיתיקא כי ביעתיקא אינם נחלקים תניים ליכין תצים לשמאל תין שם סורא סקיבוץ הדין שלא יתקח"ו אבל למטה יש סורא גדולה שמא יתבונן לשורף העלם בשלהבת שלהם לכן אריך אנפין מפרידם ומחלקם ליסין ולשמאל ומחתוקים ונקוט כלל זה בידך כל הדינין אינם מתבטלים אלא כשתאיר בהם על ידי שרשם ויאיר בהם דרגינו שקרוחיו של אריך אנפין הם שורש שקרחיות של ז"א וכשאירו פחם הם מתכבלים ·

אזרח אחר שיש בו אריבע מאה עלמין רכיפופין באסגת דראשו וכשמאיר למטה אז השערות של ז"א נחלקים ליסין ולשמאל נפתח גם בו באסגת תראש אזרח אחר מכולל תר"ג אזרחין ולכן אומר תזהר כאן בפלגותא דשערי אזרחי אחר אזרחא דקיק שאינו גדול כמו בכיתיקא דמתאחדא מאיתא דערטיק יומין ומתוסי"אזרחא אתפרשין שית מאה ותליסר אזרחין דאתפלגין באזרחין דפיקודי האורייתא דכתיב כל אזרח"ל יזר"ח תסר ואסת לנתני בריתי וער שתיני ועור דרביר תוא לכל מצוה ומצוה יש לו תכל פיזור אזרח ירוץ אל תיכל תזה · וכשתבן אדם זוכה תמלאך הממונה על תיכל תזא מפתיחו לו ומקריבים לו שלהם בצאתו מן דעזיר ל' אל דעזיר ב'

ולתיזור שאינו יודע דזרוך חיים לינוא אל מקום דעזיכל ונפרט כשהזלך דרך ניראם אשר תלך תשפט ואין נקה לו' יבוא בירח"ר שהוא ז"א יאיר עליו מסוד תאורהורה ויהלילו על ידי ענור אחת מצורת שפרת בעז"ן ואז רכוב יורע תיה רצורת ודיבורת תוסה וסביב ע"י דעזאור חות מסוף דעזור"ם ועד סופו כל כלי צריק נזריק יש לו' עולם נפני עצמו ולתיבורו שסוד רבריר"ת דז"א שקולה כנגד כל ותערתי"נ מצורת לכן נזרקים אותו אם קיים ושפר בריבוי בקרושה ובטהרה שלא תשתייר ורעו לכשלה במזיר ולא עשה תשובה גדולה על ואורת תקביהה כאשר תפליג נפני ע"ת במקומו על תוסר עביהה זו או ששפיר עצמו מנש"נ ואם שמר בריתו אי סקבל אחרנו עמו"ר מכו"ן ח"ר ציון לקיים מה שנאמ' כל אחרתיריו"ת תם"ר מאירים עליו אור חסד ואמת לאותו שמצמח לקבל שכרו מאורות תאורות תמצוה שקיים ואמתתו חזא שהוא נאמן לשלם שכר טוב לצדיקים וברשעי אז לנוצרי בריתו ועדיין תיא ברי"ב מנסרי תרוזה הנקראת ערו"ת כי תיא תמצוה עצמה תמכרורת לפניו פנו מקום לאיש צדיק פלוני שקיים מצוה ואורת תיבא לו לקדושה כי תמצוה באה ומעירה עליו שקיים אומרת פלוני · ועין זוהר ס' נח שאמר כל דזמן תשתייר אחד דוכו על תארץ בזנות וקלקול בריאים לבן נגפנו להניתם נגזתו ולא קבלם תבריבה תרוגרו לאחר תחיים שהיא מלכורת שבת דיוקים מכל מיני נשמות וסלאכים כמו דביבה נה שהיו בה בני אדם ורוחות ובחסרות תירד ועפורת כן ותחבורת שלום שם תיורד תקודש ועפות תרוחניים שכשם יורד תרוח שלהם בעפות תנשמים להתמית נימצי מהרה ולסוף עונש עפ תרשעים ולהחליף דפור"זהם מפני אחרת לפני שור וכרוב ואדם כרצינו יתברך שלא יכיבו בו תמקטרגים ויקטרגו עליו שנאמר כי רוח עברה בו ואינו זה אלא אחר אבל נ"ם שהוא תיה סוד בריבוי קודש שנאמר נח איש צדיק תיסים תיה ונקה שלימות בזה ששמר בריתו זכה לכנס לדיבוק תיצול כי הוא צדיק יסוד עולם ואין קיום לארץ החיים תיא תשפיעה אלא ביסוד בריה קודש שנאמר ויבדיל ארץ בכ"ל תיא כיסוד נקרא בל כי הוא כלול מכל תשפעות ותוא כולל תכל ותעד על זה שבדיבם יערבון על פסוק כי בל בשמים ובארץ דאחיד בשמיא וארעא דתיינו ז"א ונוקבי' · וכן כל אדם ששמר בריבוי זוכה לכנס למיצלה אל ארץ תחיים שנאמר ויעמ כול"ם צדיקים לעולם ירשו ארץ החיים נצר מטעי מעשה ידי להתפאר · וכן הוא בריש ס' נח וזה לשונו אלה דתולדות נח נח איש צדיק תמים ותנה רבי תייא פרשה זעכן כולם צדיקים לעולם ירשו ארץ וכאן אנן ישראל רמשתדלי באוריי"תא וירעי אחרי דאורי"תא רבניהם יכוין לעלמא דאתי · ותאותרתם רבני"ם תם פשם דרך עה"ב ורוא לחוי כל צדיקיא אירע לך תולקא כעלמא דאתי · סאי מעמא בנין דנשרין בריבוי דעלמא אריקים עליה כ מלכו"ן נקרא עולם אשר דרים בתוכה נשפות ומלאכי' בתיכלותיה כמו שאמרנו ואין לה קיום אלא מחשפעת צדיק יסוד עולם כמא דאורי אסר אם לא בריתי יומם ולילה תקות שמים וארץ לא שמרתי כי הוא תשבור סדרת יום וסדרת לילה תם תקדת שמים וארץ ועיר אנפין תוקבת כי כל תזונים תם נעשים למעלה על ידי התעוררות התתתונים ועל דא צדיקיא דשרי כדת וקבלי ליה אית לך תולקא כעלמא דאתי · ולא עוד דבנין כך אקרון צדיקים · מכאן אליפנא כל מאן דמשיר תגי בריה דעלמא אתקריס עליה אקרי צדי"ק מגלן מיוקף בנין דשפר לבריה עלמא זכה דאקרי צדיק ועל כן ועמך כולם צדיקי לעולם ירשו ארץ ועולם לא יזכה אם לא בריתי שלימות של ספירות צדיק לא שיעמוד בנסיון כמו יוסף הצדיק בענין פוטיפרע ובזיון בענין דוה בסור ת"י יהו"ד שכבי ער תבוקר ויקור נקרא ת"י העולם בסור י' צדיק יבחן כשבחן אותו בנסיון יעשנו כסו אבן בתן תגן באמונתן אז נשמתו נוכרת

שער רישא

על האות נמוכה ואם מקרים פסוק־ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך וּבכל מאודך וגו' שֶׁר כאן הוא סת שמצינו בישוק ב' אחרות ב' אסר והיו ערי מקלטות ברביעי ובחומי וברביעי ובמבין ימין ושתור לקיניאנו ולפאסאטר של האדמון שתחלנו הרא לשון האגנא בכל קומה וקומה מתאחרין אלף אלפין מארי ריבבא וללת ורללין בכל קומה וקומה מאתין תק־קין־ושאינן שלישין מארישון דשתקלא בגין כן אית יכיעא ואית שאפלא להבין ואית לשון בכל קומה וקומה מתאחרין מארי ריללה ומארי ריבבא נקרא לך חקרמה קשנה והיא שית שיש בשלש עולמות אלה רשיונו בקריאת יציאת עשיה מאר' ד"ק שיתאו מעלם התוהו ונקראים מארי ריבבא ומארי ריללה שהרין כלו ענן ואגתת דחשבא לשלך בתבסנא על ידו בסדר שם אלהים כריבוא במילוי יהו"ד שלוחת אלף כזה א"לף אלף־לם"ד ול"ף למ"ד ה'. אל"ף למ"ד ה'־י"ד אל"ף למ"ד ה'־י"ד ם"ם. עולה אלף ששרשי עולה נרחמי"ם שנאסר בחסים גדולים אקבצך אלכן אלף אלפין מארי ריבבא וללה ויש גם כן א"ל שר' והיתר מן הפשט של ארץ אנפין ומארי ביזיר אנפין הוא השם של שרי קולה סלאנו ורבונו אל־ף ויהיו מאות תשיש ותשיעה עם הכולל ועם שם אל הוא שלהם אלפים הוא המסתתר ואתם ולזה אמר אלף אלפין מארי ריבבא וללה ויש הנקראים בני אלהים שנאסר ותי חיים ויבואו בני האלהים להתיצב על י' ויבוא גם השטן. בתוכם ויש למעל־ה שלשה אל בשני צדדי המשך ליסין ולשמאל ואמצע הגלים פנים וזה בקלי הרסין והיינו מארי תרסין שפרושו מגן והם נמתקים לזגן על ישראל כאשר נבאר במקומו בסייעתא דקדשא בריך הוא ושכינתיה בכתר שלשה עשר הקטנין של ועיר אנפין שתקנו הראשון הוא שם אל'. ומאחר גם כן כי משם נמשכים מארי מחקל זו מימין ומשמאל ואמצע כמו משקל שיש לו פאנים לימין ולשמאל והלשון באמצע והם אותם והשמות המסתלקים ביכל ונתנסבו על ידם כי בעת הגדלות הכל נמחק. וכלל העולות מכאן שכל השרשים של ועיר אנפין נמחקים על ידי אריך אנפין ולכן אמרו חכמינו ז"ל בסנהדרין פרק חניקח הגו רבנן מעשה ברבי יהושע בן חגגאי שהלך לכרך גדול שברומי. אמרו לו חיכוך אחר יש בבית האסורין שמו עיניים ושוב ראוי וקופורניטי מרוחה לו תלתלים. הלך ועמד על פתח בית האסורין ואמר מי נתן למשיסה יעקב וישראל לבחזים. ענה אותו חיכוך ואמר הלא ה' זה חטאנו לו לא אכו בדרכיו הלוך ולא שמעו בתורתו. אמרו מיכאלית כי שמורה תוראות בישראל חיבורת שאינו כן בכל עיר שאפשר בכל מקום שמוסקין עליו אמרו לא זה משם עיר שמרא גם בן תרבה ולא היו ימים מרובים עד שחרתו תוראות בישראל ומנו ר' שמעון בן לישע כהן גדול וחזרו חוא ידוע שמספרין היה מנרק שלו תרומיו ריוקנו נזכות צניעותא של קטנית אמו כאשר אמרנו אותה בפרקים הקודמים שלא הראה שערותיה אל־א היו מכוסים המיך כיצין שערותיו של אריך אנפין המכסים שערות זיני אנפין לכן הוא אומר ככסוך אצל שכח בנה קומתיהו מרוחה לו תלתלים ר"ל שהיה צריך בן צריך ובן צריכה להביא בכשרון מעשה חקוק שערות ועיר אנפין שהיו בסדר ימין ושמאל תל־תלין שלו ואל אחר מימין ואל אחר משמאל וגם לראת על היקון מדר הקדוש הללו המכסים הערוך להכרית אחיזת הקליפות היונקים ממנו ישתחוו האומנים לשמוע תפלותיהן של ישראל ובזה ידע שיהיה נזורת האומנים בישראל כי כל הוראות שמא ושהוא הם הלמ' בחשערות האלו של זיעיר אנפין כאשר פירשתי בסקומו ולהיות שחפצו אותו למשכב וכור ניעול כוכות אמו שכאזר נתקראת בשתות מכלית כמה פעמים כנודע בדברי חכמינו ז"ל שיהא נענה כרבר אחר כנזכר שם וירבר שנים עשרה בה אותה הצרקת אל יכשל בו זרעה וגם אומרו יפה עינים הוא תקנו וסתוקו של ו"א בינים שלו שהכם אומרים שהמלקל"ו מחשא אדם הראשון כאשר אבאר במקומו בסייעתא דקדשא בריך הוא ושכינתיה ונתקן על ידו כי הוא חיה אחר מעשרה הרוגי מלוכה שתקנו כל הפגמים הללו והתיקון הוא בינייני של ועיר אנפין ורחצה בחלב של אריך אנפין והוא היקון דור המלך עליו השלום שנאמר בו ואדמוני עם יפה עיניים היקון ה' הניעת גבורות העולים ע"ן וכשישראל ח"ו אין עושים רצונו של מקום הוא רע בעיני ' שנאמר והיו ער בכור יהודה רע בעיני ' ונאמר ויעש שלמה הרע בעיני' ומהמקלקלים הוא' גבורות שזברנו ועל ידו שסכר נפשו על קדושת השם נתקנו גם אומרו ומוב רואי הוא גם כן סעין התיקון הנאמר ברוך המלך ע"ה והוא הרבר שכבר אסרנו כי איש שיחיה לו לוכן או נון אחוים לבדו אבו יפה תואר ומוב רואי אלא אם הוא כולל משתיהן או הוא נקרא מוב ויושי הרומזים לחסר ודין בסוד דוד' צח ואדום ומכל הוא על ידי האדות ארץ אנפין היה קשה בעיני רבי יהושע בנחרי כצורת מצניעות אביו ואמו ומנרק שלו שלא נעשה לו הדיוקי לשם ונודע שיכשלו כי חס ושלום למשכב זכור והיה מבחין מה בשלהון פסוק זה אם יעשה לו כהונן והתכוזה זו היא שלשון יגוקא פסוק לי פסוקך שהיתה הכוזיה הזאת כעיניהם כנבואת כי מיכה שהרב בית הפקדש נתנה הגבוהה לשושים והנוקות ע"כ פסקיהן שהוא רבן של הנוקבות המלפרים תורה. והוא אחיו של הקב"ה בסוד היבום בכיכול אם אין זוג למעלה ח"ו והוא בגוה בית אחיו על ידי אשתו בכיכול והוא סוד חגלות והוא התינוק החונק משרי אמו וכל הקיקוי השקיות שיש לזיעיר יש לו ג"כ לאחי"ו והוא אומרון התינוק אחוך יש בבית האסורין רומז למסתרין שהוא סגרן של ומנו אנכי בצוזה לכן היה יושב בבית האסורין בסור חלל במלכת ושריה שהם כפסרין וסנרלפ"ן וכן הוא אופר שרים בידם נהלו וכל סופר קול נוכים באלו השני פסוקים ולכן שאל אותם ס' נתן למשיסה יעקב וישראל לבחזים ואומרן יעקב לרמות על יעקב התחתון על שם עם קדושהתחתונים חחת יעקב של אמצע־ה שנלמ וישראל לרמת על ועיר אנפין שהוא ישראל או ירצה שכלו השא על ישראל שהם כעולם התחתון כי בזמן הגלות נקראים יעקב כלשון עקב ובזמן התיחה נקראים ישראל כלשון סדרה כי שרית עם אלהים ואנשים ותוכל הם הוא סרמז על ו"א כמראה סריניו ולמטה נקרא יעקב וכמראה כהניו ולסיעלה נקרא ישראל ושאל מי נרם הקלקול ואפנם הוה וחשיב לו הינוק הלוא י' שהוא זעיר אנפין ו"ו המאנו לו לא כי זו הוא לשון רבים בשלו הפרשים שאחד־ה ראוה בי ראיינו תיקון יפה עינים ושוב ראוי וקחזותיה סרוחה לו כרוחה לו תלתלים. הלך ועמד על פתח בית האסורין ואמר מי נתן למשיסה יעקב וישראל לבחזים. ענה אותו חיכוך ואמר הלא ה' זה חטאנו לו לא אכו בדרכיו הלוך ולא שמעו בתורתו. אמרו מיכאלית כי שמורה תוראות בישראל חיבורת שאינו כן בכל עיר שאפשר בכל מקום שמוסקין עליו אמרו לא זה משם עיר שמרא גם בן תרבה ולא היו ימים מרובים עד שחרתו תוראות בישראל ומנו ר' שמעון בן לישע כהן גדול וחזרו חוא ידוע שמספרין היה מנרק שלו תרומיו ריוקנו נזכות צניעותא של קטנית אמו כאשר אמרנו אותה בפרקים הקודמים שלא הראה שערותיה אל־א היו מכוסים המיך כיצין שערותיו של אריך אנפין המכסים שערות זיני אנפין לכן הוא אומר ככסוך אצל שכח בנה קומתיהו מרוחה לו תלתלים ר"ל שהיה צריך בן צריך ובן צריכה להביא בכשרון מעשה חקוק שערות ועיר אנפין שהיו בסדר ימין ושמאל תל־תלין שלו ואל אחר מימין ואל אחר משמאל וגם לראת על היקון מדר הקדוש הללו המכסים הערוך להכרית אחיזת הקליפות היונקים ממנו ישתחוו האומנים לשמוע תפלותיהן של ישראל ובזה ידע שיהיה נזורת האומנים בישראל כי כל הוראות שמא ושהוא הם הלמ' בחשערות האלו של זיעיר אנפין כאשר פירשתי בסקומו ולהיות שחפצו אותו למשכב וכור ניעול כוכות אמו שכאזר נתקראת בשתות מכלית כמה פעמים כנודע בדברי חכמינו ז"ל שיהא נענה כרבר אחר כנזכר שם וירבר שנים עשרה בה אותה הצרקת אל יכשל בו זרעה וגם אומרו יפה עינים הוא תקנו וסתוקו של ו"א בינים שלו שהכם אומרים שהמלקל"ו מחשא אדם הראשון כאשר אבאר במקומו בסייעתא דקדשא בריך הוא ושכינתיה ונתקן על ידו כי הוא חיה אחר מעשרה הרוגי מלוכה שתקנו כל הפגמים הללו והתיקון הוא בינייני של ועיר אנפין ורחצה בחלב של אריך אנפין והוא היקון דור המלך עליו השלום שנאמר בו ואדמוני עם יפה עיניים היקון ה' הניעת גבורות העולים ע"ן וכשישראל ח"ו אין עושים רצונו של מקום הוא רע בעיני ' שנאמר והיו ער בכור יהודה רע בעיני ' ונאמר ויעש שלמה הרע בעיני' ומהמקלקלים הוא' גבורות שזברנו ועל ידו שסכר נפשו על קדושת השם נתקנו גם אומרו ומוב רואי הוא גם כן סעין התיקון הנאמר ברוך המלך ע"ה והוא הרבר שכבר אסרנו כי איש שיחיה לו לוכן או נון אחוים לבדו אבו יפה תואר ומוב רואי אלא אם הוא כולל משתיהן או הוא נקרא מוב ויושי הרומזים לחסר ודין בסוד דוד' צח ואדום ומכל הוא על ידי האדות ארץ אנפין היה קשה בעיני רבי יהושע בנחרי כצורת מצניעות אביו ואמו ומנרק שלו שלא נעשה לו הדיוקי לשם ונודע שיכשלו כי חס ושלום למשכב זכור והיה מבחין מה בשלהון פסוק זה אם יעשה לו כהונן והתכוזה זו היא שלשון יגוקא פסוק לי פסוקך שהיתה הכוזיה הזאת כעיניהם כנבואת כי מיכה שהרב בית הפקדש נתנה הגבוהה לשושים והנוקות ע"כ פסקיהן שהוא רבן של הנוקבות המלפרים תורה. והוא אחיו של הקב"ה בסוד היבום בכיכול אם אין זוג למעלה ח"ו והוא בגוה בית אחיו על ידי אשתו בכיכול והוא סוד חגלות והוא התינוק החונק משרי אמו וכל הקיקוי השקיות שיש לזיעיר יש לו ג"כ לאחי"ו והוא אומרון התינוק אחוך יש בבית האסורין רומז למסתרין שהוא סגרן של ומנו אנכי בצוזה לכן היה יושב בבית האסורין בסור חלל במלכת ושריה שהם כפסרין וסנרלפ"ן וכן הוא אופר שרים בידם נהלו וכל סופר קול נוכים באלו השני פסוקים ולכן שאל אותם ס' נתן למשיסה יעקב וישראל לבחזים ואומרן יעקב לרמות על יעקב התחתון על שם עם קדושהתחתונים חחת יעקב של אמצע־ה שנלמ וישראל לרמת על ועיר אנפין שהוא ישראל או ירצה שכלו השא על ישראל שהם כעולם התחתון כי בזמן הגלות נקראים יעקב כלשון עקב ובזמן התיחה נקראים ישראל כלשון סדרה כי שרית עם אלהים ואנשים ותוכל הם הוא סרמז על ו"א כמראה סריניו ולמטה נקרא יעקב וכמראה כהניו ולסיעלה נקרא ישראל ושאל מי נרם הקלקול שוב ראוי וסחטם הוא וחשיב לו הינוק הלוא י' שהוא זעיר אנפין ו"ו המאנו לו לא כי זו הוא לשון רבים בשלו הפרשים שאחד־ה ראוה בי ראיינו תיקון יפה עינים ושוב ראוי וקחזותיה סרוחה לו תלתלים כל התיקונים הללו שנמו ישראל למטה הזה רע בעיני ' ונתקלקל שוב ראוי וסחטם הוא שנאמר מן השערות ' שהוא זעיר פרוזות תלתלים ולא נתחלקו הדינים בשער ימין ושמאל אלא נתחברו יחד ונתגברו לעשות דין בשוגאי ישראל תגרים כל אלה ולזה נתפס בעין הרוח כמו זעיר אנפין נתקלקל ונתפס בעין הרוח וכמהמ מספרין שהוא לא אכו בדרכיו הלוך למחת. הנרי"ן אחרוך המשיכים בפלגותא דשערי מהם אסור ומוחר פעמ ומוחר ונכתבו אחרת האחרונות הללו הנפנים לנוערי ברית ועריפיו חזו גם בן אסרו ולא שמעו בתורתו וכנגר זה נרמת עוונות־ה שנתהוו האומנים מן השערות שלו ונתגלה הקוקף לאחיזת הקליפות ואז נקראו גם קשה עורף ולכן אסר דישראל הסרו אלהי אוזך ושכע שעריה דצריך להסיר לאחורי ראוזך ולא צריך למחר על אוזיך ויהי נא עיניך פקוחות לראות את שתכנת בית הסקדש ולכן אסר פקח עיניך וראה את שהסטתיהו כי ו"א עביר נרסיה כמאן דימיך כר חשיין בית ישראל הדינים הוא הין החוק עם משערים אשר בו הגוזם שהוא וכפרס מן ראש השנה עד תעזרת הוא בסוד הדין שהוא ראש השנה ויהיו הדרישה שנאסר ושלי י' אלהים הדרישה על האדם וישן ואומרו י' אלהים היא סוד אימת־ה שהוא רחמים של הוזה ואלהים דהיינו דין סתעריך מינה דישא־ה מסלקת נה' שלה מסנו שהם הסחוזק של ו"א בשאר הוא־ה בלרצ"ו השפעת אכל עין זה של ו"א הוא עינא פקיחא לעלם לא נאסם ונעיר תרירא ושוכר עמו ישראל לעולם פכתיב הנה עין י' אל יראיו לסיחלים לחסרו וחקיים של זיעיר אנפין אל השפעת הטין של ארץ אנפין לוזנתו בחלב שנריך נעיר לחבים לאוכ"ה הבא־ה מעינא פקיחא של ארץ אנפין כרי לאכפיא רגין, להשליך אותם לתחומא רבא ולכן החפלל רניאל פקח עיניך מאור עינא פקיחא וראה את שהסחזינו כי לא על צרקותינו אנחנו מפלים תחנונינו לפניך כי על רחסיך הרבים. הבאים מעינא פקיחא של ו"א ואז גם

גם עיני של זיר אנפין נפקחים כי אשנטוחא דלתתא חלישין כאשנטוחא דלעילא ואז נאסר הנה עין ה' אל יראיו לכיחילים לחסדו · הם שגיחים על שבעת הסה עיניי' הכשעשועים בכל הארץ · ואז יקויים בנו כי גבר עלינו חסדו ואמת ה' לעולם הללויה יהבך ה' לעולם אמן ואמן ׃

פרק מב

כנצוצא דמלכא של ז"א היא הסנצח של הגולגלתא שלו והוא נעשה סגבורה דאבא

ואמא בסוד הקטנות נתנה אותיות הסוף ושאור שהוא סוד הדינים ונקליפות הסתעוררים מכח הדין של הסנצח ועולה בגי' אלהים עם שם ס"ג בסוד כני אלהים כי גם שם ס"ך הוא דין והוא כיסוד דתבונה וכשהוא משגיח לספח מכלם מנוצץ תרשיעם מן הארץ ולהיות כי משם התעוררות הדינין לכן טוענים ז"ת לישראל על ידי הנביא מצא אשה וזה היה לך מאנת הכלם רמזני לומר שנרמת שיתעוררו הדינים מן הסנצח שלי לינגש אתכם ה' וכל התעוררות הדינים מן זה הסנצח הוא וכן הוא אומר באורא מצאוני הנולגלתא אשנטוחא דאשנטוחא פי' הקב"ה משגיח ומסתכל עם הצדיקים כחות השערה כי הוא משגיח ומסתכל משאר אומן מרחם אמם הסנ פיין במעשה הרשעים ומסתכל משאר מלא מהנליא כי שהוא זמנא דצדיקים היכיא לאתפרנסא לעיינא בעובדיהון והאנא כי אהנליא האי סנצחא (נ' קמ"ל) דחיבא) אתערו בל מאריהן דדינא וכל עלמא בהיכא אתסר חוץ מן אותה שעה שהזדווגו ישראל בהשתה לבן הוא אומר בר הוא שעתא כר סליקו צלותהון דישראל לקמי' קודשא בריך הוא ובעי לרחמי על בני כי אין הדין נמתק אלא כשרשו והדינו מצד עתיק יומין הנקרא רעוא דרעוין ומרעו אומרו גלי מצחא דרעוא דרעוין ובדיר בהאי מצחא דזיר אנפין דאשתכין דינא ואז העולם כלו בנחת · וכאשר אכאר בסוד סנחת של שבת שכאשר מסיהיה דעתיקא בסנצחה דז"א בהזדווג גדולה שזו כל הדינין והקליפות נסתלקים ונשלכים לנוקבא דתהומא דבא בפרסו כשיהא אור ה' נכונות וחסומקות בה חסדים מן חמשה פעזרות דחכונה כלולים מעשר קולים חמשים שערי בינה · וזה הנכללים ביסוד דחכונה דהינו הסתרין עפרין שבה כנודע הוא כוח החמשה ידי' של אהי"ה בפלואו ביוד"ן ובאל"ף ודחי"ן עולים חמשים והי"ן הם צד התסר הסמתיקים את הנבורות השבאים השערים הללו מן' שיזולה עשר הסוך עשר וחמשה עש"ר הם כוח דיחמשים שערים ובאים בסנצח הזה או נסתקים הדינים סעבודה לחיהה בסוד ג' הדעין דהיינו · ולכן אומרת האידרא בהאי מצחא נפיק חד שערא (ואתוך שער ואתצא עשר) ולכן אומר בהאי מצחא נפיק חד שערא דסתשש בית ספרא השני של בינה שלו דאשיק חמשק הדעין ובר אדמשם אדעיבר מצחא דאשתארת' דהיבי קלסא דאינון ולא מתכסיא ביעובדיהון דיכתיב ומצח אשה זונה היה לך מאנת הכלם והנא שערא לא קאים בהאי אתר דכתיב' בנין דאתגלי' לאינון דחשיבן ביעובדייהו ושינה' דמחער קב"ה לאשתעשע עם צדיקיא בגתרא דעדן נהדין אנפוהי דעתיק יומין ובאנפי דזעיר יומין ומתגליא מצחיה · ונהיר להאי מצחא · וכדין אתקרי ע"ה רעוין וכל שעתא ושעתא דדינא תלי והאי מצחא דז"א אתגליא ומתעיר דין ואז תכף מרעזעיר מתגליא מצחיה דאדר דעתיקא דעתיקין ואשתכיך דינא ולא אתעכיד האנא האי מצחא אמתשש כמאתן אלף פרסקי פי' שכצחת ג"א הוא אדום שנתשש דחבו מרטיט שם אלהים העולה מאתים כזה א' ל' ה' י' ם' הי' ה' ים וכבר ביארנו סוד אלף מספרו מרחק תוא ואותו הריבוע הוא דאתעדיין בזה בלילין בזה ד' ל' יש בעולם שלמשה הריבוע הזה ונפרש בעשיה מדינין אותן כו והו' מקבל מפרשו משם שכמאתו דזעיר שהוא גבו בן אדום תה יהיה ממש מפרשיה אדום שהלבש הקב"ה ויעשה גקמות יש כמה בילי דינין המצפים להתעוררות המצח האדום הזה ומפקיעו א"א באור מצחא דיליה ולכן אתגלי' מצחיה דזעיר אנפין אית דשותא לכלהו לתרגא כי התחתוררות הוא להם מן מצחיה וכר אתגליא מצחיה דדעיא דרעוין דהיהי לתאי מצחא דשמש של שור שבעת הימים כמו מארבי יבולים להניש באור השמש ונסתמו עיניו ואינו רואה כלום לפי שעה · לכן אומר דהיהי לתאי מצחא ולבלהו בעלי דינין · ובל האדמה שמאיר המצח של אדיק אנפין למטה הוא על ידי תאורה דתרין סוללין הסנימים עד ראש זיר אנפין חוץ מן האצילות דהיינו שלש עשרה קטין דשערי האור הסניא גם שם לצורך החפילין שבוששין שם ודע שבכל יום לעת ערב מחשדרים הבעלי דינין ומקפרנים וחבלי פריקין כדי לפעול פעולה' תרעה בסוד בו תרסוש כל היום יער לעת ערב בשעה מנחה וביום ששי בעת חסנת' בעת שקליפת נוגה עולה להכלל להרכיב בקדושה עולים גם הם להבלל עמהם ובשת עולה שהוכיר תא ראש"א מתחת כסא הכבוד ומכרל"ת ביניהם וסמלת אותם בנוקבא דתהומא רבא וזש"ה לספרה רשעים דהיינו הקליפות כמו עשב דהיינו קליפה של נוגה ושיצוכל פועלי און שהם המחכלים משארי חמה' מיצו להם להשמדם עדי עד וארבא הצילה חוצות דע להם שהוא קבת נפילתן לנוקבא דתהומא רבא כנזכר לעיל ואחר שאסר קהלת עת אשר שלי"ם האדם באדם לרע לו כלומר האדם של ג' קליפות באדם שהוא קליפת של נוגה לרע לו ודאי בעת שהמנוחה של שבת מתעוררים גם כמו שעושים בכל יום אלא שמתגלה תדינין דהיינו מצחא דהא' הנקר' דעוא דרעין לעי שכולו חסר ואין בודין כלל ועיד מקבל האחה נהולה בשעה תואת ומאיר האחה נהולה לספה וכשהאדם הקליפות מרחוק מתאחת הוא ודחים להתחכל מהם כשהוא יניחם כמו שאירע לאדם כשנברים בשמש אדם בדחי' אחרים לסקמם ובאותו שעה כל העולם כהיה ולחה אז אמרים אבי חפלתי לך ה' עה רעו"ן קודם הצאה ס"ת בסנה"ת כדי לעוררדחמין באותו האחה לאיר אנפין דאריכפין חזרה וכשעה האחיה מהם משחיו רבינו אפלקן יהבך ה' לעולם אמן ואמן ׃

פרק מג

הכצח של זיר אנפין הוא אדום והא התעוררות הדינים ואלמלא לא תניע ל"א הארה מצחא דעזיר דדעין

היו אותן כחות בני אלהים המקבלים ממנו מכלים ח"ו לשורשם את העולם בסדה חדין חקשת שאי אפשר לעולם לסנוע לכן מצח דאריך מסתיקו ומצח נהפוכו הוא צמ"ת דוד ואפוך הדיבר על האומות העולם והיו פדיון שלנו שכל הנבורות יהי נגוף לאומות ורפוא לישראל ובזה יסתקו ובזה יתהוך הכעס הגדול הזה הוא לחרוב האומות ע"י צמח צדיק דוד שמו והוא שיכר הפיהן צמח איש צמח שמו הוא דוד בעצמו על כן לא חיו לדוד מנוחה עד שבעבר את התסץ ולהיות שהתפא נרם לא' פסקו מלחמות ביו לא' שבעבו הקליפו' מלפניו עד לעתיד לבוא ביסי הכעיה בן דוד שהוא דוד בעצמו שנאסר דוד עברי יהיה נשיא עליהם לעולם · וזהו שאמרו רבותינו ז"ל שמדבר דוד ג' חבלים מן אומה"ע העולם נהרג מלא שני חבלים נרצה להרוג גם העדלים אשר בתכל חשלישי אסר הקב"ה דוד מת חשאר ליסות הכשיה כי הוא עצמו חיה גלגל אדם הראשון והוא יהיה עצמו כשיה כן דוד ויתקן חטא אדם הראשון עד קומו ורצה דוד הסלך ע"ה לתקן בשורשיהן ובוסידותיהן הפנים של חטא א"ה כדי שיהיה הוא משיח הקב"ה היה סרמז לו שאי אפשר שבבר נרם חטא של בת שבע ולכן אסר תשאירם ליסות חטשיח בי סוכרות אהה להתגלגל עוד פעם שלישי והוא יתקן כל אדם ואיברי הראש דזעיר אנפין דהיינו בחלב של עתיקא מהיקות שאינו פוסק לעולם והוא יהיה נצרי וחדל אישים משחת אנשים סרוחו ונם הוא קטן האיברים שנאסר ודוד הוא הקטן ואחר כך יתקן הקב"ה הכל ביופי תיודר משוכחת ונאת · שנאסר והיה תנכשל בהם בדוד שנתרפא נם כן ובית דוד כסלהות אלהים חיים הסלך עולם · שנתקן ג"כ ונתמתק עד קצהו בכל איבריו שנתפעם מקודם שנאסר ותשת עלי כפחה ותעורידני תתפידו על מאה אמת אלו הם"ם והסל"ך שבו א"ת בוסן הזוג הוא בוללה תקוסה שלהם כשהיא אנפין באנפין שוב קוסדת שלימה שלה היא הם"ם והסל"ך עצמה שיעולה חשבן שלהם מאה והו סוד המאה ברכות שנאנו אומרים בכל יום והסוך מאה והסצא אבת הבן נם דוד הסלך יחזור לקומתו הגדולה בסוף העולם ועד סומן

סופו ואלו הפרצופין שהיו נעלמים רוב קומתם באמא כגון זעיר
ונוקביה והיינו זעיר נ' ראשונו' שלו נעלמים באמא וכן נוקבית ס'
ס"ג רזה שלה נעלמים באמא והא בהא תליא רוב פרצופי נשמה
א"ת ונוקבית הכוללים כל הנשמות של ישראל זכר ונקבה וחכ"ם
כנגד א"ן ממש ואדרבה פרצופים עתיקים אותר י' יבואו ' ובמקומו אפרש
חלק ממנו ביה"י תשובה עלי ואני אתפלל אל אל חי י"ק יחי
השמים ואארץ גל עיני ואביטה נפלאות מתורתיך לאורם מעריבי
לב ומי' מענה לשון אלינו ותשבה לי ששון ישען ורוח קדישך אל
תקח ממני לחבין דברי התורה ולהסבירם מזהב וממנו רצ' ופתוקים
מרבש וגומ' צופים יהיו לרגלי אסרי פי וחגיג לבי לפניך י' צו הוא
עתיק יומין יאיר עיני מלכתחו הנרלות הנעלמות רם רמים ילא"ה

פרק מד

להות שרגלי אמא הם חבונים זעיר אנפין והרגלים הם
יותר ארוכים מן הברית לכן נקראו נצחים כי נצ
תור הוא כלל נצח ונקרא בכלל נצחים לפי שהיה שפאל אין בה
פעילה לאורם כי אם מה שפסיעת ליד יסין כך הרגל שפא אינה
פועלת פעולה כתליתה כי אם על ידי רגל יסין נמצא שתשפאל
הוא שפל הזעיר היא עיקר לכן הכל נקראו על שם נצח שהוא רגל
ימין כשלש פרקים שלו כאשר ביאורתי בסקומו בסיעתא רקב"ה
ושכינתיה וכזה תמצא הוא נצח קרבין כי הוא מנצח שתאי ואויבי
י' לכלותם מדור מן תארסה והעד על זה בשתחלף אות ס' של
מצח בנון באלפא ביתא תאורי"ת היינו א"ר כ"נ ה"ת ו"ש ז"ר ח"ק
ט"ץ י"ף כ"ע ל"ם ס"ן נמצא שתחלף הס"ם היא נו"ן והיינו נצח
ישראל והיינו מצח והו תלוי הנצחון לרשעי העולם ובזה הנצח
תתחפש יש מקום לתחתונים ולהתנחם ולכפל תנדירה כמו רשע
א"ע שהיה הקב"ה נתר חזא מבפל תנדירה כיון שבא אור עתיקא
קדישא ומבפם ומלכן תנבורות שלו תבף יש לו תרחמי שב' ורנחם
י' על הרעה אשר דבר לעשות לעמו ונם להיפך תזא כן שב' ורנחם
ה' כי עשת את האדם בארץ ויתעצב אל לבו ומזר גדול תזא זרא
אינא' שתירץ ר"א בראשי' תירץ אחר שם על זה תפסוק בפרשת
בראשית ויהר הרש מרדש הגילגל כי היה לבו כפתחו של אולם
לתקן גם כן הפשוטו כי אין מקרא יצא מידי פשוטו אבל הפוד
הזה יצמק מאור הגעים ומתוק כמו ציף לתיץ וזה הוא בו"א לפסח
באיברי נצח מתחפשים בגופו אבל בעתיקא קדישא אין כן
הרמה לעולם כי כולו חסר הפשוט והדמים נמחים אל"א שלא
כשעת רצון אין סוף מסתיר אורו מהם שנאמ' הסתיר אסחיר פני
מהם אראה מה אחריתם של שונאי ישרא שיכלה אותם לתכ מדת תיק
ת"ו וזהו אחריהו לא טוב תאמר טוב אחרית דבר מראשיתו וכן
הוא כשמסגלה המצת של זעיר אנפין לברו תוא"ל ואינו פרצוף כי
אמצח לברו אינו פרצוף בלי תוספת שנאמר בה ויחר אף י' כם
וילך לבן הוא פועל במדות הדין לברו ואינו ממחין לחרחרם
אם כבר נגזרה נזירה ואינו תלוי בתשובה ובתרפה אל צדק פרעה
רוצה כרי שהרעי יהיה נשלם באיש אחר ' אם הדין מתגליא
במצח לברו ואם אינו נראה במצח ומתפשט כחגוף של זעיר
אנפין למסה על ידי מדקי הנצחים יש תקוה לתדין תזה בתשובה
כלי פרעה אם אינו נראה הדין הנזירה במצח לכן בכל אורכם
ראשים העונות על פתו ויש להם רשות להזיק למקרים הראוים
העונות כתוב על מצחו של אדם לבן צוה המלאך ללום ולאשתו
לבנוחך אל תכים מאחרך שיש להם רשות להזיק וכן אירע
לאשתו של לום שהביטה מאחוריה וראה העונות על מצחו
והעניש אותה ולכן רשם הקב"ה לקין אות לבלתי הכות אותו כל
מוצאו תם המוציקם וכן נרשם בבית דין שלמעלה על המצח כדי
להראות להם שהוא חייב מיתה בבית דין ולאו מקלא קיא
כאנמא הוא בלילת דין כלא דיק כי תוא מאריך אפיה ונכי ולילית
ליש למעלה עשרים אמרכע בתי דינין במצח הזה כי יש עשר
דאבא ועשר דאמא ואמרכע מיתות בית דין והם באסרו תשרים
וארבע דתניא רב תייא בר אושעיא בספסת בבא קמא בבריי"א
ועל אלו"ב נידונין תם הב"ד צירופי אר"י שתיפוכן דינ"א
אידרים מאסא עלאה ואלו תם הב"ד צירופי אות"י דיש"א

דסלכורי"א דיש"א תיודרים בכל יום בשעת מנחה עם כנגם"ך
כוח:

ויש לכל אר"י אור"ג אני"ר אנר"י אי"נר אילן דרום
אות שיית ך"אני"ך ראי"נ רי"ש וי"אנ רנא"ך רנ"א צפון
ספרין ך"אר"ך נאי"ר ני"אר ני"ראי נראי נרא מורח
שפרזחיל ואר"ך יאנ"ר ינר"א יגא"ר ירא"נ ירנא מערב
כל היינה

באותן אות תכולל שש קצות שלו ותוא סוד ב"ר קדישאי הכלר"ז
וסוד עשרים וארבע בספרי הקורש נמשכים סתם אף על פי שיש
עשרים וארבע שמות הקודש אתרים תנכשכים סתם תם ברוקים
ומנוסים לוכרון לתידי סגולה ויצאים כסיום הספרים ותיינו
מכל ראש ועוף התיבה שלפני התיבה האתרון של סיום תכפר
כגון לוים ספר בראשית תוא ויישם בארון בכתרים נמצא שראש
ועוף התיבה שלפני התיבה שבסופה הוא ב"ן מן תיבת בארון וכן
בולם נמצא שתם ב"ר תיבות תקראים גם כן קדשוני תכלר"ת של
תורה שבעל פה כי הסוד סלה תכ"לה ותכמצא הלב"ת למשיח
מסיני ואלו תשמות תם סמש גם כן קדשתיך והדיוטה אם שואל
אדם תלכת או רץ שומר אותו ע"י תזכרון כתדאי אין לך קדשה
גדול מזה ואילולי אלו תשמות שמאירים למסה תיתה ת"ו תתורה
משתכחת מישראל תה נרם תם ושלום תרבן תעולם ומה גם עתה
שנתם עמנו ותקדושים ותצדיקים תחלכים לבתוב כל התורה בספר
כי תאחשא גרם שאין לך קדשוש בל כך ונתמעט תלבנות ואילו
תכ"ר צירופי' נמשכים מזעיר למלכות ירכיב צרק ילין בת ותמל
מרצופים ונא' צדק צדק תרדוף ועל ידה נגמר הדין כאמור בזהר
פרשת בשלח שתקב"ת מסר כירה אבני בליפטראין וכל נלראין
כי היא עקרת הבית ומסר כל תכלי זיונים בידה כמסרוניתא ע"ש
ולכן נקראת המלאך תגוי אותי בה"א תתאת שהיא עושה שלחות
לקב"ה ותיא עושה נקבו בשותאין ועל אי תב"ר צירופים שהם כ"ר
שעורין של יום ולילה עמו אומר תזהרם' נשא בארא רבא ח"ל
תגי' כ"ר ריש' עלא' משתכחין וכלהו אקרון שמים וכל תר אקרי
נצח ובאתון ראופין רא איתו כוצח ואית נצח ראיתן נצחים ויתינו
רתנן נצח נצחים בשלש פרקי שלהם המתפשטים בניף ה"א ואינון
בפצחא ומתפשטן מתוך בגופא באחרין יריתין ' תנא תיינו
דרכיהם ונם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם תוא לתנחם ' תאי
רזא אוקימנא כל תתא נצח ראפשפש בגופא ומנא רחלי על
עלמא לברון וחב ומתחרם ולא יעביר רינא אי תיינן מאי מיעבד
משום דקאי כרתנ' תאקרי אדם ויכול לאתחרשא אבל אי כאחר
דאתקרי ראש כהאי סצחא אתתוי ואתגלייא תאי נצח ' לאו ערק
ואתר הוא לאתחרשא כאי פעמא רלא הות כאתר דאתקרי אדם
רתא לא אתגלי פרצופא ותוספא אלא מצחא בלתודי ובאדתקי
ולא אשתכח פראופא לא אקרי אדם ' ובגין כך לא אדם הוא
להנחם כנצח ד' שאר תיקני גופ' ואם הדין נרשם במצח אינו תחר
ריקם כי צריך פדיון ותסורה תתתיו כרפירשתי כמה פעמים וכבו
שהוא במצח ר"א נרשם הדין תפנם כך תוא במצח כל אדם ופ"ו
אור שבעה תימים תאר"י זלה"ה היה מכיר כל העונות תנרשמים
לכל אדם במצחו ואם היה בנו זכות שהיה קיים ה' שנים נ"ארץ
ישראל והיו כלים לוסן אלף שלש מאות ושלשים וחמשה ש"אמר
דניאל וישמיני עד יגרל של"ה בני היה סחזיר את כל העולם בולו
בתשובה שלימה והיה מכיא הגאולה בימיו שכל כך נפל מתרעל
הרשעים התוטאים והמרשיעים כשסיעם את שמעו הגרל שהוא
מגיר לאדם סה שעשה מזמן נ' שנים וסה שעשה בתורי תרורים
וסת שסחשב בתוך קיותי לבבי וסרס שהסא בגלגול שעבר ועל
איזה עון בא לעולם לתקן והיו הבני אדמי בורתם כלפניו שלא
יסתבל בפרצופיהם כאשר יבחה האדם כן אר"י והרבה פרישם
כאי ומכמו תשתמת לפניו ושאלי מכמו שיסתכל בפצחם ויאסר
להם סה שעותו ויתקן להם תיקון ותשובה היה מגיר להם
עבירותיהם עד שהזכיר להם שם הסקום שנעשית בשם העבירה ".
ואנשים אשר תיו בתבוריהו ובהגה פרסים רבים עד שהרו לו על
תכל ונתן להם כוונות ויחודים משונים זה מזה לכל א' כפי פנמו
זכפי נשמתו ותקן להם עד שלא נשאר בהם רשומות של תעונות
תראשונים

הראשונים כלל ועל זה נאמר רופר יחזיק השאיר מכופר ולא ידי בלבר לא כל הנשמות האבותיו ההולכים מרחי אל דחי ונקלעים בכף הקלע ואינם רוצים לקבל אותם ואפילו שניתנם מחמת ריבוי חוזקתם שנשבעה נשמתם בתיהם מאין ביאת כניתם ללכן אותם כל אותם הנשמות שהם מספר שלאלים ולרבבות לפני כשהוא הולך על המרכבה ראשו כל האילנות סליאים כולם וכן בנהר רם נגרים על פני חמים לאין מספר חזה שואל אותם פח עניהם שם והיו משיבים ששמעו את רוב קדושתו והשגותיו מסוף ועלם ועד סופו ובאו לחקשותן יש בידו לחק אותן וחשב להם אם נגיד ר חשם בדיים אחק אותם את כל העולם כולו ותהי פגלח לשם להלמידיו אין אפשר לחק אותם ובתנאי שיהיה לאיש רם וקדוש נשגב נבוה דאצילות לכל הנשמות וכל מי חשיב על ידי רוב אדכרתיו ורב קדוש עם תקל"ח ונבואתו ועניניו תפילותיו ומכוונותיו ומרומים שבשמים ועל הכל הענוה והיראה ואהבת השי"ת שיהיה בו ויהיו כספר להלמידיו שקל כל סדר וסדר שכתוב לו מן חשמים היה בוכה דמעתיו כספר שני וקנו וכן כשרצה לגלות סוד אחר ללמידיו אינם רוצים ליתן לו רשות עד שהוא היה מתפלל תפילה אין מספר ובוכה דמעות כשערי ראשו ועיניו וכתפיו אח גם ראר הדור היתום הנרוע הזה אשר אדמתנו בו היום לא נשאיר לנו ליתן לנו שם רר ברוח הקודש להשלים פנמי נשמותינו ולחקן אותם עד יעיר עלינו רוח הקודש סמרום לנתסינו על ידי כשיח צדקנו . שיבוא במהרה בימינו הוא מאור עיניגו וכתתר לבינו ובאיר את נשמותינו ועליו מפורש בקבלת המפוק רוח אפינו משיח ה' נלכד בשחיתותם אשר אמרנו בצלו נחיה בגוים ועליהם אני המקוגן רוח לבי ויניני נגרת סים מאין הגות כי רחוק ממני מנחם משיב נפש ועל אלה אני בוכה זלי דעך שקיעים בנפשיהם את משוש כל המתאבלים עליה ירחבון ה' לעולם אמן ואמן :

פרק מה

המצח הזה שאמרנו הוא אדם כוורד הזה סרוב דינין תקיפין ונשבוא אור עתיקא אליו מהפכו לעון לובן ממש וכן הוא אומר באדרא זוטא רף קמ"ב עמוד ב' עלה ב'ה לשוגו מצחא דגלגלתא מצחא לאתקרא חיבא וכר האי מצחא אחגליא מחיעין מאירתן דדיכן לאיתגן דלא מתכסיין ביכורחין והם עין מצח עין פנים שכורר שאינם מתביישים מניעשהם ומור ורבי אחרי זלה"ח מפר סימן זה לתלמידיו שיכירו נפשות אלו ניצוחת עולם התחתו ואמר כשתראו בני אדם שהם עני פנים אין להם נושא מבני אדם . תדינו נאמנה ובכירור שהקדוש זה העם חיי בגלגול בהמת או חיה אינו עוף שמאיר וכמו שלהם אין נושא גם להם אין נושא והם הולכים אחר לימודים הראשון וענין אותן הנשכנת הוא שנאים מן אותן התתקע"ר רוחי שוכרינו בשיר עולם התוזי שעלו בהשבונה להבראות ולא נבראו אורות שהיו כולם רעים וחנאים לירא"ר מאור יחר מדור רשכנל ומרור הפלגת וכלם קפמו בלא עת ונחר יונק יסודם כי מפאש הדיעים יצאו ותאוש של הנחר דינור תאכלם באופן שכל אותם הרוחות שקפמו בלא עת וזמן כלם נפלו בעקבי הקליפה במקום המיתה שאין שם חיות כלל ועקבי הקלפה בתחמיי הנרולים מעלה מתן בכל יום ויום לאם ל"פם ושתלן בנגל דור ודור כדי לזקקן ולצרפן ולתקנן בחיות שהן נשמות קדושות וגדולות מאוד מאוד אלא מפני שהרע נגרה עליהם ב"ב עד שחקדוש ברוך הוא שהיתה בהם לא היה כח כח ויכולת לתרים ראש ותקב"ה יזכור שמו לכדו מעלה אותם מסרגיה למרגיה בתחילה בגלגל אדום ברומם ומן הרומם עולים לקומת ומן הקומת לנבל חי בלעני מרבר ואת"כ אל תחי מרבר בנדים או בינבדים ואחר כך לישראלים ולפעמים וזכה איזה נפש מהם וסרלגת שנים או שלשה מדרגות בפעם אחרת וסיכון זה הוא להם שיש בו קוות מצה ואין לו בחינת פנים ל"פי שהיה מקדים בגלגל בהמה אח הדיה דקוף בם ואפרנו בם לפנימים קרוב שתגלגלו נפשות בני אדם שכבר זכו לנפש רוח נשמה וחזרו ופגמו את נפשם בעבורותיהם הרבים ונהרעים וסרדו

קנב רועיר אנפין שער רישא

כנגר אביהם שבשמים רחמנא לצלן ער שהשחיתו את נפשותיהם והקריהו אותם בערור החיים ער שאינם זוכים להמנות אפילו עם כת תחרשים הנדונים בגיהנם וכפצפני בחשוכה וצילים בסוד מ"ספיות וסחית מוריר שאול ריעל ' שבארנו זה בכמה מקומות אלא נרחים לנסרי נשמתם בתיהם למקרים ו"ם ' היחר קש ס"ם של ניהם ער כוא עת רבון יחברך ויתעלה שמו ליקר ולנצח נצחים ברוב רחמיו רבדולים שהוא עושה לכלתי יחה ממנו נדח וכא עת פקדתו יחברך שמו ומעלת אותם כעם ס"ם להקן אותם ולצרפן ' כתחלר סנגלר אותם ברוחם אחר כך לא פח ואחר כך לחי כלתי סרבר ' ואחר כך לחי המרבר הכלי כירק ובמשפט ובישר על פ"נ ת דין הנחלי של סיעלה כל אחר כם עשו ורנו הנכהב לפעילה וגחתם למפח בכעצו והנה כרי ליד ' להחזיק בי אית דין ואית דין ואן שכחה מלפני כמא בנירו והכל הוא עושה בצדק ובכשפט אכחוש עה המעשה רב הגרול והנורא שאירע בצפת חוב"ב בזמן מורינו ורבינו אור שבעת הימים האר"זלה"ח והוא יחברך מארץ אפרים ובני דיליה ובעשה שהיה כך היה בימי הרב הקרוש והטהור הכקובל האלקי כתה"ר יצחק לוריא אשכנזי זלה"ה בק"ק צפת תוב"ב באשה אחת אלכנה שנכנס בה רוח א' וע"ר אותה ציער גרול ורב ער למאור ונכנסו בני ארם אצלו ורברו עמו והוא השיב לכל אחד ואחד על כה שאל לו וכך נכנס חכם א' אצלו והיה שמו כספרר"ר יוסף ארוך זלה"ה תלמיד של האר"י זלה"ה אמר לו הרוח ברוך חכא ארוני רבי יכורי איזהו זוכר ארוני שהייתי תלמירו ומן רב כבצרי ושמי פלוני ושם אבא פלוני מישבי בערים ובראות קריבי האשה את ציר ובאב האשה גרול יר למאוד רלכו אצל החכם בתר"ר יצחק לוריא נתו ערן וחלו פניו שיציא מן הרוח כן ראשה ' ולהיות שלא היה לו פנאי באותו הפעם שלח להלמידו מהר"ר חיים זלה"ה ומבר לו כוונה בשמות ועזה לו שיגזור עליו גזרים וחרמים רוציאנו בעל כרחו וכיון שנכנס כהר"ר חיים זלה"ה סיר הפכה האשה פניה מסנו לכוהל אס' לו כהר"ר חיים ז"ל רשע לכה הפכת פניך שהרשים אינם יכולים להסתכל בפני השכינה ' סיר נזר עליו כהר"ר חיים שיהפוך את פניו סיר עשה בן ותכף וסיר שאל איתו כהר"ר חיים ז"ל ואמר לו כח תשאת יר שהיגיעשך ענש נרול וחבור כזה והשיב לו ואמר תשאת באשה איש והיבראתי מסגרים והנה זה לי היום ב"ח שנים שאני רולך נע ונר בארץ ואין לי כנוחה בלל כי שלשה סלאכי חבלה הם הולכים עמי אל כל המקומות אשר אני הולך ומניגשין אותי וסכין אותי וכסריזין לפני ככה יגשה לאיש אשר הרבה מסגרים בישראל ואלו השלשה כלאבי חבלה הם רכוזים בפקוד הפקר עליו רשע ושטן יסיור על ימיני ונו ואמר ררות לפחר"ר חיים ז"ל אינך רואה ארוני אין אחר עוכר על ימיני או שמא מכריזין והשלישי עוכר ומכת אותי כבת כות אבר לו מהר"ר חיים ולא אמרו ז"ל משפט רשעים בגיהנם ב"ב תדש ' השיב לו הרוח ואמר לא רקרקת בסאמר ז"ל שאמרו בגיהנם הם ב' חדש פירוש הוא לפבלו כל קנוסם הוץ לגיהנם אני ככניסין אות בגיהנ"ש עוכדי"כ חורש וכלבנין וכבנסין אותם כרי להוציא מהם כל כחמי הנשמה כרי שיהיו כזוסנים ומוכנים לבנס לגן ערן והוא משל לרופא מיכרה שנותן כתחלה מסכנים קשים וחריפים על נבי חכבה שפכלו האוכלים בשר התי וא"כ כשאכלו בשר התי שבשבה הוא נותן על הכבה כשיחית ואיסטלנרית המובות הבקרים והכירלים הבשר בבראשונה כך הוא ענין הגיהנם כי ציר של גיהנם אינו חלק אחר מששים חלקים שבוכל הנפש החוטאת שנתי בכיתה לגיהנם ושאל אותו כהר"ר חיים איך היה כיתחך וחשב לו הרוח ואמר כיתחי היתה כתנק אף על פי שר' מיחות בית דין כשלו דין ארבע כיהות לא נשלו ואני באשר יצאתי מאלכנדריא של כצריים נכפניה ללכת לציר ראשים פניה מפני ספ"נתי בכיתה שנגנב הגילים בים שם נטבעתי הכפניה ונטבעתי בתוכו אמר ליה מהר"ח ולכה לא אמרה תורתי והתורית על ענין בשעת יציאת נפשך כיוכר שבא היה מוציל לך השיב לו הרוח זי לי שלא היה לי זכן להתורות כי תכף תנקו אותי הסים בגרוני גם בי תכף כמבריתי בים נפרפה רעתי ושל אותו

שער רישא רועיר אנפין

אזהרה הרב כה נישמה בך אחר יציאת נשכתך מן העוף השיב ל"ו
הדמה ואמר תרע כי תכף נודע הרבר בראשים בסביעת הסעינה
וחכף יצאו היהודים בראשים ובכנסו בים והציאו את כל המחני
אשר נסכניו בכפיניתי וקברו אותנו והכף ויסיר כשהלכו היהודים
מביא החיים גא סלאן אחר אנזרי אשפט של אש בידו וחכרס
כשבט על קברי סיר נקניקהקבר לשנים מן ההכאה אשר היתרס
גדולה ומזקה עד סאור כיר אכרי אותו הסלאן רשע רשע קום
כרין סיר לקח אותי ושמני כבף הקליע וקליע אותי בעפים אחת מן
עיר ראשים עד לפני הפתח של ניהנם שכסרבר ואני כנפלתי
שמה לפני הפתח של ניהנם יצאו מן הניהנם אלף אלפים נפשות
של רשעים הגדולים בניהנם וכלם צעקו וקללו אותי ואמרו
לי צא צא איש החרמים צא מכאן רשע עובר ישראל אין אתה כראוי
עריך לכנס פה ותריין אין לך רשות להכנס להניהנם אלי הלכריס
מהר להר וסנבעה לונבת ואלו השלשה מלאכים הולכים עס
תסיר וסכריון לסני ומסך אותי תסיר וככל עת והיצ פניני כני
סלאכי חכלה אחרים גם רחמת רעות ובשמעם הברת אשר
כקרבים לפני גם הם מוסיפין לחכות אותי מכות גדולות וח מושך
אותי אצלו ככאן וזה מושך אותי אצלו מכאן עד שתתקרקן כל
חלויות נשמתי וכך הלכתי נע וגר בארץ עד שבאתי להערבית והיא
עיר גדולה קרובה לסארץ החדו מן כנל ולהלאדו והיתה כותבי
לבנס שם באותה נזף יהודי כדי להנצל סאלו תכבות והצדו וכיון
שראיתי אותם התוהרים שהם רשעים ותמאים לי' כאות
בזיעלי נויות תדות ושאר עבירות ולא יכולתי לכנס בשום אחר
מהם סרוב רחמות המומאה ששוכנים בתוכם ובכיבותיהם ונאם
היתי נכנס בתוך אחר מהם הייתי מוסיף מומאה על מומאתי
תזק על נזקי בכן חזרתי ולכתי מחר לנבעת ומנבעה לחר שנים
רבות עד שבאתי למרבר יזה ושם מצאתי אילה אחת מעניירת
ומרוב צערי נכנסתי בה וזה היה אחר שבע שנים שנכנסתי צרות
רבות וריעות וכאשר נכנסתי בנוף האילה היה לי ציר גדול עד
מאוד לפי שנפש האדם ונפש הבהמה אינם שוים זה לזה שם
הולכת ונקפה הוא הולכת רבותא ונם הנפש של הבהמ"ה שליא
זוהמא ומאוסה ורחוה היא לפני נפש האדם גם מאכל אינו מאכל
אדם ויצר שהיה לי ציר גדול מהעובר שנסניעה וכן האילה הירת
לה ציר גדול עד באר בחמת שלשה נפשות שאינם יכולים לינבור
חר ובחמת בסנה כחמה נפשי ורצתה בהרים ובסלעים סהוב
ציערה יצר שנכנסי בריסה והמה אוי יצאתי כשם וכאתי לציר שנם
טבארץ ישראל ונכנסתי בנוף כהן א' יהודי ותכף אותו תכהן שלח
אחרי הקריסים והנלחים של היסמעאלים ולהוב הלחשים של
כוחות המומאה והקסיניות של שפות המומאה אשר תלי בצוארו
לא יכולתי לינמור ולסכלם ויאמר כשם תכף וסיר אמר לו הרב
זכי כלים יש במשות בכוחות המומאה להרוג או להיסיב כאליריס
אמר לו לא אלא בשביל שהנלחים הכניסו בהשבינם כל כך רוחות
המומאה בנוף אותו היהודי תכהן עד שראיתי שאם אוכיף לעסור
שם יתרבקו כי כל אותן חרפות המומאה לכן לא יכולתי לעסור
עמהם ותכף וסיר בדחתי משם ובאתי עמה תוכ"ב תבנסתי בנוף
ואת האישה חה לי היום כ"ה שנים שאני הלך בזה העיבר ואסר
לו הרב עד מרעי יריזיה ללך ארץ העיבר וכי אין לך רזקוסרס
חשיב לו הלחה ואסר עד שימותו המסבורים אשר הולרתי כי כל
ל אין אשר הם חיים וקיימים אין לי תקנה וחזקוסר סעורה ואסר לא
יוכל לתקן ואמרתי ר"ל וזו שבא על הערוה ותולד ממנ"ו מסזר של
לא יבוא מסזר בקהל י' שבנ"ע עד עולם וכל תעם אשר היו שם
עם רב עד סאור בכנו כלם הרבה בכי כי נפל פחד הדין עליהם
ולעשה זה תעוררות גדול בכל מדינה מאותו הסיעשה אסר לו הרב
כי נתן לך רשות שתכנס בנוף האשה הזאת השיב ל' הרחת ואסר
לנתי ללה אתת בכיתה ובאשכורת הבוקר קבה אות ר' אשר
מסביה ורצתה להוציא אש מן האבן ומן הברזל המסרפוס
השרוף לא קבל הניאוצות של אש והסניירה עד סאור ולא עלתה
בירת ונתכניסה תשליכה הברזל האבן סידה לארץ בכעס תיומת
ואסרה תהא לשפן ומאותו הסלה של חשפן היה לי רשות לכנס
בה תכף וסיר נכנסתי בנוסה אסר לי הרב וכי בשביל זה העץ הקל
ממנו לך רשות לכנס בנוף השיב הרוח ואמן תרע עוזות האשה אין

תוכח כבורה כי היא אינה מסומנת כלל ביציאות סצרי' ובלי פסוי
בזמן שכל ישראל הם שכחים ואסרים הל"ל וכסברים ביציאת
מצרים הבל הוא ביניהם הבל ורעות רוח והיתול ושחוק והשבוה
בלבבה שכתולם לא היה הנס הזה מיד אסר ר' אסר להאסרי
מלנות מאסן ארצה באמתה שליסה שהכ"ה ברא שמים וארץ
ובידו היכולת לעשות כל אשר חפץ ואין מי שיאמר לו מה תעשה
השיבה היא ואמרה הן אני כאכין את הכל אסר לה הרב כיאיזן
את שהכ"ה התיאנו מכבורים וקרע לנו את הים השיבה היא רק
אסר לה הרב מאסן אתה כל זה באסמנא שליסה שהכ"ה וארץ חזרס
בתשובה ומתחרטה על הראשונות אסרה היא הן ותחילה לבבות
מיד נזר הרב על אותו הרוח נירוי שיגא ונזר עליו שלא יצא דרך
שום אובר כי אם דרך האצבע קסנה שבריגל שמאל כי הסיעם הוא
שמאבר שהוא יוצא ממנו אותו האובר כתבטל לנמרי גם בין
הרב כשם אחר שכפר לו רבו מיד נתנפח האצבע הקטן ונעשרס
כלפת ויצא דרך שם אחר כך בא הרוח כסה לילות בהלוי הבית
ובפתח והבחיל את האשה וחזרו קרובי האיש אצל החכם כסהר"
יצחק לורי"א ז"ע מיד חזר ושלח את תלמידו מהר"ח חיים הנזכר
לברוח את הפוחה אם היא כשירה אם לא הלך וכצא אסרס
הפתח בלא פחה כל"ל מיד צוה הרב ל"לקבל פוחה כפרשה
זעשו כן ומשם ואילך לא חזר לחזה עוד אותה הבעיין תראי כסרס
עמוק המעשה הנורא חזה עמוק עמוק כאור כי יכאנו אלא אם
כן יש לו הקדה וגלוי בהורות הנעשה של הרשעים שנלה כורינו
ורבינו אור של שכינת היסים ולה"ת רוח אפינו משיחה' שנלכד
עונשם וגילוליהם שלהם בעצים ואבנים וסים רחמנא לצלן מהאי
עותשא ואם תשאל על גלגל הרומם מנין צא ולכד כאשתו של
לוט שנא' בא ותהי נציב מלח שהוא רומם ' גלגלהכוכבים מנין שנ'
ואנחנו נסות וכסים הנגררם ארצה ואסור הרכבת אנוש לראשנו
באנו כאש וכסים ותביאנו לרוחה מהרכבת האנוש אנוש ותלוש
הזה לראשנו שנעשה רש כשיורד ממדריגתו ל"שאר הרכבת
שהתחיל והיינו רצ"ם גלגל האבן של רומם סגין כסלים שנא'
ויהי כעשרת הימים זינוף י' את גבל ויסות לפי בקרבנו והוא היה
לאכן רומם רש לנו בקבלת אמיתית כי לב"ן ומוריקן גלגל לבן
כלעם גבל והרברים יתיקים לעין בהרר לשן הזוהר בפרש"ב כלך
באוכרו כבאן ואילך תבריא יבניר כיח קב"ת בההוא חייבא מת
דיבור שהכתיב סור גלגל בג' ארצות אשר תתתנו וגלגל השריס
לזה הסור זכור הגלגל בג' ארצות אשר תתתנו וגלגל השריס
דחזין ולילין ולכן יש שרץ יהודאין הל פי תרוב הם לכבה רחמנא
לצלן ותבין זה פתוגש דור הפלגה שאר"ל סהן נעשו קופין
וחחולין ומהן נעשו שרץ ומזיקין עיין שם הרי אם יש לאדם נילוי
עינים יסצא תכל בדברי רז"ל ולנו קבלה ירושיה בכל"ר פרסי
הינוקים אשר נתגלו על ידי אליהו הנביא הוא סנרלפן הסלאך
הקושר כתרים לרבו וכסיפס אין גם אחר ניצול סהם ויסור התינוק
הזה בי כפי חמא האורס כך יתגלגל ותזנה רע כי הלא תרשיעים
אחרי פשירחם הם נקשים בניתיכם ומחכבדים אין הצדיקים
ההכמים אינם יכולים לכנס לנהנם וינעים אל שיש אחר שאסרו
חז"ל שיגא בת קול אחרי סביהו לא סידין דייהו ולא ליתי לעלם
דיאור תהו כור ואסור בזוהר רות רף כ"ח תת לשונו רבי יודאי
הוה קסיה דרבי עוריא בר סיסאי ' אסר ליה צדיקים ראדמן
לך ויאכה סאינון כריתות ראורייתא ומיישי תשובה ויהיו סיריה
מכבדת עליהו או לאו אסר ליה אין ולמנין ראתעשו בההוא
עלמא ואתכבר להך בנין חמא אנאבי יזוקך אסר ליה אימא מרי
דתיכא אוריתיא היא ולא סקבלא פוסאת שנאסר ולא כח דברי
כאש נאם י' ואינו יורד לנהנם להוציא סקבל כל שסקבל
עונשו באותן אחר כך צריכים הם להתגלגל בעולם הזה ל"מרס
איזה עין אשר לחם ותנה רע כי חלוא תצדיק פעותר ומוכן לעלי
כמעלות האנם שיוה כי תחלה יתפרק קצת עתות ואז יתנו ל"י
פעלה אחת ובשרוצים להיזלותו מרייה סעלי"ה אחרי"ת יותר
גרולה יעניישותו הסרק הפאיר היותר קלים וקסנים כר שיעלי"ת
שנית אחר כך סעניישים אותו על דקדוקי פצות כחום השערת אם
לא היה מכין ומסיח רעתו סתעלין בהיותם עליו כדי להעלוחם
בברירת השבתיות ואין צוריך להאריך כאן בסרסים הללו אלא

שער רישא דזעיר אנפין קנג

שער רישא

מאוד להחזר בברכה כשאשתא מים מן המעיין ובימא בזה אפילו
אם הוא שותה בידו ואלואי שיוכל להנצל ודע כי כבר כיארנו כי
זה הוא מהנ בכעלי חיים ולכן האדם על ידי אכילתו ושתיתו בכמה
וכמה מגולגלים מתגלגלים כן בכל עת ומי שהוא תלמיד חכם
ומבון אבילתו בכוונה לשם שמים להתקן אותם המגולגלים אך
מי שאינו אוכל בכוונה לא רי שאינו מעלה ומתקן אותם רק גם
ניזוק מהם ולכן תראת כמה בני אדם שיעוברים עליהם בכמה
פעורינו קשות ושעות רעות וחומות חמא גדול יגר מאוד וגשמך
להם מספר ומוכר ואמנם אחר שהביאו הסים בכיתו אין שום חשש
כלל אך על כל זאת פוב לשמוך מעם מים קודם שישתה אפילו
בהיותו בבית וחמצא לעלן מכל פגעים רעים עד עולם ונדולים
הם הצדיקים משמשים ביכור של צדיקים אחרים מן עולם חבא
שמקדימים מצות אחרת שנתנו גם הם אחר אותם המצות
לדרוף בכוונתם חתו סוד שאומר רבי נתן ס"נת אותר חרש סדרש
הנגלה אם אדם רוצה לילך בדרכי קונו הרב מסייעין אותו ונשמתן
של צדיקים מסייעין אותו מלאכי השרת מסייעין אותו. שביעדי
של מקום מסייעת אותו. ותזו סוד שאמרו"ל במסכת קידושין
מלמא אלהים יצורו אינו יכול לו ונם אמרו הז"ל תבא למהר מסייעין
אותו וכן אירע מעשה כומן אחר שבעת הימים מורינו ורבינו הרב
רבי יצחק לוריא זלה"ח מעם אחת ישב הרב ע"ה בביתו ותלמידיו
ישבו למניו ונכנס במהר"ר שמואל אודרא זלה"ח שהבר מספר
פרדס שמואל על פרקי אבות לדבר עם הרב נסך אחר והוא היה
עריק בהור רך בשנים ובראותו הרב זלה"ח שבנם קם מלמנו
מלוא קומתו ואמר לו: ברוך הבא ולקח בידו והשיבו לימינו ובבר
עמו כל צרכו. ואח"כ יצא כמהר"ש מלמנו וכמהר"ר חיים
זלה"ח להיו שיחה חקרן נדול אבר להרב ארוני לא אוכל להתאפק
מלשאול למ"ה למה קמת מלמני חבאי מלוא קומתך ואפרת לו
ברוך הבא מה שלא נחת כ' מקודם אבר ליה חייך לא מלמני
זה הבחור קמתי מלוא קומתי. ולא לו אמרתי ברוך הבא לא לדבי
מנחם כן יאיר כבתי שנכם עמו מעל ראשו שנשתו נתלבשו
היום הזה בזה הבחור מפני שיעשה היום איזה מצוה שנתנו ר"ס
כן יאיר לקיימה ועל כן נתעבר היום בו נשמתו להחזיקו ולעזרו
כמצות כאו ויחוסר חבא למהר מסייעין אותו מלמעלה כ תקף
שעלה במחשבת הבן אדם לעשות איזה מצוה גדולה חקף באדם
נשמה אחת של צדיק מאותו עולם שתבן בזמנו לדרוף אחר אותו
מצוה ופתעבר בו ובזה יש כח בידי אדם לקיימה בהלכתה ולילי
זאת היבר הדין של אדם היה מתבבר על האדם והיה מפתיעו שלא
לקיימה בששמע מהר"ר חיים זלה"ח את דברי הרב זלה"ח קם
ודרף אחרי רבי שמואל ע"ה לשאול לו אם צדקו דברי הרב.
וכשהשיבו אבר לו בהיותך ר"ש שהאם לי מה מצות באה היום לידך
שכן וכן אבר לי הרב אבר לו רבי שמואל חייך המצות שקיימתי
היום הוא כך שהיום באשכורת הבוקר קמתי והלבתי להתפלל
בבית הכנסת ובהלכתי בדרך עבדתי על בית אחד ושמעתי קול
בכייה נדולה. כבפנים ואמרתי אסורה נפ תראת על מה הם
בוכים וראיתי אותם כולם ערומים שבאו נגבי ליילת ונגבו כל
אשר להם וגם מלבושתם הפשיטו מעליהם. מיד נכמרו רחמי
עליהם ופשפתי את מלבושי מעליי והלבשתים מעליי לבעל הבית
ואני חזרתי לביתי והלכתי בנבי שכח. ונתך רחמי בעיניך שאני
לבוש בגדי שכח מיד נשקו רבי חיים ע"ה על פיו ואחר להבו ופיפר
לו המעשה אשר לו ואחר"ל ולח"ה ואחי כך חיה ובעבור זאת התפלל
זכה שנתלבשה בו נשמת רבי פנחס בן יאיר ואשה. הוא כמה כן
דרמיר. נהג ליילך לפרקין שבורים ולנטל הסר עם האמללים
והנרבאים. ועל זה נאמר כל אותות ומופתים אשר שלחו ה' בארץ
מצרים לעשות בפרעה ובכל עבדיו ובכל ארצו. אותות הם
ומופתים הנעשים בעולם הזה ומופתים הנעשים בעולם הבא
ומופתים הנעשים בעולם הזה הם הנעשים על ידי הנביאים
ועל ידי הצדיקים ומופתים הנעשים בעולם הבא הם הנעשים
לעתיד לבא כמו שכתוב כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות
ומופתים הנעשים בעולם הזה הם הנעשים על ידי הנביאים
ועל ידי הצדיקים ומופתים הנעשים בעולם הבא הם הנעשים
לעתיד לבא כמו שכתוב כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות
ומופתים הנעשים בעולם הזה הם הנעשים על ידי הנביאים
ועל ידי הצדיקים ומופתים הנעשים בעולם הבא הם הנעשים
לעתיד לבא כמו שכתוב כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות
ומופתים הנעשים בעולם הזה הם הנעשים על ידי הנביאים
ועל ידי הצדיקים ומופתים הנעשים בעולם הבא הם הנעשים
לעתיד לבא כמו שכתוב כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות
ומופתים הנעשים בעולם הזה הם הנעשים על ידי הנביאים
ועל ידי הצדיקים ומופתים הנעשים בעולם הבא הם הנעשים
לעתיד לבא כמו שכתוב כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות
ומופתים הנעשים בעולם הזה הם הנעשים על ידי הנביאים
ועל ידי הצדיקים ומופתים הנעשים בעולם הבא הם הנעשים
לעתיד לבא כמו שכתוב כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות
ומופתים הנעשים בעולם הזה הם הנעשים על ידי הנביאים
ועל ידי הצדיקים ומופתים הנעשים בעולם הבא הם הנעשים
לעתיד לבא כמו שכתוב כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות

רעיר אנפין

הנעים הראשון מים. ואותה השני משמואל וכן כולם כמה א"ע נ"
ת"ן ואין מי שיכול ליעלות ותלתי רן בכל לילה בעת השני ונשמע
פרחות למעלה גם כן לצורך מין נוקבין להרב הקשות הנשמות
כראיתא בזוהר הרש בתיקונים דף א' עמוד ב' בכוונה זה לשונו
שם אבני"תן וכו' עליהו אתער שש כנפים שש כנפים לאתר אחר
שמא איהו סנאלתא לכסאה לנשמתא כר סליקת לעילא בנלי
ליליא ולילא לאסהרא על ידכרין סבין דבר נש כבלאכי הכלרת
ומכל מזיקין ורוחין ולילין ושדין זבחן פרחיה לעילא בשתים אחתן
מכל שם תכסה אנפתא בנחתן ובשתי' אחתן תכסה רגלו' ובשתים
אחתן פרחיה לעילא ואיף הכי לרוחא ואוף הכי לנפשא. וכבר
ביארתי לך בסקומו סוד השם אבניחזק הזה והוא סבוך הפשה
לפעלה כאמרו כאחר ס בשלח ראה סליק שהוא מעלה הצריך
לילות ועל זה נאמר צדיקים ילכו ב"ם ר"ל חולכים למעלה ע"י
שם ס"ב אכל הפושעים יכשלו בז"ם שפירושו השם ס"ב זה עם כל
מלאכי ואומבו הזוהר סמנו הם מכשילים ומפילים אותו לגיהנם
ואינם יוצרים אותו לעלות. ועל זה אמרו רז"ל הצדיקים כהסכים
מרש חרץ למרת הרחמים הרשעים מחסכים מרת הרחמים לפ"ת
חרץ. ראיתא לעלן. כי בבל דרך ודרך ישלח לו הקב"ה מלאך
א' של אותו בעזה שיקיימה הם יתרחם אותו ואם לאו ישם מקפרני'
כמבר אותו השם בנגרו הרוחים אותן. בראיתא בזוהר הרש
מרש הנ"ל דף ס"ח עמוד א' זה לשבותא חד בשבת ראתברייא
אתלבשי בריוקנא קדישא עלאה דאתהוא בנהא דעקן דלעילא
ובריקנא קדישא אחרא בנהא דעקן דלתתא ואתבין לן אתסנתא
עלאה ואיהו לאחן אתלבשא עלאה ובהאי כן דיהבין להון רא"א אמר
להון מלאכ"ם אמ"א רת"ק בכאן וקב"ה אמר לי תפקון בכאן.
תיוהו ואמרו לאן אין אנין אמרו לית תתרין מלאכין קב"ה אמר
לך לך מארצך ומבולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך.
מארצך דא נהא דעקן ולתתא ומבית דא נהא דעקן ולעילא
הלילא אל הארץ אשר אראך דא ארעא חשובה שעלה לאחזיאה
ליה כל נהא דעקן ואחזיאה ליה ה בלין וכ"ת מדורך עלאין וכפ'
ריב. ין דכיסופין וכמה ביתך ומכח מדחין ומכח דעקן וכל חלק
וחלק שיש לו לצדיק נפני עצמו אשר מה איה באיזן חיכלך
אמרי ליה הארץ שלאכין ארבעין ותרין היכלין איזן מרקמין מכמת
נוונים כאיש זבל אינש דיתקרי שכא דאתעקר ואחרין שמהן כרקא
יאות יתיהב לן ומהתם נמשה פרשה ראשונה שהיא ס"ב תיבות כמנין שם
ס"ב זמיתנך מסוק של פרשה ראשונה וחברת כ"ם הוא סוד שם
ס"ב ונרוך האדם שקרא ק"ש לכוין בפרשה ראשונה כל אותיות
של ס"ב בנגר תיבה אינש דיתקרי שכא דאתעקר בחבותא דתרכין
נוונים עליו ויפרסם בק"ש שצל משתו ותהו בין ואהבת ער ובשעריך
כי מסוק שמע ישראל עם בשבתו לו יש לו כוונה אחרת כאשר
אכתוב ביאורו כמקומו בסייעתא הקב"ה ושכינתיה צאל לשבעין
דרינן ומהן שבעין ותרין הלונות ומרקמין ככמה נוונים אשר מאין
אינן אמרי בל אינש דיקרי קריה שמע שמא רע"ב תיבין בדקא
יאות בכתונתו הראשונה ירח דא וסודו הוא פרשה שניה של קריה
שמע מן מ' ה' אם שמוע עד ושבתם עד ועתי ככלל כמוך באחד
שנאמר שויש דעד באמא לכן תיבה אחת באותו מסוק נחלקה
ושיכות לאותן ע"ב תיבות שלמעלה הימנו וכל תיבה הוא כנגד
אות אחת מהם ע"ב הוא סוד ניצוץ האבות אברהם שהוא סוד
האחד הוא סוד מסוק ויסוד. יצחק שהוא סוד תגבורה הוא מסוק
ירבוא צירוף בא למספרן. כמוך אשר אחזר שהוא רוץ יעקב שהוא
סוד הרחמים הוא סוד המסוק של ושם החולך גם כן בישר אלא
שהוא אחרוך ואינו אחד כמו הראשון של ויסע ואות ש' היא שלשים
ודן הם בעצמם סוד הנ' ודן של ויסע ויבא הם הם סוד שלשים
אבות. דמזכרים בזוהר אברהם ויצחק ויעקב כמוך שן
ודיאה. עשרה שן שרי שרי דשיריים שהיא נוקבא דיסוד
ושן שרי שבת בסוד ש' בת רצוני לומר בת מלך שהיא
בת מלכות בשבת היא נרשמה בין דשין דוסוך דמלכא
שלום. סוד האברהם ויצחק ויעקב הוא חמלך עמהם
שהוא סוד שבת שהוא סוד ש' ואות שן הרמזת
להלאת

לפלח זוין של ויסע ויבוא ופ שהוא שם ע"ב ויחנ' מהפסוקים הללו שנ' ותתי עש"ב לבחסתך הוא אותיות שם ע"ב ואות שין הנו' לרמז שהוא יוצא מפסוקי של הלח זוין שסתם ופרשיות כתלת זוין שכשין לאפוקי שם ע"ב של היוה ידוין שהוא כוונת אחרא בכוקר ולא בק"ש שקל הספה · אבל אינה כפ' וארא וכפרד כוונת התפילת אלאורנו כסייעתא דקב"ה ושכינתה עאל ליה לחלק ואחוד הספיק פרודין אחרינין פרקמין בכפה נוזקים אפר למאן אינן אמרו ליה לכל בר נש דקרי ק"ש שמא החכשין חיבין כרקא יאות ירח ראו ומן את רבוני עד האריך עד ועד בכלל יש חמשים חיבות והוא רומז לחמשים שערי בינה ויכון לפ"ל אחיד שהוא עולה ב"ן כי השנים הם כנגד ימין ושכינ' ובשאבוא לפקומו אבארנו כיר ת' אלחי הפובה עלי ויכון שחכמן שלו נעשה מרכב' לשם זה עאל ליה לחלק אחד ליה שבעין ותרין פרודין אחרינין מרקמן בכפה נוזקין אפר למאן אמרו ליה לכל בר נש דקרי ק"ש שמא רע"ב הכין ראית בפרשתא רביקשה מן ויאמר ס' ציצית עד נמירא והוא כנגד שם של תתיה דיעינין שיש בו ע"ב תגין וכ"ר ת' עיגולים בכוזר ורבקה שם רדה על שכמת כ"ר ת' תתאה שאין לה יניקה בגלות החל הכר הוה שהוא תרק השלישי סיפוד אבא שהוא יותר ארוך משני הלקים ופרקים סיפוד אמא ואם תחלוק שם ע"ב ראבא לב' שלישים יהוו"ן פעמים כ"ר ולינתיד לבוא נאמר ושכתי כרכ"ר שמשותין ושם חוזה זה הוא סוד עולמות שיניתא לית אי נברא יעביר ויתקיים השבועה יחבו ליה כל סרס דאחזיאו ליה ואם יתבר יחדיו יאפר יחנו לן כמו שאמרו רבנן למודי תורה הרבה ניתנו לך שבר הרבה · תא חזי בכנרש אית ליה ידי"ר"ה הינה"ב ו"ח חיקה"ז יה אחלבש בריוקנא עלאה מן נתא רעין דלעילא שם סוד נשמה היה יחידה באשר באברך כמה פעמים · ו"ח אראלבשא כדיוקנא דלחחא והם רוח נפש · ואנן כדתנא דא ' אליסלך הוא כמו שרש שמות וחוא סלך על כל פרצופי הנשמה להם היה היא חיוך עצם' ויחידה היא קופה של יו"ד · ומורו הוא א"ל ' כל"ך לרמז על אל שכנאות דאדרך ויהיד עם קונה היא חיה יחידת להם בחינת סלך על כל שאר פרצופים · ח' יל"אה נעם" סוד הנשמה של כינה אמא עלאה הנקראת נועם יהו"ד ואותו הסחיקת מקבל ישראל אנפין הנקרא יד"ו להם כנגד מקום נם נועם עלאה שם"ו כנגד שם ק"מ שבריבועו רמ"ו שכה ·

העולה אל עליון"ן הוא סוד סלק כשנחלל לו עבריותיו נברא ונתקן פעם שנית בסוד העבור של היכום מן אשתו רות כן ז"א תסיד הוא סתחדש ונעשה גדול האבירים מפה שהיה מקודם קטן שנאפר ס' יקים יעקב כי קפון תוא והוא כקפון שנולד רסיי על ידי עיבור אמא כשזוקב"ה סוחל העבירות לישראל נעשה נד ול ע"י עיבור אמא ואז יתגדל אבריו ויתקדש שביה רבא ·

כאשר אנו סתפללים בסור הקדיש ונאמר והתגדלתי ונו' ונאמר ותעה ינדל נא כח ידי"ר ונוכר ה' תיא סוד רזא שהוא נפ"ש שהיא אוכרת שירות ותשבחות לדבק עצמה בכללה ועל ידי שירוחיה היא עולה לפעלה בי כבר נגבר לבעלה שלא יבוא שום בריה בהיכל הסלך אלא על ידי שיחה לסלך הכבוד ·

כי בעודם פשוערים סהלכים · ושפט בנביון רום יוביח שאולפלא היה פשתקף יהושע לא היה פעפידה כי בעודה פשוערת סהלכת והשביעה פשוערת לסלך הבבור בקשרתי אחת שאהבה נפשי ונוסר כי אלה אהבה של הוזון אני · פים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ובאפרת שיר השירים כולו נתיסר על אהבה סלך ובלבה שהיתה אנפין באנפין על ידי בניך בירת הסקרש כנודע ופם סלה היה נ' הסלוי של אדנ"י כזה אלף ולרת נון י"ד עולה תרע"א ושעיר כי זה השעיר לידי"ר זעיר אנפין צריקים יבואו בו בסוד צריק יסור עולם לחבוא עם בעלת ונאסר פרעוה לי שערי צר"ק באותה כ"ם אודה יה תיא סור השביעה וסבוה נבנה סלבורת בירת דור והסבין יבין ונחוור להסאסר שהתחלנו ואם ההוא נברא אויל באורחיו אל ליה ·

והאסאה דאוסר יחבו ליה כל סוכא דאחזיאו ליה ·

וכל סה דידות בעלסא דין ואם לאו סת אסרת שסא קדישא עלום יצאות סבנפן אפי דעלום אשוב שכה דהיינו עלום כלי לכוש הקודש

יקראני ואענתו · תא חזי כל נבראי דיעביר עוכדין טבין ראיהו עשיה כל סצוה וסצוה דיעביר יסהלך לעילא וקיסי קסידת קב"ה ואסר אנא פפלינא דיעביר לי יהיב ליה קב"ה סלאך אחד דיעבדניה באחרא השוכא דגיהנם דאיהו באחרא הדין וכל פתנסי אוריתא דשסק כל סלה ומלה יהיב ליה קב"ה סלאך אחד לכל סלה ומלה דיעבדניה ועל דא והניחת כו יוסף ולילה ליסען השבור לעשות ככל הכתוב בו כי אז הצליח את דרכך ואז תשכיל ואם את תעביד דא רקב"ה פקרך ויתעסק באוריידא ניסמא ובלילא ותנוח ותעני כל פת דאית בה לא תהזל סאחרא דא הב"ר הלוא צוויתיך הזק ואמץ אל תיעוץ ואל תחת קב"ה יהא עמך בשעתא דתתעסק באוריידא ניסמא ולילא וקב"ה יהא עמך בשעתא דתת ספר סעלמא ועיעל תבא ואילא תתעסק באוריידא ולא תיסר ותעביד פיקודי אוריידא קב"ה ואסחלק פינך סלאכיו לא יצו' לך לשסרך בכל דרכיך הב"ר ואם תלכו עמי קרי הלכתי אף אני עמכם בקרי בתר דאחזיאו ליה כל דא ויכא ליה כל דא אסר ליה סלאכא דמי מן התרין דאיהו יצר הסוב קב"ה אסר לי דאולינא עסך אסא ושבר הרע אוסר לו דיחקיים אורייתא כלה ללסוד וללבר לשסור ולעשות אוסי ליה ולבתר אסר ליה לך לך סארעך וסמולדתך לנוף שפל כמא דאסרנא · ובשעתא דיפוק סכנפן אפיה יתקוף סלאך ביריה בצוארוי ויסחי ליה סחא' כידיה באצבעיה על פוסיה וייסי ליה לא ברשכת האוסאת דשבעית לי סאי נברא יעביר ויתקיים השבועה יחבו ליה כל סרס דאחזיאו ליה ואם יתבר יחדיו יאפר יחנו לן כמו שאמרו רבנן למודי תורה הרבה ניתנו לך שבר הרבה · תא חזי בכנרש אית ליה ידי"ר"ה הינה"ב ו"ח חיקה"ז יה אחלבש בריוקנא עלאה מן נתא רעין דלעילא שם סוד נשמה היה יחידת באשר באברך כמה פעמים · ו"ח אראלבשא כדיוקנא דלחחא והם רוח נפש · ואנן כדתנא דא ' אליסלך הוא כמו שרש שמות וחוא סלך על כל פרצופי הנשמה להם היה היא חיוך עצם' ויחידה היא קופה של יו"ד · ומורו הוא א"ל ' כל"ך לרמז על אל שכנאות דאדרך ויהיד עם קונה היא חיה יחידת להם בחינת סלך על כל שאר פרצופים · ח' יל"אה נעם" סוד הנשמה של כינה אמא עלאה הנקראת נועם יהו"ד ואותו הסחיקת מקבל ישראל אנפין הנקרא יד"ו להם כנגד מקום נם נועם עלאה שם"ו כנגד שם ק"מ שבריבועו רמ"ו שכה ·

התולה אל עליון"ן הוא סוד סלק כשנחלל לו עבריותיו נברא ונתקן פעם שנית בסוד העבור של היכום מן אשתו רות כן ז"א תסיד הוא סתחדש ונעשה גדול האבירים מפה שהיה מקודם קטן שנאפר ס' יקים יעקב כי קפון תוא והוא כקפון שנולד רסיי על ידי עיבור אמא כשזוקב"ה סוחל העבירות לישראל נעשה נד ול ע"י עיבור אמא ואז יתגדל אבריו ויתקדש שביה רבא ·

כאשר אנו סתפללים בסור הקדיש ונאמר והתגדלתי ונו' ונאמר ותעה ינדל נא כח ידי"ר ונוכר ה' תיא סוד רזא שהוא נפ"ש שהיא אוכרת שירות ותשבחות לדבק עצמה בכללה ועל ידי שירוחיה היא עולה לפעלה בי כבר נגבר לבעלה שלא יבוא שום בריה בהיכל הסלך אלא על ידי שיחה לסלך הכבוד ·

כי בעודם פשוערים סהלכים · ושפט בנביון רום יוביח שאולפלא היה פשתקף יהושע לא היה פעפידה כי בעודה פשוערת סהלכת והשביעה פשוערת לסלך הבבור בקשרתי אחת שאהבה נפשי ונוסר כי אלה אהבה של הוזון אני · פים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ובאפרת שיר השירים כולו נתיסר על אהבה סלך ובלבה שהיתה אנפין באנפין על ידי בניך בירת הסקרש כנודע ופם סלה היה נ' הסלוי של אדנ"י כזה אלף ולרת נון י"ד עולה תרע"א ושעיר כי זה השעיר לידי"ר זעיר אנפין צריקים יבואו בו בסוד צריק יסור עולם לחבוא עם בעלת ונאסר פרעוה לי שערי צר"ק באותה כ"ם אודה יה תיא סור השביעה וסבוה נבנה סלבורת בירת דור והסבין יבין ונחוור להסאסר שהתחלנו ואם ההוא נברא אויל באורחיו אל ליה ·

והאסאה דאוסר יחבו ליה כל סוכא דאחזיאו ליה ·

וכל סה דידות בעלסא דין ואם לאו סת אסרת שסא קדישא עלום יצאות סבנפן אפי דעלום אשוב שכה דהיינו עלום כלי לכוש הקודש

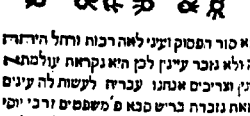

זיעיר כפהשברא
השם הרורה רזהו
דיעינין אבל בלילה
דין לעירוו
בפהשבון כלא
ראיה יגל האיצית והוא סור הפסוק ויצי לאה רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת סראה ולא נאמר עיינין לכן היא נקראת עולמות שפראה בליה לה עיינין ונריכים אנחנו עכריה לעשות לה עינים כבוהות נו והחידה הזאת נזכרה בריש בבא ס משפעים זרבי יוסי ע"ה הפה סאור פחחידה הזאת ופשב שאין זה אלא סילי רעלמא ח"ו וכפ"ש שלא נקש והוא כפש עה הסור שבארנו בס היא לפסה פהארה הינים · ובחוור להבאסר שהתחלנו אפר להון זכבה אנא אריות להו אפרו ליה כעבדון תאכלנה אפר ליהון ופהו העבדה אפרו ליה נעשה ונשפע ישיי בעובדין פבין ושביעה בואוריתא אפיקו ליה פננתא דרעין ואזלו עמיה ליגיהנם ויקוזש דינגנא לסיהך בהו כיסבא על רשיה · ויקוזש ראשא לפהך בהו כליליא אפרו ליה תא חזי אתרא דא איהי השוכא כיסבא וכל כליליא אחזיאו ליה כל סרוין דגיהנם ואחזיאו ליה להם התרב הסתבסכת ואחזיאו ליה הכלבים עזי נפש לא ירעו שבעה · אפר לן פאן אינן אפרו ליה אינן אדבעין ותרין חיכלין השוכין ומכרזי גוברין בשלשלאין בצואריהון · ואסורין פן ירהון ופן ירלהון ואינן צווחין ואפרין ליי · ליי לנא ראזלנא בהבלי עלפא ולא אזלנא לבתי כנסיות ולא קרינא שבא ראבדנין ותרין שפהן דלא אולינא ליה ליי לנא ליי לנפשנא וכעל האסורין סמונה עליהן עאלו ליה להלין אחזיאו ליה שבעין ותרין חלונין השוכין ובהון הוו עאלין השלשלאין פן צואריהון עאלו ליה להלין ואחזיאו ליה הבסין שערין וכלהו נוקבין ודעליהן פן חייביא הוו עאלין באינון נוקבין ואינון צווחין ואפרין ליי לרבונא שבא ראזלו בהבלי תעלם ולא אזלנא לבתי כניסיות ולא לסרנא שבא רהבסין תיבין פן ק"ש עאלו ליה להלין אחזיאו ליה ע"ב סרוין ודיהון אסירין בנוקבין פן פוזין פן ביתא ואנן אפרן ליי לנא ליי לירנא דלא אתקשרו תפילין בידא עאלו ליה להלין ואחזיאו ליה כל סרוין דגיהנם אפר בל כך נש ויעלפא ייעול כאתרא הרין ואפילו פאן דאיתו הפשי· תרא הוא דכתיב קפון וגדול שם הוא ועבד הפשי פארעיו אלא כל נבר דידע שבא דקב"ה ברקא יאות הלך אשבביהו כי ידע שפי

הקדוש והוא מוחה מן החוטא הנכנס לכותל סמא תתיני שנאמר
ולא ידעו כי קרומים הם עין זוהר שיר השירים אגל הטוך שלי
דזרא עלאה דחנוך ירשו ושם תראה פלאות חמים דעים ובשער
הנשמה אפרש זה תינין היסוד. ומאי איהו שמא קדישא ר'אמיקא
ויעל אלו חם"כ היכלין הסוכים נאסר צדיקים לבו כ"ם ועל אהלו
הם"כ היכלים הסמאים נאסר ושמים יכשלו כ"ם והבל בא
מהתעוררות הסמא של יצר אנפין כד אתגליא לבער לאינון
דיניא ולא סתכסף ביעבורהון ואחר כך מרחם הקדוש ברוך
הוא על העולם בהשגחת מצחא דאריך אנפין עליו הוא רעוא
דרעין כבר ביאורנו מהיכן הם באים. ער שהם נאברים מן
מן העולם שנאמר ובערה הרע מקרבך והוא לשובה להם שתלך
הזהיבא מהם על ידי התענוג, שברא הקב"ה לשובה להם ובוראם
פעם אחרת והוא אמרתי ל"ל בסכסף בעיבורהון שלא יהיה להם
והנאה לעולם. ולסח יהיה הנאה להם המיתה אם לא יבראם
פעם אחרת באופן שלא יזיו לו כ"כ וזהמא כבראשונה המסיתן
שלא לעשות רצון בוראו ואפילו הרע חבא מסצחא מסקא מחדש
הוא לשובה להיביא ולא מהכסתן בעיבורהון שלא יהיה להם
יצר הטא לכן הם מהתרים ליצאה מן העולם שנאמר ובכן ראיתי
רשעים קבורים ובאו וכן נאמר והרשעים כים נגרש כי נלי הים הם
סבים כחוק על היבשה והחרים לאחוריהם וכן הרשעים בל עוסת
שבא בכן מהלך מן העולם כדי שלא ירבה בהטמא וכהסא
והזוהמא הולבת מפנו בסוד חיבוט הקברים ובעונשים אחרים ואחר
כך באים של ניצבם השוואב הזוהמא ממנו ובריך יי' אלהי אברהם
איש החסד שלא השביח תכדו ואסתו מעמו ישראל לבלתי ידה
ממנו נרה כי לא כלו רחמיו על כל היצור שנאמר ורחמיו על כל
מעשיו נמצא כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר ועמך
כולם צדיקים לעולם ירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר
ברוך יי לעולם אמן ואמן:

פרק מ

הכמצח הזה של יצר אנפין הוא אהוה כשוואר כשהוא
עושה רין בתיביא הם נורמים שאין להם בושה
מפעשיהם הרעים הם מתתקר"ר רוחו שוכרנו בפרק הקורם וכן
איתא באדרא וזסא פרשת האזינו דף קם"כ ע"עמוד ב' עלה ב' ול"ל
האי מצחא קושקא בוודאי ובשערא דאתגלייא מצחא דיתיקא
קדישא בהאי מצחא של יצר אנפין אחחורת תחורא כתלא
דהוא שמא רצון אקור לבלא כאשר ביארתי בפרקים
הקודמים בסור מנחת של שכח שאומרים פסוק ואני תפילתי לך
יי' עת רצון שכחנלה המצח של יתיקא קדישא בספרא דאנרחא
רבי רב יבא סכא אסר מצחא דיתיקא קדישא ר"ל ודוד
בהצח שאני מתפללים אליו שיתגלה בי הוא עת רצון לכל הזוהמא
המסתקר בצח של יצר אנפין ומלבן אותה לכן כשלו והוא נעשה
רחמים לכל אחי לאו ר"ל שלא מתגלה ח' המצה הזה למחק
מצחו דיצר אנפין אשרי ח' כין תרין אתוון פירוש אל תקרי מצ"ח
אלא מח"ן שמחק ומוחק ורוץ אין קורקר כמה ראת אומר ומחק
פאתי מואב שיעשה רין ומחק הרשעים ומכלה אותם מן העולם.
ואיתימא דאקרי נצח באתוון דציתין ר"ל באותיות ונוצרי שתים
שתים שמתחלפים זו בזו כאשר פירשנו למעלה בפקומו. וכמה
נצחים הוו ר"ל שכל הפרקים נקראים נצח על שם השורש ואינ"ג
דינא אחרא באחר אחרא אסתלק ר"ל בנצח דאריך אנפין שהוא
דיניא דרעין הוא בפקום אחר נתעלה למעלה כי הוא היה קודם
הכמה ובינה דיתיקא קדישא של עולם הקדוש שנתגלו והשאירו אחריהם
כרכה כרשימו שלהם שנבנו אחר כן בשירי הנקודות אבא ואמא
למטה על הרשימו שלהם ובבר כאורנו זה בפקומו ואית נצחים
אחרים דמתפשפשים בכל נוסא. והם השלשה פרקים של נצח
נצחים והוד הנה בכלל הנצח כדפירשנו בפרקים הקודמים ובבן
דבסכות בשיעתא צלותא דכנהה בנין ולא יתיר דינין גלי
עיהקא קדישא מצחא רילילא. וכל דינין אתכפיין ואשהכחין ולא
אתעבידו. כהאי מצח' חלין עשרים וארבע בתי דינין הם עשרים
וארבע צירופי אותי שאותיותיו בהפוכו הם אורייתא. דינא
דמלכותא דינא. וכל אחר מן הצירוף שלו נקרא בית בלשון
ספר יצירה כאמרו שתי אבנים בונות שתי בתים ארבע אבנים
בונות עשרים וארבע בתים. לכן אומר כ"ר בתי דינין הם
מוכנים ומזומנים לכל אינן החציפין בעוכרי יהוך כמא דכתיב
ואמרו איכה ידע אל ויש דעה בעליון ר"ל מהחציף כולי האי
שאומר אין הקדוש ברוך הוא יודע מפעשיהו הרעים עוד ארץ
הארץ שפע מינה יצוה פנים הוא שכופר בדיינית הקדוש ברוך
הוא. חיודע היה היה ויהיה. ומה טוסם אסר מהלך רחר עליון
ושלוח שם אין היו לשכח כרגע טפו חסו מן כלהות. ומקשה
שם הוא עשרים אינון רצוני לומר עשרה ראמא יעשרה ראמא הם
אלהים דקטנות המבלילים המצח ולמה יצאו באין כ"ר צירופי אותי
הזי ראויים להזות עשרה עשרה הכ"ף. ארבע למה לקבליהון
דארבע פיזות בית דין שהם כנגד ארבע אותיות השם אם אדם
פנים בהם ראוי לו למנות אותה סיתה שהיא בנגד האות של
השם שפנים בו והוא בולל שאר השמות שיצ"ל פנים גם כן בהם
ולכן אומר לקבליהן דארבע סיחורי בתי דינין דלתתא דהליון
מלעילא ואשתארו עשרין והם אותיות ארני שהם היכל ולבוש
לשם המיוחר ואם פנים בו פנים גם כן בהם וכנין כך לא מעניינין
ברינין עד רשלים ומלקא לעשרין שנין לקבליהון דעשרין בתי
דינין. כמהניתא דילן תנינן לקבליהן דכ"ר ספרים דאהבלילן
באורייתא. שהם המשה חומשי תורה כנגד ה' פרצופין והם
נכלל הכ"ר הזה הנובע כן המסתלם של הכמה בהרשימו בפקומו
והוו שאורין' נוכלות של הכמה שלמעלה תורה. והנה מאחר
ארבעה מארבע פיחות בית דין ראוי הוא שנכתוב בכאן חידוד
המיוחלה שראוי לכל בר ישראל לאסברא בכל יום לבשר על
דין ארבע פיחות בית דין וכפני שאין לו לשום אדם הידור הוא
כראוי ונכון אצינו בכאן לוכות את הרבים ובפרט בלילה אחר
קריאת שמע שיל המטה. ראוי שבאמר אותו שלא ימנעו אותו
המעינים לעלות לגן עדן להשיבה של מעלה. החו חופם נוסחו:

ידך רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שאם חטאתי עוויתי
פשיעתי לפניך והניעו חטאתי באות ראשונה
של שמך הגדול הנכתר והנוראה שהיא היתד של שם הוי"ה שהיא
הארת מחוא סתיאר"ח המאיר דרך החיך והגרון ע"י התרעו מלין
נו"צר ונ"קה: אל אבא ואמא בפרצופיהם הקדושים המאירים
באצילות אם נפחתי בשאר אותיות התלויות בהוי"ה של הוי"ה
שהם **יאא** ונתחייבתי לפני כבא בכותל מסלה או דינה.

והולרחיה ביתא כו תעמוד לפניך צדקה אברהם
עברך שהשלך בכבשן האש על קדושת שפך שהיתה נרצה לפניך
וירוי זה. באלו השלכתני נוזה שני. קומת ושמו אכן גדול על
לבי ומקלו אותי כל ישראל ויצאת נפש תסקלתי כתורה וכלכת
בכתות בית דיך תצדק הגדול שבירושלים ועל דבר בבוד שכך:

ואתה ברחמיך הרבים תשוב אליו אהבי יחיד שהוא שם של סבעים ושתים
יא"א ושם קדישך בסלוי אהבי יחיד שהוא שם של סבעים ושתים
ויאיר ברצונך בעולם האצילות כיד הסלך ואל יהיה מונע:

ואם תשאתי עויתי פשיעתי לפניך והניעו חטאתי קר שפנסתי
באות שניה של שכך הגדול הנכתר והנוראה שהיא אות ה'
ראשונה שבא תסקבל בכורסי"ו או באותיות דילהון בה שהם
הקהך ותתיבתי לפני בכא בכורך שריתה או ריגה אזלו ותתש
ביצוא בה תעמוד לפניך צדקת יצחק שקידך שיהיה נרצת
וידוי זה לפניך בלולו נסביתי מלכל קר ארבכותי ושפו סורך
הקשה לתוך חרבה על צוארי ומוסך זה. אללוה אללו על
שפתותו את פי יחשליכו פתיל עוקרת לתוך פי וירדו לתוך פני
ותחסרמרנו ויצאת נשסתי ונפרסת כתורה והכלכה בפצות בית
תנדול שכירושלים על דבר כבוד שמך:

ואתה ברחמיך הרבים תשוב תיחר שלישה שבתוך
היקרים יהו"ה אוהה אורך ושם קדשך בבילוי
שלישה יודי"ן ואלף שהוא שם של ששים ושלשה שהוא **ויך דיך**
ואן דיך ויאיר ברצונך מאיכא יצלאה ראצילות בעולם
תבריאת כיד הסלך ואל יהיה כותע:

ואם תשאתי עויתי פשיעתי לפניך והניעו חטאתי עוך
שפנסתי

שפנחתי באות שלישי של שמך הגדול הגיבור והנורא שהוא ויו של זעיר אנפין המאיר בעולם היצירה או כשאר אותיות התלויות בו שהם ויך ונתתיכה לפני ככא בכוחך הרב או רוצה תתלויות השפעות של הצדיקים שבאו עם הקב"ה ושכינתיה שאסר עליהם מעבר לרף ישמעון ענים וישכחו באותם הסורות שאלה רוצה תן יומאי לא כמילנא ליין ג'קיורתי וכניהוך לא אצפריכנ' לחיניהת כשבטה ואפילו ביומי אחריתא לא אעפריכנא כ"ש כשכתא ומאן דוכי כתו וכי למהימנותא שליפתא" חד סיורתא דכפרוניתא היא שבת כלה מלכתא" ותר סיורתא" דסלכא ותר סיורתא" דעתיקא קדיש" סתימא ורכל סתימין וכהה" עלמא זכה כהו לון האי רעון כר אתגלי" לנהין כל דיקן ואתפליין משלשליתן תקנא דזעיר קדיש" אתתקן כתקנא תר כללא דכל שאר תיקנין והיה תכסה עלאה סתימאה" כללא רכל שאר ושאי אקרי עין עלאה סתימא דכל סתימין שהוא סתום בכל כל"א והאי ניכא וסתים מאויך סאר השני לכן נקרא סתים" דכל סתימין ונה חוש אין סוף נגה בתוכו והמאיר לו בראשא ראין שאינו מכוסה אותה ההאי הלף והוא סתא דעתיקא קדישא והאי סתא" אתשפט לבל יעיבר כלל צר באויר ונתשפט בכל תיקוניו סינוה" אתשפט לעין אתראה שהוא אבא המאיר לו וסתאי קדם אתגלף" ל שפי' ושל האל"ף ראין עולם ל"כ ואינם נהלקים אלא לב' חלקי' ו' והם המתנגדים לאבא וסתאים שם ל"כ נתיבות חכמה דהיינו עשר אכידן ב' אחוזן הם נחלקים לל"כ נתיבות" חכמה להלקים בפרצוף של השכך ל"כ בכל אחר ואחר לברו זכשאים לזעיר נהלקים שם ש"ך רינים כי' ם"ם ל"כ הם ש"ך ולנוקבא שב"ת הם ם"ם דין סאויר הם ש"ך ובאים הלי א"ף של ארני ומסתיקים הרין הזה ויגולים שב"ת רינין" וההוא רישא סתיכאה רברישא רעתיקא ולא אתדין כר פשים תר סורנא דהוה לאנהרא בפיש בהאי כותא ואדבקי"ף ואתגהיר בכמת נהירין ואמיק ואדשים בנהוניא רא כהאי כתאה דאתדשים כיה נהורא דאקרי רצון והאי רצון אתמשם לדרגא בריקנא עד ההוא אתר דסחישבא בריקנא ואיקרי הכר עלאה הם כמולא ההתחון הכולל כל המלות ותולדה שם האור הזך ומשם על ראש ומזח ל"א שהתחיל ושל"ת כשכן האוב יורד על הראש הזק זקן אחרן שחיר על פי סתימין" כמל חדסן שיורד על הדרי עין כי שם צמח י" את חברכה תים עד העולם תה הגלו נקרא תסר עלאה והכאי רצון כר אתגלי"א מתחכלין מאי דדינא ומתכפיין התו סור עין הקורש שהיא עלי מצח אהרן תכיר לרצון לפני י"תסיד והוא סור היעת רצון שנ"עלי"ה ואני הפילתי לך י" עת רצון אלהים בראב תפרך ענני באמת ישענך אוב"ר י"א:

פרק טז

עיני י"א הם שנים אתר נקרא יסין דהיינו רחמים אתר שפע שמש ולא כמו עיני עתיקא אף על פי שיש לו שניים אינו נחשב אלא לעין אחת לפי שאין שיך לומר שמאל והעין הזו רחמים נגודים לפיכך אומר ושתר היסגיא היא רחמי ותניא רחמי נו דחמי" לבן אתם אלא בחיה אחה שנאמר טוב הוא נקרא יכורך ויסף זכות להשגחת העליון שנאמר עלי יעין שנאמר תלי עין אחרון תכיר ולתן לפני י"תסיד והוא סור עין הקורש שהיא עלי מצח אהרן תכיר לרצון לפני י"תסיד והוא סור היעת רצון שנ"עלי"ה ואני הפילתי לך י" עת רצון אלהים בראב תפרך ענני באמת ישענך אוב"ר י"א:

פרק טז

אמרנו י"א למעלה בכל עת שמתגלה מצח א"א או מאיר מסנו ג"א חקל"ל המתוין מתכתר מסנו ותוך עלי זה מצח ג' חקל"ל המתוין קדישין זאו מתברך העולם משפע זה מרגיש ותקלישו נכנסים מסנו ונרתעי לאותר ונשלים לעוסקא רנוקבא ורתחמא רבא והם הנרמזים בלשון חנין ושאור זאז משיב מצח זעיר מיתון ומח"ן את פאתי מואב כראשתין" וכן אותא כאורה ווהא ג' האותיו רף ק"ם עמוד כ' ל"ל מואב ראתגלי בעתיקא קדיש" רצון אקרי הזה רישא עלאה זא סתים לעילא ר"א משיש תר סורנא נאת דאהבלל בכמתא פי' מם של אור שבישה מכנו שם המצח כגודל שבישה בא"א מקשר נוף ואינם נפרדי לעולם זבנין דאיהו דינוקא רכל רצון אתתקן בכמה אראתגלי"א בבוניא וכר רא אתגלי"א רצון דרצין אשתכח בבלחא עלמין וכל עלוהין ולתתאין מתקבלין מתכללן אנפי ד"א וכלא ברחמי אשתכח ובגין רכל רצין אתפסרין בשבתא בשערא דצלות דשבתא דהוה עין רכל רצין מתקשין אתגלי"א תאי מצחא ואתכפיין כל דינין ואשתכחו רחמין ובגין כך אשתכח שבת בלא דינא לא לעילא ולא לתתא ואפי' אשא דבדוגא אשתקע באתרא וכיוחך חיבוא ועל הא אתוסף נשמתא רחדי בשבתא ובעי בר נש למהוי בחלת סעודתי דשבתא" דהא כל מהימנותא וכל כללא דשתשבתא כיה אשתכח פירו" הנ' שותפין" אריך" אבא ואמא"

הוא יכינא ולא הוה שפאלא לא נאים ולא אורסוך ולא כיני
נסיוותא ליה מאן דאתי עליה הוא אתן על בלא והוא אשתו על
כלא ומאשתותא דהאי עינא מהתן כלא תאנא אי עינא דא
אסתים דעינא הדא לא יכלין לקיימי בלהו בגיני כך אקרי עינא
פקיחא עינא עלאה עינא קדישא שלא יונקים מסגו כתות הדינין
המסאים עינא דאשתותא עינא דלא אדמוך ולא נאים עינא
דהוא נטורא דכלא עינא דהוא קיומא דכלא · ועל האי כתיב
סוב עין הוא יבורך אל תקרי יבורך אלא יברך · דתאי אתקיי סוב
עיזוסניה סברך לבלא: והאנא ליה נחזינו לעינא תתאה של
דיוקן אנפין לאסתאה מאדים והא כאובמרא בר כר אדאתאי
כהאי נטורא דאתרא דעינא עלאה דאקרי סוב עין הא דיתיב כך
נהיר עינא עלאה דא קדישא ואסתי לעינא תתאה דאיקר אנפין
תסינין וכאין עליהין חם הדרים לסתמי בתכסתא דא הדא הוא
דכתיב כי עין בעין יראו בסוב י׳ את ציון וכתוב אשר עין
בעין נראה אתה י׳ ואלמלא עינא סבא עלאה דאשתו אסתי
לעינ׳ תתאה לא יכיל עלמא למיקם דעינא תתא תאנא בצניעותא
דסגרא אשתותא סינא תתאה כך אשתו נהירו עלאה ביה
ועיילי ההוא נהירו דעלאה בתתאה ויכניה נהיר בלא הדא הוא
דכתיב אשר עין בעין נראה אתה י׳ וכתיב הנה עין י׳ אל יראיו
וכתיב עיני י׳ הפה משופטות בכל הארץ · זכו עין י׳ אל יראיו
עין הלילא: לא זכו עיני · הסת המשופטות בכל הארץ
עינא דלתתא · ויתיא ספני מה זכת יוסף דלא שלטא בית
עינא בישא ספני שזכה לאשתגא בעינא סבא עלאה דא הוא
דכתיב בן פורת יוסף בן פורת עלי עין אסאי בן פורת עלי׳ עין
כלומר על סכת עין דמשתגא ביה וכתיב סוב עין הוא יבורך ·
מאי טעמא כי נתן מלתו לרל · כזכות שמשניה על העיניים
בסוד עין הוא חכה לסוב עין שאין בו אלא חסר וחתים כמאי
טעמא אקרי חר פירוש שמקשה מאי טעמא נקרא עין אחר ולא
יש נם בן שני עינים בארץ אנפין ויהירין תא חזי בעינים דרתתא
איה עיון דהוא יכינא ואיה עין דשמאלא ואיזן דזיקר אנפין הכא
תרי בתרי נוזי כי השמאלי הוא בולו דין ויש בו שתור וארוס ·
אבל חבא בעינא דארך אנפין ליה עינא שמאלא אלא שניהם
לבנים בחסד ורחמים וחדיותו בדרגא חר סלקא שפיולים
שניהם פעולה אחת דהיינו פעולת הרחמים וכלא יכינא וכגוני כך
עינא חר ולא חרץ · ואנא עין זה של ארוך אנפין שהוא
העין של ההשגחה שבשניה בעולם הוא פתוח הכיר ואינו נסגר
לעולם שאינו ישן הן סעם הן רב לבן נקרא עינו דארוך עינא
פקיחא דלא נאים · תיכאן הדיר ידוחים למטה בהשגחה
נפלאה כשישראל חוכים יש השגחה נרולה שסלבן ורחוק בלבב
עיני זיוך עד שעיני זיוך שהם ששים נחלים הסובבים זה את זה
ארוס ושחור ולבן אלא שהשמאלי הוא שחור וארוס כיהר ועיני
אריך הם ששים חסיר כי החסר נוסם שכתוב והרוך נרכב יהן
ואתה שאמר ויהי ער בבוד יהודה רע בעיני י׳ ואמר
ויקש שלמה את הרע בעיני י׳ שהפנם מניע ער שם כאשר נאמר
בסיעתא דקודשא בריך הוא ושבינתיה לבן אוהר הזוהר מה
דלאו הכי להתא דאתי ליסר בעיני דעיר אנפין דכלילין בסומקא
וכאובמא ונתוזרא בשלשה נוזני ואומר ארוס ראשון קורבן נוזן
שתור בכור האי שתור ארוס הוא אלא שלקח נמצא שהיתה הנוזן
שלו בעים ראשון ארוס · ולא תני תריר פקיחא כי בזמן
הגלות הוא שן בביכול וכסתלקים חסתין כדיקר אנפין וכלי ורח
נוזרים השערות עפעפים של דעיר אנפין הנוזרים שניה ·
והם נבנים סחוי מנעם"ך הם תנטורות הירדים מאמא עלאה
אלי והם השערות של העפעפים הנוזרים שניה לבן בזמן השניה
עיני נסגרים בביכול ואינם משניחים למטה והוא שנאמר עורדו
לבה חישן וכתיב פקח עיניך וראה מכלל שיש עינים שאינו פוקח
עיניו ער שצריכים להתפלל על פקיחת עיניו לבן נקרא עינו
דארך עינא פקיחא אבל עיני דעיר אנפין כך אקרא פקיחא אידך
לבאן דאקרא פקח ואיה לבאן דאתפקח לביש · ואומר התם
חיזה לבאן דאתפקח לסב חהו אומרו היינו לבאן דאתפקח לסב ·
י לבאן דאתפקח עינא את ערב כסומקא וכוכבא אדאתחי
לקבלתי ובכיא עינא · כלומר שנזן נעבר ובסגרי

שאר הנזני׳ מאן שתחזיב מרינא בהאי סדרא הדין שלם בו רחמי׳
לצלן · אבל לעתיק יומין סב דעינא חוור בנוחוה חוור
דכלל בל חוור וכאה חלקיה לסאן דישנא עלויה בהה חוור
סיניהו ועל דא ודאי סוב עין הוא יבורך · ובתיב בית
יעקב לכו ונלכה כאור י׳ שראינו העינים של אריך אנפין ער
שילכו ויתאוו לאורו בימות המשיח כל העולם כי היא הדאורא
שסרתאים עלינים פרתאים לראש אורו סכל שכן לעתיד
ניזונים מסנו · זהי דעין דעיניך אותי סוב עין עינא פקיחא
דלא נאים ועל זה נתאוו ישראל תאוה בסיבר לראות בי המנהיג
שלהם · והוא שאומר הרשב׳ עליו השלום באדרא רבא
של פרשת נשא ועל האי האיבו בני ישראל לצרפא בלבותיהם
דכתיב היש י׳ בקרבנו אם אין בין דעיר אנפין אקרי י׳ · ובין
אריך אנפין דאקרי אין אמאי אתענשו משום דלא עברו
בהכיכותא אלא בנגיעה דכתיב ועל נמוזם את י׳ והיה צריך
להם לקרב אל האור הנדול הזה כיראה ובאהבה דכתיב ורחמה
ברחמה אהבת חקב׳ת ועל זה עין׳לא ראוהא אלהים ולחיך יעשה
למחבה לו יתברך י׳ לעולם אמן ואמן:

פרק כמ

הדינים של ועיר אנפין השורש שלהם הוא עשר חזוזה העולה ס׳ר שנאמר ידיא י׳ כי ס׳ר לראות והראייה באה מן העינים · והם חמשה הדיוה חסרים בעין ימין דעיר אנפין ויש ה׳ הויות נבורות בנקור אלהים כזה יהוה העולים ק׳ל נמצא שיש חשבון ק׳ל בימין ויש נ׳ב חשבון ק׳ל בשמאל שהם פור והוא לא פנים קלק׳ל חמש בנגר חמש והנה ארם הראשון קלקל ח׳ נבורות הללו ולזה ישב אדם בגהר ניחון ער צוארון ק׳ל שנה בכנין אלוה׳ נבורות שקלקל ותם לא זאת לא נחקנו בראוי כי לילית הרשיעה בשראתה נדול קלקלו נתנכרה בקלקולותיה והיתה באה בעל ברחו של ארם ומחסברת מכנו ומוליד במנו בכה שדין רוחין ולילין ולזה לא נחקן אורנו הק׳ל כראוי וכנגד זה אנו אומרים היה נותם בכל מוצאי שבת שיש בו ק׳ל חיבות עם הפסוק שאחר הש׳ק שהוא אורך ימים בנגר זה שנעניש ביתה ונתקצרו ימיו כמלים אנו בפסוק של אורך ימים ויומתקן הדין של שתי עינים שקלקל כי ק׳ל עולה ע״ן ב״ם ק׳ל הם שתי העינים נסד חדבר הזה כי ק׳ל עולה ע״ן כמנין ת׳ נבורות שקלקל ויש נם בן ת׳ הויות חסרים שעולים נם כן ק׳ל כמנין ע״ן שהם שתי עינים הוא שקלקל עד שתי עינים ח׳ כנגד ח׳ ולזה אומר הפסוק ויהי קר בבוד יהודה״ע בעיני׳ רע בשה עינים שהם חמש חיות נבורות וחמש חויות חסרים ובזמן הנאולה יהיו עיניו ביומים על אפיקי מים רחוצות בחלב של סוב עין עינא פקיח׳ דאריך אנפין שבכלם יהיו חסרים ועיני יהיו סובים בחסרים בכוו עין אריך עצמו הרי לפנין אומן אחר שיין שאומרים תורה זכן כל כיוצא בזה כל האומרים הנעניים הכתובים בתורה הם בולם שכות נוזרים אחיות מבם מצוידים כעבדיהם בסוד האבר ההוא בכיכול ואין להסלות רק אותיות של אור עומדים ומקבלים שפע חיות סהאותיות הנבזהים עליהם ונבזה על נבזה שסור ושניה לאשר תחתיו וכלם שואבים חיות סהסעיין חנרול הוא הכעיין אשר סבנו שאובים עליונים ותחתונים והוא כמו הקלף של הספר תורה שאותיות של הספר תורה עומדים עליו ואי אפשר להם בלא הקלף תהו שאפרו רבותינו ל׳ הנח מקום אחי דהוא מקומו של עולם ואין העולם מקומו של עולם אמן ואמן:

פרק נ

הדחמא של אדם הראשון היה שאכל אותם חכש נבורות שחיו מסותקים בחמשה חסרים חנוי לדקפקפ ונולר על ידו הסות סבה ריבוי חבזורות הדינים וסופי סות שנאסר רבליה יורדות כות בנדר והוא המבער אדם הבעירה חבזורות חרינים בכל הצולמות ועבר על לאו לא חבערו אש בכל כושבותיכם ביום השבת כי אש נסמריא אלהים יורדין עם הכלה ובאותו פעם היתה בולו שבת קודם החסא וכן יהיה מסור שיר לעתיד לבו׳ ליום שכולו שבת ומנוחה לחי עולמים יכרי להקמידך

שער רישא דזעיר אנפין קנו

על פור חזינים של זעיר אנפין צריכים אנו להקדים לך הקדמה קטנה ושמה אגוז כאטרכטא לשמות רבני עירק יוסייא והיא זאת צריך אתה לדעת כי כשנפלו שבעה כלים הנשברים נזמן מדשדא המלוכים חזרו שלשתן ראשונות של כל אחד מהם למעי הבינה ומהם נשתיירו הפרצופין לחלק רישין ואחוה אלילו חזרו למעי בינה כשיעה נפלא הראשון וכל אחד מהם כמעי בינה כשיעה נפילה עשה שני קרוסין לעיני זעיר בתיקון פרצוף שלו בקטנות ראשון וחזינו כמעי אמו תרי אלו ז' קרוסין הם משבעה ספירות של זעיר של תורא שעליו ז' כתרים ושבעה הכסות ושבעה כינוי והכולל הוא ז' קרוסין הם בסוד וי"ן והם מקטנות הנקודות של זעיר שהוא נ"ב י"ה ו"ו שהוא סוד שש קצוות של תהו וכן סנ' פרוה ראשונות של כלילה אלה נכללו שלשה עולמות בסוד ק"ך קרוסין שהם ג' פעמים ו"ו כוללה מעשר כי נחלק לכ' חלקים אכתרים וחלק ניפו שסמנו נקנא נמצא שהם שני זי"ן כלולים סי' הם כ' פעמים ששים עולים ק"ך צירופי אלהים ולכן יש גם כן ג' קרוסים כיו"ן ג' נוזים אדום שחור ולכן שמיהם אש"ל וכוונת אברהם איש החסד היה למתק עיני זעיר ולחביא הנשיקה של היצים בסלכות הנקראת באר שבע כי היא עולימתא שפירתא הילת לה עיניך יעשה לה תארת עינים על ידי הציצית כדפ"ד שנו במקומו והנה חקרום הראשון הוא לכן הוא בסוד החסד שנאמר אברהי עולם חסד יבנה לכן הבנין הראשון שלו ואין לה אלא קרום אחד והנה יש כיצן נקודה האכציניות שהיא אישון כח עין שהוא לעולם ובן הנקודות דאינן אמא כי דינין מתיחרין פיה הקרומין הללו חמיד פשחרין אותו כריבוי הסמבים להעמיד אורה שלא יחוק וכפני זה נון השחור שוכרנו לא ישהנה לעולם כשים אדם ומכיניו יש פעולה הנקודות שחנון שבהם נחלש ומתעמם שחרוריתא • וכן בעינל שני ושלישי כשהוא מתעמם וכל כן אדם שיש לו חור התיצון הכסוך ללובן שהוא מנון התכלת לירה בית פתחנותא ואלו השלשה עינלים וכשהוא חן נגד שלש' נקודות חצי שלה דהיינו נה"י וקצת ת"ת המסוחקה שכנגדן שלש פרסות חצי כאמת באמא נעשה הקרוסין והנקודות של אבא עשרה בית קבוע לעין זה כעצם הראש לפי שהנקודות הללו לבנות מנון מעצם • ובסבת הנקודות דירה דבשיכ נקודות דירה הוא מתנבר כנגדן וסקשה נקודות שלו בסוד הקרח הנזרא האינלידו מעשית עצם ומסותרת הנלידה הזאת יוצאות רסי תעין שהן שערות קשות בית שהעצם קשה והעור קשה לפיכך תעין יש לו כ' קרומים התיצון לבן והפנימי אדום נתני אבא ואמא כפו חוסם הוא אדום סוד אמא והקנה הוא לבן סוד אבא • ומסותרת הקרומין האלו השערות של העצמים ואבן זעירן ונרבין להיותם מנקודות אחת חצי מכל וכל אבל שער הראש יוצא פחורת האור של הסדים דאחפשסו יד היסוד וחוזרם בסוד אור פקוף ומרחזרת שלהן נפקי שערי דרישא שעיניהן ואויכין ומחפשים עד שרשיהן והיינו עד סוף החפשות יסוד מסקום שהתחיל אור החזר ואינ"י שאמרנו שנעשו השערות מהקטנות אינו עיקר החפשותם חיה מהקטנות ואחר כך נתפשטו ונתחזקו בחורת אור החסדים כמו שזעיר אנפין אף על פי שיש לו מחין דקטנות אינו נעשה שלם ואינו גדול כי אם על ידי מחין דגדלות שהם אור החסדים כן הוא אצל השערות שאינם משינים שלימותם גדולה כי אם על ידי החסדים נעשו באבינם ובקותם • יהי רצון שלפני קתיק יומי' שישניה עינא מקהא דליה על עיני זעיר אנפין להלבינם ולרחצם בחלב דליה שנאמר עיניו כיונים על אפיקי מים רוחצת בחלב יושבות על מלאת למלאות ולחריץ עליהם ברכה ושפע גדול עד כלי די • בלי הפסק ויהיו חזורה גו חזורה יהברך' לעולם אמן ואמן:

פרק נא

חזעיים של זעיר הם אדום שחור ולבן וא כתוך זו • וחעין תשמאלי יש לו נוף שחרוריות גדול מ אחר • וגם מכח הגבורות נזדרו השערות של ריסי עינים וחגבינין חנרים שינה כי הם דין וחזו גורם מחלקות חמחין סה שאין כן בעיני מריך אנפין שאין לו גבינין הגורמים שינה לכן עליו נאמר חנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל ונקרא עינא מקהא ונעיר תרירא שאין להם עפעפים אינם נסגרים ואין בהם שינה אבל ז"א עינין יש להם עפעפים ושערותיהם הגורמים שינה וכן הוא בארדא רנא פרשה נסא חח לשונו עינין דרישא משחנין כשאר עינין •

שרקותא דנבנתא דעל עינין מכחלין רכל עינין בלופר הם כחל ומצבעים צבע של העינים מבחלן באוכבתא חלין חילין על חילין דשערי ואינן חיקוני רעל עיניך ז"ל מן שערות הנבינין של העפעפים מהם באה חצבע של השחרות ברישא רמצחא ורהוא השחרות הנולד משערות הראש ומהאחרן כתרייהו ר"ל ככה שערות שני עפעפי עיני זעיר שבע באה אלפי מארי אשנותהא דעל תריסי דעיניך הם שערי ריסי עיניו והם נולדים מן ז' כפידות זעיר החתו כלולים מעשר ועשר מעשר תרי שבע באידך ואחר כך באה כלולה מבאה תרי שבעה באה אלף בעלי החשנותה עליונה הם המלאכים והמסונים לעיין ולהשניח על מעשה בני אדם הם המשערים מצערי נבר אם הוא לריעה או לשונאה וכחשבות איש ופקידותיו ותחבולותיו • בכסותא דעינין הם חשערות המכסים העינים להסיס אלף וארבע מאה רבוא דמחאחרין בנבינין דאינה כסותא והמכסה של אלף וארבע מאה רבוא הן סור אותיות פנמ"ך דאינך ח' נבורות בכפרן יחד פ"ר וכל אחר בלולה כתמשחן אמור פעמה ח' פעמים פ"ר הוא אלף וארבע מאות רבוא אותן הבאות בכח הארם בעינים והם בעלי דינים קשים ואשנותהא דעינא דעיניך יופין עלייהו למתק אותם בעליהם לבעלה להתנבר בכח בעת כעסה של שכח ותהו אותו בשעתא רסלקין אינך כסותא אתחני בכאן דאדעיר משיגרותיה ר"ל זעיר אנפין נראה בכח האדם שעיעור משיעתו ואתסתקרן עיני ותאנן לעינא מקהא ואתסתן בחר תרוזה דעינא טבא הרא הוא דכתיב רוחצת בחלב מאי בחלב בחוזרא דלעילא קרמאה ובהחיא שפתא אשתבח אשנותהא דרחמי • ובנין כך צלותהא דישראל פלקי שה א עה רצון בנין דיפקה עיני יחסחין בההוא חוזרא דכתיב עורה למה תישן' הקיצה וכל זמנא דעינני לא מתפקחין כל מאריהון דדינין כפיין להו לישראל ושאר עמין שלטין עלייהו וכזמנא דיפקה עיני יחסחן בעינא טבא ורחמי על ישראל ואכתחר עינא ועכיר נוקמין כשאר עמין הרא הוא דכתיב עורה והקיצה עיניה לאתסחאה בההוא חוזרא הקיצה למעכר נוקמין לאינך דכמיין לון • עיני כד אתפקחין אתחזן שפירין כהני יומים כחוור וסומק ואוכם ירוק ועינא חזר לא אתגליא אלא בזמנא דאסחבל בעינא טבא ומתסחאן כל אינך גוונין בההוא חזור דהיסין גוונין שמתגלים שבעה עיניים של השנחה היוצאים משחרות עיניו שנאמר על אבן אחת שבעה עינים מי הוא אבן אחה הני אוסר השחור הזה שיוצאים כמנו מארי השנחה • עוד מאוסם שבעינים יתאים שבעה הדסים שמסמרים בפלאנדרת השנחה הקיליונה הזאת שהם סומכים צר השבאל ומחלהטים כאש של צר צפון מחמנוצן מן הור דאמא בצר שבאל ונפק של זעיר אנפין ואחזים כשם להחפשם בעולם לגלאה דרכי הדשעים הנשים בסחשך מעשיהם ונפרעים כהם שנאמר שבעה אלה עיני ה' המה כשוטטים בכל הארץ בגון ירוק שבעיני זעיר מחפשים שבעה נהירין הם המאירים את העולם כי הם בגוון הסמוגן • הם בקושרים לצד דרום ואוחזים משם להחפשם בעולם לגלות מעשה בני אדם עד שלכפה בהיבלות יוצאים כהם כתות כלאכים ושמות פועלים כשכרחם דכתיב כי עיניו על דרכי איש לנרעת כל איש מעשיהו • וכך אחבתן בחזרא מארך משחבתן לחשניח על בארי קשות הם צדיקי אמת לחיסב לעולם בעבורם • ובל החשנחה הוא לשובה באותו הפעם על ישראל ושאינה בגוון האדם לאותם שמצירים להם ותו שאסר הכתוב ראה ראיתי את עני עמי רצתי לוסר ראיתי לנקום נקם מאוחם המצירים וחחקים ולוחצים אותם וכעבור זה אוסר חכרשנה עורה למה תישן' הקיצה אל תזנח לנצח • עורה הקיצה שני עיני זעיר פקוחות שני מובורת מהם לישראל החסים בעין אחד ונקבות לאוביהם מצד עין שמאל אבל בארץ אנפין אין שם אלא פעולת עין אחר האחד רחמי והשני דחמי גו רחמי מכטה לפעולת עהמין

שער דישא

והסבין יבף · ואף על פי שאמרנו שיעני זיעי יש להם נזון אדום שחור לכן ירוק על כל נאת בין שמקבל חשפיזת סיניא פקיחא ראדרץ הכל תחר ללכן ואינם נראים עוד שאר תנונים כנוכר שם בארדא רבא וזה לשונו וכר אסתר חמורא ואיסתרי עינא כל אינק נזונין משתכבין ומשתקעין לתתאה סוסקא דיוקא אוכמא לי אתתי בר ההוא חמורא דתניר סיניא יסין ונהידין סיניא כל אינק דלתתא ולית נזונא אחתויא בר ההוא חמורא בלחודוי וכגין כך אתלקו כל סאריתן דמוסקא ואוכמא ראינון תאומים שהכל שכנים ואחים וזה אינו יצא סזה לעולם כי האי שחור אדום הוא אלא שלקה · ושניהם הם רין לכן אם שניהם נראים אין תען של ארץ אנפין סלכן ניני זיני אנפין ואם הען של ארץ משניה לסטה בניני זיני אנפין ללבנם ולהסתיקם אוחשתי נזונים אדום ושחור שניהם אינם נראים · ושיטים לא תבערו א"ש בכל מושבותיכ'בים השב'שהו אדום ושחור לכן יש לחזר שלא ללבוש שני הנונים על נעמו ביום חשבת שלא להתעורר סרח הרין של עיני זיני אלא לבוש ללבוש לבנים לחתון ארסימתו ושחרירותו סגין דעתיקא זה הנקרא ינא פקיחא ולא נאים ונסיר תרדא · זוהו אומרו וכגין כך אתלקו כל סאריתן דרינא דמוסקא ואוכא' דאינון תאומים כתרא הה"ד שינלו מן הרחשת סהוא אסתחותא דינינא סבא קדישא עלאה שכלם סתאיסות ראבא · וסח דאסר שניין דא לרא בעדר הקטנות וכל דבר הקטנ בספר וסנין הוא נפרד איש מעל דעהו ואת אסרת שכלם סתאיסות לשון תאומים כלומר בולם משנים שליהות וסוב להנין על ישראל כל נוף בפני עצמו כרפיסנו לסעלה · וזהו אומרו כלומר תורא דלהון כהההוא תוורא דיינין בר אסתחין בתוותרא דינינא עלאה · ורא זמינין למגרען צריקיא לסחוי ברחא דתכסתא איזה אור סניני זיני מסית להשונאים של ישראל ואיזה אור סתיה ויהיה לרהב יריעה לפניעל פעולות נוראות ולהוריד אור עתיקא עליהם לחנין להנין על ישראל ולעגוש את שונאיהם · בסא ראה אסר כי עין בעין יראו איסתי בשוב ה" ציון וכתיב אשר עין בעין נראה אתה ה" וכדין פקיחותא דיינין לסב על ישראל ופקיחותא דיינין לביש על שונאיהם · לסב כמה דכתיב פקח עיניך וראה את שומסתינו וזהיר אשר נקרא שכך עליה הכא לסב · ולביש רכתיב עיניך תראנה ירושלים נוה שאנן אהל בל יצען בל יסע יתידותיו לנצח · הא הכא לסב ולביש דלא אתעביד דא בלא דא בי הינינים דהכא דחמי ודינא חיכין הינין הוא דחמים דהעתיק הסמאליו הוא רין לנקום בו נקמות באויבי ה' וירושלים היא נוקביה דז"א היא תצא מהגלות ויכריח" כמנה כל אחיות הקליפות שנ'לאחוז בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה ואז כיון שיעניך תראנה בירושלים לחלבין דינינא בוראי תהיה אהל בל יצען בל יסע יתידותיו לנצח · ואז נם עין דעתיקא יפיה בניני זיני ונפרס בינן שמאל דליה להסתיקו כסדר עין בעין נראה אתה ה" שהו'עיר אנפין סתם שם היה ככל מקום · ואתה נראה מינן שהוא ינא פקיחא וכספרא דצניעותא תנא סהו עיניך תראנה ירושלים נוח שאנן וכי ירושלים נוח שאנן הוא והלא ירושלים היא נוקבית ובל התעוררות הסלחסה של הדינים הם בידה · ואינו שאנן ושקט כי הדינים אינם שוקטים ונחים לעולם אלא כומן שנחלשים ומנתקין מן הסדרים סוכרחים הם לשקוט והא כתיב צדק ילין בה ונוקבית נקרא דין צד"ק בסתר צדק ושפט סבן כאהן שהם זיני נוקבית · ובאחר ראשתכח צדק לאו שקיט ושאנן הוא אלא עיניך תראנה ירושלים · נוה שאנן לעתיק יומין דישנה באלין עיניך דהוא ינא שקיט ושאנן ענא דרחמי ינא רלא נפיל מאשנותא דא לאשנותא אחרא · ובגין כך כתיב עיניך תראנה ענ'ך הסר ה"ר כתיב · שבשסק סור עין א'דעתיק וכדוכר חם שתי עיניים לא אתה תראה לעין שלמעל ש'שניה עליך להחסן לך האומם השחרות וכח דאסרת ירושלים ולא ציון שהוא יסד אבא הנקראת ציון בני יוסף הצדיק הסלובש ביסוד זיני · הכי אצטריך לאכסייא לדינא · דאשתכח בה ולרחמא יצלח · תאנא כתיב עיני" אלהך בה סראשיה השנה ועד אחרית חשנה · תיינו רכתיב צדק ילין בה דבה אשתכחו יתיר בכל שאר אתרי · לכן יאמר עיני דיציר שהם רין נם בן עיני ה' אלהיך דייקא שתי עיניים : ולומנינא דאתי ישתכח עינא תל

דזעיר אנפין

דרחמי · עינא דעתיקא דעתיקין הה"ר ונרחמים נרולים אקבצך · כיון דאסר רחמים סהו נרולי' כי יש שני סיני רחמים שסין האחר תוא קמן והכין השני הם רחמים נרולים · ותירץ כולאי יש הפרש אית רחמי ואית רחמי רחמי דעתיק דעתיק איזון רחמים נרולים · רחמי דזעיר אנפין אקרון רחמים כהם מסוס ראית בית ישראל ושמאלא דינא ורחמי · וכגין כך ברחמים נרולים אקבצך דעתיק יומין · תאנא תני ניניין בחרך נזנון סניהו בבוסקא ואוכמא שראן תרין רסניין שהרביעית הם סלחין להם סור הדין ובר בני קודשא בריך הוא לרחסא על ישראל · אתית הרין דסניך לאחכסף ביבא רבא סאן אמינא רבא · יבא דחכסתא יעלאה שנאסר וסלאה הזורע דעה את י' במים לים בכבים' והוא רומז על ים החכמה של רישא דאין אשר הוא בעתיקא כלומר דיוסחין בנהרא כסניניא דנפיק מחכמתא רבא ונסחכ להו לישראל ובארדא זוסא אומר סטור העינים הללו וזה לשונו עיניין דרישא אינון עיניין דלא מסתמיין סיניהו חביבא עיניין דניסין ולא נייסין ר'ל כזסו שישרל עושים רצונו של מקום בשניה עינא פקיחא וכלכן אותם הזמנים פותח עינו לקבל אור הניליז עין עתיקא שנאסר פקח עיניך וראה את שכמותנו ונו'וכמן שישראל אינם עושים רצונו של מקום ח"ו נזרסים שינה וסחוסין מכסלקים בעו"ה ואז נאסר עירה למרה תישן הקיצה אל תזנה לצמה · לכן אומר עיניך רניסין ולא נייסין כמו שאסר'ל עיניך חשית עיניך ממללות וכו'כן תתנין כאן ובגין כך אקרי עיניך בינים בשיר השירים שנאסר עיניו כיוניס על אפיקי סים מאי יונים בר"א לא תתו איש ארץ ועסיתו שהרסאי עושרי רסאות לחבירו הוא בכסא את עיניו קר שאינו רואה את הרסאות ואינו סבין לשכור עצמו סהרסאי הזה שאלבלא היה יכול לשסוע עצמו כן הרסאות לא היה יכול לרסות אותו וכראי סיסוי עינים יש כרב'לכן אום'והר אדרא וזסא עיניך ולא נייסין ובגין כך אקרו עיניו כיונים כר"א לא תתו איש את עמיתו · ועל רא כתיב ויאסרו לא יראה יה ולא יבין שהי יעקב שניהוים הרשיעו'סרה כנגר סרה רלא בסתכרין סניתו תייביא אוי להם שהם בסלקים העין הצליל של עינא פקיחא ואין לך סיסויעינים נרול סזה · וכתיב הנוסע אוזן חלא ישסע אם יפר עין הלא יביט מכלל שיש עת' שאינו סביט בניכול בעת שינת הנלות · ער שכאיר עליו האדת עינא פקיחא ונעירו בשיעתו שנ'בלילה ההוא נדדת שנת הסלך ואר'ל שינת סלבו של עולם · אשרי סישוכה להשנות העין של עינא פקיחא דעתיקא קדישא · שנאסר פוב עין'ן הוא יבורך כפו יוסף שזכה לנכסות והשנות אור עינא פקיחא הזה בזכות שלא הביט בעביה שנאסר בן פורת יוסף בן פורת עלי עין'ן ואסרוזה'ל אל תקרי עלי עין אלא עלי עין ר'ל שנתעלה על עין של זעיר לעין של ארך שהם שנים והם כתיה אחת האחר רחמי והשניה רחמי נו רחמי והו שאסר עלי עין ר'ל על עין של זעיר אבל עינא דזעיר אנפין אית בית יסיא ושמאלא אבל עינא פקיחא רלא נאים ונעזיר תרירא · דכתיב ביה הנה עין'ן ידו'ר אל יראיו למיחלים לחסרו · וחרמו לחכים'ע'ן הוא ה"פ עי'ר חסש בענר חפש עולה ב"פ ע'ן אשרי לסי הזוכה להשוחתו כראי הוא יברך פסוק עין · שב'סוב עין הוא יבור'ך אל תקרי יבורך אלא יברך · יי' סוב עין'ן הא יברך אותי ויהוקני ראסנני להתעילאורה ולהארירה כלני וכלב כל החוסים בצלי ואוכה לסים חחיבורים שהתחלתי להאיר לפני קב'ה ושכיחתה עך עולם ויצוה ה' אתנו את הברכה חיים עד השלם יחברך ·' לעולם אסן ואסן :

פרק נב

תיקוני תוספא דזעיר אנפין :

דוטמא של ו'א היא חיופי של כל הפרוף והיא דינין הנושבים סרוח שני נקבים שלו על יליו נאסר ויתנעשו כי תרה לו עלה עשן באפו ואש ספיו תאכל נחלים ביניו מסנו כי כולו רוגו של אש אלהים בסלילי יוריק העולה א"ש עם הכולל · ונאסר יחיר אף ה' בם ולך וא"ף היא החוסם ובהאי תנגא אתכלילו כיה אשא ונחלי רנורא דלית תנגא כלא אשא ולית אשא בלא תנגא וכלהו אתדליקו זנפקין סחוסמו דזעיר אנפין

ד"א זכשהקדוש מתחבר עמהו באש התחלים כיש בנבורו' שלשה שלישים בסו בכל הפרצופין לבן שלשה מיני אשות שהם שלשה אלהים חיודרים ל' חברן וכ"פ אלהים עליים נרון עם הכולל והם מ"ב וירידן שכנאור הם עליים הר"ן שב' ויצא יעקב שהוא ער אנפין מבאר שבע שהוא אינא עילאה המסתלק למעלה עם המוחין ולך חרנה בזמן הקפנות שנאמר מי יקום יעק"ב כי קטן הוא ואז הוא מהנין הזולת בסוד הדינים הללו וכשנגללים בהן החוסם אז יוצאים ח"ן הדינים ועשים נקמה לפי שנולים שישלטו הדינים ואז נקראים אף חיטת ובשחיה שנאמר כי יגורתי מפני האף והחמת ובשחיה רבתיב לפני שחת י' ארז סרוח וארז עמורה נשאתנו באש רולקת ובניהם יש משחית אף וחמת המקבלים מזה הרין הקשה ושורדים נפשות הרשעים ככה זה ועל זה אנו מתפללים והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו ביעריכיה שהוא זמן שליחתם שנאמר אוי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב ותאנא חמש גבוראן אינן כשהיו יוצר אנפין ואסתלקו ללאך וארבע באות גבוראן מחפשאין בתחתפא כפומא בדרועין כירין באצבעין שהוא סוד חמש דינים של ה' אוחיות מנצפ"ך הנקראים כוזינא דקדינתא לבן דם כיותר מתגברים בה' מקומות הללו ומכל אחר יתאים כמנין רז"ם שנמצ"ך שהם אלף וארבע מאות דינים שהם גבורות ובנין כך רבתיב מי יממל גבורות י' נבורות כתיב לשון רבים וכתיב לך י' הגרולה והגבורה והוא לשון יחיד דכשאין שאין אלא גבורה אחת אלא הכי האנא בר אתתראין כלהו גבוראן כחדא אדתקרי גבורת חדא וכלהו גבוראן שריאן לנחת מחוסמתי ומהאי תליין לף לפין זוקא דכא כנל חד סניחו רבתאי תנא דאמיך מחוסמתי תליין לף לפין רבוא את' מאה וחמש דסמר גבורה וא וכלהו גבוראן תליין מהאי חוסמא דכתיב ויהי לדור ישכחתעשין גבוריחיך ידידו וכשיוצאים הנבורות מהחוסם חוזר לוקדים תנומת כל הדינים שלמ"ם והם כחרב שנונה ולהוטה עד שיורדים ל' מקום מסתרון וגונה שקראי לחם החרב מחחפכת בי משפרון הוא חכמה דיצירה וכו' ל"ב אלהים ה"פ עולה כמנין נע"ר והוא נהפך מנער לזקן בשהלבנת בחסרונה ומזקן לנער בהיוש הלבנת ובל זמן שיש צריכים בעולם נוצח נהפכת מנחש למשח ובזמן שאין צריכים בעולם נהפכת מנחש למשח ובן משפרון בחסמרת אלהי"ם אשר ביד סכת לחנחם הם האומות העולם ובם מי משלא זכה לכנס לבן ערן נרון באלו הדינין ופתלחם בחרב הכ' נתפרסת לשפור את דרך עץ החיים כדי שלא יבנם מי שאינו ראוי לעלות ובעה רצון שישראל עושים רצונו של מקום ונושב רוחא דחושמא של ארץ אנפין מתרין נקבין דליה סנוקבא הרא חי ומנוקבא הניצא חי דחי ומקבלו חושמא דיזיר אנפין ונמחקים כל הדינים של החוסם הזה ח' כתיב כי אנחנו משחיתים את המקום הזה וכתיב וי' המטיר על פרום ועל עמורה וכתיב לפני שחת י' את פרום ואת עמורה ואיך אפשר שיבוא החשחתה משם זה"א שהוא בורת הרחמים אלא הכי תאנא לא דיין לרשעים זכו אלא שמהפכים מה"ר למרת הרין ואיך מהפכי והא כתיב אני י' לא שניתי ואי אפשר שישתנה המעולה של שם הוי"ה אלא בכל זמנא דיתקן דעתיקן דישא הוריא אתגליא רעוא דרעוין ' והמקן רבבין אשתכחו בכולא הוא ראש ארך אנפין אשר הוא כולל השני הכוחין ולכן נקרא עתיקא דעתיקין כשהמלה שלו מתקרא רעוא דרעוין המאיר אל החוסם התיוצאים מהרחמים אל הוסמא דזיר אנפין ונמחקים כל הדינים ברחמים גרולים ואלהים כנלי יהיו ברחמים שנאמר וברחמים גרולים אקבצך אבל ח' בשעת שאין ישראל עושים רצונו של מקום אינו מרחנלה אור אדין אנפין אל הוסמא דזיר אנפין כל דיתין דא"א זמינן ובביכול רחמי עביד ההוא דינא עתיקא דכלא מפני שמסתיר אורו ואינו מאיר למסה הדינים מתגברים ומתקדין דינא ' מאן גרים לחאי דינא ' רעוא דרעוין ולא אתגלי ובגין כך היינא מתפכין רחמי לדינא ומה דאמר הכא מאה יר"ד בן חמשים בזיער אנפין אחסר ומשמע דכתיב בן חמשים אש ומים רחמי בדינא הוא זיער אנפין ' לאתפקא מאן דלית ביה דינא כלל שהוא ארך אנפין כשמאיר למסה בחושמא דזיער אנפין ובאותו זמן נקרא ארך אפים של

תתרין חושמין חמאיר זה על זה ונם כן נקרא ארך אפים מלשון רמיזה בבו שנאמר והעלהו לו ארוכה אכומתא רכי' אנפין ותאנין ותו סור הבחידה שכרא הק"בה הצדיקן חיקר רחמיר וחיקר האור נורם סובה בכל העולמות וקלקולו נורם רעה עליו על כל העולמות וזהו שנאמר כפי עליך לא תצא הרעות והסוב שהוא עתיקא קדישא הנקרא עליך לא יצאו שניהם כאחד אלא הסוב לבדו כיון שיוצא אורו לזיער אנפין הרע שהוא הרין נעשת טוב ונם פירושו על זיער אנפין שנקרא עליון באצילות הסובות לשכת כסנו לא תצא הרע והסוב אלא על ידי מעשה התחתונים יקלקלו אותו הם ושלם או יתקנו אותו וזהו שאומר הכתוב אני ירו"ר לא שניתי מעצמי אלא על ידי מעשה התחתונים הוא הכתירה וזהו סור שנאמר ידו"ר ירו"ר ל' רחום וחנון פסיק טעמא בנוייהו ' ונם אצל אברהם אברהם יעקב יעקב שמואל כלהו פסיק טעמא בנוייהו ' חון כמשה דלא פסיק טעמא בנוייהו והיינו הוא כי אברהם הראשון לא שלים דעדיין לא עמד לעשר נסיונות ובהראה שלים דהשתא שלים בעשר נסיונות ועמד בכולם ונם יעקב קרמאה לא שלים ' בתראה שלים אחר שנת בשר שיוסף עורלו חי ושרתה השכינה עליו והשיב שלישותו בעה"ו שהיו לו ב' שבטים קדושים ברוחמא שלמעלה הוא אילן הקדושבי"ב תחומי"ם ב' צירו"ם הוי"ה בשבעים עניים והם שבעים כתרים של ראש ארך אנפין הכאירים על ראשו של זיער אנפין יש לו ע' חיקונים כמוהו שבעים נפש לבית יעקב ונם שכואל נתראת שלים קרמאה לא שלים בנין דהשתא הוא נביאה קטון לבן לא הוה נביאה אבל משה לא אפסיק בנוייהו סיעם דמיומא ראחיליד שלים הוה דכתיב וחרא אותו כי טוב ' ונם בכאן י' י' פסיק טעמא בנוייהו כי הוה האורית' הוא שלימה צ"נ מרוח של רחמים דאריך אנפין שחזדיר משה רבינו עליו חשלום בתפילתו להלחם עין חעגל וסקדים הזה זיזיר אנפין ברונז על שומני ישראל שנאמר ועתה הנחעל ממני ואכלה אחם כרגע ומשה באחר דרינא אמר לנחחא להי"ן נסדות של רחמים סעתיקא קדישא רחמין לזיער אנפין רחכי חנינן כמא נרלה אילא רמשה ראחית סבלין ברחמי לרחמי"ן וכו' אחנלי עתיקא בזיער אנפין מחנלים הרחמים וכל הדינים נראו ברחמים על התחתונים וחושמא אשחכיך ואשא ורחנגא לא נסיק כמה דאת אמר ואחלחי אחכחם לך הוא לשון חושם ולעחיד יכוא רוח הקודש על בשיח ח' מן החושם הזה על ידי עתיקא קדישא שנאמר והריחו ביראח י' ונאמר וירח י' את ריח הניחוח וגו' בריך י' לעולם אמן ואמן:

פרק נג
אורנין רזא

דאזנים של ו"א הם שנים ימין ושמאל ויש שכיעה לשונה באזן ימין שנ' כי שומע אל אביונים י' ובאזן שמאל לדעה ח"ו אם אינם עושים רצונו של מקום שנ' וישמע י' ויחר אפו ותכעס כם א"ש יר"ור שהם הדינים הנקראים א"ש חתו אומרו בארורה אית סביעה לשכ ואית שכיעה לכיש וכו' ואורנין ד"א אינון עקימין ס"ם למשמע טוב וביש ואתי אורנא סחים לכך ועקימא עייללנו לההוא נורא דנטיפא מן מוחא בגין למכנש קלא לנאו ולא יכול לכר ויה"נ נשיר וסחים מכל סטרי נב"כ חתא רוחא ויה להוחא רכנלי רזין נא"י אכחיש חקנא דליעילא ראחתקן למכנש רזין ולא יפקן לבר ואתאנא מההוא עקימו דבנו אחנין חלין כל אינן סאירן ונרסין רכחיב נחו כי עוף חשמים יעלך את הקול ובעל כנפים יגיר דבר והם מוליכים את חכרת חבת קול בעלם ומנדלפון סמנה עליהם ובעלי הנפים המשמשים בעולם לחורים נזריחו של מקום הם שש מאות אלף ובכוח אחו ושל שם היה שיעולה ס"ה הוא באלפין ויש חוד בעזרף ז"א ומסנו נשפע לנוקבא שהיא סאחוריו וצריך שיהיו השערות לשם לכסות חור העזרף שלא יתנו הקלפו' מהיחיצוזנים פנוים מן השערו' בדי שלא לחחום משפוח חפולחינו ח' שנ' הפא להי אוניך חרי משפע ו"א וחסה כלומר ארבין אחדע לשפוע חפילחינו אבל אזני עתיקא קדישא הם כולם רחמים נמורים מאין שייך לומר בו אוזן שמע

פרקנא

תשעה תיקוני דיקנא רז"א

דיקנא הז"א גשמת קס"ג סטירות הכ"ר נג"ה נה"י שכ"
נה: ראשא אשר בתוכם נה"י ראשא חסיד וחכים עיילין בחשוכא
סתירותא של ז"א ומתם נקשו ב"ב ס' תיקוני דקנא קדישא רז"א
כמו שנאבר בספר עולם האצילות בס"ר ומפני שאין לתיקוני מחיר
ונגלות הדיוט מרין בתרין אתרין עטרין שפתם נעשו אה"כ ס'
תיקוני דקנא דחיוכו. הנ' שלל ס"א ר' בתגין מל"ך לא מא"א
עם הז' תיקוני דראשא שהן לכן אמור. בתורת רבא ס' נשמ רוח
קל"ס ע"א ואחי ריקנא שלימותא דפרצופא. ובשרותא בועיר
אצין אתתין בהשתא תיקונין ובשעתא דנחיל ביקנא יקיר דעתיק
דעתיקין חוא וקן א"א ל"ל עתיקא חד דעתיקין תרין כי סיעתא
רבנם שנים וא"א בולל חלת ראשין חוא שקיעותא רבלא שהוא
נותן לז"א ולכל הפרצופים שלהתתיו שליסות באויריהם כי ז"א
הוא כמו נער קטן קודם שבאים לו המוחין חוא עושה באוריתו
גרול הקטן ונקרא איש שיהיה לו זקן וחיש גדול ואיבריו גדולים
הכמות והיה ראוים לחיים ואומר שם בשמואל א' ב"א נערי הליסר
כבועין ובמשנה עילאה כותבי דקנא ושתכתין בית עשרין ותרתין
תיקונין ר"ל י"ג דאורך וס' ר"א בולם ב"ב ושניא נגין עשרין
ותרין ראוייתא וכשמסיג זעיר ר' תיקונין מצרך אן יש ל"א
ג"כ י"ג כמו א"א חם ברוך א"ח ב"ש באשר כתבתי בשער הקנא
דאיר ואומר שם ואני דקנא נפיק ממארני נהירין ומלין ותפי
בתקרוכתא רבוסמא. ואי תקרוכתא רבוסמא כר"א
כעיונת הנושם ולא עיונת פי שחוקן חוא עולה ויורד מראשין
קר שכפה חלחים ובשרי אחזא אלמן כמו בביכול אפל ויכבן
אדם הזקן שכפה חלחיים ושתחל מראשין והלחים נקרא
חקרוקי חא רבוסמא חוא חרגומו של עיונת הנושם אבל דקם
כולם אוירות ואותיות של אור ושמות העפרים בציור תמונת אדם
שנ' ויצר ידי' אלחים את האר"ם שחוא ז"א שהוא האר' העליון
בצלמו יחברך ש' לעולם אמן ואמן:

פרק נה

תיקוני רז"א הם חשיבה שאמרנו וחם התשיבה שהתפלל
עליהם רוח חמס"ח ובחו חליא גבורותיה ובחכם
דיה מנפח סלחמוחיו שאסר אחרי התשעה תיקונים רז"א כל
גוים סבבוני בשם ירו"ד כי אסילם וחם שאסר מן המצר קראתיך
יח חר ענני במרחב יח חרון ש' לי לא אירא חלא ידו"ד לי בעזרי
ארבע. טוב לחסות בי' מבטח טוב לחסות בירו"ד שירים
ושלשה פעמים אדם ובטיב ש' לי לא אירא מח יעשה לי אר"ם
חר טוב לחסות בי' מבטוח בארם תרי טוב לחסות בי' מבטוח
בנדיבים חלה וכל אדם שבמסוקים חללו לא נזכר אלא בחיבור
שם הו"ה שנ' זכר ונקיבה בראם ויקרא את שמם אר"ם דוגמא
בזעיר אנפין' אדם עולה שם ס"ח ושלומו חות נראר ל"עשרין
וגוג ולחוליד חוא שלם באיבריו וחו אשרוי בארוש רבא אשר
רבי שמעון לרבי אלעזר ברוח קום ברי קדישא פלפל תיקונא
דיקנא בתיקוני אלין קם רבי אלעזר פתח ואמר מן המצר קראתי
י"ח ענני במרחב י"ת ונשמר קר מבטח בנדיבים חנא הכא ס'
תיקונין דבריקנא רא. לחני תיקונין אצטריך דוד סלקא בגין
לנגחא לשאר סלבין ולשאר עמין. ח"ם בין דאמר רבי ס'
תיקונין לבתר אמר כל גוים סבבוני בשם ש' כי אסילם אמר חני
תיקונין דאמינא למאי אצטריכו משו דכל גוים סבבוני בתיקונא

דא ס' תיקוני דאתון שם ש' אשתיבקן בן עלמא דהו"ד בשם ש' כי
אכילם מחנא בגיאיחנא דספרא חשפח תיקונין אמור דמר הכא
שיחא אינון בשכנא קדישא דשית שכנין חוו ותלת אדום ומי חכמא
תרין אינון ותלתא חוו דחוו נריבים בכולל אדם חוו וכו' וחכא
כתיב מן המצר קראתי יח. ענני במרחב י"ח חרי זכרני י"ח ש"ד
לקבל תרי עלעי דשערי אחוחרין כחו וכו' רבי יחודה אמר מן
המצר קראתי יח מאחר דשאתי דיקנא לאחשפחא רחוא מאחר
דחוק מקמי דאורנן מיגילא תחות שערי וכ"ב אמר י"ח חדי זכרני
משני צדדי חפנים ובאחר דאחפשחו דקנא וכחיב מאחרני
לאחפשחא אדם אחקרי ועל אחפשחוחו חאי אצטריך דוד
לאכלגא חחותי מלכין דקסק בנין קרקע דדיקנא דא איזדאנא
בגיעוחא דספרא כל מאן דחסי בחלמיה דדיקנא דבר פט עילאה
אחיד ביה אוראוחים דיה לי' ערק ושלים חוא עם עליאי
וארחי בחחוחא אינון דמצערן ליה עכ"ל והענין הוא שני
פיצים בז"א במצות הזקן הראשי כי סוף שקרות הראש באחוריי
האזנים הוא בחחתית שני פיאות הזקן משני צדדי הפנים הדמים
שני פיסים של מן אלחים כי פאה ג' אלחים וחם רוקן שאג' ואל
מקם ככל יש וכא ומפחוק מחתיקן הדאשון הנקרא אל דשיר על
חזקן הראשון של ז"א והיינו דשני פעמים אלי אלי למה עזבתני קונתן דשערי
כסנין א"ל וכל קוץ קוקן יש בו כו"ש ניכח הספחים את רבי ועל
ושערחתיו ותיר"ק וקרא שסים חעולה כסנין ש"ן נימין וכיון
אחכסנין כל ניאל ואחאיר חזה אל מן אלחים שהוא בני פאה והוא
בשני צדדי הפנים והם נאמנים שני שמות י"ח ח"ם ג' אל הנכלים
באותו אל אחם אל שדי אל חוזה אל אדני הם הגבולים של שדיי
פאות הפנים הנקראים כפה"ח יח. ענני במרחבי י"ח.
רבי אלעזר ע"ה מן חמצר קראתי י"ח. ענני במרחבי י"ח.
נמצא לפי זה שיש שני שמות י"ח בשני צדדי הפאות כל אחד
כולל שלשה שמות ואמצא שחם ששה אל בימין וחשמאל שחכם
אל שדי אל הזה אל אדני מימין וחשמאל ושם י"ח בפלאו יו"ד
ה"ח עם חכולל עולה א"ל ונם שתי שמות י"ח עולים אל עם
הכולל נמצא שיש ששה שמות י"ח שיוצאים מהם ששה שמוחיי
אל לכן מוצה רבי אלעזר ששה שמות ותלת אדם הוא שם מ"ה
כי ג"פ י"ח בו' אר"ם ועוד אר"ם שני מצד ג' י"ח מחפאת של שכל
ואחר שבא מצד החכמין יבין וחעיין בפרק ששי של תיקוני דקנא
דא"א ובם בברית דו"א יחודים חששה אל חנו' כיחם מצד הנרח
ונעשים מששה מחוץ דקשמה שלשה מאבא ונ' מאמא הנקראי
מצדים התחתונים ואלו שבא"א נקראים מצדים העליונים ואין
חרינים מחבטלים אלא בשרשם דהיינו בשמאירים אלו דא"א כאן
שבו"א שוחו מוד וכשכחלי מצדים במצדים דהיינו מצדי העליונים
בחחתונים ואז יחבטלו חקלפות אחאחות במצדים החחחונים
דחיינו שני מאחז דו"א ועם זה נאבדה סלבות מצדים דהיינו
פרעה נ' שריו שחם שר חמשקים ושר האופים ושר חסבחים וחם
סוד חנ' דודים שבצוארו וחנח שלשה אלחים עולים בסנין גרו"ן עם
חכולל ובסנין ראובן"ן העולה נרן ופרעה חוא אותיות העיקר שחיו
יונק מן החחר שבעיקר דו"א וכל זה חוא בזכר חקסנות שיש אחיזח
לחיצונים שחוא סוד שמות אלחים כי ישאלחים קרושים וש
אלחים אחרים לכן פרעה הרשע לא היה יודע אלא שם אלחים
לבד! ומן שם חיה לא ידע כלום לכן אמר לא ידעתי אר"ם דר'
וכזכן הגדולה בסלת אחיחם כי על שם חיה שאמר אני יח"ה
חוא שמי וכבודי לאחר לא אחן ותחלתי ל"מפלים ול"עבדיי
נאמר ח' ברוך יחגבו אין עמו אל נכר ש' לעולם אמן ואמן:

פרק נו

תיקוני דקנא רז"א

התיקון הראשון מתיקוני דקנא רז"א

התיקון הראשון מתיקוני דו"א חוא יוצא מלפני פתחי
האזנים שלו חוא הקוצץ של השערות הראש
התולים על האזנים ויורדים השערות ניכא על ניסא עיקרו של זה
כצד ראשו של זה עד מקום שמתחיל הפאה מתחילי תיקון אחד
וחוא

מהו אחרת באדרא רבא פ' נשא ה"ל תיקונא קדמאה מתתקן שערי
פגלא ונפיק בקצי פתחא דאודנן מתחות קתי דתלין על אודנן
וטרזין שערי ניסן על ניסן ער רישא דפומא דאנפא
כל אינון ניסן דבריקנא תקיפין דיזיר מכל ניסן דקדמא
דשערי רישא כי אחרנו שם בדיקנא דא"א שערות ביעלי הכסדא
הם כראש שיעיק ר"ל ופ"ם ונזקן קשים כן בבאן בראש דז"א
הן שערין ובריקנא קשיאן קשים וחזקים בכתר דינין דדכורא קשין
בריבא ועיתן בכתפא כפני שבעזבו בכתר חדרים מתחזי מהנהורו
דאנפא שנאים בסיר כותא דאנפא ואוזר שם ובשעתא דאתכשכין
שערי תוזרא דעתיק יומין שרם ר"נ קוצי דשערי תוזרא לדישא
דז"א כחיב בכסותו בחוץ תרוצה והעיון שהם בגר בתחתי בשערי
קריית ארבע כשיערים תרין מחוץ של אבא ואמא ותרין בעזרת
מא"א הכל יורדים על ירך ישראל סבא ותבונה ויורד חכמה של
אבא בתבונה של ישראל סבא נמצא שיש חכמות תרין בפרצוף
ישראל כנגד ושני בינות בתבונה ות"ו נאמר חכמות בחוץ תרונה
ר"ל תרין ל"ג שנקבל אותם דיזיר אנפין אשר הוא כלבר
ונאזר ג"כ כי לא יש בינות הוא בינות שנים אחת של אבא ואחת
של תבונה והם שלשה כשכינתיים אל נה"י דישראל סבא ותבונת
ונקודים הם אריבע דהיינו תרין מוחין והרין עטרין ונעשו נ' בנה"י
שלהם ולהיות ש"ת עילין רומזים אליהם לכן יש שין בתפילין
של ג' דישין ושי"ר דישין והו שאחז"ל תק"ה שהוא דיזיר אנפין
בינת תפילין רצונו לומר שבינת בתושיה: אלו האזרות ותהזר אל
האדרא רבא שהן כחוץ בהני דיזיר אנפין ואשתכחו בחלת הללי
דנולגלתא דרישא והם תכ"ד דזיזרי שיורדים התרין מחזין והתרין
עטרין ונעשים שלשה בחב"ד כי נכנסים בהם נה"י דישראל סבא
והבונה ואיהי כך יורדים לריעה דכולל המוחין ונעטרין
ונקשרים אהד לכן יש בינה אחד הכולל הר' פרשיות של התפילין
הלכן אימר דשכ"י עלין השלום ותר מוחא שקיש על כורייה דכולל
כל הלה מוהי דאתכשך סיניה משיכין ר"ל שיורדים אחר כך
התפרים והגבורות בשאר איברי וניצחו תשעה ספירות אשעה
דזיקנין דזיזרי וכן הב"ד נעשו קונין נכון ושערי תם שערות
הזקן לכן אומר דאתכשך סיניה בשיכין ואומר כלילין שקלי
בשערי תוזרא דאלי דזיזר אנפין כלל להלת מוהי דכיה משתכחין
ארבע מוחין דאלי דזיזר אנפין בנין כך אשתלימו ארבע פרשיות
דכתיבין בתפילין דאתכלילן בהו שבא קרישא דעתיק יומין דזיזיקא
דעתיקין דזיזר אנפין דאלי שלימותא דשבא קרישא דכתיב וראו
כל עמי הארץ כי שם יהו"ה נקרא עליך ויראו ממך שם יהו"ה
כשם שהם ארבע אותיות סוד תרין מוחין ותרין עטרין דאינון
ארבע דהיכי נהי דתפילין ואין נחלק השם יהבאר בשער בחינת
השם ביחו"ו ובנין כך תכסות נחזין הניחה רבה כי משתכחין
פ' בתים נכנסים בזיזר אנפין ויהם נכללים בנפש וכפני שתכסת
של אויר זה אשר נכתר כי דישא דאין בכותא דתיקונא דילמה הוא
גנח ומסיר יתיר לכן אינה נכנסת בזיזר אנפין תרוך תכסת אחרת
הכלולה בתרין לכנים בזיזר אנפין לשכש תתת תכסה שלו אמנ'
במקום אבא ואמא לא יכנסו אלא בכתפים ישראל סבא ותבונת
לכן אומר הזהר דבתכא כשנכנסין כתרין תחונה לספה כרי
שיכול לכבול בהא עתיקא דריתיקין סתימא דפתימין לא אשתכח
שם בזיזר אנפין להכניס בעצמו תמותך משום דהיא כתיכא דכלא
ולא אתפרש ואינה מגולה ובנין דאתכרת ארבע מוחין להאי
דז"א ר"ל לדיעת שלו אתפשכן ארבע כנוינין סיניה לארבע עיבר
לר' צדוק והתפרשין כחר מכיתא דנפיק בכללהו רצונו לומר
יסוד דאבא דנקרא סיניקתכמה הנעת בתוך יסוד אמא
ובאים לדיעת דזיר אשר הוא בכור ובשל פי שנים מאביו
הסותין והעטרת ואומר שם שאור יוצא משם והוציא השערות
תילי הלים שאין להם חשבון ומנין שנ' קומותיו הלהלים והם עשר
אלים הינלים הלת"ל ואותיותיו תשעים כמנין "ם שהוזרות כיוצ
ר"ת ש"ך דיינים הם ו"ם ל"ב אלהים האלים כאבא וכמה דכתיב
מתיזרת המקבלים בהם הם תלי הלים וכלהו קשיין ותקיפין
לאהבראה בהאי חלמיש תקיף בסל"ע הוא שהוא תקיף וחזק מאוד
ער הינהן נוקבין ומכינין נהחזות שיעי וננעין מבוזעין תקיפין
לכל עיבר ובנין דהני שיעי אוכפין והשוכן כה"ב מגלה עמוקות
מיני חש"ך ויוציא לאור צלמו"ת שהם הדינין והקליפות חיונקים
מחזוק כאלו השערות • והקליפה היא נקראת צ"ל מו"ת ת"ל הוא
ניסטרא ק"ך אלהים ונסוקות הם כ' מיני דינים עין בעולה התהוו
תכעא פ' התסוק הזה ולכסה השערות של ועיר הם הקיפין נכורים
כל כך קשים עד מאוד אי משום דכלהו דינא לאו הכי דהא
כתיקונין אלו ואשתבחו דחכי וריגא כ' נם חפש • הויות כנוקדים
אלהים עולים תלמו"ד ש כו אסור וסותר כשר פכול פהוי שפא
והשערות נחלקים ליפין ולשאל אלא שערותיו של הזקן דזיזר
אנפין צריכים להיות הקיפין פחרץ כשרין כר ביני עלמא דחכין
דחכי תקיפין וגחזין על דינא • וכר בעי דינא תקיף דינא
ונצח על דחכי אז וה אז נוכר וחכל כיד מעשה התחתונים היא
הכתידה לכן צריכים שערות הזקן להיות נבורים בשני צדדים •
ובשפתגלה עליו אור הזקן של אריך אנפין הוא דקנא חזורא על
זקן ועיר אנפין הוא כפי שרחוץ עצמו בגרר עכוקה ונעשים
לבנים וסרת הרחבים בינות ובלם רחפים נבורים ונכרזקים
הדינים ולא יראו עוד כל זמן שישראל עושים רצונו של מקום
והתשיעה התקיני דקנא דזיזר אנפין כאירים ונמחקים ונעשים
רחמים נבורים ואצל פרנלים התפלל כשה רבינו עליו השלום
על ישראל והוביר הם' תיקונים ידו"ר אר"ך אפ"ם ורב חסר ואלו
ואמת לא קאמר בפני שלא יש לועיר הכיר אלו התיקונים אלא
תיקוני ארך אנפין נאמר כהם ואם"ת שהם שביחים תמיד כאריך
אנפין כה שאינו נזיזר אנפין ואו הם' תיקונים הם באים מיסוד
דתיקוא אינון השעה מבלין דרחמי נהרין סעתיק יומין ונחתין
סיעתיק יומין ונהרין ביה ותענין כשהפלל כשה רבינו ע"ה על עון
העגל זכר י"נ כרורת של רחמים דאריך אנפין והורין על
ועיר אנפין שהוא התנה העבירה הראשונה שחטאו ותריין דזיז
ראויים לכנס לארץ עמו ולא היה כל כך כרית הרין נוכר אלל
בעון הפרנלים נבדו הרינין ולא היה יכול כשה לחודיר אלא
הם' תיקונין כיון שלא נכהל להם העון ובהו על כל פנים נפדר
ולא בפל את הגזירה בכל ובל אלא בפלה שלא הרגם
כארבעים יום ונכשך יום לשנה לכן לא היתה יכולת בידו להוריד
אלא השעה דתיקונים הנוכרים בפרשה שלח לך שנאמר ידו"ר
חר ארך רחבי אפ"ם ברי"ת ורב ארבע חכר חסש נושא שיהא
עון שכעה ופשע הפניא ונקה השעה והם השעה תיקונים של
ועיר אנפין ובנין כך אמת ברי"א כיתיקא והשתא לא אכר אכרת
וכפני שפותו דזיזר אנפין יש בו תלה תלים ופאירים כבוראה
כתיבאה הוא נניד ונפיק ויש בו ש"ך דינים שנאמר עליו בש"ך
תחת הסלך והחיים הם פתפשים ובאריך אנפין הדינים שקיפים
ונחין כאמר כפ דיתיב על רודרייה רהא הנינן דכירת דיזיד
מוחיה בר אישו כי דערתהי ובוהיה כרתים ולית כאן ליה דיזיד
ליה כך איהו ולא תכסה דזיזר אנפין אתמר אלהים הבין דרכה
שהיא אסא עלאה הנקראת אלהים היים וכל זה בנין שהכלילה
דזיזיר אנפין היא פתחה ושולחת לבבה מה שאין כן בחכמ'
דארך אנפין היא סתופה בכל בתרין ולא מחפתה כלל אלא
בדחוק על ידי הקרום של הכות נוסף לכסה עליניחיר שפניע
הקדוש ברוך הוא על פלך הבשיה רות רוח בינה רוח עצה
רוח רעה הריהא בריאת ה' ונם על ישראל שנאמר וכלאה הארץ
דעה את י' כמים לים מכסים יתברך י' לעולם אמן ואמן:

פרק נ"ז

תיקון שני דז"א

התיקון השני יתצאי שערות בן הקו הישר המכסי הלחיים
והולבים השערות בריתחב כפקום שכהתיל הפרה
דז"א יער הצר השכאלי של הפה ויורדים תחת הפה ער הניעו אל
חצר השכאל כי כהו שפככב לכעלה כך כבנבים השערות כיצד
השני של הפה שלמטה והעליונים נקרא נרענין בל"א והיא השפה
העליונה והתחתונה המסבבים הפה דז"א ניכא על ניכא בהיקון
נאת דפה זוה לשונו באדר"נא תקונא הניינא נפיק שיערא ובליק
מריישא דפומא יער רישא אחרא דפומא דפוכא ונחית בתחות
נוכא ער רישא אחרא נימין על
נימין

שער רישא דזעיר אנפין

ניתין כתיקוני שפיר: קום ר' אבא קום ר' אבא פתח ואמר בר תקונא דדיקנא רא מתתקן בתיקוני סלקין כנהר תקף שפיר למחזי רב ושליט הר"ר גדול אורונינו ורב כח ר"ל קורס שבאים בתיקונים כמארך תהא גדול כח הדינין: והרינין באים מח"פ דין עולים ש"ך דינים של ארנ"ה אלפין של ארנ"י שסתיקם וסלת אורונינו הוא לשון רבים שהם ח"פ ארני שהם גדולים וסתפשטים וסתפלאים ובאים מן הקפנות וכו' נ"כ ורב כח של עשר פעמים ל"כ אלהים כמלך תקף שיש לו תיילות רבים בעלי מלחמה אבל בר אחסנה בתיקונא דקנא יקירא של א"א ושנא בית אקרי בנהירו דיליה אל רחום ברפירשתי קודם תיקון הראשון והאי תיקונא תניינא אתתקן בר נהיר בנהירו דעתיק יומין אקרי ר"ב חס"ד שהרינים של גדול אורונינו ורב כח נסתקן וחלמי נצחי והוד יר"ר שהוא ז"א נגבור יצא ולא נגבר ממש באים מלחמות יקר קנאת יריק אף יצירה על אויביו ולא איש מלחמות ממש שהרינין נפתקים ויבואו כולם להתקיץ ויחברך י' לעולם אמן ואמן:

פרק נח

תיקון שלישי דזעיר אנפין:

תיקון שלישי רז"א הוא תחת שני נקבי רחוסמא יש אורח אחר שהוא סתים נסתר מן שני צדדין הסנינין עד הפה ושערות קפנים חזקים ומתגברים כוח ואורח ושערותיו הם דינין תקיפין ונכבדים הסליחה לחפת שאסר סלחתי שלא יצא תשפץ מן החוסם אל הפת ומפני זה לא נקרא נושא עון ועובר על פשע ונעלם שם"ע בי השיניו"ת אינם מפני משם ולכן מי שרוצה לנום לחבירו שיהיה לו מורא ופחד מלפניו שני פעמים סבה באצבעו של יד האורח בי בתיקוא נתקן האורח הזה והוא מפותה סבל השערות כדי לעבור השפץ דרך האורח הזה דייסא סלחתי ואומר הרשב"י ע"ה שם באורא אצל תיקון זה רא"א תנא בסה עדיקואת מחבאין להד'פומא ופי' עדיקואת נגזר מלשון עדיקתא רכסאנא ר"ל כסה רצונות נשפין סהם שהם דין להלקות בו מי שראוי להנות והרצונות הם אבא ואמא תיער תוקבי' וכל שאר העולמין שלכסה סהם כאצים להפה הזה שיאסר סלחתי וישלח להם ברכת ולא נתלה ההוא פומא לשום תר סיניהו כי אם לפי שעה למשה רבינו עליו השלום בעת הסרגלים שנאסר ויאמר יר"ר סלחתי כדבריך ואומר התם הסיבם לסת לא אתגלי לתר סיניהו רהא אסתלק תכף נסתלק בתיקונין וחזר ונתעלם לפעלת כי הוא רק הכל היתא סן הפה נסתלק תכף ר"ל שחזר תנגן בחוץ תיקונין שלו הפקידים אותו כמו עשרה שהרי לפעלת ולפסרא ונם מן הצדדים יש תיקונים שהם סביבו ואתעבר אותו החכל היתא מן הפה לפי שהוא הולך וסקיף הפה בסור עשרת כתוך כל התיקונים ומן תיקונין יורד השפע והברכה ללמה שלמפ'הסנו דהינו לתיקוני ז"א אבל שפע הפה עצמו לא נתגלה אלא בעת הסרגלים אבל לא בעת תעגל שהם השני תרסה כינו לבין עצמו שנאסר ויגמם ה' על הריעה ולא אסר סלחתי ואסיים הוא בי באורח של הפה דעתיקא הוא פנוי מכל שערות שהם רינים אבל כו"א יש באורח הזה דינים קשים והולכים עד הפה עצמו ומעכבי השפע שיבוא לבסוף ולכן שפתותיו שושנים ארוכים כשושנה ומפני זה לא נקרא נושא עון ועובר על פשעים שהוא שפע מתיקונים אחרים להסתיק דינין ולא יימא סלחתי אלא פה רא"א לבריו אשר חוא נגע וסחום מאור ולא נתגלת אלא לשפח רק פעמים אחר כרפירשתי אבל התיקון של ורב כח שנתהפך להקרא ורב תסר הוא נורם להסתיק הדין של הפה דזעיר עצמו הם הנקראים תס"ר עול"ם תהו אומרו באורא אצל תיקוני ז"א ואת' נושא עון אתקרי רא תקונא תניינא כנזהא דעתיקא קדישא ר"ל היה ראוי לו להקרא נושא עון בהניינו מיתיק סלמעלה כי אין לו אלא ס' כדי שיניע תיקון ועובר על פשע של תיקון נ' והיינו האורח הזה ולהיות שיש באורח הזה בינים קשים ותיקון עובר על פשע הוא נגזו מאור ונורם הדיבור של הפה לכן לא ירדו אלו השני תיקונים לספה לעשות פעולה בתיקוני זעיר אנפין ובא להקרא ורב תסר לתיקון השני והוא שכתבתי וירדו תיקונין האחרים שהם סביב הפה לחסתיק זעיר אנפין בתיקונו ולכן אומר שם אבל בשם ההוא אורחא דנפיק בתקונא תליתאה פתחוה תרין נקבין ' ושערין תקיפין ועירין כלילן סתהוא אורחא לא אתקרון הבא בזעיר אנפין נושא עון ועובר על פשע ואתקיימו באתר אחרא בתיקון רב חסר יש להם קיום ויתוקן ולהבי נקים שניהם נושא עון ועובר על פשע כתרא ופפני זה שניה לא ירדו לזעיר אנפין ותניא הלא מאה ושבעין והשש חסרים בלילן כחסר דעתיק יומין וחם נעשים סמילוי שס"ג תעולה הבל הפה דזעיר אנפין וי"פ הבל עולה ש"ע יום חשפת חסרים הינורין ולחסה כי התרין עפרין הם חמש החסרים וחמש נגזורין ולחזירת שאין שייך שם לומר בחינת נבורות אלא לעיל החסרים הנרולים נקראים נבורות לבן חשורש הוא בחינת חסרים שהם חמש ס"ת שע"ת חסרים שהם ירדים מהתקון ששי של א"א לכן נקראים ורב חסר על שם תיקון כי תפץ חסר הוא שהוא תיקון ששי כנזכר בשער תיקוני דקנא ראין ולבן אומר תלת מאה ושבעים וחמש חסרים בלילן בעתיק יומין וכלהו אתקרו חסרי קרקפא דכרגיש איה חסרין הראשונים וכלהו בלילן בחסר דעתיק קדישא סתימא רכלא: וחסר דזעיר אנפין אקרי חס"ר עול"ם ובספרא דצניעותא קרי ביה בחסר קרקפא דעתיק יומין רב חסר ובזעיר אנפין חסר סתם ובנין כך כתיב הבא ורב חסר ובתיב נזר חסר לאלפים סתם ואוקימנא בהאי ורב חסר סהאי אתבסם חסר להברא לכלהו בזעיר דזעיר אנפין וכרי להבין זה הסאמר נבאר סה שאומר הרשב"י ע"ה בארוא ח"ל תיקונא קרקפא כתקן שערות סלעילא וכו' ותניח סקפי פתחא דאורין כחר חוסא לאשקולא סבא ער רישא דפוכא וכו' ואומר אהה כך קם רבי יוסי פתח ואסר חסרי סאתך ל"א יסוב ובתיב ובחסר עולם רחמתיך הני קראי קשיין אהדרי פי' רבי יוסי פתח ואסר חסרי סאתך לא יסוב כדבר כדרך הנסתר בעתיקא זה והוקשה לו סראסר לא יסוב כשסתע שיהיה קבוע בו בחסר לעולם אם כן למה מסיים אחר כך והזבטת ואכזר ובחסר עולם רחמתיך משכיח שאינו קבוע בולעולם סראסר והכתיב וכל רבר שבא בכח הרחמים אינו קבוע ותירץ אית תסר סלנאו מפני שהוא בכח הרחמים תסר הוא ' והוא נקרא תסר רלנאו מפני שהוא סור הנשפה אשר בעתיקא זה כי בבר ירעת שחנשמת של חז' תיקונים נ"ם קר"ע ח"ש בעתיקא זה והוא מן' סעירות סתסר ולפסה של רישא רל"א הנקרא עתיק יומין ולזה נקרא עתיקא זה עתיק יומין ע"ש אותם הסעירות של רישא רל"א הבלולים בעתיקא זה ונותני לו תיות כאסור ולפי שחסר זה של התיקון זה נשפע כן החסר של רישא רל"א שהוא בסו תנשפת שהיא בתוך הנוף נקרא חסר ולנאו ובל חסר זה חוכפה עתיקא שלא יסוב מפנו לעולם כי אלה חסרות אינם חלוים בסעשה התתתונים ולא הם יוריכם לעולם ' וסה שאסר ובחסר עולם רחמתיך היינו חסר אחר שניש' סמנה נולנולת עצמו והוא נקרא חסר רלבר מפני שבל הז' נ"ם קר"ע ח"ם בלי לי' ספירות של רישא רל"א הנוהגים חיות ובח לאלו הז' תיקונים שבעתיקא זו וכשם שהכלים הם לבר כך חסר זה הוא לבר לא החסר זה של רישא רל"א הכלול בעתיקא דעוד יש סעם אחר והוא עיקר למת נקרא חסר רלבר שבבר ירעת שבתר וחבטה של עתיקא נעשה סמנו הגולנלתא של אבא ואמא ומן החסר של עתיקא נעשה פרצוף אבא ומן תנבורת פרצוף אמא ומן הת"ת בא הזוון של אבא ואמא ומן הנצח נעשה זעיר ומן תור נוקבית ויסוד של עתיקא מזווגם ובבר ירעת שנת"י הם נבנסן ותפשפשים בגופו של אריך וחם כמו נשפחה אליו ומן תביעה של עתיקא נעשה סמנה הגולנלתא של אבא ואמא ובבר ירעת שנת"י של עתיקא זו הם נקראים לעולם לבר סנעשה אי נמי זעיר ונוקבית הנעשים סנה"י הם נקראים לעולם לבר סנעשה ולפי שבבר ירעת שנת"י של עתיקא שנעשה סהם זעיר ונוקבית הי בלולים מן החסר של עתיקא והנים כנבורה זו שבעתיקא שהרי מן הנבוחה של עתיקא נעשה פרצוף אמא ואבא לרת לזעיר: ונוקבית והיתו רכתיב עולם בחסר יבנה שהנבורה שבעתיקא זו היא חסר לעיל מה שלמטה ולפי שזעיר ונוקבית ושאר עולמות סאירין בסעשה התתונים וכשאין ישראל רשנונים אז אינו סאיר נבורה זו לזעיר ונוקבית לזה לא תוכפת עתיקא של"א יסוב ורי כתר

(בחזור

ונחזור לפרש תיקון השלישי דז"א דאמר כארבא ת"ל תא"ג
האי ארחא דתיתי תותא תרין נקבין דחופטא שערין דעזירין דרמזן
סליון לההוא ארחא לא אקרי ההוא ארחא עובר על משע דלירת
אחר לאעברא ליה כתרי נוזני חד משום שערי דאשתכח בההוא
ארחא הוא אחר קשיא לאינבדא ר"ל השפע אינו יכול לעבור דרך
שם מפני השערות המיכלכים התברת השפע אחר משום דנחיתין
אינברא יער רישא דסומא שהוא רין קשת סכת חשפתים וע"ד
כתיב שערותיו שושנים סוסקין כזרדא סור עובר סוסקא דקקיר
והאי אוחרא דהכא כתרי נוזני אנפין ולא אחכסם מכאן דבעי
לאנומא תרי וכני כפש בידיה בהאי אוחרא והוא כמו שפירשתי
בתחלת תיקון זה :

פרק נט

תיקון רביעי של ז"א הם שני ערוגת תבושם המסכמי'הלחיים
הם השערות של תוקן החזלים באורך משני צדדי
הפנים ומכסים הלחיים כמו שב'לחיין כערוגת הבושם ומתרגימינן
תקריכהא דסוסכא ז"ל בארבא רבא תקונא רביעאה האי ארחא
דשערי נפיק שערי ואתתקן תתי'בעלילויי פי' בהלחיי'בתקריכתא
דכוסכא האי תיקונא יאה ושפירא לאתתזייא תו"מ הד"ר דהוא
הוד עלאה ונסגי ששפחתים כו הוד דאמא והוד דאמא לילן
נקרא התיקון הזה הוד והדר כי הוד דאמא נקרא הוד תרנסו
שופרא דיסוד של התוקן והוא תפארת דיסוד של הפנים תוהי דאנפא
נקרא הר"ר שהוא יותר כלול מכ'יסוד יסוד מן הוד דאמא וכל זה
הוא שנכללו אבא ואמא בנצח והוד ותבונה דהיינו פרצופיהם
העליונים בפי צופיהם התחתונים וכל זה הוא כשכאיר התקן רביעי
של א"א הנקרא קרוסא דאויר שהוא ת"ת דסלכלו דל"א הקיומד
באמצע ומחלקלק אורו לשני צדדי הלחיים לשני צדדי הזקן הסכסי'
חלחיים פיסין ומשכאל וכלזה כשתתגל'התפארת הזה על תיקון
הרביעי דז"א לחלק דיניי ז"א שהם השערות ומסתק אותם ונקרא
מצר יסין נושא עין ומצר שמאל נקרא עובר על משע שמחסך
השפע לשפע ומחלק הדינים לשני חלקים כדי שלא יהיו הדינים
יתר והתיקון הזה מחלק אותם לשני חלקים אין להם כח להתעבר
ונעשו הלשים להתם כח ותגבורות לדינים של ספרא אחרא ח"ן
אלא נסתקים שהם נגוף לאומות ורפוא לישראל שהוא אומרו
בארבא בתיקוני ז"א ת"ל ותניא הוד עלאה נפיק ואתעפר ונגיד
לאתאוחדא בעלילוי ואתקרי הוד נקי ומהאי חלייא הו"ד והדר אין
לבושי דאתלבש כהו ואינן פורסיא יקירא דכתיב הוד והדור
לבשת לז"א לכסות צדדי הלחיים וגם נשרש נם כ"ם מנעמך
העולה סרפ"ר סוד פורסיא הנז' ובהוד דאמא והאמא שרשם
כפולים נסתקים והוא תיקון דביעי שהוא ג"כ תיקון תשיעי ל'הוד
חוסא דאסתר סביב חזקן ומתחיל באחורי האזנים לחח שיעור
שלא יתפשטו יותר לכסות הפנים משני צדדים ונם הגרון וגם
בשני שיכולת הזקן התולים למסה שלא יתפשטו יותר נמצ' שהוא
תיקון דביעי ותשיעי וכפני שכלכש חלחיים ונם הצלם של ז"א
נמשך מוח האויר לכן נקרא לבושו שהוא כציל מן המקשרנים
האחזים בז"א כל'זמן שהחזלם עליו של' אין בצלם יתלך איש
שהוא ז"א שב'כי בצלם אלהים היים היא .אמא עלאה עשה את
האדם שהוא ז"א וסמיך'ליה ומורא'ם יתתם יהיה על כל חיית
השדי'ם אשר ברבו"ה שהם הקליפות הבותחים בשבוא הצלם
באמא עלאה תוא אמהימיקקיק דאתלבש בהו .ואתתקן בהאי
דיוקנא דאדם יתיר לכל דיוקנין האחוא האי אחוד בר אתערייר
בנהירו דיוקנא עלאה שהוא התוקן של ז"א כשבאוד בדיוקנא של
ז"א כדין אתעסק בשאר תיקונין נהירין האי אחוא בגושא עין סהאי
ביסא של צד יסין השערות המבסים חלחי היסיני' יעובר על
פשע כהאי ביסא של צד השמאל המכסה חלחי השמאל .

והכאן הקשין לשפע בי כשיש רין הזק והזקן של ז"א אינו מאיר
לנפה"ו בסבת תפאי ופשעי בני ישראל או השפע מתעבר ת"ו
ושפע נערות ונתיכב והחיצונים מתגברי' ת"ו ורויוקא בז"א נחלק
לכתיבה יסין ושמאל כעת רצון בפעולותיהם ונחלקם לשני
תיקונים הנז' אבל כאין ואבא אם תיקון אחר כדפירשתי בסכומו
ויעובר על משע הוא באורח שתחת תפת דיליה וכז"א אינו אלא
בשני יחלחיים תחו אומרו ובנין כך לחיין כתיב וסיגים רבים שנים
הם שני תיקונים כדפירשתי . וכעניינותא דפקודא אקרי הו"ד
מדרך ותפארת"ת . ר"ל ת"ת של א"א נותן להפתיקון דהוד
כדפירשתי לעיל . תפארת הוא עובר על משע שב' ותפארת הוא
עובר על משע דהיינו תפארתו הידוע של עתיקא דרכו ל'היריעו
עובר על משע תסיר ולא הת"ת של כסה ולכן כתיב רצון סחגלת
הת"ת חוזר על הזקן דז"א ועובר על משע גם הוא ותאנא דאי
תפארת לא אוקימנא אלא בתיקונא תשיעאה בר"א ורזפאורת
כתוי'בתם וקרי תפאר'כי הוא עלה ספדרינ'נער לכתו'כאויי"ם
כנרלות שנראה בו זקן קטן בערך זקן עתיקא שהוא גדול ודאא
לבן כשלג שב'ולבושיה כתלג חיור האי הזקן הנקי'לבוש הסלבש
חצי גופו עד הס'יבור כי דיקנא דליה חלייא עד סבורא דל"א
וסלובשים בו אבא ואמא אבל דיקנא דז"א אינו סגיע אלא עד
רישא דסעיר דהיינו עד ראש הסעיים שהוא יותר לסעלה ושערותיו
של הראש והזקן הם שחורות כעורב וסחלבנים ע' שערותיו של
הזקן והראש דעתיק יומין כעת רצון וכתור ני' ר'ו שהוא ארי"ת
שהם תשבץ ג"פ תס"ר תהו סוד כתר הבתו'והאי'שהשליך פרעות
וחילו כים דהיינו שש מאות רכב בחו"ר דליה תשלישים על כל
שהיה סכהר חילו נגר ג"פ חסר העולה אריה וכל זאת לא הועיל
לו מהו ותפארת כתורים כהם ונבורתם וכתורים הוא אותי'כתו"ר
ים שהשליך אותם בסבולת ים בשלהוביהא דאשא שנאמ' תשלח
דהוגך יאכלמו ככש וגו' כתרות אשך נעדסו מים וגו' ר"ל שכל
הדינים היוצאין לפרעה והלו נרפוא לישראל כתיב ועתיק יומין
יתיב ושער דשיה כעמר נקי וכתיב קותנותיו כלחלים שחורות
כעורב לא קשיא הא בתיקן יומין והא כעיר אנפין וכבתן הורות
ואו אותו כל ישראל בתקון ובשעה קריעת ים סוף ואו אתיין
כנבור ובבתוה שב'י' איש מלחמה לא קשיא כאן בישיבה ראוי
אותו בתקן הדורש בישיבה וכאן בשעת מלחמה ראוי אותו בגיבור
בזמן שסביב סרעה יהילו בים וכל התיקוני דישא ורקנא סחלבנים
אם סאירים עליו תיקוני א"א ואע"פי שאסרנו שזה התיקון הוא
היה ראוי להיות בתיקון התשיעי הרביעי דהשיעי הוא הכל
אותר כי התוסף הזה הנתן שיעור וסמכב להשערות פתחי לפסקו'
הערוות הכושם וחולך עד לסמה סביב הזקן וחו אומרו וכר
אם סאירים עליו תיקוני א"א ואע"פי שאסרנו שזה התיקון הוא
לאתברכא סעתיקא קדישא דכל ברכאין נפקין סיניה יתברך ית'
לעלם אמן ואמן

פרק ששים

תיקון החמשי של תיקוני דקנא דז"א הם השני תפותים של
הפנים שלו ימין ושמאל שכפביקים דשערות
סלהתפשט ולהתכסות הלחיים יותר ולא יכסו תרין תפותי הפנים
והם אדומים ולבנים שב'תפות'י והכ תמרומו לרין בכשכיו כס"ף
שהוא חסר ודהו התיקון שלא יגאו השערות יותר מראי סהלחיים
ויכסו ת'ו הפנים ונסת אינם לבנים אלא אדומים ואינם סאירים
למסה אלא כשיאירו פני א"א בפני ז"א ויתחזו הדרין תפותין
קדישין של ת"ל האורא כתיקוני דקנא דז"א תיקוני תכשאה פסקן
שערי ואתחזין תרין תפותין סבאן וככאן סוסקן כהאי ונדא סוסקן
וסתלהבין בבאהן ושבעין עלסין שפירשתים בתיקוני א"א הני
תרין תפותין כד נהירין כתרין סטרין יסין ושבאל שלו כנר'ידו
דתרין תפותין של א"א אתסשך סוסקא ואתי תחוי' ר"ל שנתכשך
וסתערב כין הלונן שהוא התסר דעומר בתוכו ובשפאירים דתרין
תפותי א"א על תרי חפותי ז"א ע"י הבהנים הנושאים ידיהם על
הצם לברכם כהאי כתיב יאר ' פניו אליך ויחנך דכר נהירין
סתברך עלמא וכשעתא דאתעביד סוסקא ר"ל שסעביר האודם
הוא דרך ארוגז הנקרא פני שב' ונתתי פני באיש ההוא ובעיר
רצון באור הדישא הוזרא הזה כתיב ישא ' פניו אליך בלשון
יסתלק ולא ישתכח רוגזא בעלמא ' תאנ'כלהזן נהדין דאתנהרון
מתתיקא קדישא אסקרוק חסרי קדמאי שב' איה חסרין הראשוני'
בגין אינן נהרין כל אינן חסרי עלם שהם חסרי ז"א הנקרא
חסר

שער רישא דזעיר אנפין

חסר דלבר מהו אומרו בתיקון ששי דתיקוני דקנא דא"א ז"ל פתוחה בעני חי"ר כן ר' רודי וגו' סה חפוח זה בליל בחל' גוני שהם הזוך סומק ירוק כך קב"ח איה ליח תרין תפוחין של הפנים כין עני' יתיר דחיינו כין השערות הכסתכבים סביב תפוחי הפנים חי"ר ני"ם ר' הוא חשכון מנמצ"ך הם הרינים ומפני שכל דתפוח מהחרין תפוחין יש לו ג' גוונים נמצא שיש בשני התפוחים ששה גוונים ותפוחין בעצמם הוא התיקון השביעי והם כלל שבעה תיקוני נלגלתא דליה הנראים באור פני מלך חיים ומעוף רבים שנים לכן אומר בפסוק פני חוא לשון רבים הם. תרין דתפוחין קרישין וכל שפתם בא פתרין תפוחין קדישין דא"א ומהתם אוחם ללן וחוא אומרו וכניניהון אחקים כאור פני מלך חיים ודיתבאר מהני תפוחין נמקן חיין לעלמא ומחזין חרו לזיורא נפין דכתיב יאר ה' פניו אליך ' וכחיב כאור פני מלך חיים ' באור פני מלך אלף אנף תרין תפוחין דחקדוכתא דכוסמא דאמינא שהם של יחיקא ' וסה דכתיב יאר ה' פניו אלף פנים דלבר חסד של ז"א רבר נהרין מחברך עלמא ' ואמנא כל זמן דחני כתיבא דלבר נהירין סא"א כל עלמא מחברך ולא אשתכ'חגוא בעלמא ומה אי תניידלבר כך ' תרין תפוחין דא"א דנהרין חדירא בלי הפסק דחדאן חדירא עא"כו ' תניא בר אחנלין תרין תפוחין אליך דא"א אתחזי ז"א בחדוחא וכל אינק כמינין דלתת'בחדוחא וכל אינק דלחתא נהרין בכל העולמות כאיר התיקוק שלו בתרין תפוחין דלית ולכלו קלכין חראן ושליטין בכל שליטוחא ולכדאו חראין ונהרין וכל מיכו לא פסקין וכו' ה"ת פנים דלבר אדיר זמן דנהרין ' ואית זמן דחשיכאן וכנ"כ כתיב אור ה' פניו אליך ' יאר פניו אתנו סלה ' מכלל דלא הוי תדירא אלא כר אתגליין דפתיחו דלעילא ' כי כל התיקונים של ז"א בתיקוק עתיק יום יא חלייניחברך ה' לעולם אמן ואמן:

פרק סא

תיקון ששי של חיקוני דקנא דז"א יוצאים חשערות כחוש אחר כשערות הזקן כרי לחלק בין ה שערות הכסכים הלחיים משני צדדים שאלם נקראים פאות הזקן ואחם השערות שהם בשני סיצדים נגד רוחב השערות שעל דשבה העליונה וההתונה כנגדם הם השני פאות הזקן מכל צד ולכל אחר יש לו שני פאות למעלה ולמטה דהם השערות המכסים הגרון שדשיא בתר לאבא ואמא עם שבולת הזקן התלה מן הכוסר למטה עד ראשו דמיני הם חמש פאות הזקן שהם תמש תכרים הבלולים בא"א ומשפיעים על ת' פאות הזקן דז"א וזה החום שאמרנו למעלה ממנו מתחילים הפאות והוא אחר מהם ולכן נזה הקב"ה שלא להשחית הפאות של הזקן כולו לא כתיב ולא כספרים כרי שלא ישחיתו הזקן של ז"א שלא ירדו ת' אליו החכים הכרים ולא יהיה מי שכרחם יגליו בעת עלוחו לראות את פני הארון ח' אלהי ישראל אחר פסיחתו ושומרי שערי ב"נ הנקראים כלאכי שלום יעובו אוחו ואז יבואו הכחבלים בעזרת פרות חכשן וירכבו אוחו וישליכו אוחו לגיהנם כי לא יבואו לעזרחו שוכרי הפאות הכרכבת מן התיונים המקבלים מן אלו החמש פאות של הזקן ויבואו הדינים חעולים פר"ה בני' מנצפך נון ת' אוחיות והם ה' דינים וזה נרמז בתורה בפסוק לא "תקיפו "פאת "ראשיכם "ולא "תשחית פאת זקניכם ר"ת פרעות וכבר פירשתי אותו בסיני' דקנא דא"א וכן כתב ס"ז רבי חיים ויטל ולה"ה שרבו האר"י ולה"ה ניהג כל ימיו שלא לגלח שערות זקנו כלל לא בתער ולא בספרים אלא בשעריות השפה כה שכעבה האכילה ולא יותר מפני הסוד הזה ' וכן הוא אומר כאדרא רבא אצל תיקוני דקנא דז"א ז"ל תיקוני שחיחאה נפיק שיערא כחר חוסא בשערי דדקנא ההוא אקרי חר מחסא פאת דחליך בחסד וכרחמי ולא כיי לחכלא האי הסר בכה דאחסר ובניך כך לא חשחית פאת זקנך כרכיב ואומרו בכה דאחבר כרמז על מה שפ"כחיקון ששי של תיקוני דקנא דא"א ז"ל קם רבי יוסא פתח ואמר וחסדי לא ימוש כאקרא חסר הירוע שלא יפסוק ומאיר תמיד וכחיב יובחסר של ה' התחיתון הוא חסרי ז"א התלויים כרחמים כשכרחם עלי העולם וזה אינו חסרי וגם הוא חסר של מלכות הנקרא עלמא תחאה דאתגלייא המאיחה מז"א ע"י חסר זה ונקראים חסרי דור ונתנין אית חסר ואית חסר אית חסר דלנו ' ואית חסר דלבר חסר דלנו ואי דאסרן דיעתיקא דיעתיק והוא כתים בכסרא דא דאקרי פאת הזקן ולא כעי כר נש להלא האי כסרא כשום האי חסר דלנו דיעתיק יוסין וכנין כך ככהן דלחתא כחיב ביה לא יקרחה קרחה בראשם ופאה זקנם לא ינלחו ' כ"ם בנין דלא להלא אורחוי דחסר דעתיקא ' דכחן בסטרא דא קא אחי : וחאנא בעניותא דספרא בבלא אצטריך חסר לאחרנא ולסכני ולא לקטאה ליה ולא ישחתי מינלמא ' ובחסר עולם ' הוא חסר של ז"א הנקרא חסר עלם דכתיב עולם חסר יבנה שבנה בחסר דא"א ואני תפילתי לך ה' עת רצון אלהי"ם בחרב ענני באמת ישעך ילא"ו :

פרק כב

תיקון חשביעי של תיקוני דקנא דז"א דלא חליין שערי על פנים ופנים אהפני מכל כסרין ע"ז החיקון השביעי הוא שיהיה הפה של ז"א פנוי ככל שערות שלא ישחכו הפה שלו כי השערות הם דיניין ויש להחש שלא יבא הדיבור לחוץ שדבר גבורא כדבור עשרה מאמרות צבא הצלוניים וצבא התחתנים דכתיב ברבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם והוא אומר רכלי תפילה פלוני כיי כך הוא אומר לצורך סיק נוקבין ק"ו אנו מתפללי והן חלקינו בחורתך והוא סור שאחז"ל בכסבה עזרוכן יצחה בת קול אלו ואלו דברי אלהים חיים והלכה בבית הלל שאומר רבני האומרין ורבי המהירין לעודך סיק נוקבין אבל אינו פוסק הלכת וגם הברות יוצא תמיד להודיע הנעשה בעולם דבר יום ביומו וכראשית השנה עד אחרית השנה ונבראים נשמות בני אדם ומלאכים ע"י תרבות ההוא כי מזרועים קו"ל מדכו"ר ז"א ונקבירה חנוח אם השערות של הפסה חילייחה ההתחיחה שאריכו יורד על הפה יעכבו הדכור ה"ו לכן חמא מוהר לחחון שערות השפה פת שכיבך האכילה המכיון כיכן וכיכי ההוא היה כפרש דדיעתיק הוה קם רבי יהודה פתח ואמר בנזירת עיניך פתנמא וכפיאור קרישין שאלה ככה אלף ורכבות מחשבון וכחקיימין בדשבי פוסא והליין פיניה וכלהו אקרין פת הה"ר וברוח פיו כל צבאם וכהחוא ריחא דנפיק גיפוא כחלבשין כל אינון דלבר דדעליין כחאי פוכא ' ובחאי אוחא כר אחפשם ההוא אוחא כחלבשין בית כמה נביאי מהכבי וכלהו פ"ת ה' אחקרון ופי' הוא כי יש כלאכים שיוכרים מימינו של הק"כ הנקראים קרישין ויש כלאכים חיוכרים משכאלו של הק"כ הנקראים עירין שנ' וראיתי את ה' יושב על כסא דם ונשא וכל צבא השמים עומדים עליון מימינו ושמאלו אלו מיכיים לוכות הנקראים קרישין ואלו כשמאלים לחוכח הפראים הוכח של בני אדם ונקראים עירין ואכור בנזירת עירין מחנכא ובכאמר קרישין שאלתא ונאכור והא עיר וקדיש מן שמיא נחית וגו' וכזר עיר וקדיש הם כוד הנבורות הכמוחקים יום החסרים ר"ל ע"י יעלת חן עלי"ך דחיינו פ"ת שהם החשכה גבורת של הכוח דנבורה מן החרין ם וחן דאנא אמא וקדישין הם החסרים שהם החכמה היות חכרים העולים ק"ל וכמחיקון הגבורות שהם פ"ר ' וק"ל הם החכרים שהם עולים כמנין קדו"ש שהם ארבע מאות ועשר נמצא שהפה נעשרת מהחכרים ונבורות של אבא ואמא שהם החרין מחין ובכל חלוי בחרין עטרין חיורים סעתיקא ומפנים השערות של האוזת וזיז אשר הוא מכוון כין שני נקבי החוסם הדינים נמחקין ומחכפים לחכמים לישראל ונגוף לאוחות שנ' ותבר ה' לנגוף ר"ל שהוזת כא מהפה של עתיקא להפה של ז"א ומכפל הדינים מן ישראל החיקון הזה הוא כולל הששה חיקונים שלמעלה ממנו כי הוא כלל הנבורות והחכרים ההו אומרו כחיקוני א"א חקוטא דחריסר ולא חליין שערי על פוסא ' ופוסא אהפני מכל סטרין ואיין שיערי סחור סחור ליה בגין דלא ישאכחת כרחוחא כמה דאצטריך שלא ישרית נגעת הדינין של השערות כעל הפה והבי אצטריך לכחול ולכלות ולימא סלחתי כשנאשר נ'אמר ה' סלחתי כדבריך ושמל

ושאל רבי יהודה פרחותא כמאי קמיירי מה ענין הפרחא כאן והירין אמר יכול השערות הפה יהיה דינא כתרי דינא כי כל השערות הם דין ואם יהם הפה ח"ו דינא כתרי דינא ויהיה פרחותא אשתכח לפנות סעכבי סליחתינו ומקשה אח"כ וכי ניתיקא קדישא שערי דרקינא פרחא אגן או דינא אינון ורבא כלהו אתהוון רחמי ולא רלא אתמרה בגשובא ורוחה דל"א אתמר שלא יהיה פורחא צבשיבת הרוח פתחה של עתיקא לזעיר אנפין המפנה האורת והפה מהשקודות ומהרוח והה פתלבשין כל איזן דלתתאי ר"ל מהרוח ורוחא דאתריק בל"א מעתיקא זרא ולכן אומ' בתיקוני דרקינא דל"א וכנין כך שיערותי שקילין פתרתין רפומא ואחפני ככל פסרני אמר רבי שמעון בריך אנא לעתיקא קדישא והוא אומרו ויאמר י' אל משה פת תצעק אלי י' דיקנא לל"א כי בעתיקא קדישא תליא כל תיקוני ל"א ואני הפלתי ל' עתיקא קדישא עתיקא דעתיקין פתיחא דכלא ישקני מנשיקות פיהו רבקותא רוחא כרוחא בשכבי אחריך נרוצה יבואני המלך הדריו אנילה ונשמחה בו ילא"ו:

פרק סג

תיקון השמיני הוא שיתאים השערות נגד הנקן מאחוריו ומכסים החור שבעורף ויצא שהוא בסקופים הלז שלא יהנו מכנו הקליפות מחור העורף שלו מה היה אחיזת פרעה פלך מצרים שהוא אותיות תערף נצצא שזה התיקון הוא אחרך גדול לתיקוני ל"א לכסל אחיזת הקליפות מן העורף הזה שלא יצא מכנו שפע להקליפות והיינו מן החור הזה בגין דא צריך דלא אתחזי קודלא כשום רכתיב כי פנו אלי עורף ולא פנים אל בתקרי כי פנו אלא כי פינו ר"ל שהנביא מקונן כשם זעיר שישראל בחיבתם הרעים היו עושים שחשערות היו פנים מן הצואר והיו הקליפות נהנים מעריתו והיו נסתמים האונים משמיעי תעלתינו היו עושים שתים רעות והו רכתיב השה אלהי אזנך ושמע וכתיב להיות אוזך פקוחות ושתרא אצעריך לסלק אבחרוי דאורנך דלא להסייא עלוי ולכן אומר פה קדוש רשכ"י ברזיקוי ל"א תיקונא חמיאה דנתתין שיערי כתחת דקנא מחפיין קדלא דלא אתחזי דתניא אין למקלה לא עורף ולא עפר ולא טרטיע ולא יניעה שצריך לכפוף העורף מפני הפרחא שאינו מרגניע אלא בפעולות האותיות של השטות הפועלות אלו הפעולות בשפעיו של א"א המשה וכבריעו לרצותו ויתברך וזמן חסלחסרה אשר צריך ר"א להלחם בכיחות חסומאה כמו אצל פרעה שנאמר הנני עליך פרעה פלך מצרים התנין הגדול הרובץ כתוך יאוריו ונאמר ועכרתי באורן מצרים אני י' אני ולא פלאך ולא שרף ולא הקב"ה בעצמו וככבודו עשה נקמתו כתתנין הגדול למעלה שנא' וכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני י' לאו על רחלין דאינון ואבנין אתמר אלא על פמנא דילית דלילא ועל פפרא פסאנא דילית וכיון שהחליש כחו למעלה מעצמו נפל פרעה למטה ולעיתיד לבוא נאמר הנה י' כנבר יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה יריע איף יצריח על אויביו יתגבר האו יקויים פסוק והיה ביום ההוא יעקוד ח' כחרבו הקשה על לויתן נחש ברית ועל לויתן נחש עקלתון והו ביום ההוא יפקוד ח' על צבא המרום כמרום ואח"כ על מלכי האדמה כארמה. והוא אומרו ואי כזמנא דאתנא קדמי פתיח פשום לאתנאה נבורתא דהא תניגן אלף עלסין אהאתרין מיניה הת"ר אלף המנן תלוי עליו כל שלשי חנבורים ואלף הסנן רוא הוא. ובצניעותא דפפרא כל שלשי חנבורים ראתו ספסר רנבורה חר מאינון נבוראין ע"כ והנה הנבורות דל"א פתחתקין בירידת התחתים דא"א ויש בצואר זה ימין ושמאל ושפם נשפכים האדת הכתפים ימין ושמאל כי בל כתף יש לו חמש מאה אורות בי כתף ימין נעשה מה' חפרים כל אחת כלולה מעשר ועשר מעשר הם ת"ק כמנין כתף והו כתף ימין זה' נבורו' כלולים מעשר ועשר מעשר הם ג' ה' ק' כמנין כתף שבאל שנאמר שתי כתיפות תוכרות אשת אל אחותה והם כמוד דין מנבורות דאסא שהוא לשון נקיבה כי אשה כתיב א"ש ה' ומהצואר נפשך האורך הכתפים אל הדינים לעשות נקמות שנ' ירין גלילי זה"כ שהוא דין הם שמות הפרגלא הקילים אלף והם מתפשטים אלף עלסין רכפופין לצדיקיא לעלמא ראתי זהם אלף המנן שנמשכים מן ג' שמות אל שיורדין מן פאת תראשי העולים מנ"ן להנין מן האויבי' ומורו אל שרי שעולה במילואו אלף עם חבולל אשר ו"א מקבל"ן מלאמא עלאה הנקראת אל שרי כרפירשתי בסוד הניקה והוא בנ' פס"ח וחשבון ר"ת של "מפתרון "שר "הפנים "הוא פתרו משה לחכוה בו האומת שנ' ויהי ירדו אמונ'ער בוא השמש שהוא שליחתו של"א ושמה יפפה כמתנת חלקו כולל תפארת נרצה בראשו ומזמן שנטו צללי ערב היא לילת שליחתה של ל"כנרצה ושולמנותו של יהושע הלך כתה של חסח ולעתיד נאמר ורחצה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא כנפיה י' לעולם אמן ואמן:

פרק סד

תיקון התשיעי של תיקוני דקנא דל"א הוא שנמשכים השערות למטה כמדה וכמשקל בשה שלא יהיה נימא אחר יותר ארוך מחבירו ותשערות פליאים זה על זה ומתחברים ואין פירוד כינים עד שתולים למטה מן הסנפיר עד מקום שמתחילים חבני מעים בכיכול ואינם תולים עד שבורא רלבא כמו דקנא דא"א וזה התיקון נעשה מת' דעתיקא הוא פבורו ע"י תהלכשות ת"ת דאבא ואמא כי משם התחל ו"א כאש' כתבתי לכן אומר בתיקוני דיקנא דל"א תיקונא תשיעא דאתמשכין שיערי בשקולא כליא עד אינן שערי דחליין כלתו בשיקולא שפיר והם השערות אשר הם תחת חשערות של השם' התחתונה ונמשך משם עד אותן השערות התולים מן הסנפיר ולמטה ומתחברים ונקרא הכל תיקון אחד ונראה ביופי כתר ניבר תקיף מארי נסתן קרבייא משום רכלהו אתמשכן בתר אינן שערי דחליין וכל"א דכלהו באינן תליין ולכלא אתמשך למטה ועל רא כתיב ותפארת בחורים כוחם ונראה על הים כבחור סוב דכתיב בחר"ר כארז"ם סארזי לבנון בניבור עביר נבוראין ורא הוא תפארת הי"ו נבורתא ורחמי בחר"ר תוא ר"ו אותיות שבשם ע"כ שנתעורר על הים ולעתיד נאמר כיסי צאתך סארץ מצרים אראנו נפלאות י' לעולם אמן ואמן:

פרק סה

כלל הרבריס שאמרנו בתשעה תיקוני ו"א אינם סאירים אלא כשמאיר עליהם א"א כי"ג תיקונים דילית המהפכים איתם לרחמים וחחו אומרו כארוא רבא ת"ח פניס דלכר חם הפני' של ז"א איתן ונחן ורנהרין ואית זמן החשוכאין וכנין כן כתיב יאר י' פניו אליך יאר פניו אתנו סלה. מכלל דלא הוי תדירא אלא בר אתגליין תפוחין דלעילא שחם תפוחי א"א אשר אינם צריכים תיקון וצהרין תדירא וחוורין תדיר ואינ' סומקין כוורא כמו פני ו"א וכשיבוא האור שפני א"א ופתיקונין לפני ו"א האורות יחזור ללכן והוא כסוגן כראוי כמו דור המע"ח שנאם' בו ארמוני עם יפת עינים. ואם תבן אדם כולו לכן אין בו יופי אלא אם חם ארום ולבן בנוונים הללו נקרא יפה תואר נחמר למראה ובן היה דוד אעפ"י שהיה ארמוני על כל זאת היה יפה בעינים של המכעיסים כו כי היא בו נ"כ נוון הזוך כך הוא בו"א והיה דין לאומות ורחמים לישראל ועתיקא הוא נותן לו ברוך שאה ארכע' תיקונים להתשע תיקונים שלו ועשה"ק תיקונים בו"א ובשאנחנו אומרים ויעבור ומזכירים ה"ג מדות של רחמים אנחנו מפשיכים סלמעלה מא"א ומחזור קם אין ת"י"ג מדות של עתיק יומיו כאים סלמעלה התיקונים לו"א שמקבל משונה מדות ראשונים שבכתר הן כפנים חם אל סלכות רחום יסור מתנן תור ארך נצה אפים ת"ת ורב חסד נבורה ואמת חסר "נתר בינה ולשה תנון של נוצר נדולה כל אלו מקבל ו"א מהכמה שבכתר הוא ראשה דאין אשר יקראוהו חכמה שבכתר חואיל ומנקודות חכמה שבכתר קאתי. חמש פרות אחרונות הן בפנימי חסר יסוד שבכתר לאלפים הוד שבכתר נושא עץ נצה של כתר ויפעת ת"ת של כתר ותפוארה נבורה של כתר. ונקה נדולה שבכתר עצמו הוא ראשה דלא נמצא שהחכמה נתנה שמותה תיקונים ונשארו כתר חכמה שבו שלא נתנו כלום לדיקנא דל"א ובתר עצמו נתן חמשה אלף עלסין הכל

הכל י"ג תיקונים רי"א ואין לחקשות שהם י"ג ביהכתר נתן ששת תיקוניו כפי המצע שלפנינו אבל התירוץ הוא מה שפנינו בירושלמי שהכתכסה ויסוד שבכתר לשנים אלא אחר לפי שביניה"ת שהיא מלכסה למעלה ויסוד ג"כ שהיו מלכסלה למטה והכתכסה מתיהרים זה בזה וכשני אחדים וקומתיים התירוץ בפרק שלשה סוגי ז' תיקוני הראש י"ג תיקוני דקנא ת"א וידודים ורך תרי שיבולת חזקן אל אבא אמא וכתם לז"א נמצא שאינם אלא י"ג לכך נמצ' שנשארו כת"ג יסוד ומלכות הם ה' וכתר הכס' שהכתכס' הוא ראשו ראין שלא זכרנו אותם הנה ואינם נכנסים במנין רי"ג כדרך להאי לחם בסוד אור פנימי ם"ם גם תלת מצפרעי' לעשות אור מקף לזעיר כמו שאר המדות כמו שאפרש אחר זה הפרק בסייעתא דשמיא יסיימו ובזה נשלם ז"א בי' תיקונין נמצ' שכלולים בו ומאירים בו ג"פ י"ג תיקונים במנין שם יו"ד בסילוקו שהוא בזעיר הצלם ס"ל כזה י"ד ה"א וה"ו הרא מעלימא רשד"ק שהוא ראיש ראין ומכילין ריל"ת ואינן מי אל כמוך שמורו יד ונו' שוכרם מיכה הנביא תניינא רק מרוח של אריך שמורה ה"א כי הוא בינה של כתר וראי וחן אל רחום חנון ונו' שוכרם משרת רבינו ע"ה • תליתאי י"ג מרוח של ו"א בנוסף שסולי וא"ו בכל מקום ואינן ת"ך נמסי יד פטדיג בחילוף א"ב ראה כש וחכ אחוריים בערך הי"ג של אריך ועל זה אומר יציר לנוקבא פתח לי אחותי רעיתי שראש• נמלא סל ר"ל ששואל מנוקבא עזר ולזיון מלכסה כמור מיין נוקבין שבציאת נוקבי' אין כי הוא מלא כל טוב להשפיע כה יו"ד י"ג עולי"ם ל' חנה הפיץ שכתי מרגיל"ה י"ג מרות כתתללו על עץ חיים הקנל • וכמרגלים לא זכר לא השיג היניקתה כי עין הנקל היה פנים בו"א שהיונה ספר בתמנתי שלהם שהוא שם חזיה כמרכה שאמר מי ה' אשר אשמע בקולו לא ידעתי את ה' שהוא רשות היחיד שלא היה לו יריעה אל משם אלהים אמרו עשה לנו אלהים אחרים אשר ילכו לפנינו הם ראשו הרבים • ועוץ המרגלים פנים בנוקבית שהיוצאו רבית הארץ הצלית ויש ארץ כול ארץ תא כוא תלא ע"י קל"ערית עקר"ב הסבוונת אליה ולכן היה מרבע"ת סוביר ם' מדות ל"א כדי להמשיך על נוקבית חשע תיקוניו כדי לחקנה ועשו הנגל מחב כתכנית שור קליפת של עשו עם ארבע אבות ניזקין שלו ובתשובתו לעגת ורו"ש ונא' ענבימו ענבי רוש ואמר חמת תנינם וראש פתנים אכזר שהוא השור שהוא ממאל והם אכלו ושלו מן העגלים והן חיין והוא נפלו בראשו ונגזרה עליהם פל חמות שנ' ואכלו וישלו ויקומו אשם לנתק בין' והנה השור מזהב שהוא שמאל של קליפת ויתר קשה מחמור שהוא מכסף ודגיניו היא וכו רכסמא הוא קליפת ימין של שכאל של שמיאל שהוא כח חמור ואמר ומינים ימין שקר וכ"ש בהשתחוים השור והחמו יחד בעגל ועוד ששתחוו שם שנים בסעשיהם עלי שור ותרמו אבניהן ג' שור' ונעגו אחיהו לזיקונים בז"א כי לא היו חפצים בהשגת בלבר אלא חיו שיהם' שם שנים ורב' אחר באמר' לשון רבים עשת לנו אלהים קדושים ואלהים אחרים ואמר עליהם אני אפרתי אלהים אתם של קדושה וכי עליו כולכם שהוא אלהים קדושים שהוא עליון ושוטל על אלהות אחרים אבן כאדם הראשון תמותון אובל אובל מתוך תפסולת ואחור הסרים תבולו שהם עזא ועזא והנה תמאא בפני שור הקרי ראמא שנתלקח כמו שאומ' הרשב"ע ח"ת בפ' כי תשא באמא האבו והיא הנותנת פנימיות רו"א והיא אחיהו דפשה ולחיות שהשיגנו שלא יהיה האות הפנימי הנרמז אצלנו כי המחזיק בהם מחלקים סו"א שהוא נותן אותם לנוקבית כי לפי מעלתו היה מסתלק בעליהם בנקל ובקשו מניעי יחוד קבוע בתתתנים שהוא מן הכללים רי"א שהם כן שם אלהים בגרוש בסור גלות מצרים ויריעת פרגה בשם אלהים והנה בזמן הגלות פנימיותו תלת ותלת בסיני אמא ואבא ואלהים משם אלהים נשארים להתניע העלם כדי לזון שליטה לאוכ וכיון שפנמו בזעיר מלאנו הוצרך מרבע"ת להשפיע הפנימיות מלמעל' מא"א והו שאמרו רז"ל היה לך לעזרני שנ' ועתה יגדל נא כח זה"ר כאשר דברת לאמור וכל פעם היה מתעלל לעזוי וסיוע של א"א וחו שאמר הקב"ה למשה פני ילכו והניחותי לך ר"ל שלבו פנים של עקם מרת הדין של אלהים ויכאב האורות פנימיות של שם הוי' שיתקנו והניחותי לך והיה מניני כל פניו ולעזרי נאמר והיה ניום ההוא יהיה" אחר ושמו אחד ר"ל שיהיו של' ים בקומתם ובצורתם בתיקוניהם בסו א"א עצמו ואחר פי' שלם של והיה המשכן אחד ויל"ו:

פרק סו

עוד נמצר תיקון חי"ג מרות רז"א אשר מקבל אותם מס"א ונעשים לו אור מקיף בזמן הגרלות הח פרצון אל הוא סוד שני פאות אל מכאן ואל מכאן הוא שלפי שבתכסה בפנימי כי פאה נ' אלדים סוד סלכות וכ' מקיפין הוא כתר שבכריר מימין ותכתר שבתכסה משמאל והוצרכו ב' מקיפין שהרי הם שני פאות אם היותן תיקון א' • והיום יהוד של תכסה בפנימי' • והכתר שבכתר במקף הוא השער שעל השפה העליונה • והנין חוד שבתכסה בפנימי' וכיון שבכתר במקף הוא תרך הנקרא אורחי כותר שהוא כאמ"ע השפה הזאת היורד מבין תרך נוקבין דחומש אלא שער מכאן ומכאן חוא בנראה בקטן כיום שנולד שבא מלאך וסמרו על פיו • ארך נצח שבתכסה בפנימי' והכתכסה שבתכסה במקף והוא השיער שעל השפה התחתונה • אמיים ח"ת שבתכסה במקף הוא מקום פנוי שבאמצע השפה התחתית כפו בעליונה • הם חסר נגורה שבתכסה בפנימי' • והסל שבכתר מימין חסר שבתכסה משמאל במקף והוא דוהב הקן מכאן ומכאן יער מקום שהרואיל להתרחב בקף • הלחיים למיכך צריך ב' מקיפין והמקף שהוא בנגורות בפנימי ובמקף בחסר לפי שאחרן בתחלה היה לו' ונחלקה לחיות כהן וכן הוא במקף כי הור בפנימי יש לו ב' מקיפים מנוסח שבא ובוא • ואמת חסר שבתכסה בפנימי ובגורה שבכתר מימין • וגבורה שבתכסה משמאל במקף והוא מקום שאין בו שער בפנים מכאן ומכאן • והם נקראים תפוחים נוצר חסר הם כמל ראשון בינה שבתכסה ויסוד של כתר פנימי שהם יחד כמו שאמרנו וה"ת שבכתר מימין ת"ת שבתכסה משמאל במקיף • והוא השיער האריך שבוקן מבתוך שהיא השורה של שער של צד הפנים העליונים דנפיק חד אומא דשערי סחרני דרישא ואליין בשקולא ער מבורא וגם התקן זה יש לו ימין ושמאל לאלפים רוד שבכתר בפנימי ונמת שבכתר מצד ימין • מצח שבתכסה מצד שמאל במקף והוא שיער קמן שהתערב בין שיער הגדול שבוקן משני צדדין • נושא עון נמת שבכריר בפנימי חור שבכתר מצד ימין חור שבתכסה משמאל במקף והוא השלש של צד הגדין משני צדדים שהוא קצר • ופשת ד"ת שבכתר בפנימי ולפי שבכתר מימין נפי' שבתכס' משם ל במקף והוא מה שאין השער יוצא נימא מן נימא אלא ביחד נקרא תיקן משני צדדים • והכפה בגורה שבכתר בפנימי וכלבות שבתכסה שבמקף והוא הפת • ותקן חסר שבכתר בפנימי וכלבות הנעלמת ביסוד שבכתר במקף כי שניהם נקראים חסר והא כלולה בו בסוד עשרת ולפי חסר הוא בפנימי כי יסוד וחסר שניהם א' שהוא הפת האמור מוזן אבא ואמא ואבא נקרא יוסם שנ' יוסם יוחה תמרו כמו חיים שאינו פשוה האור אלא כמו שמקבל משפיע אותו הוא בעצמו במדה אחרת שלא ע"י אמצעי מה שאין כן בשאר המדות • וכלה בקצה הלה מל שני שיורד עד שמבור הוא השער תאריך פנימי לו לאמן לעד מסה לצד הגרון ועל ידו זוג ואבא ואמא • ואינ"ב ראשבתר בית באורא רחליין שעיר בתחות ריקנא מכאן ומכאן לאו דוקא בשלמא לכולל נוצר שהוא חצן שיוך מכאן ומכאן אכל בפנימי בלו תיקון אחר לפיכך רי לו בתקף אחר • ואמנם הסבירות העליונות הלות מכתר ותרתי מחכמת אינם' שלרוב תיקון אינן מהם ששות למסה באור פנימי מתלכש בפרופיות התחתונים לצורך התיקון • וכלבות שבכתר נ"ב קשורות ביסוד • ואין א' מהם קושה התקן פנימי בפני עצמה ס"ם שורת לבלן להאיר בסוד מקיף שהוא האור הכלתי מובל ולא ניתפס אלא חופף על המוקף לצרכו • ובין כתיפיו שכן ואינו מתגל בלילי ורע כי הסדרה תראשונה מכסה למעלה והיא מלכות שבתכסה הנקרא א"ק צריכה שסוד רב אל תקן הנסתר מסנה לזיעור משום רכתיב ביה ואל ידום בבל יום ולפתן תתקשר הים' בסרעים הרחבים יבואו לה ב' מקיפים עליונים שהארתן בדוחה בכריר הנקבי

שער רישא רזעיר אנפין קסא

דאשתר ומכתר דחכמה וזה נוקף על השתם שזכרנו בו למעלה והמקיפין הנלדים אליהם שהם מחכמה ובינה שבשניהם כאחד שהם כל אחד לבדו לפי עליון להקף אחד לאחר לאריבע פרזות רחמים חנון ארך אפים מת שאין כן בו קיצוה שכוח וכוח · ע"כ התערבו להזיח צפרים חסר שבכתר וחכר שבחכמה להקף פרת ורב חסר שכוף קוף דא נבורה בסוכות תרכים פיע להמנת בוער בסקידות תרחמים · ואע"פ שחסר הכתר גדול בכחו כאן פניני כי היא אחר מן המולות דרב ובוריה להשפיע בעולם ורחמים גדולים · הנה כאן בכתר סקוף לא מצאנוהו שניא כת לא משתתף עם הכר החכמה לעשות שליחותו · והזערכו כ' גבורות לרקוף ברת אמת כי מאוד מאר ערך לתתחזק בשמירת האמת מכל צד · כ"ש שהיא הכר בסקומו יסן סמש וראו לכלול אדרת בשפאל דוהה בכת אסיין כל כערעיר וסקפרא לכן נשתחנו בזרת גבורות הכתר גבורות החכמת · וכן נצח בפניני יש לו ב' סקיפים פתוך שכחה וכחה · והנה נוצר הכר שהוא אחר משני הסוללרת באור פניני כר כאדנו כי אינו סהפשם בראחים נדולים הרבה לספה בקת"ן כי היא פשוחפת לבינה החכמה · הרינן סחעדין סינה וליסור הכתר שנם חיכוד הוא סן סחשמאילם אשר בקו האבצעי ככל סקום לפיכך ערוך לשני סקיפים סת"ת החבטרת וכת"ת הכתר להרבות עליו חארת הרחמים · וכן נ' סרות אחרות חור נצח סת"ת של כתר שהן לאלפים נושא עין ופשע צריכות כל אחר סהן לכ' סקיפין סנצה הור יכוד שכבתר ושבחכמה לחולשת המקפין כערך הקורקים שאליהם כפו שזכרנו · אסנם ארוכו'הבתר ראינן וחשאה הקה הם עצמם סתחזקים אליהם בחוקף הרחמים ויסניק לכל אחר סהם סקיף א' ספלנות שבחכמה ושנכתר וראוי היה שהחשיב סלכות הכתר סקפת לנבורה אלא שכאן היא נכללת ביסוד אלמא סלכות שבחכמה כת שה המנה להגן על הנבורה שהיא נסנית באפי נפשה וסלכות הכתר שמיקן חסקיף להסתר שלו שהוא ונקה כאסור והנה לפי חפשרסם ראוי שנאסור לתיקון נוצר מזל עליון ויחיה עקר השפע לאבא · נקה מזל החחתון משפיע לאמא · אך ית"ש כי כשאנו פונין חיקוני אלה ספפה לסעלה · נוצר הוא בינה דרישא ראין הפשוחף ליסוד דרישא דל"א הוא הכר הספיך לו בפסוק ונחשבים כאן שניהם כדה אחת וקרו ליה הסר עליאה דאתרשים בסצחא מ' יסוד דל"א הנקרא הסר על שם ספת לובן חנגרת סמנו אחרשים כרעת הראש השני הוה שהוא אין ואריך נכלל עסו והוא כשעם אם אין בינה אין ריעת אסנם ונקה הוא בנדולה דרישא דל"א כמו שיתבאר בפ"ו ·

ואעפ"כ אין הסרות הללו אלא בדיקא דאריך ואפי' חיקוני הראש לא נתיחסו ליעתק יסון לו אשו ספש אלא ז' יסים ז' ספירות התחתונות שבו סנלות השפיעין בשני ראשים הסחאימים תחתא ובן השניות כלן בראש או בוקן כשאנו באים לדרוש איה סקום כבודן אינו אלא ברישא דאריך הסלביש את העליונים לא לסעל' ממנו בשום פנים כי השערות הם סחרות הפוח וסורות רין אעפ"ז שאין באריך אלא לאכפיא לריעין וחן ם"ם צורות להמשיך י"נ פרות של הסכים מן הראשים עליונים לזעיר וסודם למעלרת כתחשמש' שער ארך ראשו של זה כצד עקרו של זה הוא השודש אשר להם ברישא ראין בצדו לא תחתית · כי צריך שיעור כדי שיהיה ניסול בזה פי' כשיעור הינקה אשר לא שייך באות השנים שעליו. ברישא עליאה ורישא דאין אלמא הראש המניע תחת חשורש דרישא עליאה אינו אלא בצדו לראש האמצעי וסינקן כסוכם יכסמו את ראשיהם כאחדות כסקומו יפח יפח · ותנח גם אחרי הוריך אלהים אותנו את כל אות צדק מאר לסדר היות נתי עליוני פנקת תחתון בסה שירעינו כי סימן תחתון עיקר לכל החוד' וסכינה בתחתונים צורך נכוח קפי' הדברים האלה כאן כי לסה שוה הסדר של רישא עליאה' שהוא ונקת יונק סחכמה שעל נב : ורד נערי' עילא ותא בסדר פותח א"ת ירך שוכרנו למעלה וכשניע לכל חי שתני הסיוחות על סטה חלויים בו "הדבר בריור פיעמו כי הוא הוא הסוד האמתי המשפיע לסימן תחתן ראכא ואימא וה פשוט ורוא ראחמשחחא דבסמא שהוא סוב לעלה אעפ"י שיחדר סטה · ורהבא לא כן · ועם היות ההוב כביחא שהוא עליון על הקטן סור הסדר · יש באן סוד עליונים רואין אותו למס' חאמר בקבריו של משה · כי עודנו מעלה מיקנוקבין חמיר וכח גם עתה

לא יפסוק לעלם בסור לא כהתה עינו ולא גם לחה וחתחתונים רואין אותו למעלה שהם נהנים ומשפיעים הודה והבכה מסקוף נשכחו בכל דור ודור כאלו הוא למעלה חופף עליהם בדרך כל הסולק ביושר מלמעלה לכמה וכתיב בית ויקבר אותו בגי' דסתרומנסין בחליכר סכילין רחסמי · ועור הדבר ירוע כי הסכר הבא מסקום נבוה יפה כתו להתפשם למפה בישר סעין סרת שבאורו כסרישא הנעלם פ' וירא רף ק"ו לפיכך השפעת סול נוצר תיא ער שכחר ארך בלבר אשר שם פרצופי אבא ואים' והשפעת סול תקה סנעת ער היסורות החחחונים ראינן בישראל סנאה והבונה · הן הן פרצופים שליסים כסבראה סחניהם ולכסה של אבא ואמא · וקרו ליה לחסול שהוא ונקה רינת עילאה שאין יחוד לאבא ואימא סבלעדיו · וישסי שפירש נוצר בניבה ומדין באות אלף שצורתה יו' ונקה בסלבות ולה אור א' שצורתה יו"ד והוא ע"פ תרבדים האלה כי הנלבול שסבנו סול ונקה הוא הסר דרישא עליאה · אבל הנבול שאליו בלבות שבסוף בחינת אבא · ויודע כי סלת חבינת יפה היא נדרשת ב"ן וב"ר הן הן אותיות ו"ה שהיא סלה זו והן ג"כ ו"ר שבצורה יו"ד שבאלף וסזה הצר יוצרך לומר כי אבא השפע נפשן אליו סנוצר הואיל והאלף שלו ביור סעלה ובסוף · ואבא ביור רלים סעלה וסכת היא פושפעת בסוף ונקה הואיל והאלף שלה בצורת יו"ד למעלה ורל"ת למפה כי יעובר ירך אבו הוא הכולל בן ובת של חבונה הן הן ר' · חלקי אחרונים שבאלף · ואומרים לפי שפה זו כי"ג חקונים הנכללים בסוד נוצר הן ב' חיות שהבולל ושל הקה ב' אהיה והבולל אדון בעולמי יורן ואפי' הואלנו לפרש יותר ולומר כי נוצר הוא בניבה דרישא דאין ונקה סלבות דרישא דל"א ניחא נמי כסוד הרכבת הראש הסבוארות יפה בסקומה אצל הסיקין מאבא לאמא דאינן רות ברוח וכתיב כהו ישקו מנשיקות פיהו הוא רסחים ולא ירע ואין להאריך בזה כאן ואפשר נ"כ לומר כי שפת חבמה וה'חסרי' באים סמזל ונקת · ותפת ביעה מ' נבורות סמזל נוצר לא רבמי' שלות אחרתי ליתן את האסור של זה בזה להרבו בחסרי' לחזקם ולחתק תנבורה כי ישמיך סזה בשרשים הקיונים בבלילו' החסר בנבורה · והנבורה בחסר · ויש מן התלמידים שכתבו כי נוצר עליון לפי שהוא לצורך העה"נ · אשר אינני יכול להתקיים בתוקף הרין שעלה בסחשבה לפיכך הקרים אליו ית' ושרף לו סרת רחמים · אסנם זה השיחף סזה נורם שחשפיע אינו כתפשם הרבה לא נעוור עליון רחוק סהתחתונים לפי כעוס הכעסם כת שא"כ בסול ונק"ה שהוא להנהנת העה"נ הכנוקה סבל סוב לפיכך נקרא החחתן כי תהיה השפעתו נכשכות לפסה כלי עכוב ואם תסתבל בפשפון של רבריס המצאה נבורות נפסלות לבול ונקה ת' חסרים לסול נוצר הפעם האסת השפוט ואין בו בפך להקרא נוצר פול עליון · ונקה סול תחתון בתקוני דרקנא קריטא · כי הנה נוצר הוא סהשניות שבכוף הקן סבחוץ בצר העליון כלפי הפנים והוא תקן שסיני שעל הסנסר באסצע · ונקה הוא כשערו' האדים הנשסכים בשקולא עד הנרון וכאירו בצר סהתחתן הפנימי סחוזק הנוגע בחוח וכסבור · ואולם הי"נ סרוה בכלל יפה דיק נרשת סלפעלה לסכמה · וכח גם יעתה יהיה נוצר עליון ונקה תחתון וכאשר נגוא לדרוש אותן מפפה לבעלה אז יהבהר הסדר וההבדל בח הוא בין שני האסורות המבפשבים מאריך לזעיר שהן פניפי וכקוף כי זה יעלת וזה יורד · וראיתי לנדל הדור שפרר הפניפי יורד והמקיף שלה אך העסיק בסור הרב' יותר מן חסכון הנה' ואני אתנהלה לאסוי לפרש הנה כה שכאתי לאחרים מנרעי האר"י ז"ל גם חס שפרעי הפניפי עולה והמקיף יורד עם חוספרת ביאור כפי כה שיסבלהו העיון הישר לקיים כל דברי החכמי' ליש' דבריהם עם רינת סוה"ר חיים ויפל ולה"ה בחכמתו הגדול ושכלו חנקיית הנעלה רעתו בכוף המאנים וסכרי"ע את כולם ויאולו דברי אלהים חיים ומלך עולם יהי רצון שיקויים בנו הפסוק ומלא הארץ דיעה את ה' כמים לים מכסים אסן יללא':

פרק סז

הנה כרי להעמיד על תוכן סניאת ז"א ונוקבית וז' תיקוניו וי"נ תיקוניו צאל"ר הקורקרתא ואחרת הה'

שער רישא דרוש אנפין

זהיא זאת כי סגה כל מציאות האצילות הוא כי סוד הא"ס ומא
אשר אנוקדין אותו עתיקא רבל עתיקין וכו' אמנם כרי שיתגלה
אלינו קצת האורות ממנו הנה הוא נגיד ומפיר בבחי'
כנדיע ראשון סוף עשר בבחי' ואו בחי' עשר כסוד
תלת רישין. אז הוא נקרא עתיקא רבל עתיקין. והו סת
שאומר ההדר דף רפ"ח ע"ב האי עתיקא קדישא אשתכח בגלגל
רישין פי' אשתכח כי נמצא ומתעלם ומתגלה באלוהותא רישין
נמצא כי עקר עתיקא הוא א"ס אמנם התעלמותו נק' ראשית
נקראים הנ' ראשים גם כן עתיקא קדישא אמנם תחילת האורות א"ס
הוא מציאות י"ס האצילותי פי' אותם שהם אור ע"י כל האצילות כולו
והיות לכלם ומציאותם הם ס"ם רלאו איננו רוחץ ולאו איננו
תיכלץ הנזכר בפ' מקומי דף רכ"ו ע"א עם נח דף פ"ח ע"א וסודם
הם כח"ב גנ"ת נה"י ולמעלה מאלו הוא רישא דלא אתידע כלל
שהוא הראשון של תלת רישין הנזכר בפ' האומנו הרי הם י"ס שהם
שקוד אל כל המקודות בלם ואלוהם ס"ם בכאן כר אתתקן אפק
תשין נהורין דלהשין מינית פתיקוני ואמנם סדר ענינם כי הם
מתפשטים בשלש מקומות שהם א"א ת"א ונוקבא ביצר כח"ב
בא"א תג"ח בז"א נה"י בנוקבין. אך דע כי אבא ואמא לא
נזכר מציאותם בארבא נשא כמו שכתבתי בעזרת המנר. ודע
כי מציאות אורות אלו אינם יכולים להתגלות למטה רק באחר
התיקון כי סדוב אורם לא יוכלו לסובלם רק אחר התיקון כי
התיקון הוא כוונתו של"י. מציאו' תיקונים והלבושים האור נמשך
דרך התלבשות והתעבות ובהיות בת בתתחון ובהיות בת נמצא
כי סוד התיקון הוא המעטת האור ואורכתו זו היא סיבת תיקונו
שיוכלו לקבלו לכן תראה כי כל אור תעלין נמשך דרך נקבים
הנזדווגות ושערות כ"ש כ"ת. והנה דע כי התחא רישא ילאורת
שהוא אי"ס כמו עשרת שכתבנו אין בו שום תפיסה כלל.
אמנם שאר התשעת כיאר תרשב"י ע"פ סדר התפשטותם אמנם
דע כי הנה ג' ראשונות שהם כח"ב נתפשטו בא"א וסדרם כך.
כי סור כתר חכמת הם כתר תבמת שבא"א וסוד חבינה ממנה
נעשה אבא ואמא וחכן. ולכן אבא ואמא כתרא נפקין ובהדא
שריך כי מכח ספיר אתת נעשו וכבר ידעת כי אותם השני ראשים
תתאין מן הנ' הם כ"ת רא"א אלו שזכרנו מן י"ם ראשונות אמנם
אלו חב' ראשים נתלקים לג' כמו שביארנו במקום אחר וסודם
הוא נהולנלתא ואוירא ומוחא. והנה נהולנלתא ומוחא הם כ'
ראשין הנ' כרף הם ת"ת כתאזינו שהם תחת רישא ילא' רלא אתידע
אמנם כור אוירא שהוא בין נהולנלתא למוחא שהוא עומר על
קרומא התפיא על מוחא. הוא סור הכשכת רישא ילאה רלא
אתידע כלל להתיעת אלו ומתגלה כאן. אך נהולנלתא ומוחא
הם כ"ת רא"א. אמנם סוד ההוא רישא רלא אתידע הוא
מתלבש בג"א והענין הוא כי כל אחר מעשר כפירות הנ"ל שהם
מקודיות כל אחר כולל עשר כפירות' כי כל דבר שכקדושת הנקר'
ראש בולל בל העשר כפירות הנה כח"ב הם ג' ראשין דעתיקא.
תת"ת ג' ראשין הי"א. נת"י ג' ראשין דנוקבין כי זהו הסוד שג'
פיהין דנוקבין הם נה"י והע כי כל דבר שהוא נבות מתכירו הוא
מתלבש בו לדא ידו ולתחזוקו. ונתגלל מכאן ואסור כי סוד התג'
רישא ילאה רלא אתידע. מתלבש בכתר. שהוא בלולות הכ'
ראשין כמו שכאמרנו ותחלה נבאר איך הוא מתפשט בשני ראשין
אלו ואח"כ נבאר ענין השלי ראשין איך ענינם ודע כי לעולם
בשהנמוך מתכירו מתלבש בתתחון כגון למעלה. הנה אין כח
בתתחון למבול אורו של עליון רק סו' תתחתות שלו לבד כי'
תתחתות שברישא ילאה שהם כחסר עד מלכות הם המתלבשו'
בשני ראשי' תתאין שבא"א ומאירים בו. כיצד דע כי חסר דרישא
עלאה הוא כתפשט ומאיר בנהולנלתא. והנכנות כמותא כי אלו
חשנים הם סוד כ'ראשין תתאין וכוה תכין אין הבתר הוא רחמים
נמורים אך החכמה יש בה רחמים רק שהם אהבתין שם והו סת
שיתמצא בחייני כפפי מתת יחודא כי החכמה היא רין וחכן ונ"ש
באירות נשא רף קכ"ח ע"ב בוהא דיעקיא כתים ושכין ויתיב
כחסר שב דיתיב על דודייה. כי הוא סוד יין עם שפרים רק
שהם מיושבים ואהכפין והת"ה מהלבש בהוא קרומא ראיורא
כי הוא סוד רקיע המבריל בין מ"ם לבים ונהכן בין נהולנלתא

יותר

יתר כפומא כן זכר לסעלה תכ"ו ערין הוא סתום רכ"ת
ערידין אכדרתא לאחלכשא כ"ת נם כן כבר ביארנו כי אותו
הקדם הוא סוד דאפארת ודאפארת נקרא ו' ודעדת
כתיקונים כי כל נימין ושערין הם סוד זין ונם ידעת כי הוי"ן
לעולם הם בסוד נ"ה הנקראים וד התמודים כי ג"ה הם סוד חוי"ן
הינקים מן תפארת שהיא ו' נרולה (של שם הויה) ובזה תבין אין
י"נ נימין דשערין נמקין מן קדמא דאויר' שהוא ח"ת וחם נת"י עצמן
שהם מרומזי אינן בעקר נקי דחלין כשקול וחזו סוד ואת הסלכי'
וכו' כי הלא סוד לפני סלוץ פלך לכני ישראל הוא סוד תיקון
כנודע שהנת ע"י השערות כתעלה האוד ויש כח כסלפים המנכר
לקבל אויהו האור והרי לך אין עבר נקיהוא התיקון הר' סו'
דנולנלתא הנו' ברי"ש ר' והוא סוד הנקראי כני ישראל שהם נ"ה
וחזו לפני סלוץ א' סלך ב' לכני ישרא' חדי נ' כני ישראל חדי
ר' כי כשבא תיקון הר' שהוא ישראל שהם השערות אז חדי
כח לקבל האור העליון על ידי השערות וכור וון אלו באורתים
כאדרת נשא דף קכ"ח ע"ב תאנא בנולנלתא דרישא תליין אלף
אלפין ורבוא וכו' ע"ש ודע כי כשני ראשין אלו שהם נולנלתא
זכותא כתר ותכסה המקוריים מהם נפשך חיהם לאבא ואימא
שנתחוו כמד הניצה המקוריית כנו' לסעלה מן כתר לאבא ואימא
לאיבא כ"ש לממה כ"ה ודע כי א"א הוא סחלכש בכל האצילות
כלו אפנם ראשו אינו סחלכש כלל כי כבר הודעתיך כי לעולם
אין האור העליון כשלמה היפנו אם לא ז'פעלתא תיפנו שכו לכבר כי
תנ' ראשונות לעולם בסור אור סקוף והו סור תנוכר באדרא דף
רס"ח ע"א והף רס"ב ע"ב ודאי כתאי עתיקא לא אתגליא אלא
רישא כלהודי והנה נראה דקשה לזה למת שאסר באדרא דף
ק"ל סוף ע"ב ונ"ל דיש לו ב' כיפות הנוף אף אם הכיפת שאסר
לא אתגליא וכו' חכן ודאי כי כל קומת הנוף יש בו אבל אין נגלה
מפנו אלא דראש לבר מפוח ס"ש כי הראש לא אחלכש כלל
אך שאר הנוף נחלכש באצילות כ"ש ב"ח והנה תחלת הנרון
קר מבורא דלבא דא"א הוא סחלכש באבא ואימא וספיבורא
דלבא ולפפה כחלכש בזו"ן כמו שאסרנו והנו סוד התפארת
שנקרא חמיד ל"ב והכן ודע כי ריקנא דא"א אינו סחלכש כלל
והטעם כי אורכו הוא מריקנא עד מבורא דלבא סתחיל ראש ד"א
כנו' נמצא כי סניעים שערות אלו עד שערות דזעיר אנפין ועל
ירי נפשך שפע דראש ד"א בנו' באדרת נשא דף קל"א ע"א נמצא
כי כיון ששיעור אבא ואימא קומתן מן הנרון עד מבורא דלבא
דא"א והנה ריקנא דאריך אנפין נמשך יתי מבורא דלבא דילידת
אם בן נמצא כי האי ריקנא דפיא על אבא ואמא כי אינו סחלכש
כהם כלל כנו' ונמצא תופף עליהם ואינן אחכללין בית וחזו סור
הנרמז לקמן דף רמ"ט ע"ב אתנהיר נ' דאשך עילאין ונסלולא
תליין ואחכללין בית כי אבא ואמא הם ב' דאשך דאחכללין בסוד
והבן זה ולבן אינם יכולים להדוות אבא ואמא דקל ידי דעת
עילאה שהוא תיקון ע"ב דריקנא וכאור מולא דיק כי הלא כבר
ביארנו לך באדרת נשא דף קכ"ו ע"ב כרעיא סהיפוא כי ג'
תיקוני ריקנא הם נ'חיות וכלם בסילוי יורק וכנ' הויות יש ב'
אותיות חס"ב תיקוני ותיקוני כולל כלם כי יש בו פעם שנית
כל תנ' חויות הנו' לסעלה שהם ב' אותיות שהוא י"נ דכלל לך ושש
בו ב' אותיות וג' הויות כסנין ע"ת כסור סול"א והבן זה ודע כי
כבר ביארנו לך כי תשעה ספירות סלבוש סקוריות הם ברישא
עילאה דלא אחידע עלייהו והנה סציאות סלכות לא נתגליא עדיין
אפנם אח"ב נתגליא סלכות סבור האי רישא עילאה דלא אחידע
וכזה הכן ענין פעלה סלכות כי היא עפרה בראש צדיק ותיבת
לראש פנה ותחיה נם כן לעתיד לבוא נהולה מן השמש והבן זה
ודע כי כבר ביארנו כי הנ' תחיין דההוא דרישא דלא אחידע סתגלי
ניצוצות בנ' דנולנלתא והוא הנו' כוותר עתיק יומין פ' כי אין סתגלה
מפנו רק בחינת יומין שהם שבעה יסי בראשית שבעה דבראין
דילידת ובכל סקום עתיק יומין הם שבעה תחיין הסתגלים
בשבעה דנולנלתא וכעיך שהוא סחלכש בתיכ כית ועתיק יומין
יחידה ל'בשורת כרחל"ב תיור ושתי רישין כעבר נקי אף על
פי שאין זה ראשו ממש רק שסתגלה כאן אפנם האי רישא
דלא אחידע כרחל"ה כשני ראשין תחיין כתרא ' ואע"פי שמן

הראוי היה שיתגלה כרישא חנינא וחנינא כחליחה ' והטעם
הוא כי סציאות אלו השני ראשין תחיין סתגלים אחר כך כאבא
ואימא ' ובכר ידעת כי אבא ואמא בתרא נפקין וכחר שריק ולכן
צריך כי נם אלו השני ראשין תחיין יהיו הכא כתרא מחלכש בחוץ
בשוה החוא רישא עילאה ולבן חמצא כי החסר שבו סתגלה
בנולנלתא שהוא רישא חנינא וחנבורה שלו סתגלה בפוח שהוא
רישא חליחאת ואז נכלל חסר בנבורה וגבורה בחסר וגם אנו
סוצאים שהיסוד סתגלה בבצח שהוא קור רישא דחנינא ומשם
סתגלה בריקנא בסוד הרצון כנזכר בדף רס"ם נם ידעת כי סור
הוד הוא הקו כי נם הוד בו נכלל הדריקנא אינה אלא בסור דעמוד
ולכן אין להם זקן כי שני ראשין אלו כלולים זה בזה וזה בזה
אחר כך תמצא כי שני תיקוני ריקנא השפיעי הי"נ נקראים מזל"א
והענין כי שניהם מסוג א' כי יורדים תרוייהו בשיקולא ער מבורא
כנזכר באדרא דף קל"א ע"א ומאלו השנים יונקים אבא ואמא כי
אבא ואמא אחכללו בכולא בנזכר למעלה כי שיעור אבא ואם'
הם ער מיבורא דלבא ראי"א ונמצאו שאל"י השני מולידים חמיין
עלייהו ואכ'עיקר יניקתן ומסזל השפיעי ואפא עיקר יניקת מסזל הי"ב
לכן אבא שיונק מסנ נהוא נרול מאם' לפי שמזל השפיעי הוא עליון
מן הי"נ ולבן אבא הוא נדול מאם' אך בערך דהדדיהו כתרא נפקין
בתרא שריק וכנזה ידעת דנתחין בשיקולא עד מיבורא על אבא
ואמא לבן אבא ואם' כתרא נפקין וכזה חבין אין אבא ואמא כתר'
שריק אך נדול דאבא על אימא ' וראוי שהרב כי כזמל
השפיעי הוא סוד אות א' שהיא י"ו וסזל ה"נ הוא כסור אות א'
שהיא י"ר שצורתה י"ר כנזכר בתיקונים שיש שני סיני א'
להודות כה שאסר בשני סזלות אלו שהם ניקת אבא ואמא ' לבן
האות צורתה י"ו ותאחת צורתה י"ר והרליח היא בקוץ הנ' כי הר'
היא סוד נקיבה לעולם ויעתה נבאר סוד המזל השפיעי שהו' צורת
י"ו ' והענין כי זה המזל נתית ער מבורא דלבא בשקולא ' ולבן נם
כו אחכללו כל י"נ תיקוני ריקנ' שהם י"ב ועסו הם י"נ ' אפנם ה"ב
סתגלים בו בו הם ו"א שבאפצע אות א' ' וכבר ביארנו שכל
זא"ו היא כפולה כזה ו"ו הרי י"ב שסתגלים בו וחודעתיך בענין
העסוקים שהם נקראים ו"י העסוקים שהם סוד ו' שבאפצע האלף
והיא אות א' שבשם צבאו"ת הנחלקת לשנים כזה א' וכן הוא על
דרך זה בסם והנה זה חמזל כולל ה' הי"ב כשני סציאות א' בערך
היות כלולי' כו שהוא סקבל סהם וזה נרסז בסוד י' תחתה וזה כאות
י' עלאה של אות א' אך שני כתיבות ה' הם א' כפיא האמת : והנה
עתה הם י"ב אפנם י"ב ה' שכו הם נהלקים לג' שמו ידו"ד ידו"ד
ידו"ד והם י"ב אותיות אפנם מילוי שמות ה' הם ב' ורין ועולים רין
ד'י' ושזל ה"נ הוא סור אות אלף שצורתה יו"ד כך א' והוא ב"נ על
דרך הנו' ' רק לפי שמצאיות אות ד' לכן שמותיו נ' אחי"ה אתי"ה
אהי"ה ' ואותיותיה י"ה נ"נ וסילואם נ"כ ביחד"ן והנה נמצא שמזל
השמיני סתלב' בסזל ה"נ בסור יהו"ה אתי"ה ולכן ער ה' הוא כאב'
ואימא אשר הם יונקים סהם יהו"ה אבא אתי"ה אמא ואבן זה ' ולכן
י"ן הסזלות ה' השנים נכללים אבא ואמא ואתי"ה אמא ואבן זה ' ולכן
כי א' הא'סהם יש ב' נ"ן בין א"א בין אמא בין ו"א בין
נוקביה בחיות שאחר שהודעתיך כי אין העליון סתלבש בשל לסמה
היסנו דק ' בתחנות שבו על כן צריך שיהיה בתחתון סור נ' אחרים
כרי לקבל סנ' ראשונות שבו על כן צריך שיקבל איזה צד האחת
לכן כל אחר הוא הולך ער י"נ י"נ ' ודע כי כבר ביארנו כי
רישא, תחורא אידת כה י"נ דזקונים דמרפשפון
כיד סהיא חיזרתא דילידת והוא סוד
הלבנינות שברוך השערות שכנולנלתא נכזכר
באדרת נשא דף קכ"א ע"ב ומוד זה הוא כי השערות
הם סור הכריכה צורת האורות עצמם והלבנינות
הוא סור חחלק סוד הגיד הסוכל הכריכה עליו ולכן יש
בחיזרת כי לפעמים השערות הם יורד סעולים מן
החיזרת ומנחירו דילה יחידן צדיקיא לעלמא
דאתי ת' עלמן רכיסופין אך מן השערות יונק זעיר
אנפין עצמו אפנם כבר ביארנו לך אין שבעה דחמין
דיחידן יומין כללין באדך אנפין הנה סכור נ"ה שבו
משם יצאו השערות ונ"י התמודים ' ודע כי הלא ביארנו לך
כי

בי שני בחינות יש לו"ה ומה ב' עתיקים ' ב' אזנים ' וכלל אלו אין שום שיעור רק כשהם עולים סלסמה למעלה דרך קרומא דאצילות שהוא ת"ת סוד הוי"ו אז נעשים שערות וניסין שהם זין ולבן מכח אלו נתחזו דאיזהרתי והשערות בגולגלת זה בסוד כתיבת האותיות בספר ניר התלת המוזכר בתיקונים ' ואוכאר לך הענין דע כי הלא האיזהרתי דרישא נחלקת לג' עיבר וטרום כך ' אחתי ' ופנים ' האחת הם ר' ' והפנים נחלקים לב' לחיים ער אמצע האשכורי"ו ' עיבר לבר כל אחד נחלק לד' הם י"ב אזנים סוד ר"ב אלו הם סוד שלשה שמות שהם ר"ב אותיות בכ"ה לוי יודי"ן אזנים צד אחתי שהוא ר' אותיות שה"ת הוא נמשך כפי ב' בחינות ג"ה הנזכר שהם ב' אזניכם וכ' עינים שהם ר' ולכן יודעי צדיקים ת' עלמין רכשופין והמקום הזה כי אין השערות והאיזהרתי נפשטים אחורי הראש על גבי ת"ת ומתחן נוחת לו"א כי כלם מתחברים דרך שם כנודע כי אפילו מן הנדרים אינם נפשטים דשערי אחפי סלל גבי אודנין הנה אם תמלא שם זה ביודין יש בו ד' יודי הכי ' היא כלולה מעשר כלי אחר מהיזר באופן שהי' יודי"ן ק' חדי ד' יודין הם ה' וכבר ידעת כי כפור ארוך הוא התשבון ביחל וסוד אלפין לכן אלו הד' דעד אחר הם עולים לת' אר"ך עלמין ליכסופין דאתם סתים חזורא דרישא ' ואל תשתע לומר כי כל הי"ג דרך פנים אלו הם ת"ק אלו הד' כנד אחור לבד ' והנה כשאלו יוררים ונמשכים למטה אז הוא בחשבון יותר קטן בסוד ה' לבד ומשם נתחרן צדיקיא ודע כי הלוא כבר ביארנו איך דיקנא תפיא על אנא ואנא דרך פנים אלו הזיזהרתי ושערי חפיין על אנא ואנא כפר ' אחור ונמצאי אנא אנא חפין בשערי פני ואחור כי הכל סוד ראשית דא"א ובפרא דלבא דאריך אנפין נחתה עד סוד ת' שקל כסף כי שקלי הם עולים ל' הת' הם סוד ר' יודין בעוד ש"ק והל' הוא כ"ו ד' איזהרתי הרי ל' הנה פור שקל כסף כי כל זה נמשך מן חכמה שהוא על ידי החזרא דרישא ' אשר אנם אינם ניכרים אלא בלסמה למעלה ' כי תחילה מתגלים שלשה יודין שהם ראשים ואחרי כן ד' ראשותה שהיא שרשית שבמוחא יצאו שלשה יודין אחרים וזהו אות ק' האל"ף שהוא עצמו שהוא ל' וזהו שקל כסף נעיץ בסוד ש"ק ואפר ואכין אותו יותר בסוד עשו אריבע פאות אות אש עמו כי ת' אש עפר הוא סוד ש"ק יודין שם תריך שהוא עב על פי שכל אלו הם שיעורות בסוד שרשי הדינין הם יותר רחמים נסורים מרחמי זעיר אנפין לכן מאלו השערות נמשך המצאות והשפעת לו"א ואנם אינם מניעים רק זעיר רישא דו"א ולא יותר ושאר כללותיו הוא הלק בכבוהר שם בשם ואפר ודע כי מבחוהא דלבא דא"א שהוא מחצי ת"ת שבו משם מתחיל ג"א ובתוך ג"א מתלבש א"א מסבוהא דלבא זעיר סיום היכור שבו ולכן דע כיאותו חצי ת"ת נעשה נולגלתא דו"א ונ' מחיין דביה נעשו מנה' דא"א וחצי סוד הרפוז בתוספתא של פרש בשלה דף ג' ע"א ער לא אשתקע אוירא דיבא וכו' כמ"ש כי שלשה בחינות הי' לו"א ' כמני אפו ושם הי' שלשה דכלילן בשלשת שהם נה"י דא"א כי אלו השלשה נתעלו למעלה ממני אפא ושם היו שלשה דכלילן בשלשת ולכן אלו השלש הי' ו' ועיבא כי כבר הזיזתיך כי אבא ואמא שיעורם ער סבוהא דלבא והם כללות ת"ת דא"א ואז כאשר נתעלו שלש אלו נה"י למעלה באבא ואמא נכללו בג' דחג"ת ולכן הוא סוד ג' דכלילן בג' ולכן אלו חג' הם ו' כנודע כי ו' נגדלת הם ת"ת ושם כסוד התיבור האמירה אין נתעים לו"א נתיקות בסתי אלו ת"ת ושם כסוד התיבור האמירה אין נתעים לו"א נתיקות בסתי אלו אחרים ואז יבא לתוך כלול סו"ם מחסר עד יסוד ועוד נרחיב ענין זה כ"ה בסקוטו ובזה תבין מ"ש דף רא"א ע"א מענין עפרון דאבא ואמא שהם חג"ת והבן זה ' ודע והבן כי אין שום אחר מאלו הי"ג הזיזתי נמשכים אל ו"א רק כחר אורוהא אחרא והזיזא דאול בפלגותא דשערי פתחן נמשך הזור אחר לראש ו"א בפלגות דשערי דליא ג"כ משלו כי אותם ת' הזיזתי דרישא מצד אחור הם נמשכים מבחר פתחין עד רישא דו"א תבין איך אז נעשו השערות תיקוני דיקנא דו"א נעשים אז י"ג תיקונים עם אלו הד' דמצד אחור דהזיזתיה דרישא כי אלו משפעים ' אך יש בשיאות אחר והוא כשתגלה ו"א באבא ואבא כי אז נכלל כל' תיקונים כתראין דזיקנא עילאה ואז יש לו

משם י"ג תיקונים פ' ד' שהם י"ג ודע כי כתב"ת רא"א שבחפיין ובינה נעשו כחזקן לו"א בסוד הקשה אבל כנה"י ' כיון נעשו אלו בחזקן פניים ואחת שני ראשין שהם נגלגלתא וכחזא שהכ"ח המקוריים נעשו כחזקן בסוד הקשה לאבא כתר לאבא ואבא לאמא וכן חכמה מחזקת שהיא סוד הנצח של א"א נעשי שני נגלגלת אחר לאבא ואחד לאימא ושהנ"ה חבקורים נעשו שלש מחזי פניים לאבא ו' כחזקן פניים אין לאמא רק' כחזקן שבהם הוא הדעת ומקורו אך כן דעת"ת חסקורי' כמנו נתפשטו על שאר איברי אבא ואמא מחסר עד מלכות' זכל זה ער שכינה דלבא רא"א שהוא חצי ת"ת המקורי ' אבל מחצי ת"ת האחר נעשה הגולגלת דא דזיקנ אפין כנזכר ומצא כי חשעה מערות המקוריים כלם הם בא"א אמנם בי אף על פי שכאותו כי שבעה תתאין דיקנוקא דו"א אפנם דע כי אף על פי שכאותו כי שבעה תתאין דיקנין יוסין תחו דרישא ועליהה דלא אתידע אחלבשו בשבעה דגולגלתא דא"א יב"ן בתכדרה הוא שתפשטו כלל קופת הא"א אמנם עיקר מה שהם בדרישא דא"א אינם אלא ב' שהם ת"נחסר בדרישא דגולגלתא ובהזיה במחוא לפי שכחזא וגולגלתא הם שני ראשין תתאין הם שרשים לכל מציאות הראש אבל שאר חמחגלין בו' דרישא אינם רק האחת בילמ"ן אך עיקר התלבשותם הוא למטה כשאר שיעור קו כזה דא"א כיצד ת"ת בבינה שהוא גולגלתא דאבא ואמא ונה"ן בחג"ת דא"א שהם מחין ואבא ואחר כך מיסוד מתפשט בנה"י דאריך אנפין והמקום כמו שאמרנו לסעלה כמה פינמים כי לעולם בל נת' בכל מקום הם לבר מנחא למה שאם תסיר כמה תוספות ואינם עיקרים ולכן תסיר בדוק תוספות ולא בשורש עיקרי ולכן מיסוד דיקנין יוסין מוסיפין נא"א בנה"י שלו וכן הענין בכל נת' שבכל האוצילות אם תדקדק תמצא כי כל כור ת"ת נעשה ספנו כתר שהוא גולגלת כ' סת"ת דזעיר יוסין תנן גולגלתא דאבא ואמא שהם שתי סוף הבינה וכן סת"ת דא"א נעשה כתר וגלגלתא לזעיר אנפין וכן כור ת"ת דאריך אנפין נחלק לב' חומרים החצי למציאות אבא ואבא בעוך נופם והחצי לכתר דזעיר אנפין הרי כי אבא ואמא ת"א הם כ' כלכים המשתמשים בכתר א' וג' ת"ת דזעיר אנפין נחלק לשנים חצי לנוף הפארת עד סיומו וחצי לנציח והוד ונקבא והן אשתר לשני פלגים להשתפש בכתר אחר וכבר ביארנו כי כסו של דזעיר יוסין מתגלים בו' דרישא כך גם כן מתגלים כריקנא דיעיר ובאיורנו שחסר דזעיר יוסין שהוא כגולגלת והוא נגוך בפומא דאמא דליה שהוא יסוד דזעיר יוסין ומתגלת במצח דאריך אנפין ומשם נמשך אחר כך לדיקנא דזעיר כתיקון ג' נ"ב כתיב דיש בו רף ם"ם אחנין לפה באוירא דבא דליה נזכר בציאות אבא ואמא והשפע כי הוא כלולה בכולא לכן לא נזכרו באידרות אבל באידרת דאזנין פרישם והנה סוד פומא להיות שבה סוד התבונה דעתיק יוסין לכך נרשם בה פוד בזעיר דקדרינהא שהיא שורש לכל הדינין כי משם שורש כל הדינין שבעולם רק משם נבנין ומשם מסתאה כתיאה נתפשטו אל חבינה ככו שהודעתיך כי גולגלתא ומוחא דאריך אנפין הם שורש לאבא והנה בחסד דעתיק גולגלתא ' והגבורה במוחא לבן רוגמהם למטה הם באבא ואמא חסר באבא נבורה באמא ואלו חג' נקראים אוירא דבא ובתיבא דקדרינהא ' ולכן חבין כי מת"ת דאבא ואמא מהם נעשה גולגלת דזעיר אנפין כנז' לעיל והנה חסר הגבורה שעל ת"ת הם שהתחברו ואסיכו ואי נגולגלתא מיסוד ת"ת של אחריהם והוא סוד התחלרות בתיבא דאוירא דבא ומסוא כי סוד חבינה מסקוריית היא סוד שני גולגלת דאבא ואמא ובזו חבינה שם היא ת"ת דעתיק יוסין הם הוא נחלק לשנים לאבא ואמא בערך זה הבינה שהיא כתר גולגלתא לאבא ואמא אנו קורין לבינה כתר בבחינה זאת שהגם חסר הגבורה מחצי ת"ת עד מכוורא דלבא המקודים הם סוד אבא ואמא כנ"ל וחצין כי חסר וגבורה"ת חם ב' זרועות דבהן שורש פרקין ואל"י הם בסוד חסרים וגבורות בראש בפרשת ויחי וסא"ל נעשו סחין לאבא ואמא וסדר ששה פרקים אלו הם ב' פרקים העליונים הם חכסדית דאבא וחכמה דאמא חסרים לאבא וגבורות לאמא על דרך הנז'

הת

דצח שני סחדין חכמה ובינה ורעת היסין לאבא טרית שכל לאמא
ד"ל חכמה ובינה לאמא נשאורו שני פרקין פורעת יכין שתוא חסר
זעורעת שכאל לגבורה שני עשרין בשתין חסר ונגורה ואחסינו
לכריסא כנותר דף רנ"ב ע"ב אטנם שית פרקין הם דרך סה
שניאדים כין תיקון הא' שני ידים ואחר כך הם האכצעים ואחר
כך האחרונים הסמוכים לכתף ומחברים שם והעיקר הוא כי
ארבעה סדי הידים והפרקים האמצעיים הם יותר קטנים אחרים
ברכתיב וכל אחזיהם ביתה סה שאין כן בראשי הכתפיים שהם
פונים לאחור ואחרי ן סעלה אחר ' עוד כי הנה ידים יש כארבע
יכולה להגביהם עד המחיץ סה שאין כן בפרקים הסמוכים לכתף
שאין כה לכפפם ולהעלותם ' עוד אחרת כי הפרקים הסמוכים
לכתף הם דבוקים ספט בגוף דבוק אמיץ כי הם סדי תרין יסרין
דבוקים בו"א אך שאר הפרקים יש שסה פרקין אינם דבוקים בגוף ויכולים
להעלותם אצל המחיץ ובזה רוננת תבונות הידים בעת הפעילת
שהם סדי חסר ותבונת כ' פרקים דידים הנעשים מחדין והבן הנה
תוך הנ"ת הכקודיים שהם כתב"ר דאבא ואמא יש בהן' דעתיק
יסין ובכתר יראת כי גם כשיקים יש ששה פרקין והם מתחלקים
ספט על דרך האזכר לפעלת עד שנמצא כי נשארים ב' פרקים
שבהם תתחתנים שהם סדי הרגלים שמניעים עד ב' עשרין דף
נזכות נאלח עם דישא עילאה ' זכן סדי ב' פרקים דתב"ת דא"א
הם ג"כ בו"א אטנם סדי חצי ת"ת דא"א של אבא ואמא כיצד
כי סטנו נעשה ב' דעות דאבא ואמא כיצר העין וקראה אל הת
ואחר כי הת"ת נקרא ו"ת כנגד י"כ פרקין בסנין ז"ת '
מהם מתלקים לשבים ו' דעיא ו"ו גדולה והנה תת"ת ו' גדולה בסדר
שש קטנות שכה שהם כנגד שית פרקין מכ' דרועין ותיסור גם בן
שש קטנות ו' דעיא כנגד שית פרקין דתרין ירכין ומות תכין שש ל'
כפרשת כראשית כי יש בהיכל הרצון שית חיכלין כלולים בו כי
לעילם יש בתיבה זו בת"ת ובימות ו' ובכל אחר ואחר אם בחלק
הת"ת להעאין ישראל שלשה השלשה לאבא והשלשה לאמא ואת
ל"א מסיבורא דלבא ולסמה כמו שבאבר בעורת משם מצרע ג'
חלקי הת"ת מהשבים מהם נתהנו ב' דעות דאבא וחלק השלישי
מתחלק לישראל ב' נשמין דאבא ואמ' וכדי שתבין תתבין השכל אבאר
לך הקדמה אחת תחלת כבר תורעתיך כי לעילם נה"י הכם סדר
חוספות ואינם עיקריים לכן הם לבר מנוסא ותשעם הוא לפי
שכרישא עלאה על ידו אינו מתלבש סי אותו באריך אנפין כי
אם הת' התחתונה שכו אם בן נמצא שאין קיום לאריך אנפין רק
ל' ראשונות שכו ותנ' תתעלנו' שהם נה"י אינם יכולים להיות רק
כסדר תוספות כי אין להם עיקר קיום במציאות העליון ממנו וכן
העין עד סוף האצילות כלו ורק כי כסו שכיארנו שאנו רואים
להשפיע נה"י לזעיר אנפין אנו עושים כן אבא ואמ' כדי שיתכללו
בזעיר אנפין ב' מחין ואו על ידי כה זה נתוספים לו ויוונ כן אבא
ואמא כדי שיתכללו נה"י כנודע גם אבא ואמא להיות להם נה"י
הם צריכים לתהלת לאוזן הכתר והנה סדר ווזן הכתר הוא כסדר
אמה שבראש ארך אנפין ושם הוא תוזן ' כיצר הכינה ששם יש
לה אותיות אמא"ן ותכינת אכרינו אותה במציאות הנרון ואותיותיה
אלו הם אותיות הנרון והם סדר ה' נבורה. שבה בכינה שבבריאה
זאותיות נלכן הם ה' חסרים מהכמה שהוא האבר כי הוא סדר
התיך ואלו האותיות הם סן תתיך ואו מהרוינים יחד בסדר הלשון
שביארנם שהוא יסדר בריית הלשון שמאותיות אלו נה נרמז דף
רנ"ת ע"ב שנות סדר התוזן תנה"חוא בשת נמצא בכלל מצעיות
האצילות באריך אנפין ואבא ואמא ובזעיר יונקבותיו אלו הם סדר
מנשיקים שמקדימים לזוון ותכן זת. כי מהלה מעזיר שם והוא סדר
הנאבר בגמרא היכי רמי לאולתר כגון בעיר שרוק בפיה פירוש כי
מבשרי אחזה אלהם כי בשתאדם סמרוזן עם אשרתיו את נרכבת
פתנצת תרוק פיתה תחו סימן הזוון בגמרא בגמרא נמצא בי
הנשיקות הם סדר הזוון ורפני כאור אוך יש הפרשי כי בבתר מזוון
הוא בתוך פה אחד ולכן אתם נמצאים רק כ' רזין אחה"ע ולכך
אין באבא ואמא אז בזעיר אנפין הם ב' פיות בסדר מין דיכרין
שנקבין בין בזכר בין בנקבה ואמנם אחה"ר רזין בין שניהם
בסדר ר' אנוזיות את"ב הם הנשיקים מן הנשיקים בגמרא בפ' תריסה
דף קס"ב ע"ב והבן בי הנא סדר נעלם ועתה הנא בי הלא בפסר

אבא ואמא אתכללין בכולא שהם תיקוני ח' וי"ג דעתיקא דחלי
בשיקול' עד סיבורא אך יש הפרש א' כי לפעמים אין אבא ואמא
רק חסרים סנה"י אף על פי דאתכללו בכולא אך כאשר הזוון
תעליון של פת דאריך אנפין נעשה או כל שאר התיקונים תר'
שעכדים כין תיקון הא' לכן תיקון ב' דדיקנא דעתיקא כלים
מתחברים יחד ונכללים בהם אבא ואמא והענין כי כבר כיארנו
כי הנרון הוא סור אבא ואמא ראשון ונולנלתם ואם תבים באדם
כשכופף ראשו אצל הנוף או הנרון נראה נכלל בתוך סיום לחיי
תראש ובשתוף ראשו או סתראה הנרון תחת תראש ונרון
בשתוז הפת תעליון דאריך אנפין נעשה בסוד נשיקין או דהוא
יחד למסת סמים הפת עד תיקון ב' וכלם מתחברים יחד למסת
בסוד כפיפת תראש ואו הנרון נכלל בהם הוא כמשסוד תראש
עד נה"י דאבא ואמא שנכללים בראש זעיר אנפין ב"ב אחי"ן
תתיקונים ד' שכן ב' מזלות הנוכרים תיקון ת' ותיקון י"ג
מתחברים ונכללים בראשא דאבא ואמא שהם הנרון ונעשים שם
בסוד מוחין בעבור אותו חשפע המתרבת או כשהלם שני נוסף
אבא ואמא כי אותו חלק השלישי סת"ת דאריך אנפין הנו למעלת
שנשאר כשני חלקי תמארת שנעשו ב' דעות אחר לאבא ואחר
לאמא אותו חלק השלישי נעשה גם כן ב' מציאות ' מציאות אחר
נקי לאבא שכולל תנ"ת שלו ומציאות נקי לאמא שכולל תנ"ת
שלה ' והוא סוד הנקי ואו סרוב חשפע נעשו ב"ב ג' אחרים
שהם נה"י לאבא ואמא הרי כלל הדברים כי כן הני תמארת
דאריך אנפין נעשו ב' דעות עד שיהיו הרגלים שלהם והוא דוגמת
מה סוד תיסוד דעתיק יסין חנגת בת"ת דאריך אנפין גם כן הוא
נחלק דוגמת תמארת בעצמו לשש קצוות הנ' כהם לאבא ואמא
וחל לזעיר אנפין בדרך השכר כתמארת דאריך אנפין כי ככר
ביארנו שגם היסוד הוא שש קצוות כגוכר בארנת נשא רף קס"ג
עסוד ראשון הוא לשוזן תדיקן יסוד עולם כלילו בקרסולא
ותשוזר לעיל בענין תיוזר דנולנלתא אתשפעת לת' עלסין דע כי
כבר אסרנו שתאריכי אלקו לי"ג אורחין והר' שהם אחוזי תראש
הם נמשכים עם י"ג נימין דשעיריו דרישא הנמשכים אחוזי
ראש עד דישא דתיר אנפין ומשם יורד השפע אל דישא דז"א
אך באותם השפע תיקנים דחזוזא דנולנלתא האחרים שהם מצד
הפנים בגוכר למעלה הנה הם נמשכים דרך פנים עד זעיר אנפין
ושם מתחברים בדיקנא דריליה ומות חסוד נתהוו אלו ס' תיקנין
דדיקנא דזעיר אנפין ומאלו נמשכים ונשמעים לו השעת תיקנים
דריליה ' הרי כי אבא ואמא כרשמים מצד סלא קדישא דעתיק
יסין שהם נמשכים מסוד מוחא כתיסאה חבמה שבבתר אם בבינה
זעיר אנפין מושפע יותר מלמעלה מכתר עמוד דאריך אנפין
שמשם נמשכים ב' מיתרי דרישא ומה הצר הוא חעולה למעשם
ועיר אנפין מן אבא ואמא אך היות כי אין יורד השפע אליה רק
דרך אבא ואמא כתניות זת הם נרולים מסנו זה חסוד נרסו דף
רנ"ו ע"א נתה לשונו אב ואם מראי סוד נפקו וכו' כי א"א כעתיקא
תליא ואחיד ואחין זת עם מה שאכור שזעיר אנפין יונק מכתריאר
ואבא ואמא ממתקא על ידיהמזל היורד כשם שתואיל ואתא ליתן
לבאר מה שאמר תליא ואחיד דע כי כבר כיארנו לעיל כי הני
התאמרות דאריך אנפין ונה"י שלו הני אחוזים בתוך זעיר אנפין
ו"א בעתיקא קדישא אחיד כי הוא אחה כמשי שם אך בעתיק אלו
ה"נ תקיבי תיוזרתא בדישא בזכר למעלת על זת נקרא תליא
כי כתם נתעלה ו"א בתעיך כ' בתיות אלו אפר אחיד ותליא גם
זה בעמנו באבא ואמא כי הם תליין בסולא קדישא תנשוך מן
הסות האסתום והם גם כן אחזים בבינה הנ"ת דא"א וכבר ביארנו
לעיל כי לעולם כל סוד האמרת מתאחלק לשנים אך החילוק הוא
כי ת"ת דעתיק יסין חנגת בכינת דאריך אנפין מתחלק בשוה את
בזכר זה אבא ואמא כתרוזן אך ת"ת דא"א מתלק לשנים זת
סלמעלת מזה הני ראשון לאבא ואמא ותני חשני לזעיר אנפין
וכן ת"ת דז"א מתלק לשנים זה סלמעלת מזה הני ראשון לו ותני
חשני לנתלולת דעקביא והנה סמה שביארנו לעיל כי יש סוד חזוזן
עליון סוד הנשיקין כסוד הפת כמה הבין מה שאכרנו זה"ל כי ככל
דבור וכבור שיהבא סמי תקנ"ת נבראא סלאין אחר כי הלא בפסר
סוד הזוזן סמש:

פרק סח

אכרנו למעלה ת' שקל כנף כבר ביארנו ונודע כי שם בכילוי יודי"ן עלות ע"כ כמנין חס"ר וכ"ף הוא.

בחסד׳ גם מה שאמרנו הכתיבו ז"ל כשל בענין סוד זוג הפה בין הנרתן והחיך נמצא כי אותיות אותה"ע הם כנגד הבינה בג' משפיעים ה"ר הם סוד ס"ב זוונין כנגד ריש הקדמה פרשה בראשית כי ס"ב זוגים רמס"ם "ר אותיות אוה"ע וזהו זרע"א דאזדרע בס"ב זוגים רמס"ם "ר אותיות אוה"ע וזהו זרע"א דאזדרע בס"ב זוגים גם מה שאמרנו למעלה בענין סדר שלשה פרקי חודש הבין למה אין המלכות נתנה רק בפרק השלישי המסוק לכרתף ושם נתנת תפלה של יד כי הלא שם הוא פרק האחרון מקום אותיות המלכות שהוא האחרון משני קשרין דזעיר אנפין ושם נקשרת מלכות ולא כשאר הפרקים עליונים ממנו אף על פי שנראים לנו שהם יותר התחתונים בנגזר למעלה ונתוור ליעיל כי הלא לפי שב' סולים דריקנא הת' מיי"נ הת ראשון הוא הר"ם בכילוי יהיו וחב' הוא אחי"ם ולכן מצדם הם אבא ואמא דראשון הת"ח השני אות"ח ודע כי יתכן מה שהקשה שעיר אנפין בוקיבה נאמרו על ידי זוג ראבא ואמא והתרבו להיות בסוד עיבור במעי ראמא ולא כן מצינו באצילות עליון שכתוב הפה דאריך אנפין בנגזר למעלה לא היה רק זוג אחר ואכן לצורך זעיר אנפין בוקיבה הצרכנו ב' זוגים וחבין חכוד הנעלם הגדל הזה יחזי בכתבים ללבושין כי הוא סוד נעלם ודע כי בסר ביארנו כי רישא עילאה דלא אתידע היא על כל האצילות ותתחני תוא סוד כל' ספירות דלאו אינון היכלין לאו אנון רחוקין וכו' והם סוד ס' ספירות דאריך אנפין הסתומשים בכל האצילות כלו על סדר הנזכר למעלה והנה לא מצינו באריך אנפין מלכות אם כן אין נאצלו כל השאר שהם אבא ואמא וה"א ונוקבא אם לא היה לאריך אנפין נוקבה מלכות אמנם סוד הענין הוא כי בסר ביארנו למעלה כי מחסר דאריך אנפין הוא צד דיכורא וכנגזרתא סור נוקבי׳. אמנם יש בו שני מיני זוונים אחר הוא בסור הפת דאריך אנפין בסוד אות"ע והשני בסוד יכוד שלו כי נם הוא כלול משנים זכר ונקיבה צד זכרות שבו עם צד נקבות שבו מדוגים ולמציאות אבא ואמא לא התחדר רק זוג א' הוא זוג העליון של הפה בנזכר לעיל כי אז נכלל הגרון שהוא סוד רישא דאבא ואמא עם סיום הלחיים והלסתות דאריך אנפין ונגלליהם שם תיקוני ריקא דר"ג נלכם יחד ואז נעשו סתרין לאבא ואמא ומכחם מתפשט בהם נה"י בנזכר למעלה נמצא כי זוג זה העליון של הפת הוא למוחך דאבא ואמא אמנם לענין עצמו אינו רק למוחין שלהם ולנה"י שלהם והשפע כי לפי ששני מלוין"ם אלו דריקנא נתהוו בשיקולא ערי סבוראי ולבא התו מצד מנים עם מצד אחור יש המשך שערות דראש הזדרים דרך אחור בת"ח ער רישא דזעיר אנפין אז מחוך ואחוריהם דריקנא מאותם השערות ונגשכות אחוריהם ראש נעשה סור מציאות אבא ואמא כי בחכרת נעשים שם ביתים מציאות אור אחר באמצעות שני מיני שערות אלו דריקנא ודריש"א מצד אורם תגרול המקף פניהם ואחור לבן לא התוך עתה רק זוג אחר לעשות להם מוחין ונה"י אך יניר ונקבה אין להם שום מציאות בלל לבן התוך כדי להאציל את מציאותם ממש למיות על ידי עיבור אחר מאחר כך לעשות להם מוחין ונה"י הנזכר זוג שני סוד שאין בן באבא ואבא אמנם יש הפרש בין שני זוגים אלו כי זוג ראשון הוא להמשיך אותם בבחינותם ממש אי אפשר אלא על ידי ארוך אנפין אשר מכוחו נעשה כל האצילות אך זוג שני שהוא בן אבא ואמא הוא לעשות להם מוחין הענין כי בסר ביארנו בתוספתא רם בשל"ת ער לא אשתקע אויר"א ריבוי וכו' הוא שלש כלילין כשלש ובי"אור הדבר הוא סוד נעלם וחוא כי בסר ביארנו כי סוד זוג השני של אריך אנפין נעשה בסוד היסוד שבו הבור"ל ימין ושמא"ל דכר נוקבא אמנם להיות מציאות זעיר נוקבית תחתון למטה מן אבא ואמא אם בן הצרוך שיעשה גם בן זוג על ידי אבא ואמא לכן מה עשה אותם בה' ראריך אנפין שחי למטה מהמציאות אבא ואמא מעלין הם למעלה בתוך אבא ואמא בחב"ת שלהם ולא בחב"ת דאריך אנפין נמצא כי אלו נתעלו בסוד מוחין דאבא ואמא רק נתעלו בחב"ת דאבא ואמא והוא הוא שם שלשה דבלילין בשלשת

שער רישא דזעיר אנפין

פרק סח

הנזכר בתוספתא דפרשה בשלח נמצא כי נה"י דאריך אנפין הם סוד שלשה סיפין דסנדל"ף הנזכר בתיקונים שהם ידשר"ק תתאה שהוא דיכר אנפין ואז מתכת שלשת סיפין ל"ו דהנ"ה דאריך אנפין הממונים בחב"ת דאבא ואמא כשם שנתהוו מאריך אנפין עצמו בזוג תיכוד זעיר אנפין בוקיבה אמנם הדת על ידי אבא ואמא מסור הב"ת שלהם ואז אפיק מפה הדא זעיל לה נ"ב ותחתן בסני אמא אתקדיד זעיר אנפין בסוד ו' וזעירא כלילא מן לחור לפי שבא בסוד נה"י הלה דאריך אנפין ובסוף ו' זו היה סוד נוקבית עמיה כמו שנבאר בשת"ו אמנם מזה תבין סוד נעלם שהוב הדרך של האשה מת מציאותם ומהיכן נהוו ולמה הם בחות ולמה אין חלב ברדי האדם אתקנת אחי כי בכר ביארנו כי נכלל נה"י דאריך בחג"ת דאבא ואמא ונעלמו בתוכם ושם התיהו אחוריהם מפה ולאו מרוך אבא אל אמא ולבן אותו האור הגדול שנתגדל עתה אל נה"י דאריך אנפין לעשות זוג להאציל ועיר אנפין זרע נתחזה החלת בחג"ת דאבא ואחר כך בחג"ת דאמא כי בתוכם כלולים נה"י דאריך אנפין בנגזר למעלה ולכן סוד אותת עצומה בקיעה ויצאה לתוץ ותאירה דרך שם בחות דאבא ואמ"ם כי שם נה"י דאריך אנפין ולכן יש דרים באלם ולנקיבה רק כי אותם של האדם הם קטנים ואין להם חלב של האשה גדולות ויש בהם חלב המשקם כי בהיות זעיר אנפין תוך הזה אבא לא היה רק מציאות מפה קטנה אך בהיותו בחזה דאבא שם נתגדל בסוד עיבור ער שנעשה ו' כלולת מן' לכן גם רדי דאבא נתגדלו כדוב האור והיה בו חלב ונתה חבין כי הלא סוד החלב הוא עלוי סוד המלכות ומהתקן לחלב ומהמתוק זכן נה"י לעולם הם סוד רינין כי לבן הם בכל מקום לבר מנוסא כמו שאומר למעלה י' ובהעלותם למעלה בהכללותם בחג"ת אז הם מהתעכים להלב ואחר כך יצא זעיר אנפין לתוץ דסיון תוקף אחר יתקן מרוב אותו ואור הלב ואז סת גדל ונעשרת ו' פעמים בשש קצוות לבר שהוא ו' דשמ"ה קרישא אך בתוך הביעה הוא שם בסוד ו' זעירא כלול מן כ"ת ר"ב"ד אמא עילאת ולכן אין רמות ראש לזו הו' ומת שביארנו חלוק בין הולדת אבא ואמא ובריאותם לבריאת ל"א בוקיבה זרנרסז בפרשת תרומה דף קס"ו ע"ב בסור אדם קדמאה ראהליף ציורא דליה גו משהתא שהוא אבא ואמא תוך שערות דרישא דאריך אנפין ודריקנא יקירא משהתא אך אדם תניינא זעיר אנפין תיה על ידי זוגן נה"י דאריך אנפין תוך הבינה בנזכר למעלה ואל תשאלני כי עיקר מציאות הזית הלזר כשהוא בסעי אמו הוא בכפן ולא כתוח אם כן תהדין היה כן הראוי שיהיו בסקום מבטן ולא בתחה והענין הוא אבי האדם או האשה אינה דהמה אלא הלכלות לברה או ל"ת וכיוצא בו אך בל' אדם נרמז בו כל העשר ספירות מאריך אנפין עד סלבות אם כן כשנצייר צורת הדדין לא נצייר בציור מציאות הבינה לבבה או סלבות לברה רק במציאות כללים דמות כל העשר ספירות מאריך אנפין ער כלבות אחור כן כשנצייך בעוך זה נמצא כי באשר נתעלו נה"י דאריך אנפין בחג"ת דאבא ואמ"ם כנזכר למעלה כך יניר אנפין היה בחג"ת דאב"א ואמא שהוא נה"י דאריך אנפין וחג"ת הם באמצעיתם ממש כי בח"ב הם למעלה ונה"י למטה וחג"ת באמצע וחנה שיעור אבא ואמא הם בחצי הקריך דרי ראש המצאם ממש כמקו זה באמצע חצי נוף העליון שכן הצואר ער שיבואו רלבא והעשם חצא בנזכר למעלה׳. כי כן הארם הוא בלל כל מציאות העשר ספירות אך חבחמות אחיות שהם בסוד מין באחר לבר אינם כללים כמו האדם לכן בבאו בהם הדרכים בממש ממש וכן בביאור הפא קין וחבל בתקריבם צמר הפשתים שכן חבין ריקנא דזעיר אנפין פתיכן נאצלה מסוד צמר הכבש העליון שהוא הדעת העליון דריקנא עילאה שהוא שם זקן התחתון של היסוד אות בריח קדש העליון דאריך אנפין לבן פסוק מן המצר קראתי י"ה נאמר על ריקנא דזעיר אנפין כי היא מן"י דנפקא מן מצר העליון גם בשם ביארנו ענין שופר דאפין קול שא ומיכ רזה שהוא ענין זוג הם' למעלה מנה' דאריך אנפין שהם ולא בחג"ת דאריך אנפין נמצא כי אלו נתעלו בסוד מוחין דאבא ואמא רק נתעלו בחב"ת דאבא ואמא והוא הוא שם שלשה דבלילין בשלשת

דאבא ואמא הענין הוא כי הלא נשאר גם כן חצי ת"ת למטה
פן האריך אנפין יצמח עם נה"י שלו והנה נתעלה זה ת"ת רק
עם חצי האחר שנשאר באבא ואמא ועלו גם נה"י בה"ג
דאבא ואמא ושם נכלל גוף בחסד דאבא והוד בנצח דאמא
אכתם אינם שאנו אומרים כי נצח בחסד דאבא עם כל זה היה
כלול גם כן מהוד עלה לאבא והוד כלול מנצח עלה לאמא ואז
ביסה שני בחינות אלו שבכל א' אחר נשבחו תדרין מרוב ההארה
שכפקינה ויצאה רק כי באמת הם כלי הלב כי אין הרבה שם רק
לפי שיעה כמוך פיסת ארץ אך במוך הכלה שנתחזו שם כל איכרי
נוף של זעיר היתה ההארה נחלה בתת"ת שפטרת וכמנו נמשך
החלב ולכן היו כ' דדין בנצר כ' נחילות שככל אחר מהם אכתם
היסור נתעלה ונתלך לשנים חציו ביסור דאבא וחציו ביסור
דאמא • וראה והבן כי כבר ביארנו שאין האשרת מתקבלת
אביאה ראשונה רק צריך תחלה להכנס בה הר ראשה ושרי בעוה
וכו' כנזכר למעלה אכתם יש בהם מקפוץ מניע יעקב שמציגו
שאחר כתי וראשית אוני שנתעכרה מביאה ראשונה • אך הענין
כי להיות ש"א הוא זכר כלי נקיבה והזונ כו מקצתו אל קצהו
בלינקבה לא היתרך לזה לעשות כלי מהחזה בה הר ראשה ושרי יעקב
ולעל מעכות של כית רבי אכתם עם כל זה התרך להיות חצי יסוד
דצריך אנפין באבא בסוד פין רכרין וחציו באמא ביסור שלרך
בסוד פין נוקבין אך לא התרך לכיאה שנית בשעם הנז' למעלה
אכתם בטה' אלו נתהה זעיר אנפין בסוד שלשה כללין בשלשה
ו' דזיבא לבר • אך סוד חצי ת"ת דאריך אנפין שעלה למעלה
פמנו נתהה סוד פחזין אל החינוק הזה בהיותו בסוני אמו ונשמה
לאלו המוחין הזה אותו חצי יסוד של רישא עילאה שנשאר באין
לזעיר אנפין והנה כשנתפשט ויצא זעיר אנפין לחוץ יצא כלי"ל
משם אצילות לבר' קטנות ו' גדולה וחפעם הוא כי כבר ביארנו כי
נ"ה אית בחוץ ו' פרקין והנה אם נתשוב מה שנשאר מן א"א אל
זעיר אנפין • הנה הם ו' בחינות אחר חצי ת"ת שני יסוד וארבעה
פרקין דנ"ה הרי הם ו' שהם נתהוה שש קטנות לת"ת כי דישני
פרקין עילאין של נ"ה נשארו למעלה פרק אחר באבא רצות ופרק
אחר בהוד דאמא ואלו הם תמיד שם ובכח זה נמשך החלב
לחינוק גם אותן צחזו משם ובכח תוכן איך מזון התינוק מצר
החלב והפעם כי נשפח זעיר אנפין הוא נה"י דא"א והנה אלו הב'
ראשונות דאבא ואמא הם יותר מעולים ונמצא כשנמשך משם
החלב הוא משכחר נשפתו ומשם תזא נזון אכתם כבר ביארנו כי
לעולם נ"ה הם סוד דינין והם רם ונשפתם עלים נתפנים לי"ח ב'
ונזדע כי כאן אירע חדבר באשה המעוברת כפי השבע אכתם
אחר כך בא העיבור השני והנצרך נ"א להתעבר בתוך אמא פעם
שנית לקשות לו מחזק התינוק הזה כי כבר ביארנו כי כמו שמיין
נוקבין דזעיר נוקבים הם על ידי נשמות הצדיקים שהם בניה ונם
ע"ן של אבא ואמא הם ע"י הכנים שלהם שהם זו"ן ונהנה ג"כ מצנו
שבכל לילה מתעברת סלנות מנשמת הצדיקים בניה בסוד
הדשים לבקרים רבה אמונתיך התינוק כדי לחרשם ולהזסיף בהם
כח וכן ג"כ ת"ת ומלכות בני אבא ואמא שהם על ידי הבנים
שלהם שהם זעיר נוקבים והנה נם כן מצינו את"ת ומלכות הם
מתעברים נם כן באבא ואמא לקשותם הדשים כתירוש בה תרש
הדדושים שמהתרשים הוא סוד האדת המחזיק שמאיר בהם וחכן
זה הסוד אכתם לפי שאין שלימה המלכות רק בלילה לכן אין
נשפות המדיקי' מתעברה בה רק בלילה אך אכא תמיד שלימה
ביום ובלילה כי היא כיהודה הר ולא מתהדשין לכן סוד האדת
המזחיק דזעיר נוקבים הם תמיד בק"ש ביום ובלילה • והרי ידעת
סוד העבור חשני שהמיד נהגו לעזרת מחזיק מה ענינו אכתם על
ידי עיבור זה השני נתפשט זעיר אנפין לם' ספירות לבר בענין זה
כי מן הצדיק ת"ת דאריך אנפין ומיסוד שלו נתהוו בו"א חכמה
ובינה חכמה סת"ם ובינה סיסוד נשארת עתה ר' בחינות נ"ה כי ב'
פרקין עילאין אשארו בלילה באבא ואמא ושו"ר פרקין מן הנ'
כהם נתחת חשרקמזת רנ"א ות"ת מפרק ראשון נתהוה חסר
ונצח דזעיר אנפין מהשני נתהות נבורה והוד דנ"א והשלישי
ת"ת דסוד ומהריעו נתהות מלכות הרי שאלו הר' פרקים הם
כל אחר בלל משים והו סוד הנזכר באורות נשא דף ק"ל ע"ב

ענין נ' רוחין רכלילין נו הלא שהם סוד שלשה פרקים נ"ה שמכל
אחד נתהוו שנים לת"א ומהפרק הרביעי מלכות הוו סוד הרוח
רוחא דכלל מכללה רוחי ולכן מינוח יכינו או כימי משיחא כי
המלכות הוא סוד כלך חמשיח ובשיתעזר רות זה הרביעי יבוא
פשיח וישינו חכמה כי אז תתעלם אור הלבנה כנודע וזרזו סוד
היסור של אריך אנפין שנשאר בכינה שלו התאסור הפנרל
הפורת באור בפור התר נדרים שפוהרחים באויר ואין להם על פה
שישמכו כי הוא יסור והוא הבינה והכל א' כי הבינה ביסוד ראי"א
הוא כ"א אכתם שם שקר' פורח באויר הוא כי בכר אתה ראוה
בעיניך כי שורש ויסור ופקוים אחיותו הוא למעלה בן כ' פרקין
קרמאין רנ"ה אכתם אלו הם' פרקים נשארו באבא ואמא כמכר
למעלה' והיסור למטה בזעיר אנפין בבינה שלו ושאר פרקין נ"ה
הם למטה בששקנוות הת"ת ומלכות • ונמצא כי היסור פורח
ואין לו על מה שיסמוך כי פקוח אחיותו ומסיכותו הוא למעלה"ת
באבא ואמא ונמצא שאין לו במה למסוך אכתם עם כל זה אף על
פי שהוא למטה ודאי שנמשך לו האדה וכח מאותם שני פרקים
עילאין שנשארו באבא ואמא והם סתלים אותו בבה ומסשיכים
אותו אצלם אעפ"י שאינו מסוך אליהם וסוד כח ההארה וו נקראי
פורח כאויר כי ע"י כח אויר העליון שנמשך לו מן נ"ה שנשארו
באבא ואמא הוא יכול להיות פורח כאויר ולא יפול למטה עד
שאר פרקין ותאחן שכנוף זעיר אנפין ונוקבה אכתם סרר הארבע
פרקין של נ"ה שנשארו בזעיר אנפין הם מתחלקים לשבעה
סרוך הוא כך כי פרק העליון של חסר מפנו נעשה חסר ונצח של
זעיר אנפין • וספרק העליון של הוד יצא בנורה והוד של נ"א •
וספרק התחתון רנצח יצא ת"ת דיסוד דזעיר אנפין • וספרק
תחתון דהוד יצא מלכות • אכתם עתה תראה איך נוף רז"א
הוא בנצח ומלכות בהוד ולכן בתפילה יסי התודל עלה מלכות
בהוד מעיר אנפין יורד בנצח והך רואה כי ספרק אחר שלם של
הוד יצאה מלכות לכן היה כה בה לעשות פרצוף שלם מה שאין
כן בשאר • ואעפ"כ שביארנו למעלה שמחצי ת"ת ולמטה נתהוו
חכמה ובינה דזעיר אנפין הכוונה היא כי וראי שבח כל המוחין
הם כאן רק שאינם מתגלים אלא בשש קצוות ואבאר לך סדר
התינוק הנולה בשנותיהנה כבר ידעת כי סוד השנים הם יצאים
בשני שנים הראשונים של הולדת התינוק וכספר השנים הם ל"ב
שנמשכות מל"ב נתיבות ואין כת בשנים לצאת רק על ידי החלב
מן האם וסוד החלב הענין הוא כי נ"ה דאריך אנפין נתעלו בחסד
ונכורה ראבא ואמא שהם בחצי ת"ת העליון של אריך אנפין
בנודע לכן נבקעו ויצאו הדדים שם אכתם חצי ת"ת נתעלה ונדבק
עם חצי ת"ת העליון של אריך אנפין כנודע ובסנו נתהוו נוף
ראבא ואמא כנזכר לכעילה ונעשה ת"ת זה שלם ביחד וסוד ת"ת
כבר ידעת שיש לו י"ב נבולי אלכסן וכשארבע לבעילה והיה שלם
או תאיר סוד החלב ויצא לחוץ ובאשר חזר חצי ת"ת בסוד חבכת
ביסוד ת"ת חצי העליון יש בו סוד י"ב נבולי אלכסן ובחצי ת"ת
התחתון יש בו סוד י"ב אתרים הרי כ"ד בנגד כ"ד הדשים של
יניקה הנזכר בנגרא אכתם סבלת האסור זה חזדשלבר והסיכם
חוא בי בשלכא חצי ת"ת התחתן הוא י"ב כי כבר ידעת כי ת"ת
חוא ב' חיין וחלו השבית חיא בזעיר אנפין ובאשר נחלבשה בעשה
ל"ו בסוד ו' כפולה שהם י"ב אך חצי ת"ת העליון אינו רק ו' אחר
כי לא נחלבשה בה העליונה בתחתונה ותרת אינם רק ו"ב בר
ולחיות שהה לא נעשה רק ע"י שני חצאי ת"ת לכן נחלקו חציץ
כלתי העליון וחציץ בלתי התחתון וכבר ידעת כה שאסרו חכמינו
ז"ל כי קטן אין באיתו כיאה יר תשעה שנים ויום אחר והענין הוא
כי אין בה עדיין בסחזיר אנפין רק להזריא השנים אך לעניינו אכתם
שעדיין סור פותח העליונים אינם כו עדיין סלמעלה לכן אין כת
במותן דילה כדי להזריא טפה הראויה להוליד עד שיעברי עליו
תשעה שנים ויום אחר הפעם הוא כי הש קצוות שלו התשלשה
סחזין שש כת בבה לבר הם תשעה וסוד הנולות שהוא הכרסר
שבו הם תשעה שנים ויום אחר והפעם שאין העשר שלמים כי
סור הנלולת צריך לא נעשה בו רק אחר העיבור השני של אבא
ואמא כמו שנבאר בעזרת השם ולכן אינו נמנה רק יום אחד כי
אז תבף בתחלת ח' אז סתעבר פעם אחר פעם לגשות נלנולת

וחיזה ראוי לביאת מוחין כך אם תוסיף הר' מוחין שנכנסים בו חרי
ג' שנים ויום אחד ואז הוא איש נסור והוו השיעם לסה אין נקרא
איש פחות מ"ג שנים ויום אחד אך דע כי יש הילולים א' ויש שהוא סוד
גדול כי ענין עיבור הוא השני שאמר לעיל פירוש שהוא סוד
הרשים לנקרים כי כמו שנשפוח הנדריך' נעשים מיין נוקבין בכל
לילה לסלוכות גם כן ת"ת וסלוכות נעשו מיין נוקבין לביאה תחו סוד
עיבור זה תכ"ואז נתוסף בו תשרת"ל תמוחין כסוד הרשים לנקרי'
אמנם דע כי עד שלא יהיו לה"ח סוד ס' שנים ויום א' לא היה ראוי
לעלות בסוד ס"ן כתוך הביצה עד שיהיה שלם בכל הפרצוף שהם
פ' שנים ויום א' כנ"ל אעפ"שאין המוחין ראויים להלידה עכ"ז ראוי
לעלות בסוד ס"ן ואז נעשו לו מוחין הרשים לנקרים והיה ראוי
להוליד כשם והלאה ורוכא זו באורך תתאתן כי אין נשפוח
הנריקים יכולים לעלות כסוד מיין נוקבין לסלוכות עד ג' שנים
ויום אחר אך זה ההפרש יש בין תינוק העליון להתחתון כי רינוק
והעיין יכול לעלות מנין תשיעה שנים ויום אחר אך תינוק התחתון
צריך ג' ויום אחר • ושעם הענין כי תינוק העליון אחר שנשלמו ס'
שנים ויום א' בסוד הוא ראוי לעלות ואז פונץ תכף בשקפם המילת
הצינוה שהם נה"י ראבא ואמא ואחר לביאת נעשו ליו
תמוחין אך תינוק התחתון אחר שיעברו עליו תשע' שנים ויום אחד
ושלם פרצופו או פחות לי לעלות ואחזיל פונץ בעילוי העליונה
שהי' הקליפה ולכן שלש שנים עוסר בנגר ימי ערלה ולכן נשלמו
לי ל' שנים ויום אחר וכשנה תרביעית שהם ג' יהיו כלל פרצ
קודש הילולים וברית שליסו אותה שנה נמצא שהוא ג' ויום א' ואז
הוא ראוי לעלות מיין נוקבין עם שאר נשמות הצדיקים אך פחות
מזה אין שום נשמת קטן עולה למעלת כלל בסוד מיין נוקבין
אמנם אז אחר שהגיע ליסוד הצליק של בינה אז יש לו האורת זקן
התחתון גם כן בסוד ב' שערות שהם סימן האיש אחר הג' שנים
ואחר שנשלמו אלו הג' שנים אז יכולים להאיר בו ז' יסודי קדמאין
של רישא רלא אתידע ואז נכנס בו כל מציאות ז' דנולנלתא שיש
באריך אנפין הם כן באו בכאן בנולנלתא דזעיר אנפין ונבנו בו
כל ו' דנולנלתא ובהם נתלבשו שכינה יסודי קדמאין דרישא דלא
אתידע • והענין הוא כי וראי שאינם הם עצמם כי כבר ביארנו
אין נחפשם סציאותם אך תינוק כי מאותו אור תעליון שברהם
נשתלשל בסבריונה לסרישת ערי' דנולנלתא דז"א ותשקם כי
כמו שסור החסד כולל כל תשביעה יסודי וכו' לכן בבחינה רישא
עילאה אשר יסורו ומשכהו בנולנלתא דאריך אנפין כן סוד יסור
דרישא עילאה שיסודי בנולנלתא דזעיר אנפין נחפשם סמנו ז'
אוירות בו' דנולנלתא דזעיר אנפין ואחר שנתחוו ז' דנולנלתא
דזעיר אנפין או בא לו הזקן כי חלא ז' דנולנלתא הם סצד הכתר
בנודע בהריקנא סצד הבחת שהיא הכחה ולכן תחילת בראשית ז'
דנולנלתא ואח"כ הריקנא ולכן תראה כי אחר הג' שנים יעברים
ז' שנים אחרים להשלים הז' דנולנלתא דילה הם כ' שנים ואחר
כך מתעבר כו הקזן לכן אין נותר הריקנא באדם עד ב' שנה •
וכבר ידעת כי כמו שהחסד כולל כל ח' כך כיסוד נכללים בכל
הז' • ולכן יש בת ביסוד דרישא עילאה לאפקא ז' אוזרות'
בנולנלתא דזעיר אנפין אמנם המוחין שלו מציאותם הוא זה כי
כבר ביארנו שה"נ דאריך אנפין נעשו לו שלש חלוקות בכל אחד
ואחר כי הוא שלשה חלקים ורוע ימין ומן השני פרקים עליונים
מהם נעשו תכסה וביצה ראבא נשארו כ' פרקים תחתונים
של ב' ורועות דאריך אנפין שהם הרכובות בנוף הם תרין עשרין
וסטור חצי ת"ח נעשו נוסא ראבא ואמא כיצד דע כי ת"ח הוא
סוד ו' אחר וזאת הו' נחלקה לשנים נשארו לסקלה שלש לאבא
ואמא שלשה לסמה לז"א ואלו השלשה עליונים שהם חצי ת"ת
דעיליון הב' חלקים הראשונים. שכו נעשה מהם כ' נוסים דאבא
ואמא • והענין הוא כי כבר ידעת שחצי ת"ת הנשאר באבא
ואמא הוא ו' אחר ואם תמלא"אות בזה הוא ה' הנה מן הא' שנאמצע
הוא חלק השלישי מן השלשה חלקים. חנחלק חצי ת"ת בנ' ליעל
וממנו נעשה יסוד דאבא ואמא ומן הוא"ו ראשונה נעשה נוסא
דאבא ואמא ומן הו' שני נעשה נוסא דאימא נשאר עתרת סוד
תרין עשרין שהם כ' פרקין תתאין דה"נ דאריך אנפין • אמנם
כשכאים עתה לעשות מוחין לזעיר אנפין אי אתא שפרי דאימא
דאבא ואמא באופן זה כי ב"ה דרישא עילאה הם נשפרי ל"ה"נ
דאריך אנפין ואז סדוחני' ונכללי' נצח בחוד והוד בנצח ויסוד
ואז יורד הטפה כללות סנ"ה דאבא ואמא נצח נאה, והוד כאמא
ובבר ידעת שהם ה"נ דז"א ואז יתוא סמה אותה כללות משכים
ונקראים אלו אחסנתא דאבא ואמא וכו' ותענין כי משני פרקין
עליונים שהם תיכים של ה"נ שכשהזין דאבא ואמא כי אלו
נקראים אחסנתא דאבא ואמא כי אלו הפרקים תניינו לחלקים
ונעלקים סמש ונשכים סוחין לתתא וכן אותם תרין עשרין
שהם שני פרקין תתאין של ה"נ דז"א גם הם יורדו למטה וכולם
בסוד אור סקף לנולנולת דזעיר אנפין ושם תיו כבחינת ד' סוחין
בנוכר לעיל ואחר כך ירדו בשתלשלו נה"י של בינה למטה
להכנס בסוד סוחין לזעיר אנפין הם אלו שלשה סוחין ראשונים
הם ד' ולבן תחזרכו להחלבש אותם באלו השלשה כיצד אלו הב'
עשרין נתלבשו ביסוד הבינה ונעשו אחר ואותם שהם אחסנתא
דאבא ואימא שהם ב' סוחין נתלבשו ביסוד הבינה ונעשו אחר
ואותם שהם אחסנתא דאבא ואמ"ש הם ב' סוחין נתלבשו בזעיר
אנפין סנ"ה דאסא וסנ"ת אלו נתחוו לו תכסת ובינה וסב' עשרין
הכלולים ביסוד דאסא נעשה לו דעת נמצא כי סבחין ההיחם
סוד אור סקף חמיד נמצא כי תכסת ובינה דז"א הם סוד השיפין
שיצאו סה"ן דא"א כי ב' פרקין עליון אחסנתא דאבא ואמ"ש
והדעת של ז"א הם ב' עשרין שהם ב' פרקין תתאין דה"נ דא"א
ולבן הדעת הוא תחת הבכסה ובינה ואל תקשה ואתמר כיון שעני
עשרין אלו הם אור א"א עצמו ב' פרקין תתאין שלו אמנם תכסה
ובינה שלו הם סוד הספח תנמשכה סאחסנתא דאבא ואמ"ש
ואם כן נרוע כת אלו הב' עשרין שהם ספח הנמשכת סהם הנמשכת
סאחסנתא דאבא ואמ"ש שהם ספח הנמשכת סהם שיונם הם
עצמותו • כי ו אינה קשיא כי אלו השני עשרין נתלבשו בסוחי
דאבא ואמא וירדו סלובשים א"כ ואי שבאשר נעריך אור שני
עשרין אי הם למשל סהם ואי ונמצא כי סאור ב' פרקין קדמאין
דה"נ דא"א נעשו ב' סוחין לז"א וסכ' פרקין התאין דה"נ הם שני
עשרין שהם דעת שלו ז"א ותנה גם ב"ת דרישי עילאת הם סאירים
בחכמה ובינה שלו ז"א אך אינם רק תאחה לבד דוגמת כ' פרקין
קדמאין דה"נ דא"א שהם סאירים לבד • אך ב' פרקין דרישא
עילאת הם ספש סלבישים ב' עשרין שהם דעת דז"א הם כ' פרקין
תחאין עצמן של ה"נ דא"א ואי כי סהאי אחסנתא דאבא ואמ"ש
נמשך לו האורת פנים לז"א בסוד יאר " פנין ונוסר כ' סניו יסין
ושמאל סצד אבא ואמא אך תדעת תוא ציל לנו נותא כמו שנבאר
בע"ה ותנה זה פירוש בארוכת נשא דף קנ"ב עמוד ב' בענין אשא
דכיא ואוירי' ואכאורנו בקיצור סה שאמר אפיק אויר' דכיא ואפיק
חד נוקבתא הוא כי אין נוקבתא דז"א נעשיית עד שיצא אוירא
דכיא ואז נעשו באור סקף אחסן ר' סוחין כנוכר לעיל ומכחם
נעשה נוקבתא ז"א סאותה האורה שליה' סוחין של אור סקף ותזו
אסורו נמצין בנולנלתא לאורכ סמרין נגר ר' סוחין אלו הסקפיים
ומה שאמר אחסנשו אשא מסטרא חד ואוירא סמטר' חד פירוש
כי הם ב' דברים אוירא ואשא וכ' אוירא ואשא דכיא והענין כי
סור אחסנתא דאבא ואימא שהם תכסה ביצה נקראים אוירא
דכיא ואשא אך ב' עשרין דילהו נקראים אוירא ואשא סהם לז"א
כי אלו הב' עשרין שהם אוירא ואשא אתפשטו בב' עשרין ואח"כ
אוירא דכיא שהם סוד תכסה דאבא קאים עליה פ' על חד סנוסף
ב' עשרין שהם יסודים וקאים עליה כי הוא יחד פעולה סמנו כי
הוא פרק עליון דחסר ראי אך אותה עקרא הוא תפרק התחתון
לכן קאים עליה • וכן אשא דכיא שהיא הבינה שהיא פרק עליון
דנקודה דא"א קאים עליה דיקודא תניינא הקראה אשא שהם כי
הוא פרק תחתון דנקודה דא"א ואז נתהוו שם ה' סחין ב' על כ'
פ' כ' של אחסנתא דאבא ואימא שהם אוירא דכיא ואשא דכיא
על ב' עשרין שהם אוירא ואשא שהם ובכל זה הוא סבחין נסור
אור

שער רישא דזעיר אנפין קכה

שבתפילין אפשר בערך כי אינם נחלקים לשנים אלא ע"י הכאורת אותו האור עליון של פנימא עילאה כהים לכן אמר כי והחזה מחזא עילאה עם חג'מחזין ד"א הם ד'פרשיות והבין זה היטב ובזה תבין לפי שעיקר אלו ד'מוחין דאבא ואימא עם הב'עפרין לכן פנימיות ד'פרשיות אלו כר'מוחין בתים בתפילה של ראש ולפי שעיקרן הם ארבע מוחין סה שאין כן בתפילה של יד כמו שנאמר בע"ת. והנה ידיעת מציאות התפילה של ראש ויחוד רע כי כל מציאות אור יש בו אור חוזר ואור זה של התפילה של ראש צריך שיהיה לו אור חוזר למקום הראשון שיהא בהתוא אתר דקיימו אינון שערי ראי"א אשר בהחם האירו בתפילה של ראש ולכן חזר אור ד'פרשיות אלו תתנוצץ בפנים בג'מוחין פנימיים ולפלוג לאחור עד מקום קשר של התפילין ד'. ראחר וזכר הרבר כי אין לפי שאמרתי שבה"י דאבא הם מוחין דז"א אב כן א"א שאלו הם שהם עליונים כן המלכורת ישתלשלו למטה והמלכות דאיהי שה"א תתנוצץ משם השאר למעלה אפשר דראי כשיורו נה"י וראי יאיר שבלבו' דאימא גם כן ירדת עמהם בה היא רביקא שם בדיעת דז"א אך אינה בכלל מוחין אפשר כשאחר אור זה החזור בתפילין של ראש לאחוריו בפקום תעזיר תנצנ דרך מוחין פניהים אז האירו ד'אחרות אי"ו שם פפנים גתלבשו באות ד'שהיא סוד מלכות דאבא ולכן נקראת כ'כנור ד'אחרות המלובשים בה ונוקבא אחם פבחוץ בפקום קשר של תפילין ושם פחלנית מלכות שהיא סוד הר' של הקשר של ראש ובהוכה פלובשים ד'אחרות של ד'מוחין אפשר שאין שם רק פציאות המלכורת לבר אין שם רק מציאות אור אחר לבר כי תאור בתר פלבו'אין שם שום בהיכה לפי שאין שם מוחין פשם בפו בתפילין ובהבין זה והנה נתבאר סוד תפילה של ראש עם הקשר ועתה נבאר סוד רצועותיו עם תפילה של יד דע כי כל בחינות הנ"ל חפנם כן נבוא התפילין של יד כי סוד ר'ה של הקשר הוא סוד אור אחר המקיף עצמו של מלכות וחוא כאן למעלה וכאן הוא מקיף אליה. והנה פן ר' וז ונשכיל ב'רצועות א' לימין פ"א לשמאל ברצועות הימין שם סוד חכמה אחבה ד"א ובשמאלא בינה וגבורה ד"א ואלו חב' רצועות הכוללים ד'מוחין על סדר הנ"ל אפשר בפו שתתי' שבאות אינה רק סוד אור אחר לכן נם הרצועות הם סוד אור בלתי פגיפיות בו וכלם בסוד אחד כקיף הם פבחוץ נפשכים דומא יותר קצרה כפו שהנאר ברישא תיקונים רקיפ"א וחוא נגזרת בשבורא דלבוא בפנימיות ד"א וסוד תעזין ב' כבר ירעת כי ב'עפרין נגזין אחר חסר וא'נבורה ותבה"א ריוכו פצד הפר התקיבה פצד נבור'לכן הזכר יונק בל פציאות הישראי הנקראת חסר ואינו נשאר לנקיבה כי אם פעם פזיק והוא סוד ת"ח הנקראת פטת בלפי חסר ולכן הרצועות תיבנית ששם סוד התסר נגזן בלבא בפקום תחות לפי ששם ולפשה ההחלת בגין הנקיבה בנורין. ועד שם כלה תפסק פציאות חסר זה ואין נשאר אח"כ רק פעם פעזיר דרך כתפים בפנים שם שנבנה דרך חיסוד ד"א עצפו בנורא אפשם שפראש הנקרא גבורה שהיא רצוץ השמאלית היא פקפת פבחוץ גם לנקיבה עד פיבואה לפי ששם היא התחל' נה"י ד"א ולפי שא"א רחבו חסר לא לקח פיפיות דגבורה רק פעם ונשאר הבל לנקיבה דע כי אין פי שיפיות דתס' נשאר בא"א עכ"ז סוד סות התסבת לדוב גדלות אורו לא נפסק בפני זה אך גם הוא נשתלשל עד פלכות נשאר ערין לפלכות ד'פוחין לבר תכ"ר ואז נתלבשו בגנות הד של ז"א באופן זה תכסה בגנות וגבורה בהבה זה אות"כ יבוא אורם פבחוץ בסוד אור פקיף אבל ברינם"ה שבאורנו בתפילין של ראש בבל בתיבותיו ואח"כ נכנסו בהלל דגולגלתא דנוקבא ושם היו בסוד ד'פוחין לבר והפעם כבר נודע כי סוד הסוד דרכורא לא תגיע עד הנוקבא וגם לפעמה חנ' כי סוד עשרא דחסר בנגן אותו פעם שנאפר שפנו ביסוד אפשם נשארו לה ד'פוחין דרכורא ונ"ת כי חנחה בו בת החכסה. והחזר בו בה תבינה והגבורה והבה זה איך המלכות היא שפאילת חסיר כי רוכה פהשפאל בשפאלא יש בה בינה וגבורה וכיסיוכי חכמה לבר והבן זה אפשם נתפשם זה בתפילה של ראש גם הוא בכאן כי היסוד של ז"א וראי שגם הוא נכנס ברישא דנוקבא אפשם נתפשם שם סוד עיפראי הנקראי גבורה וחוא סוד הגבורות שהם בנקורות עיון שבפלכות והבן זה כי בשם נפשכים בה וגם פזה תבין פה שאפר בזוהר שיפור רוכו דין וחוא בחיותו בפלכות כי עפראי דחבר שבו היא פוקות ועיקרו

חוא בכאן לפסה בסוד עפראי דגבורה ולכן דעתן של נשים קל"ח כי אין בה רק פציאות חצי דעה לפי שהדעת הוא כללות ב'עטרין כחרא כרי שיחיה כולל חכסה ובינה ומכריע ביניהם אך זה אין בו רק עפראי חרא ולכן נקרא ק"ל כש"ה כבלחם הקל"ל כי ד'עטרין כולל ב' עפרין שהם ק"ל ק"ל אך של פלכות עיפראי חר לבן נקרא ק"ל והבן זה ואח"כ כמו האחשתן ברישא דעזיר אנפין הנזו שערי ברישא דאריך אנפין גם כן נבשך באן ברישא דעזיר אנפין שר קטנא דשרשי ברישא דכסרוניא כגובר באורת נשא דף קס"א ע"ב ומכח בעוקך דילה ואז בולם ונוצין אור פמוחין אלו בפצחא דפטריתא ושם היא תפילה של יד אפנם פכח אותה חבאת אור החאי קטנא דשעירי נגבל אותו פעם פוציר בכנפיא דחכר חגנזו ביסוד ונעשו ד'פרשיות פהם ובזה נשלפו ד'פרשיות ב"כ בח ואין פי שאנו אופרים שאלו הכ' עפרין שהם ביסוד עיקרם חלויים בחכסה ובינה שהם דרכורא דקשאת"כ פהחברים לה'ו בתוך יהוד"א שבח ואת בולם לחוץ בעיקר שלה סוד זה היסוד והוא סוד י'קשר של התפילין דיד ובתוכם הם סוד ד'מוחין שלה עיל דרך שכיארנו בתפיל'של ראש שנפשכים ד'פוחין עצפם ראבא ואפא בראוך בתפילה של ראש שנפשכים ד'פוחין עצפם ראבא ואפא בראוך ז"א רק שנתלבשו בנה"י ראפא ולבן הין להם ד'בתים של ראש אך כאן בפלכות לפי שעיקר פוחין שלה אינם רק בסוד התלבשו נה"י ראפא בתוך ז"א ובלפו חוץ בפצח ואח"כ חזרו בעוקף קשר ד'ראש כי פשם זה חפשכת זה פלכות ולא פוחין עצפן ונם לפסה כ"א בחינת קשר ד'פוחין שלה אינם רק בסוד התלבשו בנה"י ראפא בתוך ז"א ובלפו חוץ בפצח ואח"כ חזרו בעוקף קשר ד'ראש כי פשם זה חפשכת זה פלכות בנו"ל ונבאר כי עיקר פוחין שלה חם כתר בנ"ח ולא פוחין עצפן ונם לפסה כ"א אינם פתלבשין כה רק נ"ח לבר בנו"ל בללות פוחין דילה ובכר ירענו כי ב'חם תרי פלנו דנפא והם נופא חד לכן אין בפלכות רק בית אחר לבר אך הפרשי'חם ד'כי עב'ור'פוחין אינם בנוה; והנה ראש פלכות הוא בחזה וחיא קרוכה לזרוע שבאל בצר עיפראי דגבורה דילה בנו'ולכן אנו פשכין תפילה של יד שהוא רישא דילה בזרוע שבאל לארם אפנם לפי שבבר ידעת כי פן ד' פוחין עילאין בפעם שבאל בנו'פהם בלם נוסל אותם ז"א ולא נשאר רק עפראי דגבור'לנוקבא בגודיו והוא עפראי דגבורה סוד הפרק העליון של זרוע שבאל הדבוק לכתף ולכן פקום התחה הוא כתף העליון שבזרוע שבאל כי שם הוא אחיזת יפראי דילה והבן זה ונחזור בסוד רצועות של הכר ובראתו שהם סוד ד'פוחין.

והנה ר'פוחין נחלכשו בנ"ה דז"א או בפא אפנם לפי שהיסוד שם עיקרי עיפראי דחסר אותו הכיעם שנשאר בפעט אין אנו צוברים רק הנ"ח לבר לכן נקראים ב'רצועות נ"ח אפנם בראתו שהפסיות היא יותר קצרה ונבחה לפעל'פשל תור והוא סוד שנקראו נ"ח שהקים כי זה סוד הרחים חפותנות פן לצדיקים והם זו יעל זו וחו לפעלה פזו והבן זה אפנם נחבאר אין יש ב'פקיפים לז"א ז' לפעלה בנה"י דאפא פבחוץ בסוד אור פקיף קופם שנבנסו בגולגלתא ושפם פקיפים אלין בנו'לעור שניה אחר שבנפו בנ' חלבי דגולגלתא ואז הבה שם ה'הו שיעי דריש'דיעיקא ובולפים לחוץ וחם סוד תפילין והנה אלו ה'פקיפים הא'הוא אור פקיף לגולגלתא פלפעלה ו'ה'חפותיקפי שהוא יעלין וחופף יעליהם אך פקיף חב'הוא סוד. התפילין שהם אחר שנתישבו בפנים הכותין בלפו לאחוץ הה'ורואי אינו פוציל לפור אור פקיף לבותין כי אורך פשם יפאו אך הם סוד אור הפקיף אל כל פציאות הפניפ שלו והת שאפר דף רא"ב בכוח הפותין פניהו בתיר אנפוי ואפחור כאבא ואפא נוסי אפפרי הוא סוד חיו לבותיפות בין ענין ל'בין התפילין הם סוד אור פקיף לפנים וחבין לי'נים בפשך אל כל פציאות הפנים שהם תחת הענים ולפור זה נאפר וחיו לבותיפות בין ענין ועתה תבין סוד פה שכיארנו לך בפקום אחר שהתפילין יש בהם סוד אח"ת בהזכרו' והיה בפרשי'אחרת כר'בתים בנגר ע'יבור' שהם אחיות אחיות הנות באפצע הכ'יבור' אפנם יתבאר לך הענין יותר בפירוש כי הנה הודיעתיך כי כל סוד אור פקיף של ז"ן כלם הם כל אחת והנה בנגר אור פקיף הא'שעל רישא ד"א רנה"י דאפא שם הוא אה"ה שהוא כנגר כ"א אכזרות ואח"כ לדוב תתעלפות לא נזכרו רק אחר שנתלבשו למטה בפותין בתוך תלבי דגולגלתא ואז נרפזו בתוך הפרשיות אך עיקר כציאתם לפילה בסוד פקיף רק שהם פחנל"ים נכאין בדוך ההפרשיות כשיורדו ונגלבשו ל'בחה ורבי פרשיות הם

שער רישא

דזעיר אנפין

להם נה"נ כן על ידי הארת האי מוחא דמחין דזעיר אנפין
נעשה ליכורה זו בפנימית הראש של עתיקא על ידי האימוחא ע"נ
ונרמז בלשון נה"ם וכו' בריקנין אמנם זה הסוד ג' חוא שם
ונקה שבי' כדות של רחמים והוא שם של אהיה כמילוי יודי"ן
בכ"פ ריא כמנין ונקה והוא סוד קונה הכל שאנו אומרים בכוכרת
אבות כי ע"י ונקה הוא קונה את הכל שהוא יכול הנקרא כל
ואשר קונה שהוא קנין כחדש כמש בנו"ל ובבר ביארנו כי רישא
דאלקא אתתקן בח"ג שהם חג' שהיו ראשונים אל הו' קצוות שלו
וזן החסד נעשה חכמה ונמצא כי כשכופף קוכתו הראשון שנמשל
לעין אור והו חכמה שהוא החסד והנה זה החסד הוא סוד אברהם
ובכנו נמשך זה"כ אל כל המציאות ער בואו ליסוד ונמצא כי ע"י
החסד שהוא אברהם על ידו היה קנין כזה הכל שהו יסוד והו סוד
הפסוק כריך אברם לאל עליון קונה שמים וארץ כי הוא הקונה
בשם ונקי"ה והוא מתקן כל שמים וארץ ע"י יסוד שקנ' כחדש והו
הנ' בהתקדש בראשי חג' דכר אהא אברהם אהבהדר כרא
לאברם זה הגלגייא האי אבר כי ע"י מ"ה שלקח מן שפע סוד דדיקנ'
אתתקן יסוד שהוא אבר הקדוש המזדווג עם המלכות תנקר' ס"ד
והו אברהם וזברם"ה היה בולם אבר זה ע"י חנכוכות אור
העליון דכולא קדישא אמנם בוד דיקנא קדיש"ת אא"א שיצח
א' כפנה לדיקנא דעתיקא כי דקנא דעתיקא נמשכה מכוח חכם'
עילאה מוחא כחיכא בנו"ל כראש הקדמה זו אך דיקנא דא"א
נמשכה מכוח הדעת של ז"א ומעם הדבר ביארנו בענין חמא קין
והבל באמר שמים ושם נאבר כי היסוד של עתיקא יש בו דיקנא
בלולה כי"ו כדות והיא נקראת זקן"ן ותתהן ודמזו דן"ל גדול חיא
הדילה שבחיבתי קדיש"ת ע"נ כרחיות והנה סוד האי מוחא דדיקנא
דעתיקא כבר ביארנו שהוא כוד הסוד שבדיקנא דעתיקא וכבר
נמשך היסוד של ז"א כנו"ל בסוד קונה הכל ונם סוד הדעת דז"א
הוא סוד היסוד דאמ"ח נו"ל ולבן הוקן של ז"א נמשך מיכוח העליון
שממנו כוד הדעת של ז"א ודע כי הסעם שדיוקנא ד"א ומלכות
להת בשני חוך הבינה כל אותם הענינים הוא כי כבר ביארנו
לך בסוד ואלה המלכים כי קודם כהחלת האצילות לא היו רק
סוד י"ם זו למלה מזו ולא היה פרצוף בשום א'
מהם רק בסוד כללות כי בל א' בלולה מכלם אך הכללות מעורב
מכלם וסיעורבב בכל אחר מהם וכלתי סדר ותיקון עד שאח"ב
תיקן נרמ"ח עתיקא קדישא ונעשה הכתר פרצוף אליו שלם כי"ם
בסוד אריך אנפין ואח"כ אבא ואמא בכו שביארתי בל זה לענין
והנה עתה בבוא השתא קצוות עם הו' הלא ער עתה היו בל אחד
מהם בסוד בחביו הבדל בסוד נפור ועתה בחנה המאציל העליון הית'
לחבר וליחר בל אלו השתא קצוות לסוד פרצוף בי"ם בסוד שעד עתה
הית נקרא רשות הרבים עתה קראו רשו"ת יחיד בסו שנבא במשנת
הקטין יצא בקב שלו והנה לחזור בל אלו הו' קצוות בסוד פרצוף
אחד וביחדים זה בזה הצרך להכניסם להתענבר בכמין המליאות
שעתיחרו שם יחור נפור ויצאו משם פרצוף מיחר בכל פרטיו וגם
המלכות בלולה עמהם לצורך היחוד הראוי אליה עמו כנודע
אמנם דע בי"ש כ' בחינות וכ' מיני ענבורים וכל א' בלול משני
ענבורים שהם ג' ופ' הענין בי החלה היו ציכור אחר בסוד הלת
דכלילין כתלת אחת"ם סוד נקן הניקה ואח"כ ג' ענבורים באלין
לצורך פניכיות והרי ד' ענבורים שהם ששה אך עיקרם ד' לבד'
ועתה נבאר אותם בע"ה והנה בבר הודעתיך כי לענין סוד
נשמת הצדיקים הם יותר פנים פנימים כן המלאכים בלם תוך מאותם
שהם בריאה יציה עשיה אף הם יהיו בפי הצורך בענין עצמו של
בריאה ויציה בפו שבבאר בי"ת בבחינתו יש בזה"ן שני בחינות
א' בחינה חיצונית דיה בפו דמקן בוף אל הנשמה שבגופים
ובחיצוניות זה נבראו בל העולמות שהר בי"ע כי בל הברית שבעולם
בלם בסוד אדם בנודע בפ' תולדות דבל שיש בו נשמה שהקדוש
ברוך הוא פ' המלאכים בלם בסוד חצונית לז"א ותוכיות דיצירה
החלה נתענברו זן בסוד תלת בלילין בתלת בסוד חצונית ואח"כ
בא לו זכר זו"נ ואח"כ בא לו הבחיין בי"ת בסוד שני וכל זה בסוד
חיצוניות ואח"כ היו הבחינות אלו בענין בנחיצ' הפנימיו ובבחינת
זו סוד נשמת הצדיקים וכל נשמות הזכרים נכללים בז"א ונשמות
הנקבות נכללות בנוקבא וכזה הכון מה שאחז"ל בפסוק רבן

אראלים יצקו חוצה מלאכי שלום סר יבכיון ואפילו מלאכי שלו'
אינם יכולים לכנוס וכו' ומה ענין אומרו אפי' כלאכי השל'למה
ישתנו כן האחרים עד שאפר בהם אפי' אלו אינם נכנסים אך
חענין להיות כי כל המלאכים הם מן החיצוניות והנשמות כן
הפנימיות והנה מלאכי השלום הם המקבלים נשמות הצדיקים
ואומרים יבא שלום הם סלים אותם וחיו ראשי כיון שבחינה זו
קרובים אל הנשמות יותר משאר המלאכים וע"ז אמ"ש שיהיה
להם צד כח לכנוס לו"א לוח אסר אפי' מלאכי שלום את נכנסים
ועתה נבאר סוד העיבורים דע"כ יש ג' עיבורים א"כ"ב חדשים
וא' סים כנזכר במקומה דרכה הוספתה ואשתמ"י כ' ירחי דעיבור
ועיבור ס' כדרך הנולם ועיבור ז' והנה בסוד חיצוניות שישש
הב' עיבורים כ"ב וס' ועתה נבאר הענין דע דאיתא בנברא ששל
סורנוס רוסום הרשע את ר"ע איזה מעשים נאים של הקב"ה ואמ"
של בני אדם ואמר זה לשאול ממנו לסח לא נברא האדם מהול
והשיב לו כי אויא הקב"ה חביט והאדם עושה מכנו ולוקאירע
נאות הדישיש דבריו שיוסר הם נתתקנים ע"י האדם והנה סוד
העיבור של חלת דכלילין בתלת הוא סוד א"א עקבתא דמ"ו שלין
וכזיונ שבו נעשו חלת דכלילין פחלת אך עיבור השני של הכוחין
הוא באבא ואימא עצמם ואל תחמה על זה אם הכוחין הם באבא
ואבא והו קצוות מא"א כי כבר הבאתי לך דאיה סטוחנים רופס
הרשע והענין הוא כי דע כבר ביארתי שאין כא"א רקם ס' מפיורים
לבר כי לא נזכר בו סוד של מלכות אמנם היסוד שבו הוא בכוחו זכר
ונוכבה דמיון החבר בסושאומר החבוב צדיק בחסר יפרח נם זה
בכה כ' לצורך העיבור שהחוזר להתעלות אלו הנ' פרקים ר"י
שלו בחנ"ת שלו שהם מקום אבא ואמ"א ג"ה באבא ואמא דסוד
כריעת שחיטה זה בב' חצאין חצי למעלה וחצי למטה ואין ע"ז
התלבשותו באבא ואמא יצמן שהם זכר ונקבה שיהם ע"י יסוד
שבו והנה א"א בסוד חלת דכלילין בתלת זנוקביה בסוד פסיעה
לבר כנודע נמצא כי עיבור זה עיקרו הוא א"א עצמו רק שרישי
אתלבשותו באבא ואמא ועיבור זה היה י"ב חדש וחזו בוד הנזכר
בקו הכרח ראשתהי כי ידיתין כי הפיעות נשתהוי כ' חדש וסוד
הענין נודע כי אבא ואמא עקר זונם הוא ע"י הזהל הת' דדיקנא
דעתיקא שהוא סוד אבא ואמא כי הוא ראשא וכבר ביארנו שהוא
כלר נ' שפות של כלילי יודין נמצא שם הוי"ה בן יודין וכדי לקבל
מאלו הי"ה התערבו להיות שם ל"ב יודין עוד סיום אחר כי אלו
היו עתה ב' בחינות וכאלו הנ' היו נ' אחרים בלולות בהם ונהבלבו
שהיא ר' בלולה בהם נמצא עתה בח' בי קורם הם נ' ואח"ב ג'
אחרות עם סלכות שהיא ד' הרי"ד בלולין נג' וצריך שבכל הנ'
הראשונים יכלול בל הר' האחרים הרי נ"ם פ' הם ל"ב כי הסלכות
צריכה שתהיה בלולה מכל הנ' אחרים ואח"ב שכלל א' סהנ' תהיה
בלולה בנ' ראשונה הרי"ב ובל זה בסוד זו בסוד זן בהיותו בן דכלילין
בנ' והנקיבה ד' אלין אמנם בור הא' אהא זה כי ב"ה הוא נ' ט"ה
שלו שבללו בחנ"ת שלו ואבא ואמא הרי הם בללות א' הבלל
ו' ער בללות ב' כי חנ"ת שלו בנה"י שלו הרי"ו אהיהי בכל ב'
הרי"ב והנה סוף ב' לבה הוצרך הנה"י של א' להכלל בחנ"ת
ואבא ואמא הנוכר הוא בי בכר ביארנו כי"ז א' היה בחולה כו'
בצות ועתה הצרך להחזירם בסוד רשות החיחד בפרצוף א' כיחור
לבן הצרכו להכלל נה"י של א' בחנ"ת שהם נכסה לסעלה זו
סלסעלה לבסה בסו שצריכי להכלל נה"י חנ"ת בן חנ"ת צריכים
להכלל בנה"י שלו בחי' שיהיו גם הם ו' כרי בכללו ו"א עצמו כי
בצות שבו בסוד נ' דכלילין בנ' נ"ב ידע סוף אחר בם זה לענין
עיבור"ב תרשי' בסו שביארתי בא"א שנכללו נה"י בחנ"ת וחנ"ת
נה"י הי"ה בן נ"ב בז"א בי חשם בצות שלו נכללים נה"י בחנ"ת
וחנ"ת בנה"י הרי"ב את"ת בי חשיצאו לחוץ נפשסו סציאר"י הו'
בצות אחד שבללו חלת נוקבא עתה נתהוו בו' בצות בסוד אך
בסוד פרצוף בלולים זה בזה וכל זה הוציל סוד הניקה אך ניקה
זו אין בה עיבור לבן אין בו זכוירים רק כ' עיבורים ונ"ב בערך
מה נקרא ניקה זאת בביר עיבור סוד הענין הוא בי סבסוד השרים
של הביצה יקה עתה והנה הדרים נקראו שרים וסודם הוא שם
שר' אמנם בבר ביארנו בי שר הוא שם הקלה כ"ו ועם דרב"ב
הנעשה ממנו ר"ו הם שר' ר"ל ר"ו וכ"ו ועב' הרי שר' בבוה"ג

שער רישא

קום הקר ע"ב נבוחת ר"ת ת"ם ב"ו והנה מספר אלו הדרים הנקראים שרי יתו ויקו השלשה ראשונות שלו שהם וע"ת ואחר כך גם כן הנה"י שלו יקוקו משם ועקשו ע"ב ר"ו כ"ו ואחרים כנודע כי נבט צנה"י נעשה ע"ב ר"ו ב"ו כמו באותות גם הפרוש הזה כי שם שרי הנז' בחזרה בב' פנים הא' דשהוסיפו בין שרי' לין האחרי דנעש שר"י אל שר"י והנה החת"ת בסוד הרחמ' שהוא יותר רחמים והא' דנעש בסוד רעיך הרי כי כיוקה יש סוד עיכור נ"כ שהוא ע"ב ר"ו אותיות עיבור וזה נכשון עך ס' שניכם ויום ואיתר כנ"ל הא"ח ב' כשבאו המחתין נעשה בן י"ג שנים שליסים ואז הוא אורם נבור והסיגם כי הלא הוא פו' קצוות אות"ב נכשכין לו המחתין אחסנתא דאבוי ואמיה וכ' עשרין תכי ד' מחתין בסוד סקיפין קדים שכנסו בו בגורל ומבואר לעיל ואחר כך בהכנסם בו נכנסו בסוד שלשה מחתין לבר כי חב' עשרין נבללו בתר תרי הם בתיח ו' פותין סוד חסקוף ואפיקי ואשש קצוות תרי"ג. ויהיה נשאר סוד השני שהוא לצורך המחתין ועיבור ארז הוא מהשערים הרשים בסוד שש קצוות ושלשה פתיחי הנשיסים תרי ס' שכולל ו' א אמנם ר"ע כי עיבור זה אינו כמו הראשון שהוא מארץ אנפין, עצמו אבל כאן זוג אבא ואמא עצמן לתת לו פתיח לו"א אך היה ע"י התלבשות בהם רק שעקרו תוא אבא ואמא עצמם אך בעיבור האחר הי"ד להפך ונתלה זה נכשון מבוד מזל הת' דריקנא בגזבר לעיל שיש בו שלשה שמות של יורין ושם בו ס' וה"ן והנשרם היה עיבור זה תשעה חרשים כי סמוך תשיעי וה"ן אלו לצורך המחתין וכל זה הוא סוד חיצוניות רזו"ן בסוד כל העולמות כולם דרשיו כי עיבור האחר היה של ארץ אנפין עצמו שנוצרות מניה וביה כיסור שבו שכולל זכר ונקיבת ע"י ונוצר עשת לבוש אליו בסוד שש קצוות ר"א בסוד ח' אוניות אמנם את"ב היה חיצוני פעם כ' בבחינת הפנימיות של ארך אנפין עצמו לא בהתלבשות כבו למעלה ובכמנו נעשה פנימיות לו"ן ומשכו מסנו כל תנשמות כנזכר ליעיל אכנם סוד החרן קסרין האחר בסוד תשעה חרשים וה' בסוד שביעי וסוד הענין לש ר' שנכלל נה' של א"א בחג"ת אך גם הת"ת שלו נכללו כתב"ך שלו עצמו נמצא שהם שלש של שלש שלש והם כללים מכל התשעה בפרוש של א"א עצמו והם סוד ח' חדשים ומה נעשו שש קצוות לו"א פנימיות ואחר כך עיבור ב' לבוחן לצורך חצוניות, וזה תיה סוד עליון מאר שהם בסוד ז' ספירות דעתיק ונבללות באריך אנפין בשביעית דנוקבלחא דיליה ולכן היה עיבור משביעית חרשים ולהיותו כי אין יכולת להשיג בשום אספירות כל השביעית דעתיק רק השש התחתיות. ומהאי התכר שלקך בחיי הענין אין בהם השנה כלל רק שהיולדות לשבעה חדשים שלדת בחיי הענין אין בהם השנה כלל רק שהיולדות לשבעה חדשים ילדת לשקושים כמו שאמרו חכמינו ז"ל ואינה לוקחת כל הז' שלימים ונצה תבן כי רוב הריוקים בבן בשאשאול ומרין וורת כולם נולדו לשבעה חדשים כי כלם נשכחו כאותם השביעית דנולנלחא ודי כזה הנה נשאר לנו לבאר סוד קוי"ו ותלתלים שחורות כעיבר ומורו הוא כתנבר על ויניר עשר שכות אלהים העולים תל"ת ועם חכשים אותיותיהם עולים כנין עשר אנפים אלהים תיגו תלתלים כיחרים ראשו כסיר הנינן שחורות כעורב ר"ת ש"ך רינים ורוכות לעורב שהיא קלי"ת שחורה אבל אינה קלישה ממש שחרושו כעורב ולא עורב ממש וכן נא' היה י' כאוב ולא אויב ממש וכל שכן ששחרורו שחרוחיו בקרחתא דצפרא שאז הוא שעה רין נסור כי בני ברית מנחרו והוא בנעים שכל דבר מהנבר כנגר תאור הדומה להחלישו שקרובה לא אור הנוקר שרחוה לנבלו והנה בושפים שער ארך ע' ראשו דיניר ומסתיקי דיניו וסלכן שערות ראשו תרע שכן נמי אשר אשר יקראו הם לבנים שמהם רבו למיתוק הרשים הקשים ועורב יתמו רמז לעקני עם האורך שכל זמן שמוקנים משפשים ומשחירים אבל זקני תחורה הם דיוקא דויניר בסוד נער היירני גם זקנתי לשנת כל זמן שמוקנים רשתם ניהוסף כדם כי שפע ארך מתרבה נוהם בשלג לבינו ותו שיתוק נשור שיעין השערות של דיניר קשי חרכין ולא לקר הרין שאכרו ר"ל האי שחור אדום תוא אלא שלקה ר"ל שהוא אדום כקרדם והשרים קרשים הם אדומים אלא שלקו תחלקו וקרובים לאלי תשחוק. ולכן תרגומינן של התפילין שחורות שנאים ככת

דזעיר אנפין

השערות אבל שיערות נוקבית הם אדומים ממש ואדמים כזיו שהיו מחוקת בגבורות הרבה לרמז לאורך שיערה בסוד תשיעית שאין להם שיעור למעלה ולכן אנו לוקחין נ"כ חופ ארך לברכת הניצית שאתרי נסר תיקוניו ערוך יערוך כאחר על חבירו לרמז להתפשטות שיערה לא שאינו כל כן עשר חלתלים ברבוי עיקר השער כמו של זיניר להלקו להלקים בכרי שיקבל ביתוק. חסרה לקרבתו של ארך לראש ויניר לכון אחו אבל אין שיערו של ארך כמיני לראש נוקבית לא מאיר לה ע"ז ויניר מרחוק ואין ביר זיניר ללבן שערותיה ואין זה נקרא לקר השיערות בכרי שישחירו אלא נעשים מעין החכלת חוא סוד תכלת ואדמתן שפורסין על המשכן יתברך י' לעולם אמן אכין:

כלין עולם האצילות · עם תמשה פרצופים שבראו עלות העלות · השם יצילנו מנלגול בחלות:

שער עולם הבריאה

הוא שער נסא הכבוד

פרק ראשון

בראשית כל רבר שנבאר בעולם הבריאה נפרש קורם כוד הפרכה אשר היא בין בריאה לאצילות והיו פרוכת ופרגוד כדי שיכה האור והשפע דרך כמך בבדי שיבולים לכבל אור האצילות שנאמר והבדילה הפרוכת לכם בין הקדש ובין קודש הקדשים בערך בריאה לאצילות ובבר רבינו מה בשער עולם התוהו שיש פרוכת בין כל עולם ועולם כאלו התפשה עולמות דהיינו עולמות אין סוף ועולמות אבי"ע והאור מכה דרך מסך ספירי לתת להם חיות הראוי להם בפי השיעור של התכחו"ת כבדי שיבולים לסבלו בי כמוף האצילות נתלבשה האור עד שאי אפשר לקראו אצילי ונקרא בריאה שהוא יותר עב ומאותו העביות נעשית שם כסך וערך המסך הזה ירדה מלכות האצילות ז' התחתיות שבה והיתה ראש לשרעלם עשר כפירות דבריאה וכל זה אתרי התעבותם והתלבשותם דרך המסך הזה הנזכר ונם ביגת האצילות נתלבש אותה בשביעית התחתונה דמלכות האצילי ודרך הכסך ונתלבשו בי' ספירות דבריאה ווהו סוד בינה סקנות בכוריים ואין ואורך · אך מתלבש עתיק ומלכות נתחתונה ליניק יסוד דבריאה ותלבשו בארך אנפין דבריאה ובולו על הסדר הנזכר בעולם האצילות ונעשו ה' פרצופין דבריאה והיינו סוד ה' של שם הוי"ה הכוללות כל העולמות וכבר פירשנו בשער נוף עתיק יוכייא ואין ואורך · אך מתלבש עתיק יוסך בעשר שלן באצילות עד סופו כי חנ' ראשונות שלה נשארו במקומם להאציל לראש עתיקא קריטא ת' שבנוף שלה הם שבעת תחתונות שלה נתלבשו בכל פרצופין בעשר ראצילות ע"י אריך וחבל נעשה ע"י התלבשות חכמת אדם קדמון בתלבשותו בכלכות א"ק שנאמר י' בחכמה יסד ארץ כן ז' תחתונות דמלכות ראצילות נתלבשו בעשר כפירות דבריאה והשלם ראשונות דילה נתלבשו בהיכל הראשון דבריאה הוא היכל קודש הקדשים הקרוב לאצילות והיא בלולה משלשה שבבור אור ז' תחתיות דמלכות נעשות נשמה לא"א דבריאה ונתיכל ו' הוא עתיק יוסך הכלול בהלל ראשון ואבא ואמא ולכן נקראו הי"ג של עתיק דבריאה שלמה יעשר נתוי אפרסמוא דבריא שהוא משם חוק שמזכיר הברית מנוחה כי בן בריאה מהיל לפרש שם מזכיר הראש החזק דבריאה · אכל בבריאה אינם תיריי כי אם בקרי רצון ואינם אלא בבו היל בשאין אנחנו מעודים מין נוקבין כלמעלה ותוסור שאחז"ל אמר רבי ישמעאל בן נחמן גדול בשהלכתי לפני ולפנים דאשי אכתריאל י"ה יהו"ה צבאות יושב על כסא רם ונשא ואבור לי ישמעאל בני ברכני שיעזיר לו מין נוקבין ואחר כן נעניך לי ראשו ל"ל שהוריד לו שפע כאצילות ואכתריאל זה האב מעולם הבריאה כאשר יתבאר בסקומו · והברכה הזאת היא כולה אותיות

שער עולם הבריאה קסח

אותיות ושמות הקודש של שני שמות אהי"ה יה"ו שהם ראשי שמות של הפרסא הזאת לפי ששם אהי"ה הוא מאמא המקנת בכורים"א ובכל מקום ששולחות אמא אורותיה גם אורות אבא כתוכם לכן שם יה"ו בא בזה האופן היור בא מאבא והח"י מאמא דאינן רעין רלא סתפרשין לעלכין והוי"ו ר"ו"א ויניר אנפין לי"י שוניר מקנן כיצירה וכינה בכריאה לכן נכ הפרוכת הזה אשר באמצע היא מורכבת מב' שמות של אמא ויניר ולכן הם קבועים בפרוכה שהיא אמצעית לשניהם ושני שמות אלו הם האמורים בזוהר פרשת יתרו שאסר על פסוק זכור את יום השבת לקדשו הרין כרנלאין והר סיכתא בהריהו פירוש שני סרנליר"ם פוכים הם השני שבות אהי"ה יה"ו וסיכתא היינו יתר שתקנינו בו הפרוכת והוא שם ארג' רמלכות דאצילות ונעשים שם אחר משולב של אחר עשר אותיות להכניע האחר עשר קליפין דבריאה כמ **ואיהרהונוהי** וכשבת הרייכו כשעת מנחה דעדב שכח כאותו הנוסן מתחיל להתנוצץ קדושת שבת בתיקונינו יוצאים מלו השבע אותיות ז' שמות הסרנלא דהיינו סבל אות שם אחר והם הסומך דבריאה של שבת וקודם שתלך למבול בערב שבת דיוקא אחר הצות הכוין בשבע שמות הללו בזה האופן כמ

כי"ר של יהו"ה יוצא שם א"ל כה"י של יהו"ה יוצא הוי"ה בנקוד אלהים ומן ו' של יהו"ה יוצא מצפ"ץ ומן א' של אהי"ה יוצא שם יהו"ה ומן ה' של אהי"ה יוצא שם אלהים ומן י' של אהי"ה יוצא שם סצפ"ץ ומן ת' של אה"ר יוצא שם י"ה תחר סיכרוא כהדיהו הוא שם ארג' ואלו השמות עולים תתקס"ט ועם שם קנ"א רמזא אה"ה דאמא העולה קנ"א ח"ינו השכון מקו"ה כך הכל עולה אלף והם סור אלף פרוע שאוכלת פרת הכלכות הנקראת כתה"ס היעולה שם כ"ן שנאמר כהסתר בחרתי אלף ונאמר בהכות תיחי עמך שאמר רזר על מלכות בית רוד שמקבל השפע מסנה ונאמר האלף לך שלמה כי

י	אל
ה	יהוה
ו	מצפץ
א	יהוה
ה	אלהים
ו	מצפץ
ה יה	ארני

שכת נקרא שלמה הנושא שלום בכל העולמות מן האותים והוא ר"ת של "שור" "שיר" "ליום" "השבת" והם אלף עלסין דב סופין השלשים ניום השבת והם מאירים משכעת אותיותיהם שיעודים בסקומם לעתיד לבריאת ולשבעת היכלותיה בשבעת צירוסים היוצאים סהם ואם תזכה להבין בסאמר הזוהר של תרין סרנלאין הנזכרים ושם תראה הז' שמות ספורשים באר הישב ובתיקון שכת בכר פרישתי אותו רי צרבו ושם החשכון של השבע אותיות של שני שמות הנזכרים מבוין עם חשבון שבע שמות היוצאים סהם ושיגמם וניסוקם עסם יתברך יי' לעולם אמן ואמן:

פרק שני

עור צריך אתה לדעת כי העולמות הם כולם ברמזים ומזהים זה על זה ד"ל זה לסיעלת סזה ואותו החלילול שבין בבור לבבור תוא סלא שסות הקודש והם שמות צירופי אלהים וסילואיהם וצרוף סופרש כי שם אלהים בסילוי יורק העולה ברתו"ם וגם שם מצפ"ץ בא עם סלואיו וצירופיו בחלול סה שיש בין כרור הבריאה לאצילות ואותו החלול שבין יציר לבריאת שולט בו שם אלהים בסילוי אלסין העולה ארן שנא' קסה אלהים שופטה הארץ בי אתה תנחל בכל הגוים אשר הם בסשלח אלהים אחרים. ושם אלהים זה תוא סרומז בזוהר פרשת בראשית תכש עלין תקשין רסתרין לה להשתוש שהיא סלכות נערה הצעקה ביניר ושם אלהים זה נעשה לה סושיע בכל ספרתא שנא' עליה כבושבה בין החוחים הם הקליפות בין רציהן בין תבנות ששולחות אורותיה לסלכות רבי"ו לתצלם ותבין. ואותו החלול שבין יציר לעשיה עולם בו שם אלהים בסילוי הוי"ה העולה רצ"ח ורזא יצילנו מכל צרה וכל מילוי שם אחר בשלשתן תנוכרים יש לו ל"ם אלף ומארבע מאות צירופים העולים ממנו ותה החשבון הוא שפני שיש בהחילואים הללו אותיות בפולו' שאם לא היו בפולות יעלת הצירוף יותר ויותר. ואותה חסניען צא ותשוב כל אחר כשמות אלהים הנזכר עם כל מיני צירופיו כשבע בעולם אחר הינו שבעולם הבריאה כשבש שם אלהים ריזרן עם כל מיני צירופיו ובעולם היצירה סלא אפין וצירופיו וכל צירופיו מתפשטים בשבת קצות העולם והוצה לו לעולם ההוא גם כן להגן אותו מן הקליפות לא יעלו ולא יקוסו לאותו בקודש וצירופי אלהים עיכרים ותחלקים בסוד שס נצבים באופן שנמצא לכל כנף וכנף שלשת אלפים ורמ"ג רבוא ושני אלפים וארבע מאות צירופים לבסות הקדושה כדי לקיים יזהר תקרב יפת תהו כיעלם הבריאה וכן בעולם היצירה יש בשם אלהים ראלפי"ן וצירופיו בסוד שס כנפים ולא יותר וכן סמלאים תעשייה בשם אלהים רמלוי ההי"ן וכל צירוף הוא נזכר בלשון פרס"ת כמו שאמר רבי ישמעאל כ"נ דל"י צלמים רבוא פרסאות האמרים בשיעור קומה כיוצא בהם כלל פרכרת הוא צירוף שם אחר וצירוף סלת פרס"ה ס"ר לתוך קאר סנצפ"ן היעולה ס"ר קוד חרינים וס"ח לחוד הוא סוד שם ארג' ולכן נקר' הרגל פרסה לפי שחסא פרק נאוך על הנוף וכן פרסה עליותה שאסרנו הוא צירוף נוסף על עצם תעולם אשר הוא נדרש כו ותינו כרור תהלול בלשון משכל' מפנו יספיק תכם ויוסיף לקת יגל יעקב ישמח ישראל יתברך יי' לעולם אמן ואמן:

פרק שלישי

יתברך שפו הגדול מגיר מראשית אחרית מתחילת כריאותו של עולם רכז לנו אלה העילוסות אב"ע ארבעתן באופן זה כי בעולם הסלכות תוא אור לכחו שנא' עליו עוטה אור כשלמה רמז לנו עולם האצילות אשר כל הנאצלים נאצלים ממנו ובאשר האציל עצמותו יתברך מהסלבוש הזה הברור השני הנקרא אי"א קדמאה רמז לעולם הבריאה ובאשר האציל הכרור השלישי הנקרא אדם קדמאה רמז לעולם היצירה סתברור תוה יצאו ישראל שנאמר אדם אתם ואמרו חכמינו ז"ל אתם קרויים אדם ואין אומות העולם קרויים אדם ובאשר האציל הכרור הרביעי הנקרא אהידו רמז לעולם העשייה. וכמו שיעצכותו יתעלה מקוף כל הנמצאים הוא מקומו של עולם כן קו יוצא מפלכות של הסלבוש ומקוף כל העילומות כולם וכן קו יוצא מעולם האצילות ומקוף עולם הבריאה. והוא הנקרא פרוכת בלשון המקרא ופרגוד בלשון הגמרא כמו שאמרו חז"ל שכינתי באחורי הפרגוד ופרסה בלשון הזוהר כרפ"ו שמ'. וכמו שכרור איור קרסק מקוף לאדם קרסק כן יוצא קו מכריאה ומקוף לעולם היצירה. וכמו שאמר קרסאה מקוף כרור השהידו. כן קו יוצא מיצירה ומקוף ומוכב עולם העשייה וכל אלו הקוים הם נקראים פרסה ופרגוד ופרוכת. וכמו שסחינו"ר של שם ס"ג של הסלבוש נתקן וגלגל עולם האין קוף ויעולם האצילות כאמור בבקומו. כן בהלי אחרותה של שם כ"ן דוי"ן שבסלכות שהוא נקרא קו הכרת נגלסו אלו השלשה עולמות כי"ע וכמו שסלכות א"ק בנה עולם האצילות כן סמלכות רמלכות האצילות לפי שרגלי סלכות דמלכות דאצילות סתלבשת בשלשת עולמות אלו וכמו שרמז תכתוב בסלבותו בכל משלה כרגלי סלכות דמלכות דאצילות היא משלת על עולמות התתחונים. כי נתן לה הכאצילי אלעיון כח וגבורת להוציא שלש' פרקים שלה מן הכח אל הפועל כדי להתלבש בעולמות ג"ע כמו שנבאר בעזרת עתיק יומיא וכמו שסלכות דמלכות דאצילות סתלבשת בכריאה כן סלכות דמלכות דבריאה סתלבשת ביצירה וכן סלכות דיצירה סתלבשת בעשייה והכן קישור העולמות הוא כולו אמר והם בגלדי בצלים זו סקשת זו ואם יעמור אדם ויאמר הלא בפסח ראשונה או שנית או שלישית וכו' היה יכול להנתיב העולם התתחתן נשיב לו תשובה כי סכליות ופתיות גרול סאור אשר אין בפחיו בעולם כי בפני סחרון יריעת שאול בל אלת. ומשל בזה השמש תיא אור גדול סאור הזורחת באכסדרה אתת ויש בה אדם אחר תרוצה לתגר סאור השמש ואי אפשר לו להניש באור' בי רבה תיא וסכתה אור עיניו כל כך עד שאפילו לפניו ולאחריו אי אפשר לו להניש מה שעריך לו אפילו ההליכה אינה ברשותו כיון שאינו יכול לראות הדרך

המלך

שער עולם הבריאה

פרק חמישי

אמרנו למעלת כי הה' אחרונה של שם ב"ן דוד"י הקנ"ג
ב"ע הוא באופן זה כי בקו העליון של הה' ככתב
ותקנה עולם הבריאה וקו העליון וה היה נרבק בבריאה ׳ לולי
תרין פרגלאין שהם שני שיטות אה"ה ה"ו אשר שלחו לה מאסא
תיניי כמו שיתבאר לפנינו שהם כאמצעים הקו העליון הזה אחר
מיכין ואחר משפט שלא ידבק בבריאה ׳ וכקו השני שהוא כרקא
דה' התלוי הקשה ותקנה עולם העשיה ׳ ותחת הפרגלאין באו
לקו העליון של הה' לסכת זו בי בראשית אמא שמחי על הבריאה
אינם מתקנים באופן לפי שלא מצאו שם נה"י דמלכות דמלכות
שבאצילות שהם רושם אל המחוק לכן כדי להשלימם כאשר
אנחנו מסיכים בעשיתו בסור כיין נתקנין מאירה אמא משם אהי"ה
דירה וגם ויניר מאיר משם יה"ו שכו ושולחים האורות אל לרחל ׳
ורחל מחלקות האורה משם אה"ה דאמא לכתוך בבריאה והאורות
משם יה"ו ודיניר למוחין ריציה באופן שיתבאר ׳ ולזה כיון ספר
תוהר באומרו אמא מקנגת בכורים"א וברא ביצירה הוא דעיר
אנפין ואין בוכתו לומר שאמא תקנן בבריאה רק רציתו ומכרחו
הוא בזה כי אמא שולחת האורותיה לרחל שבהם יתקן רחל עולם
הבריאת הציר שולח האורותיו לרחל שתתקן בהם עולם היצירה ׳
אך מקומם ובמקום הנה בעולם האצילות ורחל מקנגת בעשיה
בוכותו לומר שרחל דאצילות שולחות מילוי שם ב"ן דיודה עם שם
אלהים להציל עולם העשיה וכל העולמות מן הקליפו והחיצונים
ועד הנה רבותינו שלשה פרקים רנה" מנוברים וסלבת שלהם
ביסוד של כל א' מהם ויעתה נדבר מן מלכות דסלבות דאצילות
מה נעשה סמנה ׳ וצריך אתה לדעת כי מלכות דמלכות
שבמלכות דאצילות שהיא תחת נה"י הנזכר נחלקה לנ' חלקים
ובפרק הראשון שלה נבנם ונכלל רושם המלכות שנתקנה
שרישוכה ניכר בבריאה ושם זה נעשית כלבות דבריאה שליסח
ובפרק השני דמלכות זה שנחלקה לשלשה חלקים נבנם ונכלל
מרישומה דמלכות שנתקנה אשר רישוכה ניכר ביציר ׳ ובזה
נתחזקה מלכות דיצירה ובפרק שלישי שלה חזקה מלכות דעשיה
ואף על פי שמלכות זה שנחלקה לשלשה חלקים היא תחת נה"י
דמלכות שבמלכות שחקנו כי ע"ב והיות שהיא הקנת מלכות של
בי"ע נמצא שהפרק הראשון שלה תקן מלכות דבריאה ונשאר
למעלה מפרק ב' דנה"י דמלכות של מלכות שבו נעשה עולם
היצירה ואל תתמה על החפץ של בעל הדגן כי על מלכות
דמלכות שבמלכות דאצילות נא' עליה אבן מאסו הבונים היתה
לראש פנה והיא אבן דאחנורת ולא כידיו מיעולמות הללו ב"ע
כולם עוכרים בסור אלהים והקנין הוא כי רחל שולחת שם שם זה
להניף עליהם סן הקליפות והנה בעולם הבריאה שולחת שם רחל
שם אלהים אשר חמא בכלילי יודין שעולת בראשים וכסניו אינגן
עם האותיות והכולל ובריאה זו נקרא עולם הכס"א העולה ע"ו
בסנין שם אלהים כי שם בכא הכבוד היא שכינת בכודו ועולם
חבריאה נעשה בסא אליה והסנין יבין ובציירה הוא בכלילי אלפין
העולת ארץ ובעשיה הוא בכלילי תת"ן עולת רא"ח על שם זרא
נאמר בזוהר ח' עליו חקיפין דכתיב לה סכל בסרה"א פירוש כי
ח' אותיות של שם אלהים מוכבים ומנינם חלקי רחל בגל
העלמות כי"ע ולכן אסר דוד אלהים באו נים בנחלתיך שם לאת
ירושלים לעיים וירושלים היא השכינה בנודע ולעתיד נאמר ביום
ההוא אקים את סוכת דוד הנופלת יתברך י' לעולם אסן ואכן :

פרק ששי

אמרנו לבעלת כי בין עולם האצילות לעולם הבריאה ׳
יש פרסה ופרוכת ואותה הפרסה היא נקרא
פרגלא ותחת הפרסה היא ראש הבריאה ושם בצד שאם אתה
סקנת בבריאה יש בקנין הזה שם אהה פשוט וגם השתא שמות
אחרים של אחיה שהם בחכ"ר וחנ"ת נה"י שעל כל עולם הבריאה
ואהיה שרה אה"ח העקריים קול"ם בבנין דד"ולות אבותינו
במערת דר' שנים לחד' שהגלו היה כפני שהתיקון של הנשמות
שהולידו אדם הראשון כשעמד בחידקל עד צוארו ׳ ולהודיעך
שור ש

המלך לכן לחקן זה האור עוש' מסך אחר ואינו די בכדי שיחכפס
האור ע"שת מסך שנית עד חמשה או עשרה ואז אפשר לו שיהנה
מאורה והנה אם יבוא פחי אחר מן השוש וראה חמפכים יקלר"ן
על רעתו שאולות וקושיות עד אין חקר ויקשה למה לו להוסיף על
מסך אחר או שנים וכו' ההני הוה אינו יודע מחת הנמוק דהוא
יודיע על המפכים הללו בך הוא שכלות נרל לשאול לא"ם למר"ה
לו לבראות כ"כ עולמו' דדייקו יחברך היא סופת הנמיון שאמרנו
שנאמר י' בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה ונאמר פרש רבו
מעשיך י' כלם בחכמה עשית ימי יבוא אחרי המלך אשר כבר
עשוו ועל משל השמש שבארנו אמר רחל חמלך ע"ח ששם ומנן
י' אלהים פירוש אם ישימו סנן לפני השמש דהיינו מסך שיכולים
להנות מאורו כן שפיר י' אלהים ואורו ׳ אי אפשר כי אם על ידי
מסכים והפרס שאור המאציל חכל הוא חשך המוחלט בעיניהן
ובערך פרנופים אחרים אך אשר כל עין ראוה לא שומתהו לא
בחוש הראות ולא בחוש השכל לעיל שנאמר ומה רפות תעריבו
לו ואם כן האיך החסר יגא מן סמה רק כאורה אך שאי אפשר
לומר עליו שהוא יש מאין וכבר פירשתי בשער שעשועי
המלך ענין החכמה ופעולותיה ומסמא תכין המדות הללו אם בעל
נפש אתה שיסבלתו שכלך ואם לאו תניח הענין הזה ואל תתיחר
עליו יתברך בסופלא ממך אל תדרוש ובמבוכות ממך אל תחקור
ודל וה נאמר כי ישרים ירכני י' צדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו
בם ועל כל פנים ישרים ירכני י' יתברך י' לעולם אמן ואכן :

פרק רביעי

ונאלד כי כשעת נפלה שברי כלים אסרנו בשער עולם
התוהו שנתגלגלו והשברים לצד פנים במקום
עולם האצילות ׳ ובצד ימין בעולם שיקרא בריאה אחר כך ׳
ובצד שמאל יציר ׳ ובצד אחור עשיה ׳ ובהיות שהשברים
הללו היו מן כלים נאמר שם ׳ לכן בכל מקום שנתגלגלו לא
עשו רושם רקמז' ספירות שהם נג"ח נהי"ם ׳ ועתה נהי' דמלכות
בשלש העליון שהם חכ"ר שהם תשעה ספירות דהיינו מכל אחר
מהם באו יגר המקום אשר היו שם רושם עולם הבריאה מהשברים
והשלימו התשעה ספירות דבריאה דהיינו שעלו על הרושם של
שברי כלים שעשו בבריאה והיאמם מן הכח אל הפועל פ' רוש
תיינו חכ"ר דנצח דמלכות דמלכות עשו קו הימין דבריאה וחכ"ר
דיסוד דמלכות עשו קו האמצעי דבריאה ׳ וחכ"ר דהוד דמלכות
דמלכות עשו קו השמאלי של בריאה ולפי שהספירות אלו רמז'
דמלכות דמלכות דאצילו' מצאו במקום בריאה הרשומים שעשו
השברי כלים שרשמו שם רושם של נג"ח נהי"ם מן הכלים
הנשברים היה כח בספירות אלו דמלכות דמלכות דאצילות
ליעשות בבריאה נג"ח נהי"ם חזקים ומוגלמים ׳ אבל חכ"ר שלא
היה שם בבריאה לקודם שום רושם לא עשו אותם כי אם היולים
בלי מוחין ולפנינו בספיעתא דקב"ה ושביתתיה נבאר איך נעשו
המוחין ׳ והנה אחר כך נג"ח דנה"י דמלכות דמלכות דאצילות
שהם גם כן תשעה ספירות תקנו תשעה ספירות בעולם היציר ׳
באופן הנזכר בבריאה ׳ ואחר כך נה"י דנה"י דמלכות דמלכות
דאצילות שהם גם כן תשעה ספירות תקנו תשעה ספירות בעשיה
באופן האמור בבריאה ויציר ׳ ומלכות של נה"י דמלכות
דאצילות שכנו ב"ע באסור לא נזכרה לפי שמלכות דנצח
נגלעת ביסוד דיציר ׳ וכן מלכות דהוד נגלעת ביסוד דיציר ׳
ולפי שלא נכנו אלו העולמות אלא מפמירות נה"י דמלכות
דמלכות שבאצילות באסור דהיינו מנג"ח שלתם חכ"ר שלהם
לא נכנסו בקושרים עכמם ׳ נמצא נשאר בעולם הבריאה
בראשו מה שלמעלה מנה"י הנזכר שהם חכ"ר נג"ח דמלכות
שבמלכו' בסו הגלגלתא וברישא דלא אתידע ואין ואריך ׳ נמצא
לפי זה מה שאירע לאבות אירע לבנים דהיינו לכה שיש
בואצילות ישרונתתו בעולם הבריאה אלא שאינו מגלה בכל כך
וכפרס המוחין שאינם שם אלא בכוו הילי ואינם תדירי רק עקרם
שבנ בשכע סוגוקות קבנים מאור בערך המוחין דאצילות וכפרס
דיעת רחלת דישך דבריאה ע' ׳ יאיר עינינו בתורתיך הקדושה
יגל יעקב ישמח ישראל יתברך י' לעולם אמן ואכן :

שורש הרוחניים הואיל ואתא לידן ניסא כיה כלתא כנר ידערת כי תלת רישין נעקו מז' בתרים של בתר שבבתר ז' חכמות עשו חכמה שבבתר ז' ניצוצ' עשו כינה שבכתר ואלו הם הנקראים חלת רישין שנתקנו אחר בן כעולם התיקון נמצא כרי לישורת התיקון ונוצרנו כל ראש אחר מאלו הלחלת רישין שניה כפירות כשלש ראשונו של האצילות הכריח כדמיושתי בשער רישא רל"א ולהיות שכל אחת כלולה מעשר נמצאנו שהם ע' לכל אחר כאלו הנ' רישין ואלו הנ"ם ע' הם עולים רד"ו ובכו שהוצרך בכיבול אלו הנ' ראשין רד"ו כפירות כרי להתתקן ואז והתקן העולם על פתכונתו ואוהם הכאצין תכריח נתקנו בקלקום כאשר כיארת"י שם לכן נם ישרא' שהם נכשבים כארם הראשון היו צריכים לתקן אותן הנשכחה והם הם הנשכחות של דור הפלגה ודור הכבול והוצרכו רד"ו שנה עד שנתקנו בכו שהתיקון של תלת רישין נרם תיקון ז"א ונוקביה כישראל כאלו הרד"ו שנים נרמו תיקון תורה שבכתב והורה שבע"פ שהם תיקון ז"א ונוקביה כנותע"ר ונחזור לעיניננו הואיל ואינכא היא דינכת אריך לאה נם כשקנרה אנא בעולם הבריאה לקחה אלו הי' אהיה והם בסנין רד"ו להיות כם בעקה לעולם הבריאה והבעקה חזאת היא תחת הפרסה שנאספר ויעשית מעקה לנגך שלא יפול ממנו הנופל והמעקה הזה רומזא עשוי לכ' דברים האחר הוא כדי שלא ירד השפע לחיצונים שלא יפול הנופל כמנו ושני נפילות הללו הם אחר שלא יפול השפע והנפלה השניה היא שלא יפלו שפע הנוכלות בנקיעת חפת וישעורה דאנא ואנא בסוד ונוקע חלוני רקיע אשר הם לעולם יוסדים כאנא ואנא ולולי המעקה הזה היו הקליפות נהנים מאותו השפע ולזה נא המעקה שם והשני שאינו מניח הקליפות לינע בבריאה ולולי המעקה וה היו כרקיע ל' הבריאה ומפחר הפעקה הזה אינם כתקרקין אל הבריאה כלל המעקה הזה אשר אכרנו שהם ' אהיה השניה הם סלאים אותם שהם בחב"ד תנ"ת נרי"ו ונך כדרם כתכרישנו שם אהיה משוש כחב"ס קס"א בגינה קנ"א בראש קס"נ נחבר קס"ו בת"ת קס"ו שני בנבורה קנ"ב בנצח קנ"ו ביסוד קנו שני בהוד קנ"ב כלכלות קנ"ב שני יעשרה אהיה וארבע אותיו השורש יום הכולל הרי הוא כסנין פעק' ודע שיש בבריאה הזו ' אהיה כבילואין הספכר לכר יורד בבריאה אבל הם עצמם הם על ראש הבריאה כלכר בסוד סינקה שהוא מקף הנו של בריאה נאותם השמו שאסרתו למעלה ונם אמא שולחת לבריאה שם אלהים של יורין העולה ש' והוא פנים והריבוע של אלה ' העולה פאחים שהוא אחור דהיינו ספכר שלהם כלכר ובכר יראת כי אמא יש בה שם ס"נ הוא מקף כל עולם הבריאה ובסקום הזה דהיינו נגך הזה של עולם הבריאה הוא ' הספכר של האיריות כלבר שהאותיות עצמם הם מפש נרשמים באיבי הבריאה אבל בסקום הזה בין מלכא למלכא הוא מספר מלא ובכר יראת כי מלכא הוא בסקום הכנה לנצוצי הקרושה שלא יראו אל הקרושה ולזה צריך הספכר הזה של אותיות ס"נ למנוע הקליפו' לבל יגינו בבריאה ונ"ב אינא להיות השורש שלה ה' ונתפשטה עד הוד ונישית נ' שתרי' בינה ובשיראל לסטרא בבריאה כתפשטות הן' כרי להגן על עולם הבריאה הזה שאל"י היתה הנ' כפופה יוראת למטה היו הקליפו' נהנים מסנה ה"ן שהיא הנין של ל' תונו איש את עציתו והיא תנ' שהיא תחת הר' ונעשית ת' כמו שפתיים כאתר פ' חקת א"כ לזה הן' היא אורוכה נמצא שנשלמו אותיות שרי"ן דהיינו אלהים כשלילו יורין העולים ש' ור' שהוא אלהים כרבונו עה' הם עשרה אחיות תנו' והן' היא ה' של אמא הנישית ן' אריכה ותוא"ו הוא האור של ל"א שהוא סורו של היזה והוא סוד המסוק ולבשערקה כשריק' וכובע ישועה בראשו של עולם הבריא' והוא לבוש שריק קשקשי' להלחם עם הקליפות ואז התכשח נבורות סתנברים דהיינו הפן האחד הוא כדי לשבר הקליפו' והפן השני להתחזק מבפנים כדי שיהית להם בת לחלחם נגר הקליפות ויקויים בם ודחתה כשים תחבי ואמר תרבי על אדום תרך ונ.אמר ויריר סיעקב והאביר שדיר מציר ונוסד וישראל עושה חיל יחברך ' לעולם אסן ואכן:

פרק שביעי

ונחזור לענין ניבו העולמות אלו כ"ע עקרם ושרשם אשר

נמצא בהם תדיר הם שבעה כפירות כלכד שהם נג"ת נהי"ם לפי שנתהוו ונתחזקו ונעשו בסקום אשר הי' שבר ציבו של ז' בלים שנשברו כאכוד ונתנדלו ונהפשטו כסקום הרשיכוה והוא סוד נדלות ראשין דבריאה כי הכיתין רבי"ע אינם תדירים בעולם אלו ולא יכצאו כהם כי אם כאתערותא דלהא כסוד סיין נוקבין ואינם בעולכות הללו כי אם כסוד נקודה ולא השפעו ונתחזקו רק כשכואו לחם סותין לפי שנבנו כסקום שלא היה שיש דשיסו כהם והי סוד נדלות ראשון וקבנות ראשון כאמור ודע כי אינם שאכרנו שפפירות בריאה נתקנו בכור בלים לא היו בלים סמש כי בהיות שהיה הרשיכו האצור כהיר וון כאוד כבנא אלא והארת נה"י דכלכו דסלכות כאמור כאתו נבלל עכרם ולא היה הפרש ביניהם והיו אז כפירות בריאה כסור כפירות שהן עגלות ואח"כ בא ז' דבי לתקנן ולהבדיל בין הרשיכו והבלים ושלח כאור סניו שהם היה כי ז' נקרא פני המלך להיות שהקוק על פצחו שם הוית ויפילאו כאחוריו והורידו בעולם הבריאה הנקרא ח"ר הכורי"א ושם היה זה יורד ער היכל אלהי ישראל' ואז כרתתו הבריל הרשיכו מן הבלים ועצמם ונעש' רישיומו זה בסור הנקורות שהן נשכחות האותיות והבלים עצמם נגדלו ונתעבו ונעשו בסוד האותיות ואור של היזה זה קצתי נכנס בבלים עצמם ' וקצתם נשאר בסור אור חיצון כי בעולם הבריאה אין שם אור בקוק וכאשר עשה שם היזה הפעולה הזאת חזר למעלה ער היכל קודש הקרשים ובזה תצא המלכיזה שנהן בסור היכל שהם צירוף אותיות בסרוכע ולכן כל עולכות בי"ע כולן הן בכוח זיר שבעת בפירות ולא יותר לבל אחר מהם ודע כי בעולם הבריאה השם הכולל אותו ושולם כו ובקיעו ונעשת עליו כסין בלבוש הוא שם אבתרי"אל שהוא יהוה צבאות אלהי ישראל והוא סובב כל הכפירות רבריאה ואור של שם זה הוא שראה ר' ב"א ב"נ וכשאסר ל"ו ישמעאל כני כרכני ר"ל שיתעורר בסור סיין נוקבין ובשנעש לו בראשונ' ל שהוריד לו שפע מעולם האצילות שעל ראשו ושם זה הוא מסך מכדיל בין עולם הבריאה לעולם האצילות ונקרא אבתריא"ל פירוש כתר שלי הוא ל כי שם ל הוא כלכלות ראצילות ויש לו א' בראשו לרמוז לא' של שם ס"נ ראמא שיעוץ לו מוחין ויוצ' מפכו' מוב שם סנני' ומבנות אחן אלו אשר ל"א יכ"רת ונקרא י"ה שהם אבא ואמא ואינף שאמא סקננת בכורבי"ו הוא ע"י אבא והשם שלם הוא בסור ז"א ונוקביה אשר הם בבריאה ' ונקרא צבאות ר"ל אות בצבא שלו שהם הז' היכלות והשפות הללו הם כלבוש לכל עולם הבריאה כי יש לכושבוכיו לכל א' סעולמות אבי"ע לברו ולכלבוש הוא אותיות בשלום פי' שנורם שלום מן כוחות המוסאה יעולם היצירה שולם בו וסקיפו וכולל אותיות מטטרון שר הפנים העולה שרי"ור"ת משה ונם עולה ב' פעמים זקן והוא סובב כפירות היצירה בסור לבוש ועל סמפרין זה סובב לבוש אשר שמו אשם"ל ונקרא אורפנ"אל העולה בסנין חשם"ל ונם מלבוש ומסטרת זה הוא שולם ובוכב כעקבו והריר הוא נז' כפירות היצירה שהם נג"ת נהי"ם לפי שמטטרון זה הוא חיצר ראצילות ואף על פ' שנם אכתרי"אל בעולם הבריאה הוא משבע כפירות שהם סנרולת ולמטה ונן כנרלפון עולה ש"הו זכות לסוב הוא בעשיה אבל אלו דבריאה ודעשיה אינם ברוקנא דיוצר שהם בסור נקיות כי בסור אמרנו דאמא סקננת בכורבי"א ונן רחל סקננת בעשיה ואין ררך לכנות זכר אלא בשם וכר ונקיבה בשם נקיבה לכן אין קנרלפון נקרא בשם יצירה כי יצר סקן ביצירה ' אבל המוחין שהם כחב"ד ריצירה אינם לו תדיר רק בשאנו סקוררים סיין ריכרין בסיין נוקבין שלנו אז נעשים לו מוחין והוא נכלל עם הסוחין ומתעלה ונעשה בסוח דחכמה שם יה"ו אל וכסוח רבינה שלו שכויע"אל וסוח רעת שלו מטטרון והוא שאסר בבסר הוזהר זה שכ' נוסריקיע שמויע"אל כטטרון יהואל ונרמזו בכלת ל לפי שנשתנו סבריאה העוסרים לעשות נסים לישרא' והם ניכורי תחל העוכרים על הפקודים איש על סמרתו ועכורתו אלו שהם לפנים

כן הפרנד נקראים משרתיו ומם. אש להט ואיתתן פומלת. עקל כתות תפוסות • ואלו שהם חוץ מן הפרנד ונקראים מלאכי שב' עושה מלאכיו רוחות • ואין להם כל כך כח לחלל מלחמות ח' ויש רוח רע ורוח טוב • ושם תהא יצר הרעה טוב ורע סמוכים זה לזה אפל לא מיוערים • ואשרי למי היורע סור יצר הרעה טוב ליום שכלו טוב שבת ומנוחה לחי עולמים ז

פרקה

וצא"לר כי נקודות המלכיות של חז' ספידו דבריא' נקראו בספר הזו' והיכלות וכל זה וכל זה נתקן ונחצב משם ארונות התולה כמנין היכ"ל שב' ח' בהי"ל קדשו ה"ם כמנין כל האר"ץ ורע כי מלבר שיש ו' היכלות אלו בבריאה יש עוד במלבות עצמה דבריאה ח' חיבלות החיונו היכל א' נגישה מן תב"ר שלת והוא נמנה בכל הששה עליונים • ומן ספידות שלה שהם גן"ת נהי"ם דמלכות דבריאה נעשים ו' תיבלות אחרים כאותן זה דחיינו שהתיבלות התלוינים מאירים בספידות דמלבות דבריאה • ומכות האדמה חוקקים והוצבי' היכלות במלבות • כי מכח האדת היכל שבנקודת מלכות דגדולת דבריאה נגישה בגדולה דמלכות היכל א' • ובן מכח האדת היכל שבנקודת מלכות דנבורת דבריאה • נעשה נבור דאיגו מלכות שבו היכל א' וכן גולם • באופן שיש במלכות דבריאה ח' היכלות • א' מהב"ר שלה שאינם מתחלקים לחלקי' אפני שהם המותין שלה ו' מ"ז ספירות שלה • אבל הספירות אשר עליה אין בהם אלא היכל א' שמלא נקודת מלכות של כל ספירה ולא יותר • לפי שהם וכרים • אבל מלכות שהיא בסור נקיבה מקבלת ריוקן ההיכלות שלמעלה ספונה • ומכח קבלתה נתקנים ב' ההיכלות האמורים • ואלו הן שמות רזו' היכלות התלוינים היכל א' נקרא קורש קורשים והוא גדולה הב' נקרא רצין והוא נבורה • ת' נקרא אתכת והוא ת"ת והוא אהבה רבה של הזכר ויש ג' כ אהבה זוטא בהיכלות תנקינה: הנקראת אהבת עולם והם סדוזוגים והשם הוי"ה עולה ב"פ אהבה נמצא שהשם הוא שלם והכסא ג"כ שלם • היכל רחו' נקרא זכות והוא נצח • חת' נקרא נוגה והוא הוד • הו' עצם השמים והוא יסוד • היכל הז' נקרא היכל אלהי ישראל והוא תב"ר דמלכות • וכן נקראו הז' היכלות התתתונים לא שהאחרון מן הו' התתתונים נקרא לבנ"ת הספיר • ורע כי כל היכל והיכל הוא נחצב ונתקן בפור שם ארונ"ת התולה כמנין היכ"ל • ובכל והיכל שבמלכות דבריאה יש בו תורר מיוחד הנקרא פרו"ר שהם ו' מרורים ונקרא ג"ן ערן' של מטה • ובהם עומדים הנפשות • והמסדורים נופלים ויורדים מן החיבלות הנשארים בראש עוליל היצירה • כמו שנאמר בסייקתא דצניעא יומיא • ובהיכלות דמלכות עומדים הרוחות ובהיכלות דנג"ת נה"י דבריא עומדים הנשמות ותם נקראים נ"ע תלעליון ובין הפרוכת ת' היכלות אלו יש עמוד א' הנקרא מבון חר ציון והוא הכרית התיכון המחבר אותם אחד אל אחר והוא התיכל הת' בעצמו והוא ת"ת ובסוד דיכל נקרא אחב"ה • וזרוך הצפור הזה עולות הרוחות עם הנשמות בשבתות ובחגים להחזיקנו מויו תליון כל א' וא' להיכל הראוי לה ובו עולים מן הבורון אל החיבלות • ומן החיבלו' אל החיבלות העליונות והעמוד הזה נזכר בס"ח ל' עמוד דסתרפ' בתל' נוזף חיור סימן ירוק דהיינו הדר והחיכל שאסרנו למעל שנעש' מני ראשונות דמלכות דבריאה נקרא אלהי ישראל' • ונקרא כן לרמוז שנעשה מכח ב' כי שם אלה' רומז למילוי שם ע"ב מאיר בכתבי המלכות דבריאה • לכן נקרא היכל אלהי ישראל' רומז להכסה ובינה כמ"ש בס"ח שיר מימינא א"ל משאלא' כי שיר רומז לחכסה באופן זה • לפי שכמילוי שם ע"ב שבחכמה יש בו ז' יודין עם מלוי היו"ד שהוא ור' שבעולה ' זה' יודין כלולים מי' ו' מי' הדי ח"ק ועם ח' אותיות שבמלוי שם ע"ב הרי רסק' כמנין שי"ר • וא"ל רומז לבינה כאופן זה לפי שבכללי שם ס"ג שבבינה יש בה ג' יודין וא' אחת הרי א"ל • והו"ו הנזהרת במל"י

חבריאה

שהם ס"ג הוספת לשורש ועיר שלעולם רישוכו ניכר בבריאה • הרי לפניך מהם למה נקרא היכל העליון דמלכות דבריא' אלהי ישראל' • והיכל התחתון שהוא והיכל דמלכות דמלכו' דבריא' נקרא היכל לבנת הספיר וכ' היכלות אלו נרמזו בפסוק וירא את אלה"י ישרא"ל ותחת רגליו כמעשה לבנ"ת הספ"יר ונקרא כן לפי שבו מתלבנים ומתחתקים תנבורות דבריאה • כמו שנרמז בתלת לבנת הספ"ר כי סלת לבנה סוחה מחוץ ולבון • ומלת הספי"ר ת"ם ס"ר י' • ופי' הרבר כי ה"ם עולה כמנין היכ"ל וכמנין ארנ"י • וס"ר רומז לה' נבורות שהם סור אותיות מנעם"ך שעולים כמנין ס"ר וי' רומז לי' אחרונה של שם ע"ב • ובזאת הרבר ליומר כי בהיכל זה שהוא ה"ם מתחתקות ה' נבורו' דבריאה שהם ס"ר • ובכח מתחתקות עם י' אחרונה דשם ע"ב המאירה בהיכל זה רתיאובתא ראבא לנבי ברחא ולבן נראה להם לישרא"ל כרמוז בתלחורית שנתבררו ונתלבנו עונותיהם והוא סור לשון של הורי"ת שהיה מתלבן שהיה קשור בפתח ההיכל • כי פתח ההיכל רומז להיכל לבנת הספיר שהוא פתחו ראשון לכל התולמות • לשון עולה שכינ"ח • והורי"ת רומז אל שם והורי"אל שהוא בתיכל התליון מן העליונים • והוא תפלבן עונותיהם של ישראל • וקודם הליבון השם הוא אהרי"א לעם הר' שהוא אות דין שהם תנבורות והוא הכוונה שהיו קושרין ללשון שהיא השכינה • שבתוך היכל לבנת הספי"ר שהוא חוש שכינה המאירה שם וקושרים אותו עם שם זה ומזידים שפע ממנו והיינו שפלבק עבותיהם של ישראל ואז נקרא והיה"ל והה' שהם הנבורות הם מסותקים ומכושמים • ונם צאל"ד כי מלוי שם ארנ"ת עולה רו"ת • ומניצוץ זה יצאת דו"ת ונק שם של ארנות עולה חרע"א שהוא תרגיכו של שיר שנאמר זה ישראל לי' צדיקים יבואו בו • ואמר פתחו לי שעו"ר צד' א"בואו כ"פ אורה יהיעליה אינה אלא בשם מ"ב שהוא כ"ם והמבין יבין ולכן נקרא ארנ"י תרע"א ישיר לכנס לפני ולפנים • והרע"א עם שם קס"ו שהוא אחדיים רשם ס"ג שמקבלת מאמא עילה לגנ"ת הספי"ר • והנה מי שפעיר בנים הנים בעולם נ"אמר עליהם הנה נחלת יהו"ה בנים שכר פרי הבטן • אשרי הגבר אשר מלא אשפתו מהם לא יבושו כי ידברו את אויבים בשע"ר אחכי"ר " לעולם אמן ואמן:

פרק ט

החיכל הראשון הוא נקרא היכל לבנת הספיר וה' ראשון לנשמת אשר היא תעלת פמפח למעלה וה"א נעשית סמלכות דמלכות דבריאה היא עד מלכות דאצי"ל וזה שאמרו כוהר פקודי יף רמ"ח ע"א ד"ק היכלא קדמאי שירותא נו מחיננותא ואתי אירתו לרוא דמהימנותא ובדיוקן דחזיה רמחיננותא לנבאי קשוט והוו המאן סנו היא אספקלריא דאירה מאירה ר"ל כי יהו היכל הראשון מלמם למען לחפלי היהין של ישראל ולעליית הנשמות למעלה אחר פטירתם וכן בחיישם בזמן שהם ישנים על מפותיהם והו שב' אין זת כי אם בית אלהי"ם וז"ת שיר השי"ם יכן תיא תבראה הראשונה לכל תשע מראירת לחסתכל בכלכות דאצילות הנקראים אספקלריא שאינה מאירת סעצמה דלית לה מרכה בלום ואעפ"כ בן אי אפשר לנביא לראות ולהשיג בי אם בתסך התבראה הזה שהוא הלבוש הזה עד שיתוקאל עמד תדך מלא פחר ואימה ולא יכול לקיים בירת שב' ואראה מראה אלהים ואפול על פני ולא היה יכול לעמוד תוך מכשה רבינו ע"ה שב' בפראה אלי אתורין ונאמר ושפי ירו"ר לא נורעתי לחם כי תבוחות של שם חי"ה חיי מאירים דרך תבראה בידיעה שלימה ובראיה בלי פרגוד והיה נגלל פלפניו התפיח יבין ואומרו ובגן דהאי אילנא נו' מהימנותא בי חי"ם נקרא אמת ומלכות נקראת אפוך"ה דכתיב ' הרשים ' לי"קרים ' רכח אפוהנתיך ר"ה ה"ל • כתיב תהלת רבר"ם בחושך והמא מגו דרגין • ובגין דהחושך המא מנו דרגא דא דשיריותא רבל דרגין למלקא לילילא • יסופא רכל דרגין לנתתא לתתא ובגין דהחושך המא מגו שיריותא דא מופא דכל דרגין אצטריך בגין דישרא"ל אחדוהו

אחרהו ואתם שבו מתכן לתתא לגבי תהוא אתר דאקרי אשרי
אתים בגין דשכן ולא אתרכבו בהאי אשת חיל וחמא חמן כל
איגון היכלין דאינון בסטרא דסמאל ראית היכלין דסמאכו
דכלהו מסאבין לכאן ראתרכב בהו ועל דא כתיב קח לך אשרי
זנונים וכרשות חקב"ה עשה כל מה שעשה והוקשה לו וכי
נביאה דקשום א מצריך לרא אלא בגין דאסיר ליה לכר נש
לאעלא באינון היכלין בגין דלא יתפשיך אכתריהו בגוונא דקדוד
נה רכתיב ושת סן היך דשכר ויתגל והשית ידיל לאסתכלא
באינון היכלין דאסתאבו ואתר בקו ושנקו דא רסהיכוותא בגין ל
נכר ועל דא חמא סנו היכלא דא שירותא דכל דרגין זכגנד
היכל לבנת הסטיר שם היכל הסמא אשר שמו היכל שפרי היין
הגוכר כפ"קודי והוא הנקרא היכל נוסר בת רכלים והיא אשרי
זנונים אשר לקח השית על פ"ה לרסת שהעם נדבקו בהיכל חסם
הוה וכאלו היכלות נכנס בת לראותם וכסעם שפעה בהם רכתיב
ויפח סן היין וישכר ויתגל היינו שנרבק בהם עם טמאו אותו וגלו
את ערותו וכל זה נרם ביעוד שביעל ביום אבל באברחם נא ויעל
אברם מסצרים אברחם ירד אברהם עלה ונשאר בצדקתו ולא
נשמא בגילולי מצרים ויכיעקב נא וישת לו עדרים לברו ולא שחם
על צאלקן בי הוא היה מסרר הקדושה לברה והסוכאה לברה
כנ"כוחה וכולם עמו כסרכבה ולא סעו את עצמם בהיכלות
האלה ודע כי בהיכל זה יש בה סור ה"אחרונה של שם הויה
וסצל הגר"ר וסוגר דגל הא"א והיא הפתח שאינו נפ"ח אא לסי
שזכה לבעלי חשובה כיהוא נקרא שערי רסעה וכפתח
הוה מכפנים יש שני מלאכים האחר שסופתחתן והשני שסו סטרין
והסמפונה עליהם הוא מלאך הסאחר הנזכר בפ"קודי כהיכל זה
וכשהנשמה יוצאת סן העי"ז ועולה לסעל"לבנס בנ"ע בתוך היכל
לבנת הספיר הזה בא מלאך ל"ל הסלאך שהוא סן הכעהרין וסעין
אם היא ראויה רוכו לפתח"ן שפתח הפתח ואוסר פתהו שערים
ויבוא נר צריק שוסר אסונים וסרוצין לפתוח פאיזה פרוינה הוא
אם מסארי דרעין או מסארי דקיסה או מסכארי דצואר או מסארי
דידין או מסארי דרגלין שכל אלהם אינהו הסרכבה כמו שנפרש
בסיעתא דעלמין יסיע ודע בשהנשמה היא ראויה ופותח לה
פתחון הגן לתכף מוסר אותה לרחמי"ל הסלאך כדי להעלותה דרך
כבוץ הר ציון שהוא גן עדן שלסעלה ודע כי כתוך ההיכל זה יש
פרוכ"ת אחר שהוא כמו דקיע והוא הנקרא פרגו"ד והסרגוד
הוה היו מהנבאים הנביאים בחלום חוץ סן קר"עה שהיו לפנים
סן הסרגוד וכפרוד הזה יש מלאך אחר בסמונה ורחמי"אל שמו
וסהיכל זה להיכל עצם השמים שהוא לסעלה סבינו רהיינו יסוד
דבריאה יש הבסור חלול אשר הוא השער הפונה קדם הסנור שאינו
נפתח אלא בחדשים ובשבת ונם בעליית השבת בשהיא עולה
למעלה סן הע"הו שכרוך אותה קדם סהרי"ל וסצאת סהורה וסצו
לפתוחן ופותה לה ותכף פוסר אותה לרחמי"אל והסלאך הזה
כיון שרואה שהיא סהורה ונקיה תכף פותחה לה אי"ו עסור
החלול ושם הוא צרק"אל הסלאך הסלביש אותה חלוקה ורכנן
סהטורה והסצוה שעשה כעה"ז וכאותו החלון נראין
לסעלה ודע כי עסוד החלול הזה הוא שם ידך
ואדני משולכות אשה אל אותה אות אותה סכל שם ויש
כו נם כן שמות סנ"נוגים רחיינו לכן והוא שם אה"י ורוק והוא שם
יה"ו ונוגן אחד נשמה לאורם והוא שם אל"ח ועוכרים הנשמות
בחלול זה כרי שלא יראו אותן הקליפות וישלטו בהן ובתוך
העסוד הזה יש סלאך אחר סמונה תחרי"אל שמו ולוקח אותה
הנשמה לסעלה בהיכל עסם השמים שהוא יסוד דבריאה צל סיסוד
דאצילות ושם סושיבין אותה בסקום הראוי לה ואם ח"ו מצא
אותה שלא כהוגן תכף ומיד סוסר אותה להסתבלים שהם בהיכל
הקליפות הנקר"היכל שברי היין ח"ו והם עשה כה דין וסשפט עד
עת כוא יוף פקורתו ואם הנשמה היא כיוצאת סהריאל הסלאך
מכנים אותה לפני ע"א סנהדרין ומסטרון הוא אכ"ר והם מעיינים
ברינה אם תצא זאת בדינה סיסרון אותה לרחמיאל והרחמי"ל
סעין כרינה ופותח לה שני פתחים אחר דרך גן עדן וא' לגיהנם
ושם היא רואה אותו האור הגדול והעצום גדול שיש להצדיקים
והאור שככל חוסה הצדיק היא נבדית סאותו האור וכתכשית
סמעשיו הרעים והוא לה לכפרת עונות וכאותה הפתח של צר
השכאל היא רואה הגיהנם ואיך חרשיעים נדונים שם וסתחרח
ונם זה הפחר מכפר עונותיה ואם כעל חחשוכהה כבה על
עונותיו אא סתחים לו שיעי"ר רסק"ח שהוא חריות שיש בן נן של ת"
לקו שאינו כחובר שנעשת בן חצל ואותו השיעור נקרא שיעור
רסעה וכשבנם בזה חשתער אז רחמיאל לוקח אותה ופותח לה
סכון הר ציון שהוא חעסור החלול הזה ואז ורחיאל לוקח אותה
ומנחם אותה ופותח לה חלק א' חורח לה כסו שכתוב צדקתך ורסנא
כבנסיה ופורוחו כשחעל"הנשמה הזאת לחיכל עצם השמים שם
יש שני פתחים אחת שהיא סרפא את הנשמה כחצער שעבר עליה
בין בחייה בין כסותה וכרפא סכאובים והפתח השני שם פושך
עליה רוחא דחיי סאילנא דחיי נותן בה כח כרי שיכול לכלול
התענוג הגדול להגות סדיו השבינה בי הבעל הרצון ברא רבר
הסשתו"ל הנבראי"וחקב"ע הואר כרי שיכולי לקבל רב סוכו בנ"ע
ראם לא כן חיו ח"ו כתכבלים סריב האור ונם יצתצה חנרנח"י כל
לך שנם הם יהיו שוים לתתבר ולחתענג כמה רב סוכך אשר
צפנת לירואיך וכן להפך בעניש חרשעים כרא עונשים רקיס
וגרולי בקרך שלא יתבטל הנם החוטא והוא שאחז"ל בסו שהקב"ה
נותן בה בצריק לקבל הנם החוטא ונותן בה ברשע לקבל פורעניותן
ואור זה שנותן בה לצריק לעסור בהיכל הסלך ובצאצת
את נשסתוגא בפסוק ועצסותיך יחל"ץ בסו שנ' וחלץ את הכית
ועפר אחר יקח ושם את הכית ר"ל שיחליץ אותם סתגשסיו והיה
שוה אל הסובה והקדושה אשר הוא סובן לקבל שנאסר ושבתי
באחצות נפשך וצצותיך יחליץ ודיית כגן רוח וכמוצא סים אשר
לא יכזבו סימיו ל' לעולם אסן ואסן:

פרק יא

היכל זה הוא יעסר לקבל אור ויצטרות סן הסעלות של
היכל אלהי ישראל"ובפרט כשהוא עולה למעלה
כעליית שכח וכרחסה לו נכללים היכלות הנקיבה בהיכלות הזכר
אשה אל אחותה אזנכלל נ"כ היכל לבנת הספיר בהיכל אלהי
ישרא"והם חשכינ הנעוץ"ו הראוי"לחת לה מבית חסלך פ' השכינה
ראצילות כשהיא עולה ל' הסלך ז"א אז נם חשכינ נערות הלבים
עסה למעלה הנה לפי שנעשו כמלבו"שבכל כפירות הזכר נקראו
כולם נקיבות ונם לפי שעולבות פ"ע נעשו כסלבות ראצילו"והם
שאומר הוס"קודי ז"ק רף רס"ה ח"ל היכלא רא שירותא רכלא
למלקא בדרגין ההוא היכלא רקיסא בנהירו לאתעשרא בדרגוי
ראינון דרגין דבחיב ויראו אה אלהי ישרא"הוא היכל אלהי ישרא"
שאסרנו והנה בהיכל לבנת הספיר יש בו המלאך סהרי"ל ונקרא
בן לפי שנסתחר נשסתיקן של נרים הכת הראשונה הם נשמות
הנרים אשר עובו פכלם ורבקו בתורת י' ונפשם היתה מסתערא
אחרא ובכתח לדבק בקדוש"לכבת זקות אבי הנר ע"י סעשה שבא
לירו בגון שחציל נפש יהודי ונתנו לו שכרו שנורסנה לבנו נפש
שיש בה צד קדושה שהיא סהקליפה תעליונה הקדוסה אל הקודש
והניצוץ קדוש"ה מביאו להקדושה להחנייר רקני נפש תחת נפש"
הבת הב"הם נפשות חעשוקים בקליפת נוגה הנקראה שקלא כר
שלפא אדם בארם לרע לו כיסי יחזל שגא"עליהם ראיתי רסערת
העשוקים ואין להם סנחם כאשר נבאר ותגיירו הכת השלישית
היא שאם האיש הישראלי תרבק נפשו לאחוב בת ל' נכר והיא נם
היא לבה נם בו חישראלי הזה בהזדווגו עם אשתו אין יחשב על
משכבו ויהרהר בהגויה הזאת והיא לבה עליו בהזדווגה עם בעלה
הגוי בעילת רסמאבא יש בת בסחשבתם זה להחליף הנשמו"הואיל
ולב האיש הישראלי עליה לחוריר הנשמה שיש בה צד קדושה
ומתעברת מנשמתו זו ובהן הגלגל סחנייר ותגייר ואיש אשר נלבר
בשתת זו חסר היצה"רויתיה כופר בלתי ישרא"רחמנא ליצלן ספני
שא"א להפך סומאה לטהרה אם לא יהיה בה ניצוץ קדושה ונ"ן
נא"התקדשת"ויהיתם קדושים כי קדוש אני ואחז"ל בכאן שעירך
אדם לקדש ולטהר עצמו בשיעת חשפיש המטה ולשמש בזמן
שהשור נוסר על הרע שהוא סור ונת"נ ח"ת מע"ש לע"ש סהכוונה
השייכות לזה שלמר ישיעיהו חנביא ע"ח ליחידי סגולה שתיו בדורו
והו שאסר הילדים אשר תנן"י צנאות אותי ובאר חעניך הזה
בסקומו בעיבת עתיק יומיא ונאת היא חשובה סהעבד סוב ברע
וחשוב המוצ'שבכת ודע לבסלה יכוין בכרכר"ה סקבין נרה"י עסו
ישרא"הם הנרחים בסבת

שער עולם הבריאה

חיות ילכו האופנים וברגשא הרקיע מעל הארץ ינשאו האופנים · ורחמי"ל ומנוי"ה יתנאים ממטון הנברת אשרה אל אחותה כנרובים לא יסכו בלכתם איש אל עבר פניו ילכו · וכנדלמן יצא ממטון ואראל הרקיע אשר על ראש החרובים כאבן ספיר כמראה דמות נראה על יחם · יתנה יש בהיכל לחי ישראל שהרי אל כמוד שם והוא קבוע ואינו זז משם · אכל בהיכל לבנת הספיר הוא בסוד מלאך יעשה שלוחותו · ושהריאל זה נמצא ב"כ מלאכי יצירה אשר יכבורו לפנינו כיע"ה ואחת שהריאל זה יש שבעים מלאכים שכל א' וא' מהם הוא ראש לע' · ותחת יחצפי"ר ישי"כ מלאכים שכל אחר וא' ממונה על י"כ מלאכים · ותחת שהריאל ויתצפי"ר יש ב' מלאכים הממונים בשבעה מרורין הנקראים מנוגיה ורחמיאל ונקראים כרובים ואינן נקראים סמכין ואינן אופי יצירי ורחמי שמות של מנרלפ"ן כי ששים ורבוא שמות יש לו כשהתעלה · ורחמיאל ומנוגיה עולים בסנין לילת הם פוכים להנן ממנה · ועל ראש מנוגיה ורחמיאל יש רקיע הנקרא כו"ק והוא הרקיע שעל ראשי הכרובים שבספר יחזקאל · וכנון זה יהא משמ"ע בחילף א"כ ראש כש ר"חיינו ושלין ותעלף מתחלפי כבי"ה ניו"ן דבנון והקוף רבוע מתחלפת ביו"ד ר"א כ"ף ראי"ן ויו"ד היא סם מה באה כש והיא סם רשמע · והברקיע זה דבוק יש מלאך א' הנקרא סהריאל והוא כעיר על הפעלות הם של ישראל אם היא זכה והוא ביד ימיני של מנרלפ"ן · והוא נ"כ משמוחיו ויהא ממטון ופניהם פרידות מלמעלה לאיש שתים תוכרות איש ושתים מכסות עליות דלנה · ובשכורך התפילות אם אינן כשרות נשארות כמקום מסולי המוקדשין שהוא מקום סיהר שברקיע זה של בזק· ורחמיאל ומנוגיה האסורים כלאכתם לברוק הנשמות אם רחם ראויות לעבור לעלות למעלה הם הנקראים מאוגים הנזכר בס' פקודי בהיכלא קדמאה של ז' היכלות רמלכות ה"ל ואלך אקרון מאוג"ם על דא כתיב כמאוגים לעלות ולא אינן דבתיב בדוד מאוגי בדק כרקאסרן כל אינון דשקלין דא מן דא ולא שקיל דא יתיר מן דא בלקח ואתחברון כהדא פירוש אלו המלאכים דהם ממונים להעלות הנשמות שהיו שוקלין מעשיהם כמאוגים דהם בהיכלות של מלכות אכל בהיכל אלהי ישראל שם ממתים לימוג הנשמות זכר ונקיבה כשיורדים לעולם הזה והם נקראים שם מאוגי צדק · ולא אותם שהם בהיכלות התחתונים אינם ממונים רק על אותם שהיו כעולם הזה ועולים למעלה שוקלים שם מעשיהם כמאוגים הנזכרים ואלו התחתונים נקראים כית דין שלמטה אין אכסן רחם אל שהוא מימי ממה כלפי חסר ומעביר תעוגת · אך מנוגי"ה אשר הוא משמאל מרקיע קע סביבו ומעלה הנשמות עד מקום טהרי"ל ושבעים מלאכים אשר תחתיו הנזכרים כוהר שיר השירים על פסוק כי פוכים דודיך מי"ן ג' שבעים הם השבעים אותר סטרדרין הדיינים המעינים ומשגיחים על מעשה בני אדם ומחשבותיהם ואשרי לפי המקניב על מדותיו שוכה אל דין המלך עצמו והנקרא ורב הסר ממה כלפי הסר כי מכלין דסלכא עילאה נפל לנכות· תדיר והוא בלוצר רחמנותא ובידיה לשנקא· לחוננן מחאין הדא הוא דכתיב כי יסמך הלילחה ולא עם אותר כי אותו עושה לפנים משורת הדין אכל השבעים וא' מלאכים הם דיינים ונאמר באב כית דין שלהם הנה אנכי שולח מלאך לפניך אל הסר בו כי הוא לא ישא למשעיכם אעפ"י ששמי בקרבו ולכן נאמר כי פוכים דודיך רחמנותיה דקודשא בריך הוא מי"ן יהיו משבעים אותר סטרדרין הנזכרים אשר ממנים שכינים ואותר עם האב בית דין והשר הראשון לשבעים שתחת סהריאל נקרא סטמאריה והוא האב בית דין וגם הוא יש לו עסק בנשמות ואם הנשמה היא שתורה ויצאה וכאית סביבית דין הנזכר הזה אשרי חלקה ומזכה סיר לרהשריאל הוא סומר אותה לסהריאל והוא שולח אותה למקום תראי לה · ואם לאו לפתח תשאת חטאת רובצת נגוסל אותה סיר סנניה הממונה לילדו והוא סומר אותה ליד הנדיבי פתיחין שבגיהנם · ומי שבבא את יצרו ונמצא צדיק לא די שזוכה לעלות למעלה אלא גם בעלותו לוקח בית חזקה אחרים הנשמות שהם עשוקות כיד הקליפה או כיד רוסה שיש נרשם זכות תורה ומעשים טובים והוא בעלה אותן כפי מעלת השלמת ורמז לזה י' מסית ומחזיה סורר שאול ויעל · נרע כי הנדין בכנית דין של שבעים ואחר זה אף כי יצא החיב שכל מקום ואחר שקבל עונשו ועלת למעלה הנה מאחר שהיה בידו לעלות שר מקום זה וראי זכויות רבות נמצאו כו כי יש נשמות חיבות שלא יעלו לבית דין זה לידון ולא יכנסו לפנים והרוח תקדש אומרת מה לכם רסום תעיר כי תמאסם כסרום הנדיבות וחכף אחרי ראתם מן הגוף רוסה אותו בהן ומורידים לגיהנם וחזסנא לצלן ועליהם נאמר כן יורד שאול לא יעלת תם ושלום · ואחרי שבית דין של שבעים ואחר זה רנו את הנשמה על המעשים שלה אם נמצאת שחיבת וכשירה כמעשיה תחר שהריאל ומכבר אפילו אם תם ושלום נמצאת בהדהודי עכירת כי הבית דין של שבעים ואחר לא הכינו אם המאת בתחשבה כי אין לתם עסק כזה והוא לברוז דן אותה על זה · ואם זכותה היא ונקיה בהדהודי התחשבה הוא פותח לה שער בנ"ע בתחתון העשר בת"א דעיני תלית דעיינן פותחה כמו שעיירתי כשם חיות דעיינן כי סהריאל זה מלבר הוחו ראש לשבעים ואחר הוא שוער השומר פרשת זו ככה שם של ביט שבמצחו ויש בידו שרבים של אש וגם יש לו משרתים · "וכלם שרביהי אש כידם ומעם שרבים ומידשו אשר כל אחד ואחד מהם הוא שר בשם שיש לו שם כי"ם במצחו שעולה אך ושם זה יוצ' מסלה שם"ן כאת אש והוא פוב לשמירת הדרך ולנצא כפסוק כי ביו תשק ואפלטחו · ושהריאל זה עם משרתיו נקראים מארי דעיינן לפי שבעיינים כנשמה אחרי שרגו אותם הבית דין של שבעים ואחר יש להם שם אחד דעיינן שהם כ"ר עינולם · ושלשת חנין על כל עינול ועינול · ותתנין הללו פתוחים כין כרעת דת' לנגה ונפתחים לכעלי השובה השבים כלי רסיעה · אסנם חשבים כרסיעה עולה כלי מעיך דרך תל"א והפתח פתוחה לפניו זהו נרמז בסלה רסיעה כי יש בה ד' סצר זה ה' מצר אחר · וס"ת הוא כי תרסיעה סמירים הרל"ת כן תת"א ופותח השערי רסיעה · והנה ס"ת הוא באסצע לרמה לשם ס"ה ושם ס"ת המאירים כשיער הזה המלאך הממונה על תרסיות הוא רהשריאל באמור למעלה וכן הצדיקים תמורידים רסיעה על איזה צדה פותחים להם כרעיה דת' ותקרוא שערי רסיעה זהו שאמרו חכמינו ז"ל שערי רסיעה לא ננעלו ותחת בית דין של סהריאל יש שני שוערים שם הא' נקרא פלג והשני אצבונה ושני שמות אלו יתנאים ממקום דסון ומן דיהי תחת אלהים על הערים אשר סכיבותיהם ולא דרסו אחרי בני יעקב כיושר · ומפסוק ואת האנשים אשר פתח הבית תכו כסנירים מקפן ועד גדול ולאו למצוא הפתח ישר והשוך ואומר שני פסוקים אלו דהיינו פסוק דסעו ישר ופסוק ואת האנשים אשר והשוך אחר עשר פעמים מוכחת לו שיעצל מכל דע כי הוא מגן למעלה ולמטה · ובאומרו הפסוקים תללו יכון כשם אלך שתולת אנלא והוא אחר מ"כ שבעים ושתים שמות תיובאו מפסוקי דיסע ויכא ויש וגם יאמר אחר עשר פעמים פסוק כי ביו תשק ואפלטחו ויכון כשם ביט · וש לידעת כי סהריאל הנזכר הוא נמצא כשלשה תיכלות כי הוא למעלה בהיכל אלהי ישראל · אלא כי אינו כסוד מלאך רק כסוד שם · וכל סוד שם הוא חקוק בהיכל זה ואינו זז משם · וכשהוא כסוד מלאך הוא שהולך לעשות שלוחותו ואינו קבוע ומצוי שם בקביעות והוא בהיכל לבנת הספיר כסוד מלאך · והוא גם כן בתיכל שבעולם היצירה וכבר אמרנו כי כבהיכלות היותו בהיכל לבנת הספיר הוא מסותם העולמים שם סוד העולם · אסנם בבחינת היותו בהיכל אלהי ישראל הוא מסותר על הנשמות היורדות בזה העולם · וראיה לזה מה שאמר עלי להגה בהסללה על ורע אנשים שאמר לה לכי ואלהי ישראל יתן את שאילתך הינו שסהריאל הנזכר שהוא בסוך בהיכל אלהי ישראל · יתן ארת שאלתרי רהינו ששלח ליד נשמת אחרת קדושרת שיהיה לה לבן בזה העולם · עוד יש שם בהיכל אלהי ישראל המסותר על הנשמות הראויות לבנס בתוך צדיק היורד בזה העולם והוא רמקוא סטמאריה היוצא מפסוק ורח והוא

שער עולם הבריאה

שהוא מכוון תר"ין יוצא פערקס"ף שסקבל האורח שפע תהנין פיערן
בזה היכל קודש קדשים העליון כי שם עבר ראשונה שפע ההנין
האחר להשקות את הגן תוא היכל לבנת הספיר שנקרא גן ערן
תתחון ופי'תרבר שנה לבנת הספיר פתחוני. משפע תהנין בגדבר
לפעלה וזה גם כן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לר' ראשים
ע"ר שאסרנו לפעל"כ בשאר בא תרצון פלפנין יתברך שתשכו
הללו יצאו לאויר העולם ופן תזה באות הנשמות זוגות זוגות
ומשם יפרדו והיו לר' ראשים נפותות בר'חוחות השפי' וכראסתן.
תא"ל כי שם פספוריה הוא בפוד וכר ושם אדיר"ת וסניגי' האפוד'
הם בפוד נקבה ומזדוגים יחר ברחבו של היכל אלקי ישרא' ונקר'
אותו פקום שמזדוגים ויחוכנת. ולכן רחצת כתי"כ חסר להדריך
שאינו אלא רחב אחר שהוא
בהיכל אלקי ישראל וכרוב
השכחה כשמזדוגים יחר נולד
פהם אור גדול שהתפשט פר
היכל לבנת הספיר ואור זה תוא
בפוד יפוד כי כל דבר התפשט
תוא בפוד יפוד תברטו בפשיבו
רת"ו. ונקרא תאור חוה בפן
והוא הבאר אשר תפרו עברי
יחקיובנק זה עצמו שאפר
תפלות הצדיקים התפללים
בחצי הלילה והעוסקים בתורת
בפלגות לילא בר אתער רוח
צפון. והבאר שהוא בפוד
תאורות הללו נקרא תחוכנת על
שם פקום האור שנולד שפם
רחוכות באפור. והבאר הוא
יפוד כי הפוך באר ויפצ אבר.
יפלת יפוד עם תאושי' ותכולל
עולה פילה. והבאר הזה
לפעפים פתקשה ושינו פאיר.
ולפעפים פתפשם ופאיר תרב.
ופתפ שם שר עולם תעשי. ובזה
זה יש לו ב'שפות א'פימין והוא
פינ"ש ואחר פשפאל והוא
פנג"ן. ויוצאי'פפזפור בקראי
ענני אלקים צרקי. וב'פפורי
אלו הם פכלל שפות פנד"ו.
הם ז'פשרתים ראפי פני הפלך
פי'ארנש"ן ופגיל ושפיאל.

ופני הפלך הוא ויצד דבריאה
שכל עולם הבריאה הוא בפוד תיצר ופני'הוא שם תוי"ת עקרי כלי
שום פלוי ע"ב ופלאכת השפות תללו לקבל תתפלות של צבור
ופנ"ש שבצר ימין פקבל התפלות הצדיקים. ופנינץ שבצר שפאל
פקבל כל התפלות של צדיקים הן של בל אדם הן של בהרים
הן של נקבו"ו ושפורים כל התפלות בדקיע שהוא בפוד יפוד שלהם
תדקיע הזה תוא בהיכל אלקי ישראל. ותוא יפוד שלהם לפי
שכל פלאך כלול פ'ושפ עפורות התפלות צר שהתפללו בל
ישראל ואז בא פנרלפון לקשר בתרים לקוני פתפלות בל ישראל
ואז פנ"ש ופנינ"ץ פעלי'תפלות התצור עפו בי' דם פשפורי
פנרלפון עצמו יפורי לפשפיתהו
וזה בשאין להם לוזי של ל' אלקי
ישראל. אבל כשיקראים
בלזר אלקי ישראל בפו פנ"ש
אלקי ישראל אז אינם פשפורי
פנרלפון רק הם בפוד שרים
גדולי וסנדלפון בעבודו לחוליך
התפלות לפעלה ליוקא תפלות
היחיד התתוקים אשר ביר
פתריאל ופוליכה עם תפלות

(פ'הדבר יפוד דפלכות דהיינו
אפצעיות היכל אלקי ישראל
פאלילו של היכל זה קאי התוכנת
שיפוד הנקב'תוא רת"ב לאפוקי
יפוד של זבר שהוא קצר ונקרא
באר של יצחק לפי שכל עולם
הבריאה הוא בפוד יצחק לפי
שאפא פקנא בבריאה שהוא
פוד הת'בוררות בעצפם הוא
יצחק. וק"ב על יפוד של לבנת
הספיר רבו ע"ה הקליפות שיש
פם אחיזה פהם אל הקליפות
שהוא פתפשם בראש עולם
היצירת ולכך קרא פם היפור
הזה פשב"ח אאבם ליפוד נרא
דאלקי ישרא' שהוא יותר פיעל'
שהוא בעולם הבריאה פפש
שאין פם אחיזה בקליפות שהם
עוסרים פנר הרחק בכפתחי
קשת קרא שכח רחוכות. ויעבדי
יצחק הן הם בורות הנבורות
בעצפם שהן הם הקראים בנות
דאלקי ישרא' אחרי שבנו התיבל
הזה וימא לזה בנוראו בוויות
פחופבו'תבני'היכל והיו נקראי'
עברים בשהיו הפרים הבאר
הזה חיינו שהיו פבים האותיות
אלו באלו והיה פתנתץ פחוכם
אותיות שבנו היכל זה ע"כ)

ופני'הפלך הוא ויצד דבריאה
שכל עולם הבריאה הוא בפוד תיצר ופני'הוא שם תוי"ת עקרי כלי
שום פלוי ע"ב ופלאכת השפות תללו לקבל תתפלות של צבור
ופנ"ש שבצר ימין פקבל התפלות הצדיקים. ופנינץ שבצר שפאל
פקבל כל התפלות של צדיקים הן של בל אדם הן של בהרים
הן של נקבו"ו ושפורים כל התפלות בדקיע שהוא בפוד יפוד שלהם
תדקיע הזה תוא בהיכל אלקי ישראל. ותוא יפוד שלהם לפי
שכל פלאך כלול פ'ושפ עפורות התפלות צר שהתפללו בל
ישראל ואז בא פנרלפון לקשר בתרים לקוני פתפלות בל ישראל
ואז פנ"ש ופנינ"ץ פעלי'תפלות התצור עפו בי' דם פשפורי
פנרלפון עצמו יפורי לפשפיתהו
וזה בשאין להם לוזי של ל' אלקי
ישראל. אבל כשיקראים
בלזר אלקי ישראל בפו פנ"ש
אלקי ישראל אז אינם פשפורי
פנרלפון רק הם בפוד שרים
גדולי וסנדלפון בעבודו לחוליך
התפלות לפעלה ליוקא תפלות
היחיד התתוקים אשר ביר
פתריאל ופוליכה עם תפלות

הציבור וקושרה לקונו ותפלה
כתוקנת נקרא כשנתבונן בכל
הברכות בלן. ותא"ל בי אפילו
שלא יתבון היחיד בכל הברכו'
בבת אחת רק אם תיום יכון
בכרכה א' או ב'וכמו כן לפחר
בברכה א' או ב'אחרות ברכת
פצערפות וכשאנא שבתבון
בכל התפלה או פחר"ל פהברה
פלפנין לחוליכה לפעל"ל אבל
ב'ו שלא נתכון בבולי'פחר"ל
פעבבת אצלו ער"כ ואם לא
נתקנה ער היום תהו' או פהר"ל
פשליכה לפקו'פסולי'הפוקרשי'
שהוא לחוץ לרקיע שקבוע' בו
כובבים ומזלות ואשת צונים
היא לילות חייבת שיעסרו
ברקיע זה לוקחת תפלת זוונם
הפורים בתוזה שלא בהלכה
ועושה פהם רקיע' אחרים של
שוא. ועלה היא ואילותי'
ובשפעת על אותו פלו' בנוכר
בפ"ה בפ בראשית. ואא"ל כי
יש"ב פרירנר"ב בתפלות בפנין
ב"ב אבני שהם ו' נגרם פפש
בפ' שיתבאר לפנינו בע"ת
והוזה הוא בנוכר הי'פלו'פ'ושני
ישרא' הבבוני בהלב'המעורבת
עם פספני הקפורת. והבוק הזה יפור שלו שנעשה בעין רקיע
בפאמר היא בפור חית ונקרא
התית אשר תתת אלקי ישראל
שאפר יחזקאל יפור חיה הוא
בילות הציר שהוא פעם נשפי
יותר פבריאה. וכשיורד פציר'
לעישיה. תוא בפור אופן
שהוא יותר נשפי. ותתת התית
הואת יש ר'שורות של אופנים
שהחית הזאת שורה עליהם הם
פרכבה לחיה זו. ובל שורה
הוא נ'אופנ'פשולבי' זה בתוך
זה בפ"ש באשר יהיו האופן
בתוך האופן. באופן שיש כאן
בר'שורות אלו של אופנ'יש"ב
אופנ'פבל שורה אחר פן'
לפורה וכן לפעיר. וכן לבל ר'
רוחות וסי"ב אופנים הללו
פצנצנצים ב"ב שפות עיקרים
וניו'פתפשם ער תתת ב"ב פולו'
שביעול'הגלגלים וכפשורה שהיא נ'אופנים של צד דרים כתפשם
וכתנוצץ ע"ב שפות פבל אחר פהם שהם ר'ו וכפשורה שהיא נ'
אופנים של צר צפון פתפשם וכתנוצץ פ"ב שפות פבל אחר וא'
פהם שהם קפ'וכפנין שם אריו'ת בשיר פריובץ אחר א"ר ארנ'
ארי'. וכפשורה שהיא נ'אופנים של צר פזרח כתפשם וכתנוצץ
ב"ב שפות פבל א' פהם שהם פ'ו בפנין שם אריות עם הבולי'.
וכפשורה שהיא נ'אופנים של צד פערב כתפשם וכתנוצץ פ'ו
שפות פבל אחר פהם שהם בפנין תר"ן וכפנין ב"פ ת'הוא אלקים
בניפטריא תר"ן בשופן שבל שפות תכתפשתי וכתנוצצ'פהאופני'
תללו הם ר"ו קפ"ו פ'ו תר"ן נימטריא תרפ"ו בפנין שהא אלפין
שבל אלף עולה ק"א ופ'פעים אלף עולה תרפ"ו וכן יש בפפוק
בראשית ראלפי"ן דפר לו'אלפי"ן שכתם נתהיה העולם באשר
יתבאר. וכלבר תשכחת הללו עד יפאים פהאופני שע"ת פלאכי'
פפש

מזדוגים ופורים שפע פאויר
ופפלאים ריפא דיציר פן הפל
רהיינו פפלא דבריולהא פפלא
ריפא דיציר אנפין תעיד להקל
תפחין רחיפא צוקבית ופפטרת
לכל העולפות. וריפו של פנרלפון
הוא יפור חי עלפין כנוכ'בפ"ת
כפי'על ריפא דיפור חי עלפין
והשיעה שפנרלפון קשר
כתרים היא כי פשיעלה עפוד
השחר ער שעת תצי אחריו
פפתין לצבור אם יתפללו בתוך
הזפן תזה שיקרבם לפניו ויבוך
ואם לא יתפללו בתוך הזפן תזה
צופין אותה ער תפילת פנחה
ויצרכי' של אותו היפם ובאו פור
הרין אם שכח להתפלל תפלת
שחריה אז פתפלל פנחה שתי'
ובפקריב'בי'של אחריו ולפעלה'
בשהצבור בול' או ריבם פבונו'
בתפלת פנחה בראשי בקריבים
לפניו יח'ב בשעה שאפרה
ותפילת יחיד בשהיא פוכה אלא
שאינה נאפרת עם הצבור צופנ'
פהריע עם תפלות צבור שאינה
נאפרים בזפנם ופקריבים בנו'
ביפם של אחריו:

בפנין אבני שוהם וכנגרם פפש
ופיישו הוא בנגר ב"ב שפורת
של שבפים שנתקבו עליהם
בפור האפור וכנגר ב"ב צייתי'
היה אשר הם תריפר בני
רעלפא ראתי שעבר בהם
רשב"י ע"ת ולא עבר בהם ארם
בר אבתתא ויש בעין התיים
הוא הויה ב"ב שערים והוא תבור
של העיר שראת יתוקאל שער
ראובן אחר ונו'תוא בתי שבל
הנשפות עולים אל פתחו אשר
שם יעפר ראש שבטו בנין
ראובן וכו'ולכן יש נם כן ב"ב
פתנים של תפילות שפינים בה
פזה ואין לארם לכנוע שפם א'
בהם או לבטלו.

שער עולם

שמש כמנין חשמ"ל היינו מהנ' מזרחיי' ל"ו מכל א' מהם שהם ק"ת • ומהנ' צפוני' ל"א מכ"א מהם שהם צ"ג ומהנ' מערביי' לשון נכ"א מהם שהם צ' • ומהנ' דרומיים כ"ם מכ"א מהם שהם ס"ו ס"ה כמנין חשמ"ל • וכשכנר"ל עולה כל שע"ת מלאכים ושמות אלו נכללים בו וחשמונאי חללו נזכרו בספר הברית מנוח' • ושם א' יו"ד מאמרה בנקוד ישראל אל תיראני שאני שהרחמרת • וכן בפסוק ויכן ה' אלקים את הצלע כר היא בנקודת יו"ד • ויבואת אל האדם כר היא בסוד פרצוף ורפאים לשון רבים רומז ובולל גם כן סנד"ל שבעולם העשיי' כי כשעולים שניהם לפעלה יחשבו אף הם כענקים שהם מהר"אל • ומלאכים אחרים שאמרנו שבעולם הבריאה • ומשם אנק"ח מה זה נמשכים כ"כ אותיות התורה בצורתם ולתתא כי למעלה בכלי"ע הם בצורה אחרת והם כ"כ אלפ"א ביתות וצורתה סחלפת ושלמעלה משתמשים בו המלאכים וזהו סוד "בראשית" "ברא" "אלקים" את שהם כ' אלפ"ן וב' ביתין להורות לכ' צורות אלפ"א ביתות אז"א והחניות לפעלה"ז וא' נשמית לתתא • וסכ"כ אותיות אלו נמשכים כ"ח מלאכים וכל צבא מעלה בכלל כי כלם נקראים מלאכים וכ"ח מלאכים אללו הם כור נקודת התורה שהם כנגן מנקודת קמץ נעשרת נ' מלאכים קמ"ץ אל מלכ"אל צדק"אל שהם ר"ת קמץ • וספרדית פתחיה וכו' כנוכר תיקון ח"ת וכ"א מהמלאכים הללויש לו א"ת שהיא ראשית שמו חקוקה על מצחן • ונקודת החטיפין כנגן חטף קמץ חטף פתח מלוי' מלאכים במנין אותיות חטף פתח חטף קמץ שהם ו' בכל א' מהם שכ"א כלול מ' שנאמר שש בנפים שש כנפים לא' שהם ל"ו מלאכים וחטף סגול שהוא ז' אותיות בולירים ו' מלאכים כ"א כלול מ"ו שהם מ"כ מלאכים והן הם ל' מלאכים מז' שמותיו של אבנ"הן • והנקודות שיוצאים מהם מלאכים אלו הם מ' קמ"ץ חת"ף פת"ח צי"רי סגו"ל שב"א חול"ם חי"רק ונ' נקודות קבוץ נקודות שורק הוא נקרא בינינו האשבנגים כסוד נבודה אמנם שורק הוא כסוד יסוד פ' שבל יו"ד בוה מלאפו"ן בוא"ו הוא בסוד יסוד : והיה שהוא פנימיותו היינו ת"ת שלו הוא בסוד נקודת ולכן שורק הוא כסוד רחמים • ואו"ת נקודות הם אוצרים פועלים פעולתם ולפי כוונת המהמלל או המניע בא פתחון שהוא שופר פתח היכל המלך בעולם היצירה כנו' בתקון י"ח ורופק על התפת ואופר פתחו שערים ויבא נוי צריק כדי שיפתחו השיערים לשוא) ומחכוין כהוגן ובפרט לאותיו' שמחכמתי' לינעות צ' אמן שבכל יום והמרבה הרי זה משובח • ומח טוב ומח נעי' שיכוין אדם בניקוד אמנים למלאכים כהנקודות המאוירים ועליו נאמר ומחשכילים יזהירו כזוהר הרקיע כלומר המשכילים ומסתכלים בניצוצות בנקודת אופנים אלו ושמורם גורם שיתנוצצו וזה בזה • ויוצאים מהתנוצצות וח מלאכים רבים ומביא האחד גדולה לנשמתו • וא"א כי אלו המלאכים של נקודות יודעים גם כן קר עולם העשיה עד האויר נשמיי' לפעמים כדי לעשות פעולתם אלא כי אחר כך מוכלים בגדר דיבור שם"ת פעמים כדי להסתר מריח נופני שנתלבשו בעש"ן וכמבילרת ו' מתחדשים • ועתה נבאר האות שסוד רוח מערבית שאמרנו שהם ס"ו כסנין שם אקים ואו"ה מא"ף למ"ד פ"א • למ"ד ס"ם רל"ת פ"א אל"ף למ"ד ס"ם רל"ת ס"ם ס"ם רל"ת ס"ם ס"ם רל"ת ס"ם רל"ת למ"ד תי"ו ה"ה ה"ת ח" • י"ר וא"ו רל"ת • וא"ו אל"ף וא"ו רל"ת למ"ד תי"ו • ס"ם ס"ם ס"ם ס"ם : שהם מילוי רמילוי • אבל הללו הראשון הוא כלבו כוח אל"ף למ"ד ח"ילוי"ד ס"ם • והמלוי הכ' הוא אל"ף למ"ד פ"א למ"ד ס"ם רל"ת . ה"ת ח"ת • י"ר וא"ו רל"ת ס"ם ס"ם • והמלוי רנ' הוא הכתוב ליעיל : וכ"א מהמלאכים היוצאיב שהתנוצצות זה יש לו אות א' מהאותיות הנ"ל בראש שמו תקוק בפנימו ופפיימים כלם נב' אותיות ב"ב הא ביצד מאות האל"ף יוצא שם אבאנ"ב אחר כך מאות הלם"ד לבל"ב"ב מאות הפ"א בכמב"ב ובן כלם ע"ו הפרד וב' אלפ"ן של אבאנ"ב הם בנגר"ב אלפ"ן בפסוק

בראשית

הבריאה

מיסתר"ן עם האותיות כי לפעמים נקרא משסרון כיוד למעליות' שיש לו שתע מיעשר ספרו' ראצילות שלמעלה מסנו היינו כשעול' בעולם הבריאה ומקבל שם מוחק • ולפעמים לגריעות כשמקבל מנקודת מלכות שנכללכות שבעשיי' שהוא בסוד יו"ד שהתחזרת אז הוא לגריעות' וע"ז ואמרו בס"ה ס' בראשי' כר היא בנקודת יו"ד אמרה בנעם ישראל אל תיראני שאני שהרחמרת • וכן בפסוק ויכן ה' אלקים את הצלע כר היא בנקודת יו"ד • ויבואת אל האדם כר היא בסוד פרצוף ורפאים לשון רבים רומז וגולל גם כן סנד"ל שבעולם העשיי' כי כשעולים שניהם לפעלה יחשבו אף הם כענקים שהם מהר"אל • ומלאכים אחרים שאמרנו שבעולם הבריאה • ומשם אנק"ח מה זה נמשכים כ"כ אותיות התורה בצורתם ולתתא כי למעלה בכלי"ע הם בצורה אחרת והם כ"כ אלפ"א ביתות וצורתה סחלפת ושלמעלה משתמשים בו המלאכים וזהו סוד "בראשית" "ברא" "אלקים" את שהם כ' אלפ"ן וב' ביתין להורות לכ' צורות אלפ"א ביתות אז"א והחניות לפעלה"ז וא' נשמית לתתא • וסכ"כ אותיות אלו נמשכים כ"ח מלאכים וכל צבא מעלה בכלל כי כלם נקראים מלאכים וכ"ח מלאכים אללו הם כור נקודת התורה שהם כנגן מנקודת קמץ נעשרת נ' מלאכים קמ"ץ אל מלכ"אל צדק"אל שהם ר"ת קמץ • וספרדית פתחיה וכו' כנוכר תיקון ח"ת וכ"א מהמלאכים הללויש לו א"ת שהיא ראשית שמו חקוקה על מצחן • ונקודת החטיפין כנגן חטף קמץ חטף פתח מלוי' מלאכים במנין אותיות חטף פתח חטף קמץ שהם ו' בכל א' מהם שכ"א כלול מ' שנאמר שש בנפים שש כנפים לא' שהם ל"ו מלאכים וחטף סגול שהוא ז' אותיות בולירים ו' מלאכים כ"א כלול מ"ו שהם מ"כ מלאכים והן הם ל' מלאכים מז' שמותיו של אבנ"הן • והנקודות שיוצאים מהם מלאכים אלו הם מ' קמ"ץ חת"ף פת"ח צי"רי סגו"ל שב"א חול"ם חי"רק ונ' נקודות קבוץ נקודות שורק הוא נקרא בינינו האשבנגים כסוד נבודה אמנם שורק הוא כסוד יסוד פ' שבל יו"ד בוה מלאפו"ן בוא"ו הוא בסוד יסוד : והיה שהוא פנימיותו היינו ת"ת שלו הוא בסוד נקודת ולכן שורק הוא כסוד רחמים • ואו"ת נקודות הם אוצרים פועלים פעולתם ולפי כוונת המהמלל או המניע בא פתחון שהוא שופר פתח היכל המלך בעולם היצירה כנו' בתקון י"ח ורופק על התפת ואופר פתחו שערים ויבא נוי צריק כדי שיפתחו השיערים לשוא) ומחכוין כהוגן ובפרט לאותיו' שמחכמתי' לינעות צ' אמן שבכל יום והמרבה הרי זה משובח • ומח טוב ומח נעי' שיכוין אדם בניקוד אמנים למלאכים כהנקודות המאוירים ועליו נאמר ומחשכילים יזהירו כזוהר הרקיע כלומר המשכילים ומסתכלים בניצוצות בנקודת אופנים אלו ושמורם גורם שיתנוצצו וזה בזה • ויוצאים מהתנוצצות וח מלאכים רבים ומביא האחד גדולה לנשמתו • וא"א כי אלו המלאכים של נקודות יודעים גם כן קר עולם העשיה עד האויר נשמיי' לפעמים כדי לעשות פעולתם אלא כי אחר כך מוכלים בגדר דיבור שם"ת פעמים כדי להסתר מריח נופני שנתלבשו בעש"ן וכמבילרת ו' מתחדשים • ועתה נבאר האות שסוד רוח מערבית שאמרנו שהם ס"ו כסנין שם אקים ואו"ה מא"ף למ"ד פ"א • למ"ד ס"ם רל"ת פ"א אל"ף למ"ד ס"ם רל"ת ס"ם ס"ם רל"ת ס"ם ס"ם רל"ת ס"ם רל"ת למ"ד תי"ו ה"ה ה"ת ח" • י"ר וא"ו רל"ת • וא"ו אל"ף וא"ו רל"ת למ"ד תי"ו • ס"ם ס"ם ס"ם ס"ם : שהם מילוי רמילוי • אבל הללו הראשון הוא כלבו כוח אל"ף למ"ד ח"ילוי"ד ס"ם • והמלוי הכ' הוא אל"ף למ"ד פ"א למ"ד ס"ם רל"ת . ה"ת ח"ת • י"ר וא"ו רל"ת ס"ם ס"ם • והמלוי רנ' הוא הכתוב ליעיל : וכ"א מהמלאכים היוצאיב שהתנוצצות זה יש לו אות א' מהאותיות הנ"ל בראש שמו תקוק בפנימו ופפיימים כלם נב' אותיות ב"ב הא ביצד מאות האל"ף יוצא שם אבאנ"ב אחר כך מאות הלם"ד לבל"ב"ב מאות הפ"א בכמב"ב ובן כלם ע"ו הפרד וב' אלפ"ן של אבאנ"ב הם בנגר"ב אלפ"ן בפסוק

בראשית

שער עולם חבריאה קעג

בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ מסמרים באטבים
הנ"ל הוא בגמי ר"ג נגלי ואלקבץ כל"ש עלי כם"פ והוראי
אשר ביארנו שמות אופנים המרכבה הנ"ל יש לדעת כי סלבר
אלו יש לכ"א מהם שם אחר שתופף עליו וסוכך אותו ואויר
בתוכו ור' שמות הללו הם אלו היינו כרוסת ורוסת יש אומרים אל
מי כשם שיש שם יה"ו בוודאי כך יש שם אחי"ה בוודאי הכתוב
באופן שאל"ף ה"י"ו הם סוד"ר רחמנה נ' משם ארנות אל"ף
רמז לבלולות כנורין וסרו"ח כעיבי קרומי"אל ויוצא בזה
האופן כשם ארנות מעלה כזה היינו אל"ף דל"ת גן"ן יו"ד יו"ד
ת"א וא"ו ה"א היינו ק' רקרוסיאל כההלאל ביו"ד עקרת
רחוקה כמור אי"ק ד' כה' עקרת ראובן"ת ו' בלו כלפי יו"ד
ראובן ס' מתחלף בירו של הנון ראובן כאלפא בירתא
רבתי ף' יו"ד היא היו"ד עקרת ראובן יבן מרחה מצחיהו
יש שם יאותניה ויוצא משם ס"ת הנ"ל היינו היו"ד יוצא באל"ף
של הא אחרת של ס"ת ומתחלט ביו"ד בסוד איק אל"ף היא אל"ף
ראשונה של אורנות"ת היא תחא תחתקראית ראשונה והוא"ד
בנ"ל: והי עקרת רחוי"ה: גן"ן עקרת ארנות"ת: עקרת
אחרונה רחליה"ו אלף כי"ו יוצא באלף ראשונה רחוא ורחוה
ומתחלפת כסוד איק ראשונה רחא רחוליה הרי לך שם זה מחיכן
יצא: והרחה עצמנית הוא שם שהוא יהודה"ו ויוצא כזה הוא מן סב'
שפת הנ"ל היינו כי א' של מלוי וא' דהוא היא יו"ד כסוד איק
ה' יחאה סר' של כלוי יוד דאורנות כסוד אחור שאחור הוא היא
ד' ר' סרל"ה של בלוי יוד דחוי"ה וא"ו פוא"ו אחרונה של מילוי
וא"ו דהוי"ה גן"ן סגן"ן אחרונה של אורנות: יו"ד יוצאת כזה האופן
ת"ו של דל"ת דאורנות מתחלפות באלף ראת כש ואהלף תחתת
להיות יו"ד סוד אי"ק ה' בסוד אחיזות אחור שהא ו' דסוד הוית
נשאר משם ס"ת ל"ף ל' ו' ולפ"ד היא למ"ד רקרוסי"אל הוא"ו
דיור דארנות כזה ס"ף: תב' באלף דאחור הוא אל דקרומי"אל
נשאר פ' ל' שהם א"ל דאחי"אל חיינו ל' כ"ל בפ"א בסוד בו"קף
וזה באלף:

פרק יב

וראוי לדעת כי השם השרשי בחיכל לצורת הספיר הנזכר
לעיל הוא שם זה הוא ארנות משולבים כסדרן בזה
יאותנית"ה ושם זה הוא התופף עליו ומאיר בו ושם זה איננו נבקר
לפי שהוא מעורר לקבל כל צורה שהבא כלומר בשביא לו אויות
שפע מנשמות הצדיקים ומעשים טהתהתהים וגם כן מנשמות
עליונים לפיכך בא להתבקר משיך לו וכן כשבאים לו נשמות
הנקבות בנזכר לעיל לפי שהשם שהוא מנוקר אינו מוכן לקבל
שום נקבר אחר אעפ"י שבא לו שפע אחר: ומפעם זה אין לו
שם שכולל לגמרי הספיר כמו שם אלהי ישראל ששמו אהתהי"אל
השם השרשי של היכל אלהי ישראל החופף עליו ומאיר בו הוא
שם הזה ארנות משולבים כסדרן כנ"ל יאהי"אל ונתי ושם החורש
הוא בגיבור יו"ד ראשונה קטן ח' צירי ו' קטן ח' חולם נקור קטן
חוא רקיע ונינוח היינו שהקו הוא רקיע ותנקודה שהתחתיו רחיא
הניצוץ והרקיע הזה הוא רקיע שהתת הכוכב הנ"ל והיוצרת
שרקיע זה הוא מקום שהכוכבים ושבעים שם אומות כל
הזיבלמת העליונים לכן נקר הרקיע הזה אבתהי"אל בשם הכולל
כל עולם הבריאה אעפ"י שהוא אינו אלא הלקן קטן מסנוי

והרקיע הזה יוצאת ניקור או ניצוץ או שהוא סוד סני"ן ארי"ר
מתעברים יהר אחור כנגד אחור ונ"ק יהר
ובהיותם כן מתעברי"ן אלו סני"נית ואריי"רית לפי
הניצוץ והוא אוירי"רין ונקוד שעתה באים אחור כזה ר'
שבדרי שהתחת הת"א הנקודת דנסו"ם ומה אחור כנגד אחור
היוצא מן עין הקורא היא שכם הוא רין ואינו מלא"ף שפע ולא
יהודי"אל והנקודה השכאלית אומות אחרונות ע"כ
תיא אהדי"אל: ומ זה נקרא אהדי"אל בסוד רין ובשהוא מקבל התסרים כתהלטת הוי"ן
כ"ת שהוא הפר הוא נקרא יהודי"אל ודע כי נקודת צירי
נקראת חירק גדול לפי שהיא כלומר שלקחו סוד אלקי עמה'
שכן שניה' יהר עם אלקי עולי'

כדמות תעיבת עם י"ב מלאכי' שרמי' חם מלאך מ' ולא שהיתין שלו נקרא אהדרי"ל ושל שבאל נקרא אחרי"אל ולכן נקר הצי"ר תירק גדול לפי שהוא נקו אחר אע"פ שיש בו ב' שבות באמצו ונקוד הקמ"ץ שתחת הוא"ו והקו שלו שהוא רקיע הוא שם יצא"ה צצי"ץ חשמל ושם זה יצאו ספלה ויצץ שבמסוק ויוצא פרח ויצ"ץ ציץ רחיונו יציץ עם שם ל"ה ואת"כ צירוף אחר סמל"ו שהוא צצ"י עם כלה שם ל"ת והצירוף הראשון הוא ימיני: והב' הוא שמאלי והנקודה שתחת הרקיע תזה נקרא שביב ולא ניצוץ והתפרש שבשניהם הוא כי ניצוץ הוא בדמות קו היוצא וכחתך ש כהאור ואינו נפרד ממנו: והשביב הוא רבר הפרד מהאור ולכן הנקודה הזאת נקרא לחשם בפני עצמה שהוא זה סביב"ה ושם זה תוך ששם יח"ו הוא ר"ת של ככה שלמה שהן אלה ס"ן סוביאל: ב' כן בהדרן: הצ' כן צבאות: א' כאלקים ונקודת שורק שכתה"א הוא שם אהובונה:

פרק יג

הצדיק אתה לדע"ב הבל לבנ"ר הכפיר
בהרחיה צ"ק קדי"ה שרה"ו
התחברות עולמות תעל"ינ"ס
זכר ונקבת כאסור שכתחברים
יחר מכח מ"ן נוקבין גם הוא
התאוה להתחבר ולדבקא רוח
ברוחא (בסור נשים שאנגות)
עם היכל עצם השבי שלמעלה
סטנה שהוא בסור יסוד רפלכו
וסור הדבקות זה אינו יחג בי
הזיווג הוא נזכר ונקבת ולהלי'
אבל זה אינו אלא התחברות
לדבקא רוח ברוח וכניצוץ
התחברות זה רהיבל לבנ"ר
הספיר עם עצם השפי שלמעל'
סטנה כתהות סהם שכ
אהדהרי"ל שהו"כחוב' כב' שבו'
משם ארנות דלבנת הכפיר
ושם מהא"ל רבעצם השפים
והוא רוח בסור כלאף ובכפוס
הזה ברסו אצור שע"כ חתרבקת
תרוחות אשר בלבנת הכפי"ס
ברוחה ולכן שם זה עולת ק"ן
שהוא קו וסולם לעלות לעצם
חשפים שיודע לבון בשם זר"ת
כראצ יובל לדבקא רוחא
ברוח"ה היינו לחדבק ברוחו נפש
צדיק או חמיד או בכל אשר
יתפתן כי בכוחותו יריבק ויעורר
הבלא דרמי שעוסר תמיד
בכת התקבלות אעל נוף חסרת
והבלא דרמי יעורר הנפש
שבנ"ע שלו מטה ונפש לדוח שהוא בסכוך תר צין ויות זה יבדק
ברוח הסנוין הצנור זה שהוא
אה"דהניאל יש בו ר' שפש והו
חוחסות ונשפנקא דשפ' ואלו
הן סדרום יש בו שם חורוסים

כבנין אבירי"ן קנ"ם שאמרנ"ו
למעלה שנקראים עם שם ר"ת
יקם כ"א עבשיו שהם אחו"ז כנגד
אחור בכור דין שם ר"ת חליף
הלך לו והכע' שהם באי באופן
בסור דין הוא כי לפי שהם שם
בכור נקודה קבוע"ה הוא הרקיע
ובל קבוע שאינו כחנועע
ומחפשם הוא בכור דין: כי
החבר כסבינו הוא להחפשם
עד בא"ן

כדמות תעיבת עם י"ב מלאכי' שרמי' חם מלאך מ' ולא שהיתין שלו נקרא אהדרי"ל ושל שבאל נקרא אחרי"אל ולכן נקר הצי"ר תירק גדול לפי שהוא נקו אחר אע"פ שיש בו ב' שבות באמצו ונקוד הקמ"ץ שתחת הוא"ו והקו שלו שהוא רקיע הוא שם יצא"ה צצי"ץ חשמל ושם זה יצאו ספלה ויצץ שבמסוק ויוצא פרח ויצ"ץ ציץ רחיונו יציץ עם שם ל"ה ואת"כ צירוף אחר סמל"ו שהוא צצ"י עם כלה שם ל"ת והצירוף הראשון הוא ימיני: והב' הוא שמאלי והנקודה שתחת הרקיע תזה נקרא שביב ולא ניצוץ והתפרש שבשניהם הוא כי ניצוץ הוא בדמות קו היוצא וכחתך ש כהאור ואינו נפרד ממנו: והשביב הוא רבר הפרד מהאור ולכן הנקודה הזאת נקרא לחשם בפני עצמה שהוא זה סביב"ה ושם זה תוך ששם יח"ו הוא ר"ת של ככה שלמה שהן אלה ס"ן סוביאל: ב' כן בהדרן: הצ' כן צבאות: א' כאלקים ונקודת שורק שכתה"א הוא שם אהובונה:

פרק יג

הצדיק אתה לדע"ב הבל לבנ"ר הכפיר
בהרחיה צ"ק קדי"ה שרה"ו
התחברות עולמות תעל"ינ"ס
זכר ונקבת כאסור שכתחברים
יחר מכח מ"ן נוקבין גם הוא
התאוה להתחבר ולדבקא רוח
ברוחא (בסור נשים שאנגות)
עם היכל עצם השבי שלמעלה
סטנה שהוא בסור יסוד רפלכו
וסור הדבקות זה אינו יחג בי
הזיווג הוא נזכר ונקבת ולהלי'
אבל זה אינו אלא התחברות
לדבקא רוח ברוח וכניצוץ
התחברות זה רהיבל לבנ"ר
הספיר עם עצם השבי שלמעל'
סטנה כתהות סהם שכ
אהדהרי"ל שהו"כחוב' כב' שבו'
משם ארנות דלבנת הכפיר
ושם מהא"ל רבעצם השפים
והוא רוח בסור כלאף ובכפוס
הזה ברסו אצור שע"כ חתרבקת
תרוחות אשר בלבנת הכפי"ס
ברוחה ולכן שם זה עולת ק"ן
שהוא קו וסולם לעלות לעצם
חשפים שיודע לבון בשם זר"ת
כראצ יובל לדבקא רוחא
ברוח"ה היינו לחדבק ברוחו נפש
צדיק או חמיד או בכל אשר
יתפתן כי בכוחותו יריבק ויעורר
הבלא דרמי שעוסר תמיד
בכת התקבלות אעל נוף חסרת
והבלא דרמי יעורר הנפש
שבנ"ע שלו מטה ונפש לדוח שהוא בסכוך תר צין ויות זה יבדק
ברוח הסנוין הצנור זה שהוא
אה"דהניאל יש בו ר' שפש והו
חוחסות ונשפנקא דשפ' ואלו
הן סדרום יש בו שם חורוסים

אמנם הנשמה אינו כהלבשרת
בו לפי שהנשמה כורית לרוח
הצדיק
צור"ק

אחד כך ויהיה מספוק האלף' בית הדלי"ת מספוק דרום"ת אסרוק מאזר"ן כן הוא רצועל סתי רבר אמתר"ן כן ראש קצי"ם והלצים"ן מן סוף סעקה אחרי"ת לחרני"ק מן קראתיך השיניי ואשכרה ועקותו בנקוד סקורו ושס צורם"ק את"ם שאמרנו שיוצא מספוקי הא"ב אם הוא צורה"ק יוצא מספוק צור רצועדה תחו בליסודי וקויתי לה' ואם הוא צורם"ק יוצא מספוק הצוד חמים פעלו כי כל דרכיו משפט צדיק וישר הוא ומצפן צמור וח"ש בו שם ותוחם אוכנ"ת ויוצא מספוק אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה' ויאמרו לאמר אשירה לי"ה' כי גאה וסמורת גמור זה יש בו שם תיתם אהו"ת ויוצא מאת השמים ואת הארץ ומסתרב יש בו שם ותחם אבנר"ם ויוצא מספוקו שיר המעלות אל ה' בצרתי"הי נבור"כי ארכר משה' יוצא מראשרית של ושם ראל ח' בצרת' ונקודים בנקוד סקורם וסור תוחמו אלו הוא כי היכל לבנות הספיר נקרא אספקלרי' שאינה מאירה לפי בריאה שהיא סך מחיץ דבריא' ובללים בניה בספור נ' ראשין כמו ארוך קצמו כאצילות ולזה לפעמים נאמר ויברר אלקים ל' משה שהוא ארוך זה ולפעמים ויברר ה' ל' משה שהוא בספור חכם' פחוץ ביניה ובשהו אומר ויאמר אל משה הוא בספר ראשה רלאו ראשי"ת שהוא בגר תכלת כחר בריאה אבנם כל המראות היו פתוך ביניה ור' חותכות הללו כשהגבי פחפשם סכתותיו ופחבודר כדי להשיג הבנואה אור' חותכות הללו מכתיקי' ומאירים בלבנת הספיר זה באופן שפחכתל בהיכל זה כפי כחו ושרש נשמתו ותחכמת אלו משחשיי נ"כ לאיש אשר יחסיף להתכתל בסרכבה כ"א יחפוץ להחכין בצר מזרח צריך שיבין בחוחם מזרחי האמור וירענו היסב וכשיודענו ויהיה נגר פני נשמע בצפייחו בסרכב' תראנו לשוסרים ולא יכלו אז לעכב ע' השרי' הסמוני' לשבו הסרכבה וכן אם יחפוץ להחכונן בסרכבה בצר מיערב וכן כלם ונם חוחמו אלו חותמי' וגותנים נגול לר' ראשות העולם שלא יעברו א"ר נבולם ולשוסרים השומרים את הסרכבה שצריך להראות לחם החוחמות הם "ר כלאכים (יסוף שהם השר) ככל צריו ורבו לות וירוד מנן כי"ר כי בעפייחו בסרכב' היה סנגן ומשתמש ב"ר שוסרים אלו ועומרים חמיר חחם' חוחמו האמורים והם שרים גרולים מאור ולמיעלה מי"ר שרים אלו שבכל רוח יוד יש באבצע י"ר שרי' נרולים ונקראי' שיששי' עליונ' והם עומרים כאוהל על חי"ר שבכל רוח באופן שיש כאן ע' שרים י"ר לכל רוח הרי נ"ו י"ר סלמעלה תרי כאן שכעים והם הע' שרים האסורים בכ"ם ובנגר ע' שרים אלו יש ע' שרים בספרא אחרא שהם שרי אומות וכ"א משפיע לאוחחו וה"ר עליונים של קליפח הם של שניר ו"נ גלוי' אליהם באוחחם וה"ר מורחי' הם פרס ומרי ו"נ אוסרי נללים באוחחם' של רחם הם שכניע' ו"נ אומו' נללי כאוחות' וחצוני' הם כנל ו"נ אומו' נללים באוחחם' וכשהם להחכלכם' לחחני' גם לפעלה אלו חשרים וכלם אינ' החקשסי' לחת בסשל' או נדולה כ"א בשביל ישראל:

פרק יר

עוד עתה דבריכו בהיכל לבנת הספיר והיכל אלקי ישראל ויעתה נרבר בהיכל עצם השמים שקל לבנת הספיר שהיא בסור יסוד דסלכות כיעצם השמים זה יש בו שלשה מלאכים הנקראים ששי' שם הא' אורפני"אל ויוצא בפסוק הכתוב בסרכבה שני' יחקאל סימן ז' ואראה והנה ד' אופני"ם אצל והוא ממוז' על היכל זה ושולם עליוי והששם הב' נקרא יונפח"ן רוצא משם זה יוסי"אל שר החזכסה ומי שלא עסק בחכמת מ"ו בשעת מיחתו אינ"פי ששי בידו חנזה ומ"ם יוסי"אל זה רשזה אחזו לחוץ בהשרש' שאחחתיו שהם כלם בגלי שש בנגי' שרפי' אחזו בחבלי כנפיהם ולפי שעסק בחורה הזאת חוזר ומחתרש בשאר השרפים ושורם אותו מחזר הרץ ער שנמר הש"י שחנולנל נפשו בעה"ז והם חנשמות והחושקות בחכמה זו. והשמש הנ' נקרא הדרמ"אל והוא כסנין אלף' בסלוי יורק שעולה ברחמים ונ' שמש' אלו חם ברוא דהשם"ל ד"ל שהם שורש ונקודה שם סנו יוצא חשמ"ל כי מנ' שמות הללו יוצאים ו' שמות שיעולים כסנין חשם"ל שהוא מלבוש עולם חיצירה שכן כל"ב עולה חשם"ל ' ואלו חן חשמות שיעולים כסנין חשם"ל '

ובחיכל זה רצעם חשמים האמור שם כו נ"כ שם יה"ו נסל"ו או שעולה פ"ל כאופן זה לפי שבהיכל הזה יש בו נו' פחיתם ר"חסר"ת חימיני הוא בסור יו"ד וספונה עליו יוצפחי"רן והוא סנור' חסר"ת האמצעי ממוז' עליו אורפני"אל אהוא בסור ח"א והוא פרשת לרחמה יהוחחת חשמ"ל הוא בסור וא"ו סנור ומכוז' עליו חדר"ת השם חזה עולה אלחים ביחיר ועולה נ"כ סצפ"ן ויעל נ"כ כרחמים והוא אלחים אשר היה בבריאה והוא פעלה התקיקה לפני כסא חכבוד הדרמ"אל והם פחחים השערים להרא והם כם"ש לפנינו ביעדרת רחשם ונ' מלאכים אלו שסם עולה חקל"א לפי שהם מאירי' במלכות דבריאה הנקרא חקל חפוחין קדישין. וריע כשהרי אדם ח' פישראל על א"ח אע"פ שאינו צריך כיון שקבל עליו עונש כזה שנדרנ בלא משפט סיד בא אורפני"אל זה ולוקח נשכחו ואכף סחעבר יוצפח"רן לקראתו ולוקח הראש הזה סיר אורפני"אל ומכניסה בפחח שהוא פסוגה עליו וחוקק נשסחו וסה שאירע בה בפורסי"ר דמלכא שהי בצד דרום ופורסי"ר זו היא שם אלקים במלוי הסי"ן כי שם זה נקרא פורסי"ר דמלכא נקרא בגר חכלת הסי"ן פכהיק יחצ' ונקרא נר דלוק ולעתיד לבוא יחלבש הכ"ה לבוש אדום אה ותקם רם עכרי השפוך חרצו סוד סרעת אדם ללבושך ונשסה זו והואיל ונזקק ליחקק בפורסי"ר זו נזרכבה וסחנולת אע"פי שאין בה כיעשים ולפוכחה נשברת ונהרגה ואחרי שנחקקה נוחנים אותה בחוסה הראוי לה לפי ערכה כי יש בהיכל זה חופות רבות של אור ולפי שאין בה כיעשים נכנית בחופה זו ומצפרה וכחביש מכניעה וכחה מקבלת עונשות שם ' ואז כשקבלה עונשה מחחיל לה חלק א' בהיכל זה שהוא בסור ו"ר שהם בצורה ח"א ו"ר והוא סלוי יו"ד ריהו' ומחלק זה בא לו קורח רוח ואור כנ"ע ונותן קח בח לישב בחופה הזו' ואור זה הבא לי' דרך חלק נקרא רוח חיים ' ורע שאם חרוצה הוא יחרי והוי בו נעשה חשובה אז כוסיף לו הב"ח מי שהוציא לו עון ואין לו חקנה אלא בזה שאמר לארץ לא יכול' כ"א ברם שובו אבי אכל הרעיחה שירצה בה הרוצה כפי גודל חשובה כך חחיה רציחתו ' כלומר אויהיה נרצה ע' ארם או הוא כיעשו יעול על החרב והוסור שחראה כמה אנשים שנחרכי חיכך קמן ע' הרב או סכין בכחכונאו שלא בכחכון ומחי ושביל חחוך זה אע"פ שיחמת חיחה פחאומי' אינ חכיחה שאינו סבעית מרע בא לו בשכיל רציחה שרצה ואם רוצה עשה חשובה ויסות מיד' מבעית רע כי מובחר הוא שיבא בגלגול למות סיחת רציחה אך חחשובה כחר' להגן מן הפורענות עד עחת רבנו בהיכל עצם השמים שקל לבנת הספיר שהוא בסור יסוד דסלבות ועחת נדבר בהיכל עצם השמים שקל היכל אלקי ישראל שהוא בסוד יהוד רבריאה ונקרא נ"כ עצם השמים ". ודע כי בהיכל זה יש בו נ"כ נ' פחחים בסור שם יה"ו כמלואו שעולה פ"ל הפחח חימין בסור יו"ר והאמצעי בסור ת"א וחשמאלי בסור וא"ו ונקוד שם ריה"ו וזה ' בחירוק הי' בקמץ ו' שבא וכל אוחיות חסלוי ונם האחרונה בחולם כעת יו"ר חא ואו החירוק הנא סוד אור שם יוצפח"רן ורקיע הכמיר הוא בהרירו"ן וחניצוץ שחחחיו הוא שם כי"ה והנה ריוא יחצ נ"כ מפחח הנה מקום אחי רק האלף של אחי הוא יותר בו משם יחצעצירין חשב"א הוא סוד שם יחצעצירין היינו הנקודה העליונה דיוצא מפחוק ראפר יח הנה מקום אר"ץ ונעצח על הצור והנקודה התחחונה הוא סוד שם יאחעצ'רין וחולם המלוי הוא סוד שם כה"ו ויוצא' מפחוקי חרם"ן ושם כה"ו הוא לעולם ברצף יצירי שבא אליו סשל"א. דבורולה"א ' ולכן ניקוד

הנזיק מיחה הנרק לחוא של אדם זה באמצעית ואכיל זה ואו סוד שעשית את הקו סרבר אליו שאינו אומר סרבר אלא אלא מרבר ההיכו ההכיו ההצה סחלבשת בחוכו וספעה שומע את הקול '

נקוד האלף הוא נח"א לרמוז לרעת שבראשון ולעולם הוא שם ולזה רמזו חז"ל בעצם מה אינו נעצר שנ' ירבו לסל"ר ברולחא מה ושם כתו זה עולה בא"ח ב"ש כמנין' הוית רמז שהוא כולל הכל מהו כולל הת' חסרים מה' נבריות' (כתוהוא בריעת ועיר ולכן כולל אליו ה' הוית חסרים מה' הוית נבורות כמנין כ"ר בא"ת ב"ש כי הוא המחלק חסרים ונבורות כידוע כליכתי האר"י ככנעני יונה) ובפרה של עגר ימין שהוא בפרי יו"ד לפנים חיבו"ו צערים שהוא כבדרינת חסר דהיכל זה יש בו שם כמ"ו שיוצא מפסוק ובררת הש"ל על הבחינה כאופן זה' כי שלי ג' כתו ושם זה נקרא לישן שב ש"ל חי' והוא ס"ל שעתי' בו חב"ה להחיות המתים ושל זה יבוק פם"ל לא דברולחא שבריאה ולא אתירע כי גם שם הוא בפוד שם כמ"ו זה שיעלה ס"ל ונקרא כוס תנחומין שהוא הפך כוס התרעלה כוס תנחומים עולה בני חס"ו וגיפסרי שבש ושבש הוא יסוד בכ"ב ונקרא חיין כי חיין במילואו הוא ה"ת יוד נו"ן עולה תקפר בכח תנחומין עולה ג"ב תקפר ונקרא חי חי ותרין פעמים חי הוא שם משכות הקודש ונקרא יסוד חי לפי ששם יה"ו מלא הוא ביסוד והכלי מלבר האותיות חשרשיות עולים חי ושם זה של בה"ו מבחק חש"ך דינים חיוורים ונעשכים מא בא כאמור באורייא דנשא וש"ך דינים אלו הם חיוים מל"כ נתיבות חכמה כ"א כולה מי' עולה ש"ך חיינו שבריאה ראין יש א' כזו אין אות' חאל"ף בכח שתוייה בכוחה פרישא דאריך נשאר חצי' מגולה כרישא דאין ודישא ראין להיות שהוא ענגל לזה נתיקטה האלף מעם ובאת באלבסון א' ואח"כ ברישא דאריך נתענל כמוד הז' חיקונים שבנגנו בו פרישא ראין שהם נ"ם קר"ע פ"ח ונטה האלף דרך רחבה כלומר יו"ד למעלה ויה"ר למטה ויו"ד באלבסון מא בא חצוחה עצמה נזכרת בזהר פ' בראשית והוא חרקיע הסביל בין כיס לסים דהיינו תתרין יודין שהם בפוד סים שהם חסדים ותה"ו כפרשת חסחלוקת ביניהם והם הסים חעליונים וסים תתחוני' חנז' בפ' בראשית' והרקיע סביל חצוה תראשון שהוא יו"ד חצי ה"י מפני שהוא נחלקת לב' מהם חסדים ויוד מצי ולו חב' הם גם אותו חצחני חעליונה שהוא "ויאמין נבפפים ג"כ בראש אריך בפוד האורח ומפני זה נעשו גם הם שני כאריך דין חם ר"ל"ב אלקים ברכאשית ולהיות שם באריך שא"פ שהוא בינה ויהוה בפוד כתר ולכן חשינים שרומזים לל"ב אלקי אלו הם לבניהם אע"פ שהם קשים שהם דינים אבל הם בפוד יודין לחותם באים מרישא ראין להיינו יו"ד ול"ב פעמים יו"ד עולה ש"ך והוא בסחק גם כן חש"ך דינין חעזר כי בזעיר יש שם גם כן ש"ך דינין ל"פ' של"ב נתיבות חכמה מאירות כו וגם בזעיר יש בו סוד ר"ת ל"ב שינים שבשכים מאותם שלמעלה סמנו שהם דאבא אבל אינם באים לו אלא אחרי הניקח והתערלה שאולולי כן לא היה לו כח לכנול אותם לזה הילודין לו שיניים כ"א אחרי הניקח וסן רב מעם מעם כרי שיוכל לכנול ובזעיר הם נחלקים חציים שהם כמנין עץ הם בת"ח רעשר ישראל וחציי בת"ת ויעקב כי בפוד ששרשים הם נחלקים למעלה כך הם נחלקים בפוד שהם נחלקים בפוד שהם למטה' מחוצו' בבל צד וב' חציי שרשים פמוכות למוחנות א' למין וא' לשמאל ה' שיניים שהם יו נכן למעלה ' וכלם יורדים מזעיר ליסוד זה ר"ת בריאה' הנקרא עצם חשפים' ושם כח"ו זה סמתקים ב"פ ש"ך ב"פ ראבא עצמו וא' דזעיר עולים שבש לכן כולם נשפכים ניפור זה שהוא שבש צורקה ' ול"ב נתיבות חכמה נפשכים מאורת אל"ף של אלקים לב' מא ב"ש והאפוד הל"ב שני' והוא הל"ב אלקים שבתעשת בראשית:

פרק צ

ובהיכל י' של עצם השפי' חעליון סמוך עליו ישולש בנ' פתחיו אורפניאל השולש בעצם השפי' תתחתון ויש לו כאן ג' שבשים ותתיאריו שיתבאריו לפניו בע"ח ומלאכתו במקום חזה לקבל נשמות חרוני כ"ר שמיתתם כפרחים והיום הם עבורים ולא לעיב"ב וגם מקבל נשמות מי שהוטות על ידי א"ר ויש בו קצת זכות יותר מהראשונים ופעם למה עלות כאן נשמו' הללו ולא בעצם השפי' תתחתון לפי שיש בהם יותר וכו' פתראשונו' ובהיכל זה יש שם חוטות כמו כתתחתן רק שהם כ"ב זכורית ובחידות שבראות כאחת אין תפרש כן מלה ובהיכח הנשמו' הללו כהיכל זה פותחין לקן ח' חלונות מקדור ה' אותיות של כלי שב יה"ו (כלי שם יה"ו הם חפש אותיות כוה יו"ד ה"א וא"ו) ורמז לזה משניה קן (חחלונות הוא אותיות ח' חלונות רמז שב ר' אותיות של מילוי יהו בלחי אותיות חשורש) וכחלונות אלו רמז' ובררת הש"ל על הבחינה כאופן זה' כי שלי ג' כתו ושם זה נקרא לישן שב ש"ל חי' והוא ס"ל שעתי' בו חב"ה להחיות המתים וסל זה יבוק פם"ל לא דברולחא שבריאה ולא אתירע כי גם שם הוא בפוד שם כמ"ו זה שיעלה ס"ל ונקרא כוס תנחומין שהוא הפך כוס התרעלה כוס תנחומים עולה בני חס"ו וגיפסרי שבש ושבש הוא יסוד בכ"ב ונקרא חיין כי חיין במילואו הוא ה"ת יוד נו"ן עולה תקפר בכח תנחומין עולה ג"ב תקפר ונקרא חי חי ותרין פעמים חי הוא שם משכות הקודש ונקרא יסוד חי לפי ששם יה"ו מלא הוא ביסוד והכלי מלבר האותיות חשרשיות עולים חי ושם זה של בה"ו מבחק חש"ך דינים חיוורים ונעשכים מא בא כאמור באורייא דנשא וש"ך דינים אלו הם חיוים מל"כ נתיבות חכמה כ"א כולה מי' עולה ש"ך חיינו שבריאה ראין יש א' כזו אין אות' חאל"ף בכח שתוייה בכוחה פרישא דאריך נשאר חצי' מגולה כרישא דאין ודישא ראין להיות שהוא ענגל לזה נתיקטה האלף מעם ובאת באלבסון א' ואח"כ ברישא דאריך נתענל כמוד הז' חיקונים שבנגנו בו פרישא ראין שהם נ"ם קר"ע פ"ח ונטה האלף דרך רחבה כלומר יו"ד למעלה ויה"ר למטה ויו"ד באלבסון מא בא חצוחה עצמה נזכרת בזהר פ' בראשית והוא חרקיע הסביל בין כיס לסים דהיינו תתרין יודין שהם בפוד סים שהם חסדים ותה"ו כפרשת חסחלוקת ביניהם והם הסים חעליונים וסים תתחוני' חנז' בפ' בראשית' והרקיע סביל חצוה תראשון שהוא יו"ד חצי ה"י מפני שהוא נחלקת לב' מהם חסדים ויוד מצי ולו חב' הם גם אותו חצחני חעליונה שהוא "ויאמין נבפפים ג"כ בראש אריך בפוד האורח ומפני זה נעשו גם הם שני כאריך דין חם ר"ל"ב אלקים ברכאשית ולהיות שם באריך שא"פ שהוא בינה ויהוה בפוד כתר ולכן חשינים שרומזים לל"ב אלקי אלו הם לבניהם אע"פ שהם קשים שהם דינים אבל הם בפוד יודין לחותם באים מרישא ראין להיינו יו"ד ול"ב פעמים יו"ד עולה ש"ך והוא בסחק גם כן חש"ך דינין חעזר כי בזעיר יש שם גם כן ש"ך דינין ל"פ' של"ב נתיבות חכמה מאירות כו וגם בזעיר יש בו סוד ר"ת ל"ב שינים שבשכים מאותם שלמעלה סמנו שהם דאבא אבל אינם באים לו אלא אחרי הניקח והתערלה שאולולי כן לא היה לו כח לכנול אותם לזה הילודין לו שיניים כ"א אחרי הניקח וסן רב מעם מעם כרי שיוכל לכנול ובזעיר הם נחלקים חציים שהם כמנין עץ הם בת"ח רעשר ישראל וחציי בת"ת ויעקב כי בפוד ששרשים הם נחלקים למעלה כך הם נחלקים בפוד שהם נחלקים בפוד שהם למטה' מחוצו' בבל צד וב' חציי שרשים פמוכות למוחנות א' למין וא' לשמאל ה' שיניים שהם יו נכן למעלה ' וכלם יורדים מזעיר ליסוד זה ר"ת בריאה' הנקרא עצם חשפים' ושם כח"ו זה סמתקים ב"פ ש"ך ב"פ ראבא עצמו וא' דזעיר עולים שבש לכן כולם נשפכים ניפור זה שהוא שבש צורקה ' ול"ב נתיבות חכמה נפשכים מאורת אל"ף של אלקים לב' מא ב"ש והאפוד הל"ב שני' והוא הל"ב אלקים שבתעשת בראשית:

פרק צ

ובהיכל י' של עצם השפי' חעליון סמוך עליו ישולש בנ' פתחיו אורפניאל השולש בעצם השפי' תתחתון ויש לו כאן ג' שבשים ותתיאריו שיתבאריו לפניו בע"ח ומלאכתו במקום חזה לקבל נשמות חרוני כ"ר שמיתתם כפרחים והיום הם עבורים ולא לעיב"ב וגם מקבל נשמות מי שהוטות על ידי א"ר

מביא לפניו יתברך ומחתם על ידי שיעלה השנה פרטי לפני שהיא רוכזת לדחל וללחת ולבנת ישראל ולפלגות . ולביגע מזה בסודר קן צפור שכלאך סגרלפון תזא ממהת על התקופות וכשאדם לוקח הבנים ומשלח האם היא עומקת ובא סגרלפון ופקרים לפניו קול התפור זה ואחר לו כמו שזאת היא עומקת על בניה וקולה בא אליך כן יעלה לפניך קול דחל שבבכת על בניה ולסדר וכות על ישראל וכן מסש הוא סוד אילות א שכמו שהיא בעצר חלילה כן כנסת ישראל כמו שהיה תקרי ללדת תחיל ותזעק בחבלה מהעיר שכציורת בא נחש שאותיות נחש הוא משיה כמו רגביא אותה לפחות רחמת כמו כן משיה מעורר בקול השופר לפתוח מסכור אסיר רהיינו בניה מיא רחמת לבלם מפני שכלם נרדו ממקום בשעת התרגם והם עומקים מצער גלותינו :

פרק יז

ובחות שבהיכל זה נשמעות תפלות אלו לכן נקרא אזני ה' וגם כ'מלאכים שבצפון שם ה"א אלהלי"אל וימא מפתח זכן לצאת צפון באורך קלעים מאה אורך ועמודיו ך' ואדניהם ך' נחשת הי' וארניהם ך' נחשת מי העמודים והשוקים בסף וקי"ף היא ל"מד באות כש' וגם חב'קרפניא"אל וימא מפתח זה עצמו וכן לצאת צפון באורך קלעים מאה אורך ועמודיו ך' ואדניהם ך' נחשת הי' העמודים והשוקים בסף . וכף אורכה של חצר מאה מתחלפת בלמד באות כש' וגם כ'מלאכים שבמערב שם מאחר מוני"ה וימא מפתח זרחב החצר לפאת ים קלעים ג' באמה עמודיהם ' ואדניהם ' ה' של זרחב מתחלפת בסמך באות כש' וכן ר' של ואחב כתחלפים בג באות כש' . וכן ך' של קלעים מתחלפת בר' באות כ"ף . וגם חב'נרר"ח יוצא מפתח זה ואח"ב החצר לפאת ים קלעים ג' אמת עמודיהם ' ואדניהם ' ור' של החצר מתחלפת בג' באות כש' . ור' כ'מלאכים של צפון ושל מערב הם ממונים לכבל פיהם הדמים הזעזי' מהתעוק ותימול ומקריבים אות' לפני חק"ב ואז הוא יתברך מחמלא רחמים על ישראל ומרחם עליהם ולפי שהיכל זה בסוד יסוד כאמור לכן מקבלים המלאכים שכו הרים הימא מהמילה . שהוא סוד יסוד גם כן בגודע וגם בהיכל ור' יש בו סוד רמז של יחתק אבינו ע"ה . ונא'ל כי היבל והר עצם חשמים שהוא תתחתן ובכו כן היכל עצם השמים העליון כ"א פתח כולל ב'היבלות שהם היכלו' נ"ח שעליו בלומד שמחפשמים כתוכו עד שכמקש נכללים בו ע"י היכל זה אשר הוא בסוד יסוד פתוחים פיעולות כי כל הידר למטה לא ירד א"א דרך היסוד באמור וזה פי' מח שאמרנו לעילה שיש בעצם השמים העליון והתחתון ג' פתחים בי הפתח תאמצעי הוא פתח היבל יסוד עצמו והפתח שבצד ימין תוא פתח ואיגור שממנו יורד השפע מהיבל נצח לחיבל יסוד זה . ופתח שבצד שמאל תוא פתח ועגור שממנו יורד השפע מהיכל תוד ליהיבל יסוד ה' ואע"פי שהיבלו' נ"ח פועלים פיעולתם על ידי היבל יסוד ס"ם הם יורדים למטה ומאורכים תם מהיכל יסוד כמו שירכי ארם ארוכים מאבר האדם ומכשרי אוזנה אלוה מהיכלי נ"ח נקראים תסוקי ירכין ונקראים חיבל ובות וחיבל נוצח . ומפח שאכרנו בם"ה אינו נפקין ואחרינן קלין ומרי דינלין תם הנשמות הצולות ויורדות בסוד ס"ן מהיכלי נ"ח שנקראים רגלים . וכשישראל בגלות אומרים"אל תממנה על היבל יסוד שהוא עצם השמים אורו תשוך תוא מבוסה מב' היכלות דנ"ח אלו וכפעם אינו נראה מהיכל יסוד נקרא עצם השמים לפי שהוא סנף תעמות ת"ח בי ברא ברקיע ראמרינן ונוף וברית תשבינן תר' תמלאכים תמתמים בהיכל זה שהם ח'האמורים יוצאים מפסוקי המשכן באמור ל"מי שהמשכן הוא סוד מלבות לכן משכן ר"ח "מפח "שלחן "נמא "מנורה לפי שכל הדברים הללו רומזים למלכות .

וכנגד אמרנו שבהיכל עצם השמים זה יש בו מלבושים הנזכרים היינו הלוקח ורחמן וכ"א בפי זכותו ובפי מה שיתעסק בתורה ונתעסק במצות אותן האותיות שקרא בפיו בתורה בע"ה ונזכה והאותיות שנתנה מתפלתינו ומ"ם כלם נאמרי יתר בכור מלבוש שהוא רוא ראשל שהוא לבוש לבל קולם הנעיר וכל סוד מלבוש הוא משם בי תשכל בימסריא מלבוש תשבניה דרך בתשבניה דרך וזה סוד ותיעבו במו לבוש תלילם סמונה צדיקיא"ל דרמז לזה צדק לבשתני אל תשני וגו' כנגד בתור בם בראשית על פסוק מגרל עוז שם ה' בו ירוץ צדיק ונשגב הצדיק שהוסיף על צירופי אותיות התורה הפסוק זה בגרמה שם אותיות חדיק שהוא סוד צדקיאל צדיקיא' וצירוף אותיות פסוק הבגדול הוא סוד המגדול והוא עולה בסגן ק"ן גי"ת שהוא שם הוויה דחשכל כמו שהבאר וגא"ל כי שכוא המלאכים מזרזי"ם שהם ירהניאל נזוריה עולים בסגן אמרי שהוא א"ך פעמים א"ך והרניאל עולה ק"ן בסגן מיכאל עם ס"ק שלו וחב' עודים הם להסיר כולל של א'להוכיף על האחר וק"ו זה עולה בסגן ק"ן ג"ת שהוא שם ההויה שנקרא בי"ן נח ותבאר זה עם הספפרי'האלה אי"ח ונוריה עולה רל"א שהוא רל"א שעירי' ורא'חבארים בם"י ושל רחים אהריא"ל עולה נגבר"א עם הכולל ברהי"א עולה אוריאל הינו רם"ח היינו אברהם והוא שולם על בל ר"ת אינרי אורם ותולים שניהם יחד רק אמת היינו כלי ההויה שעולה רק ואך פעמים אך ואו הר' יחד עולים תתק"לו בסגן שלום כי הם סרתמ"אר"א"ק כבר עולים ר"ר' ותולים בסגן ק"ל חיה ר"ל משבר בסכנה שאלו הר' סמונים על תיה הילדת בציר כאסור ש"ם בספר הזו"ם מקודי ושל צפון שהם חלחליאל קרכפיהאל חלחליאל עולה קי"ו שהו' רמץ באת בש ומם נ'אותיות עולה גם כן קי"ו וקרכפיהאל עולה חפ"ו בסגן ושניים אלו עולה יחר חר"נ ושל מערב סוניה ונרריה סוניה עולה פ"ח נדריה עולה רבב שנים יחר תולים יש להגיהל אותיבי יש ושל צפון ומערב יחר תולים חרג מצפון שהם תתקע בסגן הכסונים על הבריח ת' אלו הכלאכים קורא אותה הרשב"י ע"ה בם' מקודי יחדות יהיכל עצם השמים של מטה נקרא אזני ה' היינו מארי ראודנין שהם אותם שכשתרלי לשמוע רח ולהשמיע לרבים וגם המשתדלים לשמוע קול שופר וג"כ הכסיונים עם הש"ץ ושומעים רבריו כשהוא קורא בתורה באלו קבלו מהר סיני כל אלו החלוים בשמיעה חן שם בעצם השמים ולהיות כי עצם השמים זה הוא דבוק עם לבנת הספיר ולבנת הכסיר יש בו אותם הפתחים הנ"ל שהם העקריים שהם ר' ה' שיש אחרים שנפתחו לבעלי השובה דרך עקכיסות דרך כריעה דה' בנוכר רכז לזה תיעקכיסות שהיא באין שהוא בדמיון רלת היו אם תסחבל בה בסוב אם כקהרי שבעקכיסות האין תאב רוכו ללבנת הספיר והברקבת יחד עם עצם השמים היינו סוד השפיעה בנוכר והמסתכל באין יראה בה שם יה"ו ור' ח' ראדנות רמז לעצם השמים ולבנת הספיר שהם מרובקים יחר ל"עולם בבחינת קר תמידית אבל בשעת ק"ש תוא רבקות אחר תוא השמיע ל"א זו כק"ש הנוכר וכן בל מיני שמיעת מתחברים יחר ובוארו השמיעת מחזוה בין שניהם שם אחר ששמו קדישה שכן עולה עם האותיות והבולל במנין שמיעת ובזה צריך תבוונה בשמוסר עצמו במלה שמע על קדושה שמו וכוונת האותיות באמרם שמיעת עולה הקול הזה באותיות הללו שאומר קדישה ומי שיכון בפוב ישמע הקול באוזיו : ולפי שבהיכל עצם השמים רוזה מתפשטים כי אורות ושפע כ'היכלות שלמעלה ממנה שהם נצח תנקרא ובות שהוא מיסוך והוד הנקרא נוצח משפאל קר שבשפע גבלל'בו והם נקראים תסוקי ירכיך בפו שנאמר איה לכן כ' כתות תמלאכים של מעלה ותפן ממתים על דם מילה בם"ש ומילת בחר ורמז לזה בדבר את שמרה ואחריה מעלים שהיא ותמילה הרבוקה ביצרלה והר' מלאכים הנזכרים ממונים בזה תאופן תיינו תלחליאל קרכפיהאל תמפעיל על תחיכת תעריל מהמילה תמשיכיי' שהם מוזריה נדריה על תפרישה שהם סוד נלד תעפרה שהיא היא רחל ורמז לזה אשת חיל אשי רחל עטרה בעל' וחב' כתות שבמזמור ודרום שאמרנו שהם ממונים על חיושבת על תשבר כאמור תם בזה האופן אהריאל בהיאל על תילדת נקבות שגר דרום קר וא"ם שהוא חס"ר ם"ם כתות של מלאכי דרום שהוא חסד ממונ' עליהם למחקן ר"בר את שרה ואי שאי רחל עטרה בעל' וחב' כתות שבמזמור ודרום שאמרנו שהם ממונים על חיושבת על תשבר כאמור תם בזה האופן אהריאל בהיאל על תילדת נקבות שגר דרום קר וא"ם שהוא חס"ר ם"ם כתות של מלאכי דרום שהוא חסד ממונ' עליהם למחקן ר"ש הרשב"י כמ"ר תזוהר באורא רנשא דרקיע רנוקבא תן שכה ודרכות ש"ך הר' של נקבת ה' רינן יחידן סבואים שהם השורש סוה' נבורות שהיא נבנית מהם ו' א סוד אשת א"ש א'חן אותיות מנצפך והיא היא סוד ח' אחרונה כי מלבות נכנית מן ה' נבורות חללו הרי שש לה אותה הל"ב בעצם של אבא שבה האשת יש לה שני' אבל להיות' מאבא לזה תם יותר קטנים מעם משל איש שהם רינים קטנים אבל לו תם גדולים כי תוא תמשניר

לכל וכפר אכתרו שדיגין דנוקבא נייחן בר"ש וקש"ב פשיפא כלו'
שבר"ישא הם סוד השינים שהם קטנים ואחר כך יש לה ת"ת ר"מ כ"ם
של פומאה שהם קשים בכיפא שהם יוצאים פסטאה פי' סיפור
שלה ולכן כדי לסגר דין עם רחמים החזינו כס"ש הרש"כי בא"ש
שבצפון הוא קר ביותר והוא ראוי להיות רחמים ובא יסור בא"ש
שהו"ן דין ונתייבר בו כדי למנוע קליפות' והוא צפון התלוי נשם
כלו' שבכו שבכשהמי הוא אנדרוגינוס שנקרשים הכים ניקבי ואינם
יכולים להזיל כסר עד שבא אליהם רוח אחר שהוא הם סעם שהם
גוללים ולפעמים הם גוללים ים ולפעמים גוללים שלג ואע"פי שאין
אנו רואין אותו הרוח החם אעפ"כ תראה שבנקן שיורד השלג
נשבר כח הקור וכן הכסר לפי שבא מכח הצפון אע"פי שאינו
סורגש לנו כך למעלה מכל העולמות בצפון הוא מכונה הרוח כדי
למתק קדושתו שהוא בסוד רחמים ולכן גם כן אלו המלאכים
שבצד דרום ממנים לקבל צינקת ולדות נקבות אע"פ שהם דין
כדי למנוע דין ברחמים וזה שאמרו מתפללים בכל יום גא אל יחסר
המזג וכפני זה תראה שהנקבות הן קרוב סמבעון שהיו ראויכ
להיותם דינים יותר נוסח מכונם לתמיכות אלא שבא כח דלום
וסמתיקם וברוב המתוק לא זז משם ער שסקרר באש' נגרש בע"ה
בסוד לירת הנקבות מי הוא מכונה עליהם ומי הוא המסתיקן
והסקרן וכזה הם מתקררות ראל"ב היו תוכיעות כפה' ושל
סערה שהם יהודי' נוזריה סמונים על היחסה על המשבר תילדת
זכרים' וסור הפרישה שאמרנו שהוא סור גלוי העשרה תוא
שכתלגים הנסרים מכח סתוק הנבורות הללו בעשות הפרישה
וברמז זה כסלה פרישה היתו פר' יקה פ"ר חס הה' נבורות של
אותיות סמצפץ' הם כסוד ח'היות בנקוד אלקים וסמה'חיות הללו
ג' שלישי פחות סעם נסתק בפרי"ואת יותר מסה שבכר נסתקרת
שיהיו פר' יקה שעלה סילת תייהו כי למעלה באצילות בעשותיהו
זאת הפרישה ג' נבורות' שלישי מתסתק' ומצויאים שפע לעולם ובסרם
בכתרי' המוחל שעשה בעוברו דהיינו כל צדיכי הסלה הנברכה,
שהוא מילולא ומהווה שהוא מתחשבה כוה וראי ישעה רושם
למעלה' וכוראי אותו הילד לא בסתרה' יתמא ובראי הרם תוא
נרשם למעלה בהיכל עצם השמים באותה הפורפיא באופן
שבתתסתק נבורות כיהו נבורות נבורות' ונבורות' יסוד ושלישי
נבורות הזר כי כל אחיזת הקליפות הוא בחוד כס"ש מהדי נהפך
עלי למשחית ושלישי ה'הוד שה לא נסתק סעם רק בימי פתחי' שהו'
בסוד תחוד הזה ולא נסתק לנסרי אף על פי שהיה כן הראוי שלא
יקבלו כו ג' ימים בלבד בשפפר תו' שהוא השלישי פחות סעם
אעפ"כ עשו אותה ה'בדי לרחם שנה החלק הזה' ש בו קצת סתוק
ויהיהו בשביעה ימים היה הנם שלם אכל ביום האחרון לא היה
כל כך שלם ונרע לך שאף על פי שאמרנו שהנ' נבורות ושלישי
יקבלו כו ג' ימים בלבד בשפפר תו' שהוא השלישי פחות סעם
אעפ"כ עשו אותה ה'בדי לרחם שנה החלק הזה' ש בו קצת סתוק
ויהיהו בשביעה ימים היה הנם שלם אכל ביום האחרון לא היה
כל כך שלם ונרע לך שאף על פי שאמרנו שהנ' נבורות ושלישי
נפתקות לא היו כ"ב מתסתקים קדם הסילת כי צדיכי הה'הפרי'
אה' נבדות הא בא ואפא לתוך היסוד דעיר ראצילות לא נסתקו
כ"א כ"בלבד שהם נבורות ביהו נבורות נבורות שהנ' היא עתידה
ליתסק ליסות המשיה אבל בשעת הפרישה שנעלת הנעשה אה
לפי שעה מתסתקות נבו נבורה' יסוד ושלישי
נבורות הזר והנרה אחרת נמצאו היה ושלישי פחות סעם שסתוקת
בשהה שעה של פרישה שעלים בסנין סילת שהיא מסתוקת או סן
ואחר' שבלתך דעיר שאו בוכות סילת יורדים ביסוד דיהו וסמתיק
כלה הה השלישי פחות סעם הזה נסתק בשעת פרי"ש מהשלישי
פחות סעם של חסר שנעשה כתר לסלכות ויהיהו עשרה שהיא
רמזת לה' ושלישי פחות סעם הנזכר בלבר הוא סוד העשרה
ולפי צרך שיקבלו על הילד שבעת ימים וביום הת' יסול בשר
ערלתו לרמז שבשהוה שעה מתסתקין חסר שלם של נבורות יסוד
הת' שהוא שלישי פחות סעם הנזכר שהוא עיקר הסתוק הנרה
שהוא גלוי העשרה כאמור ולפי"ם א'בלבר רמז לחסר אל שלם
ושבעה הימים לשלישי פחות סעם שהוא ולפי שעקר הסוצה הוא
השלישי שו הא הפרישה ובימים הת' בהתכוכות העלה מתסתק החסר
שלם של נבורות יסוד ובגלוי העשרה שהיא הפרישה או מתסתק
השלישי של נבורות הזר כאמור שהוא לברו סור העשרה ודה
שעם של סל ולא פרע כאילו לא סל ולזה צריך הסוהל לבוץ
בשהתחך העולה לסוד נוגע שהוא היכל הזר שבעד עמם השבעה

וכשמאלו כמו שאמרנו שהמלאכים שבו ויבוץ בפרס ל"מלאך
יהדיואל שהוא כולל האחרים שבהיכל זה וביעשות הפרישה יבוץ
שמתגלות אלו הנ' נבורות עם הנ' פחות סעם הנזכר ומיתוקן ואם
הסוהל בר אכתן וכר אודיין ויהא לו סעם גלוי עינים יראה בחוש
בעיניו בעת הפרישה כדמות אותיות של אש נוצצי' על העטרה
בתרף עין נראים שהתרף עין סכוכים וגם השכלי יראה
ויכיר בנוחים שלהם מה יהיה משפע הגיער ומשיהו שאם האותיו'
ירסת לו כאש ירוקה סיען שיתית הילד ואם הירוק יהיה נוסה ללכן
יהא נבראי רבא' ואם הירוק נוסת לעין הוסב יהיה איש בינוני ואם
כדמות אש אדומה כיתכר יסות בשהוא שנת' ואם נוסה להכלת
ולארגמן יצא לתרבות רעת ת"ו' ונצא"ל כי אף על פי שאנו נו
שבהיכל לבנת הספיר יש שם מלאכים המסונים על הפלת אנשים
נשים וכן סנדלפון קושר כתרים לרבו סתפלות ישראל בנוכר
לבעלה לא מפני זה יש להם עסק בקול' ועקור' היהיה הבורית
לילד כי תפלה לחור ונעקה לתור כי לקול נעקת הזיה רעץ אותה
מסס אם לתי'אם לסות בשאותו"ל על ג'עבריו'נשים סתות בשעת
לירתן והתפרש שכן שלשה עבריות אלו לעבריות אחרות תוא
כי אם בזרקה הראשה בג'עבריו הללו אע"פי שיש בידה שתי עבריות
ובאים המקטרגים לקטרג על קול נעקתה אז המלאכים שבעצם
תשמים המסונים על קולה אין מניחים המקטרגים הללו לקטרג
עליה כיון שנרקה כרין ג'עבריות הללו כי לקולם לא תמצת הראשה
כיעת לדתה כ"א בשביל ג'עבריות הללו' וכן רחל לפי שאמרה
לאביה כי דרך נשים לי ותמא'ברבור נדית שהוציאת בפה קשתה
בלדת'וסתח ולכן זאת שנדקה בנ'אלו אין המלאכים שבלבנר
הסמיר מורקקים לת' כ"א אלו תכתות דרומי'וסקרבים לא
המלאכים וחשרים שבלבנת הספיר' ונקב"ה בשמשיעים קולה
לקניו אסר מה קול אשה ואת באמי מקו"בת שהו'בתן לבת ובלי"
מציל אותת בעצמו לפי שהקב"ה מצילה כפי מעשיה וסהשבותיה
ומעשה הלוי שקראתה לילד ואצאצ' ואצאני צאצאיו ואין יודע
מהשבות ובתן לבות גולתו יתברך ואף על פי שיש רשעים גדלים
גם אמן רשעת ואף על פי כן לא פתח בשעת לידת'בתן לבות ה"א
יורע כי עתיד לצאת ממנה הזרע מעלי'א איזה טובה עתידי'הא
או זרעה להשיב לצדיקים' ודע כי הולדות כין כל הבלי לידה
שלת בעוקת ע'קולות לפתות באסור בסתר הוהר פ'רצא שלוח
להשי'באהנה כשמקשה לילד ע'פעמים מזסור יעקר ה'ביום צדי"
שהם ע'תיבות ויולדה' והמעם שמוכרתת לבא לידי סדה זו
הוא לב'סיכות' סבה אחר משני שהיא קסרנה קודם על יניר
ואסהה"א לב'מלבים וכו'לות יהודה ז' סדרינות ז'שכוהר שיר
השירים על מסו צאי לך בעקבי צאן ורעי את נריותיך כלו'שבעעים'
שתרד ותחלבש ככל עולמות' כי'ע וזהו העתיד שלה אם כן הרי
שירדה ז'מרדינות בבחינת הירידה כלומר בבחינת התשפעות
אף על פי שהיא יצאת רבוקת מאתוריי פ"ם בבחינת התשפעותה
זה היא ירדת עד סוף רגלי יניר כי תחלה כשהשפה כעולמות בי"ע
ונ"ש ומקום רגלי אכבר והואיל ונתנה קולה בשעת הקסרונו
ובביכול רמז לזה נתנה עלי בקולות ע"כ שנאמיה כלומר א"ת
שנאמיה אלא נשאתיה שהכביר משא עליה שתגע כל העולמות
וכל אותר מהו'סרינות שירדת היא כלולה מי' ולכן נעקת ע'
קולות כי בקולה נעשתה רושם בכל ז'סרינו'יניר ובכלל הקללה
שנתקללה הזה שהיא דונמת כלבות ואל האשה אמר בעצב תלדי
בנים כלומר שתלד אותם בכח ע'קולות ירמו לזה' כי צדי כתן
בספרים עולה תקיו ובמ"ק עולה כ"א והאות יות הם ו' שהם כן
הבל תק"נו שהוא בסנין קולות עם הכולל ואם כן תהיה פרישה
דיקרא בע'קולות הללו בנים' והסבה הכ'הוא כי צא לי כי יניר
נמצי אסא בעבודה כ'נבללה ביהו עם תבונה בפרנוף אחר אחר
כך בשבובים ויניר בסני אסא העלה לסעלה בסוד עליה תגיע עיר
כין חסר ונבורה של התפארת אימא שהתפארת אימא הוא פרישה
שלשם הוא שבורה ומשם ולסעלה הוא מקום שהלך בו' ובסוא
שיניר זה הוא בסלא כל ז'סדרינות של התפארת דיהה סודבק
בהם בתבלית הדבקות וסוד דבוק אחרי יניר עם איברי התפארת
דבינה הם חזיוה ויניר וחזיוה דה"ת דבינה שהיו דבוקות זו בז

וכל

גלגל אפי' דיעיר הוא ר'חיות סג"א מתיות נשם יה"ו ואעפ"י שאחר בן נח"ר רחבוגה היו מסלאי' כל איברי ועיר צא"ל כי בהיותו בסעי אמא היו בסוד האורה היה סתרבה ומתגדל והיה בתפאר' דאמא אבל באותו היה בסוד איברים שהם קטנים וע"י קול שהוא האורה בשער' סבא נגלל עם אמא שקר"קול בבל מקו' והוא נותן לה שפע דרך יסוד שלו ליסוד של אמא ובבללה בו כנ' ואותו השפע עולה מיסוד שלה דרך מציע למפיע' ח"ח שלה ולעם בבה האור חוזר נפרד דיר היינו אי'קומת שלו מ' קומת של ת"ח ויורד למטה עד היסוד שלה עם אותו האור שעלה למעלה שעשה הפעלה הזו בועיר והזירו נשאר למעלה שאינו יכול לירד מפני שהוא סובבו שמסתיר כל ספירה וספירה מעיר מספרות של הפארות בינהי ותבונות וחם מכח הקליפות שהם האורות האבא כנזכר וכ"א מהם כלולות מי' הרי ע' קולות וזע"פי שאחז"ל נשים בדקניות לא הין בפתקה של הוה אין חבושה שאינן מרגישות הע' קולות אלא למחוה מרגשת הקול אי'ואותו הקול הוא נגלל סבל הע' וכל אחת ואחת כפי מעשיה אשר ד'יא שם אי'ם כפי מעשיה ד'יצת'ירד'ד ברוך ה' לעולם אמן ואמן:

פרק יח

היכל השלישי הוא היכל חוד והקרוא היכל הנוגה העליון:

היכל השלישי הוא היכל הנוגה והוא היכל הנעשה מן מלכות של הוד לבריאה ויש כו ארבע פתחים בסוד שם יה"ו כל אות שולש על פתח אחר לר' רוחות השמים בגבר ארבע פיחות ב"ר היושבים על ידי היכלי ר' של החיות ובאותה הראשון סמוך עליו מלכיאל ומפלתו על כל הפסק רין הזנוה סבית רין של הפסק שהם ת"א סנהדרין להיות נדין באותו הכתב של הפסק ונתחם בדינו של המלך ליתן אותו בידי הרוכים שנכפרא אחרא ושני סתרין הם תחת ידו אחר מימין ואחר משמאל להשניה בפסק הרין הגוזר ספי ב"ר לעשותו הוא המלאך מלכיאל הזה סעכב הפסק רין שכא עשות השובה עד ל"א יסתרו אותן להיותנים בי אי אפשר להחזירו אם יהא מפקר הזה ליד החיות בי תכף ומיד סוכן ומזמן סמוכה אחר של סמא"א אחרא בעל דין קשה שאינו סרחם על בני אדם רחמנא ליצלן ושמו סנגריאל והוא סמוכה על השיער הראשון היכל החיצונים והיא תשיעי הא' של גיהנם וכמה מלאכי חבלה הם ממונים לשופט בעולם לעשות דין ומשפט בהרשעים ולבן הסמוכה מלכיאל הוא מיניון בפסק דין כבי למנות לו אות זכות שהיא הולה אות שנים להעלי והוא שעפט בשבל זה הפסק אצלו והשני סופרים הם משמיעל וקבלה הם חכותבים בפסק דין ובין שנכתב ונחתם בבטעת המלך אין לחשוש לחפץ מוסרים אותו ליד סכוכה האכזרי שבגיהנם הקרוא סנגריאל זכותן שנוסל הפסק מיד מלכיאל זה ושם ממנים אלף ורבבות ליקח אותו הפסק מיד המלאך הזה ושני ברחים יושבים מלפניו ומלאכי חבלה הם רודפים ומשפשפים בעולם עד שנעשרי הרין בעולם ועל זה עומד מלכיאל בפתח הראשון עד לא יחזיר נשלם הרין ליעין בכוכחו ולעבבו עד לא יוא ועל זה נאמר הזוך תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אכוחה הוא ואין עול צדק ישר הוא הע' הפתח השני של התיכל בו נחתמים כל הפסקים כי בפרוזה הוי נכתבים וכאן נחתמים וסמוכה עליו נוריאל והוא הוא מהחר שהוא שמו קריאל ונחתם ידו שני משרתים סנוריה יריאל אחר מימין ואחר משמאל מימין יחוא חיים ומשמאל מוחים ושני משמות כידם חיכון חואם חיים ומשמאלי חואם מות. וכל שי חשנה נאחר הפתח הזה הין משכח את ד"ח הוא נפתח לחראות הולם חיים למי שזוכה אליו למסור שבת וד"ח בחלכתם הנ בימם כימי בזמן שכולם עסוקים בתפילה ובקשה ותוסקים בקבלה מלכיות שמים נפתחם הפתח הזה אר שעת הפל' בקלה ובאותו הזמן נפתח

חפתח השני לחתום הן להיים הן למות והפתח הזה הולמזמן:

הפתח השלישי יש סמוכה אחר שם לסנור השער הזה למי שאינו ראוי לפתוח לו ושכו קפציאל ואיש סוגר על מי שנאחר עליו יסורין חלאים רעים וכאובים הן לינויות והוא הדין למי שלא נגזר עליו ביתה ויצוו יתכפר ביסורין ולא יפתחו לו לקבל תפילתו אם לא שיתחרטה כה החפל' התוקה באחד בחשוב שלים' שב'יבור על איש ולא יפתח אם לא שיעיב בחשוב שלימה. שנאמר יסור יסרני י"ה ולמיתה לא נתנני ולפעמים נגזר הרין באבות ולוקח חבנים שכחים בעודם קטנים שנאמר וירא ה' ויגאן מכעס בניו ובנותיו ואח"ל דוד שחק בת בועם עליהם לוקח בניהם ובנותיהם בשהם קטנים ואפר אבות אבלו בוכר ושיני בנים חקחנה ויש סמוכה אחר תחת ידו הקרוא עיריאל והוא ישמרים קולו והכרת יחוא סמנו עד שכשמע קולו בתיכל ד'שפא להקפרע א'שפו אשכרה הגברא כיום רביעי בשבת יסי בראשית בחאדרן הלבנה והוא סמוכה על התיוקת וגראה להן להילדים כאשה המניקה ונגדלה את בנה ואותה בהם ומסיח אותם רחמנ' ליצלן וכשאשכתם עולה למעלה הם מבבים בהיכל ר' ואותו חמוכה בגדלולים ולמדים חודה ומעלה אותם למעלה לפני הקב"ה בבל שבת ור"ח ומשמשע עצמו בהם ומבוך אותם וכבם בנים לפני ואומרים מארי ד'עלם' אן הוא רחמנותך יבוקו ויגידם ריינן ליה רינא אם חאבות חשו בנים מה חפאו ובשיבה שבדרך חרין ריוצה לשלום על הזולם אסתכל בהו קב"ה ורחים על עלמא שנאמר הפי יקוללים ויתקים יכרה יגד לי'סתן צורירך להסבירת אויב והנוקם והם הקטנים שפתו בעוד שלא הגיעו לי' שנים רזם אחר כולם נספרו ביד הסמוכה הזה' אבל אותם הגיעים בת הפתים מי' שנים ועד עשרים שנה בלפ אהסמרו בידי סמנו' פסא אחר הקרוא אנידיקן אשר יגא סהנחש עקלתון והוא לילדים אשר נרם מיתה לכל הזולם והוא היחז"ר כי קדם עשרים שנה אינו דן הקב"ה את האדם ועליהם נאסר רש נסטה בלא משפט הן"בה. ומעשרים שנים ולמעלה נדין כל אדם סהב"ד הקרוא וכ"ח כי הב"ד יושבים בהיכל זכות אשר הוא היכל נוגה ע"פ נוגה דין שלהם נסמר הנדין ביד הפתח הקרוא סליאן הסוח רחמנא ליצלן ואותם שכחים וגנבו סמעשיהם ע"י שלש ימים אחד בשבוע במנחה וחקסקרג חולך אחריהם עד שמחים על ידיהם וכל דין שפי שלא שמחו עצמם בקטנותם וגל כל אלו נאמר רודי ידך ללגון ללקוח שושנים הם הנשכוח הללו ואל הקרי שושנים אלא ששונים בחורה ואלין לקיש להו קודם שכם בעד דיהבו דיהא קדם שיחמין והו לחם לסובה ולוסר להם שפטרון נער הודך ת"ו נאמר והנה פוך פוחר בלי שמור הן הסלאך הזכות שלוקח אותו קודם שיחמא ת"ו נאמר פוח ה' לכל והחפץ על כל פעשיו:

הפתח הרביעי שבהיבל זה נקרא שיר הרפואה וכשם שסוגר על מי שנאחר עליו יסורין חלאים רעים וכאובים הן לינויות והוא הדין למי שלא נגזר עליו ביתה ויצוו יתכפר ביסורין ולא יפתחו לו לקבל תפילתו אם לא שיתחרטה כה החפל' התוקה באחד בחשוב שלים' שב'יבור על איש ולא יפתח אם לא שיעיב בחשוב שלימה. שנאמר יסור יסרני י"ה ולמיתה לא נתנני ולפעמים נגזר הרין באבות ולוקח חבנים שכחים בעודם קטנים שנאמר וירא ה' ויגאן מכעס בניו ובנותיו ואח"ל דוד שחק בת בועם עליהם לוקח בניהם ובנותיהם בשהם קטנים ואפר אבות אבלו בוכר ושיני בנים חקחנה ויש סמוכה אחר תחת ידו הקרוא עיריאל והוא ישמרים קולו והכרת יחוא סמנו עד שכשמע קולו בתיכל ד'שפא להקפרע א'שפו אשכרה הגברא כיום רביעי בשבת יסי בראשית בחאדרן הלבנה והוא סמוכה על התיוקת וגראה להן להילדים כאשה המניקה ונגדלה את בנה ואותה בהם ומסיח אותם רחמנ' ליצלן וכשאשכתם עולה למעלה הם מבבים בהיכל ר' ואותו חמוכה בגדלולים ולמדים חודה ומעלה אותם למעלה לפני הקב"ה בבל שבת ור"ח ומשמשע עצמו בהם ומבוך אותם וכבם בנים לפני ואומרים מארי ד'עלם' אן הוא רחמנותך יבוקו ויגידם ריינן ליה רינא אם חאבות חשו בנים מה חפאו ובשיבה שבדרך חרין ריוצה לשלום על הזולם אסתכל בהו קב"ה ורחים על עלמא שנאמר הפי יקוללים ויתקים יכרה יגד לי'סתן צורירך להסבירת אויב והנוקם והם הקטנים שפתו בעוד שלא הגיעו לי' שנים רזם אחר כולם נספרו ביד הסמוכה הזה' אבל אותם הגיעים בת הפתים מי' שנים ועד עשרים שנה בלפ אהסמרו בידי סמנו' פסא אחר הקרוא אנידיקן אשר יגא סהנחש עקלתון והוא לילדים אשר נרם מיתה לכל הזולם והוא היחז"ר כי קדם עשרים שנה אינו דן הקב"ה את האדם ועליהם נאסר רש נסטה בלא משפט הן"בה. ומעשרים שנים ולמעלה נדין כל אדם סהב"ד הקרוא וכ"ח כי הב"ד יושבים בהיכל זכות אשר הוא היכל נוגה ע"פ נוגה דין שלהם נסמר הנדין ביד הפתח הקרוא סליאן הסוח רחמנא ליצלן ואותם שכחים וגנבו סמעשיהם ע"י שלש ימים אחד בשבוע במנחה וחקסקרג חולך אחריהם עד שמחים על ידיהם וכל דין שפי שלא שמחו עצמם בקטנותם וגל כל אלו נאמר רודי ידך ללגון ללקוח שושנים הם הנשכוח הללו ואל הקרי שושנים אלא ששונים בחורה ואלין לקיש להו קודם שכם בעד דיהבו דיהא קדם שיחמין והו לחם לסובה ולוסר להם שפטרון נער הודך ת"ו נאמר והנה פוך פוחר בלי שמור הן הסלאך הזכות שלוקח אותו קודם שיחמא ת"ו נאמר פוח ה' לכל והחפץ על כל פעשיו:

הפתח הרביעי שבהיבל זה נקרא שיר הרפואה וכשם שסוגר על מי שנאחר עליו יסורין חלאים רעים וכאובים הן לינויות והוא הדין למי שלא נגזר עליו ביתה ויצוו יתכפר ביסורין ולא יפתחו לו לקבל תפילתו אם לא שיתחרטה כה החפל' התוקה באחד בחשוב שלים' שב'יבור על איש ולא יפתח אם לא שיעיב בחשוב שלימה. שנאמר יסור יסרני י"ה ולמיתה לא נתנני ולפעמים נגזר הרין באבות ולוקח חבנים שכחים בעודם קטנים שנאמר וירא ה' ויגאן מכעס בניו ובנותיו ואח"ל דוד שחק בת בועם עליהם לוקח בניהם ובנותיהם בשהם קטנים ואפר אבות אבלו בוכר ושיני בנים חקחנה ויש סמוכה אחר תחת ידו הקרוא עיריאל והוא ישמרים קולו והכרת יחוא סמנו עד שכשמע קולו בתיכל ד'שפא להקפרע א'שפו אשכרה הגברא כיום רביעי בשבת יסי בראשית בחאדרן הלבנה והוא סמוכה על התיוקת וגראה להן להילדים כאשה המניקה ונגדלה את בנה ואותה בהם ומסיח אותם רחמנ' ליצלן וכשאשכתם עולה למעלה הם מבבים בהיכל ר' ואותו חמוכה בגדלולים ולמדים חודה ומעלה אותם למעלה לפני הקב"ה בבל שבת ור"ח ומשמשע עצמו בהם ומבוך אותם וכבם בנים לפני ואומרים מארי ד'עלם' אן הוא רחמנותך יבוקו ויגידם ריינן ליה רינא אם חאבות חשו בנים מה חפאו ובשיבה שבדרך חרין ריוצה לשלום על הזולם אסתכל בהו קב"ה ורחים על עלמא שנאמר הפי יקוללים ויתקים יכרה יגד לי'סתן צורירך להסבירת אויב והנוקם והם הקטנים שפתו בעוד שלא הגיעו לי' שנים רזם אחר כולם נספרו ביד הסמוכה הזה' אבל אותם הגיעים בת הפתים מי' שנים ועד עשרים שנה בלפ אהסמרו בידי סמנו' פסא אחר הקרוא אנידיקן אשר יגא סהנחש עקלתון והוא לילדים אשר נרם מיתה לכל הזולם והוא היחז"ר כי קדם עשרים שנה אינו דן הקב"ה את האדם ועליהם נאסר רש נסטה בלא משפט הן"בה. ומעשרים שנים ולמעלה נדין כל אדם סהב"ד הקרוא וכ"ח כי הב"ד יושבים בהיכל זכות אשר הוא היכל נוגה ע"פ נוגה דין שלהם נסמר הנדין ביד הפתח הקרוא סליאן הסוח רחמנא ליצלן ואותם שכחים וגנבו סמעשיהם ע"י שלש ימים אחד בשבוע במנחה וחקסקרג חולך אחריהם עד שמחים על ידיהם וכל דין שפי שלא שמחו עצמם בקטנותם וגל כל אלו נאמר רודי ידך ללגון ללקוח שושנים הם הנשכוח הללו ואל הקרי שושנים אלא ששונים בחורה ואלין לקיש להו קודם שכם בעד דיהבו דיהא קדם שיחמין והו לחם לסובה ולוסר להם שפטרון נער הודך ת"ו נאמר והנה פוך פוחר בלי שמור הן הסלאך הזכות שלוקח אותו קודם שיחמא ת"ו נאמר פוח ה' לכל והחפץ על כל פעשיו:

סי כמצה ומרור אור ופא כשרש שם של כ"ב היחוד מיברך כנגד
כ"ב אותיות התורה ובלילי כו ומסבו מאירים למסה ואינו
מאיר לברו אלא כשתחברו עם היכל נצח הנקרא זכות וכשחבר
נבללים יוצאת חיה אחת מהם למסה הכללה משנים צורה א"
ת"א צורת אריה והשניה היא צורת נשר והיא כלולה משני צורות
הללו ונקראת אריאל ובשאיר בח אור נוגה והיינו אריאל הנ'
יוצאים מסבה ארבע אופנים כעולם העשיה והיה הזאת היא
כעולם היצירה הלזו ר' אופנים כלולים מר' נוגים אריה שור ארם
נשר ואלו שכולם הרר"אל אהריר"אל אהריר"ת אפי"כן ואינו
תאפיכן שהנקליפות ת"ו נזהר בראשית ח"ו ואלו הם הפסוקים
על כל צבא תשכים ערכי פלחמה ודוכיכי קשת כי אי אפשר
שיהיה פלחמת כעולם או שיתקבר פלכות אחר פסקומו ער
שיתעוררו פלחמת צבא חברות כפרים ואת"כ פלכי האדם א"לין
בא"לין וגם הכוכבים לחמים פספלחמה נרקיעא אלו באלו והם
כראים פכוכבים וכלחמות אלו באלו • ואלו חר' אופנים עומדים
עליהם לינורר הכלכית בפלחמת גדולה ותעוסה • וכשתתעורר'
ונוסעים כרגליהם לפלחם' ערוכה ישינו שפע פחיכל חרכיבי של
זכות כי נצח והוד נקראו מארי דרגלי שנא' ותמדי רגליו כיום
ההוא על הר הזתים כי כמו שאי אפשר לאדם בלילך ברגל אחר
בי אם בשני רגליו כך לא יפעל היכל השלישי כלא היכל הר' אז
יוצאים מזיעה החיות כמה צבאות וכחנות וחיילות ער אין מספר
וכלם יוכרים תחת חר' אופנים והלו יש מהם שאומרי' שירה ויש
מהם הנעשים שלחים כעולם הנעשים נסים לישראל להציל' מיד
משלחת פלאכי דיעים היוצאים מהיכל הנ' של הקליפות ל"קטרג
ללישות ח"ו לשומני ישראל רעת הם המשחשבים כעולם להוציק
ללוסרי תורה שנ' כי פלאכיו יצוה לך לשמרך ככל דרכיך וכתיב
על כפים ישאונך פן תגוף באבן רגליך דא אבן גגף צור סכשול
פספרא דסמאבא וזה שהוא מצד הקדושה נקרא אבן נחן מגרת
יקרת צור ישראל יל שהם נאצלים סכח ספירות פלכות הנקרא
אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה • ויש אבן סל אבן שנא' ורץ
לעוסת זה עשה אלהים מהיכל הנ' של הקליפות יוצאים שני
רוחות הנקראים אף וחימה וזהם יוצאים כל אותם השלוחים
החולכים לקטרג לאותן החולכים בדרך חישר להסית אותם
ולאותם שהם חולכים לדבר מצות ועל זה יעוסרים האופנים בנגדם
לתגין עליהם שלא יקבו אותם • והם היו שפחד מרכב"ה כשיוד
מן הדר שנאמר כי יגוחתי שפני האף וחימה באמצע היכל הזה
יש מקום אחד העוסר לכיצלה ויש לו ד' פתחים לד' רוחו' העולם
ויעשרה פלאכים ממעים על כל פתח וממונה אחד עליהם אשר
שמו אחרי"אל והוא שנ' כאשר יחיה האופן כתוך האופן וממולכים
זה בזה אלו ד' האופנים הם ליקוחי' הפסק מהיכל זכות והמשפטים
לחתן כשלחבת את וכבים לנשמות חרשעים כמ' הפסק דין שלח
שיעוקרה לחוץ נזופה כל אותם חיים • ער שרשקבלת הזעוש
שלהואותם ארבע כתות פלאכים עוכרים וכחרים וכנרי כלל
אותם הפניאים פפיהם ד'כרי נכלות הפה וממנים עצמם כרבי
אות וכל ארבעים יום הם בחרם תרוי שלא נשמע תפילתם ואינה
נכנסת התפילה לפרגוד הפלך ועוכדים נומים מבחוץ עם אותם
שחמאו חרין נותן לחיותם נזופים ויעברו מבח"ץ עשרה פעמים
חברת ויצא מהם ככל יום וכבריהם בכל אותם הרקיעים וכן כל
החילות של צבא המרום שיהיו נוהרים כפלוגי שהוא נוזף • נזפא
אחיבא פלוגי דאזכא פלוגי כעיד ער שיעשה תשובה ל"פני
הקב"ה ורחמנא ליסיק פהאי עלמא • וכשיעשה תשובה שלים' אז
מתאספים אלו הר' ממעם עם הר' כתות שלהם שהם אוהבים
ומתירים לו הגדרי והחרם ואז הם מכריזים פלניא שרא נזפ' וכטאן
גלהלאת תפילתו נכנסת לפני המלך • וכל זמן שאינו עושה תשוב'
נזוף הוא למעלה ולמטה ושכירתו של הקב"ה נעדרה ומסתלק
ממנו מאד' כלילה שעולים כל הנעשות להראות לפני המלכות
ואחרוני" אלהי ישראל לצורך מיין נוקבין לחדש נשמות השנה
בשכתו נוזפה. ומחים כפניה כל שעירי השפים ואינה עולה •
ורוחים אותו לתוך • ואומן אחרי" אל העומר על הם' פלאכים
שמאכילי בשרו אז הולך ברגלו מניע למקום אחר הנקרא ר"א
הרי"ם והם" פלאכים יעמו ונכנסים למקום הזה ולוקחים כידיהם
סנגים של ה"ב כי נ"ם אל עולה מגן ואל זה הוא הדין נמרוק

הזורד מקרסנדי של ר"א וכגן הרגוש תרים והם נקראים פ"ארי
חרכיה ית עוסדים לתגן על ישראל ושם יש"ה יהוה"ם כלילי"ם נ' ואמא
ג' אל הוא ממתיק אל של אלהים והם הפלאכי"ם נקראי"ם תשכל"ם
וברידים כנגים ותרכות ויוסחים הרצים להגין על ישראל"ל מן
אומות העולם ולהתנרות פלחמה בשריהם של מעלה ונקוש
נקפחיהם ברגע אחר ובחרף עין אלכן נקרא המקום הזה ר"ת
הרצים מקום אותם הרצים מסחרים להתנרות פלחמה ול"נקוש
נקמות לקכל שגעון רצ' של מסרא אחרא רצים לאכאש"ולאחרע'
מלין של שונאי ישראל והחשבלים רצים לשלוש עליה' ולהכניע'
זה לעומת זה עשה אלהים ומסנך הרצים יצאו דחופי' ברב הסלך
הן מצר הקרושה הן מצד המומאה ואם הרצים הפוכים יוצאים
נאסר חציר שושן צהלה ושמחה ושעון ויקר ואם ח"ן הרצי' הרעים
יוצאים נאסר וחציר שושן נכוכה ויבהיל זה יש כוי"ב סמונים
הנקראים שרשים הממונים להשניה הסיר על כל אותם שמעוררים
ורוחקים אותם הא"ה ואלו הסמונים נקראים הלינות רכתי' משניה
מן החלונות והם ג"כ מסנים לכתוב כל אותם הסקרים לכא"ה
לב"ה ונמנים עם העשיה כפלנין כי הם נקראים חבירים אצל"ם
שנ' חבירים מקשיבים לקולך"ם שכיניני כוא ורואה הזכות דזנורל"
להתפלל ודיע לסרר אותה כראוי בתפילה עלת קלי מעין
ככל הרקיעים וברך כל היכלות שלמעלה ע"י השרפים הללו עד
שיגיע הפתח העליון הנקרא קרש הקרשים והיא עול ונעשי עפרה
בראש סלבו של עולם ואומר הזו כמ' מקודי כל איגן רבצלן
צלות זן כרעותא שלים האי צלותא צריכה סנו מחשבה לאסקא
לה דהייכו הכוונה ע"ר הסור וברעותא רמילולא שהוא רצון
הרימור שיבין פ' כל תיבה שמוציא מפיו וברין אתקדש שמיע
רקב"ה וכשכניגת תחפילה אצל השרפים הנקראים חבירים כעולם
ליקחים התפילה והלכים עמה עד היכל הרביעי שהוא היכל זכות
לפתח שלו הם משבחים ואומרים קרושה למלך עליון עם ישראל
והם חבירים עמהם כיום ולא אותם האומרים שירה בלילי"ת ומי
שאינו כתפלל וכסנין עצמו כראוי עליו הכתוב אומר נחל אבנים
ואמנו הם הקב"ה ושכינתיה ואומר אין פשר ר"ל שלא נתקלקל הפשע
לפשוע ע"י שלא התפלל בראוי וכפני שסונץ הברכות סקב"ה
ושכינתי' חבר הוא לאיש שפחוא הוא סמא"ל הרשע המונע גם הוא
ברכו' מהשכינה תוא שרו של עשו הנקרא איש ציר איש פרה והו'
חבר למשא ומתן שלו וע' תמא א"ה מניע ברכות מהעולם ונרם
ביתה לבלם וחבר הוא נגד כלשון וחובר חבר שיעשרו כישוף
להתחבר כאיש בשחיית שיע' יעשה הכישוף הזוא • ובצד הקרוש'
יש חבר טוב כמו השרפים הנקראים חבירים ויגושה עם הבן ארם
פובה ניתה"ן וניתה"ב והם חבירים כתבריותא רלהון לקרשא שכא
רמאריהון לוכרא ולשבחא לפניו ומן ה"ב שרפים יוצאים ארבע
מסכין שהם סומכים את ישראל הנקראים נופלים שנא' סומך יי'
לכל הנופלי"ם הנקראים ניצאל עיריה עריאל יהיראל הנקראים
אראלים ותתהיהם כלאכים שאין להם כספר וכול' מכת האריים
ובל אחר מסונה על כשמרתו ועכרתו הם מסונים לכמל כל
מחשבות רעות ותעות ריעות להזיק ח"ו שונאי ישראל וכדיבים זת
לטעלה אתם" שלא ניעשו והם מסונים על הצדיקים העושי' מעשי'
טובים ועל אותם החושבים מחשבה טובה לעשות מצוה ואינה
אעפ" שאינם יכולים לעשות כפלאך עיריה עוכר לצד דרו' והוא
משניח על אות המנחים לעניים או שמצערים כלכ' על עניותם
אעפ" שאין להם יכול ליתן להם ומשניחי אותם על שהולכי' ברוך
של מעה ועל אותם העושים חסד עם הסתים והוא חסר של אמת
והוא מסונה לזכור אותו לטעלה ולחקוק ליה לעיה כ והוא כתב
בפנקס של העה"ב והפלאך עריא עוכר לצד צפון הם מסונים על
אותם שעלה כמחשבתם לעשות עבירו' ונמנע ונתחרט מלעשות'
או שיש כרעתם להטוא וכאים לעשות העבירה ומשינים תרעה
נוברים על היעוד' ונמנעים מלעשות העבירה והוא כנין שליחם
והפלאך יהיראל עומד לצד מערב והוא משניח על אות העוסקים
בתורו' ומוליכים בניהם לבית רכם לעסוק בתורה ועל כל אותם
הספניחים על התולת השוכב על ערש רוי ומורים אותם ב"עין
בפעשיהם ובצבריותיהם ששיבו בתשובה שליפה לפני הקב"ה
שכל מי שהשתדל להחזל ששוב בתשוב' נורם לו להגאל כהליו
ומהדין שלמעלה

שלמעלה עומדים לתפוח ורשו בקרבנו ותוסבו לו ותיים: שנאמר אשרי משכיל אל דל ה' בעת רעה ימלטהו ה' ישמרהו ויחיהו אשרי בארץ ולא תתנהו בנפש איביו ה' יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו מה שנה שכתוב אחר זה אמרתי ה' חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך ואחר כך ישורר דוד ברוח הקודש ויאמר ברכי נפשי את ה' וכל קרבי את שם קדשו ברכי נפשי את ה' ואל תשכחי כל גמוליו הסולח לכל עונכי הרופא לכל תחלואיכי הגואל משחת חייכי העוטרך חסד ורחמים המשביע בטוב עדיך תתחדש כנשר נעוריך עושה צדקות ומשפטים לכל העשוקים הודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו ומה שכתוב אחר זה רחום וחנון ה' ארך אפים ורב חסד לא לנצח יריב ולא לעולם יטור לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונותינו גמל עלינו כי כגבה שמים על הארץ גבר חסדו על יראיו כרחק מזרח ממערב הרחיק מעלינו את פשעינו כרחם אב על בנים רחם ה' על יראיו כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ כי רוח עברה בו ואינו והמקום אשר היה בו עוד כחסד ה' מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים לשומרי בריתו ולזוכרי פקודיו לעשותם וכסאו בשמים מלכותו בכל משלה ברכו מלאכיו גבורי כח עושי דברו לשמוע בקול דברו ברכו כל צבאיו משרתיו עושי רצונו ברכו כל מעשיו בכל מקומות ממשלתו ברכי נפשי את ה' ואל תשכחי כל גמוליו ואחר כך ישורר דוד ברוח הקודש ויאמר הללויה הללי עבדי ה' הללו את שם ה' יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם ממזרח שמש עד מבואו מהולל שם ה' רם על כל גוים על השמים כבודו מי כה' אלהינו המגביהי לשבת המשפילי לראות בשמים ובארץ מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללויה הללו

הקטורת ויש לשקול כל אדם הראוי אחריהם בעה"ן ומזריח אותם דרך השקול לשקול בכף היסוד האחרים תחכית ובצד שמאל ויצירה והמאוחרים תלויה בפתח ויצירה ושם שקלים העבירו מזבוניה בפתם אחר אם כהניים תחכית העבירה יש מחנים ליצר יסוד הם לוקחים חנור דין ומעבירין מכנו כמה גזירות ויצרו ויסורין ותולאים של אותו האיש עד שינצל מהם • ומצר השמאל שם סהריעין הצניעות והרכה מחנים הם הכהניים את הרבר עד ששמעים תכירה המחנים של מפרא אחריו וגרדיני ניסוכין עד דאתרע מלוה ואן ידידה מפרא אחריו ומחשלת הנשמה • וכאת אלוקיהון דרדיקיא בעלמא דין ובעלמא דאתי:

הפתח הרביני מפתה עליה המלאך אחי"ה והיא תכאונים שאמרנו ששקלין בה הזכיות והצניעות כלם

כפעם אחת והוא נקרא מאחי צדק ועל פי השקול נדונים • והיה הסבובה הזה יש שני מחנים אחר לימין שהו הריאל והשני לשאל גדוריאל וכשהקל הזכיות שקלים בימין • והצניעות שקלים בשמאל • וכולם נכללים ברוח אחד אשר אשר הוא שם ותקרא זכות וכשהם נכללים זה בזה פתחנתבוחם יוצאת חיה אחת אשר שמה הוסיאל ומעשיהו להחניה כעולם עם אותם הנקראים עיני ה' המשוטטים בכל הארץ והולכים ומשפטים בעולם באורך ומעשים שעושים הצדיקים בשלימות תלב ובשמחה אותה מחנה להחניה בכל התפילות על כל השלות והבקשות אשר שואלים בני ישראל כלם בואים לידי והיה הזאת והוא מניה אותם בהיכל והוקמים התפילות בהיכל זה ס' יום לעין כתם ואחר ס' יום יוצאה החיה הזאת ולוקחת עמה כל השאלות ובניה להם לפני ע"ג מטרדין חשבים עליהם בדין עם ראים אותם הבני אדם למלאות שאילתם ולעשות בקשתם ואז חיה הנקראת זכו"ת אל עיניו כהם אם ראויים הבניהם להחתנו עמהם כפרה הרחמי או לא ואם היא רצויה יפעה הבקשה והשאלה מהיכל הזה ויוצאים עמם ב' מחנים ושוליים והבניים מהחיה הזאת למלאות הבקשה מהיא כל אחר כפני עצמו נעשה לו מליץ ופרקליט ישר ומתקימי הבקשה והשאלה ההיא • והחת חיה הזאת ה' שרים של אש להש ואלה שמותם שרגיאל • ברכיאל קדישאל • קרמיה והם עומדים בארבע פנות העולם והם מחנים להשגיח על כל אותם השוטרים יום ושבת כראוי • ומן אלו האחרונה נעשים שביבי אש שהם הולכים ומאותם השביבים נעשו שבעים ושבע גלגלים של אש והם נעשה מהנר דיוקן אלף אלפין ישמשוניה לאותו השם היחנו מהם וכל אותם השוטרים השכרו כראוי ואותנני בעתו שבת אל אותו מלאכים משגיחים בהם להשב להם בכל יום יום יחנו השם ומתוחן בנחר דיוקן ושרף לכנסה רחמת ולכסה מושלים זכין שבעם שבת הכרוז יוצא לשבור חשבת כראוי ומחוי מהנר דיוקן נשקם מדעך מינו חולך ומזיר מזיקי חיקים השגיחים שלו הם שוקפים ומחים • ומהחה החיה שאמרנו ואלו הם משגיחים על שומרי שבת כראוי ועל כל שלחן של כל בר ישראל שהוא מקדש אותו בשבת מהכרוזים על אותו שלחן ואם חכ מתקנים כראוי כולם מעמדים ומהברים פלוני יוצא מבורך מיניקיא קדישה ומבא ומשמח ומעיר ומקבילה מהם עונים אמן על ברכותיו ומבריחים אז ומתנגד על ה' ויתן לך מהשאלת לבך ונו' כי ה' רבה על ה' דיוקן וכולם אומרים אז הקרא ויי' יענה בהעיקרה ומהרחת שמהשמיעה שלישית מקדימים ומהומרים אז יבקע כשחר אורך ונו' בעזר ה' ישמעך והם אומרים מפוק זה כי כן יכורך גבר יראת ה' שם לפי מהנגנים בשבת כראוי אז מפתלקן אלו הכהחת הקדישים ומנים פרות של בוכר שבחנו שהם כ"ה יגן ומחנה אלו נקרא ע"ש השכר של עגל מחנים ומהומרים ויאהב כללה ובחבחנו ולא חסך בברכה ומחזק מסגר עקש נשות לבל אשר לו יבחו ערים ינינו ומהר אל יחי לו מאכל הסר רחמנא לשבן: וכל אותם שהיו מקדשים בתגנ שבת ויאוש ומרים ה"ם כל אותן המלאכי שמשגיחים מהקדישים אותם ומהומרים אותו להשרף בנחר דיוקן עמם מלמים אותו שהיו מקדישים בעגל הקדישה לאפוקי מי שמעגל כיוני אחול זה הוא נע של מפרא אחריו כמו שאמר השם הקדוש כשהקף אהבתיהו שלא נחנה מקדש"ן כמלא נימא קדם שבת של יהודה ביני אחול ובחיכול זה הם דנים כל הדינים

שבעולם הן על הדינים ומשפטים והכל יש בידם חוץ משלשה דקרי"ן ולו שמר"ל בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא כי אם כמלא על עקתא קדישא לא ניחן להם רשות לדון אותו בהיכולת מפני שאמר כהם על ה' שהוא עקתא קדישא שהוא לסעלדי מדאשבעת כתיב או תתענג על ה' והא־יהן לך בשאלות לבך ואחל בנים כתיב ותתפלל חנה על ה' ואצל הזקיהו כתיב הנני יסיף על ימיך ולא נאמר מי שיוסיף החיים כי יש בו נוכח ונסתר ובכך ואצל מזוני כתיב השלך על ה' יהבך והוא יכלכלך וכאים כפאמא עלאה חיא הנחר דנגיד ונפיק והיא כמהנא כיכו אשר לא יכזבו מיכיו מן הדין מזלין החופבים עליהן כי כמלא עלאה על מלתא והבן כי שם נזה ה' את הברכה חיים עד העולם אמן:

פרק כ"א

עד עתה רבינו פן היכל זכות העליון דניאל נרבר בן היכל זכות ההתחן שיש בו ל"ב פלאכים המקראים בסבון שהם עשרה לאורבע רוחות העולם וכולם נקראים יתרות המשכון שאינם זזים ומתלמים בפשכרהם לעולם ד"ק אלפים עומדים תחתיהם והם בשורחים אל אלו הל"ב ממניפים פכונים על דין ובשפט בל"ב אלפים ורפ"ש בראשית לדון את העולם ות"ק אלף הם פצד נצח שהוא קנף החסד כי ה' החסדים כלולים מ' ו' מי הדי ת"ק ומפני שאנם פזעלים אלא על ידי היכל חור שהוא היכל נגח שאכרנו שיש בו ת' נבורות כלולים מ' ו' מ' הם ת"ק כללם אל"ף לכן יש בהיכל זה ת"ק אלף ומפני שהם מצד הישר נקראים קדישין שאמר בנזירת יצירין פתנמא ובשאמר קדישין שאלתא כי ע"ר הוא ניסטריא ע"ר זפר הם מנעם"ך שהוא בהיכל הנגח הוא היכל הד שהוא דין שהוא חצית של הסנהדרין שהם דין וחצית השניה של היכל זכות הם נקראים קדישין מצד החסר כי ם"ר וק"ל יולים קדוש כפו שאכרנו שאין מזקל היכל בלא הבניו יש בהיכל פלאכים שהם יותר חשובים מכולם ושכם הפרוסיאל קסדיי"ה קדושי"ה ורהריאל ועל ידי אלו ניתן להודיע דין בעלמא תל אלו כתיב וכסיטר קדישין שאלתא וכל אותם שלפפה כהם המכונים לעשות דין בעולם שאלים אותם הד' מלאכים האין יצא הספק על איזה אדם ואיזה עיר או סדינה או על עם אחר • והם עושים כפי הנזירה העליונה • ויש החתיהם ל"ב מכונים אחרים הם מכונים לתקן על כל אותם העוסקים בתורת תמיד ואינם מכלים מלעסוק בתורה יומם ולילה • ויש מכונים אחרים תחתיהם על כל אותם העוסקים בתורה ההיינו אותם הקובעים עתים לתורה ואינם הוגים בתורה יומם ולילה והם גם כן מכונים על אותם שיש להם הנגה לעסוק בתורה ואינם רוצים לעסוק כה כל אלו רם מכונים להניעם אותם והבא לטהר מיין נאסר עין חיים היא למחזיקים בה ותומכי' באושר וכל נהיבותיה שלום יתי' לעולם אמן ואמן:

פרק כ"ב

היכל זה נקרא היכל אהבה רבת העליון והוא ת"ת של ועיר דבריאה הנקרא פרת יום לכן כיום אנחנו אומרים אהבה רבה לשון זכר ובלילה אנחנו אומרים אהבת עולם שהוא לשון נקבה וזהו ת"ת של מלכות בהיכלות התחתונים הנקראים עולם הכללת כל הנשמות בתוכה בנ"ע שלה והם עולם סלא • ופתח אותה היא בהיכל זה ויש מכתת אחר עליו אשר שכן פעיניה מפני שהוא סלמד מניוריא על צדיקי עם הקדוש ויש בתוך היכל הזה רוח אחד הכלול מארבע נוגנים של אותיות הו"ת שהם לבן ושחור ואדום וירוק ומפני שהוא ת"ת כלול בו שם ב"ה והרוח הזה נקרא פורי"ת והוא שר נדול על כל החיילים אשר תחתיו ובל בפתחות ההיכל הזה הם נספרים בידו וכשהם מזיזוני אהבתו רבה באהבה זוהא זו השם שלם כי ב"ם אחי"ה נשמרים היה ובהיכל זה נגנזים כל מי שרתנים להתדבק בשם המיוחד ולקדש מאהבה לקים פסוק ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך אפי' הוא נוטל את לבבך ובכל נפשך אפילו הוא נוטל את נפשך ובכל מאודך אפילו נוטל את מהנך ועל"ז נאסר שם אחן את רודי לך כיון

כיון שאינו חס על נפשו ומסתו בקשבל אהבת שמו המיוחד כי ער שם מגיע הנאת הצדיק של זרע הקודש אם תוא עומר בנסיון ואם לאו ח"ו ואין יהיה לו חלק עם ד"ע והצדיקי הנקראים דודי הקראי התימין בזוהר מפני שקיימו פסוק ואהבת ונאמר ויש לרחם חלק בהיכל אהב"ה הנזכר לכן מפקום הזה יוצא שמירה לכל ישראל ונקרא סוריה שהוא שומר חברית האחד בשכר שפקדשי ישראל שהוא המיוחר שני פעמים בכל יום ונותנים זוג עליון אחבה רבה באהבה זוטא כללם מפסר שם הוי"ה ומשם תיא תחתית אשר ראה יחזקאל על נהר כב"ר שהאויה מקרסת רגא ולא בערת התרגן רק פעם זוהר פסנא ראש ע"י פחיצות והיא נקראת זוהר ובזמן שחורתו של הכתף העליון נושב רהינו השכם של ע"ב תיצא מהיכל ק"ק יוצאים נשמות להיכל זה הנקרא אלגא ורחי תיא יוצאות מתשקות העליונים התיינו זוג של הנשקות של אהבא ואמא שהם בהיכל ק"ק ונותנים גם כן זוג באהבה זו אז יוצאים נשמות ורוחות קרושים חרשים וגם להרשן נשמות הישנות ת"ו נאמר כי על כל מוצא פידון"ר יהיה האדם. כיון שבהיכל דזוג עומדים כל הנשמות וכל הנוצים העתידים להתבראות בהיכל זה אינו עומד ריקם כלא נשמות שהוא לוקח אותם מהיכל ק"ק כו יסוד ראמא אתר דעניר עפיק ולא שכיך לעלמין מפני שאמא מחלכשת ויניר עיר המבור בועיר ראובלות כן הוא כבריאת אורות רילה מתפשטים ער המוחין ולכן כאן בהיכל זה הם הנשמות שלח המאירים ומסתיקים מזון לכל המיכלות אשר תחתיו ומשם ע"י שר' הוא מאיר בהיכל זה מן חשרים שלה וע"ז נאמר כין שר' ילין ונא' שני שרך ונוטר ואל שר' ני' משה ונם הוא בהשבון רמ"ק וקט"א ומהיכל זה יוצא מזון לכל העולם ונקרא אל שר' היינו מאמא מאותם השרים של אמא עלאה. ומכאן יוצא שם אל' אל הינל זכו"ח להריק שם רחמים וחסר לנצח הנקרא היכל זכות ואותן חשרים אם תצריקים תלב לכל צר הם רחמים נמורים ויוצאים אורות לכל העולם ומשם יוצא מזונה אחר הנקר' להם החרב המתהפכה מפני שהוא היכל ת"ת ויונק ג"כ מגבור לכן הוא יונק לפעמים רין ולפעמים חסר תן את כל העולם כולו בחסרו ובשובו הגדול בשם א"ל ואוא פנין על מי שוזכה או על העולם כולו ומנין מן שני כהיכלים של מפרא אחרא היוצאים מהיכל הפמא שהם כנגרו הנקראים שר' וכמ"ן המביא רעב לעולם. ורחמנא ליצלן והרוח הקדוש מוציא מזון לצריקים וחסירים שלא יכותו כרעב ת"ו ועל אלו שני רוחות חטמאים נאסר לשוח ולכנן ותשתן אחר הוא פסוכה על הרעב שיכותו בני אדם שאין להם מה לאכול ח"ו והשני הוא פסוד על אותם שיש להם מה לאכול ואינם שביעים מסנו ח"ו מפני שאוחו רוח הוא שולט בעולם ומאותו הרוח חקרוש יוצאים השרשים מפני שהקב"ה מנניח קיומן כנל הקומה ומראה אותם לפני הרוחות הטמיקים והם בוחרים מלפניהם ואיתם מופלרים עליהם מכאן ואילך תכל תוא כרי שלא יתנברו כל כך בעולם ונם אם שורים פנקאות של שמן ככל יום לכן נקראי שרים ואיתם מזלף על כל התחכלים שיהם אחורי בי"ע כמו שנאמר. ותחת אלו יש כמתים הנקראים נפנים ומספרם אלף ורבוא רבבתים הנקראים נפנים על כן נפנים. ושם נ"ב יש אלף ורכבות הנקראים ריסוכ"ם. ואלו הנקראים נפנים הם מפנים על כל אוהם שהם שוטרים בריחם הם בשיהם כפו הנמן שאינו מקבל הרכבת האילן אשר שאמר אשתך כנפן פוריה כירכתי כיתך של נ"ע. בגין שאין להם השקיות כאפר לא יכוא ממנו לקהל י" של הנ"ע ער עולם שחשבפים עומדים ליעדות לכל ערק וקוראים אותו אליו לאמור מזוני אתה ואל תיכלי חבוא בפו שבארתי בשערי"ג תיקוני דיקנא ואלו הנקראים רמונים רפליין תורה ומצות כרימונים הם פסוכים עליהם והם פיעודים האחב"ה בין ישראל לאביהם שבשפיים לשמה לוהם כל. היפים כי בוכן שישראל מתעוררים מין נוקבן מפפה לפעלה ומלפעלה לפפה היכל זה נתפלא. פכל פיכוונת ונכפת הפרים והרבה רחיצים ומן חיתור של הזוג הזה יוצאים שני פפונים הנקראים אחב"ה על שם היכל הזה. ואלו הם עומדים להשגיח על כל אותה המעשרים יהור שפו של הק"בה בשיהזדע ומוסרים בשפם על יתגרו הקרוש הוא עולים ומעוררים למעלה וכל אותם העוסקים בגפילת חסרים ופעה"ו אותו הגפילה חסר עולה

אל ההיכל הזה והם נעשים בכח עשרה להתרבק תוך היכל פיש שנקראת אהבת עילאה ועל זה כתיב כי גדול פעל שפים הבר"ך ואפר ואהה השפים השפיע הפילחם ועל היכל זה כתיב פים רבים לא יוכלו לכבות את האהב"ה ובהרות לא ישפעות ונפטר:

פרק כג

עד עתה ניברנו בהיכל אהבה העליון עתה נדבר בהיכל יפות השבת וראשים עליהם ארבעה ממבין עליונים על כולם ואלו הם קדישאל ספריאל עפריה קדישאל הם הירחות של ההיכל זה והם פסוגים לשכח את ישראל ובשנגנם שבת אז באה הנשמת יתירה פלפעלה ואז המלאכים פלים אותה לפפה ומעניריפ מכל שהרי שבת כל עצבות דינן ואנחה זכל יגיעי פלאכה וכל כריחת הנפש וכל רוגז שבעולם לכן שייך יותר שבתה בשבת מכל הפועדים ולא כפשהפה שפעת פחרי"ע שבתו"ע כנוסה הפפרים שאפורים ויגוזו כו פקרשי שפיך או נפסה את יום הפבוזה דישראל שהוא נגר פוד השבת הפכפל ופשרש הפעריכה של בובב שבתאי הפורה הריפה ושביתת חורבן וינן ואנחה ללבוש שחורים וכריחת עציבה וחשובה ולא לשחות.יין ולא לאבול בשר ולא לשבח בשום פשחה ואז יכול להפשך עליו בתו שבתאי בנו' בזוהר ברש פ' יתרו אבל יש לנו להורות שהק"ב פשרד הפערכת והוא הפנהיג תאפתי השלנו לשפות בכל בתי כניפ שבתה ובפרט חשבתת שיש לכל היעלפות שיש להם כניהה. פסלכות זהנן הם תאויבים הגורפים ינין האנחה לכלאבי שלום פר. יככיף יפוכרחים הם ליפול בנוקבא דתחום רבא יחק"ב בת פרוס עליני פוכות שלום פה שאין בעולפיה כפוה ביפים פוב ונם אלו פפזים להכיר כל הצער וינין אחרים פאותם הרשעים הישבים כניהם. כל ימי חשבוע והם פכריחים לפלך הדין פהם ולכן הם פשפחים פי שיושב באבילות הצער ועל הרשעים ושבי חושך ועלפות אפיהי עיני וברזל ונופר פפצוקותיה' ישעיהו ולעתיר נאפר שיש אתה פשוש כל הפתאבלים עליה תא' פעני קולך פכבי ועניך פרפיה כי יש תקוה לאחריתך ושבו בנים לגבולם. וכל החיבלות שלפפה עכרים לקבל עכרות ושפע פהחיבלות שלפעלה ונפרפ כשעולים היבלה הנקבה להתעוות בהיכלות חזכר אז הם פאירים אור גדול באור:

פרק כד

הוא היכל רצון שהוא היכל ששי פפטה לפעלה:

היכל הרצון העליון תוא היכל ששי תוא פור פלבורין דעבירה של יציר רעבורה ואופר בזוהר פקודי חיבלא שהיחאת רא הוא היכלא. דאקרי חיבלא דרצון וכו' והכא איהו רעוא דרעוין חנה כל זוג תוא בא פפוך חפום הנבור' תאות נשיכם שנאפר שפואלי תתם לראשיו וכאן חפי: תתעוררות חזוג בכוח נשיקה הפת שנאפר ישק יעקב לרחל ומהיכל זה נשפעים כל התפילות בעת רצון פזוא: היכלא רפשה רבינו ע"ה שנאפר ותאלתים בעת רצון בקול תא תורת הנבואה ושם הם הנשפות של עשרה הרוגי פלוכת הם הנבורים ששלטו על יצרם ולא פלבו לעפם בכוחי רישר כי לא הזדבאם פפלת כלל. ושם הם פיצירים התאוות של הזוג בפוך פין נוקבין בהיכל הזה עפרים פרבע פוריות השלשים בארבע רוחות העולם ותוא כנגר דרפם עמוד פיכאל הפר הנדול הפפונה על ישראל אשר אוא פלפך פיכאל הפר פנ"ע על ישראל בשבן ששפואל הספפרו תובע רין על שונאי ישראל פיכאל פופן פוננות עפו: שכפל רבריו ואם ח"ו פעננותו אינבש פוריות נאפר השיב אחור פפני איוב: כי פיכאל נקרא יפך העזבור לבד בשם. ומכאן נפך עפור נכריאל ישלאך הפפונה על הרוח היוצא פהיכל רצוני ויש לו יכולת לקבב הוראין פיוצא פשה שלא אקח הספפרו תפטוק בידו אם יהור החופצ בהשבורת יהיה נעקב פהיכל זה פצד. עפון שכן הפרוצא אפור בי: בכפה שלוקח בן הקב"ה. כן הוא פרפוז: כפני שנבבשל חפי בלול. פחפר ורון

וכצר

ומצר צפון זה באים הימורין של אהבת על הצדיק שנאמר כי כאשר יסר איש את בנו י"י אלהיך מיסרך ונאמר יסור ישרני ה' ולמו"ח לא נתנני ומצד מזרה עומר רפאל ובידו כל סיבי רפואות לאותם מכאוי הולאים שמניע קצם לתרופאות דכתיב והיו רעים ונאמנים רעים כשל יהוה ונאמנים בתורתן ע"י מלאך ע"ה והוא עומר באמצע בין מיכאל לנבריאל וא"נ שהמלאך רפאל עומר לצד מערב על זאת רמזו' החיים הוא ליקח מצר מערב ואחריו אור אחר עומר לצד מערב אוריאל שמו והוא מקבל מנ' תכירין והוא מקומם ביצירה אלא בעבור שהם מקבלים שפע מהיכל זו וכח לעשות פעולותם הם נקראים על שם היכל ר"ת וכיון שהיכל זו הוא מקום השפעות של הקב"ה לחוזק הוא סור כיון נוקבין לכן שם מתעוררים הקשרת הרוני סלוכ' לקרני נשיקין סיין דכרין בכיין נוקבין ההוא סור השפעות של קב"ה בצדיקיא שהם נודמים התעוררות זה בסימיהם הסופים שנאמר או תתענג על י' והוא יתן לך משאלות לבן יילא"ו:

עתה נדבר בהיכל הרצון התחתון שהוא נגבור' דמלכות בהיכל הזה יש שני סמנים עליונים לצד ימין ויש ג"כ שני סמוני' עליונים לצד שמאל אותן שבימין הם מלכיאל שמניי' האל' ואותם שבשמאל הם נקראים ספנרני"א צפצני"א ואלו הם השופטים כעולם והם מונמים אצל כל צדיק בשעת פציירתו כדי שיצא נשמתו בנשיקה כי השכינה עמה ודבק עצמו בנשיקה קין הימין שנתגלה ליעקב אבינו ע"ה הדא נקראת אחרית הימים וכדי שלא יסות הצדיק ע"י קין הימים הנקראת קין כל בשר בא לפני והמנא ליצלן ויהיה ת"ו סיתתו כפישור' בפי ושם ואלו הם הנשיקין תתאין וכהיכל הרצון העליון הם הנשיקין העליונים וכאין אינון צדיקיא בעלמא דין ובעלמא דאתי דמאריהון אקרים עלייהו שולפניהון להמהי נפירין בעלמא דין ובעלמא דאתי:

" לעולם אמן ואמן:

פרק כה

היכל השביעי נקרא קדש הקדשים והוא פנימי מכולם והוא חסר דחיינו פלכות דחסר דציר דבריאה ותמא ק"ק העליון ובתוכו כל הששׁ קצוות של חסר עצמו לאור פנימי ויש ג"כ ק"ק התחתון דהיינו חסר דמלכות ועליון נקרא אפרס"טון והתחתון נקר' אפרני"כ ותעליון יש לו האר"מן סם"ך ום"ם שבלחזו ע"י נצח והוד של ועיר הנקראים חרק מסכי"ן שהנוף ע"ם עליהם שנאמר שוקיו עמודי שש ונאמר כסכנני באשיות רפרני כתפוחי"ם כאשר באירוח כשער תיקוני שכת ובית קודש הקדשי וה בתעליון יש כו ג"כ תלת דישין עפי"נ תיקוני נהרי אפרסמונא רביא הנקרא זקן דקדיק דבריאה וכו ג"כ אבא ואמא דבריאה כי כולם נעשו סכך בהאורותיהם לחכ"ר דנה' דמלכות ושם נעשה העניק ואבא ואמא דבריאה בהיכל ק"ק שבו מתוא נקרא סמרני שלשלה שם ורוחנים כו ז"א ונוקבית בחצות לילה ושם הוא נאקק השם של ע"ב הנקרא הניק המעורר נשמות עם הקודש ומורידם למטה להיכל אהבה ומסנו להיכל אלהי ישראל והנה ההיכל הזה הוא כלול מכל הששׁ קצוות ולכן השם של ע"ב ניישר תמא בהיכל ק"ק ויש כו ששׁ פעמים י"ב שהם ע"כ וכל י"כ שמות מאלו יש להם פעולה אחרת בנוגע אצל המקובלים ומסנו יוצא שם של ע"כ אחר של ה' והמסוק האמצעי תמא תוגר לאחור מדהו של יצחק שהיא נגבורה ותשני מסוקים האחרים הם מדות דם של אברהם וייעקב ולכן הם בישור ומשם יורדים כל הנשמות אשר מתעכבים שם עד עת בוא דברי של סם"ת לשלח אותם כעת ו עד יום שיבוא חסלך השטיח וכולם יורדים להיכל אלהי ישראל שאמרנו ואם יש וחן בגללים היכלות תנקיבת בהיכלות דזכור זמנרונים בנוסן התפילה ומעשים מוכים שמעלים מיין נוקבין ואו עולה תשכיר תעלומות בי"ע נכנים על פרקיה נמצא שהם עולים עמה והם חשבע תנרות תראויות לתת לה מכית המלך נמצא שלמטה מם ששה היכלות והם עליהם הוא היכל אלהי ישראל תנקרא ים האחרון ויש ששה היכלות למעלה בהיכלי דזכור והם הקרמוני עליהם והם כוח ה"ב נקר והם עליהם והנה

הים של שלמה המלך עליו השלום שעשה לכנגמא שלמעלה י"ב לעולם אמן ואמן:

שער שמנה עשר

והוא נקרא שער עולם היצירה

פרק ראשון

עולם היצירה הוא נקרא סוד הרוח שהוא מהציעתו טוב ומהציעתו רע ולכן נקרא עץ הדעת טו"ר ור"ע כי יש בסטרון הנקרא עברי זקן כיתו המשול בבל אשר לו וכל הסוד אורניו בידו והוא נקרא טוב שיש בידו כל פעול' הסטות שהם מצר חסוב והוא ויזקנו ר"א וכנגדו מבחוץ לצד שמאל עומד מסאל ובידו כל שמות חביושף של ארם כליעל וכל שמותיו פעולת המומאה למלאות לו לארם כל התאוות חנופניו הנקרא' ר"ע שהם סוגים לנשמה שהיא קדושה ואין לו לארם בי"שמות נסערת הרשו' כי אם בעונג שבת וימים טובים וכל הפעולו"ת הנעשים כעין קסורה הוא אסור ספני שהתאוה לע"ז ולכן נקרא זה היקום עץ הדעת טוב ורע וכתב הרמ"בן ז"ל מעיר אני על י' יתורה התכיר ע"ה שהיה יודע פעולות עץ הדעה טו"ב ור"ע על מהכונתו והנה תכוחן ריציחה הם שמועאל מסטרון יתואל אשר סימנם זה שם"י ותחתיהם שבעה רואי פני המלך הישובים ראשון ולכלם יש כת אחת תחת מסשלתם וכללם עשרה כתות ראשון הם מקבלים מן עשר סניירות ושמם ארואלים . אישים . בני האלהים . מלאכים . השמלים . רשישים . שנאנים . ברובים אופנים . שרפים . ועשרה מלאכים שנבראו ההלה הם סמוכים על עשר סחנות אלו אשר אלה שכוחם מיכאל על הארואלים . צפניה על האישים . חפניאל על בני האלהים . עתיאל על המלאכים . חשמל על החשמלים . תרשיש על התרשישים . צדקיאל על השנאנים . כרוב על הכרובים . רפאל על האופנים . יהואל על השרפים . והנה הארואלים מן מלכות מקבלים והיא אם הבנים של ישראל שנאמר בנים אתם לה' אלהיכם לכן הם סמוכים על ישראל לשמרם שנא' הן ארואלים צעקו חוצה מלאכי שלום מר יבכיון והם נקראים אכלי ציון האומרים בכל לי"ד מומור על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון וכו' האישים הם מקבלים מיסור רבריאה . וכת המלאכים שרפם למעלה מהם מקבלים מן נצח שהם עומדים ליסיץ והם רחמים . למעלה מהם יש כת בני האלהים הם המקבלים מחור אלה רחם הסחפשים מן נה"ר ויינו"ר שהוא רין קשה שנתקלקל בשערי התרכן שנאמר והודי נתפך עלי לפשחית ונאמר כל היום ד"ר חזא אותיות חור ונאמר והרוה בגרתה הם תרים שאינם נפתקים והנה תנים פרי פתוק שהם כל פרים סניגוריא על ישראל שהם מקבלי מתוק דהיינו רחמים ויש מהם תצי המקבלי מן תרין הקשת הנקרא פרי מ"ר עד שספגי זה הם מקטרגים ומסיתים את ישראל לעשות עבירות ועליהם כתיב ויכוא בני האלהים להתיצב על י' ויכוא גם השטן בתוכם מכאן אתה למר שבני אלהים הם מישראל דרכם וזהם משחיתים דרכם . ולמעלה מהם מחנה שנאנים אשר קול שאונם פקול שאון מים רבים והם מקבלים מהם' מדתו של אברהם אבינו ע"ה . ולמעלה מהם הרשישים המסחשים בקדושה נדולה וטהרה קדושתם יצאו לצד הנבורה . והם מקבלי' סטרת הנבורה היא מדתו של יצחק אבינו ע"ה ולמעלה מהם אופני קור"ש והם מקבלים מחכ"מה מהם משפיעים דעת לכל הנבראים וכל המלאכים שתראת כתוב שהם סמנונים על החכמה או על התהרה הם טבת האופנים . ולמעלת לאופנים הם מחנה הכרובים והם המקבלים מן הכינה מצד השמאל ויש כו דחמים ורחם כי רינין מתעריך מינה . והנה השרפים הם למעלת כהם והם בעלי המסשלה והיבולת מהם מקבלים מכתר עליון . ומחנה התשמלים הם מקבלים מן תפארת הוא המקום שממנו מקבלים כל הנבראים ומנה כתוב עליו נקרא שורש השרשים .

והפארת

שער עולם חבריאה

ותאוות נקראו עוף כשהוא בקן החיים שהוא ביצה שהיא קשורה בו בחבור ושפעת עליו בסוד שנאמר חן שחים לא זכו בעניני ומלכות נקראו פרי האילן שנאמר ותקח מפריו ותאכל וגו' וכמו שהפרי בתוכו שהוא גרעיני כל מרכבו גופל תן האילן כך היא מלכות כשגדלת נופלת למטה מאוויריים והולכת נגר מגיע לחוג ונקוד היא קטנה וגרבך אחור באחור ודי כזה והנה נבראו בסדר מעשה בראשית השלשה שרים גדולים שמשמנם זת שמ"י ותתיה שכתי' מתחרין ושרים ראשי המשפחות ושנים עשר נשיאים • ו' רואי פני המלך אשר אזכרם בספר נחמ' צוותם א"ת בסדר מעולות חשמונות והנה המלאך מתחדד מאוד כשמעט התשבעת כי כשסדר הקב"ה את בראשו בעת הזיעתה תקן לחם כששמעטן אותיות נבזיותיו שיעשו הדבר הזה • ועוד כשזכר הפועל למטה ארז חשם אימה ופחד והזיעה גדולה נפלה על חמקו' שמקבל המלאך ממנו כי הוא השם המתקדק למעלה שכזכיר אותו תפועל בשהקבל של הזכיעה מניע אליו הוא זעם המלאך מתחדד הדרת גדולת בראשו שמקומו מדריך ריש לנו ראיה מענין שמואל הנביא כשהעלה אותו הבעלה אוב שהיתה אמו של אבנר ושמואל אמר אל שאול הרעותני לעלות מסבון אתה למר שהמלאך כמשביעים אותו מתחדד מאוד מפני הבל האותיות וכתם כי הוא ק"ן אם שמואל שהיה ילוד אשת עקר ותפת בשמעו התשבעת עבר הדר מלא פחד ואימה על אחת כמה וכמה המלאך שהוא מובדה בכת קדוש ולכן המבריה ככה מעשים רבות יהיה נעשה גם המעשה לא יהיה נבון והוא יגשה נגד רצונו של הקב"ת יתברך הוא ושמו לעולם אמן ואמן:

פרק שני

משארון הוא שר הצלם מפני שהוא מחלק סוון לכל שרי אומות העולם והוא תנוך נע"ר שהוא ריגשה נע"ר ישראל ל"א והיא נשמת א"ה שפתחת ממנו קורס שהמא חכת בת תנוך לכן נכנס חי לנ"ע והנה נופס של אליהו והנוך נעשת מהם צורה כי סן תנוך נעשת משפחון וסן נופו של אליהו נעשה סגדל מנ"ן ונפשם ורוחם ונשמתם הם ישבים כנ"ע עם שאר הצדיקים וכשאין צדיקים בעולם נוכחים מחקים העולם' הם מעלים מיין נוקבין נוכחות עצמם שנאמר חנוך לנעיר על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנו כמו האילן הזכש ונעשת זקן משליכי' מים עליו והוא מתחדש וחוזר לנעורותו ומתחדש בחדוש הלבנה שנקראת נע"ר נעו"ת ולכן נקרא עבר זקן כיתו ונקרא נ"כ חנוך נער והוא מלכות לעולם חיצוני כולו ועליו סובב לבוש אשר שמו חשם"ל ואחר משפחון סובב קל"פת נגת ואחריה הם שלש קליפות רוח סערה ענן גדול אש מתלקחת והם סור אוכע המלכיות ובהם כלולים שרי השכנים אומות ותחתם עלם נוקבא ודוגמא רבא • שנאמר סביב רשעים יתהלכון כשיעורים בפרדיגת גדולה שיעולם למעלה כמוד מיין נוקבין נקרא משפחון שד"י סיעוקא בדוגמת יוסף הוא השכיני בר לכל הארץ ומשפחון זת יש לו ע' שפות כי הוא כולל כל עולם הזיעה כנגדם יוצאים ממנו' בתות שכל אחת כלולה מעשר עולם שבעים ושבעים נפלאות כל שם לברו ויש לו משכן אחר תכולל ו' פרוכין והוא נקרא נ"ע של משה ומשנו יוצאים פרוכין לעשית הנקראת ז' רקיעים והם סובבים הרשית השנית שהוא כולל גלגל תנורות חמולות ח' גלגלי שבע כוכבי לכת והם סובבים מתחת לארץ כי גלגל הוא נקרא רקיע והם כדורי' וסובבים למעלה ולמטה ובינתים תן' אריות וכיניהם שכעת פרוכי נ"ע ושבעת פרוכי נחשם אשר יאבדום כיר ח' אלהי תשובה עלי ה' לעולם אמן ואמן:

פרק ג

תנח חיכל כניסיה שהיא מלכות דמלכות דבריאה היא נעשית ראש לעולם הזיעה בק"ק של חסד דיצירה ושמנעשת עתיקא כנ' נישין עם אבא ואמא ע"י התעלה' האמנעים של נה"י דמלכות כאשר בי'אצילות בעולם הבריאה ושם הוא הנ"ע שלמטה אשר שם ישבים הצדיקים ב"ב חודש והולכים בכל שבת ור"ח למעלה לנ"ע התליון ער שילמדו לאם לאם שהיה להם כח לימור בהיכל המלך האמ"ב נזרכבת ע"י נהר דינור היוצא מרחוב דבריאה ער שנשכת מסבה תרהודי הצת"ן לנהרי וישבת בהיכל אלהי ישראל או כמי דברהנזה באיזה היכל והנה בהיכל ראשון מטמה למעלה הצעשה בן רשימו של מלבות של ל' אותות פנימי' של שברי כלים והוא היכל ש ושבים שם תערי' והם מסתכלי' שם בכבוד התליון ומסונים עליהם עוברים הנביא ואנקלוס חגר תז תתיכל הוא מוקף מחל ואבנים טוכות ובשם יוצא פתח אחר חיורד למתח של גיהנם ובכל יום רואים שלשה פעמים הדין של דשעי אומות התעלם אשמודרים אותם חסלאכי הבלה באש יגיל שלא קבלו עליהם חברית קודש והם נותנים שבח והודיה לאל שבעולו:

היכל השני הוא למעלה מהיכל ראשון וחפתח שלו הוא מבוך למטמת המכפילת שהיא הפתח הראשון לנ"ע באדץ ומוף הבדיקה הוא התחלת חנ"ע שלמטה הוא נ"ב פנוי מאבני יקר המקיפים אותו ויש שם נ"כ תעמור של סכון חני ציון אשר בה השכינה עולים דרך אותו העבור ובהיכל זה עומדים כל אותם שסבלו יסורין וחולאים בעוה"ז והיו בכרכים ובשכים וסחרים ומורים להקב"ה ומצדיקים על עצמם הדין ולא היו כמבלי"ם החפילה בל יסיחם' ושם מבפנים עומדים אותם שהיו מקדישים בכל כחם שבו את הקב"ה בימות שבת ישראל והיו ענוים בכל כוחם אמן יהא שמיה רבא ומאדירים עליה' אותות של הנהר הגדול הוא יאור אמא עילאה וראשם להם משיח שהוא לעתיד בא אליהם והוא חולק מהיכל זה ועולה בהיכל השלישי ושם הם כל אותם הסובלי חלאים ועניר ביותר מן אותם שבהיכל השני וכל אותם דדרקיע של בית דין שבמטרו מן העולם קורם וכנם וכל אותם הסתאבלים על תרבן בית המקדש והיו בוכים כרמיגוד כולם הם בהיכל זה ושמיה מנחם להם תעולת מן זה החיכל ועולה בהיכל רביעי ושם ישבים כל אותם אבילי ציון וירושלי' וכל אות' שנחרבנו ע"י א"ה עי"ן והוא מתחיל לבכות ואז כל הנשיאים של זרע דוד אותיים בו ומתעמים אותו ומשיח מתחיל שנית לבכות ער שהקול יורד מלמעלה ואותו בקולו הוא עולה למעלה ושהה שם ער ר"ח אז יורד ויורדים עמו שבעת רב ואותות של חיים ורפואה לכל בני יפחיי וסובלי צער וכשאובין עם משיח המקבל עליו כל יסורין של ישראל שנאמ' ואת חוליינו הוא נושא ער שיבוא התוסא מן יורד מלמעלה ואותו בקולו הוא עולה למעלה ושהה שם ער ר"ח אז יורד ויורדים עמו שבעת רב ואותות של חיים ורפואה לכל בני יפחיי וסובלי צער וכשאובין עם משיח המקבל עליו כל יסורין של ישראל שנאמ' ואת חוליינו הוא נושא ער שיבוא התוסא מן תעת"ן ויקבל עונשו ואז הוא לובש התורפיריא שלו שעליו נתקדי רשות כל אותם שהרגו ע"י א"ה ושפש נתקן בפורפיריא של הקב"ת עצמו ולעתיד לבא הקב"ת בנו"ע שיוא התורפיריא תוצא ומכנו יוצ אותות שנאבר יהיו כנגים מלא נויות וכשיראא יורד יוצרים עבור הריכה מלאכים ובור כל אחר לבוש לבל אחר מן התרנים על קרוש חשם וכאן מתעדנים ומתענגים כל אותו הזמן שהוא עולה ויורד וכשבפנים להיכל זה יושבים שם תעשרה תרוני מלוכא והם עלים תמיד נ"פ עשים בכל יום לקבל אור ושבן מאספקליא המאירה עליהם כתיב עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו:

היכל תשיש שם עומדים כל אותם בעלי תשובה ש שבו בכל כוח'תשובה שלים'ומצאת נשמה'ת'בקרוטיה וכשהיה יכול אותם שהיו מקדשי'שבו המיחור והיו מקבלי עליה' מיתה הדיינו שאסרו נפשם בק"ש בכח ובגבולת אצי' בפ"ע ובשיר הש"ש ער שהיו אומר מנשה מלך יהודה שקבל הקב"ת תשיבתו ושם יושבים אות' בעלי תשובה שהיו מצדיקים עצמם בסדרות ובינר גדול על תא"ש בשע' שיוצאה נשמתם והם מתענגים בכל יום מאור העליון שלש מעלים ובכל אחר יותר נכוח הוספתו מחברית ואפ' צדיקי גמורים אינם יכולי' לעמיד שם תוך מכת התפירים שהם למעלה מכולם:

היכל ששי הוא היכל של תפירים שהוא יותר נכוח ועליון למעלה על כולם והוא היכל של ספירה תער ואי אפ שר לעמוד בתוכו אלא בת תחפירים וכל אותם האוהבים להקב"ת ביותר בכל מעשיהם וכל אותם התחתרים שהם הפיותר בכל יום הם

שער עולם הבריאה

הם עולם בראשונה בשיעולם העלמות • הנה למעלה כתפתח הזה עומד אברהם הנקרא ימינו של הקב"ה ולצד שמאל שמו יצחק כפתח השני שנקרא על גבי הסוכה ליחד שמו של הקב"ה ובאמצעיתא שביניהם ישפתח ג' יעקב שם יעקב ר"ב שנפים כביב לו והשכינה על ראשם וכשיש מ"ו איות צורה כעולם השלשה אכות הם מתעוררים להתפלל ומעוררים השכינה לחנן עלינו ואז השכינה עולה למעלה אל ז"א לזווג ומגנת על ישראל שנאמר רק באמצעיתך חשק ״ שהם ראויים להיות מרכבה לשכינה היושבת על ראשיהם ותהו שאול"ל האבות חן חן המרכבה ואהל תחמה על זה שמרחיקי הקדושים שנאמרים על קדוש השם וגם נשמות אחרים בשלשיתי הכלות כי בבר כתבתי שיש שלשה מיני נ"נ הנפשות הם בפורענות והרחות הם נ"נ של הכלי הלבן הזרדים נ"נ למפה ניצוצה והנפשות הם כתיכל אלהי ישראל נמצא שיש כל אחד נ"נ מקומות בפה נפש רוח נשמה ואריחת המעיין תראה להבין בשכלך שתין זכות ומעלה מרגניות כל בר ישראל שזה • זה וכותו ולמורו מעם ואין עקבו אלא בפשוטו של תורה ויש אחר שעולה במרגניותו ומעשיו להבין רזין דאורייתא לכן בכל עולם יש ה' פרצופים נ"ע יש בכל עולם כרי שכל אחר יכנא מרגוע לפי מרגניותו והוא קל להבין • והיכל השביעי הוא פתום וגנוז מאוד ויש בו עמוד מכון הר ציון שתוך הלול שלו עולם הנשמות ויש בו שלשה נתנים הר"י וכל אחר הוא עולה דרך גוזן שלו וסביבו ענן וחושך כרי שלא יראו הנשמות האחרות שרחם נשארים למפה ונשמות אחרות עולות ויכנסו מזה מאור ילא"ן :

שער עולם העשיה

כמן שיש ז' היכלות דעיר דבריאה ח' היכלות דמלכות דבריאה ח' היכלות דיצירה כך יש ז' מרורין בעולם העשיה ושביעית רקיעים הנקראים ז' מעונות שבהם ישוכים מלאכים המעלים ההפלות והשפעת וראש להם סנדלפון הוא אליהו הנביא זכור למוב הכוכב ומקף כל העולם העשיה ותחרירו האופנים והשוערים כשרתי השופפים הישכים כו' המעונות הם מסנים על פיולות רכות תוראות והם מכונים על אותיות של שכות אשר מהם שורש האדרת מרינו דעת"ם וארכת יעורו' ארם"ע ומפני שלא יכואו בני ארם שאינם מהונגי' וישתמשו בהם לא רציתי לכתבם הסדור הראשון מסמה למעלה הוא השך ולא אור והוא מתוקן לרוחין הנקראים רוח סערה רוח ה' מפרק חרים ומשבר כלעים ולא ברות ת' הם חזקים והם אינם נראים ואין בהם אור ואין להם רמות ניכר ואין להם יריעה כלל ואין כו צורות וגוונים מסאירים כצורת ראש נמצא שאין בהם יריעה ומכסה כלל ועל הסדור הזה מסוחה עליו מלאך אחר שמו פורחי"אל ועמו ע' פמונים והוא מעמיד משביבי הבזק של מחריאל תעלין שוכרנו אכל אין להם מעמד שם לכן אינם נראים שם ואינם נמצאי שם • וכשאיר הכוכב כולם מתתרשין ואין להם יכולת לעכו לשכשאים השביבים למקום הזה יורדים לנקב ומתחום ואתם נראים :

הסדור השני הוא מקום שמאיר יותר מהסדור הראשון אבל על כל פנים הוא חושך לערך הסדורין שהם למעלה ניתנו הסדורי הזה הוא מתוקן לדור בו המלאכים המפגי' להשניות על מעשה בני ארם לקטרג עליהם על שהולכים בדרך רע ליפשו' עבירות והם מלאכים נפים וקב' שיש להם קריבו הדעה אצל בני ארם ויש להם הנאת מריה מוב והבשמי שלמם' והיו ניזונים מריח הקרבנות וסריח הקשורה לעלות בתוינלת ולאויר יותר ועליהם כמוהו מלאך אחד שכו קרוסי' אל והם פותחים שירה לאוין הכל והם הולכים להם עד שישראל למפה אומרים שירה יש להם קיום במקומם ונראים שהם מאירים ביותר מבראשה שלשה מעמים בכל יום מקדשין קדושה למ"ח כוזן שלש תפלות • וכר ישראל עוסקים בתורת כולם פורחים למעלה ומעידים עדות למעלה"ל וקב"ה פרחם עליהם :

הסדור השלישי מלמפה למעלה הוא בגוב חור הוא מקו' סרת הרין הקשה מקום שנמשכי' ממנו שביבי אש ותשן גדול שנאמר אז עלה עשן באפו ואש מפי' תאכל נחלים בערו ממנו בישם כוינך הוצא נחר ריגור שכושך ויתמו שהוא הניהנם התליון לרוך כו נפשות הרשעים ונם נשם מתוך האשיתנא נ"כ לניהנם שלמפה כמו נהר יחיל על ראש רשעים אשר קומפו כלא עת נהר יוצץ יסורם לאפוקי הניהנם המפא הוא בוער מלחון השור הוא התהל הוצא מפי מפאל הנקרא שור וכניתם הם המלאכי תבלת המעורדים אות' במקלות של אש • ומהפרוד הזה נמצא קמרוב ולשון הרע על ישראל למעלה ולמפה לך מרוך הישר חוץ נמן שלוקחים רפואה בתשובה לרחייא ליה להמקטרג ומפוה אחר עליהם מצד שמאל מצד החושך כמו שנאמר והושך על פני תהום ומפאל הרשע תואו תפיר בנמצא שם כי זה הוא הירך שקלקל מפאל הרשע שנאמר ותקע כף ירך יעקב : מרור הרביעי הוא מקום שמאיר ושם הוא האור של המלאכים תעליונים שהם מצר ימין אשר אורם סניצי עד לשם וכשהם פותחי' כשירה למעי' ה' ואינם הולכים כמו המלאכי' אשר הם למפה מהם שהם הולכי' תוך אחר שרחם נשרתי' ומעבירי' אותם בנהר רינור הם שכים ומתחרשים כבראשונה שנאמר חרשים לבקרים רבה אמונתך כי כבל בקר הם מתחדש' הם רחוקים' כשליחות כות העולם וקבלו כריה נופני התגר רינור מבבל מהם תריה הוה ומפני שהם עכים בבני ארם חשריפה של נהר רינור היא מקן אפיכה ומית' והרבה' לעשות נסי' ע"י בעה"ז ואינם זזים ממקומם לבן אינ' שלוחי' שהם מלאכים שתרגומו אונרין ואלו הם תעושי' שליחות בעולם והם נראי' לבני ארם בצורת אחרות ולא ברמות מלאכי' בתכמ' גרולת כרי שלא יביר בעל נם בגמו ומלאך אחר ממנה עליה ושמו מר"ע וכיהו לפרסות אות' הבעלי תשובה אעפ"י שנגזר עליה' מיתה רש להם בפתחות שיעי השמי' ופתחי' השערי' כדי להעלו למעלה תפלות'הם ובקשותיה' ברחמי' וברצון עד בקו' המפוגי' אחרים שעליהם :

מדור החמישי הוא הסדור האויר יותר מכל הסדורין שלמפה מסנו ויש בו מלאכים ויש מהם שבראוי מאוש ויש מהם שנבראו מפי' לפעמי' הם משמשי' ברחמי' לפעמי' הם משמשי' כרין אלו מימין ואלו משמאל וכשאלו מאירי' אלו הם אינם מאירי' ותשובים ואותם שהם עומדים לצד ימין הם אומרים שירה כשמאיר היום רבתיב יראון עם שמש ואלו שהם עומדים לצד שמאל הם אומרי' שירה בחצות הלילה • ומכוונה אחר עליהם ושכו קרשי"אל בשרוח צפון נושב בחצות הלילה והקב"ה בא להשתעשע עם הצדיקים נ"ע ואז רוח צפון הוא בא ומכה בכפים לאותן המסונים לומר בחצות הלילה ואז כולם פורחים לומר ואומרים שירה וכשמאיר אור הבוקר כשמשחי' השחר ומתחבר חשחרות של הבוקר באור הבוקר שהוא ערן זוהו לאות בגער שראל שהיא נקראת אי"ה"ת"ר באותו הזמן כל מלאכים אחרים הנקראים בוכבי בוקר אומרים שירה עם כל בוכבי הבקע וכל שאר מלאכים שלמפה הם עומדים ומפיעים להם לשורר שב' ברן יחד בוכבי בוקר ויריעו כל בני אלהים הם משוררים עד שישראל הם מתחילים לשורר בפוקי

רזמרה אחרהם

סדור הששי הוא קרוב למלכות שפ' תיא מלכות דיצירה שהיא ראש לעולם היצירה ושם באים מפינות איבה למהר לשלוח שלל ולבז כו והן הם הגרול של בריאה יתאים נהרות ונחלים לילבן ובולם יש להם רעע ושיעה דומם וזמן שליחתם שנאמר לבל יש עת וזמן והפץ תחת השמים הן לצד דרום או לצפון או למזרח אז לם ערב אם לצפון עומד עליהם. נבראל שהוא עומד לצד מערב שנאל ושכאחלבים חפפ"נות לצד מזרח עומד עליהם רפא"ל וחו' רחמים ושכאם חולכים לצד מערב עומד עליהם המלאך אורי"ל והוא האחרון ושכאחלבים לצד דרום מלאך א"עומד עליה' שמו מיכאל שהוא ליסיך והבן • הסדור השביעי הוא עליון על כולם ושם הם הנשמות של הצדיקים אשר שם מתעדנים בחומר עליון ומתענגי בסעדנם ותאות האור העליון ושם אין שום דבר אלא אעדנם

שער עולם הבריאה

הנפשות של הצדיקים • וגנוי שלום ברכה וצדקה כולו הוא כפו שהוא למעלה ביצירה או בבריאה ויש מסתום בהם שהם נתונים מהרי"ח העליון או מספלאני נסר"א ולכן יש להם שכחה העליונים מכח מפני שכתתנדים מכח למשה: וכמו זה הוא בארץ שלמטה בשכחה מרחיק של ז' ארצות התחתונות וכולם יש בהם רמזים מראה בני אדם למעלה ולמטה וכלם סדים ומשבחים להקב"ה ולא יש שיהיה כבודו שמרך באחדים שהם כמדוד העליון • שלו רואים בכבודו כמו שמרך להיות לעבדו וליהן לו שכח והודיה לשפו ועולם הזה הוא תבל ארמו אינה קיימת אלא בזכות נפשי הצדיקים השוכנים עליה בעין רוגמת המדור השביעי שלמעלה אינו קיים אלא לנשמות של הצדיקים ובתוך המדורים יש ז' היכלות מכעפים הנזכרים בזוה"ק קפן דף ס"א ונם השכב מעלות אשר הם נקראים שבע רקיעים וחמסונים אשר בהם נזכר בפרשת תרומה כמרמז שהם מעלים המעלה מה אפשר לכתבם הנה בי קצר המצע מהשתרע וגם מי שרוצה לקרות יקראם בזוהר שם:

שער הקליפות

השברי בלים בשאפלו בבי"ע עמדו שם מבחוץ ופסוף והפוכאה וברואש עופר חתנין הגדול אשר הוא בים והיא הנחש אשר בים ואינו מתק כל כך כמו נחש העקוד • והתנין הזה הוא כסורם בי הסנפי"ר עם הנקיבה שלו נסתקו ועשו מהם ת' עלמין רכיסתקף יש לו נקב בראשו לקבל שפע והוא כולל כל התנינים האחרים שנאמר שברת ראשי תנינים על המים וגם מהם מתגיעי ניצוצי מהרה לע"ן כאשר בי'ארדיי בסקומו והנרי"א בפירוש הפוסא יהי כבר מירשתים כתהלת שקר קריית ארבע ותתחיל בבריאה עומדת מרכבה מפאה אחת נגר היכלי מלכות סצר שמאל כי זה לעשות זה עשה אלהים והמרכבה המפאה הזאת צורת ארבע היות מפאות נשאות אותה והנה מיכין שלה דרדיינו בקרן דרומית מזרחית יש אדם בליל נחש ובמערבית דרומית אריה וסוס וכנגדם שור ופרה חמור ואתון והחמות המפאות יורדות משם ואלו צורה אדם ונחש הם בת הקליפה של וכר הנקיבה השלשים על המרכבה והיא ותחת המרכבה הזאת בנגד עולם היצי' יש לה מרכב' שבית מיא כמין תחיכת מרובעת שולש עליה כח קלים אותה ואשמדאי יוצא ממנה ותחת התחיכה בלפי פומה יש עקרב ושתי צורות תחתיה ועליהן סמאל הרשע שנותן בהם רוח וזנמת הקרושה ובצורת ימין הזה אסיפון רוכב על נעמה ניעמה רוכבת על אגרת בת מחלת ואגרת זו רוכבת על בסת מיי נדיבי כהדין והביאי סריקן ושמשי יש צורת נחש רוכב על תנין עוף התנין הזה רוכב על לילית חייבת וכרכת יורדים נפשות תחתית והחמות המפאות ומן המרכבה הקרושה יורדים נפשות חזיות והחמות מחורות ולפנים מעריבים עמה נפש אישה ושע בשיתה מלמעלה וכמו שהם עשים טובים מישראל נורמים מין ונקבין למעלה נורמים מין ונקבין בישין ושיקות בין וזוג הרעים האלה שנאמר ועתרות נשיקות שונא ונאמר נפח תשומנה שפתי יודה ובשעלה הרצון לפני בעל הרצון להתיש יש מאן תלה בכחשבתו בין המלמות היה מתנתן מן האין תפניני ויצא בכח אשר רצון נקודה אחת נעלמה ונתלקה לשני חלקים הצר הראשונה הנזיא נקודה אחת שהיא סתורה וקדוש האמיתי היתיא מן המעיין חגרול אחרך שמו הגדול • והאותו רצון נחלקה אותה הנקודה מהתנוצץ מסנה ניצוץ אור אחר ונעשה בעין מסך מבדיל בין הקודש מהול • ואחר כך יצא ניצוץ אחר והתנוצץ לצד שני ונאצל ממנו האורות האחרים הזה שרו של עשו המקטרג תמיד נגר הקדושה ומאציל כוחו על שני זרועותיו הא' אחר הוא אשמדאי מלכא דשידי חנקיבה המיוחדת לנקודה זו שמה לילית הזקנה ואשמדאי אה הממונה תחתיו משתמש גם בן ברוח אחרת ושמה לילית ניצוצה כראשונה אלא שהראשונה נקי את זקנה זו נקראת זעירתא • והזרוע הזה נקרא עמיני מהא זרוע שמאל ומשרתמש בצפונית שהיא כת וגנו ואתה מרום לעולם י' יחברו י' לעולם אמן ואמן:

שער שבע ארצות

העולמות הקדושים הם מקומים זו למטה מזו ער ששבור הארץ הנקראת תבל היא באמצע ונמצא שיש שבע שמים מקומים שנאמר שבע בשבע מתוקות • וכמו שהרקיעים הם סובבים למעלה כך סובבים למטה ובשבע כרוביים ענולים הם הרקיעים וכתובים שבע ארצות יסוד זה לא ניתן למפלי תחומין הם בעלי התבונה שהם היו מחלקים כל שבעה אלקיהם של מדות הארץ אבא הם סוד נוקבא דרחי התורה שבולם נבראו לעומתם קשים של הרשעים בשרים רוחין ולילית שהם הכח השלישית של השדים שהם פרים ורבים בבני אדם ואוכלים ושותים ומתים והם ששה ארצות אשר חזרינו בזכור בספכת תנינה ובוחר פרשת ויקרא והשבעה ארצות הם זו למעלה מזו כמו אותם השבעה רקיעים שהם זו למעלה מזו כמו אותם השבעה רקיעים שהם זו למעלה מזו ואלה שמותם מספת למעלה א' ארץ התחתונה ב' אדמה ג' ארקא ד' נייא ה' נשיה ו' ציה ז' תבל שהיא למעלה מכולם והיא תחת סקור החיים שנאמר והוא ששום הכ"ל בצדק ויכשנערש ארם הראשון מגן ערן שלתו הקדוש ברוך הוא לארץ התחתונה שהוא מקום חוסך שאין שם שום רבר ולא ששמש בלום בי הרקיע מנקרא וילך היא חושך ואינו משמש בלום כי אין בו מאורות ביחלבנה ליח לה בניבא בלום וכיון שנכנס שם ארם תראשון נפל עליו פחר ואימה חשיכת נרולה מאוד ולהם הרהב חסתתבכת היה קלהם בכל' צד ופנרש הארץ והיא עד שלא היה לו מקום להסתיר שמח בי הוא נגרש בערב שבת מגן ערן וישב שם כל יום השבת עד מוצאי השבת והרהר בתשובה וחיה מעליהו הקדוש ברוך הוא על הארם"ת שהיא שניה מספה למעלה שנאמר וישלחהי' אלהים מגן ערן לעבוד את הארמה • בתאורה הזאת יש בת צורת בני ארם יקנקים ובתוך קומה שגולרו מארם הראשון בכל שנה שהוליר שרץ רחוץ ולילן והיתה לילית באה בעל ברחו של ארם ומתחפברת ממנו והם תמיד עצבים ביגון ואנחה ואין ביניהם שכחה בלל • ובתורת הללי יכולים לפרות מסנה לתבל הזאת שאנחנו עומרים עליה מהם

וחזו שאמרו חכבינו ז"ל כל ארבעים שנרץ שהיו ישראל במדבר לא נשכח להם רוח צפונית • ושני סדרות הללו האחת הוא ארומה סוכר עשו והצפוני הוא כרמות שמעאל בן חגר הפצרי"ת ושני נקיבות אלו לילית וצפונית חן היו החלרו הקפרוב שקראו חנר למלכה הראשונה קסרנה בנגר חזה • והשנית קסרנה בנגר שרה ונם בן נקראת הגר הפצרית שפחת שרה • כי היא נאצלת מאותה חצר חן חן מאותה האצילות שהשקה מם הכות לאחרם חזה וסכב סיתה לבל תמצאים מהם • וכל חכחות חזה מכשלת מפאל הם חו חצפונית היא כחיסבאל בת מפרד בת מי זהב • כי מצפון נחב יאתה ומשם הערר האור והוספות חחושך והנרי מיכי קרם חשבאה והאיבה בין שני אומות פהלך עשו ולקח את מחלרת בת ישמעאל ממש אלא שצותחה למעלה בצורת מחלת בת ישמעאל שלמטה והיא נאצלרה מן שלבעלרה ולות נתבון עשו בשלקת לאשה מחלת זאת ליחד שני הזרועות וקרא שמה בשמת בי עלי ירח נחבשם לאותה מחלת שלמעלה להשפיע אצילותה עליו •

והנה נוזה סובבת לבל עולם תעשיה והיא מחלבשה בסמטרון ואחריה שלש קליפות רוח סערה • עקן גרול • אש מחלקחת • וחחתיהם ו' קליפות ויוצאים מהם שבעים שרי האומות וכחוח הם משחתים לפנים כפי כח שיניע אליו האצילות מסבת האצילות ההיא שהוא מסבל שכל הכתות האלה תחת ידו ומשלחו •

האחת צורתה בצורת מחלת בת ישמעאל וכן שמה • ולא שהיא בת ישמעאל ממש אלא שצותחה למעלה בצורת מחלת בת ישמעאל שלמטה והיא נאצלרה מן שלבעלרה ולות נתבון עשו בשלקת לאשה מחלת זאת ליחד שני הזרועות וקרא שמה בשמת בי עלי ירח נחבשם לאותה מחלת שלמעלה להשפיע אצילותה עליו •

והנה נוזה סובבת לבל עולם תעשיה והיא מחלבשה בסמטרון ואחריה שלש קליפות רוח סערה • עקן גרול • אש מחלקחת • וחחתיהם ו' קליפות ויוצאים מהם שבעים שרי האומות וכחוח הם משחתים לפנים כפי כח שיניע אליו האצילות מסבת האצילות ההיא שהוא מסבל שכל הכתות האלה תחת ידו ומשלחו •

האחת צורתה בצורת מחלת בת ישמעאל וכן שמה • ולא שהיא בת ישמעאל ממש אלא שצותחה למעלה בצורת מחלת בת ישמעאל שלמטה והיא נאצלרה מן שלבעלרה ולות נתבון עשו בשלקת לאשה מחלת זאת ליחד שני הזרועות וקרא שמה בשמת בי עלי ירח נחבשם לאותה מחלת שלמעלה להשפיע אצילותה עליו •

והנה נוזה סובבת לבל עולם תעשיה והיא מחלבשה בסמטרון ואחריה שלש קליפות רוח סערה • עקן גרול • אש מחלקחת • וחחתיהם ו' קליפות ויוצאים מהם שבעים שרי האומות וכחוח הם משחתים לפנים כפי כח שיניע אליו האצילות מסבת האצילות ההיא שהוא מסבל שכל הכתות האלה תחת ידו ומשלחו •

שער עולם הבריאה

שער פרטי חמשה עולמות

פתח המחבר כתיב והוא מגלה עמיקתא ידע מה בתשכא ונהורא עמיה שרי בא לעודרינו על נקיד הדקין שהוא חושך המחלים נעלם מזין כל חי שאינו נראה ונגלה פרוב עמקות וחושך וא"א להגיהו גלוי היעלומות ולכלאות בקשת עולם התחתון לכן הזעיא אור מאור ע"י תרושם ומשניה ע"י הדוקרן האור קו לקו עד לבו ובאמת הוא הכל אחד ואפי' אל האור המשניה בפנים שונים אין ככך כיוים והו אומר ירע מה בתשוכא להיות נלוי ידיעה מן החושך קו לקו עד לבו ברישא הארת הא"א יאסר אדם שהאור ה"ו נגרל בכנו לכן אומר בהוא עמיה שרי סנגו מתפשט האור והכל ביחודא אר שהוא עמיה וכבנו ועל ידו מתגל' כאומרו בזו אזתו תרמי' חד בחין איהו מיהחי הד בחין דהם אור ואשך הנו' ולא כרברי תשוב הרי"בש שכת שאנשנו מהפלו' כ רפסידות אלא הענין הוא שהתפילה כנעה כ הרצוי הבחלה ופועל ויוצא מעצם החושך והנה האצל בראשונה עלי המלכיש מהרוש' שבנה מקו' לעלומות ונתפשט האור הזה בסור אותיות האלפא ביתות עם צירופיה' עד סוף העינול' מקו' שאחר להיות אין סוף ואח"כ היה מקפל את לבושו והניו בחניו תשאר מקו' שנוי הנקרא אויר קדמון' ואח"כ האצל אדם קדמאה מתיסאת המקוף המחירו'חם עשרת ענולים דישרה אוירים' ואחרע האצי' בעל הרצון ע"י ה'ו' של סלו' ה' של ס"ג כרו'המחיו'ו המקוף כל העולמות מתחת א"ק מתימאת מלמעלה ומלמטה עד מקו' שחזור להיות א"ס' ובתוכו האציל עשר ספיריות של עולם התיהו ומבע מהם נשברו והכמה וביגה נכרקו בסור הקו ושקוי וכבתר היה חלישות חכח שלא היה יכול להכיל כל האור פנימי ורידו סבנו נוכלות השסורים ליתיר לפל של תתיים הכרקים השברים ירדו לי'טה ועשה שלשה כתמת של רעין בסקום שהאצי עתה כי"ע ונקראים בני אלהי"ם משאר מדיסי תזר לסלמה תל'ידי השבירים נבנת עלמא נוקבא דתתוסא רבא והם שורש הרע כרי שהיה בחירה בעול' שהוא טוב ורע' והו שאחל"ל הקב"ה בצת עולמות ותחריבן ואסר הן אהביין לי ורין לא אהביין לי' ואח"כ האצל א"ק שני סן כתר שבכתר עילאה ראין סן חכמה שבכתר ואויך סן בינה שבכתר-זסן דסדכות של א"ק' תיקוני כתחל עולם האצילו' וחב"ד שלה והוא סוד הראש שלה ואח"כ היה-תתק מה שתחריב וברא סן עשר ספירות או נקודות חבשה פרצופי עולם האצילות ועליה' נאמר בה' בראם וכתכר נעשה עתיק קדישא הוא א"א הכלול מיולת רישין וברא בראשו שבעה תיקוני הראש שהם ג"ם קר"ע ס"ה והנה נולגלתא נעשה כן כתר דא"א וכתר ראין יו' חסר דסלכות א"ק ושלא דברולתא נעשי' מוחכת ראין ואויך על ידי נבורה דסלכות א"ק וקרוסא דאויא נעשה סבינה דא"א ואין על ידי ת"ת דסלכות א"ק. ודיניא דדיקין נעשה מוחסר ונצח ראין ואויך על ידי נצח דסלכות א"ק ועסר נקי נעשה סנצוחה והוד ראין ואויך על ידי הוד דסלכות א"ק דיניא מקרא נעשה כרתיא וח"ת ויכוד ראין יאויך על ידי יסוד דסלכות א"ק והוא סמא דאיהי פרושקא נעשה סמלכו' ראין ואויך על ידי מלכות א"ק והוא הראש האויר לכל עולם האצילו' והשערות שלו נתפשטו מתיקוף עסר נקי' ח"ג תיקוני דקיני של אין ואויך נזכרים בסיכה שאסר מי אל כסין ונו' תוא באין ד"ג סדות של רחמים שזכר משה ר' ר' אל רחום וחנון הוא באויך ואחר כך נעשו אבא ואמא והזקן הסופף על רם סבחוץ והם שני תיקונים נוצר ונקה כי דקנא דיליה תלייא עד סבוחה דלבא ואבא ואמא סניעי' עד סבוחה דא"א ולפעמי' בעת רצון כשאנחנו כמעשינו הטובים סעלם ס"ן נתקן אבא ואמא מתדינים על ידי נפישת שני סזווגין האלה ונולד סהם תרין סוחין ומתחברים אל תרין קדמין היחודים סתיקוני הראש והזקן על ידי תרין נוקבין ואז יצאים שני פרצופי' ישראל סבא והבחה סתנה' שלהם והיינו סחצי סבור שלהם ולסלסה ולכלכישים את ארץ כסבוחו ולסלסה ואז יש בת לזעיר אנפין וגוקבי' להכלישם את ארץ כסבוחו ולסלסה וסבני שהם פרצופי האחרת נוחם להתענג אחר חזווג האי מקו' של ארץ אנפין' ועיר אנפין ניקבי' שי לרם היות פרישם של ארץ אנפין' ואבא ואמא נתשבו לחכמה וביגה של עולם האצי לזה

שער עולם הבריאה

והאצילות וכן שש ספירות מחסד עד יסוד והוא בכלל נעשה פרצוף זעיר אנפין על ידי וזנ אבא ואמא ומן נקודת מלכות של עולם התיקון נעשה פרצוף לאה ופרצוף רחל ורחל יצאו אחר עיבור ראשון עם יזיר אנפין דבוקה מאחוריו מחסכור ולמטה ולאה יצאה עמו גם בן מיניבור שני מתחלת דיצירה מן מקום חלחלוכיות עם הסבור עד ראש רחל ולאה היא סוד קשר של תפילין שבעורף ושניהם עם זעיר אנפין נעשו על ידי עיבור ראשון ושני הוא קטנות ראשון ושני ויצא על ידי גרלות ראשון ושני ואחר ורזא יתואם החמשה חסדים והחמשה גבורות לזוגו עם נוקבא ואחר כך נעשו פרסה אחת דהיינו פרוכת בין עולם האצילות לעולם הבריאה והנה עולמות בי"ע אין שם אלא שבע לבד ככנ"ל להיות שלא היה להם רושם לא כשבע שנפלו והנה נה"י דמלכות בנו שלש עולמות אלה בי"ע כי מחב"ר של נה"י דמלכות שהם השעה ספירות נבנו תשעה ספירות בעולם הבריאה כי מחב"ר דינצח נבנה הקו ימין ומחב"ר דהוד נבנה קו השמאל ומחב"ר דיסוד נבנה הקו האמצעי וסופי שלא מצאו רושם של הב"ר בבריאה לא היה כח בנה"י לעשותם חוקים אלא נשארו בסוד פולי ובעת רצון יש לחם אור גדול ויש כו"ר היכלות כי ז' היכלי הזכר הם נעשו ממלכות של כל הש"ס קדמות והאור הגשו"ר שכל ספירה הוא בסוד אור פנימי בתוך ההיכל עצמו ובשש קדמות של בריאה לא יש אלא ששה היכלות ואלה שמותם פלמעלה לספה קדש הקדשים היכל הרצון היכל אהבה היכל זכות היכל הנצח היכל עצם השמים אבל מלכות הבריאה היא נקיבה ואכל ספירה שלה נעשה היכל אחד כי היא מקבלת צורת דמות כי היכל נמטריא ארבי היא מלכות והנה הב"ר שלה נעשה מסנו וזכל אחד הנקרא היכל אלהי ישראל והוא משלים מנין שבע העליונים והוא התחתון למטה מהם ואחר כך הם שבע היכלות של הנקיבה מן חסד עד מלכות דמלכות חנה ששה עליונים של אזכר והנקיבה נקראים כולם בששות שהם אך ההיכל ההתחתון מן העליונים נקרא אלהי ישראל והתחתון מן ההתחתונים נקרא לבנת הספיר אשם נמשך פרסה אחת והיכל ק"ק שהוא הסד נגד"ל מן מעתיק ואבא ואמא דבריאה כמו אצל הסד דמלכות אי"ק שהוא כלול מחב"ר שלה והפרסה שאמרנו הוא מסך מבדיל בין בריאה ליצירה ועל זה הדרך את"כ נג"ת דנהי דמלכות דאצילות תקנו תשעה ספירות בעולם היצירה דהיינו על זה הדרך שאמרנו לגבי ז' דמלכות דבריאה נעשו לראש היצירה עתיק יומין דיצירה ובחי הקשיון של הנער הנה שבעה מדורין וכנו אחר כך ז' הפלגות אנשי מגדל ומסתרין בלבל מהיות כל עולם היצירה וכולל אותה ועליו יש לכתוב אשר שמו חש"מל ואח"כ נעשה פרסה אחת להבדיל בין יצירה לעשיה • וכן נה"י דנה"י דמלכות שהם גם כן תשעה ספירות בנו תשעה ספירות בעולם העשיה ע"ר שבראנו בבריאה ויצירה • נמצא נשאר בעולם הבריאה בראשו כח שלמעלה מנה"י דמלכות דמלכות דהיינו חב"ר וגנ"ת דמלכות דמלכות דאצילו והם תופסים על הבריאה כמו הגולגולת ורישא דלא אתידע ואין ואריך והנה סנדלפון הוא מיוחל בכל עולם העשיה ובל ההיכל חסר של בי"ע הוא כלול מן' כמו שבראנו והנה אבא מקנת בכורים ועיר ביצירה ומלכות בעשיה ובל עתיק דבי"ע הוא שבעת מדורין ותתחתם ז' היכלות נמצא שהם זר בכל מקום ושבעת מעשות בעשיה אשר שם האומנים ישבים והיא העשיה התחתונה ואחריה העשירה הנשפות שבעה רקיעים של שבעה כוכבי לכת ועליהם הנוגה חמלאך רש ומן ערץ עליון ומן ערך תתחתן וניהנם עליון וניהנם תחתון ובבל אחר שבע מרורין חע"ג וחניהנ'ם זח אחל סוד עץ הדעת טוב ורע כסוכים זה לזה והשבעה ארצות הם זו למעלה מזו ובניהם סובבים מן ערך וניהנם התחתון כל מדור הוא סבוך בגבר ארץ אחר כולם סקים וזה את זה ער שנמצא שבור הארץ בתוך ובאמצע סוקעת בכולם ובעל הרצון מקיף את כולם ועליהם נאבר מה רבו מעשיך י' כולם בחכמה עשית והוא הכשובה והספואר והתתשבא מלא פיסות עולם אמן וכן יהי רצון :

כליל עמ"ק המל"ך נימשוראש הי"רן שם תניבתי ונם סו"ר עמ"ק המל"ך עם האולל נסמריא נפתל"י :

(בשעיר אבא ואמא פרק ל"ח דף ע"ה עלה ב' נ' שורות מהסופים בסופו וכן צ"ל או רבי יהודה בר אילעי ולפחד היה נלגל רבי יהודה בר אילעי רבי יחודה בן בבא היה אחר מן עשרת הרוגי מלוכה והבן ועקר הנסיון של יוסף על ידי פוטיפרע יובית שבראנו ושת לחקן וכו')

על ידי המועל במלאכת הקודש ראובן בר אליקים ז"ל ונעזיר סמ"ק פינסק על נהר ריין :

ועל ידי המועל במלאכת הקודש יוסף בן לא"א אלכסנדר שליט"א ונעזיר תנקראא יחזל יוצן הרון :

ועל ידי המועל במלאכת הקודש אורי ויבש בן החבר ר' אהרן הלוי ז"ל ונעזר שק"ק אמשטרדם הביהה :